

Tử Thần Chi Tiến

Contents

Tử Thần Chi Tiến	8
1. Chương 1: Về Nhà!	8
2. Chương 2: Người Nhà.	12
3. Chương 3: Cung Tiên Thủ Nhân Loại.	16
4. Chương 4: Kỹ Năng Trụ Cột.	19
5. Chương 5: Mùi Tên Thứ Năm Ngoài Ý Muốn.	22
6. Chương 6: Phương Hướng Cho Cung Tiên Thủ.	24
7. Chương 7: Phá Cốt Tiên.	27
8. Chương 8: Quy Chế Thăng Cấp.	30
9. Chương 9: Quái Đầu Linh.	32
10. Chương 10: Bảo Rương.	35
11. Chương 11: Vũ Khí Chuyên Tâm	38
12. Chương 12: Nhiệm Vụ	41
13. Chương 13: Thái Tập Thuật Cấp Chuyên Gia	43
14. Chương 14: Tri Chu Địa Thứ	46
15. Chương 15: Sách Kỹ Năng	49
16. Chương 16: Phần Thưởng Phong Phú	52
17. Chương 17: Mạo Hiểm Giả Công Hội	54
18. Chương 18: Nơi Hoang Dã	56
19. Chương 19: Tháo Chạy	59
20. Chương 20: Nữ Thuần Giáp Chiến Sĩ	62
21. Chương 21: Hợp Tác	67
22. Chương 22: Gây Cánh	70
23. Chương 23: Hữu Kinh Vô Hiểm	73
24. Chương 24: Hắc Vũ Chi Giới	77
25. Chương 25: Lại Có Nhiệm Vụ	79
26. Chương 26: Kỹ Năng Thăng Cấp Cường Hãn	82
27. Chương 27: Thần Hi Quả	85
28. Chương 28: Yêu Nữ Hắc Ám Biến Thái	88
29. Chương 29: Dự Đoán	90
30. Chương 30: Dược Liệu Cấp Truyền Thuyết	93
31. Chương 31: Phần Thưởng Ngoài Định Mức	96
32. Chương 32: Ngày Hội Trung Thu	99
33. Chương 33: Bạn Học Cũ	101
34. Chương 34: Lỡ Mất Yêu Thương	104
35. Chương 35: Thuật Sĩ Ca Bố Lâm	110
36. Chương 36: Pk	112
37. Chương 37: Miếu Sát	115
38. Chương 38: Đoạn Tiên	117
39. Chương 39: Nhiệm Vụ Chức Nghiệp Ẩn Tàng	120
40. Chương 40: Nguyệt Ảnh Dược Tề	122

41. Chương 41: Vong Giả Mộ Địa	124
42. Chương 42: Mật Thất Ngầm	126
43. Chương 43: Thánh Quang Mê Vụ Quyền Trục	128
44. Chương 44: Tà Linh Thuật Sĩ	131
45. Chương 45: Boss Gian Xảo	133
46. Chương 46: Tử Vong Triền Nhiễu	135
47. Chương 47: Mũi Tên Kỳ Ảo	138
48. Chương 48: Hoàn Thành Nhiệm Vụ	143
49. Chương 49: Nguyệt Ảnh Xạ Thủ	146
50. Chương 50: Nguyệt Ảnh Tiễn Kỹ	149
51. Chương 51: Thịnh Giáo	152
52. Chương 52: Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới	154
53. Chương 53: Chợ Giao Dịch	157
54. Chương 54: Nhất Bất Trị	159
55. Chương 55: 3x	163
56. Chương 56: Địa Tinh Cáp Cát	165
57. Chương 57: Chia Khóa Vạn Năng Cấp Truyền Thuyết	167
58. Chương 58: Hổ Vương Lĩnh	169
59. Chương 59: Tiềm Ảnh	172
60. Chương 60: Hổ Vương Răng Kiếm Cơ Giới	174
61. Chương 61: Bảo Vật Của Boss Vương Giả	176
62. Chương 62: Hoàng Cầu Tử	178
63. Chương 63: Lý Nhĩ Tư Tàng Bảo Đồ	182
64. Chương 64: Đạn Đạo	184
65. Chương 65: Mãnh Hổ Hồi Sào	187
66. Chương 66: Hàn Băng Phá Cốt Tiễn	189
67. Chương 67: Trí Cầm Vương Giả	191
68. Chương 68: Bi Kịch Của Vương Giả	193
69. Chương 69: Đại Lực Thần Thủ Sáo	196
70. Chương 70: Vương Giả Hạch Tâm	198
71. Chương 71: Huyết Chiến Thiên Lang	200
72. Chương 72: Đầm Lầy Đạt Lạp	203
73. Chương 73: Mạnh Mẽ Đánh Lui	205
74. Chương 74: Cửa Vào Dưới Đáy Nước	208
75. Chương 75: Hắc Thủy Ngư Nhân	210
76. Chương 76: Xuyên Thấu Tiễn	212
77. Chương 77: Dị Động Của Tàng Bảo Đồ	215
78. Chương 78: Ma Linh Hộ Bảo	217
79. Chương 79: Nguyệt Ảnh Chi Vũ	219
80. Chương 80: Lý Nhĩ Tư Chi Nhân	222
81. Chương 81: Thông Đạo Bên Phải	224
82. Chương 82: Dò Xét	226
83. Chương 83: Nổ Mạnh	229
84. Chương 84: Kinh Hiểm	231
85. Chương 85: Tổ Tiên Địa Tinh	234
86. Chương 86: Phản Hồi Hắc Thạch Trấn	236
87. Chương 87: Gian Kế Của Cáp Cát	238
88. Chương 88: Cáp Bố Đặc Bách Biến Phụ Giáp	240
89. Chương 89: Khách Đến Chơi	244
90. Chương 90: Tình Trong Như Đã, Mặt Ngoài Còn E	247
91. Chương 91: Mẹ Con Trò Chuyện	249
92. Chương 92: Bạch Vân Thành, Tam Đại Chiến Minh	252
93. Chương 93: Lô Dịch	254
94. Chương 94: Thiên Hành	256

95. Chương 95: Cự Tuyệt	259
96. Chương 96: Di Tích Ngã Nhĩ Đồn	261
97. Chương 97: Như Hồ Rình Mồi	263
98. Chương 98: Hiệu Quả Kinh Ngạc Của ‘sườn Dốc’	265
99. Chương 98: Hiệu Quả Kinh Ngạc Của ‘sườn Dốc’	267
100. Chương 99: Kinh Diễm Tuyết Luân	270
101. Chương 100: Cướp	272
102. Chương 101: Khích Tượng	275
103. Chương 102: Ai Nói Nhắm Phải Dừng Mắt	277
104. Chương 103: Thắng	280
105. Chương 104: Không Phục	283
106. Chương 105: Tuyệt Khởi	285
107. Chương 106: Gia Nhập	287
108. Chương 107: Nhận Biết Lẫn Nhau	289
109. Chương 108: Hợp Lực	292
110. Chương 109: Đội Cố Định	294
111. Chương 110: Đổi Mới	296
112. Chương 111: Diễm Báo	298
113. Chương 112: Tranh Đoạt	300
114. Chương 113: Trình Giảo Kim	302
115. Chương 114: Bắn Lén	304
116. Chương 115: Sương Độc	306
117. Chương 116: Thực Lực Của Thiên Hành (1)	308
118. Chương 117: Thực Lực Của Thiên Hành (2)	310
119. Chương 118: Thực Lực Của Thiên Hành (3)	312
120. Chương 119: Huyền Hiêu Chi Ngạo	315
121. Chương 120: Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến*	319
122. Chương 121: Người Quen	322
123. Chương 122: Báo Công Tử	325
124. Chương 123: Dò Xét Ban Đêm	327
125. Chương 124: Khải Linh Đại Sâm Lâm	329
126. Chương 125: Bầy Sói	331
127. Chương 126: Tế Vũ	334
128. Chương 127: Tỷ Tỷ?	336
129. Chương 128: Tử Lăng Gọi Đến	339
130. Chương 129: Đuổi Ruồi	341
131. Chương 130: Coca Cola 82 Năm	344
132. Chương 131: Hiếu Ra	347
133. Chương 132: Bị Vây	349
134. Chương 133: Tử Thần Sơ Hiện (thượng)	351
135. Chương 134: Tử Thần Sơ Hiện (trung)	354
136. Chương 135: Tử Thần Sơ Hiện (hạ)	356
137. Chương 136: Núi Dao Biển Lửa	359
138. Chương 137: Tiên Vô Song	361
139. Chương 138: Bị Dụ	363
140. Chương 139: Thần Chi Thí Luyện Tràng	366
141. Chương 140: An Bài Ổn Thỏa	369
142. Chương 141: Quốc Khánh*	372
143. Chương 142: Ba Sự Lựa Chọn	375
144. Chương 143: Âm Linh Đại Tế Tự	377
145. Chương 144: Bay Vọt	380
146. Chương 145: Nguyệt Quang Hùng	382
147. Chương 146: Đẩy Xuống Vách Núi	384
148. Chương 147: Độ Cao Hạn Chế	386

149. Chương 148:	Xử Lý Boss	388
150. Chương 149:	Hư Không Phi Phong	390
151. Chương 150:	Cô Gái Trong Mơ	392
152. Chương 151:	Hương Thôn Tình Nồng	394
153. Chương 152:	Tin Tức Độc Nhất Vô Nhị	396
154. Chương 153:	Chàng Gánh Ngàn Cân Nặng, Thiếp Đỡ Một Bờ Vai	399
155. Chương 154:	Bán Ra Thẻ Thông Hành	402
156. Chương 155:	Bắt Đầu “đi Săn”	404
157. Chương 155:	Bắt Đầu “đi Săn”	406
158. Chương 156:	Có Quỷ?	408
159. Chương 157:	Đạo Tặc Thần Bí	410
160. Chương 158:	Băng Ma	412
161. Chương 159:	Đánh Lén Thất Bại	414
162. Chương 160:	Sẩy Chân	416
163. Chương 161:	Bảo Rương Cấp Truyền Thuyết	418
164. Chương 162:	Chiến Tranh Oán Linh	420
165. Chương 163:	Vong Linh Cung Tiễn Thủ Hưu Bá Đặc (thượng)	422
166. Chương 164:	Vong Linh Cung Tiễn Thủ Hưu Bá Đặc (hạ)	424
167. Chương 165:	Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung	426
168. Chương 166:	Thời Gian Cấp Bách	428
169. Chương 166:	Hoàn Thành Khảo Nghiệm	430
170. Chương 168:	Tấn Thăng 4x	433
171. Chương 169:	Ứng Nhân Nguyệt Độc	435
172. Chương 170:	Chỉ Xích Thiên Nhai	437
173. Chương 171:	Dụ Dỗ	439
174. Chương 172:	Quyển Trục Kinh Nghiệm	442
175. Chương 173:	Ban Đêm Săn Quái	445
176. Chương 174:	Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc	447
177. Chương 175:	Boss ‘vô Lại’	449
178. Chương 176:	Uy Lực Của Mãn Nguyệt Tiễn (thượng)	452
179. Chương 177:	Uy Lực Của Mãn Nguyệt Tiễn (hạ)	454
180. Chương 178:	Cự Giác Chi Thuần	456
181. Chương 179:	Bắt Đầu Báo Thù	458
182. Chương 180:	Lẻ Vào	460
183. Chương 181:	Gặp Là Giết	463
184. Chương 182:	Mục Tiêu Lớn Hơn	463
185. Chương 183:	Cương Kiếm Chiến Lang Của Pháp Lỗ Dịch	465
186. Chương 184:	Vị Cường Giả Truyền Thuyết Thứ 39	467
187. Chương 185:	Bạch Vân Tửu Lâu	470
188. Chương 186:	Kim Chúc Cuồng Nhân	472
189. Chương 187:	Trang Bị Gia Tộc Mũi Tên	474
190. Chương 188:	Quà Gặp Mặt	476
191. Chương 189:	Chuẩn Bị Trước Khi Chiến Đấu	478
192. Chương 190:	Nhật Nguyệt Tương Huy*	480
193. Chương 191:	Tiến Vào Thần Chi Thí Luyện Tràng	483
194. Chương 192:	Tầng Hai! Hắc Tước!	485
195. Chương 193:	Dùng Trí Đấu 5x	487
196. Chương 194:	Quỷ Ảnh Đạo Tặc	489
197. Chương 195:	Đa Nghi	491
198. Chương 196:	Tiếp Tục Đua Giỡn Thiết Đầu	493
199. Chương 197:	Mục Đích Của Phá Nha	495
200. Chương 198:	Đứng Thứ Ba?	498
201. Chương 199:	Dương An Vs Phá Nha	500
202. Chương 200:	Dụ Dịch	503

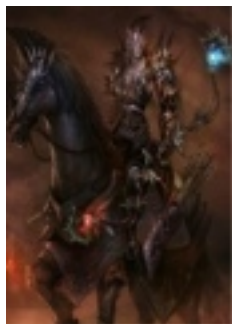
203. Chương 201:	Mất Hứng Rồi Đi	505
204. Chương 202:	Cửa Vào Dưới Biển Sâu	507
205. Chương 203:	Thâm Hải Đại Ô Tặc	508
206. Chương 204:	Ai Thiệt?	510
207. Chương 205:	Bị Tập Kích	513
208. Chương 206:	Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hại	517
209. Chương 207:	Lốc Xoáy	521
210. Chương 208:	Từ Trên Trời Giáng Xuống	522
211. Chương 209:	Kỳ Tập Hộ Thối	524
212. Chương 210:	Trứng Sủng Vật	527
213. Chương 211:	‘mắt Nhỏ’ Dị Động	529
214. Chương 212:	Sủng Vật Ngoài Ý Muốn	531
215. Chương 213:	Hứa Hẹn	533
216. Chương 214:	Minh Vương Tinh	536
217. Chương 215:	Cực Hiệu Đóng Băng	537
218. Chương 216:	Nguyệt Ảnh Xạ Thủ Vs Vong Linh Xạ Thủ	539
219. Chương 217:	Mị Ảnh Hạng Liên	541
220. Chương 218:	Ngày Hôm Sau	543
221. Chương 219:	Pháp Lỗ Dịch Anh Dũng	544
222. Chương 220:	Nói Suông Hóa Thật	547
223. Chương 221:	Cứu Tinh	549
224. Chương 222:	Thế Cục	551
225. Chương 223:	Ứng Hộ	553
226. Chương 224:	Lại Một Hồi Sinh Tử	555
227. Chương 225:	Bạo Tạc	558
228. Chương 226:	Vô Hạn Triệu Hoán	560
229. Chương 227:	Phá Giáp	562
230. Chương 228:	Chúng Ta Xử Lý Nó	565
231. Chương 229:	Lột Xác	567
232. Chương 230:	Xử Lý Đại Boss	571
233. Chương 231:	Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn	573
234. Chương 232:	Thông Thiên Thần Tham	576
235. Chương 233:	Trùng Kích (1)	578
236. Chương 234:	Trùng Kích (2)	580
237. Chương 235:	Trùng Kích (3)	582
238. Chương 236:	Vùng Đất Gió Nhẹ	585
239. Chương 237:	Bát Cực Long Quyền Trận	587
240. Chương 238:	Tập Thể Đề Thăng	589
241. Chương 239:	Truy Phong Sáo Trang	591
242. Chương 240:	Sử Thi	593
243. Chương 241:	Quân Dao	594
244. Chương 242:	Loạn Thế Ma Quân	596
245. Chương 243:	Thần Điều Đại Hiệp?	599
246. Chương 244:	Thân Phận	601
247. Chương 245:	Thỉnh Cầu Của Tế Vũ	603
248. Chương 246:	Điều Kiện	605
249. Chương 247:	Đột Nhiên Biến Mất (1)	609
250. Chương 248:	Đột Nhiên Biến Mất (2)	611
251. Chương 249:	Đột Nhiên Biến Mất (3)	613
252. Chương 250:	Lại Là Ngoài Ý Muốn	616
253. Chương 251:	Tử Thân Chi Vãn*	619
254. Chương 252:	Một Cuộc Giao Dịch, Một Cái Nhân Tinh!	621
255. Chương 253:	Kết Thúc! Khánh Công!	623
256. Chương 254:	Quyết Đấu Tràng	626

257. Chương 255: Dương An Vs Áo Ảnh Thủ	628
258. Chương 256 : Tranh Đoạt Trang Bị Mana	630
259. Chương 257: Mục Tiêu Đầu Tiên	634
260. Chương 258: Linh Thức Xuất Thế (1) + (2)	638
261. Chương 259: Tử Bất Ngữ	642
262. Chương 260: Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới Cấp Sử Thi	645
263. Chương 261: Giao Dịch Cuối Cùng	647
264. Chương 262: Bái Phông (thượng)	650
265. Chương 263: Bái Phông (hạ)	652
266. Chương 264: Tử Thần Hàng Lâm (thượng)	655
267. Chương 265: Tử Thần Hàng Lâm (hạ)	658
268. Chương 266: Tàn Số Tử Thần	660
269. Chương 267: Bại Lộ Thân Phận	662
270. Chương 268: Lý Tưởng Của Dương An	665
271. Chương 269: Gặp Lại Cáp Cát	667
272. Chương 270: Hạch Tâm Tiến Hóa	670
273. Chương 271: A Tư Ba Lạp Trấn	672
274. Chương 272: Ý Thức Ăn Mòn	675
275. Chương 273: Tây Ân	677
276. Chương 274: Giải Cứu Tây Lạc	680
277. Chương 275: Lực Lượng Dẫn Đạo	682
278. Chương 276: Phỉ Lạc Tinh Thạch	685
279. Chương 277: ‘phát Tài Rồi!’	687
280. Chương 278: Kết Giới	690
281. Chương 279: Dị Tộc! Nghi Thức!	692
282. Chương 280: Huynh Đệ Tương Tàn	695
283. Chương 281: Huyền Thuật	698
284. Chương 282: Đức Lan Đại Công Tước	700
285. Chương 283: Khiêu Khích Tử Thần	703
286. Chương 284: Phục Kích	706
287. Chương 285: Phẫn Bắn Tỉa	708
288. Chương 286: Khảo Nghiệm Thăng Cấp 5x	710
289. Chương 287: Khảo Nghiệm Khi Vào Thành	712
290. Chương 288: Ải Thứ Hai	715
291. Chương 289: Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ	717
292. Chương 290: Hy Vọng	719
293. Chương 291:thăng Cấp 5x	722
294. Chương 292:huyền Ảnh Chi Dực (1)	724
295. Chương 292:huyết Ảnh Long Thứ Khách (2)*	727
296. Chương 293: Hiệu Dụng Của Huyền Thuật	732
297. Chương 294: Người Phát Ngôn Của Tử Thần	734
298. Chương 295: Quang Phong Âm Luân	737
299. Chương 296: Thập Giới Kiếm	740
300. Chương 297: Cảm Giác Của Tế Vũ	742
301. Chương 298: Giang Long	745
302. Chương 299: Chân Tướng Vạn Năm Trước	747
303. Chương 300: Gặp Lại Hưu Bá Đặc	750
304. Chương 301: Kỹ Năng Chuyên Tinh Chi Giới	752
305. Chương 302: Lẻn Vào Hắc Phong Thành	754
306. Chương 303: Quái Vật Thần Bí	757
307. Chương 304: “rùa Chui Vào Mai”	759
308. Chương 305: Lối Ra	761
309. Chương 303: Quái Vật Thần Bí	764
310. Chương 304: “rùa Chui Vào Mai”	766

311. Chương 305:	Lối Ra	768
312. Chương 306:	Vưu Thẩn	771
313. Chương 307:	Lại Là Huyền Thuật	773
314. Chương 308:	Cảnh Giới Mới Vô Hạn	775
315. Chương 309:	Trung Thành	777
316. Chương 310:	Quyết Định	780
317. Chương 311:	Nguy Hiểm Cùng An Toàn	782
318. Chương 312:	Lấy Lòng Cùng Đe Dọa	784
319. Chương 312:	Giang Tiểu Ngư	786
320. Chương 314:	Mạo Hiểm Truyền Tống	789
321. Chương 315:	Không Thể Rời Đi	791
322. Chương 316:	Hai Chỉ Có Thể Cứu Một	793
323. Chương 317:	Bỏ! Được!	796
324. Chương 318:	Hoàn Thành Nhiệm Vụ	798
325. Chương 319:	Lần Lượt Ban Thưởng	801
326. Chương 320:	Nhiệm Vụ Phía Sau	803
327. Chương 321:	Giằng Co	805
328. Chương 322:	Cường Thế Hàng Lâm	808
329. Chương 323:	Đánh Cược	810
330. Chương 324:	Trận Chiến Đầu Tiên	813
331. Chương 325:	Thay Sinh Đối Tử	815
332. Chương 326:	Không Gian Chướng Khổng Giả	817
333. Chương 327:	Trận Thứ Ba	820
334. Chương 328:	Chuyên Gia Chơi Bom	823
335. Chương 329:	Nhanh Nhất Phá Mạnh Nhất (thượng)	825
336. Chương 330:	Nhanh Nhất Phá Mạnh Nhất (hạ)	828
337. Chương 331:	Uy Nhiếp	830
338. Chương 332:	Đối Thủ	833
339. Chương 333:	Mâu Vs Thuần	835
340. Chương 334:	Nguyệt Quang Vi Ba Pháo	838
341. Chương 335:	Chiến Lợi Phẩm	841
342. Chương 336:	Tiểu Đội Mạnh Nhất	843
343. Chương 337:	Cậu Là Tử Thần Sao?	845
344. Chương 338:	Vũ Nguyệt Gọi Tới	847
345. Chương 339:	Bị Tập Kích	850
346. Chương 340:	Phản Kích	853
347. Chương 341:	Tứ Tượng Phong Thần	856
348. Chương 342:	Yên	858
349. Chương 343:	Tập Thể Phi Hành	860
350. Chương 344:	Thời Khắc Cuối Cùng!	863
351. Chương 345:	6x Chấn Động	865
352. Chương 346:	Hội Đồng Trưởng Lão Tối Cao	867
353. Chương 347:	Cổ Hương	870
354. Chương 348:	Nguyệt Ánh Thần Trang	872
355. Chương 349:	Lộ Lan Thánh Địa	875
356. Chương 350:	Cứu Viện	877
357. Chương 351:	Tóm Lại Tôi Tin!	879
358. Chương 352:	Ba Giờ Chạy Trối Chết	882
359. Chương 353:	Sáu Cánh	885
360. Chương 354:	Vây	887
361. Chương 355:	Kỹ Năng 6x Đại Tụ Hợp	890
362. Chương 356:	Nguyệt Luân Hồi	892
363. Chương 357:	Hình Thái Ma Hoàng	895
364. Chương 358:	Mở Ra Thiên Không Chi Đô	897

365. Chương 359: Đại Quyết Chiến	899
366. Chương 360: Đại Tử Thần	902
367. Chương 361: Trăng Sáng Làm Chứng (đại Kết Cục)	907

Tử Thần Chi Tiến

Giới thiệu

Nguồn: 4vn. euNhân vật chính là một thanh niên mới ra trường làm một công việc bình thường với c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tu-than-chi-tien>

1. Chương 1: Về Nhà!

Hệ thống: Người chơi Cơ Bạo, có thật xác nhận xóa nhân vật, sau khi xác nhận xóa nhân vật, toàn bộ dữ liệu về nhân vật sẽ bị xóa hoàn toàn, tất cả tiền tài vật phẩm sẽ bị xóa bỏ hoàn toàn, kể cả trang bị đang mặc, hành trang, rương chứa đồ, cùng toàn bộ tiền tài vật phẩm đang trên sàn đấu giá. Sau khi xóa bỏ nhân vật, hạn định trong một tuần không được sáng lập nhân vật mới.

- Xác nhận!

Nghe âm thanh dịu dàng của hệ thống, Dương An bất đắc dĩ nói.

Hệ thống: Xác nhận thành công, toàn bộ dữ liệu về nhân vật Cơ Bạo đã hoàn toàn được xóa bỏ.

Màn hình tối dần, Dương An thoát khỏi trò chơi, từ bỏ game mà mình đã chơi hơn một tháng.

- Ôi!

Tháo mũ chơi game xuống, Dương An uể oải thở dài, cười tự giễu, nói:

- Chịu đuổi giết một tuần, bị giết cho quay về cấp 1, trang bị trên người rơi sạch, cuối cùng thì phải xóa acc. Thất bại, mình đúng là kẻ thất bại!

Đối với một game thủ, trang bị rơi sạch, bị giết lùi về cấp 1, hơn nữa còn suốt ngày bị đuổi giết thì xóa acc cũng là một loại giải thoát.

Nhìn chiếc mũ chơi game màu lam lẳng lẳng nằm trên đầu giường, Dương An bất đắc dĩ lắc đầu, phải xóa acc, hẳn cũng không cảm tức, chỉ là cảm giác mình thật vô dụng.

Cầm lấy một chiếc hộp tinh xảo trên bàn, bên trong là những thỏi sô cô la, người khác thích hút thuốc, mà Dương An lại thích ăn sô cô la.

Từ trong hộp lấy ra một thỏi sô cô la, bóc lớp giấy bạc bên ngoài, sau đó cho cả vào miệng, Dương An ăn sô cô la không giống người khác nhai từ từ nhấm nháp, hẳn thích bỏ cả vào miệng mà nhai.

Ngọt ngào xen lẫn chút vị đắng ưa thích tràn ngập trong khoang miệng Dương An, mùi vị này nhiều khi có thể làm lòng người thư thái.

Nhưng lúc này Dương An cũng không có tâm trạng mà thưởng thức, lòng tràn đầy buồn bã và thất vọng, mất đi sự tin tưởng với bản thân, với cuộc sống.

Miệng máy móc nhai nuốt, vẻ mặt thần thờ, ánh mắt vô hồn, nhớ lại ba tháng vừa qua, mắt hần không kìm được mà hơi đỏ lên, nước mắt bắt giắc rơi xuống.

Đường đường nam nhi mà phải rơi lệ, Dương An thật đã chịu đả kích quá nhiều.

Với Dương An, ba tháng này là những ngày tối tăm nhất trong đời hần.

Bạn gái hẹn hò hơn một năm nói lời chia tay với hần, nguyên nhân rất đơn giản, cũng rất thực tế, là một chữ, tiền.

Hai năm trước, Dương An là một trợ lý kế hoạch quảng cáo, hai năm sau, Dương An vẫn là một trợ lý kế hoạch quảng cáo, mỗi tháng thu vào hơn hai nghìn, còn phải gửi một nửa về nhà phụ giúp gia đình, đã hai năm vẫn sống trong một căn phòng trọ giá rẻ, càng đừng nói đến xe con. Trong cái xã hội thực dụng này, bạn gái chia tay hần, cũng là bình thường.

Tính cách của Dương An có chút truyền thống, hần vốn là nghĩ sẽ cùng bạn gái kết hôn, sau đó ở bên nhau cho đến cuối đời, thế nhưng tình cảm suốt một năm, cuối cùng cũng không hơn hai chữ “thực tế”, Dương An cũng không thể nói gì hơn, nhưng trong lòng rất buồn bã.

Vốn là nói đen tình đỏ bạc, sự nghiệp hần sẽ thăng hoa.

Thế nhưng họa vô đơn chí, hần lại phá vỡ cái “lệ thường” này.

Tháng năm có một sinh viên chưa hề có kinh nghiệm đến nhận việc, cũng là trợ lý kế hoạch quảng cáo như Dương An, nhưng chỉ hai tháng, đến thời gian thử việc còn chưa hết, người đó đã được thăng làm người lên kế hoạch quảng cáo, bỏ đi hai chữ trợ lý, trở thành sếp của Dương An, nguyên nhân rất đơn giản, trưởng phòng là cậu của hần ta.

Xã hội hiện nay, là nhất thân nhì quen.

Bị người mới đề đầu cưỡi cổ, Dương An cũng có chút khó chịu, nhưng cũng chỉ là giữ trong lòng, do bản chất của hần không phải hiếu thắng gì, chỉ một mực muốn làm người bình thường.

Nhưng mà càng như thế lại càng bị người ta đè ép!

Trong một lần lên kế hoạch quảng cáo, người mới kia có sai sót khiến cho công ty phải bồi thường không ít tiền, nhưng cậu của hần, cũng chính là trưởng phòng, vì bảo vệ hần mà đem phần lớn trách nhiệm đổ lên đầu Dương An.

Bồ Tát cũng phải có lúc tức giận, huống chi con người! Trong cơn giận, Dương An liền nộp đơn xin thôi việc, rời khỏi công ty mà mình dốc sức làm việc hai năm nhưng chưa bao giờ được trọng dụng.

Lập tức trở thành thanh niên song thất (Dịch: thất tình + thất nghiệp) Biên: Giống DG), suốt một thời gian dài tâm trạng của hần rất xấu, cả ngày giấu mình trong căn phòng trọ rẻ tiền.

Sau đó mấy người bạn thân thời đại học biết chuyện của Dương An, vì để khuyên hần và khiến cho tâm tình hần tốt lên một chút, đã mạnh mẽ lôi kéo hần chơi một game online giả lập thế giới thực.

Phong Vân, một game online mới giả lập thế giới thực đỉnh cao nhất, do Trung Quốc hợp tác với nhiều quốc gia trên thế giới sáng tạo ra, do một bộ máy chủ siêu cấp quản lý vận hành, mọi thao tác diễn ra nhờ vào sóng não người chơi sau khi đội mũ đặc chế, cách chơi đơn giản, hơn nữa thật đến 99%. Trò chơi vừa open beta đã có lượng lớn game thủ dừng mảnh tiền vào, Phong Vân lập tức trở thành game online thế giới ảo được hoan nghênh nhất từ trước tới nay.

Phong Vân, trò chơi này khi còn làm ở công ty Dương An cũng đã nghe qua, cũng từng làm quảng cáo cho nó.

Đang chán đời, mà cũng chưa biết làm gì, dưới sự rủ rê nhiệt tình của bạn cũ, Dương An cũng thuận theo chơi thử một chút, muốn giải tỏa tâm tình.

Dương An tiến vào Phong Vân khi trò chơi đã open beta hơn hai tuần, vài cao thủ đã vượt lên thật xa.

Nhưng Dương An cũng không để ý, hắn chưa từng nghĩ sẽ cày kéo để trở thành cái gọi là cao thủ trong game.

Phong Vân đích thực là một game online quá khủng, dù là Dương An xưa nay không hề mê mải với game, cũng bị thu hút, tâm trạng ủ rũ dần dần cũng có chuyển biến tốt đẹp.

Thời gian hơn một tháng, nhân vật pháp sư hệ băng của Dương An đạt đến cấp 40, dù vẫn kém xa đám cao thủ 5x, mà trang bị cũng không tốt, nhưng Dương An vẫn cảm thấy hài lòng.

Nhưng mà vận đen của hắn có lẽ còn chưa tan, trong một lần đi luyện cấp, hắn chẳng những bị một đội do gã có nick là 'Long thiếu gia' dẫn đầu cướp quái đánh chết, mà còn bị hắn ghi hận vì Dương An phản kháng giết vài người trong đội đó, cho nên bị hắn sai người trong bang đuổi giết.

Dương An bị Long thiếu gia truy sát suốt một tuần, bị giết tới quay về cấp 1, trang bị trên người cũng rơi sạch.

Cùng đường, Dương An chỉ còn có thể lựa chọn xóa acc, nhưng điều đó cũng không có nghĩa là hắn sẽ bỏ qua chuyện này.

Nhìn qua căn phòng sơ sài của mình, Dương An cảm thấy được hai năm nay đúng là hắn không hề có chút thành tựu, lòng càng buồn bã.

- Có lẽ mình thật sự rất vô dụng!

Hắn nghĩ.

Một thanh niên 'Tam thất' (thất tình, thất nghiệp, thêm 1 cái thất bại game)) đã bắt đầu mất đi sự tin tưởng vào con đường phía trước.

Nhưng Dương An cũng không ngu ngốc mà đi tự sát, vì hắn còn rất nhiều vướng bận.

Liên tục ăn ba thanh sô cô la, tâm tình Dương An mới hơi tốt lên, nước mắt cũng đã ngừng rơi, nhưng mặt vẫn buồn bã như cũ.

Hắn đi tới cạnh cửa sổ, ngẩng đầu nhìn vầng trăng khuyết trên bầu trời.

- Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu nhớ cố hương!

Dương An cũng đang nhớ nhà, nhớ mẹ.

Gia đình, vĩnh viễn đều là chốn đi về của con người, một người khi gặp những điều không như ý trong cuộc sống thì trước tiên đều sẽ nhớ tới gia đình.

Dương An cầm lấy di động, bấm gọi về nhà, trong điện thoại truyền ra tiếng tút tút hồi lâu.

- Mười một giờ rồi, không biết mẹ đã ngủ chưa.

Dương An nghĩ thầm, hiện tại hắn rất muốn nghe giọng nói của mẹ, âm thanh đó sẽ làm lòng hắn yên ổn.

- Alo, ai vậy?

Giọng nói hiền lành quen thuộc rốt cục cũng vang lên từ đầu dây.

- Mẹ, là con!

Dương An đáp.

Vừa nghe được giọng của mẹ, nước mắt Dương An lại không tự giác mà chảy ra, thân thể khẽ run lên.

- A, là tiểu An hả!

Biết là Dương An gọi điện, bên kia mẹ hấn dường như là rất vui.

Dương An càng thêm hổ thẹn, mình đã gần nửa năm chưa về nhà, bình thường cũng không mấy khi gọi điện thoại về.

Lúc này, Dương An lại không biết nói cái gì cho tốt, cố gắng kìm tiếng khóc không để cho mẹ ở đầu kia nghe được.

Nhưng mẹ hấn lại biết rõ con trai mình đang chịu âm ức.

Đa phần con cái học tập làm việc ở ngoài đều chỉ chọn khoe chuyện tốt với gia đình mà giấu đi chuyện xấu, cứ nghĩ như thế là đã giấu được gia đình, nhưng ngờ đâu cha mẹ họ đều biết hết cả.

Không ai hiểu con bằng cha mẹ!

Một hồi lâu, Dương An mới ngừng được khóc, nói:

- Mẹ, sao muộn thế này rồi mẹ còn chưa ngủ!

- Cũng sắp rồi, không thì để mẹ gọi em xuống nói chuyện với con nhé!

Mẹ hấn lo lắng nói.

- Không cần đâu ạ, mai em còn phải đi học, đừng gọi nó dậy, mẹ cũng sớm đi nghỉ đi, con chỉ gọi nghe giọng mẹ một chút thôi.

Dương An nói.

Mẹ hấn trầm mặc một lúc sau đó nói:

- Tiểu An, nếu cảm thấy cuộc sống bên ngoài không thoải mái thì về đây đi!

- Vâng!

Dương An cũng nhin không được nữa, nhỏ giọng khóc lên.

Ở thành phố này dốc sức làm hai năm, nhưng lại không thu hoạch được gì, ngoài mấy người bạn thân thiết, hấn cũng không có gì để lưu luyến, nghe mẹ nói như vậy, cũng thật sự muốn rời khỏi đây, trở về ngôi nhà quen thuộc.

Bên kia mẹ hấn lắng lắng nghe hấn khóc, không lên tiếng, chẳng biết tại sao, nghe con trai khóc lên được thì bà lại an tâm hơn một chút.

Một lúc lâu sau, Dương An mới ngừng khóc, phát tiết ra được trong lòng cũng thoải mái hơn nhiều.

- Mẹ, hai ngày nữa con sẽ về!

Dương An chậm rãi nói, rốt cục đưa ra quyết định.

- Tốt, tốt, về nhà là tốt rồi!

Dường như mẹ hấn rất vui vẻ.

Quả thật, dù con cái có thành đạt hay không, cha mẹ vẫn luôn muốn giữ ở bên cạnh mình.

Ngày hôm sau, Dương An chia tay với mấy người bạn thân cùng vài người bạn đại học ở chung thành phố, rồi mua vé tàu hỏa về phương nam.

Sáng sớm, Dương An tới nhà ga, hấn ngồi trên chuyến xe lửa sớm nhất về quê nhà ở phía nam.

Hành lý của Dương An không nhiều, một túi du lịch, một hòm để đồ, vài bộ quần áo linh tinh, còn có mũ đặc biệt của game Phong Vân.

Tuy rằng bị ép xóa acc, nhưng Dương An sẽ không bỏ qua như vậy, một ngày kia, Dương An sẽ quay lại Phong Vân, đến lúc đó sẽ lấy lại hết thấy những gì thuộc về mình.

images/smilies/smile.png

2. Chương 2: Người Nhà.

Trung tuần tháng chín dương lịch, cũng vào mùa thu trong lịch âm, phương bắc đã tràn ngập trong tiết thu, nhưng ở phương nam thì vẫn là một mùa nắng gắt, kể cả tới giữa thu thời tiết vẫn khá nóng bức.

Dương An khởi hành từ sớm, ban ngày đã từ phương bắc một thành phố lớn của phương nam, Dương Thành!

Hơn năm giờ chiều, Dương Thành khói sương lãnh đăng, ngồi trên xe lửa Dương An hoàn toàn cảm nhận cái nắng gắt cuối thu ở nơi đây.

Mang theo hành lý, chen chúc trong nhà ga đông nghịt người, Dương An lại ra quây dịch vụ chỗ bến xe mua tiếp vé xe khách.

Quê của Dương An không phải ở Dương Thành, mà là một thị trấn nhỏ được người gọi là “Quê hương của vĩ nhân”.

Tính cả thời gian chờ xe, chừng hai tiếng nữa sẽ về đến nhà, hiện giờ tốc độ xe lửa còn nhanh hơn ô tô.

- Xin lỗi bác tài, cho tôi xuống!

Hơn một tiếng sau, Dương An muốn xuống xe. Bến đỗ cách nhà hắn không xa lắm, nhưng vì lí do ít khách chờ tại đó, cho nên đôi khi tài xế cũng bỏ bến không dừng.

Hôm nay vận khí của hắn không tệ, tài xế đỗ nghiêm chỉnh bên đường để hắn xuống.

Có khi nào về nhà nên vận khí cũng tốt lên.

Một lòng chạy nhanh về nhà, Dương An thầm hô một tiếng:

- Ta đã trở về!

Trong lòng hắn dâng lên nỗi bồi hồi xúc động.

Trong xu thế hiện đại hóa, nông thôn cũng có biến đổi lớn, như quê của Dương An, sớm đã không còn đồng ruộng, rất nhiều nhà xưởng xí nghiệp thay thế cải biến bộ mặt nông thôn, nông dân cũng sôi nổi bỏ làm nông chuyển vào nhà máy, khiến nơi này càng thêm phát triển.

Ở một vài mặt, nông thôn hiện giờ còn muốn hơn cả thành thị.

Dương An lựa chọn về nhà có lẽ là một lựa chọn chính xác, ít nhất thì người ở đây cũng không phức tạp như trong thành phố.

Bây giờ, tiết trời trung thu cũng đã bắt đầu chạng vạng tối.

Trong màn đêm, Dương An vội bước nhanh về nhà, có chút hơi xấu hổ, vì dù sao lần này cũng là thất bại ở ngoài mới quay về, Dương An thấy ngại nếu bị người quen bắt gặp.

Rồi đi ai nấy nói cười chúc tụng, nhưng nếu không áo gấm trở về thì được chăng? Miệng lưỡi thế gian luôn kinh khủng.

Còn chưa bước vào nhà, Dương An đã nghe tiếng cười nói bên trong, khiến hắn rất mong chờ.

- Anh họ đã trở về, anh họ đã trở về!

Nghe tiếng mở cửa, hai đứa trẻ nhỏ cao hứng kêu to lên, đó là cặp song sinh em họ của Dương An, năm nay ba tuổi, ngày trước khi còn ở nhà Dương An thích nhất là ngồi chơi đùa với hai đứa.

Người lớn trong phòng bị tiếng kêu của hai đứa nhỏ làm giật mình, nhao nhao đi ra.

- Mẹ, chị, chú Tế, cô Tế, em gái nữa!

Nhìn thấy toàn thân nhân ra chào đón, Dương An không khỏi xúc động, cố gắng bình tâm.

Nam nhân sẽ len lét mà khóc thầm, chứ tuyệt đối không khóc trước mặt người khác.

Thấy Dương An về, mọi người đều rất vui mừng.

- Con à, nhanh giúp anh con bê đồ đi!

Mẹ Dương An kích động không biết nói gì, thấy con trai bình an trở về vui mừng vạn phần.

- Vâng ạ!

Dương Lâm, em gái của Dương An tươi cười đi tới.

Tướng mạo của Dương Lâm và Dương An hoàn toàn khác nhau, so với cả mẹ và chị gái Dương Nghệ cũng thế, nguyên nhân và vì Dương Lâm không phải con ruột, mà là được nhận nuôi từ cô nhi viện khi còn rất nhỏ.

Khi đó cha của Dương An còn sống, cả nhà đều muốn có thêm một bé gái cho vui cửa vui nhà, vì thế tới cô nhi viện nhận nuôi Dương Lâm, nhưng dù là như thế, cả nhà Dương An đều đối xử với Dương Lâm như ruột thịt.

- Không cần đâu, không có gì nhiều.

Dương An cười cười, nói.

Nếu không phải hai tay đều mang đồ, Dương An nhất định sẽ xoa đầu Dương Lâm, từ nhỏ tới giờ, Dương An thương nhất là em gái nhỏ này.

Còn chị gái của Dương An thì đã lập gia đình từ mấy năm trước, nhưng vẫn luôn quan tâm tới nhà mẹ đẻ, sinh hoạt phí khi Dương An học đại học phần lớn đều do nàng cấp.

Trong tay chị gái hẳn ôm một tiểu cô nương là con gái nàng, cũng là cháu ngoại của Dương An.

Tiểu cô nương mới năm tuổi, nửa năm không gặp Dương An nên có chút lạ.

- Chị, sao không thấy anh rể đâu!

Dương An không thấy chồng chị gái, không khỏi nhú mày, hơi lo lắng.

- Anh rể chú đi công tác, chắc trước Trung Thu mới về được!

Chị gái hẳn nói.

Anh rể của Dương An là quản lý nhãn hiệu thực phẩm, thường xuyên đi công tác, tình cảm hai vợ chồng lại rất tốt, mỗi lần về đây đều đi cùng nhau, xem ra Dương An đã quá lo lắng rồi.

Còn chú Tế thì là em trai song sinh với cha hẳn. Năm đó khi Dương An mười bảy tuổi, cha hẳn bệnh nặng qua đời, mấy nhà chú bác thay nhau chiếu cố Dương An, trong đó nhà chú Tế là đối xử tốt nhất, bởi thế nên quan hệ hai gia đình cũng rất thân thiết.

Trong lòng Dương An cảm thấy rất thoải mái, một mình làm công ở bên ngoài, lúc nào cũng cảm giác cô độc, không như hiện giờ, được ấm áp ở trong tình thân.

Dù ở nông thôn không có nhiều cơ hội như trên thành phố, nhưng ít nhất Dương An có được thân nhân luôn động viên ủng hộ.

Bước vào phòng, trên bàn cơm đã bày kín đủ món ăn đầy màu sắc, có cá, có thịt, có gà, tuy rằng không tính là nhiều, nhưng quan trọng nhất là cả nhà có thể quây quần bên nhau.

Dương An cởi bỏ hành lý, đi rửa mặt rồi quay vào, một nhà vui vẻ dọn cơm.

Thực ăn ý, cả bữa cơm không ai nhắc tới công việc của Dương An, mọi người đều nhắc tới mấy tin tức vui vẻ, mấy đứa nhỏ cũng thi thoảng lại bi bô mấy câu ngộ nghĩnh khiến mọi người ôm bụng cười to, không khí vui vẻ hòa thuận.

Dương An cũng đem những phiền não kia gác lại một bên, tận tình hưởng thụ loại cảm giác này.

Bữa cơm kéo dài mãi, mà sau khi ăn xong, cả nhà lại hàn huyên thật lâu, giống như mãi không hết chuyện.

Chẳng mấy mà tới chín giờ tối, hai đứa nhỏ song sinh đã ngủ gà ngủ gật, gia đình chú Tế mới rời đi, câu chuyện mãi không dứt rồi cục tạm dừng.

Nhà chú Tế gần đó, đi bộ mất chừng mười phút, nhưng mà nhà chị gái của Dương An thì lại khá xa.

Mọi người dĩ nhiên không am tâm hai mẹ con đi một mình, vì thế Dương An bèn lấy cái xe máy màu đen cà tàng trong nhà chở hai mẹ con về.

Dương An về đến nhà đã hơn mười giờ, Dương Lâm mai còn phải dậy sớm đi học nên ngủ trước, chỉ còn một mình mẹ hấn đang ngồi xem ti vi, đợi Dương An trở về.

Nhìn dáng mẹ đã hơi còng đi, tóc điểm điểm sợi bạc, Dương An cảm thấy vô cùng áy náy, chẳng những mình không thể để cho mẹ hưởng phúc mà còn khiến người lo lắng.

- Con về rồi đấy à, mau đi tắm đi!

Dương An vừa vào cửa, mẹ hấn đã trông thấy, có lẽ tâm tình của bà cũng không đặt ở tiết mục trên ti vi.

- Vâng!

Dương An gật gật đầu, đi lên, chậm rãi ngồi bên cạnh bà.

- Mẹ, con xin lỗi đã làm mẹ lo lắng!

Dương An nhỏ giọng nói, giống như một đứa trẻ vừa làm điều gì sai, giọng điệu tràn về áy náy.

Hai mắt mẹ hấn đỏ hồng lên, nhưng cũng không khóc, mà lại hiền lành nở nụ cười, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Ngốc quá, con vĩnh viễn đều là con của mẹ, đây cũng mãi là nhà của con, không phải xin lỗi, gặp chuyện gì khó khăn, cả nhà chúng ta đồng tâm hợp lực, không có chuyện gì là không giải quyết được.

Dương An không hề nhắc tới chuyện xảy ra ba tháng nay, nhưng mẹ của hấn đều biết cả, ánh mắt kia vì tuổi tác mà hơi đục đi, nhưng chuyện gì cũng đều không qua được.

- Vâng!

Dương An gật gật đầu, trên mặt bỗng mỉm cười, sự ủng hộ của gia đình khiến hấn khôi phục niềm tin ở tương lai.

Mẹ hấn cũng cười, nói:

- Ra ngoài mệt quá rồi, giờ con đi nghỉ đi, đừng vội vàng để ý chuyện khác nữa.

Dương An hiểu ý của mẹ, mà hấn cũng chưa định đi tìm việc làm, dù sao đã kịc ba tháng qua cũng không dễ dàng bình phục như vậy.

Mẹ đi ngủ, Dương An cũng quay trở về phòng của mình.

Căn phòng được dọn dẹp sạch sẽ, không khác gì lần hấn về nhà nửa năm trước, hấn là mẹ biết hấn về nhà nên đã dọn dẹp sẵn.

Cất gọn hành lý, tắm rửa một cái, Dương An cảm thấy cả người thoải mái, hết hấn mệt mỏi một ngày đường trường.

Trước khi về nhà, trong lòng còn vô cùng phiền muộn, trước mặt chỉ là một đồng u ám, không nghĩ tới sau khi về nhà tất cả đều tốt đẹp lên.

Dương An cũng không mất hết mọi thứ, mà bất luận là khi nào, vẫn luôn có gia đình ủng hộ hấn.

Đêm nay, Dương An ngủ rất ngon!

Người nào tốt với mình, hấn sẽ nhớ kỹ, mà ai có thù cùng mình, Dương An cũng sẽ tuyệt đối không quên.

Người ở thành phố, phần lớn đều không thức dậy làm gì vào lúc sáu giờ sáng, mà ở nông thôn, hầu như mọi người đã rời khỏi giường chuẩn bị bắt đầu một ngày mới.

Mà Dương An hôm qua về nhà thật vui vẻ, ngủ ngon, đương nhiên là thức dậy sớm, đúng sáu giờ rưỡi đã tỉnh giấc, hai năm qua rong ruổi bên ngoài, hẳn chưa từng rời giường sớm như thế.

Nhưng mà hẳn vẫn là người dậy muộn nhất nhà.

Dương Lâm đang trong bếp chuẩn bị bữa sáng, mà mẹ hẳn đã ra đồng làm việc còn chưa trở về.

Một nửa đất đai trong thôn đều đã dùng để xây dựng nhà máy, còn một chút đất ven rìa cũng đủ để cho mấy nhà chia nhau trồng một ít rau củ.

Mà nhà của Dương An là có một mảnh đất cách sau nhà không xa, bình thường mỗi buổi sáng trước khi đi làm và buổi chiều khi đã về nhà mẹ của hẳn đều ra đó sửa sang lại đất trồng rau xanh, thu hoạch đủ để cho cả nhà hẳn sử dụng.

Cửa nhà trồng được, vừa sạch sẽ vừa rẻ tiền.

Tầm bảy giờ, mẹ hẳn vẫn ở ngoài ruộng chưa về, Dương Lâm vội vàng ăn sáng trước rồi đi học.

Dương Lâm năm nay lớp 11, giống như Dương An ngày trước, học trung học trên thị trấn, đi xe đạp mất chừng mười phút.

Thành tích học tập của nàng rất tốt, cho tới giờ chưa từng để người nhà lo lắng.

Nhìn thấy em gái vội vội vàng vàng, Dương An như nhớ lại hồi còn học trung học, không ít chuyện cùng bạn bè cả đời không thể nào quên.

Dương An đợi mẹ về cùng ăn điểm tâm, rồi mẹ hẳn đi làm.

Trong nhà chỉ còn lại một mình Dương An, mà bởi liên tiếp thất bại nên tâm lý vương mắc, hẳn cũng không muốn ra ngoài.

Cả ngày, Dương An đều ở nhà, thu thập quét tước lau dọn nhà cửa, còn làm cơm đợi mẹ và em gái trở về.

Suốt mấy ngày Dương An đều như thế, rất ít ra ngoài, hẳn cùng lắm mới đến chợ mua chút đồ ăn, qua mấy ngày, Dương An như trở thành “bà nội trợ” trong gia đình.

Đúng như lời mẹ hẳn nói, Dương An muốn tạm thời nghỉ ngơi, sẽ không vội vã đi tìm việc làm, hay đúng hơn là hẳn đã có ý tưởng khác, đó là trở thành một game thủ chuyên nghiệp.

- Nếu thật sự có thể trở thành một game thủ chuyên nghiệp không tồi thì ít nhất không cần dựa vào gia đình mà còn có thể trợ giúp...

Dương An âm thầm lựa chọn một con đường mới, một con đường mà hẳn chưa bao giờ nghĩ tới.

Nhưng mà muốn trở thành một gã game thủ chuyên nghiệp như thế, nói dễ hơn làm.

Chớp mắt Dương An về nhà đã năm ngày, vừa vặn là một tuần kể từ lúc hẳn xóa acc.

Chín giờ tối, cơm nước tắm rửa xong, một nhà ba người cùng ngồi xem TV, mãi hẳn mới về lại phòng mình.

Dương An lấy từ trong hòm ra chiếc mũ đặc chế của Phong Vân, cả tuần nay hẳn vẫn chưa đụng tới.

Cầm lấy chiếc mũ màu lam, trong lòng Dương An lẩn lộn trăm mối.

- Lần này trở lại Phong Vân, nhất định phải đạt thành tựu.

Dương An tự cổ vũ mình.

Đội lên mũ chơi game, Dương An trở lại Phong Vân sau một tuần từ bỏ, lần này trở lại ngoài việc báo thù, hẳn còn quyết tâm tìm một con đường mới cho tương lai.

- Theo truyền thuyết, vào lúc thiên địa sơ khai, Thần vương Phổ Nhĩ Đốn sáng tạo ra phiên đại lục này, sau đó đặt tên là ‘Phong Vân đại lục’. Tại đây Thần vương tiếp tục sáng tạo ra các loại sinh mệnh rồi rời đi, mặc cho những sinh mệnh này sinh sôi phát triển, các chủng tộc bất đồng cũng từ đó ra đời, Phong Vân đại lục đầy rẫy các nền văn minh trí tuệ, mà vô số anh hùng cũng ở đó mà viết nên truyền thuyết vô tận...

3. Chương 3: Cung Tiễn Thủ Nhân Loại.

Từ xưa đến nay, nơi có quang minh sẽ có hắc ám, quang, cùng ám ảnh hưởng qua lại lẫn nhau mà tồn tại, nhưng vĩnh viễn đối lập, cũng như mây và gió vậy, gió muốn thổi tan mây, thế mà mây lại mãi cứ quấn quanh lấy gió.

Trên đại lục Phong Vân vốn không phân chia làm liên minh quang minh cùng liên minh hắc ám, tất cả chỉ vì khác biệt về tín ngưỡng.

Thần vương rời đi, các tộc mạnh mẽ sinh sản phát triển. Lấy nhân loại cầm đầu, các chủng tộc liên hợp lại xây dựng ‘Liên Minh Tự Do’, trở thành người thống trị mới của đại lục, khiến đại lục Phong Vân có những bước tiến đáng kể sau nhiều năm tháng. Trong liên minh Tự Do, nắm quyền tối cao là đại biểu của nhân loại, Tinh Linh tộc, Vong Linh tộc, Địa Ngục tộc, Thú Nhân tộc, Ải Nhân tộc, Địa Tinh tộc tạo thành hội đồng trưởng lão tối cao, mà cầm đầu là nhân loại có năng lực sinh sản cực mạnh, bởi vậy nhân loạn đạt được quyền quyết sách cao nhất trong hội đồng trưởng lão.

Nhưng do tín ngưỡng bất đồng, cho nên phân tranh không dứt. Nhân Loại, Tinh Linh tộc cùng một bộ phận Ải Nhân thờ phụng Quang Minh với tín điều về thiện lương, tiến bộ, còn Địa Ngục tộc, Thú Nhân tộc và bộ phận Ải Nhân còn lại thì thờ phụng Hắc Ám đi kèm hủy diệt phá hư, chỉ có Địa Tinh tộc không theo bất kỳ tín ngưỡng nào, hay nói cách khác, tín ngưỡng của họ chính là tri thức cùng khoa học kỹ thuật.

Lĩnh tụ mới của Vong Linh tộc, Vong Linh vu sư Sơn Đức Lỗ Hắc Phong xuất hiện phá vỡ hòa bình của đại lục Phong Vân. Vu sư Sơn Đức Lỗ Hắc Phong ý đồ muốn ngai lên trở thành trưởng lão tối cao, thống trị toàn bộ đại lục cho nên lợi dụng tử vong thánh khí mà Hades ban ân, phát động ‘Linh vong thiên tai’ tại thành thị của nhân loại, khiến quân đoàn của nhân loại không hề có chuẩn bị trước tử thương thảm trọng.

Sơn Đức Lỗ Hắc Phong dẫn dắt Vong Linh tộc, liên kết với mấy tộc tôn thờ Hắc Ám gồm Địa Ngục, Thú Nhân và một bộ phận Ải Nhân chính thức phát động chiến tranh, chiến sự nhanh chóng cuốn vào toàn bộ đại lục, đại lục Phong Vân kể từ đó bước vào thời kỳ chiến loạn.

Bên phe Quang Minh tuy rằng có Tinh Linh tộc có được thiên phú tự nhiên cường đại cùng sinh mệnh dài lâu, nhưng năng lực sinh sản yếu trở thành nhược điểm trí mạng của tộc này, hơn nữa quân đoàn nhân loại ngay từ đầu bị đánh lén trọng thương, Ải Nhân tộc thì phân tách, đủ loại điều kiện bất lợi khiến cho phe Quang Minh lâm vào tình cảnh nguy trong sớm tối.

Anh hùng nhân loại Bạch Vân được thượng cổ thần khí thiên thần tài quyết truyền thừa, thành công đề thăng lên Thần cấp, cùng với Huyết tộc mới được sinh ra quét khỏi xoay chuyển chiến sự.

Huyết tộc vốn cũng là nhân loại, nhưng thực lực lại cường đại hơn. Thủy tổ Huyết tộc là Đức Lan ở trong di tích thượng cổ Uy Liêm cổ bảo chiếm được thần khí Huyết Linh châu, cũng đã lấy được năng lực ‘San sẻ’, có thể chia lực lượng của bản thân cho người khác. Nhờ có năng lực này, Huyết tộc nhanh chóng quét khỏi, trở thành một chủng tộc hoàn toàn mới trên đại lục. Mà vì Huyết tộc vốn là nhân loại, cho nên tín ngưỡng Quang Minh, gia nhập trận doanh Quang Minh đối kháng với loạn Vong Linh tộc.

Phản quân Hắc Ám tiếp đó tháo chạy, bên phía Quang Minh cường thế một lần nữa đoạt lại phần lớn lãnh địa. Rơi vào đường cùng, Vong Linh tộc dẫn dắt mấy chủng tộc thờ phụng Hắc Ám lui tới phương Bắc căn cứ, xây dựng Hắc Phong thành, thành lập liên minh Hắc Ám.

Phe Quang Minh mặc dù có anh hùng Thần cấp Bạch Vân, lại thêm Huyết tộc gia nhập mà giành được thắng lợi, nhưng tử thương vô số, nên cũng không còn sức mà truy kích phản quân Hắc Ám. Chiến tranh thắng lợi, phe Quang Minh tiếp nhận Huyết tộc, gầy dựng lại hội đồng Trưởng lão tối cao, thành lập liên minh Quang Minh, tại chính giữa đại lục lại xây dựng Bạch Vân thành chống lại xâm lấn của liên minh Hắc Ám.

Gió màu đen, mây màu trắng*! Cả đại lục Phong Vân từ nay một chia làm hai, liên minh Quang Minh cùng liên minh Hắc Ám không ngừng chém giết. Mà những mạo hiểm giả từ thế giới khác đến vùng đất chiến hỏa này cũng ngày một nhiều, bọn họ dùng dòng máu nóng của mình tiếp tục tạo nên những truyền thuyết vô tận...

(* chỗ này ý chỉ người cầm đầu hai phe là Hắc Phong và Bạch Vân)

Đoạn phim mở đầu dài tới mười phút làm cho Dương An vô cùng sốt ruột, sau khi xóa acc cũ, nhân vật mới không thể bỏ qua bước này, Dương An cũng không còn cách nào khác mà chờ đợi.

Cùng một IP sau khi xóa acc nhất định phải một tuần sau mới có thể lập nhân vật với, mà nếu xóa lần thứ hai sẽ là một tháng, lần thứ ba lại càng lâu, bởi vậy game thủ thông thường sẽ không tùy tiện mà xóa acc.

Hệ thống: Xin chào, trước khi tạo nhân vật xin hãy chọn phe cánh, bạn có thể lựa chọn liên minh Quang Minh hoặc liên minh Hắc Ám.

- Liên minh Quang Minh!

Trước kia Dương An cũng ở liên minh Quang Minh, toàn bộ người hấn quen dù là bạn bè hay kẻ thù cũng đều ở liên minh Quang Minh, tất nhiên sẽ chọn Quang Minh.

Hệ thống: Mời nhập tên nhân vật.

- Ngã Gia!

‘Ngã Gia’ đọc chệch là ái gia (DG: yêu gia đình), sau khi về nhà Dương An mới hiểu nơi cuối cùng con người muốn về nhất vẫn là gia đình thân yêu.

Hệ thống: Tên nhân vật có thể sử dụng.

Hệ thống: Mời lựa chọn chủng tộc, chủng tộc trong liên minh Quang Minh có nhân loại, Tinh Linh, Huyết tộc cùng bạch Ái Nhân, chủng tộc bất đồng có đặc điểm cùng thiên phú bất đồng.

- Nhân loại, chức nghiệp cung tiễn thủ.

Không đợi hệ thống báo các chức nghiệp có thể lựa chọn, Dương An đã cắt lời lựa chọn xong.

Thông thường khi lựa chọn chức nghiệp cung tiễn thủ thì người ta đều tuyển Tinh Linh tộc, Tinh Linh tộc có được thiên phú cùng ưu đãi của tự nhiên, rất thích hợp với hướng cung tiễn thủ, nhưng Dương An lại coi trọng thiên phú ngộ tính của nhân loại.

Thiên phú ngộ tính này có trợ giúp rất lớn với việc nắm giữ và lĩnh ngộ kỹ năng.

Mà Dương An không lựa chức nghiệp nguyên tố thao tác sư quen thuộc trước kia lại đi lựa chọn cung tiễn thủ là có nguyên nhân khác.

Hệ thống: Thực sự xác nhận lựa chọn nhân loại cung tiễn thủ?

- Đúng!

Hệ thống: Chức nghiệp bạn đã chọn, nhân loại cung tiễn thủ. Nhắc nhở cuối cùng với người chơi, lần đầu tiên tiến vào trò chơi trước có thể lựa chọn điều chỉnh ngoại hình nhân vật, độ điều tiết tăng giảm tối đa là 30%, sau khi xác nhận sẽ không thể sửa đổi. Chúc bạn chơi vui vẻ!

Dương An lựa chọn đem hạ bệ ngoài xuống 20%, kỳ thật bộ dáng trong trò chơi Dương An không để ý nhiều, chỉ là muốn khác nhân vật ‘Cơ Bạo’ lúc trước của mình mà thôi.

Dương An nhìn thuộc tính đang có một chút.

Nhân vật: Ngã Gia (liên minh Quang Minh).

Chức nghiệp: Nhân loại cung tiễn thủ (kiến tập)

Đăng cấp: Cấp 1

Thuộc tính cơ bản:

HP: 200

MP: 100

Thể lực: 10

Sức mạnh: 13

Nhanh nhẹn: 13

Trí lực: 7

Tinh thần lực: 9

May mắn: 13

Lực công kích: 1 1

Lực phòng ngự: 12

Số điểm tự do có thể phân phối: 0

Trước mắt tối đen rồi thay đổi cảnh vật, Dương An tiến vào trò chơi, bởi vì trò chơi đã open beta gần hai tháng, tình cảnh chật kín khu vực tân thủ đã không còn, nhưng trên đường cái vẫn có không ít người cấp thấp qua lại tấp nập, nên cũng không quá vắng vẻ.

Dương An nhìn hệ thống nhắc nhở một chút, mình đang đứng ở tiểu trấn Tô Bối Lan thuộc phạm vi Lợi Tư Đặc thành trong liên minh Quang Minh.

Chủ thành trong liên minh Quang Minh là Bạch Vân thành, Lợi Tư Đặc thành lại là một trong hơn mười thành thị cấp hai trực thuộc, mà Tô Bối Lan tiểu trấn nơi Dương An xuất sinh thì là một trong vô số trấn nhĩ nằm trong quản lý của Lợi Tư Đặc thành, tương tự như Tân Thủ thôn.

Lần trước chơi game, Dương An cũng không tới tiểu trấn Tô Bối Lan này, nhưng loại tiểu trấn như Tân Thủ thôn này cũng không lớn, một con đường cái, hai bên là vài cửa hàng cùng kiến trúc nhỏ, chỉ liếc mắt là có thể thấy hết.

- Haizz, tất cả bắt đầu lại từ tiểu trấn này đi!

Dương An tự động viên bản thân mình.

Nhìn bản thân toàn thân y phục trắng bóc không chút lực phòng ngự, Dương An bất đắc dĩ mà lắc đầu cười, thật sự là phải bắt đầu lại từ đầu.

Không vội đi tìm chức nghiệp đạo sư (người truyền giáo kỹ năng mỗi chức nghiệp) tập kỹ năng, Dương An mở hòm mail, viết một cái mail rồi gửi đi, nội dung chỉ có hai chữ, cá lư!

(Cá lư: một giống cá ở Tùng Giang, Trung Quốc, thịt ăn rất ngon)

Thông tin gửi đi chưa đến mười giây, hệ thống đã thông báo: người chơi ‘Pháp Lỗ Dịch’ muốn cùng bạn kết làm bằng hữu.

Dương An đồng ý lời mời kết bạn.

- Tiểu tử chết tiệt, mình còn tưởng cậu không chơi nữa!

Vừa kết bạn thành công, đối phương đã pm (gửi tin) tới.

- O, mới có mấy hôm không gặp, cậu thông minh lên đấy à, một chút đã nhận ra mình.

Dương An trêu ghẹo nói.

Pháp Lỗ Dịch tên thật là Lô Dịch, là bạn thân cũng là bạn cùng đại học với Dương An, tháng trước chính Dương An chơi trò chơi này. Tuy bình thường Lô Dịch ăn nói cực thối, chuyên gia đá xoáy, nhưng lại rất có nghĩa khí với bạn bè, là loại người dùng chân tâm đối đãi bằng hữu, thế nên sau khi tốt nghiệp, hai người vẫn quan hệ tốt với nhau.

Chức nghiệp của Pháp Lỗ Dịch ở trong trò chơi là triệu hoán sư cấp 4x.

- Chỉ có cậu mới gọi mình là cá lư, sao mình lại không nhận ra, mà cậu thật sự là chọn chơi lại à.

Pháp Lỗ Dịch nói.

- Suốt ngày bị đuổi giết, mình còn có cách khác sao!

Dương An nói.

- Cũng phải, lúc ấy thực lực của chúng ta quá kém, không thể giúp cậu, không thì giờ để mình kéo* cậu đi!

Pháp Lỗ Định áy náy nói.

(Kéo: trong game người cấp cao hơn kéo người cấp thấp đi luyện cấp tại khu vực cho người cấp cao để nhanh lên cấp hơn)

- Không cần đâu, lần này mình muốn dựa vào chính mình, đem đồ lần trước mình gửi ra đây là được, đúng rồi, tốt nhất là bắn cho mình ít tiền đi, giai đoạn đầu này muốn phát triển tốt một chút.

Dương An bình thản nói.

Hàn huyền với Pháp Lỗ Định một lát, Dương An bèn đóng cửa sổ trò chuyện, sau đó đi tới rương chứa đồ.

Trong lúc nói chuyện vừa rồi, Pháp Lỗ Định đồng thời đã đem những thứ Dương An cần gửi tới.

Dương An mở chiếc rương đồ trống trơn, chỉ có đúng một ô chứa một mũi tên gãy.

4. Chương 4: Kỹ Năng Trụ Cột.

Mũi tên này chỉ có một nửa đằng đuôi, bề ngoài đen xì không chút thu hút, tiễn vũ (phần lông gắn ở đuôi mũi tên chỗ tiếp xúc với dây cung) cũng so le không trọn vẹn, nhìn qua không khác gì tàn kiếm đoạn tiễn (kiếm hỏng tên gãy) trên chiến trường.

Tuy nhiên mũi tên gãy trông như đồ bỏ đi này lại là một vật cực kỳ quý giá, Dương An lựa chọn chức nghiệp cung tiễn thủ, nguyên nhân rất lớn chính là vì mũi tên gãy này.

Trước khi xóa acc, hắn đem nó giao cho bạn thân tín là Pháp Lỗ Định.

Dương An chỉ lấy tiền vàng mà Pháp Lỗ Định gửi tới, còn vẫn để mũi tên kia nằm một góc trong rương chứa đồ.

Bây giờ còn không phải lúc!

Nhìn 10 đồng vàng Pháp Lỗ Định gửi, Dương An cũng không trách hắn keo kiệt.

(1 vàng = 100 bạc = 1000 đồng)

Lúc trước Dương An chơi Pháp sư thao khống nguyên tố hệ băng, đây là một chức nghiệp đắt tiền, bởi vậy trước khi Dương An xóa acc cũng không có bao nhiêu tiền, mà triệu hoán sư như Pháp Lỗ Định còn đắt tiền hơn thế, có thể đưa ra 10 vàng xem như rất cố gắng rồi.

Hơn nữa, vào lúc này 10 vàng đã tạm đủ.

- Trước tiên đi tìm chức nghiệp đạo sư học tập kỹ năng, sau đó đi giết quái luyện cấp.

- Dương An cười nói, mọi chuyện đều phải từng bước một.

Diện tích tiểu trấn Tô Bối Lan không lớn, hơn nữa quy hoạch đơn giản, những kiến trúc chủ yếu đều nằm ở hai bên đường.

Đương nhiên, gọi là chủ yếu, nghĩa là còn những kiến trúc khác, mà tại những nơi này, đôi khi cũng có thể nhận được một vài nhiệm vụ rất thú vị, đây đều là những điều mà trò chơi muốn người chơi tự tìm tòi khám phá.

Hệ thống nhiệm vụ trong Phong Vân cực kỳ phong phú, mà đại đa số nhiệm vụ cần người chơi tự tìm ra, hơn nữa những nhiệm vụ ẩn tàng như thế có phần thưởng rất không tồi.

Công hội của chức nghiệp cung tiễn thủ nằm ngay tại cuối con đường cái trong tiểu trấn, rất dễ tìm thấy.

Tô Bối Lan tiểu trấn cũng giống như Tân Thủ thôn, nơi gọi là chức nghiệp công hội cũng chỉ là một tòa nhà nhỏ hai tầng đơn sơ, so với chức nghiệp công hội tại các đại thành thị có quy mô hoành tráng xa hoa thì kém ngàn vạn dặm.

Nhưng mà mỗi một game thủ đều phải trải qua từng bước như vậy.

Đi vào công hội của chức nghiệp cung tiễn thủ, Dương An phát hiện nơi này cực kỳ bừa bộn, trên mặt đất bày đủ loại da lông, đầu, hài cốt của các loại động vật, nếu không phải bên ngoài có treo biển thật to viết Công hội chức nghiệp cung tiễn thủ, Dương An hẳn là tưởng mình đến nhầm một cái lò giết mổ.

Góc nhà, một lão giả tuổi đã cao đang ngồi trên ghế mà lau chùi chiếc trường cung phong cách cổ xưa, đây chính là đạo sư chức nghiệp cung tiễn thủ.

Dương An cũng không dám coi khinh lão giả nhìn như sắp đổ kia, vì trong Phong Vân, phía sau mỗi một vị chức nghiệp đạo sư, thậm chí là rất nhiều NPC, đều có một đoạn sự tích anh hùng không muốn người biết, đạo sư nhìn có vẻ cao tuổi này không chừng là một vị anh hùng vô danh thời kì đại chiến.

- Kính chào đạo sư tôn kính, ta là cung tiễn thủ vừa mới nhập môn, tới để học tập kỹ năng.

Dương An cung kính nói, mỗi NPC tuy rằng chỉ là một nhân vật của trò chơi, nhưng đều có trí năng của riêng mình, nếu đắc tội bọn họ thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Lão giả nghe tiếng Dương An, hơi ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn một cái, rồi lại tập trung vào thanh trường cung trong tay.

Tuy chỉ đơn giản là một cái liếc mắt, nhưng Dương An có thể cảm nhận được ánh mắt này giống như một con hùng ưng từ trên cao ngàn dặm tập trung vào con mồi.

Bị ánh mắt ấy liếc một cái, Dương An liền cảm giác mình bị lão giả hoàn toàn nhìn thấu, cả người chấn động, thầm nghĩ:

- Đây là một cung tiễn thủ cường đại!

- Xin chào cung tiễn thủ kiến tập mới tới, ta chính là đạo sư cho chức nghiệp cung tiễn thủ ở tiểu trấn này, người có thể gọi ta Lạc Đặc, ở chỗ này của ta người có thể tiêu phí một khoản tiền tài nhất định để học tập kỹ năng trụ cột cùng kỹ năng sơ cấp của cung tiễn thủ.

Chức nghiệp đạo sư Lạc Đặc chậm rãi nói, hai mắt vẫn không rời trường cung trên tay.

Bất kể là chức nghiệp nào, cấp bậc nào, muốn học tập kỹ năng tại chức nghiệp đạo sư đều phải mất tiền, mỗi một người chơi mới tham gia, hệ thống đều sẽ tặng cho 10 đồng, mà từng ấy tối đa cũng chỉ có thể học tập một kỹ năng trụ cột cùng một kỹ năng sơ cấp, giai đoạn đầu trò chơi open beta, đại bộ phận người chơi cũng phải đến 4x, 5x mới có thể học toàn bộ đồng bộ kỹ năng sơ cấp nhất này.

Nhưng Dương An lại đang có 10 vàng lẻ 10 đồng, tài chính dư dả, có thể tự do lựa chọn học tập kỹ năng.

- Cảm ơn đạo sư!

Dương An nói, mở ra mục lục kỹ năng, xem những kỹ năng trụ cột cùng kỹ năng sơ cấp mà cấp 1 có thể học.

Chức nghiệp cung tiễn thủ có thể sử dụng ba loại vũ khí là cung, nỏ, lao, cũng đại biểu cho ba loại hình cung tiễn thủ khác nhau.

Cung tầm bắn xa nhất, nỏ tốc độ công kích nhanh nhất, mà lao thì thương tổn nhất.

Tất nhiên Dương An lựa chọn cung tầm bắn xa nhất, tầm bắn xa, giống như những pha ám sát trong phim, giết người ở ngoài ngàn dặm. (Đương nhiên, ngàn dặm là có chút khoa trương)

Trải qua sàng lọc, Dương An đem tổng cộng sáu kỹ năng trụ cột cùng kỹ năng sơ cấp của vũ khí loại cung học hết.

Kỹ năng trụ cột:

Trụ cột vũ khí loại cung: cấp 1, (có thể thăng cấp), kỹ năng bị động, tăng lên tốc độ công kích của vũ khí loại cung.

Sở trường vũ khí loại cung: cấp 1, (có thể thăng cấp), kỹ năng bị động, tăng lên tầm bắn cùng lực công kích vũ khí loại cung.

Tinh chuẩn xạ kích: cấp 1, (có thể thăng cấp), kỹ năng bị động, tăng lên xác suất trúng mục tiêu của vũ khí loại cung.

Kỹ năng sơ cấp:

Phá cốt tiên: cấp 1, một tiễn cực mạnh, xỏ xuyên qua xương cốt mục tiêu, bỏ qua phòng ngự tạo thành thương tổn lớn cho mục tiêu.

Liên hoàn tiễn: cấp 1, bắn liên tục hai mũi tên tốc độ cao.

Hoãn tốc tiễn: cấp 1, tạo thành thương tổn cho mục tiêu, đồng thời làm chậm tốc độ di động và công kích của mục tiêu.

Ba kỹ năng trụ cột, ba kỹ năng sơ cấp tổng cộng Dương An tiêu tốn 30 đồng tệ.

Nhìn ba kỹ năng trụ cột, Dương An mỉm cười, tuy rằng kỹ năng giới thiệu lên ‘Có thể thăng cấp’, nhưng từ lúc trò chơi open beta cho tới bây giờ, cũng không người nào biết phương pháp thăng cấp kỹ năng trụ cột này, mỗi chức nghiệp đều như thế, mà nhà phát hành lại đưa ra thông báo rằng tất cả đều phải do người chơi tự tìm ra.

Hiệu quả của kỹ năng trụ cột cấp 1 quá nhỏ, chẳng khác gì gân gà, cho nên, đại đa số người chơi đều chỉ học tập một hai cái cho gọi là có, không mấy ai muốn tiêu tiền cho mấy cái kỹ năng gân gà gần như không thể thăng cấp.

Đương nhiên, trong trò chơi có không ít người tài ba, trong đó có những người chơi biết được phương pháp thăng cấp nhưng đều giữ cho riêng mình, Dương An chính là một trong số đó.

Cái gọi là trụ cột, cũng tức là căn bản, căn bản có tốt, ngày sau mới có thể phát triển càng nhanh càng ổn định, hướng hồ, Dương An còn biết phương pháp thăng cấp những kỹ năng cơ sở này, nhưng dĩ nhiên cũng không phải toàn bộ.

Thấy Dương An đã học xong kỹ năng, cung tiễn thủ đạo sư Lạc Đặc nhặt một thanh trường cung trên mặt đất lên, đưa cho Dương An, nói:

- Cái này cho ngươi, mau cầm nó bắt đầu hành trình mạo hiểm của ngươi đi!

- Cảm ơn!

Dương An nhận lấy trường cung, đây là một thanh trường cung màu xám trắng, làm từ xương của con vật nào đó, tạo hình rất đơn giản.

Thô chế trường cung: công kích 12 20

Một cây cung trắng không có thuộc tính gì, nhưng vẫn tốt hơn hai tay trần.

Sờ sờ thô chế trường cung trong tay, Dương An khẽ nhíu mày, thầm nghĩ:

- Từ một nguyên tố thao khống sư chuyển sang làm cung tiễn thủ, một ngày kia, ta nhất định sẽ dùng cung tên trong tay đoạt lại tất cả những gì thuộc về ta.

Bởi vì ban đầu hệ thống chỉ cho cung tiễn thủ 100 mũi tên, cho nên sau khi rời khỏi cung tiễn thủ chức nghiệp công hội, Dương An tới cửa hàng thợ rèn mua 1000 mũi tên bằng gỗ thông thường mất 2 đồng, sau đó đeo lên lưng bước ra ngoài Tô Bối Lan tiểu trấn, bắt đầu con đường giết quái luyện cấp.

5. Chương 5: Mũi Tên Thứ Năm Ngoài Ý Muốn.

Ra đến phía trước tiểu trấn, Dương An tại chỗ binh lính thủ vệ tiếp nhận nhiệm vụ đánh chết tiểu dã miêu (mèo hoang). Mục đích loại nhiệm vụ này là để cho người chơi bước đầu hiểu trò chơi qua những nhiệm vụ thông thường, phần thưởng cho những nhiệm vụ này là số điểm kinh nghiệm nhất định và một ít tiền bạc.

Phần thưởng nhiệm vụ không nhiều lắm, nhưng có còn hơn không, hơn nữa cũng tiện đường, Dương An liền thuận tay tiếp nhận.

Bên ngoài Tô Bối Lan tiểu trấn là một thảo nguyên xanh mướt tràn ngập hương sắc.

Ra khỏi tiểu trấn, đi vài phút là tới địa phương tiểu dã miêu cấp 1 xuất hiện.

Trò chơi open beta đã gần hai tháng, tuy rằng mỗi ngày đều có hàng nghìn tân thủ tiến vào, nhưng cũng không còn tình trạng người nhiều hơn cả quái nữa.

Hiện tại có thể nói, địa phương tiểu dã miêu cấp 1 xuất hiện thuộc về một mình Dương An cũng không quá.

Không có người chơi khác cướp quá quấy rầy, Dương An có thể thoải mái lần mò đặc điểm của cung tiễn thủ cho tốt.

- Cộng thêm kỹ năng sở trường vũ khí loại cung, tầm bắn lúc đầu ước chừng là 25 mét.

Dương An nhìn thuộc tính của mình, dự định cự ly bắn xa nhất cho lần đầu tiên giết quái.

- Chọn người đi!

Dương An tập trung vào con tiểu dã miêu cách đó chừng 25 mét.

Lắp tên, giương cung, nhắm, bắn!

“Suỵ ~ ”

Tên bắn ra, xẹt qua phía chân trời, chuẩn xác trúng mục tiêu cách đó 25 mét.

-20

Trên đầu tiểu dã miêu bay lên giá trị thương tổn, mà con tiểu dã miêu vốn đang nhàn nhã tản bộ trên bãi cỏ cũng lập tức đánh tới Dương An.

- Công kích ban đầu của cung tiễn thủ quả nhiên không bằng nguyên tố thao khống sư!

Dương An thầm so sánh.

Lúc trước Dương An chơi băng khổng (pháp sư hệ băng), ở cấp 1 khi sử dụng ma pháp đạn có thể tạo thành 30 điểm thương tổn với quái cấp 1, cao hơn cung tiễn thủ công kích rất nhiều.

Nhưng mũi tên đầu tiên chính xác trúng mục tiêu, cũng khiến Dương An hơi cao hứng.

Tuy thế Dương An cũng không quên đánh về phía tiểu dã miêu.

- Máu của tiểu dã miêu cấp 1 khoảng 100, nếu không có gì bất ngờ, năm mũi tên là có thể bắn chết.

Dương An thầm tính toán, đồng thời công kích trên tay cũng không ngừng lại, mũi tên thứ hai đã bắn ra.

Vì muốn hiểu rõ hơn về đặc điểm thuộc tính của chức nghiệp cung tiễn thủ, Dương An cũng không định sử dụng kỹ năng gì cả.

Mục tiêu di động đúng là rất khó ngắm chuẩn, nhưng trước kia Dương An chơi băng khổng cũng là dạng khổng chế cự ly xa, nhắm mục tiêu di động cũng không phải việc khó.

“Phốc ~ ”

Mũi tên thứ hai đồng dạng chuẩn xác trúng mục tiêu, trên đầu tiểu dã miêu lại bay lên một giá trị thương tổn.

Tất cả dường như đều thuận lợi, nhưng bỗng có thứ ngoài dự đoán xảy ra...

Mũi tên thứ ba và thứ tư cũng đồng dạng trúng mục tiêu, tiểu dã miêu chỉ còn không đến một phần năm máu, mà tiểu dã miêu cũng đã lao tới chỉ còn cách Dương An năm thước.

Dương An không hề bối rối, vẫn bình tĩnh giương cung ngắm, chỉ còn một mũi tên cuối cùng này là có thể bắn chết tiểu dã miêu kia, cũng không lo nó sẽ vô được mình.

Thế nhưng ngay lúc này lại phát sinh chuyện ngoài ý muốn.

-11

Mũi tên cuối cùng, trên đầu tiểu dã miêu bay lên một con số ngoài dự liệu.

Dương An hết sức kinh ngạc, tiểu dã miêu đã muốn đánh tới, miêu trảo sắc bén hung hăng đánh trúng Dương An, triệt tiêu 7% máu của hắn.

Tiểu dã miêu cấp 1 công kích không cao, nhưng cũng không thể bỏ qua.

Đau đớn làm cho Dương An phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng nhảy lui hai bước, tránh công kích của tiểu dã miêu, đồng thời bắn ra tên nhọn.

Mũi tên thứ sáu, tiểu dã miêu bị bắn chết.

Dương An tiến đến cạnh xác tiểu dã miêu, muốn lấy mấy đồng tiền mà nó rớt ra.

- Vận khí cũng không tệ, khởi đầu khá tốt.

Dương An mỉm cười, tiểu dã miêu rơi ra ngoài 13 đồng, còn có một kiện trang bị.

Thô chế hộ oản (bao cổ tay): phòng ngự 3 5

Tuy rằng chỉ là một kiện đồ trắng, nhưng ít nhiều cũng cộng thêm được điểm phòng ngự.

Thay thô chế hộ oản, lực phòng ngự của Dương An tăng thêm một chút.

Kế tiếp, Dương An không có vội đi tìm mục tiêu thứ hai, hắn muốn biết rõ cái thương tổn '-11' vừa rồi là chuyện gì.

- Cũng là bắn thẳng, nhưng mũi tên thứ năm chỉ có thể tạo thành một nửa thương tổn, đây là nguyên nhân gì?

Dương An một bên mở hệ thống nhật ký chiến đấu, một bên tự hỏi, hắn cảm giác mũi tên thứ năm gây ra chỉ một nửa thương tổn thông thường không phải là ngẫu nhiên, hắn có điều gì đó mà hắn chưa rõ.

Trong Phong Vân, mỗi một chức nghiệp đều có đặc điểm riêng, muốn chơi tốt một chức nghiệp, nhất định phải tìm hiểu thật kỹ đặc điểm của từng chức nghiệp.

Tiểu dã miêu một lần công kích lấy đi 7% máu, không trở ngại với việc tiếp tục đi giết quái, đa số người chơi gặp phải tình huống như vậy đều bỏ qua, nhưng Dương An lại bất đồng.

Dương An trở lại Phong Vân không còn là chơi vì niềm vui như trước, lần này là muốn nghiêm túc lập nghiệp.

- Rốt cục là chỗ nào không đúng?

Dương An so sánh trị số thương tổn giữa mũi tên thứ tư và thứ năm trong nhật ký chiến đấu, đồng thời nhớ lại tình hình thực tế lúc bắn ra mũi tên thứ năm.

- Lúc mình bắn mũi tên thứ năm thì con tiểu dã miêu kia còn cách khoảng 5 mét, chẳng lẽ...

Đột nhiên Dương An giống như nắm bắt được điểm gì đó.

Để nghiệm chứng giả thiết của mình, Dương An lập tức cầm lấy trường cung, kiếm một tiểu dã miêu khác làm thí nghiệm.

Lại nhắm một con tiểu dã miêu cách đó 25 mét, vẫn là công kích thông thường.

Giống hệt như lần đầu, bốn phát đầu tiên lấy đi 4/5 máu của tiểu dã miêu, đồng thời nó cũng tiến đến phạm vi 5 mét.

Dương An cũng không di động, trấn định bắn ra mũi tên thứ năm.

Đúng như dự liệu, mũi tên thứ cũng tạo tạo thương tổn thấp hơn rất nhiều.

Tiếp tục một mũi tên giải quyết tiểu dã miêu, Dương An không để ý mấy đồng tiền quái rớt ra, lập tức tập trung một mục tiêu khác.

Lần này, sau khi bắn ra mũi tên đầu tiên, Dương An tiếp tục vừa bắn vừa lùi nhanh ra sau.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~”

Bốn mũi tên trúng mục tiêu, mũi tên thứ 5 máu chốt cũng đang chuẩn bị, mà khoảng cách giữa Dương An cùng tiểu dã miêu còn hơn 10 mét.

-20

Mũi tên thứ năm chuẩn xác trúng mục tiêu, trị số thương tổn ‘Bình thường’ hiện lên, tiểu dã miêu rốt cục đúng như kế hoạch ban đầu của Dương An, chết ở mũi thứ 5.

Lại thử thêm hai con quái, cuối cùng Dương An xác định giả thiết của mình, tìm được vấn đề của mũi tên thứ 5.

Hóa ra với cung tiễn thủ, công kích gây ra thương tổn ngoài phụ thuộc tầm bắn, còn ảnh hưởng bởi tầm sát thương, tên rời cung bắn ra phải qua một quá trình gia tốc phi hành mới đạt tới nhanh nhất, lực công kích mới có thể phát huy tối đa, mà khoảng cách để gia tốc phi hành chính là tầm sát thương.

Lúc trước Dương An chơi bằng không là chức nghiệp ma pháp hệ, công kích ma pháp chỉ cần trúng mục tiêu có thể phát huy trăm phần trăm uy lực, chỉ có tầm đánh xa nhất chứ không có tầm sát thương thể này, Dương An giờ thay đổi chức nghiệp nên nhất thời cũng không biết đặc điểm ấy.

Mà trên thực tế chẳng những Dương An vừa mới chuyển sang cung tiễn thủ không biết tầm sát thương, coi như rất nhiều cung tiễn thủ 3x 4x hiện giờ cũng xem nhẹ vấn đề cơ bản này.

- Tầm sát thương hẳn là trong khoảng 5 mét.

Dương An cuối cùng cho ra một cái kết luận.

- Quả nhiên chức nghiệp công kích từ xa không thể để cho đối thủ đến gần!

Xóa acc một lần, Dương An giờ mới hiểu được điểm này.

Pháp hệ chức nghiệp đánh cận chiến, thân thể yếu ớt, thoảng cái phải về thành, mà cung tiễn thủ cận chiến, lực công kích không thể phát huy nguyên vẹn.

Giải trừ nghi vấn trong lòng, Dương An tiếp tục con đường giết quái luyện cấp gian nan, lúc này, ánh mắt Dương An bắt đầu hướng về mấy kỹ năng sơ cấp.

6. Chương 6: Phương Hướng Cho Cung Tiễn Thủ.

Từng là bằng không 4x, dĩ nhiên Dương An không xa lạ với không chế cự ly xa, mục tiêu di động, nhưng nếu muốn chơi tốt cung tiễn thủ, đương nhiên phải tìm hiểu từ cơ bản nhất, thu thập các loại tư liệu, tiến thêm một bước tăng cường hiểu biết chi tiết về chức nghiệp này.

Tầm sát thương của cung tiễn thủ, coi như là một phát hiện ngoài ý muốn không tệ, Dương An tin tưởng nắm giữ tốt điểm này, sẽ có trợ giúp rất lớn đối với con đường sau này.

Hiểu biết cơ bản về kỹ năng trụ cột, Dương An bắt đầu bỏ tâm tư vào mấy kỹ năng sơ cấp.

Có thể nói kỹ năng là chỗ dựa để sinh tồn của mỗi người chơi, cũng là một trong những yếu tố trọng yếu nhất để lớn mạnh.

Kỹ năng sơ cấp của kiến tập cung tiễn thủ có ba loại: phá cốt tiễn, liên hoàn tiễn cùng hoãn tốc tiễn, ba kỹ năng này, Dương An học toàn bộ.

Phá cốt tiễn cùng liên hoàn tiễn đều là công kích mạnh, thiên về kỹ năng sát thương cao, mà hoãn tốc tiễn ngoài tạo thương tổn nhất định, thì thiên về khống chế.

Kỹ năng khống chế đối với cung tiễn thủ cực kỳ quan trọng, đặc biệt là cung tiễn thủ độc hành.

Dương An cẩn thận đọc lấy vài dòng chỉ dẫn giới thiệu của ba kỹ năng, nghiền ngẫm một chút, lại tiếp tục đi tìm tiểu dã miêu thí nghiệm.

Chỉ có qua thực tế mới khẳng định được suy đoán của hắn.

Hoãn tốc tiễn!

Dương An nhắm một con tiểu dã miêu cách đó 25 mét mà bắn một mũi hoãn tốc tiễn, tên xẹt qua bầu trời, chuẩn xác trúng mục tiêu, một giá trị thương tổn từ trên đầu tiểu dã miêu bay lên, đồng thời có một luồng khói đen quấn quanh nó.

Tiểu dã miêu đang hiền lành bị công kích liền phản nộ, muốn xông tới đập chết mạo hiểm giả đã tấn công nó.

Nhưng nó đột nhiên nhận ra thân thể mình giống như bị lực lượng nào đó trói buộc, tốc độ giảm sút nghiêm trọng.

- Làm chậm liên tục trong năm giây, hơn nữa còn có hai kỹ năng khác, hẳn là có thể bắn chết mục tiêu trước khi hiệu quả làm chậm chấm dứt. Dương An nhìn nhắc nhở của hệ thống, nhắm tính.

Bất kể là giết người, hay giết quái, kỹ năng khống chế đối với chức nghiệp tấn công tầm xa đều cực kỳ trọng yếu, có thể nói là kỹ năng bảo mệnh.

Thấy tiểu dã miêu bị làm chậm, Dương An không chần chờ, lại giương cung, chuẩn bị thi triển kỹ năng phá cốt tiễn.

Phá cốt tiễn là kỹ năng sát thương cao, kết hợp cùng kỹ năng trụ cốt có thể tạo thành 30 điểm thương tổn, hơn nữa còn có công kích thông thường tạo khoảng 20 điểm thương tổn nữa, vậy một mũi phá cốt tiễn có thể lấy đi một nửa máu của tiểu dã miêu cấp 1.

“Phanh ~ ”

Phá cốt tiễn nháy mắt bắn ra, Dương An cũng cảm giác được một mũi tên này uy lực cực lớn, ngay cả không khí cũng bị ma sát phải phát ra tiếng chấn động.

Nhưng lại có chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

-25

Một đòn mạnh như thế mà chỉ tạo ra thương tổn hơn công kích thông thường một chút.

Kỹ năng phá cốt tiễn thất bại!

Dương An có chút buồn bực, hôm nay chuyện ngoài ý muốn hơi nhiều rồi.

Vội vàng bổ sung công kích thông thường, tuy rằng không thể giết chết tiểu dã miêu trong thời gian hạn định, nhưng cũng có thể khống chế mục tiêu ở phạm vi ngoài 15 mét.

Nhặt lấy mười mấy đồng rơi ra từ tiểu dã miêu, Dương An lại tiếp tục tự hỏi.

- Vì sao kỹ năng này lại thất bại, rõ ràng đã trúng mục tiêu, có gì không thể phát huy đầy đủ uy lực?

Dương An suy nghĩ kỹ một hồi, nhiều lần mở nhật ký chiến đấu, nhưng vẫn không có đầu mối.

- Tiếp tục thử đi, không chừng từ trong thực chiến lại tìm được nguyên nhân.

Dương An nghĩ thầm, sau đó lại bắt đầu thử nghiệm.

Kỳ thật Dương An bây giờ đúng là tự làm khổ mình, trò chơi open beta hơn một tháng, trên diễn đàn đã có rất nhiều giải thích về kỹ năng của các chức nghiệp, tuy không phải hoàn toàn chi tiết, nhưng cũng đủ để giải quyết vấn đề hiện tại của hắn.

Có điều từ xưa tới nay Dương An rất ít đạo diễn đàn, cho dù có, cũng sẽ không để ý mấy bài viết dạng như thế.

Có điều như thế cũng chưa hẳn là chuyện xấu, tự mình lĩnh ngộ mới là khắc sâu nhất, hữu dụng nhất.

Dương An không dùng tiểu dã miêu cấp 1 để thử nghiệm, kỹ năng phối hợp di chuyển, tiểu dã miêu chưa tiến được cách Dương An 10 mét đã bị bắn chết, Dương An hoàn hảo không tổn hao gì.

Đây là ưu thế lúc đầu của chức nghiệp đánh xa, đặc biệt cung tiễn thủ, có thể liên tục giết quái tầm xa, chỉ là tiêu tốn hơn nhiều chức nghiệp cận chiến, mỗi lần bắn tên là ít đi một mũi.

Đáng tiếc, Dương An bắn chết hơn hai mươi tiểu dã miêu cũng không tìm ra nguyên nhân phá cốt tiễn thất bại.

Cùng lúc, Dương An cũng thử thi triển liên hoàn tiễn, thành công bắn ra liên tục.

- Rốt cuộc là nguyên nhân gì đây?

Có lẽ nhờ ba tháng thất bại lúc trước mà giờ tuy thất bại nhiều vẫn cũng không làm chìm tin tưởng của Dương An, ngược lại càng kích thích quyết tâm nhất định thi triển thành công phá cốt tiễn.

“Đinh đoong!”

Hệ thống truyền đến một âm thanh dễ nghe, một luồng ánh sáng màu trắng bao trùm lên người Dương An, thăng cấp.

Dương An nhìn thuộc tính sau khi thăng cấp, có 5 điểm thuộc tính tự do có thể phân phối.

Cung tiễn thủ ban đầu có 13 điểm cho mỗi thuộc tính sức mạnh, nhanh nhẹn, may mắn, cũng chính là ba phương hướng phát triển sau này.

Thuộc tính sức mạnh có thể gia tăng tầm bắn cùng lực công kích, cung tiễn thủ loại hình sức mạnh có được tầm bắn rất xa cùng với lực công kích cực mạnh.

Thuộc tính nhanh nhẹn có thể gia tăng tốc độ công kích cùng xác suất trúng mục tiêu, cung tiễn thủ loại hình nhanh nhẹn thì có được thân pháp linh hoạt, né tránh cao, tốc độ bắn cao, xác suất trúng mục tiêu cao.

Thuộc tính may mắn còn lại đại biểu xác suất bạo kích, cung tiễn thủ loại hình may mắn thường thường có thể đánh ra bạo kích liên tục, là tồn tại cực kì khủng bố, nhưng đồng thời cũng tương đối bất ổn định, thông thường rất ít cung tiễn thủ chọn hướng này.

Không ổn định, khó có thể khống chế, Dương An đương nhiên không để tâm, khi đã xác định sau này sẽ độc hành, tự nhiên không thể chọn hướng cực đoan kia.

Suy nghĩ một chút cộng 2 điểm nhanh nhẹn và 3 điểm sức mạnh, như vậy hẳn là phù hợp con đường cung tiễn thủ độc hành, tăng lực công kích và tầm bắn, tốc độ công kích cùng xác suất trúng mục tiêu cũng không thấp.

Cung tiễn thủ không giống chức nghiệp đạo tặc, có thể đi bất kỳ địa phương đặc biệt nào.

Lên tới cấp 2, nhiệm vụ đánh chết tiểu dã miêu cũng hoàn thành, Dương An quyết định về tiểu trấn giao nhiệm vụ, sau đó sẽ tiếp tục thử nghiệm tìm ra mấu chốt của kỹ năng phá cốt tiễn.

Giao nhiệm vụ, Dương An đạt được 20 đồng cùng ít điểm kinh nghiệm.

- 10% kinh nghiệm, cũng chẳng bao nhiêu!

Nhìn phần thưởng nhiệm vụ, Dương An mỉm cười.

Tiếp tục nhận nhiệm vụ đánh chết tiểu dã trư (lợn rừng) tại thủ vệ binh lính, Dương An lại rời Tô Bối Lan tiểu trấn, đi ra ngoài thảo nguyên.

Xuyên qua khu vực tiểu dã miêu không xa, chính là địa điểm sinh trưởng của tiểu dã trư.

Tiểu dã trư loại quái cấp 2, tốc độ, lượng máu đều cao hơn tiểu dã miêu một chút, đặc biệt là phòng ngự, phòng ngự của tiểu dã trư cơ hồ gấp đôi tiểu dã miêu.

- Kỹ năng phá cốt tiền hãn là rất trọng yếu, hơn nữa phải có chỗ đặc biệt gì đó, nếu không thì điều kiện thi triển sẽ không khó như vậy.

Dương An vừa đi vừa tự hỏi.

- Nhất định phải mau chóng tìm ra bí mật của phá cốt tiền!

Dương An nghĩ thầm, trường cung trong tay cũng đã kéo ra, nhắm bắn một con tiểu dã trư đằng xa.

7. Chương 7: Phá Cốt Tiền.

Nắm chuẩn một con tiểu dã trư cách đó 25 mét, Dương An kéo trường cung, ưu thế của cung tiền thủ là tầm bắn xa, Dương An tất nhiên sẽ tận dụng tối đa ưu thế ấy.

Hoãn tốc tiền!

Tiểu dã trư bị cộng kích, rít lên một tiếng, muốn vọt tới mào hiểm giả vừa đã thương nó, nhưng bị hoãn tốc tiền tác động, tốc độ di chuyển chậm hẳn xuống.

Hoãn tốc tiền cũng sinh ra 5 giây làm chậm với tiểu dã trư, có điều tiểu dã trư một thân da dày thịt béo lực phòng ngự cao hơn tiểu dã miêu không ít.

Trong vòng 5 giây này Dương An bắn ra bốn mũi tên, đều trúng đích xóa sạch 2% máu của tiểu dã trư.

5 giây qua đi, bốn cái móng heo ngắn ngắn nhưng mạnh mẽ dị thường kia toàn lực chuyển động, vọt tới Dương An.

Thời gian phục hồi kỹ năng hoãn tốc tiền là 30 giây, muốn tiếp tục dùng hoãn tốc tiền để không chế tiểu dã trư là không thể.

Đánh một đòn liên hoàn tiền, tiểu dã trư cũng đã xông tới cách Dương An 5 mét.

Dương An một nhảy lùi lại, một bên tiếp tục bắn tên thường.

Tốc độ di động của tiểu dã trư khá nhanh, nhưng hình thể lại lớn hơn tiểu dã miêu nhiều, nhắm bắn không khó.

- Nếu có thể dùng phá cốt tiền, sẽ không chật vật như hiện tại.

Dương An nghĩ thầm.

Vấn đề về phá cốt tiền một ngày chưa giải quyết thì Dương An không thể giết quái luyện cấp tốt.

Cùng tiểu dã trư dây dưa một trận, không tránh được bị tát trúng vài lần, cuối cùng, khi chỉ còn lại nửa máu thì Dương An mới giải quyết xong con tiểu dã trư này.

- Giết quái thể này quá chậm, hướng hồ đây chỉ là tiểu dã trư cấp 2 mà thôi.

Dương An ngồi xuống đợi lượng máu thông thả khôi phục, một bên buồn bực nhìn tiểu dã trư cách đó không xa.

- Phá cốt tiền, phá cốt tiền...

Dương An lẩm bẩm, trong đầu lại cân nhắc kỹ năng phá cốt tiền.

Dương An vừa nghĩ, một bên nhìn không chớp mắt con tiểu dã trư toàn thân đốm nâu kia.

- A! Chẳng lẽ là như vậy...

Dương An nhìn vào cái đầu to tướng của tiểu dã trư, đột nhiên nảy ra một ý.

Có một chút ý tưởng, Dương An lập tức muốn thử.

Máu đã đầy lại, Dương An lại nhắm ngay một con tiểu dã trư gần nhất.

Phá cốt tiên!

Tên nháy mắt bắn ra, ngay cả không khí cũng phát ra tiếng chấn động.

Ngay một khắc này, Dương An có dự cảm nhất định sẽ thành công.

Mũi phá cốt tiên cực mạnh “Sưu ~” một tiếng, xẹt qua bầu trời, chuẩn xác trúng mục tiêu là phần đầu cứng rắn nhất của tiểu dã trư.

-44

Lập tức xóa sạch một đoạn máu của tiểu dã trư.

Hệ thống: phá cốt tiên độ hoàn thành 70%, tạo thành 80% thương tổn cơ bản.

- Thành công! Nhưng cái độ hoàn thành là gì thế nhỉ?

Dương An vừa hưng phấn, vừa nghi hoặc.

Bất quá bây giờ còn đang trong chiến đấu, Dương An đè nén hưng phấn cùng nghi hoặc trong lòng, vội vàng bắn một mũi hoãn tốc tiên.

Dương An hao tổn 15% máu, cuối cùng đem tiểu dã trư bắn chết.

Hắn nhặt lên số tiền đồng cùng một bì giáp trắng mà tiểu dã trư rơi xuống.

Dã trư bì giáp: phòng ngự 13 17

Thay dã trư bì giáp, lực phòng ngự lại gia tăng một chút, tâm tình Dương An trở nên không tệ.

- Xem ra trước đó ta nghĩ sai hử rồi!

Dương An hồi tưởng lại tình hình lúc thi triển thành công mũi phá cốt tiên.

Dương An luôn chỉ ngắm vào thân thể to lớn của tiểu dã trư, vì phần đầu của tiểu dã trư là bộ phận cứng rắn nhất trên người nó, cũng là bộ phận phòng ngự cực mạnh.

Bất kể chức nghiệp nào, đại đa số mọi người đều chọn công kích nhược điểm của mục tiêu, cố gắng tránh chỗ cứng rắn nhất.

Cực đơn giản, phá cốt tiên sở dĩ tên là phá cốt tiên, chính là để phá vỡ phần xương cốt cứng rắn nhất, là một mũi tên công kích cực mạnh.

- Mình ngốc thật, phá cốt tiên đương nhiên là dùng để phá cốt!

Dương An bất đắc dĩ cười khổ.

Ngắn người, nhìn thông báo phá cốt tiên độ hoàn thành 70% trong nhật ký, không nghĩ tới phá cốt tiên còn có độ thành thực kỹ năng này.

Dương An trước kia chơi bằng khổng cũng chưa từng phát hiện thuyết pháp độ thành thực kỹ năng, kỹ năng thi triển ra thành công chính là thành công, thất bại chính là thất bại.

Dương An dần dần phát hiện chức nghiệp cung tiễn thủ càng ngày càng không đơn giản.

Về chức nghiệp cung tiễn thủ, rất nhiều người chơi đều cho rằng đây là một chức nghiệp bình thường, trừ có cự ly công kích xa nhất, thì chẳng chỗ nào nổi trội.

Damage công kích từ xa không bằng nguyên tố thao khống sư, lực bạo kích không mạnh, năng lực khống chế lại càng không thể so với đạo tặc.

Nhưng Dương An không cho là như vậy, cung tiễn thủ, thậm chí bất kỳ một chức nghiệp nào đều có chỗ đặc thù, Phong Vân sẽ không vô duyên vô cớ đi lập một chức nghiệp ‘Vô năng’.

- Kỹ năng phá cốt tiễn này nhất định còn có chỗ đặc biệt khác, nếu không sẽ không khác biệt nhiều như vậy.

Dương An rất tin điểm này.

Có lẽ Dương An vào trò chơi này đã không còn là để ‘Chơi’, nên không có bỏ qua giống như rất nhiều người khác.

Khẽ vuốt ve trường cung trong tay, Dương An tiếp tục không ngừng bắn chết tiểu dã trư cấp 2, tập luyện thành thực kỹ năng phá cốt tiễn.

Hệ thống: phá cốt tiễn độ hoàn thành 80%, tạo thành 95% thương tổn cơ bản.

Phá cốt tiễn độ hoàn thành càng cao, thương tổn tạo thành càng lớn, giết quái tốc độ tất nhiên cũng càng lúc càng nhanh.

“Sưu ~ ”

Không khí phát ra tiếng vang khê, lại một mũi phá cốt tiễn như sao băng bắn ra.

Phốc ~”, mũi phá cốt tiễn bắn ngay phần nhô lên trước đầu tiểu dã trư.

Hệ thống: phá cốt tiễn độ hoàn thành 90%, tạo thành 150% thương tổn cơ bản.

Máu tiểu dã trư lập tức mất hơn phân nửa, Dương An cũng không nghĩ tới phá cốt tiễn độ hoàn thành đạt tới 90% sẽ tạo thành thương tổn kinh người như thế.

Bắn thêm mấy tên, tiểu dã trư bắt đắ dĩ té trên mặt đất, biến thành kinh nghiệm thăng cấp của Dương An.

“Đinh đoong!”

Hệ thống báo hiệu thăng cấp, bắn chết tiểu dã trư này vừa vặn làm cho Dương An thăng cấp.

Một luồng ánh sáng trắng bọc lấy người Dương An, cấp bậc của hắn tăng lên cấp 3.

Giống như cũ, cộng thêm 2 điểm nhanh nhẹn cùng 3 điểm sức mạnh, lực công kích và tốc độ cũng theo đó tăng một chút.

- Hóa ra nhược điểm của tiểu dã trư là ở giữa đầu nó.

Sau hưng phấn vì thăng cấp, Dương An lại nghĩ tới kỹ năng phá cốt tiễn.

- Phá cốt tiễn độ hoàn thành 90% khiến thương tổn vượt qua 100%, vậy nếu độ hoàn thành càng cao, giả sử vượt quá 100% thì sẽ thế nào?

Dương An càng ngày càng cảm thấy hứng thú với phá cốt tiễn.

- Có thể damage của cung tiễn thủ cũng rất cao!

Dương An chẳng những không có hối hận vì lựa chọn chức nghiệp cung tiễn thủ, , ngược lại ngày càng có niềm tin.

Vì một pháp hệ bằng nguyên tố thao khống sư chuyển sang một cung tiễn thủ, tuy rằng không thể nói Dương An đã hoàn toàn nắm giữ, nhưng cũng đã phát hiện rất nhiều điểm đặc thù của cung tiễn thủ.

Cung tiễn thủ so với chức nghiệp pháp hệ công kích tầm xa yêu cầu cao hơn nhiều trong việc nhắm chuẩn xác mục tiêu, nếu chức nghiệp pháp hệ nhắm mục tiêu trong phạm vi một nắm tay, thì cung tiễn thủ cần nhắm mục tiêu trong phạm vi một đầu ngón tay, rõ ràng khác nhau mười lần.

Mà cũng vì cung tiễn thủ yêu cầu độ chuẩn xác cao như thế, cho nên gây ra tạo thành thương tổn cũng cực cao khi nhắm vào nhược điểm đối phương.

Cung tiễn thủ chân chính theo đuổi thiện xạ, nhất kích tất sát.

Đây cũng là mục tiêu theo đuổi của Dương An khi trở lại Phong Vân.

8. Chương 8: Quy Chế Thăng Cấp.

Dương An đã sắp lên tới cấp ba, tiếp tục giết tiểu dã trư cấp 2 bây giờ chỉ nhận được rất ít kinh nghiệm, hẳn quyết định rời khỏi khu vực tiểu dã trư, tiếp tục đi sâu vào.

Trong Phong Vân, thăng cấp cũng không phải khó khăn bình thường, mỗi lần thăng cấp cần một lượng kinh nghiệm vô cùng lớn. Có điều đó là giai đoạn sau, lượng kinh nghiệm cần thiết để thăng cấp của Dương An hiện tại căn bản không đáng phải tính toán.

Ngoài việc cần rất nhiều kinh nghiệm cho việc thăng cấp, Phong Vân còn có quy chế từng giai đoạn nhất định. Bất kể chức nghiệp là gì, khi đang ở các cấp 9, cấp 19, cấp 29 khi kinh nghiệm tích lũy đạt 99%, sẽ phải tiếp nhận một bài khảo nghiệm thăng cấp, vượt qua bài khảo nghiệm này mới có thể đạt đủ kinh nghiệm để tăng lên cấp bậc mới.

Căn cứ vào thực lực không giống nhau giữa các người chơi, máy chủ Phong Vân sẽ đưa ra các khảo nghiệm thăng cấp có độ khó khác nhau, thành công thì thăng cấp. Cũng dựa vào độ khó khác nhau của khảo nghiệm mà phần thưởng khi thông qua thành công cũng khác nhau, nếu thất bại trừng phạt cũng không lớn, tích lũy kinh nghiệm sẽ biến thành phần trăm lẻ. Ví dụ cấp 29 khi khảo nghiệm thăng cấp thất bại sẽ biến thành cấp 29 phần trăm lẻ, phần thưởng cho lần thăng cấp sau đó cũng sẽ giảm xuống.

Có điều cấp bậc không phải chỉ thăng lên mà không giảm xuống. Nếu người chơi chiến đấu bị thua cuộc, căn cứ vào tình trạng tử vong mà hệ thống sẽ trừng phạt đánh rớt cấp, nhưng sẽ không cần tiếp tục tiến hành khảo nghiệm thăng cấp một lần nữa.

Thông thường mà nói, khảo nghiệm thăng cấp của cấp độ 1x, 2x, 3x cũng không lớn, chỉ cần có thực lực nhất định đều có thể thông qua. Nhưng từ 4x trở đi, thăng cấp bắt đầu khó khăn hơn rất nhiều. Vì thế trò chơi đã phát hành bản Open Beta đã gần hai tháng, nhưng cấp độ chủ yếu trong Phong Vân vẫn là 3x, 4x.

Về phần khảo nghiệm thăng cấp lên 5x trong truyền thuyết kia là một thứ tồn tại như trên trời rơi xuống, thông qua khảo nghiệm ấy còn khó hơn cả lên trời.

Từ khi Phong Vân open Beta đến nay, nhà phát hành công bố lượng người chơi tham gia đã lên đến mười triệu, vẫn không ngừng gia tăng. Trong đó lượng người chơi đạt tới 4x ước chừng chỉ có khoảng một trăm ngàn, đây là cái tỉ lệ gì chứ? Có thể thấy được mới là khảo nghiệm thăng cấp 4x đã khó khăn khủng bố đến thế nào.

Còn khảo nghiệm thăng lên 5x càng không thể chỉ dùng từ khủng bố để hình dung. Hiện giờ cả liên minh Quang Minh mấy tỷ người chơi, thành công thăng cấp tới 5x cũng chỉ có ba vị, tỉ lệ thật sự quá ít.

5x trong Phong Vân được tụng xưng là “Cường giả truyền thuyết”, là tồn tại đang tạm thời đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp.

Hiện giờ mới chỉ cấp 3, có thể nói khoảng cách của Dương An tới đỉnh Kim Tự Tháp kia xa hàng trăm ngàn dặm.

Bên cạnh khu vực tiểu dã trư mới xuất hiện có một rừng cây nhỏ, bên trong có Ảnh Diệp Hồn cấp 3 sinh trưởng.

Dương An xuyên qua mấy đàn tiểu dã trư, đi vào trong rừng cây thám thính.

Dựa vào cấp bậc và thực lực của Dương An hiện tại, muốn giết quái cấp 4, chỉ cần cẩn thận một chút cũng sẽ không có gì nguy hiểm, hơn nữa giết quái vật vượt cấp còn gia tăng một lượng kinh nghiệm nhất định. Có điều Dương An chỉ mới chuyển sang chức nghiệp cung tiễn thủ, còn rất nhiều thứ vẫn chưa thích ứng, cho nên cũng không vội vàng mạo hiểm.

Ảnh Diệp Hồn cấp 3 tốc độ nhanh hơn tiểu dã trư, lực công kích sát thương cũng mạnh mẽ hơn nhiều, nhưng phương diện phòng thủ lại hơi yếu.

Đây cũng là một loại cân bằng trong game, có được một ưu điểm nào đó thì cũng đồng thời mang theo một khuyết điểm.

Ảnh Diệp Hào là loại quái chủ động, tầm cưỡi hận ước chừng năm mét, phần lớn tụ tập một đám hai ba con. Có điều đám quái vật cấp thấp này lại không tồn tại cưỡi hận dây chuyền, có thể đánh từng con một, đây cũng là một loại quái vật cực kỳ thích hợp với chức nghiệp hiện giờ của Dương An.

Nhìn một nhóm gồm hai con Ảnh Diệp Hào bên dưới gốc cây đại thụ, ánh mắt Dương An lóe lên, không biết từ lúc nào, Dương An đã bắt đầu có đặc thù cơ bản của một cung tiễn thủ.

Hoãn tốc tiễn!

Ngoài 25 mét, Dương An quyết đoán ra tay, hoãn tốc tiễn chuẩn xác bắn trúng mục tiêu là một con Ảnh Diệp Hào.

Ảnh Diệp Hào kêu nhỏ một tiếng, liền tách khỏi đồng bạn của nó nhào qua truy đuổi Dương An, nhưng dưới chân con Ảnh Diệp Hào trúng hoãn tốc tiễn lại giống như đeo vào một quả cầu sắt cực kỳ to lớn, tốc độ vô cùng chậm chạp.

Tốc độ của mục tiêu chậm lại, Dương An ngắm bắn lại càng thêm dễ dàng.

Phá cốt tiễn!

Ảnh Diệp Hào đi chưa được hai bước, phá cốt tiễn mạnh mẽ đã chính xác trúng vào đầu nó.

“Phốc ~”

Phá cốt tiễn độ hoàn thành 90%, tạo thành 150% thương tổn cơ bản.

Một mũi phá cốt tiễn liền xóa sạch gần nửa máu của Ảnh Diệp Hào.

Từ lúc chạm được đặc điểm của kỹ năng này, Dương An thì triển phá cốt tiễn càng ngày càng thuận tay, phối hợp cùng hoãn tốc tiễn, mỗi lần đều có thể đánh ra 90% độ hoàn thành, nhưng cũng chỉ có thể là 90% hoàn thành mà thôi, vô luận thử thế nào cũng không thể làm được trọn vẹn, đây cũng là vấn đề Dương An vẫn muốn tiếp tục tìm hiểu, giải quyết.

Tiếp theo là một đòn liên hoàn tiễn, lại xóa sạch của Ảnh Diệp Hào thêm một đoạn máu. Sau khi bắn tiếp một mũi tên, hiệu quả của hoãn tốc tiễn đã biến mất, Ảnh Diệp Hào khôi phục tốc độ nhanh nhẹn như ban đầu, đột ngột hướng Dương An đánh tới.

Tốc độ công kích hiện tại của Dương An, trong vòng 5 giây có thể bắn ra tối đa 4 mũi tên, nếu sử dụng kỹ năng sẽ chậm hơn một chút.

Tốc độ của Ảnh Diệp Hào rất nhanh, có điều phòng thủ kém và máu ít là khuyết điểm lớn. Sau khi chịu một vòng kỹ năng của Dương An thì lượng máu còn thừa cũng không có mấy.

Dương An vừa di chuyển, vừa nhanh chóng bắn thêm mấy mũi tên, tuy tốc độ di động của Ảnh Diệp Hào rất nhanh, một vài mũi tên bắn trượt ra ngoài, nhưng Dương An vẫn có thể bắn chết Ảnh Diệp Hào mà không tổn hao gì.

- Giết một con Ảnh Diệp Hào ước chừng 10 giây, bắt quá phải đợi phục hồi toàn bộ kỹ năng, mất chừng 30 giây.

Dương An nhìn thấy ba kỹ năng còn vẫn đang là màu xám thâm nghĩ.

Phá cốt tiễn và hoãn tốc tiễn cần thời gian phục hồi là 30 giây, liên hoàn tiễn thì chỉ cần 20 giây. Sau khi chiến đấu kết thúc một vòng, ít nhất cũng phải đợi thêm mười giây, nói cách khác, giết một con Ảnh Diệp Hào thực tế cần thời gian ít nhất là 30 giây.

- Cần tới 30 giây để giết một con quái, tốc độ này có chút chậm chạp!

Dương An trầm nghĩ, mặt khác cũng đang tự hỏi biện pháp giải quyết.

- Địa hình nơi này... Có lẽ có thể thử “Thả điều” một chút!

Dương An quan sát địa hình cung quanh.

Rừng cây nhỏ này cây cối tuy không quá rậm rạp nhưng cũng không thưa thớt, có thể cho là một nơi thích hợp để “thả diều”.

“Thả diều” được cung tiễn thủ độc hành thường dùng nhất, cũng là một trong những cách giết quái được ưa chuộng nhất.

Không chờ đợi kỹ năng phục hồi xong xuôi, Dương An liền vội vàng làm thử “thả diều” một chút.

(Thả diều, diều: đại ý là một kiểu chiến thuật vừa bắn vừa chạy)

“Sưu ~ ”

Ngoài 25 mét, tên của Dương An lại trúng mục tiêu là một con Ảnh Diệp Hồn khác, lần này chỉ là xạ kích bình thường, Dương An không hề sử dụng kỹ năng gì cả.

Nếu tính riêng tốc độ chạy, Dương An so với Ảnh Diệp Hồn nhanh hơn một chút. Nhưng để duy trì vừa công kích vừa di động thì tốc độ của Dương An cũng bị chậm lại.

Sau phát tên đầu tiên, Dương An nhanh chóng di chuyển về phía sau, Ảnh Diệp Hồn cũng dùng tốc độ hung mãnh nhào tới.

“Phốc ~ xoẹt ~ ”

Vừa di chuyển, Dương An vừa quay người bắn ra một mũi tên, sau đó tiếp tục di chuyển.

Nhờ vào mấy cây đại thụ, Dương An dẫn Ảnh Diệp Hồn không ngừng chạy loạn. Có điều Ảnh Diệp Hồn linh hoạt hơn so với tưởng tượng của hắn, vài lần bổ nhào vào phía sau Dương An. Lúc này Dương An cũng không thể giương cung bắn tên gì được nữa, dốc toàn lực chạy, kéo giãn khoảng cách, sau đó lại tiếp tục công kích.

Bị trúng hai, ba lần, còn lại 65% máu, Dương An dưới tình huống không sử dụng kỹ năng, trong khoảng 23 giây bắn chết Ảnh Diệp Hồn, thành tích cũng coi như không tệ.

Nhặt lên 20 tiền đồng cùng một kiện Ảnh Diệp Hồn rơi ra, cũng coi như thu hoạch kha khá.

Thoát phá phi phong: phòng ngự 11, né tránh +1

Trang bị Thoát phá phi phong trên thân cũng chẳng khác gì khoác một manh áo rách. Nhưng được thêm vài điểm phòng ngự cùng +1 điểm né tránh, cũng tạm chấp nhận được.

9. Chương 9: Quái Đầu Linh.

Ánh mặt trời xuyên qua cành lá, thưa thớt chiếu xuống mặt đất, trong rừng nhỏ bóng cây rung động, quang ảnh sắc sỡ, ánh nắng cùng bóng râm trong đó đem rừng cây phân chia trở thành từng khối không gian khác nhau.

Ảnh Diệp Hồn cấp ba thường hoạt động tốp năm tốp ba dưới bóng cây, tạo thành một bức họa tĩnh lặng.

Nhưng lại có một cung tiễn thủ loài người xuất hiện phá vỡ sự yên tĩnh của rừng cây.

Dương An tay cầm cung tên không ngừng xuyên qua bìa rừng, tìm kiếm tung tích Ảnh Diệp Hồn.

“Sưu ~” “Phốc ~ ”

Tiếp tục một mũi tên bắn chết một con Ảnh Diệp Hồn. Dương An kết hợp kỹ năng với cách đánh “thả diều” càng lúc càng thuần thục, tốc độ giết quái cũng càng lúc càng nhanh.

Dương An lần lượt hạ từng hang ổ Hồn Tử, kinh nghiệm cũng dần dần tăng lên.

Không ngừng tìm kiếm bóng dáng Ảnh Diệp Hồn, bất tri giác Dương An đã chậm chậm xâm nhập vào bên trong khu rừng nhỏ.

- A, đó là...

Dương An dừng bước, phát hiện cách đó không xa có một cây đại thụ to lớn khác thường, so với cây to xung quanh lớn hơn gấp bội, đặc biệt nhất là cái hốc cây kia, bên trong dường như còn cất chứa thứ gì đó.

- Trong hốc cây kia nói không chừng là cất giấu bảo bối.

Dương An hai mắt tỏa sáng, trong lòng có chút hưng phấn.

Khi đã ngoại, có đôi khi sẽ phát hiện ra một số hốc cây, sơn động, sào huyết ..v..v.. vô cùng đặc biệt, những chỗ này phần lớn đều có cất giấu bảo vật. Về phần bảo vật đó là cái gì thì cũng rất khó nói, có thể là một món đồ hữu ích, nhưng cũng có lúc chẳng có vật gì, còn phải xem vận khí thế nào mới được.

Dương An cũng không nóng lòng tiến lên khám phá bảo vật bên trong hốc cây, bởi dưới gốc cây đại thụ có một con Ảnh Diệp Hồn hình thể đặc biệt cường tráng, làn da sẫm màu hơn những con khác, có vẻ như nó là thủ hộ cho bảo vật trong hốc cây kia.

- Không biết là đầu lĩnh quái hay là tiểu boss.

Dương An phỏng đoán thực lực con Ảnh Hồn cường tráng kia, đồng thời quan sát hoàn cảnh địa hình xung quanh.

- Nếu như đây là đầu lĩnh quái, chắc là có thể làm thịt nó, nhưng nếu nó là tiểu boss thì có phần nguy hiểm!

Đầu lĩnh quái thực lực so với quái bình thường mạnh hơn một chút, tiểu boss so với đầu lĩnh quái lại mạnh hơn nữa, tuy nhiên tất cả đều ở dưới boss.

- Thử một chút xem sao! Nếu thật sự có nguy hiểm, dựa vào địa hình nơi này vẫn có thể chạy thoát.

Dương An nắm trường cung trong tay, quyết định thử xông lên một chọi một với con quái.

Trước kia Dương An chơi trò chơi thiếu nhất chính là loại tinh thần mạo hiểm này, có điều hiện tại đã khác xưa rồi!

“Sưu ~ ”

Ở cự ly tầm bắn xa nhất, Dương An dứt khoát mở cung bắn ra một mũi tên chuẩn xác.

Một mũi tên bình thường bắn ra 19 điểm thương tổn, coi như sát thương không tệ, con Ảnh Diệp Hồn này lực phòng ngự cũng giống như loại bình thường, khá là yếu.

Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh: đầu lĩnh quái, hp: 500

Ảnh Diệp Hồn thủ lĩnh lượng máu gấp ba lần Ảnh Diệp Hồn bình thường, hơn nữa tốc độ cùng công kích so với Ảnh Diệp Hồn bình thường cũng tăng lên rất nhiều.

- Tốc độ quả thật rất nhanh!

Dương An không khỏi hơi kinh hãi.

Sau khi Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh trúng tên, ré lên một tiếng bén nhọn, ngay lập tức phản nộ hướng về Dương An mãnh liệt xông tới, tốc độ phi thường nhanh.

Dương An đã sớm dự đoán được tốc độ của Ảnh Diệp Hồn, sau khi bắn ra tên thứ nhất cũng bắt đầu bật người di chuyển sang một bên, cung trên tay cũng liên tục lấp tên bắn tới.

Hoãn tốc tiến!

Hoãn tốc tiến kỹ năng chuẩn xác bắn trúng thân thể Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh, tốc độ đột ngột giảm hẳn. Hơn nữa thời gian hiệu quả của hoãn tốc tiến vẫn là 5 giây, không vì đặc thù của đầu lĩnh quái mà bị suy giảm.

Thừa dịp Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh đang ở trạng thái tốc độ chậm chạp, Dương An nhanh chóng kéo giãn khoảng cách, đồng thời bắt đầu dùng kỹ năng phá cốt tiến ngắm bắn.

“Phốc ~ ”

Hệ thống: phá cốt tiến độ hoàn thành 85%, tạo thành 95% kỹ năng thương tổn.

Bởi vì mục tiêu đầu Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh tương đối nhỏ, hơn nữa tốc độ di chuyển cũng không chậm, khả năng bắn trượt là rất cao. Bởi vậy phá cốt tiễn của Dương An là nhắm vào vị trí xương ngực của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh, tuy rằng độ hoàn thành chỉ có 85%, nhưng quan trọng nhất là cam đoan trúng mục tiêu, hơn nữa đánh ra thương tổn cũng không nhỏ.

Dương An cuối cùng bắn ra một cái liên hoàn tiễn, mới có ba kỹ năng đã dùng hết, hiện tại chỉ có thể kéo dài thời gian để kỹ năng phục hồi xong, đồng thời tận lực làm giảm lượng máu của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh.

- Chỉ có ba cái kỹ năng, thật sự là quá ít!

Dương An không khỏi cảm thấy buồn bực.

Một vòng kỹ năng công kích có thể đánh rớt 15% lượng máu của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đem Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh hạ gục chỉ là vấn đề thời gian.

Tuy nhiên, việc ngoài ý muốn, cũng thật khó mà nói trước...

Hoãn tốc hiệu quả dần dần mất hẳn, Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh khôi phục lại tốc độ, giận dữ đánh về phía Dương An.

Tốc độ của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh so với Dương An nhanh hơn vài phần, hơn nữa Dương An lại vừa di chuyển vừa giương cung công kích nên tốc độ càng chậm lại.

Thời gian hiệu lực Kỹ năng hoãn tốc tiễn còn chưa thực sự hết mà Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh đã đuổi giết ngay phía sau.

“Phanh ~ ”

Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh vươn móng vuốt hung hăng chụp trúng lưng Dương An, thoáng cái liền xoá sạch 30% máu.

- Đau quá, nó mà chạm vào hai cái nữa là toi rồi!

Dương An cắn chặt răng, công kích của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh cao hơn trong tưởng tượng của hắn, hơn nữa lực phòng ngự từ bì giáp của Cung tiễn thủ cũng không cao, chỉ tốt hơn bố giáp của chức nghiệp pháp hệ một chút mà thôi.

Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh tiếp tục nhào lên, móng vuốt lại đánh ra.

Dương An nghe được thanh âm phía sau truyền đến, cũng không quay đầu lại, không chút do dự hướng phía trước lần mình tránh né, tránh thoát công kích lần này của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh.

- Tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, tốc độ Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh quá nhanh, công kích lại cao, không đợi ta đem máu của nó mài hết, mình chỉ sợ bị chết trước!

Dương An nghĩ thầm, đồng thời chân liên tục không ngừng tránh né công kích.

Dương An hiện tại chỉ cố gắng tránh né, cũng không có biện pháp tiếp tục công kích.

“Phanh ~ ”

Dương An lại bị trúng một đòn của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh, lượng máu còn hơn 30% một chút, chỉ có thể tiếp nhận thêm một lần công kích nữa thôi.

- Ân!

Dương An lại trong hung hiểm một lần nữa tránh được lần công kích của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh.

Nhưng mà, trong lần tránh né này, Dương An đã phát hiện ra một sơ hở của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh.

Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh sau mỗi lần nhào lên, sẽ tạm dừng trong nháy mắt, sau đó mới có thể xoay người lại, tiếp tục đuổi theo.

Vì nghiệm chứng phát hiện này, Dương An quyết định mạo hiểm thử một lần, nhưng nếu là thật, vậy có cơ hội làm thịt Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh này rồi.

Cảm giác được Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh sắp sửa nhào lên, Dương An bỗng nhiên ra sức đạp từng bước về phía trước, chuyển hướng sang bên trái, ước chừng một góc sáu mươi độ, sau đó tiếp tục chạy băng băng.

Quả nhiên, lần này thành công tránh thoát công kích của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh.

- Ha ha, Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh tốc độ quá nhanh, đang lao thẳng muốn tiếp tục xoay người, theo quán tính thì sẽ bị chậm một nhịp.

Dương An vì phát hiện của mà cảm thấy hưng phấn.

Tuy rằng thời gian tạm dừng sau công kích của Ảnh Diệp Hầu thủ lĩnh chỉ có một vài giây, nhưng chỉ cần nắm chắc chút thời gian này, vừa có thể an toàn tránh được công kích, còn có cơ hội phản kích nữa!

Dương An bắt được thời cơ, quay người giương cung bắn tên, tuy rằng mỗi lần chỉ có mười mấy, hai mươi điểm thương tổn, nhưng cuối cùng cũng có thể “mài mòn” dần máu của đối phương.

Hơn nữa, Dương An thừa dịp Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh vì quán tính tạm dừng trong nháy mắt, cũng tìm được một chỗ hơi gồ lên ở sau gáy Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh.

- Không lẽ đây chính là nhược điểm của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh?

Dương An nghĩ thầm.

Đồng thời, hệ thống cũng truyền lại tin tức nhắc nhở ...

Thời gian hồi phục liên hoàn tiến xong!

Thời gian hồi phục hoàn tốc tiến xong!

Thời gian hồi phục phá cốt tiến xong!

10. Chương 10: Bảo Rương.

Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh vẫn đuổi sát phía sau không rời, chỉ cần sơ sẩy một chút là hắn sẽ bị giết chết. Nếu như là lúc trước Dương An hắn đã nghĩ tới việc tìm cách trốn đi.

Chỉ là lúc này hắn lại không muốn làm như vậy. Dương An một lòng muốn thay đổi bản thân, thay đổi quá khứ an phận không tranh, không cướp với người khác kia.

Trải qua nhiều chuyện, Dương An cũng dần hiểu được cho dù hắn không tranh với người khác thì chưa chắc người khác sẽ buông tha cho hắn, thậm chí có khi còn dẫm nát hắn dưới chân.

Từ khi bắt đầu chơi lại Phong Vân đến nay, tiềm thức Dương An cũng đã phát sinh biến hóa.

- Bằng bất cứ giá nào cũng phải xử lý con Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh này.

Trong lòng Dương An bỗng nhiên đứng lên ý chí chiến đấu sôi sục, cũng chính là tinh thần của một mạo hiểm giả.

Muốn thành công thì phải mạo hiểm!

Giờ phút này, Dương An bước vào cảnh giới gần như vong ngã, giống như mọi việc đều được hắn nắm chắc trong lòng bàn tay mình vậy.

Biết được điểm yếu của Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh, Dương An một lần nữa thay đổi hướng di chuyển của mình, né tránh công kích của nó, mỗi lần chuyển hướng tầm 60 độ, sau vài lần đã tạo thành một kiểu ‘Điều’ hình tam giác.

(Điều: chiến thuật vừa bắn vừa chạy, chương 8)

Thời gian hồi phục của một vài kỹ năng đã hết, Dương An một bên tránh né, một bên tự nhắm thời cơ công kích tốt nhất cùng kỹ năng cần sử dụng sao cho chỉ cần một lượt công kích sẽ làm Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh bị thương nặng.

Mặc dù bây giờ hắn vẫn có thể né tránh toàn bộ công kích của đầu lĩnh quái, nhưng cứ tiếp tục kéo dài như thế này cũng không phải là cách hay, không ai biết được lúc nào sẽ có chuyện ngoài ý muốn phát sinh.

Mà điểm mấu chốt chính là cái phần gồ lên sau gáy của Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh, Dương An khẳng định đó là “nhược điểm” của con đầu lĩnh quái này, một khi phá cốt tiên bắn trúng sẽ gây ra thương tổn cực lớn. Chỉ là mục tiêu quá mức nhỏ bé trong khi tốc độ của con Ảnh Diệp Hồn này lại nhanh, chỉ có thể nhắm bắn khoảnh khắc nó tạm dừng chuyển hướng, khó khăn vô cùng!

Dương An đã thử dùng Hoãn tốc tiên làm giảm bớt tốc độ của Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh trước, nhưng làm như vậy thì nó sẽ không thể nào truy đuổi với tốc độ cao nữa, việc tạm dừng khi đổi hướng vì thế cũng không còn, nó chỉ đứng một chỗ đăm đăm nhìn về hướng Dương An, không để lộ phần sau gáy.

Hiện giờ chỉ có thể nắm bắt cơ hội trước mắt mà thôi.

Cung, tiên đều được chuẩn bị tốt, Dương An vốn đang chạy trốn bỗng nhiên khựng lại, Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh hú lên một tiếng quái dị bất ngờ bổ nhào về phía trước, móng vuốt sắc bén từ trên cao tàn nhẫn chụp xuống.

- Người bị lừa rồi!

Dương An mỉm cười, hắn chính là cố ý giảm tốc độ để dụ dỗ Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh phát động công kích.

Dương An đột nhiên tăng tốc lách mình qua bên trái, tạo thành hình chữ “V” hoàn mỹ né tránh công kích.

Trong nháy mắt đó, ánh mắt Dương An cũng đồng thời nhắm thẳng vào “nhược điểm” sau gáy của con quái. Cơ hội cứ lướt qua rồi biến mất nhưng càng như thế hắn lại càng phải bình tĩnh.

- Tâm phải tĩnh, tay phải chắc, mắt phải tinh!

Đây là yêu cầu cơ bản đối với một cung tiễn thủ, cũng là yếu tố quan trọng nhất.

Hiện tại ở trong cảnh giới vong ngã, Dương An gần như đã làm được.

Phá cốt tiên!

Ngay thời điểm nguy kịch nhất, phá cốt tiên gào thét bay ra, ngay cả không khí chung quanh cũng bị chấn động phát ra âm thanh cộng hưởng.

Phá cốt tiên là kỹ năng có lực bộc phá mạnh mẽ, tốc độ lại vô cùng nhanh, rất thích hợp cho việc đối phó với các mục tiêu xuất hiện bất ngờ.

“Phốc!”

Hai mắt Dương An sáng lên, phá cốt tiên trúng ngay chính giữa mục tiêu.

Hệ thống: phá cốt tiên độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn cơ bản, mục tiêu bị đóng băng 3 giây, thương tổn chí mạng.

Con số 235 điểm thương tổn bay lên trên đầu Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh, lượng máu của nó nháy mắt chỉ còn không đến 200.

Dương An cũng bị con số này làm kinh ngạc không thôi. Tuy sớm biết phá cốt tiên vô cùng mạnh mẽ nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới độ hoàn thành 100% có thể tạo ra thương tổn khủng bố dường này, hơn nữa lại còn đóng băng mục tiêu, hiệu quả vô cùng ngoài ý muốn.

- Cái gồ sau gáy kia không những là “nhược điểm” bên ngoài mà có khi còn là nhược điểm chân chính của Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh, có điều chỉ có uy lực mạnh mẽ như phá cốt tiên mới có thể tạo thành thương tổn chí mạng.

Dương An trầm nghĩ.

Ảnh Diệp Hồn đầu lĩnh trúng một phá cốt tiên có độ hoàn thành 100%, vừa mới xoay người lại thân thể đã bị đóng băng, không thể cử động.

Dương An lợi dụng 3 giây đóng băng này tận lực công kích.

- Ngốc thật, mình thế nào lại quên công kích nhược điểm của nó chứ!

Dương An thầm mắng chính mình một tiếng.

Trong Phong Vân, người hay quái đều có nhược điểm, như cổ họng, trái tim, mắt... Nếu như đánh chính xác vào nhược điểm của mục tiêu, tỷ lệ xuất hiện vết thương chí mạng gần như tăng gấp đôi, bất quá những cái nhược điểm này thường rất nhỏ, muốn đánh trúng vô cùng khó khăn, hơn nữa một số con quái lại có nhược điểm không rõ ràng.

Tuy nhiên lúc này Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh đang trong trạng thái bị đóng băng, đứng cố định một chỗ, nhắm bắn dễ dàng hơn rất nhiều.

Liên hoàn tiễn!

Dương An nhắm ngay mắt phải của Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh.

“Sưu ~ sưu ~” hai tiếng, tên cắm thẳng vào mục tiêu, tạo thành một cái bạo kích hơn 90 điểm.

Lượng máu của Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh chỉ còn không quá một trăm.

Tâm tình Dương An cũng được thả lỏng, một trăm điểm sinh lực, cho dù là công kích bình thường cũng có thể tạo thành 20 điểm thương tổn với con Ảnh Diệp Hưu có phòng ngự không cao này, chỉ cần thêm mấy mũi tên nữa là xử lý xong.

3 giây đóng băng vừa hết Dương An lập tức sử dụng hoãn tốc tiễn, Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh vừa mới khôi phục năng lực hành động đã phải đeo trên người một quả thiết cầu lớn, tốc độ giảm mạnh, căn bản không cách nào chạm tới góc áo của Dương An.

Mất đi năng lực phản kháng, Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh không cam lòng bị Dương An xử lý, ngã xuống đất.

- Phù..

Dương An thở nhẹ một hơi, sinh lực hắn chỉ còn 5%, lại bị Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh truy đuổi gần chết, may mắn là ngay lúc nguy cấp hắn nghĩ ra phương pháp ‘Điều’, lại thêm thương tổn cực cao của phá cốt tiễn cùng hiệu quả đặc thù đóng băng, bằng không cũng không biết được ai mới là người sống sót sau cùng.

Dương An bắt đầu lục lợi thi thể Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh, tìm kiếm chiến lợi phẩm mà hắn phải liều chết mới có được.

Bình thường đầu lĩnh quái có tỷ lệ rớt ra đồ tốt khá cao.

Dương An tìm được 10 bạc và 2 kiện trang bị.

Đầu lĩnh quái cấp 3 rớt ra 10 bạc cũng không tệ, không biết hai cái trang bị kia thuộc tính thế nào!

Dương An có điểm chờ mong, dù sao đây cũng là thu hoạch lớn đầu tiên của hắn kể từ khi trở về.

Linh hầu hộ thối (bảo vệ đầu): phẩm chất: lục, phòng ngự 1-14, nhanh nhẹn +5, né tránh +1, bì giáp.

Lão nha chủ thụ: phẩm chất: lục, công kích 23-30, nhanh nhẹn +5, tốc độ công kích +1.

Hai kiện đồ lục không tệ, linh hầu hộ thối Dương An có thể dùng, còn lão nha chủ thụ đem bán cũng có thể kiếm được ít nhất 7 kim tệ, thu hoạch không tồi chút nào.

Dương An lập tức mang linh hầu hộ thối vào, phòng ngự cùng nhanh nhẹn tăng lên không ít, còn có 1 điểm né tránh, hệ số an toàn gia tăng không ít.

Cúi đầu nhìn linh hầu hộ thối bằng da dưới chân, trong lòng Dương An không khỏi dâng lên cảm giác thành công mãnh liệt.

- Con đường sau này nhất định sẽ càng ngày càng tốt!

Dương An nắm thật chặt trường cung trong tay, sự tự tin dần khôi phục trong ánh mắt.

Kế tiếp phải nhìn xem trong hốc cây kia có giấu bảo vật gì.

Dương An dựa theo đường cũ trở về chỗ cây đại thụ, hiện tại không còn Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh cản trở, hẳn có thể yên tâm đoạt bảo.

- Ồ, một cái bảo rương!

Dương An nhìn vào hốc cây, phát hiện phía bên trong có một cái hòm gỗ.

- Hoàn hảo là thùng không khóa, nếu không lại phải buồn phiền một trận rồi!

Mở khóa là kỹ năng chuyên môn của đạo tặc, chức nghiệp khác muốn mở bảo rương bị khóa chỉ có thể dùng chìa khóa, chỉ là đồ vật này cực kỳ cực kỳ hiếm có.

Dương An mở hòm, thò tay vào sờ soạng, không ngờ lại sờ trúng một món trang bị.

Thông thường, tỷ lệ xuất hiện trang bị trong bảo rương là vô cùng thấp, đa số đều là trang bị tốt, trừ phi vận khí của người mở rương kém đến không thể kém hơn.

Cầm trang bị ra ngoài xem xét, một cây trường cung!

Tinh chế trường cung: phẩm chất: lục; công kích 33 - 41, sức mạnh +5, tầm bắn +1.

- Ha ha ha!

Dương An không nhịn được cười lớn, một cái trường cung lục cấp không tệ chút nào. Mới ngày đầu tiên đã có được hai kiện lục trang có thể dùng, xem ra vận may đã bắt đầu trở lại với hắn.

Dương An lập tức trang bị tinh chế trường cung cho mình, lực công kích tăng lên một khoảng lớn, nếu như vừa rồi có cây cung này, giết chết Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Ngoài tinh chế trường cung, trong rương không còn vật nào khác, bắt quá Dương An đã vô cùng thỏa mãn rồi.

Sau khi trang bị hai kiện lục trang, bắn chết Ảnh Diệp Hầu trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều, không ngừng có Ảnh Diệp Hầu chết dưới cung của Dương An.

Rốt cục, một đạo bạch quang xuất hiện, Dương An lên cấp 4.

Lúc này, trời cũng đã nhá nhem tối, Dương An về thành trả nhiệm vụ, sau đó đem thanh lão nha thủy chủ ném tới hệ thống ký gửi đầu giá, định giá cả ban đầu rồi tìm một nơi hẻo lánh logout!

11. Chương 11: Vũ Khí Chuyên Tâm

Tâm tình Dương An giờ rất tốt, trong một ngày lên tới cấp 4, hơn nữa còn nhặt được hai món đồ lục không tệ, trước kia chơi bằng không, đến cấp 10 vẫn chỉ một thân đồ trắng, xem ra vận khí tốt hơn nhiều.

(Vật phẩm trong Phong Vân từ thấp đến cao chia làm bạch trang, lục trang, lam trang, tử trang, hoàng kim trang bị, ám kim trang bị, cấp truyền thuyết cùng cấp sử thi)

Trở lại Tô Bối Lan tiểu trấn, Dương An trả nhiệm vụ giết quái, lấy được một ít tiền đồng cùng kinh nghiệm, sau đó tìm nơi hẻo lánh logout.

Trò chơi cùng thế giới thật ngày đêm đảo lộn, ban đêm trong trò chơi là ban ngày ở hiện thực, công ty game làm như vậy cũng để tiện cho những người chơi đã đi làm hoặc bận rộn, thêm nữa ban đêm trong trò chơi, khu vực ngoài thành thị là một mảnh tối đen, cho dù là đêm trăng tròn, tầm nhìn cũng sẽ không vượt qua 3 mét, căn bản không có khả năng đánh quái vào lúc đó, coi như là một loại thể hiện công bình.

Sau khi đội mũ chơi game vào, người chơi sẽ đăng nhập vào trong trò chơi, đại não tiến vào trạng thái nghỉ ngơi, cho nên dù chơi cả đêm cũng không sợ sáng hôm sau tinh thần không tốt.

Nhìn đồng hồ, đã gần 7 giờ.

- Sau này phải log out sớm hơn nửa tiếng.

Dương An nhỏ giọng tự nói với mình.

Dậy sớm nửa tiếng, em gái Dương Lâm còn chưa đến trường, có thể gặp đầy đủ mọi người, hơn nữa lại cùng mẹ ăn điểm tâm, không giống một số gia đình, cho dù là người một nhà, trong ngày cũng không có nhiều thời gian ở chung.

Vệ sinh cá nhân xong xuôi, đi xuống lầu, Dương Lâm quả nhiên đã đến trường, mà mẹ hắn cũng vừa từ ngoài ruộng về.

Bà ăn bữa sáng xong cũng đi làm, lại chỉ còn một mình Dương An ở nhà.

Giống như mấy ngày trước, Dương An không có đi ra ngoài, dọn dẹp chuẩn bị đợi mọi người về. Sau bữa cơm chiều, cả nhà cùng nhau xem Tivi, đến khi trời tối, Dương An đi lên phòng, tắm rửa một cái, sau đó lại tiến vào trò chơi.

Lúc này trong game trời đã sáng rồi, thấy được vài người chơi đã bắt đầu tắt bật đi làm nhiệm vụ.

Hệ thống: lão nha chủy thủ bạn ký gửi đã được bán, giá là 10 vàng, hệ thống đã trừ đi phí tổn liên quan.

Dương An vừa online thì hệ thống liền báo lão nha chủy thủ đã có người mua, 10 vàng, còn cao hơn mong đợi.

Lúc trò chơi mới open beta, một chủy thủ phẩm cấp lục 3-4 vàng đã là giá trên trời, hiện tại lại có thể bán được 10 vàng, có điều hiện giờ vàng cũng không có giá như một tháng trước.

Dương An chỉnh lại hành trang, chuẩn bị bắt đầu kế hoạch giết quái ngày hôm nay, nhưng khi kiểm tra lại trạng thái thuộc tính thì hắn liền lắp bắp kinh hãi.

- Độ thuần thực kỹ năng phá cốt tiền đã đầy, có thể thăng lên cấp 2.

Dương An có chút bất ngờ, kỹ năng này mãi sau mới thi triển thành công, hắn phải chậm hơn hai kỹ năng kia mới đúng, thế nhưng hoàn tốc tiền chỉ có 60% độ thuần thực, liên hoàn tiền khá hơn là 68%, mà độ thuần thực phá cốt tiền lại đã đầy, có thể thăng cấp.

Dương An không biết rằng bởi vì phá cốt tiền là kỹ năng đặc thù, thi triển khó khăn hơn nhiều, nên một khi kỹ năng hoàn thành ở mức cao thì độ thuần thực sẽ càng lớn.

Có thể thành công thi triển phá cốt tiền sẽ đạt được 1 điểm độ thuần thực kỹ năng, độ hoàn thành vượt qua 90% được 2 điểm, nếu 100% thì lại càng nhiều điểm, mà Dương An thi triển phá cốt tiền quá nửa là đạt tới 90%, cho nên độ thuần thực kỹ năng phá cốt tiền là cao nhất.

- Tuy rằng không biết nguyên nhân gì, nhưng là chuyện tốt, trước hết đi thăng cấp kỹ năng này đã.

Dương An chạy tới công hội chức nghiệp cung tiền thủ tìm cung tiền thủ đạo sư Lạc Đặc, tiêu tốn mấy bạc đem phá cốt tiền thăng lên cấp 2.

Phá cốt tiền cấp 2, thương tổn cơ bản từ 30 tăng lên 50, đề thăng diện rộng, mà thời gian phục hồi cũng từ 30 giây rút xuống 25 giây, Dương An giết quái lại càng dễ.

- Cũng đến lúc cần bắt đầu tăng lên độ thuần thực mấy kỹ năng trụ cột rồi.

Chứng kiến kỹ năng phá cốt tiền thăng cấp, Dương An cũng quyết định kế hoạch ngày hôm nay.

Dương An đến cửa hàng thợ rèn bổ sung một ít tên, sau đó lại tới tiệm thuốc mua một bình Sơ cấp thuần gian hồi phục được tề (hồi máu trong nháy mắt) mất 50 bạc, còn muốn đặt hơn một món lục trang, nhưng một bình này, ở thời khắc nguy cấp chính là pháp bảo bảo mệnh, cũng có thể nói là mang nhiều thêm một cái mạng.

Thời khắc sinh tử khi xử lý Ảnh Diệp Hầu đầu lĩnh ngày hôm qua vẫn còn hiện rõ trước mắt Dương An, một bình sơ cấp thuần gian hồi phục được tề cũng là bắt buộc.

Chỉnh lý lại hết thấy, Dương An ra khỏi Tô Bối Lan tiểu trấn, tiếp tục trở lại khu rừng nhỏ hôm qua, nhưng lần này đi vào sâu hơn.

Cộng thêm điểm thăng cấp vào thuộc tính nhanh nhẹn, khiến tốc độ của Dương An nhanh hơn không ít, chừng mười phút đã đi tới khu rừng nhỏ hôm qua.

Dương An cẩn thận tránh Ảnh Diệp Hưu bên ngoài, tiến sâu vào trong rừng. Trên người có hai kiện lục trang không tệ, lại thắng một cấp, Dương An cũng yên tâm hơn, muốn vào sâu hơn tìm quái cấp 5 mà chơi đùa.

Xuyên qua bì rừng, Dương An lưu ý tìm hiểm cây đại thụ phát hiện bảo rương hôm qua, muốn thử thời vận xem có thể lấy thêm bảo rương lần nữa không.

Nhưng khi Dương An tìm được cây đại thụ kia thì hốc cây đã biến mất, cũng không thấy bóng dáng Ảnh Diệp Hưu đâu nữa.

Thông thường bảo rương cấp thấp cùng đầu lĩnh quái cấp thấp không sản sinh cố định ở một nơi, nói không chừng giờ đã hiện ra tại chỗ nào đó trong khu rừng này rồi.

Dương An cũng không thất vọng, tiếp tục đi sâu vào trong mà tìm kiếm.

Sâu bên trong khu rừng nhỏ, cây cối cũng không dày đặc, ánh mặt trời có thể dễ dàng xuyên thấu qua cành lá chiếu lên mặt đất, hoàn cảnh cũng không u ám lắm, mà ở trong này, có một loại quái cấp 5 tên là Lục Văn Tri Chu (nhện có 6 đường vân trên người).

Nhìn cách đó không xa, một con nhện thật lớn, trên cái bụng phình to có sáu đường vân đều đặn, Dương An không nhận được rung mình một cái, thật là quá dọa người.

- Tuy rằng bộ dáng dọa người, nhưng mục tiêu khá lớn, có vẻ thích hợp luyện tập kỹ năng trụ cột, không biết phương pháp kia có thích hợp với kỹ năng trụ cột chuyên tâm vũ khí loại cung của cung tiễn thủ không nhỉ?

Dương An tự hỏi, một bên nhìn lại ba kỹ năng trụ cột bị động.

- Hử! Tinh chuẩn xạ kích tăng 2 điểm độ thuần thực từ lúc nào thế?

Dương An nhìn thấy kỹ năng trụ cột tinh chuẩn xạ kích có độ thành thực là 2, có chút bất ngờ.

- Chẳng lẽ vô ý đúng phương pháp tăng lên độ thuần thực kỹ năng này?

Dương An mừng thầm, lập tức quan sát nhật ký hệ thống.

- Ah, hóa ra do phá cốt tiễn cùng liên hoàn tiễn bắn trúng nhược điểm của Ảnh Diệp Hưu đầu lĩnh gây ra.

Dương An giật mình, vẻ mặt hưng phấn.

Ba kỹ năng trụ cột, Dương An chỉ biết đại khái phương pháp tăng lên độ thuần thực kỹ năng chuyên tâm vũ khí loại cung, giờ lại trong lúc vô ý phát hiện phương pháp tăng cho tinh chuẩn xạ kích, sao không hưng phấn được.

Ba kỹ năng trụ cột của Dương An theo thứ tự là: Nắm giữ vũ khí loại cung tăng lên tốc độ công kích, Chuyên tâm vũ khí loại cung tăng lên tầm bắn, và tinh chuẩn xạ kích làm tăng xác suất trúng mục tiêu. Cả ba kỹ năng này khi ở 1x đều có thể học tại chức nghiệp đạo sư.

Cái gọi là kỹ năng trụ cột, chính là trụ cột cho một chức nghiệp, cũng là căn bản hạch tâm của chức nghiệp này, trụ cột càng tốt, ngày sau phát triển càng nhanh.

Ba kỹ năng trụ cột, ở cấp 1 đều chỉ tăng khoảng 5% hiệu quả, hơn nữa không xác định được phương pháp thăng cấp cho nó, thập phần gâo gào.

Lúc ban đầu, người chơi không có tiền học tập, khi có tiền, liền cảm thấy biên độ hiệu quả tăng lên quá ít, cũng không quan tâm.

Nhưng Dương An lại học toàn bộ, bởi vì hắn biết những kỹ năng cơ sở này khi tăng lên, hiệu quả thực khủng bố.

- Trước tiên thử luyện tập chuyên tâm vũ khí loại cung đi!

Dương An cũng không khẳng định phương pháp gia tăng cự ly xạ trình của băng không có thích hợp cung tiễn thủ hay không.

Nhìn Lục Văn Tri Chu trước mặt, Dương An lùi lại kéo dài khoảng cách, ước chừng kéo ra đến 50 mét mới dừng lại, xem ra hẳn muốn công kích trong khoảng này.

Cộng thêm điểm vào sức mạnh, lại có tình chế trường cung +1 xạ trình, hiện tại tầm bắn lớn nhất của Dương An là 26 mét, nhưng lại đang cách mục tiêu đến 50 mét.

Dương An không có lầm, đứng cách xa 50 mét, chính là muốn luyện tập bắn xa, đây cũng phương pháp nâng cao kỹ năng trụ cột chuyên tâm vũ khí loại cung.

12. Chương 12: Nhiệm Vụ

Kỹ xảo bắn xa này, khi tổ đội cung tiễn thủ đôi khi cũng sẽ dùng đến, phần lớn là để dẫn quái. Bởi vì khoảng cách vượt qua tầm bắn lớn nhất, cho nên đánh ra thương tổn rất nhỏ, cũng chỉ có thể để dẫn quái.

Nhưng mà, Dương An muốn luyện tập bắn xa không phải là loại bắn xa để dẫn quái, mà là bắn xa chuẩn xác, bắn xa cự ly “khủng”.

Trước kia chơi băng khổng, Dương An không thích tổ đội, cũng không vội thăng cấp, hẳn thích nhất là ra ngoài tìm nơi yên tĩnh nghiên cứu kỹ năng cùng thao khống nguyên tố, bởi vậy, hẳn tương đối hiểu biết với đại bộ phận kỹ năng của băng khổng, mà cấp bậc kỹ năng của bản thân hẳn cũng rất cao, mới 4x nhưng kỹ năng có cấp vượt quá 10 không ít hơn 5 loại, kỹ năng tự nghĩ ra cũng có ba bốn loại.

Về việc bắn xa có thể tăng lên độ thuần thục của kỹ năng trụ cột loại xạ trình, là do Dương An vô tình phát hiện trong lúc nghiên cứu ma pháp băng đạn cấp.

Dương An cũng rõ ràng, bí quyết dùng phương pháp bắn xa này, chắc chắn sẽ không chỉ mỗi mình mình biết, có điều cứ làm hết sức mình sẽ tốt thôi.

- Bắn xa đối với chuyên tâm vũ khí loại cung có thể cũng hữu hiệu!

Dương An hiện tại tin tưởng mười phần.

Hắn tính toán khoảng cách với Lục Văn Tri Chu rồi chọn đường parabol bắn xa.

Dương An là một người giỏi về tính toán, nhưng ít khi sử dụng!

“Sưu ~ ”

Dương An bắn một mũi tên lên trời, tạo thành một đường parabol, sau đó ‘Chuẩn xác’ trúng mục tiêu... bốn năm mét phía trước Lục Văn Tri Chu.

Lục Văn Tri Chu giống như nghe tiếng tên bắn, bị quấy nhiễu, tám cái chân dài chống cơ thể khổng lồ nhanh chóng quay lại, sáu con mắt kép xoay xoay về phía Dương An, lại không thấy người xâm lấn, khoảng cách 50 mét đã vượt khỏi tầm nhìn của nó, càng không nói đến tầm nhìn cừu hận*.

(*: có ở loại quái chủ động, thấy người chơi trong một khoảng nhất định sẽ lao vào chiến đấu)

Lục Văn Tri Chu ‘Chi chi’ kêu hai tiếng, sau đó lại chậm rãi tản bộ như thường.

- Tính toán có sai, vẫn cần tiếp tục cố gắng!

Dương An cũng không vì thất bại mà nản chí.

Bắn xa nghe thì dễ, nhưng thực tế lại là một kỹ xảo rất khó, khoảng cách càng xa, độ khó càng cao, cho nên có rất ít người giống Dương An lùi xa cách đến hai lần tầm bắn lớn nhất mà thi triển.

“Ba ~ ”

Tên lại thất bại, ‘Vững vàng’ cắm trên mặt đất, có điều đã gần Lục Văn Tri Chu hơn một chút...

Kỳ thật kỹ xảo bắn xa này ngoại trừ cần tính toán chính xác, nhiều khi cảm giác cũng là một yếu tố quan trọng, thậm chí tính toán cũng chỉ là phụ trợ mà thôi.

Có kinh nghiệm chơi bằng không ngày trước, sau hai mươi lần thất bại, Dương An cũng dần nắm được chút linh cảm.

“Phốc ~ xoẹt ~ ”

Âm thanh rất cục đối khác, tên thẳng tắp cắm vào cái bụng thật lớn của Lục Văn Tri Chu, có điều bay qua khoảng cách quá xa, cho nên lực không còn bao nhiêu, chỉ đánh ra một cái điểm thương tổn là -5.

Bắn xa đánh trúng mục tiêu cũng chỉ là bước đầu tiên mà thôi, điều quan trọng nhất vẫn là chính xác.

Lục Văn Tri Chu bị đánh trúng, dù thương tổn kia chỉ như gãi ngứa, nhưng cũng khiến nó nổi cừ hận.

Tám cái chân nhện thật dài dùng tốc độ cao nhất chạy về phía Dương An, bởi vì khoảng cách rất xa, Dương An cũng thừa thời gian ứng phó, đây cũng là một loại tác dụng của bắn xa.

“Sưu ~ ”

Lục Văn Tri Chu vừa tiến đúng tầm bắn, tên của Dương An đã bắn ra.

Hoãn tốc tiến!

Tám cái chân dài kéo theo thân thể như một quả cầu sắt của Lục Văn Tri Chu chậm lại.

Phá cốt tiến!

Ngay lúc tốc độ Lục Văn Tri Chu suy yếu, Dương An nhanh chóng nhắm, phá cốt tiến bắn thẳng vào cái miệng có hàm răng như thép làm người ta ghê tởm kia.

Hệ thống: phá cốt tiến độ hoàn thành 90%, tạo thành 150% thương tổn cơ bản.

Độ hoàn thành 90%, phá cốt tiến cấp 2 tạo thành 112 điểm thương tổn, Lục Văn Tri Chu HP chỉ có 200 bị một mũi tên này bắn rụng quá nửa.

Ngoại trừ phá cốt tiến cấp 2 tăng mức thương tổn trên diện rộng, trang bị lực trang Tinh chế trường cung tăng lực công kích lên một mảng lớn cũng là một một trong những nguyên nhân tạo nên thương tổn cao như thế.

Chiến đấu còn tiếp tục, Dương An không ngừng tay, tiếp đó là liên hoàn tiến bắn ra.

Dương An thi triển liên hoàn tiến nhắm vào sáu con mắt kép của Lục Văn Tri Chu, tuy rằng trúng mục tiêu, nhưng đáng tiếc là không tạo thành thương hại trí mạng, chỉ tạo 74 điểm thương tổn.

Vũ khí tốt, lực công kích sẽ cao, nếu là cây cung trắng trước kia, liên hoàn tiến tối đa cũng chỉ có thể đánh ra 50 điểm thương tổn.

Bồi thêm một mũi tên cuối cùng, Lục Văn Tri Chu còn chưa thoát khỏi trạng thái chậm tốc đã bị giết chết.

Chiến đấu gần như hoàn mỹ, ngay cả Dương An cũng ngỡ, hơi có chút kinh ngạc.

- Đây rốt cuộc là do ta mạnh, hay là quái quá yếu?

Dương An không khỏi tự hỏi.

Nhưng thật ra là hai phương diện đều có, Lục Văn Tri Chu là một loại quái máu ít thủ yếu, có điều nó có một kỹ năng đặc thù, là phun loại tơ có hiệu quả trói dính cùng ăn mòn, là khắc tinh chức nghiệp cận chiến, nhưng ngược lại bị khắc chế khi gặp chức nghiệp viễn trình như Dương An.

Dương An nhặt tiền rơi từ Lục Văn Tri Chu, sau đó tìm một con khác, tiếp tục luyện tập kỹ xảo bắn xa.

Đã nắm được cảm giác, mỗi lần bắn xa đều có thể trúng cái thân thể thật lớn của Lục Văn Tri Chu, nên Dương An bắt đầu chuyển sang bắn xa chính xác, mỗi lần đều nhắm vào mắt kép của Lục Văn Tri Chu.

Phương pháp máu chốt tăng lên độ thuần thục chuyên tâm vũ khí loại cung, chính là bắn xa chính xác.

Bắn xa chính xác so với bắn xa bình thường khó hơn gấp trăm lần, tựa như so giữa nhắm một chiếc xe nhỏ cùng nhắm một viên bi thủy tinh, hơn nữa Lục Văn Tri Chu lại không ngừng di động, muốn từ chỗ xa tít mà bắn trúng mắt nó, độ khó cực cao.

Dương An rất nhẩn nại với việc nghiên cứu kỹ năng, hơn nữa kinh nghiệm lấy từ Lục Văn Tri Chu cũng không tồi, một bên luyện tập bắn xa, một bên có thể luyện cấp.

Vài chục lần thất bại, không ngừng lần mò, không ngừng thay đổi, Dương An rốt cục bắn được một mũi tên chính xác, trúng mục tiêu mà một con mắt kép của Lục Văn Tri Chu, hơn nữa còn tạo thành thương hại trí mạng, có điều khoảng cách bắn tới quá xa, lực đã bị giảm nhiều, cho dù là thương tổn trí mạng gấp đôi thông thường cũng chỉ hơn 10 điểm mà thôi.

Thêm vài mũi tên nữa thủ tiêu con Lục Văn Tri Chu, Dương An nhanh chóng nhìn độ thuần thực chuyên tâm vũ khí loại cung, kết quả khiến cho Dương An không khỏi hưng phấn.

Độ thuần thực chuyên tâm vũ khí loại cung rốt cục từ 0 biến thành 1, hơn nữa, ngoài ý muốn là độ thuần thực tinh chuẩn xạ kích cũng tăng lên.

- Ha ha, bắn xa chính xác quả nhiên có thể tăng lên độ thuần thực chuyên tâm vũ khí loại cung, thêm nữa còn tăng được cả tinh chuẩn xạ kích.

Dương An cười nhẹ hai tiếng.

Một loại kỹ xảo có thể tăng lên độ thuần thực hai kỹ năng trụ cột, quả là sự kiện phi thường tuyệt vời.

Độ thuần thực ba kỹ năng trụ cột từ cấp 1 lên cấp 2 chỉ cần 50 điểm, nhưng đừng coi 50 điểm này ít, tuyệt đại đa số cung tiễn thủ vĩnh viễn đều không đạt được, thế nhưng Dương An lại nắm được tinh yếu để dễ dàng thăng, có lẽ sau này đây sẽ là át chủ bài cực mạnh để hấn vượt xa người khác.

Mặc dù có lần đầu tiên thành công, bắt được cảm giác trong đó, nhưng lần thứ hai thành công cũng phải chờ đến con quái thứ mười, có điều đây đã là tiến bộ cực lớn.

Dương An không ngừng ở trong khu rừng nhỏ tìm Lục Văn Tri Chu luyện tập bắn xa chính xác, hàng loạt Lục Văn Tri Chu bị giết chết, cách mỗi 12 - 13 con lại xuất hiện một lần bắn xa chính xác mục tiêu, coi như khá ổn định.

Độ thuần thực hai kỹ năng trụ cột thông thả tăng lên lên, đồng thời điểm kinh nghiệm cũng không kém.

Xử lý không biết bao nhiêu con Lục Văn Tri Chu, Dương An nhặt được hơn 10 bạc, cùng với vài món đồ trắng của mấy loại chức nghiệp, thu hoạch coi như không tệ.

“Phốc ~ ”

Tên trúng mục tiêu, lại một con Lục Văn Tri Chu bị giết chết.

Một luồng sáng trắng phủ lấy người Dương An, thăng cấp, Dương An lên tới cấp 5.

- Thời gian còn sớm, tiếp tục đi!

Nhìn mặt trời vẫn còn trên cao, Dương An quyết định tiếp tục một bên luyện kỹ năng, một bên luyện cấp.

- Hử? Đó là NPC?

Dương An tiếp tục xâm nhập khu rừng nhỏ, bỗng nhiên nhìn thấy một lão giả mặc trường bào màu xanh ngồi dưới gốc cây đại thụ, dưới ánh mặt trời, có thể thấy khuôn mặt tái nhợt cùng đôi môi tím đen của lão.

- Chẳng lẽ là gặp được nhiệm vụ dã ngoại?

Dương An nghĩ thầm, có chút hưng phấn đi tới NPC kia.

13. Chương 13: Thải Tập Thuật Cấp Chuyên Gia

Phong Vân được xưng là trò chơi giả lập thế giới thật chân thực nhất trong lịch sử, có hệ thống nhiệm vụ cực kỳ phong phú!

Có một số nhiệm vụ là cố định, ví dụ nhiệm vụ giết quái Dương An nhận lúc trước, ai cũng có thể tiếp nhận, đó là nhiệm vụ thông thường đại chúng, phần thưởng cũng không được bao nhiêu, mà có một loại nhiệm vụ tùy cơ duyên là nhiệm vụ dã ngoại, loại nhiệm vụ này coi như là duy nhất, ai gặp có thể nhận, ngoài ra còn

một loại nữa là nhiệm vụ phát sinh, người chơi đạt tới yêu cầu nào đó mới có thể nhận, mà hai loại nhiệm vụ này phần thưởng sẽ không kém.

Chung loại nhiệm vụ đương nhiên không chỉ thế, cái này là nhà phát hành muốn người chơi tự tìm ra, nói không chừng từ trên người một nhân vật giấu mặt nào đó trong thành lại có thể đào ra một cái nhiệm vụ ẩn tàng!

Dương An nhìn thấy NPC lão giả kia, trong lòng dĩ nhiên sẽ liên tưởng đến loại nhiệm vụ dã ngoại tùy cơ duyên.

Loại nhiệm vụ tùy duyên này không biết trước thời gian, không biết trước địa điểm phát sinh cái mới, không có bất kỳ công thức cố định nào, có thể nói là chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Không thể gặp được là bình thường, gặp, có lẽ do vận khí tốt đi!

Dương An đi tới cạnh NPC lão giả, nhìn thấy sắc mặt tái nhợt cùng cặp môi tím đen, dường như là trúng độc, Dương An càng thêm khẳng định bản thân gặp được nhiệm vụ dã ngoại tùy duyên, lại nhìn trường bào trên người lão giả, một bộ trường bào màu xanh, trước ngực thêu một nhánh tứ diệp thảo (cỏ bốn lá) màu vàng.

Dương An biết được tứ diệp thảo chính là huy chương của được tề sư công hội, mà màu vàng thì đại biểu biểu lão giả này có thân phận là được tề sư cấp tông sư, là nhân vật đi tới bất kỳ chỗ nào trong liên minh Quang Minh đều được tôn kính.

- Tôn kính lão giả, ngài ổn chứ, xin hỏi ta có thể giúp gì cho ngài không?

Dương An ngồi xổm xuống, tôn kính nói, tuy rằng An trong lòng Dương An đang hưng phấn cực độ khi nghĩ tới phần thưởng nhiệm vụ phong phú, nhưng hẳn không có biểu hiện ra ngoài.

Mặc dù trước kia không trải qua quá nhiều nhiệm vụ, nhưng Dương An cũng biết mỗi một NPC trong Phong Vân đều không thể coi khinh, chỉ cần có một chút khinh miệt bất kính mà chọc giận những NPC này, hậu quả có thể rất khủng bố.

Lão giả nghe được lời nói của Dương An, gương mặt thống khổ cũng cố ra vẻ tươi cười, phảng phất là thấy được hi vọng, nói:

- Mạo hiểm giả trẻ tuổi, gặp được người thật tốt, ta là Luyện Được Tông Sư của được tề sư công hội tại thành Lợi Tư Đặc, vì tìm kiếm một loại thảo dược kỳ quái chưa bao giờ gặp, thiên tính được tề sư khiến ta nhìn không được lòng hiếu kỳ, tự mình thí nghiệm được tính loại thảo dược kỳ quái này, tuy rằng sớm có dự tính đây có thể là thảo dược chứa độc tính, nhưng không đoán được loại độc tính này quá kỳ quái, thuốc giải độc ta mang theo trên người đều không có hiệu lực...

- Nhưng mà thiên địa vạn vật tương sinh tương khắc, bên cạnh độc vật nhất định có giải dược tương khắc, ở phía trước ta phát hiện một con Hắc Văn Tri Chu (nhện văn đen) đặc thù, chắc hẳn túi độc của nó có thể giải trừ chất động trong người ta, người trẻ tuổi, người có nguyện ý giúp ta đánh chết con Hắc Văn Tri Chu kia, lấy túi độc về không?

Hệ thống: người chơi Ngả Gia có hay không tiếp nhận nhiệm vụ 'Giải cứu Luyện Được Tông Sư'.

- Có!

Cơ hội khó được, Dương An đương nhiên sẽ không bỏ qua, hơn nữa quanh đây quái đều là cấp 5, 6, khó khăn không quá lớn.

Xác định nhận nhiệm vụ, trên bản đồ hệ thống xuất hiện một điểm nhỏ màu đỏ, đây là tọa độ vị trí quái mục tiêu.

Dương An đang muốn đứng lên, đi về hướng mục tiêu thì bị Luyện Được Tông Sư kia gọi lại.

Luyện Được Tông Sư lại nói:

- Mạo hiểm giả trẻ tuổi, nhìn người còn chưa có học tập kỹ năng thu nhặt, mà muốn lấy được túi độc từ trên người con nhện kia nhất định phải dùng Thái Tập Thuật, vốn chuyện này không hợp quy củ, nhưng thời gian cấp bách, cũng không còn cách nào, lão phu đành phá lệ một lần đi.

Sau khi Luyện Dược Tông Sư nói xong, khó nhọc gơ tay vung về phía Dương An.

Đinh một tiếng, âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên...

Hệ thống: Luyện Dược Tông Sư phá lệ truyền thụ cho bạn Thái Tập Thuật cấp chuyên gia (tạm thời), nếu nhiệm vụ thất bại sẽ tự động hủy bỏ.

- Ha ha!

Dương An cười to trong lòng, không nghĩ tới nhiệm vụ còn chưa bắt đầu đã đạt được một phần thưởng thật lớn, tuy rằng có hai chữ ‘Tạm thời’ phía sau, nhưng nhiệm vụ hoàn thành xong, cũng tức là có thể vĩnh viễn lấy được kỹ năng sống này.

Thái Tập Thuật cấp chuyên gia, đây chính là loại kỹ năng sống không mấy người chơi có được, mà Dương An chỉ là tiếp nhận một nhiệm vụ lại đến tay, có lẽ đây chính là vận khí.

Học được Thái Tập Thuật cấp chuyên gia, cũng không phải là thực sự thu nhặt được như chuyên gia, mà cũng cần dần dần đem thăng cấp, có điều Thái Tập Thuật cấp chuyên gia có xác suất thu thập thành công cao hơn Thái Tập Thuật thông thường nhiều, hơn nữa còn có cơ hội vượt cấp thu thập, cũng tức tức là nói Dương An có khởi điểm cao hơn người khác rất nhiều.

Nếu nhiệm vụ thành công, Dương An liền có thể chân chính có được Thái Tập Thuật cấp chuyên gia, ngày sau càng dễ kiếm tiền trong trò chơi, vì có thể thu thập đủ loại tài liệu từ đại đa số quái, còn có các loại tài liệu thảo dược, trong đó có những loại cao cấp bán được với giá trên trời. Có được Thái Tập Thuật cấp chuyên gia, hơn nữa còn có thể đem thăng cấp nữa, cũng tức là có thêm một loại thủ đoạn kiếm được rất nhiều tiền.

Dương An lần này trở lại trò chơi, ngoài việc báo thù, mong muốn cao nhất là trở thành một game thủ chuyên nghiệp, dựa vào game để kiếm tiền nuôi gia đình.

Chăm đỏ trên bản đồ chỉ rõ hướng mục tiêu, mấy con Lục Văn Tri Chu gặp được trên đường cũng bị Dương An thuận tay xử lý, mười mấy phút sau, Dương An rốt cục đến một nơi âm u cây cối um tùm rậm rạp.

Con ‘Đại tri chu’ đặc thù cũng xuất hiện trong tầm mắt Dương An, thân thể to lớn màu xanh, cái bụng tròn khổng lồ hiện rõ từng vòng đen, mà phía trên có một đồ án hình thù giống một chiếc xương đầu lâu màu máu, chỉ nhìn thôi cũng khiến người ta cảm thấy ghê rợn.

- Chắc không phải là một con boss đấy chứ?

Dương An nghĩ thầm, nếu là một con boss cấp 5, 6, thì hiện giờ hẳn không có biện pháp đối phó.

Mục tiêu ngay trước mắt, nhưng Dương An cũng không có vội vã tiến lên thử, bởi vì hắn nhìn thấy chung quanh con Hắc Văn Tri Chu to lớn kia có không ít Tri Chu nhỏ hơn, bụng không có hình thù đầu lâu đang di chuyển qua lại.

Những con nhện này hai ba con làm một tổ, nếu cùng lúc lao tới, người còn chưa có tới gần boss, cũng đã bị đàn em đè chết.

- Xem ra đầu tiên phải đem đám ‘Tiểu tri chu’ này dọn sạch đã.

Dương An quan sát địa hình chung quanh, tự hỏi làm cách nào để có thể an toàn nhất mà hoàn thành nhiệm vụ.

Cũng không biết đám nhện con này có sinh cừu hận đây chuyền không, nếu một lúc dẫn theo hai ba con thì không dễ đối phó rồi.

May mắn, bắn xa chính xác cự ly siêu dài luyện cả hơn nửa ngày coi như có chỗ phát huy.

Dương An tìm một vị trí thuận lợi, chọn một con nhện con phía ngoài gần nhất.

“Suư ~ ”

Từ ngoài 50 mét, tên xuyên qua bầu trời, tạo thành một đường cong tuyệt vời, trúng ngay phần bụng con nhện.

Tuy rằng không phải mỗi lần đều có thể bắn xa chuẩn xác, nhưng trúng mục tiêu đã không phải vấn đề.

Một đám thương tổn bay lên từ đầu con nhện kia, đồng thời cũng khiến nó nổi cừ hận, “Chi ~ chi ~” hú lên quái dị, tám cái chân nhện phóng về phía Dương An.

Có thể là khoảng cách quá xa, hoặc không tồn tại cừ hận dây chuyền, nên cũng chỉ có mình nó lao về phía Dương An.

Hắc Văn Tri Chu: cấp 6, quái cường hóa, HP: 500

Quái cường hóa lợi hại hơn quái bình thường một chút, nhưng lại kém đầu linh quái không ít.

Phá cốt tiền!

Hắc Văn Tri Chu mới vừa tiến đúng tầm bắn, phá cốt tiền của Dương An đã lao ra.

-192

Độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn cơ bản, còn có 3 giây đóng băng.

Dương An không nghĩ tới phá cốt tiền bắn trúng khoang miệng của Tri Chu cũng có thể đạt độ hoàn thành 100%.

- Chẳng lẽ là do độ thuần thực kỹ năng tinh chuẩn xạ kích tăng lên?

Dương An không khỏi trầm nghĩ.

Hắc Văn Tri Chu bị trạng thái đóng băng, chính là một cái bia cố định, Dương An lập tức bắn một mũi liên hoàn tiền, tuy rằng không phải thương tổn trí mạng, nhưng cũng không thấp.

Cấp bậc tăng lên, cùng với trang bị cộng thêm nhanh nhẹn, lại quen dần với cung tên, tốc độ công kích hiện tại của Dương An là mỗi giây một mũi tên, tuy rằng không so được với cung tiễn thủ 4x mỗi giây bắn ra 2-3 mũi, nhưng dù sao hắn mới đang ở những bước đầu.

Thời gian đóng băng vừa hết, hoãn tốc tiền lại bắn tới, tốc độ Hắc Văn Tri Chu chậm hẳn.

Dương An vừa thối lui, vừa bắn tên, cũng có thể dễ dàng hạ gục Hắc Văn Tri Chu cường hóa.

- Kinh nghiệm rất nhiều!

Dương An nhìn một chút kinh nghiệm, xử lý một con Hắc Văn Tri Chu, lại tăng 3% kinh nghiệm, nhiều hơn hẳn giết tiểu quái.

Chạy tới thì thể Hắc Văn Tri Chu, lấy được 3 bạc cùng một kiện trang bị.

- Quái cường hóa cũng thật giàu có, còn rơi ra một kiện lục trang, thật may quá!

Dương An không khỏi nghi ngờ vận khí của mình đang thực sự có chuyển biến tốt đẹp.

Tỷ lệ rơi đồ của quái cường hóa cao hơn quái bình thường một chút, nhưng giết một con liền rơi một kiện lục trang, có lẽ thật sự là vận khí.

Tri chu bì giáp: lục trang, phòng ngự 23 28, nhanh nhẹn +5, sát thương cuối +2

14. Chương 14: Tri Chu Địa Thứ

Mặc Tri Chu bì giáp lên, lực phòng ngự của Dương An tăng lên không ít, hiện tại trang bị toàn thân của hắn chỉ có giáp là phòng ngự cao nhất, hơn nữa còn +2 sát thương cuối, trong lục trang đồng cấp xem như là cực phẩm.

- Nơi này ít nhất có gần 20 con Hắc Văn Tri Chu, nếu mỗi con đều rơi một kiện lục trang thì phát tài rồi.

Dương An có điểm vọng tưởng.

Tay cầm tinh chế trường cung, Dương An tiếp tục tập trung mục tiêu kế tiếp, hiện giờ ở trong mắt Dương An, đám Hắc Văn Tri Chu xấu xí này đã biến thành một đồng bạc và trang bị.

Nhưng mà, vận khí luôn là thứ khó nắm bắt, lúc nó đến không ai có thể ngăn, lúc nó muốn đi, cũng chẳng ai chặn nổi.

Tiếp đó Dương An xử lý 11 con Hắc Văn Tri Chu cường hóa, mỗi con đều chỉ rơi ra 3-4 bạc, mà trang bị thì một món cũng không có.

- Không thể nào, vận khí lại đi rồi.

Dương An rất buồn bực, bắt quá rất nhanh điều chỉnh tâm tính, đem hi vọng ký thác trên người con 'Đại Tri Chu' thủ lĩnh kia, và cả ở phần thưởng nhiệm vụ.

Hắc Văn Tri Chu chung quanh 'Đại Tri Chu' đã thanh lý gần nửa, Dương An cũng từng thử thi triển Thái Tập Thuật trên người Hắc Văn Tri Chu, nhưng mỗi một lần đều là thất bại, Dương An hoài nghi trước khi hiện giờ thì Thái Tập Thuật cấp chuyên gia này cũng chỉ có thể thu thập túi độc từ 'Đại Tri Chu', sau khi hoàn thành nhiệm vụ mới có thể chân chính sử dụng.

Dương An mỗi lần dẫn một con Hắc Văn Tri Chu ra ngoài, sau đó đem chúng xử lý.

Tiêu diệt thêm một con Hắc Văn Tri Chu, Dương An lại nghe đến một tiếng 'Đỉnh', là âm thanh trang bị rơi ra.

Dương An phấn khởi hẳn lên, lập tức chạy tới nhặt, nguyên lai là một cái nhẫn.

Văn chi giới: phẩm cấp: lục trang, nhanh nhẹn +5, tốc độ công kích +2

Lại là cực phẩm lục trang +5 nhanh nhẹn, còn thêm tốc độ công kích, đây chính là trang bị hiện tại Dương An cần có nhất.

Trò chơi hạn định mỗi người có thể đeo bốn chiếc nhẫn, chức nghiệp đặc thù thì sẽ có điều chỉnh, mà cái nhẫn nửa đen nửa trắng Văn chi giới Dương An vừa đeo, cũng rất đặc biệt.

Có thu hoạch tốt, tâm tình Dương An đương nhiên sáng khoái lên nhiều.

Đến cuối cùng, tổng cộng 20 con Hắc Văn Tri Chu cường hóa toàn bộ bị Dương An xử lý hết, kinh nghiệm thăng 60%, cũng nhặt được thêm một món lục trang: chu nha độc chủ, thu hoạch thật khá.

Cẩn thận dò tìm chung quanh, Dương An xác định đã xử lý toàn bộ Hắc Văn Tri Chu, lúc này mới đem lục chú ý đánh tới con 'Đại Tri Chu' chính giữa.

'Đại Tri Chu' vẫn đang nhàn nhã di chuyển, xem ra cũng không có phát hiện đàn em của nó đã bị người xử lý.

- Hi vọng con 'Đại Tri Chu' này không phải boss a!

Dương An nghĩ thầm, có điều kể cả là boss, vì nhiệm vụ, cũng không thể tránh.

Chiến thuật cũ, Dương An lợi dụng bắn xa câu dẫn cừu hận của 'Đại Tri Chu', dẫn nó tự lao tới...

Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh: cấp 6, quái đầu lĩnh, HP: 1000

May mà chỉ là quái cấp đầu lĩnh, có điều 1000 máu hơi nhiều, hơn nữa tốc độ của con Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh này hơn hẳn Hắc Văn Tri Chu cường hóa, cũng không biết còn có phương thức công kích đặc thù gì không.

Hoãn tốc tiến!

Tốc độ Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh lập tức giảm xuống, quái cấp đầu lĩnh cũng không thể có miễn dịch với chậm tốc, vẫn là 5 giây chậm tốc.

Biết là quái đầu lĩnh, Dương An cũng yên tâm hơn nhiều, ngay sau đó bắn ra một mũi phá cốt tiến, văn chi giới +2 tốc độ công kích, tốc độ bắn tên của Dương An lại được tăng.

Phá cốt tiên độ hoàn thành 90%, xóa sạch 110 máu của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh.

Sau đó là liên hoàn tiến...

5 giây chậm tốc trôi qua, Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh bị đánh rớt 1/5 máu.

Dương An vừa đánh vừa lui, tạm thời có thể bảo trì khoảng cách với Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh nhưng khi thời gian chậm tốc vừa hết, tốc độ Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh tăng lên nhiều, tám cái chân nhện thật dài phóng cực mau về phía Dương An.

Dương An sớm có chuẩn bị, dẫn dụ Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh đến chỗ cây cối rậm rạp nhất, ý đồ mượn đó kéo giãn khoảng cách song phương.

Nhưng mà tám chân Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh lại hết sức linh hoạt, hơn nữa nơi này là địa bàn của nó, kế hoạch của Dương An thất bại.

Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh đuổi giết cách Dương An còn có 7 mét, cái bụng khổng lồ đột nhiên co thắt lại, sau đó một đám tơ trắng từ cuối bụng bắn ra.

Chỉ có ngu mới để bị tơ nhện bắt dính, Dương An đương nhiên sẽ không để mình bị trói, khi đó mới thật phiền phức.

Dương An nhảy sang trái một cái, tránh né phạm vi bao trùm của tơ nhện.

Nhưng mà, còn chưa đứng vững sau cú tránh, đã cảm thấy dưới chân đau nhói, một cái gai nhọn màu nâu đen phá vỡ mặt đất đánh trúng Dương An.

Hệ thống: bạn bị Tri Chu địa thứ (gai đâm từ dưới đất lên) đánh trúng, đã bị trúng độc, thương tổn mỗi giây 10 điểm, liên tục trong 10 giây.

Toàn thân Dương An lập tức xanh lét, một đám 10 điểm thương tổn bay lên trên đỉnh đầu, không cần phải nói cũng biết là trúng độc.

- Độc tố thật lợi hại!

Dương An buồn bực.

Liên tục 10 giây thương tổn do độc tố, mà Dương An lại không có bất kỳ bình giải độc được tề nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn lượng máu giảm xuống.

Máu của cung tiền thủ vốn không nhiều lắm, tổng cộng mất 100 HP đã gần như mà 1 nửa máu của Dương An.

Vẫn còn trong trạng thái trúng độc, nhưng Dương An cũng không để ý nhiều như vậy, nhanh chóng chạy tiếp, nếu lại còn bị Hắc Văn Tri Chu này bắt kịp, vậy thì một chút cơ hội cũng không có.

Dương An đoán hai kỹ năng này của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh đều là kỹ năng cự ly gần, ở trong phạm vi nhất định mới có thể phát động, chỉ cần bảo trì đủ khoảng cách sẽ an toàn.

Nhưng mà, thực tế thường thường lại không được như mong ước.

Dương An vòng qua một cây đại thụ, khoảng cách kéo giãn một chút, nhưng ngay sau đó, Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh lại đuổi theo.

“Phốc ~ ”

Lại một cái mạng nhện bắn tới, Dương An lặp lại việc tránh một bên.

Nhưng lần này trên mặt đất không có Tri Chu địa thứ đột ngột xuất hiện.

- Thời gian khôi phục của kỹ năng Tri Chi địa thứ này hẳn là tương đối dài.

Dương An phỏng đoán, đồng thời tốc độ không thay đổi, một bên chạy trốn, một bên phản kích.

10 giây đã qua, thân thể Dương An khôi phục bình thường, nhưng nhìn máu chỉ còn hơn 100, Dương An lại buồn bực một trận.

Nhưng rất nhanh hắn đã bình tĩnh lại, ánh mắt cũng càng thêm trấn định, càng nguy cấp, Dương An càng tỉnh táo.

Hắc Văn Tri Chu cứ cách mỗi 5 giây lại phun ra một cái mạng nhện, tần suất tương đối cao, may là Tri Chu địa thứ vẫn không có xuất hiện.

Lợi dụng đại thụ chung quanh, Dương An lại chơi đòn ‘Điều tam giác’*, động tác linh hoạt, dễ dàng tránh được trói buộc của Tri Chu.

(*: như ở các chương trước, kỹ xảo vừa bắn vừa chạy thành một hình tam giác)

Mà lúc này, hệ thống lại truyền đến nhắc nhở!

Thời gian phục hồi kỹ năng liên hoàn tiền đã xong...

15. Chương 15: Sách Kỹ Năng

Thời gian hồi phục kỹ năng liên hoàn tiền là 18 giây, ngắn nhất trong ba kỹ năng công kích sơ cấp của Dương An.

Kỹ năng liên hoàn tiền thực chất là bắn liên tục hai phát cực nhanh, tạo thành hai lần công kích.

- Liên hoàn tiền!

Nhìn bằng kỹ năng thấy kỹ năng liên hoàn tiền lần nữa sáng lên, trong lòng đột nhiên lóe ra một ý.

Tuy nhiên sức sát thương của liên hoàn tiền không bằng phá cốt tiền, nhưng nếu vận dụng thích đáng, cũng có thể đạt được hiệu quả không tưởng.

Dương An chạy ngược trở lại, lách một cái tránh được truy kích của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh, chạy sang một hướng khác, Dương An bắt đầu phát hiện, kỹ xảo ‘Hit and run tam giác’ dùng để đối phó với quái tốc độ cao tốt phi thường, nhưng cũng đòi hỏi yêu cầu nắm chắc thời cơ khắt khe.

Dương An tay trái nắm tinh chế trường cung, tay phải nâng tên, chuẩn bị thi triển liên hoàn tiền.

Nhưng mà đúng lúc Dương An chuẩn bị bắn tên, mắt bỗng thoáng nhìn thấy đồ án xương đầu lâu đỏ máu trên cái bụng to tướng của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh, động tác công kích hơi khựng lại, liên hoàn tiền cũng không có bắn ra.

Dương An vốn là muốn dùng liên hoàn tiền công kích nhược điểm mắt kếp của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh, hy vọng có thể đánh ra sát thương trí mạng, nhưng khi nhìn thấy đồ án đầu lâu lớn bằng nắm tay kia thì lại đổi ý.

- Cái bụng lớn thế kia, mà đồ án đầu lâu chỉ nhỏ bằng nắm tay, không chừng đó mới là nhược điểm chân chính của Hắc Văn Tri Chu.

Dương An lóe lên ý nghĩa, quyết định thử một phen.

Lúc này Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh lại tiếp tục đuổi theo, cũng chỉ có thể tiếp tục đợi cơ hội công kích mới.

Có tám cái chân dài ngoẵng, tốc độ Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh nhanh không tưởng.

Dương An chọn đúng thời cơ, lại một lần đảo góc.

Phát hiện mục tiêu biến mất ở trước mắt, Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh “Chi chi” tức giận, sáu con mắt kếp chuyển động, tầm nhìn phạm vi cực lớn, trong nháy mắt lại tóm được thân ảnh của Dương An, xoay người lần nữa đuổi tới.

Tuy rằng Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh khựng lại thời gian cực ngắn, nhưng cũng đủ cho Dương An kéo ra khoảng cách nhất định.

Liên hoàn tiền sớm đã chuẩn bị không chút do dự bắn ra, mục tiêu là hốc mắt phải của đồ án đầu lâu máu trên bụng Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh.

Liên hoàn tiền hai mũi tên một trước một sau chuẩn xác trùng cùng một mục tiêu.

-360

Nhược điểm tổn thương trí mạng, sát thương bạo kích, tạo ra một thương tổn còn cao hơn phá cốt tiền hoàn thành 100%, nháy mắt lượng máu của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh bị xoá sạch một mảng lớn.

- Vận khí a, vận khí, không thể tưởng tượng được lại có bạo kích!

Dương An vui sướng ngây ngất, thuộc tính may mắn của hắn không cao lắm, nhưng ở thời khắc mấu chốt này lại đánh ra bạo kích.

Máu của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh chỉ còn khoảng 1/3, bụng đã bị trọng thương, khiến cho nó đau đớn không thôi.

Trong thiên nhiên rộng lớn, rất nhiều loại động vật, đặc biệt côn trùng, thích đem nhược điểm của mình ngụy trang, có đôi khi nhìn qua rất dọa người, trông có vẻ cực kỳ lợi hại, thế nhưng đó lại là nhược điểm chân chính của chúng nó.

Dương An phỏng đoán hoàn toàn chính xác, đợi thêm một ít giây nữa, phá cốt tiền cùng hoãn tốc tiền đều hồi phục xong, chắc chắn có thể trong một vòng đem Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh tiêu diệt.

(Một vòng bắn: lần lượt 3 kỹ năng sơ cấp phá cốt, hoãn tốc và liên hoàn tiền)

Có điều, đã thương nặng Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh cũng khiến cừu hận của nó lên đến đỉnh điểm.

Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh hét một tiếng chói tai, một cái mạng nhện màu trắng lại bắn về phía Dương An.

- Hừ!

Dương An hừ lạnh một tiếng, tạp kỹ như vậy không có tác dụng đối với hắn, nhảy một cái, thật dễ dàng tránh tầm bao phủ của mạng nhện.

Nhưng mà, Dương An tránh đi được cái thứ nhất cũng không nghĩ ngay sau đó cái thứ hai đã bay tới.

- Đkm!

Dương An bình thường tu dưỡng không tệ cũng nhện không được mắng một tiếng, trong lòng phi thường buồn bực.

Liên tục bắn ra hai mạng nhện, quá đều giả mà!

Bất quá Dương An mắng cũng vô dụng, mạng nhện thứ hai không ai nghĩ tới đã bịt hết lối, tránh cũng không thoát.

Toàn thân Dương An đều bị mạng nhện trói chặt, hệ thống thông báo trong 3 giây tốc độ công kích cùng tốc độ di động đều giảm mạnh.

Mà không chỉ có thế, Tri Chu địa thứ đã biến mất gần 20 giây lại rạch đất chui ra.

Dương An tuy rằng từ chấn động trên mặt đất có thể biết được vị trí gai nhọn đâm lên, nhưng bị mạng nhện trói chặt, tốc độ giảm đi, cho dù biết trước cũng không tránh thoát.

Thân thể Dương An lại bị nhuộm thành màu xanh, một đám thương tổn độc tố 10 điểm một bay lên từ trên đỉnh đầu hắn.

Tình thế chuyển biến quá nhanh, Dương An chuẩn bị không kịp.

Thời gian 3 giây không dài cũng không ngắn, ở phía sau, Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh đã muốn giết tới, giờ một chân trước lên cao giống như lưỡi hái tử thần muốn từ trên cao chém xuống, thu gặt sinh mệnh.

Phốc ~ ”

Dương An bị cái chân nhện như lưỡi kiếm đánh trúng, sau lưng một trận đau nhức, bỗng chốc bị xoá sạch hơn 70 máu, chỉ còn khoảng 20% máu, lại thêm liên tục tổn thương do độc tố, chỉ cần dính một lần công kích nữa sẽ chết.

Tình huống nguy cấp, tử vong cận kề, Dương An lập tức lấy ra bình sơ cấp thuần gian hồi phục được tề muốn uống vào. Nhưng đang bị mạng nhện trời chặt, động tác chậm hẳn, mà cái chân như lưỡi kiếm của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh lại lần thứ hai bổ tới.

Dương An không khỏi cảm thấy tuyệt vọng, nhiệm vụ lần này có lẽ thất bại. Vốn là ôm hi vọng thật lớn với phần thưởng nhiệm vụ dã ngoại này, nhưng bây giờ tất cả sắp thành không.

Dương An đã chuẩn bị tinh thần phải chết, nhưng tình hình sau đó, lại khiến Dương An dấy lên hi vọng...

Ngay lúc cái chân sắc nhọn kia chém xuống, một chữ MISS thật tuyệt vời bay lên trên đầu Dương An.

Linh hầu hộ thối +1 né tránh rốt cục phát huy tác dụng, một kích trí mạng của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh thất bại.

Dương An lập tức phục hồi tinh thần, nắm bắt thời cơ uống cạn bình sơ cấp thuần gian hồi phục được tề, HP lập tức đầy lại.

Mà lúc này, 3 giây trời buộc đã qua, Dương An khôi phục tốc độ ban đầu, lách người tránh công kích của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh...

Bảng kỹ năng lại một cái kỹ năng sáng lên, phá cốt tiên đã phục hồi xong.

Tuy rằng vẫn còn bị độc tố ảnh hưởng, nhưng đã thoát khỏi tử vong, ánh mắt Dương An trở nên sắc bén như một con hùng ưng từ trên khung trung tập trung vào con mồi.

Phá cốt tiên lập tức bắn ra, mục tiêu là cái miệng của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh.

Độ hoàn thành 100%, hơn 120 điểm thương tổn, 3 giây đóng băng lại xuất hiện.

Dương An nhân cơ hội kéo giãn khoảng cách, không ngừng bắn tên công kích, máu của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh càng lúc càng giảm.

Bởi vì một vòng kỹ năng Dương An sử dụng đầu tiên là hoãn tốc tiên, cho nên ngay lúc 3 giây đóng băng vừa hết, hoãn tốc tiên cũng đã phục hồi xong.

Hoãn tốc tiên!

Một mũi hoãn tốc tiên lập tức đẩy Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh vào trạng thái chậm tốc.

Trên người mặc mấy kiện lục trang, đặc biệt là tinh chế trường cung công kích cao, Dương An chỉ bắn tên thông thường cũng gây sát thương không nhỏ, 5 giây chậm tốc qua đi, Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh cũng chỉ còn lại có mấy chục điểm máu.

Dương An tiếp tục né tránh, sau đó phản kích, bồi thêm hai mũi tên nữa, lượng máu của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh rốt cục chạm đáy, 'Rầm' một tiếng đổ người trên mặt đất.

Thương tổn liên tục do độc tố qua đi, Dương An còn lại hơn một nửa máu, lần này may mà chuẩn bị một bình sơ cấp thuần gian, bằng không nhất định rút cấp, hơn nữa nhiệm vụ cũng sẽ thất bại.

Thi triển Thái Tập Thuật cấp chuyên gia trên người Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh, sau hai lần thất bại, rốt cuộc lấy được vật phẩm nhiệm vụ, túi độc của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh.

Thi thể Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh theo đó biến mất, cuối cùng nằm lại trên mặt đất là một quyển sách màu xanh lục.

- Sách kỹ năng!

Hai mắt Dương An sáng lên, hưng phấn không thể kìm nén.

Bìa ngoài sách kỹ năng này viết ba chữ...

“Chu độc tiên!”

16. Chương 16: Phần Thưởng Phong Phú

Chu độc tiễn: cấp 1, bắn ra mũi tên chứa độc tố Tri Chu, mỗi giây tạo thành 10 điểm thương tổn độc tố, liên tục trong 10 giây, thời gian phục hồi 30 giây, (kỹ năng sơ cấp, cấp bậc yêu cầu: cấp 6).

- Tuyệt!

Dương An hưng phấn quát to một tiếng, quái đầu lĩnh cấp 6 rơi một quyển sách kỹ năng, xác suất phi thường nhỏ, còn thấp hơn cả tỷ lệ quái đầu lĩnh rơi ra lam trang, cái này có lẽ thực sự do nhân phẩm.

Hiện giờ Dương An thiếu nhất chính là kỹ năng công kích, ban đầu chỉ có ba kỹ năng công kích, đánh hết một vòng phải đợi hơn 20-30 giây, may sao giờ có kỹ năng độc tiễn liên tục xuất huyết này, liên tục 10 giây xóa 100 điểm máu, thật quá tốt.

Chu độc tiễn này quả thật chính là Tri Chu địa thứ của Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh phiên bản tiền thuật, chỉ là thời gian phục hồi có chút khác biệt mà thôi, Tri Chu độc thứ cần 20 giây, còn chu độc tiễn thì cần 30 giây.

- Xử lý Hắc Văn Tri Chu đầu lĩnh được 2% kinh nghiệm, cộng thêm giết quái cường hóa, cùng với kinh nghiệm có sẵn, thì chút nữa là lên được cấp 6, trong hôm nay hẳn là có thể học Chu độc tiễn.

Dương An cất sách kỹ năng chu độc tiễn cẩn thận, sau đó nhặt hết số bạc dưới đất lên, tâm tình phi thường tốt, không hề oán hận bởi không có món đồ nào rớt ra.

- Không biết phần thưởng nhiệm vụ này là gì đây?

Dương An thập phần chờ mong, dù sao nhiệm vụ này cũng là hắc liên mạng mới hoàn thành.

Dương An theo đường cũ chạy nhanh về vị trí Luyện Dược Tông Sư trùng độc, bởi vì nóng vội muốn xem phần thưởng, nên bỏ qua hết đám quái trên đường.

- Tôn kính lão giả, túi độc Tri Chu ngài cần đã tìm được!

Dương An đem túi độc Tri Chu cung kính giao cho Luyện Dược Tông Sư.

Nhìn thấy túi độc Tri Chu màu xanh lục, hai mắt Luyện Dược Tông Sư hấp hối một lần nữa khôi phục hi vọng, chậm rãi nói với Dương An:

- Mạo hiểm giả trẻ tuổi can đảm, cảm tạ hỗ trợ của người, người chờ một lát, ta muốn giải độc trước đã.

Luyện Dược Tông Sư nói xong, liền lấy một một đồng chai lọ rồi bắt đầu phối chế giải độc dược tề.

Dương An thì ngồi một bên kiên nhẫn chờ, trong lòng không ngừng nghĩ tới phần thưởng.

Mấy phút sau, Luyện Dược Tông Sư phối chế ra một bình dược tề sáng màu xanh, rồi không do dự mà uống hết.

- Chỉ như thế là giải độc được?

Dương An nhìn động tác của Luyện Dược Tông Sư mà trộm nghĩ.

Nhưng không đến vài giây sau khi Luyện Dược Tông Sư uống xong giải độc dược tề, sắc mặt vốn trắng bệch như tờ giấy của hắn đã có huyết sắc, đôi môi tím đen cũng chuyển màu.

- Quá hiệu nghiệm rồi, so với bác sĩ ở thế giới thật thì cao minh hơn ngàn vạn lần.

Dương An thầm hô quá thần kỳ, bởi dù là cảm mạo nho nhỏ, bác sĩ y thuật ‘Cao minh’ tới đâu cũng phải trị mất vài ngày mới được.

Luyện Dược Tông Sư tinh thần sáng láng cảm hướng Dương An cảm tạ, tươi cười nói:

- Mạo hiểm giả can đảm, cảm tạ ơn cứu mạng của người, để tỏ lòng biết ơn, đây là chút tâm ý của ta, mong người nhận lấy!

- Đừng khách khí, xuất thủ tương trợ cứu người vốn là bổn phận của chúng ta.

Dương An cung kính nói.

- Tốt, tốt!

Luyện Được Tông Sư tán thưởng hai tiếng, sau đó rời đi, rất nhanh đã biến mất sâu trong rừng cây.

Nhìn Luyện Được Tông Sư đi khuất, lúc này Dương An mới xem phần thưởng nhiệm vụ.

Đầu tiên là Thái Tập Thuật cấp chuyên gia, hai chữ ‘Tạm thời’ đằng sau đã biến mất, cũng tức là kỹ năng sống này đã chân chính thuộc về Dương An.

Sau đó là lượng lớn điểm kinh nghiệm, trực tiếp đem Dương An thăng lên cấp 6, còn đưa thêm hai mấy %.

Cuối cùng, cũng là trang bị Dương An mong đợi nhất, một đôi giày tản mát ra ánh sáng màu lam lẳng lẳng nằm trong hành trang.

Liệp phong chi ngoa: phẩm cấp: lam trang, phòng ngự 17 20, nhanh nhẹn +9, sức mạnh +6, tốc độ di chuyển +3, cấp bậc yêu cầu cấp 6.

Thay liệt phong chi ngoa, Dương An cảm thấy cả người nhẹ nhàng hẳn đi, cái cảm giác tốc độ gia tăng này quả là vô cùng thoải mái.

- Oa ha ha, giày màu lam!

Dương An hưng phấn tựa như một đứa trẻ, nhẹn không được chạy thử thật nhanh bên trong rừng cây, cảm thụ cảm giác tốc độ cao từ đôi giày lam trang mang tới.

Cái này cũng chẳng thể trách Dương An, trước kia chơi bằng không, đến cấp 10 vẫn chỉ một thân đồ trắng, hiện mới cấp 6 đã mặc được trang bị màu lam, đây là chênh lệch lớn đến cỡ nào.

Dương An thật muốn Luyện Được Tông Sư kia có thể trúng độc thêm vài lần!

Đem kỹ năng chuộc tiền học xong, Dương An tiếp tục xâm nhập khu rừng nhỏ giết quái luyện kỹ năng.

Hơn hai giờ sau, trời đã sắp tối, Dương An trở lại Tô Bối Lan tiểu trấn, sau đó tìm một góc vắng vẻ log out.

Tuy rằng ngày hôm nay chỉ thăng hai cấp, nhưng thu hoạch lại phi thường phong phú, tâm tình Dương An thật tốt.

Dương An out khỏi trò chơi cũng chỉ mới 6 rưỡi sáng, có điều Dương An biết ở nông thôn thì 6 giờ rưỡi rời giường không tính là sớm.

Ra khỏi phòng, Dương An vừa vặn nhìn thấy Dương Lâm vừa mới vệ sinh cá nhân xong xuôi, khẽ hỏi:

- Hôm nay không phải thứ sáu sao, em không đi học hả tiểu Lâm, sao giờ mới dậy?

Thông thường vào giờ này Dương Lâm đã sớm dậy làm bữa sáng rồi vội vã đến trường.

- Vâng hôm nay là thứ sáu, nhưng mà tuần này có lễ Trung Thu, nên được nghỉ từ hôm nay ạ.

Dương Lâm cười nói, từ nhỏ đến lớn nàng đều đi theo sau anh trai của mình, tuy rằng nàng cũng biết mình không phải con ruột, nhưng nàng lại cảm giác được tình thân của cả nhà, nhất là khi cha còn sống, người ông quan tâm nhất là cô ‘con nuôi’ này.

- À! Hóa ra là thế, hai ngày nữa đã là Trung Thu rồi!

Dương An hiểu ra, đồng thời cũng có chút cảm khái, xem ra mình tốt nghiệp đã khá lâu rồi.

Ngày trước khi Dương An còn học trung học thì nhà nước chưa có điều lệ nghỉ học Trung Thu.

- Chờ anh một lát!

Dương An đột nhiên gọi Dương Lâm đang muốn đi xuống lầu lại, còn mình thì xoay người quay lại phòng.

Chỉ chốc lát, Dương An lại đi tới, trong tay cầm một ít tiền, đưa cho Dương Lâm, nói:

- Chỗ này có ít tiền, hôm nay được nghỉ em cùng bạn bè ra phố mua sắm gì đi.

Thất nghiệp hơn một tháng, nhưng Dương An vẫn còn một chút để dành, tuy không nhiều lắm, nhưng duy trì gia đình trong khoảng thời gian ngắn thì không thành vấn đề.

- Không cần đâu anh! Em cũng không muốn ra ngoài!

Dương Lâm rút tay lại, nàng hiểu được tình trạng của Dương An, hơn nữa nàng cũng rất hiểu chuyện, bình thường không có xài tiền linh tinh.

Dương An thoáng cái đã hiểu được tâm tư của Dương Lâm, nhưng vẫn cố nhét tiền vào tay nàng, nói:

- Em không phải lo lắng linh tinh, anh của em đã tìm được việc mới rồi.

Dương An cũng không nói dối, lần này hẳn quyết tâm muốn dựa vào trò chơi mà nuôi gia đình.

- Thật chứ?

Dương Lâm hỏi.

- Uh!

Dương An cười, gật gật đầu.

- Thế thì tốt quá, nhưng em muốn anh đi cùng em!

Dương An cười nói, nàng biết mấy ngày nay Dương An đều chỉ ở nhà, quyết tâm dẫn hắn ra ngoài giải sầu.

- Được rồi!

Dương An vì mang tâm lý chán nản, nên không muốn ra ngoài tránh gặp người quen, nhưng hôm nay tâm trạng không tệ, cũng không từ chối nữa.

Vệ sinh cá nhân xong, Dương An thấy còn sớm, liền quyết định đi ra ngoài chạy thể dục hai vòng.

Trước kia ở trong thành phố, không khí ô nhiễm, hít thở toàn là khí thải, muốn ra ngoài vận động một chút cũng rất khó khăn.

Chạy hai vòng dọc bờ sông trước cửa nhà, Dương An cảm thấy được cả người sáng khoái, không khí buổi sáng quả thật làm cho người thoải mái.

17. Chương 17: Mạo Hiểm Giả Công Hội

Mẹ hắn hôm nay vẫn phải đi làm, trong nhà chỉ còn lại hai anh em Dương An cùng Dương Lâm, ăn xong cơm trưa, nghỉ ngơi một chút, hai anh em liền đi lên thị trấn dạo chơi ở khu phố buôn bán.

Đã lâu rồi Dương An không đi dạo nơi này, nhớ thời trung học cùng bè bạn cưỡi xe đạp đến đây đùa giỡn, giống như chuyện mới xảy ra hôm qua, Dương An không khỏi bồi hồi, trong đầu cũng đột nhiên nghĩ tới hình ảnh cô bạn tốt Mạnh Tử Lăng.

Mấy năm nay, tiểu trấn thay đổi rất nhiều, phố buôn bán lớn hơn vài lần lúc trước, nhiều gian hàng cỡ lớn mọc lên, thời trang, ẩm thực, giải trí... đủ loại dịch vụ, cực kỳ phồn vinh náo nhiệt.

Có lẽ do hầu hết các trường cùng một ít xí nghiệp lớn đều được nghỉ, cho nên hôm nay tại phố buôn bán phần lớn là thanh niên tốp năm tốp ba, không náo nhiệt không được.

Dương An cùng Dương Lâm đi dạo cả buổi chiều, ngoài mua cho Dương Lâm mấy bộ quần áo cùng với giày, còn chọn được cho mẹ hắn vài cái áo thu đông. Mà Dương An vốn không tính sắm sửa gì, nhưng Dương Lâm cứ kiên quyết không đồng ý, cuối cùng đành chọn một cái áo khoác màu đen đơn giản.

Đi dạo nửa ngày, Dương An thấy mệt như vừa làm việc quần quật.

Buổi tối về đến nhà, Dương An trở về phòng mình, chỉ còn em gái và mẹ hắn ngồi ở phòng khách kể chuyện đi mua sắm ngày hôm nay. Mẹ hắn biết hai anh em mua cho bà mấy bộ quần áo, cả đêm đều lải nhải hai người lãng phí tiền, lần sau không được làm thế, nhưng Dương An lại thấy cả tối đó mẹ đều vui vẻ tươi cười.

Thử hỏi trên thế gian có cha mẹ nào không thích đứa con mua quần áo cho mình, chỉ là họ không muốn con mình phải lãng phí vì mình mà thôi.

Dương An lại cảm thấy trước kia mình thiếu gia đình nhiều quá!

Tắm rửa một phen, Dương An lại online, tiến vào trò chơi.

Bình minh trong trò chơi ước chừng là 7 giờ bên ngoài, một tiếng sau bình minh Dương An mới tiến vào trò chơi.

Dương An sửa sang lại một phen, lại mua 3 bình sơ cấp thuần gian hồi phục được tề, sau đó bổ sung một ít mũi tên.

Độ thuần thực của liên hoàn tiến cùng hoàn tốc tiến đều đã đầy, Dương An nhanh chóng tới chức nghiệp đạo sư tăng hai kỹ năng đó lên cấp 2. Sau khi thăng cấp, cả hai kỹ năng được đề cao không ít, liên hoàn tiến cấp 2 có thể một lần bắn ra ba mũi tên, thời gian phục hồi ngắn lại còn 15 giây, mà hoàn tốc tiến thì không có nhiều thay đổi, vẫn là 5 giây chậm tốc, chỉ là thời gian phục hồi từ 30 giây giảm còn 25 giây.

Còn mấy kỹ năng trụ cột thì độ thuần thực đều chưa đầy, nhưng cách thăng cấp cũng không xa, Dương An rất chờ mong hiệu quả của kỹ năng trụ cột cấp 2.

Chỉnh lý lại hết thấy, Dương An chuẩn bị rời khỏi Tô Bối Lan tiểu trấn, bắt đầu kế hoạch giết quái ngày hôm nay.

Nhưng khi đi qua một tòa nhà trên đường, đột nhiên Dương An dừng bước...

- Mạo hiểm giả công hội!

Dương An nhìn tấm biển treo phía trên cao, dự một chút, rồi xoay người đi vào trong.

Mạo hiểm giả công hội là một tổ chức có lịch sử dài lâu nhất ở đại lục Phong Vân, đã tồn tại từ niên đại hòa bình, hiện giờ cơ hồ trải rộng cả liên minh Quang Minh, mà liên minh Hắc Ám bên kia cũng có một mạo hiểm giả công hội tính chất tương tự, chỉ là hai công hội của hai phe phái mà thôi.

Mạo hiểm giả công hội thực chất là một tổ chức thu phát nhiệm vụ, người chơi chỉ cần đăng ký làm thành viên mạo hiểm giả công hội là có thể nhận nhiệm vụ ở đây, đồng thời cũng có thể phát ra nhiệm vụ.

Nhiệm vụ của mạo hiểm giả công hội có loại là cố định, có loại là phát sinh, có duy nhất, cũng có loại cộng hưởng. Nhiệm vụ duy nhất chính là chỉ một người có thể nhận, nhận xong sẽ mất đi, mà nhiệm vụ cộng hưởng tức là có thể cho nhiều người nhận, mà người hoàn thành được nhiệm vụ sẽ lấy được phần thưởng.

Dương An trải qua nhiệm vụ dã ngoại tùy duyên kia, chiếm được phần thưởng cực kỳ phong phú, cho nên giờ muốn vào mạo hiểm giả công hội thử vận khí.

Loại tiểu trấn xa xôi tựa Tân Thủ thôn như Tô Bối Lan, có thể xây dựng một cái mạo hiểm giả công hội đã rất không tồi, bình thường nhiệm vụ nơi đây chỉ là phổ thông, phần thưởng cũng ít ỏi, một ngày có từ 2-3 phần thưởng trang bị lục sắc đã rất khá rồi.

Dương An đi vào đúng thật là thử vận may.

Trò chơi open beta hơn một tháng, tuyệt đại bộ phận người chơi đều đã chuyển tới những thành trấn lớn, tại địa phương như Tô Bối Lan tiểu trấn cũng chỉ có mấy người chơi mới luyện cấp.

Mạo hiểm giả công hội tại Tô Bối Lan tiểu trấn cũng khá sơ sài, chỉ có hai bàn làm việc, nhưng cũng đã đủ để hoàn thành toàn bộ nghiệp vụ, bởi vì người trong trấn cũng chẳng bao nhiêu.

- Xin chào, ngài còn chưa có đăng ký trở thành thành viên mạo hiểm giả công hội, xin hỏi có muốn đăng kí không?

Dương An mới vừa đi tới gần bàn làm việc kia, NPC mỹ nữ nhân viên tiếp tân đã lịch sự hỏi.

- Trước tiên đăng ký đã!

Dương An giao nộp 1 bạc, đăng ký làm thành viên mạo hiểm giả công hội.

- Ngài đã trở thành thành viên mạo hiểm giả công hội, xin hỏi ngài muốn nhận nhiệm vụ, hay là cần phát nhiệm vụ?

NPC nhân viên tiếp tân lại hỏi.

- Tiếp nhận nhiệm vụ!

Dương An thần nhiên nói.

Lập tức, NPC nhân viên tiếp tân liền đưa bảng liệt kê nhiệm vụ, nói:

- Đây là nhiệm vụ có thể nhận ngày hôm nay, xin hãy chọn từ trong đó.

Tiếp nhận danh sách thật dài, Dương An dò tìm từ đầu đến cuối, nhưng không thấy một cái nào phù hợp.

Những nhiệm vụ này phần lớn đều nhiệm vụ giết quái thu thập vật phẩm bình thường, phần thưởng cũng đơn giản, trong đó tốt nhất cũng chỉ là một kiện lục trang, hơn nữa còn là trang bị của chức nghiệp khác.

- Xem ra lần này xui rồi!

Dương An nhíu nhíu mày, có chút buồn bực, chuẩn bị đem danh sách nhiệm vụ trả lại cho nhân viên tiếp tân.

Nhưng ngay khi hắn vừa buông tờ danh sách xuống, dòng trên cùng chợt lóe lên, Dương An liếc mắt một cái thoáng nhận ra số nhiệm vụ tăng thêm một, hắn là có nhiệm vụ vừa phát sinh.

- Chờ một chút!

Dương An nhanh tay giờ tờ danh sách lên...

Tô Bối Lan mạo hiểm giả công hội, nhiệm vụ số 0122: tại hoang địa (mảnh đất hoang) phía tây Tô Bối Lan tiểu trấn đột nhiên xuất hiện một con Huyết Ưế Ô Nha (Quạ mỏ đỏ) cấp tiểu boss, mời mạo hiểm giả nhanh chóng tiêu diệt, phần thưởng nhiệm vụ là 20 vàng, một kiện lam trang hộ oản (bao cổ tay) dùng cho cung tiễn thủ / đạo tặc, (cộng hưởng).

- Xem ra vận khí còn không quá kém a!

Dương An trả lại danh sách, nói:

- Ta muốn nhận nhiệm vụ số 0122!

- Người chơi Ngã Gia nhận nhiệm vụ Tô Bối Lan số 0122, đánh chết tiểu boss Huyết Ưế Ô Nha, nhiệm vụ loại hình làm cộng hưởng, có thể nhiều người nhận, có xác nhận hay không?

- Xác nhận!

Dương An thần nhiên nói. Tuy rằng Huyết Ưế Ô Nha là một con quái cấp tiểu boss, thực lực mạnh hơn nhiều những con quái đầu lĩnh mà hắn từng xử lý, nhưng giờ Dương An gần như một thân lục trang, hơn nữa có đôi giày lam trang, lá gan cũng lớn hơn.

- Người chơi Ngã Gia thành công nhận nhiệm vụ Tô Bối Lan số 0122, nhiệm vụ loại hình làm cộng hưởng, số đợt người đã nhận là 1/10.

Thành công tiếp nhận nhiệm vụ, trên bản đồ hệ thống cũng xuất hiện một chấm đỏ, đó chính là tọa độ của Huyết Ưế Ô Nha.

Dương An nhanh chóng ly khai tiểu trấn, chạy tới phía tây hoang dã...

Dương An rời khỏi tiểu trấn được 20 phút, một tiểu đội bốn người cũng tiến vào mạo hiểm giả công hội, đồng dạng, cũng tiếp nhận nhiệm vụ số 0122...

18. Chương 18: Nơi Hoang Dã

Xung quanh tiểu trấn Tô Bối Lan đều là đồng cỏ xanh mướt, thế mà ở phía tây đi xuyên qua thảo nguyên, lại là một nơi hoang dã thập phần cần cỗi.

Dương An ra khỏi tiểu trấn, dựa theo tọa độ trên bản đồ, một đường đâm thẳng hướng tây, ước chừng 20 phút sau, rốt cục xuyên qua một thảo nguyên rộng lớn, đặt chân tới nơi hoang dã.

Khung cảnh nơi đây tựa như một sa mạc toàn cát và đá, khắp nơi đều là đá tảng lớn nhỏ, cỏ dại khô vàng, thi thoảng mới thấy vài bụi cây lẻ loi xơ xác, cùng với thảo nguyên cỏ hoa xanh mướt, sinh cơ bừng bừng khác quá xa.

Dương An tuy rằng sớm đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, nhưng không nghĩ vừa mới tới đặt đã gặp tập kích.

Thiết Trảo Ô Nha (Quạ móng sắt): cấp 7, HP: 500

Một con Thiết Trảo Ô Nha toàn thân lông đen đột ngột từ không trung đáp xuống, đánh lén Dương An mới vừa tiến vào nơi hoang dã.

Sự việc quá bất ngờ, cho dù Dương An có chuẩn bị, cũng không nghĩ lại có công kích từ không trung, do vậy Thiết Trảo Ô Nha đánh lén đắc thủ, móng vuốt như sắt thép cào một đường trên bì giáp của Dương An, lấy đi 30 máu.

Dương An bây giờ là cấp 6, lượng máu chỉ có 250 điểm (mỗi lần thăng một cấp sẽ có thêm 10 máu), chỉ một kích thông thường đã đánh rớt hơn 10% máu, công kích của Thiết Trảo Ô Nha cũng không thấp.

Có điều dưới tình huống bình thường, loại phi cầm quái công kích cao thì phòng ngự sẽ thấp.

Dương An khê nghiêng người, tránh thoát trảo thứ hai của Thiết Trảo Ô Nha, ngay sau đó bắn ra hoàn tốc tiễn, tốc độ Thiết Trảo Ô Nha giảm đi, Dương An lại di động, kéo giãn khoảng cách.

Phá cốt tiễn!

Phá cốt tiễn nhắm ngay cái đầu nhỏ của Thiết Trảo Ô Nha, độ hoàn thành 95%, tạo thành 200% thương tổn cơ bản, 160 điểm thương tổn bay lên.

Sát thương cuối của phá cốt tiễn là thương tổn cơ bản cộng thêm thương tổn xạ kích thông thường, vốn thương tổn cơ bản là 50 điểm, 200% tức là 100 điểm, bởi vì Thiết Trảo Ô Nha phòng ngự thấp, mà lực công kích của Dương An cũng không kém, xạ kích thông thường cũng đánh ra hơn 60 điểm thương tổn.

Như vậy cộng lại 160 điểm thương tổn là chuẩn xác.

Thừa dịp Thiết Trảo Ô Nha còn trong trạng thái chậm tốc, liên hoàn tiễn ngay sau đó bắn ra...

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~”

Liên hoàn tiễn cấp 2 bắn ra ba mũi tên cực nhanh, mục tiêu là nhược điểm của Thiết Trảo Ô Nha, con mắt.

-62, -126, -63

Ba giá trị thương tổn liên tiếp bay lên, trong đó có một thương tổn trí mệnh, gây sát thương gấp đôi.

- Nếu cả ba mũi tên đều tạo thành sát thương trí mạng, thì sẽ là thương tổn khủng bố cỡ nào a!

Dương An lập tức cũng bị ba mũi liên hoàn tiễn làm kinh hãi.

Máu của Thiết Trảo Ô Nha bỗng chốc bị xóa hơn nửa.

Phát cuối cùng Dương An mới dùng đến kỹ năng mới, chu độc tiễn!

Cách mỗi 1 giây lại có 10 điểm thương tổn bay lên từ trên đầu Thiết Trảo Ô Nha.

5 giây hoàn tốc chấm dứt, một vòng kỹ năng của Dương An cũng thi triển xong toàn bộ, có điều giờ có lam trang liệt phong chi ngoa gia tăng tốc độ, cũng không sợ Thiết Trảo Ô Nha lao xuống công kích.

Dương An lại bài tử chơi ‘Hit and run’.

Phương thức công kích của Thiết Trảo Ô Nha thập phần đơn độc, chỉ biết lao từ trên xuống, dùng móng vuốt sắc bén vào cào xé, tốc độ di động của Dương An rất nhanh, chỉ cần xem đúng thời cơ nghiêng người né tránh sẽ an toàn.

Dương An một bên quay cuồng tránh né, một bên giương cung phản kích, tuy rằng công kích như vậy tốc độ sẽ chậm một chút, nhưng có chu độc tiễn tạo thương tổn xuất huyết liên tục, chưa đến 10 giây, máu Thiết Trảo Ô Nha đã cạn, rơi xuống mặt đất.

Ngoài một ít tiền đồng, Thiết Trảo Ô Nha cấp 7 cũng không tuôn ra đồ vật khác.

Dương An từ trên thi thể Thiết Trảo Ô Nha thi triển Thái Tập Thuật, chiếm được một cái Ô Nha nhưng mao (lông quạ), đối với Dương An mà nói cũng không có tác dụng gì, nhưng cũng có thể bán đi, kiếm chút tiền.

Bị Thiết Trảo Ô Nha đánh lên một lần, Dương An càng thêm cẩn trọng, tập trung chú ý lên không trung.

Một đường hướng theo chấm đỏ trên bản đồ, thỉnh thoảng Dương An lại gặp Thiết Trảo Ô Nha, hơn nữa mỗi lần đều trên hai con cùng xuất hiện, lại có cừu hận dây chuyền, đánh một con sẽ kinh động một con khác.

Một lần lôi kéo hai Thiết Trảo Ô Nha ‘Hit and run’, khó khăn quả thật không nhỏ, có điều Dương An nắm chắc phương thức công kích này, tuy rằng thời gian lâu hơn một chút, nhưng có thể an toàn xử lý xong.

Có thể là loại quái phi cảm so với quái trên mặt đất khó đối phó hơn, kinh nghiệm đạt được khi xử lý Thiết Trảo Ô Nha cũng cao hơn bình thường.

Có điều xác suất rút đồ của chúng nó cũng thật thấp, giết hơn một giờ, ngay cả một kiện đồ trắng cũng không xuất hiện, Ô Nha nhưng mao lại được cả một đại đội.

Một đường đi tới, một đường đánh chết Thiết Trảo Ô Nha thỉnh thoảng xuất hiện, ước chừng hơn một giờ sau, cuối cùng Dương An cũng đã tới gần mục tiêu.

Xuất hiện trước Dương An là một ngọn núi nhỏ cao hơn mười mét, địa thế cũng khá bằng phẳng, không khó để tiếp cận.

Tại địa phương cần cỏi hoang vu này, xuất hiện một ngọn núi nhỏ như vậy, làm cho người ta có cảm thấy đây tựa một cái mộ phần im lìm cô độc, có chút cảm giác bi thương.

Phía trên ngọn núi nhỏ có mấy cây thông già cao hơn 20 mét, cũng khô quắt cong queo, làm cho mộ phần cô độc này càng thêm hoang vắng.

Mục tiêu lần này của Dương An, tiểu boss Huyết Uế Ô Nha đang đậu trên một trong những gốc thông già đó, cái mỏ màu đỏ há to ra, “Oa ~ oa ~” kêu lên mấy tiếng, mà bên cạnh nó có hai con quạ hình thể nhỏ hơn, cái mỏ màu xám bạc, có thể chính là thủ vệ của Huyết Uế Ô Nha.

- Hai con quạ mỏ bạc kia ít nhất cũng phải là cấp đầu lĩnh, một lần đối phó hai quái đầu lĩnh cùng một tiểu boss, khó khăn rất lớn.

Dương An không khỏi trầm lòng xuống, tuy rằng gần một thân lực trang, còn có một kiện giày lam trang, thực lực coi như tương đối mạnh ở đồng cấp, thế nhưng không có nghĩa là Dương An tự đại muốn làm thiên hạ vô địch.

Dương An quan sát hoàn cảnh chung quanh, một mảnh hoang địa, không có địa hình đặc biệt có thể lợi dụng, khó khăn càng lớn thêm.

- Trước tiên thử kéo một con thủ vệ xem, hi vọng không tồn tại cừu hận dây chuyền đi!

Dương An quyết định thử một lần, nếu cứ như vậy mà buông tha, dù là ai cũng đều sẽ không cam lòng.

Tránh được Huyết Uế Ô Nha, Dương An nấp một bên, chuẩn bị ‘Câu dẫn’ một con Ô Nha thủ vệ.

Dương An tính toán khoảng cách, ước chừng 40 mét, bởi vì mục tiêu là ở giữa không trung, tạo thành một góc chênh cao so với mặt đất, cho nên Dương An lựa chọn ở khoảng cách này tiến hành bắn xa.

“Sưu ~ ”

Mũi tên xẹt qua bầu trời, bắn trúng lên con Ô Nha thủ vệ.

Ngân Uế Ô Nha (quạ mỏ xám bạc): quái đầu lĩnh cấp 7, HP: 1000

19. Chương 19: Tháo Chạy

Ai cũng hy vọng chuyện tốt đẹp sẽ đến với mình nhưng trên đời này rất nhiều chuyện luôn xảy ra ngược lại.

Dương An lợi dụng tầm bắn xa của mình lôi kéo cừu hận của một con thủ vệ Ngân Uế Ô Nha. Ngân Uế Ô Nha kêu “Oa~oa~” một tiếng, lập tức rời khỏi cây thông già, bỏ nhào về phía Dương An.

Nhưng tiếng kêu của nó cũng đồng thời kéo theo sự chú ý của một con Ngân Uế Ô Nha thủ vệ khác và tiểu boss cấp 8 Huyết Uế Ô Nha.

Ba con Ô Nha đồng thời bị dẫn động, nhao nhao bay về hướng Dương An.

- Thật xúi quẩy, không ngờ cừu hận đây chuyện thật sự tồn tại.

Dương An trong lòng thầm mắng.

Một con tiểu boss, hai con quái đầu lĩnh, với thực lực của Dương An hiện giờ, hy vọng quả thật không nhiều.

Nhưng hắn vẫn muốn đánh cược một phen:

- Thử một lần đi, cho dù thất bại cũng có đủ thời gian uống một bình sơ cấp thuấn hồi rồi chạy trốn.

Tốc độ hai con Ngân Uế Ô Nha nhanh hơn Huyết Uế Ô Nha, chỉ trong nháy mắt đã rút ngắn khoảng cách với Dương An.

Không có kỹ năng quần công, muốn chơi ‘Hit and run’ mà đối phó cùng lúc cả ba con khó khăn rất lớn, huống hồ đây không phải là ba con quái bình thường mà đều là quái cấp đầu lĩnh trở lên.

- Lượng máu của hai con Ngân Uế Ô Nha không nhiều lắm, bắt đầu từ chúng trước đi!

Dương An nhanh chóng định ra kế hoạch trong đầu.

Hoãn tốc tiến!

Dương An bắn ra một mũi hoãn tốc tiến nhưng mục tiêu không phải là con Ngân Uế Ô Nha ở phía trước mà là con ở đằng sau. Như vậy có thể kéo giãn khoảng cách giữa ba con quái, trước tiên đối phó với con Ô Nha đơn độc này rồi xử lý hai con còn lại sau.

Trong lúc công kích Dương An cũng không quên lùi dần về sau, nhưng tốc độ của hắn vẫn chậm hơn tốc độ bay của Ô Nha một chút.

Hoãn tốc tiến bắt đầu có hiệu lực, một con Ngân Uế Ô Nha bị tách ra ngoài, một mũi phá cốt tiến lập tức được bắn ra.

Tốc độ của Ngân Uế Ô Nha rất nhanh, lộ tuyến bay cũng không đơn điệu như Thiết Trảo Ô Nha bình thường vì thế rất khó để nắm được chính xác vị trí của chúng, nhắm bắn cũng tương đối khó khăn.

Phát phá cốt tiến vừa rồi của Dương An chỉ bắn trúng vùng bụng của con Ngân Uế Ô Nha, kỹ năng thất bại.

Phá cốt tiến thất bại nằm ngoài ý muốn của Dương An, nhưng cũng có thể coi như là như trong dự liệu đi...

Trong lúc Dương An đang liều chết chiến đấu với ba con “Đại Ô Nha” thì một đội người chơi tiến vào vùng hoang dã này, hướng phía Dương An mà theo tới.

- Chị, chị có phát hiện số lượng Thiết Trảo Ô Nha chỗ này có điểm kỳ quái. Thời điểm chúng ta đến đây lần trước, cứ đi mười bước là lại bị một cặp Ô Nha tập kích.

Đây là một tổ đội gồm bốn người, một thiếu niên mặc pháp bào của hỏa nguyên tố khổng chế sư nói, hắn cũng là nam giới duy nhất trong đội.

- Thiết Trảo Ô Nha nơi này quả thật ít đi rất nhiều, chẳng lẽ một người chơi khác cũng đang làm nhiệm vụ số 0122 này?

Thuấn giáp chiến sĩ đi đằng trước không quay đầu lại hỏi.

Không ngờ đó lại là một nữ chiến sĩ, hơn nữa lại còn là một mỹ nữ.

Trong “Phong Vân”, số người chơi nữ lựa chọn chức nghiệp này rất ít, hầu như không có, phần lớn chỉ có nam giới mà thôi.

Bất quá mỹ nữ thuần giáp chiến sĩ có khí chất đặc sắc riêng của họ.

Khi bọn họ tiếp nhận nhiệm vụ ở Mạo hiểm giả Công hội đã thấy một người chơi tiếp nhận nhiệm vụ giống vậy trước đó.

Lúc này, nữ đạo tặc bộ dạng xinh đẹp khả ái đứng bên cạnh nóng nảy lên tiếng:

- Vậy phải làm sao bây giờ, thật vất vả mới kiếm được một cái nhiệm vụ có phần thưởng là trang bị lam, nếu bị người khác đoạt mất thì làm sao đây.

Phần thưởng của nhiệm vụ số 0122 là một cái lam trang hộ oản của cung tiền thủ hoặc đạo tặc, chẳng trách cô nàng này vội vã như thế.

- Cái này trách được ai, còn không phải do người log out đi nghe điện thoại, kết quả đi hơn nửa giờ đồng hồ, vì thế mới xuất phát chậm trễ.

Người cuối cùng trong đội ngũ lên tiếng, là một mỹ nữ mục sư mặc pháp bào xám trắng.

- Chắc không sao đâu. Lần trước chúng ta nửa đường bị bức phải chạy trốn sao. Tiểu đội của chúng mạnh như vậy mà cũng không tiến vào được nên ta nghĩ người kia đi một mình chắc chắn cũng không vào được.

Nữ đạo tặc vội vàng bào chữa.

- Chị à, chị nói người kia có thể hoàn thành nhiệm vụ không?

Hỏa khổng* lại hỏi.

(*: hỏa nguyên tố khổng chế sư)

Mỹ nữ thuần giáp chiến sĩ lắc đầu, nói:

- Rất khó nói, bất quá có thể khẳng định thực lực của người này rất mạnh, chúng ta tốt nhất vẫn là nhanh chóng đuổi theo đi.

Tốc độ của Ngân Ưế Ô Nha rất nhanh, hơn nữa phạm vi hoạt động của nó lại là trên không trung, vì thế độ khó khi nhắm bắn cao hơn bình thường rất nhiều.

Ngân Ưế Ô Nha chỉ còn cách Dương An khoảng chừng mười lăm mét, hơn nữa, nó lại sắp tung ra công kích.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Chỉ thấy đôi cánh đen của Ngân Ưế Ô Nha mạnh mẽ vỗ vỗ về chỗ Dương An đang đứng. Hơn mười cái lông chim đen nhánh như những mũi tên nhọn hoắt xé gió bắn về phía hắn.

Đây là một đòn quần công bao trùm phạm vi có đường kính khoảng chừng 2 mét.

Dương An nhanh tay lẹ mắt, nghiêng người một cái tránh thoát được phần lớn lông chim nhưng vẫn bị trúng một vài cái.

Trong đó có một cái bắn trúng đùi phải, nháy mắt một phần năm lượng máu của Dương An bị xóa sạch, cùng lúc đó làn da của hắn cũng bị một lớp đá màu xám bao phủ.

Hệ thống: bạn trúng thạch hóa chi vũ của Ngân Ưế Ô Nha, hóa đá 2 giây.

- Ai da, lông chim này không những gây ra thương tổn cao mà còn có hiệu quả hóa đá, chẳng trách lượng máu của chúng lại ít như vậy.

Dương An không khỏi cảm thấy buồn bực, dưới trạng thái hóa đá toàn bộ thân thể không cách nào nhúc nhích.

2 giây thời gian nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn. Trong 2 giây này, Ngân Uế Ô Nha lại một lần nữa bắn ra thạch hóa chi vũ, lượng máu của Dương An lại mất thêm một phần năm nữa, chỉ còn hơn một trăm bốn mươi giọt, may mắn là thời gian hóa đá không bị kéo dài thêm, xem ra hiệu quả biến thái này không được tính chồng.

Thời gian hóa đá vừa hết, Dương An lập tức liều mạng chạy về phía trước, đồng thời quay người bắn ra một cái liên hoàn tiền.

Dương An hiểu rõ muốn nhắm bắn chuẩn xác con Ngân Uế Ô Nha linh hoạt này là rất khó, vì thế hắn mới sử dụng liên hoàn tiền có thể bắn trúng phần lớn bộ phận của mục tiêu.

-30, -32, -30.

Ba cái thương tổn liên tục bay lên. Mặc dù thương tổn của liên hoàn tiền có tăng lên nhưng cũng không đủ để giải cứu cho con Ngân Uế Ô Nha này.

- Thương tổn như thế nào lại thấp như vậy!

Dương An vô cùng buồn bực.

Ngân Uế Ô Nha chẳng những có tốc độ nhanh, công kích đặc thù mà ngay cả phòng ngự cũng đặc biệt cao.

Tần suất sử dụng thạch hóa chi vũ của Ngân Uế Ô Nha rất cao, ngay sau khi Dương An vừa bắn ra liên hoàn tiền, hơn mười cơn mưa tên 'Khủng bố' liên tục bay xuống.

Dương An nhanh chóng tránh né nhưng dù có nhanh đến mấy cũng vẫn bị một cái lông chim bắn trúng.

Lượng máu lại tụt một khoảng lớn, nhưng lần này không có hiệu quả hóa đá.

Thạch hóa chi vũ có tần suất công kích cao, thương tổn lớn nhưng tỷ lệ gây ra hiệu quả hóa đá đặc thù cũng không phải 100%, bằng không quá nghịch thiên.

HP chỉ còn 100, con Huyết Uế Ô Nha bị giảm tốc khi này cũng đang dần đuối kíp, mà đến bây giờ, Dương An còn chưa nắm được thực lực của con "chánh chủ" này, nhưng có thể khẳng định rằng nó mạnh hơn hẳn con Ngân Uế Ô Nha thủ vệ. Hiệu quả giảm tốc trên con thủ vệ kia cũng dần hết hiệu lực.

Dương An sắp phải đối mặt với ba con "Đại Ô Nha", trong khi đó lần công kích vừa rồi không tạo ra nhiều thương tổn với con Ngân Uế Ô Nha kia.

Kế hoạch có thể nói là thất bại.

Dương An dứt khoát lựa chọn chạy trốn, với tình huống nguy cấp hiện giờ chỉ có thể bỏ trốn rồi sau đó lên kế hoạch một lần nữa.

Dương An không vì lần thất bại này mà từ bỏ nhiệm vụ.

Chỉ là hắn muốn chạy trốn nhưng lại không thể tự định đoạt.

Con tiểu boss Huyết Uế Ô Nha rốt cục cũng ra tay, khi còn cách Dương An mười lăm mét, cái mỏ màu đỏ máu đột nhiên hé mở, một quả cầu lửa đỏ sậm phụt bay ra ngoài.

"Phanh!"

Tốc độ của quả cầu lửa cực nhanh, thoáng chốc đã bay đến gần phía sau lưng Dương An.

Trong nháy mắt nó nổ tung, lực phản chấn mạnh mẽ hất tung Dương An về trước năm, sáu mét.

-85

Chỉ một công kích của Huyết Uế Ô Nha đã làm lượng máu của Dương An gần như thấy đáy, mà không chỉ có vậy...

Hệ thống: đã trúng hiệu quả ăn mòn của Hắc Viêm, bỏ qua phòng ngự, mỗi 2 giây tạo thành 20 điểm thương tổn, liên tục trong 6 giây.

Dương An ngay khi mới trúng chiêu đã uống ngay một bình sơ cấp thuần gian hồi phục được tề, không hề để ý thấy nhắc nhở của hệ thống.

Sơ cấp thuần gian hồi phục được tề có thể ngay lập tức hồi phục 300 giọt máu. Thanh máu chỉ có vòn vẹn 250 điểm của Dương An trong chốc lát đã được lấp đầy.

-20

Cho đến khi một cái ăn mòn thương tổn bay lên trên đầu mình, Dương An mới chú ý đến cái nhắc nhở của hệ thống, đồng thời hắn cảm thấy mình rất may mắn vì đã nhanh chóng sử dụng được tề.

Thanh máu gần như đã đầy, Dương An lại muốn liều mạng thăm dò tình huống của Huyết Uế Ô Nha một chút.

Quay người một cái, Dương An giương cung bắn tên, mục tiêu đương nhiên là con tiểu boss Huyết Uế Ô Nha.

Một cái thương tổn hơn 50 điểm bay lên.

- Được lắm! Phòng ngự của Huyết Uế Ô Nha kém hơn Ngân Uế Ô Nha rất nhiều.

Dương An không khỏi cảm thấy vui vẻ.

Huyết Uế Ô Nha: tiểu boss, HP: 3000.

Tuy nhiên, chỉ trong khoảnh khắc Dương An quay người công kích, thạch hóa chi vũ lại rơi xuống như mưa, hơn nữa lần này còn do hai con Ngân Uế Ô Nha đồng thời công kích, mưa tên càng thêm dày đặc.

“Phốc ~ phốc ~”

Dương An trúng hai cái liên, hai cái thương tổn hơn 50 điểm bay lên, lượng máu vừa mới đầy lại bị tụt mất một đoạn, nhưng may mắn là không bị dính hiệu quả hóa đá.

Thấy vậy, Dương An không hề phản kích mà toàn lực bỏ chạy ra bên ngoài.

Sau khi chạy được một đoạn khá xa, ba con “Đại Ô Nha” mới không tiếp tục đuổi theo, một lần nữa bay về mấy cây thông già kia.

HP của Dương An lúc chạy trốn cũng chỉ còn hơn mười giọt, thật sự vô cùng nguy hiểm.

20. Chương 20: Nữ Thuần Giáp Chiến Sĩ

Dương An tìm một địa phương an toàn cách ngọn núi nhỏ hơn trăm mét mà ngồi xuống, chờ lượng máu chậm rãi khôi phục.

Đây là một gò đất đá nổi lên thật cao, ngồi ở chỗ này, Dương An có thể nhìn thấy toàn bộ tình huống trên ngọn núi kia, ba con ‘Đại Ô Nha’ đã quay trở về đậu trên mấy gốc thông già, tiếp tục ‘Oa oa’ kêu toáng, giống như Dương An vừa rồi đánh lên cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng tới chúng.

Dương An một bên chờ lượng máu khôi phục, một bên tự hỏi làm cách nào mới hoàn thành được nhiệm vụ này.

Từ trận vừa rồi biết được, 8 tiểu Boss Huyết Uế Ô Nha cấp 8 là loại quái ma pháp, ít máu, phòng ngự yếu, nhưng công kích thương tổn cao đến dọa người, hơn nữa ngọn lửa đỏ sậm kia còn có hiệu quả ăn mòn, mà hai thủ vệ Ngân Uế Ô Nha thì có điểm giống cung tiễn thủ, chỉ là lực phòng ngự rất mạnh, công kích cũng không yếu, phiền toái nhất vẫn là hiệu quả hóa đá kia, đôi khi so với ăn mòn còn đáng sợ hơn.

Dương An đoán, nếu chỉ phải đối phó với một mình con Huyết Uế Ô Nha thì vẫn có không ít hi vọng, nhưng cộng thêm hai con Ngân Uế Ô Nha có đòn công kích mang xác suất hóa đá, vậy thì hi vọng gần như bằng không.

Ngay lúc Dương An đang suy tính cách đối phó ba con ‘Đại Ô Nha’ thì một tiểu đội bốn người xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Đây là một đội ngũ kỳ quái, ít nhất Dương An cho là như vậy.

Bốn người trong đội, có ba là nữ, duy nhất một nam, cậu trai đó nhìn cũng không lớn tuổi, chỉ khoảng 16-17, nhưng điểm nhấn vẫn là thuần giáp chiến sĩ kia lại là con gái.

Hơn một tháng kinh nghiệm chơi, Dương An cũng đã gặp rất nhiều người chơi có chức nghiệp bất đồng, nhưng nữ thuần giáp chiến sĩ vẫn là lần đầu tiên thấy.

Không phải nói Dương An cho rằng nữ thì không được lựa chọn chức nghiệp thuần giáp chiến sĩ, mà chỉ thấy quái quái thôi.

- Chẳng lẽ bọn họ cũng nhận nhiệm vụ này?

Dương An không khỏi trầm nghĩ.

Nhiệm vụ số 0122 này là một nhiệm vụ cộng hưởng, những người khác ở mạo hiểm giả công hội nhận được cũng là bình thường.

- Cấp bậc của bốn người này cũng sàn sàn ta, đều trong khoảng cấp 6 cấp 7, trang bị không tồi, không biết có thể xử lý ba con 'Đại Ô Nha' kia không.

Dương An quan sát tiểu đội này, cả bốn người đều trang bị toàn thân lục trang, nhưng cũng không có kiện lam trang nào.

Tuy rằng bốn người đóng kín quang mang trang bị, nhưng Dương An dù gì cũng là 'Lão làng', đương nhiên từ trang bị sáng bóng kia nhìn ra một phần.

Phòng chừng đội ngũ mới này có thể hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng Dương An cũng có chút không thoải mái, nhưng cũng không có cách nào, Dương An lại không nghĩ qua muốn tranh cướp, bởi có cái dớp lúc trước bị 'Long thiếu gia' cướp quái, sau đó lại bị đuổi giết lùi về cấp 1.

Khi Dương An quan sát thì đồng dạng mấy người kia cũng tò mò với hắn.

- Chị, nhìn cái gã cung tiễn thủ bên kia đi, không phải cũng là người nhận nhiệm vụ kia chứ?

Nam hỏa khổng (khổng chế lửa) liếc Dương An đằng xa một cái, nhỏ giọng cùng nữ thuần giáp chiến sĩ nói.

- Ủ! Rất có thể.

Nữ thuần giáp chiến sĩ gật gật đầu, nàng cũng nhìn thấy Dương An đang ngồi đằng xa.

- Thế liệu hắn có thừa dịp chúng ta đối phó Huyết Uế Ô Nha kia làm gì mờ ám không?

Nữ đạo tặc vội vàng nói.

- Tiểu tặc nói lung tung gì đó, chỉ thích gây chuyện thôi.

Hỏa khổng nói.

- Không được gọi ta là tiểu tặc, phải gọi ta là Khả Ái.

Nữ đạo tặc có chút bất mãn trừng mắt nhìn hỏa khổng.

- Thôi thôi, đừng làm rộn lên.

Nữ thuần giáp chiến sĩ trầm giọng nói, nàng là đội trưởng tiểu đội, vừa cất lời, hỏa khổng cùng nữ đạo tặc đều ngậm miệng.

- Tiểu Boss Huyết Uế Ô Nha kia có thể là công kích từ xa, công kích trên không thì Khả Ái không có tác dụng gì, đợi chút nữa em nhớ tự chú ý an toàn, còn những người khác tiến hành theo kế hoạch.

Nữ thuần giáp chiến sĩ bắt đầu an bài.

Thương lượng xong, thuần giáp chiến sĩ dẫn đầu, đội ngũ kia bắt đầu hành động, còn nữ đạo tặc thì đứng chốt ở cuối, thỉnh thoảng lại liếc tới Dương An.

- Ax!!

Dương An cười khổ một cái, nhìn động tác của nữ đạo tặc, hẳn cũng hiểu được đội ngũ kia đang đề phòng mình.

Nhưng điều này cũng không thể trách họ, trong trò chơi chuyện tình giết người đoạt bảo cướp quái thường xuyên xảy ra, với người lạ có chút phòng bị là hoàn toàn bình thường.

Dương An vẫn ngồi đằng xa dõi theo đội ngũ kia, không lại gần, cũng không rời đi.

Dương An sẽ không cướp đoạt, nhưng không có nghĩa là hắn sẽ không tranh thủ, vì ba con ‘Đại Ô Nha’ cũng không phải là dễ dàng đối phó như thế.

Đội ngũ đi lên ngọn núi nhỏ, hai tay nữ thuần giáp chiến sĩ nắm chặt tấm đại thuần hình tròn làm bằng gỗ và sắt đưa ra đằng trước, hỏa khổng bắn ra một cái hỏa cầu (quả cầu lửa) đánh lên người Ngân Uế Ô Nha.

Xem ra ý nghĩ của bọn họ cũng giống Dương An, đều muốn trước tiên đem xử lý hai con quái thủ vệ, nhưng động tĩnh hỏa cầu gây ra quá lớn, không giống mũi tên gần như vô thanh vô tức của Dương An, cho dù ba con ‘Đại Ô Nha’ không tồn tại cừu hận dây chuyền, nhưng động tĩnh lớn như vậy sẽ kinh động hai con ‘Đại Ô Nha’ khác.

- 80

Một giá trị thương tổn bay lên từ trên người Ngân Uế Ô Nha.

Xa xa, Dương An chứng kiến thương tổn này cũng ngẩn ra, cung tên của hắn cũng chỉ có thể đánh chừng 30 thương tổn.

- Ngân Uế Ô Nha này phòng ngự vật lý rất cao, nhưng phòng ngự ma pháp lại yếu, khó trách...

Dương An trầm nghĩ.

- Không tốt, cừu hận dây chuyền, Mộc Tử chú ý trị liệu.

Nữ thuần giáp chiến sĩ lớn tiếng phân phó mục sư, chính mình thì vội thi triển Thạch phu thuật (hóa đá làn da), đem phòng ngự tăng lên tới lớn nhất.

Ba con ‘Ô Nha’ bỏ nhào tới, cả đội ngũ lập tức khẩn trương lên.

Nữ thuần giáp chiến sĩ đánh ra kỹ năng Trào phúng, đem Huyết Uế Ô Nha cùng với hai Ngân Uế Ô Nha thu hút tới.

Thuần giáp chiến sĩ ghét nhất là chiến đấu với đối thủ trên không trung, ngoài Trào phúng, bất kể kỹ năng nào khác cũng không tác dụng, hút quái khó hơn nhiều.

Ngân Uế Ô Nha tốc độ nhanh nhất, “Oa oa” hai tiếng, hai Ngân Uế Ô Nha đồng thời phát cánh, Thạch hóa chi vũ như mưa tên bắn xuống, phạm vi không nhỏ, may mắn là những đội viên khác giữ đều khoảng cách nên không bị lan đến.

Nhưng mà, thuần giáp chiến sĩ lại không may như thế, tốc độ của chức nghiệp này thông thường đều tương đối kém, muốn trốn tránh là không thể, có điều đại thuần khi giờ lên cao cũng là phòng hộ tốt nhất, hơn nữa khi thạch hóa chi vũ bắn xuống thì nữ thuần giáp chiến sĩ này cũng vừa kịp lui vào bước, tránh được công kích nặng nhất.

Hai Ngân Uế Ô Nha, hơn hai mươi thạch hóa chi vũ, chỉ có năm sáu cái dính trên đại thuần, còn lại đều MISS, cũng chỉ làm mất của thuần giáp chiến sĩ bảy tám mươi điểm thương tổn.

Lúc này, mục sư phía sau vung pháp trượng lên, một đòn trị liệu thuật, một luồng sáng trắng thanh khiết lóe lên người thuần giáp chiến sĩ, lượng máu lập tức hồi lại.

Đồng thời, kỹ năng Ly tử cầu của hỏa khổng cũng bắn ra, đánh lên người Ngân Uế Ô Nha, gây thương tổn rất khả quan.

Sơ cấp hỏa khổng chỉ có ly tử cầu, tiểu hỏa cầu cùng hỏa tường (tường lửa) là ba kỹ năng công kích, mà hỏa tường chỉ hữu hiệu khi công kích mục tiêu dưới đất, vào lúc này vô dụng, cho nên kỹ năng hỏa khổng có thể dùng chỉ còn hai.

- Kỹ thuật của thuần giáp chiến sĩ cùng hỏa khổng đều không tồi, mục sư thì tạm tạm, đạo tặc chưa ra tay, không thể xác định, nhưng hẳn cũng không khá lắm.

Đây là đánh giá của Dương An với tiểu đội này.

Dương An sở trường về quan sát cùng tính kẻ người khác, chứng kiến nữ thuần giáp chiến sĩ kia ở trong mưa tên dày đặc nhưng không hề luống cuống, di chuyển cũng chuẩn xác, về phần hỏa khổng kia, do lúc trước đã chơi bằng khổng nên nguyên tố thao khổng sư giỏi hay kém, Dương An liếc mắt một cái có thể nhìn ra, hỏa khổng này đối với thao khổng nguyên tố hẳn là không tệ, nhìn thủ pháp cùng tốc độ khi hẳn ngưng tụ hỏa cầu là biết, tốc độ ngưng tụ có thể dựa vào trang bị, nhưng thủ pháp phải dựa vào linh ngộ của người chơi.

Về phần mục sư kia thì phản ứng chậm một nhịp, còn nữ đạo tặc tuy rằng chỉ là đề phòng Dương An, ý thức động tác thập phần rời rạc, không hề có chút lãnh tĩnh nghiêm cẩn của đạo tặc.

Lần đầu giao đấu, nhìn như đội ngũ này đã chiếm thượng phong.

Chỉ là, chính chủ, tiểu boss cấp 8 kia còn chưa có ra tay...

Thạch hóa chi vũ của Ngân Ưế Ô Nha có tần suất công kích rất nhanh, mỗi 2 giây một vòng nhưng tỷ lệ xuất hiện hiệu quả hóa đá lại không cao.

Sau lưng có một mục sư buff trị liệu, nữ thuần giáp chiến sĩ cũng có thể miễn cưỡng gánh vác công kích của hai con Ngân Ưế Ô Nha.

“Sưu ~”

Thạch hóa chi vũ của hai con Ngân Ưế Ô Nha lại bay vụt xuống, nữ thuần giáp chiến sĩ cấp tốc di chuyển tránh được phần lớn mưa tên.

Trị liệu thuật còn đang được mục sư ngưng tụ.

Kỹ năng của sơ cấp mục sư gồm ba loại: sơ cấp trị liệu thuật, ly tử cầu, sơ cấp Thánh Quang hộ thuần.

Nữ thuần giáp chiến sĩ tuy rằng tránh một bộ phận công kích, thương tổn cũng không quá nghiêm trọng, tạm thời không có mục sư trị liệu cũng miễn cưỡng có thể đứng vững.

Nhưng rất không may, trong mưa tên lại có một cái gây hiệu quả hóa đá, nữ thuần giáp chiến sĩ hóa đá 2 giây, thân thể hoàn toàn bất động.

Mà tiểu Boss Huyết Ưế Ô Nha luôn im lặng giờ cũng có hành động.

Thừa dịp nữ thuần giáp chiến sĩ hóa đá, một quả cầu lửa đỏ sậm theo cái mở đỏ như máu phụt ra.

“Oanh ~ ”

Quả cầu lửa đỏ sậm nổ tung trên người nữ thuần giáp chiến sĩ, không có đại thuần đón đỡ, thân thể chịu cả thương tổn, lại thêm ngọn lửa kia nổ bung bám dính lên người, hiệu quả ăn mòn nóng rực làm xuất huyết liên tục trong 3 giây.

Nhìn đến đây, Dương An cũng biết kết quả cuối cùng của tiểu đội này cũng là thất bại, về phần cố diệt đoàn hay không, còn phải xem ý thức cùng vận khí của bọn họ.

Công kích không đủ, trị liệu không kịp thương tổn, Dương An phỏng đoán đây là nguyên nhân thất bại của tiểu đội kia.

Đối phó ba con ‘Đại Ô Nha’ trên không trung, đạo tặc bị phế, công kích chỉ do một mình hỏa khổng.

Sơ cấp tiểu hỏa cầu của hỏa khổng là kỹ năng công kích gây thương tổn cao nhất trong giai đoạn này, có điều dù là tiểu hỏa cầu cấp 2, thời gian phục hồi cũng phải 13 giây, thêm thời gian thi pháp mất 2 giây, có điều hỏa khổng này có thủ pháp thao khổng hỏa nguyên tố không tệ, đem thời gian thi pháp rút ngắn còn 1.8 giây, đây đã là một cái thiện rất lớn. Về phần ly tử cầu thì là kỹ năng công kích của toàn bộ chức nghiệp pháp hệ, gồm cả mục sư cũng có thể học, thời gian phục hồi 3 giây, thời gian thi pháp 1 giây, có điều công kích thương tổn không lớn lắm.

Nếu chỉ đối phó hai Ngân Uế Ô Nha, cái tiểu đội này hẳn thừa sức, nhưng cộng thêm Huyết Uế Ô Nha mà pháp công kích cao cường thì tỷ lệ thất bại sẽ là 100%, chỉ cần nữ thuần giáp chiến sĩ nằm xuống một cái, thì chắc chắn đoàn diệt.

Chứng thật phỏng đoán của Dương An, nữ thuần giáp chiến sĩ vừa thoát khỏi trạng thái hóa đá, thạch hóa chi vũ của Ngân Uế Ô Nha lại phô thiên cái địa mà đến, cùng lúc đó, Huyết Uế Ô Nha cũng phóng ra một kỹ năng ma pháp.

Một ngọn hỏa diễm từ trong miệng Huyết Uế Ô Nha phun ra, nữ thuần giáp chiến sĩ dù có đại thuần căn cốt, nhưng vẫn mất 10 điểm thương tổn.

Ngọn hỏa diễm này mặc dù không có hiệu quả ăn mòn, nhưng công kích thương tổn cũng rất cao.

Dương An thầm nghĩ nếu ngọn hỏa diễm đánh lên người hắn, hắn phải mất tới 130-140 máu không biết chừng.

Lúc này, sơ cấp trị liệu của mục sư mới đến nơi.

Dương An phỏng chừng HP của nữ thuần giáp chiến sĩ này khoảng 500, trị liệu hồi phục 100 điểm, đối với lượng máu không còn một nửa của nữ thuần giáp chiến sĩ mà nói, cũng chỉ có thể xem như cầm máu mà thôi.

Quả nhiên, nữ thuần giáp chiến sĩ lập tức lấy ra một bình sơ cấp thuần gian hồi phục được tề uống vào, lượng máu mới nhanh chóng đầy lại, sau đó tiếp tục chống đỡ công kích của ba con ‘Đại Ô Nha’.

Đây là một hành động bảo đảm an toàn, tuy rằng lượng máu đầy quá một nửa, nhưng không ai biết được lần công kích kế tiếp có ‘May mắn’ ăn trúng một cái bạo kích không.

Nhưng mà đôi khi loại hành động khôn vặt này cũng là một trò ngu ngốc, uống được thủy cũng cần có thời gian phục hồi, sơ cấp thuần hồi thời gian phục hồi lại dài tới 5 phút, trong lúc đó không thể sử dụng loại được tề hồi huyết nào.

Theo suy nghĩ của Dương An, thuần hồi được tề là để bảo mệnh, hoặc là để liều mạng.

Đương nhiên, liều mạng không có nghĩa là chịu chết!

Ở một bên, một con Ngân Uế Ô Nha bị hỏa khổng công kích, bị xóa sạch bảy tám trăm điểm máu, Ngân Uế Ô Nha này gần như sắp bị hỏa khổng xử lý...

Nhưng sau đó, đội trưởng, là nữ thuần giáp chiến sĩ kia lại hạ lệnh lui lại.

Nữ đạo tặc rất là khó hiểu, nàng nhìn thấy một con Ngân Uế Ô Nha đã áp bị giết chết, đến lúc đó hẳn tình hình chiến đấu sẽ có chuyển biến tốt đẹp.

Nữ đạo tặc đang muốn mở miệng hỏi, lại bị hỏa khổng giữ chặt, nhanh chóng lui về sau, tiếp đến là mục sư về mặt áy náy, mà nữ thuần giáp chiến sĩ thì đoạn hậu.

- Không sai, còn hiểu phải ‘Lui’.

Dương An cười cười, đánh giá cao hơn với nữ thuần giáp chiến sĩ kia.

Tuy rằng tốc độ của thuần giáp chiến sĩ không bằng cung tiễn thủ cùng đạo tặc, lùi lại không chậm, hơn nữa còn có mục sư trị liệu, mặc dù chưa thật xuất sắc, nhưng cũng đủ để an toàn chạy trốn.

Tiểu đội rời khỏi phạm vi truy kích của ba con ‘Đại Ô Nha’, nhìn nữ thuần giáp chiến sĩ chỉ còn lại một vạch máu, nữ đạo tặc giờ mới hiểu được vì sao phải trốn.

Nếu trễ thêm chút thôi, khẳng định thuần giáp chiến sĩ xong rồi, tiếp đó nhất định là đoàn diệt, bây giờ có thể toàn thân trở ra, coi như là vận khí tốt đi.

- Xem ra không chiếm tiện nghi rồi, vẫn là dựa vào chính mình đi.

Dương An bắt đầu dĩ lắc đầu.

- Hử?

Đang ở bên suy nghĩ tìm cách hoàn thành nhiệm vụ thì Dương An bất ngờ thấy đội ngũ kia tới gần mình.

Dương An nắm thật chặt tinh chế trường cung trong tay, chuẩn bị tùy thời phản kích, hắn không muốn trêu chọc người khác, nhưng không có nghĩa là hắn sẽ không phản kháng.

Ở nơi vắng vẻ thế này, không lúc nào không cần đề phòng người khác.

Nhưng khi Dương An để ý kỹ, cả bốn người kia đều thu vũ khí trong tay lại, bao gồm cả đại thuấn trong tay thuấn giáp chiến sĩ.

Dương An hiểu được, bọn họ không có ác ý.

- Xin chào, tôi là Mỹ Song Song, anh có thể gọi tôi là tiểu Mỹ, tôi nghĩ anh cũng tiếp nhận nhiệm vụ 0122 phải không?

Nữ thuấn giáp chiến sĩ tên Mỹ Song Song mở lời trước,

- Vừa rồi chúng tôi chiến đấu hẳn anh cũng thấy, chỉ có tiểu đội chúng tôi thì không có cách nào đối phó được ba con Ô Nha.

- Vậy cô muốn thế nào?

Dương An thần nhiên nói.

- Hợp tác!

Mỹ Song Song nói,

- Chúng ta cùng hợp tác, cuối cùng dựa theo hệ thống phán định độ hoàn thành nhiệm vụ mà phân phối phần thưởng, trang bị rơi ra sẽ chia đều.

- Hợp tác?

Dương An không khỏi nghi hoặc, đồng thời Dương An biết đối phương hẳn đã đoán được hắn cũng từng thất bại.

Dưới tình huống bình thường, ở bên ngoài, những người chơi hoàn toàn xa lạ rất ít khi chủ động hợp tác, bởi vì cái việc lừa đảo, giết người cướp của diễn ra nhiều nhan nhản, khiến việc cùng làm nhiệm vụ giữa người với người ngày càng hiếm.

Dương An phòng bị đội ngũ này, nhưng quả thật không khỏi động tâm. Cái nhiệm vụ như thế, hợp tác chính là một đề nghị không tệ.

Hơn nữa Dương An cũng không muốn chậm trễ thời gian nữa, còn phải luyện cấp luyện kỹ năng, lại thêm hai ngày tới là Trung Thu, chắc chắn tối đêm khuya mới có thể online, do vậy càng cần phải bù thêm thời gian.

Dương An lưỡng lự mãi, chỉ cần mình đề phòng hơn, tin tưởng bọn họ cũng không thể làm gì, hơn nữa còn có hệ thống phán định độ hoàn thành nhiệm vụ, cho dù họ muốn gian trá cũng không có tác dụng.

- Trước hết ký hiệp nghị đi, nếu rơi ra trang bị của cung tiễn thủ / đạo tặc thì tôi được ưu tiên lựa chọn.

Trước khi hợp tác cần có điều kiện rõ ràng, tránh phân tranh sau này, chỉ cần song phương ký hiệp nghị, người chơi không thể đổi ý, cho dù là đổi ý, hệ thống cũng sẽ cưỡng chế chấp hành.

Mỹ Song Song do dự một chút, nói:

- Tốt, chúng ta ký hiệp nghị đi!

21. Chương 21: Hợp Tác

Nhiệm vụ cộng hưởng do mạo hiểm giả công hội phát ra sẽ có độ hoàn thành, nghĩa là nếu nhiều người đồng thời hoàn thành xong cùng một nhiệm vụ, hệ thống sẽ căn cứ cống hiến của mỗi người mà cho điểm, cuối cùng phần thưởng nhiệm vụ sẽ theo số điểm này để phân phối.

Dương An đề xuất song phương ký kết hiệp thương, chủ yếu nhằm vào phân phối vật phẩm mà ba con ‘Đại Ô Nha’ sẽ tuôn ra, dù sao trang bị mà hai đầu lĩnh quái, một tiểu boss tuôn ra hẳn sẽ không kém, ký tên hiệp thương, sẽ không sợ tranh chấp.

Nghe Dương An nói muốn ưu tiên lựa chọn loại trang bị cho cung tiễn thủ / đạo tặc, nữ đạo tặc ở đội ngũ kia tất nhiên bất mãn, nhưng bị Mỹ Song Song áp chế, còn hai người hỏa khổng cùng mục sư thì không có ý kiến gì, xem ra hai người để Mỹ Song Song làm chủ.

Rất nhanh, Dương An cùng tiểu đội Mỹ Song Song đã ký xong hiệp nghị.

Lúc này, Mỹ Song Song mới giới thiệu với Dương An ba đội viên khác.

Tiểu Hỏa Tử, hỏa nguyên tố thao khống sư cấp 7, đồng thời cũng là em trai Mỹ Song Song, nữ mục sư Mộc Tử, cấp 6, còn nữ đạo tặc kia cũng cấp 6, tên là Tặc Khả Ái.

- Ngã Gia, cung tiễn thủ cấp 6.

Dương An cũng tự báo danh.

Trong trò chơi, cấp bậc chênh lệch vượt qua cấp 5 mới có thể xem được tư liệu cơ bản của người chơi yếu cấp hơn mình như tên, cấp bậc, chức nghiệp.

- Ngã Gia, vừa rồi chúng tôi chiến đấu hẳn anh đã thấy rõ, tin rằng anh cũng hiểu ba con Ô Nha kia lợi hại thế nào, không biết anh có kế hoạch gì không?

Mỹ Song Song ôn tồn lịch sự hỏi.

Kỳ thật lúc Mỹ Song Song vừa đưa ra lời hợp tác, Dương An cũng đã nghĩ qua, đúng là có biện pháp thực hiện, bằng không cũng sẽ không đáp ứng hợp tác.

Dương An nói:

- Tôi thấy các bạn đối phó hai con Ngân Uế Ô Nha hẳn không thành vấn đề, mấu chốt chính là Huyết Uế Ô Nha, lát nữa tôi sẽ quán chặt lấy con Huyết Uế Ô Nha, còn các bạn chuyên tâm trước xử lý hai thủ vệ trước, sau đó lại hợp lực đem tiểu Boss xử lý.

- Ha ha, một cung tiễn thủ cấp 6 đi kèm một con tiểu boss cấp 8, anh cho mình là ai chứ!

Nữ đạo tặc Tặc Khả Ái khinh thường, nhỏ giọng cười nhạo, bất quá ở đây tất cả mọi người đều có thể nghe được.

Mỹ Song Song lập tức trừng mắt nhìn Tặc Khả Ái một cái, khiến nàng ngậm miệng, rồi quay qua giải thích với Dương An:

- Ngại quá, Khả Ái chính là như vậy, không hiểu chuyện, anh không nên trách nàng.

Dương An cũng không để ý, cứ đợi thực tế chứng minh đi.

- Một lát nữa hi vọng mục sư có thể chiêu cổ cho tôi một chút.

Dương An lại nói.

- A!

Nữ mục sư Mộc Tử hơi kinh hãi, một trận vừa rồi, nàng chỉ trị liệu cho một mình Mỹ Song Song mà đã luống cuống tay chân, giờ còn muốn nàng đồng thời chiêu cổ tới hai bên, nàng tự nhận là không ứng phó được.

Vừa rồi sai lầm, nữ mục sư Mộc Tử vẫn chưa hết áy náy.

Một đội ngũ cường đại hay không, mấu chốt nhất phải xem thuận giáp chiến sĩ gánh vác trước nhất, cùng mục sư phụ trách trị liệu.

Mà đội ngũ này, thuận giáp chiến sĩ coi như không tệ, nhưng mục sư còn kém nhiều quá, ngay cả từ “đủ tư cách” cũng chưa thể đạt tới.

Dương An bắt đầu hoài nghi lục sắc trang bị trên người bọn họ là làm sao có được.

- Không cần khẩn trương, khi ngưng tụ trị liệu thuật thì chuyên tâm một chút, bình tĩnh một chút, không nên tình cảnh chiến đấu hù dọa là được rồi.

Dương An nói, sau đó lại chuyển hướng nữ đạo tặc, nói:

- Một lát nữa đạo tặc phụ trách bảo vệ tốt mục sư là được, như thế mục sư cũng sẽ không bị phân tâm.

Thấy Dương An nói như ra lệnh, Tặc Khả Ái vốn muốn phản bác lại, nhưng lại bị Mỹ Song Song ra hiệu cản, chỉ đành len lén trừng mắt với Dương An.

Mà Mộc Tử nghe được lời Dương An, lòng khê vui vẻ, không ngờ Dương An liếc mắt một cái liền nhìn ra vấn đề của nàng. Mộc Tử không hề giống Dương An xóa acc luyện lại, nàng chính là một thái điều (tay mơ), mặc dù có mấy bạn tốt Mỹ Song Song mang theo, nhưng mỗi lần chiến đấu đều vô cùng khẩn trương, sợ chính mình sẽ mắc sai lầm, mà càng khẩn trương lại càng dễ sai lầm.

- Tốt lắm, cứ vậy đi.

Dương An gật gật đầu với Mỹ Song Song.

Vốn Dương An còn muốn góp ý cho Tiểu Hỏa Tử một chút, ở phương diện thao khống nguyên tố, Dương An nghiên cứu đủ sâu, thủ pháp thao khống cao minh hơn Tiểu Hỏa Tử nhiều lắm, trong cùng một điều kiện, nếu như là Dương An ngưng tụ một tiểu hỏa cầu, thời gian có thể ngắn lại đến 1. 5 giây, tuy rằng chỉ là 0. 4 giây chênh lệch, nhưng ở trong mắt cao thủ, đây là một khoảng cách quá lớn.

Nhưng lại sợ như vậy sẽ khiến cho những người khác hời hợt, Dương An cũng không muốn người khác biết hắn xóa acc luyện lại.

Dương An cùng Mỹ Song Song lại thương lượng một vài chi tiết, thời gian phục hồi để uống được tề đã xong, năm người lần nữa tiếp cận ngọn núi kia.

Trong ánh mắt nghi hoặc của đám người Mỹ Song Song, Dương An dẫn bọn họ đi tới cách ba con chỉ ‘Đại Ô Nha’ 40 mét thì dừng lại, chuẩn bị tốt tùy thời bắt đầu chiến đấu.

Khoảng cách 40 mét, một cung tiễn thủ cấp 6 có tầm bắn xa nhất nghịch thiên hơn nữa cũng không thể đạt tới.

Dương An vốn không nghĩ tới có thể làm thành thương tổn gì với mục tiêu cách xa như vậy, hắn chỉ muốn hấp dẫn hai Ngân Ưế Ô Nha thủ vệ lại đây, như thế hắn sẽ có không gian để đối phó Huyết Ưế Ô Nha

“Sưu ~ ”

Dương An thành công bắn xa một mũi tên hấp dẫn ba con ‘Đại Ô Nha’ .

Hai Ngân Ưế Ô Nha phóng tới bỏ Huyết Ưế Ô Nha rút lại, nhưng Dương An không biết liệu có xuất hiện cừu hận dây chuyền, tiếp tục bắn Huyết Ưế Ô Nha sẽ kéo hai con Ngân Ưế Ô Nha thủ vệ quay lại không, nên tạm thời đành chỉ công kích.

Mỹ Song Song chứng kiến Dương An kéo về ba con ‘Đại Ô Nha’, tuy rằng không rõ Dương An vì sao có thể bắn xa như vậy, nhưng vẫn chuẩn bị sẵn sàng, cấp cho mình một đòn Thạch phụ thuật, hai tay giờ đại thuấn, sẵn sàng đón địch.

Hai Ngân Ưế Ô Nha bay tới gần, Mỹ Song Song đánh ra một cái Trào phúng, tiếp nhận cừu hận, mà tiểu hỏa cầu của Tiểu Hỏa Tử cũng phun về hướng một con Ngân Ưế Ô Nha, sau đó lại một cái Ly tử cầu bắn trúng một con Ngân Ưế Ô Nha khác.

Hai con Ngân Ưế Ô Nha bị công kích, cừu hận thay đổi mục tiêu, lúc này Dương An mới hành động.

Mấu chốt của trận chiến là song phương có thể làm tốt công tác của mình hay không.

Dương An nhanh chóng tách khỏi tiểu đội của Mỹ Song Song, dựa vào lam trang Liệt phong chi ngoa tốc độ di động +3, hắn lấy tốc độ nhanh nhất chạy vòng ra phía sau ba con ‘Đại Ô Nha’.

“Sưu ~ ”

Dương An bắn ra một mũi liên hoàn tiễn, ba mũi tên cơ hồ cùng một thời gian trúng cái bụng của Huyết Uế Ô Nha, xoá sạch hơn 150 điểm máu.

Loại quái ma pháp như Huyết Uế Ô Nha thì phòng ngự vật lý không bì nổi với Ngân Uế Ô Nha cấp đầu lĩnh.

Bị liên hoàn tiễn của Dương An công kích, cừu hận của hơn 150 điểm thương tổn đã vượt qua một lần Trào phúng, Huyết Uế Ô Nha lập tức quay đầu lao về phía Dương An.

Tập kích thành công, Dương An vội vàng chạy gần tới mấy cây thông già.

Huyết Uế Ô Nha tự tách ra, mà hai Ngân Uế Ô Nha thì bị tiểu đội Mỹ Song Song bám trụ.

Kế hoạch của Dương An cơ bản thành công, thiếu công kích hỏa nguyên tố khủng bố của Huyết Uế Ô Nha, tiểu đội Mỹ Song Song xử lý hai Ngân Uế Ô Nha hẳn là không có vấn đề.

Dương An chỉ cầm bám trụ Huyết Uế Ô Nha, đợi đến khi Ngân Uế Ô Nha bị giết chết liền cơ bản có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng ý định của Dương An không chỉ là bám trụ lấy Huyết Uế Ô Nha, hẳn muốn khiêu chiến chính mình, thử xem mình có thể độc lập đối phó tiểu boss cấp 8 này không.

22. Chương 22: Gãy Cánh

Kế hoạch thành công, Dương An đem tiểu boss Huyết Uế Ô Nha tách ra, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất chạy lên phía trên đỉnh ngọn núi nhỏ, trốn phía sau mấy cây thông già.

Trận chiến trước, Dương An phát hiện mình đã có nhầm lẫn khi nghĩ rằng nơi hoang vu này không có địa hình nào có thể lợi dụng, kỳ thật mấy cây cây thông già này chính là địa hình tốt nhất để đối phó Huyết Uế Ô Nha.

Có điều cũng không trách được Dương An, đồng thời đối phó hai quái đầu lĩnh cùng một tiểu Boss, đây không phải việc hiện tại hẳn có thể làm.

Dẫn Huyết Uế Ô Nha một mình trở lại đỉnh ngọn núi, mấy cây thông già kia trở thành trợ lực tốt nhất cho chiến thuật ‘Hit and run’.

Phá cốt tiễn!

Nhanh chóng nấp sau mấy gốc cây già, Dương An quay đối mặt với Huyết Uế Ô Nha đang đuổi đằng sau, phá cốt tiễn bắn ra.

Dương An lần này bắn ra phá cốt tiễn không phải là nhắm vào xương đầu của Huyết Uế Ô Nha, tuy rằng tốc độ Huyết Uế Ô Nha chậm hơn Ngân Uế Ô Nha một chút, nhưng đầu nó quá nhỏ, lại không ngừng lay động giữa không trung, quá khó để bắn trúng.

Dương An lần này nhắm mục tiêu lớn hơn, xương cánh.

“Phanh ~ ”

Phá cốt tiễn mạnh mẽ trúng mục tiêu, hung hăng chọc thủng xương cánh của Huyết Uế Ô Nha, độ hoàn thành 95%, 200% thương tổn cơ bản.

HP Huyết Uế Ô Nha rút hẳn xuống một đoạn.

Xương cánh bị phá cốt tiễn xuyên thủng, thân hình Huyết Uế Ô Nha lệch đi, hơn nữa tốc độ phi hành cũng bị giảm bớt.

Huyết Uế Ô Nha chỉ biểu hiện một chút khác thường cực nhỏ, nhưng không qua nổi đôi mắt sắc bén của Dương An.

Dương An hơi nhếch miệng, tựa hồ là đã nghĩ ra kế hoạch gì đó.

Huyết Uế Ô Nha bị thương nặng, lúc này phần nộ kêu thét lên một tiếng, một quả cầu lửa màu đỏ sậm từ cái mỏ đỏ như máu của nó phun ra.

Liệp phong chi ngoa +3 tốc độ di động, cộng thêm gần một thân lam lục trang tăng thuộc tính nhanh nhẹn, thân hình Dương An lóe lên, đã vòng ra sau một gốc thông già.

“Phanh ~ ”

Quả cầu lửa bắn trúng thân cây, chọt nổ tung, hoa lửa bắn ra chung quanh, cỏ cây trên mặt đất dính phải đều bị ngọn lửa nóng rực thiêu cháy.

Tuy nhiên Dương An vẫn bình yên vô sự không chút thương tổn.

Dương An tiếp tục bắn ra một mũi chu độc tiễn, từng điểm thương tổn độc tố theo đầu Huyết Uế Ô Nha bay lên.

Có mấy cây thông già che dấu, Dương An tạm thời để dành hoãn tốc tiễn, phòng ngừa phát sinh ngoài ý muốn.

Dương An dựa vào tốc độ di động linh hoạt, thân ảnh vừa chuyển, vòng qua một gốc cây thông già, lập tức liền từ trạng thái chạy trốn chuyển sang phản kích, bắn ra một mũi tên, sau đó lại tiếp tục vòng nấp sau một cây khác, tiếp tục tránh né.

Tác dụng to lớn của mấy cây thông này đã vượt khỏi dự đoán của Dương An, vốn hắn chỉ muốn lợi dụng mấy cái cây này để giảm bớt tốc độ của Huyết Uế Ô Nha, không nghĩ tới còn có thể lợi dụng thân cây để ẩn nấp cùng phản công.

Loại phương pháp này so với đơn thuần chạy trốn quay người phản công hiệu quả hơn hẳn, cũng an toàn hơn nhiều.

Dương An đột nhiên hiểu ra, chỉ cần cung tiễn thủ có được địa hình thích hợp, sẽ phát huy ra sức chiến đấu vô cùng mạnh mẽ.

Loại phương thức chiến đấu này, trước kia chơi bằng khổng không cách nào tưởng tượng.

Tầm mắt Dương An đột nhiên trở nên rộng lớn hơn nhiều, một phương thức chiến đấu thuộc về riêng hắn bắt đầu chậm rãi hình thành.

Tốc độ Dương An càng lúc càng nhanh, lắt mình, nấp, phản kích, công phòng thay đổi càng ngày càng lưu loát.

Dưới công kích ma pháp dày đặc của Huyết Uế Ô Nha, Dương An ngoại trừ bị quả cầu lửa nổ tung bắn ra hoa lửa vô tình bám phải mà mất chút máu, cơ bản không có thương tổn khác.

Huyết Uế Ô Nha phòng ngự vật lý không cao, HP cũng không nhiều, Dương An không ngừng phản kích, đã muốn xóa sạch một nửa máu của tiểu boss này.

Dương An đột nhiên cảm thấy được, đối phó một con tiểu boss cũng không quá khó khăn.

Đương nhiên, đây chỉ là một loại cảm giác tự tin, hơn nữa còn nhờ địa lợi tuyệt hảo như nơi này.

Chẳng qua đây chỉ là bước mở đầu, kế hoạch của Dương An vẫn còn chờ ở phía sau.

Ở bên kia, tiểu đội của Song Song vẫn đang ra sức đối phó hai Ngân Uế Ô Nha cấp đầu lĩnh.

Thuần giáp chiến sĩ Song Song quả thật xuất sắc, di chuyển chuẩn xác, tuy không thể vừa dùng thuần vừa công kích mục tiêu, nhưng có thể cản phá đại bộ phận thạch hóa chi vũ.

Tiểu Hỏa Tử ở phía sau không ngừng thi triển ma pháp, năng lực thao khống nguyên tố không tệ, cũng miễn cưỡng bù lại khuyết điểm không thể sử dụng kỹ năng hỏa tường.

Tuy rằng thời gian phục hồi kỹ năng không nhanh, cũng không giống Dương An còn có thể xạ kích thông thường, nhưng Ngân Uế Ô Nha phòng ngự ma pháp yếu, dưới oanh kích của Tiểu Hỏa Tử, Hp đã sắp cạn.

Mà nữ mục sư Mộc Tử, có thể là đã hiểu rõ ý của Dương An, dứt khoát tập trung, không nhìn tới chiến đấu đang trước, chỉ nhìn chăm chăm HP của đồng đội, không ngờ làm như vậy thật sự khiến nàng bình tĩnh lại, không hề khẩn trương, ngưng tụ trị liệu thuật càng thêm chuyên tâm, tốc độ nhanh không ít, vừa nhìn thấy HP của Song Song tụt quá mức an toàn, lập tức phóng ra một cái trị liệu thuật, như vậy cũng có thể tạm thời bảo đảm an toàn cho Song Song.

Hai bên chiến đấu tạm thời đều tương đối thuận lợi, so với kế hoạch còn tốt hơn rất nhiều.

Liên hoàn tiến thời gian phục hồi xong!

Phá cốt tiến thời gian phục hồi xong!

Chu độc tiến thời gian phục hồi xong!

Hệ thống trước sau truyền đến mấy lời nhắc nhở kỹ năng đã phục hồi xong.

Dương An nhìn thấy kỹ năng phá cốt tiến lần nữa sáng lên, trong lòng vui vẻ, có thể thử xem linh cảm kia chính xác hay không.

Thân ảnh chợt lóe, Dương An chạy vòng quanh mấy thân cây, rồi bất ngờ đối mặt với Huyết Uế Ô Nha.

Phá cốt tiến!

Trong nháy mắt, một mũi phá cốt tiến bắn ra, mục tiêu vẫn là xương cánh Huyết Uế Ô Nha, hơn nữa lúc này mục tiêu càng chi tiết hơn, tập trung giữa các khớp trên xương cánh.

“Phanh ~ ”

Mũi tên phá vỡ xương cánh yếu ớt của Huyết Uế Ô Nha, hơn nữa phi thường may mắn lại trúng chính giữa phần khớp nối.

Hệ thống: phá cốt tiến độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn cơ bản, 3 giây đóng băng.

Hệ thống: xương cánh Huyết Uế Ô Nha bị bể gãy nghiêm trọng, xuất hiện trạng thái suy yếu trong 5 giây.

Hai lời nhắc nhở hệ thống truyền ra, lời thứ nhất coi như trong dự liệu của Dương An, còn điều thứ hai thì là ngoài ý muốn.

Lúc trước Dương An bắn ra một mũi phá cốt tiến độ hoàn thành 95%, cũng đã khiến Huyết Uế Ô Nha có chút khác thường nhỏ, nhưng không ngờ phá cốt tiến đạt độ hoàn thành 100% lại đánh ra trạng thái suy yếu.

Trong trò chơi rất nhiều chức nghiệp đều có một chút kỹ năng đặc thù có thể khiến cho mục tiêu chịu trọng thương mà lâm vào trạng thái tiêu cực.

Ví dụ “Đoạn căn” của thuần giáp chiến sĩ, “bể xương từ từ” của đạo tặc.

Nhưng mà Dương An không nghĩ tới phá cốt tiến đạt độ hoàn thành 100% đánh lên xương cánh Huyết Uế Ô Nha có thể khiến thân thể nó bị thương nặng mà lâm vào trạng thái suy yếu.

Vận khí, hoàn toàn là vận khí!

Dương An cũng chỉ có thể giải thích như vậy!

Huyết Uế Ô Nha lâm vào trạng thái suy yếu, toàn bộ thuộc tính hạ thấp trên diện rộng, hơn nữa còn có 3 giây đóng băng.

Huyết Uế Ô Nha ở trạng thái đóng băng, năng lực phi hành cũng mất đi, nặng nề rơi xuống mặt đất.

Nếu lúc này có một người có chức nghiệp cận chiến thì sẽ dễ dàng chế trụ Huyết Uế Ô Nha.

Tiểu đội Song Song bên kia tuy rằng có một đạo tặc nhàn rỗi, nhưng lại cách quá xa, đợi nàng chạy tới, thời gian bị đóng băng của Huyết Uế Ô Nha cũng hết rồi.

Dương An chỉ đành tự mình động thủ.

Huyết Uế Ô Nha trạng thái đóng băng trở thành bia ngắm cố định cho Dương An.

Liên hoàn tiến!

Một lần ba mũi tên nhọn liên tục được bắn ra, mục tiêu chính là nhược điểm dễ thấy nhất, con mắt.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~”

Ba mũi tên nhọn liên tục trúng mục tiêu.

-14, -150, -74

Trạng thái suy yếu, thương tổn càng nhiều, lại thêm may mắn khi có hai mũi tên gây sát thương trí mạng.

HP Huyết Uế Ô Nha lại mãnh liệt rớt một đoạn.

Tuy rằng Huyết Uế Ô Nha cực kỳ phần nộ khi bị mạo hiểm giả nhân loại này bẻ gãy cánh chim, nhưng trong trạng thái đóng băng không thể động đậy, chỉ có thể rít lên “Oa oa oa” phần hận.

23. Chương 23: Hữu Kinh Vô Hiểm

3 giây trạng thái đóng băng đã qua, Dương An bắn nốt mũi chu độc tiễn, nhưng vẫn giữ lại hoãn tốc tiễn.

Trạng thái đóng băng vừa qua, Huyết Uế Ô Nha liền ra sức phát hai cánh muốn bay lên, truy kích Dương An.

Đáng tiếc cánh chim bị bẻ gãy nghiêm trọng, nó cũng chỉ có thể miễn cưỡng bay lên, tốc độ không bằng lúc trước, càng không thể làm gì nổi mạo hiểm giả nhân loại đáng giận kia.

Dương An nắm bắt 2 giây suy yếu còn lại nhanh chóng bắn thêm hai mũi tên thông thường, tuy rằng mấy kỹ năng thương tổn cao đều dùng hết, nhưng Huyết Uế Ô Nha còn trong 2 giây suy yếu, cho dù là công kích thông thường cũng có thể đánh ra hơn bảy mươi thương tổn.

5 giây suy yếu trôi qua, dưới công kích toàn lực của Dương An, máu Huyết Uế Ô Nha chỉ còn khoảng 40%.

Giờ phút này Dương An càng thêm tự tin, ai nói một cung tiễn thủ cấp 6 không thể ngăn chặn một con tiểu Boss cấp 8 chứ.

Hiện tại Dương An chẳng những ngăn chặn mà còn có khả năng sẽ đem tiểu boss xử lý.

Huyết Uế Ô Nha tốc độ khôi phục, phần nộ truy kích Dương An, lại phụt ra ngọn lửa.

Nhưng mà, thân ảnh Dương An trơn tuột như cá trạch, len lỏi bất định phía sau mấy cây cỏ thụ, chỉ có một hai lần bởi vì quả cầu lửa nổ tung không may dính lên người mà bị sức nóng ăn mòn, nhưng thương tổn không tính là nghiêm trọng, HP còn hơn phân nửa, coi như là an toàn.

Chiều đầu phía bên kia....

Tiểu Hỏa Tử lại tung một tiểu hỏa cầu bắn lên người Ngân Uế Ô Nha, rốt cục mở màn thủ tiêu một con, mục tiêu cũng chỉ còn lại có một con.

Hiện tại cả đội ngũ chỉ có Tiểu Hỏa Tử làm người công kích duy nhất, tất nhiên tốc độ sẽ chậm.

Thuần giáp chiến sĩ giờ chỉ phải gánh vác một nửa công kích, áp lực giảm nhiều, nhưng nàng cũng không có chút nào thả lỏng, chiến đấu càng về cuối, chuyện xấu càng nhiều, càng phải thật cẩn thận.

Ngân Uế Ô Nha rơi rụng tuôn ra một món trang bị, nhưng không ai tiến lên thu thập, kể cả nữ đạo tặc Tặc Khả Ái rảnh rỗi nhất kia, coi như còn có ý thức chiến đấu.

Dương An bên này, hơn 20 giây lại phát động một vòng kỹ năng công kích, tổng cộng lại xóa sạch thêm 8% máu của Huyết Uế Ô Nha.

Hơn hai mươi giây đã qua, toàn bộ kỹ năng lại sáng lên.

Dương An muốn làm lại trò cũ.

Chiếm ưu thế địa lợi, Dương An chiếm hết thượng phong, đánh cho Huyết Uế Ô Nha không ngẩng nổi đầu, hẳn càng thêm tin tưởng, cảm xúc thăng hoa, chìm đắm vào trong trận chiến.

Mọi hành động vẫn theo đúng kế hoạch, tâm cảnh giải phóng, thực lực Dương An phát huy đến lớn nhất.

Phá cốt tiễn lại một rít lên bắn ra, chuẩn xác phá vỡ khớp nối tại xương cánh Huyết Uế Ô Nha.

Độ hoàn thành 100%, 300% thương tổn cơ bản, 3 giây đóng băng.

Có điều lần này cũng không xuất hiện trạng thái suy yếu, nhưng cũng đã thương nặng Huyết Uế Ô Nha, HP còn không đến 30%.

Huyết Uế Ô Nha lại đóng băng, lại rơi xuống.

Liên hoàn tiễn!

Thần may mắn vẫn chưa đi, ba mũi tên liên hoàn tiễn toàn bộ tạo thành sát thương trí mạng, gây gấp đôi thương tổn, vượt quá 300 điểm.

Huyết Uế Ô Nha tổng cộng 3000 điểm HP, hiện tại còn lại không đến 25%.

Dương An lại bồi thêm một mũi chu độc tiễn, sát thương độc tố lại phát huy tác dụng.

Thời gian đóng băng qua đi, Huyết Uế Ô Nha chỉ còn 20% máu.

Liên tiếp chịu trọng thương, Huyết Uế Ô Nha đã muốn sôi gan, hai mắt cũng bởi vì cực độ phẫn nộ mà đỏ rực lên.

Huyết Uế Ô Nha thoát khỏi trạng thái đóng băng, một lần nữa bay lên.

Nhưng kỳ quái là lần này Huyết Uế Ô Nha cũng không có lập tức đuổi giết Dương An, mà bay thẳng lên tít trên cao.

“Oa ~ ”

Giữa không trung, Huyết Uế Ô Nha phát ra một tiếng kêu bi phẫn, thanh âm to rõ, truyền xa mấy trăm mét.

Nghe được Huyết Uế Ô Nha đột nhiên phát tiếng kêu giận dữ, Mỹ Song Song không khỏi liếc về phía đỉnh ngọn núi nơi Dương An đang chiến đấu.

Bởi vì khoảng cách khá xa, Mỹ Song Song cũng thấy không rõ lượng máu của Dương An cùng Huyết Uế Ô Nha, nhưng cũng bởi vì Dương An có thể bám trụ tiểu Boss lâu như vậy mà khiếp sợ.

Mỹ Song Song hơi phân tâm, bước chân khê lệch, liền trúng bảy tám cái thạch hóa chi vũ, hơn nữa phi thường bất hạnh gây ra hiệu quả hóa đá, thạch hóa chi vũ đợt kế tiếp đã không thể né tránh.

Nhưng may là ý thức của Mộc Tử đã có tiến bộ rất lớn, một cái trị liệu thuật đúng lúc dừng trên người Mỹ Song Song.

- Gia tăng tốc độ!

Mỹ Song Song hướng Tiểu Hỏa Tử phía sau quát lớn, nghe được tiếng kêu bi phẫn của Huyết Uế Ô Nha, nàng có một loại dự cảm không tốt lắm.

Người có dự cảm không tốt không chỉ Mỹ Song Song, Dương An thấy hành động quái dị của Huyết Uế Ô Nha, cũng biết chắc sẽ có sự tình bất hảo phát sinh.

Quả nhiên, sau tiếng kêu rít bi phẫn kia, bên cạnh Huyết Uế Ô Nha nhanh chóng ngưng tụ lên một bóng đen.

- Không phải chứ, lại có thể vào lúc này triệu hoán Ngân Uế Ô Nha!

Dương An nhìn rõ bóng đen kia, lập tức kinh hãi.

Quả nhiên, ngay sau đó bên cạnh Huyết Uế Ô Nha xuất hiện một con quái cùng Ngân Uế Ô Nha giống nhau như đúc.

Ngân Uế Ô Nha; triệu hoán quái ảnh, HP: 500

Hóa ra con khi Huyết Uế Ô Nha này có lượng máu thấp hơn 20%, sẽ có một tỷ lệ nhất định có thể triệu hồi ra một con Ngân Uế Ô Nha thủ vệ, có điều con thủ vệ đó chỉ có một nửa HP so với Ngân Uế Ô Nha chân chính, còn những thuộc tính khác hoàn toàn giống nhau.

- Đây là một con tiểu boss cấp 8 sao??

Dương An rất khiếp sợ, hẳn vốn biết được loại tiểu boss cấp thấp thế này không thể triệu hoán thủ vệ.

Kỳ thật hệ thống đặt ra điều này cũng chỉ là bù đắp nhược điểm của Huyết Uế Ô Nha mà thôi, hơn nữa cũng có tỷ lệ phát sinh.

Ngân Uế Ô Nha vừa xuất hiện, đã lập tức phóng tới Dương An.

Tốc độ Ngân Uế Ô Nha quá nhanh, chỉ 2-3 giây đã từ giữa không trung lao xuống dưới.

Dương An đương nhiên sẽ không đứng nguyên tại chỗ mặc nó công kích.

Cước bộ lại chuyển động, tiếp tục lợi dụng mấy cây cây thông già che giấu.

“Đô~ đô ~ đô ~ đô ~...”

Thạch hóa chi vũ dày đặc như mưa, bất quá thân ảnh Dương An không chậm, hơn nữa đã phi thường thuần thực với lợi dụng thân cây tránh né, xoay người một cái tránh được toàn bộ thạch hóa chi vũ, khiến tất cả dính lại trên thân cây.

Nhưng mà, Dương An hiện tại đối mặt không phải là chỉ có một con Ngân Uế Ô Nha.

Huyết Uế Ô Nha cũng bắt lấy cơ hội này xuất hiện phía sau Dương An, cùng Ngân Uế Ô Nha trước sau giáp công.

Huyết Uế Ô Nha phun một luồng hỏa diễm xuống dưới, Dương An lần này không thể tránh, HP nhanh chóng tụt xuống 100 điểm.

Dương An không chút do dự uống một bình sơ cấp thuần hồi, HP đầy trở lại, chân không ngừng nghỉ, nghiêng người lún lách trốn sau một gốc cây già khác.

Bị hai con Ô Nha giáp công, tình huống của Dương An đã trở nên gấp gáp.

Bất kể bị con nào trong hai con Ô Nha đánh trúng đều nguy, Dương An hiện tại không thể phản kích, chỉ có thể liều mạng tránh né chạy trốn.

Tình thế chuyển tiếp đột ngột, nhưng Dương An cũng không kích động.

May mắn là vẫn luôn để dành hoãn tốc tiến chưa sử dụng, giờ điều đó sẽ thành tác nhân xoay chuyển tình thế.

Từ lúc vừa nghe được Huyết Uế Ô Nha kêu rít, Mỹ Song Song đã lưu ý tình hình bên Dương An, đúng lúc nhìn thấy Dương An bị Huyết Uế Ô Nha cùng Ngân Uế Ô Nha giáp công truy kích, tình huống trở nên tương đối nguy cấp.

Mỹ Song Song lại thúc giục Tiểu Hỏa Tử tăng tốc công kích, bọn nàng nhất định phải mau chóng giải quyết trận chiến bên này, sau đó quay sang giải vây cho Dương An, nếu không, Dương An tử nạn, các nàng đối mặt với Huyết Uế Ô Nha có thủ vệ, nhiệm vụ chắc chắn thất bại.

Tiểu Hỏa Tử cũng biết tình huống nguy cấp, lập tức uống một bình sơ cấp thuần gian hồi ma dược tề, gia tăng cường độ công kích.

Cả mục sư Mộc Tử, Mỹ Song Song cũng bảo nàng tạm thời không cần trị liệu, thi triển Ly tử cầu công kích.

Tất cả khiến Ngân Uế Ô Nha rút máu thật sự mau, tiểu đội Mỹ Song Song rất nhanh là có thể qua giải cứu Dương An.

Nhưng trên thực tế, Dương An muốn từ đầu tới cuối một mình xử lý Huyết Uế Ô Nha, cho dù là đột nhiên xuất hiện một con Ngân Uế Ô Nha, Dương An cũng không nghĩ cần nhóm Mỹ Song Song lại đây giải cứu.

Bỏ qua công kích, không ngừng trốn tránh, rốt cục Dương An cũng qua được hơn 20 giây, liên hoàn tiền cùng phá cốt tiền đều đã phục hồi xong.

Chứng kiến hai kỹ năng lại một lần sáng lên, Dương An giống như thấy được ánh sáng hi vọng.

Nắm bắt cơ hội khó có, Dương An nhắm Ngân Uế Ô Nha bắn ra một mũi hoàn tốc tiền.

Bị hoàn tốc tiền bắn trúng, tốc độ Ngân Uế Ô Nha lập tức giảm đi.

Không để ý tới Ngân Uế Ô Nha tốc độ chậm lại, Dương An không ngừng di chuyển, khê lắc mình, giạt ra một chút khoảng cách, lập tức lại một mũi tên nhắm ngay Huyết Uế Ô Nha.

Phá cốt tiền!

Hôm nay vận may của Dương An giống như còn chưa dùng hết, phá cốt tiền lần thứ ba đánh ra độ hoàn thành 100%, hơn 200 điểm thương tổn, 3 giây đóng băng.

Đáng tiếc không có xuất hiện trạng thái suy yếu.

Huyết Uế Ô Nha lại một lần rơi xuống, tiếp tục giây dựa cũng vô dụng, trốn không thoát vận mệnh làm bia ngắm cố định.

Liên hoàn tiền, ba mũi tên nhọn cắm thẳng vào con mắt đỏ của Huyết Uế Ô Nha.

Ba mũi tên lại xuất hiện hai sát thương trí mạng.

Dương An thừa dịp Ngân Uế Ô Nha còn bị vây trong trạng thái chậm tốc, gia tăng xạ kích, tận lực tạo thành càng nhiều thương tổn.

Thời gian tiêu cực của cả Huyết Uế Ô Nha cùng Ngân Uế Ô Nha đều đã hết, hai con Ô Nha lại giáp công đuổi giết Dương An.

Mà HP của Huyết Uế Ô Nha lúc này đã không đến 10%.

Dương An trong lúc chạy trốn lại trúng một luồng hỏa diễm của Huyết Uế Ô Nha, HP còn khoảng 65%.

Đem mũi chuộc tiền còn sót lại bắn tới Huyết Uế Ô Nha, Dương An lại buông tha cho công kích, chuyên tâm tránh né, chờ đợi kỹ năng phục hồi xong.

Bất quá, lần này Dương An không cần chờ lâu như vậy, bởi vì tiểu đội Mỹ Song Song lúc này cũng đã chạy lại đây.

Tiểu Hỏa Tử toàn lực công kích, còn có Mộc Tử gia nhập, tiểu đội rốt cục thủ tiêu con Ngân Uế Ô Nha còn lại.

Đi lên đỉnh ngọn núi nhỏ, đám người Mỹ Song Song rốt cục thấy rõ cuộc chiến bên này, Dương An không ngừng tránh né hai con Ô Nha giáp công, luồn lách sau mấy cây thông già, động tác lưu loát vô cùng.

Mà khi bọn họ thấy được HP Huyết Uế Ô Nha tức thì khiếp sợ, Dương An lại có thể một mình đem tiểu BOSS cấp 8 đánh tới chỉ còn không đến 10% máu.

Thực lực của Dương An đã không cần hoài nghi!

Khiếp sợ đi qua, Mỹ Song Song lập tức phục hồi tinh thần, giờ cũng không phải lúc khiếp sợ.

Mỹ Song Song phóng một cái Trào phúng, muốn hấp dẫn cừu hận của con Ngân Uế Ô Nha kia, thế nhưng thất bại.

Cừu hận của Ngân Uế Ô Nha bị Huyết Uế Ô Nha triệu hoán ra này không phải dễ dàng có thể đổi mục tiêu.

Thấy thế, Mỹ Song Song lại thi triển Trào phúng, mà Tiểu Hỏa Tử cũng bắn một tiểu hỏa cầu về hướng Ngân Uế Ô Nha.

Bị hai người công kích, cừu hận của Ngân Uế Ô Nha mới rời khỏi người Dương An.

Dương An nhìn thấy đám người Mỹ Song Song tới giải vây, Ngân Uế Ô Nha bị kéo ra, áp lực giảm nhiều, đồng thời đã có thể phản kích.

Vào lúc này, Dương An cảm giác được toàn thân ấm áp, một luồng sáng trắng thuần khiết từ trên trời giáng xuống, HP cũng khôi phục 100 điểm.

Dương An biết là trị liệu thuật của Mộc Tử, phân phó trước khi chiến đấu lúc trước của hắn rất cực thực hiện.

Dương An giờ cũng không có thời gian nhìn Mộc Tử, vòng quanh thân cây bắt đầu phản kích.

Dưới công kích của Dương An, máu của Huyết Uế Ô Nha không ngừng giảm xuống, tuy rằng rất chậm, nhưng ngòm cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Mà đồng thời, dưới oanh tạc toàn lực của Tiểu Hỏa Tử, Ngân Uế Ô Nha triệu hoán chỉ có một nửa HP cũng không kiên trì thêm, bị giết chết.

Tiểu Hỏa Tử lại qua bên này cùng giáp công với Dương An, tuy rằng Huyết Uế Ô Nha phòng ngự ma pháp rất cao, nhưng vẫn dính một chút thương tổn.

Hơn mười giây sau, Huyết Uế Ô Nha rốt cục HP thấy đáy, chết cứng rơi xuống mặt đất.

Dương An lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, trận tử chiến này xem như là giải quyết hữu kinh vô hiểm.

24. Chương 24: Hắc Vũ Chi Giới

Nhìn thấy Huyết Uế Ô Nha bị giết chết, rơi rụng trên mặt đất, bốn người tiểu đội Song Song đều khó có thể tin, một cung tiền thủ cấp 6 lại có thể một mình xử lý một con tiểu boss cấp 8, hơn nữa là con boss có công kích phi thường phiến toái.

Kỳ thật ngay cả Dương An cũng có chút khó có thể tin, chiến đấu kết thúc, Dương An mới chính thức cảm giác được, trận chiến này quả thật quá thuận lợi rồi.

Bất quá Dương An cũng hiểu được, nếu chống lại tiểu boss loại hình khác, hoặc không có ưu thế địa lợi, muốn thuận lợi xử lý tiểu boss như thế là không có khả năng.

Xử lý một con tiểu boss, Dương An cũng không nhận mình là cao thủ gì, con đường phía trước của hắn còn rất, rất dài.

Có điều, Dương An không cho là mình là cao thủ, nhưng người khác thì không nghĩ vậy, ánh mắt bốn người đội Song Song nhìn về Dương An đã hoàn toàn khác trước, thậm chí cả Tặc Khả Ái cũng không khỏi bội phục

Bởi vì tuyệt đại bộ phận máu của Huyết Uế Ô Nha là do Dương An xóa sạch, cho nên exp giết quái cũng phần lớn thuộc về hắn.

Vượt hai cấp xử lý một tiểu boss, exp gia tăng rất nhiều. Giết boss được không ít exp, thêm lúc trước xử lý đồng đảo Thiết Trảo Ô Nha đoạt được exp, cũng đủ thăng cấp.

Dương An lên tới cấp 7, đồng thời trạng thái cũng khôi phục trọn vẹn.

Nhiệm vụ hoàn thành, hệ thống cũng đã đưa ra độ hoàn thành nhiệm vụ, Dương An đạt 70%, tiểu đội Song Song xử lý hai Ngân Uế Ô Nha cùng một con thủ vệ bị triệu hoán, độ hoàn thành nhiệm vụ là 30%.

Dương An chiếm ưu thế tuyệt đối, đồng thời cũng được hưởng quyền lựa chọn tuyệt đối, cái này đại biểu Dương An nhất định có thể cầm kiện hộ oản(bao cổ tay) lam trang kia.

Kế tiếp chính là phân phối trang bị rơi ra.

Lúc này Song Song cũng đã ngồi cạnh ba kiện trang bị rơi trên mặt đất.

- Hai Ngân Uế Ô Nha rơi ra hai kiện trang bị, đều là lục trang, mà Huyết Uế Ô Nha thì rơi ra một món lam trang, một món lục trang, con Ngân Uế Ô Nha cuối cùng thì không có đồ, chỉ có 4 vàng.

Song Song chậm rãi nói.

Dương An cũng không có hoài nghi bọn họ sẽ giấu đi kiện trang bị nào, dù sao đã ký tên hiệp thương, hệ thống sẽ có giám sát.

Dương An cũng nhìn thấy thuộc tính của bốn kiện trang bị.

Hắc Vũ phi phong (áo choàng): phẩm cấp lục trang, phòng ngự 12 17, nhanh nhẹn +5, né tránh +1, tốc độ di động +1.

Hắc Vũ chi giới (nhẫn): phẩm cấp lục trang, sức mạnh +5, 5% tỷ lệ công kích gây ra hiệu quả hóa đá.

Ám Hỏa pháp bào (áo choàng ma pháp): phẩm cấp lam trang, phòng ngự 14 21, trí lực +8, tinh thần +7, tốc độ niệm chú +1, độ thân hòa hỏa nguyên tố +2.

Huyết Nha thủ sáo (bao tay): phẩm cấp, lục trang, phòng ngự 6 9, tinh thần +5.

Bốn kiện lục trang đều rất không tồi, đặc biệt là hắc vũ chi giới cùng lam trang ám hỏa pháp bào. Hắc Vũ chi giới có 5% hiệu quả hóa đá, loại hiệu quả đặc thù này rất ít xuất hiện ở lục trang, từ tử trang trở lên mới có nhiều, lam trang thì thi thoảng, còn lục trang thật quá ít. Có thuộc tính đặc thù này, hắc vũ chi giới thậm chí so được với rất nhiều trang bị màu lam.

Về phần lam trang ám hỏa pháp bào, độ thân hòa hỏa nguyên tố +2, đây quả thực chính là thuộc tính đặc thù hỏa nguyên tố thao khống sư (hỏa khống) yêu thích nhất, nguyên tố thao khống sư nguyên tố có độ thân hòa càng cao, thao khống nguyên tố càng thêm mạnh mẽ.

Song phương đều xem như người biết hàng, thấy rõ giá trị hai kiện trang bị đó.

- Cô muốn chia thế nào?

Dương An hỏi, tuy rằng lúc trước đã thỏa thuận hẳn có quyền ưu tiên được lựa chọn trang bị, nhưng người khác cũng có ra sức, đặc biệt kéo hai con Ngân Uế Ô Nha rời đi, Dương An mới có thể thuận lợi xử lý Huyết Uế Ô Nha, cho nên vẫn lịch sự hỏi.

Song Song nghĩ nghĩ, nói:

- Ám Hỏa pháp bào cùng Huyết Nha thủ sáo chúng tôi muốn, nhẫn, phi phong cùng tiền vàng thì cho anh, thêm toàn bộ phần thưởng nhiệm vụ cũng là của anh.

Hai kiện lục trang thêm 4 vàng, so sánh với một món cực phẩm lam trang pháp bào, tính ra Dương An có chút thiệt, về phần thưởng nhiệm vụ, Dương An chiếm 70% độ hoàn thành, vốn là có thể chiếm đại bộ phận phần thưởng.

- Tốt, cứ vậy đi!

Dương An nghĩ nghĩ, mặc dù có chút thiệt thòi, nhưng cũng không nhiều, coi như trả cho một cái trị liệu của mục sư kia đi.

Dương An lại chiếm được hai kiện lục trang, đặc biệt hắc vũ chi giới mang theo hiệu quả hóa đá đặc thù, thực lực Dương An càng mạnh hơn.

Xong xuôi, Dương An thi triển Thái Tập Thuật trên xác Huyết Uế Ô Nha cùng hai con Ngân Uế Ô Nha, chiếm được một phần Ô Nha tinh huyết cùng 2 cm chất sừng ở cái mỏ xám bạc, đều là tài liệu tạo trang bị, nhưng không có nhiều tác dụng với Dương An.

Tạm nghỉ khôi phục trạng thái xong, Dương An cùng tiểu đội Song Song về mạo hiểm giả công hội tại Tô Bối Lan tiểu trấn giao nhiệm vụ.

Nhiệm vụ số 0122 hoàn thành, Dương An nhận được exp tương đối dày, đạt 20% của cấp 7. Bốn người tiểu đội Song Song cũng tương ứng lấy được phần thưởng exp theo độ hoàn thành.

Theo thỏa thuận, Dương An có được toàn bộ nhiệm vụ phần thưởng: 20 vàng, còn có một kiện lam trang hộ oản.

Phong tốc hộ oản: phẩm cấp, lam trang, phòng ngự 16 19, nhanh nhẹn +12, sức mạnh +3, tốc độ công kích +3.

Hệ thống hạn định, trang bị màu lam chỉ tới đa cộng thêm một thuộc tính là 15 điểm, mà phong tốc hộ oản đã thêm tới 12 điểm nhanh nhẹn.

So với Âm Hỏa pháp bào, lam trang Phong tốc hộ oản này của Dương An kém hơn một chút, nhưng Dương An cũng thấy đủ rồi.

Người cần có cái tâm truy cầu, nhưng không thể tham.

Song Song thấy Dương An đã lĩnh xong phần thưởng nhiệm vụ, liền tiến lên, nói:

- Ngã Gia, kế tiếp anh có định làm gì không?
- Cũng không có gì đặc biệt, chỉ đi giết quái luyện cấp thôi.

Dương An nói.

Vừa rồi Dương An lại ngó danh sách nhiệm vụ trong mạo hiểm giả công hội một chút, không thấy nhiệm vụ nào có giá trị, kế tiếp cũng chỉ đi luyện cấp luyện kỹ năng.

Song Song mỉm cười, nói:

- Thế thì không bằng chúng ta tổ đội đi, chúng tôi biết một địa điểm luyện cấp không tệ, hẳn là nhanh hơn anh đi một mình đấy.

Dương An nghe được Song Song muốn mời tổ đội, cũng có chút kinh ngạc, thông thường một đội ngũ cố định sẽ rất ít khi tổ đội với người lạ, nhưng Song Song đưa ra lời mời như vậy, ngoài việc tín nhiệm Dương An, còn là vì thực lực của hắn.

Dương An nghĩ nghĩ, cảm thấy thái độ làm người của đám Song Song khá tốt, thực lực cũng không tệ, hơn nữa hai ngày tới đã là lễ Trung Thu, hôm đó chắc chắn phải khuya mới có thể online, giờ tranh thủ giết quái kiếm thật nhiều exp mới là chính xác.

- Được rồi!

Dương An cười cười, đáp ứng.

Vì đã thấy thực lực biểu hiện ra khi xử lý Huyết Uế Ô Nha của Dương An, nữ đạo tặc Tặc Khả Ái cũng không có ý kiến gì, còn hai người Tiểu Hỏa Tử cùng Mộc Tử thì dĩ nhiên là càng không.

Mọi người bổ sung sửa sang hành trang, lại rời khỏi Tô Bối Lan tiểu trấn.

Nguyên lai địa phương theo lời Song Song nói là ở phía tây nơi hoang dã, nhưng cách rất xa vị trí Huyết Uế Ô Nha.

20 phút sau, Song Song mang theo đội ngũ tới một tiểu hạp cốc hoang vu. Bên trong tiểu hạp cốc này có một chỗ đặc biệt, có mấy tảng đá thật lớn xếp cùng chỗ ngăn phía trước lại, chỉ lưu lại một khoảng trống chừng 1-2 mét.

(Hạp cốc: khe núi)

Đây quả thật là một địa điểm luyện cấp thật tốt, chỉ cần thuận giáp chiến sĩ đứng trước chỗ hổng kia, chặn đứng quái phía trước, mặt sau đồng đội chỉ cần mặc sức công kích sẽ an toàn, lại mau lẹ.

Song Song còn nói cho Dương An, cách chỗ hổng này 40-50 mét, mỗi 15 giây lại sinh ra 5 con hoang địa dã lang (sói) cấp 9, phòng ngự ma pháp cùng phòng ngự vật lý đều không cao, chỉ là tốc độ cực nhanh, công kích không tồi, dù có ưu thế địa hình như thế này, muốn giết bọn chúng cũng mất kha khá công sức.

25. Chương 25: Lại Có Nhiệm Vụ

Song Song buff cho mình thêm 1 cái Thạch phu thuật, hai tay giơ lên đại thuẫn chắn lại chỗ hổng không đến hai mét chỉ đủ cho hai con Hoang Địa Dã Lang công kích, thêm phía sau lại có một mục sư hỗ trợ, muốn một lần giết 5 con Hoang Địa Dã Lang không phải vấn đề lớn.

Nhìn xung quanh bên ngoài chỉ thấy bảy Hoang Địa Dã Lang đang di động. Ánh mắt Dương An sắc bén lựa chọn một đầu dã lang.

“Sưu ~ ”

Dương An bắn một mũi tên xẹt thành một đường cong tuyệt đẹp, “Phốc” một tiếng cắm vào hốc mắt con hoang địa dã lang.

Phát đầu tiên, dùng bắn xa chính xác thành công khiến trong lòng Dương An tràn ngập vui vẻ, kĩ xảo bắn xa hẳn sử dụng càng ngày càng thuần thục.

Con dã lang bị công kích tru lên đau đớn hướng về phía Dương An điên cuồng chạy tới. Mặt khác bốn con dã lang còn lại đồng thời cũng bị kích động.

Năm con Hoang địa dã lang xuất hiện cừu dây chuyền, Dương An chỉ cần một lần bắn đã hấp dẫn toàn bộ năm con tiến gần tới đây.

Mỗi người đều có nhiệm vụ vị trí riêng. Chiến đấu chính thức bắt đầu.

Dương An bắn ra một mũi Phá cốt tiễn nhằm vào đầu dã lang chạy tới đầu tiên. 90% độ hoàn thành tạo thành sát thương không tồi.

Theo sát Dương An vừa ra tay là một hỏa cầu nóng rực nhằm trúng ngay đầu Hoang địa dã lang đó. Tiểu Hỏa Tử cũng ra tay.

Dương An liên tiếp dùng liên hoàn tiễn, chu độc tiễn, thêm Ly tử cầu của Tiểu Hỏa Tử công kích khiến con Hoang Địa dã lang còn chưa tới gần đã bị giết chết.

Dương An tung tiếp Hoãn tốc tiễn nhằm vào con Hoang địa dã lang thứ hai khiến tốc độ của nó chậm lại. Tiểu Hỏa Tử lúc này không tiếp tục công kích mà muốn tranh thủ thời gian ngưng tụ kỹ năng Hỏa tường.

Dương An liên tục không ngừng xạ kích.

Có ba đầu Hoang địa dã lang muốn tập kích bất ngờ nhưng tới gần cũng chỉ có hai con (một con bị chậm tốc).

Song Song lui lại về sau nửa bước lấy đà rồi lao lên vạ chạm phía trước, đại thuấn một đòn đánh lui một đầu Hoang địa dã lang vừa xông vào, sau đó lại một cái Trào phúng đánh vào đầu dã lang còn lại, đem chỗ hổng chắn kín mà thương tổn của bản thân thì giảm đến ít nhất.

Lúc này Hỏa tường của Tiểu Hỏa Tử đã ngưng tụ xong, nhiệt độ xung quanh tăng nhanh, phía trước chỗ hổng xuất hiện một bức tường lửa bốc cháy hùng hực.

Hỏa tường gây ra sát thương liên tục khiến cho HP của ba đầu Hoang địa dã lang liên tiếp tụt xuống.

Dương An thì tiếp tục không ngừng xạ kích, mà nữ đạo tặc Tặc Khả Ái thì thỉnh thoảng từ sau lưng Dương An lao tới đâm mấy nhát trên người hoang địa dã lang.

Mục sư Mộc Tử mặt sau chỉ cần chiếu cổ Song Song, không có áp lực gì.

Ba người đồng thời công kích, còn có hỏa tường gây sát thương trong phạm vi nhất định, năm đầu Hoang địa dã lang trước sau không đến 15 giây đều bị giết chết.

Tiểu Hỏa Tử cùng Mộc tử lập tức uống tuyền thủy minh tướng, khôi ma lực.

(Tuyền thủy minh tướng: tên lọ hồi mana của game này)

Tuyền thủy là vật phẩm hồi lại ma lực tốc độ chậm, giá cả so với loại lập tức hồi phục rẻ hơn rất nhiều.

Qua 15 giây, phía trước lại xuất hiện 5 đầu Hoang địa dã lang nhưng ma lực của Tiểu Hỏa Tử mới chỉ khôi phục được hơn phân nửa.

Dương An phân phó Tiểu Hỏa Tử không cần làm ra công kích khác, chỉ cần duy trì hỏa tường quanh người là được.

Hỏa tường thuật là loại ma pháp duy trì liên tục, nếu có kỹ thuật thao khống nguyên tố tốt thì trừ ma lực khô kiệt sẽ luôn có thể duy trì.

Dương An lại dùng bắn xa dẫn quái, lập lại chiêu cũ, tuy rằng một mình không thể đem con dã lang thứ nhất xử lý trước khi nó tới gần, nhưng chỉ cần nó chạm phải bức tường lửa kia cũng sẽ rất nhanh bị ngọn lửa bao phủ.

Như vậy năm lần đi qua, tình huống lại phát sinh biến hóa.

Tốc độ làm mới quái của Hoang địa dã lang, cứ mỗi 15 giây lại phải giết một đám mới tạm ổn định lại.

Áp lực lên tiểu đội đại tăng, bất quá có Dương An là công kích cự ly xa gia nhập nên còn có thể miễn cưỡng đứng vững.

Cứ như vậy, Song Song che chắn phía trước, Tiểu Hỏa Tử duy trì hỏa tường không ngừng đốt quái, Mộc Tử hậu phương phụ trách trị liệu, Tặc Khả Ái thỉnh thoảng đâm lên tăng cường người công kích, Dương An thì không ngừng dẫn quái lại, sau ba bốn lượt tới khi ma lực Tiểu Hỏa Tử không đủ duy trì hỏa tường mới dừng lại một lát.

Hoang địa dã lang không ngừng bị giết, exp thì không ngừng tăng lên

So với việc một mình giết quái, tổ đội luyện cấp nhanh hơn nhiều. Dương An thầm nghĩ mình may mắn khi lựa chọn cùng bọn Song Song tổ đội giết quái với nhau.

Bất quá có thể giết quái thoải mái như thế nguyên nhân chủ yếu cũng là do việc lợi dụng được địa hình.

Dương An cùng tiểu đội Song Song suốt một buổi chiều (thời gian trong trò chơi) cấp bậc tăng lên 65%, gần đủ để thăng một cấp.

Giết quái bình thường tỉ lệ bạo đồ rất thấp, nhưng giết cả một chiều cũng tuôn ra được một món đồ chiến sĩ lục trang hộ thối còn có vài món đồ trắng và không ít tiền vàng.

Mặt trời sắp xuống núi, Dương An cùng tiểu đội Song Song cũng quay trở về Tô Bối Lan tiểu trấn, chia chiến lợi phẩm xong sau đó thêm bạn rồi log out.

Bởi vì tổ đội giết quái, exp không ngừng tăng lên, nên Dương An cũng quên mất việc log out sớm, sau khi log out tháo mũ chơi game ra thì đã thấy hơn bảy giờ, có điều hôm nay là thứ bảy, em gái hắn không cần đi học nên cũng không có vấn đề gì. Cả nhà cùng ăn điểm tâm, mẹ Dương An đi làm, hai anh em Dương An Dương Lâm thì quét dọn lại nhà cửa.

Đến nửa đêm Dương An lại online tiến vào trò chơi

Trải qua một ngày không ngừng giết quái, độ thành thực kỹ năng Phá cốt tiền của Dương An đã đủ để tăng lên cấp 3 mà Hoãn tốc tiền dùng ít hơn, thời gian phục hồi cũng dài hơn nên độ thuần thực kém một chút, chuộc tiền thì sẽ mau chóng tăng lên cấp 2.

Bất quá Dương An mong đợi nhất là hiệu quả của hai kỹ năng trụ cột chuyên tâm vũ khí loại cung cùng tinh chuẩn xạ kích khi thăng lên cấp 2, mà độ thuần thực của hai kỹ năng này cũng đã đủ rồi.

Dương An ngay lập tức chạy đến công hội chức nghiệp cung tiễn thủ thăng cấp kỹ năng.

- Xin chào Lạc Đặc đạo sư, làm phiền ngài một chút, ta muốn thăng cấp mấy kỹ năng.

Dương An tôn kính hướng về vị cung tiễn thủ đạo sư tên Lạc Đặc vẫn luôn ngồi trên xích đu lau chùi trường cung trong tay nói.

Vô luận là giai đoạn nào, người muốn học tập cùng thăng cấp kỹ năng đều phải đến chỗ đạo sư của chức nghiệp nghiệp để tiến hành.

- A! Lại là người à, lần này cần tăng lên mấy kỹ năng hả?

Cung tiễn thủ đạo sư Lạc Đặc ngẩng đầu hơi liếc mắt nhìn Dương An một cái, biểu hiện đã nhận ra hắn.

Điều này cũng khó trách, bởi vì độ thuần thực kỹ năng tăng lên rất khó khăn, đặc biệt là loại kỹ năng đặc thù như Phá cốt tiên, nhưng mà sau khi học tập chưa đến hai ngày Dương An đã thăng cấp được kỹ năng này, nên cung tiễn thủ đạo sư cũng có điểm ấn tượng với hắn.

- Lần này cần thăng cấp bốn cái kỹ năng là phá cốt tiên, liên hoàn tiên, chuyên tâm vũ khí loại cung cùng tinh chuẩn xạ kích.

Dương An nói.

- Hử?

Nghe được mấy kỹ năng Dương An cần thăng cấp, cung tiễn thủ đạo sư hơi kinh hãi, ánh mắt quét một vòng ở trên người Dương An, sau đó nhìn chằm chằm vào hai mắt Dương An, giống như là muốn nhìn thấu hắn.

- Không ngờ một sơ cấp cung tiễn thủ có thể nắm được mấu chốt tới hai kỹ năng trụ cột, hiếm có, hiếm có.

Cung tiễn thủ đạo sư gật gật đầu, trong ánh mắt mang theo một ít tán thưởng.

- Ta nhớ là người đã học cả ba kỹ năng trụ cột, còn Nắm giữ vũ khí loại cung thì sao, đã mò ra mấu chốt chưa?

Cung tiễn thủ đạo sư không có vội vã giúp Dương An thăng cấp kỹ năng, mà đưa ra một vấn đề.

Dương An lắc lắc đầu, có điểm bất đắc dĩ nói:

- Thực hồ thẹn, Nắm giữ vũ khí loại cung ta vẫn chưa thấy một điểm đầu mối nào, có điều ta sẽ tiếp tục lần mò.

Cung tiễn thủ đạo sư gật gật đầu, nói:

- Mặc dù có điểm đáng tiếc, nhưng có thể nắm giữ đến hai cái đã rất không tồi rồi.

- Ta lại hỏi người một vấn đề, người lý giải cái từ ‘Trụ cột’ như thế nào?

Cung tiễn thủ đạo sư lại hỏi.

Dương An không cần suy nghĩ, như là sớm có đáp án, nói:

- Trụ cột chính là căn bản của mỗi một cái chức nghiệp, là hạch tâm của mỗi một chức nghiệp, chỉ có rèn luyện tốt trụ cột mới có thể tiến xa, nếu trụ cột không tốt, thì con đường phía trước cũng rất mau sụp đổ.

- Ha ha ha, tốt, nói rất hay.

Cung tiễn thủ đạo sư rất hài lòng với đáp án của Dương An, cười nói.

- Chỗ này của ta có một cái nhiệm vụ, không biết người có hứng thú hay không đây?

26. Chương 26: Kỹ Năng Thăng Cấp Cường Hãn

- Nhiệm vụ!

Nghe cung tiễn thủ đạo sư nói có một nhiệm vụ, trong lòng Dương An vui vẻ lên.

Dưới tình huống này tuyên bố nhiệm vụ hắn không phải là loại đại chúng thông thường, hơn nữa nhiệm vụ do nhân vật như cung tiễn thủ đạo sư tuyên bố thì phần thưởng ắt cũng không tồi.

Bất quá Dương An cũng coi như bình tĩnh, không có bị lợi ích làm u mê, chẳng may nhiệm vụ khó khăn lớn, hơn nữa trừng phạt khi thất bại nặng thì cần phải lo lắng suy nghĩ đây!

- Xin hỏi nội dung nhiệm vụ là gì?

Dương An hỏi, cũng chưa vội đáp ứng.

Cung tiễn thủ đạo sư gật gật đầu tán thưởng, nói:

- Biên giới phía đông bắc tiểu trấn có một hạp cốc tên là Lê Minh, trong hạp cốc có một gốc đại thụ cao quá 60 mét, trên đỉnh cây đại thụ này sinh một trái ‘Thần hi quả’, nhiệm vụ của người chính là giúp ta mang ‘Thần hi quả’ về đây, mà phần thưởng cho nhiệm vụ là hai kỹ năng trụ cột chuyên tâm vũ khí loại cung cùng tinh chuẩn xạ kích sẽ đều tăng lên 1 cấp, hoặc một kỹ năng cường lực của cung tiễn thủ 4x, hai chọn một.

- Phần thưởng quá hấp dẫn!

Dương An không khỏi cả kinh.

Hai kỹ năng trụ cột tiếp tục tăng 1 cấp, hiệu quả sẽ đến mức nào, Dương An rất là xem trọng, mà một kỹ năng cường lực cấp 4x cũng không thể bỏ qua, một cung tiễn thủ sơ cấp có thể có được một kỹ năng cường lực của cấp 4x, vô luận là giết boss, hay là PK, đều sẽ mang tác dụng thật lớn.

(PK: Player Killer, chỉ việc giết người chơi khác trong game)

Bất quá rất nhanh, Dương An liền quyết định, nếu nhiệm vụ thành công, nhất định sẽ lựa chọn tăng lên hai kỹ năng trụ cột.

- Ta còn muốn hỏi một chút, nhiệm vụ thất bại trừng phạt là cái gì?

Dương An lại hỏi.

Cung tiễn thủ đạo sư lắc lắc đầu, nói:

- Nhiệm vụ thất bại không có bất kỳ trừng phạt nào, nhiệm vụ này thuần túy là bởi vì ta thấy người nắm giữ hai kỹ năng trụ cột mà đưa cho người làm phần thưởng, nếu người đem cả ba kỹ năng trụ cột đều nắm giữ, phần thưởng còn có thể càng phong phú.

Nghe được cung tiễn thủ đạo sư nói nhiệm vụ này là phần thưởng cho hân, Dương An cảm giác may mắn thật sâu, đồng thời cũng hiểu thêm, đây là một cách để phát sinh nhiệm vụ.

- Cảm ơn đạo sư, ta quyết định nhận nhiệm vụ này.

Dương An lễ phép đáp.

- Ah! Thiếu chút nữa quên, bên cạnh ‘Thần hi quả’ có một con tiểu boss cấp 10 thủ hộ, trong quá trình nếu tử vong thì nhiệm vụ thất bại, còn nữa, chu kỳ sinh trưởng của ‘Thần hi quả’ rất ngắn, khi mặt trời xuống núi ‘Thần hi quả’ cũng sẽ lập tức rơi xuống nát vụn, cho nên, trước khi hoàng hôn người phải lấy được ‘Thần hi quả’, nếu không nhiệm vụ cũng coi như thất bại.

Cung tiễn thủ đạo sư bổ sung điều cuối cùng.

- Ta hiểu rồi!

Dương An gật gật đầu, nói.

Thời gian nhiệm vụ là một ngày, thế cũng đã đủ rồi, còn về tiểu boss cấp 10, Dương An rất có lòng tin, hơn nữa mấy kỹ năng sắp muốn thăng cấp, đến lúc đó thực lực càng mạnh, nhiệm vụ này hẳn là có thể hoàn thành.

Sau khi Dương An tiếp nhận rồi nhiệm vụ, cung tiễn thủ đạo sư còn miễn phí giúp hân đề thăng mấy kỹ năng cần thăng cấp.

Dương An nôn nóng vội xem thuộc tính kỹ năng sau khi thăng cấp là thế nào.

Chuyên tâm vũ khí loại cung: kỹ năng trụ cột, cấp 2, tăng lên 10% lực công kích vũ khí loại cung, tầm bắn xa nhất tăng 20%.

Tinh chuẩn xạ kích: kỹ năng trụ cột, cấp 2, tăng lên 20% xác suất bắn trúng mục tiêu, 10% tỷ lệ sát thương trí mạng.

Chứng kiến hiệu quả hai kỹ năng trụ cột cấp 2, Dương An phi thường kích động, hiệu quả như vậy vượt xa mong muốn của hân, lúc trước chơi băng khổng, Dương An cũng không thể đem cấp bậc kỹ năng trụ cột

tăng lên, bởi vậy cũng không biết hiệu quả của kỹ năng sau khi thăng cấp, không có nghĩ đến ngoài ý muốn có được phương pháp tăng kỹ năng của cung tiễn thủ lại mang đến kinh hỉ lớn như thế.

Tầm bắn xa nhất tăng lên 20%. Tầm bắn ban đầu của cung tiễn thủ là 25 mét, với cấp bậc của Dương An hiện tại, cộng với trang bị thuộc tính đề thăng sức mạnh, tầm bắn xa nhất cũng chỉ gia tăng hơn 1 mét.

Hiện giờ tăng lên 20%, cũng tức là nói tầm bắn xa nhất của Dương An tiếp cận 32 mét, tăng lên hơn 5 mét, hơn nữa đây là một loại tỉ lệ phần trăm tăng lên, cơ số càng lớn, gia tăng càng nhiều.

Lấy tốc độ công kích của Dương An hiện tại, đối phó với mục tiêu tốc độ thông thường, chính là cự ly công kích không tương.

Đương nhiên, tầm bắn xa nhất tăng lên, tác dụng tuyệt không chỉ có thế.

Về phần xác suất trúng mục tiêu đề thăng, đại biểu cho tiến thuật của Dương An càng thêm chính xác.

Kỳ thật, trong Phong Vân, trúng mục tiêu hay không là do thao túng của người chơi với công kích, xác suất trúng mục tiêu này là một giá trị có thể thay đổi.

Cũng tức là nói, cho dù người có xác suất trúng mục tiêu 100%, nhưng nếu người công kích sai hướng, hoặc chọn một mục tiêu quá xa, thì đương nhiên không thể trúng đích.

Xác suất trúng mục tiêu này đối với cung tiễn thủ mà nói vẫn rất trọng yếu.

Cung tiễn thủ xạ kích yêu cầu chính là chuẩn xác, trúng mục tiêu xác suất càng cao, độ chính xác càng cao.

Xác suất trúng mục tiêu cao, ảnh hưởng từ bên ngoài với quỹ tích phi hành của mũi tên giảm nhỏ, như gió hướng, mưa tuyết...

Hơn nữa, xác suất trúng mục tiêu cao cũng giúp tăng thực lực, vì khi đối mặt mục tiêu tốc độ di động nhanh có thể bắn chuẩn xác hơn.

Hai kỹ năng trụ cột cấp 2 cho Dương An không ít kinh hỉ, còn hai kỹ năng sơ cấp cấp 3 cũng rất không tồi.

Kỹ năng phá cốt tiền cấp 3 sát thương tăng lên tới 90 điểm, thời gian phục hồi 22 giây.

Liên hoàn tiền cấp 3 có thể liên tục bắn ra 4 mũi tên.

Thăng cấp kỹ năng, thực lực của Dương An tăng lên trên diện rộng.

Ly khai công hội chức nghiệp cung tiễn thủ, Dương An sửa sang lại một phen, bổ sung mũi tên, còn có hai bình sơ cấp thuận gian hồi phục được tề, sau đó rời Tô Bối Lan tiểu trấn, chạy về hướng Đông Bắc.

Lê Minh hạp cốc nằm ở phía Đông Bắc Tô Bối Lan tiểu trấn, khá xa, lấy tốc độ một thân lam lục trang cộng thêm lượng lớn thuộc tính nhanh nhẹn của Dương An mà cũng mất 30 phút mới chạy tới.

Thảm thực vật ở Lê Minh hạp cốc tương đối phong phú, tầng cao đủ loại cây to lớn, dưới thấp là bụi cây rậm rạp, các loại hoa cỏ đều sinh trưởng tươi tốt, khiến người vừa bước vào liền có cảm giác sinh cơ bừng bừng, tràn ngập hi vọng.

Nhưng mà, tại địa phương này, lại nảy sinh một loại sinh vật hắc ám, tiểu ác ma cấp 9.

Tiểu ác ma toàn thân màu đen, thân thể tròn như viên cầu có thêm một đôi cánh dơi, một khi mở ra dài khoảng hai thước, phi hành được trong tầng trời thấp, tập kích mạo hiểm giả tiến vào hạp cốc, máu ít thủ yếu, nhưng công kích rất cao, hơn nữa công kích còn có hiệu quả hấp huyết, đối phó cũng rất là phiền toái.

Nhìn thấy một tiểu ác ma đằng xa, Dương An dừng cách khoảng 65 mét, bắn xa một tên hấp dẫn tiểu ác ma lại đây.

Phá cốt tiền!

Tiểu ác ma vừa bay vào phạm vi 32 mét tầm bắn, Dương An liền lập tức xuất một mũi phá cốt tiền, bắn trúng xương cánh tiểu ác ma.

Độ hoàn thành 95%, lấy đi 250 điểm thương tổn.

Chuyên tâm vũ khí loại cung cấp 2 tăng lên 10% lực công kích, Dương An chỉ dùng xạ kích An thông thường cũng lấy đi của tiểu ác ma này hơn 70 điểm máu.

Tiểu ác ma đang bay bổng lảo đảo, Dương An nắm lấy cơ hội, liên hoàn tiễn ngay sau đó bắn ra.

Bốn mũi tên nhọn liên tục cực nhanh, toàn bộ bắn vào cái miệng rộng đỏ lòm như chậu máu của tiểu ác ma. -75, -77, -74, -150.

Liên tục bốn thương tổn, còn có một mũi gây sát thương trí mạng.

Lúc này còn cách tiểu ác ma hơn 20 mét, con quái này tuy có thể phi hành nhưng tốc độ không nhanh.

Dương An bổ sung thêm hai mũi tên thông thường, tiểu ác ma còn chưa bay tới đã bị giết chết.

Lực sát thương kỹ năng cấp 3 thật sự quá cường hãn.

Trước sau chỉ vài giây đồng hồ, có thể dễ dàng xử lý một tiểu ác ma, hơn nữa còn trong lúc nó còn chưa thể bay lại gần.

Thấy tình hình như thế, Dương An tiếp tục muốn dùng bắn xa chính xác dẫn quái thử thêm, kỹ năng trụ cột tăng lên, hiệu quả thật sự quá cường đại.

Dương An chạy tới lấy mấy bạc rơi ra, sau đó sử dụng Thái Tập Thuật, nhặt được một cái hấp huyết lão nha (răng).

Không đợi kỹ năng phục hồi xong, Dương An tiếp tục dẫn dụ một con tiểu ác ma nữa.

Một mũi chu độc tiễn, tiểu ác ma đã trúng sát thương độc tố, sau đó hoãn tốc tiễn, tốc độ tiểu ác ma giảm đi, Dương An mượn thời cơ, xạ kích thông thường liên tục ra tay.

Bởi vì công kích cao, cộng thêm mỗi mũi tên Dương An đều nhắm vào cái miệng rộng của tiểu ác ma, tần suất xuất hiện sát thương trí mạng rất cao.

Cái miệng to như chậu máu của tiểu ác ma là vũ khí lớn nhất của nó, đồng thời cũng là nhược điểm lớn nhất.

Dương An vừa đánh vừa di động, cuối cùng dùng hơn mười giây, không tổn hao gì xử lý tiểu ác ma.

Thu thập xong chiến lợi phẩm, hai kỹ năng lúc trước đã phục hồi xong.

Dương An một đường không ngừng sát nhập Lê Minh hạp cốc tiểu ác ma bị giết chết không 100 cũng phải hơn 90 con.

Một đường giết chóc, khoảng 1 giờ sau, rốt cục Dương An giết tới bên trong Lê Minh hạp cốc, mà cây đại thụ cao hơn 60 mét kia cũng đập vào mắt.

27. Chương 27: Thần Hi Quả

Bên trong Lê Minh hạp cốc là một khoảng đất trống rộng lớn, trên mặt đất cỏ xanh mọc cao hai tấc, phạm vi trăm mét không có bất kỳ gốc cây lớn nào sinh trưởng, duy nhất chỉ có một gốc đại thụ phi thường sum xuê cao vượt quá 60 mét ở chính giữa, từ xa đã nhìn thấy.

Ở phía trên tán cây, gần ngọn cao nhất có một cành cây đâm xiên mọc ra một quả nhỏ, toàn thân màu trắng ngà, thỉnh thoảng có kim sắc quang mang nhàn nhạt lưu chuyển, tựa như mặt trời mới mọc, chiếu sáng lên lên mặt đất, thập phần ôn hòa không chói mắt, làm cho người ta cảm thấy phi thường thoải mái.

Đây chính là ‘Thần Hi quả’!

Thần Hi quả màu trắng ngà thân tỏa kim quang quá nổi bật, cho dù là ở ngoài trăm mét ánh mắt cũng bị hấp dẫn.

Đại thụ mọc ra Thần Hi quả này vươn thẳng tắp, hơn nữa thân cây trơn tuột, ba mươi mét trở xuống không có bất kỳ cành cây nào, không có đạo cụ trang bị đặc thù, muốn leo lên là không có khả năng.

Dương An nhìn Thần Hi quả trên ngọn cây, tự hỏi làm thế nào mới có thể đi lên hái nó xuống, khó khăn thật lớn.

Bất quá, Dương An nhanh chóng nghĩ tới một biện pháp, đó là dùng cung tên đem Thần Hi quả bắn rụng xuống.

Độ cao hơn 60 mét, muốn bắn vào phần cuống nhỏ tí, hơn nữa không khiến cho quả bị hao tổn, khó khăn cực lớn. Nhưng có vẻ như hiện giờ cũng chỉ có thể dùng phương pháp này.

Đương nhiên, trước khi ‘Hái’ quả, Dương An còn một cửa cần qua.

Tiểu boss cấp 10, yêu nữ Hắc Ám.

Dương An đã sớm nhìn thấy một con quái vật hình người toàn thân màu đen đi lại dưới gốc cây, tựa hồ là thủ hộ lấy Thần Hi quả này.

Yêu nữ Hắc Ám này chỉ là một con quái vật hình người cấp tiểu boss, cao khoảng 2 mét, sau lưng mọc một đôi cánh dơi màu đen, dáng người bốc lửa bị một tầng lân bì đen bóng bó sát lấy, càng thêm khiến người liên tưởng nhiều điều, chỉ là trên vóc dáng ma quỷ lại cũng là một bộ mặt ma quỷ đúng nghĩa, bộ vị không có màu đen duy nhất trên thân nó chính là khuôn mặt tái nhợt dữ tợn, hàm răng sắc nhọn như quỷ hút máu, hai tròng mắt màu đỏ, chỗ mi tâm là một ấn văn màu máu kỳ quái, sau gáy đồng dạng mọc ra một đôi cánh dơi nho nhỏ, càng làm cho yêu nữ Hắc Ám thêm tà ác quái dị.

Yêu nữ Hắc Ám thỉnh thoảng vỗ hai cánh bay xung quanh cây đại thụ, giống như tiểu ác ma, yêu nữ Hắc Ám chỉ có phi hành tầng thấp, nhiều nhất là bay lên cách mặt đất 2 mét.

Trên khoảng đất trống này trừ yêu nữ Hắc Ám không còn quái vật nào khác, điều này cũng làm Dương An có thêm cơ hội đối phó tiểu boss này.

Tuy từng xử lý qua một con tiểu boss, nhưng Dương An cũng không cho rằng lấy thực lực của mình có thể dễ dàng đối phó quái vật cấp tiểu boss, lần đó chỉ là nhờ ưu thế địa hình thật lớn.

Hiện tại, trên đất trống, trong phạm vi trăm mét hoàn toàn trống trải, chỉ có một cây đại thụ ở trung tâm.

Đương nhiên, Dương An rất có lòng tin đối với chính mình.

Thành công, trong đó có một điều cực kỳ trọng yếu, đó là tự tin.

- Hay là thử trước đã đi!

Dương An cũng không nóng lòng, bây giờ còn là buổi sáng, khá lâu nữa mới tới hoàng hôn.

Cách xa hơn 60 mét, ánh mắt Dương An khóa chặt yêu nữ Hắc Ám không ngừng di động, một đòn bắn xa cự ly cực dài xuất ra.

Mũi tên xẹt qua bầu trời bắn về phía yêu nữ Hắc Ám.

Nhưng ngay khi mũi tên vừa tới, yêu nữ Hắc Ám tựa hồ đã nhận ra công kích, khép đôi cánh dơi như tấm chắn che chở thân thể.

“Dương ~” một tiếng, mũi tên giống như bắn lên tấm thép.

Yêu nữ Hắc Ám: tiểu boss cấp 10, HP: 5000

Tuy rằng mục đích đòn bắn xa là kéo yêu nữ Hắc Ám lại, nhưng khi thấy nó lấy cánh hộ thân, Dương An có một loại dự cảm, tiểu boss này cực khó đối phó.

Phát hiện có nhân loại mạo hiểm giả xâm lấn lãnh địa của nó, yêu nữ Hắc Ám thét một tiếng chói tai, hai cánh sau lưng vỗ mạnh, bay nhanh đánh về phía Dương An.

- Tốc độ thật nhanh.

Dương An không khỏi kinh ngạc, yêu nữ Hắc Ám chỉ nhẹ nhàng vỗ hai cánh dơi sau lưng mà thân ảnh màu đen đã bay qua hơn 20 mét.

Chỉ trong nháy mắt, yêu nữ Hắc Ám đã tiến vào tầm bắn của Dương An, may mắn là Dương An đã sớm có chuẩn bị.

Hoãn tốc tiến!

Nếu tốc độ của người nhanh, vậy chậm lại đi!

Dương An nhắm ngay một mũi hoãn tốc tiến tới thân thể yêu nữ Hắc Ám.

Hoãn tốc tiến sát thương rất thấp, chỉ là này kỹ năng này sẽ gây hiệu quả chậm tốc, cho nên bắn trúng vào đầu cũng không sao cả, miễn là trúng.

Yêu nữ Hắc Ám đối mặt công kích khế lắt mình, nhưng mục tiêu lớn như vậy, hoãn tốc tiến chắc chắn trúng mục tiêu.

Hệ thống: kỹ năng hoãn tốc tiến trúng mục tiêu, yêu nữ Hắc Ám trúng hiệu ứng chậm tốc, liên tục trong 4 giây.

- Hử, hiệu quả của hoãn tốc tiến bị giảm xuống!

Dương An nhìn nhắc nhở hệ thống truyền tới, không khỏi cả kinh.

Hoãn tốc tiến có thời gian hiệu quả là 5 giây, hơn nữa còn là kỹ năng cấp 2, hiệu quả đã được tăng cường, thế nhưng đánh lên người yêu nữ Hắc Ám lại chỉ có thể liên tục 4 giây.

- Xem ra tiểu boss này cũng không phải là đơn giản.

Dương An nhanh chóng tỉnh táo lại, phân thưởng nhiệm vụ phong phú như thế, làm sao có thể dễ dàng thông qua.

Trạng thái chậm tốc, tốc độ yêu nữ Hắc Ám cũng không giảm bao nhiêu, xem ra là quái loại hình nhanh nhẹn.

Dương An lui về phía sau hai bước, bắn ra một mũi phá cốt tiến, mục tiêu là xương cánh sau lưng yêu nữ Hắc Ám.

Từ khi phát hiện xương cánh cũng là một ‘Cốt điểm’ rất không tệ, Dương An rất thích nhắm xương cánh quái vật mà thi triển phá cốt tiến.

(Cốt điểm: mục tiêu bắn của phá cốt tiến, chuyên bắn phá xương)

Tuy nhiên, phá cốt tiến sau vô số lần trúng mục tiêu, cuối cùng xuất hiện thất bại.

Phá cốt tiến mạnh mẽ bắn trúng vị trí xương cánh sau lưng yêu nữ Hắc Ám, nhưng lại không phá nổi lớp lân bì đen bóng kia, chứ không nói tới phá vỡ xương cốt.

Kỹ năng sở trường thất bại cũng không làm Dương An mất lòng tin, rất nhanh, Dương An đã tìm ra chỗ có vấn đề, lân bì màu đen kia của yêu nữ Hắc Ám có phòng ngự rất cao, gần như không thể phá vỡ.

- Lân bì phòng ngự cao, vậy thử chỗ không có lân bì bao phủ đi!

Dương An đổi mục tiêu, liên hoàn tiến nhắm thẳng đầu yêu nữ Hắc Ám.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~”

Bốn mũi tên nhọn liên tục bắn về phía cái đầu của yêu nữ Hắc Ám.

Động tác yêu nữ Hắc Ám rất nhanh, tuy vẫn ở trong trạng thái chậm tốc, tốc độ di động có giảm bớt, nhưng gần như không mấy thay đổi.

Cảm giác được mũi tên nhọn đang phóng tới đầu mình, yêu nữ Hắc Ám mau chóng nghiêng cái đầu đi, ngoài mũi tên đầu tiên, ba mũi còn lại đều tránh được.

-65

Liên hoàn tiến bốn mũi tên liên tục bắn, thế nhưng chỉ tạo thành một cái sát thương.

Có điều, một điểm sát thương này coi như là Dương An có thu hoạch, tối thiểu biết được yêu nữ Hắc Ám không phải có phòng ngự biến thái toàn thân.

28. Chương 28: Yêu Nữ Hắc Ám Biến Thái

Thời gian 4 giây chậm tốc chẳng mấy chốc đã hết, yêu nữ Hắc Ám lại khôi phục tốc độ ban đầu.

Chỉ trong hai, ba giây sau đó, nó đã bay đến gần Dương An.

“Phốc!”

Năm ngón tay với móng vuốt sắc bén như những lưỡi dao của yêu nữ Hắc Ám vỗ mạnh lên người hắn.

Dương An chỉ cảm thấy thân mình đau nhức, cả người bị đánh bay ra ngoài, trên đầu bay lên con số 120 điểm thương tổn.

Yêu nữ Hắc Ám không chỉ có tốc độ nhanh, phòng ngự biến thái mà ngay cả công kích cũng khủng bố vô cùng, chỉ một cú vỗ nhẹ cũng có thể xóa sạch một nửa lượng máu của Dương An.

Bỗng chốc bị đánh bay sáu bảy mét, Dương An nào dám liều lĩnh đánh tiếp, ngay khi vừa bò dậy, hắn lập tức quay đầu chạy thẳng ra ngoài.

Mặc dù không có kỹ năng chạy trốn như đạo tặc, nhưng Dương An chỉ chạy trốn không công kích, tốc độ cũng có thể miễn cưỡng nhanh hơn yêu nữ Hắc Ám một chút.

Dương An chạy một hơi hơn 20 mét, thế nhưng hắn phát hiện yêu nữ Hắc Ám không hề đuổi theo mà lại bay về cây đại thụ có thân hi quả kia.

Nhìn thấy yêu nữ Hắc Ám trở về di chuyển trong phạm vi cũ, Dương An không khỏi thầm đoán:

- Chẳng lẽ yêu nữ Hắc Ám không thể bay ra khỏi phạm vi của cái cây này?

Yêu nữ Hắc Ám thật sự rất khó đối phó, nhưng cứ quay đầu chạy trốn thì không thể công kích, giờ phải xem biện pháp nào mới tốt đây...

Dương An vừa nghĩ cách đối phó với yêu nữ Hắc Ám vừa đợi kỹ năng và HP hồi phục.

Mấy phút sau, Dương An đã có trạng thái tốt nhất, hắn lại một lần nữa tiến đến gần yêu nữ Hắc Ám.

Khi còn cách Yêu nữ Hắc Ám hơn 60 mét, Dương An sử dụng đòn bắn xa lôi kéo cừu hận của yêu nữ Hắc Ám.

Yêu nữ Hắc Ám hét lên một tiếng, hai cánh vỗ mạnh, bay về phía Dương An với tốc độ cực nhanh.

Bắn xa thành công, Dương An không tiếp tục công kích mà lui nhanh về phía sau, đồng thời cẩn thận quan sát hành động của yêu nữ Hắc Ám.

Quả nhiên, yêu nữ Hắc Ám đuổi theo chừng 80 mét liền dừng lại, không ngừng phát ra tiếng thét chói tai về phía Dương An ở cách nó hơn hai mươi mét.

Dương An vẫn tiếp tục không công kích, hắn muốn xem thử yêu nữ Hắc Ám có thật sự không rời khỏi phạm vi này đúng như những gì hắn suy nghĩ hay không.

Yêu nữ Hắc Ám sau một hồi quanh quẩn lại một chỗ mà không làm được gì kẻ địch kia, thập phần không cam lòng bay về chỗ cây đại thụ.

- Khoảng chừng 80 mét!

Dương An mỉm cười, xem ra suy đoán của mình là chính xác.

Nhưng cẩn thận vẫn hơn, vì thế hắn thử đi thử lại hai ba lần để xác định chắc chắn yêu nữ Hắc Ám chỉ có thể hoạt động trong phạm vi 80 mét xung quanh đại thụ.

Đến lúc này, Dương An mới bắt đầu thực hiện kế hoạch phản kích của mình, phòng ngự và HP của cung tiễn thủ thật sự quá thấp, không cách nào chịu được công kích của yêu nữ Hắc Ám, an toàn là vô cùng trọng yếu.

Phản kích bắt đầu, Dương An một lần nữa dẫn dụ yêu nữ Hắc Ám đi ra ngoài 80 mét.

Yêu nữ Hắc Ám cực kỳ tức giận, nhiệm vụ của nó là thủ hộ thần hi quả trên đại thụ, vì thế nó không thể nào rời khỏi phạm vi 80 mét chung quanh cây. Thế nhưng tên nhân loại kia lại biết được điểm cố kị này của nó, mỗi lần đều vừa vặn đứng ngoài phạm vi này.

Khi đã đứng cách yêu nữ Hắc Ám 20 mét, Dương An thu hồi nụ cười đắc ý, ánh mắt bắt đầu ngưng trệ, đã tới lúc phản kích rồi.

Toàn thân yêu nữ Hắc Ám được bao bọc bởi một lớp lân bì màu đen phòng ngự biến thái, Dương An biết điều này nên hẳn chuyển hướng qua tấn công vào bộ mặt dữ tợn của Yêu nữ Hắc Ám.

Dương An dứt khoát bắn ra một phát Phá cốt tiễn vào mi tâm của yêu nữ Hắc Ám.

Tuy nhiên, yêu nữ Hắc Ám mặc dù không thể tấn công Dương An nhưng nó cũng sẽ không ngu ngốc đứng im một chỗ cho Dương An tùy ý hành hạ.

Phá cốt tiễn là kỹ năng mạnh mẽ nhất mà Dương An hiện đang có, tốc độ bay của mũi tên cũng nhanh nhất.

Chỉ là tốc độ né tránh của yêu nữ Hắc Ám cũng không chậm chút nào, nhìn thấy Phá cốt tiễn bay về phía mình, Yêu nữ Hắc Ám liền nghiêng đầu một cái tránh thoát.

Tốc độ của Phá cốt tiễn có nhanh thế nào đi nữa mà mục tiêu lệch khỏi quỹ đạo thì cũng không thể làm gì được, vì thế chỉ bắn trúng phần đầu bên trái của yêu nữ Hắc Ám, không trúng mi tâm.

Phát Phá cốt tiễn này chỉ có 80% độ hoàn thành, gây ra hơn 140 điểm sát thương, đây cũng là nhờ Phá cốt tiễn cấp 3 có sát thương cơ bản cao.

Đã giải quyết được một vấn đề nhưng vẫn còn một vấn đề khác cũng khó không kém.

Nếu không thể nào chuẩn xác bắn trúng mục tiêu thì cho dù kỹ năng có mạnh mẽ cỡ nào, tầm bắn có xa ra sao, lực công kích có cao tới đâu cũng chỉ là công cốc.

Yêu nữ Hắc Ám né tránh quá nhanh, hơn nữa mục tiêu nhắm bắn chỉ là một cái đầu nhỏ xíu, khó khăn vô cùng.

Quả nhiên, ngay cả liên hoàn tiễn sau đó cũng bị yêu nữ Hắc Ám nhanh nhẹn tránh thoát. Lần này bởi vì không có hiệu quả giảm tốc nên tốc độ của nó nhanh hơn, mũi tên ngay cả vật áo nó cũng không chạm tới.

Dương An không khỏi ngẩn người, nhiệm vụ này khó hơn hẳn tưởng tượng nhiều.

Mặc dù theo nhiệm vụ Dương An chỉ cần “hái” thần hi quả xuống mà không bị hao tổn gì là đã hoàn thành, nếu vậy, Dương An chỉ cần dụ yêu nữ Hắc Ám đi ra xa, sau đó nhanh chóng chạy tới gốc cây hái thần hi quả xuống, nhưng có thật như thế là sẽ xong?

Dương An cũng từng nghĩ qua tình huống này nhưng thực sự nó không thể nào thực hiện được.

Thần hi quả sinh trưởng trên đỉnh của đại thụ, cách mặt đất hơn sáu mươi mét, mà tầm bắn xa nhất của Dương An cũng chỉ tương đương khoảng cách này thôi, hay nói cách khác Dương An phải đứng thật thật gần cây đại thụ, mà có như vậy thì khó khăn cũng vẫn rất lớn.

Chưa nói đến mũi tên kia của Dương An có bắn trúng mục tiêu hay không, hẳn còn phải coi chừng yêu nữ Hắc Ám, với tốc độ cực nhanh của mình Yêu nữ Hắc Ám có thể dễ dàng đánh chết Dương An trước khi hắn kịp bắn tên.

Nói tóm lại, muốn lấy được thần hi quả, điều đầu tiên cần làm là phải giết con tiểu boss cấp 10 này.

Lúc Dương An ngẩn người, yêu nữ Hắc Ám bị Phá cốt tiễn bắn trúng, lại thêm bị Dương An khiêu khích nhiều lần vì thế nó vô cùng phẫn nộ.

- Aaaaa!

Yêu nữ Hắc Ám ngửa mặt lên trời hét lên một tiếng chói tai, hai tay chụp về phía Dương An, đồng thời đôi cánh sau lưng vỗ mạnh, tức thì không gian trước người yêu nữ Hắc Ám giống như bị xé mở, một cái miệng to đỏ lòm như máu xuất hiện.

“Chít!”

Nháy mắt, hơn mười con dơi từ đó bay ra, nhanh chóng lao về phía Dương An cách đó 20 mét.

Dương An chỉ hơi thất thần một chút đã thấy lũ dơi công kích tới. Hắn không kịp né tránh, đành để mặc mấy con dơi cắn xé mình.

Hơn mười con dơi cùng tấn công nhưng thực chất chỉ có một lần công kích mà thôi, chỉ là lần công kích này lại vô cùng nguy hiểm.

Hệ thống: bạn đã bị yêu nữ Hắc Ám dùng kỹ năng “Dạ ma phi tập” công kích, sát thương 198, bị trúng trạng thái Hắc Ám hủ thực mỗi giây mất 15 máu, liên tục trong 5 giây.

Quả nhiên là nhất kích tất sát, HP của Dương An chỉ còn hơn 20% một chút, hơn nữa lại phải gánh thêm sát thương từ Hắc Ám hủ thực.

Dương An tức thì hồi phục tinh thần, lấy ra một bình sơ cấp thuần hồi uống vào, thân ảnh mau chóng lùi về phía sau, đề phòng yêu nữ Hắc Ám lại thi triển Dạ Ma phi tập.

- Không ngờ con yêu nữ Hắc Ám này lại còn có kỹ năng công kích từ xa.

Ở bên ngoài 30 mét, Dương An buồn bực nhìn khuôn mặt hung dữ của yêu nữ Hắc Ám.

- Đánh đấm kiểu gì đây!

Thất bại càng khiến Dương An thêm bình tĩnh nhưng vẫn không khỏi có chút nôn nóng, trong lòng nảy sinh cảm giác vô lực không biết phải làm sao.

Nhưng dù thế nào hắn cũng sẽ không từ bỏ. Phần thưởng của nhiệm vụ này chính là tăng thêm một cấp cho hai kỹ năng trụ cột. Hiệu quả mà kỹ năng trụ cột cấp hai đem lại cũng đã rất lớn rồi, nếu tăng nó lên cấp ba, Dương An cũng không thể biết được hiệu quả có thể tăng đến mức nào.

Dương An hít vào một hơi thật sâu làm bản thân mình tỉnh táo lại.

Chỉ khi nào tỉnh táo mới có thể suy nghĩ được biện pháp tốt. Cung tiễn thủ đạo sư đặc biệt đưa ra nhiệm vụ này, hẳn phải có cách giải quyết.

- Đúng rồi!

Dương An đột nhiên hiểu ra mục đích của cung tiễn thủ đại sư khi giao nhiệm vụ này cho mình.

Trên thực tế, đây không chỉ là một nhiệm vụ mà còn là một khảo nghiệm với Dương An.

- ‘Chuyên tâm vũ khí loại cung’, ‘tinh chuẩn xạ kích’... Thì ra là như vậy!

Dương An rốt cục hiểu được điều mà cung tiễn thủ đại sư muốn hắn làm.

29. Chương 29: Dự Đoán

Dương An đột nhiên hiểu ra, nhiệm vụ này thực chất là một loại khảo nghiệm của cung tiễn thủ đạo sư, muốn kiểm tra xem Dương An có thật sự nắm giữ được mấu chốt hai kỹ năng trụ cột là ‘chuyên tâm vũ khí loại cung’ và ‘tinh chuẩn xạ kích’ hay không.

Thần hi quả nằm trên đỉnh của cây đại thụ cao 60 mét, muốn trèo lên hái xuống là không có khả năng vì thân cây trơn tuột thẳng tắp không có điểm tựa. Nhiệm vụ này chính là muốn Dương An dùng cung tên bắn rót “thần hi quả”, kiểm tra tầm bắn cùng độ chính xác của hắn.

Mà trước khi làm việc đó, Dương An nhất định phải hạ gục tiểu boss cấp 10 yêu nữ Hắc Ám, đây cũng là một khảo nghiệm.

Từ đặc điểm của yêu nữ Hắc Ám có thể thấy được cửa ải này khảo nghiệm năng lực ‘tinh chuẩn xạ kích’ của Dương An.

Với một cung tiễn thủ xuất sắc, yêu cầu ‘tinh chuẩn xạ kích’ không chỉ với mục tiêu cố định mà còn cả mục tiêu di động.

Mục tiêu cố định hoặc có thể hình to lớn, nhắm bắn không khó, khó nhất chính là nhắm bắn mục tiêu luôn chuyển động.

Dương An cười cười, rốt cục cũng nắm bắt được điểm mấu chốt của nhiệm vụ, không cần phải truy cầu kỹ năng có độ hoàn thành cao, sát thương cao nữa.

Hắn chợt suy nghĩ theo một hướng khác về điều cơ bản nhất của cung tiễn thủ.

Nhất thời Dương An lại có một tầng lý giải mới về nhắm, trúng mục tiêu.

Đồng thời, Dương An cũng nghĩ ra phương pháp xử lý yêu nữ Hắc Ám.

Ánh mắt Dương An lại trở nên sắc bén, hắn đi tới vị trí cách yêu nữ Hắc Ám 25 mét.

Mục tiêu nhắm bắn vẫn là đầu của yêu nữ Hắc Ám, Dương An giương cung bắn tên chỉ là lần này hắn không vội vã thi triển kỹ năng.

Kết quả vẫn như cũ, yêu nữ Hắc Ám nghiêng đầu qua trái né mũi tên đang hung hăng bay tới.

Sau khi bắn chạy mấy lần, Dương An rốt cục cũng nắm bắt được một vài thông tin hữu ích.

Mặc dù tốc độ bay của yêu nữ Hắc Ám nhanh nhưng phạm vi né tránh của nó lại có hạn, mỗi lần chỉ có thể né tránh trong một phạm vi nhỏ.

Còn một điều nữa là yêu nữ Hắc Ám không thật sự né được mũi tên của Dương An mà nó chỉ hành động một cách máy móc mà thôi.

Khi này Dương An chỉ tập trung nhắm bắn mi tâm của yêu nữ Hắc Ám, hơn nữa thời gian cũng không nhiều nên hắn mới sai lầm khi cho rằng yêu nữ Hắc Ám có ý thức né tránh công kích về phía mình.

Yêu nữ Hắc Ám chỉ là một con tiểu boss cấp 10, thông thường mà nói, hệ thống sẽ không cho nó trí năng quá cao.

Hiểu rõ được điểm này, Dương An bình tĩnh, nụ cười tự tin lại nở trên môi.

- Dự đoán! Muốn nhắm bắn mục tiêu có tốc độ di chuyển cao này phải dự đoán được quỹ tích chuyển động của nó trong nháy mắt!

Đây chính là lý giải mới của Dương An đối với việc nhắm bắn.

Ánh mắt Dương An ngưng trọng, Phá cốt tiễn đã chuẩn bị tốt, mục tiêu nhắm bắn là mi tâm của yêu nữ Hắc Ám, cũng chính là ấn ký màu đỏ trên trán nó.

“Nhìn thấy” Dương An giương cung, ngay trước khoảnh khắc mũi tên được bắn ra, yêu nữ Hắc Ám bắt đầu hơi hơi nghiêng người.

Tất cả chuyện này đều được Dương An thu vào trong mắt.

Trong nháy mắt trước khi mũi tên bắn ra, cũng tức là thời điểm mà yêu nữ Hắc Ám nghiêng đầu né tránh dưới sự sắp đặt của hệ thống, mục tiêu của Dương An thay đổi, đầu tiên hơi lệch sang bên.

“Phanh!”

Một mũi Phá cốt tiễn mạnh mẽ, trong nháy mắt được bắn ra, không khí chung quanh đầu mũi tên cũng khẽ chấn động, phát ra âm thanh trầm đục.

Lần thăm dò khi trước, Dương An phát hiện trong năm lần nghiêng đầu, có bốn lần yêu nữ Hắc Ám nghiêng sang bên trái.

Bắt được điểm này nên một khắc trước khi mũi tên bắn ra, hắn đã cải biến phương hướng của mũi tên, “đánh lừa” yêu nữ Hắc Ám.

“Phốc!”

Dương An tính toán đúng khoảng cách lệch đi của yêu nữ Hắc Ám, Phá cốt tiễn thẳng tắp cắm vào mi tâm của nó.

Hệ thống: Phá cốt tiễn độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn cơ bản, bắn trúng nhược điểm gây ra sát thương trí mạng.

Hệ thống: công kích gây ra hiệu quả hóa đá, yêu nữ Hắc Ám lâm vào trạng thái hóa đá trong 2 giây.

Hai cái nhắc nhở của hệ thống, trên đầu yêu nữ Hắc Ám bay lên con số thương tổn hơn 610 điểm.

Không ngờ mi tâm lại là một nhược điểm lớn của yêu nữ Hắc Ám, Dương An từ đầu tới giờ vẫn không ngừng bắn vào đó, chỉ là hắn không nghĩ tới mình lại có thể gây ra hiệu quả hóa đá đặc thù của Hắc Vũ chi giới.

Hiệu quả hóa đá cũng giống như đóng băng, thậm chí có khi còn mạnh hơn. yêu nữ Hắc Ám bị biến thành một pho tượng đá, không thể nào di động hay công kích.

Hiếm khi có bia ngắm cố định như thế này, Dương An tất nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội.

Liên hoàn tiễn cấp 3 ngay lập tức bay ra, mục tiêu vẫn là cái ấn ký màu đỏ trên mi tâm kia.

“Sưu! Sưu! Sưu! Sưu!”

Bốn mũi tên nhọn liên tiếp bắn ra.

-132, -130, -66, -132.

Bốn con số bay lên, trong đó có ba cái là trí mạng với sát thương nhân hai.

Ấn ký màu đỏ nơi mi tâm không những là “cốt điểm” mà còn là nhược điểm chính của yêu nữ Hắc Ám.

Hai kỹ năng sở trường của Dương An đã xóa sạch hơn 1000 điểm máu của yêu nữ Hắc Ám.

Thời gian hóa đá vừa hết, Dương An ngay lập tức cấp cho yêu nữ Hắc Ám một phát chuộc tiền.

Yêu nữ Hắc Ám bị thương nặng, lại không thể quá phạm vi 80 mét, vì thế nó một lần nữa thi triển “Dạ ma phi tập”, một bày dơi đông đúc bay ra.

Dương An lần này đã có chuẩn bị trước, sẽ không khinh địch mà trúng phải công kích của yêu nữ Hắc Ám.

Ngay khi thấy không gian phía trước yêu nữ Hắc Ám vỡ ra, hắn nhanh chóng lui về phía sau.

Mặc dù dạ ma phi tập là đòn công kích từ xa, nhưng có là công kích gì đi nữa thì cũng có phạm vi nhất định.

Quả nhiên, bày dơi này chỉ có thể bay được khoảng cách chừng 30 mét, không cách nào tấn công Dương An.

Dương An hơi kinh hãi, khoảng cách 30 mét tuy còn chưa tới đâu nhưng với cấp bậc này nó đã đủ xa rồi.

Dương An nâng tầm bắn của mình đến mức lớn nhất, kéo dài khoảng cách với yêu nữ Hắc Ám thành 31 mét rồi không ngừng công kích.

Hiện tại Dương An có thể dựa vào động tác của yêu nữ Hắc Ám để dự đoán phương hướng né tránh của nó. Hắn luôn tay điều chỉnh mũi tên, Yêu nữ Hắc Ám cho dù có nhanh thế nào đi nữa cũng không thể nào né tránh được hai lần.

Tình huống thay đổi, yêu nữ Hắc Ám giờ lại trở thành bia ngắm luyện tập của Dương An.

Dương An hiện tại đang áp chế yêu nữ Hắc Ám. Tiểu boss này nhìn thì tưởng dễ đối phó chỉ khi nào đánh thật mới biết sai hoàn toàn.

Toàn thân yêu nữ Hắc Ám là một lớp lân bì đen bóng, phòng ngự rất mạnh, Dương An có công kích thế nào cũng không thể phá vỡ, vì thế mục tiêu duy nhất của hắn chính là ấn ký nho nhỏ trên khuôn mặt kia. Chỉ là yêu nữ Hắc Ám tốc độ di chuyển nhanh, né tránh cũng nhanh, nếu như không phải Dương An hiểu sâu hơn ‘tinh chuẩn xạ kích’ thì có đánh tới tới cũng không xử xong được con tiểu boss cấp 10 này.

Nhưng quan trọng nhất chính là yêu nữ Hắc Ám không thể cách đại thụ quá 80 mét, bằng không với tốc độ của Yêu nữ Hắc Ám Dương An đã sớm bị đánh chết rồi.

Ưu thế của yêu nữ Hắc Ám hoàn toàn bị Dương An phá giải, xử lý nó chỉ còn là vấn đề thời gian.

Chỉ là Dương An mặc dù tính toán gần như chính xác hành động của yêu nữ Hắc Ám, nhưng là vẫn có vài lần Yêu nữ Hắc Ám né được mũi tên của hắn.

May mắn là mũi tên nào cũng bắn chính xác vào nhược điểm là ấn ký trên mi tâm yêu nữ Hắc Ám. Hơn nữa “tinh chuẩn xạ kích” cấp 2 tăng thêm 10% tỷ lệ xuất hiện sát thương trí mạng, vì thế tần suất xuất hiện trí mạng không ít chút nào, lâu lâu lại có một lần gây ra hiệu quả hóa đá.

Dương An nhận thấy độ thuần thục của kỹ năng trụ cột ‘tinh chuẩn xạ kích’ đang từ từ tăng lên, thì ra đây mới chính là điểm mấu chốt chân chính của kỹ năng này, bắn xa chuẩn xác hồi trước chỉ là thứ yếu mà thôi.

Yêu nữ Hắc Ám cực kỳ phẫn nộ và không cam lòng, thế nhưng nó lại không thể rời khỏi vị trí này, tầm đánh của dạ ma phi tập cũng không tới được chỗ của Dương An, HP của nó không ngừng bị rút bớt.

Hơn mười phút đồng hồ qua đi, sau mấy lượt kỹ năng, Dương An rốt cục xử lý xong yêu nữ Hắc Ám.

Duy trì trạng thái nhắm bắn chính xác này trong thời gian dài quả thật vô cùng mệt mỏi, nhất là về tinh thần.

Giết chết yêu nữ Hắc Ám, Dương An cũng đã một thân mồ hôi.

Nhưng vất vả thì sẽ có thu hoạch lớn.

Dương An mang tâm tình nghi ngờ xen lẫn vui vẻ đi đến xác của yêu nữ Hắc Ám xem thử con tiểu boss cấp 10 này có rút ra thứ gì tốt không.

30. Chương 30: Được Liệu Cập Truyền Thuyết

“Đỉnh ~ ”

Một âm thanh hệ thống báo thăng cấp vang lên, Dương An được bao phủ trong bạch quang thăng cấp, vốn dĩ exp tích lũy ở cấp 8 đã được 78%, sau khi xử lý yêu nữ Hắc Ám lượng lớn exp đạt được khiến cho Dương An thăng lên cấp 9.

Có điều khi đạt cấp 9, exp cần để thăng cấp sẽ tăng mạnh, cho nên lượng exp chạy đến cấp 9 đạt 18% liền dừng lại.

Nhưng kết quả này đối với Dương An mà nói thì không tồi chút nào, chỉ trong vòng hơn một giờ đồng hồ mà đã thăng được tới hơn nửa cấp.

Dương An có chút nôn nóng, không muốn chờ đợi, đi đến bên cạnh thi thể yêu nữ Hắc Ám, nơi có vật gì đó rơi ra.

Cung tiền thủ đạo sư Lạc Đặc nói nhiệm vụ này là một loại phần thưởng cho Dương An, cách nói này quả thật không sai.

Chưa nói đến tiền vàng được nhiều hơn dự tính, chỉ ít cũng được tới 20 vàng, cái khiến người ta kinh ngạc nhất là tiểu boss cấp 10 này lại một lần tuôn ra những ba kiện trang bị lam trang.

Bức Dực trường cung (trường cung cánh dơi): phẩm cấp: lam trang, lực công kích +10, nhanh nhẹn +5, tốc độ công kích +3, tầm bắn +2, trang bị vào sẽ có hiệu quả đặc thù hấp huyết, mỗi lần công kích sát thương có 5% chuyển hóa thành HP cho bản thân.

Thiểm tị hạng liên (vòng cổ né tránh): phẩm cấp: lam trang, nhanh nhẹn +15, khi bị công kích tỷ lệ tránh đòn tăng thêm 15%.

Hắc lân hung giáp (giáp ngực vảy đen): phẩm cấp: lam trang, phòng ngự 67—73, thể lực +7, sức mạnh +5, tăng cường phòng ngự +5.

Ba kiện lam trang này, ngoại trừ Hắc lân hung giáp không thuộc chức nghiệp của Cung tiền thủ nên không thể trang bị, còn lại hai kiện kia là Bức dực trường cung và Thiểm tị hạng liên đều là cực phẩm lam trang dành cho Cung tiền thủ.

Bức Dực trường cung công kích rất cao, lại còn có thêm 5% hấp huyết, đó là tính năng cực kỳ hiếm có, có hiệu quả rất lớn khi dùng vào thực tế.

Thuộc tính của Thiểm tị hạng liên hoàn toàn thiên về nhanh nhẹn, đây chính là loại hình nhanh nhẹn mà đạo tặc yêu thích nhất. Có điều với Cung tiền thủ mà nói cũng không tồi chút nào, tính năng gia tăng tỷ lệ tránh đòn thêm 15% kia quả thực là thứ mà chức nghiệp nào cũng mong muốn có được.

Đem Hắc lân hung giáp không trang bị được cất vào hành trang, hai kiện trang bị còn lại thì lập tức mang vào.

Có thêm hai kiện lam trang, thuộc tính của Dương An tăng thêm rất nhiều, đặc biệt là ở phương diện lực công kích sát thương, so với trước tăng lên tới mấy phần.

- Ở cấp 9 đã có thêm hai kiện trang bị thể này, khảo nghiệm lên 1x hẳn là không khó khăn gì. Chỉ là không rõ cái khảo nghiệm kia như thế nào.

Dương An yêu thích đưa tay vuốt ve phần màu tối tựa như một đôi cánh dơi kéo dài của Bức Dực trường cung, tự tin cũng tăng thêm vài phần.

Lúc này thi triển Thái Tập Thuật trên thi thể yêu nữ Hắc Ám, Dương An cũng thuận lợi chiếm được một phần Ám Hắc tinh huyết, đây là một loại vật liệu dùng để chế thuốc.

Lại nói tiếp, sau khi Dương An học thành Thái Tập Thuật chuyên gia rồi, chỉ bằng thu thập các tài liệu kì quái cũng đã bán được không ít tiền.

- Kế tiếp chính là đem ‘Thần Hi quả’ này bán xuống đây.

Dương An đi đến cây đại thụ kia, ngẩng đầu, đôi mắt trông về phía xa mới nhìn rõ ‘Thần Hi quả’ ở trên cao chừng hơn sáu mươi mét.

‘Thần Hi quả’ màu trắng ngà nhỏ hơn nắm tay, muốn lấy nó xuống mà không làm tổn hại đến bản thân trái cây, mục tiêu nhắm vào chính là cái cuống còn nhỏ hơn cả đầu ngón tay kia.

Cửa ải này khó khăn so với việc tránh né Ám Hắc nữ yêu có tốc độ cực nhanh kia cũng chẳng kém bao nhiêu.

Dương An tạm thời còn chưa tự đại đến mức cho rằng mình có thể một phát bắn trúng mục tiêu nhỏ xíu lại xa thế kia.

Dương An đi vòng sang bên kia đại thụ, quyết định chọn cành cây có độ cao không sai biệt lắm với ‘Thần Hi quả’.

Dương An nghĩ cần phải tập luyện trước để đảm bảo không có sơ hở nào.

Không sợ bắn trượt, chỉ sợ bắn lệch, trúng phải ‘Thần Hi quả’ thì coi như nhiệm vụ kia cũng thất bại.

Cây cao hơn sáu mươi mét, tính từ vị trí Dương An đứng tạo thành góc mà tính, Dương An và mục tiêu cách nhau khoảng hơn bảy mươi mét.

Bây giờ mới là buổi sáng, từ giờ tới lúc hoàng hôn còn rất nhiều thời gian, Dương An có đủ thời gian để luyện tập, đảm bảo chắc chắn không có sai sót gì.

Tính toán khoảng cách, điều chỉnh góc độ, Dương An lần thứ nhất thử hướng lên mục tiêu cao trên không dùng kỹ xảo bắn xa.

Bắn hướng lên trên không so với bắn thẳng thông thường khó hơn nhiều.

Mũi tên này của Dương An chỉ bắn vào giữa cành lá cách chừng hơn năm mươi mét của cây đại thụ, còn cách mục tiêu rất xa.

Dựa vào cảm giác cùng một số tính toán, Dương An chậm rãi điều chỉnh.

Lần lượt thí nghiệm, lần lượt thất bại, nhưng các mũi tên đã cách mục tiêu càng lúc càng gần.

Vốn dĩ Dương An cho rằng có thể rất nhanh chóng làm được, không ngờ lần lượt thí nghiệm như thế, bất tri bất giác thời gian đã trôi qua hơn nửa ngày.

“Vèo~”

Một mũi tên bắn ra, lần này cũng không biết là lần thứ mấy bắn xa rồi, vì muốn đạt được phần thưởng kia, Dương An hết sức kiên nhẫn.

Nghe được “Cách cách” một tiếng, trên mặt Dương An rốt cuộc cũng lộ ra tươi cười, đây là một loại vui sướng khi thành công.

Chỉ thấy mũi tên chuẩn xác bắn trúng làm đứt cành cây hắc đã chọn lúc trước, trải qua hơn nửa ngày, vô số lần thất bại, cuối cùng thì thí nghiệm của Dương An cũng thành công.

Đúng vậy, đây chỉ là thí nghiệm, ‘Thực tế chiến đấu’ chân chính còn ở phía trước.

Để chắc chắn lần thành công này không phải ăn may, Dương An tiếp tục chọn một cành cây ở hướng khác bắn tiếp.

Sau khi thử vài lần, kết quả khả năng bắn chính xác lên tới hơn 90%.

Thời gian cũng không còn nhiều lắm, có tới hơn 90% thành công, Dương An quyết định đánh cược một lần.

Đi tới bên dưới ‘Thần Hi quả’, Dương An ngẩng đầu, nghiêm túc ước tính khoảng cách, độ cao, góc độ. Sau một hồi tính toán, cuối cùng chính là cảm giác.

Để kỹ thuật bắn xa này chuẩn xác, cảm giác là một yếu tố rất quan trọng.

Cơ hội có lẽ chỉ có một lần, cho dù bắn vào khoảng không cũng không thể bắn chệch.

Dương An hít một hơi thật sâu, trấn định tâm thần, cung tên trong tay quyết đoán nâng lên, hai mắt sắc bén, ngắm chuẩn lấy một mục tiêu.

Tiếng kéo dây cung “Lịch lịch” vang lên.

“Sưu ~ ”

Mũi tên mang theo sức mạnh vô cùng bắn lên không trung, đường bay tạo thành một pa-ra-bôn tuyệt vời, từ điểm cao nhất bắt đầu hướng đến mục tiêu.

“Cách cách” một tiếng, mũi tên hắc đã bắn trúng cái gì đó.

Chỉ thấy ‘Thần Hi quả’ giống như mặt trời rơi xuống với tốc độ cực nhanh.

Dương An nhanh chóng chạy tới, mở áo choàng ra, chuẩn bị hứng lấy ‘Thần Hi quả’ vừa rơi xuống. Trong lòng âm thầm cầu nguyện ‘Thần Hi quả’ nhất định không bị tổn hại gì.

‘Thần Hi quả’ rơi xuống rất nhanh, bị cành lá ảnh hưởng mà chệch hướng.

Nhìn thấy ‘Thần Hi quả’ sắp rơi xuống đến nơi, Dương An lập tức phi qua, dùng áo choàng chặt chẽ bắt giữ được trái cây quý giá này.

Dương An vội vàng mở áo choàng ra, nóng vội muốn xem ‘Thần Hi quả’ có bị tổn hại gì hay không.

Áo choàng mở ra, bên trong là một quả tròn trắng ngà, trên bề mặt còn có quang mang màu vàng nhạt. Hoàn toàn không bị tổn hại chút nào! Dương An thở phào nhẹ nhõm.

Đúng là may mắn! Thành công rồi!

Lúc này Dương An cũng tò mò nhìn qua thuộc tính ‘Thần Hi quả’.

Thần Hi quả: Dược liệu đặc thù cấp truyền thuyết, tăng thuộc tính thể lực vĩnh viễn 10 điểm, tăng tốc độ di chuyển vĩnh viễn 5%, có thể dùng trực tiếp, (Vật phẩm nhiệm vụ).

Nhìn đến thuộc tính trái cây kia, Dương An nhất thời lắp bắp kinh hãi: Tăng thuộc tính vĩnh viễn! Hơn nữa còn có thể dùng trực tiếp! Đây đúng là dược liệu đặc thù cấp truyền thuyết cực mạnh!

Trong trò chơi, phần lớn dược liệu đều không thể trực tiếp dùng, nhất định phải thông qua kỹ năng chế thuốc mới có thể đem dược liệu biến thành dược tề để sử dụng.

Dương An trong lúc nhất thời lập tức có loại xúc động nghĩ muốn lập tức đem ‘Thần Hi quả’ ăn luôn! Chỉ tiếc đây là Vật phẩm nhiệm vụ, cho dù có ăn hết cũng không có hiệu quả.

Lưu luyến không rời đem quả dược liệu cấp truyền thuyết này cất kỹ, Dương An liền hướng Tô Bối Lan tiểu trấn đi đến.

Khó trách thời gian nhiệm vụ lại dài như vậy, hóa ra thực sự rất tốn thời gian.

31. Chương 31: Phần Thưởng Ngoài Định Mức

Trở lại Tô Bối Lan tiểu trấn đã là hơn 3 giờ chiều (thời gian trong game), Dương An cũng không nghĩ tới lại tốn mất bốn, năm giờ ở cửa khảo nghiệm thứ 2 (bắn rụng quả).

Mất hơn nửa ngày làm một nhiệm vụ, nhưng Dương An vẫn cảm thấy cực kỳ đáng giá.

Nhìn thấy Dương An đi vào công hội chức nghiệp cung tiễn thủ, đạo sư Lạc Đặc cũng có chút kinh ngạc, không nghĩ là Dương An lại trở về sớm như vậy, chẳng lẽ nhiệm vụ thất bại.

Nhưng mà, ngay sau đó, lại thấy Dương An thật cẩn thận lấy ra một loại quả màu trắng ngà.

- Đạo sư tôn kính, ta đã mang ‘Thần Hi quả’ mà ngài muốn về không tổn hao gì.

Dương An cung kính cầm ‘Thần Hi quả’ đưa tới, nói.

- Tốt, tốt, tốt!

Cung tiễn thủ đạo sư Lạc Đặc vui mừng khen, sau đó một tay tiếp nhận ‘Thần Hi quả’.

Nhìn thấy dược liệu cấp truyền thuyết ‘Thần Hi quả’ bị đạo sư Lạc Đặc lấy đi, Dương An khẽ cau mày, rất không đành lòng.

- Ha ha!

Cung tiễn thủ đạo sư Lạc Đặc ánh mắt lợi hại tự nhiên lưu ý tới biểu tình của Dương An, cũng hiểu được tâm tư của hắn.

- Người rất muốn ‘Thần Hi quả’ này sao?

Cung tiễn thủ đạo sư xoa xoa ‘Thần Hi quả’, cười hỏi.

Dương An gật gật đầu, thành thực nói ra ý nghĩ trong lòng mình:

- Vâng, đạo sư tôn kính, ta thừa nhận ta rất muốn khóa ‘Thần Hi quả’ này, nhưng ta cũng biết đây là vật nên thuộc về ngài, hơn nữa phần thưởng cho nhiệm vụ đã đủ phong phú.

Kỳ thật nói dối cũng vô dụng, lấy nhãn lực cung tiễn thủ đạo sư, sao lại nhìn không ra tâm tư Dương An.

- Không tệ, không tệ, người rất thành thực.

Cung tiền thủ đạo sư lại khen.

Cung tiền thủ đạo sư nhìn Dương An cười cười, bỗng nhiên cầm 'Thần Hi quả' trong tay ném cho hắn.

Dương An vội vàng đem 'Thần Hi quả' tiếp được, đây chính là dược liệu cấp truyền thuyết a!

- Đạo sư tôn kính, đây là...

Dương An khó hiểu nhìn cung tiền thủ đạo sư, hỏi.

Cung tiền thủ đạo sư phát tay, nói:

- Người đã muốn thì cho người đi, coi như là phần thưởng đầu tiên cho việc hoàn thành nhiệm vụ!

- Hả!

Trong nhất thời Dương An cũng không biết phải nói gì, chuyện này quá là ngoài ý muốn.

Nhìn nhìn lại thuộc tính 'Thần Hi quả', cái chữ 'Nhiệm vụ vật phẩm' đã biến mất, cũng nói lên Dương An có thể sử dụng.

- Ta đã nói rồi, nhiệm vụ này chính là bố trí cho người, là một loại phần thưởng tặng cho người, 'Thần Hi quả' này cũng là người nên được.

Cung tiền thủ đạo sư thần nhiên nói, tựa hồ thập phần thưởng thức Dương An.

Cung tiền thủ đạo sư lại nói:

- Được rồi, giờ lựa chọn phần thưởng nhiệm vụ của người đi, kỹ năng cường lực 4x, hay là tăng hai kỹ năng trụ cột lên một cấp, suy nghĩ cẩn thận đi, cơ hội lựa chọn chỉ có một lần.

- Không cần nghĩ, lựa chọn của ta là tăng hai kỹ năng trụ cột lên một cấp.

Dương An quyết đoán nói.

Đối với phần thưởng cho nhiệm vụ, Dương An sớm đã có lựa chọn.

Ở giai đoạn sơ cấp có thể có một kỹ năng cường lực của cấp 4x, không thể nghi ngờ là phi thường cường đại, sẽ là trợ giúp cực lớn trong việc giết boss, nhưng khi cẩn thận suy xét, lựa chọn này lại có tai hại rất lớn.

Kỹ năng cường lực cấp 4x khẳng định phải tiêu hao cực nhiều ma lực, lấy ma lực của Dương An, một lần dùng là một lần cạn ma lực, hơn nữa kỹ năng cấp không hề thấp, thời gian ngưng tụ cùng phục hồi nhất định không ngắn.

Xem xét kỹ, cộng thêm Dương An cảm nhận được sau khi thăng cấp kỹ năng trụ cột sẽ mang lại hiệu quả thật lớn, tự nhiên sẽ đưa ra một lựa chọn sáng suốt.

- Được!

Cung tiền thủ đạo sư gật gật đầu, sau đó tay phải chỉ về Dương An.

"Đinh" một tiếng, Dương An biết hai kỹ năng trụ cột đã thăng cấp, nôn nóng không thể chờ muốn nhìn thuộc tính kỹ năng trụ cột cấp 3.

'Chuyên tâm vũ khí loại cung': kỹ năng trụ cột, cấp 3, tăng lên 15% lực công kích vũ khí loại cung, tầm bắn xa nhất tăng 50%.

'Tinh chuẩn xạ kích': kỹ năng trụ cột, cấp 3, tăng lên xác suất xạ kích trúng mục tiêu 50%, tỷ lệ một kích trí mệnh tăng lên 15%.

Nhìn thấy thuộc tính kỹ năng, Dương An vừa mừng vừa sợ, kỹ năng cấp 3 so với cấp 2 độ đề thăng cao lên phải gấp đôi.

Tầm bắn tăng lên 50%, tính ra, tầm bắn xa nhất hiện tại của Dương An đã lên tới 40.5 mét, cho dù là cao thủ cấp 3x trong chức nghiệp cung tiền thủ cũng chưa chắc đã bằng...

Còn xác suất trúng mục tiêu cũng đề thăng trong diện rộng, sẽ là trợ giúp lớn cho việc căn chỉnh độ chính xác.

Nhìn hai kỹ năng trụ cột cấp 3 cường hãn, Dương An cảm giác may mắn sâu sắc với lựa chọn của mình, đây không chỉ là lựa chọn phần thưởng cho nhiệm vụ, mà còn là lựa chọn cho chức nghiệp cung tiễn thủ.

Tiếp tục như vậy, kế hoạch của Dương An rất nhanh sẽ có thể thực hiện.

Xem hết kỹ năng trụ cột sau thăng cấp, Dương An càng thêm tin tưởng.

Tiệc nuôi duy nhất là kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ vẫn chưa thể chạm tới.

Tiếp theo, Dương An đem ‘Thần Hi quả’ màu trắng ngà tỏa kim quang nuốt vào, một cảm giác ấm áp truyền khắp toàn thân, thuộc tính của Dương An cũng phát sinh biến hóa.

Vĩnh viễn tăng lên 10 điểm thuộc tính thể lực, đối với chức nghiệp cung tiễn thủ chính là 50 điểm HP cùng phòng ngự nhất định.

Còn có tăng lên 5% tốc độ di động, lúc này Dương An cảm thấy thân thể nhẹ đi không ít.

- Được rồi, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi, muốn thực sự trở thành một cường giả, viết nên truyền thuyết thuộc về người ở đại lục Phong Vân, con đường cần phải đi còn rất dài, tiếp tục cố gắng đi!

Cung tiễn thủ đạo sư thần nhiên nói.

- Vâng, đạo sư tôn kính, cảm tạ phần thưởng của ngài.

Dương An cung kính nói.

Cung tiễn thủ đạo sư phát tay, sau đó lại tiếp tục lau chùi thanh trường cung phong cách cổ xưa.

Thu hồi tâm tình hưng phấn kích động, Dương An cũng ly khai công hội chức nghiệp cung tiễn thủ.

Còn hơn 2 giờ nữa mới đến thời gian dự định log out, Dương An bổ sung mũi tên, quyết định tranh thủ thời gian tiếp tục ra ngoài giết quái luyện cấp, luyện kỹ năng.

Dương An không quá quen thuộc với phạm vi phân bố quái vật quanh Tô Bối Lan tiểu trấn, hơn nữa thời gian ngày hôm nay có hạn, nên tiếp tục chạy tới Lê Minh hạp cốc, giết tiểu ác ma cấp 9.

Thiểm tị hạng liên cộng thêm 15 điểm nhanh nhẹn, còn có ‘Thần Hi quả’ vĩnh viễn tăng 5% tốc độ di động, Dương An chạy nhanh hơn trước nhiều lần.

Tốc độ hiện giờ của Dương An có thể so được với cung tiễn thủ theo con đường nhanh nhẹn, nhưng vẫn kém đạo tặc loại hình nhanh nhẹn một chút, vì dù sao đạo tặc vốn vẫn nhanh hơn cung tiễn thủ.

Mất 20 phút, Dương An về tới Lê Minh hạp cốc, tiểu ác ma nơi này cũng đã sinh mới.

Tầm bắn vượt qua 40 mét, vũ khí lam trang Bức dực trường cung công kích cao, một mũi phá cốt tiễn, thêm hai đòn bắn chạy có thể làm thịt một con tiểu ác ma.

Trang bị vũ khí lam trang, tốc độ giết tiểu ác ma của Dương An nhanh hơn gấp đôi lúc trước, chỉ khoảng nửa giờ đã đã thông Lê Minh hạp cốc.

Lại đi tới mảnh đất trống trong hạp cốc, cây đại thụ vẫn đứng sừng sững, nhưng không còn ‘Thần Hi quả’, Âm Hắc nữ yêu thủ hộ bên dưới cũng không sinh mới, nhưng lại có một đàn tiểu ác ma.

Đàn tiểu ác ma này trong mắt Dương An chính là một đồng exp.

Lập đi lập lại giết tiểu ác ma tại Lê Minh hạp cốc, mặc dù exp không nhiều như vượt cấp giết quái, nhưng số lượng bù lại, tính tổng cộng exp cũng tương đối phong phú, nhưng cấp 9 muốn thăng cấp cần lượng exp quá lớn, suốt hai giờ mới chỉ tăng lên được 3%.

Tới khi xế chiều, Dương An quay trở về Tô Bối Lan tiểu trấn, sửa sang lại sau đó log out.

Xem ra ban ngày cần phải lên diễn đàn xem quanh quanh tiểu trấn này có nơi nào luyện cấp tốt mới được, đêm mai dùng một nửa thời gian thăng cấp, nửa còn lại làm nhiệm vụ tiến giai hẳn là đủ rồi.

(Cấp 9, 19, 29... muốn thăng cấp phải trải qua khảo nghiệm - xem lại những chương trước)

32. Chương 32: Ngày Hội Trung Thu

Dân nguyện nhân trường cửu, thiên lý cộng thiên quyên!

(Thủy Diệu Ca - Tô Đông Pha)

(Dịch: Chỉ nguyện người sống mãi, muôn dặm cùng nhau dưới ánh trăng.

* Thiên quyên ở đây vừa là trăng vừa là chỉ giai nhân bầu bạn.)

Tiết Trung thu, đối với người Trung Quốc thì là một trong những ngày hội trọng đại của năm, ý nghĩa là mùa thu hoạch, mùa đoàn viên.

Đặc biệt ở nông thôn, không khí của ngày này càng rõ rệt, ngay từ đêm 14 âm lịch, tục gọi là đêm trước ‘Nghênh nguyệt’ (Đón trăng), đã có rất nhiều trẻ nhỏ rủ nhau đốt đèn lồng chạy nhảy khắp nơi.

Chỉ là khi đó Dương An còn đang chém giết trong game, không thể thưởng thức không khí nồng đậm một đêm đó.

Dương An log out đúng 6 giờ rưỡi sáng.

Tuy rằng hôm nay là ngày hội trung thu, Dương Lâm không phải đi học, mẹ hắn cũng được nghỉ làm, nhưng thói quen rời giường sớm hàng sáng của cả nhà cũng không vì thế mà thay đổi.

Đánh răng rửa mặt xong, Dương An nói một tiếng với em gái đang chuẩn bị bữa sáng, sau đó ra ngoài chạy bộ.

Hai ngày nay, mỗi buổi sớm đều chạy bộ, Dương An cảm thấy tinh thần phấn chấn, áp lực từ trong thành thị cũng từ từ giảm bớt, Dương An cũng dần trở về với cuộc sống đơn giản nhàn hạ.

Chạy xong, ra một thân mồ hôi, Dương An cảm thấy cả người sảng khoái, trở về phòng tắm rửa, thay quần áo, vừa lúc mẹ hắn từ ngoài ruộng trở về.

Mẹ hắn cả đời vất vả, cho dù ngày nghỉ cũng không ngừng được công việc bình thường.

Ngày hội trung thu, tất cả mọi người đều nghỉ, nên bữa sáng cũng phong phú hơn ngày thường.

- Mẹ à, vừa lúc hôm nay nghỉ, hay là cả nhà chúng ta ra ngoài một chút đi!

Trên bàn cơm, Dương An đột nhiên đề nghị, bình thường mẹ hắn đều chỉ làm lụng quần quật, rất ít nghỉ ngơi, càng không nói tới ra ngoài dạo chơi.

- Mẹ già rồi còn đi đâu nữa, để cho thanh niên tụi con đi thôi, mẹ còn phải dọn dẹp nhà cửa.

Đúng như Dương An đoán, mẹ hắn không đáp ứng.

Thấy mẹ không muốn đi ra ngoài, Dương An nhẹ nhàng đá chân Dương Lâm, nháy mắt ra hiệu, ý bảo nàng nói vào mấy câu.

Dương Lâm tự nhiên minh bạch ý tứ của anh trai, lúc này buông đũa, kéo tay mẹ làm nũng, nói:

- Mẹ, mẹ đi cùng tụi con đi, con với anh vừa mới dọn nhà hai hôm trước rồi mà.

- Đúng vậy, mẹ, chúng ta chỉ đi dạo chút thôi, cũng không xài bao nhiêu tiền.

Dương An lập tức nói thêm.

Hiện giờ Dương An vẫn còn để dành được chút ít, một nhà ba người đi ra ngoài chơi cũng không là vấn đề, hơn nữa hiện tại Dương An ở trong trò chơi, mỗi ngày đều có thể đánh ra mười mấy vàng, dựa theo tỉ suất hoán đổi vàng và nhân dân tệ của trò chơi thì cũng có hơn 100 đồng, tuy không nhiều, nhưng ít nhất có thu vào, chỉ là tạm thời hắn còn chưa muốn bán ra, hết thấy đợi làm nhiệm vụ tiến giai xong rồi tính.

Mẹ hắn do dự một chút, bà cũng hiểu được đây là hai đứa con hiếu tâm, cũng không muốn để họ mất hứng.

Dương Lâm tiếp tục nói, mềm rắn đủ cả, nếu mẹ không đi, hai anh em cũng không đi.

- Được rồi được rồi, mẹ cũng đi, nhưng mà chiều phải về sớm một chút, chuẩn bị để tối làm lễ.

Mẹ hẳn cuối cùng đáp ứng.

Ăn hết bữa sáng, thời gian còn sớm, Dương Lâm mở ti vi, xem vài chương trình nhảm chán, mà mẹ Dương An thì chuẩn bị chút vàng hương để dành tối buổi lễ tối nay.

Dương An trở lại phòng, mở máy tính, lên diễn đàn game Phong Vân, tìm tòi một chút xem quanh Tô Bối Lan tiểu trấn có địa điểm nào thích hợp để cung tiễn thủ cấp 9 tiến cấp không.

Bản đồ của Phong Vân cực kỳ lớn, vô số thành thị lớn nhỏ, trước kia chơi bằng không Dương An chưa từng tới Tô Bối Lan tiểu trấn, cho nên chỉ có thể cầu trợ ở diễn đàn.

Tuy rằng Dương An rất ít dạo diễn đàn, nhưng không mất bao lâu cũng tìm được tư liệu muốn có.

Từ trên diễn đàn, Dương An thấy được Phong Vân trong 2 tuần lễ từ lúc mình xóa acc cũng không có nhiều thay đổi, không có đại sự gì phát sinh, chỉ có một việc là người chơi thăng lên 4x ngày càng nhiều, và liên minh Quang Minh trong 2 tuần này có thêm ba vị cường giả truyền thuyết cấp 5x.

Với việc trở thành cường giả 5x, Dương An cũng có không ít tin tưởng, có điều cần phải đi một đoạn đường không hề ngắn nữa.

Khoảng 9 giờ, một nhà ba người thay quần áo, mẹ của Dương An gần như bị hai anh em ‘bắt ép’ mới chịu mặc bộ đồ mới được mua hôm trước.

Bà vẫn luôn giản dị, ngay cả quần áo mới cũng không nở mặc.

Nói là đi ra ngoài dạo một chút, kỳ thật cũng không tới đâu xa, chỉ đến nội thành đi shopping, cảm thụ chút không khí lễ hội.

Bước lên xe bus, bà hào hứng kể lại chuyện cũ của hai ông bà ngày xưa, khi đó còn thanh niên nên rất thích tới nội thành hò hẹn, có điều năm đó nơi này cũng chưa giàu có hiện đại như bây giờ, một nhà có một chiếc xe đạp đã khá lắm rồi, chứ đừng nói tới ô tô con. Khi đó hai ông bà thuê một chiếc xe đạp, hai người đeo nhau rong ruổi từ trong trấn đến nội thành. Giờ xe bus mà còn mất hơn nửa giờ mới đến nơi, như vậy cưỡi xe đạp thì cần bao lâu? Chuyện như vậy, thật khiến người ta khó tưởng tượng, cũng khó mà tin tưởng.

Có điều cũng chính vì loại nhận thức và cảm thụ này thời đó người ta sống thật chân tình với nhau, không như hiện tại, động một chút lại lỵ hôn.

Bởi vì hầu hết đều được nghỉ lễ, lại là ngày hội Trung thu một năm có một lần, nên trên đường rất đông người qua lại, bọn họ đều thừa dịp nghỉ đi ra ngoài chơi đùa xả hơi.

Vì hai anh em Dương An Dương Lâm vừa mới dạo phố hai ngày trước, đã mua không ít đồ, nên hôm nay cũng chẳng muốn mua gì thêm, chủ yếu là kéo mẹ đi theo giải sầu. Một nhà Dương An cũng không tới mấy chỗ quá náo nhiệt, chỉ đi mấy nơi quen thuộc mang tính kỷ niệm.

Tuy rằng thành thị phát triển rất nhanh, nhưng rất nhiều địa điểm được giữ lại nguyên trạng, đó đều là những di tích chứng kiến bao lần xã hội đổi dời.

Đương nhiên, đây cũng là Dương An có ý sắp xếp, những chỗ này đều là chỗ mà khi còn trẻ mẹ hẳn thường lui tới, cũng khiến mẹ hẳn nhớ lại nhiều chuyện cũ, cả ngày cao hứng cười nói không thôi.

Dương An làm như vậy cũng là một loại bù đắp, nhưng không phải là bù đắp ở tiền bạc vật chất linh tinh, mà là bù đắp thời gian người một nhà bên nhau vui vẻ.

Lúc sau, Dương An Dương Lâm kéo mẹ đi tới mấy địa phương hiện đại phồn vinh náo nhiệt, để bà cảm nhận một chút phát triển thời đại.

Quốc lễ, rất nhiều cửa hàng đều làm ra vài hoạt động, trong đó phần lớn là rút thăm trúng thưởng, mà Dương Lâm thì tinh ranh như quỷ, không biết dùng phương pháp gì, chăm chăm đi tìm mấy cửa hàng không cần tiêu phí cũng được tham gia rút thưởng, mà lại đều nhận được mấy thứ quà tặng nhỏ nhắn.

Chính là ứng nghiệm câu nói: đi ra ngoài muốn vui vẻ, không nhất định phải tiêu nhiên tiền, nhưng nhất định phải dùng đầu óc.

Một nhà ba người của Dương An dạo chơi hơn nửa ngày, bốn giờ chiều lại đón xe bus trở về nhà, tuy rằng thời gian rất ngắn, cũng không phải là hành trình xa hoa gì, nhưng cả nhà đều rất vui vẻ.

Sau khi về nhà còn phải chuẩn bị làm lễ, lễ Trung thu hôm nay còn lâu mới kết thúc, hoặc phải nói là vẫn chưa chính thức bắt đầu.

33. Chương 33: Bạn Học Cũ

15/8 là Trung Thu, là thời điểm trọng yếu để nhà nhà người người tụ họp ăn bữa cơm đoàn viên.

Hai anh em Dương An, Dương Lâm ra ngoài chơi với mẹ hơn nửa ngày, đến tận bốn, năm giờ chiều mới về. Vừa về tới nơi, ba người bắt tay vào chuẩn bị cho bữa ăn tối. Mẹ Dương An thì hái rau ngoài ruộng, hai anh em Dương An thì đi siêu thị mua ít thịt gà, bò, vịt và một vài thứ linh tinh.

Hai, ba năm trước, Dương An không cùng gia đình đón trung thu, hiếm khi được một lần về nhà vì thế hắn cũng muốn trải qua một bữa cơm đoàn viên vui vẻ với cả nhà. Trên bàn bày biện đủ món ăn, tôm cua, bò gà, món nào cũng có.

- Anh, anh mua nhiều như vậy làm gì! Nhà ta cũng không thể nào ăn hết được chừng này thứ. Cần thận không mẹ lại mắng anh đấy.

Dương Lâm thấy Dương An thứ gì cũng mua mấy ký liền giữ chặt tay hắn nói nhỏ.

- Yên tâm đi, anh tính mời cả nhà chú Tiểu sang mà. Mọi người vui vẻ ăn một bữa.

Dương An nói.

Dương Lâm cười toe toét:

- Thì ra là vậy. Vậy mua nhiều tôm lớn hơn đi anh, hai đứa nhỏ nhà chú ấy thích nhất món này.

Dương An trù mền xoa đầu Dương Lâm, nói:

- Tiếc là chị hai có gia đình riêng của mình, lại ở xa, nếu không cũng có thể tới ăn rồi. Càng nhiều người càng náo nhiệt.

- Đúng vậy, chị hai có em bé, về nhà mẹ đẻ cũng không tiện lắm.

Dương Lâm cảm khái nói:

- Sau này em sẽ tìm bạn trai ở gần đây, như vậy có thể thường xuyên về thăm anh và cha mẹ.

Dương An lại xoa đầu em gái, nói:

- Đứa ngốc, em bây giờ chỉ nên chăm chỉ học tập, không được quên lời cha từng nói khi còn sống.

Cha hắn quy định không kể nam hay nữ, trước khi tốt nghiệp trung học thì không được hẹn hò. Anh chị em nhà Dương An đều rất nghe theo lời răn dạy của cha.

Dương An tính nấu một nồi lẩu nên không tốn nhiều sức chọn nguyên liệu mấy, hắn một hơi lấy tất cả các loại rau quả bỏ vào giỏ mua hàng của mình.

Sau khi cúng bái tổ tiên thì trời cũng đã sập tối.

Hai nhà Dương An và chú Tiểu cũng bắt đầu bữa ăn tối phong phú của mình.

Hiếm khi có dịp cao hứng như thế này vì thế Dương An bình thường vốn không uống rượu cũng bởi chú Tiểu vài chén.

Bữa cơm đoàn viên này kéo dài hơn một giờ đồng hồ, tới tận 8-9 giờ tối mới xong. Lúc này mặt trăng tròn vành vạnh cũng đã lên cao. Thời tiết đêm nay cũng khá tốt để ngắm trăng, bầu trời khô ráo không một đám mây.

Thu dọn bàn ăn xong, Dương Lâm lại bày ra một loạt đồ uống, hoa quả, bánh trái, ốc đồng cùng một ít đồ ăn vặt, lại pha thêm một bình trà. Cả nhà ngồi giữa sân, vừa ngắm trăng vừa nói chuyện phiếm vui vẻ.

Hai tên nhóc muốn chơi đèn lồng, Dương An và Dương Lâm liền dắt hai đứa em họ song sinh đi ra ngoài chơi. Lúc này trên đường chỉ toàn là trẻ con, trong tay cầm đèn lồng màu sắc rực rỡ, cao hứng đi hết chỗ này đến chỗ khác. Đèn đường trong thôn những ngày này cũng được tắt hết, chỉ để lại ánh sáng nhu hòa từ những chiếc đèn lồng, tăng thêm không khí cho ngày Trung Thu.

Trung Thu trong trí nhớ của Dương An không có nhiều đồ ăn cũng như đèn lồng đẹp đẽ như bây giờ, chỉ có đèn tự làm mà thôi. Hắn còn nhớ rõ khi cha hắn còn sống, một tuần trước lễ trung thu, ba chị em hắn luôn quần quít lấy cha, vò vĩnh cha làm đèn lồng. Trong ấn tượng của Dương An, cha rất lợi hại, cái gì cũng làm được. Làm đèn lồng cha chỉ cần chặt một gốc trúc, mua vài tấm giấy màu, chỉ trong một buổi chiều là đã làm xong ba cái đèn lồng xinh xắn. Dĩ nhiên đồ tự làm thì không có nhiều hình dáng lắm nhưng như thế cũng đủ để ba chị em hắn vui vẻ rồi.

Dương An, Dương Lâm dẫn theo hai đứa em họ tham gia một vài trò chơi do thôn tổ chức trong công viên. Phần thưởng tuy không phải là cái gì quý báu, chỉ là một vài gói quà nhỏ nhưng quý ở vui vẻ.

11 giờ kém, hai tên nhóc sau một hồi chơi đùa thỏa thích cũng đã thấm mệt, Dương An dẫn bọn chúng về nhà.

Sau khi thu thập một phen, vợ chồng chú Tiểu bỗng hai đứa nhỏ đang ngủ mê mệt về nhà mình.

Chơi trọn một ngày, Dương An đi lên lầu tắm rửa rồi chuẩn bị online vào trò chơi. Quả nhiên như dự đoán, đêm nay hắn online muộn, gần ba giờ sáng mới lên.

Nhưng Dương An không nghĩ tới hắn còn phải chờ thêm một lúc nữa mới có thể online.

Ngay lúc Dương An muốn đội mũ lên đầu thì nghe tiếng Dương Lâm kêu réo dưới lầu...

- Anh, anh có điện thoại nè, mau xuống nghe.

- Ai vậy nhỉ?

Dương An bắt đầu dĩ buông mũ, đi xuống dưới lầu.

- Một người tên là “Pha Tử”, hình như là bạn hồi trung học của anh.

Dương Lâm đưa điện thoại cho Dương An.

Dương An nhận lấy ống nghe, nói:

- Alo!

- Uy, là Dương An phải không? Mình là Pha Tử đây, không ngờ cậu thật sự đã trở lại.

Đầu bên kia truyền đến một giọng nam.

Nghe thanh âm kia, Dương An có điểm kích động, “Pha Tử” chính là Lý Ba, một trong những người bạn thân nhất của hắn thời trung học, trước kia cũng ở khu này. Sau khi kết hôn hai năm, hai vợ chồng tên này chuyển đến tiểu khu trên trấn. Kể từ đó hai người bọn hắn cũng chưa từng gặp lại nhau.

- Tên hôn đản này, giờ cậu thế nào rồi? Sao lại biết mình đã về?

Nghe được giọng của bạn cũ, Dương An cực kỳ vui vẻ, chút bực bội vì không vào trò chơi được cũng tan biến theo.

- Cậu còn dám nói, trở về mà cũng không tìm bọn mình. Đêm nay mình về nhà ăn cơm mới nghe mẹ mình nói bữa trước thấy một người chạy bộ buổi sáng, dáng rất giống cậu, vì thế mình mới đoán là cậu đã về.

- Ha ha, mình cũng chỉ vừa mới về được vài ngày.

Dương An cười nói. Trong lòng hắn biết lần này trở về cũng không phải là chuyện hay ho gì, lại càng không muốn người khác biết, không nghĩ tới lại bị mẹ của Pha Tử nhận ra.

- Mình không quan tâm! Cậu nhất định phải chịu phạt! Ra chỗ cũ mau!

Hồi trung học, Pha Tử là nhân vật đầu trò, Dương An cũng hiểu được “phạt” có ý gì.

- Bây giờ? Muộn quá rồi!

Dương An không muốn ra ngoài lắm, nhất là hiện giờ trong lòng hắn vẫn còn bị ám ảnh bởi bóng ma thất bại, không hề có nửa điểm tự tin, hơn nữa Dương An đang nóng lòng lấp đầy thanh kinh nghiệm level 9 của mình để còn làm nhiệm vụ tiến giai.

- Đúng vậy, mau ra đây đi! Tất cả mọi người đều có mặt đầy đủ rồi, chỉ thiếu mỗi cậu thôi đấy.

Bên kia điện thoại, Pha Tử luôn mồm thúc giục.

Dương An do dự một chút, hiếm khi bạn học tụ họp lại một chỗ, cuối cùng đáp ứng:

- Được, một lát nữa mình sẽ đến.

Cúp điện thoại, Dương An cười cười, kỳ thật chính mình quá lo lắng, bọn Pha Tử đều là bạn tốt, làm sao có thể khinh thường hắn? Bạn tốt chân chính, là chia sẻ chứ không phải khoe khoang nói xấu nhau, đây mới đúng là “bạn”!

- Dương Lâm, anh ra ngoài một lát, có thể về muộn, em nói với mẹ không cần chờ anh.

Nói xong, hắn vào phòng thay quần áo, rồi cưỡi cái xe máy màu đen cà tàng đi ra ngoài.

Kỳ thật cái gọi là chỗ cũ chính là một quán ăn nhỏ gần trường trung học cũ của Dương An. Hồi đấy mỗi khi tan học về muộn, hắn và mấy tên bạn thân thường đến đó ăn khuya rồi mới về nhà, mà cũng thật trùng hợp vì tên quán ăn đó là “Chỗ cũ”.

Nhớ lại mấy cái kỉ niệm cũ, Dương An lại càng mong đến gặp mấy tên bạn tốt này.

Hơn 11 giờ khuya, trên đường vẫn còn rất nhiều người đốt đèn lồng chơi đùa, hầu hết là những cặp tình nhân trẻ tuổi.

Chừng mười phút, Dương An tới “Chỗ cũ”.

Gửi xe xong, không cần tìm kiếm cũng đã thấy người cần tìm, hai cái bàn lớn ngoài trời, hơn mười gương mặt quen thuộc, nam có nữ có, Dương An nôn nóng không kìm được mà đi qua.

- Ô! “An quý kế” của chúng ta cuối cùng đã tới.

Dương An mới qua đã bị Lý Ba kéo lại.

Thời trung học, chủ ý của Dương An đặc biệt nhiều, cho dù là chơi hay hoạt động gì của lớp hắn đều tham gia bày trò, chỉ là Dương An luôn đứng sau màn không bao giờ chịu lộ diện, vì thế bạn cùng lớp mới đặt cho hắn cái biệt danh “An quý kế”. Dương nhiên biệt danh này không có ý xấu, thuần túy là đùa giỡn giữa bạn bè với nhau. Hơn nữa những người quen với Dương An đều biết, tuy hắn có nhiều “quý kế” nhưng chưa bao giờ tính kế chơi xỏ ai, trừ phi có người đụng chạm đến hắn hay bạn của hắn.

- Ha ha, tiểu Trùng, J Thần, các cậu đều ở đây à.

Mặc dù nhiều năm không gặp nhưng chỉ cần liếc mắt một cái Dương An liền nhận ra hai gương mặt quen thuộc nhất.

Thời đi học, bạn bè trong lớp chủ yếu gọi nhau bằng biệt danh, nhiều năm không gặp, tên thật có thể quên nhưng những biệt danh có ý nghĩa đặc biệt này thì phải nhớ rõ.

- An quý kế nhà cậu, trở về cũng không báo cho bọn mình một câu.

Tiểu Trùng, Lương Văn Trùng đi tới ôm Dương An một cái.

J Thần Trương Bác kia cũng không chịu kém, chạy tới tặng cho Dương An một đấm, cười nói:

- “Tứ bảo” chúng ta sao lại có thể thiếu mất một người chứ.

Nghe được hai tiếng “Tứ bảo” Dương An không khỏi nở nụ cười.

Đó là danh hiệu của bốn người bạn hần trong trường trung học. Tiểu Trùng có thành tích học tập rất tốt, luôn đứng trong ba thứ hạng đầu của mỗi kỳ thi. J Thần, vận động viên bóng rổ nổi tiếng toàn trường, vóc người cao lớn, cường tráng lại đẹp trai, là thần tượng của vô số học sinh cả nam lẫn nữ trong trường. Pha Tử Lý Ba thì nắm quyền to trong tay, Hội Học Sinh có sáu ban, thì một mình hần giữ ba chức vị, quyền lực so với Hội trưởng Hội Học Sinh còn lớn hơn, lại thêm Dương An - An quý kẻ, đầu óc tỉnh táo, nhiều ý tưởng, cũng là bạn tốt nhất của ba người họ.

Quan hệ của bốn người thời trung học vô cùng tốt, ngay cả quần cũng có thể mặc chung. Thời ấy, “Tứ bảo” có thể coi là nhân vật phong vân trong trường, chỉ là Dương An lúc nào cũng chỉ ở phía sau màn vì thế chỉ những ai thật sự quen biết mới hiểu được cái “đáng sợ” của hần.

Nhưng là những thứ này đều đã qua rồi.

Đều là bạn học cũ nhiều năm không gặp, nhìn thấy Dương An ai nấy cũng đều rất nhiệt tình, toàn bộ đứng lên chào hỏi làm cho Dương An phải hơn mười phút sau mới có thể ngồi xuống.

Nhìn từng người bạn cũ, Dương An không khỏi tự hỏi lúc trước vì sao mình lại rời khỏi quê hương, rời đi nơi chốn mà mình quen thuộc nhất, nơi có gần như toàn bộ bạn bè của mình mà đi đến thành phố xa xôi kia để rồi nhận lấy thất bại. Dương An thầm nghĩ nếu như mình ngay từ đầu phát triển ở đây thì kết quả sẽ thế nào?

Hiển nhiên, đây chỉ là ý nghĩ mà thôi, không thể nào có cơ hội quay lại lúc ấy, nhưng Dương An hiện tại cũng không còn chấp nhất chuyện đã qua nữa, chuyện quá khứ thì cứ để nó trôi qua đi.

Đừng hỏi quá khứ sai hay đúng, chỉ có đời này sống ngẩng cao!

“Tứ bảo” tự nhiên là ngồi cùng một chỗ, mà khi Dương An ngồi xuống thì lại phát hiện bên cạnh mình còn một chỗ trống. Hơn mười bạn học cũ, có người dẫn theo vợ hoặc người yêu, hai bàn dọn ra đã chút đông đúc, bây giờ lại có một chỗ không ai ngồi, trên bàn cũng không thấy có thức ăn chỉ có vài chai nước uống, Dương An phỏng chừng còn có người chưa tới.

- Không phải cậu kêu chỉ còn thiếu mỗi mình mình sao, như thế nào lại còn có người chưa tới!

Dương An quay sang hỏi Lý Ba.

Lý Ba nói:

- Được rồi, còn một vị đại mỹ nữ chưa tới... A, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến, cô ấy đến rồi kìa.

Dương An nhìn theo ánh mắt của Lý Ba.

Một dáng hình quen thuộc, gương mặt quen thuộc, nụ cười quen thuộc khiến Dương An không khỏi ngẩn người, có chút lung túng không biết phải làm sao.

34. Chương 34: Lỡ Mất Yêu Thương

Người mới đến là Mạnh Tử Lăng, cô gái thân thiết nhất với Dương An thời trung học, tất nhiên cũng là nữ sinh thân thiết nhất với “Tứ bảo”.

Thời trung học, xét về tướng mạo, Mạnh Tử Lăng cũng khá xinh xắn, tuy không thuộc đẳng cấp hoa hậu giảng đường có thể khiến toàn bộ nam sinh trong trường say mê, nhưng Mạnh Tử Lăng lại có một loại khí chất mà những nữ sinh khác không có, một tiểu thư khuê các vừa nhã nhặn lịch sự mà không kém phần hoạt bát vui tươi.

Suốt ba năm trung học, Dương An đều cùng lớp với Mạnh Tử Lăng, thời gian này hai người rất thân thiết như hình với bóng vậy, Dương An ở chỗ nào chơi đùa nhất định sẽ có bóng dáng Mạnh Tử Lăng, mà mỗi tối đi học thêm về muộn Dương An đều đưa Tử Lăng về nhà. Quan hệ của hai người rất chặt chẽ lại mập mờ, nhưng mãi vẫn không trở thành người yêu, giống như tình cảm anh em vậy, ít nhất là Dương An cảm thấy thế.

Cho dù sau khi tốt nghiệp trung học, hai người đổ vào hai trường đại học khác nhau, Dương An lên tỉnh học còn Mạnh Tử Lăng học đại học tại quê nhà, nhưng họ vẫn luôn duy trì liên lạc, mỗi khi Dương An về nhà, đều qua thăm Mạnh Tử Lăng.

Tối nay Dương An cảm thấy bối rối khi nhìn thấy Mạnh Tử Lăng, thậm chí có phần xấu hổ, cũng do một câu chuyện cũ.

Cho tới nay Dương An chưa từng kể chuyện này cho người nào khác, chắc hẳn Mạnh Tử Lăng cũng như vậy, có thể nói, chuyện này chỉ ở trong lòng hai người hiểu rõ với nhau.

Kỳ nghỉ đông năm thứ ba ở đại học, khi Dương An về nhà Mạnh Tử Lăng thường xuyên đến chơi, khi đó người nhà Dương An đều nghĩ Mạnh Tử Lăng chính là bạn gái Dương An, chỉ có duy nhất gã đầu gối ngó gần như Dương An mới nghĩ tình cảm hai người chỉ là tình anh em.

Mãi cho tới một buổi tối, Dương An đưa Mạnh Tử Lăng về nhà, trước cổng nhà Mạnh Tử Lăng, hai người theo thói quen tới công viên cạnh bờ sông ngồi nghỉ ngơi tâm sự một chút.

Bỗng nhiên, Mạnh Tử Lăng nghiêm túc nhìn Dương An nói:

- Không bằng chúng ta hẹn hò đi!

Dương An ngẩn ra, tới tận lúc đó hẳn cũng chưa từng nghĩ hai người sẽ phát triển thành cái gì khác, mà sẽ vĩnh viễn là bạn tốt, nhưng Tử Lăng vừa nói như thế, Dương An bỗng nhiên phát hiện, từ trước tới giờ mình đối với Tử Lăng chính là tình yêu, có điều chưa nhận ra.

Hai người đều yêu nhau, nhưng Dương An cũng quá lý trí, nghĩ rằng hoàn cảnh gia đình mình không tốt lắm, hơn nữa sau khi tốt nghiệp chưa biết có thể tìm được công việc ổn định hay không, có thể nói tiền đồ thật mờ ảo, Dương An không dám khẳng định liệu mình có thể mang đến hạnh phúc cho Tử Lăng không.

Dương An chính là loại người như vậy, đã yêu một người nhất định phải gánh vác trách nhiệm, không có có năng lực làm điều đó, Dương An thà rằng từ bỏ.

Dương An cười cười, cuối cùng uyển chuyển cự tuyệt Tử Lăng.

Tử Lăng cũng cười nói đó chỉ là giỡn mà thôi, nhưng Dương An biết Tử Lăng vừa rồi thật sự nghiêm túc.

Sau sự kiện này liên lạc giữa hai người ít dần, rồi hoàn toàn cắt đứt, nhưng Dương An sẽ vĩnh viễn nhớ rõ lời Tử Lăng nói vào tối đó, 'Chúng ta hẹn hò đi!'

- Đại mỹ nữ, bên này này, anh Dương An của cậu cũng vừa đến đấy.

Lý Ba vừa thấy Mạnh Tử Lăng tới, lập tức kêu lên, cũng không phát giác nét xấu hổ trên mặt Dương An.

Dương An cũng hiểu được, vị trí này nhất định là đám Lý Ba cố ý giữ lại.

Nhìn thấy Mạnh Tử Lăng đi tới với trang phục đơn giản T-shirt quần bò, mái tóc đen dài vắn cao, vài năm không gặp, Dương An cảm thấy Mạnh Tử Lăng trưởng thành lên nhiều, càng có khí chất tiểu thư khuê các.

- Trở về rồi à!

Mạnh Tử Lăng ngồi vào vị trí bên cạnh Dương An, nhẹ nhàng nói một câu, nụ cười trên mặt thực tự nhiên, giống như đã hoàn toàn quên sự kiện xấu hổ kia.

- Tử Lăng!

Dương An mỉm cười, nói.

- Hai người các cậu làm sao thế, lâu quá không gặp quên mất nhau rồi à.

Mấy người bên cạnh thấy hai người quan hệ vốn rất thân thiết giờ lại như xa lạ, mở miệng hỏi.

Dương An cười khổ trong lòng, nói:

- Ủ, giờ Tử Lăng xinh đẹp như vậy, thật sự mình suýt không nhận ra.

- Cậu cũng thế, thay đổi rất nhiều.

Tử Lăng cười nói, cũng không biết cô định ám chỉ điều gì.

- Tốt lắm tốt lắm, mấy năm nay tất cả mọi người đều thay đổi nhiều, ngày hôm nay vừa vặn là Trung Thu, đám bạn học cũ chúng ta có thể ngồi chung một chỗ, quả là dịp hiếm có.

Đột nhiên Lý Ba đứng dậy nói, mơ hồ để lộ phong phạm lãnh đạo.

- Có điều....

Lý Ba bỗng ngừng lại, nhìn về phía Dương An và Mạnh Tử Lăng, cười nói:

- Mãi mới được một dịp, lại có người tới muộn, mọi người nói có nên phạt hay không.

Lý Ba vừa nói như thế, tất cả mọi người đều cười rộ lên, ai cũng biết đến muộn chính là Dương An và Mạnh Tử Lăng.

- Phạt, nhất định phải phạt!

- Đúng, ghét nhất là có người tới muộn, ít nhất phải phạt ba chén.

Mọi người vui vẻ hòa theo, cố tình bỏ đá xuống giếng.

- Cái đám chết tiệt này, hóa ra là tính kế mình, là ai đến phút cuối mới gọi điện hẹn mình tới.

Dương An cười phản bác, trong lòng tự nhủ bị mắc lừa rồi.

Mạnh Tử Lăng cũng nói:

- Đúng vậy, mình cũng chỉ vừa mới nhận được điện thoại, giới lắm Lý Ba, mình nhất định sẽ mách lão bà của cậu, nói là cậu khi dễ mình.

- Được rồi được rồi, nữ có thể miễn, không cần nhận phạt, nhưng nam thì nhất định phải chịu.

Lý Ba vừa nghe Tử Lăng nhắc tới hai chữ ‘Lão bà’, vội vàng thỏa hiệp.

Mà lúc này, đã có người nhanh nhẩu rót đầy ba chén đặt trước mặt Dương An.

- Đồ An quý kẻ nhà cậu, ba chén này còn ít đấy, hồi đi học cậu chuyên tính kẻ người khác, giờ cũng nên bị mọi người tính kẻ một lần chứ.

Đám người Lý Ba cười nói.

- Toàn là bạn học cũ, cũng là anh em tốt, sao không nghĩ lúc ấy tớ làm là vì ai đi.

Dương An giả vờ tức giận chỉ vào bọn hăn nói, rất là ‘không tình nguyện’ đưa tay cầm lấy chén rượu.

Nhưng mà, Dương An còn chưa chạm tới chén rượu, đã bị người giành lấy.

- Dương An không thể uống rượu, để mình thay mặt cậu ấy đi.

Mạnh Tử Lăng nhanh hơn một bước, cầm lấy chén rượu phạt của Dương An, mắt không chớp một cái, một hơi uống cạn.

Dương An bản thân, không ngờ Tử Lăng còn nhớ rõ hăn không thể uống rượu. Năm thứ hai trung học, cha của Dương An đột ngột qua đời, mà Dương An bởi vì thương tâm quá độ mà mắc chứng đau đầu, phải khám cả Đông y Tây y hơn nửa năm mới giảm bớt, nhưng chỉ cần uống rượu vào là sẽ phát tác, chuyện này cũng rất ít người biết.

Đám người Lý Ba tất nhiên cũng biết Dương An bị bệnh đau đầu, có điều xa cách nhiều năm, lại nhất thời cao hứng, cho nên quên, mà thật ra bản thân Dương An lúc này cũng đã quên mất.

Vừa nghe Mạnh Tử Lăng nhắc tới, tiểu Trùng cùng J Thần nhìn nhau cười, không nói thêm điều gì, nâng hai chén rượu còn lại lên uống một hơi cạn sạch.

Chút chuyện nhỏ, không làm ảnh hưởng tới tâm tình của mọi người, tất cả lại tiếp tục vui vẻ cười cười nói nói, thẳng đến gần hai giờ sáng, mọi người mới mãn nguyện mà gọi chủ quán tới tính tiền.

Hiếm có khi nào vui như thế, ngoại trừ Dương An, cả đám đều uống hết mình, có điều lái xe về nhà không thành vấn đề.

- À, Tử Lăng mỹ nữ, cậu không đi xe tới sao, con gái đi một mình không ổn, hay là để anh Dương An của chúng ta đưa cậu về nhé.

Lý Ba thấy Mạnh Tử Lăng ra ngoài chờ xe bus, cất lời.

- Đúng vậy, hồi đi học không phải đều là An quý kể đưa đón cậu sao, hay là sợ bạn trai trông thấy.

J Thần lại ngắt lời.

- Uhm!

Nghe J Thần nói tới bạn trai Tử Lăng, không biết tại sao trong lòng Dương Thần có chút không thoải mái.

- Mình còn chưa có bạn trai, sợ cái gì, chỉ sợ bạn gái anh An của chúng ta ghen thôi.

Mạnh Tử Lăng cười nói, đồng thời liếc mắt nhìn về Dương An.

- Không có thì sao phải sợ, mọi người đều là bạn tốt, mình đưa cậu về.

Dương An cười cười, nói.

- Tốt lắm tốt lắm, đều về nhà đi, mọi người cẩn thận một chút.

Lý Ba thấy chuyện đã xong, bèn phẩy tay, thúc giục mọi người trở về.

Dương An tỉnh táo nhất nên hấn đợi nhìn mọi người rời đi hết mới ra về, mà Tử Lăng cũng không gấp, ở một bên lặng lẽ giúp những người khác lên xe.

- Chúng ta cũng về thôi, có điều đi bằng xe máy cà tàng, cậu không để ý chứ!

Dương An đến bên cạnh Tử Lăng, chỉ chỉ vào chiếc xe máy, khẽ cười nói.

Mạnh Tử Lăng mỉm cười, nói:

- Trước kia xe đạp mình cũng không để ý, giờ còn để ý cái gì.

Hiển nhiên Dương An không hiểu ý tứ trong lời nói của Tử Lăng.

Rạng sáng, đường phố trở nên tĩnh lặng, không khí Trung Thu cuối cùng đã trôi qua.

Dương An lo là kế hoạch tiến giai trong trò chơi phải hoãn lại, giờ quá muộn rồi, nhưng dù là thế, Dương An cũng không có hối hận vì đáp ứng Lý Ba tới đây, lâu rồi Dương An mới cảm nhận được niềm vui như thế.

Tuy rằng trên đường rất yên tĩnh, có rất ít xe cộ qua lại, mà Dương An cũng không uống rượu, nhưng cũng chỉ đi từ từ, an toàn luôn là tác phong lái xe của hấn.

Nhiệt độ lúc này giảm xuống, khiến người ta thấy có chút lạnh lạnh.

Không biết có phải do nguyên nhân này không, Dương An cảm giác thân thể Tử Lăng đang từ từ nhích lại phía sau hấn.

- Khụ!

Dương An ho khan một tiếng che dấu bối rối, hấn có chút xấu hổ, không tự giác mà uốn thẳng sống lưng.

Tử Lăng không nói lời nào, thân thể hơi hơi lui về sau lui.

Giờ phút này, hai người tuy gần như vậy, nhưng cũng thật xa cách, giữa hai người giống như có một bức vách vô hình ngăn trở.

Dương An bất đắc dĩ thở dài trong lòng, trước sự kiện kia, hai người còn làm nhiều hành động thân thiết hơn, cũng không cảm thấy được ngưỡng ngừng, thân như hai anh em, Dương An thường xuyên nghĩ, nếu Tử Lăng chưa từng ra câu kia thì hấn mọi việc vẫn tốt, tuy rằng không biết tình cảm thực của nhau, nhưng ít ra sẽ không mất đi người bạn tốt nhất này.

Đối với quyết định ngày đó, đến giờ Dương An vẫn cảm thấy đúng đắn, mà sự thật cũng đã chứng minh điều đó, hai mươi lăm tuổi, vẫn là kẻ vô tích sự, ngay cả việc cơ bản nhất là nuôi vợ con cũng không thể làm sao có thể khiến người mình yêu mến được hạnh phúc, làm nam nhân, phải gách vác được trách nhiệm.

Nhưng mà, trong tình cảm, thật sự sẽ có đúng hay sai sao?

Một đường không nói chuyện, Dương An theo bản năng đẩy nhanh tốc độ, đã tới bờ đê, chỉ lát nữa là tới cửa nhà Tử Lăng.

- Dừng lại đây một chút đi!

Còn chưa tới nhà, nhưng Tử Lăng lại đột nhiên kêu ngừng.

Dương An lập tức dừng xe lại, quan tâm hỏi:

- Có chuyện gì sao?

Tử Lăng không trả lời hần, xuống xe, đi một mình men theo bờ đê.

Nơi này là một công viên nhỏ ven sông.

Khí lạnh lúc rạng sáng làm Tử Lăng không khỏi run lên, khẽ rùng mình một cái.

Tuy rằng đoạn đường này đều có đèn đường, nhưng đêm khuya vắng người, một cô gái ở nơi này thật quá nguy hiểm. Tuy rằng không biết vì sao Tử Lăng lại như vậy, nhưng Dương An vẫn tắt máy, dắt xe đi theo.

- Còn nhớ nơi này không?

Nghe bước chân Dương An đi tới, Tử Lăng nhẹ nhàng hỏi, cũng không quay đầu lại, mắt chỉ nhìn vào dòng nước dập dềnh trên mặt sông.

- Dương nhiên là nhớ rõ, nơi này là chỗ cũ của hai chúng ta.

Dương An đáp, nhìn công viên nhỏ gần như nguyên trạng này, gợi lên không ít kỷ niệm.

Khi đó cảm tình giữa hai người vẫn còn rất đơn thuần, có thể là còn không biết cái gì gọi là tình yêu!

Tử Lăng sau một lúc chìm trong ký ức, mới nhẹ nhàng nói:

- Ủ, nơi này là chỗ cũ của chúng ta, hồi trung học đều là cậu đưa mình về nhà, chúng ta thích nhất là dừng ở chỗ này, ngắm dòng sông, hóng gió, nằm trên cỏ, cứ im lặng mà hưởng thụ, rất đơn giản, nhưng lại vui vẻ nhất.

Nhận thấy cảm xúc của Tử Lăng, Dương An chỉ có thể nhẹ nhàng cười khổ một tiếng, nhân sinh chính là bất đắc dĩ như vậy, cũng hiểu được quan hệ giữa hai người vĩnh viễn không thể trở lại như thời trung học, có một số việc đã xảy ra chính là đã xảy ra, cho dù tiếp tục cố gắng như thế nào đi nữa thì cũng không cách nào quay đầu lại.

Giống như ngày trước, Dương An ngồi trên cỏ, thật thoải mái hít một hơi mùi cỏ xanh thoang thoảng, lặng yên nhìn cảnh đêm sông nước, khiến lòng hần yên tĩnh trở lại.

Tử Lăng cũng nhẹ nhàng ngồi bên cạnh Dương An, giống y như ngày trước.

- Lần này trở về khi nào thì đi?

Tử Lăng hỏi, cô còn chưa biết chuyện của Dương An, cho là hần chỉ trở về một thời gian mà thôi, sau đó sẽ lại tới thành thị xa xôi kia.

Dương An lại cười khổ một tiếng, nói:

- Không đi nữa, chắc là từ giờ trở đi mình sẽ ở lại đây.

Nghe được Dương An nói không đi, chẳng biết tại sao trong lòng Tử Lăng lại thấy vui sướng, nhưng nhận ra Dương An đang cảm khái, cô lại thấy lo lắng.

Tuy rằng đã mất liên lạc hai ba năm, nhưng dù sao cũng từng thân thiết, Tử Lăng dễ dàng nhận ra phần bất đắc dĩ trong lời nói của Dương An.

- Đã xảy ra chuyện gì sao?

Tử Lăng hỏi.

- Không có gì, chỉ là muốn ở nhà quây quần cùng gia đình.

Dương An lắc lắc đầu, nhẹ nhàng cười, chuyện riêng kia không cần phải nhớ đến nữa.

Tử Lăng đương nhiên không tin, nhưng cũng không ép hấn kể.

- Bạn gái của cậu đâu, lần trước nghe đám Lý Ba nói cậu đã có bạn gái, lần này không về cùng cậu sao?

Tử Lăng lại hỏi.

Lúc này, Tử Lăng nhìn thẳng vào Dương An, tựa hồ rất để ý tới câu trả lời của hấn.

- Chia tay rồi, cũng đã mấy tháng.

Dương An trả lời rất đơn giản, giống như không muốn nhắc tới chuyện thương tâm kia.

- Ừ!

Tử Lăng lên tiếng, lại quay đầu nhìn dòng nước.

Hai người không nói chuyện, nơi này lại khôi phục im lặng.

Bị Tử Lăng hỏi như vậy, Dương An lại nhớ tới tình hình lúc hấn và bạn gái chia tay, lòng khê trầm xuống.

Theo thói quen Dương An muốn ăn sô cô la, thò tay vào túi quần lấy ra một hộp sắt nhỏ tinh xảo, đáng tiếc, mở ra thì bên trong trống rỗng.

Hóa ra sô cô la đã ăn hết, Dương An cũng không nhớ rõ.

Hấn rất bất đắc dĩ cất hộp sắt về chỗ cũ.

- Cậu vẫn chẳng khác gì, luôn mang sô cô la trong túi.

Tử Lăng khê cười nói, sau đó kéo khóa túi xách, lấy ra một cái hộp nhỏ khá giống cái của Dương An.

Tử Lăng mở hộp, bên trong là mấy thanh sô cô la được gói trong giấy bạc.

- Không biết giờ cậu thích vị gì, không ngại thì thử của tớ đi.

Tử Lăng đem hộp nhỏ đưa tới trước mắt Dương An.

Dương An cầm lấy chiếc hộp, nhón một thanh sô cô la, nhẹ nhàng xé lớp giấy bạc bên ngoài, đưa cho Tử Lăng, sau đó mới lấy một thanh khác cho mình.

Cắn một miếng lớn, hương vị nồng nàn hơi đắng đắng tràn ngập khoang miệng, làm cho tâm tình người ta cũng trở nên vui mừng.

Dương An nhận thấy sô cô la của Tử Lăng đắng hơn loại bình thường một chút.

- Trước kia không phải cậu nói mình ăn sô cô la cả ngày sẽ dễ bị béo, không tốt cho cơ thể, sao giờ cũng học theo mình.

Dương An đem hộp sắt đựng sô cô la trả lại cho Tử Lăng, hỏi

Tử Lăng cầm lấy, khê cười, nói:

- Ừ, là bắt chước cậu, trước kia mình không rõ vì sao cậu lại thích mang sô cô la bên người, nhưng sau này thì mình đã hiểu ra, lúc trước không phải cậu nói rồi sao, đời người thật giống như ăn sô cô la, đắng cay nhưng cũng có ngọt ngào!

- Đúng vậy, đắng cay nhưng cũng có ngọt ngào!

Dương An cười nói:

- Nhưng mà, đôi khi cũng sẽ có thứ khác nữa.

- Còn cái gì nữa?
- Sâu răng!
-

35. Chương 35: Thuật Sĩ Ca Bồ Lâm

Ngắm một hồi phong cảnh sông nước ban đêm, ăn hai thanh sô cô la, thỉnh thoảng tán gẫu vài câu, Dương An có ảo giác giống như là đã khôi phục được một chút quan hệ với Tử Lăng.

Dương An về đến nhà đã ba giờ sáng, nhanh nhanh chóng chóng cất xe, khóa cửa, đánh răng rửa mặt rồi vớ ngay lấy mũ chơi game đội lên tiến vào Phong Vân.

Ba giờ sáng, trong Phong Vân đã là hơn bảy giờ tối, bầu trời tối đen, cũng tức là Dương An chỉ còn nhiều nhất bốn giờ trong trò chơi.

- Xem ra hôm nay không thể tiến giai rồi.

Dương An vừa buồn vừa vui.

Khung cảnh mờ dần rồi sáng bừng lên, Dương An đã tiến vào trò chơi, trước mắt hắn là phong cảnh Tô Bối Lan tiểu trấn.

Ngay khi Dương An vừa tiến vào thì một thông báo của hệ thống truyền tới.

Hệ thống: bởi vì hôm nay là ngày hội Trung Thu mỗi năm một lần, hòa cùng không khí lễ hội, ngày hôm nay thời gian có ánh sáng trong trò chơi dài thêm 3 giờ, chúc các bạn vui Trung Thu hết mình, chơi game khoái trá.

Nhìn thấy nhắc nhở của hệ thống, Dương An không khỏi vui vẻ.

- Tốt quá, còn hơn bảy tiếng trong trò chơi nữa, theo thông báo này thì khoảng năm tiếng là có thể lên đến full exp cấp 9, còn tầm hai tiếng nữa làm nhiệm vụ tiến giai, chắc là kịp.

Dương An tính toán, đồng thời chân chạy nhanh, đã ra tới bên ngoài tiểu trấn.

Lúc ban ngày, Dương An đã lên diễn đàn search qua, phía tây nam tiểu trấn Tô Bối Lan có một khu rừng nhỏ, ở đó sinh ra thuật sĩ Ca Bồ Lâm cấp 13, loại quái dạng pháp sư này tốc độ thông thường, máu mỏng phòng yếu, exp nhiều, chỉ là có đòn quả cầu lửa công kích tầm trung sát thương rất cao.

Lấy tốc độ di động cùng tầm bắn xa hiện giờ của Dương An, lại thêm địa hình rừng cây tuyệt hảo, giết thuật sĩ Ca Bồ Lâm cấp 13 hoàn toàn không thành vấn đề.

Dương An dùng tốc độ cao nhất chạy chừng mười phút thì tiến vào một khu rừng nhỏ ở góc tây nam. Khu rừng này khá ẩm ướt, cây cối chằng chịt, ánh sáng không lọt xuống nhiều khiến khung cảnh mờ mờ, có điều đây cũng không phải là vấn đề lớn với Dương An.

Vừa mới bước vào, Dương An liền phát hiện một con quái hình người cách đó 50 mét. Con quái này cao khoảng 15 mét, nhìn trông gầy nhẳng, da toàn thân đều mang màu xanh lục, khoác trên mình một bộ pháp bào rách nát, trong tay cầm pháp trượng bằng cành cây khô, trên đỉnh pháp trượng là một ngọn lửa nhỏ bập bùng cháy, đây chính là thuật sĩ Ca Bồ Lâm.

Trên lý thuyết mà nói, quái hình người kia có tầm nhìn khá xa, Dương An lần lượt nấp sau đại thụ rồi tiến tới tầm bắn thích hợp, tức là vào khoảng 40 mét.

Bởi vì cần gấp exp, Dương An cũng không phân tâm đi luyện tinh chuẩn bắn xa.

Chọn đúng thời cơ, Dương An bắn một phát phá cốt tiến

“Phanh ~” một tiếng, phá cốt tiến mạnh mẽ lao thẳng tới đầu của thuật sĩ Ca Bồ Lâm. Thuật sĩ Ca Bồ Lâm tốc độ thông thường, không có khả năng tránh né giống như yêu nữ Hắc Ám.

“Phốc ~” mũi tên phá vỡ xương sọ, cắm thật sâu vào.

Phá cốt tiến độ hoàn thành 100%, tạo thành 400 điểm sát thương.

Sau khi trang bị lam trang Bức Dực trường cung, công kích sát thương tăng lên thật lớn, bắn chạy cũng có thể tạo thành hơn 100 điểm thương tổn.

Thời gian đóng băng 3 giây, Dương An bồi thêm một phát bắn chạy, thuật sĩ Ca Bố Lâm máu ít, HP lập tức thấy đáy, bị giết chết, chuyển thành lượng lớn exp.

- Không tệ, theo tốc độ thể này, nếu không có gì bất ngờ xảy ra hẳn là trong năm giờ sẽ full exp cấp 9.

Chỉ bắn vài phát đã giết một con thuật sĩ Ca Bố Lâm, Dương An cảm thấy quá sảng khoái, vội vàng chạy tới xác nó nhặt bạc, sau đó tiếp tục tiến vào, tìm mục tiêu kế tiếp.

Trong rừng cây này thuật sĩ Ca Bố Lâm sản sinh cũng không quá nhiều, điều này có chút ngoài dự liệu của Dương An, may mà một lúc sau hắn phát hiện một bãi sản sinh đồng thời năm con thuật sĩ Ca Bố Lâm. Nơi này cùng chỗ giết Dã Lang với nhóm Song Song ngày trước không khác lắm*, chỉ là mỗi lần cần 60 giây để sinh lượt quái mới, cũng vừa vặn để một mình Dương An luyện cấp.

(* địa hình như lúc đánh Dã Lang, tức là một chỗ nhỏ hẹp quái chỉ có thể tiến lần lượt, con đầu tiên đến sát, con thứ 2 theo sau, những con tiếp đợi thoáng ló mới lao lên được)

Năm con thuật sĩ Ca Bố Lâm cũng tồn tại cừu hận dây chuyền, nhưng mà ở địa hình như nơi này Dương An tựa cá gặp nước, lúc này bắn cự ly xa phát huy tác dụng.

Lợi dụng kỹ xảo bắn thu hút cừu hận của một con thuật sĩ Ca Bố Lâm, như thế năm con thuật sĩ Ca Bố Lâm sẽ chỉ lần lượt một trước một sau tiến về phía Dương An.

Khi con quái đầu tiên tiến vào tầm bắn thì Hoàn tốc tiến bay ra, hiệu quả làm chậm sản sinh, ngay sau đó là một mũi chuộc tiến.

Con quái đầu tiên dính chậm tốc, liền ngăn trở 4 con đằng sau, tốc độ cả năm con đều chậm hẳn.

Ngay sau đó phá cốt tiến nhắm thẳng vào con thuật sĩ Ca Bố Lâm thứ hai. Lấy kỹ thuật hiện tại của Dương An, coi như không đánh ra độ hoàn thành 100%, cũng sẽ vượt qua 90%.

Một điểm sát thương không tệ bay lên, Dương An vừa lui về sau, vừa bồi thêm hai ba tiến, giải quyết con thứ hai.

(DG: giết con thứ 2 trước, con thứ 1 đang bị chậm tốc làm rào cản 3 con đằng sau)

Lúc này, ba con thuật sĩ Ca Bố Lâm đã xông lên, khoảng cách của song phương cũng nằm trong phạm vi công kích, ba quả cầu lửa đồng loạt bắn về phía Dương An.

Đối mặt với đòn tấn công chớp nhoáng, Dương An vẫn không hề e ngại, tất cả đều được hắn nắm trong tay. Dương An chuyển thân, chạy về phía trước hai bước, sau đó nấp sau một cây đại thụ, ba quả cầu lửa có lợi hại hơn nữa cũng chỉ có thể “Phanh phanh phanh” đánh trúng thân cây.

Dương An tiếp tục luồn lách sau mấy cây đại thụ, chuyển thủ làm công, liền hoàn tiền lúc này chớp nhoáng bắn tới đầu thuật sĩ Ca Bố Lâm thứ nhất.

Có lý giải mới về ‘tình chuẩn xạ kích’, cộng thêm việc tập luyện nâng cao xác suất trúng mục tiêu, Dương An dù phải di động cũng có thể bắn rất chính xác.

-134, -133, -266, -134.

Bốn mũi tên liên hoàn đánh ra bốn điểm sát thương, trong đó có một sát thương trí mạng gây thương tổn gấp đôi.

Hơn 650 điểm sát thương, thuật sĩ Ca Bố Lâm này lập tức bị miểu sát.

Bốn con quái còn lại có thêm một đo đất.

Từ sau thành công lợi dụng mấy cây đại thụ xử lý quái cấp tiểu boss, Dương An càng thêm linh mãnh đối với việc lợi dụng địa hình rừng cây chơi chiến thuật du kích, hơn nữa có vòng cổ lam trang gia tăng 15 điểm

nhANH NHẸN, cùng với ‘thần hi quả’ vĩnh viễn tăng lên tốc độ di động, hắn có thể thoải mái chơi “hit and run” với ba con thuật sĩ Ca Bồ Lâm.

Dương An tốc độ cao, thêm vào công kích không hề kém, hơn 30 giây đã dọn sạch 5 con thuật sĩ Ca Bồ Lâm.

Lại vòng lại chỗ cũ, tiện đường nhặt mấy thứ mà thuật sĩ Ca Bồ Lâm rơi ra, tới chỗ ban đầu, toàn bộ kỹ năng cũng đã phục hồi, đồng thời lại có 5 con thuật sĩ Ca Bồ Lâm mới nảy sinh.

Lại tiếp tục một vòng dẫn quái, kéo quái, hit and run.

Cứ như thế, một vòng lại một vòng thuật sĩ Ca Bồ Lâm bị Dương An xử lý, ngay cả Dương An cũng không biết có bao nhiêu con thuật sĩ Ca Bồ Lâm đã chết dưới trường cung của hắn, chỉ biết exp lấy một loại tốc độ ổn định và không ngừng tăng lên khá nhanh chóng, chỉ một giờ sau, exp đã được 20%.

- Còn nhanh hơn mong đợi.

Dương An nhìn giá trị exp không ngừng tăng cao, không khỏi cười cười, sau đó lại tiếp tục vòng tiếp theo.

Lại qua một giờ, Dương An càng lúc càng quen thuộc hoàn cảnh chung quanh, giết quái cũng ngày càng thuận, qua một hồi vất vả đã lên tới 81% cấp 9, rất nhanh sẽ full exp.

(Cấp 9 full exp xong phải làm nhiệm vụ thăng cấp chứ không lên ngay cấp 10)

Nhưng mà mọi việc lại không suôn sẻ như thế.

Ngay lúc đang trở về vị trí cũ Dương An chờ đám thuật sĩ Ca Bồ Lâm mới xuất hiện, cách đó không xa đột nhiên truyền tới tiếng của người chơi khác...

36. Chương 36: Pk

Lại xử lý một vòng 5 con thuật sĩ Ca Bồ Lâm, Dương An đang trở lại vị trí cũ đợi đám quái mới xuất hiện.

Nhưng đúng lúc này, hắn nghe thấy tiếng của người chơi khác. Dương An vội dừng bước.

Tại chỗ vắng vẻ này, Dương An không thể không đề phòng.

Xuyên qua đám cành lá, Dương An nhìn thấy có 3 người đang đi tới phía này.

- Lão đại, chúng ta làm nhiệm vụ, trì hoãn lâu như vậy mới trở lại đây, anh nói địa điểm sản sinh thuật sĩ Ca Bồ Lâm kia liệu có bị người cướp mất không?

Trong ba người, một người chơi chức nghiệp mục sư nói.

- Yên tâm đi, chỗ đó rất bí mật, chắc không ai phát hiện, đâu, mà cho dù có người tới trước, chúng ta cũng có thể cướp lại.

Người chơi chức nghiệp nguyên tố thao khống sư mặc pháp bào cười nói, trên pháp bào vẽ đồ án lục lăng bằng tinh, là một bằng khống, hắn là lão đại trong ba người rồi.

- Đúng, cái chỗ đó thật quá tuyệt, hôm qua nhờ nó ta thăng đến hai cấp.

Người cuối cùng là một chiến sĩ cũng cười nói.

- Một bằng khống, một mục sư, một thú huyết cuồng chiến sĩ, đều trong khoảng cấp 7, toàn thân lam lục trang, hay cho một tổ hợp kinh điển,

Dương An quan sát ba người chơi kia, khẽ nhíu mày, trong mơ hồ để lộ ra sát ý nhẹ.

- Nghe bọn hắn nói, là muốn cướp cái địa điểm này, hừ vốn không muốn động thủ sớm như vậy, nhưng các người khẳng định muốn cướp, ta cũng không ngại đi đồ sát.

Cũng vì cái việc cướp quái mà lúc trước Dương An bị Long thiếu gia đuổi giết đến phải xóa acc. Do vậy, đối với cướp quái, Dương An căm thù đến tận xương tủy.

- Lão đại, chúng ta có sai đường không nhỉ, sao không thấy 5 con thuật sĩ Ca Bồ Lâm.

Thú huyết cuồng chiến sĩ đi tuốt đằng trước cả kinh nói.

Năm con thuật sĩ Ca Bồ Lâm vừa bị Dương An xử lý, còn hơn 10 giây nữa mới nảy sinh vòng tiếp theo.

- Khẳng định là đúng, ta còn nhận ra mấy cây đại thụ đặc biệt này mà, nhất định là có người tới trước rồi.

Băng không trầm giọng nói, đồng thời đảo mắt tìm tòi chung quanh.

- Không cần tìm, chính là tôi xử lý năm con thuật sĩ Ca Bồ Lâm.

Dương An không muốn lãng phí thời gian, liền không hề che dấu, hiện thân ở chỗ cách ba người kia 40 mét.

- Gì?

Nhìn thấy một cung tiễn thủ sơ cấp tự động đi tới, ba người chơi cũng sửng sốt.

- Đúng, là tôi tới trước, nhưng tôi còn hơn một tiếng nữa sẽ out rồi, lúc đó các anh quay lại đi.

Dương An thản nhiên nói, nếu không bắt đắc dĩ, Dương An cũng không muốn phải PK sớm như vậy, vì dễ khiến người khác chú ý.

Dương An muốn mai danh ẩn tích, đợi khi thực lực đủ cường đại mới hiện thân, lúc đó cũng là thời gian đi tính sổ.

- Ha ha, buồn cười thật đấy!

Băng không cười nói:

- Người đang nói đùa với bọn ta đấy à, muốn chúng ta rời đi sao?

- Anh bạn nhỏ, nơi này không phải ngân hàng, không có quy định xếp hàng, nắm đầm của ai cứng hơn thì người ấy được ưu tiên.

Băng không lại nói:

- Ta khuyên người trước khi chúng ta động thủ thì đi đi!

- Lão đại nói sai rồi, giờ ngân hàng giống hết trò chơi mới đúng, cũng là ai quan hệ lớn, người ấy sẽ không cần xếp hàng.

Mục sư ở đằng sau cười nói.

Thú huyết cuồng chiến sĩ vung đại kiếm trong tay, nói:

- Lão đại, nói với hắn nhiều như vậy làm gì, trực tiếp xử lý là được rồi.

- Cũng phải, chắc do phần thưởng nhiệm vụ vừa rồi không tệ nên tâm tình của ta quá tốt.

Băng không âm hiểm cười nói:

- Vậy xử lý hắn đi, quái sẽ xuất hiện ngay bây giờ đấy.

- Ha ha, được!

Thú huyết cuồng chiến sĩ cười nói.

- Hừ, xem ra ý nghĩ của ta thật sự rất đơn thuần.

Dương An bắt đắc dĩ lắc đầu.

- Không có biện pháp, đành đại khai sát giới!

Cả ba gã gương cung bạt kiếm, muốn ra tay xử lý Dương An, chỉ là bọn hắn lại không nhớ ra rằng, một mình Dương An có thể giết 5 con thuật sĩ Ca Bồ Lâm có cừu hận dây chuyền, mà ba người bọn hắn, cũng chỉ nhờ có băng không khắc chế công kích hỏa hệ của thuật sĩ Ca Bồ Lâm mới miễn cưỡng đánh chết 5 con quái đó.

Ngay khi vừa xuất hiện, Dương An đã chuẩn bị tốt để PK, luôn giữ vững cự ly 40 mét.

Ba người này mặc dù là tổ hợp kinh điển rất khó đối phó, nhưng Dương An cũng không lo lắng.

Lúc này, thú huyết cuồng chiến sĩ hét lớn một tiếng, làm tiên phong xông tới Dương An.

Xung phong!

Hai tay thú huyết cuồng chiến sĩ cầm chặt đại kiếm, sử dụng kỹ năng ‘Xung phong’, nháy mắt thân thể đã lao tới trước 10 mét.

Xung phong là một kỹ năng sơ cấp của chức nghiệp chiến sĩ, có thể thuần gian trong phạm vi mười mét, tốc độ cực nhanh.

Có điều khoảng cách 10 mét với tầm bắn cực xa của Dương An thì chẳng có gì đáng kể.

Bằng không sơ cấp, không có kỹ năng quần công, tầm đánh ma pháp là 22 mét, bởi thế sau khi thú huyết cuồng chiến sĩ lao đến, bằng không cũng vọt theo.

Mà Dương An thì vẫn đứng tại chỗ, tay phải nắm lấy cây trường cung đen kịt, nhưng cũng chưa định công kích.

Dương An phải đợi, chờ đợi thời cơ hợp lý để đạt quyền phản kích.

Trong Phong Vân, người chơi cùng một liên minh nếu ác ý PK thì thời gian hồng danh rất dài. Ác ý giết một người, thời gian dính hồng danh là 5 giờ, điểm PK cũng tăng lên. Người chơi khác giết người chơi hồng danh không bị tính điểm PK, hơn nữa sau khi người chơi hồng danh bị giết, tùy theo điểm PK của người đó nhiều hay ít mà phân phối trừng phạt khi tử vong, thông thường sẽ bị rơi 5 kiện trang bị, rớt 2 tới 5 cấp.

(Hồng danh: khi cố ý đồ sát người chơi khác sẽ tăng điểm PK và trở thành hồng danh – nick màu đỏ)

Đương nhiên, bị người ác ý công kích trước, nếu phản kích lại thì sẽ không bị tính điểm PK, cũng không bị hồng danh.

Dương An chỉ muốn nhanh chóng đi làm nhiệm vụ tiến giai, hẳn không muốn bởi bị hồng danh mà chậm trễ thời gian.

Ngay lúc thú huyết cuồng chiến sĩ vọt tới còn cách khoảng 10 mét, rốt cục Dương An cũng cử động.

Dương An xoay người, lao ra, nhìn như là muốn chạy trốn, nhưng ngay sau đó, hắn vòng qua một gốc đại thụ, đổi hướng chạy sang ngang.

Tốc độ hiện tại của Dương An, nếu thú huyết cuồng chiến sĩ không dùng kỹ năng Xung phong thì đừng mong đuổi kịp, có điều kỹ năng Xung phong vẫn còn đang trong thời gian cooldown.

Vòng qua mấy gốc cây, ánh mắt Dương An chú ý tới mục sư vẫn chưa nhúc nhích phía hậu phương,

- Hây aaa!

Thú huyết cuồng chiến sĩ lại hét lớn một tiếng, thời gian cooldown kỹ năng Xung phong đã hết, hắn lại lần nữa đánh ra, thuần gian 10 mét, khoảng cách của song phương đã rút ngắn còn chưa đến 5 mét.

Nhưng mà, Dương An lại không hề hoang mang, trái lại còn khẽ mỉm cười.

Đại kiếm của thú huyết cuồng chiến sĩ sắp sửa đánh xuống Dương An, nhưng đúng lúc này, thân ảnh Dương An lại chuyển, vòng qua đại thụ đổi hướng lần nữa.

Dương An luôn lấy mục sư làm trung tâm chuyển động theo hình tròn, lừa cho thú huyết cuồng chiến sĩ hai lần dùng kỹ năng xung phong, để cho hắn đuổi tới phía sau, tránh việc hắn quay lại đúng lúc, hơn nữa ít nhất 10 giây không thể dùng lại kỹ năng kia.

Mà di chuyển như thế, cũng khiến cho bằng không theo sau bị chệch một góc lớn.

Phương hướng vừa chuyển, Dương An toàn lực gia tốc, lao thẳng tới mục sư, nguyên lai vừa rồi Dương An còn chưa sử dụng hết tốc lực.

Dương An dùng tốc độ cao nhất chạy băng băng, trong chớp mắt đã lao tới cách mục sư kia 20 mét.

Giơ lên cung tên trong tay, nhắm thẳng đầu mục sư, Dương An đặc biệt nhìn về gã mà cười lạnh lùng.

Nhìn thấy ánh mắt Dương An, mục sư cũng hiểu mình đã trở thành mục tiêu, trong lòng không khỏi căng thẳng.

Trong khi đôi bên PK, trước tiên giết mục sư chính là phương pháp chuẩn nhất.

Mục sư hoảng hốt, trong tay lập tức ngừng tụ ra Ly tử cầu, đây là kỹ năng có tính công kích duy nhất của mục sư sơ cấp.

- Chờ người lâu rồi.

Ly tử cầu của mục sư đánh tới, Dương An chẳng những không tránh né mà còn chủ động nghênh đón.

-30

Ly tử cầu đánh trúng Dương An, một giá trị sát thương màu đỏ theo đỉnh đầu Dương An bay lên.

Cùng thời khắc đó, Dương An nhận được nhắc nhở của hệ thống...

Hệ thống: bạn bị tiểu đội Sắc Sắc Băng Côn ác ý công kích, trong vòng 20 phút có quyền lợi phản kích.

Nhìn lại ba gã kia, tên đã chuyển sang màu xám!

37. Chương 37: Miếu Sát

Dương An nhắm đích là mục sư, giả vờ công kích, còn cười lạnh cố ý lộ sát ý, chính là vì muốn lừa cho hắn ra tay trước.

Còn lựa chọn mục sư, là bởi vì Ly tử cầu của mục sư sơ cấp công kích sát thương thấp, hơn nữa không mang theo hiệu quả tiêu cực gì, không giống như ma pháp băng nguyên tố của băng khổng có chứa hiệu quả đóng băng, bị đánh trúng, rất có thể sẽ bị đóng băng, cho dù thời gian ngắn cũng là trí mạng, dù sao hiện tại Dương An đang lấy một địch ba.

Còn thú huyết cuồng chiến sĩ kia, mặc dù là loại công kích yếu kém nhất trong bốn loại chiến sĩ, nhưng cứ bám lấy, phía sau lại có băng khổng nhân cơ hội công kích, cũng cực kỳ phiền toái.

Cho nên, Dương An chọn phương án tốt nhất là mục sư sơ cấp kia.

Thành công lừa gạt đạt quyền phản kích, Dương An không nhịn được cười một tiếng, giờ có thể mặc sức mà công kích.

Quay người bắn ra một mũi hoãn tốc tiến tới thú huyết cuồng chiến sĩ đang đuổi sát phía sau, sau đó lại toàn lực chạy trốn, kéo dài khoảng cách.

Thú huyết cuồng chiến sĩ dính hiệu quả chậm tốc, tốc độ giảm đi, mà Dương An lập tức chạy xa ra hơn 40 mét, vòng ra sau một cây đại thụ, sau đó phản kích.

Nhìn ra mục tiêu của Dương An là mục sư, băng khổng vội phóng trở về, đáng tiếc tầm đánh của băng khổng chỉ có 22 mét, kỹ năng băng đạn sơ cấp căn bản là không thể tập trung mục tiêu.

Mà lúc này, Dương An đã bắt đầu triển khai phản kích.

Bên ngoài 40 mét, mắt Dương An khóa chặt mục tiêu, quyết đoán bắn ra một phát liên hoàn tiễn.

Bốn mũi tên nhọn liên tục được bắn ra, mục tiêu lại là băng khổng đang đuổi theo chuẩn bị công kích chứ không phải mục sư.

-115, -117, -115, -116.

Liên tục hơn 400 điểm sát thương, băng khổng thủ yếu máu ít lập tức bị miếu sát.

Mục sư vẫn cho rằng mình là mục tiêu bị công kích, hoàn toàn không kịp phản ứng để buff máu cho băng khổng.

Kỳ thật có thể kịp phản ứng cũng vô dụng, miếu sát trong nháy mắt, buff theo không kịp.

Lúc này thú huyết cuồng chiến sĩ vẫn còn trong trạng thái chậm tốc, mà mục sư kia nhìn thấy lão đại băng khổng của bọn hắn bị Dương An dùng một tiễn miếu sát, cũng bắt đầu hoảng loạn rồi. Trong ba người, mục sư có tố chất kém cỏi nhất.

Thú huyết cuồng chiến sĩ ra sức đuổi theo, nhưng vẫn cách đến hơn 30 mét, Dương An căn bản là không sợ.

Lại giương cung, phá cốt tiễn tập trung mục tiêu, lần này thật sự nhắm mục sư kia.

“Phanh ~ ”

Phá cốt tiễn mạnh mẽ phá không mà ra, lập tức bắn về phía đầu của mục sư.

“Phốc ~ ”

Tuy rằng mục sư cố gắng né tránh, nhưng tốc độ quá chậm, phá cốt tiễn đánh ra 90% độ hoàn thành, 150% thương tổn cơ bản, tạo ra hơn 200 điểm sát thương, dù không cao như liên hoàn tiễn, nhưng cũng đủ để miếu sát mục sư máu cù.

Thời gian thú huyết cuồng chiến sĩ bị chậm tốc cũng vừa hết, nhưng hai đồng đội của hắn đã bị Dương An lần lượt miếu sát.

Dương An đem kỹ năng cuối cùng - chuộc tiễn “tặng” cho thú huyết cuồng chiến sĩ, sau đó lập tức xoay người chạy trốn.

Một cung tiễn thủ đủ tư cách sẽ không sợ ý để con mồi tiến lại quá gần.

Thú huyết cuồng chiến sĩ điên cuồng truy đuổi Dương An, thời gian cooldown kỹ năng Xung phong vừa hết, Thú huyết cuồng chiến sĩ lại lập tức dùng lần nữa.

Tuy rằng kỹ năng này của chiến sĩ có thể thuần gian trong 10 mét, tốc độ cực nhanh, một khi đã phát ra xong kỹ năng Xung phong thì gần như đối phương không thể trốn tránh.

Nhưng mà Dương An lại canh chuẩn xác thời gian cooldown của kỹ năng này, đoán trước được ngay khi cooldown vừa hết thú huyết cuồng chiến sĩ nhất định sẽ sử dụng để đuổi theo mình.

Dương An nắm chắc thời cơ, một khắc trước khi thú huyết cuồng chiến sĩ thi triển kỹ năng Xung phong thì hắn bỗng chuyển hướng.

Kỹ năng Xung phong tuy cường đại, nhưng có một nhược điểm trí mạng, chính là chỉ có thể gia tốc trên đường thẳng mà không thể ngoặt.

Dương An chạy ngang kéo dài khoảng cách, sau đó lại nấp trong rừng cây mà phản kích.

Phương thức công kích của thú huyết cuồng chiến sĩ hoàn toàn bị người “lão luyện” như Dương An nhìn thấu, hơn nữa tốc độ di động của Dương An rất nhanh, thú huyết cuồng chiến sĩ cũng không có biện pháp nào lại gần hắn.

Tuy rằng HP và phòng ngự của thú huyết cuồng chiến sĩ chỉ sau thuần giáp chiến sĩ, nhưng cũng không chịu được Dương An chơi chiêu hit and run, đã phải dùng tới sơ cấp thuần gian hồi phục được tề, xong cũng không mấy tác dụng.

Đợi cho thời gian cooldown một vòng kỹ năng của Dương An vừa hết, cũng là lúc thú huyết cuồng chiến sĩ máu trâu thủ cao lăn ra đất, bị giết chết.

Toàn bộ sự việc cũng chỉ hơn 30 giây, Dương An lấy một địch ba, có thể nói là không rụng một sợi tóc mà toàn thắng, có điều Dương An cũng không quá hài lòng.

- Kỹ năng của chức nghiệp sơ cấp quá ít, cho dù mình phi thường may mắn học thêm được chuộc tiễn, nhưng vẫn không đủ.

Dương An không khỏi trầm nghĩ.

- Còn nữa, vừa rồi quá sơ xuất, bại lộ tầm bắn vượt xa bình thường quá sớm, không còn bảo lưu được hậu chiêu.

Dương An đi qua xem ba người chơi kia có rút ra trang bị nào không, nếu ác ý công kích là lại bị giết thì tỷ lệ tuôn ra trang bị cũng rất cao.

Kết quả, Dương An nhặt được 5 kiện trang bị, trong đó băng khổng và thú huyết cuồng chiến sĩ rơi ra 2 kiện, mục sư 1 kiện.

- 2 kiện lam trang, 3 kiện lục trang, mặc dù không có món nào thích hợp với mình, nhưng hẳn bán được không ít.

Dương An cười cười, đem 5 kiện trang bị cất kỹ, sau đó trở về địa điểm sản sinh thuật sĩ Ca Bố Lâm, tiếp tục cày exp.

Tại điểm hồi sinh ở trung tâm Tô Bối Lan tiểu trấn, người thứ nhất bị Dương An miểu sát - băng khổng hồi sinh sau 3 giây, chỉ vừa mới mở mắt đã nhìn thấy mục sư đồng đội theo sát đằng sau mà hồi sinh, lại tiếp tục một lát, đồng đội cuối cùng cũng xuất hiện cùng một chỗ.

Toàn quân bị diệt, cả ba nhìn nhìn nhau khó mà tin được, ba người cũng đã tụt một cấp.

- Lão đại, gã kia thật sự là cung tiễn thủ sơ cấp sao, tại sao công kích lại mạnh mẽ như vậy, còn tốc độ nữa, ta còn chưa kịp phản ứng đã bị miểu sát.

Mục sư không thể tin được nói.

- Công kích sát thương cao, tốc độ nhanh, cái này cũng không lạ, kỳ quái nhất là tầm bắn của hắn, ta chưa từng nghe qua một cung tiễn thủ sơ cấp nào lại có tầm bắn xa như vậy.

Băng khổng trầm giọng nói:

- Hơn 40 mét, chẳng ai ngờ rằng hắn có tầm bắn như vậy.

Lúc này, băng khổng mới ý thức được chỗ đáng sợ của cung tiễn thủ kia!

- Đúng, khi đó ta không hề nghĩ cách xa như vậy có thể bị hắn miểu sát.

Mục sư phụ họa nói.

- Thế chúng ta có quay lại không?

Thú huyết cuồng chiến sĩ hỏi, nhìn dáng vẻ của hắn cũng biết hắn thua không cam lòng.

- Dương nhiên phải quay lại, nhưng đợi một tiếng nữa, cao thủ như vậy không phải chúng ta có thể gây chuyện.

Băng khổng nói, tuy rằng hắn muốn điên rồi, nhưng cũng biết người kia không thể trêu chọc.

Sau chút hưng phấn ngấn ngủi, Dương An tiếp tục giết 5 con thuật sĩ Ca Bố Lâm, Dương An vốn lo lắng ba người kia sẽ trở lại làm phiền, nhưng đến cuối cùng, ba gã đó cũng không xuất hiện.

Exp không ngừng tăng cao, rốt cục sau hơn một giờ nữa cũng lên tới 99% cấp 9, đồng thời hệ thống cũng nhắc nhở không thể tiếp tục đạt được exp, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ tiếp giai exp mới có thể tăng thêm.

So với dự tính còn sớm hơn 1 tiếng, hẳn là đủ thời gian làm nhiệm vụ tiến giai.

38. Chương 38: Đoạn Tiễn

Khoảng 20 phút sau, Dương An về tới Tô Bối Lan tiểu trấn, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất chạy đến cửa hàng thợ rèn bổ sung lượng lớn mũi tên cùng các loại dược tề.

Lại tốn thêm 10 phút sửa sang lại cho tốt, lúc này Dương An cũng không tới công hội chức nghiệp cung tiền thủ gặp cung tiền thủ đạo sư nhận nhiệm vụ tiến giai, mà đi về phía rương chứa đồ.

Mở rương chứa đồ, Dương An đem trang bị cùng tài liệu hôm nay bỏ cả vào, sắp xếp lại hành trang, giờ không có thời gian, đợi tối sẽ đem mấy thứ này đi bán đấu giá.

Lúc này, Dương An chợt để ý tới một mũi đoạn tiền (tên gãy) vẫn lẳng lẳng nằm trong đó.

- Đến lúc rồi, thành công hay không phụ thuộc vào người.

Dương An lấy đoạn tiền ra, cẩn thận để vào hành trang.

Mũi đoạn tiền này cực kỳ bình thường, chẳng khác gì những thứ vũ khí gãy hỏng thường thấy trên chiến trường, thế nhưng nó lại là thứ toàn bộ cung tiền thủ trong Phong Vân đều mơ ước, vật phẩm để chuyển sang chức nghiệp ẩn tàng.

Mũi đoạn tiền này Dương An lấy được lúc còn chơi băng khổng, khi giết quái trong một khu hầm mộ, dĩ nhiên là nó hoàn toàn vô dụng vào thời điểm đó, chỉ nằm mãi một góc trong rương chứa đồ. Mãi đến lúc bị Long thiếu gia đuổi giết, quyết định xóa acc luyện lại, Dương An mới phát hiện chỗ quý giá của đoạn tiền này.

Mũi đoạn tiền là thứ duy nhất Dương An còn giữ lại, ngay từ khi bắt đầu, toàn bộ kế hoạch và hi vọng của Dương An đều bắt đầu từ nó. Có điều khi dần quen thuộc với chức nghiệp cung tiền thủ, ý nghĩ của Dương An đã có chuyển biến, cho dù không thể trở thành chức nghiệp ẩn tàng, cũng chưa chắc đã không thể thành cường giả. Nhưng mà có một cơ hội trở thành chức nghiệp ẩn tàng cường đại, tất nhiên hắn sẽ không bỏ qua.

Dương An đi tới truyền tống trận trong Tô Bối Lan tiểu trấn, nộp 2 vàng, lựa chọn truyền tống đến một thành thị cấp 2 thuộc liên minh Quang Minh, Lôi Lạc thành, sau đó lại từ Lôi Lạc thành truyền tống tiếp đến một nơi gọi là Nguyệt Lạc tiểu trấn.

Rời khỏi “vùng sâu vùng xa” Tô Bối Lan tiểu trấn, Dương An cũng không định trở lại.

Ánh sáng lóe lên một cái, Dương An đã được truyền tống tới Nguyệt Lạc trấn, cảnh vật trước mắt đều thật quen thuộc.

Lúc còn chơi băng khổng, phần lớn thời gian hắn đều ở nơi này.

Nguyệt Lạc trấn lớn hơn so với loại tiểu trấn kiểu Tân Thủ thôn như Tô Bối Lan kia khá nhiều, bãi luyện cấp cạnh đó cũng rất phong phú, khu quái 1x đến 5x đều có, bởi vậy nơi này cũng có rất nhiều người chơi tới.

Căn cứ lời giới thiệu của hệ thống với mũi đoạn tiền kia, Dương An cần tới Áo Phong sơn linh phía đông Nguyệt Lạc trấn tìm một NPC tên là Vũ Nguyệt để có cơ hội tiếp nhận nhiệm vụ của chức nghiệp cung tiền thủ ẩn tàng. Giới thiệu chỉ có thế, rất vắn tắt.

Dương An xuất hiện không khiến cho người chơi khác chú ý, mỗi ngày Nguyệt Lạc trấn đều có vô số người chơi mới tiến vào, đồng thời cũng có không ít người chơi rời đi địa phương khác.

Dựa vào trí nhớ trước kia, Dương An tìm được tiệm tạp hóa mua hai Hôi Thành quyền trục, sau đó bước ra bên ngoài Nguyệt Lạc trấn, lấy tốc độ nhanh nhất chạy về hướng đông.

Kỳ thật Nguyệt Lạc trấn cũng là địa phương có sắc thái phi thường truyền kỳ.

Theo truyền thuyết, trong cuộc loạn chiến, nơi này từng sinh ra rất nhiều cường giả, trong đó cường đại nhất là một vị cung tiền thủ thần cấp, có điều vị cung tiền thủ thần cấp này quá thần bí, chỉ biết một ít thư tịch cổ xưa có ghi lại rằng vị cung tiền thủ thần cấp này có được lực phong ấn cường đại, là khắc tinh của vong linh sinh vật. Lại có truyền thuyết kể về thực lực cường đại của vị này, có thể dùng cung tên trong tay bắn rơi cả mặt trăng trên bầu trời, cái tên Nguyệt Lạc trấn cũng từ đó mà ra.

Đối với truyền thuyết về Nguyệt Lạc trấn, trước kia Dương An cũng không chú ý, nhưng từ khi có được đoạn tiền, quyết định muốn trở thành chức nghiệp cung tiền thủ, Dương An cũng từng nghiên cứu qua. Tuy

rằng tư liệu về truyện này không nhiều lắm, nhưng Dương An mơ hồ cảm thấy được mũi đoạn tiền này rất có khả năng có quan hệ với vị thần cấp trong truyền thuyết kia.

Trước kia Dương An cũng từng nhiều lần đi qua Áo Phong sơn linh, nơi đó chỉ là một tiểu sơn linh (dãy núi nhỏ) cao hơn trăm thước, nhưng trong đại thảo nguyên này cũng đã là nơi cao nhất. Trên sơn linh chẳng chít các loại cây cối, nhưng khá kỳ quái lại không có bất cứ quái vật nào xuất hiện, cho nên có rất ít người tới đây.

Tương phản, ở mặt bắc Áo Phong sơn linh, cũng tức là tại Vong Giả mộ địa (nghĩa trang cho người chết) phía đông bắc Nguyệt Lạc trấn thì lại là một địa điểm luyện cấp thập phần sôi động.

Mà mũi đoạn tiền này, cũng là Dương An lấy được từ Vong Giả mộ địa.

Dương An rất quen thuộc hoàn cảnh xung quanh Nguyệt Lạc trấn, tuy không hề đi đường vòng, toàn lực chạy băng băng mà cũng hơn 30 phút mới tới chân Áo Phong sơn linh, sau đó còn phải leo lên.

Thời gian chỉ còn chừng hai giờ, trời đã sắp tối.

Dương An không dám có chút chậm trễ, tiếp tục tiến lên.

Áo Phong sơn linh này không có đường đi rõ ràng, Dương An chỉ có thể tự mình lần mò leo lên, rất vất vả.

Lại tiêu tốn hơn mười phút, rốt cục Dương An cũng leo đến đỉnh núi. Toàn bộ cảnh vật đằng xa như thu vào tầm mắt, chỉ tiếc là vẫn không nhìn thấy NPC tên Vũ Nguyệt kia.

- Đoạn tiền chú thích rõ Vũ Nguyệt ở ngay trên Áo Phong sơn linh, sao không thấy bóng dáng đâu nhỉ.

Dương An nghĩ thầm.

Tìm mãi ở đỉnh cao nhất không thấy, Dương An đành phải xem xét vùng phụ cận, tìm kiếm manh mối.

Đạo một vòng quanh đỉnh sơn linh, rốt cục Dương An phát hiện một nam trung niên NPC ở hướng bắc. NPC kia đang ngồi trên một tảng đá bị vây quanh bởi các tảng đá lớn khác, khó trách vừa rồi Dương An đứng trên đỉnh núi lại không thấy.

Mặc dù không có thông báo nam trung niên NPC kia là Vũ Nguyệt, nhưng Dương An khẳng định chính là người này.

Dương An đi từ từ tới gần mấy tảng đá lớn kia, thấy rõ bộ dạng trung niên NPC, tuy rằng thân hình cùng bề ngoài chỉ là trung niên, nhưng vẻ tang thương cùng ảm đạm trên mặt lại như là đã trải qua vô số năm tháng, ánh mắt trung niên NPC luôn luôn nhìn chăm chú về phía bắc, trong mắt mơ hồ lộ vẻ áy náy, như là tự trách, hối hận, lại như đang canh giữ thứ gì đó.

Dương An bất giác nhìn theo hướng mắt của trung niên NPC, mơ hồ thấy Vong Giả mộ địa xa xa phía bắc.

Rất nhanh, Dương An liền phục hồi tinh thần lại, hắn còn nhớ rõ nguyên nhân tới đây.

Dương An chậm rãi tiến lại, đồng thời từ hành trang lấy ra mũi đoạn tiền kia.

Dương An cung kính đưa đoạn tiền tới, nói:

- Kính chào Vũ Nguyệt tiền bối, tại hạ trong lúc vô ý chiếm được đoạn tiền này, không biết có phải là vật của tiền bối không?

Không có nhắc đến nhiệm vụ tiền giai, ít nhiều gì Dương An cũng hiểu được một ít kỹ xảo trò chuyện trong loại nhiệm vụ này.

- Hả!

Nhìn thấy đoạn tiền trên tay Dương An, trung niên NPC khẽ giật mình, ánh mắt sáng lên, vẻ xấu hổ trong mắt lại càng đậm.

- Đời người thâm thoát, mới đó mà đã lâu như vậy rồi, phong ấn cũng sắp hết hiệu quả.

Vũ Nguyệt nhỏ giọng thì thào tự nói, không biết là đang nhắc tới cái gì, vẻ mặt khôi phục bình tĩnh, cũng không tiếp nhận mũi đoản tiễn kia, mà chỉ nhìn chăm chăm lên người Dương An một chốc, rồi lại lần nữa chăm chú hướng về phía bắc Áo Phong sơn linh.

Tuy rằng Vũ Nguyệt lại trầm lặng trở lại, nhưng Dương An vẫn rất kiên nhẫn lắng lặng chờ đợi.

Một hồi lâu, Vũ Nguyệt mới mở miệng nói:

- Người trẻ tuổi, người có nguyện ý nghe ta kể một chuyện xưa đã xảy ra từ rất lâu về trước không?

39. Chương 39: Nhiệm Vụ Chức Nghiệp Ẩn Tàng

Thật lâu trước kia, trong một tiểu trấn bình thường, có hai thiếu niên thiên tài cùng sinh ra. Một người là Hắc Âm nguyên tố thao khống sư cường đại tôn quý, còn người kia là thần tiễn thủ bách phát bách trúng, giết người ngoài trăm bước. Hai thiếu niên thiên tài này từ nhỏ đã là hảo bằng hữu sống chết có nhau, thân như huynh đệ.

Ngay từ nhỏ cả hai đã biểu hiện ra thiên phú siêu việt, cho tới khi ở lại tiểu trấn không thể tiến bộ thêm nữa, hai người quyết định kết bạn rời đi, du lịch khắp các nơi trên đại lục để tu luyện. Hai người mang trong lòng chính nghĩa, trên đường du lịch, chỉ cần gặp được chuyện bất bình sẽ ra tay tương trợ, vô luận là kẻ quyền thế, hay là ác bá một phương, bọn họ đều không úy kỵ lùi bước. Dần dần, khắp nơi trên đại lục Phong Vân đều lưu truyền sự tích anh hùng trừ gian diệt ác của hai thiếu niên thiên tài. Mà theo quá trình kiên trì khó khăn gian khổ tu luyện, thực lực hai người rất nhanh trở nên cường đại, biến thành cường giả một phương, đồng thời tình huynh đệ càng thêm sâu sắc.

Vào lúc loạn chiến bùng nổ, hai người không chút do dự vội đầu vào chiến đấu bảo vệ nhân loại quê hương. Thực lực cả hai phi thường cường đại, cho dù trong thời kỳ đầu phe Quang Minh bại như núi đổ, nhưng hai vị siêu cấp thiên tài này vẫn chưa từng thất bại, thôn trang thành trấn nào được họ bảo vệ thì quân đội liên minh Hắc Âm không thể công chiếm.

Đến giữa cuộc chiến, Huyết tộc quật khởi, cùng với anh hùng nhân loại Bạch Vân xuất thế, tình thế chiến sự bắt đầu nghịch chuyển, phe Quang Minh phát động đại phản công, thu phục nửa đại lục Phong Vân.

Giai đoạn cuối chiến tranh, chiến sự đã bình ổn, liên minh Hắc Âm trốn đến phía bắc đại lục, phe Quang Minh cũng vì nguyên khí tổn hao nhiều mà vô lực tiếp tục tiến công, đành phải ở phía nam đại lục thành lập liên minh Quang Minh, nghỉ ngơi dưỡng sức.

Mà thời kỳ này, sau khi nhận thức cái đáng sợ của chiến tranh, hai vị siêu cấp thiên tài đã rời khỏi chiến sự, tiếp tục hành trình du lịch của bọn họ, trợ giúp càng nhiều người.

Nhưng mà trong một lần trải qua nguy hiểm, hai người tiến vào trong một cổ mộ kỳ quái, bên trong là một tà linh thuật sĩ cường đại, là quân cờ trọng yếu bị liên minh Hắc Âm giấu ở nơi này. Hai người quyết định muốn tiêu diệt tà linh thuật sĩ này, không thể để cho cuộc chiến đáng sợ kia lại bùng nổ.

Có điều con tà linh thuật sĩ này cũng vô cùng cường đại, hai người hợp lực ác đấu cùng với nó mấy ngày đêm mới diệt nổi, nhưng cả hai cũng bị thương rất nặng, mà càng không ngờ chính là, trước khi chết tà linh thuật sĩ đã đem một luồng ý thức tà ác xâm nhập vào cơ thể Hắc Âm nguyên tố thao khống sư.

Thương thế của hai người rất nhanh đã khôi phục lại, nhưng Hắc Âm nguyên tố thao khống sư cũng dần dần bị ý thức tà ác của tà linh thuật sĩ xâm thực, chậm rãi trở nên hung tàn huyết sát, Hắc Âm nguyên tố thao khống sư tuy rằng trong lòng còn có Quang Minh, nhưng lại tiếp cận một loại chức nghiệp tà ác nhất.

Hắc Âm nguyên tố thao khống sư chậm rãi mất ý thức của mình, dần đến lúc hoàn toàn mất đi khống chế, sắp biến thành một tà linh thuật sĩ khác. Hắc Âm nguyên tố thao khống sư vô cùng thống khổ, không muốn trở thành một ác ma chỉ biết giết chóc, vì thế liên khấn cầu đồng bạn tốt nhất ra tay tiêu diệt mình.

Trước thỉnh cầu của đồng bạn từ nhỏ đến lớn, trải qua vô số sinh tử, thần tiễn thủ sao có thể hạ thủ được, nhưng mà hắn lại cảm nhận được thống khổ tra tấn linh hồn của người anh em tốt kia. Đến cuối cùng, ngay

một khắc trước lúc ý thức đồng bạn bị tà ác chiếm đoạn, thần tiên thủ mới gạt lệ mà dứt khoát bắn một mũi tên cuối cùng trong đời về phía đồng bạn tốt nhất của mình.

Dương An lẳng lẳng nghe Vũ Nguyệt kể chuyện xưa, tuy rằng trong đó không nói rõ, nhưng Dương An phỏng chừng Vũ Nguyệt chính là thần tiên thủ trong chuyện, mà theo ánh mắt tràn ngập áy náy của hắn, Dương An biết đến giờ hắn vẫn không sao tha thứ được việc tự giết chết đồng bạn của mình.

- Haizzz....

Vũ Nguyệt thở thật dài, giống như chìm đắm vào ký ức, một hồi lâu, ánh mắt lại chuyển hướng về phía Dương An.

Vũ Nguyệt nhìn Dương An, chậm rãi hỏi:

- Người trẻ tuổi, người cho rằng thần tiên thủ kia bắn một mũi tên cuối cùng, giết chết đồng bạn tốt nhất của hắn, là đúng, hay là sai đây?

Dương An ngẩn ra với câu hỏi.

- Chẳng lẽ điều này có quan hệ với nhiệm vụ?

Dương An trầm nghĩ, không có lập tức trả lời.

Đoạn tiền giới thiệu là “có cơ hội” nhận nhiệm vụ tiền giai của chức nghiệp cung tiễn thủ ẩn tàng, cũng tức là có thể hoặc không, nói không chừng mấu chốt là ở vấn đề mà Vũ Nguyệt đưa ra. Dương An không khỏi cẩn thận nhớ lại câu chuyện mà Vũ Nguyệt vừa kể, xem có tìm được chi tiết gì không.

Dương An không dám khinh thường, nghĩ kỹ một hồi lâu mới cho ra một đáp án, nói:

- Tại hạ cho rằng, chuyện thế gian không có tuyệt đối đúng hay sai, chỉ cần chúng ta hành động không thẹn với lương tâm, không thẹn với người khác, thì đó chính là đúng.

Đáp án nghe có vẻ ba phải, nhưng là Dương An suy nghĩ mãi mới nói ra. Theo toàn bộ câu chuyện xưa kia, Dương An hiểu được vô luận mình trả lời đúng hay sai, kết quả rất lớn đều sẽ là đáp án lệch, đồng thời mất cơ hội nhận nhiệm vụ của chức nghiệp ẩn tàng, cho nên cái kiểu trả lời thế nào cũng đúng kia có vẻ là đáp án chính xác nhất.

- Ha ha ha, hay, nói rất hay, hay cho một cái không thẹn với lương tâm, không thẹn với người khác.

Vũ Nguyệt nghe được đáp án của Dương An đột nhiên cười nói, vẻ mặt biến đổi hẳn, giống như đáp án của Dương An thực hợp tâm ý của hắn.

Được Vũ Nguyệt khen, Dương An cũng thâm cao hừng, xem ra ý nghĩ của hắn trúng rồi.

Trên thực tế, đúng là Dương An đã sáng suốt, nếu hắn trả lời đơn thuần đúng hay sai, hắn sẽ lập tức mất đi nhiệm vụ tiền giai của chức nghiệp cung tiễn thủ ẩn tàng. Mũi tên lúc đó của thần tiên thủ không thể nói sai hay đúng, hắn không đem đồng bạn của hắn giết chết, như vậy đồng bạn của hắn sẽ biến thành một tà ác thuật sĩ khác đi hại người, hơn nữa đây cũng không phải là mong muốn của đồng bạn hắn. Mà hắn lựa chọn giết chết đồng bạn tốt nhất của mình, đối với hắn mà nói lại là loại thống khổ lớn nhất, thử hỏi ai có thể thoải mái ra tay giết chết đồng bạn vào sinh ra tử cùng mình?

Một hồi lâu, Vũ Nguyệt lại yên tĩnh trở lại, nói:

- Tuy nói như thế, nhưng muốn không hổ thẹn, nói dễ hơn làm.

- Người trẻ tuổi, người nói rất hay, ta có một việc muốn người hỗ trợ, không biết người có nguyện ý hay không?

Vũ Nguyệt lại hỏi.

- Tại hạ nguyện ý cống hiến sức lực vì tiền bối.

Dương An đáp ứng, xem ra nhiệm vụ tiền giai đã chính thức bắt đầu rồi.

- Tốt lắm, bây giờ còn không phải lúc, đợi khi trăng lên, người quay lại đây đi!

Vũ Nguyệt chậm rãi nói, rồi lại quay đầu nhìn về phương bắc, không tiếp tục để ý tới Dương An.

- Cái gì! Buổi tối mới đến!

Dương An không khỏi cả kinh.

40. Chương 40: Nguyệt Ảnh Được Tề

Vừa nghe đến buổi tối nhiệm vụ mới chính thức bắt đầu, Dương An không khỏi cả kinh, vào ban đêm bên ngoài chỉ là một mảnh tối đen, ngay cả đi lại còn khó khăn, huống chi làm nhiệm vụ!

Mọi người đều biết, trong Phong Vân ngày và đêm phân chia rất rõ ràng, thời gian ban đêm, ngoại trừ trong thành có đèn đuốc chiếu sáng, bên ngoài cơ hồ là hoàn toàn tối, cho dù ngày rằm trăng sáng nhất, tầm nhìn cũng không quá 3 mét, giết quái kiểu gì đây?

Đây là hạn chế mà trò chơi cố ý thiết kế, khiến thời gian luyện cấp của đại bộ phận người chơi cơ bản ở mức cân bằng.

Đương nhiên, mọi việc đều có ngoại lệ, trong Phong Vân cũng không thiếu được tề, trang bị và kỹ năng giúp nhìn ban đêm, có điều đây chỉ là con số cực nhỏ.

Hơn nữa dù có thể nhìn vào ban đêm, nhưng muốn luyện cấp lúc đó vẫn quá khó khăn, bởi vì đến tối, tốc độ nảy sinh quái nơi hoang dã sẽ nhanh hơn, rất dễ xuất hiện thú triều (đồng đảo quái tràn tới như thủy triều), tuy rằng năng lực của quái vật thông thường sẽ không vì ban đêm mà tăng lên, nhưng đối mặt số lượng quái vật đông đảo, nếu bị vây hiển nhiên sẽ chết.

Dương An rất là bất đắc dĩ, nhưng nhìn bộ dạng Vũ Nguyệt, chắc hẳn chưa đến tối sẽ không giải thích gì thêm.

Đành đợi thêm vậy, ngoài ra nhiệm vụ yêu cầu tiến hành buổi tối, chắc sẽ có phương pháp giải quyết đặc thù gì đó, bằng không hệ thống cũng sẽ không thiết kế một nhiệm vụ như thế.

Còn hơn một giờ nữa trời mới tối, nhưng tiếp tục giết quái cũng không có exp, mà cũng không biết nội dung nhiệm vụ là cái gì, không nên lãng phí mũi tên đi luyện kỹ năng, bởi vậy Dương An lựa chọn log out, lúc này trong hiện thực chắc đã sáng rồi.

Tuy rằng ban ngày Áo Phong sơn lĩnh không có bất kỳ quái vật nào, nhưng không ai biết trời tối sẽ thành dạng gì, cho nên Dương An chọn log out gần tảng đá chỗ Vũ Nguyệt ngồi, như vậy lần sau vừa online là có thể bắt đầu nhiệm vụ.

Ba giờ nữa qua đi, bầu trời trong trò chơi đã tối đen, Dương An về hiện thực cũng từng ấy thời gian, mẹ cùng em gái hẳn đều đã ra khỏi nhà như hàng ngày. Ăn xong bữa sáng, dọn dẹp nhà cửa một chút, cũng đã đến giờ cần online. Vì không biết nhiệm vụ này tốn bao nhiêu thời gian, nên Dương An viết lại giấy nhắn trong đại sảnh, nói là tối qua mình về muộn quá, muốn tiếp tục ngủ, không cần gọi hẳn ăn cơm trưa.

Lại online trở lại trò chơi, vừa vặn là lúc vầng trăng tròn vành vạnh dâng lên cao.

Dương An phát giác vị trí này là một nơi thường trăng rất tốt.

Nếu dựa theo chênh lệch giờ giấc trong game và ngoài đời thì hiện giờ trong game mới là rằm Trung Thu. Có thể lại một lần nữa thưởng thức ánh trăng Trung Thu, mặc dù ở trong trò chơi, nhưng lại có một cảm giác khác.

Phục hồi tinh thần lại, Dương An đi vài bước, tiến tới trước mặt Vũ Nguyệt.

- Người trẻ tuổi, người đã đến rồi!

Vũ Nguyệt nhìn thấy Dương An đến, chậm rãi nói.

- Tiền bối, xin hỏi ta có thể giúp ngài việc gì?

Nắm bắt lấy cơ hội, Dương An trực tiếp tiến vào chủ đề.

- Tin rằng người đã đoán được ta chính là thần tiên thủ năm đó?

Vũ Nguyệt nhìn Dương An, hỏi.

- Vâng!

Dương An gật gật đầu.

- Nhìn thấy Vong Giả mộ địa phía bắc kia không?

Vũ Nguyệt tiếp tục nói:

- Năm đó chính chỗ kia, ta đã tự tay giết chết đồng bạn tốt nhất của mình. Để đề phòng ý thức tà ác của Tà linh thuật sĩ tiếp tục làm việc ác, ta đã phong ấn nơi đó, nhưng lâu như vậy, sức mạnh phong ấn cũng sẽ yếu bớt, thậm chí biến mất, đến lúc đó Tà linh thuật sĩ kia sẽ lại đi ra tác quái, mà mũi nhọn tiên người có được chính là dấu hiệu phong ấn bắt đầu mất dần hiệu lực, là đồng bạn kia của ta lợi dụng chút ý niệm còn sót lại đưa tới, mục đích là muốn cho ta biết. Thế nhưng sau khi ta tự tay giết chết hắn, đã thế sẽ không bao giờ dùng lại cung tên, cho nên mời người giúp ta đem Tà linh thuật sĩ kia phong ấn một lần nữa.

- Phong ấn Tà linh thuật sĩ?

Dương An không khỏi hơi kinh hãi.

Nghe Vũ Nguyệt kể lại chuyện xưa, phỏng chừng năm đó thực lực hai người bọn họ nhất định là phi thường cường đại, có lẽ đã đạt tới thần cấp, nhưng mạnh đến như vậy mà hai người hợp lực, còn bị thương mới tiêu diệt nổi Tà linh thuật sĩ kia, thế cũng đủ biết thực lực con quái đó đủ như thế nào. Mà hiện giờ Dương An chẳng qua là một cung tiễn thủ sơ cấp, khả năng vừa vào thì đã bị miểu sát mất.

Vốn đã chuẩn bị tâm lý rằng nhiệm vụ tiến giai chức nghiệp ẩn tàng có khó khăn tương đối cao, nhưng Dương An không nghĩ tới lại thái quá như vậy, chẳng những muốn tiến hành ban đêm, lại còn muốn phong ấn một con quái có thể là thần cấp.

Vũ Nguyệt nhìn ra lo lắng của Dương An, nói:

- Yên tâm đi, phong ấn kia vẫn còn tồn tại, tuy rằng đã bắt đầu suy yếu, nhưng vẫn có thể ngăn chặn tuyệt đại bộ phận sức mạnh của Tà linh thuật sĩ, hiện nó chỉ có thực lực của boss cấp 15 thôi.

- Thì ra là thế, chỉ là ta không có năng lực nhìn ban đêm, rất khó từ nơi này tới Vong Giả mộ địa.

Lần này Vũ Nguyệt không trả lời ngay vấn đề của Dương An, chỉ thấy hắn thò tay vào trong áo, lấy ra một bình thủy tinh nhỏ trông rất tinh xảo, đưa cho Dương An.

Dưới ánh trăng, Dương An thấy được đây là một bình được tạc.

Sau đó Vũ Nguyệt lại tháo chiếc nhẫn đeo bên tay trái xuống, cũng giao cho Dương An.

Nguyệt Ảnh được tạc: (vật phẩm nhiệm vụ), người sử dụng có được hiệu quả nhìn ban đêm, toàn bộ thuộc tính gia tăng 10%, sát thương ngoài định mức đối với vong linh sinh vật gia tăng 10%, liên tục trong 3 giờ.

Linh hồn phong ấn chi giới: (vật phẩm nhiệm vụ), mang vào có hiệu quả phong ấn linh hồn.

Dương An nhìn thuộc tính phụ trợ của hai kiện vật phẩm nhiệm vụ, Linh hồn phong ấn chi giới hẳn là để phong ấn tà linh thuật sĩ, không có gì đặc biệt, khiến Dương An mở to mắt mà nhìn chính là Nguyệt Ảnh được tạc, toàn bộ thuộc tính gia tăng 10%, mức sát thương đối với vong linh sinh vật gia tăng 10%, thuộc tính như vậy để để giết quái luyện cấp là lựa chọn tốt nhất, đáng tiếc chỉ có một bình, hơn nữa còn là vật phẩm nhiệm vụ.

Dương An đeo Linh hồn phong ấn chi giới lên, đây chỉ là một chiếc nhẫn đơn giản, không có gì đặc biệt.

- Đúng rồi, còn có một chuyện rất trọng yếu phải nhắc nhở người, khi mà mặt trăng hoàn toàn lặn xuống phía tây thì phong ấn sẽ biến mất hẳn, thực lực của Tà linh thuật sĩ cũng sẽ khôi phục, cho nên người nhất định phải tiến hành phong ấn trước khi trời sáng.

- Đã biết!

Dương An đáp, ý định muốn đợi đến khi hừng đông mới đi làm nhiệm vụ tan thành mây khói.

Vũ Nguyệt dặn dò thêm vài câu, rồi lại phục hồi trầm lặng!

Nhiệm vụ bắt đầu rồi, Dương An liền uống Nguyệt Ảnh được tề.

Ngay sau đó, khung cảnh trước mắt thay đổi, nguyên bản một mảnh tối đen đã trở nên rõ ràng, Nguyệt Ảnh được tề bắt đầu có hiệu lực.

Năng lực nhìn ban đêm mặc dù không thể sáng rõ như ban ngày, nhưng cũng có thể nhìn chi tiết toàn cảnh xung quanh, hiệu quả như thế hơn hẳn những loại được tề, trang bị nhìn đêm mà Dương An biết.

Nguyệt Ảnh được tề chỉ có hiệu lực trong 3 giờ, Dương An vội vàng leo xuống Áo Phong sơn linh, phi về phía Vong Giả mộ địa ở phương bắc.

41. Chương 41: Vong Giả Mộ Địa

Bất kể trước kia chơi bằng không hay là cung tiễn thủ như hiện tại, trong khoảng thời gian dài như vậy nhưng đây là lần đầu tiên Dương An đi ra ngoài khi trời tối.

Uống xong Nguyệt Ảnh được tề, tạm thời Dương An có thể nhìn được trong đêm, tuy rằng không sáng được như ban ngày cũng nhưng cũng rõ ràng thấy được trong khoảng chu vi trăm mét, rất giống như lúc hoàng hôn, trời bắt đầu chập choạng nhưng chưa tối hẳn.

Đợi khi quen dần với bóng tối Dương An liền cẩn thận hướng về Vong Giả mộ địa phía bắc tìm kiếm.

Vong Giả mộ địa và Áo Phong sơn linh cùng thuộc phạm vi của thảo nguyên, ban ngày ở đây có các bãi quái cấp 11, 12.

Đối với Dương An quái cấp 11, 12 đã không còn tính uy hiếp, tuy nhiên bây giờ là ban đêm, giai đoạn cực kỳ khác thường, không ai biết về đêm thì các quái vật này sẽ biến hoá thế nào.

Áo Phong sơn linh ban đêm cũng không có xuất hiện các loại quái mới, chỉ là tình hình trên sơn linh biến đổi rất lớn, tuy rằng trời mới chợp tối và mà số lượng quái sinh ra đã gấp hai lần ban ngày.

Dương An thật cẩn thận đi theo lộ trình trong trí nhớ, trên đường Dương An không dám có chút nào lơ đãng dè dặt vượt qua từng bãi quái lớn nhỏ, bởi vì Dương An biết chỉ cần kinh động tới một con quái cũng có thể bị bầy quái phát hiện và bao vây ngay.

Cẩn thận suốt cả chặng đường, trước kia đi chỉ cần mười phút thì bây giờ tốn gần ba mươi phút, rốt cuộc Dương An cũng đã đi tới khu vực giữa Áo Phong Sơn linh và Vong Giả mộ địa, trên đường đi đã gặp phải rất nhiều quái vật, thấp thoáng Dương An còn thấy được không ít 'Đại gia hỏa' ban ngày chưa từng thấy.

Vong Giả mộ địa là bãi quái cấp 15, địa hình giống như cái nghĩa trang thời xa xưa, đa số phần mộ đều đã bị huỷ hoại, ban ngày thì nơi đây sinh ra hai loại quái là khô lâu chiến sĩ cùng với U Linh Vong Giả, tất cả đều là quái vật Vong Linh hệ cấp 15, 16.

Dương An đi tới trước Vong Giả mộ địa cũng không có lập tức đi vào mà ẩn nấp tại một nơi không có quái vật, hẳn muốn quan sát những biến hoá của mộ địa, hơn nữa hẳn còn muốn tìm ra ngôi mộ mà Vũ Nguyệt đã nói.

Biến hoá của Vong Giả mộ địa cũng không lớn, chỉ có số lượng quái vật tăng lên rất nhiều, từng con khô lâu không ngừng đi qua lại tuần tra, từ đầu đến chân của nó hoàn toàn do hài cốt tạo thành mỗi bước đi đều phát ra tiếng 'răng rắc', trong đêm tối làm cho người ta nảy sinh cảm giác sợ hãi, còn những U Linh Vong Giả đang tuý ý phiêu lãng kia thì hốc mắt tối đen như mực cùng với tiếng hú thê lương thật là khủng bố.

Hơn nữa tuy vượt ngoài khả năng nhìn ban đêm của Dương An nhưng tại chính giữa khu mộ hẳn cũng thấy được ánh sáng màu đỏ chớp tắt tựa hồ là đôi mắt của sinh vật khủng bố nào đó, Dương An có thể xác định đó là đại gia hỏa" chỉ xuất hiện vào buổi tối.

- Ở góc Đông Bắc có một ngôi mộ khắc hình trăng khuyết... Uhm, hẳn là chỗ đó.

Có được năng lực nhìn trong đêm lại thêm trăng đêm nay khá sáng cho nên cuối cùng Dương An cũng đã tìm được ngôi mộ mà Vũ Nguyệt đã nói tới.

Lời cuối Vũ Nguyệt có nói là nơi tà linh thuật sĩ bị phong ấn không phải là Vong Giả mộ địa mà chuẩn xác phải nói là ở mật thất ngay bên dưới mộ địa, mà cửa mật thất chính là ngôi mộ có khắc đồ án Nguyệt Nha (hình trăng khuyết).

Mặc dù đã tìm được ngôi mộ nhưng khó khăn hiện giờ là có ba bốn tên U Linh Vong Giả cứ lảng vảng xung quanh ngôi mộ, Dương An cứ thế đi qua tất nhiên sẽ bị mấy tên U Linh Vong Giả này phát hiện.

Muốn đi vào mật thất cũng không dễ a!

Thời gian đã không còn nhiều phải mau chóng xông vào mật thất.

Dương An suy nghĩ ngay lập tức ra quyết định.

Cẩn thận ẩn núp rời khỏi nơi đó, Dương An tiếp tục lần mò tới ngôi mộ, tại vị trí còn cách ngôi mộ hơn bảy mươi mét, Dương An quyết định sẽ dùng kĩ xảo bắn xa của mình để dẫn quái rời đi sau đó bằng vào tốc độ nhanh nhất mau chóng chạy vào mật thất.

“Băng~”

Tiếng dây cung bật khê phá đi sự yên tĩnh ban đêm, nhưng mà khoảng cách khá xa cho nên không khiến cho các quái vật trong khu mộ chú ý.

“Phốc~”

Mũi tên xẹt qua bầu trời trúng ngay đầu của một con U Linh Vong Giả.

Nhận công kích, con U Linh Vong Giả đó hét lên một tiếng rồi chạy về hướng của Dương An, Dương An đang chuẩn bị chạy thì thấy con U Linh Vong Giả đó chỉ chạy ra xa khoảng mười mét rồi không đuổi theo nữa, hốc mắt màu âm u quét một vòng ở xung quanh không phát hiện thấy gì liền khôi phục trạng thái di động, hơn nữa nó còn không quay về vị trí cũ.

- Chẳng lẽ ban đêm thì tầm cỡ hạn của quái vật cũng sẽ giảm bớt?

Dương An không khỏi nghĩ thầm.

Nhìn tình huống hiện giờ của U Linh Vong Giả tuy không dám khẳng định nhưng cũng có thể coi là một biểu hiện tốt.

Nếu có thể dùng phương pháp này để dẫn quái vật rời đi, thì Dương An cũng không muốn mạo hiểm mà cẩn thận dùng cách đó để dụ quái ra.

Kết quả đúng như Dương An dự đoán, con U Linh Vong Giả thứ hai cũng chỉ đuổi theo khoảng mười mét rồi không tiếp tục nữa.

Rất nhanh những con quái đứng gần ngôi mộ đều bị Dương An dẫn ra ngoài hết.

Dương An lập tức dùng tốc độ nhanh nhất chạy qua, không kinh động con quái vật nào.

Hiện giờ Dương An rất là hâm mộ kỹ năng ẩn thân của đạo tặc, nếu có kĩ năng ấy thì đã không phiền toái như bây giờ.

Cuối cùng cũng đến được góc đông bắc ngay cửa vào ngôi mộ, nhờ vào ánh trăng Dương An cũng có thể thấy được chữ khắc trên bia mộ.

- Chí hữu Phù Tịch Lâm chi mộ!

Dương An thấy được những chữ to kia thầm nghĩ vị tên Phù Tịch Lâm này chắc là Hắc Ám nguyên tổ thao khống sư trong câu chuyện kia.

Lại có mấy quái vật đi tới bên này, Dương An không dám sơ suất, liền đem Linh hồn chi giới trên tay đặt vào đồ án Nguyệt Nha, vừa tiếp xúc qua đã thấy đồ án Nguyệt Nha ánh lên quang mang màu bạc.

Hào quang mỏng manh hơn nữa ánh sáng chỉ chợt loé lên nên không có gây ra bao nhiêu động tĩnh.

“Rắc~Sát~”

Quang mang chợt loé, tiếng chuyển động của cơ quan từ trong mộ truyền ra, sau đó ‘Rắc rắc’ một tiếng, nắp mộ từ từ hé mở, lộ ra một cầu thang dài hướng xuống dưới.

Dưới bậc thang là một mảnh đen tối, cũng không biết tình huống bên dưới ra sao.

Theo âm thanh của nắp mộ bị đẩy ra, toàn bộ quái vật ở xung quanh bị hấp dẫn lại gần, cũng đã phát hiện ra một nhân loại là Dương An.

Đàn quái vật lúc này gào thét liên tục, hùng hổ tiến tới đuổi giết Dương An.

Dương An hơi kinh hãi, tiếp đó không chút do dự nhảy xuống cầu thang.

Ngay sau đó nắp mộ một lần nữa đóng lại trở lại thành một ngôi mộ bình thường, để lại toàn bộ quái vật cuồng nộ ở bên ngoài.

42. Chương 42: Mật Thất Ngâm

Tuy rằng lúc này hắn có được năng lực nhìn trong đêm nhưng vẫn không thể nhìn rõ tình hình phía dưới. Lúc Dương An nhảy xuống cầu thang thì cung cũng đã lên dây để sẵn sàng đối mặt với quái vật có thể sẽ xuất hiện.

Trong chớp mắt khi Dương An nhảy xuống bậc thang, phiên đá lúc này cũng đã khép kín ngăn cách hắn với đám quái vật mộ địa.

“Ầm” một tiếng, từng cây đuốc hai bên tường lần lượt sáng lên, tuy rằng ánh lửa khá bé nhỏ và khoảng cách các cây đuốc khá xa nhưng cũng phát ra ánh sáng yếu ớt tạm thời có tác dụng chiếu sáng.

Nhờ vào năng lực nhìn ban đêm nên Dương An lúc này đã có thể quan sát được tình huống dưới bậc thang.

- Khi có người tiến vào thì cửa động tự đóng lại, có vẻ đây là một phó bản độc lập, cũng phù hợp với khảo nghiệm tiến giai.

Dương An quan sát gian mật thất rồi trầm nghĩ.

Khi người chơi game Phong Vân bước vào giai đoạn khảo nghiệm tiến giai sẽ tự động được đưa đến một phó bản riêng lẻ để tránh tình trạng nhờ người khác giúp đỡ hoàn thành nhiệm vụ.

Dương An vừa cẩn thận quan sát tình huống xung quanh vừa bước xuống phía dưới.

Không gian vô cùng tĩnh lặng, trừ âm thanh đuốc cháy và tiếng bước chân chậm chạp của hắn ra thì không còn gì khác.

-Nơi đây không có quái vật sao?

Dương An vừa đi vừa trầm nghĩ nhưng vẫn không ngừng cảnh giác.

Cầu thang cũng không quá sâu, nhìn qua có vẻ chỉ khoảng hơn hai mươi bậc, Dương An lúc này vừa đi vừa quan sát cẩn thận nhưng vẫn không phát hiện quái vật hay cơ quan cạm bẫy gì!

Sau khi bước khỏi bậc thang cuối cùng thì tầm mắt của hắn cũng được mở rộng, lúc này trước mắt hắn chính là một con đường.

Con đường này rộng khoảng bốn mét, cao gần sáu mét, nó không thẳng tắp mà uốn lượn khiến người khác không thể biết được phía trước là gì.

Lúc này Dương An cũng chỉ có một lựa chọn duy nhất là tiếp tục bước tới.

Nhưng vẫn như lúc bước trên bậc thang, con đường này không hề có quái vật hay cơ quan.

- Kỳ lạ thật, tại sao lại không xuất hiện quái vật nhỉ? Bình thường khi tiến vào khảo nghiệm tiến giai thì cho dù không gặp boss cũng phải gặp một số tiểu quái mới đúng chứ!

Dương An trầm nghĩ.

-Hả?

Trong lúc Dương An vừa đi vừa tự hỏi thì dưới chân hắn có cảm giác khác thường. Hắn chưa kịp định thần thì chân kia đã chạm đất, một tiếng “Rắc” nhỏ vang lên.

-Đen rồi, cơ quan!

Dương An giật mình nhưng lúc này hắn đã không còn thời gian để suy nghĩ.

Sau khi nghe tiếng “Rắc” thì hắn cắn răng bỏ chạy hết tốc lực về phía trước. Ngay tại vị trí hắn đứng lúc đầu hai bên vách tường xuất hiện vô số lỗ thủng, rồi từ những lỗ thủng đó có rất nhiều mũi tên được bắn ra. Phía dưới mặt đất cũng xuất hiện biến hóa, từng mũi thương từ dưới đâm lên.

Tiếng tên bắn xé gió và tiếng ầm ầm từ mặt đất không ngừng vang lên, Dương An cũng không dám quay lại nhìn, hắn biết lúc này chỉ cần phân tâm một chút thì sẽ biến thành một con nhím ngay!

Chạy được hơn mười mét thì Dương An cũng thoát khỏi phạm vi của cạm bẫy, lúc này hắn vẫn còn thấy lạnh lạnh do mũi tên bắn sát sau lưng, cảm giác kích thích cùng nguy hiểm này khiến hắn phấn khích nhưng cũng đổ mồ hôi lạnh.

- Bây giờ mình đã hiểu tại sao lại không có quái, đám bẫy này còn kinh khủng hơn quái nhiều!

Dương An xoa xoa trán rồi tiếp tục bước tới.

Sau khi chạm phải cạm bẫy thì Dương An càng thêm cẩn thận, chỉ là những cơ quan cạm bẫy ở con đường này được thiết kế vô cùng khéo léo, tuy không hề phân tâm nhưng vẫn dính bẫy thêm vài lần nữa. Cũng may hắn có phản ứng nhanh nhẹn, trang bị trên người cũng cộng thêm rất nhiều điểm nhanh nhẹn còn có “Thần Hi Quả” gia tăng tốc độ di chuyển, được tề Nguyệt Anh tăng tất cả thuộc tính nên tốc độ của hắn lúc này đã lên đến trình độ khủng bố, nếu so với đạo tặc cũng không kém bao nhiêu.

Sau một hồi hữu kinh vô hiểm (có kinh sợ nhưng không nguy hiểm) vượt qua được cạm bẫy biến lửa thì Dương An cũng đã đến cuối con đường.

Lúc này trước mắt hắn là một gian phòng rộng lớn, trong phòng cuối cùng cũng xuất hiện quái vật.

Dương An không vội vàng lao lên mà đứng sát vào vách tường bên đường để quan sát tình huống phía trong. Căn phòng kín chỉ có thể ra vào bằng lối này, tuy nhiên phía đối diện có một cánh cửa đóng chặt, chắc sẽ có biện pháp để mở ra.

Ở một góc khác của phòng lại có một rương bạc, Dương An đoán đây là một bảo rương.

Đám quái vật ở đây có phần giống với đám Khô Lâu chiến sĩ ngoài mộ địa, chỉ là đám quái này còn có một ít mũi giáp rách nát ôm bao quanh người, thân thể chúng cũng cao lớn hơn đám quái ở mộ địa một chút. Dương An khẽ đếm, có tổng cộng hai mươi con!

- Có lẽ sau khi dọn sạch đám quái này ta mới có thể tiếp tục nhiệm vụ!

Dương An trầm nghĩ.

Phong cách diệt quái của Dương An không giống với chức nghiệp cận chiến như chiến sĩ hoặc đạo tặc, hắn lui ngược về sau khoảng bốn mươi mét rồi bắt đầu chuẩn bị.

Vì con đường này khá nhỏ hẹp lại có nhiều lối rẽ ngoặt nên không hắn thể kéo quái ở khoảng cách quá xa, bốn mươi mét này đã là giới hạn tối đa.

“Xoẹt...”

Một mũi tên bình thường bắn về con Khô Lâu gần lối đi nhất.

Chiến tướng Khô Lâu: Quái cường hóa cấp 15!

Thì ra là một con quái cường hóa, không trách được thân thể và trang bị khác với đám chiến sĩ bên ngoài!
Con Khô Lâu bị bắn trúng giờ cốt đao rồi vọt về phía Dương An. Cũng may là đám Khô Lâu này không có thù hận dây chuyền.

Tuy là quái vật cường hóa nhưng con Khô Lâu chiến sĩ này cũng chỉ có xương cốt và một ít mũ giáp rách nát nên tốc độ cũng không quá nhanh.

Nhưng để đảm bảo an toàn nên Dương An cũng bắn ra một mũi Hoãn Tốc Tiến về hướng con Khô Lâu đang vọt tới.

- Con Khô Lâu chiến tướng này cả người toàn là xương, không biết Phá Cốt Tiến có hiệu quả thế nào?

Dương An trầm suy tính!

Một mũi Phá Cốt Tiến được bắn ra, con Khô Lâu chiến sĩ đã bị giảm tốc độ hơn nửa xác suất trúng mục tiêu của Dương An bây giờ rất cao nên việc bắn trúng cũng không quá khó khăn.

Ầm!

Một tiếng ầm vang, mũi Phá Cốt Tiến bắn thẳng vào đầu con chiến tướng Khô Lâu rồi tiếp tục bắn nát nửa sọ!

Hệ thống: Phá Cốt Tiến độ hoàn thành 100%, +300% tổn thương cơ bản, sát thương bạo kích, +4 giây đóng băng, +5 giây rơi vào trạng thái suy yếu.

Thông báo hệ thống vang lên, Dương An lập tức giật mình, hẳn thật sự không ngờ Phá Cốt Tiến lại là khắc tinh của Khô Lâu chiến sĩ, không những gia tăng thời gian đóng băng mà còn có thêm trạng thái suy yếu!

Chiến tướng Khô Lâu cũng là một sinh vật hệ Vong Linh nên được tề Nguyệt Anh vẫn phát ra tác dụng, toàn bộ sát thương được +10%, toàn bộ thuộc tính +10%, một mũi Phá Cốt tiến tạo ra hơn 940 điểm sát thương !

Tất nhiên là còn nhờ có sát thương bạo kích.

HP của chiến tướng Khô Lâu đã gần cạn, trạng thái suy yếu cũng khiến nó nhận thêm điểm sát thương, khi bị Dương An bắn thường thêm hai lần nữa liền ngã xuống rồi rơi ra một đôi Bạch Cốt.

Từ khi dẫn quái đến khi diệt xong chỉ mất khoảng 5 giây, con Khô Lâu chiến sĩ cũng chỉ vừa bước vào con đường đã ngã xuống. Cũng do tốc độ bắn của Dương An lúc này vẫn còn thấp nếu không hiệu suất sẽ càng cao!

- Không ngờ Phá cốt tiến lại là khắc tinh đối với quái vật loại Khô Lâu, lần sau muốn luyện skill này ta phải tìm nơi nào có nhiều khô lâu thôi!

Dương An cười thầm.

Vì có hạn chế thời gian nên Dương An cũng không lập tức tiến tới nhặt đồ mà tiếp tục lừa rồi giết sạch quái!

Tuy Phá Cốt tiến vẫn chưa hết cooldown nhưng Dương An vẫn tiếp tục công kích con tiếp theo, bởi thời gian 3 giờ còn lại cũng không nhiều.

43. Chương 43: Thánh Quang Mê Vụ Quyền Trục

Dưới tác dụng của Nguyệt Ảnh được tề, Dương An dọn dẹp đám Khô Lâu chiến sĩ này cũng không có gì khó khăn, hơn nữa phá cốt tiến lại có tác dụng khắc chế chúng nên càng dễ dàng.

Toàn thân Khô Lâu chiến sĩ đều tạo từ xương cốt, có nhiều “Cốt điểm” nên dễ bắn ra phá cốt tiến có độ hoàn thành cao, tuy rằng bây giờ giết quái không có điểm kinh nghiệm nhưng độ thuần thục của kỹ năng thì lại được nâng cao nhanh chóng.

Tuy nhiên cũng có một vài phiền toái, lâu lâu lại có hai con Khô Lâu chiến sĩ đi chung nên khi công kích con này thì cả con còn lại cũng quay sang tấn công, nhưng mà lực công kích của Dương An cao nên chỉ hữu kinh vô hiểm.

Dương An tấn công không ngừng nên chỉ tốn khoảng mười phút là đã quét sạch toàn bộ Khô Lâu chiến sĩ.

Nếu không phải nhiệm vụ có hạn định thời gian thì Dương An thật sự muốn các Khô Lâu chiến sĩ cường hóa xuất hiện càng nhiều càng tốt, bởi tỉ lệ rút đồ của quái cường hóa rất cao.

Bởi vì Dương An luôn dụ quái về thông đạo để giết nên quái sau khi chết thi thể chất đông bên trong, muốn lấy vật phẩm rơi ra thì hẳn chỉ có thể lật thi thể từng con mà lấy.

Thành ra thời gian nhặt đồ cũng xấp xỉ thời gian đánh quái.

Sau khi nhặt xong chiến lợi phẩm, kết quả làm cho Dương An không biết nên khóc hay nên cười!

Nói ra thì tỉ lệ rơi vật phẩm ở phó bản cũng rất cao, cộng thêm quái cường hoá nên tỉ lệ sẽ gia tăng hơn nữa.

Hai mươi con Khô Lâu chiến sĩ bị tiêu diệt rơi ra 6 kiện lam trang, hơn nữa còn là trọn bộ lam trang nhưng đáng tiếc đây là một bộ sáo trang (bộ đồ) của chiến sĩ, một cung tiền thủ như Dương An tất nhiên không thể mặc lên người, tuy nhiên đem bộ trang bị này đi bán thì cũng có thể kiếm được không ít, mặc dù sau 1x, trang bị lực hoặc cao hơn đều phải trải qua giám định thì mới có thể biết được thuộc tính của trang bị từ đó xác định được giá trị, nhưng đem đi bán ít nhất cũng được một ngàn vàng tương đương với hai nghìn nhân dân tệ.

Hơn nữa lần này giết hai mươi con Khô Lâu chiến sĩ còn nhặt được hai mươi viên Hắc Âm tinh hạch 1x, không ngờ là tỉ lệ rút tinh hạch lại cao như thế, đến một trăm phần trăm.

Trong Phong Vân quái 1x trở lên đều có tỉ lệ rút tinh hạch nhưng rất nhỏ bởi vậy giá cả phổ thông của tinh hạch cũng không thua các trang bị lam trang, những tinh hạch đặc thù có khi còn có giá cao hơn nữa.

Trong trò chơi tinh hạch có tác dụng rất lớn, nguyên tố thao khống sư có thể dùng để chế tạo ma pháp quyền trục, chế tạo trang bị hay chế tạo vật phẩm cũng đều phải dùng tới tinh hạch.

Tuy nhiên sử dụng tinh hạch nhiều nhất vẫn là triệu hoán sư, triệu hoán sư phải thông qua tinh hạch để phong ấn quái vật sau đó mới có thể triệu hồi quái ra phụ trợ người chơi chiến đấu, nhưng xác suất phong ấn quái vào tinh hạch rất là thấp, bởi vậy chức nghiệp triệu hoán sư thuần tuý là đi đốt tiền, còn hao phí hơn cả nguyên tố thao khống sư, may mắn là ở thời điểm đầu nếu chơi triệu hoán sư thì có rất nhiều nhiệm vụ phụ kiếm được tinh hạch nếu không thì đừng nghĩ có thể luyện được chức nghiệp triệu hoán sư.

Hai mươi viên tinh hạch 1x cũng khoảng hơn một ngàn vàng, thu hoạch lần này thật phong phú .

Nhặt xong chiến lợi phẩm, trong phòng còn có một cái bảo rương màu bạc.

Dương An tiến tới phát hiện ra cái bảo rương này cũng không khoá.

Cẩn thận mở nắp rương, Dương An từ từ đưa tay vào.

Bên trong cũng có không ít đồ, ba quyển trục gì đó, còn có một chiếc chìa khoá.

Cái chìa khoá này được giới thiệu là vật phẩm nhiệm vụ, chắc là để mở cánh cửa kia, tiếp đó là quyển trục giống hệ nhau.

Thánh Quang mê vụ quyển trục: vật phẩm đặc thù, hiệu quả: khi sử dụng có thể phát ra một làn sương mù (mê vụ) Thánh Quang, làm mù các sinh vật hắc ám trong 3 giây, cộng thêm hiệu quả Thánh Quang ăn mòn trong 10 giây, chỉ tác dụng với sinh vật hắc ám.

- Chẳng lẽ Thánh Quang mê vụ quyển trục cũng có quan hệ tới nhiệm vụ này?

Dương An không khỏi nghĩ thầm, tuy rằng cái quyển trục này không ghi rõ là vật phẩm nhiệm vụ nhưng Dương An đoán đây là vật phẩm mấu chốt để giết boss.

Xác định không còn gì trong rương, Dương An mới đứng dậy bước về phía cánh cửa đang khoá kia.

Đương An đứng trước cửa dùng sức đẩy mạnh vào, cánh cửa kia không hề lung lay, vả lại Đương An phát hiện ra ở dưới có một cái ổ khoá lỗ khá nhỏ, liền lấy cái chìa khoá lục được trong bảo rương kia ra.

Cắm vào rất là vừa vặn sau đó hơi xoay.

“Răng rắc” một tiếng, cánh cửa lớn tự động từ từ mở ra.

Đương An lập tức lui về vài bước, cẩn thận đề phòng xem có xuất hiện tình huống bất ngờ nào không.

Nhưng mà lại không có quái vật mạnh mẽ nào như trong tưởng tượng của Đương An mà xuất hiện chỉ là một cái hành lang, vẫn không có một con quái nào trên hành lang này cả.

Trải qua nhiều cạm bẫy, tất nhiên Đương An sẽ không cho rằng con đường không có quái vật này sẽ an toàn.

Bất quá chỉ có một đường phía trước, biết rõ trên núi có hổ vậy mà vẫn phải tiến về lên.

Đương An cẩn thận tiến vào, bất ngờ là trên đường lại không xuất hiện bất cứ cạm bẫy nào, không biết là hành lang này vốn không có bố trí cạm bẫy hay là sẽ có nguy hiểm khác chờ hắn.

Đi được một đoạn Đương An lại thấy một căn phòng.

Giống như cái trước, đối diện căn phòng là một cánh cửa lớn, góc phòng lại có một bảo rương, đương nhiên còn có quái vật.

Chỉ là trong phòng này không phải là Khô Lâu chiến sĩ mà là Khô Lâu thuật sĩ.

Tương tự là một thân bạch cốt, bất quá bên ngoài còn mặc một cái pháp bào màu đen rách nát, trong tay cầm một cây pháp trượng bằng bạch cốt.

Trong phòng này số lượng quái vật nhiều hơn trước, Đương An đếm qua thì có khoảng ba mươi tên.

Đương An lùi vào hành lang, muốn dùng biện pháp cũ để giết sạch đám quái vật này.

Căn phòng thứ nhất đạt được chiến lợi phẩm phong phú khiến cho Đương An hưng phấn, nay lại thêm ba mươi con, cái này chính là mỏ vàng di động cùng với độ thuần thực của kĩ năng đây.

Vững vàng tại vị trí, Đương An bắn chạy vào con quái gần nhất.

Khô Lâu thuật sĩ: quái cường hoá cấp 15.

Đều là quái cường hoá cấp 15 nhưng mà Khô Lâu thuật sĩ là quái pháp hệ cho nên khả năng phòng ngự thấp hơn Khô Lâu chiến sĩ, tuy nhiên Khô Lâu thuật sĩ có khả năng tấn công từ xa, gây sát thương cũng không thấp.

Nhưng Đương An lại có con át chủ bài lớn nhất chính là tầm bắn rất, vừa lui vừa bắn xử lý Khô Lâu thuật sĩ cũng không có gì nguy hiểm, cộng thêm hiệu quả của hoàn tốc tiến, Khô Lâu thuật sĩ thậm chí còn không công kích tới Đương An.

Tuy vậy cũng không thể nói rằng căn phòng này dễ dàng hơn căn phòng lúc trước, trái lại căn phòng này còn khó hơn.

Đều là trong một không gian nhỏ, số lượng quái vật nhiều hơn, độ khó cũng tăng cao hơn vì vậy chỉ cần Đương An không cẩn thận thì có thể sẽ đối mặt một lúc hai, thậm chí là ba con khô lâu thuật sĩ.

May mắn thay Pháp cốt tiến chính là khắc tinh của Khô Lâu, còn có thêm hiệu quả hoá đá của Hắc Vũ chi giới. Mặc dù có vài lần HP dưới 10% nhưng chỉ cần Đương An bình tĩnh chiến đấu thì cuối cùng cũng chỉ là hữu kinh vô hiểm.

Lần này tốn hơn mười phút mới có thể xử lý xong chỗ này.

Sau đó liền dùng tốc độ nhanh nhất để nhặt lấy chiến lợi phẩm.

Mặc dù là nhiệm vụ tiến giai của chức nghiệp cung tiễn thủ nhưng mà trong phó bản này lại không rút ra trang bị của cung tiễn thủ.

Đương An vô cùng buồn bực!

Lần này hẳn lại thu được một bộ lam trang nhưng không phải của cung tiền thủ mà là của Hắc Ám nguyên tổ thao khống sư.

Bù lại cũng có một điều may mắn là vẫn như màn trước rơi ra ba mươi viên Hắc Ám tinh hạch 1x.

Xem xét ở mặt quy đổi ra tiền, Dương An liền thôi không chửi mắng máy chủ nữa.

Thời gian còn lại không nhiều ,sau khi thu thập xong các chiến lợi phẩm Dương An liền chạy đến cái bảo rương.

Cẩn thận tìm tòi thì vẫn là một cái chìa khoá kèm thêm một hạt châu màu trắng.

44. Chương 44: Tà Linh Thuật Sĩ

Phù Tật Lâm chi châu: vật phẩm nhiệm vụ!

Dương An buồn bực nhìn hạt châu màu trắng lớn bằng nắm tay này, nhiệm vụ vật phẩm mà không nói tác dụng là gì.

Nghiên cứu một chút nhưng vẫn không nhìn ra tác dụng nào, Dương An bất đắc dĩ vứt vào trong hành trang, sau này hẵng hay.

Dương An đem chìa khoá mở cánh cửa lớn trong căn phòng.

Cũng giống như trước, đưa chìa khoá vào là cửa tự mở ra.

Lần này cửa mở, không phải hành lang mà dẫn trực tiếp vào một đại sảnh.

Dương An đứng ngoài cửa thăm dò tình hình bên trong.

Đại sảnh này lớn hơn một chút so với hai gian phòng trước, không quái vật, cũng không có cánh cửa nào. Tường màu xanh, chính giữa có mấy cái cột đá, kích cỡ tương đối giống nhau, phải hai người ôm mới hết, vị trí sắp xếp thành đại trận ngôi sao sáu cánh, mỗi cột đá cách nhau khoảng 10 mét. Mà cột đá màu xanh trung tâm nằm giữa đại sảnh, như đặt một quan tài đá kiểu dáng đơn giản, bề mặt khắc đầy các loại phù văn.

- Nơi này hẳn là cửa cuối của nhiệm vụ, tà linh thuật sĩ hẳn đang nằm trong quan tài này.

Dương An trầm nghĩ.

Tuy rằng muốn có nhiều tinh hạch và trang bị, nhưng thời gian giới hạn của Nguyệt Ảnh được tề chỉ còn khoảng một giờ, hơn nữa cũng không biết khi giết boss xuất hiện nguy hiểm gì, nên phải tranh thủ thời gian.

Đại sảnh hiện thời không chút bất thường, Dương An liền cẩn thận đi vào.

“Rầm”, Dương An vừa bước vào trong, cửa lớn đã tự động đóng lại, đại sảnh hoàn toàn bị bịt kín.

Nhìn không gian không quá lớn, Dương An nhíu mày, tầm bắn trong phòng quá mức hạn chế, may mà còn có sáu cột đá, lúc đánh boss còn có thể dùng để né tránh.

Đang lúc quan sát, trong đại sảnh yên tĩnh cũng bắt đầu có dị động.

Đại sảnh kín mít, nhưng những cây đuốc trên tường ánh lửa lay động, phát ra những âm thanh kì dị, quả thực có vài phần ghê rợn.

Dương An sóc lại tinh thần, chạy nhanh đến nắp phía sau cột đá gần nhất, tập trung nhìn vào quan tài đá nằm ở trung tâm kia.

Cột đá đang ẩn nắp cách quan tài trung tâm khoảng 10 mét, nếu có gì bất ngờ, hẳn cũng có đủ thời gian ứng phó.

“Lạnh cách... Lạnh cách” âm thanh nhỏ trong quan tài phát ra, chỉ thấy nắp quan tài đã lệch sang bên để lộ ra một cái khe hở thật nhỏ.

Một đạo u quang ánh đỏ thông qua khe hở bắn ra, chiếu màu đỏ như máu lên toàn bộ đại sảnh. Sau đó là làn khói đen tràn ra, chậm rãi đem toàn bộ quan tài đá bọc kín.

Đại sảnh rực một màu đỏ, còn trung tâm một mảng sương khói âm u, Dương An cảm nhận rõ ràng hơi thở tà ác phát ra từ quan tài.

Cổ hơi thở hắc ám dần mãnh liệt hơn, Dương An biết Tà Linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm sắp xuất hiện rồi.

Dương An không khỏi khẩn trương, trước kia chơi bằng không, nhận khảo nghiệm 4x, một mình đối mặt giết boss bằng cấp chứ hẳn còn chưa có lần nào đối phó với boss vượt cấp, hơn nữa lần này chơi Cung tiền thủ, kinh nghiệm ít ỏi, khẩn trương là điều khó tránh khỏi.

Đại sảnh rất nhanh khôi phục lại sự tĩnh lặng, ánh lửa cũng đình chỉ nhảy nhót, huyết quang cũng biến mất, thậm chí màn khói đen bao quanh quan tài đã mở cũng lặng lẽ tiêu biến.

Lúc này, phía trên quan tài bỗng xuất hiện một cỗ “Thi thể”.

Như cảm giác được ánh mắt của Dương An, cỗ “Thi thể” thể kia đột ngột dừng thẳng đứng, trôi nổi trên không trung, hướng về phía hắn.

Lúc này, Dương An cũng được chiêm ngưỡng cái Thi thể kia.

Một chiếc phi phong (áo choàng) màu đỏ sậm thật dài đem cả người bao phủ chỉ lộ ra cái đầu và hai bàn tay, bàn chân.

Khối thi thể kia tứ chi hoàn toàn thối rữa, chỉ còn lại xương cốt, tuy nhiên mấy khúc xương này không phải màu trắng mà là có màu sắc âm u quỷ dị. Cái đầu còn tốt hơn một chút, còn có lớp da bọc lấy bên ngoài, không biết thi thể này bị phong ấn qua bao năm tháng rồi.

Da mặt của thi thể khô quắt toàn bộ đều là màu đỏ, nhìn qua có chút dữ tợn khủng bố.

Ngắm cái thi thể này, Dương An chợt nhớ đến tư liệu mà nhà phát hành đăng trên diễn đàn về vụ yêu.

Vụ yêu là loại sinh vật hắc ám cao tầng, thuộc Vong linh hệ, hình dạng rất giống cái thi thể trước mắt, nhưng vụ yêu xương cốt trắng xám, cũng không có da mặt, đẳng cấp thấp nhất cũng là boss 6x. Bất quá, Dương An biết con boss trước mắt này là Tà linh thuật sĩ, là tồn tại cao hơn vụ yêu nhiều, tiếp cận quái vật thần cấp.

Đương nhiên, hiện tại nó đang bị phong ấn, chỉ là boss cấp 15.

Có thể vì đây là nhiệm vụ tiền giai ẩn tàng nên Dương An còn chưa công kích boss, hệ thống đã thông báo tư liệu của con boss này.

Hệ thống: Tà linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm (phong ấn), boss đặc thù cấp 15, Hắc Ám nguyên tố thao khống sư Phù Tụ Lâm Phù Tụ Lâm bị tà ác ăn mòn ý thức, biến dị thành Tà linh thuật sĩ. Phù Tụ Lâm trước khi mất đi ý thức, khẩn cầu đồng bạn sinh tử chỉ giao đem phong ấn bản thân mình, nhưng theo dòng chảy thời gian phong ấn lực đã dần dần biến mất.

- Nguyên lai cỗ thi thể này là Hắc Ám nguyên tố thao khống sư trong câu chuyện xưa kia, chẳng trách bia mộ trên lối vào có khắc ‘Chí hữu Phù Tụ Lâm chi mộ’.

Dương An liên hệ giữa tư liệu hệ thống thông báo, cùng với chuyện xưa của Vũ Nguyệt đã kể.

Bất quá, một vấn đề nảy sinh.

- Boss đặc thù cấp 15? Boss đặc thù là có ý gì đây?

Dương An khó hiểu.

Dương An chơi game cũng chưa lâu, những vấn đề trong Phong Vân cũng chỉ có tiểu boss, boss, đại boss, boss vương giả, còn có boss siêu giai, nhưng chưa từng nghe tới boss đặc thù.

Trong lúc Dương An đang nghi hoặc, tà linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm bỗng mở lớn đôi mắt tối tăm trống rỗng, làm người ta không rét mà run.

Dương An cũng không tự chủ rùng mình một cái!

45. Chương 45: Boss Gian Xảo

“Két ~ két ~ két ~ ...”

Tà linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm hơi há cái miệng rộng khô quắt và dữ tợn ra, trong cổ họng phát ra tiếng cười “kiên kiệt” rất quái dị, đôi mắt trống rỗng nhìn chăm chăm vào nửa người của Dương An lộ ra sau cột đá, nói bằng giọng khàn khàn cực kì khó nghe:

- Nhân loại mạo hiểm giả to gan, dám xông vào mộ địa đã bị phong ấn này. Ha ha nhất định là do tên Thần tiên thủ đáng ghét kia phải ngươi tới?

Đôi mắt và giọng nói của Tà linh thuật sĩ giống nhau, cảm giác ‘trống rỗng’, lại thêm tiếng cười kiên kiệt đặc biệt chói tai.

Lúc này Dương An mới từ khấn trương mà tỉnh táo lại, dù phải đối mặt với bất cứ tình huống nào cũng phải giữ được bình tĩnh đó mới là điều đúng đắn.

Ngay lúc tiến vào đại sảnh Dương An đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng chiến đấu, bây giờ đã bình tĩnh lại cũng mặc kệ con Tà linh thuật sĩ kia nói gì, chỉ cần mình đem hấn xử lý là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Thời gian rất là gấp rút Dương An quyết định tiên hạ thủ vi cường *.

(*: ra tay trước thì chiếm được lợi thế)

Ánh mắt Dương An vừa ngưng trọng, lại vô cùng sắc bén, bỏ ngoài tai những lời của Tà linh thuật sĩ, gương cung nhắm vào đầu nó.

“Sưu~”

Mũi tên như lưu tinh (sao chổi) bay vụt qua.

Không biết là do Dương An tập kích đột ngột hay là tốc độ phản ứng của Tà linh thuật sĩ quá chậm mà đòn bắn thử của Dương An lại trúng mục tiêu.

-108

Một thân lam lục trang, cùng với các loại thuộc tính tăng lên, công kích cơ bản của Dương An cũng gây ra thương tổn trên trăm điểm, cho thấy khả năng phòng ngự của Boss cấp 15 này cũng không cao lắm.

Song như vậy cũng là bình thường, dù sao thì Tà linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm là quái vật pháp hệ, phòng ngự dĩ nhiên hơi yếu, chỉ là hơn một trăm điểm sát thương đối với cột máu hơn vạn điểm của Tà linh thuật sĩ cũng chỉ là gãi ngứa mà thôi.

- Cung tiên thủ nhân loại nhỏ bé kia, dám hướng đến bản tôn công kích thì ngươi đã xác định nhận cái chết rồi đấy!

Tà linh thuật sĩ đột nhiên trở nên phẫn nộ.

-Bệnh thần kinh!

Dương An mắng thầm một câu rồi lại nhắm về phía Tà linh thuật sĩ mà bắn.

Mặc dù trong lòng mắng như vậy nhưng Dương An không dám kinh thường, nhất định công kích của Tà linh thuật không kém, nếu chẳng may mà bị đánh trúng thì gay go rồi.

Quả nhiên là tốc độ của Tà linh thuật sĩ không nhanh lắm tiếp tục bị trúng thêm một mũi tên.

- A~

Lại bị đánh trúng làm cho Tà linh thuật sĩ rất là phẫn nộ hú lên một tiếng rồi bay lên phía trên quan tài đá, hướng Dương An đánh tới.

Tà linh thuật sĩ không phải là quái cận chiến nên ngay khi đang nhảy tay phải nắm lại, một cây huyết sắc trường tiên (roi dài màu máu) dài khoảng sáu bảy mét đột ngột xuất hiện.

Dữ tợn quát một roi!

Tà linh thuật sĩ lơ lửng trên không trung dùng huyết sắc trường tiên hướng Dương An hung hăng quát tới.

Phản ứng của Dương An cũng không chậm, ngay khi trường tiên quét tới chỉ thấy Dương An bước một bước thân thể liền núp sau cột đá.

“Băng~” một tiếng, trường tiên hung tợn đánh trúng vào cột đá lớn.

Cột đá phải hai người mới ôm hết được đã trở thành công cụ che chắn của Dương An, dễ dàng thoát khỏi công kích của trường tiên.

Thoát khỏi công kích, Dương An cũng không đứng yên mà lách người sang bên kia cột đá bắn ngược lại một phát.

Công kích trúng mục tiêu lại gây ra hơn trăm điểm sát thương.

Nhưng mà công kích của Tà linh thuật sĩ cũng không chậm, ngay lúc Dương An phản kích để lộ thân người thì huyết sắc trường tiên liền từ trên cao đánh tới, Dương An sớm đã phòng bị vừa bắn ra một mũi tên lại thuận thể lặn người về phía sau cột đá.

Cột đá hoàn toàn che đi Dương An, huyết sắc trường tiên một lần nữa trượt mục tiêu, năm đó mấy cột đá này là do Vũ Nguyệt muốn gia tăng lực phong ấn mà bố trí tại đây một cái trận pháp, cứng rắn vô cùng, chịu hai đòn tấn công của Tà linh thuật sĩ mà chỉ để lại hai vết mờ.

Dương An không khỏi vui vẻ, đại sảnh này phạm vi có hạn không phát huy được lợi thế bắn tầm xa của hắn nhưng bây giờ có cột đá này che chắn cũng coi như là một địa thế thuận lợi, nếu cứ tiếp tục như vậy Dương An tin dù cho là Tà linh thuật sĩ có HP trên vạn thì cũng sẽ bị mình rửa hết.

Nhưng mà sự đời thường không như mong muốn...

Dương An một mặt thì quán lấy cột đá một mặt thì công kích.

Thân ảnh của Dương An trơn như cá trạch làm cho hai lần công kích của Tà linh thuật sĩ đều thất bại, làm nó phần nộ không thôi chửi mắng liên tục.

Tà linh thuật sĩ ở thời kỳ toàn thịnh cũng là tồn tại tiếp cận thần cấp cho nên trí tuệ cũng không kém, hai lần công kích thất bại làm cho nó biết tiếp tục cũng không đánh trúng được tên nhân loại mạo hiểm giả.

Nghĩ vậy nên Tà linh thuật sĩ không đứng giữa không trung nữa mà hạ xuống phía sau cột đá đánh tới chỗ Dương An đang đứng.

Dương An cũng đã chuẩn bị cho tình huống này vừa thấy Tà linh thuật sĩ có chút do dự là hắn liền bỏ chạy ngay sang cây cột đá kế bên.

Hai cây cột đá cách nhau khoảng mười mét nếu tính tốc độ hiện giờ của Dương An và thời gian gia tốc thì chuyện này cũng chỉ mất hơn một giây.

Ở trong trò chơi mỗi người đều có năng lực giống như siêu nhân.

Tà linh thuật sĩ vòng qua cây cột đá liền thấy được Dương An chạy ra ngoài, phản ứng của nó cũng không chậm vừa thấy thân ảnh của Dương An thì liền hung hăng đánh tới một roi.

Ngay khi Tà linh thuật sĩ ra tay công kích thì Dương An cũng chạy được khoảng sáu bảy mét, trong tính toán của Dương An tốc độ của hắn có thể né được công kích của Tà linh thuật sĩ và sẽ trốn đến mặt sau của cột đá. Nhưng mà Dương An không ngờ tuy đây chỉ là boss cấp 15 vậy mà vô cùng giáo hoạt.

Vốn trường tiên chỉ khoảng sáu bảy mét vậy mà khi đánh xuống bỗng nhiên dài ra vừa vặn chạm đến Dương An.

Một tiếng “Ba ~” trầm muộn vang lên, lưng Dương An bị quét trúng, lực lượng mạnh mẽ đánh văng hắn ra ngoài.

-Đkm! Boss cấp 15 mà lại gian xảo như vậy, còn biết ẩn giấu thực lực, thời khắc mấu chốt mới triển khai nữa chứ!

Đau đớn trên người làm Dương An không khỏi phải mắng một tiếng, khi nhìn lại cột HP thì càng giật mình.

Chỉ một kích đơn giản của Tà linh thuật sĩ cũng làm mất 30% máu của Dương An, công kích thật quá mãnh liệt, Dương An tuy đã ăn ‘Thần hi quả’ và Nguyệt Ảnh được tề vẫn còn tác dụng, vậy mà HP cũng chỉ có hơn ba trăm sáu mươi điểm, thật có phần ăn không tiêu.

Dương An vừa chịu đựng sự đau đớn ở sau lưng vừa mượn lực lao vọt tới cây cột đá, thân ảnh loé lên, lập tức núp về phía sau.

Tà linh thuật sĩ ở giữa không trung đuổi giết tuy nhiên tốc độ của hắn vẫn chưa bắt kịp Dương An.

Tìm được chỗ che chắn, Dương An lách ra bên cạnh cột đá, tung một cái hoãn tốc tiến về phía Tà linh thuật sĩ đang đuổi theo.

Hoãn tốc tiến trúng mục tiêu, thân thể của Tà linh thuật sĩ liền chậm lại, nhưng nguyên bản thời gian hiệu lực có 5 giây nay chỉ còn 3.5 giây.

- Quả nhiên là cấp Boss hơn xa tiểu boss, hiệu quả của các kỹ năng khống chế cũng bị giảm xuống.

Khi Tà linh thuật sĩ bị hoãn tốc tiến làm chậm lại, Dương An không lập tức công kích mà muốn kéo dài khoảng cách cho an toàn.

Lập tức Dương An xoay người nhanh chóng chạy đến cột đá tiếp theo.

Còn chưa hết thời gian giảm tốc, hai người cũng cách nhau hơn mười mét, khoảng cách như vậy chắc cũng đủ rồi.

Mấy phát bắn chạy vừa rồi chỉ là thăm dò, kế tiếp phải ra tay thật rồi.

46. Chương 46: Tử Vong Triền Nhiễu

Tà Linh thuật sĩ tuy mặc một bộ đại pháp bào, khuôn mặt có một lớp da đỏ sậm, nhưng thân thể hắn trông cũng chẳng khác Khô Lâu quái vật là mấy. “Cốt điểm” lộ rõ, có lẽ nên dùng Phá cốt tiến sẽ đạt độ hoàn thành cao để tấn công.

Dương An suy nghĩ một chút, ngay lúc Tà Linh thuật sĩ còn bị vây trong trạng thái của Hoãn tốc tiến, kỹ năng Phá cốt tiến mạnh mẽ bắn ra hướng về phía đầu của Tà Linh thuật sĩ.

“Phanh!”

Tà Linh thuật sĩ đang trong trạng thái chậm chạp đến đáng thương, đối mặt với Phá cốt tiến kinh lực mười phần kia hoàn toàn không có khả năng tránh né. Phá cốt tiến chuẩn xác đâm trúng mục tiêu là chính giữa cái đầu lâu chỉ có một tầng da mỏng phía trên kia.

Độ hoàn thành 100%, gây thương tổn cơ bản 300%, còn có ba giây đóng băng.

Hiệu quả đóng băng là đặc thù của Phá cốt tiến, cho dù quái vật cấp cao cũng không thể miễn dịch, nhưng đối phó với Khô Lâu chiến tướng thì không xuất hiện trạng thái suy yếu, có thể là do đặc thù của Boss.

Tà Linh thuật sĩ bị đóng băng tại chỗ, nhưng kì quái là nó vẫn trôi nổi giữa không trung như cũ.

Boss hiện đã biến thành bia ngắm cố định, Dương An đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, kỹ năng Liên hoàn tiến cấp 3 liền nhắm ngay hốc mắt trống rỗng của nó.

“Sưu ~ sưu ~ ”

Bốn mũi tên nhọn hoắt tức tốc được bắn ra!

Trong nháy mắt, cả bốn mũi tên lần lượt cắm vào mắt phải Tà Linh thuật sĩ.

Bốn mũi Liên hoàn tiền đều bắn trúng điểm yếu của đối phương, vốn chỉ ba mũi tên đã có thể gây sát thương gấp đôi, cho nên một đòn này của Dương An còn xảy ra thêm một lần bạo kích nữa.

Kỹ năng trụ cột “Tinh chuẩn xạ kích” này sau khi nâng lên cấp ba thì tỉ lệ xuất hiện tổn thương trí mạng cũng tăng lên rất nhiều.

Nếu đòn sát thương trí mạng lại may mắn xuất hiện cùng bạo kích, một kỹ năng Liên hoàn tiền có thể đạt tới gần ngàn điểm sát thương. So với sát thương của Phá cốt tiền còn cao hơn nhiều, kỹ năng Liên hoàn tiền này cũng thật quá bá đạo! Có điều Dương An cũng hiểu được nguyên nhân do mình có tỉ lệ sát thương trí mạng cao, hơn nữa, sau khi kỹ năng Liên hoàn tiền nâng tới cấp năm liền gặp một số hạn chế, để tránh kỹ năng quá mức nghịch thiên.

Dương An sau khi thi triển một vòng hai kỹ năng đặc ý thì đã xóa sạch được gần 15% máu của Boss, ban đầu như vậy cũng coi như là thuận lợi.

Cuối cùng là đem kỹ năng Chu độc tiền “tặng” cho Tà Linh thuật sĩ.

Chu độc tiền vẫn dừng lại ở cấp 1, vẫn là 10 giây, mỗi giây gây 10 điểm sát thương độc tố, có điều độ thuần thực của kỹ năng này cách cấp 2 cũng không còn xa nữa.

Lúc này, thời gian 3 giây đóng băng cũng kết thúc.

Trong khoảng trên dưới 3 giây phát ra hai kỹ năng, đối với tốc độ công kích này Dương An không hài lòng lắm.

Kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ tăng lên tốc độ công kích, Dương An luôn không tìm được đầu mối, khiến kỹ năng này vẫn dừng ở trạng thái cấp thấp nhất. Ngay điểm độ thuần thực kỹ năng cũng không tăng lên, điều này khiến Dương An rất tiếc nuối.

- Sau khi hoàn thành nhiệm vụ này, nhất định phải nghĩ biện pháp tìm ra bí quyết tăng kỹ năng trụ cột này mới được!

Dương An thầm quyết định.

Toàn bộ kỹ năng hiện đang trong trạng thái chờ phục hồi, Dương An thừa lúc vẫn còn 1 giây thời gian tác dụng làm chậm của Hoãn tốc tiền, chạy đến nắp sau cột đá, kéo dài khoảng cách hơn nữa.

Không rõ Boss còn có thủ đoạn gì, tốt nhất cứ lấy an toàn làm đầu đã!

Hiện không dùng được kỹ năng bạo phát sát thương cường đại, Dương An chỉ có thể cùng Boss chơi trò đánh du kích, giống như lúc trước, mượn cột đá để ẩn nấp, tránh né công kích của Tà Linh thuật sĩ, sau đó sẽ phản công.

Cho tới bây giờ, Tà Linh thuật sĩ cũng chỉ thi triển mỗi một động tác quét roi. Chiều này đối với tốc độ và thân thủ nhanh nhẹn của Dương An không có tác dụng, nhưng Dương An vẫn hết sức cẩn thận, hấn vẫn lo lắng ám chiêu của Boss.

Khoảng hơn hai mươi tới ba mươi giây nữa thì toàn bộ kỹ năng sẽ phục hồi, thời gian này nói dài cũng không dài lắm, nhưng nói ngắn thì cũng không ngắn. Dương An liên tục bắn chạy, tuy mỗi lần chỉ có thể đánh ra khoảng hơn trăm điểm sát thương, nhưng công kích liên tiếp, sát thương tích lũy cũng khá là kinh người.

Cộng thêm mười giây độc tố sát thương của Chu độc tiền, sau hơn hai mươi giây bắn chạy, Dương An cũng xóa sạch thêm của Boss gần 8% máu. Ngoài ra lúc giữa chừng còn xảy ra hóa đá, tuy chỉ chừng 1 giây đồng hồ, nhưng cũng cấp cho Dương An thời gian quý giá.

Máu của Tà Linh thuật sĩ rút còn khoảng 80%, mà thời gian phục hồi kỹ năng của Dương An cũng đã xong, hiện tại đã có thể thi triển một vòng kỹ năng sát thương mạnh mẽ.

Hoãn tốc tiền xung phong!

Dưới tác dụng giảm tốc độ của Hoãn tốc tiền, xác suất kỹ năng tinh chuẩn trúng mục tiêu cũng sẽ nâng cao.

Phá cốt tiến độ hoàn thành 100% ước chừng gây ra hơn 380 điểm sát thương.

Ngoài ra còn có thêm 3 giây đóng băng!

Tà Linh thuật sĩ vẫn không nhúc nhích, lấy xác suất trúng mục tiêu hiện tại của Dương An, liên hoàn tiến đương nhiên chuẩn xác bắn trúng điểm yếu trùng mắt kia.

Bốn lần sát thương, ra ba lần trí mạng, đáng tiếc là lần này không xuất hiện bạo kích, sát thương giảm đi, nhưng cũng được tới hơn 700, gần 800 điểm sát thương.

Cuối cùng vẫn là Chu độc tiến, tuy 10 giây độc tố sát thương tổng cộng so với bắn chay còn thấp hơn, nhưng vẫn là mục đích kia: nước nhỏ giọt mãi cũng sẽ đầy cốc, tích tiểu sẽ thành đại.

Thật ra kỹ năng này cùng với chuyện làm người cũng giống nhau, đều là từ nhỏ yếu dần dần biến thành cường đại, nếu ngay từ đầu vì ghét bỏ nhỏ yếu mà luôn không cần, thế thì hấn vĩnh viễn sẽ mãi nhỏ yếu như thế.

Dương An một vòng bạo phát kỹ năng, máu của Tà Linh thuật sĩ còn lại không đến 2/3, cứ đà này, làm thịt con Boss này chỉ còn là vấn đề thời gian thôi!

Tuy chiến thuật của Dương An khá đơn giản, nhưng cũng đem Boss đánh cho không thể trốn tránh.

Dĩ nhiên Dương An cũng không bởi vì mọi chuyện thuận lợi mà lơ đãng, lúc nào cũng sẵn sàng ứng phó với các biến cố có thể phát sinh.

Quả nhiên, thời gian hiệu lực giảm tốc vừa hết Tà Linh thuật sĩ nổi giận gầm lên một tiếng, huyết sắc trường tiên trong tay biến mất, chỉ còn lại hai cánh tay xương cốt khẳng khiu chấp lại với nhau, có vẻ như muốn xuất chiêu gì đó.

Trong lòng Dương An căng thẳng, nắm bắt thời gian nhanh chóng công kích, đồng thời cũng cẩn thận tăng cường phòng thủ.

Cánh tay toàn xương chẳng có chút thịt nào của Tà Linh thuật sĩ không ngờ lại rất linh hoạt, không ngừng kết ấn, tốc độ mỗi lúc một nhanh.

Một luồng hơi thở tử vong theo chuyển động hai tay của Tà Linh thuật sĩ không ngừng biến ảo mà ra, càng lúc càng dày đặc.

Trong lòng Dương An dâng lên cảm giác bất an cực độ.

Bỗng nhiên, hai tay Tà Linh thuật sĩ ngừng biến ảo, âm thanh khàn khàn phát ra đầy giận dữ.

- Tử vong triển nhiều!

(Tử vong quanh quẩn)

Thanh âm của Boss vừa phát ra, toàn bộ đại sảnh hơi chấn động, tuy thật yếu ớt nhưng cũng cảm nhận được rất rõ ràng.

Dương An dưới cái nhìn chăm chăm của Boss cũng không nhận được cú đầu xuống, hẳn có cảm giác công kích lần này rất có thể là từ dưới đất phát ra.

Quả nhiên, mặt đất màu xanh nhạt quỷ dị phát ra một hoa văn tỏa hào quang hắc ám, trông giống như một pháp trận, là một hoa văn pháp trận cực lớn!

Đúng vậy, nếu nhìn từ trên xuống mà nói, đại sảnh lúc này đã nổi lên một pháp trận hình tròn màu đen khổng lồ.

- Không ổn rồi! Là kỹ năng ma pháp phạm vi lớn!

Dương An kêu to, muốn chạy ra khỏi phạm vi ảnh hưởng của kỹ năng, nhưng pháp trận này đã đem toàn bộ mặt đất đại sảnh vây ở bên trong, muốn trốn cũng không thể.

Hắc quang của pháp trận to lớn kia chớp hiện, pháp trận bắt đầu chuyển động, giống như những con đường dẫn tới Địa Ngục liên tiếp bị mở ra, tiếng kêu thét ai oán, thê lương, khủng khiếp từ mặt đất truyền lên, dường như có yêu ma quỷ quái đang muốn theo pháp trận mà bò ra ngoài.

- Không hổ là game có kỹ xảo hoành tráng nhất hiện tại! Cảnh tượng làm ra cũng quá chân thực rồi!

Dương An không khỏi cười khổ, tình cảnh trước mắt khiến hắn cảm thấy có chút khủng bố, thân thể không tự giác muốn lui về phía sau.

Nhưng khi Dương An muốn di động mới phát hiện hai chân vẫn đứng nguyên không nhúc nhích, hoàn toàn không thể động đậy gì, giống như bị cái gì đó khóa lại vậy.

Dương An cúi đầu nhìn, phát hiện ra hai chân của mình đã bị hơn mười con Bạch cốt Khô Lâu thò tay ra giữ chặt lấy.

Từng u hồn cũng đang theo pháp trận màu đen trên mặt đất xông tới, quanh quẩn bên hai chân Dương An.

Lúc này, Dương An từ phần eo trở xuống toàn bộ bị quẩn quanh, trói chặt, hoàn toàn không thể di động gì được, ngay cả xoay thân thể cũng không làm được.

Đây chính là kỹ năng phạm vi lớn khi Tà Linh thuật sĩ mất đi 1/3 HP sẽ thi triển ra, “Tử vong triền nhiễu”.

Kỹ năng này mở ra Tử vong chi môn (cánh cửa chết chóc), triệu hồi vong linh, đem mục tiêu quẩn quanh trói buộc, mạnh mẽ khống chế.

Chứng kiến thân ảnh đối phương này giờ vẫn giãy thoát khỏi mình như cá trạch trơn tuột, bây giờ lại bị trói chặt như vậy, Tà Linh thuật sĩ dữ tợn cười, huyết sắc trường tiên lại xuất hiện trong tay, bay nhanh về phía Dương An.

47. Chương 47: Mũi Tên Kỳ Ảo

Dương An nghe được nhắc nhở từ hệ thống, thời gian hiệu quả của Tử vong triền nhiễu là 4 giây, trong 4 giây mục tiêu sẽ bị trói buộc mất đi năng lực di động.

Dương An không khỏi cười khổ, không thể tưởng được giờ đến phiên mình trở thành bia ngắm cố định cho boss.

Tà linh thuật sĩ cười dữ tợn, huyết sắc trường tiên hung hăng huy động, từ trên cao quát thẳng xuống.

“Ba ~”

Hơn 100 giá trị thương tổn bay lên từ đỉnh đầu Dương An, lúc trước bị boss đánh rớt gần 30% HP, còn chưa phục hồi lại, giờ lại tụt thêm một đoạn.

Tuy rằng Tử vong triền nhiễu chỉ là kỹ năng, khống chế, không giảm máu, nhưng còn đáng sợ hơn một số kỹ năng làm mất máu.

Tình thế chuyển biến 180 độ, giờ Dương An tránh cũng không thể tránh, bị đánh đến ngu người.

- HP giảm còn 40%, nhiều nhất chỉ có thể thừa nhận một lần công kích nữa, thêm lần hai khẳng định phải chết.

Dương An nhìn cột HP của mình, chau mày.

Lúc này, huyết sắc trường tiên lại một lần quát xuống thân thể Dương An.

“Ba ~” một tiếng, một giá trị sát thương màu đỏ bay lên, Dương An chỉ còn năm mươi mấy điểm HP, kích tiếp theo nhất định “về làng”.

Dương An không chút do dự uống một bình sơ cấp thuận hồi dược tề, HP lập tức hồi phục 300 điểm.

Chỉ là boss công kích quá nhanh, mới 2 giây đã vung roi 3 lượt.

Dù Dương An khôi phục HP, cũng không thể chịu đựng mãi.

Ngay thời khắc mấu chốt này, Dương An nhớ đến ba quyển trục Thánh Quang mê vụ lấy được lúc trước.

- Mình ngộ thật, sao lại quên thứ này chứ!

Không nghĩ nhiều, ngay trước khi Tà linh thuật sĩ quát đòn kế tiếp, một quyển trục màu xanh nhạt từ hành trang bay ra, trôi nổi giữa không trung rồi tiến về phía Tà linh thuật sĩ.

Thánh Quang mê vụ quyển trục bỗng mở ra, “Phanh ~” một tiếng, một luồng bạch quang chói lòa, một đoàn sương mù màu trắng từ trên trong quyển trục thoát ra, nhanh chóng bao trùm lấy Tà linh thuật sĩ.

Dương An vẫn đang bị trói buộc trên mặt đất, chỉ nghe Tà linh thuật sĩ thét một tiếng chói tai, bộ dạng giống như hết sức thống khổ.

Thánh Quang mê vụ quyển trục có hiệu quả 3 giây làm mù với sinh vật hắc ám, còn có Thánh Quang ăn mòn 10 giây liên tục.

Tà linh thuật sĩ bị ánh sáng mạnh làm mù tạm thời, cũng ngừng công kích.

Dương An thầm kêu may mắn, được cứu rồi, Tử vong triền nhiễu chỉ còn chưa đến 2 giây, Thánh Quang mê vụ làm mù trong 3 giây, có đủ thì giờ để chạy trốn.

Trong màn sương mù trắng, Tà linh thuật sĩ gào thét liên tục, tựa hồ là cực kỳ thống khổ, mà Thánh Quang ăn mòn cũng bắt đầu có hiệu lực, từng con số 10 màu đỏ chói bay lên trên đầu Tà linh thuật sĩ, thêm nữa, là nhiều số mỗi giây, chứ không phải một số mỗi giây.

Mỗi giây qua đi, từ đỉnh đầu Tà linh thuật sĩ lại bay lên hai ba mươi cái 10 điểm sát thương, mỗi giây là hơn hai trăm ba trăm sát thương, 10 giây, 10 giây chính là hơn hai nghìn, sát thương quá kinh người.

2... 1...

Thời gian tác dụng của Tử vong triền nhiễu chấm dứt, vong linh cùng cốt thủ (cánh tay chỉ có xương) trói buộc Dương An chui lại vào mặt đất, pháp trận màu đen cũng đồng thời biến mất.

Dưới chân chợt nhẹ, lập tức Dương An lấy tốc độ nhanh nhất chạy trốn ra sau một cột đá khác.

Cuối cùng cũng thoát được một mạng!

Ba giây làm mù của Thánh Quang mê vụ quyển trục cũng qua, đoàn sương mù trắng bao trùm Tà linh thuật sĩ cũng tiêu tán, hay phải nói là bị Tà linh thuật sĩ hấp thụ trên người.

Huyết sắc trường bào của Tà linh thuật sĩ cũng bị ăn mòn thành những lỗ nhỏ, thỉnh thoảng phát ra tiếng “Xoẹt ~ xoẹt ~” bị mài mòn, đương nhiên, lại một giá trị sát thương nữa bay lên.

HP của boss tụt mãnh liệt, Thánh Quang ăn mòn lại càng khiến nó thống khổ không thôi.

Dương An đã chạy trốn tới địa phương an toàn, cung tên trong tay lại bắt đầu hoạt động.

Con Boss kia giận dữ điên cuồng đuổi theo Dương An, huyết sắc trường tiên quát loạn xuống, nhưng tốc độ không bắt kịp thân ảnh của Dương An.

Đã không còn trói buộc, lại có cột đá che dấu, căn bản Dương An không sợ bị boss công kích.

Thời gian 10 giây Thánh Quang ăn mòn chấm dứt, Tà linh thuật sĩ mất hơn 2700 máu, HP còn hơn 40%.

Còn hai Thánh Quang mê vụ quyển trục, sử dụng vào thời khắc mấu chốt sẽ dễ dàng xử lý boss này hơn nhiều, chỉ là không biết nó còn chiêu số gì không, hai chữ ‘Đặc thù’ gắn cùng với nó hẳn có ý nghĩa nào đó, nhất định phải cẩn thận.

Một bên chờ thời gian cooldown kỹ năng hết, một bên Dương An cẩn thận dùng chiến thuật du kích đợi phản công.

“Đinh ~ đinh ~ đinh ~ ...”

Từng tiếng nhắc nhở của hệ thống truyền đến, thời gian cooldown mấy kỹ năng đề đã xong.

Dương An lại bắt đầu một vòng công kích sát thương cuồng mãnh.

Tình thế thay đổi trong nháy mắt, một khắc trước Dương An còn bị vây bên bờ sinh tử, hiện giờ lại hung hăng áp chế Tà linh thuật sĩ.

HP Boss chỉ còn hơn 30%, mất hơn 1/3 máu, Tà linh thuật sĩ lại muốn phát động đại kỹ năng lần nữa.

Bị Thánh Quang ăn mòn tra tấn đến thống khổ, lại bị mao hiểm giả nhân loại này đánh tới trọng thương, Tà linh thuật sĩ có thể nào không giận, thậm chí phải đến mức nộ khí trùng thiên mới đúng.

Bộ mặt khô quắt của Tà linh thuật sĩ trở nên vô cùng dữ tợn, đôi mắt trống rỗng cũng thoáng hiện lên hung quang màu đỏ, tay phải vung cao huyết sắc trường tiên, quay tròn mãnh liệt, tựa như cánh quạt của máy bay trực thăng, tạo thành một mảnh huyết quang.

Nhìn thấy boss có khác thường, Dương An biết con boss này nhất định là muốn thi triển đại chiêu, cái này khác với lúc trước, hẳn không phải là Tử vong triền nhiễu, phải biết đại chiêu của boss tuyệt đối sẽ không yếu, hẳn nhất định phải cẩn thận phòng bị, Thánh Quang mê vụ quyền trục đã đặt ở vị trí dễ lấy nhất, đồng thời chuẩn bị công kích, hy vọng có thể gây ra hiệu quả hóa đá của Hắc Vũ chi giới, chặt đứt đại chiêu của boss.

Nhưng mà, vận khí của Dương An cũng không tốt đến nghịch thiên mà có thể nói đến là đến, nói đi là đi, biến hóa bất định, liên tục bắn 7 mũi tên cũng không tạo ra hiệu quả hóa đá.

Mà lúc này, đại chiêu của boss đã gần ngưng tụ xong, một cỗ nguyên tố hắc ám dao động mãnh liệt không ngừng từ trường tiên toát ra, làm những nguyên tố khác trong đại sảnh đều thất sắc.

Ngay sau đó, huyết sắc trường tiên múa may càng lúc càng nhanh bất ngờ biến thành màu đen, hình dạng giống như một ngọn lửa đang bùng cháy, hắc sắc hỏa diễm trường tiên (cái roi tạo hình ngọn lửa đen).

- Đến lúc rồi!

Dương An nhìn thấy đại chiêu của boss chuẩn bị phát ra, lập tức lấy Thánh Quang mê vụ quyền trục trong hành trang ném về phía boss.

Thánh Quang mê vụ quyền trục ở giữa không trung mở ra, “Băng ~” một tiếng, tuôn ra một luồng bạch quang mãnh liệt, tưởng rằng có thể khiến boss mù tạm thời, chặn dứt việc thi triển kỹ năng, nào ngờ...

Ngay ở một khắc này trường tiên của Tà linh thuật sĩ cũng đã quất về phía Dương An.

- Hắc diễm phong bạo!

(Cơn lốc lửa đen)

“Hô ~” một tiếng, hắc sắc hỏa diễm trường tiên bỗng nhiên quất ra một đoàn gió xoáy mang theo ngọn lửa đen, cuốn thẳng về hướng Dương An.

Tà linh thuật sĩ bị mù, nhưng ‘Hắc diễm phong bạo’ kịp phát ra rồi.

Hắc diễm phong bạo này là một kỹ năng phạm vi, dù không lan rộng như Tử vong triền nhiễu, nhưng bao trùm 120 độ cũng đủ khiến Dương An không thể chạy trốn.

Hắc diễm phong bạo tốc độ cực nhanh, đảo mắt đã tới trước mặt, lúc này Dương An vội lách người, nấp sau cột đá.

Chỉ tiếc là Dương An vẫn chậm hơn hắc diễm phong bạo nửa nhịp, hai chân bị ngọn lửa màu đen liếm trúng, hẳn lập tức cảm thấy chân lạnh như băng, sau đó là một giá trị sát thương gần 300 bay lên, nhưng cũng không quá nhiều như vậy, Dương An vội rút hai chân lại, cả người nấp sau cột đá.

Hắc diễm phong bạo phạm vi rất rộng, cộng thêm công kích kiểu gió xoáy, trong phạm vi bao trùm gần như chỗ nào cũng đánh tới, cũng chỉ có không gian nhỏ hẹp sau cột đá là an toàn một chút.

Ngọn lửa đen lạnh như băng thiêu đốt suốt 3 giây mới tắt, nền đất màu xanh nhạt, vách tường, cột đá đều lưu lại vết cháy xém màu đen.

Nhìn cột HP của mình, Dương An không khỏi cảm thấy tim đập nhanh, sát thương của hắc diễm phong bạo quá kinh khủng, chỉ lướt qua hai chân đã lấy đi gần 300 máu, nếu bị đốt trúng thẳng mặt, khẳng định là xong rồi.

- Chỉ chút nữa là thành công rồi...

Vốn là Dương An muốn lợi dụng Thánh Quang mê vụ quyền trục gây hiệu quả làm mù chặn đứng công kích của boss, như vậy cơ hội thành công sẽ lớn hơn nhiều, đáng tiếc là chậm một chút.

Hắc diễm phong bạo biến mất, Dương An cẩn thận nhô đầu ra nhìn xem tình hình.

Lúc này 3 giây hiệu quả làm mù đã qua, Tà linh thuật sĩ thống khổ giãy dụa ở giữa không trung.

- Thánh Quang mê vụ quyền trục quả nhiên có quan hệ tới nhiệm vụ, hơn nữa cũng thật lợi hại, Thánh Quang ăn mòn có thể xóa sạch hơn 2000 máu của Boss, lại đợi thêm vài giây nữa cho vòng kỹ năng hết cooldown, hẳn có thể xử lý nó.

Dương An tính toán trong lòng.

Dương An dự đoán không sai lắm, Thánh Quang mê vụ quyền trục thật sự hữu dụng, nhưng hẳn không biết khi dùng Thánh Quang mê vụ quyền trục sẽ có ‘tác dụng phụ’.

Bản thân Boss đặc thù cấp 15 Tà linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm có 3 đại kỹ năng phạm vi lớn, phân biệt sử dụng khi HP còn 2/3, 1/3 và 10%, nhưng dưới kích thích của hai lần Thánh Quang mê vụ quyền trục, cừu hận của Tà linh thuật sĩ dâng thật cao, cái này cũng khiến cho nó có thể không bị hạn chế thi triển đại kỹ năng cuối cùng.

Dưới ánh mắt mờ mịt khó hiểu của Dương An, Tà linh thuật sĩ đành chỉ đuổi giết Dương An, hơn nữa còn bay lùi về sau rồi đáp xuống, đối diện với hắn trên mặt đất.

Đây là lần đầu tiên Tà linh thuật sĩ chạm đất.

Khác thường tất có biến, Dương An cẩn thận đề phòng.

- Chẳng lẽ boss này còn đại chiêu khác, thế này thì quá ‘Đặc thù’ rồi, không phải nói ngoài cấp đại boss mới có ba ‘Đại chiêu’ sao!

Dương An cảm thấy rất là khó hiểu.

Đúng vậy, đây là một trong những nguyên nhân mà Tà linh thuật sĩ bị gắn mác ‘Boss đặc thù’.

Đã bị giáo huấn một lần, Dương An đành chỉ công kích, tập trung theo dõi động tĩnh của Tà linh thuật sĩ, Thánh Quang mê vụ quyền trục cuối cùng đã nắm trong tay, chuẩn bị chặn không cho boss phát động đại chiêu.

Còn bốn năm giây nữa là hết thời gian cooldown toàn bộ kỹ năng.

- Hả!

Nhìn thấy động tác của Tà linh thuật sĩ, Dương An không khỏi sửng sốt.

Lúc này con boss tự nhiên nhắm hai mắt, giơ hai cánh tay xương lên trên không, như đang ôm lấy một quả cầu vô hình, miệng không ngừng lẩm bẩm, hẳn là đang ngâm thần chú gì đó.

- Không phải chứ, nhắm hai mắt lại, hiệu quả làm mù còn tác dụng sao!

Dương An bất đắc dĩ cười khổ, liền thu hồi quyền trục lại, tuy rằng còn có tác dụng Thánh Quang ăn mòn, nhưng chỉ còn một, vẫn là để thời khắc mấu chốt dùng cứu mạng đi.

Dương An tiếp tục không ngừng bắn tên, lại hi vọng xuất hiện ‘Hóa đá’, đây cũng là một trong những phương pháp có thể chặn boss lại.

Thế nhưng tỷ lệ 5% quá nhỏ, ‘Hóa đá’ mãi cũng không xuất hiện.

Mà đại chiêu của boss thì đã chậm chậm lộ ra hình thái ban đầu, theo Tà linh thuật sĩ không ngừng niệm chú, hai tay chậm rãi ngưng tụ ra một quả cầu năng lượng màu đen, ban đầu rất nhỏ rồi cứ lớn dần lên.

Dương An nhìn thấy bên trong quả cầu năng lượng kia như có thứ gì đó di chuyển, cũng cảm giác được một cổ hơi thở tà ác tĩnh mịch, tựa hồ như vật đang di chuyển trong đó là mãnh quỷ oán linh tới từ Địa Ngục.

Hiệu quả mù của Thánh Quang mê vụ quyền trực vô ích, mà thuần gian hồi phục được tề cũng đã dùng qua, vẫn đang trong trạng thái cooldown, Dương An đã không còn thủ đoạn bảo mệnh nào khác.

- HP chỉ còn mấy chục điểm, lại không thể ngăn cản boss, giờ làm sao đây, chẳng lẽ nhiệm vụ phải thất bại!

Đã làm được đến bước này, Dương An rất không cam lòng.

Vừa lúc đó, hệ thống truyền đến nhắc nhở, thời gian cooldown kỹ năng đã hết.

Nhìn thấy bốn kỹ năng sáng lên, ánh mắt Dương An trở nên kiên quyết, quyết định liều mạng, tuy rằng khả năng thất bại cực cao, nhưng còn tốt hơn ngồi chờ chết.

Có lẽ đã xác định phải chết, trong đôi mắt Dương An nhiều hơn một phần kiên quyết, nhiều hơn một phần thấy chết không sờn, khí thế hùng hực mà xông lên.

Bỗng nhiên Dương An có loại cảm giác muốn cùng con boss trước mắt đánh giáp lá cà.

- A!

Dương An hét lớn một tiếng, dưới xúc động điều khiển, hấn thật sự lao tới Tà linh thuật sĩ phía đối diện.

Tay trái nâng Bức Dực trường cung, tay phải gắn tên nhọn, Dương An vẻ mặt kiên quyết xông thẳng về phía trước.

Một cước dậm mạnh lên quan tài đá, thân thể bắn lên, Dương An đã vọt tới giữa không trung.

Dương An nhìn Tà linh thuật sĩ đang không ngừng niệm chú phía dưới, ánh mắt sắc vô cùng.

“Phá cốt tiến!”

Mượn thế từ trên cao lao xuống, Dương An bắn một mũi phá cốt tiến vô cùng mạnh mẽ.

“Phanh ~ ”

Mũi tên bắn ra một tiếng chấn động, Dương An không nhận ra tiếng động này khác hẳn với những lần sử dụng trước, mãnh liệt hơn hẳn.

Tà linh thuật sĩ đang thi triển kỹ năng, vẫn đứng không nhúc nhích, phá cốt tiến muốn trượt cũng khó.

“Băng ~ ”

Mũi phá cốt tiến cực mạnh bắn thật sâu vào hộp sọ Tà linh thuật sĩ, cuối cùng Dương An cũng nhận thấy điều khác lạ, mũi tên này còn mạnh hơn nhiều những mũi phá cốt tiến có độ hoàn thành 100% trước kia.

Một mũi tên như mộng ảo, Dương An cũng không biết tại sao bắn ra được.

Cái đầu Tà linh thuật sĩ bị lực bắn làm nổ tung một nửa, đúng vậy, một nửa, nửa hộp sọ đã biến mất.

Đại chiêu của nó cũng ngừng lại, quả cầu năng lượng màu đen gần ngưng tụ xong từ từ biến mất.

Hệ thống: phá cốt tiến phát huy vượt qua cực hạn, độ hoàn thành 110%, tạo thành 500% thương tổn cơ bản, bạo kích, 3 giây đóng băng, hiệu quả kinh hải suy yếu 5 giây.

Dương An xoay người đáp xuống đất, nghe thấy hệ thống thông báo cũng cả kinh, hóa ra phá cốt tiến không chỉ bị hạn chế ở 100% độ hoàn thành, mà còn có thể phát huy vượt qua cực hạn.

Từ nay về sau Dương An có được cảm ngộ mới đối với kỹ năng.

500% thương tổn cơ bản, hơn nữa bạo kích, giá trị phát thương đã quá 1000.

Dương An biết hiệu quả đóng băng sẽ ngăn chặn ma pháp của Tà linh thuật sĩ, nhưng không nghĩ tới phát huy vượt qua cực hạn lại đánh ra thêm hiệu quả kinh hải suy yếu, một lần kinh hải cũng chính là cách ngăn chặn hiệu quả nhất.

Đại chiêu của boss bị chặn đứng thành công, dù có chút ngoài ý muốn, nhưng Dương An cũng không để ý, quan trọng nhất chính là lại có thêm hi vọng.

Một bên lùi về sau, một bên Dương An bắn ra một phát liên hoàn tiến tới miệng vết thương của Tà linh thuật sĩ, hiện nơi này chính là nhược điểm lớn nhất.

Quả nhiên, bốn mũi tên tạo thành bốn sát thương trí mạng, cộng thêm trạng thái suy yếu, thương tổn tăng trên diện rộng.

Thời gian đánh hiệu quả tiêu cực, Tà linh thuật sĩ không thể động đậy, Dương An bắn một mũi chuộc tiền, sau đó lại bắn chạy bồi thêm, toàn bộ nhắm miệng vết thương con boss.

Tà linh thuật sĩ bị suy yếu ảnh hưởng, tỷ lệ đánh sát thương trí mạng cũng lớn hơn nhiều, cứ bốn lần bắn chạy thì có tới hai lần tạo thành sát thương trí mạng.

Lại mấy mũi tên nữa bắn tới, rốt cục Tà linh thuật sĩ có thể nhúc nhích, nhưng nửa cái đầu kia vẫn không hồi phục.

Dương An thấy boss vừa động, hoãn tốc tiến vội bắn ra, lại đem nó nhốt vào trạng thái tiêu cực.

Con mắt còn sót của Tà linh thuật sĩ (bị bắn nổ nửa đầu mất 1 mắt trước) lóe lên hung quang phần nộ, đánh gấu gao trên người mạo hiểm giả nhân loại đáng chết kia, hận không thể đem Dương An ăn tươi nuốt sống, nhưng bị trúng hiệu quả của hoãn tốc tiến, hai chân như buộc thêm chì, chỉ có thể nhìn Dương An không ngừng công kích gào thét phần hận.

5 giây chậm tốc qua đi, sau một vòng công kích cuồng mãnh, Tà linh thuật sĩ chỉ còn lại 3% HP.

Thắng lợi trong tầm tay!

48. Chương 48: Hoàn Thành Nhiệm Vụ

Lấy góc độ khoa học, có lẽ ngày rằm Trung Thu mặt trăng không phải là lớn nhất, nhưng trong lòng người dân Trung Quốc, đêm đó là đêm ánh trăng tròn nhất, sáng nhất.

Trăng tròn vành vạnh đã lên cao, dưới ánh vàng dịu nhẹ, cả vùng đất như sống động hơn.

Trên một tòa sơn linh không tính là cao, một người trung niên áo quần tả tơi ngảng đầu ngảm trăng, sau đó lại đảo mắt nhìn về một nơi u ám ở phương bắc.

- Thời gian cũng không còn nhiều lắm, hi vọng người tuổi trẻ kia vận khí tốt, không khiến Tà linh thuật sĩ giải khai phong ấn vào phút cuối cùng!

Người trung niên lẩm bẩm nói mấy câu kỳ quái, sau đó lại thất thần.

Đại sảnh trong bí thất tại Vong Giả mộ địa.

Nhìn thấy boss chỉ còn khoảng 5% HP, Dương An cũng không nhịn được trầm hưng phấn.

5% HP, chỉ hơn 10 giây nữa là có thể xử lý Tà linh thuật sĩ, ngay cả Thánh Quang mê vụ quyền trục cuối cùng cũng không cần.

Dương An bắn chạy liên tiếp không ngừng, duy trì cung tốc 0.9 giây.

Tuy rằng chỉ là bắn chạy, không thể đạt sát thương cao như dùng kỹ năng, nhưng dưới công kích không ngừng, HP của boss rút xuống bằng tốc độ mắt thường có thể thấy.

5% ... 4% ... 3% ...

HP của Tà linh thuật sĩ xuống dần đều, Dương An tựa hồ nhìn thấy thắng lợi trong tầm mắt.

Nhưng mà...

Ngay lúc HP chỉ còn 3%, Tà linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm đình chỉ truy kích Dương An, hạ xuống quan tài đá, cái đầu chỉ còn một nửa nửa mặt lên trời rỗng to, đồng thời trên thân toát ra từng luồng hắc khí.

Chỉ trong nháy mắt, hắc khí đã bọc lấy toàn thân Tà linh thuật sĩ.

Xuyên thấu qua hắc khí chỉ có thể nhìn thấy hai điểm u quang màu đỏ yêu dị, chính là đôi mắt của Tà linh thuật sĩ.

- Sao lại thế này? Tà linh thuật sĩ này sẽ không có đại chiêu thứ 4 đấy chứ, quá biến thái rồi!

Dương An nhướng mày, mắt thấy sắp thành công, lại phát sinh dị biến.

- Không cần để ý, gia tốc công kích, hy vọng có thể xử lý boss trước khi nó kịp xuất đại chiêu.

Dương An cắn chặt răng, lại giương cung lên.

Chỉ tiếc là toàn bộ kỹ năng vẫn còn đang trong thời gian cooldown.

Nhưng không thể nói bắn không có hiệu quả.

Mũi tên bắn về phía cặp mắt tràn u quang màu đỏ kia, hướng chuẩn xác mục tiêu, nhưng lại bay lên một chữ MISS thật lớn.

Dương An không khỏi sửng sốt, từ khi ‘tình chuẩn xạ kích’ tăng lên, hắn chưa bao giờ đánh ra MISS.

Lại bắn ra một mũi tên, kết quả là lại MISS.

Xuất hiện một lần MISS có thể là trùng hợp, nhưng liên tục hai lần khẳng định có nguyên nhân.

Dương An lập tức xem nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống: Tà linh thuật sĩ đang trong trạng thái vô địch, boss đặc thù Tà linh thuật sĩ Phù Tụ Lâm đã bị sát thương cường đại, giá trị cừu hận quá lớn, gây ra biến dị đặc thù, Tà linh thuật sĩ mạnh mẽ tạm thời giải khai phong ấn, khôi phục hoàn toàn thực lực, có tác dụng trong thời gian hạn định 10 giây, 10 giây sau Tà linh thuật sĩ sẽ lại ngủ say, thời gian hoàn toàn giải khai phong ấn sẽ lùi lại, cách mạnh mẽ giải khai phong ấn còn 10 giây... 9 giây...

- Đkm, cái gì đây, đúng lúc này mạnh mẽ giải khai phong ấn.

Dương An không khỏi cười khổ.

Tà linh thuật sĩ giải khai phong ấn, khôi phục hoàn toàn thực lực, tuy rằng chỉ trong 10 giây, nhưng đối với tồn tại tiếp cận thần cấp, 10 giây đã đủ để hủy diệt một thành thị cỡ lớn, huống chi Dương An 1x còn chưa tới, chỉ sợ Tà linh thuật sĩ phun một hơi là có thể đem hắn xử lý mấy mươi lần.

Mà ghê tởm nhất chính là, quá trình giải khai phong ấn boss hoàn toàn vô địch, muốn xử lý trước khi nó giải khai phong ấn là không thể nào.

Xem ra Dương An hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cho dù còn một Thánh Quang mê vụ quyền trục cũng vô dụng.

7 ... 6 ... 5 ...

Tà linh thuật sĩ sắp phá tan phong ấn.

Đúng lúc này, Dương An đột nhiên cảm giác được trong hành trang có đồ vật gì đó đang chấn động kịch liệt.

Dương An vừa nhìn, thì ra là viên Phù Tụ Lâm chi châu màu trắng.

Hệ thống giới thiệu về hạt châu này chỉ có bốn chữ ‘Nhiệm vụ vật phẩm’, cụ thể dùng thế nào Dương An lại không hiểu.

Lúc này, Phù Tụ Lâm chi châu giống như bị năng lượng nào đó tác động, tán phát từng luồng sáng xanh nhạt, kịch liệt chấn động, phát tiếng ‘Ong ong’.

- Thứ này rốt cuộc dùng như thế nào đây?

Dương An xuất ra Phù Tụ Lâm chi châu.

Dương An mới vừa lấy ra, Phù Tật Lâm chi châu tỏa hào quang xanh nhạt càng thêm kịch liệt, hình thành đối chọi với hắc khí trên người Tà linh thuật sĩ.

Dưới màn hắc khí, cặp mắt tỏa u quang đỏ lòm kia chớp lóe lên, giống như gặp chuyện gì đó phi thường đáng sợ.

Giờ phút này Dương An mới hiểu ra một chút.

- Tà linh thuật sĩ Phù Tật Lâm, Hắc Ám nguyên tố thao khống sư Phù Tật Lâm, Phù Tật Lâm chi châu, chẳng lẽ đây là...

Bỗng nhiên Dương An liên tưởng tới một chuyện.

Tà linh thuật sĩ giải khai ấn phong đã đến thời khắc cuối cùng, không còn thời gian cho Dương An nghĩ nhiều.

- Sống hay chết dựa vào người!

Dương An hét lớn một tiếng, đột nhiên lao tới quan tài đá tại trung ương.

Dương An nhảy lên.

- Đi chết đi!

Dương An giơ cao Phù Tật Lâm chi châu đang tỏa hào quang trong tay phải, nhắm vị trí rồi nhét hạt châu vào miệng Tà linh thuật sĩ.

Chỉ trong khoảnh khắc, Phù Tật Lâm chi châu phát ra hào quang xanh nhạt đã muốn đâm thủng vòng hắc khí, tạo thành loại cảm giác thổi bay mây mù trời quang đãng.

Phù Tật Lâm chi châu xâm lấn trong cơ thể, Tà linh thuật sĩ trong trạng thái vô địch thống khổ không thôi.

Dương An lúc này đã nhảy ra, nhìn nhắc nhở của hệ thống, thời gian Tà linh thuật sĩ hoàn toàn giải khai phong ấn đã dừng ở số '1'.

- Nhân loại đáng chết, thân thể của người đã bị ta chiếm đoạt vạn năm rồi, giờ còn muốn phản kháng sao?

Tà linh thuật sĩ điên cuồng kêu to, giọng khàn khàn nói mấy câu khó hiểu.

Mà đồng thời, hắc khí bên ngoài cơ thể Tà linh thuật sĩ cũng dần dần bị bạch quang xua tan, màu đỏ trong hai con mắt cũng âm đạm, nhưng không phải trở lại thành một cái hốc trống rỗng, mà tựa như có được ánh mắt của nhân loại.

Lúc này Dương An vô cùng khẩn trương, hệ thống thông báo Tà linh thuật sĩ vẫn đang trong trạng thái vô địch, Dương An không khỏi hoài nghi suy đoán của mình có phải là thất bại rồi không?

Thân thể Tà linh thuật sĩ run rẩy, giãy dụa lên, nhìn qua rất thống khổ, như có vật gì đó đang len lỏi trong người nó, khuôn mặt khi thì dữ tợn, khi thì bình tĩnh.

“A!”

Sau một tiếng gầm nhẹ, thân thể Tà linh thuật sĩ yên tĩnh trở lại, ánh mắt khôi phục như nhân loại.

- Mạo hiểm giả trẻ tuổi, ta là Hắc Ám nguyên tố thao khống sư Phù Tật Lâm.

Một giọng nói hoàn toàn khác về khàn khàn chói tai lúc trước từ trong miệng ‘Tà linh thuật sĩ’ phát ra.

- Ý thức Tà linh thuật sĩ thức tạm thời bị ta áp chế, người mau chóng phong ấn đi, linh hồn của ta cảm cực không được bao lâu.

- Thành công!

Dương An mừng rỡ.

Nguyên lai Phù Tật Lâm chi châu sự có thể làm thức tỉnh linh hồn bị ý thức tà ác ăn mòn của Hắc Ám nguyên tố thao khống sư Phù Tật Lâm.

- Lúc này, hệ thống truyền đến nhắc nhở, trạng thái vô địch của Tà linh thuật sĩ đã giải trừ.

Dương An lập tức tiếp tục công kích.

Có thể là linh hồn Phù Tạt Lâm quá yếu, ý thức của Tà linh thuật sĩ vài lần muốn vùng lên, may mắn vẫn bị Phù Tạt Lâm ngăn chặn.

Dương An lấy tốc độ nhanh nhất tiến hành công kích, càng lúc càng hận việc chưa thể nắm giữ yếu quyết tăng lên tốc độ công kích.

2.5% ... 2% ... 1% ...

HP của Tà linh thuật sĩ chỉ còn 1 dùm.

Đã đến lúc cho một mũi tên cuối cùng!

Ngay thời khắc cuối cùng này, Dương An không có phát hiện trên bày tay trái đang đeo Linh hồn phong ấn chỉ giới của hắn ánh lên một ký tự thần bí màu xanh nhạt, một cỗ cỗ lực lượng thần bí từ Linh hồn phong ấn chỉ giới vô thanh vô sắc quần lên trên mũi tên kia.

“Phanh ~ ”

Mũi tên cuối cùng trúng mục tiêu, Tà linh thuật sĩ gầm rú lên một tiếng, HP trở về không.

Huyết sắc trường bào trên thân thể khô lâu chậm rãi hóa thành tro bụi, phiêu tán bay đi, chỉ chừa lại một kiện pháp bào bay lơ lửng.

Dương An lúc này cũng nhận được hệ thống nhắc nhở, Tà linh thuật sĩ lại bị phong ấn, nhiệm vụ hoàn thành.

49. Chương 49: Nguyệt Ảnh Xạ Thủ

Kiện huyết sắc pháp bào vẫn lơ lửng trên không sau khi Tà linh thuật sĩ bị giết chết, Dương An nghi hoặc nghĩ chẳng lẽ xảy ra điều gì ngoài ý muốn. May mắn hệ thống thông báo hoàn thành nhiệm vụ, như vậy cho dù có xảy ra chuyện gì cũng không sợ.

Dương An đang muốn rời đi, nhặt vật phẩm của boss tuôn ra.

Đúng lúc này, pháp bào đang lơ lửng kia phát ra ánh sáng trắng chói mắt bành trướng ra như có người đang mặc.

Dương An cẩn thận từng bước lui lại phía sau, nghĩ Tà linh thuật sĩ muốn hồi sinh.

Nhưng mà, ánh sáng đột nhiên biến mất, hiện ra bóng dáng con người. Tuy gần như trong suốt nhưng vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng gương mặt, tay chân của con người.

- Mạo hiểm giả trẻ tuổi, cảm ơn người!

Bóng người kia chậm rãi nói.

Dương An ngạc nhiên rồi nhanh chóng phục hồi tinh thần, thầm nghĩ:

- Bóng trắng này hẳn là linh hồn của Phù Tạt Lâm.

Dương An cung kính nói:

- Phù Tạt Lâm tiền bối, không cần cảm tạ ta, ta chỉ tuân theo Vũ Nguyệt tiền bối giao phó mà thôi.

- Ha ha, ta biết nhất định là hắn, bằng hữu tốt nhất của ta phái người tới.

Linh hồn Phù Tạt Lâm cười, nói.

- Ta biết, Vũ Nguyệt vẫn cảm thấy áy náy chuyện năm xưa. Người trẻ tuổi, người hãy chuyển lời ta tới Vũ Nguyệt, bảo hắn không cần tiếp tục áy náy, hắn năm đó quyết định đúng đắn, nếu năm đó cơ thể ta bị Tà

linh chiếm đoạt hoàn toàn, sau đó làm việc ác, điều đó mới khiến ta cực độ thống khổ, ta rất cảm tạ hắc, nói với hắc, chúng ta mãi mãi là bằng hữu tốt nhất.

Dương An gật đầu nói:

- Phù Tật Lâm tiền bối, xin yên tâm, ta nhất định sẽ chuyển lời giúp người.
- Hảo, hảo, người thấy đấy, ta hiện chỉ còn một tia tàn hồn, rất nhanh sẽ tiêu tán trong trời đất.

Linh hồn Phù Tật Lâm lại nói.

Hơi mở tay ra nắm lấy một đoạn mũi tên đưa cho Dương An, nói:

- Để cảm tạ người giúp ta chuyển lời nhắn, người đem mũi đoạn tiễn này đưa cho Vũ Nguyệt, hắc nhất định sẽ đáp ứng người một yêu cầu.

Dương An tiếp nhận đoạn tiễn, vừa nhìn, không ngờ là một bộ phận khác với đoạn tiễn mà lúc trước hắc có được, phần đầu mũi tên.

- Tốt lắm, thời gian của ta đã hết, lời cuối cùng, ta lần nữa cảm ơn sự trợ giúp của người.

Nói xong, linh hồn Phù Tật Lâm hóa thành một luồng bạch quang, cuối cùng tiêu tán trong không khí.

Nhìn bạch quang tiêu tán, Dương An thành tâm hương về linh hồn Phù Tật Lâm vái thật sâu.

Đối với tình bạn của Vũ Nguyệt với Phù Tật Lâm, Dương An phi thường bội phục.

Nhiệm vụ cuối cùng đã hoàn thành.

Dương An liền đi nhật trang bị rơi dưới đất.

Một cái phi phong, một quyển sách cổ rất dày, cùng với một quyển sách kỹ năng và lượng lớn tiền vàng.

Trang bị từ 1x trở lên, trừ bỏ bạch trang, đều cần phải giám định để biết thuộc tính, Dương An đành phải vứt trang bị mới thu được vào hành trang, chờ sau khi trả nhiệm vụ mới xem xét.

Boss cấp cao rút ra nhiều đồ là điều tất nhiên, hơn nữa đây còn là boss đặc thù, không biết có rút cái gì đặc thù không?

Tà linh thuật sĩ đã chết, cửa lớn cũng tự động mở ra, Dương An theo lối cũ trở về, Nguyệt Ảnh được tề cũng còn 30 phút mới hết tác dụng.

Quái vật đã giết lúc trước cũng không xuất hiện lại, ngay cả cơ quan bấy rập cũng vậy, Dương An chỉ tốn chút thời gian đã tới bậc thang dẫn lên trên.

Lợi dụng khả năng nhìn trong bóng tối, tìm được đồ án trắng lưới liềm trên tường, Dương An dùng tay trái nhẹ nhàng khởi động.

“Răng rắc răng rắc” tiếng động từ cơ quan phát ra.

Dương An chuẩn bị sẵn sàng, không biết có đại lượng quái vật mò tới không.

Phiến đá vừa mở, Dương An liền dùng hết sức lao ra.

Bên ngoài quả nhiên có hơn chục quái vật bị tiếng động hấp dẫn lại cửa đá.

Dương An vừa xông ra, liền lập tức hướng về bên ngoài nghĩa trang phóng tới, nhanh chóng chìm vào bóng tối, tốc độ cực nhanh, quái vật tụ tập tới đây còn chưa nhìn rõ, thân ảnh Dương An đã biến mất.

Hiện tại vẫn là đêm tối, bên ngoài tiềm ẩn đủ loại nguy hiểm, Dương An thật cẩn thận tiến về hướng nam Áo Phong sơn linh.

Một đường tránh né mấy đám quái vật và một số “Đại gia hỏa”, Dương An cuối cùng cũng trở về trước khi được tề hết tác dụng.

- Tiễn bối, ta may mắn không làm nhục mệnh, đã phong ấn lại Tà linh thuật sĩ.

Dương An cung kính nói,

Vũ Nguyệt bắt lấy tay trái Dương An, nhìn một chút Phong Ấn chi giới, gật đầu nói:

- Tốt, ta cũng coi như không nhìn nhầm người.

Vũ Nguyệt tuy miệng khen ngợi, nhưng biểu tình cũng không mấy vui vẻ.

Dương An liền hiểu được nguyên nhân, lấy ra đoạn đầu tiên của Phù Tật Lâm cùng với đoạn đuôi tiên của hắc đưa tới trước mặt Vũ Nguyệt, nói:

- Vũ Nguyệt tiên bối, Phù Tật Lâm tiên bối có mấy lời nhờ ta nói với ngài.

Dương An chuyển cáo lời nhắn của Phù Tật Lâm cho Vũ Nguyệt, nhưng không có nói đến việc Vũ Nguyệt sẽ đáp ứng hắc một yêu cầu, tránh Vũ Nguyệt nảy sinh ấn tượng xấu với hắc.

Vũ Nguyệt cầm lấy 2 đoạn mũi tên, nhẹ nhàng xoa một chút, trên mặt cuối cùng cũng xuất hiện ý cười từ nội tâm, khúc mắc nhiều năm rốt cục đã cởi bỏ.

- Người trẻ tuổi, người nói đúng, nhân sinh không có đúng sai tuyệt đối, chỉ cần không thẹn với người, nếu lão bằng hữu chân chính được giải thoát, ta đâu cần phải áy náy!

Vũ Nguyệt cười nói.

Dương An cũng cười, nhưng không nói gì, thập phần trầm ổn.

Mà thực tế thì Dương An đang rất nóng vội, nhiệm vụ đã hoàn thành, hắc có thể chuyển chức nghiệp cung tiên thủ ẩn tàng, cường đại hơn, kế hoạch báo thù càng nắm chắc.

Nhìn biểu hiện của Dương An, hảo cảm của Vũ Nguyệt tăng lên nhiều, nói:

- Người trẻ tuổi, người có nguyện ý làm đệ tử của ta, kế thừa lực lượng 'Nguyệt Ảnh xạ thủ' cường đại?

- Nguyệt Ảnh xạ thủ? Đây là chức nghiệp cung tiên thủ ẩn tàng?

Dương An vui mừng, vội vàng nói:

- Sư phụ, đệ tử nguyện ý.

- Hảo, hảo, người đem Phong Ấn giới chỉ cởi ra đi.

Vũ Nguyệt gật đầu nói.

Dương An cởi Phong Ấn giới chỉ ra giao cho Vũ Nguyệt, trong mắt hắc, cái này chỉ là một kiện nhiệm vụ vật phẩm mà thôi.

Vũ Nguyệt đặt xuống 2 đoạn mũi tên, cầm lấy Phong Ấn giới chỉ.

Ngón trở cùng ngón cái nhẹ nhàng cầm lấy, Vũ Nguyệt đem giới chỉ giơ lên, hướng tới mặt trăng trên trời.

Nếu từ dưới mà nhìn qua giới chỉ, có thể thấy chiếc nhẫn này cùng trăng tròn hoàn toàn khớp với nhau, hoàn hảo hòa hợp.

Vũ Nguyệt buông tay ra, chiếc nhẫn vẫn thần kỳ trôi nổi ở giữa không trung.

Bỗng nhiên, chiếc nhẫn đang trôi nổi kia tỏa ra ánh sáng màu xanh nhạt dịu dàng, tựa như ánh trăng trên trời.

Lập tức, bên ngoài Phong Ấn giới chỉ hiện ra từng cái ký hiệu thần bí.

Đứng ở một bên nhìn, Dương An đột nhiên cảm thấy linh hồn của bản thân đang mơ hồ bị các ký tự này hấp dẫn, dường như muốn rời khỏi thân thể.

Lúc này, Vũ Nguyệt đưa tay bắt lấy giới chỉ, quang mang liền biến mất, đưa cho Dương An.

Dương An mang theo nghi vấn nhận lấy chiếc nhẫn, Phong Ấn giới chỉ không có nhiều biến hóa, chỉ là mặt trên có thêm một đám ký hiệu thần bí.

- Đeo đi!

Vũ Nguyệt thần nhiên nói.

- Vâng!

Dương An gạt đầu đeo nhẫn ở ngón giữa bàn tay trái.

Ngay lúc này, ký hiệu trên Phong Ấn giới chỉ sáng lên, mang theo ánh sáng của mặt trăng chiếu rọi lên người Dương An.

Đúng vậy, là ánh sáng của mặt trăng trên trời chiếu xuống.

Tiếng nói của Vũ Nguyệt nhẹ nhàng vang lên:

- Tốt lắm, từ giây phút này, người là một thể hệ mới của Nguyệt Ảnh xạ thủ, kế thừa trách nhiệm thủ hộ trật tự bóng đêm!

50. Chương 50: Nguyệt Ảnh Tiến Kỳ

Đắm chìm trong ánh trăng, Dương An cảm giác rõ ràng một cỗ lực lượng thần bí tiến vào cơ thể.

Dương An nhất thời cũng bị trầm mê trong loại cảm giác kỳ diệu này.

Không biết qua bao lâu, ánh trăng biến mất, “Đinh ~ đinh~”, tiếng hệ thống nhắc nhở, Dương An mới khôi phục lại tinh thần.

Một đạo bạch quang bao lấy toàn thân, Dương An đã lên cấp 10, thành công tiến giai.

Nhìn lại thông báo của hệ thống, một là vì lên cấp, hai là thành công chuyển chức nghiệp Nguyệt Ảnh xạ thủ.

Hệ thống: chúc mừng người chơi Ngã Gia thành công chuyển chức nghiệp cung tiễn thủ ẩn tàng Nguyệt Ảnh xạ thủ, Nguyệt Ảnh xạ thủ là thủ hộ trật tự bóng đêm, có được kỹ năng nhìn ban đêm đỉnh cấp, có thể tùy ý che dấu hết tất cả thuộc năng lực tính. Mỗi khi tăng 1 cấp sẽ gia tăng ngoài định mức 1 điểm nhanh nhẹn 1 điểm tinh thần, lên 5 cấp sẽ đạt được 2 điểm cộng thuộc tính tự do ngoài định mức, Nguyệt Ảnh xạ thủ có lực sát thương đối với sinh vật vong linh tăng 10%, ban đêm thuộc tính toàn bộ tăng 10%, có thể học tập toàn bộ kỹ năng thông thường của cung tiễn thủ và kỹ năng chuyên môn của Nguyệt Ảnh xạ thủ.

- Đây là chức nghiệp ẩn tàng cường đại, Nguyệt Ảnh xạ thủ!

Nhìn thông báo của hệ thống, Dương An không nhận được sự hưng phấn kích động.

Tăng 1 cấp ngoài điểm cộng cố định còn tăng 1 nhanh nhẹn và 1 tinh thần, 5 cấp được thêm 2 điểm cộng tự do ngoài định mức. Dương An vừa lên cấp 10, đúng là bội số của 5, nên có 5 điểm tự do thêm vào thuộc tính vốn có và có thêm 2 điểm ngoài định mức*.

(*chỗ này là vì a main chuyển chức ở cấp 9, nên lên cấp 10 chỉ tính là 1 lần 5 cấp nên chỉ 2 điểm chứ không được 4 điểm)

Dương An suy nghĩ một chút, chính là 5 điểm thuộc tính vẫn giống lúc trước cộng 3 điểm sức mạnh, 2 điểm nhanh nhẹn, mà 2 điểm thưởng cộng thêm vào lực lượng.

Điểm thuộc tính hơn đồng cấp, Dương An so với chức nghiệp thông thường đã xuất hiện ưu thế nhất định.

- Không nói thuộc tính của chức nghiệp ẩn tàng tăng lên, có được năng lực nhìn ban đêm cao cấp nhất, như vậy thời gian có thể giết quái so với người chơi khác nhiều gấp đôi.

Dương An không nhận được, kích động một hồi.

Năng lực nhìn ban đêm đỉnh cấp so với trước kia dùng Nguyệt Ảnh được tề đúng là vượt trội, phạm vi đạt tới 150 mét, tuyệt đối là lợi khí để hành tẩu ban đêm.

Có thể tự do hoạt động trong bóng đêm, cũng chính là Dương An có thời gian giết quái gấp đôi người khác

Thời gian, đối với người chơi lại như Dương An phải nói là cực kỳ trọng yếu.

Còn có thể che dấu toàn bộ thuộc tính năng lực, Dương An sẽ không sợ người khác nhìn thấy mình có năng lực đặc thù, mọi việc có thể âm thầm tiến hành rồi.

Rất nhanh, Dương An bình tĩnh lại, thuộc tính ẩn tàng dĩ nhiên là cường đại, nhưng người chơi muốn trở nên cường đại, phải dựa vào kỹ thuật bản thân và nhiều nhân tố khác nữa.

Chuyển chức làm Nguyệt Ảnh xạ thủ chỉ là bước khởi đầu, đường còn rất dài.

Chuyển chức rồi, tiếp theo chính là học tập kỹ năng.

Nguyệt Ảnh xạ thủ có thể học tập kỹ năng cung tiễn thông thường, cùng với kỹ năng chuyên môn của chức nghiệp ẩn tàng Nguyệt Ảnh xạ thủ.

Dương An phi thường chờ mong với kỹ năng của Nguyệt Ảnh.

Vũ Nguyệt nói:

- Người hiện tại đã là Nguyệt Ảnh xạ thủ, ta sẽ truyền thụ cho người kỹ năng chuyên môn của Nguyệt Ảnh xạ thủ 1x.

Ngay sau đó, hệ thống đã hiện ra một bảng kỹ năng.

Dương An phát hiện ở chỗ Vũ Nguyệt còn có thể học tập kỹ năng thông thường của cung tiễn thủ, hơn nữa còn là miễn phí.

Cung tiễn thủ 1x, kỹ năng có thể học tập cũng không nhiều, Dương An sau khi suy tính, lựa chọn 2 kỹ năng công kích, 1 kỹ năng gia tốc.

Hàn Băng tiễn: cấp 1, ngưng tụ băng nguyên tố trong không khí kèm theo mũi tên mà thành nguyên tố tiễn.

Hỏa Diễm tiễn: cấp 1, ngưng tụ hỏa nguyên tố trong không khí kèm theo mũi tên mà thành nguyên tố tiễn.

Tật phong gia tốc: cấp 1, kết hợp với phong nguyên tố, tốc độ tăng lên 10%.

Tuy chỉ có 3 kỹ năng, nhưng đều rất thực dụng.

Kế tiếp chính là kỹ năng chuyên môn của Nguyệt Ảnh xạ thủ.

Kỹ năng của Nguyệt Ảnh xạ thủ 1x chỉ có 3, hơn nữa còn là nhất định phải học tập, không có sự lựa chọn.

Nguyệt Ảnh tiễn thuật-Tân Nguyệt tiễn: cấp 1, sơ cấp xạ kích thuật ngưng tụ nguyệt lực, sát thương tăng 10%, với vong linh sinh vật tăng thêm 10%, cooldown 3 giây.

Tiềm ảnh: cấp 1, năng lực ẩn nấp thiên phú của Nguyệt Ảnh xạ thủ khi hành tẩu ở trong bóng tối, dùng quang ảnh biến ảo che dấu chân thân (hạn chế: trạng thái chiến đấu không thể sử dụng).

Nguyệt độc: cấp 1, có thể phá quang ảnh biến ảo, có thể nhìn thấu tiềm ảnh và xem tư liệu và năng lực của mục tiêu có cấp bậc trong phạm vi không quá 10 cấp so với bản thân.

Vừa nhìn kỹ năng 1x của Nguyệt Ảnh xạ thủ, Dương An cũng phải trầm ngâm.

Trong 3 cái kỹ năng, tiềm ảnh cùng nguyệt độc đều rất thích hợp, có được năng lực tiềm hành cùng phản tiềm, đây chính là khắc tinh của đạo tặc, bất quá đây chỉ là 2 kỹ năng phụ trợ, mà kỹ năng công kích Tân Nguyệt tiễn có phần bình thường, sát thương chỉ là tăng 10% mà thôi.

Tuy nhiên Dương An rất nhanh liền phát hiện chỗ cường đại của kỹ năng công kích này, thời gian cooldown vô cùng ngắn, chỉ có 3s, mà còn là kỹ năng cấp 1.

Dương An tin tưởng Tân Nguyệt tiễn cấp bậc tăng lên, rất có thể sẽ thành kỹ năng thuần phát, cũng tức là mỗi mũi tên Dương An bắn ra đều là một kỹ năng tiễn.

Ngoài những kỹ năng trên, Dương An còn xin Vũ Nguyệt giúp hắn thăng cấp 2 kỹ năng hoàn tốc và chu độc tiễn đã đủ thuần thực.

Hoãn tốc tiến lên cấp 3, hiệu quả tăng cường, thời gian cooldown giảm ít, cấp 2 chu độc tiến mỗi giây từ 10 điểm sát thương tăng lên 20 điểm, thời gian gây độc vẫn là 10s.

Nâng cấp hết các kĩ năng, Dương An bắt đầu phân tích ưu thế của Nguyệt Ảnh xạ thủ, so sánh với các chức nghiệp cơ bản khác nhiều hơn mấy kĩ năng.

Trong Phong Vân, người chơi chỉ có thể học một ít kĩ năng cơ bản từ chức nghiệp đạo sư, mà sách kĩ năng rơi ra tỉ lệ quá thấp, nên rất nhiều người chơi không có được kĩ năng tốt.

- Kĩ năng 1x của Nguyệt Ảnh xạ thủ đã rất tốt, khi người thăng cấp còn có thể đến gặp ta học tập những kĩ năng cường đại hơn.

Vũ Nguyệt lại nói.

- Người trở thành đệ tử của ta, kế thừa Nguyệt Ảnh xạ thủ, vốn nên tặng người lễ vật, nhưng nhiều đồ của ta đã thất lạc, bây giờ cũng chỉ có thể cho người cái này.

Vũ Nguyệt thần nhiên nói.

Dương An nghe được nhận lễ vật, đương nhiên cao hứng, hơn nữa Vũ Nguyệt còn là thần cấp cung tiến thủ trong truyền thuyết, đưa ra tuyệt đối là đồ xịn, có thể là trang bị thần cấp không chừng.

Dương An đang mơ mộng đủ loại lễ vật thì Vũ Nguyệt đã cầm 2 đoạn mũi tên gãy hợp lại làm một, tỏa ra hào quang chói mắt.

Dương An nhìn 2 đoạn tên gãy, chỗ gãy tiếp ráp với nhau, đang rất nhanh tự động liền lại.

Chỉ trong chớp mắt, mũi tên đã khôi phục như chưa từng gãy lìa.

Màu đỏ sẫm của thân tiễn không biết lấy từ loại gỗ nào, nhìn qua rất cứng cáp đến độ phi phạm, mà phần lông chim ở đuôi tên chính tề láng bóng, cảm giác hết sức linh động, tựa như của loài chim vô cùng cao quý, đặc biệt nhất là đầu mũi tên, hình thoi, chất liệu không phải vàng cũng chẳng phải đá, bề mặt thô ráp, có nhiều điểm nhỏ, thoáng trông giống bề mặt mặt trăng, có khắc những kí hiệu kì quái, Dương An tuy không thể hiểu những kí tự này nhưng cũng nhận ra là ký tự trên Phong Ấn chi giới.

Mũi tên đã khôi phục, nhưng Vũ Nguyệt vẫn chưa dừng lại, chỉ thấy hần thủ thế, một mũi tên nhỏ lại biến thành một cái bao đựng tên.

Vũ Nguyệt tay phải vung lên, đem bao đựng tên đưa cho Dương An, nói:

- Lạc Nguyệt tiễn đồng (ống tên Lạc Nguyệt) này thời trẻ đã bên ta, đầu mỗi mũi tên đều làm từ đá mặt trăng, giờ tặng cho người, hy vọng người sẽ sử dụng tốt, trở thành một xạ thủ cường đại.

- Tạ ơn sư phụ.

Dương An tiếp nhận bao đựng tên, cảm kích nói.

Vũ Nguyệt gật đầu cười to.

Dương An nôn nóng không nhịn được liền xem xét thuộc tính lễ vật này.

Lạc Nguyệt tiễn đồng: (vật phẩm đặc thù), đựng một mũi Lạc Nguyệt tiễn, mũi tên có thể tự động thu về. Lạc Nguyệt tiễn, tốc độ phi hành +5, sát thương lớn nhất +3, cộng thêm hiệu quả tiêu thanh* (vật phẩm khóa, không thể giao dịch, không thể rơi mất).

(* tiêu thanh: không phát ra tiếng khi bắn đi)

Nhìn thuộc tính này, Dương An chỉ có thể dùng 2 chữ để hình dung.

“Cực phẩm!”

51. Chương 51: Thỉnh Giáo

Lạc Nguyệt tiến đồng (ổng đưng tên) mặc dù không đúng với kỳ vọng là trang bị thần cấp, nhưng Dương An hiểu được Lạc Nguyệt tiến này đối với cung thủ lại là cực phẩm trong cực phẩm, hoặc nói với riêng bản thân Dương An trang bị tốt nhất đúng theo yêu cầu.

Bởi vì kỹ năng trụ cột tăng lên, tầm bắn xa nhất của Dương An so với các cung tiến thủ khác xa hơn rất nhiều, tuy nhiên tầm bắn xa cũng có một tai hại.

Tầm bắn càng xa thì khoảng cách với mục tiêu càng xa, sau khi mũi tên bắn ra thời gian bay của mũi tên để trúng mục tiêu càng dài, vì thế mục tiêu sẽ dễ dàng nắm được quỹ đạo của mũi tên nên có thể thoải mái tránh né.

Dương An hiện giờ còn chưa gặp được tình huống đó là bởi vì tầm bắn xa nhất còn chưa vượt qua phạm vi, có thể ngày sau thì sẽ khác.

Nhìn thấy thuộc tính của Lạc Nguyệt tiến, Dương An cũng ý thức được vấn đề này, may mắn là hắn phát hiện sớm, hơn nữa lại có Lạc Nguyệt tiến giải quyết chuyện này.

Trước kia Dương An ở gặp Bạch Vân thành mũi tên tốt nhất cũng chỉ là +2 tốc độ phi hành, mà Lạc Nguyệt tiến này còn +5, thật là hơn kém nhau quá xa.

Chưa kể hiệu quả tiêu thanh, đây tuyệt đối có thể gọi là một vũ khí ám sát tốt nhất.

Dương An trang bị Lạc Nguyệt tiến đồng lên, ổng tên có thể tự động thu mũi tên lại, về sau cũng không cần bỏ tiền ra bổ sung mũi tên nữa.

- Tốt lắm, người là một thể hệ Nguyệt Ảnh xạ thủ mới, cố gắng lên, chờ sau khi thăng cấp tiếp theo thì hãy đến tìm ta.

Vũ Nguyệt khoát tay áo, muốn Dương An rời đi.

- Lão sư, ta sẽ cố gắng tăng thực lực lên, chỉ là có một số vấn đề về cung tiến thủ muốn được thỉnh giáo lão sư, không biết ngài có thể chỉ điểm một chút hay không?

Dương An đột nhiên lên tiếng.

- Ồ? Là vấn đề gì, nếu nằm trong năng lực của ta, ta sẽ cố gắng giải đáp giúp người.

Vũ Nguyệt nói.

- Tạ ơn lão sư, là như thế này, đệ tử ngu dốt, cho tới nay vẫn chưa lĩnh ngộ kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’, không biết lão sư có thể chỉ điểm được không?

Dương An cung kính hỏi, có vẻ nóng lòng muốn biết.

‘Nắm giữ vũ khí loại cung’ là kỹ năng trụ cột Dương An luôn tiếc nuối vì mãi vẫn không thể lĩnh ngộ, mà NPC đạo sư chắc sẽ không đem bí quyết nói cho người chơi, nhưng Dương An còn nhớ rõ Phù Tật Lâm từng nói qua, Vũ Nguyệt sẽ đáp ứng một thỉnh cầu của hắn, bởi thế hắn tin tưởng Vũ Nguyệt sẽ trả lời, hơn nữa Dương An còn khôn khéo không trực nói ra yêu cầu mà lại chuyển thành thỉnh giáo, làm cho Vũ Nguyệt có ấn tượng rất tốt về hắn.

- Ừm!

Vũ Nguyệt nghe được đề nghị của Dương An thì cũng trầm mặc một hồi, lúc lâu mới gật đầu nói:

- Vấn đề bí quyết kỹ năng trụ cột là muốn chính người chơi lĩnh ngộ, nhưng do người kế thừa Nguyệt Ảnh xạ thủ, ta sẽ ngoại lệ chỉ điểm cho người một chút, nhưng còn phải dựa vào ngộ tính của chính người nữa.

- Cảm tạ lão sư.

Dương An không khỏi mừng rỡ, rốt cục cũng có cơ hội đem cả ba kỹ năng trụ cột tăng cấp rồi.

- Ta từng thề sau này sẽ không bao giờ dùng cung tên nữa, hôm nay bởi vì người mà ngoại lệ một lần đi, người đem cung với tên của người cho ta mượn một chút.

Vũ Nguyệt đứng dậy nói.

Dương An biết Vũ Nguyệt muốn làm mẫu, liền đem cung tên đưa đến rồi lùi về phía sau mấy bước, mà hai mắt thì không chớp lấy một cái nhìn chăm chăm vào nhất cử nhất động của Vũ Nguyệt.

Vũ Nguyệt nhận Bức Dực trường cung, tay trái ước lượng vài lần rồi nắm chặt lại.

Ngay sau đó, Dương An cảm thấy được khí chất Vũ Nguyệt biến đổi, mới vừa rồi còn có chút u buồn và lười nhác vậy mà bây giờ Vũ Nguyệt tựa như biến thành một người hoàn toàn khác, vẻ mặt biểu lộ sự bình tĩnh giống như ngoại giới đã không có bất cứ chuyện gì có thể ảnh hưởng đến hắn, ánh mắt sắc bén vô cùng.

Sau đó Dương An cực kỳ hoảng sợ nhận thấy khí tức của Vũ Nguyệt lại chuyển biến lần nữa như không còn tồn tại, tựa như Vũ Nguyệt đã hoàn toàn dung nhập vào tự nhiên, nếu không phải vẫn nhìn thấy người đứng ở trước mặt mà chỉ dựa vào cảm giác thì tuyệt đối sẽ không cảm nhận được Vũ Nguyệt ở ngay trước mặt mình.

- Nhìn cho kỹ đây!

Vũ Nguyệt thản nhiên nói.

Bất đầu rồi, Dương An lập tức phục hồi tinh thần, nhìn chăm chăm vào từng động tác của Vũ Nguyệt.

Tiếng nói của Vũ Nguyệt vừa dứt chỉ thấy chân phải hắn đá một cái, mấy viên đá lớn bằng nắm tay bay lên không trung.

Dương An bây giờ có thể nhìn thấy được cả vào ban đêm, tuy rằng không giống như ban ngày nhưng có thể thấy rõ ràng những khối đá kia.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Ngay sau đó, Dương An chợt nghe thấy âm thanh phá không của mấy mũi tên, nháy mắt Vũ Nguyệt đã bắn ra bảy tiễn, tốc độ công kích cực nhanh, Dương An cũng chỉ thấy một chút bóng dáng.

“Phanh ~ phanh ~ phanh ~ ...”

Mấy viên đá còn đang trên không chưa rơi xuống đã bị Tiễn Đầu sắc bén nổ tung, hóa thành tro bụi.

- Chà!

Dương An thấy vậy cũng chỉ biết trợn mắt há mồm.

- Tốc độ công kích này phải đến bậc nào đây, trong nháy mắt khi viên đá đang bay mà có thể bắn ra bảy mũi tên.

Dương An biết vừa rồi còn chưa phải là tốc độ nhanh nhất của Vũ Nguyệt nhưng điều này cũng đã làm hắn phi thường chấn động rồi.

Vũ Nguyệt đem cung tên trả lại cho Dương An, lại trở về với dáng vẻ u buồn lười nhác, đoạn ngồi xuống nói:

- Ta biết ngươi chưa nhìn thấy rõ ràng, nhưng ta sẽ không tiếp tục làm mẫu lần thứ hai, ngươi chỉ cần nhớ kĩ ‘Thân tùy ý động, ý phát ra trước’. Những điều ta nói chỉ có thể, ngươi tự mình lĩnh ngộ đi.

- Thân tùy ý động, ý phát ra trước? Rất cuộc là có nghĩa gì đây?

Dương An trong lòng tự hỏi.

- Thân tùy ý động, ý phát ra trước, thân tùy ý động, ý phát ra trước...

Dương An không ngừng lẩm bẩm lại câu mà Vũ Nguyệt nhắc nhở.

Trong khoảng thời gian ngắn không tìm được ẩn ý trong đó, Dương An liền nhắm mắt lại, trong đầu nhớ lại động tác vừa rồi của Vũ Nguyệt, miệng thì lẩm bẩm câu nhắc nhở.

Trong nháy mắt từng động tác của Vũ Nguyệt từ từ diễn hóa lại trong đầu Dương An, Dương An cố gắng nắm giữ tỉ mỉ từng chi tiết một.

Không biết bao lâu, lông mày Dương An khẽ nhú, bỗng nhiên hiểu ra một phần nào.

- Ngu ngốc, thật ngốc quá, cho tới giờ vẫn dùng ánh mắt để ngắm bắn, nhìn mục tiêu rồi sau đó mới tiếp tục công kích, như vậy thì tốc độ công kích cũng sẽ bị chậm đi một chút, nhưng nếu quỹ đạo của mục tiêu bị mình dùng “Tâm” nắm bắt thì chẳng phải không cần thời gian “Nhắm chuẩn” sao, thân tùy ý động, ý phát ra trước, trực tiếp không chế từ “Tâm” đến động tác, chỉ cần ý niệm nhanh, thì không phải sẽ không chế được động tác đi liền với nó cũng rất nhanh sao.

Bước đầu lĩnh ngộ được gợi ý của Vũ Nguyệt, đại biểu cho việc một kĩ năng trụ cột cuối cùng cũng bắt đầu tăng lên.

Dương An mở to mắt, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng.

- Thế nào, lấy lí giải của người về ‘tinh chuẩn xạ kích’ thì chắc cũng không khó lĩnh ngộ kiến thức mới này chứ hả.

Vũ Nguyệt thần nhiên nói.

Dương An gật gật đầu, cười nói:

- Cảm tạ lão sư đã chỉ bảo, đệ tử coi như đã hơi ngộ ra được một chút rồi!

- Vậy là tốt rồi, rất tốt, người cũng nên rời đi rồi.

Vũ Nguyệt lại muốn “Đuổi” Dương An đi rồi.

- Tạ ơn lão sư, đệ tử xin phép cáo từ.

Dương An biết không thể lại cầu thêm nữa, nên cáo biệt rồi đi.

Dương An bây giờ nóng lòng muốn đi trải nghiệm một chút, xem sau khi tiến giai lên thành Nguyệt Ảnh xạ thủ thì mạnh cỡ nào, còn có tốc độ công kích mới lĩnh ngộ kia cũng cần thực hành thêm.

Tuy rằng rất nôn nóng nhưng bây giờ thì Dương An cần phải logout.

Cơm trưa Dương An còn chưa ăn, hiện tại đã cảm thấy đói bụng, đành phải logout, cơm nước xong rồi mới tiếp tục chiến tiếp.

Áo Phong sơn lĩnh lúc này cũng không sinh ra quái vật mới, tạm coi là một khu vực an toàn, Dương An định chạy đến giữa sườn núi để chuẩn bị logout.

Một đường mò xuống dưới núi, Dương An tự hỏi về các kĩ năng cùng thuộc tính của Nguyệt Ảnh xạ thủ, tay phải không tự chủ được sờ vào Phong Ấn chi giới bên tay trái.

- Đúng rồi vừa nãy Phong Ấn chi giới bị Vũ Nguyệt sờ qua cho tới tận bây giờ còn chưa xem qua thuộc tính của nó, không biết có gì khác không nữa!

Dương An nhớ đến liền dừng lại một chút nhìn thuộc tính của Phong Ấn chi giới xem có gì mới không.

Khi Vũ Nguyệt đem Phong Ấn chi giới giao cho Dương An thì thuộc tính là “Nhiệm vụ vật phẩm” mà lần thứ hai Vũ Nguyệt giao lại cho Dương An thì lại trở thành chức nghiệp Nguyệt Ảnh xạ thủ ẩn tàng, Dương An cảm thấy thuộc tính của Phong Ấn chi giới này không chỉ đơn giản như vậy.

52. Chương 52: Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới

Không nhìn còn tốt, vừa nhìn Dương An đã giật mình.

Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới: Phẩm cấp, truyền thuyết, sức mạnh +50%, nhanh nhẹn +50%, may mắn +40%, tinh thần +40%, thể lực +25%, trí lực +20%, ngoại trừ kỹ năng trụ cột toàn bộ kỹ năng +3 cấp, khi trang bị, có thêm kĩ năng đặc thù Nguyệt Ảnh phong ấn, lợi dụng ánh trăng thần thánh phong ấn sức mạnh linh hồn, mục tiêu bị đánh chết không thể dùng được kĩ năng hồi sinh, thời gian cooldown là 120

phút, trang bị kỹ năng Âm Nguyệt phá, mở ra Âm Nguyệt chi lực, trong 60 giây toàn bộ thuộc tính tăng lên 100%, thời gian cooldown là 12 giờ, vật phẩm đã khóa, không thể rơi, không thể giao dịch.

- Truyền thuyết... Trang bị cấp truyền thuyết!

Dương An bị dọa hoảng sợ, không nghĩ tới cái Phong Ấn chi giới này lại là một trang bị cấp truyền thuyết.

Trang bị cấp truyền thuyết cường đại, không chỉ là sáu thuộc tính tăng lên trên diện rộng, mà còn trang bị thêm hai kỹ năng cường hãn có thể dùng hai từ biến thái để hình dung hai kỹ năng đặc thù này.

Có Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới cấp truyền thuyết này, Dương An thấy thực lực của mình bây giờ mà solo với một boss 2x thông thường cũng nắm chắc là ăn được.

Nhìn trang bị cấp truyền thuyết đang đeo ở ngón tay mà vô số người chơi khác đều khát vọng truy cầu Dương An có điểm không tin nổi, phải biết rằng trước kia hắn chơi món đồ xịn nhất mà hắn mang trên người cũng chỉ là một món đồ hoàng kim.

Bây giờ có được một món đồ cấp truyền thuyết, còn khiến Dương An kích động hơn so với chuyển sang chức nghiệp ẩn tàng.

Trang bị cấp truyền thuyết đã không còn ở phạm vi của đồ vật bình thường nữa rồi, không có cấp bậc hạn chế, nhưng qua một số thông tin được tiết lộ thì phải ít nhất đại Boss 5x trở lên thì mới có xác suất rơi đồ cấp truyền thuyết này, mà người chơi giai đoạn hiện nay muốn sở hữu một món đồ cấp truyền thuyết này thì phải nói là với 99,99% người chơi đều khó hơn lên trời.

Trên bảng xếp hạng trang bị, toàn bộ liên minh Quang Minh mới chỉ xuất hiện hơn 40 kiện trang bị cấp truyền thuyết, mà không có ngoại lệ tất cả các kiện trang bị trên đều đang nằm trong tay của hơn ba mươi cường giả 5x kia.

Đương nhiên trong chuyện này chúng ta có thể loại trừ Dương An ra ngoài, vì hắn lựa chọn ẩn đi không công bố ra ngoài.

- May mắn là Nguyệt Ảnh xạ thủ có thêm đặc thù che dấu thuộc tính, nếu không thì cái Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới này hắn là đã nhảy lên trên nằm trên bảng xếp hạng rồi, nếu thế thì quả thật sẽ lại dẫn tới một trường phong ba đây.

Nghĩ vậy Dương An không khỏi đổ mồ hôi đầy đầu.

Trong trò chơi này việc giết người cướp của là việc bình thường không có gì khác thường cả, mà những cường giả 5x truyền thuyết kia không ai có thể trêu chọc vào được, nhưng nếu có một người biết một cung tiễn thủ Dương An vừa mới tấn cấp 1x này lại đang sở hữu một món trang bị cấp truyền thuyết thì không chừng Dương An của chúng ta sẽ lại bị đuổi giết đến khi xóa acc mất.

Tuy trang bị đã cố định sẽ không bị rớt, nhưng phiền toái chính là sẽ vĩnh viễn không ngừng nghỉ mà bị truy sát, Dương An hiện tại chỉ muốn lặng lẽ cường đại lên sau đó sẽ tiến hành báo thù.

Chẳng những tấn cấp thành Nguyệt Ảnh xạ thủ mà lại thu được một cái giới chỉ (nhẫn) cấp truyền thuyết, đêm Trung Thu này thật là một đêm may mắn đối với Dương An.

Cảm thấy bụng đã đói đến kêu ra tiếng, Dương An nén lại nội tâm đang vô cùng hưng phấn mà log out đi ăn cơm.

Nhiệm vụ cùng học tập kỹ năng tiêu tốn mất gần bốn giờ, Dương An log out khi hiện tại đã là hai giờ chiều, mẹ và em hắn đã đi cả, Dương An ăn đồ ăn mà mọi người để phần cho hắn rồi nghỉ ngơi một lúc, xong lại tiếp tục đăng nhập vào trò chơi.

Dương An vào trò chơi, xuất hiện lại trên sườn núi Áo Phong sơn linh, bên trong trò chơi đang là đêm tối, dưới ánh trăng sáng tỏ mà vẫn tối đen một mảnh, nhưng đối với một người có khả năng nhìn vào ban đêm như Dương An thì không có vấn đề gì lớn.

Lạc Nguyệt tiên đồng có công năng tự động thu về, sau khi trang bị Dương An cũng không cần bổ sung thêm mũi tên, mà sơ cấp thuần hồi được tề còn hai bình, trạng thái toàn bộ đầy, có thể đi giết quái luyện cấp nhưng Dương An thấy vẫn cần quay về thành.

Hai mươi ô chứa trong hành trang đã bị chất gần đầy, nhiệm vụ lần này không thể nói là thu hoạch ít được.

Dương An lấy ra Hồi Thành Quyển Trục trở lại Nguyệt Lạc trấn, hào quang lóe lên, chờ đợi trong 10 giây để đổi cảnh, Dương An đã ở trong trung tâm truyền tống trận của Nguyệt Lạc trấn.

Tuy rằng trong trò chơi đang là buổi tối, tầm nhìn bị hạn chế, người chơi không thể tiến hành hoạt động đã ngoại, nhưng điều này cũng không nghĩa là sẽ không có người tiến vào trò chơi.

Ban ngày có rất nhiều người chơi ra khỏi thành để làm nhiệm vụ giết quái, mà đến tối, như cũ cũng vẫn có rất nhiều người chơi đăng nhập, lúc này khu vực hoạt động được tập chung nơi đèn đuốc sáng trưng bên trong thành.

Buổi tối không thể ra khỏi thành, rất nhiều người chơi trong khoảng thời gian này luyện tập các kĩ năng sống, hoặc là lang thang khu chợ mua bán trang bị trong game.

Ban đêm trò chơi cũng thật náo nhiệt.

Dương An không lập tức ra khỏi truyền tống trận mà kéo ra bảng thuộc tính, đem Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới này che dấu, mà bảng thuộc tính nhân vật lúc này lại biến về thành cung thủ tiễn chức nghiệp bình thường.

(*chỗ này đại khái là chức nghiệp Nguyệt Ảnh xạ thủ có chức năng che dấu thông tin.)

Nguyệt Ảnh xạ thủ tuy rằng có thể che dấu toàn bộ thuộc tính, nhưng có đôi khi cố ý che dấu lại dễ dàng bị người ta hoài nghi.

Truyền tống trận tại trung tâm quảng trường bày rất nhiều shop (gian hàng) của người chơi, có đủ loại trang bị, thậm chí có rất nhiều vật phẩm đặc thù cũng xuất hiện, đứng nhìn các gian hàng này trông giống với các gánh hàng vỉa hè ở ngoài hiện thực, có đôi khi tại các gánh hàng vỉa hè này cũng có thể có không ít vật phẩm hiếm có.

Dương An không dừng lại tại các gian hàng. Tuy rằng hắn cũng muốn nhìn qua xem có kiếm được thứ gì tốt không, nhưng quan trọng nhất bây giờ vẫn là xử lí đồng đồ trong hành trang.

Dương An xuyên qua dãy buôn bán cùng đám người này, đi tới chỗ rương chứa đồ ở Nguyệt Lạc trấn.

Trong hành trang của hắn có rất nhiều trang bị cực phẩm chưa giám định, mà Nguyệt Ảnh xạ thủ có một kỹ năng tên là “Nguyệt độc”, ngoại trừ có hiệu quả phá ấn thân, còn có khả năng giám định, cũng tiết kiệm được khá nhiều phí giám định.

Trong hành trang có hai bộ lam sắc sáo trang, một của chiến sĩ và một của thao khống sư, mấy chục viên tinh hạch 1x, còn có ba món đồ tà linh thuật sĩ rơi ra.

Nguyệt độc cấp một giám định trang bị khá chậm, Dương An tốn mất hơn hai mươi phút mới giám định xong được mười mấy món đồ kia.

Hai bộ lam sắc sáo trang kia lần lượt là Khô lâu chiến giáp cùng Khô lâu thuật sĩ sáo trang, thuộc tính đều phi thường tốt, mỗi một món đều là đồ cực phẩm trong trang bị lam, hơn nữa còn có kỹ năng sáo trang không tệ kèm theo, ước chừng mỗi món có thể bán với giá một nghìn vàng.

Sau đó là 3 món của Tà linh thuật sĩ, tất cả đều là cực phẩm.

Ám Ảnh đấu bông (áo choàng): phẩm cấp tử trang, phòng ngự 35-40, nhanh nhẹn +25, tốc độ di chuyển +5, né tránh +5, cấp bậc yêu cầu 15.

Ám Dững chi lực ma pháp thư (sách ma pháp tuôn ra lực lượng hắc ám): phẩm cấp hoàng kim, trang bị phụ trợ cho nguyên tố thao khống sư, độ thân hòa với ám nguyên tố +8, thời gian làm phép giảm 10%, cấp yêu cầu 15.

Tử vong triền nhiễu: Sách kĩ năng 4x, triệu hoán vong linh hiện thế, trói buộc thân thể toàn bộ địch nhân trong phạm vi 10 mét, nguyên tố thao khống sư có thể học.

- Không hổ là boss đặc thù, đồ gì rơi ra cũng đều đặc thù như vậy.

Dương An thật muốn cười to cùng lộn mèo (santo) nhưng bây giờ hình như không phải là thời điểm thích hợp.

Ba kiện đồ vật, giá trị thấp nhất là Âm Ảnh đầu bông cấp tử trang, nếu bán ra cũng được năm sáu trăm tiền vàng, nhưng hiện tại chắc chắn Dương An sẽ không bán vì món này hẳn có thể dùng.

Những thứ còn lại thì hẳn có thể đem bán, mà chúng lại đều đáng giá hơn cái áo choàng kia của hắn.

53. Chương 53: Chợ Giao Dịch

Ma pháp thư (sách ma pháp) và sách kỹ năng Tử vong triển nhiều chỉ có nguyên tố thao khống sư mới có thể sử dụng, Dương An lại là cung tiền thủ nên hẳn chỉ có thể nhìn mà thở dài, bất quá hai cực phẩm này bán đi thì cũng có giá trên trời, đặc biệt là Tử vong triển nhiều là kỹ năng khống chế phạm vi của 4x. Kỹ năng này trong Phong Vân còn rất hiếm, ít nhất cũng bán ra vạn tiền vàng (1 vạn = 10000).

Game đã open beta được hai tháng nhưng vẫn chưa mở hệ thống nạp tiền thật vào game, chỉ có thể đổi tiền trên chợ giao dịch, tỉ lệ bây giờ cũng khá ổn định là một tiền vàng bằng hai nhân dân tệ, vậy thì một quyển sách kỹ năng Tử vong triển nhiều của Dương An có thể bán được hơn hai vạn nhân dân tệ.

Mục đích chơi game bây giờ của Dương An đã khác xưa, không nói đến kế hoạch báo thù thì cũng còn một chuyện rất quan trọng đó chính là kiếm tiền để nuôi gia đình.

Hiện tại Dương An đang bước đầu thực hiện kế hoạch của mình.

Chợ giao dịch có thể dùng tiền trong game và tiền thật, nhưng đa số các vật phẩm trong này đều bị mua bởi người chơi (bằng) nhân dân tệ, nên hầu như lấy tiền thật để giao dịch.

Người chơi nhân dân tệ có thể không có kỹ thuật cao nhưng mà thắng ở cái có tiền, đồ tốt ở chợ giao dịch có thể bán với giá cao nên những người chơi thường đem đồ cực phẩm lên đây bán.

Dương An đem hai món sáo trang màu lam, sách ma pháp cùng sách kỹ năng Tử vong triển nhiều đưa vào chợ giao dịch, trực tiếp thiết lập giao dịch nhân dân tệ.

Mỗi món vật phẩm đều cho một cái giá cơ bản, bán theo thể thức đấu giá thời hạn là 3 giờ, cuối cùng vật phẩm sẽ thuộc về người ra giá cao nhất.

Thiết lập xong, Dương An cũng không tiếp tục theo dõi, nếu vật phẩm bán được thì tiền sau khi khấu trừ thuế sẽ chuyển thẳng vào tài khoản ngân hàng còn không thì vật phẩm sẽ tự động trở lại rương, rất tiện lợi.

Tuy nhiên Dương An cũng không lo lắng các món cực phẩm kia sẽ không bán được.

Đi vào thương khố lấy vật phẩm ra, Dương An liền đem vài món lam, lục trang bị cùng với 50 viên tinh hạch 1x đến sàn đấu giá, phòng chừng cũng được hơn hai nghìn tiền vàng.

Nghĩ đến ba giờ sau còn có thể thu thêm một số tiền không nhỏ, trong lòng Dương An cảm thấy thật vui vẻ.

Có cảm giác như đạt được thành tựu.

Sau khi bắt đầu chơi lại game, có thể là vận khí của Dương đã trở lại, chơi game cũng thuận lợi hơn nhiều, đương nhiên phần lớn cũng là do sự cố gắng của hắn. Hơn nữa hắn vừa chuyển được sang chức nghiệp ẩn tàng mà vô số người mong ước, Dương An cũng từng có cảm giác thật thành công.

Nhưng lại không có sự thực tế như bây giờ, có thể lúc trước chỉ thành công trong game mà bây giờ là thành công cả trong hiện thực.

- Rốt cuộc cũng đã bắt đầu kiếm được tiền để nuôi gia đình.

Tín niệm của Dương An bùng cháy mãnh liệt.

Tất cả chuyện này đều chỉ là bắt đầu tuy con đường về sau còn dài, nhiều chông gai nhưng Dương An không sợ bởi vì hắn biết dù có thất bại thì người nhà vẫn luôn ủng hộ hắn.

Đến bây giờ, Dương An hiểu rõ về nhà là thực sự là một quyết định chính xác.

Đem một vài vật phẩm tạp nham bán ở tiệm tạp hoá, rồi lại mua thêm mấy lọ hồi máu và mana.

Có Lạc Nguyệt tiền đồng (ống tên), Dương An có thể liên tục săn quái để thăng cấp kỹ năng nên HP và mana cần dùng cũng không ít.

Nhìn thấy túi hành trang hai mươi ô do hệ thống mặc định, chỉ đặt mấy vật phẩm tiêu hao cũng chiếm gần hết chỗ, Dương An không khỏi nhíu mày.

- Còn dư thời gian, phải đi mua túi hành trang lớn hơn mới được.

Dương An nghĩ thầm, vì thế hẳn liền đi tới trung tâm quảng trường phi thường náo nhiệt.

Giới hạn của trò chơi là mỗi người có thể mang năm cái hành trang, cái này có thể rút ra khi đánh quái nhưng mà tỉ lệ rất ít, mà hành trang bán trên chợ thường là do người chơi học kỹ năng sống may mặc tạo nên, tuy nhiên chế tạo hành trang có yêu cầu rất cao, kỹ năng may vá cấp chuyên gia cũng chỉ có thể tạo được hành trang năm mươi ô.

Kỹ năng sống mà muốn thăng cấp thì so với kỹ năng chiến đấu thì còn lâu hơn nhiều, trò chơi đã open beta hơn hai tháng mà cũng chỉ có tầm một trăm chuyên gia may mặc trong liên minh Quang Minh, hơn nữa đa số là do các gia tộc bồi dưỡng ra cho nên số lượng hành trang lưu thông trên thị trường cũng rất ít.

Lạc Nguyệt trấn cũng có thể xem là một trấn lớn, tại đây có không ít người từ 1x đến 4x, cho nên ở đây bán rất nhiều đồ lặt vặt từ 1x đến 4x nhưng không đồng đều, hơn nữa còn thỉnh thoảng sẽ có một vài trang bị cực phẩm mà người chơi không ngờ tới, tuy nhiên còn tùy vào việc có nhìn ra hay không.

Mặc dù thời gian cấp bách, Dương An vẫn xem qua các gian hàng thử coi có vật phẩm đặc biệt nào không.

Đào bảo coi trọng nhất chính là sự nhẫn nại, thứ hai là xem vận khí, có thể là đêm nay Dương An vận khí không được tốt lắm, đi nửa tiếng đồng hồ mà cũng không thấy được vật phẩm đặc biệt nào, cả hành trang cỡ lớn muốn tìm cũng không thấy.

Tuy nhiên quảng trường có khoảng hơn hai trăm gian hàng mà Dương An vẫn chưa đi hết một nửa.

- Thời gian không còn sớm hay là để dịp khác đi xem tiếp.

Dương An bây giờ rất muốn biết có gì khác biệt không khi chuyển đổi thành chức nghiệp Nguyệt Ảnh xạ thủ không. Sau nửa canh giờ không thu được gì thì hẳn muốn rời trung tâm thị trấn để ra bên ngoài luyện cấp.

- Đkm, đồ gian thương, một cái hành trang ba mươi ô mà bán tới hai trăm tiền vàng, cái này không phải là muốn cắt cổ lão tử sao!

Dương An đang muốn rời khỏi quảng trường thì có ba người chơi đi đến trước mặt hắn, tuy Dương An không nhìn ra được cấp bậc của họ nhưng trang bị trên người họ thì đại khái cũng khoảng 3x.

Bởi vì giọng của người nọ rất lớn nên dù đứng cách hơn mười mét Dương An vẫn nghe được mấy người đó bàn bạc về vấn đề hành trang, hắn liền đứng lại chăm chú lắng nghe.

- Không phải hẳn là gian thương mà là người không có tiền thôi, hành trang ba mươi ô bán với giá hai trăm tiền vàng cũng chỉ hơn giá thị trường mười vàng thôi.

Người đi cùng hắn nói.

- Đúng rồi, chúng ta chỉ là người chơi bình thường xài hành trang hai mươi ô là đủ rồi.

Người chơi thứ ba nói.

- Dừng, ta không tin ta luôn xui xẻo thế.

Người chơi đầu tiên nói.

- Ta quyết định rồi trời sang lập tức đi giết quái, tối sẽ quay lại đây mua.

Nghe lời nói của người kia, Dương An không khỏi cười thầm đợi tối mai lại đến thì món hàng kia bị người ta mua rồi làm gì đến phiên hắn nữa.

Điều chỉnh lại tâm tình, Dương An liền đi về phía ba người kia cười nói.

- Xin lỗi các anh, thật ngại quá, vừa rồi nghe được chỗ có bán hành trang, xin hỏi không biết cái gian hàng đó ở đâu vậy?

Tuy rằng câu hỏi của Dương An có phần đường đột nhưng lại rất lễ phép, nên ba người sững sốt một chút rồi nói vị trí gian hàng kia cho Dương An.

- Cảm ơn!

Dương An cười nói, sau đó liền đi vào phần sân rộng hướng đến chỗ ba người vừa chỉ.

Trong trò chơi không có quản lý nên vị trí các gian hàng rất lộn xộn, nếu không nhờ người ta chỉ thì dù Dương An có đi tiếp chưa chắc đã thấy được gian hàng đó.

Vòng vo khoảng hai ba phút, rốt cuộc Dương An cũng tìm được, từ xa thấy được một gian hàng bày ra mấy hành trang màu nâu vàng.

Nhưng khi tới gần thì gương mặt của Dương An tối sầm lại!

- Thật sự là oan gia ngõ hẹp!

54. Chương 54: Nhất Bất Trị

Nhìn thấy đám người chơi ở phía trước, Dương An hơi khựng người, sắc mặt hắn sa sầm, cắn chặt răng, trong mắt lộ ra vẻ thù hận sâu đậm.

- Đkm! Đúng là oan gia ngõ hẹp!

Đám người kia đều là người chơi 3x. Tuy không biết bọn chúng là ai nhưng Dương An lại nhận thức được huy chương gia tộc trước ngực chúng, một đầu bạch long. Đây chính là gia tộc đã đuổi giết Dương An, khiến hắn phải xóa acc, cũng chính là kẻ thù lớn nhất của hắn trong trò chơi, gia tộc của 'Long thiếu gia', Thiếu gia bang.

Long thiếu gia chính là tộc trưởng của Thiếu Gia bang.

Ở liên minh Quang Minh, gia tộc 'Thiếu Gia bang' này nhiều nhất cũng chỉ có thể coi là gia tộc hạng hai, tuy vẫn còn kém xa gia tộc hạng nhất nhưng vẫn có tới hai, ba vạn thành viên. Với người thế cô lực mỏng như Dương An mà nói, đây đã là một chướng ngại lớn.

Nghe nói 'Thiếu Gia bang' là do Long thiếu gia cùng mấy tên phú nhị đại* trong hiện thực dùng tiền mượn sức thành lập, thực lực không mạnh lắm. Bọn chúng không dám trêu chọc vào những gia tộc hạng nhất mà chỉ thích hoành hành ngang ngược, khi dễ người chơi bình thường ở một thành thị cấp hai như Lạc Nguyệt trấn.

(*con nhà giàu, con ông cháu cha)

Long thiếu gia và mấy tên thành viên chủ chốt đều là phú nhị đại, cái này khoảng thời gian bị đuổi giết hồi trước cũng đã Dương An biết được.

Đối với việc giữ bí mật thông tin cá nhân của người chơi, "Phong Vân" thực hiện rất chặt chẽ, hơn nữa diện mạo bên ngoài của người chơi cũng được điều chỉnh, cơ bản bảo đảm chắc chắn thân phận trong cuộc sống thật sẽ không bị lộ. Nhờ vậy mà tính an toàn của trò chơi được nâng cao.

Nhưng là một ít tên phú nhị đại lại thích khoe khoang, chỉ sợ người khác không biết mình là ai. Khoảng thời gian 'Thiếu Gia bang' mới được thành lập, Long thiếu gia và đám người kia ngay lập tức công khai thân phận thật của mình, dùng lượng lớn tiền bạc hấp dẫn người chơi khác gia nhập.

Nếu không nhờ những tên này rêu rao khắp nơi thì làm sao một người bình thường như Dương An biết được thân phận của kẻ thù ngoài đời thực.

Nhưng hắn không có ý định trả thù trong hiện thực. Trò chơi chỉ là trò chơi, kết thù trong trò chơi thì giải quyết luôn ngay ở đó, không giống một số người có thể lực lớn trong hiện thực, trong trò chơi ‘chơi’ không đủ liều ra tay ngoài đời thực.

Nếu nói vắn vể, đây là một loại ‘phẩm chất’ chơi game.

Tuy rằng những người trước mắt không phải là những tên đã đuổi giết mình nhưng khi nhìn thấy tộc chương (huy chương gia tộc) trước ngực bọn chúng, Dương An lại nhớ đến tên ‘Long thiếu gia’ khốn nạn kia, lửa giận trong lòng bốc lên ngàn ngọn.

- Mình hiện giờ chỉ mới 1x, thực lực yếu đến đáng thương, không thể bại lộ.

Bàn tay Dương An hết nắm chặt rồi lại buông ra, hắn cúi đầu thấp giọng rống lên một tiếng, phát tiết lửa giận trong lòng.

- Đám người Long thiếu gia các người cứ chờ đấy, ta rất nhanh sẽ trở lại.

Dương An trầm nghĩ trong lòng.

Nhất thời xúc động chỉ làm hỏng kế hoạch, bây giờ chỉ có thể nhẫn nhịn, vì việc nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn.

Rất nhanh Dương An lại ngẩng đầu lên, biểu cảm trên khuôn mặt cũng khôi phục như bình thường, tiếp tục đi tới cửa hàng nọ. Hành trang cỡ lớn là thứ tốt khó gặp, chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, Dương An sẽ không để lỡ mất cơ hội này.

Mặc dù lần này hắn chơi lại, chức nghiệp khác hẳn trước kia, ngay cả tên Long thiếu gia kia cũng không thể nào nhận ra, nhưng khi ở gần mấy tên trong ‘Thiếu Gia bang’ trong lòng Dương An vẫn có một nỗi sợ hãi bị người phát giác.

Từ từ đến gần cửa hàng kia, Dương An phát hiện bọn người ‘Thiếu Gia bang’ đang cãi nhau ỏm tỏi với chủ quầy hàng.

Bọn chúng không để ý thấy một tên cung tiễn thủ 1x đang tiêu sái tiến đến.

- Oắt con, đừng có mà bày ra khuôn mặt không biết xấu hổ kia! Thiếu gia của chúng ta mua đồ của người là đã may mắn cho người lắm rồi, một câu thôi, 1500 đồng vàng lấy toàn bộ hành trang này.

Một tên đạo tặc trong Thiếu Gia bang lớn tiếng nói, vài người phía sau hắn cũng ào ào phụ họa.

- Đây là đại ca ta tôn trọng người nên mới đưa ra cái giá đó, đừng có mà không biết điều như vậy! Một cái hành trang nát vụn mà cũng bán tới 500 vàng, nếu người biết điều thì vui vẻ nhận tiền đi, nếu không ba vạn thành viên của bang chúng ta sẽ đưa đón người luyện cấp mỗi ngày.

Một tên người chơi ở phía sau đạo tặc nói với lên.

- Vẫn là tính xấu không đổi!

Dương An trầm nghĩ, bọn người Thiếu Gia bang này thế mà vẫn trơ trên thực hiện mấy hành vi ngang ngược kiểu này.

‘Đưa đón’ mà người chơi kia nói chính là phát nhiệm vụ truy sát ở mạo hiểm giả công hội, dùng lượng lớn tiền bạc đuổi giết mục tiêu xuống cấp 10. Những nhiệm vụ kiểu này đốt tiền như rác, các gia tộc lớn khinh thường hành vi dùng dao mổ trâu giết gà này, chỉ có loại gia tộc hạng hai không có thực lực nhưng dư tiền như ‘Thiếu Gia bang’ mới sử dụng phương pháp này.

- Ta không biết Thiếu Gia bang là cái gì, giá cả hợp lý mới bán.

Có thể là vì âm ỉ quá lâu nên giọng của chủ hàng trở nên lạnh lùng, hắn không thèm để ý tới sự uy hiếp của đám người Thiếu Gia bang.

- Chủ quầy này quả thật lợi hại. Chỉ là một người chơi không có gia tộc nào chống lưng mà cũng dám nói chuyện kiểu đó với Thiếu Gia bang.

Nghe được lời nói của chủ quầy, Dương An không khỏi cảm thấy có thiện cảm với hắn, kẻ thù của kẻ thù chính là bạn mà.

Dương An quan sát chủ quầy hàng, tên của hắn là ‘Nhất Bất Trị’*, là một chàng trai trẻ tuổi, khoảng chừng hai mét hai, nhìn trang bị của hắn thì có lẽ là Liệt Diễm kiếm sĩ 4x.

(Nhất Bất Trị: dịch nghĩa là không đáng một đồng)

Trong “Phong Vân”, chức nghiệp kiếm sĩ cùng nguyên tố thao khống sư giống nhau, chia thành bảy nhánh nhỏ: quang, âm, phong, hỏa, lôi, địa, băng. Kiếm sĩ có thuộc tính hỏa được gọi là Liệt Diễm kiếm sĩ.

Ở thời điểm hiện tại, 4x có thể được coi là cao thủ.

- Tên Nhất Bất Trị này lại đứng bán hàng ở đây, cũng thật quái tính mà.

Dương An thầm nghĩ, trên mặt không khỏi tươi cười.

Nhìn qua đồ vật được bày bán, hắn hơi kinh hãi.

- Không phải quầy hàng của hắn chuyên kinh doanh hành trang đấy chứ!

Chỉ thấy trên mặt đất la liệt hành trang, không hề có đồ vật nào khác. Tổng cộng có tới mười mấy cái, lớn có nhỏ có, trong đó có một cái bốn mươi ô, sáu cái ba mươi sáu ô, còn lại đều là ba mươi ô.

Hành trang lớn nhất trong số này có bốn mươi ô, tuy rằng còn kém xa mức lớn nhất hiện tại là năm mươi ô, nhưng những người có nó trong tay cũng không nhiều. Cái hành trang này có thể tính là hành trang cỡ lớn, phải biết rằng hiện tại phần lớn người chơi 3x, 4x bình thường vẫn còn đang dùng hành trang hai mươi ô do hệ thống cung cấp.

Mười cái hành trang ba mươi ô trong đồng này cũng đã đáng giá hai nghìn đồng vàng, mà mấy cái hành trang có ba mươi sáu ô trở lên lại càng quý hơn. Tên đạo tặc Thiếu Gia bang kia chỉ chi ra 1500 đồng vàng mà muốn mua hết toàn bộ đồng hành trang này, quả thật là ức hiếp người quá đáng.

Dương An ngồi xuống xem xét giá cả mấy cái hành trang lớn, cái bốn mươi ô giá năm trăm vàng, ba mươi sáu ô giá ba trăm năm mươi vàng, giá cả mặc dù hơi cao một chút nhưng cũng có thể coi là hợp lý.

Dương An tính toán một hồi, nếu mua một cái hành trang bốn mươi ô và bốn cái hành trang ba mươi sáu ô, tổng cộng cần một ngàn chín trăm vàng. Trước giờ hắn không tiêu tiền, cộng thêm tiền bán trang bị đồ vật này nợ không sai biệt lắm được hai ngàn vàng. Còn trang bị đang gửi bán ở sàn đấu giá cho dù sau này có bán được thì số tiền vàng còn thừa lại cũng sẽ không nhiều lắm, có hành trang cỡ lớn tự nhiên sẽ dễ dàng bổ sung thêm nhiều vật phẩm đã tiêu hao.

- Một người chơi có thể bán ra nhiều hành trang như vậy, tuyệt đối không phải là đánh quái rớt ra, chẳng lẽ tên Nhất Bất Trị này học kỹ năng may mắn?

Dương An phỏng đoán trong lòng.

- Nếu như hắn học may mắn thì có thể kiếm lời được một ít.

Dương An cười khê, mở hộp thư gửi một tin nhắn:

- Người anh em, những hành trang đó là do anh tự mình chế tạo phải không? Tôi thấy bán với cái giá ấy anh lời không ít đâu nhỉ.

Người nhận tin chính là Nhất Bất Trị, Dương An cũng không muốn mấy tên ‘kẻ thù’ bên cạnh biết hắn đang ‘mặc cả’.

Nhất Bất Trị vốn đang khoanh tay trước ngực, bày ra bộ dáng quyết không lùi bước đột nhiên nhú mày. Hệ thống thông báo thu được tin nhắn từ một người lạ có tên là “Ngã Gia”.

Đọc xong nội dung tin, Nhất Bất Trị ngẩng đầu quét quanh một vòng, ánh mắt hắn rất nhanh dừng lại trên người Dương An, với cấp bậc của hắn, rất dễ dàng nhìn thấy ID của Dương An.

Dương An nở nụ cười với Nhất Bất Trị.

Nhất Bất Trị vẫn lãnh đạm như cũ, không nói gì.

Liền đó, hệ thống thông báo Dương An có tin mới.

- Không phải do tôi chế tạo, bạn của tôi là một người chơi chuyên may mắn, những thứ này đều do hắn làm ra, giá cả cũng do hắn định, không thể giảm giá.

Nhất Bất Trị thấy Dương An khá lịch sự nên lời nói nhẹ nhàng hơn.

Người chơi thuần sinh hoạt không có sức chiến đấu nhưng kỹ năng sống của bọn họ lại rất đáng quan tâm.

- Quả nhiên là vậy!

Dương An cười cười.

Một lúc lâu sau, Dương An mới gửi cái tin nhắn thứ hai.

Tin nhắn lần này kèm theo hình ảnh, là hình chụp lại thuộc tính nhân vật của Dương An, chỉ có thể thấy được ID cùng kỹ năng sống của hắn, Thái Tập Thuật cấp chuyên gia.

Người chơi thuần sinh hoạt cần lượng lớn tài liệu để luyện cấp bậc của kỹ năng, vì vậy thông thường những người này đều dựa vào một vài gia tộc, hơn nữa chỉ có những gia tộc kia mới có đầy đủ tư nguyên bồi dưỡng người chơi có chức nghiệp sinh hoạt cấp cao. Thông thường rất hiếm khi thấy được một người có kỹ năng sống cấp cao.

Dương An ngay từ đầu đã đoán kỹ năng may mắn của Nhất Bất Trị có thể đã đạt đến cấp cao, mới chế tạo được hành trang bốn mươi ô, không nghĩ tới người đó lại là bạn của hắn. Nhưng như thế lại tốt, bởi đối với người chơi có chức nghiệp chiến đấu đồ mà người chơi thuần sinh hoạt làm ra luôn có ích với họ. Quan trọng nhất là người này chưa gia nhập gia tộc nào, nếu không cũng sẽ không đem lượng lớn hành trang bày bán trên phố như thế này.

Dương An đã gửi hình ảnh, cũng đã đưa ra đề nghị hợp tác song phương, hắn có Thái Tập Thuật cấp chuyên gia, có thể thường xuyên thu thập được một ít tài liệu đặc biệt, điều này cực kỳ hấp dẫn với người chơi thuần sinh hoạt, mà Dương An cũng có thể thu mua được một vài trang bị đặc biệt với giá thấp từ đối phương.

Thấy Nhất Bất Trị hồi lâu chưa trả lời, Dương An cũng không nóng vội, hắn biết Nhất Bất Trị đang thương lượng với bạn của mình.

Quả nhiên, một lúc sau, Nhất Bất Trị hồi âm.

- Bạn của tôi muốn kết bạn với anh, hi vọng người thời gian sau này có tài liệu gì thì có thể ưu tiên bán cho chúng tôi. Năm cái hành trang anh muốn mua tổng cộng là một ngàn năm trăm vàng, đây đã là giá thấp nhất, bạn của tôi phải mất một tuần mới làm ra được bằng này cái.

- Không thành vấn đề, có tài liệu gì tôi sẽ đưa cho hai người các anh.

Dương An đáp lại, đồng thời gửi yêu cầu kết bạn.

Sau khi xác nhận, Nhất Bất Trị lại yêu cầu giao dịch với Dương An, để năm cái hành trang kia lên.

Dương An giao dịch một ngàn năm trăm vàng, nhận được đồ mà hắn muốn.

Toàn bộ quá trình đều diễn ra bí mật, người bên cạnh không thể nào nghe được, chỉ đến khi mấy cái hành trang trên quầy biến mất, mấy tên Thiếu Gia bang mới phát giác, lại càng chửi rủa um sùm.

Nhất Bất Trị vẫn giữ bộ dáng lãnh đạm như cũ, nước lửa không thấm.

Vừa lấy được mấy cái hành trang, Dương An lập tức dùng tốc độ nhanh nhất lẩn vào đám đông, mấy tên Thiếu Gia bang kia hoàn toàn không chú ý tới, mà cho dù có chú ý thì cũng chỉ sợ không nhận ra.

Nhất Bất Trị tới phút cuối vẫn không nói ra thân phận của bạn hắn, không biết vì nguyên nhân gì, có điều Dương An cũng không để tâm tìm hiểu.

Lấy tốc độ nhanh nhất đi tới quảng trường trung ương, đồng thời đổi lại mấy cái hành trang mới sắm, cái hành trang cũ do hệ thống cung cấp tự động bị dè lên.

Từ hai mươi ô biến thành bốn mươi ô, cũng giống như từ nhà trệt đổi thành biệt thự vậy.

Sau khi bổ sung một lượng lớn bình MP và HP, Dương An liền đi tìm một nơi hẻo lánh, lần đầu tiên thi triển kỹ năng ẩn thân “Tiềm ảnh” rồi mới đi ra khỏi Nguyệt Lạc trấn. Hắn cũng không muốn người khác biết hắn có thể khả năng nhìn xuyên bóng đêm.

Đêm nay gặp phải mấy tên ‘kẻ thù’ đã làm lửa giận trong lòng Dương An bùng cháy, lúc này hắn cảm thấy mình phải nhanh chóng tăng thêm thực lực.

55. Chương 55: 3x

Phía nam Liên minh Quang Minh, thành thị cấp hai Huyền Thiết thành được xưng là tòa thành cơ giới. Trong thời kì chiến loạn, nhờ nằm ở phía nam nên chiến sự ở đây không quá mức kịch liệt, so với các địa phương khác an toàn hơn nhiều, vì thế đây là nơi được chủng tộc Địa Tinh giữ trung lập chạy tới tị nạn.

Địa tinh tộc thờ phụng trí thức và khoa học kỹ thuật, am hiểu công trình, chế tạo máy móc, luyện kim. Trong lịch sử của Phong Vân đại lục, nền văn minh của Địa Tinh đã từng phát triển vô cùng rực rỡ, tuy nhiên vì dân số quá ít ỏi nên không thể trở thành chủ nhân của đại lục.

Không thờ phụng quang minh lẫn tà ác vì thế Địa Tinh tộc cũng không tham gia chiến tranh. Sau khi chiến loạn bùng nổ, Địa Tinh tộc bắt đầu tìm chỗ ẩn trốn, số lượng tộc nhân vốn đã thưa thớt giờ lại bị tách ra thành nhiều nhóm lưu lạc khắp các vùng của cả liên minh Quang Minh và Hắc Ám trên đại lục.

Khi đại chiến chấm dứt, Địa tinh tộc cũng không tụ tập lại, hiện giờ đã hơn vạn năm trôi qua, Địa tinh tộc càng gần như biến mất khỏi dòng chảy lịch sử nhưng điều đó không có nghĩa họ hoàn toàn diệt vong. Đơn cử ở một địa phương như Huyền Thiết thành, đôi khi có thể nhìn thấy bóng dáng một vài Địa Tinh ẩn hiện đâu đó.

Địa tinh tộc tuy có nhân số rất ít nhưng ảnh hưởng của nền văn minh Địa Tinh đến đại lục lại phi thường to lớn. Thời gian đầu chỉ có một ít nhân loại chiếm được trí thức truyền thừa của Địa Tinh tộc, thế nhưng chỉ chừng đó đã có thể sản sinh ra một chức nghiệp hoàn toàn mới là thuật sĩ luyện kim cơ giới.

Huyền Thiết thành là nơi nhiều Địa tinh chọn làm chỗ trú ẩn trong thời kì chiến tranh vì thế nơi này lưu giữ rất nhiều dấu vết của nền văn minh Địa Tinh, đây cũng là địa phương có nhiều thuật sĩ luyện kim cơ giới hoạt động nhất.

Trước mắt tới đi rồi bùng sáng chuyển cảnh, Dương An bước ra khỏi truyền tống trận, chỗ này là Hắc Thạch trấn, một trấn nhỏ phụ thuộc Huyền Thiết thành. Dương An nhận được một nhiệm vụ duy nhất ở mạo hiểm giả công hội, nội dung nhiệm vụ là giải cứu linh hồn của một Địa tinh ở Hắc Thạch trấn.

Chuyển chức thành Nguyệt Ảnh xạ thủ được một tuần, cấp bậc của Dương An cũng đã lên đến 32.

(Biên: chương này tác giả cho main ăn doping, không miêu tả đoạn từ 1x lên dần mà trực tiếp cho main lên 3x, nhưng yên tâm truyện không bị đứt đoạn hay nhàm chán, mà còn càng gay cấn hơn)

Tốc độ luyện cấp như vậy không tính là kinh người nhưng cũng đã phi thường nhanh, nhất là khi Dương An chỉ chơi đơn lẻ, không giống người khác thường chơi tổ đội.

Nguyệt Lạc trấn có khá nhiều thành viên của Thiếu Gia bang hoạt động, Dương An tạm thời không muốn trêu chọc gì đến bọn chúng, cho nên sau khi chuyển chức không được bao lâu hắn liền rời khỏi đó, đến thành trấn khác của liên minh Quang Minh bế quan luyện cấp.

Có được cực cấp nhìn ban đêm, Dương An không bị bóng đêm hạn chế, vì thế không quản ngày đêm liều mạng luyện cấp, đương nhiên, hắn vẫn nhớ dành thời gian trò chuyện với gia đình. Nhưng cho dù là vậy thì thời gian luyện cấp của Dương An cũng đã hơn người chơi khác rất nhiều rồi.

Dương An đi đến truyền tổng trận, mặc dù đã ẩn tàng hào quang của trang bị nhưng gặp người cẩn thận vẫn có thể nhìn thấy đồ vật dưới tấm áo choàng màu đen kia, đó là đường nét độc đáo chỉ có ở trang bị cấp Hoàng Kim.

Hiện giờ Dương An đang sử dụng Âm Dạ, một bộ áo trang Hoàng Kim cấp 30, gồm năm món, tất cả đều do Dương An tự mình giết boss rút ra.

Ban đêm chính là thiên hạ của Dương An, mà đó cũng là thời điểm đặc biệt xuất hiện nhiều boss, không bị ai tranh cướp, năng lực dư thừa, tự nhiên hẳn muốn giết boss nào cũng được.

Cũng nhờ thế mà Dương An thu được không ít trang bị cực phẩm, toàn bộ đều được ném lên chợ giao dịch, có thể kiếm được không ít nhân dân tệ.

Trong vòng một tuần, Dương An đã thu vào ba bốn vạn nhân dân tệ, chẳng những giải quyết được vấn đề thất nghiệp của hắn mà thu nhập so với công việc trước kia cũng tốt hơn nhiều.

Một nhân loại cung tiễn thủ xuất hiện ở Hắc Thạch trấn lập tức thu hút chú ý của không ít người, không phải vì trang bị trên người của hắn mà là vì chức nghiệp cung tiễn thủ.

Khu vực Hắc Thạch trấn đa số là quái dạng máy móc, phòng ngự vật lý tương đối cao, bởi vậy bình thường rất ít khi thấy người có công kích vật lý chọn chỗ này để luyện cấp, càng không cần nói đến cung tiễn thủ với lực tấn công yếu kém.

Ở chỗ này chức nghiệp hoạt động nhiều nhất đương nhiên là thuật sĩ luyện kim cơ giới, tiếp đó chính là chức nghiệp nguyên tố thao khống sư cùng pháp hệ, đương nhiên, những chức nghiệp chuyên về công kích vật lý như chiến sĩ, kiếm sĩ cũng có nhưng số lượng không nhiều, đạo tặc và cung tiễn thủ lại càng hiếm.

Bất quá ít nhưng không có nghĩa là không có, rất nhanh những ánh mắt tập trung trên người Dương An dời đi, tiếp tục chuyện của mình.

Hai lần chơi, nhưng đây là lần đầu tiên Dương An đến thành trấn trực thuộc Huyền Thiết thành, cảm giác rất mới mẻ.

Tuy rằng bây giờ đang là ban ngày, rất nhiều người chơi đều ra bên ngoài giết quái luyện cấp nhưng vẫn có thể nhìn thấy không ít người ở lại trong thành, trong đó hấp dẫn Dương An nhất là một con Khôi lồ cơ giới đi theo sau một thuật sĩ luyện kim cơ giới.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới coi như là một nửa chức nghiệp pháp hệ, chỉ là sát thương ma pháp cơ bản kém hơn nguyên tố thao khống sư chính tông, nhưng bọn hắn có thể mang theo một con khôi lồ, tổng thể lực công kích tuyệt không yếu.

Bằng chứng chính là trong 30 cường giả 5x có một thuật sĩ luyện kim cơ giới.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới có thể tự mình chế tạo Khôi lồ, lại có năng lực chỉ huy bọn chúng đồng loạt tác chiến, nhờ thế mà chức nghiệp này rất được hoan nghênh, người chơi chọn nghề này cũng rất nhiều, nhưng người tinh thông thật sự lại rất ít.

Tò mò qua đi, Dương An thu hồi tâm thần.

Dựa theo nhắc nhở của nhiệm vụ, việc đầu tiên cần làm sau khi đến Hắc Thạch trấn là tới một cửa hàng có tên Cơ Giới Tiểu Ốc, tìm một NPC gọi là Cấp Cát, sau đó mới có thể làm bước tiếp theo của nhiệm vụ.

Trước khi đến Hắc Thạch trấn Dương An đã tìm kiếm qua tư liệu về nó, cửa hàng Cơ Giới Tiểu Ốc kia kỳ thật chính là ‘Trạm thu mua sắt vụn’ nổi tiếng của Hắc Thạch trấn. Giá thu mua ở đây tương đối cao nên người chơi Hắc Thạch trấn đánh rớt ra vật phẩm máy móc gì cũng đều ném vào nơi này.

Mặc dù cửa hàng rất nổi tiếng nhưng không ai biết trong này có NPC nào tên Cấp Cát.

Vị trí của Cơ Giới Tiểu Ốc vô cùng hẻo lánh, mặc dù đã tra cứu trước nhưng Dương An vẫn phải tốn hơn hai mươi phút mới tìm ra.

Gian hàng này nhìn sơ qua trông giống như một căn nhà trệt bình thường, có thể nói là có điểm cũ kỹ, trên cửa có một tấm bảng gỗ ghi Cơ Giới Tiểu Ốc.

Trong Hắc Thạch Trấn, chỉ có một cửa hàng tên Cơ Giới Tiểu Ốc, vì thế Dương An không cần phải nghỉ ngơi nhiều.

Nhiệm vụ xem như đã bắt đầu, Dương An thấy cửa phòng không mở, cũng không dám tự đẩy cửa đi vào, sợ hành vi vô lễ của mình gây phản cảm với NPC mà ảnh hưởng đến nhiệm vụ. Hắn đứng ngoài nhẹ nhàng gõ cửa.

Rất nhanh trong phòng truyền ra tiếng trả lời.

- Mời vào!

Thanh âm hơi non nớt, có lẽ là của một thiếu niên.

Dương An chậm rãi đẩy cửa vào, hơi chút ngạc nhiên khi nhìn thấy cảnh tượng bên trong căn phòng nhỏ.

- Không hổ là trạm thu mua sắt vụn!

56. Chương 56: Địa Tinh Cáp Cát

Vừa bước vào Cơ giới Tiểu Ốc, Dương An liền hiểu vì sao nơi đây được gọi là ‘Trạm thu mua sắt vụn’.

Trong phòng khá rộng lớn, nhưng thật sự khó di chuyển, bởi trên mặt đất chất đầy các loại máy móc linh kiện, rất nhiều đồ phế thải, phần nhiều đều đã han gỉ, không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng rồi.

Mà cái phòng nhỏ bên trái có cái quầy thật dài, trên tường là một loạt giá, trên giá bày một ít vật phẩm luyện kim, là nơi mua bán.

Cơ giới Tiểu Ốc ngoài thu mua sắt vụn, còn bán một ít máy móc, thiết bị luyện kim cùng tài liệu thông thường, như dao khắc phù văn ma pháp cùng bản khắc phù văn.

Dương An cũng có chút lý giải đối với những thứ này, nhưng không thể hiểu hết.

Đang ngồi trong quầy là một thiếu niên nhân loại, khoảng 14-15 tuổi, Dương An thấy trên đầu hắn có dấu hiệu NPC: học đồ công trình cơ giới* Ba Địch.

(*Học sinh theo học công trình cơ giới)

Dương An khẽ cau mày, trong phòng chỉ có một học đồ Ba Địch, không có người nào tên Cáp Cát cần tìm trong nhiệm vụ

Học đồ Ba Địch ngẩng đầu nhìn Dương An vừa mới tiến vào phòng, rồi lại cúi đầu loay hoay nghịch ngợm món đồ kỳ quái trên tay.

Dương An hiểu được Ba Địch coi hắn là người bán sắt vụn.

Dương An cũng không vì vậy mà cảm thấy khó chịu

Trên mặt đất toàn là linh kiện máy móc, không có đường vào trong, Dương An mỉm cười, cất trường cung vào hành trang, sau đó cúi người nhặt đám sắt vụn cẩn thận để qua một bên mở đường.

Học đồ Ba Địch lại ngẩng đầu nhìn Dương An, cũng không ngăn cản, bất quá ánh mắt cũng không lãnh đạm như trước, thông thường người bán sắt vụn đều từ cửa ném đồ vào, sau đó cầm tiền chuồn thẳng, người trước mặt này đúng là không giống ai.

Dương An làm vậy dĩ nhiên là có mục đích, hắn làm nhiệm vụ chứ không phải đi bán sắt vụn, làm vậy chính là muốn tăng hảo cảm của NPC, nhiệm vụ có lẽ sẽ thuận lợi hơn, đây cũng là một ít tiểu xảo.

Trên người một bộ hoàng kim sáo trang, còn có nhãn cấp truyền thuyết tăng lượng lớn sức mạnh nên Dương An chuyển dời đám linh kiện sắt vụn cũng dễ dàng.

Chỉ 10 phút sau, từ cửa đến quầy hàng đã có một con đường.

Dương An từ từ đi đến, cười nói hỏi:

- Xin chào, ta được mạo hiểm giả công hội ủy thác tìm Cáp Cát tiên sinh, xin hỏi Cáp Cát tiên sinh có ở đây không?

Nghe Dương An muốn tìm Cáp Cát, nhân loại học đồ không kìm được thân mình hơi chấn động, trước tới giờ đều mình hảnh hớn coi cửa hàng, ngoại nhân không biết Cáp Cát ở đây mới phải.

Học đồ Ba Địch hoài nghi nhìn Dương An, hồi lâu chậm rãi nói:

- Người chờ một chút.

Nói xong, Ba Địch liền xoay người đi tới quầy hàng cuối cùng, kéo một cái cửa nhỏ đi vào, phía sau có nội đường.

Chỉ chớp lát, học đồ Ba Địch từ trong đi ra, trên mặt biểu tình thay đổi, trở nên nhiệt tình.

Ba Địch cười nói:

- Mời tiên sinh vào, Cáp Cát lão sư đang chờ ở bên trong.

- Cảm ơn!

Dương An gật đầu, đi theo Ba Địch vào trong.

Con đường vào bên trong khá nhỏ, Dương An phải cúi người mới có thể đi vào, chẳng hiểu sao sao lại làm cái cửa bé tí thế này.

Tiến vào trong, Dương An khẽ chấn động, trong này rất rộng lớn, hơn nữa sắt vụn cũng nhiều hơn, nhưng coi như gọn gàng, bên trong còn có một cái lò luyện cùng bể rèn, chính là dùng để rèn sắt vụn rồi, mà bên kia là một loạt giá đỡ trưng bày những sản phẩm máy móc, có cánh tay khô lồi, bắp đùi... tất cả đều bóng loáng, chắc hẳn không phải đồ bình thường.

Dương An không phải thuật sĩ luyện kim cơ giới, cũng không có học tập kỹ năng công trình cơ giới, cho nên không có hứng thú, ánh mắt nhanh chóng rời đi

Tiếp tục nhìn quanh, Dương An cuối cùng cũng phát hiện bóng người

- Địa tinh?

Dương An hơi kinh hãi.

Bóng người phi thường thấp bé, đang bận rộn tháo dỡ vứt bỏ mấy thứ đồ kim loại, cao chưa tới eo Dương An, trông rất gầy yếu, lỗ tai nhọn dài, da màu xanh đầy nếp nhăn, giống như một lão nhân đã sống lâu lắm rồi.

Những đặc điểm này thuộc về tộc người Địa Tinh, tuy rằng chưa gặp bao giờ, nhưng tư liệu về Địa tinh lại không hiếm, Dương An cũng có thể nhận ra.

Cuộc chiến phản loại cũng qua lâu rồi, rất ít Địa Tinh xuất hiện, Dương An không ngờ là Cáp Cát hẳn muốn tìm chính là một Địa tinh.

Tộc Địa tinh so với tộc Tinh linh còn sống lâu hơn, bởi vậy cũng có nhiều thời gian đi học tập tri thức, cho nên mỗi một Địa Tinh trưởng thành đều là trí giả.

Dương An từ từ đến gần Địa tinh vẫn bận rộn kia, cung kính nói:

- Cáp Cát tiên sinh, ta được mạo hiểm giả công hội ủy thác đến hỗ trợ, không biết ta có thể giúp gì tiên sinh?

Nội dung nhiệm vụ này Dương An cũng hiểu được đại khái, tiếp theo phải dựa vào Cáp Cát, cho nên Dương An thấy Địa Tinh trong truyền thuyết tuy có khiếp sợ nhưng vẫn bảo trì trấn tĩnh.

Kỳ thật Dương An nhận nhiệm vụ này cũng là cơ duyên xảo hợp, lên tới 3x, exp cần để thăng cấp rất lớn, Dương An mãi miết giết quái một tuần cũng có chút buồn bực, vì thể liền ‘xuất quan’, muốn tìm nhiệm vụ chế thuốc, kết quả tới mạo hiểm công hội, vừa vặn gặp nhiệm vụ duy nhất mới ra này, kỳ quái chính là nhiệm vụ 4x này không rõ phần thưởng, lòng hiếu kỳ nổi nên, Dương An liền nhận nhiệm vụ này.

Nghe Dương An nói, Địa Tinh Cáp Cát ngừng tay, xoay người lại nhìn Dương An, lắc lắc đầu nói:

- Người trẻ tuổi, thực lực ngươi còn quá yếu, trở về đi.

Dương An sử dụng kỹ năng che dấu của Nguyệt Ảnh xạ thủ, chỉ hiện ra là công tiễn thủ 3x bình thường, cần phải hơn hẳn ít nhất 1x mới có thể xem thông tin của hắn.

- Cáp Cát tiên sinh xin chậm đã, ta đối với thực lực của mình rất tự tin, xin tiên sinh cho ta một cơ hội.

Dương An cung kính nói.

Tuy cấp bậc hiện giờ của hắn chỉ là cấp 32, ở trong mắt những cao thủ 4x chẳng khác gì một con gà, bất quá Dương An cũng rất tự tin với bản thân, cho dù hiện tại đi giết quái 4x cũng không quá khó khăn.

Địa tinh Cáp Cát nhìn vẻ đầy tự tin của Dương An, ánh mắt cũng có chút thay đổi.

Cáp Cát không trả lời, đi đến cái giá bên cạnh, lấy một cái kính mắt kì quái đeo lên mặt, sau đó đánh giá Dương An.

Dương An nhìn cái ‘kính mắt’ kia thoáng hiện ánh sáng nhạt màu lục, có cảm giác như đang bị người lột sạch mà nhòm ngó.

Một hồi lâu sau, Địa Tinh Cáp Cát bỏ cái ‘Kính mắt’ xuống, ánh mắt khinh thị khi trước hoàn toàn thay đổi, nhìn Dương An trở nên khá kích động cùng với tôn kính.

- Nguyệt Ảnh xạ thủ đại nhân tôn kính, Cáp Cát vừa rồi thất lễ.

Địa Tinh Cáp Cát trở nên cung kính nói.

Nghe Cáp Cát nói xong, Dương An cảm thấy kinh ngạc, biến sắc, thầm nghĩ:

- Cáp Cát này như thế nào lại biết chức nghiệp ẩn tàng của ta!

57. Chương 57: Chìa Khóa Vạn Năng Cấp Truyền Thuyết

- Sao tên Cáp Cát này lại biết được chức nghiệp ẩn tàng của mình nhỉ?

Dương An kinh hãi nhìn Địa Tinh nhỏ gầy trước mặt.

Nguyệt Ảnh xạ thủ là chức nghiệp hành tẩu ở trong đêm tối, năng lực che dấu thuộc tính cực cao, Dương An vẫn nghĩ chỉ cần không chủ động hiển lộ ra thuộc tính thì người khác sẽ không biết được, trừ phi là cường giả thần cấp trong truyền thuyết hoặc là cao hơn mới có thể nhìn thấu.

- Chẳng lẽ tên Cáp Cát Địa Tinh này là tồn tại trong truyền thuyết?

Dương An thầm suy đoán thân phận của Cáp Cát.

Mặc dù có chút vô lễ nhưng Dương An nhìn không được thi triển kỹ năng “Nguyệt độc” nhìn Cáp Cát một cái, nhưng kỹ năng Nguyệt Độc cấp 7 cũng chỉ nhìn ra được dữ liệu cơ bản nhất của Địa Tinh Cáp Cát này.

Cáp Cát thấy được biểu hiện của Dương An liền biết được suy nghĩ của hắn, cười nói:

- Nguyệt Ảnh cung tiễn thủ đại nhân không cần hoảng sợ, ta biết được thân phận của ngài cũng là nhờ vào ‘Tinh Thần chi kính’ được tổ tiên để lại mà thôi! Đây là vật phẩm đặc thù cấp sử thi có một ít tác dụng đặc biệt, còn ta thì cũng chỉ là một Địa Tinh bình thường thôi.

- Vật phẩm cấp sử thi?

Dương An không khỏi kinh hãi.

Cấp sử thi còn cao hơn cấp truyền thuyết một bậc, mỗi một kiện vật phẩm đều là tồn tại nghịch thiên, hiện giờ còn chưa xuất hiện trong game, hỏi sao mà Dương An không khiếp sợ, hơn nữa vật phẩm còn tùy ý đặt ở trên kệ, không biết Cáp Cát này có phải là một Địa tinh bình thường không, hay là Địa tinh tộc chính là biến thái như vậy nữa.

Bất quá Dương An mau chóng lấy lại bình tĩnh, những đồ này chắc hẳn chỉ hạn chế cho NPC sử dụng chứ không lưu thông ra thị trường game, tuy nhiên có một vài tình huống đặc biệt, có lẽ là hoàn thành một vài nhiệm vụ độ khó cao thì nhận được cũng không chừng.

Địa Tinh Cáp Cát lại giải thích, nguyên lai là trong cuộc chiến phản loạn, sư phụ của Dương An, cũng tức là thần tiên thủ Vũ Nguyệt cùng Hắc Âm nguyên tố thao khống sư đã cứu được một bộ lạc Địa Tinh thoát khỏi cảnh diệt tộc, và đưa họ chạy nạn về phía nam của lục địa, từ đó về sau Nguyệt Ảnh xạ thủ Vũ Nguyệt cùng Hắc Âm nguyên tố thao khống sư Phù Tụ Lâm trở thành ân nhân được ghi vào trong lịch sử của nhất mạch Địa Tinh này.

Cáp Cát tuy rằng đã rất già, xấp xỉ một ngàn tuổi, nhưng mà không có mặt trong cuộc chiến đó, hẳn biết việc đó chỉ qua sử văn trong tộc nên khi biết được Dương An là Nguyệt Ảnh xạ thủ đời sau thì lập tức trở nên cung kính.

- Thì ra là công đức của sư phụ, để cho đệ tử này cũng được thơm lây.

Dương An vui vẻ trong lòng.

Cáp Cát lập tức kéo Dương An ngồi xuống rồi phát tay, ý bảo tên học đồ kia rời đi.

Bị Địa Tinh Cáp Cát cao chưa tới eo mình lôi kéo, Dương An thấy kì kì nhưng mà thấy hẳn nhiệt tình như thế thì cũng không nghĩ nhiều làm gì.

- Đúng rồi, Cáp Cát tiên sinh, ngài đi mạo hiểm giả công hội treo thưởng nhiệm vụ, có phải gặp khó khăn gì chẳng.

Dương An hỏi.

- Ài... Không thể tưởng tượng được vạn năm trước Nguyệt Ảnh xạ thủ đại nhân cứu nhất mạch chúng ta, bây giờ thì tới hậu nhân của ngài giúp ta thoát khổ, việc này đúng là duyên phận a, cũng chính là phúc phận của chúng ta.

Cáp Cát độ nhiên cảm khái nói.

- Ngài đã là đệ tử của Nguyệt Ảnh xạ thủ đại nhân thì thực lực không cần hoài nghi.

Dương An cười khổ, Địa Tinh Cáp Cát này có điểm mù quá.

- Sự việc là thế này...

Cáp Cát tiếp tục nói,

- Tháng trước ta có một giấc mộng rất kì quái, mơ thấy linh hồn tổ tiên chúng ta bị một con quái vật tà ác cầm cổ mấy ngàn năm, khiến cho linh hồn không thể chuyển sang kiếp khác, mà quái vật kia đã chết nhưng mà cầm chế vẫn còn, tổ tiên ta liền báo mộng cho ta nghĩ biện pháp để cứu ngài ra.

- Bộ tộc Địa Tinh cũng có “Báo mộng”, đây không phải chỉ xuất hiện trong thần thoại Trung Quốc thôi sao!

Dương An không khỏi cười khổ.

Cáp Cát lại nói:

- Mới đầu ta cũng không để ý, chỉ nghĩ là một giấc mộng bình thường thôi, nhưng mà mấy ngày tiếp theo ngày nào cũng xuất hiện giấc mộng đó và càng ngày càng rõ ràng, ta bắt đầu hoài nghi nên đi tra xét các quyển sách xưa, trong đó có đề cập là ngàn vạn năm trước tộc ta có bí pháp linh hồn đã thất truyền, vì thế ta liền tin là có thật.

- Mà sau trận đại chiến, bộ tộc của chúng ta mặc dù được hai vị cứu tinh giúp chạy nạn phía nam đại lục, nhưng trải qua hàng vạn năm, nhất mạch Địa Tinh cũng chỉ còn ta cùng mấy tộc nhân phân tán khác, cơ bản là không có năng lực đi cứu vị tổ tiên kia, vì thế mới đi mạo hiểm giả công hội treo thưởng nhiệm vụ này.

- Thì ra là vậy, Cáp Cát tiên sinh yên tâm đi, ta nhất định sẽ cố hết sức giúp ngài.

Dương An cười nói.

- Ha ha cảm tạ ngài, Nguyệt Ảnh xạ thủ đại nhân.

Cáp Cát nhiệt tình cảm ơn.

Sau đó Cáp Cát lại lấy ra hai kiện đồ vật đưa cho Dương An nói:

- Đây là tấm bản đồ mà ta dựa theo lời của tổ tiên báo mộng cộng với một ít bản đồ cổ xưa mà vẽ nên, mặt trên có ghi lại địa điểm đại khái mà linh hồn tổ tiên ta bị cầm cố.

- Còn có một chiếc chìa khoá làm từ ma pháp này, là do ta nghiên cứu suốt nửa tháng mới tạo ra được, cũng chỉ có chìa khoá này mới mở được cầm cố kia.

Dương An nhận hai vật phẩm rồi nhìn bản đồ một cái, sau đó ánh mắt liền dừng tại cái chìa khoá tạo bằng ma pháp kia. Chiếc chìa khoá này thật đặc biệt, hình lục giác đều, phần chuôi thì khắc trận pháp luyện kim chi chít, tràn ngập năng lượng thần bí.

Chìa khoá ma pháp vạn năng Cáp Khắc Long: vật phẩm nhiệm vụ, có thể mở toàn bộ khóa cấp truyền thuyết trở xuống, số lần sử dụng 3/3.

- Lại một món đồ cấp truyền thuyết, chẳng lẽ Địa Tinh tộc biến thái tới vậy.

Dương An nghĩ thầm, sau đó liền thu hai vật phẩm vào hành trang.

Thông thường các vật phẩm cấp truyền thuyết đều đã trải qua một đoạn lịch sử nào đó, như vậy mới được xưng là truyền thuyết.

- Chiếc chìa khoá cấp truyền thuyết này là do cha ta thiết kế, bởi vấn đề thời gian nên vẫn chưa hoàn thành, sau khi đại nhân hoàn thành nhiệm vụ, ta sẽ thực hiện thao tác cuối cùng, rồi chiếc chìa khoá này sẽ là của đại nhân.

Cáp Cát cười nói.

- Chiếc chìa khoá cấp truyền thuyết này lại là phần thưởng nhiệm vụ!

Dương An cười to trong lòng.

Tuy chỉ là một cái chìa khoá ma pháp nhưng giá trị của nó tuyệt đối có thể so với trang bị cấp truyền thuyết khác, đặc biệt đối với các đạo tặc hay đi tầm bảo mà nói chính là cực phẩm trong cực phẩm, ở bên ngoài, đa số các bảo rương cao cấp đều bị khoá, nếu mà có chuôi chìa khoá vạn năng này thì không sợ không có kỹ năng bẻ khoá hoặc là cấp bậc bẻ khoá không đủ.

Bây giờ cái chìa khoá ma pháp này vẫn là vật phẩm nhiệm vụ, chưa được hoàn chỉnh, chỉ có thể sử dụng được ba lần, bất quá sau khi Dương An hoàn thành được nhiệm vụ này, chắc chắn có thể sử dụng cái chìa khoá này vô hạn.

- Không nên vui vẻ sớm như vậy, phần thưởng là vật phẩm cấp truyền thuyết thì nhiệm vụ nhất định không đơn giản.

Rất nhanh Dương An liền tỉnh táo trở lại.

Tạm biệt Địa Tinh Cáp Cát, Dương An liền ra khỏi Cơ Giới Tiểu Ốc, dựa vào bản đồ mà đi ra ngoài Hắc Thạch trấn.

58. Chương 58: Hồ Vương Lĩnh

Bản đồ Địa Tinh Cáp Cát cung cấp là do hấn kết hợp địa hình Hắc Thạch trấn trước sau mấy ngàn năm mà vẽ ra, hơn nữa còn đem vị trí phân bố quái vật xung quanh Hắc Thạch trấn chú thích, Dương An vừa xem đã hiểu được ngay.

Bản đồ biểu thị địa phương cầm cố linh hồn tổ tiên Địa Tinh nằm ở phía tây nam Hắc Thạch trấn, là một huyết động bên trong nơi có tên là đầm lầy Đạt Lạp, mà linh hồn tổ tiên Địa Tinh bị cầm cố trong một cái hộp đặc chế ở chỗ sâu trong huyết động đó.

Nhiệm vụ của Dương An là tìm được cái hộp kia, sau đó sử dụng chìa khóa ma pháp vạn năng Cáp Khắc Long mở nó ra, phóng thích linh hồn Địa Tinh bên trong.

Đầm lầy Đạt Lạp khá xa Hắc Thạch trấn, lấy tốc độ hiện tại của Dương An, không dùng kỹ năng phụ trợ gì chỉ vận dụng tốc độ cao nhất cũng cần tới 40-50 phút.

Hắc Thạch trấn cũng giống Nguyệt Lạc trấn, khu vực luyện cấp tương đối phong phú, chẳng qua quái vật nơi này đa số là chủng loại cơ giới, đối với cung tiễn thủ thông thường thì đây không phải mà một địa điểm luyện cấp lý tưởng.

Bất quá Dương An lại không phải là cung tiễn thủ bình thường.

Vì muốn tìm hiểu một chút đặc tính của quái vật chủng loại khôi lỗi cơ giới (con rối máy), Dương An không vội vã phi tới tới đầm lầy Đạt Lạp, hắn muốn tới khu quái gần đó dạo một vòng.

Dương An dùng tốc độ cao nhất lao đi, Hoàng Kim phi phong màu đen huyền hóa thành một đạo tàn ảnh, chỉ nháy mắt đã ở cách đó 10 mét, nếu không phải Dương An cầm cung tên, người khác chắc tưởng đây là một đạo tặc cộng toàn bộ điểm vào nhanh nhẹn.

Nguyệt Ảnh xạ thủ 1x mỗi khi tăng 1 cấp thì sẽ mặc định tăng lên 1 điểm nhanh nhẹn, tới 3x, tăng 1 cấp sẽ tăng tới 3 điểm nhanh nhẹn, so với chức nghiệp thông thường cao hơn nhiều, có điều cái giá phải trả là mỗi cấp cần lượng exp cao gấp 1.5 chức nghiệp thông thường.

Xuyên qua từng bãi quái cấp thấp, dọc theo đường đi Dương An đều lấy tốc độ cao tránh những loại quái này, ước chừng hơn 30 phút sau, Dương An tới một địa phương tên là Hồ Vương lĩnh, căn cứ vào chú thích trên bản đồ, nơi này sản sinh quái cấp 35 có tên là Hồ khôi lỗi cơ giới.

- Dừng ở đây đi, biết một chút về Hồ khôi lỗi cơ giới cũng tốt.

Dương An giảm bớt tốc độ, trường cung cấp hoàng kim đã nắm sẵn trong tay.

Chiếc trường cung cấp hoàng kim này là thu được từ con boss cuối trong nhiệm vụ tiền giai 3x, tên là Tự Nhiên chi cung, thuộc tính đặc thù là tăng lên sát thương cuối, tốc độ công ra đòn, cùng 20% tỷ lệ tạo ra dây gai trói buộc, những thuộc tính khác cũng rất tốt.

Hồ Vương lĩnh không cao lắm, cây cối cũng không quá rậm rạp, phần lớn chỉ là những tảng nham thạch to tướng, trùng điệp sắc nhọn, người chơi muốn đi lại nơi này cũng không dễ dàng.

Có điều địa hình như vậy vừa hợp ý Dương An, địa hình càng phức tạp càng có lợi cho chức nghiệp cung tiễn thủ và đạo tặc.

Dương An nhẹ nhàng đi vào giữa đồng đá dày đặc, tìm quái vật chiếm cứ nơi này, Hồ khôi lỗi cơ giới.

Thận trọng luôn là phương thức làm việc của Dương An, vừa tiến vào nơi quái vật nảy sinh hắn đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, nhưng kỳ quái là Dương An tìm một lúc cũng không phát hiện bóng dáng con quái nào.

- Quái lạ, chẳng lẽ bản đồ biểu thị sai?

Dương An có chút hoài nghi tấm bản đồ của Cáp Cát, bất quá rất nhanh lại lắc đầu,

- Không đúng, cho dù nơi này không phải là nơi sản sinh Hồ khôi lỗi cơ giới thì cũng có quái vật khác, chứ sao có thể bóng một con cũng không có.

- Chẳng lẽ có người vừa giết quái ở đây?

Dương An đoán,

- Chắc đúng rồi, mà nhất định phải là một đại đoàn thể, bằng không sao có thể giết sạch quái ở sơn lĩnh này.

Dương An không bỏ cuộc, tiếp tục đi tới, nếu quả thật có người giết quái ở đây, đi kiến thức một chút cũng tốt.

Trời không phụ người có lòng, một lát sau, rốt cục Dương An gặp một con Hồ khôi lỗi cơ giới đơn lẻ.

Dương An thi triển Nguyệt Độc, lập tức lấy được thuộc tính cơ bản của Hồ khôi lỗi cơ giới.

Hồ khôi lỗi cơ giới: quái phổ thông cấp 35, HP: 3000

Hồ khôi lỗi cơ giới cấp 35 bề ngoài không khác với hồ thật lắm, chỉ là nó tạo thành từ kim loại, lớp da kim loại màu vàng nâu có phòng ngự với tấn công vật lý cực cao, lại thêm móng vuốt kim cương cùng hàm răng sắc như kiếm thép thì lực công kích không thể thấp, duy có khuyết điểm chính là tốc độ chậm.

Thông thường khôi lỗi cơ giới đều có khuyết điểm này.

Nhìn con Hồ khôi lỗi cơ giới cách hơn 50 mét, Dương An bình tĩnh cười cười, nhưng ánh mắt lại vô cùng sắc bén.

‘Chuyên tâm vũ khí loại cung’ cùng với hai kỹ năng trụ cột khác đều luyện đến cấp 5 khủng bố, tầm bắn xa nhất đã đạt tới gần 100 mét.

Từ khi được Vũ Nguyệt chỉ điểm, lĩnh ngộ được yếu lĩnh để tăng tốc độ công kích, Dương An bùng phát, kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ biết sau vượt trước, đồng dạng lên tới cấp 5, hiện tại tốc độ bắn cung nhanh nhất của Dương An là 6.5 mũi tên mỗi giây, nhưng để đạt tốc độ bắn nhanh nhất cần lực tập trung cao độ, rất hao tổn tinh thần, giờ Dương An chỉ có thể duy trì tối đa 10 giây, dưới tình huống bình thường hẳn đều bảo trì tốc độ ở khoảng 5 mũi tên mỗi giây.

Kỹ năng trụ cột cường đại trợ giúp cực kỳ lớn không cần bàn cãi, có điều khi ba kỹ năng trụ cột lên tới cấp 5, muốn tăng thêm độ thuần thực rất khó, phương pháp kỹ xảo trước kia đã không còn mấy tác dụng.

Chủng loại cơ giới thông thường đều có năng lực dò xét, so với quái vật đồng cấp loại khác thì phạm vi nhận biết lớn hơn, nhưng cách xa đến 50 mét, Hồ khôi lỗi cơ giới chắc sẽ không phát hiện Dương An.

Hồ khôi lỗi cơ giới phía xa vẫn hồn nhiên không phát hiện mình bị người theo dõi, nhàn nhã di động, mỗi động tác toàn thân lại phát ra tiếng “Xoẹt xoẹt” kim loại ma sát.

“Băng ~ ”

Dương An đột nhiên động cung, Lạc Nguyệt tiễn có công năng diệt âm (loại bỏ âm thanh bắn ra) không tiếng động bắn ra.

Đầu mũi tên hình thoi mang ký hiệu đặc thù nhỏ không thể thấy ánh lên u quang xanh nhạt, Dương An bắn ra một mũi tên này không phải là bắn chạy, mà là Tân Nguyệt tiễn trong Nguyệt Ảnh tiễn thuật 1x.

Phỏng đoán lúc trước của Dương An là chính xác, Tân Nguyệt tiễn cấp 1 chỉ tăng 10% sát thương, cùng với tăng lên sát thương ngoài định mức với vong linh sinh mệnh, không có hiệu quả kỹ năng đặc thù, nhưng đặc điểm chính là thời gian cooldown ngắn, Dương An đoán mấu chốt của kỹ năng này chính là đây.

Quả nhiên, hiện giờ Tân Nguyệt tiễn có Phong Ấn chi giới toàn bộ kỹ năng +3 làm tăng lên, đã đạt tới cấp 13 khủng bố, biến thành một kỹ năng thuần phát gần như không có thời gian cooldown. Tân Nguyệt tiễn đã hoàn toàn thay thế bắn chạy, hơn nữa ngoài kỹ năng trụ cột, toàn bộ các kỹ năng khác sau khi tăng lên cấp 10 đều có biến đổi, Tân Nguyệt tiễn cũng như vậy.

Dưới tác dụng của Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới cấp truyền thuyết +3 toàn bộ kỹ năng, Dương An đã có bảy kỹ năng đạt tới hoặc vượt quá giới hạn biến đổi là cấp 10, nếu đem tin tức này loan ra, tuyệt đối có thể nổ hù chết một lượng lớn người chơi.

Dương An trước kia chơi bằng không, trong một tháng thì phần lớn thời gian là dành cho luyện kỹ năng, cũng có bốn kỹ năng đạt tới cấp 10, nhưng là không có được trang bị tăng lên cấp bậc kỹ năng như bây giờ, mà hoàn toàn do hần liệu mạng luyện ra được, khó khăn tuyệt đối lớn hơn bảy kỹ năng đạt cấp 10 hiện tại, từ đó có thể thấy được quả thật là Dương An có thiên phú hơn người đối với lý giải kỹ năng.

+5 tốc độ phi hành, mũi tên chớp một cái đã bay vút tới, cắm thẳng vào mục tiêu.

59. Chương 59: Tiềm Ảnh

“Đinh~” một tiếng, một chiêu Tân Nguyệt tiễn trúng ngay mục tiêu Hồ khôỉ lỗ cơ giới, do có lớp giáp kim loại dày nên phòng ngự của nó khá cao, Tân Nguyệt tiễn cũng không thể phá được ngoại giáp, chỉ gây ra khoảng hai trăm sát thương.

Tân Nguyệt tiễn cấp 13 với hiệu quả tăng 30% sát thương, cộng với một thân trang bị hoàng kim, lực công kích của Dương An phi thường cao, nếu mũi tên này mà bắn phải loại quái vật đồng cấp nhưng không phải cơ giới này thì chắc chắn sẽ gây ra hơn ba trăm sát thương, quái vật chủng loại khôỉ lỗ cơ giới quả nhiên có thể cản được phần lớn công kích vật lý.

Mũi tên rơi xuống đất mũi tên liền biến mất, sau đó lại xuất hiện trong ống tên, đó là chức năng đặc biệt của Lạc Nguyệt tiễn đồng (ống tên).

- Quả nhiên nơi này không thích hợp cho cung tiễn thủ luyện cấp.

Dương An lắc đầu, có điều khi nhìn con Hồ khôỉ lỗ cơ giới bị kích động đang đuổi giết tới, hẳn không hề có chút hoảng loạn nào, như là tất cả mọi chuyện đều định sẵn trong lòng bàn tay.

- Đáng tiếc là ta không phải cung tiễn thủ thông thường!

Dương An mỉm cười, lập tức phóng xuất một kĩ năng.

“Phá cốt tiễn!”

Phá cốt tiễn, kĩ năng cấp 11, là kĩ năng cấp cao chỉ thua Tân Nguyệt tiễn.

Vượt qua cấp 10, phá cốt tiễn sẽ chuyển hoá thành phá giáp tiễn, có thêm hiệu quả phá giáp vỡ cốt, độ hoàn thành trăm phần trăm sẽ bỏ qua bất kỳ hộ giáp phòng ngự nào mà gây ra sát thương hoàn chỉnh tới mục tiêu, 5 giây đóng băng, 5 giây suy yếu khi làm gãy xương khớp.

“Phanh!” - một âm thanh thanh thúy vang lên, phá cốt tiễn cấp 11 dễ dàng phá vỡ khớp vai của Hồ khôỉ lỗ cơ giới.

Hệ thống: phá cốt tiễn độ hoàn thành 90%, tạo thành 150% thương tổn cơ bản.

Hệ thống: khung máy móc của Hồ khôỉ lỗ cơ giới bị tổn hại, giảm 60% tốc độ di chuyển.

Một con số hơn 1600 điểm bay lên trên đầu của Hồ khôỉ lỗ cơ giới.

Đối với chủng loại cơ giới, sau khi có một vài bộ phận bị tổn hại thì năng lực của chúng sẽ giảm trên diện rộng.

Hồ khôỉ lỗ cơ giới tốc độ ban đầu cũng không nhanh, các khớp xương trên chi trước lại bị phá cốt tiễn phá hư, nên tốc độ di chuyển càng giảm mạnh, trong mắt của Dương An lúc này nó không khác gì cái bia ngắm.

HP của Hồ khôỉ lỗ cơ giới chỉ còn hơn một ngàn, Dương An bắn liền bốn phát Tân Nguyệt tiễn liền dễ dàng xử lý.

Có thể là do phòng ngự mạnh mẽ, nên Hồ khôỉ lỗ cơ giới cho một lượng exp khá.

Từ lúc bắn mũi tên đầu tiên, đến lúc chấm dứt cũng không vượt quá ba giây, không biết là Hồ khôỉ lỗ cơ giới yếu hay là thực lực của Dương An quá mạnh.

Hồ khôỉ lỗ cơ giới này cũng chỉ là quái phổ thông, trừ tiền bạc ra thì cũng không rơi ra vật phẩm gì, Dương An thì triển Thái Tập Thuật cấp chuyên gia luyện đến trung cấp, chiếm được một khối huyền thiết trung cấp, cũng không phải là vật đáng giá.

Sau khi đối đáp cùng Nhất Bất Trị, Dương An đã đem tất cả nguyên liệu dùng để may vá bán cho bạn của hắn, mà cũng nhờ bọn họ mà một tuần sau Dương An lấy được năm cái hành trang năm mươi ô, có thể chế tạo ra hành trang năm mươi ô nhất định cao cấp may vá, chỉ là đến bây giờ Dương An còn chưa tiếp xúc với người kia, mỗi lần giao dịch đều thông qua Nhất Bất Trị.

Dương An cũng không có thói quen tò mò về người khác, chỉ là có thể quen biết một cao cấp may vá, sau này sẽ có tác dụng lớn.

- Xem ra ta sai lầm rồi, thật ra thì cung tiễn thủ vào đây sẵn quái cũng không khó khăn lắm!

Dương An nghiêng ngẫm cười cười, lại tiếp tục triết hạ thêm một mục tiêu.

Câu nói chơi của Dương An lúc này mà bị các cung tiễn thủ khác nghe được, nhất định khiến họ điên lên, thử hỏi có ai 3x đã luyện được kỹ năng lên cấp cao.

Mà nói cho cùng thì Hồ Vương lĩnh quả thật rất kì quái, nơi đây chẳng những quái vật phi thường hiếm thấy, ngay cả người chơi cũng không có một bóng.

Bản đồ của Địa Tinh Cấp Cát ghi rõ nơi này có số lượng quái vật xuất hiện rất lớn, thì cũng phải có lượng lớn người chơi sẵn quái chứ.

Sự ra khác thường tất có nguyên nhân, Dương An quyết định tìm tòi đến tột cùng.

Dương An cũng vì ‘bé quan’ một tuần mà cảm thấy buồn bực, một hai ngày này coi như là nghỉ ngơi đi, sau hai ngày lại tiếp tục cày cấp.

Thực lực mau chóng tăng lên, Dương An nhất định phải trả mối nhục khi bị đuổi giết bởi tên “Long thiếu gia”.

Một đường xâm nhập Hồ Vương lĩnh, càng ngày càng phát sinh nhiều chuyện phức tạp, bắt quá đối với Dương An cũng không phải là chuyện khó khăn, trên đường đi cũng có tiêu diệt vài con Hồ khô lồ cơ giới. Dù Hồ khô lồ cơ giới lấy năng lực phòng thủ siêu cường mà nổi danh cũng không cản được công kích của Dương An, toàn bộ đều chỉ hai ba tiền là nằm.

Tiếp tục đi vào, phía trước liền xuất hiện một khe núi nhỏ, bên trong là chi chít tảng đá hình dáng kỳ quái, xen lẫn vài bụi cây.

- Hừm!

Dương An bỗng nhíu mày, bước đi tạm thời dừng lại, lắc mình một cái liền núp sau một gốc cây thấp.

Ngay tại lúc quan sát khe núi từ xa, Dương An cảm nhận được một loại cảm giác thập phần quái dị, Dương An liền ý thức được, có đạo tặc.

Dương An giấu mình sau gốc cây, sau đó cẩn thận nhô đầu ra thì triển kỹ năng Nguyệt Ảnh – nguyệt độc.

Trong con ngươi đen nháy loé lên ánh sáng xanh nhạt, Dương An tập trung vào lối vào ở khe núi, chậm chậm xuất hiện bóng dáng của bảy tên đạo tặc 4x.

Bảy tên đạo tặc này tiềm hành (ẩn nấp) phân tán ở đồng loạn thạch trước khe núi, hơn nữa vị trí thập phần bí mật, nếu không phải Dương An chuyển chức thành Nguyệt Ảnh xạ thủ năng lực cảm giác đại thắng, thì nhất định sẽ rơi vào mai phục của bọn chúng.

Dương An thầm nhớ kỹ vị trí của bảy tên đạo tặc rồi núp về sau gốc cây, thầm nghĩ:

- Theo vị trí ẩn nấp của mấy đạo tặc này thì chắc họ không phải muốn mai phục mà là canh gác.

- Chỉ là canh gác mà điều động tới bảy đạo tặc 4x, chín phần là là trong khe núi có đồ tốt.

Dương An không nhịn được cười nhẹ một tiếng.

“Thứ tốt” theo lời của Dương An đương nhiên không đơn giản như vậy.

Đã phát hiện “Thứ tốt” tự nhiên là muốn đi xem, Dương An thi triển kỹ năng tiềm ảnh cấp 7, thân ảnh lập tức ẩn vào hoàn cảnh chung quanh bên trong.

Lấy kỹ năng ẩn thân của cung tiễn thủ đối phó với kỹ năng ẩn thân của đạo tặc, trừ Dương An cũng không có nhiều người có thể làm được.

Hiệu quả ẩn hình của tiềm ảnh cấp 7 rất mạnh, nhưng Dương An vẫn tận lực thu liễm khí tức, chậm rãi đi qua các đạo tặc, thâm nhập vào bên trong.

Trong đêm tối Dương An có thể đi qua bãi quái vật dày đặc, nên đi qua khe núi cũng không có bao nhiêu khó khăn, nhưng mà vẫn cần phải cẩn thận, hơn nữa mình đã phát hiện được đạo tặc ẩn thân thì người khác cũng có thể phát hiện ra mình.

Dương An nín thở, cẩn thận bước đi giữa đồng loạn thạch mà không để lộ ra dấu vết gì.

Dọc đường không bị phát hiện nên không bao lâu sau, Dương An đã đi qua vị trí các đạo tặc canh gác, mà thời gian hiệu lực của tiềm ảnh cũng sắp hết, nên di chuyển nhanh hơn, thân ảnh vừa loé lên đã chui vào sau một tảng đá bên trong.

Dựa vào tảng đá to gấp đôi thân hình che chắn, Dương An mới hiện ra thân ảnh, lúc này mới thở phào một hơi, loại chuyện lén lút này cũng không có dễ làm a.

Cũng không biết phía trước còn có lính gác ẩn núp hay không, Dương An đợi tiềm ảnh cooldown xong, lại ẩn hình rồi mới đi tiếp.

Lợi dụng kỹ năng nguyệt độc cùng tiềm ảnh, Dương An đã né được hai “Trạm gác”, sau cùng cũng vào được bên trong khe núi.

60. Chương 60: Hồ Vương Răng Kiếm Cơ Giới

Tuy rằng còn chưa xâm nhập vào trong khe núi, chưa có động tĩnh gì, nhưng Dương An đã nghe thấy phía trước truyền đến tiếng huyền não, có tiếng nổ vang của các loại ma pháp dày đặc, còn có tiếng la hét của người chơi, nhưng đặc biệt trong số đó Dương An nghe thấy tiếng rống quái dị của một quái vật nào đó.

- Phía trước nhất định là có động tĩnh rất lớn, có thể là có một gia tộc nào đó đang bao vây để “hấp diêm” một con Boss to đây, cũng không biết là gia tộc nào nữa!

Dương An trong đầu đầy ý tưởng hài hước, liền đi men theo góc tối cạnh khe núi, quái thạch và cây cối dày đặc cả lối đi.

Hồ Vương lĩnh có không ít khe núi sâu vào trong, nhưng chỉ có một chỗ là trống trải sau bãi đá vụn, xung quanh ba mặt vách núi, ra vào chỉ một đường.

Hiện giờ chỗ bãi đá trống trải này tụ tập đến hơn một trăm người chơi, dưới đất còn có khoảng chục thi thể của người chơi nằm la liệt, có thể thấy được tràng chém giết thảm liệt đến mức độ nào (DG: quá bình thường mà ông tác giả cứ phóng đại lên).

Chỉ thấy có hơn mười người chức nghiệp không giống nhau đang vây quanh mấy con Hồ khôi lỗi cơ giới hình thể thật lớn, công kích có thể không nhịp nhàng, nhưng tạm coi là chấp nhận được tiến thoái có độ.

Dương An càng nhìn càng khẳng định phía dưới chắc chắn là đoàn đội người chơi thuộc về một gia tộc nào đó, cũng chỉ có ở mức gia tộc* mới có được tổ chức ra ngô ra khoai như vậy.

(*Biên: định để là gia tộc nhưng mà tác giả nó lại viết theo kiểu phân chia ngôi thứ gia tộc, nên để nguyên gốc, nhưng có thể hiểu gia tộc trong game là gia tộc nhé)

Liên minh Quang Minh hiện giờ đang có ba đại quái vật, cũng chính là ba đại chiến minh*, ba đại quái vật này trong liên minh Quang Minh có thể nói là không thể lay động được, cũng có rất ít người chơi dám trêu chọc vào thành viên của ba con quái vật này, bởi dù số lượng thành viên của ba đại chiến minh tổng cộng cũng chỉ có hơn một trăm năm mươi vạn người, chưa được 1/100 số người chơi trong liên minh Quang Minh, nhưng thành viên bên trong ba chiến minh này thường hoành hành ngang ngược, loại trừ thực lực cá nhân ra còn có sự chống lưng của tổ chức chiến minh.

(*liên minh trong chiến đấu, gồm nhiều gia tộc bang hội hợp thành)

Chỉ cần đụng vào một thành viên của gia tộc, lập tức sẽ dẫn theo sự truy giết của cả hàng nghìn thành viên khác trong gia tộc ấy.

Dương An đối với thành viên của các gia tộc luôn có một loại thống hận từ trong tâm tính, không chỉ là lúc bị Long thiếu gia đui giết, mà còn có chuyện như các thành viên trong gia tộc có các hành vi bỉ ổi tồi tệ, như vây cướp quái, đoạt bảo, không có chuyện ác nào là không làm, vì thế Dương An mới nảy sinh ra một ý tưởng điên cuồng.

Trên một mỏm núi cao hơn bãi đá khoảng 70 mét, Dương An núp mình vào trong một bụi cây, cẩn thận quan sát động tĩnh bên dưới.

Giữa bãi đá, trừ hơn một trăm người chơi, thứ bắt mắt nhất chính là ‘Đại gia hỏa’ đang bị vây ở giữa kia (con boss đó mà), chung quanh nó còn có vài con quái hộ vệ.

‘Đại gia hỏa’ bề ngoài so với Hồ khô lồi cơ giới không khác nhau lắm, chỉ là về hình thể thì to lớn khủng bố hơn nhiều, cao chừng 4 mét, cơ thể kim loại ánh lên sắc trắng bạc chi chít vằn, móng vuốt ở bốn chân cùng hàm răng sắc nhọn như những lưỡi kiếm đều lóe lên màu vàng rực rỡ, hai mắt đỏ ngầu không ngừng chớp động, cổ họng liên tục phát ra tiếng gầm rống quái dị.

Dương An từ xa đánh một đòn Nguyệt Độc tới Hồ cơ giới thật lớn kia.

Hồ Vương rằng kiếm cơ giới: boss vương giả cấp 35, HP: 254756/500000

- Sao! Những người này dám bao vây hạ thủ một con boss vương giả 3x, mà còn có thể áp chế nó đến mức này, thật sự là không đơn giản.

Dương An không khỏi nhíu mày.

Phía dưới, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đang bị bốn năm đại thuấn giáp chiến sĩ áp chế, còn có mấy thú huyết cuồng chiến sĩ cùng với dã man nhân cuồng chiến sĩ cùng vây công, cho dù quái cơ giới cấp vương giả có tốc độ linh hoạt này cũng bị áp chế xuống, ngay cả việc chuyển thân cũng rất khó khăn, lực lượng cường đại bị ngăn trở không thể phát huy được, chỉ có cái đuôi giống như roi sắt kia là không ngừng quất xuống, chỉ là chiêu này cũng không mang lại nhiều hiệu quả lắm, những chiến sĩ đứng gần phản ứng nhanh một chút là đều có thể né tránh được.

Còn bên ngoài năm con boss hộ vệ cũng đã bị những tên chiến sĩ khác cách li ra xa, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới bị cô lập, nếu như không có phát sinh gì ngoài ý muốn thì đám người chơi bên dưới hẳn có thể giải quyết gọn con boss cấp vương giả này.

Đương nhiên, Dương An không tin rằng con boss vương giả 3x này chỉ có lực lượng như thế, vở kịch hay đương nhiên là ở phía sau.

Dương An đưa ánh mắt xuống người chơi phía dưới, đồng thời thi triển kỹ năng Nguyệt Độc, chứng kiến tất cả đều là cấp 4x, cấp bậc cao có thấp có, trang bị cũng hoàn mỹ, những người chơi này nếu không phải đoàn đội tinh anh trong một gia tộc, chắc cũng không khác bao nhiêu.

Mặc dù biết đại đoàn thể hơn trăm người này không đơn giản, nhưng khi theo Nguyệt Độc chứng kiến được đội hình như thế, Dương An cũng không khỏi cả kinh, đoàn thể này rất có thể là một tuyến trong một gia tộc vào đó.

Nhìn thấy huy chương trước ngực của các thành viên trong nhóm xong, phán đoán của Dương An đã được khẳng định.

Đây là một cái huy chương có hình Huyết Lang, tộc chương thuộc về gia tộc Huyết Lang.

Mặc dù hiểu biết của Dương An về các gia tộc lớn không phải là rõ ràng biết hết được, nhưng một số thông tin cơ bản thì Dương An cũng biết tương đối.

Huyết Lang gia tộc là một trong năm đại gia tộc của Hắc Ám thị huyết chiến minh.

Trong tam đại chiến minh, phải nói đến Hắc Ám thị huyết chiến minh có thanh danh tương đối “Bốc mùi”, thành viên bên trong có những hành vi ác liệt nhất, cướp quái, cắn trộm, hấp diêm, thông @ss, không chuyện xấu nào là không làm.

Nếu như là một đoàn thể bình thường bao vây hạ boss thì Dương An cũng sẽ chỉ đến để xem náo nhiệt cùng lắm là xem có chút tiện nghi nào không để chiếm lấy, nhưng hôm nay lại gặp được gia tộc trong chiến minh

bốc mùi hạng nặng này thì bỗng nhiên Dương An lại có ý muốn xả thân vì nghĩa dạy cho bọn này một bài học để bớt mùi thối đi một chút.

Từng có kinh nghiệm đụng độ boss cấp vương giả, Dương An biết rõ sự đáng sợ của nó, nên bây giờ nhìn thấy Hổ Vương rằng kiếm cơ giới kia tuy hoàn toàn bị áp chế, thêm HP của nó lại bị đánh tụt đến hơn 2/3, nhưng Dương An tuyệt đối tin rằng con boss này sẽ không bị giết dễ dàng như thế.

Hồi Dương An còn ở cấp 2x bởi vì tò mò mà đã từng thử đi tìm hiểu về thực lực boss vương giả. Đến buổi tối, mấy tên ‘Đại gia hỏa’ vào ban ngày khó gặp đi ra ngoài hoạt động, Dương An tiêu tốn một ít thời gian cuối cùng cũng may mắn gặp được một con boss 1x vương giả, mặc dù chỉ là boss cấp 1x nhưng Dương An cũng phải trải qua cừ tử nhất sinh mới có thể đem lại một ít tổn thương cho nó mà thôi.

Từ đó về sau, Dương An cứ tiếp tục bình bình an an mà luyện cấp, luyện kỹ năng để tăng cường thực lực, vì hẳn biết nếu thực lực chưa đủ thì tốt nhất đừng có trêu chọc vào những thứ khủng bố kia.

Boss cấp vương giả khủng bố không chỉ là thực lực của nó, còn có trí tuệ của nó. Boss vương giả cấp 35 với đại boss không sai biệt lắm, thêm nữa mấy chủ ban cho bọn chúng trí tuệ có thể so được với nhân loại. Boss vương giả cường đại nhất là ở năng lực chỉ huy, một con vương giả tuyệt sẽ không hành động đơn độc một mình, mà nhất định bên người sẽ có một lượng lớn hộ vệ, mà sau khi bị công kích trong một thời gian nhất định thì sẽ lập tức triệu tập toàn bộ quái vật trong lãnh địa trở về bên cạnh để “Hộ giá”, như quân đội thống nhất tướng lĩnh để cùng nhau tác chiến, đây chính là vương giả trong quái vật.

Lần đó, Dương An chính là bị một đợt quái vật như thủy triều thiếu chút nữa đè chết.

Hiện tại chứng kiến bên cạnh Hổ Vương rằng kiếm cơ giới trừ năm con hộ vệ cấp boss thì không có một con quái phổ thông nào, xem ra Huyết Lang gia tộc đối với việc săn boss vương giả đã có hiểu biết nhất định nên đã sớm có kế hoạch đem toàn bộ quái phổ thông tại Hổ Vương lĩnh thanh lý rồi.

Nghĩ như thế, Dương An đã hiểu được tại sao dọc đường khi tiến vào đây đi chỉ thấy vài con quái cấp phổ thông mà thôi.

- Xem ra Huyết Lang gia tộc so với trong tưởng tượng thì càng lại càng lợi hại hơn a.

Dương An tràn đầy tiêu ý, lại núp tiếp tùy thời cơ ra tay ‘xuất thủ tương trợ’.

61. Chương 61: Bảo Vật Của Boss Vương Giả

Dương An lẳng lặng trốn phía sau mấy tảng đá lớn cách hiện trường 70 mét, không quá xa người chơi bên phía dưới, chỉ là tất cả sự chú ý của đám bên dưới giờ đã được tập chung hết lên người con boss Hổ Vương rằng kiếm cơ giới cùng mấy con tiểu boss kia, nên cũng không ai phát giác được đang có một kẻ rình trộm như bọn hắn.

(DG: mình dịch sao nó giống nhìn trộm gái tắm thế nhỉ)

Hổ Vương rằng kiếm cơ giới không ngừng phát ra tiếng rống có mang âm hưởng kim loại ma sát, muốn vồ đến công kích thịt sạch đám mạo hiểm giả đáng giận này, nhưng đáng hận ở một chỗ thân thể máy móc khổng lồ của nó lại đang bị vây chặt, muốn chuyển thân còn khó chứ nói chi đến việc vồ đến!

Mấy thuẫn giáp chiến sĩ của Huyết Lang cao thủ này cũng coi như là cao thủ, trong đó có thuẫn giáp chiến sĩ chủ lực gánh vác phần việc nặng nề nhất là phần đầu con boss, có hai người khác khóa chặt hai chi trước của con boss, chỉ cần con boss có động tĩnh gì mới là sẽ có một thuẫn kích chặn trước lối đi của boss, khiến cho lực lao về phía trước của nó bị giảm đi, cuối cùng phía sau chính là lại có thêm hai người nữa giữ chặt phần eo lại hạn chế năng lực hành động của boss vương giả.

Hổ Vương rằng kiếm có sức mạnh tương đối cường đại, một một động tác giãy giụa đều khiến mấy thuẫn giáp chiến sĩ đáng ghét kia bị thương, nhưng ngay sau đó phía sau lập tức phóng tới hơn mười cái trị liệu thuật của Quang Minh mục sư, buff đầy HP của mấy thuẫn giáp chiến sĩ cận chiến.

Có quang minh mục sư hậu thuẫn, thuẫn giáp chiến sĩ cũng không lo lắng ở mặt sau, lập tức lại có thể tiếp tục nhào lên chặn boss.

Có thể thấy được thuẫn giáp chiến sĩ kỹ thuật cao siêu cùng Quang Minh mục sư bất kể ở đâu đều là hạch tâm trong tác chiến đoàn thể.

Mặt khác mấy tên cuồng chiến sĩ, dã man nhân cuồng chiến sĩ, kiếm sĩ cùng các chức nghiệp cận chiến khác thì lại nhờ sự che chắn của thuẫn giáp chiến sĩ mà phát huy công kích, mục tiêu công kích của bọn họ đều nhằm vào vị trí của các khớp của boss, hiển nhiên là muốn phá hư các khớp nối, hạ thấp năng lực hành động của boss trên diện rộng.

Đáng tiếc, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới này cấp độ cũng là cấp vương giả, các khớp nối cũng không phải là có thể dễ dàng phá vỡ như vậy.

Chức nghiệp công kích vật lý tạo ra sát thương cực kỳ bé nhỏ đối với Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, nhưng Huyết Lang gia tộc này là một đại đoàn thể điển hình lấy ma pháp làm chủ, tỉ lệ chức nghiệp pháp hệ vượt qua mức 60%.

Hơn chục nguyên tố thao khống sư các hệ mới thật sự là chủ lực công kích, cứ một vòng rồi lại một vòng nguyên tố ma pháp ném xuống như bom, lớp da kim loại dày cộp sáng bóng của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới khi thì bị tầng tầng bằng nguyên tố bao trùm, khi lại lách tách điện quang, nhưng thiệt hại nhiều nhất vẫn mà do hỏa nguyên tố ma pháp mãnh liệt dội cho biến sắc thành đen.

Chủng loại cơ giới phòng ngự vật lý lực siêu cường, nhưng kháng tính đối với ma pháp thì lại yếu đến thảm, một lượt lại một lượt ma pháp đánh xuống dưới, HP của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới lấy mất thường cũng có thể nhìn thấy đang có đều đặn tụt xuống.

Dương An cũng là lần đầu tiên đứng gần như vậy quan sát loại chiến đấu quy mô hơn một trăm người bao vây tiêu trừ boss, mặc dù đối với người của Huyết Lang gia tộc không có cảm tình gì, nhưng lại là bị tình cảnh này làm cho rung động.

Mà thứ hấp dẫn Dương An nhất chính là khôi lỗi cơ giới, đỉnh cao của chức nghiệp thuật sĩ luyện kim cơ giới.

Trong đám người của Huyết Lang gia tộc có mấy người là thuật sĩ luyện kim cơ giới, khôi lỗi cơ giới của bọn họ đều là Thạch Tượng Quỷ. Thạch Tượng Quỷ cơ giới là khôi lỗi cơ giới thường thấy nhất, toàn thân do kim loại đặc thù tạo thành, lấy các loại bảo thạch riêng biệt làm hạch tâm, từ đó dùng các loại phù văn luyện kim tương ứng, khiến Thạch Tượng Quỷ cơ giới có thể hoạt động. Cặp cánh dơi sau lưng Thạch Tượng Quỷ cơ giới cũng là do kim loại luyện thành, khiến nó có thể phi hành trong tầng trời thấp.

Mấy thuật sĩ luyện kim cơ giới một bên thi triển skill công kích, một bên khống chế Thạch Tượng Quỷ cơ giới bay đến bên cạnh boss phụt ra từng luồng khí lạnh, cũng có thể để làm cho tốc độ boss chậm đi.

Lại qua hơn mười phút, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đã lại bị đánh tụt hơn mười lăm vạn HP, mà bên phía 5 con hộ vệ cũng chỉ còn có 3, 2 con đã bị làm thịt.

Đứng nhìn thành viên Huyết Lang gia tộc có vẻ càng đánh càng thuận tay, khiến Dương An một điểm cũng không lo lắng.

Kì thật thời điểm kế tiếp mới là mấu chốt, đoàn thể người chơi chẳng những phải phòng bị boss cuồng bạo vô đến, mà bản thân người công kích cũng bắt đầu xảy ra vấn đề, cho dù chức nghiệp pháp hệ có ý thức giữ lại mana, nhưng phải trải qua thời gian tấn công dài như vậy đã không ít người xuất hiện tình trạng hết mana.

Quang Minh mục sư càng chịu áp lực cực lớn, nếu đằng sau mà mục sư buff không kịp thì thuẫn giáp chiến sĩ ở phía trước sẽ rất nhanh không chịu được mà chết, đến lúc đó rồi thì kết quả thật dễ đoán, boss tự do tung hoành điên cuồng quét tới chức nghiệp pháp hệ yếu ớt phía sau, nếu không xử lý tốt kết cuối cùng khả năng là diệt đoàn.

Boss cũng không phải là giết dễ dàng như vậy!

Bởi vì cái gọi là: Hành bách lý giả bán cử thập (đi trăm dặm thì chín mươi dặm mới là giữa đường). Càng về sau, đường đi lại càng gian nan.

Có điều nếu như thành viên Huyết Lang có thể chịu được, thì trong bóng tối Dương An chỉ cần ‘giúp một tay’ tình huống sẽ trở nên càng thú vị.

Dương nhiên, Dương An là đi giúp con boss vương giả.

- Ấy!

Nhìn xuống chiến trường phía dưới, Dương An bỗng nhiên nhướng mày, không phải là hấn bị lộ mà là bỗng nhiên hấn nhớ tới chuyện trọng yếu.

- Sao mình lại quên bảo vật của boss vương giả nhỉ?

Dương An không khỏi tự mắng mình một câu.

Sau lần thử đối chiến với boss vương giả nhận lấy thảm bại, khi tiếp nhận nhiệm vụ tiến giai cấp 29 lên 3x, Dương An đã hỏi Vũ Nguyệt về điều này, kết quả bị Vũ Nguyệt mắng một trận, nhưng cuối cùng cũng tiết lộ một điều bí mật.

Nguyên lại là mỗi một boss vương giả đều là vua trong đám quái vật, địa vị tôn quý, cho nên ở bên trong sào huyệt của nó tất nhiên sẽ cất chứa không ít bảo vật.

Lúc ban ngày, số lượng boss vương giả có thể nói là ít càng thêm ít, hơn nữa lại phi thường cường đại, cũng không phải dễ dàng bị giết, bởi vậy người chơi biết bí mật kia cũng không nhiều, mà kể như có ai biết thì cũng sẽ không dễ dàng nói cho người khác.

Nhớ tới bảo vật của boss vương giả, hai mắt Dương An sáng lên, rời ánh mắt khỏi chiến trường đang kịch liệt ở dưới kia. Hấn đưa mắt tìm tòi quét khắp các khe núi để tìm sào huyệt của boss vương giả.

Một lúc sau, miệng Dương An nhếch lên một nụ cười đắc ý. Rốt cục thì hấn cũng tìm thấy sào huyệt của boss nó, nằm ở vách đá phía bên tay phải của sơn linh, một sơn động bí mật giấu sau tảng đá lớn.

Vách núi cũng không phải quá dốc, Dương An muốn leo lên không mấy khó khăn.

Nhìn Hồ Vương rằng kiếm còn hơn mười vạn HP, còn có thể duy trì một hồi lâu nữa nên hiện tại bây giờ đột nhập vào trong hang ăn cắp bảo vật của nó là thời cơ tốt nhất.

- Các người ở ngoài này chơi nhé, ta đi vào trong một chút sẽ trở lại.

Dương An đắc ý cười rồi sau đó kéo mũ của áo choàng xuống đem giấu đi hơn nửa khuôn mặt, sau đó thì triển tiếm ảnh ẩn thân, chậm rãi đi đến hướng vách núi kia.

Để đề phòng vạn nhất bị thành viên Huyết Lang phát hiện ra ID của mình, Dương An lựa chọn công năng che dấu của Nguyệt Ảnh xạ thủ, đem ẩn toàn bộ thuộc tính bản thân.

- Bảo vật mà boss vương giả 3x cất chứa hấn là không kém.

Dương An thật chờ mong, một bên cẩn thận đi lên.

Khoảng cách có phần hơi xa hơn nữa lại còn phải cẩn thận, Dương An không dám đi tới quá nhanh, hấn thường tìm các tảng đá lớn để nấp, cuối cùng sau khi thi triển hết hai lần tiếm ảnh, Dương An rốt cục cũng đã tới sào huyệt của Hồ Vương rằng kiếm.

62. Chương 62: Hoàng Cầu Tử

- Lang Nha lão đại, anh đoán thử xem giết boss 3x cấp vương giả có rơi ra trang bị cấp truyền thuyết hay không đây?

Một thuật sĩ luyện kim cơ giới trẻ tuổi trong Huyết Lang gia tộc một bên khổng chế Thạch Tượng Quỷ cơ giới, một bên hưng phấn nói chuyện cùng Quang Minh mục sư bên cạnh.

- Tuy rằng trong hiện giờ đang là buổi tối, nhưng cậu cũng đừng quá mơ mộng chứ, tối thiểu cũng phải là boss 5x thì mới có cơ hội rơi ra trang bị cấp truyền thuyết, boss vương giả 4x cũng có chút xác suất nhất định, nhưng cho dù là gia tộc tinh anh cũng không dám tùy tiện trêu chọc đám quái vật biến thái đấy, cậu cho là trang bị cấp truyền thuyết dễ rơi ra lắm sao!

Quang Minh mục sư tên Lang Nha liếc thuật sĩ luyện kim cơ giới một cái, sau đó liền đi ra chỗ khác một bên chỉ huy chiến đấu, một bên chú ý tình huống của các thuật giáp chiến sĩ.

Nhìn bộ dáng của Lang Nha hẳn là người đứng đầu đoàn thể, cấp 45, mặc một bộ trang bị hoàng kim 4x, tuy không phải là sáo trang nhưng mà ở thời điểm hiện tại cũng coi như là cao cấp, mà quan trọng nhất là cây pháp trượng đang cầm trên tay thỉnh thoảng toả ra ám kim, là một pháp trượng cấp ám kim, từ đó thấy được thân phận của Lang Nha ở gia tộc Huyết Lang không tầm thường.

- Tuy rằng sẽ không rơi ra trang bị cấp truyền thuyết nhưng trang bị ám kim thì có tỉ lệ rất lớn.

Lang Nha lại nói.

Chiến đấu tạm thời cũng coi như là ổn định, Lang Nha mới có thời gian nói chuyện phiếm.

- Ám kim trang bị cũng tốt a!

Thuật sĩ luyện kim cơ giới tinh thần vẫn còn hưng phấn, giống như là đã thấy được Hồ Vương rằng kiếm ngã xuống, rơi ra cả đồng trang bị, lại nói:

- Lão đại, thu hoạch lần này hẳn là chúng ta còn quyền chọn trước, nói thế nào thì cũng là do chúng ta phát hiện ra boss.

- Uhm!

Lang Nha đáp,

- Lần này cũng là may mắn của chúng ta, nếu không phải đoàn tinh anh của gia tộc có nhiệm vụ khác, cho dù là chúng ta phát hiện trước thì cũng không tới phiên chúng ta.

- Lấy thực lực của lão đại được tuyển vào tinh anh đoàn chỉ là chuyện sớm muộn, đến đó nhất định phải nhớ đến thằng em nhé, có trang bị cực phẩm không xài thì cũng cho thằng em nha.

Thuật sĩ luyện kim cơ tăng bốc.

Lang Nha lắc đầu nói:

- Muốn tiến vào tinh anh đoàn cũng không dễ như vậy, không đạt tới cấp 49, mặc một thân trang bị ám kim, cũng đừng mơ đứng vững được trong trận tuyến, hơn nữa người trong đó toàn là những kẻ biến thái mỗi người đều có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, không phải thứ mà đoàn thể chúng ta có thể so sánh, như lần này chỉ vậy giết một con boss vương giả, nếu không phải tộc trưởng nhắc chúng ta phải tiêu diệt sạch các bãi quái lân cận thì việc vậy giết cũng không thuận lợi đến như vậy.

Hai người vài ba câu chuyện phiếm thì trận chiến cũng đã tới hồi kết.

- Lão đại, một bộ phận nguyên tố thao khống sư cùng mục sư đã gần hết mana.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới nói với Lang Nha.

Lang Nha nhíu mày nói:

- Những người còn mana thì vẫn tiếp tục công kích, hết mana thì mau chóng hồi phục, mau chóng bổ sung, cùng lúc đợi thời gian cooldown sử dụng bình mana hết, khi lượng HP của Hồ Vương rằng kiếm dưới mười vạn thì lập tức toàn lực công kích.

- Dạ!

Thuật sĩ cơ giới lập tức truyền mệnh lệnh của Lang Nha ra. Còn Lang Nha thì ra chỉ huy nhóm cận chiến cùng với mục sư.

- Lão đại, Cầu Tử đã phát hiện được sào huyệt boss vương giả.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới lại báo cáo.

- Tốt, kêu Cầu Tử tìm tòi cẩn thận một chút, tộc trưởng nói đồ vật ở đó cũng không kém đồ vật mà boss rơi ra.

Lang Nha có chút khấn trương nói.

Đại đoàn thể mà Lang Nha đang dẫn dắt cũng coi như một đường trong gia tộc Huyết Lang, tuy chưa có kinh nghiệm săn boss vương giả, đối với tình huống này cũng không biết nhiều lắm, nhưng lại được tộc trưởng gia tộc chỉ điểm, chiến đấu mới thuận lợi như vậy.

Gia tộc Huyết Lang là một trong năm đại gia tộc thuộc phe Hắc Ám Thị Huyết trong tam đại chiến minh, tộc trưởng cũng là một cường giả 5x truyền thuyết, kinh nghiệm săn boss tự nhiên rất phong phú, còn biết được những bí mật mà hiếm người biết tới.

Lang Nha cùng với những thành viên trung tâm cũng rất hưng phấn, xử lý xong con boss này với lại lấy được đồ trong sào huyệt nó, thì thực lực của họ sẽ tăng lên, lúc đó có thể tiếp tục săn boss tạo thành một vòng tuần hoàn.

Nhưng mà, ngay lúc này luyện kim cơ giới lại có báo cáo, có điều lần này là một tin tức xấu.

- Lão đại, Cầu Tử bị người giết chết.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới khấn trương nói.

- Cái gì? Chẳng lẽ còn có người khác sao?

Lang Nha không khỏi giận dữ, mắt thấy bảo vật tới tay vậy mà lại xuất hiện sự tình ngoài ý muốn.

- Biết là ai không?

Lang Nha giận dữ thấp giọng hỏi, sự bình tĩnh ban đầu đã biến mất.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới lắc đầu:

- Cầu Tử ở trong thông đạo luân hồi* nói không thấy được hình dạng của người kia, kì lạ là sau khi hắn bị giết thì hệ thống không thông báo danh tính của người kia.

(Biên: *Thông đạo luân hồi tương đương với điểm hồi sinh, kiểu về làng ý mà)

- Con bà nó!

Lang Nha mắng một tiếng.

- Trước tiên mặt kệ bên kia, nhanh xử lý xong con boss này đã đã.

- Đkm, người nọ nhất định là đạo tặc bằng không làm sao có thể né tránh khỏi nhiều người như vậy được, biết vậy liền mang thêm vài cung tiễn thủng lại đây.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới cũng mắng.

Cung tiễn thủ 4x, có thể học được kỹ năng “Ứng nhân” nhìn được ẩn hình, nhưng Hắc Thạch trấn đa số là quái vật dạng cơ giới, cung tiễn thủ không tạo ra bao nhiêu tác dụng, bởi vậy các đoàn thể hoạt động gần đây đều không có cung tiễn thủ.

Dương An lết lút đi qua hơn một trăm thành viên Huyết Lang, sau khi sử dụng hai lần tiềm ảnh cũng đã đến được cửa động bị khuất.

- Cuối cùng cũng tới, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới cùng với hộ vệ của nó đều bị dụ xuống kia, ở đây chắc hẳn không có quái.

Dương An cười cười nghĩ thầm.

Bất quá để an toàn, Dương An chờ tiềm ảnh cooldown xong mới đi vào.

Dương An ẩn thân đi nhanh vào trong huyết động, bên ngoài chiến đấu đã gần kết thúc, phải làm nhanh và an toàn trong đây, sau đó còn ra ngoài “Hỗ trợ”.

(Biên: khôn nạn phết)

Trong huyết động quả nhiên không có quái vật, tuy trong đây quanh co khúc khuỷu nhưng lại không bị tách lối, Dương An đi một đường thẳng tiến, tốc độ rất nhanh.

Nhưng mà ...

- A!

Sắp đến cuối hang, vừa đi ngang một góc thì lại thấy được hình dáng của một người chơi, thân ảnh Dương An lóe lên, lùi trở về.

Người chơi kia mặc một thân bì giáp, trên tay cầm một thanh trủy thủ màu lục, là một đạo tặc.

- Không nghĩ đạo tặc của Huyết Lang cũng tìm tới được đây, nhất định hắn cũng cho rằng nơi đây rất an toàn, cho nên mới không ẩn thân.

Dương An nghĩ thầm.

Nguyệt Độc thi triển ra, có thể thấy được đạo tặc kia tên Hoàng Cầu Tử, cấp 43.

- Muốn cướp bảo vật của ta, thật không biết chữ “Chết” viết thế nào.

Ánh mắt Dương An ngưng tụ sát khí.

Nhẹ nhàng rút từ ống tên một mũi Lạc Nguyệt tiễn, giương cung lên Dương An chậm rãi tiến tới gần tên đạo tặc, sát khí giấu kín.

Đạo tặc Hoàng Cầu Tử vẫn còn đang chậm rãi tìm kiếm tại chỗ sâu nhất trong hang, mà một chiếc rương lớn lóng lánh ánh kim cũng chậm chậm xuất hiện ở trước mắt hắn. Tâm tình của hắn còn đang kích động nên không phát hiện ra có một người chơi cũng đang lặng lẽ phía sau, cho đến khi cảm nhận được một cỗ hàn khí truyền đến.

- Không tốt, có đạo tặc!

Hoàng Cầu Tử cảm giác được một cỗ hàn ý quen thuộc, trong lòng không khỏi căng thẳng.

Trong đoàn thể thực lực của Hoàng Cầu tử cũng có thể coi là đứng đầu, cảm giác được hàn ý phía sau, là đạo tặc hắn đương nhiên biết đó là cái gì, liền thi triển một kỹ năng Động Hình (một dạng ẩn thân), hơn nữa có thêm hai giây vô địch.

(DG: người ta còn gọi là chuẩn men trong 2s ^^)

Thấy động tác của Hoàng Cầu Tử, Dương An mỉm cười, vừa rồi hắn đem đầu tên kê sau gáy của Hoàng Cầu Tử, cố ý lộ sát khí, giả vờ làm đạo tặc, chính là để lừa Hoàng Cầu Tử thi triển kỹ năng Động Hình, sau đó chủ động tấn công rồi hắn mới ra tay phản kích.

(Biên: chỗ này nvc lừa chú kia đánh trước để chiến lại khỏi ăn điểm PK)

Dưới hiệu quả Nguyệt Độc, hành động của Hoàng Cầu Tử, Dương An đều thấy hết.

Dương An đưa lưng về phía Hoàng Cầu Tử rồi từ từ hiện thân.

Kỳ thật vừa Dương An không có đụng tới hắn nhưng do căng thẳng nên Hoàng Cầu Tử không lưu ý thông báo của hệ thống có bị người khác tấn công hay không, vừa thấy bóng dáng của Dương An lộ ra, hơn nữa còn ngu xuẩn quay lưng về phía hắn.

Đạo tặc tấn công từ sau là tốt nhất, có cơ hội Hoàng Cầu Tử liền nắm bắt, hướng tới gáy của Dương An tấn công, muốn đánh ngất Dương An.

Không cần nhìn thì Dương An cũng đã biết tâm tư của Hoàng Cầu Tử, không khỏi mỉm cười:

- Người bị lừa rồi!

Hoàng Cầu Tử định dùng lực sắc chủy thủ làm choáng tên “dở hơi không biết bơi” kia. Ai ngờ lúc đâm vào gáy Dương An lại chỉ nghe một tiếng “Đinh”.

63. Chương 63: Lý Nhĩ Tư Tàng Bảo Đồ

Nguyệt Ảnh Chi Vũ cấp 7, kỹ năng Nguyệt Ảnh 2x, vũ điệu hoa lệ dưới trăng, sau khi thi triển có 2 giây là vô địch, né tránh tăng lên tới 65%, tốc độ di chuyển tăng 50%, tác dụng liên tục trong 30 giây.

Dương An cố ý để sơ hở phần lưng, nghĩ muốn lừa gạt đạo tặc Hoàng Cầu Tử kia tấn công, sau đó sẽ hợp pháp mà ra đòn phản kích.

“Đinh!” một tiếng, ngay lúc chủy thủ của Hoàng Cầu Tử dùng sức chém xuống, Dương An bèn thi triển Nguyệt Ảnh Chi Vũ, thời gian 2 giây vô địch có thể cản lại đồng thời không chế kỹ năng của hắn.

Cùng lúc, Dương An nhận được nhắc nhở cho phép phản kích từ hệ thống.

“Sưu~” một tiếng, Dương An hăng hái xoay người tiến đến bên cạnh Hoàng Cầu Tử, Nguyệt Ảnh Chi Vũ tăng tốc độ lên 50%, lúc này tốc độ di chuyển của Dương An cực nhanh, Hoàng Cầu Tử chỉ có thể trông thấy một bóng người mờ ảo lướt qua mà thôi.

Hôn Thụy Tiễn!

(Hôn thủy: hôn mê)

Dương An vọt tới bên cạnh Hoàng Cầu Tử, dùng tốc độ cực nhanh bắn ra một cái Hôn Thụy Tiễn, Hoàng Cầu Tử trúng đòn lập tức rơi vào trạng thái ngủ say.

Hôn Thụy Tiễn là kỹ năng của cung tiễn thủ cấp 3x, dùng công kích mục tiêu ở cự ly gần, tác dụng khiến đối phương rơi vào trạng thái ngủ say 3 giây, nhưng tầm bắn chỉ hạn chế trong vòng 5 mét.

Hôn Thụy Tiễn này chính là một trong những kỹ năng cận chiến tốt nhất.

Đánh lén thất bại, Hoàng Cầu Tử còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy bóng người màu đen kia chớp động qua lại, sau đó không hiểu sao trước mắt tối sầm, mất tri giác.

Dương An nhanh chóng lùi vài bước, giương tay mở cung bắn ra một đòn Liên hoàn tiễn.

Liên hoàn tiễn là một trong những kỹ năng đặc ý nhất của Dương An lúc ban đầu. Hắn cũng đã luyện tới cấp 10, một lần bắn ra liên tục tới 7 mũi tên. Do bản thân kỹ năng Liên hoàn tiễn này đã đủ biến thái, cho nên nâng cấp tới cấp 10 cũng không có biến chất gì lớn, chỉ là tỷ lệ bạo kích cùng một kích trí mạng tăng lên, thời gian cooldown cũng hạn chế, hơi hai phút đồng hồ mới có thể thi triển một lần.

Liên hoàn tiễn, bảy mũi tên liên hoàn, mỗi một mũi tên trong đó có điểm sát thương lên tới hơn 400 điểm. Đạo tặc Hoàng Cầu Tử một thân bì giáp không đồng bộ, khả năng phòng ngự không cao, HP cũng sẽ không vượt quá 700, trong nháy mắt đã bị giết chết!

Sau khi nhẹ nhàng xử lý tên đạo tặc dám cùng mình tranh đoạt bảo vật, Dương An bắt đầu đi lác đầu, cười khổ nói:

- Không có giấy phép giết người thật là phiền toái, xem ra phải nhanh chóng thăng cấp lên 4x, sau đó tiến vào chiến trường chính tà.

Giấy phép giết người mà Dương An nhắc đến kỳ thật chính là giá trị vinh quang, thông qua tiêu hao giá trị vinh quang là có thể triệt tiêu điểm PK. Người chơi có giá trị vinh quang, cho dù có ác ý giết người cũng không sợ hồng danh. Tuy nhiên giá trị vinh quang này chỉ có thể có được khi hoàn thành một số rất ít nhiệm vụ độ khó cao, hoặc là đánh chết quân địch trên chiến trường chính tà, mà chiến trường này chỉ người chơi vượt qua 4x mới có tư cách tiến vào.

Nhặt lên một kiện tử trang hộ oản (bao cổ tay) tuôn ra từ xác Hoàng Cầu Tử, Dương An liền hướng về chỗ bảo rương lỏng lánh ánh vàng kia đi đến.

Đương nhiên Dương An sẽ không chủ quan khinh địch như Hoàng Cầu Tử, hắn vẫn luôn lưu ý động tĩnh xung quanh, phòng ngừa có kẻ muốn đánh lén.

Nói tới đạo tặc Hoảng Cầu Tử, lúc này hắn đang vô cùng buồn bực trong thông đạo luân hồi, đánh lén thất thủ đã đành, lúc sau lại bị giết chết mà không biết đã phát sinh chuyện gì. Muốn báo thù cũng phải nhớ được ID người kia, thế nhưng hệ thống lại chỉ hiện lên mấy chữ “Bạn đã bị giết chết”, hoàn toàn không biết được người chơi đã giết chết mình là ai, vĩnh viễn cũng không thể báo thù.

Sau khi Dương An chọn công năng che giấu thuộc tính của Nguyệt Ảnh xạ thủ, công kích hoặc bị công kích, giết chết người khác hay bị người khác giết chết, tất cả đều không thông báo về thuộc tính của hắn.

Mang theo tâm trạng mong đợi cùng khẩn trương, Dương An chậm chậm mở bảo rương Hồ Vương rằng kiểm cơ giới đang cất giữ ra.

Bảo rương vừa mở, Dương An cảm thấy choáng váng, suýt tí nữa thì mất hắn đã bị hào quang tiền vàng lấp lánh trong rương chọc cho mù mắt rồi! (Tác giả: ta biết là có hơi chém gió...) Bảo vật trong rương nhìn qua đều là tiền vàng, ít nhất cũng phải 2, 3 nghìn.

Nhìn thấy một hòm toàn tiền vàng này, Dương An có chút cười không nổi:

- Không phải tất cả đều là tiền vàng chứ?! Cho ta hai kiện cực phẩm trang bị là được rồi!

Mong đợi bên dưới lớp tiền vàng còn có vài món trang bị, Dương An bắt đầu nhanh chóng nhặt tiền vàng trong rương ra.

Ngay lúc đó, Dương An cảm giác được sơn động hơi rung lên một chút, có điều hắn cũng không mấy để ý, cho rằng đó là do mấy người điều khiển nguyên tố bên ngoài phóng thích nguyên tố ma pháp mà thôi, nhưng ...

Một con boss cấp vương giả 3x đương nhiên sẽ không chỉ có mấy ngàn tiền vàng thế này.

Sau khi Dương An thu thập toàn bộ 2536 tiền vàng, bảo vật chân chính rốt cục cũng xuất hiện.

Năm viên bảo thạch màu phỉ thúy lớn chừng nắm tay, một kiện áo giáp chiến sĩ tỏa ra quang mang hoàng kim, ngoài ra còn có một tấm da dê cũ kĩ.

Dương An xem xét thuộc tính của kiện áo giáp, tuy không thể để cho bản thân dùng nhưng để mang bán cũng không tồi.

Thiên Lực Chiến Khải: phẩm cấp: hoàng kim, phòng ngự: 277—29, sức mạng +30, thể lực +26, nhanh nhẹn +15, né tránh +5, mang vào sẽ bổ sung kỹ năng bị động ‘thiên lực hộ thuẫn’, 10% tỉ lệ phản hồi công kích ở cự ly gần, yêu cầu cấp 40, loại chức nghiệp chiến sĩ, kiếm sĩ có thể trang bị.

- Cực phẩm! Thiên Lực Chiến Khải tuyệt đối là là cực phẩm cho chiến sĩ và kiếm sĩ, phòng ngự cùng thuộc tính không tệ, quan trọng nhất là có kỹ năng bị động thiên lực hộ thuẫn, có kỹ năng này thực sự quá thuận lợi cho chiến sĩ và kiếm sĩ rồi! Có nhảy vào giữa bầy quái cấp cũng không phải lo ngại!

Dương An trong lòng tràn đầy hưng phấn không thể che giấu.

Dương An tính toán, một kiện trang bị cực phẩm như này, nếu ném lên sàn giao dịch, tối thiểu cũng có thể bán được bốn đến năm ngàn nhân dân tệ.

Sau khi xem xong kiện chiến giáp cực phẩm kia, Dương An càng nóng vội muốn xem thuộc tính năm viên bảo thạch còn lại. Bảo thạch cấp cao so với trang bị cực phẩm còn hiếm có hơn, giá cả tuyệt đối không thấp hơn trang bị.

Mộng Huyền lục bảo thạch, bảo thạch cấp coi bảo (báu vật), dùng trong chế tạo khôi lỗi cơ giới cấp 4x.

Xem xong năm viên bảo thạch dùng làm hạch tâm của khôi lỗi cơ giới, tuy hiểu biết của Dương An đối với chế tạo cơ giới không hiểu biết nhiều lắm, nhưng hắn giá trị của bảo thạch cấp coi bảo sẽ không thể kém.

Trong Phong Vân, toàn bộ bảo thạch, tài liệu, dược liệu đều chia làm sáu phẩm cấp, lần lượt là: sơ, trung, cao, coi bảo, truyền thuyết, sử thi.

Hiện giờ chỉ còn lại một tấm da dê vô cùng cũ kỹ, cũng không biết nó là cái gì.

Tấm da dê này được bảo tồn rất tốt, tuy nhìn qua đủ thấy nó đã trải qua một đoạn tháng năm đáng kể, thế nhưng bên ngoài ngay cả một chút mục ruỗng cũng không có. Tuy nhiên không biết sao bên trong lại trống không, không có bất kỳ hình vẽ hay chữ viết nào.

Dương An chỉ có thể thử thi triển ‘Nguyệt Độc’, xem có đọc được cái gì không.

Liên tục thi triển năm lần Nguyệt Độc, hình vẽ trên tấm da dê rốt cục cũng hiện ra, Dương An nhìn hình vẽ có vẻ giống bản đồ.

Lý Nhĩ Tư tàng bảo đồ: thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới vĩ đại Lý Nhĩ Tư, sau khi đột phá thần cấp, liền đem một ít vật phẩm cơ giới cường đại đã chế tạo từ trước chôn giấu ở các nơi trên đại lục, tấm bản đồ da dê này ghi lại một nơi trong bảo tàng Lý Nhĩ Tư, dựa theo manh mối Lý Nhĩ Tư lưu lại này có thể tìm tới nơi chôn bảo vật.

- Bảo vật của Lý Nhĩ Tư!

Dương An giống như nhớ ra cái gì đó, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Sau khi nhận nhiệm vụ này, trước khi di chuyển tới tòa thành cơ giới Huyền Thiết thành này, Dương An đã từng lên diễn đàn game Phong Vân tìm hiểu một chút về thuật sĩ luyện kim cơ giới cùng truyền thuyết Địa Tinh, đây cũng là một loại trực giác Dương An có được sau khi hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức nghiệp ẩn tàng.

Nhiều khi, một số ít nhiệm vụ đặc biệt khác đều sẽ có quan hệ với một số truyền thuyết cổ xưa, việc này chính là sự trợ giúp rất tốt đối với hoàn thành nhiệm vụ.

Đúng như thế, Dương An đối với truyền thuyết Lý Nhĩ Tư có một chút hiểu biết.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới thần cấp Lý Nhĩ Tư chính là nhân vật sinh sống trước cuộc chiến phản loạn, là một trong những người được truyền thừa văn minh Địa Tinh sớm nhất, cũng chính là một trong những thủy tổ của chức nghiệp thuật sĩ luyện kim cơ giới. Lý Nhĩ Tư thích nhất là chế tạo ra một số vật nhỏ tinh xảo mà cường đại, cũng đem một số tác phẩm đặc ý chôn giấu đi, lưu lại cho người hữu duyên.

- Đồ do thuật sĩ luyện kim cơ giới thần cấp chế tạo hẳn là không tồi chút nào đi, hơn nữa địa điểm chôn giấu này hình như cách địa điểm bị linh hồn tổ tiên Địa Tinh bị cấm cố không xa!

Dương An lấy ra bản đồ Cáp Cát cấp để so sánh, bất giác sờ sờ chiếc nhẫn cấp truyền thuyết đeo ở ngón giữa tay trái, đây cũng là do thần tiên thủ truyền thuyết Vũ Nguyệt cho hắn, cùng là nhân vật cấp truyền thuyết, Dương An tự nhiên vô cùng mong chờ bảo tàng Lý Nhĩ Tư này.

64. Chương 64: Đạn Đạo

Trong Phong Vân, bảo tàng giống của Lý Nhĩ Tư nhiều vô số kể, trải rộng toàn bộ đại lục Phong Vân, có lớn có nhỏ, có cấp cao, cũng có tồn tại thông thường, chỉ là những bảo tàng này phần lớn đều cực kỳ bí mật, cần người chơi chậm rãi khai quật, đương nhiên điều đầu tiên cần là vận khí.

Đủ loại bảo tàng chính là tăng lên rất nhiều tính thú vị cho trò chơi.

- Bảo tàng Lý Nhĩ Tư này ngay cạnh địa điểm nhiệm vụ, lát nữa có thể tiện đường kiểm luôn.

Dương An vui mừng cất kỹ tàng bảo đồ cùng với đám bảo thạch và trang bị, chuẩn bị đi ra ngoài ‘xem kịch vui’.

Nhưng mà, hiện giờ tại bãi đá bên ngoài tình hình chiến đấu cũng đã hoàn toàn biến chuyển.

Kỳ thật vừa rồi Dương An cảm giác được dưới chân như phát sinh động đất cũng không phải là do mấy chục nguyên tố thao khống sư cùng phóng ma pháp tạo thành, mà là Hồ Vương rằng kiếm cơ giới bắt đầu cuồng bạo.

Dưới sự chỉ huy của Lang Nha cùng mấy thành viên hạch tâm, ưu thế vẫn luôn hướng về bên người chơi. Hơn chục nguyên tố thao khống sư mãnh liệt ông kích, HP của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới tụt xuống hơn 10 vạn. Sớm đã có chuẩn bị nên Lang Nha lập tức chỉ huy nguyên tố thao khống sư phía sau uống ‘ma lực thuần hồi được tề’, rồi toàn lực công kích, đồng thời lưu ý chức nghiệp cận chiến phía trước chuẩn bị ứng phó mọi hành động khi boss cuồng bạo.

(*: tên bình mana game này)

Hơn chục nguyên tố thao khống sư toàn lực công kích, đủ loại ma pháp như trăm sông lao ra biển, HP của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới trong khoảng thời gian ngắn lại mãnh liệt tụt xuống.

Toàn bộ thủ hạ trong Hồ Vương lĩnh đều bị xử lý, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới không thể phát huy sức chiến đấu quần thể như quân đội, hơn nữa từ đầu đến cuối đều bị một lượng lớn chức nghiệp cận chiến quần lấy, khó có thể nhúc nhích đã đủ buồn bực, giờ lại thêm gặp cảnh sống chết, trí năng cơ hồ có thể so sánh với nhân loại của boss vương giả tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, mặc người giết.

Từng tiếng rống giận xen lẫn thanh âm kim loại ma sát rú lên, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới bắt đầu cuồng bạo.

Thân hình bị số lượng lớn mao hiểm giả chắn lại, không thể phát huy sức mạnh, nhưng làm boss vương giả 3x, cũng không chỉ có năng lực cận chiến, vào thời khắc sống chết nó sẽ bộc phát viễn trình công kích khủng bố.

Hồ Vương rằng kiếm cơ giới vẫn luôn điên cuồng giãy dụa bỗng ngừng lại, cặp mắt đỏ hồng hình chữ nhật đại thịnh hồng quang, phẳng phất như là chiếc đèn tín hiệu sáng lên cảnh báo nguy hiểm.

“Rắc rắc, rắc rắc ... ”

Từng tiếng chuyển động nặng nề từ trên người Hồ Vương rằng kiếm cơ giới truyền tới, ngay sau đó, phần lưng bằng kim loại của nó bỗng tách ra, rồi từ bên trong dâng lên hai quả đạn đạo màu đỏ, tựa như Robot chiến đấu trong những bộ phim hoạt hình.

(Nhật làm film gì cũng giỏi nhè)

- Không ổn, toàn bộ nguyên tố thao khống sư cùng quang minh mục sư mở hộ thuẫn, tản ra, chiến sĩ kiếm sĩ phía trước tử thủ đứng cho vững.

Nhìn thấy đạn đạo xuất hiện từ lưng boss, cho dù là người ngu xuẩn cũng hiểu được chuyện gì sẽ tới, Lang Nha lúc này lớn tiếng quát, khẩn trương chỉ huy hành động ứng biến, nhất định phải bảo toàn hơn chục chức nghiệp pháp hệ phía sau, thiếu công kích bọn hắc thì tất cả thành công cốc.

Nhưng mà đội hơn chục thành viên pháp hệ nào đơn giản nói tản là lập tức tản xong!

“Xoẹt ~ xoẹt ~ ”

Hai tiếng xé gió vang lên, hai quả đạn đạo ào ào bắn ra, chia làm hai cánh lao thẳng tới nhóm pháp hệ đang cuống cuồng chạy trốn.

“Oanh ~ oanh ~ ”

Hai quả đạn đạo nổ tung giữa đám người pháp hệ, năng lượng cuồng bạo tràn ra, giờ khắc này, thời gian tựa như ngừng lại, tựa như dung nham từ tâm trái đất lao vọt lên, hình thành hai cây nấm lửa khổng lồ. Khói đen dày đặc, sóng nhiệt cuộn cuộn, ánh lửa ngập trời, mặt đất rung kịch liệt, không khí nóng như lò thiêu, tất cả tạo thành một luyện ngục giữa nhân gian. Hai quả cầu lửa cơ hồ nuốt lấy toàn bộ chức nghiệp pháp hệ.

Chức nghiệp pháp hệ, tựa như con diều chỉ bay xa thì mới hay, máu yếu thủ thấp, hơn nữa đạo đạo bắn ra quá đột ngột, nguyên một đám còn chưa kịp tạo thành nguyên tố thuần đã bị nghiền cho tan xương nát thịt, trực tiếp bị miểu sát. Có điều cho dù tạo ra nguyên tố thuần cùng thánh quang hộ thuẫn (skill của mục sư) cũng vô dụng, lực nổ đến nhường này căn bản miểu sát là đương nhiên.

Bên ngoài xảy ra động tĩnh lớn như vậy, nhưng Dương An vẫn hồn nhiên không phát hiện, giờ phút này hắn còn đang hoan hỉ, ngất ngây đi thu thập bảo vật.

Hai cột khói hình nấm chậm rãi tiêu tán, lộ ra hai cái hố đen sâu hoắm, bên trong là hơn mười thi thể thành viên Huyết Lang, cảnh tượng tan hoang, kinh tâm động phách.

Đương nhiên, bên cạnh mấy chục thi thể đó chính là mấy chục kiện trang bị bất đồng phẩm cấp.

Mấy quang minh mục sư nhanh chân chạy trước, bao gồm cả Lang Nha, tất cả đều bị uy lực của hai quả đạn đạo dọa cho sợ tới trợn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời cũng phản ứng không kịp.

Boss vương giả chỉ dùng một chiêu đã miểu sát hơn mười đoàn viên phía sau, còn hai ba mươi chức nghiệp cận chiến trực tiếp ngạnh kháng boss truy không bị cột lửa lan tới, nhưng cũng bị dọa đến kinh tâm táng đờm.

Đã không có nguyên tố thao khống sư dùng ma pháp công kích, quang minh mục sư cũng còn lèo tèo vài mạng, cho dù HP của boss vương giả chỉ còn không đến 1/10, nhưng cũng không phải hai ba mươi người chức nghiệp cận chiến bọn hắn có thể ứng phó.

Lang Nha phục hồi tinh thần lại, chứng kiến tình huống thê thảm như vậy, cũng không biết làm sao.

Boss cấp vương giả quả nhiên không phải dễ đối phó như vậy.

Lang Nha đang muốn hạ lệnh cho những thành viên còn lại, bao gồm chiến sĩ kiếm sĩ đằng trước nhanh chóng rút lui và những thành viên pháp hệ thu nhặt trang bị từ đồng đội rơi ra.

Nhưng mà con boss vương giả này sao lại dễ dàng buông tha bọn hắn như vậy, nó còn muốn giết sạch đám mạo hiểm giả dám đùa giỡn nó tới cận kề cái chết.

Hơn hai mươi ba mươi chiến sĩ cùng kiếm sĩ vẫn đang tiếp tục cản trở Hổ Vương kiếm rằng cơ giới cùng ba con boss hộ vệ của nó, tuy ở phía sau Lang Nha đã hạ lệnh rút lui, nhưng bọn hắn biết nếu bọn hắn buông lỏng, lập tức toàn bộ trước sau bao gồm cả Lang Nha lão đại đều đi đứt, cho nên bọn hắn quyết định giữ vững, che cho người phía sau có thể an toàn rời đi.

- Lang Nha lão đại, bọn em sẽ tiếp tục ngăn cản, mọi người mau đi đi!

- Mau lên lão đại, nếu không sẽ không kịp!

Có đôi khi, ác nhân bại hoại cũng sẽ trở nên đoàn kết.

(Đùa chứ làm như chết thật, tử thì về làng, đông càng vui)

Mấy thuận giáp chiến sĩ bạo phát toàn lực, mặc dù không có quang minh mục sư trợ giúp trị liệu, nhưng trong lúc nhất thời cũng miễn cưỡng chống đỡ được, Hổ Vương rằng kiếm cơ giới trong tức khắc cũng không thể xông ra.

Lang Nha còn đang do dự, đoàn đội của bọn hắn cũng thể xem như ở hạng trung, đó đều là nhờ mấy thành viên hạch tâm gắng sức kéo lên, dù đối mặt diệt đoàn, hắn cũng rất khó để bỏ lại đoàn viên, tiếp tục chỉ huy mấy mục sư phóng ra trị liệu thuật tới nhóm cận chiến đằng trước.

Cũng vì lần do dự này, khiến cho Lang Nha thiếu chút mất mạng.

Vừa rồi hai quả đạn đạo đã tiêu hao phần lớn năng lượng của Hổ Vương rằng kiếm cơ giới, sức mạnh rõ ràng giảm xuống không ít, trong khoảng thời gian ngắn cũng thật sự khó có thể gây khỏi vòng vây của hơn hai mươi chiến sĩ.

Có điều, thân là vương giả Hổ Vương lĩnh, thủ hạ hộ vệ sẽ theo lệnh nó mà làm.

Hổ Vương rằng kiếm cơ giới liên tục phát ra tiếng gầm rú quái dị, phảng phất như truyền mệnh lệnh cho ba con hộ vệ còn sót.

Mà ba con hộ vệ cấp boss sau khi nhận mệnh, cũng liên tục gầm lên đáp lại.

65. Chương 65: Mãnh Hổ Hồi Sào

Nhận được lệnh từ Hồ Vương rằng kiểm cơ giới, ba con boss hộ vệ mắt rực đỏ, cùng chuyển động y hệt nhau như một quy luật nào đó.

Vốn cũng bị các chức nghiệp cận chiến vây quanh, lúc này ba con hổ hộ vệ càng giãy dựa kịch liệt.

Không có quang minh mục sư trị liệu, mấy chiến sĩ chỉ có thể thả lỏng vòng vây, ba con hộ vệ nhân cơ hội này càng kháng cự kịch liệt. Sau đó, ba con hộ vệ cũng không thềm tiếp tục công kích mạo hiểm giả quần chặt chúng nó, mà ra sức tiến gần về phía Hồ Vương rằng kiểm cơ giới, vây quanh boss vương giả hình thành một thế trận hình tam giác, rồi thì đứng im không động đậy.

“Tích ~ tích ~ tích ~ ...”

Từng âm thanh như là tín hiệu đếm ngược truyền ra từ trên người của ba con hổ hộ vệ.

Lúc này, các thành viên còn lại của Huyết Lang đang ra sức liều mạng cũng nhận ra tình trạng kì quái của ba con hộ vệ này.

Nhưng mà đã muộn rồi.

Khoảng mười giây, tín hiệu đếm ngược dừng lại.

Ở phần ngực của ba con hộ vệ lộ lên ánh sáng màu vàng, đó là nơi chứa hạch tâm cơ giới của chúng. Ánh sáng vàng dần tăng cường độ rồi lan tràn ra toàn thân, kể cả các khe hở trên da thịt bằng sắt thép.

Hổ hộ vệ cả người phát ra ánh sáng màu vàng, nhưng ánh sáng trong mắt lại mờ mịt dần rồi tắt hẳn.

Tự bạo!

Thủ đoạn cuối cùng của quái vật cao cấp chủng loại cơ giới cùng với một số ít quái đặc thù chính là cùng với địch nhân đồng vu quy tận, cũng là tuyệt chiêu mạnh nhất.

“Oanh ~ oanh ~ oanh ~”

Ba con hổ hộ vệ cơ giới đồng thời nổ tung, sức công phá của vụ tự bạo còn vượt qua đòn đạn đạo vừa rồi của Hồ Vương rằng kiểm cơ giới.

Sức công phá mạnh mẽ đẩy văng nhóm cận chiến, sức sát thương cực lớn, hơn nữa là từ trung tâm khuếch tán ra, cho dù là chức nghiệp có máu trâu nhất, thủ dày nhất như thuần giáp chiến sĩ cũng lập tức máu thấy đáy. Có hai ba người may mắn đã được thân hình của Hồ Vương rằng kiểm cơ giới che chắn, nhưng HP cũng đã đến mức báo động đều bị Hồ Vương rằng kiểm cơ giới dùng một trảo làm tắt điện.

Từ phía xa, Lang Nha cùng các thành viên pháp hệ may mắn còn lại chỉ biết trợn mắt há mồm.

- Không còn hy vọng, chuẩn bị diệt đoàn.

Tuy rằng trước kia cũng đã từng bị diệt đoàn nhưng chưa bao giờ giống như lần này, rung động quá khủng bố làm Lang Nha cũng nhất thời thất thần.

- Lão đại, chạy nhanh!

Một quang minh mục sư ý thức được bây giờ không phải là lúc ngăn người, cũng không để ý các trang bị đầy đất chưa kịp nhặt, liền kéo Lang Nha cùng mấy người sống sót nhanh chóng chạy trốn.

Bây giờ nếu thành công chạy trốn còn có hi vọng hồi sinh các đội viên tử nạn, cho quang minh mục sư nhất định phải được bảo vệ.

Khói bụi của vụ nổ tan biến, quanh Hồ Vương rằng kiểm cơ giới chỉ còn lại một đồng hoang tàn, ba con hộ vệ hổ chỉ còn lưu lại hài cốt.

Nhất tướng công thành vạn cốt khô, vì thắng lợi không tiếc hy sinh vài thủ hạ, đó mới là vương giả.

Mặc dù là hộ vệ tự bạo, nhưng do cự ly gần nên cũng lan đến Hồ Vương rằng kiểm cơ giới, HP của nó chỉ còn chưa đầy năm vạn.

Dù là vậy, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới cũng đã không còn nguy hiểm gì, vì nguy hiểm lớn nhất đối với nó là đám mạo hiểm giả đã bị tiêu diệt gần hết, cho dù có vài tên chạy thoát nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng không đe dọa được nó.

Hao tổn quá nhiều năng lượng, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới cũng không muốn đi truy sát mấy tên Mạo Hiểm Giả kia.

Trong khe đá bây giờ ngoài đồng hồ hỗn độn ra chỉ còn lại còn Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, một đầu boss cấp vương giả.

“Rồng ~ rồng ~ rồng ~ ”

Rồng vài tiếng để thể hiện chủ quyền, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới xoay người trở về sào huyết, năng lượng bị tiêu hao cũng dần khôi phục lại.

Dương An tìm tòi trong huyết động một vòng, xác định không còn bảo vật gì liền muốn rời khỏi huyết động.

Ở sâu trong huyết động, hơn nữa lại bị cái bảo rương kia hấp dẫn, Dương An hồn nhiên không biết Huyết Lang đoàn thể đã bị tàn sát hết, còn muốn ra ngoài xem kịch vui, tại thời điểm mấu chốt còn “ra tay tương trợ”.

Hiện tại không cần hấn ‘hỗ trợ’ thì kết quả trận chiến cũng đã phát triển theo hướng hấn mong đợi.

Sợ là có đạo tặc vào tra xét, nên Dương An thi triển tiềm ảnh rời đi ra bên ngoài.

Nhưng chưa ra tới cửa động thì Dương An nghe được tiếng ‘rầm rầm rầm’ ㄣㄣㄣㄣ-như âm thanh của một vật nặng nề đập lên trên mặt đất.

- Không phải là quái vật nảy sinh đây chứ!

Dương An liền đi chậm lại, cẩn thận bước tiếp.

Quái phổ thông hay là tiểu boss gì gì đó, đều không đáng ngại, Dương An có tiềm ảnh sẽ an toàn đi ra.

Nhưng mà kết quả lại làm Dương An sợ đến xanh mặt.

- Con này sao lại trở lại!

Dương An kinh hãi trong lòng, chỉ thấy Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đang thông thả quay về đây.

Thông đạo trong huyết động tuy rằng tương đối rộng lớn, nhưng so với Hồ Vương rằng kiếm cơ giới cao bốn mét mà nói cũng chỉ vừa đủ mà thôi.

- Thân hình Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đã chiếm hơn nửa lối đi, dù là dùng tiềm ảnh đi ra cũng rất là khó khăn, còn không biết con boss này có phá ẩn hình hay không nữa.

Vượt qua sự thử thách tâm lý, Dương An rất nhanh liền bình tĩnh lại, phân tích tình huống trước mắt.

- Thân hình boss vương giả vô cùng lớn, còn có cái đuôi sắt quét qua quét lại. Muốn đi từ hai bên vách thông đạo mà đi ra thì cực kỳ mạo hiểm.

Dương An phân tích làm sao để có thể an toàn chạy trốn.

Vốn định trở lại chỗ sâu trong huyết động sử dụng hồi thành quyền trực để chạy về chắc có thể tránh một kiếp, nhưng suy nghĩ kĩ thì huyết động này cũng không sâu lắm, hơn nữa chỉ có một mình Dương An, nếu mà truyền tống thì boss có thể cảm ứng được năng lượng dao động, lấy tốc độ của nó tuyệt đối có thể ngăn cản, biện pháp này không được.

- Trên đời này quả nhiên không bao giờ có việc dễ dàng, mạo hiểm lấy bảo vật, giờ thì có thể cả mạng cũng không có!

Dương An cảm khái, đột nhiên hai mắt sáng lên.

- Giờ chỉ có thể đánh cược, hai bên trái phải đã không có cơ hội vậy ta liền đột phá đường giữa.

Dương An canh sao cho thân mình ở giữa bốn chân của Vô Vương rằng kiếm cơ giới, sau đó ẩn thân, tận lực thu liễm hơi thở, gần như nín thở, đứng nấp ngay góc thông đạo chuẩn bị đột phá ra ngoài.

Nhưng mà quái chủng loại cơ giới cấp cao như boss, đại boss đều có khả năng dò xét ẩn hình, Dương An vừa đi tới, thì bộ phận “cảm ứng xử lý” của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đã vang lên báo động, con mắt hình chữ nhật liền loé lên hồng quang, thuật ẩn thân của Dương An liền bị phá giải.

Tiềm ảnh tuy đã luyện lên tới cấp 7, nhưng đối với boss cấp vương giả vẫn không có tác dụng.

Đây không phải là do Dương An tính sai, mà là do boss vương giả quá là biến thái.

Thường nói là không thể thấy móng lão hổ*, kỳ thật là sào huyết của nó cũng không phải là nơi muốn là vào được.

(* đại ý chỗ này là thấy hổ đã né từ xa, ai dám nấp mà quan sát bộ phận nhạy cảm của nó)

66. Chương 66: Hàn Băng Phá Cốt Tiễn

Vừa rồi thiếu chút nữa bị nhóm mạo hiểm giả xử lý, tuy rằng đã đồ sát sạch sẽ, nhưng Hồ vương rằng kiếm cơ giới vẫn lửa giận ngút trời, vô cùng buồn bực, nó là chủng loại cơ giới nhưng có trí tuệ so với quái vật loại sinh vật không kém.

Bây giờ lại có một mạo hiểm giả cả gan tìm tòi xâm nhập sào huyết của nó, vừa có chút điểm hạ hỏa giờ lại cháy bùng lên, sào huyết của vương giả chính là vùng cấm bất cứ kẻ nào tiến vào.

Hồ vương rằng kiếm cơ giới giận dữ gầm to một tiếng, hai mắt quang mang đại thịnh, bốn chân cấu tạo từ kim loại đột nhiên chuyển động, hồ trào đánh về nhân loại mạo hiểm giả ẻ lén lút kia.

Rất nhanh, móng vuốt kim loại sắc bén bên phải giơ lên, lấy thế lôi đình vạn quân cắt ngọt sắt đá đánh ra xuống.

- Tiềm ảnh mất hiệu lực!

Dương An giật mình, nhìn động tác của Boss, người bình thường đều hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Tuy kinh mà không loạn, Dương An nhìn Hồ vương rằng kiếm cơ giới giận dữ rút gào, ngay lúc nó đang lao về phía trước, hần lập tức xoay người, thì triển tạt phong gia tốc cấp 7, dưới chân liền hiện gió xoáy màu xanh, Dương An chỉ cảm thấy toàn thân chột nhẹ đi, tốc độ nhất thời tăng lên 40%.

“Sưu ~” một tiếng, Dương An đã chui vào bên trong huyết động, tạm thời tránh một kích của boss rồi tiếp tục tính.

Dương An phản ứng rất nhanh, mà Hồ vương vì tiêu hao năng lượng quá nhiều nên sức mạnh cùng tốc độ giảm mạnh, một kích kia cũng đành thất bại.

“Phanh ~” mặt đất bị móng vuốt sắc bén khoét thành một cái hố to, tia lửa bắn ra tứ phía, cát bay đá văng, giống như phi đao.

Cấp tốc chuồn nhanh, Dương An cũng bị đá vụn phía sau bắn trúng, trên đầu liền bay lên 30 -40 điểm sát thương.

- Sặc, thế cũng đánh được!

Dương An không dám tiếp tục bất cẩn, toàn lực phóng về phía trước.

Một kích thất bại, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đương nhiên sẽ không buông tha, lúc này điên cuồng đuổi theo Dương An.

- Hử, sao con tốc độ Hồ vương lại chậm như vậy? So với lúc ở bên ngoài kém hơn, mà tiếng bước chạy của nó cũng có chút khác thường.

Dương An đột nhiên cảm thấy nghi hoặc.

Dương An không quay đầu nhìn lại, nhưng thân hình như xe Tank của Hồ Vương mỗi động tác đều sinh ra tiếng động lớn, cảm giác mất tuệ của Dương An không cần nhìn lại cũng có nhận biết.

- Trong huyết động không gian chật hẹp, có chút ảnh hưởng tới tốc độ boss, nhưng hẳn không chậm như vậy mới phải, mà tiếng bước chân như lết cũng càng lúc thêm lớn, nhất định là có nguyên nhân gì đấy.

Cong dít chạy trốn nhưng Dương An vẫn rất bình tĩnh.

Đây cũng là Vũ Nguyệt nhiều lần nhắc nhở hắn, làm một cung tiễn thủ, yêu cầu cơ bản nhất là phải bảo trì bình tĩnh, như vậy, mũi tên của người mới có thể trúng đích.

Cấp tốc vọt tới trước, Dương An bỗng nhiên quay đầu, con người trong mắt biến thành màu xanh nhạt, tựa như trong đó phong tỏa một vàng trắng.

- Nguyệt Độc!

Hồ Vương rằng kiếm cơ giới: boss vương giả 3x, Hp: 52310/ 500000, năng lượng tiêu hao quá mức, cơ năng hoạt động bị hạn chế.

Nhìn thuộc tính hiện tại của Hồ Vương, Dương An lúc này tỉnh ngộ, nguyên lai boss vương giả vì năng lượng tiêu hao quá độ mà cơ năng bị hạn chế, tốc độ cùng sức mạnh suy giảm.

- Boss vương giả HP chỉ còn hơn 10%, đánh hay là chuồn đây?

Dương An nhìn chút máu tàn của boss, không khỏi có suy nghĩ to gan lớn mật

Bất quá cho dù chỉ là tàn máu, lại có chút tàn phế, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới cũng là boss 3x vương giả, không thể coi thường.

Nhưng mà, cơ hội cực lớn bày ra trước mắt, cứ vậy buông bỏ, thật không cam tâm.

- Phú Quý cầu trong nguy hiểm, chết thì chết!

Dương An quyết tâm đánh cược một lần.

Phía trước có ngã rẽ, đúng là vị trí tốt.

Dương An tăng tốc linh hoạt lao vào ngã rẽ, mà Hồ Vương rằng kiếm cơ giới hình thể to lớn, chuyển hướng tốc độ nhất định giảm, Dương An nắm bắt thời gian, nhảy lùi lại lấy khoảng cách, tranh thủ thời gian làm công kích.

Phía sau đã là nơi sâu nhất trong huyết động, cũng là vị trí đặt bảo rương.

Tạm thời ngắt đuôi boss, Dương An xoay người ngưng tụ kỹ năng.

Nhìn tư thế Dương An, ngưng tụ một mũi tên có điểm giống phá cốt tiễn, kì quái chính là đầu mũi tên có tầng mỏng nguyên tố hàn băng dao động.

Tốc độ của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới dù giảm bớt một ít, nhưng cũng không phải biến thành rùa, đuổi sát Dương An, nó cũng tiến tới ngã rẽ phía trước kia.

- Chờ người đã lâu!

Dương An sắc mặt ngưng trọng, Hồ Vương vừa lộ ra nửa người, vừa vận hoàn thành kỹ năng, mũi tên bắn ra.

Hàn Băng Phá Cốt tiễn!

Lạc Nguyệt thần tiễn nhanh như tia chớp, trong nháy mắt đã tới mục tiêu.

Phanh ~", cường lực mạnh mẽ, đầu mũi tên hình thoi đâm trúng đầu gối trái của Hồ Vương.

Dương An cho rằng dù quái vật là chủng loại cơ giới thì các khớp nối cũng giống khớp xương của động vật, là cơ sở cho vận động, bị thương tổn sẽ hạ thấp năng lực hành động. Bất quá các khớp nối của chủng loại cơ giới cấp vương giả há lại dễ dàng phá hư, cho dù phá cốt tiễn cấp 11 cũng không nhất định có thể.

Điểm này, Dương An cũng hiểu được, nhưng sau khi cải biến về chất (skill thăng lên cấp 10) hiệu quả của phá cốt tiên tuy không thể phá hư khớp nối của Hổ Vương rằng kiếm cơ giới, nhưng phá vỡ một điểm là có thể.

Chỉ có đầu mũi tên đâm vào trong, nếu như là phá cốt tiên thông thường, thương tổn như vậy đối với Hổ Vương nhiều nhất chỉ có chút sát thương mà thôi, không mấy ảnh hưởng tới hành động của nó.

Nhưng mà, lần này Dương An lại dùng phá cốt tiên lại được phụ thêm hàn băng nguyên tố, ‘Hàn Băng Phá Cốt tiên’.

Kỹ năng Hàn Băng Phá Cốt tiên không phải cung tiễn thủ nào cũng có thể học, cũng không phải kỹ năng Nguyệt Ảnh, mà là kỹ năng Dương An tự sáng tạo. Sau khi thăng lên 1x, nguyên tố tiên kỹ, theo thứ tự là Hỏa Diễm tiên cùng Hàn Băng tiên thì hẳn chợt nảy ra ý tưởng tạo kỹ năng. Dương An trước chơi bằng không, lý giải nguyên tố khá sâu sắc, kết hợp với kỹ năng của cung tiễn thủ, thử đem nguyên tố ngưng tụ vào tiên thuật.

Dương An trước hết là do quen thuộc thao không Băng nguyên tố, kết hợp với kỹ năng phá cốt tiên đặc ý nhất, trải qua nhiều lần thử nghiệm thất bại, cuối cùng cũng mò được điểm mấu chốt, từng bước hoàn thiện, cùng với sự gia nhập nguyên tố khác sau đó, liền sáng chế ra “Tiên kỹ kèm theo ma pháp”.

Nguyên nhân do Dương An chọn chủng tộc nhân loại, thông thường người chơi chọn chức nghiệp cung tiễn thủ, đều chọn Tinh Linh tộc có sự nhanh nhẹn cùng thiên phú tiên thủ và độ hòa hợp với tự nhiên cao.

Nhưng Dương An lại coi trọng thiên phú của nhân loại, nhận thức.

Thiên phú nhận thức trợ giúp rất lớn đối với lý giải người chơi đối với kỹ năng hoặc một ít tri thức khác, tự nhiên xác suất thành công khi sáng tạo kỹ năng thuộc về bản thân cũng lớn hơn nhiều.

Hàn Băng Phá Cốt tiên chính là một loại tiên kỹ kỹ năng kèm theo ma pháp, kết hợp trình độ nhất định giữa Phá cốt tiên cùng Hàn băng tiên, sát thương mang theo 2 loại đặc thù hiệu quả.

Ngay một khắc đầu mũi tên phá vỡ một điểm khớp nối đầu gối trái của Hổ Vương rằng kiếm cơ giới, Hàn băng nguyên tố theo đầu mũi tên cực nhanh bộc phát, so với mong muốn ban đầu còn lớn hơn nhiều lắm, đầu khớp nối chân trái lúc này bị một tầng băng bao phủ hoàn toàn.

Đầu gối Hổ vương bị băng kết, phần lớn chân trái trước hành động tắc nghẽn, cước bộ lảo đảo, lập tức ngã nhào xuống đất.

Hệ thống: Phá cốt tiên hoàn thành 80%, tạo thành 95% thương tổn cơ bản, 2.5 giây đóng băng.

67. Chương 67: Trí Cầm Vương Giả

- Có đến 2.5 giây, xem ra kháng tính của boss cơ giới cấp vương giả với nguyên tố tiên cũng không cao a!

Nhìn thấy hiệu quả đóng băng, Dương An cũng không ngờ tới.

Boss cấp vương giả có kháng tính cực cao với hiệu quả tiêu cực, nên hẳn nghĩ chỉ khoảng 1.5 đến 2 giây, không ngờ chủng loại cơ giới lại không kháng mạnh mẽ như hẳn nghĩ.

Đương nhiên, đối với Dương An mà nói thì thời gian đóng băng càng dài càng tốt.

Không lãng phí dù nửa giây, ngay lúc đầu gối trái Hổ Vương rằng kiếm cơ giới bị đóng băng, Dương An lập tức triển khai toàn lực công kích về phía con boss này.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Tật phong gia tốc có tác dụng trong thời gian hạn định là 60 giây, bây giờ còn chưa qua, hơn nữa Nguyệt Ảnh Chi Vũ tăng lên 50% tốc độ di động, tốc độ hiện tại của Dương An đã đạt đến một trình độ cực kỳ khủng bố.

Tuy rằng còn chưa phải là cực hạn của hắn, nhưng cũng đủ rồi.

Dưới tác dụng của hai tầng kỹ năng gia tốc, Dương An như một tia chớp lao về phía Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, nhanh đến mức huyền hóa ra từng đạo hư ảnh, giống như là đang khiêu vũ dưới ánh trăng, khoảng cách hơn mười mét chỉ là cái chớp mắt.

Tuy rằng Hồ Vương rằng kiếm cơ giới bị đóng băng đầu gối trái mà ngã xuống đất, nhưng những chỗ khác của nó vẫn có thể di động trong phạm vi nhất định, hơn nữa thông đạo chật hẹp, khoảng cách lại gần thế này, cái đầu thật lớn cùng móng vuốt phải đều có thể công kích Dương An, đặc biệt là cái đuôi sắt thép kia, Dương An nhỏ như vậy, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới chỉ cần công kích sẽ đem hấn miếu sát.

Hiển nhiên Dương An hiểu được điểm này, có điều Nguyệt Ảnh Chi Vũ có thời gian vô địch 2 giây, bằng tốc độ hiện giờ hẳn là có thể chạy ra phía sau Hồ Vương rằng kiếm cơ giới.

Ngay lúc quyết định liều mạng xử lý con boss vương giả chỉ còn chút máu tàn này, Dương An đã vạch xong kế hoạch.

Thông thường mà nói, quái vật chủng loại cơ giới đều có hai nhược điểm trí mạng nhất, một cái là hạch tâm năng lượng, hạch tâm của chủng loại cơ giới tức là nơi phát ra năng lượng của bọn chúng, hạch tâm năng lượng năng lượng bị phá hư, cũng giống như đồ điện bị chặt đứt nguồn điện, sẽ không mất đi năng lượng cung ứng mà đình chỉ hoạt động. Còn nhược điểm thứ hai chính là thiết bị xử lý chuyển động.

Nếu đem hạch tâm năng lượng coi như trái tim của nhân loại, vậy thiết bị xử lý chuyển động chính là bộ não, nhịp nhàng an bài toàn bộ hành động của khung máy móc, một khi thiết bị xử lý chuyển động bị phá hư, toàn bộ khung máy móc sẽ tê liệt, giống như cá nằm trên thớt.

Có điều những thứ này đều chỉ là lí luận, trên thực chất hai nhược điểm trí mạng này nếu không phải có hộ giáp phòng ngự siêu cường bao trùm, cũng sẽ phi thường bí mật, muốn tìm ra, lại còn phá hư cũng khó khăn không kém với việc đánh giết theo cách thông thường.

Tuy nhiên, Dương An chắc sẽ không mạo hiểm đi làm những chuyện không thể thành công.

Một giây đồng hồ cũng không đủ thời gian, Dương An liền vọt trước mặt Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đang ngã dưới đất, tuy rằng hệ thống thiết kế con boss vương giả này cực kỳ hoàng tráng khổng lồ, đối với một ít nam sinh sẽ gây lực hấp dẫn lớn, nhưng Dương An lại không có thời gian đi thưởng thức.

Chân khê đậm, người lóe lên một cái lập tức đã vọt tới bên, chuẩn bị thẳng hướng mà qua.

Chủng loại cơ giới cấp vương giả, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới có công năng dò xét rất mạnh, tốc độ Dương An nhanh như vậy cũng bị nó hoàn toàn nắm bắt, hiển nhiên nó sẽ không để mạo hiểm giả đánh ngã mình xuống đất tới gần.

Dương An vòng qua bên trái con boss, như vậy có thể tránh công kích từ hữu trảo, nhưng Hồ Vương rằng kiếm cơ giới lại lập tức ngăn đón, cái đuôi sắt thép đủ để đập đá phá đất cũng gào thét quét ngang ra.

Vẫn còn trong trạng thái vô địch của Nguyệt Ảnh Chi Vũ, Dương An cũng không sợ bị công kích mà tử nạn, nhưng vẫn không thể để bị công kích, bởi nếu trúng công kích, tuy không bị thương tổn, nhưng cũng sẽ bị lực va đập cực mạnh đánh lui, đến lúc hết trạng thái vô địch, muốn theo kế hoạch vòng ra phía ra Hồ Vương rằng kiếm cơ giới quá khó.

Nhìn cái đuôi quét tới, Dương An nhanh chân nhanh mắt, chọn đúng thời gian mà nhảy tránh, lúc này Nguyệt Ảnh Chi Vũ cấp 7 tăng lên 65% né tránh liền phát ra tác dụng trọng yếu nhất, Dương An theo một cách khó có thể hình dung, men theo khe hở cực nhỏ ở đoạn cuối cái đuôi sắt thép của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới mà lao qua.

Ngay sau đó, Dương An khê lộn một vòng ổn định lại thân hình, rồi cũng không vội quay đầu mà tiếp tục lao thẳng tới trước, bởi hiện tại có thể vẫn còn trong phạm vi công kích của cái đuôi kia.

Lao ra hơn 10 mét, Dương An mới xoay người lại, chuẩn bị bước công kích tiếp theo.

Thật ra lấy trạng thái tốc độ hiện tại, Dương An hoàn toàn có thể bình yên rời đi, nhưng nếu đã quyết định liều mạng cùng với boss vương giả thì cần toàn lực ứng phó.

Dương An một bên chuẩn bị lên kỹ năng, một bên đem toàn bộ lực chú ý tập trung ở vị trí sau gáy Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, giống như nhìn ra cái gì.

Sớm lúc trước, Dương An ẩn nấp phía vách núi xem đoàn đội Huyết Lang chiến đấu cùng Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, từng trong lúc vô ý lưu ý đến một điểm lóe lên ánh sáng tín hiệu màu lam sau gáy con boss, Dương An phỏng chừng nơi đó chính là thiết bị xử lý chuyển động của boss vương giả, có điều vị trí kia có một mảnh kim loại từ đỉnh đầu kéo dài xuống gáy che chắn, chỉ khi boss cúi đầu xuống mới lộ ra trong khoảnh khắc.

Dương An chính chờ đợi thời cơ trong tích tắc đó xuất hiện.

Thời gian 2.5 giây chẳng là bao, vừa qua đi, đầu gối trái Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đã giải trừ hiệu quả đóng băng, muốn lần nữa đứng lên, trút giận lên đầu mạo hiểm giả nhân loại kia.

Tuy rằng nó là boss cấp vương giả, nhưng thân hình khổng lồ hoàn toàn bằng kim loại nặng hơn tấn muốn đứng lên cũng không phải dễ dàng, thân thể phải từ từ làm mấy động tác để cân bằng, bao gồm cả cúi đầu. (Trong thế giới loài hổ chính xác như vậy)

Hồ Vương rằng kiếm cơ giới nóng lòng muốn nhấc chân trái, mà lúc này cái đầu theo thói quen cúi xuống.

Cũng chính trong nháy mắt này, vị trí lóe lên đèn tín hiệu màu lam rốt cục lộ ra sau khe hở.

- Chính là lúc này!

Ánh mắt Dương An vô cùng sắc bén, chỉ thoáng cái đã bắt giữ được vị trí tỏa ra ánh sáng màu lam, cơ hội đến tay, một mũi tên như chớp vút đi.

- Ngưng thần nhất kích!

Hoàng kim sáo trang (bộ đồ hoàng kim) thêm vào kỹ năng sáo trang có chút tương tự phá cốt tiên, đều là một tiền cực kỳ mãnh liệt, có hiệu quả bỏ qua phòng ngự cùng phá giáp. Bất quá kỹ năng này không có khái niệm về độ hoàn thành, cũng không có hiệu quả đặc thù gì, chỉ thuần túy gây ra lực sát thương cường đại.

Lạc Nguyệt tiến tốc độ phi hành +5, nhanh như một cơn gió, cơ hồ vừa bắn đã tới nơi.

“Băng ~” một tiếng, Lạc Nguyệt tiến mang theo kinh lực vô cùng mạnh mẽ, trong một sát na ngắn ngủi thành công xuyên qua khe hở mới xuất hiện mà trúng mục tiêu.

“Xì ~ xì ~ ... ”

Lạc Nguyệt tiến sáp nhập vào vị trí đèn tín hiệu màu lam kia, từng tia hoa lửa phụt lên, tiếng ‘Xì xì’ vang ra, giống như hai dây điện chạm nhau.

Con số 3400 màu đỏ bay lên.

Ngưng thần nhất kích bỏ qua phòng ngự gây thương tổn cơ bản 1500 điểm, sát thương cao như vậy hẳn là bạo kích. Ngưng thần nhất kích là một kỹ năng cực kỳ cường đại, tỷ lệ bạo kích cũng rất cao, nhưng có một chỗ thiếu hụt, chính là thời gian cooldown khá là dài, lên tới 15 giây.

Mũi tên trúng mục tiêu, nhưng mục tiêu này không biết có đúng là thiết bị xử lý chuyển động hay không. Dương An vốn đang thấp thỏm thì nghe thấy nhắc nhở của hệ thống...

Hệ thống: thiết bị xử lý chuyển động của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới bị cường lực phá hư, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới tiến vào trạng thái tê liệt, mất đi năng lực hành động, thiết bị xử lý chuyển động tự động chữa trị sau 60 giây.

68. Chương 68: Bi Kịch Của Vương Giả

- Ha ha, hóa ra là chuẩn, người còn không chết được sao.

Dương An cảm thấy phi thường hưng phấn, bất quá còn chưa thật sự xử lý con boss này, hẳn dần trầm tĩnh lại.

Hổ Vương rằng kiếm cơ giới tê liệt, mất đi năng lực hoạt động, thân hình khổng lồ nặng nề cũng mất đi chống đỡ, ầm ầm đổ trên mặt đất.

Một mũi tên bắt được thời cơ trong phút chốc mà trúng mục tiêu, ngoại trừ vận khí, trọng yếu hơn vẫn là cảm giác nắm giữ thời cơ của Dương An vô cùng cao minh, đây cũng là yếu quyết theo lời Vũ Nguyệt ‘Thân tùy ý động, ý phát ra trước’. Mục tiêu xuất hiện trong tích tắc, tuệ ý thức mẫn tuệ đã nắm giữ được quỹ tích mục tiêu, không cần suy xét, thân thể theo cảm giác kia mà tự hành động.

Dương nhiên, điều này không hề đơn giản, không có chuyện ai cũng có thể làm.

Bởi có thể phát hiện thiết bị xử lý chuyển động của Hổ Vương rằng kiếm cơ giới ngoài nhờ ánh mắt chuẩn xác của Dương An, còn phải nhắc tới thói quen cẩn thận lưu ý quan sát trò chơi. Nếu không phải lúc trước rình ‘Xem cuộc vui’ lưu ý đến cái đèn tín hiệu màu lam sau gáy boss, cũng sẽ không phát hiện thiết bị xử lý chuyển động là ở chỗ này.

Đổi lại là đoàn đội Huyết Lang kia cũng khó có thể liên tưởng đến điểm này.

Bất quá điều này có quan hệ với vị trí ẩn nấp khi đó của Dương An, trên cao nhìn xuống, tự nhiên là tỉnh táo rõ ràng.

Nhưng kể cả đoàn đội Huyết Lang kia có phát hiện thiết bị xử lý chuyển động đi nữa, thiết cung tiễn thủ kỹ thuật cao siêu, bọn hắn cũng không có phương pháp gì để phá. Ma pháp nguyên tố công kích của nguyên tố thao khống sự phạm vi lớn, không giống như cung tiễn thủ công kích từng điểm, không thể chui qua khe hở bên ngoài mà bắn vào, mà chiến sĩ kiếm sĩ thậm chí là đạo tặc cũng làm không được, Hổ Vương rằng kiếm cơ giới cao tới 4 mét, hơn nữa còn điên cuồng tấn công, ao có thể vững vàng nhảy lên lưng nó mà công kích.

Dương nhiên, có cung tiễn thủ, cũng phải loại cung tiễn thủ có thể nắm bắt thời cơ công kích mới được.

Hổ Vương rằng kiếm cơ giới ầm ầm ngã xuống đất, mất đi năng lực hành động, tuy rằng chỉ có 60 giây, bất quá đối với Dương An mà nói cũng không có vấn đề gì.

Có thể phá hư lần đầu tiên, sẽ tiếp tục có lần thứ hai, lần thứ ba!

“Băng ~ băng ~ băng ~ ...”

Liên hoàn tiễn, Hỏa Diễm tiễn, Lôi Điện tiễn ...

Dương An nhanh chóng phát ra từng kỹ năng tiễn thuật đẳng cấp cao, mục tiêu toàn bộ đều tập trung ở khe hở được che chắn bởi mảnh kim loại nối dài từ đầu boss, tuy rằng những chỗ này phòng ngự cũng không yếu, nhưng ít ra không biến thái như lớp kim loại trên thân nó.

Chờ đợi thời gian cooldown đi qua, Dương An không chút nào thương tiếc ma lực toàn lực bắn ra Tân Nguyệt tiễn có thời gian cool down gần như bằng không.

Tuy rằng không phải theo hướng may mắn, nhưng trang bị trên người Dương An lại thêm không ít thuộc tính mau mắn, hơn nữa tốc độ công kích lại nhanh, bạo kích thỉnh thoảng lại xuất hiện.

Thời gian 60 giây đủ dùng 2 đến 3 vòng kỹ năng, thời gian cooldown vừa hết, Dương An lập tức ra tay, khi ma lực “về mo”, sẽ lập tức uống một bình sơ cấp thuần gian hồi ma được tề*, rồi lại tiếp từng từng tiễn bay ra.

(*: tên bình mana trong game này)

Từ lúc Tân Nguyệt tiễn thời gian cooldown như không có, thay thế cho bắn chạy, rốt cục Dương An hiểu được vì sao Nguyệt Ảnh xạ thủ mỗi khi thăng lên 1 cấp đều tăng lên thuộc tính tinh thần ngoài định mức, nguyên lai chính là vì tăng lên ma lực.

Tuy rằng kỹ năng Tân Nguyệt tiễn mỗi một lần tiêu hao ma lực cũng không lớn, nhưng do có thể thi triển liên tục không hạn chế cooldown, tích lũy lại ma lực tiêu hao cũng cực kinh người.

Dương An toàn lực công kích, nhưng 60 giây chỉ có thể đánh rớt 2 vạn điểm máu của con boss 3x cấp vương giả này. Hổ Vương rằng kiếm cơ giới nguyên bản HP còn không bao nhiêu, nhưng ma lực của Dương An cũng bắt đầu xảy ra vấn đề, muốn điên cuồng công kích như cũ không còn dễ dàng.

60 giây qua đi, thiết bị xử lý chuyển động tự động chữa trị, đèn tín hiệu màu lam sau gáy boss chợt lóe lên khỏi động lần hai, năng lực hành động của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới khôi phục, chậm chậm muốn đứng lên.

Một đợt tấn công vừa rồi khiến cừu hận của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới tăng mạnh, năng lực hành động vừa khôi phục đã muốn hung hăng vồ đến.

Dương An sớm có chuẩn bị, bình tĩnh đợi thiết bị xử lý chuyển động kia xuất hiện.

Hồ Vương rằng kiếm cơ giới phần nộ chống đỡ thân hình kim loại khổng lồ đứng lên, nó không biết động tác của nó đã bị gã cung tiễn thủ đáng giận đang ở phía sau nắm giữ.

Lại một lần nữa, khi boss vương giả khó nhọc đứng lên, phần đèn hiệu màu lam sau gáy lại lộ khỏi khe hở.

- Trúng!

Dương An tập trung ánh mắt, ngay lúc mảnh kim loại che chắn kia nhếch lên, phá cốt tiễn đã bay ra như tia chớp.

Hệ thống: phá cốt tiễn độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn cơ bản, chủng loại cơ giới, không có hiệu quả đóng băng, không có hiệu quả suy yếu.

Hệ thống: thiết bị xử lý chuyển động của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới bị cường lực phá hư, Hồ Vương rằng kiếm cơ giới tiến vào trạng thái tê liệt, mất đi năng lực hành động, thiết bị xử lý chuyển động tự động chữa trị sau 50 giây.

Lần thứ hai phá hư thiết bị xử lý chuyển động của boss vương giả, thế nhưng thời gian tê liệt lại giảm bớt 10 giây, cái này hẳn do hệ thống đặt ra, tăng thêm độ khó khăn khi đánh chết boss cấp cao, đồng thời cấp cho người chơi không gian vận dụng trí tuệ, gia tăng tính kích thích cho trò chơi.

Hồ Vương rằng kiếm cơ giới sau đó mới phát giác, nguyên lai ở bên ngoài bị hơn một trăm người vây đánh cũng không phải là chưa đi đến đâu, hiện tại gặp phải cung tiễn thủ chết tiệt này mới là thời gian buồn bực nhất, sắp bị về lại khung máy móc vô tri thành thói quen.

Làm vương giả trong Hồ Vương lĩnh, ngày hôm nay Hồ Vương rằng kiếm cơ giới coi như được ném đủ buồn bực giận hận chưa từng có.

Phá cốt tiễn độ hoàn thành 100% đánh ra 2700 điểm sát thương.

50 giây kế tiếp, Dương An tiếp tục bùng nổ, có điều bởi vì ma lực xảy ra vấn đề, bùng nổ không còn điên cuồng như lần trước, 50 giây qua đi tổng cộng chỉ xóa sạch hơn một vạn sát thương.

- Gia tăng thuộc tính tinh thần ngoài định mức, tuy rằng ma lực tăng lên rất lớn, bình thường miễn cưỡng đủ, nhưng khi đánh boss sẽ có vấn đề, xem ra phải mong chóng tìm một hai kiện trang bị tăng ma lực mới được.

Dương An không khỏi nảy sinh ý nghĩ này.

Thông thường mà nói chức nghiệp pháp hệ như nguyên tố thao khống sư cùng mục sư mới cần có trang bị tăng ma lực, bất quá hiện tại Dương An có tần suất bùng nổ kỹ năng quá nhanh, hơn nữa kỹ năng cấp bậc cao, hao tổn ma lực càng nhiều, xuất hiện tình huống ma lực không đủ dùng.

HP của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới chỉ còn lại có hơn một vạn một điểm, tiếp tục thêm chút sức, xử lý nó hẳn là không thành vấn đề.

Cũng như Dương An đã nói lúc trước, nếu có thể làm cho boss vương giả tê liệt lần đầu tiên, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba...

Tuy rằng theo số lần tăng lên mà thời gian tê liệt đến khi tự động chữa trị của thiết bị xử lý chuyển động kia càng ngắn, nhưng cuối cùng Dương An cũng làm thịt xong con boss vương giả này.

Một mũi tên cuối bắn ra, HP Hồ Vương rằng kiếm cơ giới xuống tới đáy, ầm ầm ngã xuống đất, tuôn ra vài món trang bị tấn mất các loại hào quang.

Bi kịch chính là, boss cấp vương giả này đến khi chết cũng vẫn còn đang trong tê liệt, ngay cả cơ hội quay đầu lại nhìn cừu nhân một chút cũng không có.

69. Chương 69: Đại Lực Thần Thủ Sáo

Nhìn thấy Hồ Vương rằng kiếm cơ giới cạn máu mà ngã trên mặt đất, Dương An cũng cảm thấy phi thường một mối cả thể xác lẫn tinh thần, nhất thời ngồi xuống nghỉ ngơi, không vội đi thu thập trang bị tuôn ra.

“Đinh ~ đinh ~ ”

Liên tục hai tiếng vang báo hiệu thăng cấp vang lên, trên người bao phủ trong hai luồng bạch quang, Dương An lên tới cấp 34 10% exp mới dừng lại.

- Ông trời a, không ngờ một con boss 3x cấp vương giả cho nhiều exp như thế, trực tiếp thăng hai cấp, bằng mình vất vả một ngày một đêm.

Dương An nhìn lượng exp bạo tăng, trong lòng đương nhiên hưng phấn.

- Boss vương giả exp phong phú như thế chẳng lẽ sau này lại đi giết boss cấp cao mà luyện cấp!

Hồ Vương rằng kiếm cơ giới là boss 3x vương giả, hơn nữa còn là quái vật chủng loại cơ giới, exp đương nhiên phong phú.

Trong Phong Vân, exp nhận được khi giết quái cùng quyền sở hữu vật phẩm đều do người công kích gây sát thương nhiều nhất đoạt được, trong tình huống tổ đội thì tùy thuộc vào tỉ lệ công kích của thành viên mà phân chia exp khác nhau.

Vốn Dương An cũng chỉ xóa sạch năm vạn máu của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, so với hơn 50 vạn HP nguyên bản của nó chẳng qua là 1/10, kém xa chính thể công kích sát thương của đoàn đội Huyết Lang. Có điều đoàn đội này bị đồ sát sạch sẽ, những người khác trong cùng gia tộc còn ở rất xa, vượt ra khỏi phạm vi hạn chế, cho nên Dương An một mình hưởng toàn bộ exp của boss vương giả 3x này.

Ý tưởng giết boss cấp cao luyện cấp cũng chỉ chợt lóe trong đầu Dương An. Hắn cười khổ một cái, lắc lắc đầu đem ý tưởng không thực tế này ném đi.

Dương An tuy rằng tự tin, nhưng cũng hiểu được, lần này có thể xử lý con boss vương giả 3x hoàn toàn là may mắn, lấy hắn thực lực bây giờ, vẫn không thể thắng mặt đối diện quái cấp đại boss.

Đoàn đội kia của gia tộc Huyết Lang từ đầu đã xử lý sạch toàn bộ tiểu đệ của boss vương giả, sau lại trừ đi mấy hộ vệ cấp boss của nó, chỉ còn lại có Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, đây cũng là cung cấp cơ hội cho Dương An một mình đối mặt với vương giả.

Nếu là ở tình huống bình thường, chỉ cần đối mặt với đám tiểu đệ đông như quân Nguyên kia của nó đã khiến Dương An không thể ứng phó.

Hơn nữa nếu không phải hơn 100 thành viên gia tộc Huyết Lang kia đã đem Hồ Vương rằng kiếm cơ giới đánh tới tàn máu, cho dù Dương An phát hiện nhược điểm ở thiết bị xử lý chuyển động kia cũng sẽ không dễ dàng xử lý con boss vương giả này như vậy.

Tất cả chuyện này là một vòng may mắn rất lớn!

Nhưng dù là chiếm tiện nghi xử lý con vương giả này, Dương An vẫn rất hài lòng với biểu hiện của mình.

Vô luận là động tác mạo hiểm luồn từ trước ra phía sau Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, hay là phá hư thiết bị xử lý chuyển động khiến nó tiến vào tê liệt, Dương An đều thể hiện trạng thái đỉnh phong ở nắm giữ thi triển kỹ năng và nắm bắt thời gian công kích.

- Cũng chỉ có khiêu chiến mới có thể kích phát tiềm năng cực hạn của bản thân, như vậy mới có thể tăng nhanh thực lực, boss cấp vương giả tạm thời còn chưa xử được, nhưng vẫn còn mấy loại khác có thể thử liều mạng.

Dương An một bên nghỉ ngơi, một bên kiểm điểm lợi hại một trận vừa rồi, tìm ra tăng phương pháp tăng thực lực.

Muốn thực hiện cái kế hoạch điên cuồng kia, nhất định phải có thực lực tuyệt cường!

Kiểm điểm xong xuôi, trạng thái thuộc tính cùng tinh lực cũng đã khôi phục, Dương An mới đứng lên nhìn xem vương giả 3x này tuôn ra thứ gì.

Vật phẩm tuôn ra sẽ không biến mất trong thời gian ngắn, cho nên Dương An mới dám chậm rãi.

Thân hình kim loại thật lớn của Hồ Vương rằng kiểm cơ giới đã biến mất, bên cạnh đó là vài món vật phẩm tản mát đủ loại hào quang, trong đó có cả sắc ám kim. Dương An hưng phấn đẩy nhanh bước chân.

Vương giả 3x này trừ tuôn ra hơn 1000 vàng, còn có 5 món vật phẩm, có trang bị, cũng có vài thứ đặc biệt, coi như là phát tài.

Tốn vài phút, liên tục thi triển mười lần ‘Nguyệt độc’ mới xem xét được hết toàn bộ.

Dương An chỉ mới nhìn đến pháp bào cấp ám kim đã hưng phấn đến mức cười không khép miệng.

Động Luân Cơ Giới Thuật Sĩ chi bào: phẩm cấp-trang bị ám kim, phòng ngự 70 95, tinh thần +35, trí lực +30, thể chất +20, nhanh nhẹn +10, chuyên chú luyện kim +7, chạm khắc phù văn xác xuất thành công tăng lên 20%, kèm theo kỹ năng: năng lượng dùng động-thông qua thiêu đốt ma lực tự thân trên diện rộng tăng lên thuộc tính khôi lỗi cơ giới, yêu cầu cấp bậc 35, chức nghiệp hạn chế: chức nghiệp pháp hệ có thể trang bị.

Một kiện cực phẩm ám kim pháp bào cho thuật sĩ luyện kim cơ giới, hai thuộc tính đặc thù thuật sĩ luyện kim cơ giới thích nhất: chuyên chú luyện kim cùng chạm khắc phù văn, cùng với một kỹ năng không tệ, đây tuyệt đối cực phẩm.

Chuyên chú luyện kim có thể gia tăng xác xuất thành công cùng tốc độ chế tạo cơ giới vật phẩm cho thuật sĩ luyện kim, mà xác xuất thành công chạm khắc phù văn càng trân quý. Thuật sĩ luyện kim cơ giới chế tạo khôi lỗi cơ giới, là chế tạo từng bộ phận sau đó mới lắp ghép lại, mà sau khi ráp, cho dù là trang bị năng lượng hạch tâm, khôi lỗi cơ giới cũng chưa thể hoạt động, cần đến các loại phù văn chạm khắc lên trên các bộ phận để vận chuyển năng lượng giống như dây dẫn điện, mà trong quá trình chạm khắc phù văn, chỉ cần một lỗi nhỏ sẽ dẫn tới thất bại, phải luyện chế lại một lần nữa, một lần nữa chạm khắc, như vậy tiêu như đại lượng tinh lực cùng thời gian.

Cái ám kim pháp bào này có hai thuộc tính đặc thù, mà hiện giờ trong trò chơi trang bị cấp ám kim cực ít, ném lên chợ, tuyệt đối có thể bán giá cao.

Kiện cực phẩm đầu tiên xuất hiện, , Dương An lại càng nôn nóng không kịp chờ đợi xem xét kiện thứ hai, đồng dạng một bao tay cấp ám kim.

Đại Lực Thần thủ sáo: phẩm cấp - trang bị ám kim, phòng ngự 67 77, sức mạnh +45, nhanh nhẹn +30, may mắn +20, thể lực +10, tốc độ công kích +7, thời gian thi triển kỹ năng giảm bớt 10%, kèm theo hiệu quả đặc thù: mạnh mẽ đánh lui khi công kích mục tiêu mạnh hơn bản thân, tỷ lệ 40% gây ra hiệu quả đánh lui, đẳng cấp yêu cầu 35, chức nghiệp hạn chế: chiến sĩ, kiếm sĩ, cung tiễn thủ có thể sử dụng.

- Ha ha, ngày hôm nay có được nhiều trang bị như vậy, rốt cục mình có thể dùng cực phẩm.

Dương An cười đắc ý nói, nếu tiếp tục không có trang bị tốt hẳn có thể dùng, tin rằng hẳn sẽ ngoác miệng mà chửi ông trời.

Thông thường mà nói trang bị cấp ám kim trở lên đều mang một hoặc vài kỹ năng phụ trợ, nhưng Đại Lực Thần thủ sáo này không có, bất quá điều này không ảnh hưởng tới giá trị của nó, hiệu quả 40% mạnh mẽ đánh lui đã bù lại hết thảy.

Dương An có được bao tay này, hơn nữa tốc độ công kích phải nói siêu cao, bạo kích cũng thường xuyên, thì hoàn toàn có thể ngược đãi đạo tặc cùng pháp hệ cùng giai thuộc tính sức mạnh ít đến thương cảm.

- Cấp 35 có thể trang bị, còn kém một ít.

Dương An hưng phấn thu lại Đại Lực Thần thủ sáo, sau đó lại tiếp tục xem xét kiện vật phẩm tiếp theo.

Dương An cau mày, vật phẩm này có điểm đặc biệt!

70. Chương 70: Vương Giả Hạch Tâm

Cầm trên tay một trang bị giống như chiếc mặt nạ che nửa mặt, cho tới bây giờ Dương An cũng chưa từng thấy thậm chí là nghe đến.

Màu đen bạc, tựa như sắt thép được mài tới nhẵn bóng, hoàn toàn làm từ kim loại, mang cảm giác hết sức thần bí. Chiếc mặt nạ này chỉ đủ che từ mũi đến trán, nhưng nơi hai mắt lại không có lỗ thủng để nhìn, từ vị trí hai mắt đi xuống tạo hình giống như hai chiếc răng nanh dài mọc ra, hơi cong vào giữa, cũng không chướng mắt.

- Cái này không phải là đạo cụ mang tính trang sức đấy chứ?

Dương An rất tò mò muốn biết trang bị kỳ quái này có thuộc tính như thế nào.

Hồ Vương diện giáp (mặt nạ Hồ Vương): vật phẩm trang sức đặc thù, có thể trang bị ở ô vật phẩm trang sức, tăng 30% xác suất đánh trúng mục tiêu, kèm theo kỹ năng Ứng Nhân cấp 7, có thể nhìn thấu Tiềm Hành của cấp thấp hơn, phóng lớn tối đa 7 lần, kèm kỹ năng nhìn đêm trung cấp, phạm vi nhìn trong đêm là 20 mét, kèm theo công năng quét hình, có thể phát hiện nhược điểm của mục tiêu không cao hơn bản thân một giai*, yêu cầu cấp bậc: không, chức nghiệp hạn định: chức nghiệp cung tiễn thủ có thể trang bị.

(* thấp hơn 1 giai: ví dụ trong khoảng cấp 10 đến 19 đều là thấp hơn 20 một giai)

- Uhm! Tuy rằng phân nửa thuộc tính của trang bị này mình không cần, nhưng vẫn là trang bị không tệ, hơn nữa còn là vật phẩm trang sức đặc thù.

Dương An vui mừng thử đeo Hồ Vương diện giáp lên.

Ô đặt vật phẩm trang sức thuộc về ô trang bị đặc thù, mỗi người chơi đều có 3 ô, vị trí này chỉ có thể đặt vật phẩm trang sức đặc thù, coi như là ô trang bị ngoài định mức. Có điều vật phẩm đặc thù khá hiếm, lại thêm phần lớn thuộc tính chỉ bình thường, nên không có bao nhiêu tác dụng.

Hồ Vương diện giáp Dương An có được này đã thuộc loại thượng phẩm trong vật phẩm trang sức đặc thù, chẳng qua sau khi chuyển chức làm Nguyệt Ảnh xạ thủ Dương An có được nhìn ban đêm cực cấp, lại có kỹ năng Nguyệt Độc, kỹ năng hữu dụng của mặt nạ cũng chỉ còn quét hình và Ứng Nhân phóng lớn bảy lần.

Đeo Hồ Vương diện giáp lên, chiếc mặt nạ vốn tưởng không vừa lại kết hợp hoàn hảo cùng bộ mặt, không cần dây buộc mặt sau cũng có thể cố định.

Dương An quan sát bên ngoài qua chiếc mặt nạ, tuy rằng chỗ hai mắt không đục lỗ thủng, nhưng lại không hề ảnh hưởng tới tầm nhìn, mà còn càng rõ ràng hơn. Lại thử một chút công năng phóng lớn bảy lần, cảnh vật cách đó hơn 100 mét chậm rãi lớn lên, cuối cùng giống như ngay trước mắt, cả một chiếc lá nhỏ cũng rõ từng chi tiết.

- Có Hồ Vương diện giáp này, sau khi lên 4x cũng không cần học kỹ năng Ứng Nhân.

Dương An phi thường cao hứng khi có được mặt nạ này.

Ngoại trừ thuộc tính, Hồ Vương diện giáp còn có tác dụng ở vài thời điểm khi Dương An muốn che dấu thân phận.

Mấy món trang bị đều rất vừa lòng, kế tiếp xem đến bản vẽ cùng một vật kỳ quái.

Bản vẽ chính là bản thiết kế Tật Tốc Cơ Động Chiến Lang 3x, chỉ cần là thuật sĩ luyện kim cơ giới, đầy đủ tài liệu, căn cứ bản vẽ là có thể chế tạo ra khôi lỗi cơ giới Tật Tốc Cơ Động Chiến Lang cấp 3x.

Bản vẽ này cũng có thể bán được không ít tiền.

Thứ kỳ quái còn lại, quả thật đúng với từ kỳ quái, một thanh kim loại hình trụ bán kính 40 phân, dài một mét, một mặt được khảm một viên bảo thạch màu xanh nước biển trong suốt, mà toàn bộ phần thân thì được khắc kín những đạo luyện kim phù văn phức tạp huyền ảo.

Thủy Lam Chi Vương Giả Hạch Tâm: vật phẩm đặc thù, có thể dùng để khảm đồ, có thể đặt trong ô vật phẩm trang sức, cũng có thể sử dụng để chế tạo khôi lỗi cơ giới, làm hạch tâm cho khôi lỗi cơ giới dưới 5x, khi khảm vào trang bị sẽ gia tăng thuộc tính: tinh thần +20, trí lực +20, MP (magic point, mana) gia tăng 30%, trong trạng thái chiến đấu tốc độ tự hồi phục HP và MP tăng thêm 50%, cấp bậc yêu cầu: không, chức nghiệp hạn định: không.

Tạm thời mà nói, thuật sĩ luyện kim cơ giới tối cao chỉ có thể chế tạo ra khôi lỗi cơ giới cấp sử thi 6x, đây cũng là một loại hạn chế của Phong Vân đối với thuật sĩ luyện kim cơ giới. Chẳng qua nếu như thuật sĩ luyện kim cơ giới có đủ thực lực, có thể cải tạo khôi lỗi cơ giới đến vô hạn.

Từ góc độ nào đó mà xét, Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm này cũng có thể nói là một kiện vật phẩm cấp truyền thuyết.

- Không hổ là boss vương giả chủng loại cơ giới, lại rút ra một kiện vật phẩm cơ giới, mà không có hạn chế gì, đúng lúc mình đang rất cần trang bị tăng MP.

Dương An cười cười, ô vật phẩm trang sức lại nhiều hơn một kiện trang bị không tồi.

Thu thập xong toàn bộ chiến lợi phẩm, Dương An ngồi xuống cạnh cơ thể kim loại thật lớn của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, hai tay sờ sờ lên cái xác lạnh như băng này, cảm giác thật thoải mái.

(DG: biến thái nhè =.=)

Khi còn nhỏ bị phim hoạt hình ảnh hưởng, rất nhiều nam sinh đều cực kỳ yêu thích robot.

Sờ soạng vài cái, Dương An lưu luyến không rời sử dụng Thái Tập Thuật cấp chuyên gia.

Thi triển vài lần, rốt cục “Đỉnh ~” một tiếng, hệ thống nhắc nhở đã lấy được ba khối ‘U Ngân kim chúc’ (kim loại màu đen bạc).

Dương An nhìn ba khối kim loại trong tay, đen mượt mà lại rất nhẹ.

U Ngân kim chúc: kim loại cấp báu vật, có thể dùng trong chế tạo công trình cơ giới.

Đối với vật phẩm của thuật sĩ luyện kim cơ giới, Dương An không hiểu rõ lắm, đem ba khối U Ngân kim chúc ném vào hành trang, để trở về hỏi Địa Tinh Cấp Cát đi.

Thu thập đầy đủ, ‘Thi thể’ của Hồ Vương rằng kiếm cơ giới cũng đã biến mất.

Không có đồ vật khác, Dương An thi triển tiềm ảnh, đi ra khỏi sơn động.

Cho đến tận bây giờ, Dương An vẫn không biết tại sao Hồ Vương rằng kiếm cơ giới lại đột nhiên trở về sào huyệt, càng không biết hơn chục người chơi thuộc đoàn thể Huyết Lang kia đã hoàn toàn bị đồ sát.

Bởi vậy, khi hấn ra khỏi huyệt động, nhìn thấy thi thể chất ngang dọc bên ngoài liền thấy hoảng sợ, nhưng rất nhanh Dương An đã hiểu chuyện gì xảy ra.

Kinh ngạc qua đi, lập tức biến thành hưng phấn vui mừng, lúc này Dương An thật muốn hét to phần khích một tiếng.

Vài chục thi thể người chơi lẳng lẳng nằm cạnh vài chục kiện trang bị, đa số lam tử trang, hoàng kim cũng có vài món.

Dương An cố nén kích động, thi triển Nguyệt Độc quét qua toàn trường, xác nhận không có người chơi khác hoặc quái vật, liền nhanh chóng đi xuống.

Đầu tiên là trang bị mà 5 con hộ vệ cấp boss tuôn ra, không có thời gian xem xét, trước hết thu toàn bộ vào hành trang, sau đó nhặt tới trang bị người chơi làm rớt.

Năm cái đại hành trang 50 ô, tổng cộng 250 ô, ngoại trừ những ô để một ít vật phẩm, còn có gần 200 ô trống, Dương An một đường dạo qua cũng không chọn lựa, nhặt hết toàn bộ.

Dọn sạch ba bốn mươi kiện trang bị cho chiến sĩ và kiểm sĩ, Dương An lại chạy tới chỗ thi thể người chơi pháp hệ, nơi này trang bị càng nhiều.

Một bên quét lấy trang bị, một đường nhìn thấy dấu vết chiến đấu, những cái hố thật lớn, mặt đất cháy đen, có thể tượng tượng tình hình có bao nhiêu thảm thiết. Dương An có chút hối tiếc mình đã bỏ lỡ không được xem cuộc chiến này.

Bộ ngựa bắt ve sầu, chim sẻ ở đằng sau, Dương An thật quá cao hứng.

Hơn 110 kiện trang bị rải rác khắp phạm vi 200 mét, nhất thời khó mà dọn sạch, ngay cả thuộc tính cùng cấp bậc trang bị Dương An cũng không liếc mắt nhìn một cái, trực tiếp ném vào hành trang, đáng về khăn trương, tựa như có người muốn cướp đồ cùng hắn.

- Đkm nó, tiểu tử kia trộm trang bị của chúng ta.

Nhưng ngay khi Dương An đã nhặt được hơn phân nửa, phía sau hắn bỗng truyền tới tiếng phẫn nộ khiển trách.

Mấy người chơi thuộc Huyết Lang may mắn chạy trốn đã quay trở lại, Lang Nha cầm đầu nhìn thấy Dương An đang điên cuồng dọn dẹp trang bị của đồng bọn, lập tức nổi trận lôi đình, lớn tiếng mắng.

Trong đó một nguyên tố thao khống sư đã ngưng tụ ra nguyên tố ma pháp đánh về phía Dương An, mấy đạo tặc cũng chạy như điên nhào tới.

- Ấy dà! Thiếu chút nữa là sạch sẽ rồi, nhưng mà vẫn phải cảm ơn các người.

Dương An cười thâm trong lòng, ngày hôm nay có được thu hoạch lớn cỡ này đều là do đám người kia ban tặng.

Dương An sử dụng tiềm ảnh, lại thêm một cái Tật phong gia tốc, ẩn hình rồi tránh đi nguyên tố ma pháp oanh kích.

Trên mặt đất còn có hơn 20 kiện trang bị, tuy rằng đáng tiếc, nhưng cũng không có biện pháp.

Mở ra Nguyệt Độc, xác nhận lộ tuyến, Dương An liền dùng Tật phong gia tốc nhanh chóng trốn ra khỏi bãi đá, chạy thẳng ra ngoài.

Tuy mấy đạo tặc cùng pháp hệ kia không đủ uy hiếp Dương An, nhưng bây giờ còn chưa phải lúc trêu chọc mấy đại gia tộc kia.

71. Chương 71: Huyết Chiến Thiên Lang

Áo choàng màu đen che một thân trang bị của Dương An đi, còn chức năng che dấu thuộc tính của Nguyệt Ảnh xạ thủ lại tránh cho những người chơi cấp cao có thể nhìn thấy thuộc tính cơ bản của hắn, mà Dương An lại kỹ năng ẩn thân giống như kỹ năng độc môn 'Tiềm Ảnh' của đạo tặc thì đương nhiên những người phía sau đều cho rằng Dương An là một tên đạo tặc.

- Toàn bộ nguyên tố thao khống sư thì triển ma pháp nguyên tố đánh lan, nhất định phải đánh cho tên đạo tặc ghê tởm kia nằm xuống, con bà nó, lại dám trộm trang bị của Huyết Lang gia tộc chúng ta.

Thấy thân ảnh của Dương An biết mất ngay trước mặt mình, Lang Nha bị chọc cho tức điên lên, ngay lập tức hét lớn với những nguyên tố thao khống sư còn lại.

Tình thế đang tốt đẹp thì Boss vương giả lật ngược thế cờ, gần như bị diệt đoàn làm Lang Nha buồn bực mãi, giờ lại còn một tên đạo tặc dám trộm hết phân nửa trang bị của đoàn bọn hắn, quả thật là tức đến muốn nổ phổi rồi, nếu như có thể thì Lang Nha thật muốn lột da bẻ xương tên đạo tặc này đi.

Từ trước tới giờ chỉ có thành viên Huyết Lang gia tộc cướp đồ của người khác, làm gì có chuyện người khác tới trộm đồ của bọn hắn.

Nghe được lệnh của Lang Nha mấy nguyên tố thao khống sư đều hơi do dự, một người trong số đó nói:

- Lão đại, dùng kỹ năng đánh lan tạo thành động tĩnh quá lớn, chỉ sợ sẽ làm kinh động đến con Boss kia.

Hổ Vương rằng kiếm cơ giới kinh khủng như thế nào bọn hắc đã được cảm nhận một cách vô cùng chân thực, đến giờ bọn hắc vẫn còn rất sợ hãi.

- Đánh, nhất định phải đem hắc đánh bay ra!

Lang Nha nghiêng rằng nghiêng lợi quát.

Không có biện pháp, mấy nguyên tố thao khống sư đành phải nghe theo, mọi người bắt đầu niệm chú ngưng tụ ma pháp nguyên tố đánh lan.

Liệt Diễm Hỏa Hải, Băng Phong Vạn Lý, Long Quyển Phong Bạo... Mấy cái kỹ năng đánh lan cấp 3x 4x luân phiên oanh tạc ra, một lượt rồi lại một lượt liên tục càn quét.

Nhưng bọn hắc làm vậy cũng chỉ uống phí công sức, Dương An đã sớm băng qua bọn hắc chạy ra khe núi, thậm chí sắp ra khỏi Hổ Vương lĩnh rồi.

- Lão đại, không phát hiện bóng dáng của tên đạo tặc kia, có lẽ đã chạy thoát rồi.

Một nguyên tố thao khống sư yếu ớt báo cáo.

- Đkm, đừng để tao biết mày là ai, nếu không tao sẽ cho mày hối hận vì đã chơi cái trò chơi này.

Lang Nha âm ỉm, phẫn hận nói.

Một hồi lâu sau Lang Nha mới hơi bình phục một chút, liền kêu ba quang minh mục sư đi hồi sinh cho những thành viên đã chết.

Trong lúc các quang minh mục sư đang hồi sinh cho mọi người, Lang Nha cũng hồi báo chuyện này cho gia tộc.

- Tộc trưởng, thật xin lỗi, chúng ta không nắm chắc cơ hội, không thể giết chết con Boss vương giả kia.

Lang Nha PM (private message) truyền âm, báo cáo.

Tổng bộ gia tộc Huyết Lang, một trung niên nam tử đang nhàn nhã đứng bên cửa sổ, nhìn người chơi tập nập trên đường phố, có vẻ rất là thông thả thoải mái.

Mặc dù bộ dáng nhàn nhã nhưng mơ hồ mỗi cái nhắc tay nhắc chân của người này đều lộ ra một loại khí chất thượng vị giả*, đây không phải là cố ý làm ra, loại khí chất này được phát ra một cách tự nhiên, đây là khí chất do lâu dài làm bề trên đường thành.

(*khí chất của người có quyền lực, đứng trên người khác)

Trung niên nam tử này chính là tộc trưởng gia tộc Huyết Lang, Huyết Chiến Thiên Lang, thú huyết cuồng chiến sĩ 5x, một thân khôi giáp màu ám kim tràn đầy khí phách, thậm chí trong đó có thể thấy cái bao cổ tay mơ hồ phát ra ánh sáng bảy màu, rất rõ ràng đây là một bao cổ tay (hộ thủ) cấp truyền thuyết.

Là tộc trưởng của một trong năm gia tộc thuộc Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, Huyết Chiến Thiên Lang cũng là một cường giả cấp truyền thuyết 5x, hơn nữa còn là cường giả 5x thành danh đã lâu, trong những tồn tại cường đại ở liên minh Quang Minh cũng được xếp phía trên.

Trong khi Huyết Chiến Thiên Lang đang nhàn nhã tự tại thì có tin báo đến, chính là Lang Nha hồi báo bọn họ thất bại.

- Đoàn diệt sao?

Nghe Lang Nha hồi báo, Huyết Chiến Thiên Lang chỉ nhàn nhạt hỏi một câu, không có một chút tức giận, tựa như đã sớm dự đoán được bọn Lang Nha sẽ thất bại vậy.

- Chỉ mục sư bọn ta và mấy nguyên tố thao khống sư không bị gì, còn lại hơn một trăm huynh đệ đều bị chết.

Lang Nha bên kia hồi báo lại, đối với lần thất bại này, hắc cũng rất không cam lòng, đây không chỉ là cơ hội để kiếm trang bị mà càng là cơ hội tốt để hắc thể hiện năng lực.

Huyết Chiến Thiên Lang vẫn nhàn nhã nói:

- Không bị diệt đoàn là tốt rồi, hồi sinh những huynh đệ bị chết rồi thu thập trang bị xong thì trở về đi!
- Tộc trưởng, ngoài việc thất bại còn có một chuyện rất trọng yếu, có một đạo tặc trộm đi hơn phân nửa trang bị của chúng ta.

Lang Nha lại nói.

Vừa nghe được có người dẫm trộm trang bị của gia tộc Huyết Lang, bộ dáng nhàn nhã bình tĩnh của Huyết Chiến Thiên Lang liền thay đổi, tức giận nói:

- Một đám phế vật, cả đám người đông vậy mà cũng bị một tên đạo tặc trộm đi hơn phân nửa trang bị, từ hôm nay trở đi, cái đoàn đội này của ngươi lui xuống hạng hai đi.
- Thấy mặt mũi và ID của tên đạo tặc kia không?

Huyết Chiến Thiên Lang lại hỏi.

Huyết Chiến Thiên Lang khẩn trương không phải là mười mấy món trang bị lam, tử trang kia mà là mặt mũi của gia tộc Huyết Lang, nếu chuyện này truyền đi, một tên đạo tặc lại có thể trộm sạch mười mấy cái trang bị của bọn hắn, như vậy toàn bộ gia tộc Huyết Lang sẽ bị người nhạo báng.

- Không nhìn thấy, tên đạo tặc này hơi kỳ lạ, lúc trước Cầu Tự bị hắn đánh lén chết vậy mà hệ thống cũng không thông báo ID của hắn.

Lang Nha đáp.

Mà lúc này, một số đạo tặc đi điều tra tình huống của boss cũng đã trở về.

- Lão đại, trong sơn động không thấy bóng dáng boss đâu cả, nhưng hiện trường có lưu lại dấu vết chiến đấu, có lẽ do con boss vương giả kia tạo thành.

Một đạo tặc nói.

- Không thấy boss nữa?

Lang Nha cảm thấy nghi ngờ, quyết định báo chuyện này lên.

Hận ý của hắn đối với tên đạo tặc kia không nhỏ hơn Huyết Chiến Thiên Lang.

- Tộc trưởng, vừa rồi chúng ta phái người đi điều tra thì không thấy con boss kia đâu nữa, rất có thể đã bị tên đạo tặc kia chiếm tiện nghi giết chết.
- Hả? Người xác định con boss vương giả 3x kia thật sự đã bị giết rồi? Hơn nữa chỉ có một mình tên đạo tặc kia?

Huyết Chiến Thiên Lang hỏi.

Nếu thật sự như vậy, tên đạo tặc này đáng để được chú ý rồi.

- Mặc dù không thể xác định, nhưng vô cùng có khả năng tên đạo tặc này chỉ đi một mình, mà trừ sào huyệt trong sơn động ra thì những nơi khác cũng không có dấu vết nào khác của con boss kia.

Lang Nha hỏi mấy tên đạo tặc kia một chút rồi hồi báo cho tộc trưởng.

- Hừm!

Huyết Chiến Thiên Lang nhíu mày, trầm nghĩ:

- Tuy con boss vương giả kia chỉ là 3x, lại còn lại có ít máu nhưng là đạo tặc thì một người tuyệt đối không thể giết được, trừ khi là 5x, đạo tặc cấp truyền thuyết.

Huyết Chiến Thiên Lang nghĩ mãi vẫn không ra,

- Ba mươi cường giả 5x ta đều biết hết, trong đó không có ai là đạo tặc, chẳng lẽ vừa có người nào lên 5x?

Nhất thời Huyết Chiến Thiên Lang bị tên ‘Đạo tặc’ thần bí này hấp dẫn, cũng không để ý đến chuyện của Lang Nha, nếu thật sự là một tên đạo tặc 5x thì chuyện này có chút phiền toái rồi.

Làm tộc trưởng của một gia tộc lớn, hiển nhiên Huyết Chiến Thiên Lang hiểu một tên cường giả truyền thuyết 5x đại biểu điều gì, ngoại trừ thực lực thì đồng dạng còn có thể có một bối cảnh rất lớn.

Muốn lấy lại danh dự cũng rất phiền toái.

Mà trong khi đám thành viên gia tộc Huyết Lang đang tức giận, không cam lòng, chửi mắng tới 8 vạn 6 ngàn 400 lần thì ‘Đạo tặc’ lại đang hưng phấn mà cười toe toét .

Dương An dọc đường cẩn thận, sau khi dùng tốc độ nhanh nhất chạy khỏi Hồ Vương lĩnh vẫn còn cảm thấy không an toàn, tiếp tục dùng tốc độ cao nhất chạy hơn mười phút mới tìm một góc bí mật dừng lại.

Lúc này, Dương An mới có thời gian xem thu hoạch lần này của hắn.

Sau khi phân loại, thống kê, lần này lượm được 53 món trang bị của thành viên gia tộc Huyết Lang, trong đó 7 kiện trang bị hoàng kim, 3 kiện tử trang, 44 kiện lam trang, tất cả đều là trang bị 4x, hơn nữa thuộc tính đều không tệ, Dương An cẩn thận tính toán, giá trị chỗ này ít nhất phải hơn 10 vạn vàng, lại thêm mấy kiện tử trang mà năm con họ vệ cấp boss rơi ra, tổng giá trị lại càng cao.

- Trời ạ, chẳng lẽ trời cao lại tốt bụng vứt xuống một cái bánh cho mình, cái bánh này cũng quá lớn đi!

Dương An có chút không tin được đây là sự thật, thật giống như vừa trúng một tờ xổ số giải đặc biệt vậy.

- Rất cuộc có tiền nuôi gia đình rồi!

72. Chương 72: Đầm Lầy Đạt Lạp

Hắc Thạch trấn trực thuộc Huyền Thiết thành, nơi này trừ dấu tích Địa Tinh Minh để lại là nổi danh nhất thì còn có lượng tài nguyên khoáng sản rất phong phú.

Bình thường những nơi có quặng mạch (quặng mỏ khoáng sản) địa hình đều khá độc đáo, thực vật sinh trưởng cũng rất đặc biệt.

Nhưng bây giờ Dương An không có ý muốn đi thưởng thức phong cảnh ở đây, vừa đi đường vừa nhớ lại, đến giờ hắn vẫn không quá tin tưởng đây là sự thật, nhưng quả thật mấy chục món trang bị kia đang nằm trong hành trang của hắn.

Nhiều lần Dương An không nhịn được mà há miệng cười một mình.

Người khác là chết vì tò mò, thế nhưng hắn lại là tò mò được chiếc bánh rơi xuống, mà còn là một chiếc bánh cực to.

Nếu tiện tay giết boss vương giả là dựa vào thực lực của Dương An thì trộm sạch mấy chục món trang bị lại chính là vận khí cực lớn.

Hơn mười kiện lam tử trang 4x, thậm chí còn có vài món trang bị hoàng kim, ít nhất có thể bán được hơn mười vạn vàng, tức là hơn hai mươi vạn nhân dân tệ, đối với con nhà nông như Dương An thì đây quả thật là một khoản tiền lớn.

Đương nhiên Dương An sẽ không vì thế mà thỏa mãn, hắn còn muốn thông qua trò chơi kiếm được nhiều tiền hơn, để cuộc sống của mẹ và em gái được tốt hơn, tạo điều kiện cho em gái vào học một trường đại học nổi tiếng...

Thật ra thì bình thường rất ít người có thể kiếm tiền từ trò chơi, trừ có thực lực hơn nữa còn phải có vận khí thì mới kiếm được chút đỉnh, có thể cân bằng thu chi đã là tốt lắm rồi, còn thì phần đông người chơi thậm chí còn phải quẳng tiền vào trò chơi.

Một người chơi không hề có gia tộc bang hội nào như Dương An có thể kiếm được không ít tiền đã coi như là rất may mắn rồi.

Quả thật, Dương An cũng cảm thấy từ khi về nhà vận khí hình như càng ngày càng tốt hơn.

Sau khi có được thu hoạch thật lớn, Dương An cũng không lưu luyến nữa, trực tiếp chạy đến đầm lầy Đạt Lạp làm nhiệm vụ.

Đầm lầy Đạt Lạp nằm ở phía tây Hắc Thạch trấn, khoảng cách cũng hơi xa, cũng may tốc độ của Dương An không chậm, mỗi lần Tật Phong Gia Tắc hết cooldown liền lập tức sử dụng, tốc độ lại nhanh hơn một chút.

Hiệu quả gia tốc của Nguyệt Ảnh Chi Vũ tốt hơn Tật Phong Gia Tắc nhiều nhưng đây là có hiệu ứng 2 giây kỹ năng vô địch dùng để bảo vệ tánh mạng nên Dương An muốn giữ lại để đề phòng chuyện ngoài ý muốn.

Đầm lầy Đạt Lạp là một trong số ít khu vực gần Hắc Thạch trấn không có quái cơ giới (máy móc), nguyên nhân của chuyện này có thể là vì quái vật cơ giới tương đối nặng, địa hình chỗ này không chịu được.

Dựa theo bản đồ mà Cát Cát cung cấp thì quái bên ngoài đầm lầy Đạt Lạp là Lân Oa (ếch có vảy), quái cấp 43, mà công kích đặc thù của Lân Oa là có thể phun ra nọc độc, hơn nữa bình thường đều là ba bốn con tụ lại một chỗ, đối với chức nghiệp cận chiến thì quả là rất rắc rối, cho dù trong người mang theo thuốc giải độc thì cũng không tốt hơn bao nhiêu, bởi thể dù giết Lân Oa được nhiều exp hơn so với những quái cùng cấp khác, nhưng cũng không có nhiều người chơi đến đây luyện cấp.

Sau khi qua Hồ Vương lĩnh chừng 20 phút, rốt cục Dương An cũng đến nơi, phía trước chính là địa điểm nhiệm vụ - đầm lầy Đạt Lạp.

Bởi vì khu vực đầm lầy ẩm thấp nên sương mù ở đây rất dày, ảnh hưởng lớn đến tầm mắt, nhưng Dương An có kỹ năng nhìn ban đêm cực cấp, lại mang thêm Hồ Vương diện giáp, sương mù không ảnh hưởng nhiều đến hắn.

Ở chỗ này thứ có thể ảnh hưởng đến Dương An chỉ có cái mùi khó chịu từ trong đầm lầy bốc ra kia, quả thật hơi thối muốn hư mũi, cách từ xa mà đã xông vào mũi rồi.

Dương An không kìm nổi mà cau mày, mặc dù có thể lựa chọn giảm độ nhạy bén của cảm giác để bớt mùi nhưng Dương An không làm vậy, bởi như vậy sẽ ảnh hưởng rất lớn đến khi chiến đấu.

- Chịu thôi, đành cố nhịn vậy!

Dương An thầm nghĩ, lúc này cảm giác hưng phấn của hắn đã bình tĩnh lại, nghiêm túc bắt đầu làm nhiệm vụ.

Tay phải cầm Tự Nhiên Chi Cung cấp hoàng kim, từ từ tiến gần phạm vi đầm lầy, cái điểm nhiệm vụ biểu thị kia nằm ở nơi tương đối sâu trong đầm lầy, hơn nữa bản đồ của Cát Cát cũng không ghi đầy đủ sự phân bố của quái vật sâu trong này, có thể là tình huống bên trong quá phức tạp, ngay cả Cát Cát cũng không đủ năng lực điều tra rõ ràng mọi chuyện.

“Ục ục ục ục” từng cái bọt khí từ trong bùn đất chui ra nổ lụp bụp, cái mùi làm rát cả mũi kia là từ những cái bọt khí này tỏa ra.

Dương An cố nén cảm giác khó chịu lại, từng bước từng bước cẩn thận mò mẫm đi tới, mỗi lần tiến thêm một bước đều phải dùng chân thử lên tục rồi mới dám đi lên.

Chỗ đáng sợ nhất của đầm lầy là người vĩnh viễn không biết khi nào sẽ giẫm phải vũng lầy, rơi vào trong nước bùn, khi đó muốn thoát ra cũng khó.

“Oa ~ oa ~ ”

Dương An đi về phía trước chừng trăm mét thì từng tiếng ếch kêu cứ như bò rống từ phía trước truyền đến, hắn dừng lại đưa mắt nhìn tới.

- Hồng Phiến Lân Oa! (ếch vảy đỏ)

Khi Dương An dừng bước thì phía trước xuất hiện ba con ếch toàn thân đỏ như máu. Xung quanh đầm lầy đều mọc những bụi cây cao đến đầu gối, nếu không nghe thấy âm thanh rồi cẩn thận tìm thì rất khó phát hiện Lân Oa ở trong đó.

Bên ngoài đầm lầy Đạt Lạp sản sinh ra đều là Lân Oa cấp 43 nhưng lại khác loại, nọc độc phun ra cũng khác nhau, Hồng Phiến Lân Oa toàn thân đỏ như máu có hiệu quả của nọc độc là xuất huyết, Lục Phiến Lân Oa toàn thân màu xanh biếc tác dụng của nọc độc là hoãn tốc, Hắc Phiến Lân Oa thân màu đen thì là ăn mòn cùng suy yếu.

Nhiều khi ba loại Lân Oa đứng thành một nhóm ba bốn con, nếu dính phải nhiều loại nọc độc một lúc thì kể cả chức nghiệp máu trâu như Thuần giáp chiến sĩ cũng không dám khinh thường.

Chỉ là đối với kẻ có tầm bắn siêu xa như Dương An thì Lân Oa cũng không đáng sợ, chỉ cầm áp chế Lân Oa ở ngoài tầm phóng của nọc độc thì không thành vấn đề rồi.

Dương An cẩn thận tiến lên mấy bước, đưa ba con Hồng Phiến Lân Oa kia vào tầm bắn, khoảng cách xa như vậy chúng cũng không phát hiện thấy hắn.

Ba con Lân Oa có cừu hận dây dây chuyền, mà chiến thuật của Dương An cũng rất đơn giản.

Đầu tiên bắn ra một mũi Hoãn Tốc Tiễn, đây là một trong mấy cái kỹ năng vượt qua cấp 10 của hắn, sau khi biến chất thì quần thể trong bán kính năm mét đều bị giảm tốc 5 giây, hiệu quả giảm tốc cũng tăng lên rất nhiều.

Ba con Hồng Phiến Lân Oa trúng Hoãn Tốc Tiễn, bị kinh động nhưng lúc này đến nhau chúng cũng nhảy không được.

Tiếp theo tập trung bắn, trước giết chết một con.

Lúc này Dương An rốt cục cũng cảm nhận được công năng tự động quét nhược điểm của Hổ Vương Diện Giáp rồi, qua Hổ Vương Diện Giáp nhìn ra giống như nhìn qua màn ảnh tivi, từng cái từng cái màu sắc khác nhau thể hiện nhược điểm của Lân Oa, hai mắt và miệng đều có cái vòng tròn màu đỏ, giữa hai mắt là vòng tròn màu trắng, dưới bụng là vòng tròn màu vàng.

Dương An nhìn mấy chấm nhỏ này suy nghĩ một chút liền hiểu ý nghĩa của chúng, vòng tròn màu đỏ là nhược điểm bình thường, màu trắng là ‘Cốt điểm’, màu vàng là ‘điểm xuyên thấu’, nhìn cái là thấy liền, vô cùng tiện lợi.

Cái miệng rộng của Lân Oa không ngừng mở ra đóng lại, phát tiếng kêu “oa oa”, tự nhiên Dương An sẽ không bỏ qua nhược điểm thật lớn này.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Liên Hoàn Tiễn bắn ra, bảy mũi tên lướt đi, mỗi mũi tên đều tạo ra hơn 350 mươi sát thương, trong đó hai mũi tạo thành sát thương trí mạng, tổng sát vượt qua 3000 điểm.

Mặc dù là quá 4x nhưng Lân Oa lại máu ít thủ yếu, mất 3000 thì chỉ còn lại chút tàn huyết.

Dương An bồi thêm cho một cái Tân Nguyệt Tiễn lập tức xử lý xong con đầu tiên.

73. Chương 73: Mạnh Mẽ Đánh Lui

Hồng Phiến Lân Oa còn lại hai con, mà lúc trước vì để thăm dò nên Hổ Vương diện giáp đã sử dụng công năng quét nhược điểm nhìn qua một vòng làm chậm trễ 2-3 giây, sau khi xử lý một con Lân Oa thì thời gian hiệu lực của hoãn tốc tiễn còn chưa đầy một giây.

Dương An nắm bắt thời gian ngay lập tức bắn ra phá cốt tiễn, mũi tên như chớp bắn thẳng tới vòng tròn màu trắng giữa mi tâm Lân Oa mà Hổ Vương diện giáp thông báo.

“Băng ~” một tiếng, phá cốt tiễn chính xác, trúng mục tiêu.

Độ hoàn thành 100%, 300% sát thương cơ bản, 3 giây đóng băng, 5 giây vỡ cốt suy yếu

-2640

Vừa hết hiệu quả hoãn tốc tiễn, con Hồng Phiến Lân Oa lại bị đóng băng, hoàn toàn tập xác định.

Còn một con thì lúc này khôi phục tốc độ.

Lân Oa di chuyển không phải là dựa vào đi mà là nhảy, hơn nữa năng lực nhảy phi thường kinh người, nhảy một lần là từ 10 – 20 mét, hèn gì nói Lân Oa khó chơi.

Dương An bây giờ đã hiểu vì sao lúc trước khi Cáp Cát thấy hắn chỉ là cung tiễn thủ^{3x}, nói hắn thực lực chưa đủ.

Không có thời gian xử lý con Lân Oa đóng băng kia, Dương An chuyển hướng cung, nhằm thẳng con Lân Oa đang nhảy như bay tới. Nếu để nó tới khoảng cách có thể phun nọc độc, hiện giờ không đem theo giải độc được tề, đối với Dương An rất là phiền phức.

Lân Oa có tần suất bật nhảy rất nhanh, người bình thường muốn nắm bắt là rất khó, nhưng Dương An không phải cung tiễn thủ bình thường, ‘tinh chuẩn xạ kích’ cấp 5 cũng không phải để không.

“Phanh ~”

Căn bản không cần ngắm, tiếng cung bật vang lên, lại một kĩ năng được bắn ra. Lân Oa khi nhảy lên cao thì lộ ra cái bụng, đó cũng là trở thành mục tiêu lớn nhất.

Hàn Băng tiễn!

Có được thiên phú là ngộ tính của nhân loại, còn có những tâm đắc về thao khống băng nguyên tố, Hàn Băng tiễn của Dương An cùng với Hàn Băng tiễn của cung tiễn thủ khác không giống nhau, cung tiễn thủ thông thường bắn Hàn Băng tiễn thì phát ra khí băng hàn có thể cảm nhận rõ ràng, nhưng Hàn Băng tiễn của Dương An thì băng nguyên tố tập trung ở đầu mũi tên không có phát ra, sẽ không bị tiêu hao, sau khi trúng mục tiêu sẽ sinh ra đóng băng, lực sát thương gây ra càng lớn.

Dùng phương pháp này Hàn Băng tiễn của Dương An hay thậm chí là các nguyên tố tiễn khác đều có thể phát huy được 120% sức sát thương, cho nên độ thuần thực của kỹ năng cũng gia tăng ngoài định mức.

Cho nên Hàn Băng tiễn cùng với Hoả Diễm tiễn cũng đã đạt cấp 10.

Cấp 10 Hàn Băng tiễn ngoài sát thương 10 Hàn Băng tiễn trừ bỏ băng nguyên tố, sẽ mang thêm sát thương từ băng thứ (gai băng).

Lạc Nguyệt tiễn nháy mắt trúng mục tiêu, khi mũi tên ‘Phốc ~’ một tiếng trúng đích, thì băng nguyên tố tập trung ở đầu tên được phóng ra, Hồng Phiến Lân Oa lập tức bị một lớp băng bao phủ bên ngoài, cứng ngắt từ không trung rơi xuống.

Bất quá tuồng hay vẫn còn ở sau.

Ngay sau đó chỉ nghe một tiếng ‘Băng’~ trầm đục, một cây băng thứ phá thể Lân Oa chui ra, Hồng Phiến Lân Oa lập tức biến thành con nhím hàn băng.

-960, -500

Hai giá trị sát thương hiện lên, số thứ nhất là do Hàn Băng tiễn gây ra, số thứ hai là do băng thứ gây ra. Ngoài ra còn có thêm hiệu quả 2.5 giây đóng băng.

Nguy cơ tạm thời giải trừ,, mục tiêu của Dương An lại chuyển tới con Lân Oa bị suy yếu kia.

Trong trạng thái suy yếu, phòng ngự giảm đi, phá cốt tiễn xoá sạch hơn 2900 máu của Lân Oa, Dương An bồi thêm 2 mũi Tân Nguyệt tiễn giết luôn.

Chỉ còn một con Lân Oa với 1/2 HP, hơn còn bị đóng băng, không đủ gây uy hiếp, lập tức Dương An bùng nổ Tân Nguyệt tiễn tốc độ 4 mũi tên một giây đem nó miếu sát.

Vừa rồi đánh với ba con Lân Oa, trong đó có một con nhảy tới vị trí cách Dương An 50 mét, có chút nguy hiểm nhưng cũng là vì hắn phân tâm dùng Hồ Vương diện giáp tìm ngược điểm, làm chậm trễ thời gian, hơn nữa Dương An còn nhiều kỹ năng chưa sử dụng.

Sau trận chiến vừa rồi hiểu thêm được một ít đặc điểm của Lân Oa, Dương An tin lần sau còn gặp phải 4-5 con Lân Oa cũng không thành vấn đề.

Dương An cẩn thận đi tới gần thi thể Lân Oa ra, tuy không rơi ra trang bị nhưng cũng được một lượng vàng kha khá, hơn nữa còn nhặt được ba túi độc hồng phiến, cái này với quái phổ thông xem như không tồi, hơn nữa là vượt cấp giết quái, lượng exp ba con Lân Oa này cho khá ổn.

Dựa theo chỉ dẫn của bản đồ, Dương An tiếp tục cẩn thận lần mò đi vào.

Hang ổ đầu tiên của Lân Oa xuất hiện, kế tiếp là hang thứ hai, thứ ba. Số lượng của Lân Oa cũng càng ngày càng dày đặc. Đi vào trong cứ mỗi 20 mét là thấy một ổ có khoảng 3, 4 con thậm chí 5 con, có khi thì cùng loại, có khi thì hỗn tạp. Bất quá cừu hận dây chuyền của Lân Oa chỉ tồn tại với những con cùng hang ổ, nên dù có chút khản trương nhưng Dương An cũng không đến nỗi gặp nguy hiểm.

Lân Oa cho lượng exp rất cao, số lượng lại nhiều nên Dương An muốn luyện đến cấp 35 mới tiếp tục thăm dò đầm lầy.

Hiện tại exp đã đến 80% cấp 34, còn thiếu chút nữa là lên được cấp 35. Lúc đó sẽ trang bị được Đại Lực Thần thủ sáo, có thể dễ dàng giết Lân Oa.

Dương An bắt đầu công tác giết Lân Oa để thăng cấp. Có được tầm bắn cực xa – 100m cùng với tốc độ bắn kinh người, nọc độc công kích của Lân Oa bị Dương An dễ dàng né tránh, chỉ khi đụng tới hang ổ có 5 con Lân Oa mới hơi khản trương.

Ở địa hình đầm lầy như thế này, đối với Dương An có một chút bất lợi là không biết nơi nào thật sự là mặt đất. Chỉ sợ đạp trúng bùn lầy bị hãm sâu trong đó thì hành động sẽ hạn chế không thể sử dụng chiến thuật hit and run quen thuộc.

Vì thế có hai ba lần Dương An bị dính nọc độc của Lân Oa, may mắn là không phải loại hoãn tốc độc, Dương An rất bình tĩnh lấy được tề ra phục dụng, hẳn còn có Vương Giả Hạch Tâm có chức năng tự hồi máu cho nên dù trúng một loại độc cũng không có bao nhiêu phiền toái.

Tốc độ bắn tên của Dương An nhanh, kỹ năng cao cấp lại nhiều nên hiệu suất giết Lân Oa phi thường cao.

Khoảng 30 phút sau, một đạo bạch quang bao phủ lấy cơ thể Dương An, “đỉnh ~” một tiếng lên tới cấp 35.

Lại tới cấp độ là bội số của 5*, chức nghiệp ẩn tàng Nguyệt Ảnh xạ thủ là nên tăng thêm 2 điểm cộng so với chức nghiệp thông thường. Lại có thêm 2 điểm tự do phân phối thuộc tính.

(*như đã nói các Chương trước, cứ lên tới cấp chia hết cho 5 thì được tặng 2 điểm, phúc của chức nghiệp ẩn tàng)

Để tăng thêm hiệu quả của Đại Lực Thần thủ sáo, Dương An cũng không tăng điểm theo cách cũ 3 lực lượng 2 nhanh nhẹn, mà lại đổi thành 4 lực lượng 1 nhanh nhẹn. Nguyệt Ảnh xạ thủ 3x mỗi khi thăng cấp đều được tăng 3 điểm nhanh nhẹn với 1 điểm tinh thần ngoài định mức, bởi vậy dù có giảm 1 điểm nhanh nhẹn cũng không sao, hơn nữa cứ 5 cấp là được tăng thêm 2 điểm phân phối. Dương An nâng như vậy thứ nhất để thăng lực công kích, thứ hai để phát huy hết năng lực của Đại Lực Thần thủ sáo.

Thuộc tính của Dương An bây giờ so với chức nghiệp thông thường cao hơn rất nhiều, nhưng tác dụng phụ chính là cần gấp 1.5 lần lượng exp để thăng cấp.

Nâng điểm xong, Dương An nóng nảy thử trang bị ám kim Đại Lực Thần thủ sáo.

Đây cũng là kiện trang bị ám kim đầu tiên của Dương An, cái gắng tay hẳn đang dùng cũng không phải là bộ phận của hoàng kim sáo trang, cho nên dù thay thế cũng không ảnh hưởng gì đến hiệu quả sáo trang.

Loại quái vật Lân Oa này, lực lượng yếu hơn Dương An nhiều cho nên càng tăng tỉ lệ tạo nên hiệu quả mạnh mẽ đánh lui.

Tự thân Đại Lực Thần thủ sáo có 40% xác suất tạo ra, mà Dương An tuy rằng không đi theo đường may mắn, nhưng thuộc tính may mắn cũng cao, do đó hiệu quả đặc thù này càng dễ phát sinh.

Dương An trang bị lên Đại Lực Thần thủ sáo, lắc lắc tay, cảm Tự Nhiên chi cung lên, muốn tiếp tục đi tới.

Thấy được một hang Lân Oa bốn con, Dương An hăng hái kéo cung. Vì để thí nghiệm hiệu quả mạnh mẽ đánh lui nên lần này hẳn không sử dụng kỹ năng, chỉ dùng Tân Nguyệt tiên bắn chạy.

Lấy tốc độ bắn hiện giờ của Dương An, toàn lực bùng nổ hoàn toàn có thể dùng từ bắn phá để hình dung.

“Phanh ~ phanh ~ phanh ~ ... ”

Dây cung không ngừng run lên!

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Tên được bắn liên tục.

Dương An bắn được 4 mũi tên mỗi giây, tự nhiên có thể đồng thời chiếu cố cả 4 con Lân Oa.

Quả nhiên như trong dự tính, xác suất gây ra mạnh mẽ đánh lui khá cao, một vòng bắn thì có đến 2 mũi có hiệu ứng đánh lui.

Hiệu quả đánh lui vừa ra, Lân Oa bị bắn trúng lập tức bị đẩy bay ra sau khoảng gần 1 mét.

Bắn xong một lượt, sau 1 giây tiếp tục lượt thứ hai, liên tiếp không nghỉ như là một cây súng tự động không ngừng nhả đạn.

Hiệu ứng mạnh mẽ đánh lui liên tiếp xuất hiện, 4 con Lân Oa bị đánh lui luân phiên.

Đến khi 4 con Lân Oa đều chết hết, thì không có con nào có thể tiếp cận trong phạm vi 70 mét.

- Quá thoải mái!

74. Chương 74: Cửa Vào Dưới Đáy Nước

Đại lực thần thủ sáo có tỉ lệ xuất hiện hiệu ứng mạnh mẽ đánh lui rất cao, cộng với tốc độ bắn của Dương An, nên bây giờ không cần xài kỹ năng gì mà cứ lấy Tân Nguyệt tiền làm tới.

Một vòng rồi lại một vòng tên được nhuần nhuyễn bắn ra, Dương An cảm thấy phi thường thoải mái, phi thường đã ghiền.

Tuy còn muốn ở đây giết Lân Oa cày cấp nhưng có nhiệm vụ trong người, hưng phấn qua đi, Dương An liền đi vào đầm lầy theo hướng dẫn của nhiệm vụ.

Một đường càn quét, hang ổ của Lân Oa bị Dương An dọn sạch. Những Lân Oa trong mắt người khác cực kỳ nguy hiểm lại được hắn coi như là bữa tiệc exp.

Đáng tiếc là tiệc vui cũng có lúc tàn, theo mức xâm nhập sâu dần, chủng loại quái vật thay đổi là một loài quái vật cấp 45 tên Chiêu Trạch Thủy Mãng (rắn nước sống trong đầm lầy).

Chiêu Trạch Thủy Mãng không có độc, cũng không quần cư mà chỉ sống đơn lẻ.

Loài Chiêu Trạch Thủy Mãng này bị công kích là sẽ chui vào bùn ngay rồi ẩn nấp bên trong sau đó vọt lên tấn công đột ngột, rất là gian xảo. Còn nữa năng lực ẩn núp của nó mạnh hơn Lân Oa nhiều nên rất khó phát hiện.

Mới đầu Dương An cũng bị đánh lén mấy lần, may mắn phản ứng nhanh thì triển Nguyệt Ảnh Chi Vũ bảo vệ tính mạng.

Chiêu Trạch Thủy Mãng lực công kích rất cao.

Sau khi chặt vật xử lý xong mấy con Chiêu Trạch Thủy Mãng, Dương An liền thi triển Tiềm Ảnh, ẩn thân đi tiếp.

Tiềm Ảnh cấp 7 có hiệu quả rất mạnh mà Dương An lại tận lực thu liễm hơi thở, cẩn thận chú ý xung quanh, nên tuy mất thời gian nhưng đi qua rất an toàn.

Theo nhiệm vụ thì linh hồn tổ tiên Địa Tinh bị phong ấn trong một sơn động, nhưng khi Dương An đến gần cửa vào sơn động (hang núi) theo bản đồ Địa Tinh Cấp Cát đưa cho, thì chỉ thấy khắp nơi là đầm lầy, ngay cả bóng dáng một ngọn núi cũng không có, nói gì tới sơn động.

- Trò chơi đã thiết kế ra nhiệm vụ này thì không thể nào không có lối vào.

Dương An tiếp tục dựa theo bản đồ mà đi tìm xung quanh xem có đầu mối gì không.

Nhưng mà sau khi tìm tòi phạm vi ba bốn trăm mét vẫn không phát hiện được gì, duy nhất có điểm đặc biệt là khu này có một cái hồ nước nhỏ rộng khoảng 5 mét.

- Chẳng lẽ là sau ngàn năm nên địa chất bị biến đổi, cửa động chìm xuống bên dưới cái hồ kia?

Dương An nhìn hồ nước nhú mày tự hỏi.

- Trên bản đồ biểu thị đã tới phụ cận, khả năng này là rất lớn.

Dương An cuối cùng cũng quyết định lặn xuống nước tìm.

Dưới nước đầy rẫy những nguy hiểm bất ngờ nhưng Dương An không muốn vì vậy mà từ bỏ nhiệm vụ này, hơn nữa phần thưởng là một chiếc chìa khoá vạn năng cấp truyền thuyết, lại thêm nhất mạch Địa Tinh của Cấp Cát còn liên quan đến truyền thừa của mình, không chừng sẽ có phần thưởng ngoài định mức.

Dương An không vội xuống nước, mà lùi về mấy chục mét rồi bắn quét một vòng xuống mặt nước.

Bắn như vậy dùng để thăm dò xem có quái vật ẩn nấp dưới đó không.

Sau vài phút cũng không có chuyện gì xảy ra, tuy vậy nhưng Dương An vẫn đề phòng không cho là an toàn.

Dương An cẩn thận đi tới ven bờ, xuống nước một cách nhẹ nhàng cố gắng không tạo ra động tĩnh. Dương An cảm thấy mặt hồ này không an toàn như mặt ngoài của nó, có một cảm giác nguy hiểm luôn le lói trong đầu hần.

Dù không có trang bị phụ trợ hô hấp nhưng lặn xuống khoảng một phút không có vấn đề gì.

Dương An hít sâu một hơi, xoay người lặn vào trong nước.

Cái nước trong hồ khá đục, lại thêm sương mù trong đầm lầy che khuất mặt trời, ánh nắng không tới được mặt nước, nên bên dưới này hoàn toàn tối thui.

May mắn là Dương An có kỹ năng nhìn ban đêm, trong hoàn cảnh này liền phát huy công dụng. Dù vậy nhưng đang ở môi trường nước nên tầm nhìn chỉ giới hạn khoảng 20 mét.

Rất may là hồ nước không lớn lắm, Dương An cẩn thận lặn xuống, dùng chức năng phóng lớn của Hồ Vương diện giáp tìm tòi cửa động.

Càng lặn xuống Dương An phát hiện chung quanh cũng càng ngày càng rộng, nhưng cảm nhận rõ nhất là độ ẩm giảm xuống, xuyên thấu qua cả bì giáp, khiến cơ thể cảm nhận từng luồng rét lạnh.

Dương An càng ngày càng cảm thấy bất an.

Gần một phút sau, Dương An đã lặn sâu khoảng một trăm nhưng vẫn không phát hiện được gì. Bỗng nhiên từng con số 10 điểm sát thương bay lên trên đỉnh đầu, cảnh báo đã bắt đầu thiếu dưỡng khí, nếu còn ở lại thì sát thương sẽ gia tăng.

- Tốc độ hồi máu của Vương Giả Hạch Tâm chắc còn chịu được một lúc.

Dương An suy nghĩ rồi tiếp tục lặn xuống.

Lại 10 giây qua đi, sát thương đã là 20 điểm, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên, tốc độ hồi máu của Dương An bắt đầu theo không kịp, lúc này không thể không nổi lên để thở.

“Ào ~” một tiếng, Dương An ngoi lên khỏi mặt nước, HP còn dưới 40%.

Ăn bánh bao* chờ cho HP lại hồi phục, Dương An tiếp tục lặn xuống.

(* một loại bình máu game này)

Bởi vì đã tìm khoảng một trăm mét đầu nên tốc độ lặn này nhanh hơn. Lặn sâu tới 200 mét, nơi này đã trở nên phi thường rộng lớn, để tránh bỏ sót nên tốc độ tìm tòi bắt buộc phải chậm lại.

Rốt cục sau lần lặn thứ 5, Dương An xuống được khoảng 500 mét, may mắn đây chỉ là game nếu mà đời thực thì thân thể đã bị áp suất nước ép nát rồi còn gì. Nhưng mà áp suất nước cũng làm HP giảm nhanh hơn.

- A~ !

Ngay lúc Dương An chuẩn bị ngoi lên thở thì phát hiện ra một nơi khá đặc biệt.

Do tầm nhìn bị hạn chế lại cách khá xa nên không rõ ràng, Dương An lập tức sử dụng Hồ Vương điện giáp, tầm nhìn được rút ngắn.

- Nơi đó khá giống cửa động.

Dương An trong lòng vui vẻ, cuối cùng cũng đã tìm được cửa vào.

Nhưng ngay lúc này HP chỉ còn dưới 20%, nếu không ngoi lên thở thì xong rồi.

Dương An do dự một chút rồi dùng ngay một bình trung cấp thuận gian hồi phục được tề, HP được khôi phục hơn nửa ngay lập tức. Dương An không muốn tiếp tục lãng phí thời gian với lại cảm giác bất an trong người đang bùng lên mãnh liệt.

Nhân lúc HP được hồi phục, Dương An liền tăng tốc bơi về bên đó.

Ngay khi bơi chưa được nửa đường thì dừng lại, một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt bùng lên, cảm giác này như có một tên đao tặc sau lưng chuẩn bị đánh lén.

- Không ổn!

Dương An lập tức thi triển Tật Phong Gia Tốc, tăng tốc bơi về cửa động.

Ngay lúc này một bóng đen lấy tốc độ cực cao từ dưới phóng lên, thẳng đến hướng Dương An đang liều mạng chạy trốn!

75. Chương 75: Hắc Thủy Ngư Nhân

Nghe được tiếng quẫy nước và một cỗ hơi thở cường đại truyền đến, rút cục Dương An nguyên do của cảm giác bất an. Hóa ra dưới này thật sự có một con thủy quái không biết tên cường đại như thế.

Mắt thấy chỉ còn cách cửa động khoảng 50 mét, nhưng đang chịu áp lực 500 mét lặn sâu nên tốc độ của Dương An bị hạn chế rất nhiều. Hắn rất rõ ràng dù thi triển Tật Phong Gia Tốc cùng Nguyệt Ảnh Chi Vũ tăng tốc thì lấy tốc độ của con quái vật kia cũng có thể chặn giết mình trước khi tới được cửa động.

Tiếng quẫy nước ngày càng gần, giống như một quả ngư lôi đang lao đến.

Mà HP vừa mới đầy giờ lại tiếp tục giảm mạnh.

- Đã biết là nhiệm vụ này không có dễ mà!

Dương An đang căng thẳng thì nghe được âm thanh đó cách khoảng ba mươi mét.

Nhưng sau một giây đã gần thêm 10 mét.

- Trong nước tốc độ bị hạn chế quá, thực lực chỉ còn 60% trên cạn, ở dưới nước thì con thủy quái này cũng đã được lợi thế sân nhà, trốn là không thể thành công rồi vậy chỉ còn cách vượt râu hùm.

Dương An rất nhanh suy tính biện pháp thoát thân.

Chớp mắt là con thủy quái đã cách Dương An 10 mét, chỉ một giây nữa sẽ đụng vào Dương An, tình huống cực kỳ khẩn cấp.

- Hừ!

Dương An tập trung lại, rất bình tĩnh xác định hướng cửa động rồi xoay người cực nhanh hứng đòn đánh tới của quái vật.

Thân thể nhanh chóng điều chỉnh một góc độ đặc biệt, Dương An định thẳng mặt va chạm với quái vật.

Lúc này Dương An cũng đã thấy được bộ mặt của con quái vật toả ra hơi thở khủng bố này.

Toàn thân nó bao phủ lớp lân phiến (vảy) màu đen kịt, dài khoảng 3 mét, cái đuôi trông giống như một con cá heo dài 1 mét, tổng thể con thủy quái tựa như một đầu cá sấu, nhưng lại có tứ chi na ná nhân loại, chỉ là tứ chi của nó có vảy, hơn nữa móng vuốt bén nhọn, phía trên lưng là một dải gai nhọn sắc bén rải từ đầu tới đuôi, răng nanh nhọn hoắt nổi bật trong cái miệng to tướng, đỏ lòm như chấu máu.

Bộ dáng tuy có xấu nhưng phải công nhận tốc độ của nó rất kinh khủng, vẩy đuôi một cái đã bơi được hơn 10 mét.

Nói thì chậm kì thật rất nhanh, tất cả chuyện này phát sinh tựa như một ngôi sao băng, Dương An ngay cả thời gian mở Nguyệt Độc thu thập tài liệu về loài quái nà cũng cũng không có.

“Băng!”

Trong nước truyền đến một âm thanh va chạm mạnh, con quái vật kia như một quả ngư lôi va vào Dương An.

Hắc Thủy Ngư Nhân: Đại boss cấp 45, HP: 150000

Lực lượng mạnh mẽ hất văng Dương An đi.

- Cảm ơn nhiều!

Nhận lấy mãnh lực va chạm của đại boss Hắc Thủy Ngư Nhân cấp 45, với những chức nghiệp cung tiễn thủ máu ít thủ yếu mà nói, dù không chết cũng phải gãy vài cái xương, HP giảm mạnh. Nhưng giờ khắc này Dương An lại bình yên vô sự hướng về phía Hắc Thủy Ngư Nhân cười lớn.

- Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Thì ra lúc Dương An xoay người đón nhận công kích của Hắc Thủy Ngư Nhân đã canh thời gian chuẩn xác thì triển Nguyệt Ảnh Chi Vũ.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ có hiệu ứng 2 giây vô địch chẳng những không gánh lấy sát thương của Hắc Thủy Ngư Nhân mà còn tạm thời ngăn cản việc thiếu dưỡng khí tạo xuất huyết. Quan trọng nhất là mượn lực đẩy của Hắc Thủy Ngư Nhân lao nhanh về phía cửa động.

Trước đó Dương An đã điều chỉnh thân hình về hướng đó, nhờ vào lực lượng của vụ va chạm và Nguyệt Ảnh Chi Vũ, Tật Phong Gia Tốc mà thân thể của hắn bay tới cửa động với tốc độ như đạn pháo.

30 mét ...

20 ...

10 ...

Dương An lấy tốc độ cực nhanh bắn về phía cửa động.

Chỉ là con Hắc Thủy Quái Ngư Nhân phát hiện tên nhân loại bị mình dùng toàn lực đánh tới lại không chết, hai mắt loé lên u quang, đuổi theo với tốc độ còn nhanh hơn.

Dương An quay đầu nhìn chỉ còn cách cửa động 10 mét.

Liên tục đập đuôi, Hắc Thủy Ngư Nhân cực lực tăng tốc, nháy mắt đã gần đuổi tới.

Mất thấy Hắc Thủy Ngư Nhân lại muốn húc vào, Dương An bình tĩnh giơ lên Tự Nhiên chi cung.

“Phanh ~” một tiếng, dây cung bật ra tạo thành âm thanh trầm muộn.

Áp lực nước có ảnh hưởng rất lớn đối với mũi tên, dù là tốc độ bay, uy lực, hay độ chính xác đều bị giảm.

Bất quá Dương An cũng không hy vọng mũi tên này có nhiều tác dụng, chỉ lợi dụng hiệu ứng của mũi tên mà thôi.

- Hôn Thủy tiễn!

Dương An hướng về phía Hắc Thủy Ngư Nhân cách không đầy 5 mét kia bắn ra Hôn Thủy tiễn, muốn ru ngủ Hắc Thủy Ngư Nhân.

Do khoảng cách rất gần, dù đã bị áp lực ảnh hưởng nhưng mũi tên cũng trúng mục tiêu.

Hệ thống: kỹ năng Hôn Thủy tiễn thành công, Hắc Thủy Nhân Ngư tiến vào trạng thái ngủ liên tục trong thời gian 2 giây.

Hiệu quả của Hôn Thủy tiễn đã bị suy yếu vì đây là đại boss, bắt quá 2 giây là đủ cho Dương An bơi tới cửa động.

Vừa thấy Hắc Thủy Nhân Ngư rơi vào trạng thái ngủ say, Dương An cất ngay Tự Nhiên chi cung dốc hết sức bơi về phía cửa động.

“Ba ~” một tiếng, Dương An cảm thấy như xuyên qua bức màn năng lượng, tiến nhập cửa động tối đen.

Mặt kia của cửa động là một cái thông đạo rộng lớn.

2 giây qua đi, Hắc Thủy Nhân Ngư tỉnh lại, Dương An không dám chậm trễ liền đi sâu vào bên trong thông đạo vì sợ bị Hắc Thủy Nhân Ngư đuổi theo.

Nhưng lạ là khi Hắc Thủy Nhân Ngư bơi tới cửa động cũng không có đuổi theo mà chỉ lượn lờ xung quanh như là bị cái gì đó chặn bên ngoài.

Không nghe tiếng Hắc Thủy Nhân Ngư đuổi theo Dương An nghi ngờ quay lại thì thấy Hắc Thủy Nhân Ngư bơi qua bơi lại thị uy nhưng không có chui vào.

Tuy rằng chẳng hiểu vì sao Hắc Thủy Nhân Ngư không đuổi theo nhưng Dương An cũng không dám lơ là, hiện tượng xuất huyết vì thiếu dưỡng khí lại tiếp tục nên phải nhanh chóng ngoi lên thở mới được.

Ngạc nhiên là thông đạo trong nước này không hề dài như tưởng tượng, Dương An mới bơi có 20 mét đã tới cuối.

“Ào” một tiếng, Dương An ngoi lên mặt nước, ngừng xuất huyết, nhìn lại HP chỉ còn khoảng 10%, vô cùng nguy hiểm.

Vừa ngoi đầu ra khỏi mặt nước Dương An chưa vội lên bờ ngay mà thi triển Tiềm Ảnh ẩn thân.

Đối với loại địa phương xa lạ này rất có thể xuất hiện nguy hiểm nên cẩn thận thì hơn.

- Vừa rồi thiếu chút nữa thì ‘nằm’.

Nhớ lại tình huống vừa rồi Dương An vẫn còn hoảng sợ.

Đại boss cấp 45 dù là trên mặt đất Dương An có dốc toàn lực cũng không có lòng tin đánh bại nó huống hồ là ở dưới nước thực lực bị hạn chế.

Trong game dù là quái phổ thông hay là boss, kém nhau 1x là sự khác biệt rất lớn, ví dụ như quái vật cấp 40 so với 39 không phải là chỉ yếu hơn một chút, mà căn bản là nhảy vọt về chất, giống như việc tiến giai của người chơi.

Ăn hai cái bánh bao hồi phục HP và chờ kỹ năng cùng thời gian dùng được tề cooldown xong, Dương An mới tính đến việc thám thính tiếp.

Trong khi chờ đợi thì Dương An cũng đã quan sát xung quanh, sau khi ngoi ra khỏi mặt nước kỹ năng nhìn đêm cũng đã khôi phục lại năng lực đỉnh cấp, có thể nhìn thấy mọi thứ trong 100 mét. Nhưng trên bờ ngoài cửa vào thông đạo thì chẳng có bất kỳ quái vật nào.

Chậm rãi bơi vào bờ, hai cánh tay dùng sức nâng thân thể ra khỏi mặt nước.

Đúng lúc này thì hệ thống lại vang lên tiếng nhắc nhở.

Hệ thống: chúc mừng người chơi đã phát hiện Thánh sơn Bồ Đạt Tap Lạp bị đắm chìm!

76. Chương 76: Xuyên Thấu Tiễn

Hệ Thống: chúc mừng người chơi đã phát hiện Thánh sơn Bồ Đạt Tap Lạp bị đắm chìm!

Thánh sơn Bồ Đạt Tạt Lạp từng là một trong tám ngọn núi cao nhất đại lục Phong Vân, độ cao hơn vạn mét so với mực nước biển. Nhưng trải qua vô vàn năm tháng, địa hình vỏ trái đất bị thay đổi, thánh sơn Bồ Đạt Tạt Lạp đã bị chìm trong làn nước.

- Thánh sơn Bồ Đạt Tạt Lạp?

Dương An nhìn thông báo của hệ thống mà cau mày nghĩ:

- Kỳ lạ thật, nếu đã từng là một trong tám ngọn núi cao nhất đại lục Phong Vân năm xưa thì hẳn sẽ có vô vàn truyền thuyết về nó mới đúng, tại sao nhà phát hành lại hề đề cập đến dù chỉ là một cái tên?

Dương An nghĩ một chút, cũng không thấy có điều gì rõ ràng, xem ra nơi này còn chưa bị phát hiện, hơn nữa lại là địa phương cực kỳ có giá trị khai quật. Cái sơn động này bây giờ đang nằm dưới nước khoảng năm trăm mét, không có bất kỳ dấu hiệu hiện đại nào.

Dương An có một dự cảm là tại nơi sâu trong lòng nước này nhất định ẩn giấu một địa phương trọng yếu.

- Hoàn thành nhiệm vụ này rồi sẽ hỏi thăm Địa Tinh Cấp Cát sau vậy, Địa Tinh nhất tộc có tuổi thọ rất dài, nói không chừng rất có thể sẽ truyền thừa một ít bí mật từ thời đại viễn cổ không muốn cho người biết.

Không có lời giải đáp, Dương An tạm thời không nghĩ nhiều, càng không có khả năng tiếp tục hướng xuống dưới thăm dò. Chỉ nhìn con đại boss cấp 45 trấn giữ là đã không cần bàn tiếp.

Thu hồi suy nghĩ, Dương An chú tâm quan sát khung cảnh xung quanh.

Bản đồ Địa Tinh Cấp Cát cung cấp là biểu thị vị trí trên mặt đất chứ không phải là tại sơn động này. Dương An không thể khẳng định nên tốt nhất cứ thăm dò trước đã. Dương An hi vọng thực sự đúng là ở sơn động này, nếu không lại phải trở về đầm nước tìm tòi thì nhất định sẽ bị Hắc Thủy Ngư Nhân kia tập kích.

Nhìn qua thì đây là một thông đạo tự nhiên dưới lòng đất, vách đá hai bên cực kỳ lộn xộn không hề có chút quy luật nào, mặt đất cũng gồ ghề gập ghềnh. Nơi này cũng không phải chỉ là một mảnh tối đen, bởi vì thỉnh thoảng cũng có vài khối tinh thạch phát sáng, đây chính là hệ thống bày ra nếu không sẽ có lượng lớn người không có kỹ năng nhìn ban đêm không thể nào hoàn thành nhiệm vụ.

Trong thông đạo mặc dù có tinh thạch chiếu sáng nhưng cũng chỉ miễn cưỡng sáng lên một chút mà thôi, mờ mờ ảo ảo, tầm nhìn chỉ khoảng 15, 16 mét. Bất quá Dương An có kỹ năng nhìn ban đêm đỉnh cấp cùng với Hồ Vương diện giáp có chức năng phóng lớn Vương nên hoàn toàn không bị ảnh hưởng, tạo thêm lợi thế để hắn hoàn thành nhiệm vụ.

Thoáng nhìn qua thì thông đạo chỉ có một hướng kéo dài, còn chưa xuất hiện ngã phân đường, bằng không càng rắc rối.

Thẳng một đường kéo dài xuống dưới cũng không có quái vật quấy nhiễu, khá là yên ổn.

Chậm rãi đi vào, khoảng ba, bốn trăm mét, rốt cục Dương An cũng đã nghe tiếng tru quái dị vang lên phía trước không xa.

Dương An cẩn thận đi tới từng bước một, sau một khúc cua thì cũng đã thấy một bóng đen cách khoảng một trăm mét.

Đó là một con quái vật hình người, toàn thân phủ làn da màu lam xám, đầu bong lưỡng, sắc mặt nhợt nhạt, hai mắt vô thần giống như người chết, có chút giống với sinh vật vong linh trên mặt đất (Zombie), chỉ là phần cánh tay và đùi bị thối rửa lại lộ ra một ít kim loại, giống như là thân thể của khôi lỗi cơ giới vậy.

Dương An từ xa thì triển một cái Nguyệt Độc thu lấy dữ liệu của con quái vật này.

Tang Thi Cơ Giới: tiểu boss cấp 42, HP: 13000.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới vĩ đại Lý Nhĩ Tư ẩn cư tại đây nghiên cứu công trình cơ giới, Tang Thi Cơ Giới là do Lý Nhĩ Tư kết hợp kỹ thuật cải tạo thầy ma trong hang động thành thể bán cơ giới.

Được hệ thống nhắc nhở, Dương An lại lấy Lý Nhĩ Tư tàng bảo đồ ra xem một chút, nơi này chính là địa phương Lý Nhĩ Tư từng hoạt động, tuy không biết đây có phải là nơi giam cầm linh hồn tổ tiên Địa Tinh

hay không, nhưng có thể khẳng định bảo tàng của Lý Nhị Tư là ở nơi này, tóm lại nhất định phải thám hiểm sơn động này một vòng mới được.

- Tang Thi Cơ Giới tuy rằng bị cải tạo thành thể bán cơ giới, nhưng vẫn là vong linh sinh vật, công kích của Nguyệt Ảnh xạ thủ sẽ vẫn có hiệu quả.

Dương An nhìn con quái vật cách đó trăm mét mà ngẫm nghĩ.

Nguyệt Ảnh xạ thủ trời sinh đã là khắc tinh của quái vật hệ vong linh, tăng thêm 10% sát thương với sinh vật vong linh, mà toàn bộ Nguyệt Ảnh tiền kỹ đều có hiệu quả này.

Một con tiểu boss cấp 42 hệ Vong Linh, Dương An có lòng tin xử lý được.

Thông qua công năng quét của Hồ Vương Diện giáp, trên người Tang Thi Cơ Giới xuất hiện nhiều vòng tròn khác màu, tất cả điểm yếu đều được lộ ra.

Lợi dụng thêm chức năng phóng to, con Tang Thi Cơ Giới cách khoảng trăm mét kia càng lộ rõ, càng dễ dàng cho việc ngắm bắn.

Nếu là ở cự ly xa tập kích thì kỹ năng ưng nhân cấp 7 có chức năng phóng lớn của Hồ Vương diện giáp rất lợi hại, nhưng nếu là đã chiến thì lại trở nên vướng víu.

Làm thế nào để hiệu quả thì phải tùy vào các tình huống khác nhau mà xử lý khác nhau.

Thông qua phóng lớn Dương An dễ dàng ngắm vào giữa trán Tang Thi Cơ Giới.

Tang Thi Cơ Giới cũng không phải thể cơ giới hoàn toàn mà chỉ có tứ chi bị cải tạo, đầu không thay đổi

“Phanh ~” một tiếng, Tự Nhiên chi cung bật ra bắn Lạc Nguyệt tiễn bay đi.

- Phá Cốt Tiễn!

Mũi tên nhanh như sao băng càn tới, “Băng” ~ trúng mục tiêu, đầu con Tang Thi Cơ Giới kia bị đâm thủng.

Độ hoàn thành một trăm phần trăm, 300% thương tổn, 3 giây đóng băng, 5 giây suy yếu.

Phá Cốt Tiễn sau khi thăng lên cấp 10, tỷ lệ đánh ra độ hoàn thành trăm phần trăm rất cao.

Con số 2710 đỏ chói hiện lên trên đầu Tang Thi Cơ Giới, lập tức nó bị đóng băng.

Tang Thi Cơ Giới còn chưa phát hiện có mạo hiểm giả nhân loại xâm nhập thì thân hình đã bị đông cứng trở thành bia ngắm cho Dương An.

Nắm bắt thời gian hiệu quả của Phá Cốt Tiễn, Dương An lập tức ngưng tụ một kỹ năng khác, mục tiêu là vòng tròn màu vàng tại eo của Tang Thi Cơ Giới.

“Phanh ~” một tiếng, âm thanh này rất giống âm thanh khi bắn Phá Cốt Tiễn, đều là kỹ năng có lực công kích rất mạnh.

Kỹ năng của cung tiễn thủ 2x, Xuyên Thấu tiễn cấp 9!

Dương An đã cẩn thận thử nghiệm, phát hiện Xuyên Thấu tiễn cùng Phá Cốt Tiễn khá giống nhau, có điều khi độ hoàn thành đạt 100% chỉ gây ra 200% sát thương cơ bản, kèm với hiệu quả đặc thù là xuyên thấu xuất huyết.

Sau khi nắm được yếu quyết của Xuyên Thấu tiễn thì độ thành thực của kỹ năng này cũng tăng lên rất nhanh, đã gần tới cấp 10. Xuyên Thấu tiễn cũng trở thành một trong những kỹ năng đặc ý nhất của Dương An.

Xuyên Thấu tiễn cùng Phá Cốt Tiễn có mục tiêu hoàn toàn khác nhau. Phá Cốt Tiễn là mạnh mẽ bắn phá vào xương cốt còn Xuyên Thấu tiễn lại ngắm vào nơi mềm yếu nhất của đối phương mà lấy cường lực xuyên thấu vào trong.

“Phốc ~ xoẹt ~” một tiếng, lực lượng cường đại đem Lạc Nguyệt tiễn xuyên vào lớp thịt thối của Tang Thi Cơ Giới.

Xuyên Thấu tiến lần này được 100% độ hoàn thành gây ra hơn 2300 sát thương, kèm theo hiệu ứng xuất huyết 90 điểm sát thương liên tục 5 giây.

Hai kỹ năng đã xoá sạch 1/3 HP của Tang Thi Cơ Giới, hơn nữa nó vẫn còn ở trong trạng thái đóng băng cùng suy yếu.

Nguyệt Ảnh xạ thủ không hổ là khắc tinh của sinh vật hệ Vong Linh.

77. Chương 77: Động Của Tàng Bảo Đồ

Hai kỹ năng cường lực trôi qua, Dương An nắm lấy thời cơ Tang Thi Cơ Giới đóng băng và suy yếu để bạo phát Tân Nguyệt tiến.

Tân Nguyệt tiến có tác dụng tăng cao thương tổn với sinh vật hệ Vong Linh, hơn nữa tốc độ bắn cũng nhanh. Dương An bộc phát năm mũi tên mỗi giây. Tang Thi Cơ Giới còn đang nằm trong trạng thái suy yếu cho nên tỷ lệ sát thương trí mạng tăng lên nhiều.

“Băng băng băng”! HP của Tang Thi Cơ Giới giảm xuống bằng tốc độ mắt thường có thể thấy rõ.

Thời gian đóng băng ba giây đã hết, Tang Thi Cơ Giới rốt cục cũng đã phát hiện ra mạo hiểm giả công kích nó. Nó tru lên một tiếng, đánh về phía Dương An.

Loài quái vật tang thi (zombie) vốn không nhanh nhẹn lắm nhưng trải qua cải tạo cơ giới cho nên tốc độ cũng tăng lên nhiều.

Chẳng qua Tang Thi Cơ Giới vừa mới bắt đầu di động qua đây thì Dương An lại bắn ra một hoãn tốc tiến để ngăn nó lại.

Đề phòng có chuyện ngoài ý muốn phát sinh, Dương An không dùng các kỹ năng khác, chỉ bắn Tân Nguyệt tiến nhưng mà chỉ cần như thế cũng đủ rồi.

Lực lượng của Tang Thi Cơ Giới cũng không kém, hiệu quả mạnh mẽ đánh lui mãi vẫn không xuất hiện.

Hiệu quả mạnh mẽ đánh lui của Đại Lực Thần thủ sáo có quan hệ mật thiết với chênh lệch lực lượng giữa Dương An và mục tiêu.

Mạnh mẽ đánh lui căn cứ theo sức mạnh của Dương An và mục tiêu mà đề ra tỷ lệ xuất hiện. Lực lượng của Dương An hơn mục tiêu càng nhiều thì tỷ lệ xuất hiện càng lớn, hiệu quả đánh lui cũng càng mạnh.

Sau thời gian 5 giây suy yếu, lực công kích sát thương của Dương An cũng khôi phục như bình thường. Nhưng mà chỉ cần mấy giây công kích như vậy thôi là đã đủ xoá sạch hơn 3000 HP của Tang Thi Cơ Giới.

Tuy tốc độ của Tang Thi Cơ Giới không chậm nhưng muốn rút ngắn khoảng cách 90 mét cũng phải mất mấy giây. Hơn nữa, Dương An cũng không đứng im để mặc nó đuổi tới.

Dương An vừa chạy lùi về phía sau vừa thẳng tay bắn một kỹ năng tiến, Lôi Điện tiến!

Lôi Điện tiến cũng là nguyên tố tiến nhưng nó không phải nguyên tố tiến học ở bảng kỹ năng của đạo sư, cũng không phải Nguyệt Ảnh tiến kỹ mà là kỹ năng Dương An trong lúc vô tình mua được ở trong shop của người chơi khác. Hiện tại, Lôi Điện tiến cũng đã luyện tới cấp 9, trừ tổn thương nguyên tố cơ bản ra thì công kích của nó còn để lại hiệu quả tê dại do điện giật, có thể giảm bớt tốc độ công kích và di động của mục tiêu.

Trúng Lôi Điện tiến, làn da màu lam xám của Tang Thi Cơ Giới ánh lên từng đạo điện quang. Động tác của nó cũng bị ảnh hưởng, tốc độ đã chậm lại.

Tuy hiệu quả khống chế của Lôi Điện tiến không khủng bố bằng hoãn tốc tiến nhưng cũng đã đủ giúp Dương An kéo dài ra một khoảng cách an toàn.

Dương An lại bộc phát công kích, Tang Thi Cơ Giới bị áp chế liên tục.

Tiểu Boss Tang Thi Cơ Giới cấp 42 có thực lực còn thấp hơn cả boss cấp 3x. Lấy thực lực bây giờ của Dương An, muốn oánh chết con quái này cũng không phải chuyện quá khó khăn. Hơn nữa, Nguyệt Anh xạ thủ còn là khắc tinh của sinh vật hệ Vong Linh cho nên Tang Thi Cơ Giới chỉ có con đường chết thôi.

Đương nhiên, ở trong sơn động có địa hình thế này thì Dương An cũng không thể tiêu diệt mục tiêu mà không tổn hao lông tóc.

Trả giá bằng hai cú cào của Tang Thi Cơ Giới, Dương An cuối cùng cũng chiến thắng một cách hữu kinh vô hiểm.

Độc thảo của Tang Thi Cơ Giới không phải thứ có thể dễ dàng coi khinh. Móng vuốt kim loại sắc bén trừ việc có công kích sát thương cao ra thì còn chứa thi độc, hiệu quả ăn mòn không hề yếu.

Tiểu boss cấp 42 này tuôn ra mười mấy vàng và một kiện tử trang của nguyên tố thao khống sư 4x có thuộc tính không tệ. Dương An không nhìn kỹ mà ném luôn vào hành trang.

Hiện giờ trong hành trang đang chứa mấy chục kiện trang bị 4x, còn có vài món trang bị hoàng kim ám kim cực phẩm. Kiện tử trang này không đủ để Dương An hứng phần quá mức nhưng dù sao thì vẫn vui một chút, nó có thể bán ra tiền mà.

Sau khi khôi phục trạng thái tốt nhất, Dương An tiếp tục đi.

Đã có con quái đầu tiên xuất hiện đại biểu cho việc con đường phía sau sẽ không còn bình lặng nữa.

Quả nhiên, không tới hơn một trăm mét lại có Tang Thi Cơ Giới đi lại, hơn nữa còn có tận hai con.

- Hai con! Khó chơi hơn đây! Mình phải cẩn thận ứng phó mới được.

Dương An không dám thả lỏng một chút nào.

- Xuất hiện toàn quái vật cấp bậc tiểu boss thế này, nơi này chắc hẳn là một bản đồ phó bản. Không biết quái vật phía sau cường đại như thế nào?

Dương An nhíu mày, trầm nghĩ.

Bình thường, quái vật ở phó bản đều mạnh hơn quái vật phổ thông một chút, có điều giết chết quái vật ở phó bản cũng sẽ lượm được đồ tốt hơn bình thường.

Tuy nói thế nhưng Dương An vẫn biết, những thứ có thể lấy thì tuyệt đối không được vứt bỏ, mà những thứ đã vượt qua tầm với của mình thì cũng phải quyết đoán buông tay. Dương An hiện đang lo quái vật ở phía sau quá cường đại sẽ ảnh hưởng tới nhiệm vụ của hắn.

Cùng lúc chiến với hai tiểu boss Tang Thi Cơ Giới, Dương An vẫn cảm thấy hơi khó nuốt. Trừ hai ba kỹ năng trọng yếu chưa sử dụng, Dương An cũng phải hao hết ra hết chiêu, một bình 'trung cấp thuần hồi được tề' mới có thể hạ gục hai Tang Thi Cơ Giới.

Hiện giờ, dung lượng hành trang của Dương An rất lớn. Tuy không dám xưng là hành trang cao cấp nhất nhưng cũng lớn hơn hầu hết số người chơi. Cho nên, bánh bao được tề và một số trang bị tiêu hao khác vẫn luôn sẵn sàng để bổ sung.

Lần này ngoài tiền vàng ra thì còn thu được một kiện lam trang và một kiện tử trang. Thu hoạch này tất nhiên là hơn một bình được tề trung cấp kia nhiều, không sợ lỗ vốn.

Đi dọc theo con đường xuống dưới lòng đất, cách một đến hai trăm mét là lại có hai con Tang Thi Cơ Giới đứng gác.

Dương An cũng đã từng thử lợi dụng hiệu quả ẩn thân của Tiềm Ảnh để lẩn qua nhưng mà không gian của thông đạo này cũng không rộng lắm. Những sinh vật dưới đây lại sống suốt ngày trong hoàn cảnh âm u ẩm thấp cho nên cảm giác vô cùng linh mãnh. Tuy hắn còn có Nguyệt Ảnh Chi Vũ có thể đột phá nhưng làm thế còn không bằng bỏ chút thời gian dọn sạch kiếm thêm.

Vừa đi vừa đánh vừa nghỉ, Dương An cũng đã giết ít nhất ba mươi con Tang Thi Cơ Giới, thu hoạch rất là phong phú. Trong số đó, hắn còn thu được một quyển sách kỹ năng của Hắc Ám nguyên tố thao khống

sư 4x và một bản vẽ luyện kim cơ giới. Đáng tiếc, trang bị tìm được toàn là các chức nghiệp khác cho nên không thể sử dụng không thì hẳn đã đeo lên cho mình rồi.

Ước chừng hơn một giờ sau, phía trước cũng xuất hiện tình huống Dương An không muốn nghĩ tới nhất.

Tách đường đi!

Phía trước là hai con đường, một trái một phải. Hai con đường này cũng không có đặc điểm gì đặc biệt cho nên càng khó lựa chọn.

Không còn cách nào, chỉ đành dùng biện pháp thấp kém nhất, thử lần lượt. Dương An chỉ hi vọng vận may của mình tốt một chút.

Chọn bừa con đường bên trái, Dương An vừa mới bước vào xong thì liền cảm thấy trong hành trang có gì đó không ngừng rung động.

Dương An lập tức ngừng lại xem xét. Thì ra là Lý Nhĩ Tư tàng bảo đồ đang tác quái.

Bây giờ, bề mặt của tàng bảo đồ lập lòe ánh sáng trắng, hơn nữa còn hơi hơi rung động, hình như là nó đang cộng minh với một cái gì đó.

Thấy dị động của tàng bảo đồ, Dương An liền biết bên trái này chính là đường thông tới nơi cất giữ bảo tàng của Lý Nhĩ Tư.

Vì xác minh phán đoán này, Dương An trở lại ngã ba ban nãy, đi vào thông đạo bên phải.

Quả nhiên, dị động của tàng bảo đồ liền đình chỉ.

- Thông đạo bên trái chính là nơi đi tới tàng bảo đồ. Không biết là thông đạo bên phải này đi tới địa điểm nhiệm vụ nào, nguy hiểm có cao không? Mà thôi, cứ đi tìm bảo tàng vẫn thực tế hơn.

Dương An hạ quyết định rồi quay lại thông đạo bên trái.

78. Chương 78: Ma Linh Hộ Bảo

Tàng bảo đồ đột nhiên dị động, Dương An quyết định trước tiên cần khai quật bảo tàng Lý Nhĩ Tư. Dù sao cũng không dám khẳng định sơn động này chính là địa phương cất cố linh hồn tổ tiên Địa Tinh, nên ra tay chiếm bảo tàng, như vậy coi như có xảy ra điều gì ngoài ý muốn, tối thiểu cũng có thu hoạch.

Dương An cẩn thận lần mò dọc theo thông đạo bên trái, thông thường địa điểm cất giấu bảo đều bố trí không ít cơ quan, hoặc là có quái vật cường đại thủ hộ. Nhưng chẳng hiểu tại sao Dương An một đường mò tới lại cực kỳ bình yên, ngay cả Tang Thi Cơ Giới từng xuất hiện cũng không thấy lấy một con.

Kỳ thật Dương An không biết cái quái vật trong sơn động này đều đã bị thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư cải tạo, đồng thời cài đặt không được tới gần khu vực nghiên cứu của hắn, đương nhiên, tuy rằng nơi này không có quái vật cùng cạm bẫy, nhưng không có nghĩa là Dương An có thể dễ dàng lấy được bảo tàng...

Một đường thông suốt, hơn mười phút sau Dương An cũng đi tới cuối đường. Nơi này là một đại sảnh cực rộng lớn tới gần trăm mét, bên trong ngoại trừ mặt đất gần như hoàn toàn lát từ kim loại đã có chút hoen gỉ loang lổ thì không có gì đặc biệt. Nếu như không có tàng bảo đồ, cho dù có người đến nơi này, cũng thể nghĩ rằng ở đây lại chôn giấu bảo vật của một thuật sĩ luyện kim cơ giới thần cấp.

Lúc này, tàng bảo đồ trong hành trang đã hoàn toàn bị một luồng ánh sáng màu trắng sữa bao phủ, không còn nhấp nháy, cũng không còn rung lên.

Dương An lấy tàng bảo đồ Lý Nhĩ Tư ra.

Ngay một khắc này, tàng bảo đồ vẫn luôn bao phủ ánh sáng trắng sữa đột nhiên 'Sưu ~' một cái bay đi ra ngoài. Nhìn thấy việc này, Dương An khẽ giật mình, nhưng rồi lập tức hiểu tàng bảo đồ muốn mở ra bảo tàng.

Tuy rằng trước kia chưa từng sở hữu tàng bảo đồ, nhưng Dương An cũng đã tìm hiểu qua trên diễn đàn game.

Tàng bảo đồ tựa như một chiếc chìa khóa đặc thù, không những ghi lại vị trí bảo tàng, mà còn nhất định phải có nó mới có thể mở bảo tàng. Nếu không có tàng bảo đồ, tức là dù có tìm chuẩn xác vị trí bảo tàng cũng không thể mở, cho dù muốn tìm bảo đồ đi khắp cả đại lục cũng chẳng được thu hoạch gì.

Dương An nhìn thấy tàng bảo đồ bay đến huyết động giữa đại sảnh, dạo qua một vòng trên không, giống như đã phát hiện cái gì, sau đó ngừng lại tại vị trí kia. Ánh sáng màu trắng sữa bao phủ tàng bảo đồ bắt đầu khuếch tán chiếu xạ xuống mặt đất.

“Ầm ầm ~”, một tiếng vang nặng nề truyền tới, mặt đất trong đại sảnh bắt đầu chấn động.

Dương An hơi cúi xuống, chỉ thấy mặt đất nơi được ánh sáng bạch sắc kia chiếu trúng chậm rãi dâng lên, đất xung quanh nứt ra, chỉ chốc lát, một chiếc rương màu đen bóng bề rộng dài cao đều một mét xuất hiện.

Mặt ngoài chiếc rương đen bóng này phi thường nguyên vẹn, trơn bóng như mới, không có nửa điểm dấu vết trầy xước, chẳng hề giống như vật đã bị chôn trên vạn năm. Bề ngoài nó không có gì đặc biệt, chỉ là nắp phía trên có khắc một dấu hiệu hình bánh răng màu bạc phi thường tinh xảo. Dương An đoán bánh răng màu bạc này là dấu hiệu của thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư.

Bên trong cái rương này hẳn là bảo vật thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư chế tạo.

Tới khi cái rương hoàn toàn lộ ra, đại sảnh cũng dừng chấn động, mà tàng bảo đồ cũng tiêu tán giữa không trung, không lưu lại dù một hạt bụi.

“Răng rắc” một tiếng, nắp rương khẽ xoay chuyển lộ ra một khe hở hẹp.

Tuy Dương An rất muốn lập tức mở rương lấy bảo vật, nhưng vẫn nhịn xuống không vội đi tới. Chỉ thấy một màn sương khói màu đen từ khe hẹp kia xuất hiện, chậm rãi nhưng tự rồi huyền hóa thành bộ dạng quái vật.

Nắm chặt Tự Nhiên Chi Cung trong tay, Dương An chuẩn bị tốt tùy thời chiến đấu.

Một lát sau, chiếc rương lần nữa đóng kín lại, mà con quái vật ngưng tụ từ màn sương khói màu đen cũng đã hoàn hình.

Một con quái vật giống như trong phim kinh dị, toàn thân tối tăm, cao tới hai mét, trên đầu mọc bốn con mắt, tỏa ra hung quang màu đỏ khiến người ta cảm thấy sợ hãi, lại thêm hai hàm răng sắc nhọn như lưỡi cưa, may mắn là không có chảy ra dịch nhầy ghê tởm như phim, nếu không Dương An có bình tâm được không còn khó nói.

Ngay lập tức Dương An xuất ra ‘Nguyệt Độc’.

Ma Linh Hộ Bảo: HP 30000. Nhất định phải giết chết Ma Linh Hộ Bảo mới có thể mở ra bảo rương.

- Khó trách dọc đường đi không hề có cơ quan cạm bẫy, cũng không có quái vật canh gác, hóa ra là có con Ma Linh Hộ Bảo này.

Hiển nhiên Dương An không nghĩ sẽ xuất hiện Ma Linh Hộ Bảo, nhưng vẫn có chút hiểu biết về nó.

Thời điểm chôn bảo vật, người giấu bảo sẽ đem một con quái vật phong ấn bên trong bảo rương, một khi bảo tàng bị mở ra, Ma Linh Hộ Bảo sẽ được giải phong ấn, người mở bảo tàng nhất định phải giết chết Ma Linh Hộ Bảo mới có thể lấy được bảo vật. Thực lực của Ma Linh Hộ Bảo cũng không cố định mà sẽ căn cứ thực lực người chơi để điều chỉnh, thông thường sẽ là bằng với cấp bậc hiện tại của người mở bảo tàng.

Đương nhiên, nếu có nhiều người cùng mở ra bảo tàng, thực lực Ma Linh Hộ Bảo cũng sẽ theo đó mà tăng cho phù hợp, đây chính là một loại khảo nghiệm với người đi tìm bảo.

Dương An sớm đã chuẩn bị sẵn sàng.

Tiên hạ thủ vi cường, ngay lúc Ma Linh Hộ Bảo vừa mới ngưng thành thực thể, Dương An đã bật cung công kích.

- Nguyệt Ảnh Chi Phược!

(Ánh trắng trối buộc)

Mũi tên bay thành một đường cong tuyệt vời, ‘Vèo’ một tiếng trúng mục tiêu Ma Linh Hộ Bảo.

Từng dải năng lượng màu xanh nhạt theo mũi tên khuếch tán ra, gắt gao quấn quanh trói chặt mục tiêu.

Nguyệt Ảnh Chi Phục là một trong hai kỹ năng Nguyệt Ảnh 3x, mượn lực ánh trăng mềm mại trói buộc mục tiêu, hiệu quả là trói buộc tại chỗ 3 giây, tiếp đến là 5 giây tê liệt.

Bởi vì mới có được kỹ năng này không lâu, nên Nguyệt Ảnh Chi Phục hiện mới chỉ cấp 4.

Ma Linh Hộ Bảo không ngừng giãy dụa ý đồ muốn tránh thoát trói buộc, nhưng dải năng lượng màu xanh nhạt kia cũng cực kỳ mềm dẻo, tùy ý Ma Linh Hộ Bảo giãy dụa thế nào cũng không hề có tác dụng.

Thời gian 3 giây chẳng là bao, Dương An đương nhiên muốn tranh thủ công kích.

Hổ Vương diện giáp thông báo không có ‘Cốt điểm’ rõ ràng, chỉ có cái miệng không ngừng khép mở tru lên từng hồi kia là nhược điểm thông thường.

Dương An tự nhiên là nhắm cái nhược điểm này bạo phát công kích.

Liên hoàn tiễn, bảy mũi liên hoàn!

Bảy mũi Lạc Nguyệt tiễn không phân trước sau bắn ra, tốc độ cực nhanh như một tia chớp.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ ...”

Toàn bộ trúng mục tiêu, sáp nhập cái miệng lớn đỏ lòm của Ma Linh Hộ Bảo.

-388, -386, -774, -774, -776, -389, -387.

7 con số sát thương bay lên, trong đó có 3 sát thương trí mạng.

- Một kỹ năng đã xóa sạch hơn 12% HP, Ma Linh Hộ Bảo này cũng không đáng sợ như tưởng tượng!

Dương An nghĩ thầm.

Đương nhiên, bây giờ còn không phải thời gian suy ngẫm, Dương An lập tức lại công kích lần nữa.

79. Chương 79: Nguyệt Ảnh Chi Vũ

Cho dù địch nhân là người chơi hay là quái vật, một khi chưa xử lý xong thì Dương An sẽ không phớt lờ, lại càng không coi thường bất kỳ đối thủ nào.

Thành công là từ cẩn thận mà ra, mà khinh thường thì sẽ dẫn đến thất bại.

Trò chơi thiết kế thực lực của Ma Linh Hộ Bảo dựa theo chức nghiệp, cấp bậc, thuộc tính và thực lực của người chơi, thực lực của Ma Linh Hộ Bảo so với người chơi sẽ cao hơn một chút.

Dương An hiện tại một thân hoàng kim sáo trang, tay cầm trường cung hoàng kim cộng với một chiếc nhẫn truyền thuyết, trang bị như thế, lại thêm nắm bắt sâu sắc các kỹ năng, chỉ cần cẩn thận một chút thì giết chết Ma Linh Hộ Bảo không phải là việc gì quá khó khăn.

Bất quá, những Ma Linh Hộ Bảo này luôn có chỗ đặc thù, cũng không dễ hạ gục một chút nào.

Mà tại bảo tàng Lý Nhĩ Tư, đặc thù của Ma Linh Hộ Bảo lại là tốc độ.

Chỉ sau 3 giây, Nguyệt Ảnh Chi Phục đã biến mất, Ma Linh Hộ Bảo rốt cục đã có thể di chuyển trở lại, thế nhưng vẫn còn có 5 giây tê liệt khiến cho động tác của Ma Linh Hộ Bảo chậm hơn rất nhiều.

Dương An nhanh chóng chớp thời cơ trong 5 giây này bạo phát công kích với sát thương mạnh nhất.

Ma Linh Hộ Bảo mở rộng miệng như cái chậu máu liên tục gặm rú đồng thời ra sức vặn vẹo thân thể để hạn chế công kích lên nó.

Trong 5 giây này, chỉ công kích bằng Tân Nguyệt tiễn cũng đã đánh tụt một lượng lớn HP của Ma Linh Hộ Bảo.

Khi mà thời gian tê liệt sắp kết thúc, Dương An không chút do dự thi triển tiếp một kỹ năng khổng chế khác đánh cho Ma Linh Hộ Bảo không thể trở mình.

Nhưng mà ngay khi thời gian tê liệt vừa mất, trong nháy mắt Dương An bắn ra hoãn tốc tiến, thế nhưng đột nhiên Ma Linh Hộ Bảo trước mặt Dương An bỗng đứng biến mất.

Sự tình phát sinh quá mức đột ngột, Dương An lập tức mất đi mục tiêu công kích.

Đột nhiên Ma Linh lại bất ngờ xuất hiện bên trái Dương An, khoảng cách hai bên chưa đến năm mươi mét.

Dương An nhất thời hoảng sợ, hắn không nghĩ tới Ma Linh lần này lại có tốc độ khủng bố như vậy, so với thuấn di không khác chút nào.

Mà quả thật đây chính là thuấn di.

Đây chính là kỹ năng đặc thù của Ma Linh Hộ Bảo, ngay sau khi giải trừ trạng thái tê liệt, ngay lập tức nó sử dụng kỹ năng này khiến cho Dương An mất đi mục tiêu.

Kỹ năng thuấn gian di động này cường đại vô cùng, nhưng mà Ma Linh cũng chỉ có thể sử dụng một lần mà thôi.

Tuy rằng Ma Linh không thể sử dụng lại thuấn di nhưng tốc độ hiện tại của Ma Linh cũng không hề tầm thường.

Vừa nãy nó bị Dương An đánh lên đắc thủ nhưng mà bây giờ thì khác.

Ma Linh Hộ Bảo với thân thể cường tráng toàn lực phát động, hướng tới Dương An mà lao đến, cái miệng như chậu máu mở ra thề phải xé xác tên nhân loại trước mắt này thành trăm mảnh.

- Tại sao tốc độ của Ma Linh Hộ Bảo lại đột nhiên nhanh như vậy!

Dương An hơi kinh hãi, xem tốc độ của Ma Linh Hộ Bảo so với mình hình như nhanh hơn một chút.

Tật Phong Gia Tốc!

Ma Linh đến gần hắn chỉ còn khoảng hai mươi mét, thấy nó sắp giết tới nơi, Dương An ngay lập tức mở ra Tật Phong Gia Tốc, xoay người cất bước bỏ chạy.

Hai chân được phong nguyên tố bao lấy, tốc độ của Dương An tăng thêm đến 40%, trở nên nhanh vô cùng.

Mặc dù Dương An vẫn còn biện pháp khổng chế Ma Linh Hộ Bảo nhưng tạm thời hắn không lập tức sử dụng, vừa mới xảy ra biến cố ngoài ý muốn, hắn muốn kéo dài khoảng cách với Ma Linh để xem xét lại tình hình, nếu như Ma Linh còn sử dụng được thuấn di thì việc tung chiêu khổng chế cũng chỉ làm lãng phí mà thôi.

Dương An không hề biết là kỹ năng thuấn di của Ma Linh Hộ Bảo chỉ sử dụng được một lần duy nhất mà thôi.

Lúc này, Dương An nhờ Tật Phong Gia Tốc vừa mới kéo dài khoảng cách được một chút thì Ma Linh Hộ Bảo cũng gia tăng tốc độ, nếu so ra thì còn nhanh hơn Dương An không ít.

- Địch, ghét nhất là mấy loại quái vật tốc độ kiểu này!

Dương An không nhịn được mà chửi thề một câu!

Chỉ trong nháy mắt, Ma Linh đã từ đằng sau lao đến, cái mồm như chậu máu há rộng ra, mục tiêu là thân thể nhỏ bé của Dương An, muốn cắn xé hắn ra làm trăm mảnh.

Dương An cũng nghe ra tiếng gầm của Ma Linh đã gần trong gang tấc, đồng thời cảm giác được tử vong từ cái miệng to như chậu máu kia.

Cái miệng to khủng bố của đột ngột cắn xuống, công kích lần này, Dương An không chết cũng phải lột một lớp da.

“Đinh ~” một tiếng!

Bất ngờ chính là, Dương An lại bình yên vô sự, hơn nữa tốc độ tăng mạnh, mãnh liệt lao tới trước, lưu lại đằng sau một đạo tàn ảnh.

Hóa ra vào đúng thời điểm, Dương An mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ, sử dụng hai giây thời gian vô địch thoát được một kích tất sát của Ma Linh.

Hai kỹ năng tốc độ là Tật Phong Gia Tốc và Nguyệt Ảnh Chi Vũ đồng loạt sử dụng khiến tốc độ của Dương An lên mức cao nhất, giống như lắp tên lửa vào mông, tốc độ cực nhanh, phía sau chỉ thấy huyền hóa ra từng đạo tàn ảnh.

Ma Linh Hộ Bảo một kích thất bại, lúc này càng thêm phần nộ, lần thứ hai gia tốc đuổi giết theo Dương An.

- Không phải chứ, lại còn có thể gia tốc!

Dương An không khỏi cười khở, lúc này tốc độ của hắn đang là nhanh nhất nhưng tốc độ của Ma Linh vẫn nhanh hơn hắn một chút.

- Chẳng lẽ lại phải mở ra ‘Ám Nguyệt Phá’ !

Dương An nghĩ thầm.

‘Ám Nguyệt Phá’ chính là một kỹ năng đặc thù kèm theo Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới, trong 30 giây toàn bộ thuộc tính tăng lên 100%, đây là một kỹ năng phi thường cường đại, nhưng thời gian cooldown cũng dài tới 12 giờ, chưa tới thời điểm cuối cùng, hắn chắc chắn sẽ không thi triển ra, đây cũng chính là át chủ bài lớn nhất của Dương An.

- Nơi này địa hình thông thoáng quá bất lợi, nếu như là ở trong rừng cây, chắc chắn mình sẽ không bị đuổi tới mức chật vật như thế này.

Dương An nghĩ thầm.

Địa hình Dương An am hiểu nhất chính là rừng cây, mượn dùng các đại thụ che dấu hành tung, kỹ xảo du kích lại đến mức lô hỏa thuần thanh, cho dù phải đối mặt với đại boss 3x, Dương An cũng không sợ, có thể dựa vào ‘Hit and run’ đem nó tã chết.

Nhưng mà, đừng nói một cái cây, nơi này trống trải đến mức ngay cả một tảng đá hơi lớn một chút cũng tìm không thấy.

- À!

Đang buồn rầu vì Ma Linh có tốc độ đến mức biến thái thì Dương An đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nhất thời hai mắt tỏa sáng.

- Sao mình lại quên nhỉ. Địa phương trống trải như thế này không thể dùng ‘Hit and run’ thông thường, nhưng lại có thể thử hit and run tam giác.

Từ khi kỹ năng trụ cột ‘chuyên tâm vũ khí loại cung’ này được tăng lên, tầm bắn xa nhất của Dương An cũng tăng lên một khoảng lớn, hơn nữa kỹ năng khống chế gia tăng, thường thường hắn có thể đem mục tiêu còn chưa tới gần người đã đem bắn chết, Dương An cũng vì vậy mà quên đi lúc trước chính mình chế ra ‘Hit and run hình tam giác’.

‘Hit and run tam giác’ chính là một loại kỹ xảo hit and run của cung tiễn thủ, áp dụng cho địa hình trống trải không có chỗ che dấu, chuyên dùng để khắc chế đối thủ có tốc độ nhanh.

Ma Linh Hộ Bảo với tốc độ cực cao đang dần đến gần, mà 2 giây vô địch cũng đã hết, nhưng Dương An tuyệt không có khẩn trương sợ hãi, mà vẻ mặt lại rất bình tĩnh.

Lấy chân trái làm trục, cước bộ vừa chuyển, bóng dáng chợt lóe, Dương An bỗng chuyển sang trái một góc 60 độ.

Đuổi giết tốc độ càng nhanh, quán tính lao về phía trước cũng càng lớn, nếu mục tiêu trước mắt cấp tốc chuyển hướng, thì trong lúc đó, tiết tấu truy kích của kẻ đuổi giết phía sau sẽ bị rối loạn, tốc độ tất nhiên bị chậm lại.

Lấy tốc độ hiện tại của Dương An, trong phút chốc có thể kéo ra khoảng cách đủ để công kích.

Nhưng mà, Dương An lại không hề công kích.

Giờ này khắc này Dương An đang đắm chìm trong một cảnh giới phi thường kỳ diệu.

Ngay lúc cấp tốc chuyển hướng né tránh, một khắc đó, trong đầu Dương An đột nhiên hiểu ra, trong lòng vô cùng sáng suốt, dưới Hồ Vương diện giáp ánh mắt đột nhiên sắc bén, giống như đôi mắt ưng. Trong nháy mắt, thời gian giống như trôi qua thật chậm, mỗi một động tác của Ma Linh cũng giống như bị quay chậm, Dương An thấy rõ mồn một, mà đối với thân thể của chính mình thì mỗi một cái động tác, một chi tiết cũng vô cùng rõ ràng.

Dương An lần đầu tiên cảm giác được bản thân có thể điều khiển mỗi một động tác của thân thể, khống chế đến độ vô cùng tinh chuẩn.

Nắm chắc thời cơ, vận dụng lực lượng và tốc độ, động tác biến hóa thân thể... mỗi một động tác nhỏ nhất cũng cơ hồ tinh chuẩn vô cùng, hành động trôi chảy liền mạch, giống như một điệu múa hoa lệ.

- Ha ha, đây mới là ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’, đây mới thực sự là ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’!

80. Chương 80: Lý Nhĩ Tư Chi Nhãn

- Linh động, tự nhiên, nhanh chóng, như khiêu vũ dưới ánh trăng, hư hư thực thực, đây mới chính là Nguyệt Ảnh Chi Vũ.

- Nắm chắc thời cơ né tránh, tốc độ phản ứng nhanh như điện, mỗi phần thuộc tính phải chính xác trong tầm kiểm soát, phát huy ra thật tinh tế, đó mới chính là chân lý chân chính của kỹ năng Nguyệt Ảnh Chi Vũ này!

Ngay khi tốc độ của hai cái kỹ năng gia tốc toàn lực bạo phát dùng để Hit and run theo hình tam giác, Dương An nhất thời ngộ ra, hiểu được chân lý của Nguyệt Ảnh Chi Vũ.

Trước giờ, Dương An cho rằng Nguyệt Ảnh Chi Vũ là một kỹ năng Nguyệt Ảnh tăng xác suất né tránh và tốc độ di động, giờ mới hiểu được tác dụng không chỉ đơn giản như vậy.

Dương An đắm chìm trong cảm ngộ này giống như đang ở bên trong vũ điệu mộng ảo.

Ma Linh Hộ Bảo đã kịp phản ứng, lại muốn tiếp tục đuổi giết.

Mà trong giờ khắc này, trong mắt Dương An, động tác của Ma Linh Hộ Bảo tựa như chậm lại, có thể dễ dàng tránh né.

Hiện giờ, chiêu Hit and run hình tam giác không còn dừng ở cực hạn hình tam giác nữa mà trở nên tùy tâm sở dục, Dương An muốn biến chuyển tránh né liền tùy tâm chuyển hướng. Tốc độ di chuyển cực hạn của Dương An vẫn như cũ, nhưng Ma Linh Hộ Bảo cả chéo áo của hắn cũng không đụng tới được.

Lúc này Dương An có thể dễ dàng thi triển kỹ năng khống chế, khống chế Ma Linh Hộ Bảo đến khi chết, bất quá Dương An vẫn bạo phát bắn ra “Tân Nguyệt tiễn”.

Dương An hưởng thụ loại cảm giác vui sướng như mộng ảo mà vũ điệu này mang lại.

Tốc độ bắn 5 phát mỗi giây, giống như súng máy, hoàn toàn chặn Ma Linh Hộ Bảo lại.

Mặc dù không thi triển kỹ năng khống chế, nhưng trang bị có một ít tỷ lệ gây ra hiệu quả tiêu cực lại vì tần suất công kích cao mà liên tiếp phát ra.

Hiệu quả trói buộc gây chậm tốc, xuyên thấu xuất huyết, độc tố ăn mòn, thậm chí cả hiệu quả đánh lui cũng liên tiếp xuất hiện.

Thời gian 30 giây của Nguyệt Ảnh Chi Vũ kết thúc, cảm giác như mộng ảo vừa rồi cũng biến mất.

Từ khi tham gia trò chơi 30 giây này chính là 30 giây mà Dương An chơi đã nhất, vũ điệu Nguyệt Ảnh hoa lệ này cũng đã khắc sâu trong trí óc Dương An.

Liên tục 30 giây bạo phát bắn phá, HP của Ma Linh Hộ Bảo cũng đến lúc dầu cạn đèn tắt.

Mấy kỹ năng khổng chế cùng với bạo phá cuồng mãnh bắn ra, Ma Linh Hộ Bảo ầm ầm ngã xuống đất.

- Phù~

Kết thúc chiến đấu, Dương An thở sâu một hơi, vô cùng sảng khoái.

Ma Linh Hộ Bảo không rút ra món gì, cũng chẳng tăng thêm tí điểm exp nào.

Mặc dù thế, Dương An rốt cuộc cũng lấy được bảo vật của Lý Nhĩ Tư.

- Bảo vật thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới, hy vọng không chỉ giới hạn cho thuật sĩ luyện kim cơ giới sử dụng!

Dương An cực kỳ mong chờ, chậm rãi mở bảo rương ra.

Ma Linh Hộ Bảo bị tiêu diệt, bảo rương màu đen bóng biến thành một cái rương thông thường.

Dương An mở nắp rương ra cũng không có hiện tượng đặc biệt gì xuất hiện.

Bên trong chiếc rương màu đen có lót vải nhung đỏ, trên đó đặt hai vật bằng kim loại sáng bóng không hề có chút rỉ sét.

Một quả cầu kim loại cỡ trái bóng bàn và một vòng tròn kim loại bán kính chừng nửa thước.

Dương An cẩn thận lấy hai vật kim loại bên trong rương ra.

Viên kim loại hình tròn mặt ngoài hóa ra không phải toàn bộ bằng kim loại, đỉnh viên kim loại có một viên bảo thạch màu lục cỡ ngón tay cái, được mài cực kỳ trơn bóng, có cảm giác trong suốt, đặt nó ngay trước mặt nhìn kỹ có thể thấy được bên trong viên bảo thạch rất là thâm thúy mà tĩnh mịch, cực kỳ thần bí, giống như là mắt của con người.

Còn bảo thạch hình tròn màu lục, bên ngoài có một vòng sáng rất nhỏ, tỏa ra ánh sáng màu lục mỏng manh, giống như một chiếc đèn tín hiệu vậy.

Toàn bộ quả cầu kim loại, ngoại trừ lục sắc bảo thạch và một vòng sáng lục sắc bên ngoài, còn có ba vòng phù văn màu bạc huyền ảo, hẳn là phù văn luyện kim, ở đáy quả cầu còn có khắc một bánh răng màu bạc.

Quả cầu kim loại giống như con mắt này hẳn là một kiện vật phẩm cơ giới.

Dương An nhìn một chút thuộc tính của quả cầu này.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn* : Vật phẩm đặc thù, tác phẩm đặc ý của luyện kim cơ giới thuật sĩ vĩ đại Lý Nhĩ Tư, sử dụng cho hoạt động dò xét, không hạn chế chức nghiệp, sau khi khóa cố định mới có thể sử dụng.

(*: Con mắt của Lý Nhĩ Tư)

Một chức năng “sử dụng để dò xét” đơn giản, Dương An cũng không hiểu tác dụng thực tế của Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn này, mà lúc này hệ thống cũng đã hỏi hẳn có lựa chọn khóa vật phẩm hay không.

- Phải khóa định mới có thể sử dụng, cũng không biết dò xét này là ý gì, đừng nói là chức năng quét chứ.

Dương An hơi do dự, đối với vật phẩm cơ giới hẳn lại không thể nào tìm hiểu.

Vật phẩm sau khi khóa không thể rút, cũng không thể tùy tiện giao dịch, nếu như chức năng “dò xét” đối với bản thân không có tác dụng lớn, thì thật lãng phí, tuy rằng có thể đến chỗ NPC riêng để giải khóa, nhưng như vậy tốn rất nhiều vàng, mất nhiều hơn được, đối với Dương An tạm thời sống nhờ vào tiền bán trang bị mà nói là một lựa chọn không tốt lắm.

- Khóa!

Do dự một lát, Dương An lựa chọn khóa, cũng không phải vì hẳn hiện có nhiều trang bị nên không bán trang bị này, mà là tin tưởng vào thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư.

Một tác phẩm đặc ý của thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới tuyệt đối không phải một vật phẩm cơ giới thông thường.

Hệ thống: Người chơi Ngả Gia đã khóa Lý Nhĩ Tư chi nhãn, không thể rơi, không thể giao dịch.

Sau khi lựa chọn khóa, Dương An cảm giác được tinh thần của mình cùng với vật phẩm Lý Nhĩ Tư chi nhãn nảy sinh một mối liên hệ kỳ diệu, Lý Nhĩ Tư chi nhãn hơi rung động giống như chuẩn bị thoát ra, mà một ít đèn tín hiệu xung quanh vòng sáng màu lục cũng lấp lóe sáng lên.

“Tích ~” một tiếng, ở giữa phần eo quả cầu kim loại riêng biệt tách ra một bộ phận dài ba tắc giống như đôi cánh của quả cầu vậy.

Vù ... vù ... vù ...

Dưới sự nâng đỡ của hai cánh, Lý Nhĩ Tư chi nhãn bắt đầu lơ lửng bay lên.

Dương An không khỏi cảm thán thần kỳ, mà lúc này trong đầu hắn lại xuất hiện bức ảnh kỳ quái, bức ảnh này giống như màn hình vậy, hai mắt vẫn nhìn ra ngoài nhưng lại có thêm hình ảnh mà Lý Nhĩ Tư chi nhãn ‘chứng kiến’.

Lý Nhĩ Tư chi nhãn giống như đã biến thành con mắt thứ ba của Dương An vậy, hơn nữa có thể rời khỏi thân thể bay ra ngoài trình sát.

Dương An cố ý điều chỉnh không chế hạ xuống, Lý Nhĩ Tư chi nhãn quả nhiên có thể dựa theo lộ tuyến hắn muốn bay đi, hình ảnh mà đồng tử bảo thạch màu lục kia chứng kiến cũng trực tiếp truyền vào não của Dương An.

Dương An lúc này giống như trẻ con có món đồ chơi mới, không ngừng không chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn bay tới bay lui, thí nghiệm chức năng của nó.

Ở trong quá trình này, Dương An cũng phát hiện chính giữa Lý Nhĩ Tư chi nhãn vẫn còn một nút “Ẩn hình”.

Dương An liền thử nghiệm cái nút “ẩn hình” này, ngay sau đó, Lý Nhĩ Tư chi nhãn bỗng nhiên biến mất trước ánh mắt của hắn, nhưng trong liên hệ tinh thần của Dương An vẫn cảm nhận được rõ sự tồn tại của nó, hơn nữa hình ảnh mà Lý Nhĩ Tư chi nhãn nhìn thấy cũng liên tục được truyền về.

- Ha ha ha, tác phẩm đặc ý của thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới quả nhiên cường đại, không những có thể tự do bay lượn trình sát mà còn có cả chức năng ẩn hình, vật phẩm này đã hoàn toàn xứng đáng là tác phẩm của bậc đại sư.

81. Chương 81: Thông Đạo Bên Phải

Dương An lưu luyện thu hồi Lý Nhĩ Tư chi nhãn, nguyên nhân là sử dụng Lý Nhĩ Tư chi nhãn tiêu hao mana thật sự rất kinh người, ngắn ngủn hơn một phút đồng hồ đã đem mana của Dương An tiêu hao không còn nhiều lắm.

Cho dù hiện tại Dương An có ‘Vương Giả Hạch Tâm’, gia tăng mana lên hạn mức cao nhất, tốc độ hồi mana cũng tăng lên không ít, cũng chỉ không thể chịu được Lý Nhĩ Tư chi nhãn mà mỗi giây tiêu hao tới 5 điểm mana, mà ở trạng thái ẩn hình, mana tiêu hao còn lớn hơn nữa.

Vừa có được ‘Vương Giả Hạch Tâm’, cứ tưởng mana nay dư dả để sử dụng, ai ngờ lại trở nên thiếu thốn đến mức giặt gấu vá vai.

- Lý Nhĩ Tư chi nhãn này cũng chỉ có thể dùng để thăm dò mà thôi.

Dương An liền đem Lý Nhĩ Tư chi nhãn thu vào hành trang.

Lý Nhĩ Tư chi nhãn không phải là trang bị, không cần đặt ở trong ô trang bị, lúc cần sử dụng thì phải lấy ra, lúc không cần thì phải để lại ở hành trang, tuy rằng không quá tiện lợi, nhưng cũng không còn cách nào khác.

Lấy ra một bình tuyền thủy*, Dương An một bên thông thả hồi phục mana, một bên xem kỹ một kiện vật phẩm khác.

(*: bình mana game này)

Đây cũng là một kiện vật phẩm cơ giới, có vòng hình tròn, đường kính ước chừng nửa thước, ở giữa dày, bên cạnh lại mỏng, tại trung tâm vòng tròn cũng khắc có một bánh răng màu bạc, một mặt khác là một viên bảo thạch màu lam đường kính hai tấc, bên ngoài có ba vòng sáng như đèn tín hiệu màu lam, tại đó trên mặt vòng tròn từ trong ra ngoài từng vòng phù văn luyện kim, phi thường tinh tế, toàn bộ vòng tròn cùng Lý Nhĩ Tư chi nhân giống nhau, đều không tìm thấy bất kỳ mối nối nào.

Ma Năng Chi Bàn*: vật phẩm đặc thù, tác phẩm đầu tay của thần cấp cơ giới thuật sĩ Lý Nhĩ Tư, hạn mức mana cao nhất gia tăng 300 điểm, tăng thêm tốc độ khôi phục mana, phối hợp sử dụng với Lý Nhĩ Tư chi nhân, tốc độ hồi phục mana có thể tiến thêm một bước, chỉ cần đặt vật phẩm ở hành trang là tự động có hiệu lực, chỉ khi khóa mới có thể sử dụng, không thể giao dịch, không thể rơi xuống.

(*: khay ma lực)

Lại là một kiện vật phẩm mana, hơn nữa còn là không cần trang bị có thể có hiệu lực, đây quả thật là một vật phẩm mana cực phẩm.

Dương An lập tức lựa chọn khóa, đem Ma Năng Chi Bàn để vào hành trang, hạn mức mana cao nhất gia tăng ngay 300 điểm, tốc độ hồi phục mana ngay lập tức tăng nhanh hơn không ít, mana khôi phục nhanh chóng.

- Thì ra là Lý Nhĩ Tư chi nhân còn có đồng bộ trang bị, có Ma Năng Chi Bàn này, hơn nữa còn có Vương Giả Hạch Tâm tăng tốc độ hồi phục mana, liên tục sử dụng Lý Nhĩ Tư chi nhân cũng không thành vấn đề.

Bản khoản vừa nãy của Dương An giờ tiêu tán toàn bộ.

Chiếm được hai kiện bảo vật Lý Nhĩ Tư chôn dấu năm đó là Lý Nhĩ Tư chi nhân cùng Ma Năng Chi Bàn, Dương An lúc này đã rất thoả mãn.

Tuy rằng Lý Nhĩ Tư chi nhân không phải là trang bị cường đại, không thể tăng thêm thực lực cho Dương An, thế nhưng giá trị Lý Nhĩ Tư chi nhân không thấp hơn hai kiện trang bị cực phẩm cấp ám kim, có ‘Con mắt’ này, hệ số an toàn của Dương An sẽ tăng lên một khoảng lớn.

Nếu gặp phải địa phương nguy hiểm mà muốn thăm dò, chỉ cần khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhân có thể ẩn hình bay ra ngoài thăm dò rõ ràng tình huống, hơn nữa Lý Nhĩ Tư chi nhân còn một ít diệu dụng, có tác dụng khá tốt.

Khi mana khôi phục hoàn toàn, Dương An lại thả ra Lý Nhĩ Tư chi nhân, sau khi khóa Ma Năng Chi Bàn, nếu không ẩn hình mà nói, hai ba giây mới tiêu hao một điểm mana, hiện tại Dương An có thể yên tâm liên tục sử dụng Lý Nhĩ Tư chi nhân.

Dương An kiểm tra kỹ cái rương cùng với cái đại sảnh của huyết động, xác định không còn thứ gì giá trị, hần liền rời khỏi đại sảnh huyết động, tìm đường đi tiếp.

Vừa rời lựa chọn chính là thông đạo bên trái, hiện tại hần muốn thử bên phải, Dương An cũng hi vọng thông đạo bên phải này chính là lối đi tới nơi linh hồn tổ tiên Địa Tinh bị giam giữ, để mau chóng hoàn thành nhiệm vụ.

Trở lại chỗ đường giao nhau, trước tiên Dương An không có nhanh chóng tiến vào, mà khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhân bay vào trước, thăm dò tình huống trong thông đạo một chút rồi mới tính tiếp, dù sao cũng không biết thông đạo bên phải này như thế nào, nếu có quái vật cường đại, dưới tình huống chuẩn bị không đủ mà tiến vào thì sẽ rất nguy hiểm.

Lý Nhĩ Tư chi nhân hai cánh cùng võ, gần như không phát ra âm thanh, cho dù không ẩn hình, tại dạng hoàn cảnh âm u như thế này, cẩn thận khống chế mà nói, cũng rất khó bị phát hiện, đương nhiên, Dương An lại càng cẩn thận.

Lý Nhĩ Tư chi nhân có năng lực ẩn hình phi thường mạnh mẽ, Dương An đã từng dùng hần Nguyệt Độc cấp 7 thử qua cũng nhìn không ra, quả nhiên là một lợi khí dò xét.

Dương An không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhân đi vào dò đường, mà bên trong thông đạo hình ảnh cũng thông qua con mắt bằng bảo thạch màu xanh kia truyền về.

Vừa rồi ở thông đạo bên trái không có bất kỳ quái vật, nhưng trở lại bên phải, lại lần nữa xuất hiện quái vật, may mắn đó chỉ là Tang Thi Cơ Giới, cũng không phải là cái gì lợi hại.

Cẩn thận không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhân tận lực dán sát trần thông đạo mà phi hành, vừa ẩn hình, ngay cả thanh âm của cánh phát ra cũng hoàn toàn tiêu trừ, cho dù Tang Thi Cơ Giới có năng lực quét phá ẩn thân, cũng không phát giác được trên đỉnh đầu có ‘con mắt’ đang ẩn núp.

Tiếp tục xâm nhập vào trong, cứ mỗi cách hơn một trăm hai trăm mét thì lại có hai Tang Thi Cơ Giới đứng gác trong thông đạo, xem ra muốn đi vào, thì phải đem toàn bộ những quái vật này thanh lý mới được.

Một đường cẩn thận không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhân bay vào đi trinh sát tình huống trong thông đạo, sau khi lướt qua bốn con Tang Thi Cơ Giới, cuối cùng cũng tới điểm cuối của cái thông đạo này, nơi đây lại là một cái đại sảnh.

Mà lúc này, cũng là cực hạn của Lý Nhĩ Tư chỉ nhân, hình ảnh truyền tống về tới nơi bắt đầu trở nên mơ hồ, mà mana tiêu hao cũng gia tăng.

- Khoảng cách ước chừng trăm mét, đây chính là cực hạn của Lý Nhĩ Tư chỉ nhân.

Dương An thầm đoán.

Dương An lập tức không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhân bay trở về, tuy rằng hình ảnh cuối cùng truyền tống về tới có điểm mơ hồ, nhưng cũng kịp chứng kiến tình hình bên trong cái đại sảnh kia, một tình hình khiến cho Dương An vừa mừng vừa sợ.

Đại sảnh phía trước với đại sảnh chứa bảo tàng hoàn toàn bất đồng, nơi đó sơ sơ cũng khoảng bốn mươi con Tang Thi Cơ Giới, mà trong bốn mươi Tang Thi Cơ Giới, có một con hình thể lớn hơn các con còn lại, có thể chính nó đầu lĩnh của bọn nó.

Mà làm cho Dương An cảm thấy vui sướng chính là, ở bên trong đại sảnh này có một cánh cửa lớn, Dương An phỏng đoán sau cánh cửa này, rất có thể chính là nơi cầm cố linh hồn của tổ tiên Địa Tinh.

Vô luận phỏng đoán là đúng hay sai, muốn rõ ràng, trước tiên phải đem toàn bộ quái vật bên trong thông đạo thanh lý, khi tới gần đại sảnh, thì có thể lại không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhân bay qua, điều tra cánh cửa kia một chút.

Thu hồi lại Lý Nhĩ Tư chỉ nhân, Dương An xuất ra Tự Nhiên chi cung, bắt đầu thanh lý Tang Thi Cơ Giới bên trong thông đạo này.

Sau khi giết hơn hai mươi con, Dương An chiến đấu lại càng thêm quen thuộc, hơn nữa thông qua lĩnh ngộ chân lý của Nguyệt Ảnh Chi Vũ, thân pháp của Dương An cũng tăng thêm một tầng.

Rất nhanh, trong thông đạo đã không còn Tang Thi Cơ Giới.

Dương An lúc này đã dần dần tới gần đại sảnh kia, hắn cũng không dám hùng hổ tiến tới, nếu chẳng may kinh động tới bốn mươi con Tang Thi Cơ Giới kia thì có mười Dương An cũng không đủ chết.

Hiện tại có Lý Nhĩ Tư chỉ nhân, dĩ nhiên là an toàn hơn!

82. Chương 82: Dò Xét

Cái đại sảnh này so với huyết động tàng bảo lúc trước lớn hơn một chút, khoảng hơn một trăm mét vuông, gần như hình chữ nhật, thể mà có tới bốn mươi con Tang Thi Cơ Giới.

Bốn mươi con Tang Thi Cơ Giới này di động bốn phía, bọn chúng đi cách nhau chưa đến năm mét, nếu kinh động một con trong đó, rất có thể khiến cho hơn mười con đuổi giết theo, Dương An có lợi hại hơn nữa cũng bị bọn này vây chết.

Mà càng làm cho Dương An kiên kị chính là con ở giữa đại sảnh, trên một chiếc ghế đá giống như vương tọa, một con ngoại hình cùng Tang Thi Cơ Giới không sai biệt lắm, lại lớn hơn rất nhiều, rõ ràng, tên ‘Đại Tang Thi Cơ Giới’ này chính là lão đại.

Dương An cẩn thận không chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn ẩn hình phi hành sát trần đại sảnh để truyền tống hình ảnh về.

Trần của đại sảnh rất cao, quái vật phía dưới hẳn là không thể phát hiện “con mắt nhỏ” này.

Lý Nhĩ Tư chi nhãn cẩn thận bay đến trên đầu của con ‘Đại Tang Thi Cơ Giới’, Dương An lúc này mới thấy rõ ràng diện mục thật của nó.

Làn da tím xám, toát ra vẻ thâm trầm, thân hình cao vượt qua ba mét, thân thể to lớn, mà bên trong từng khối da thịt thối rữa lộ ra là khung máy móc kim loại, từ đó có thể thấy được trình độ cải tạo rất cao, tứ chi cùng với phần lớn bộ phận cơ thể đều bị cải tạo trở thành máy móc.

- Không biết có thể thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn để thi triển ‘Nguyệt Độc’ không nhỉ?

Dương An muốn xem thuộc tính của tên ‘Đại Tang Thi Cơ Giới’ một chút, thì trong đầu thỉnh linh xảy ra ý tưởng này.

Có ý tưởng, dĩ nhiên là muốn thử.

Dương An nấp ở trong thông đạo yên lặng thi triển ra ‘Nguyệt Độc’, đôi mắt tĩnh mịch và thâm thúy chậm rãi biến thành màu xanh nhạt, tựa như có hai ánh trăng in bóng trong con mắt hẳn.

Đồng thời, ở trên trần huyết động đại sảnh, Lý Nhĩ Tư chi nhãn đang lẳng lẳng dò xét, viên bảo thạch giống như con mắt ở trung tâm chậm rãi ánh ra một vòng vàng sáng xanh nhạt, so với trăng tròn thực giống nhau như đúc.

- Ha ha, thật sự là có thể!

Dương An trong lòng vui vẻ, mặc dù không có chứng kiến Lý Nhĩ Tư chi nhãn biến hóa, nhưng theo hình ảnh truyền tống về, Dương An biết có thể thông qua nó đến thi triển kỹ năng ‘Nguyệt Độc’.

Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Linh: đại boss cấp 44 (đang trong tiến hoá), Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Linh vốn là Tang Thi Cơ Giới cấp tiểu boss, hấp thu lực lượng của boss cấp vương giả 4x Hắc Ám Tang Thi Vương sau khi chết phát tán ra mà tiến hóa thành đại boss, Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Linh còn trong giai đoạn tiến hoá, cuối cùng có thể tiến hóa thành boss cấp vương giả.

Chứng kiến thuộc tính của Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Linh, Dương An không khỏi cả kinh, một con đại boss 4x hẳn tuyệt đối trâu chọc không nổi, huống chi còn có gần bốn mươi đệ khác của nó ở xung quanh.

- Chẳng lẽ con boss cấp vương giả Hắc Ám Tang Thi Vương kia không phải là thể bán cơ giới? Bằng không tại sao lại bởi vì năm tháng mà chết đi đây?

Dương An nghĩ thầm.

Lúc trước Địa Tinh Cấp Cát cũng nói qua, linh hồn tổ tiên Địa Tinh có thể ‘Báo mộng’ cho hẳn cũng là bởi vì kẻ vô cùng cường đại giam cầm hẳn đã chết đi, thế nên hẳn mới có cơ hội báo mộng.

Cho dù là boss cấp vương giả, trải qua trên vạn năm cũng sẽ phải chết, cũng chỉ có những con quái bị Lý Nhĩ Tư nắm đó cải tạo trở thành thể bán cơ giới mới có thể tiếp tục sống sót.

Năm tháng trôi qua, không ai có thể trái với quy luật sinh lão bệnh tử. Đây là thiết luật tự nhiên, NPC trong trò chơi cũng như vậy, duy có trở thành ‘Thần’, mới có thể có được tuổi thọ vô cùng tận, giống như đạo sư Vũ Nguyệt của Dương An.

- Con đại boss 4x này không phải là thứ ta có thể đối phó được, huống chi còn có không ít tiểu đệ xung quanh.

Dương An chau mày, không có bất kỳ kế hoạch rõ ràng nào, ánh mắt xoay chuyển,

- Hay là nhìn cánh cửa kia một chút đã!

Dương An nghĩ thầm, nếu nơi này không phải địa điểm nhiệm vụ, thì cũng không cần phải tốn tâm tư nghĩ biện pháp.

Tiếp tục cẩn thận khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn chậm rãi phi hành tới gần cánh cửa kia.

Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh cùng vài chục con Tang Thi Cơ Giới vẫn không hề phát hiện.

Dương An lúc này cảm nhận được tác dụng thật lớn của ‘con mắt’ này.

Lý Nhĩ Tư chi nhãn lúc này đã đến gần cánh cửa lớn, hình ảnh truyền tổng về, Dương An thấy được đây là một cánh cửa đúc bằng kim loại, nhìn qua bộ dạng có vẻ nặng nề, lại bị khóa lại, bên trên có một ô cửa sổ chỉ có mấy thanh thép dựng thẳng lên, từ đó có thể chứng kiến một ít tình huống bên trong.

- Kích thước Lý Nhĩ Tư chi nhãn không lớn, hẳn là có thể bay vào.

Dương An trong lòng vừa động, Lý Nhĩ Tư chi nhãn liền chậm rãi hạ xuống.

“Sưu ~” một tiếng, Lý Nhĩ Tư chi nhãn lặng yên không tiếng động xuyên qua cửa sổ nhỏ bay vào.

Nhìn qua cửa sổ nhận thấy không làm kinh động quái vật bên ngoài, Dương An mới khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn tiếp tục tra xét tình huống bên trong.

Đây là một căn phòng nhỏ, cùng bên ngoài hoàn toàn bất đồng, căn phòng nhỏ này bố trí rất là tinh xảo, trên vách tường màu đỏ sẫm các tinh thạch chiếu sáng phân bố rất có quy luật, bên trong có những liên hệ giống như làm thành làm một cái trận pháp, tựa hồ không phải thiên nhiên tạo ra.

Giữa phòng có một bàn đá hình tròn, ở giữa bàn đá là một cái hộp gỗ màu đen phi thường tinh xảo, mặt ngoài chạm khắc chi chít phù văn huyền ảo.

Dương An khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn tiến gần hộp gỗ, nhìn kỹ mới phát hiện những phù văn huyền ảo này tụ lại xung quanh một lỗ khóa, giống như là một cấm chế cường đại.

Dương An đang cảm thấy nghi hoặc, thì cái hộp gỗ bỗng dưng nhúc nhích.

- Hả!

Dương An hơi kinh hãi, lập tức khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn bay xa một đoạn.

Hộp gỗ màu đen bỗng dưng nhúc nhích sau đó lại không có động tĩnh, nhưng Dương An có thể khẳng định vừa rồi nó quả thật là có động đây.

Dương An cẩn thận từ trên không quan sát kỹ cái hộp, hẳn có cảm giác, bên trong cái hộp màu đen này chính là thứ mình cần.

Kỹ năng ‘Nguyệt Độc’ còn hơn mười giây cooldown mới xong, không thể xem xét cái hộp màu đen này.

Mà lúc này, cái hộp lại có động tĩnh, nó tiếp tục khê chấn động hai cái, sau đó một hình bóng như Quỷ hồn nhìn có vẻ hư ảo theo lỗ khóa dần dần chui ra ngoài.

-Ồ! Địa Tinh!

Tuy rằng bóng người kia gần như trong suốt, nhưng Dương An thấy rõ ràng hình dáng của nó chính là một Địa Tinh.

Hư ảnh Địa Tinh kia sau khi chui ra khỏi cái hộp, giống như thấy được Lý Nhĩ Tư chi nhãn, ánh mắt thế mà gắt gao nhìn chăm chăm vào tới.

- Hử, chẳng lẽ nó có thể nhìn thấu ẩn hình của Lý Nhĩ Tư chi nhãn!

Dương An lại cả kinh, hẳn dùng Nguyệt Độc cấp 7 cũng không có thể nhìn thấu ẩn hình, thế nhưng hư ảnh Địa Tinh kia lại dễ dàng phát hiện của hắn.

“Đinh ~” một tiếng, hệ thống nhắc nhở rằng thời gian cooldown của ‘Nguyệt Độc’ đã xong.

Dương An lập tức hướng tới cái hộp màu đen mà sử dụng ‘Nguyệt Độc’.

Phong Hồn Mệnh Hạp: chiếc hộp Hắc Ám Tang Thi Vương dùng để giam cầm linh hồn, bên trong có giam cầm một linh hồn Địa Tinh.

Hệ thống giới thiệu rất ngắn, bất quá đối với Dương An mà nói thể là quá đủ.

Dương An hiện tại có thể khẳng định đây chính là linh hồn tổ tiên Địa Tinh bị cấm cố, mà cái hư ảnh kia cũng có thể chính là linh hồn tổ tiên Địa Tinh.

83. Chương 83: Nỗ Mạnh

Hư ảnh Địa Tinh chui ra từ lỗ khóa của Phong Hồn Mệnh Hạp chỉ là một sợi linh hồn ý thức mà không phải là quái vật loại linh hồn, cho nên ‘Nguyệt Độc’ cũng không có hiệu quả.

Tuy nhiên Dương An xem giới thiệu về Phong Hồn Mệnh Hạp, cũng đã đủ để khẳng định hư ảnh này chính là linh hồn tổ tiên Địa Tinh mà bản thân muốn tìm.

Phát hiện hư ảnh linh hồn tổ tiên Địa Tinh có thể nhìn thấu hiệu quả ẩn hình của Lý Nhĩ Tư chi nhãn, Dương An dứt khoát giải trừ ẩn hình.

Mà khi Lý Nhĩ Tư chi nhãn hoàn toàn hiển lộ ra, Dương An thấy rõ ràng ánh mắt vốn trống rỗng của hư ảnh linh hồn tổ tiên Địa Tinh lại toát ra vẻ cuồng nhiệt, không giống như biểu hiện vui sướng kích động khi thấy có người đến cứu, mà giống biểu hiện của một kẻ ‘làm việc đến phát điên’ thấy được món đồ hợp với sở thích của mình.

Có thể do một vài hạn chế, hư ảnh linh hồn không thể bay khỏi Phong Hồn Mệnh Hạp.

Dương An cũng không có gì băn khoăn, khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn hạ xuống, bay hai vòng quanh hư ảnh Địa Tinh.

Không thể dùng ngôn ngữ mà tiếp xúc, Dương An cũng chỉ có thể dùng phương pháp này nhấn đến một tin hữu hảo, cũng không biết linh hồn Địa Tinh có hiểu không.

Lúc sau, Dương An cũng không để ý linh hồn Địa Tinh vẫn đang cuồng nhiệt, khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn bay trở về.

- Có thể khẳng định bên trong chính là nơi linh hồn tổ tiên Địa Tinh bị cấm cố, nhưng mà giờ làm thế nào để qua đại sảnh, mở cánh cửa kia rồi vào trong nhỉ?

Dương An một bên vuốt vuốt Lý Nhĩ Tư chi nhãn, một bên tự hỏi.

Đây mới là vấn đề mấu chốt!

Muốn đem xử lý 40 con Tang Thi Cơ Giới cấp tiểu boss cùng một con đại boss 4x, lấy thực lực Dương An bây giờ căn bản là không thể được. Chắc chỉ có thể ẩn thân mà ăn trộm, thế nhưng Tang Thi Cơ Giới có năng lực phá ẩn thân, muốn an toàn, thần không biết quỷ không hay mà lọt qua ít nhất phải sắp xếp chu đáo mới có cửa.

- Nhiệm vụ này hẳn dành cho chức nghiệp đạo tặc thì đúng hơn.

Dương An không khỏi trầm nghĩ.

Kỹ năng tiềm hành của chức nghiệp đạo tặc có gia tăng mức ẩn thân, không dễ bị phá giải, hơn nữa đạo tặc lại có rất nhiều kỹ năng bảo mệnh, thích hợp nhất để làm loại nhiệm vụ lén lút mạo hiểm này.

May mắn, Dương An cũng có một kỹ năng tiềm ảnh cùng kỹ năng bảo mệnh Nguyệt Ảnh Chi Vũ.

Sàng lọc mấy phương án hệ số nguy hiểm cao, Dương An chọn được một kế hoạch tương đối hoàn thiện.

Tay cầm Tự Nhiên chi cung, Dương An bước chậm tới, thật cẩn thận nhòm qua cửa thông đạo, thu hết tình huống tại đại sảnh vào tầm mắt, phía trong là 40 con Tang Thi Cơ Giới thỉnh thoảng lại ngửa mồm phát ra tiếng tru chói tai.

Cánh cửa kia nằm ở trong cùng đại sảnh, Dương An phải vượt qua đại sảnh mới đến nơi được.

40 con Tang Thi Cơ Giới che kín cả đại sảnh, tùy ý di động, nhưng vừa có người tiến vào, chúng nó liền quay về hợp nhau tấn công.

Cứ như vậy dựa vào tiềm ẩn thân là không thể nào xuyên qua được.

Dương An sớm có kế hoạch!

Chậm rãi để lộ thân ảnh, động tác tận lực khê khàng, tuyệt không gây ra tiếng làm kinh động quái vật.

May là con Tang Thi Cơ Giới gần cửa thông đạo nhất cũng cách đến 20 mét, khó có thể bị phát hiện.

Đây cũng là một thiết trí của hệ thống, nói cách khác, nếu không có đạo cụ như Lý Nhĩ Tư chi nhãn, hoặc kỹ năng ẩn thân, người chơi ngay cả cơ hội nhìn qua đại sảnh cũng không có.

Mục tiêu sớm đã chọn xong, ánh mắt Dương An tập trung vào một chỗ vách đá góc trái bên dưới, mục đích của hắn là phát động rối loạn, đẩy chú ý của đám quái vật lên góc trái phía dưới, như vậy hắn có thể nhân cơ hội xuyên qua.

Tay trái chậm rãi nâng Tự Nhiên chi cung, tay phải lấp Lạc Nguyệt tiến lên dây, nhắm mục tiêu, ngưng tụ kỹ năng.

Một luồng sáng như ánh lửa bao phủ lấy đầu mũi tên Lạc Nguyệt, Tự Nhiên chi cung đột nhiên kéo căng thành một vầng trăng tròn.

“Phanh ~ ”

Dây cung phát ra tiếng chấn động nhỏ, Lạc Nguyệt tiến nhanh như sao chổi phóng ra.

- Hỏa Diễm Phá Cốt tiến!

Đây là một ma pháp tiến kỹ mang theo hỏa nguyên tố, Hỏa Diễm tiến cấp 10 có thêm hiệu quả bạo liệt, trước hết lấy phá cốt tiến mạnh mẽ phá vỡ vách đá, sau đó lại nổ tung, nhất định có thể tạo thành động tĩnh thật lớn.

“Băng ~” một tiếng, phá cốt tiến mạnh mẽ mang hiệu quả phá giáp dễ dàng phá vỡ vách đá cứng rắn.

“Oanh ~ ”

Một tiếng nổ mạnh vang lên, giống như thuốc nổ cài sẵn trong vách, Hỏa Diễm tiến mang theo hiệu quả bạo liệt, khiến bụi tung mù mịt, cả tảng đá lớn toác ra mà rơi xuống.

Ngay lúc mũi tên bắn ra, Dương An đã vội thu mình lại, không chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn tiếp tục giám thị.

- Ngao ~ ngao ~ ngao ~ ...

Động tĩnh lớn như thế, ngay lập tức khiến cho 40 con Tang Thi Cơ Giới chú ý, nhao nhao tụ tập qua xem, tình cảnh bắt đầu hỗn loạn, ngay cả Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh ngồi trên vương tọa cũng đứng lên, nhìn về nơi phát tiếng nổ.

- Mau qua xem đi, mau đi!

Dương An vừa nhìn hình ảnh truyền về, vừa cầu nguyện.

Quái vật lần lượt di động tới vách đá kia, tạm thời coi như sự tình phát triển theo phương hướng mong muốn.

Dương An đã chuẩn bị tốt tùy thời ẩn thân lao ra.

Nhưng mà ...

- Ngao ~ ngao ~

Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh cũng chỉ đứng thẳng lên, phát ra hai tiếng tru lớn, giống như khiển trách tiểu đệ của nó.

Đám Tang Thi Cơ Giới đang di chuyển về một phía nghe mệnh lệnh của ‘Lão đại’, nhất tề yên tĩnh trở lại, không tiến thêm một bước.

- Con bà nó, trí năng quái vật cấp đại boss quả nhiên không thấp, không dễ dàng mắc mưu.

Dương An không khỏi thầm mắng.

- Hiện tại bộ phận Tang Thi Cơ Giới tuy rằng đã gần tới vị trí mong muốn, có thể từ giữa thông qua, nhưng như vậy nhất định sẽ bị phát hiện, hơn nữa mở cánh cửa kia cũng cần có thời gian.

Dương An chau mày lên, ánh mắt chuyển hướng về phía Lý Nhĩ Tư chi nhân, cắn chặt răng,

- Không có biện pháp, chỉ có thực hiện kế hoạch B.

Dương An hủy bỏ hiệu quả ẩn hình của Lý Nhĩ Tư chi nhân, rồi khống chế nó bay về hướng Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh.

- Người không mắc mưu phải không, vậy ép cho người phải mắc mưu.

Dương An nhìn tên Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh phá hư hãn kế hoạch của hãn, trong lòng mắng.

Bành bạch ~

Trên không, Lý Nhĩ Tư chi nhân đột nhiên gia tốc, trước khi Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh kịp phản ứng mà hung hăng đụng trúng đầu của nó.

Bị Lý Nhĩ Tư chi nhân làm từ kim loại toàn lực đụng trúng, cho dù là Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh cũng phải đau đớn không thôi.

Một kích đắc thủ, Dương An lập tức khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhân bay lên giữa không trung.

- Ngao ~

Cái gọi là uy nghiêm của lão hổ, Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh, đại boss 4x há lại cho người ngồi lên đầu nó, ngay lập tức phần nộ gào thét liên tục, bàn tay cơ giới vung lên, thẻ phải bắt được viên cầu đáng giận kia, đem nó đập nát.

Nhưng mà Lý Nhĩ Tư chi nhân tốc độ linh hoạt, sao Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh có thể so được, hơn nữa thẻ tích thật nhỏ, “Sưu ~” một tiếng liền bay lên giữa không trung, linh hoạt vô cùng.

Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh chỉ có thể chụp vào khoảng không.

Thế còn chưa đủ, Lý Nhĩ Tư chi nhân không ngừng bay tới bay lui trên đầu Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh, như treu người, khiến nó càng phần nộ.

84. Chương 84: Kinh Hiểm

- Để xem lần này người có bị lừa không!

Dương An khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhân không ngừng gây rối Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh, có điều hãn cũng không dám làm quá, cẩn thận khống chế duy trì khoảng cách nhất định.

Càng sử dụng Lý Nhĩ Tư chi nhân, Dương An càng thích “con mắt nhỏ này”. Nếu vì cái nhiệm vụ này mà nó bị hư hỏng, Dương An sẽ rất đau lòng, cho nên ngay từ bắt đầu hãn vốn không định dùng phương pháp này.

- Ngao ~ ngao ~

Lý Nhĩ Tư chi nhân tựa như một con ruồi đáng ghét bay tới bay lui trên đỉnh đầu Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh, thẻ tích thật nhỏ, tốc độ linh hoạt, Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh không chụp nổi, thật sự là tức đến phát điên.

- Ai kêu người không biết bay, lại nhảy không cao!

Dương An cười thầm nói.

Thời gian không sai biệt lắm, cừ hận của Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh hãn đã bị hấp dẫn hoàn toàn, Dương An liền khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhân bay về phía góc trái bên dưới.

Tang Thi Cơ Giới Thống Lĩnh há có thể cho phép ‘con ruồi’ đánh vào đầu nó bay đi, ngay lập tức liền giậm dứ dứng lên, điên cuồng đuổi theo.

‘Lão đại’ bạo động, tự nhiên khiến 40 con ‘Tiểu đệ’ của nó đi theo, từng con từng con di chuyển tụ tập về góc trái.

- Thành công!

Toàn bộ quái vật đều tụ tập bên trái đại sảnh, mở ra một khoảng trống thật to bên phải.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn xoay tròn đằng góc trái, tận lực thu hút chú ý của đám quái vật.

Dương A lập tức thi triển tiềm ảnh ẩn thân, cùng lúc buff một cái Tật Phong Gia Tốc để thăng tốc độ.

Cơ hội tốt như vậy, không biết khi nào sẽ biến mất, Dương An bình tĩnh đi sát vào vách đá, cẩn thận lấy tốc độ nhanh nhất phóng tới cánh cửa ở cuối sảnh.

Hơn 100 mét, lấy tốc độ Dương An chỉ cần vài giây có thể xuyên qua, nhưng mà hiện tại vài giây lại dài chẳng khác gì mấy giờ.

Giờ phút này tâm trí Dương An hoàn toàn tập trung, một bên nắm chắc thời gian lướt đi, một bên lưu ý động tĩnh đám quái vật, sợ sẽ bị phát hiện.

Hiện giờ xâm nhập vào trong đại sảnh, nếu có điều gì ngoài ý muốn khiến cho đám quái vật quay lại, hẳn sẽ phải chết không thể nghi ngờ.

Vài lần hô hấp, thời gian như gió.

Năm mươi mét ...

Bốn mươi mét ...

Hai mươi mét ...

Chỉ còn cách trong gang tấc, nhưng Dương An lại càng khẩn trương.

Tới, nhưng Dương An vẫn không thể nói lỏng, kế tiếp mới là thời điểm nguy hiểm nhất, bởi vì khi mở khóa sẽ bị hiện thân.

Dương An từ hành trang lấy ma chìa khóa ma pháp vạn năng Cấp Khắc Long, cắm thẳng vào ổ khóa trên cánh cửa.

Hiện tại chìa khóa ma pháp vạn năng hình lục giác hoàn toàn không vừa với ổ khóa, bất quá ngay sau đó, pháp trận trên chiếc chìa khóa bắt đầu chuyển động, hình dáng chìa khóa dần dần biến đổi.

Hệ thống nhắc nhở: thời gian mở khóa cần là 10 giây.

Cùng lúc đó, thời gian ẩn thân hết hiệu quả, thân ảnh Dương An cũng từ từ lộ ra.

- Nhanh lên, nhanh lên...

- Không nhìn thấy ta, không nhìn thấy ta...

Dương An không ngừng mặc niệm trong lòng, ngay cả đầu cũng không dám quay lại nhìn quái vật đằng sau, toàn bộ dựa vào hình ảnh Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn truyền về, bởi sợ chỉ cần động tĩnh nho nhỏ cũng sẽ khiến cho quái vật chú ý.

Hiện tại thân ảnh Dương An đã hoàn toàn lộ rõ, giờ chỉ còn biết dựa vào vận khí, trong 10 giây này quái vật có phát hiện ra không đành trông vào Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn vậy.

7 ... 6 ... 5 ...

10 giây này với Dương An tựa như là 10 năm.

Chìa khóa ma pháp vạn năng Cấp Khắc Long không ngừng biến ảo, dần dần trở nên phù hợp cùng ổ khóa.

Cánh cửa đã sắp được mở ra.

Nhưng ngay ở thời khắc cuối cùng này, Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh vốn đang phần nộ gào thét liên tục lại đột nhiên yên tĩnh, giống như cảm giác được cái gì đó.

Thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, Dương An đương nhiên chứng kiến biến cố này.

- Hồng rồi!

Dương An thầm kêu khổ.

Chỉ thấy Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh chậm rãi xoay người lại.

Chỉ cần nó quay người lại, lấy nhãn lực đại boss 4x, tuyệt đối có thể phát hiện Dương An.

Quả nhiên, Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh xoay người lại, lập tức thấy bóng dáng một nhân loại mạo hiểm giả lén lút xuất hiện trước căn phòng cấm địa của nó.

- Ngao ~ ngao ~

Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh phát ra tiếng tru còn lớn hơn khi bị Lý Nhĩ Tư chi nhãn bắn trúng đầu, khuôn mặt dữ tợn vặn vẹo.

“Phanh phanh phanh”

Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh ngay lập tức buông tha “con ruồi” đáng chết kia, lửa giận chuyển hướng về phía nhân loại mạo hiểm giả muốn xâm phạm cấm địa của nó, điên cuồng xông đến đuổi giết.

- Nhanh lên, nhanh lên.

Mặc dù biết bị phát hiện, nhưng giờ Dương An lại không thể nhúc nhích, chỉ cần khê động thì thời gian mở khóa sẽ bắt đầu lại từ đầu, hắn chỉ có thể cầu nguyện cho nhanh hơn.

Vận khí vẫn là ở bên Dương An.

Vừa rồi 40 con Tang Thi Cơ Giới ‘tiểu đệ’ đi theo sau Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh, nên lúc này chúng nó lại thành trở ngại ngăn cản ‘lão đại’.

Điều này cũng cấp thêm cho Dương An chút thời gian quý báu.

2 ...

1 ...

“Lạch cạch” một tiếng, khóa đã mở xong.

“Răng rắc”, cánh cửa tự động mở ra.

Ngay lập tức Dương An rút chìa khóa ma pháp vụn văng, lắc mình một cái, lấy tốc độ nhanh nhất chui vào trong phòng.

“Phanh ~ ”

Cánh cửa lại đóng kín!

Toàn bộ quá trình không đến một giây đồng hồ, đám quái vật đằng sau cũng mới chỉ đuổi đến nửa đường, mà Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh tốc độ nhanh nhất nhưng bị ‘tiểu đệ’ liên lụy mà đuổi không kịp, chỉ có thể trở mắt nhìn nhân loại kia tiến nhập cấm địa của nó.

Tang Thi Cơ Giới Đại Thống Lĩnh chỉ vừa hấp thu lực lượng của vương giả tiền nhiệm, mà cánh cửa kia chỉ khi nó đạt cấp vương giả mới có thể mở ra.

Hơn 40 con quái vật ở bên ngoài cửa tru lên liên tục, cũng không có biện pháp bắt được Dương An.

Kế hoạch thành công, Dương An cũng lập tức thu hồi Lý Nhĩ Tư chi nhãn.

Kế tiếp chính là đem Phong Hồn Mệnh Hạp mở ra, phóng thích linh hồn tổ tiên Địa Tinh bị cấm cố ở bên trong, hoàn thành nhiệm vụ.

85. Chương 85: Tổ Tiên Địa Tinh

- Ha ha ha!

Dương An mệt mỏi ngồi bệt xuống đất, nhưng vẫn không tìm được vui vẻ mà cười to ha ha.

Vừa rồi thật sự rất mạo hiểm, cơ hồ là tìm đường sống trong chỗ chết, nếu tiếp tục trì hoãn một hai giây, tất sẽ bị đám quái vật điên cuồng kia xử lý. Mà may mắn nhất là cánh cửa lại tự động đóng kín không cho quái vật bên ngoài chui vào.

Cực độ khẩn trương mang đến mệt mỏi cho thể xác và tinh thần không thua gì một hồi đại chiến.

“Tích ~ tích ~ ”

Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn linh hoạt xuyên qua cửa sổ bay vào, Dương An ngay lập tức khẩn trương thương tiếc cầm lên tay, kiểm tra trước sau xem có bị hư tổn gì không. Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn ngày càng thể hiện tác dụng trọng yếu, Dương An có thể thành công mở cửa khóa đi vào phòng, cũng toàn bộ nhờ “con mắt nhỏ” này.

Dương An lúc này cũng không nhận được thành tâm ca ngợi thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư vĩ đại, có thể chế tạo bảo bối bậc này.

Cẩn thận kiểm tra vài lần, xác nhận “con mắt nhỏ” không bị xây xước gì, Dương An mới đem nó như trân bảo mà cẩn thận cất kỹ, rồi mới đứng dậy quan sát căn phòng nhỏ.

Phía trên Phong Hồn Mệnh Hạp như cũ hiện lên một hư ảnh Địa Tinh. Nhìn thấy Dương An xâm nhập vào, hư ảnh này kích động vạn phần, có thể là biết mình sẽ được cứu vớt, hoa chân múa tay vui sướng, có điều Địa Tinh này không thể nói chuyện, Dương An cũng không nghe được tiếng nó phát ra.

Dương An đương nhiên sẽ không phớt lờ, cứ như vậy tiến lên mở Phong Hồn Mệnh Hạp trên bàn đá.

Nhìn khắp bốn phía, không có phát hiện dấu vết cơ quan cạm bẫy nào, nhưng Dương An vẫn không chủ quan, bắn tên thử mấy chỗ khả nghi, kết quả cũng là không hề có động tĩnh gì.

- Chẳng lẽ phòng này thật sự không có cơ quan cạm bẫy.

Dương An thoáng có điểm nghi hoặc, nhưng sự thật xảy ra trước mắt, không để cho hắn hoài nghi.

Không phát hiện cơ quan cạm bẫy, Dương An cẩn thận từng bước một chậm rãi tới gần bàn đá, sẵn sàng chuẩn bị ứng phó bất kỳ tình huống đột biến nào.

Chỉ cách có vài bước, Dương An đã tới sát bàn đá, vẫn không có cơ quan gì.

Hắn lại lấy ra chìa khóa ma pháp vạn năng Cấp Khắc Long từ hành trang ra, chuẩn bị mở khóa Phong Hồn Mệnh Hạp.

Hư ảnh Địa Tinh nhìn hành động của Dương An, lại càng cuồng hoan, chứng thật là được cứu vớt, hướng về Dương An gật gật đầu, sau đó hư ảnh trở về trong hộp.

Dương An đem chìa khóa ma pháp vạn năng tra vào ổ khóa trên Phong Hồn Mệnh Hạp, phù văn phía chuôi chiếc chìa khóa lục giác bắt đầu chuyển động, hình dáng nó lại tiếp tục biến ảo, hệ thống lại vang lên 10 giây đếm ngược mở khóa.

10 giây qua rất nhanh, bởi lần này không có cảm giác thúc ép đằng sau gáy.

“Rắc rắc” một tiếng, khóa được mở ra.

Ở một khắc này, vô số phù văn huyền ảo khắc đầy phía trên Phong Hồn Mệnh Hạp lấy tốc độ như thủy triều lui mà biến mất.

Trong nháy mắt, phù văn màu bạc mất hết, Phong Hồn Mệnh Hạp biến thành một cái hộp màu đen trông rất bình thường.

Sợ lại có quái vật giống Ma Linh Hộ Bảo, ngay lập tức Dương An lui ra vài bước

“Lạch cách ~” một tiếng, cái nắp Phong Hồn Mệnh Hạp tự động mở ra, một luồng ánh sáng màu trắng từ trong chiếc hộp chậm rãi dâng lên.

Luồng ánh sáng trắng hoàn thoát thoát ra, từ từ biến ảo thành bộ dáng một tộc nhân Địa Tinh, giống y hệt ảnh lúc trước, đáng vẻ trong suốt tựa như NPC loại linh hồn.

- A! Bốn nghìn năm, bị cấm cố bốn nghìn năm, linh hồn của ta rốt cục có thể trở về thiên đường.

Hư ảnh kia chính là linh hồn tổ tiên Địa Tinh, linh hồn bị cấm cố bốn nghìn năm, giờ khắc này lại giống như được sinh ra lần nữa, nếu linh hồn cũng có nước mắt, hẳn nó đã rơi lệ đầy mặt.

- Xin chào tiền bối, ta nhận lời ủy thác từ hậu nhân của ngài tới đây, xin hỏi ngài còn cần ta hỗ trợ gì không?

Dương An cung kính nói.

Kích động như được tái sinh khiến tổ tiên Địa Tinh cũng thiếu chút quên nhân loại mạo hiểm giả đã cứu hắn, nhưng mà, kế tiếp tổ tiên Địa Tinh lại không cảm tạ, mà là...

- Mau! Mau đưa Lý Nhĩ Tư chi nhân lấy ra!

Linh hồn tổ tiên Địa Tinh lại thay đổi một bộ khuôn mặt, trở nên cực độ cuồng nhiệt cùng khát vọng.

- Hả!

Sắc mặt Dương An lập tức trầm xuống.

Tuy rằng đây là mục tiêu nhiệm vụ, nhưng muốn cướp bảo bối của hắn cũng tuyệt đối không được.

Chứng kiến biến hóa của Dương An, tổ tiên Địa Tinh cũng hiểu được mình thất lễ, ngay lập tức cười nói:

- Mạo hiểm giả dũng cảm, lão phu vừa rồi thất lễ, chỉ là chứng kiến tác phẩm đặc ý của thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư vĩ đại, lão phu thật sự là không kìm được hưng phấn.

- Khẩn cầu người nói cho ta biết, người làm thế nào lấy được Lý Nhĩ Tư chi nhân này?

Tổ tiên Địa Tinh lại hỏi.

- Hử, tổ tiên Địa Tinh rốt cuộc là muốn làm gì, không phải muốn cướp bảo bối của mình đấy chứ?

Dương An trầm nghĩ.

Tuy nhiên thấy biểu cảm tiêu tụy của tổ tiên Địa Tinh kia, hơn nữa vật phẩm đã khóa, cũng không sợ bị cướp đoạt, Dương An lựa chọn trả lời thành thật, nói:

- Là ta mở ra bảo tàng Lý Nhĩ Tư lấy được, ở đại sảnh trong thông đạo bên kia.

- Quả nhiên là như vậy, ta đã nói bảo tàng Lý Nhĩ Tư khẳng định ở chỗ này, đáng tiếc a, đáng tiếc!

Tổ tiên Địa Tinh lắc lắc đầu, bộ dạng có chút thương cảm, lại nói:

- Thực không dám giấu diếm, năm đó ta chính là vì tìm kiếm bảo tàng Lý Nhĩ Tư mà tìm được cái sơn động này, nhưng chẳng những không tìm được bảo tàng, còn bị vương giả nơi này giết chết, rồi đem linh hồn của ta giam cầm, muốn ta giúp nó cải tạo thành thân thể cơ giới, đạt được sinh mệnh vĩnh hằng. Có điều lấy kỹ thuật cùng tri thức của ta thì quá khó để làm được điều đó, cũng chỉ có thiên tài giống như Lý Nhĩ Tư mới có thể sáng tạo việc đem thân thể kết hợp cùng máy móc.

- Theo Địa Tinh tộc từ xưa ghi lại, tri thức cùng kỹ thuật của Lý Nhĩ Tư tuy rằng truyền thừa từ nhất mạch Địa Tinh, nhưng Lý Nhĩ Tư này căn bản là một thiên tài, sáng tạo những thứ ngay cả nhất mạch Địa Tinh chúng ta cũng không thể theo kịp.

Tổ tiên Địa Tinh vẻ mặt sùng bái nói.

- Nguyên lai đây là một Địa Tinh vì bảo tàng mà chết, Lý Nhĩ Tư cũng không hổ là thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới, ngay cả nhất mạch Địa Tinh là thủy tổ của nghề luyện kim cơ giới cũng theo không kịp.

Dương An trầm cảm khái.

Dương An cảm thấy tổ tiên Địa Tinh này đủ đáng thương, liền thả ra Lý Nhĩ Tư chi nhân điều khiển bay tới, cũng coi như hoàn thành tâm nguyện cho nó, để nó an tâm chết đi.

Chứng kiến Lý Nhĩ Tư chi nhân bay tới, tổ tiên Địa Tinh lại tiếp tục trở nên cuồng nhiệt, chỉ tiếc, linh hồn không chạm được vật thể, chỉ có thể nhìn mà không thể sờ.

Nhưng nó nhiệt tình không giảm, không ngừng vây quanh Lý Nhĩ Tư chi nhân nhìn ngang nhìn dọc, một hồi lâu mới có chút thoả mãn dừng lại.

Dương An cũng thu hồi Lý Nhĩ Tư chi nhân.

- Thật không hổ là nhân vật mà nhất mạch Địa Tinh chúng ta đều cực kỳ kính ngưỡng, có thể nghiên cứu ra kỹ thuật khiến cho kim loại ẩn hình, chỉ bằng điểm này, nhất mạch chúng ta mất vạn năm cũng không làm được. Nhân loại quả nhiên là chủng tộc có khả năng tạo nên kỳ tích.

Tổ tiên Địa Tinh cảm khái nói.

Dương An nửa hiểu nửa không, chỉ biết là người tên Lý Nhĩ Tư này so với tưởng tượng của hắn còn thần kỳ cường đại hơn nhiều, bất quá đó là nhân vật trong truyền thuyết, cũng chẳng quan hệ gì với mình, nên không phí công đi tìm hiểu.

86. Chương 86: Phản Hồi Hắc Thạch Trấn

Có thể là vì bị cầm cố bốn ngàn năm, không có ai trò chuyện, nên linh hồn tổ tiên Địa Tinh nói mãi không dứt lời với Dương An. Có điều tổ tiên Địa Tinh lại chỉ nói về luyện kim cơ giới, mà Dương An là một cung tiễn thủ, kỹ năng sinh hoạt cũng chỉ có Thái Tập Thuật, đối với phương diện này có thể nói một khiêu không thông, cho nên chỉ đành gật đầu cho qua chuyện.

Nếu như đổi lại là một thuật sĩ luyện kim cơ giới, hoặc là người chơi học kỹ năng sinh hoạt công trình cơ giới, như vậy từng lời của Địa Tinh lão tổ lúc này đều là bảo vật vô giá, đây chính là tri thức quý báu do Địa Tinh tổng kết.

Tiếc rằng người nghe lại là Dương An, cho nên không thể nắm giữ điều gì cả.

Đây là lạc thú lớn nhất của trò Phong Vân, được cùng mất, rất nhiều lúc đều nằm ở hai chữ cơ duyên.

Qua một hồi lâu, tổ tiên Địa Tinh cuối cùng dừng lại, một bộ nghiêm nghị nói:

- Mạo hiểm giả trẻ tuổi đừng cảm, ta Cấp Bó Đặc một lần nữa cảm tạ người giải cứu, linh hồn của ta bị cầm cố ở đây đã bốn ngàn năm, cuối cùng cũng có thể quay về thiên quốc, tiến vào luân hồi.

Tổ tiên Địa Tinh vừa nói xong những lời này, linh hồn màu trắng ngà cũng càng lúc càng phai nhạt, càng lúc càng trong suốt.

Lúc này, Dương An cũng hiểu linh hồn tổ tiên Địa Tinh sắp tan biến, nhiệm vụ cũng tính là hoàn thành.

Lập tức hệ thống vang lên thanh âm nhắc nhở.

Hệ thống: người chơi Ngả Gia thành công giải cứu linh hồn tổ tiên Địa Tinh Cấp Bó Đặc, độ hữu hảo với Địa Tinh tộc nhân tăng thêm 10, nhiệm vụ đã hoàn thành, mời đến Hắc Thạch trấn tìm Cấp Cát nhận phần thưởng.

- Độ hữu hảo với Địa Tinh tộc nhân tăng thêm 10! Thưởng thật chẳng ra sao!

Dương An lắc lắc đầu, bộ dáng không chút hài lòng với phần thưởng.

Mỗi chủng tộc đều có độ hữu hảo, độ hữu hảo càng cao thì gặp NPC chủng tộc này sẽ nhận được càng nhiều chỗ tốt, ví dụ như khi mua hàng ở cửa hàng Địa Tinh sẽ được giảm giá, cũng có thể dễ nhận được nhiệm vụ ẩn tàng từ những NPC Địa Tinh...

Chỉ là, trên cả đại lục Phong Vân, dù là liên minh Quang Minh hay liên minh Hắc Ám, đều rất ít thấy bóng dáng Địa Tinh, mà Dương An chơi trò chơi lâu như vậy, cũng chỉ mới gặp Địa Tinh Cấp Cát, à còn có tổ tiên Địa Tinh nữa.

Cho nên tác dụng của độ hữu hảo với Địa Tinh tộc nhân cũng không lớn, nhưng dù sao có vẫn hơn, nói không chừng lúc nào đó lại nảy sinh tác dụng trọng yếu.

Nhìn thấy hệ thống thông báo, Dương An còn chưa kịp hưng phấn vì hoàn thành nhiệm vụ thì thanh âm nhắc nhở lại vang lên.

Hệ thống: hạn chế cấm cố mật thất đã bị giải trừ, hai mươi giây sau quái vật sẽ phá cửa xông vào.

- Hóa ra mở ra Phong Hồn Mệnh Hạp cũng là giải trừ cấm cố, xem ra còn phải nhanh chóng rời khỏi chỗ này.

Dương An khê cả kinh, lập tức lấy ra một Hồi Thành Quyển Trục.

Lập tức mở quyển trục, dưới chân Dương An hình thành một vòng tròn ma pháp trận, thời gian 10 giây về thành bắt đầu đếm ngược. Nếu như lúc này bị cắt ngang, truyền tống sẽ bị cắt đứt, may là đại môn phải 20 giây sau mới bị phá.

Vừa chờ đợi về thành, Dương An vừa tiếc rẻ nhìn Phong Hồn Mệnh Hạp:

- Đáng tiếc không lấy được Phong Hồn Mệnh Hạp, nếu không sẽ bán được không ít tiền.

Tiếc nuối cũng không thay đổi được gì, mười giây qua đi, trước mặt tối sầm rồi sáng lên, Dương An đã được truyền tống đến Hắc Thạch trấn.

Thành công trốn thoát, Dương An cũng không biết đám quái vật sau khi xông vào phòng sẽ như nào, mà hắn cũng không muốn biết.

Tháo bỏ Hồ Vương diện giáp, Dương An ra khỏi truyền tống trận vào trong trấn, đi về phía Cơ Giới Tiểu Ốc của Cấp Cát. Không còn cách nào, đeo Hồ Vương diện giáp quả thực quá bất tiện...

Dương An hết sức hài lòng với nhiệm vụ lần này, có thu hoạch rất phong phú.

Chẳng những chiếm được tiện nghi, xử lý boss cấp vương giả, vớ vét bảo vật nó cất giấu, giành được vài trang bị cực phẩm, còn dọn sạch mấy chục trang bị của Huyết Lang đoàn đội, giá trị vượt quá mười vạn vàng, kiếm được một khoản “phí sinh hoạt” không nhỏ, sau lại mở bảo tàng của Lý Nhĩ Tư, được một “con mắt nhỏ”.

Tuy nhiên, Dương An chỉ cho bản thân nghỉ ngơi một ngày, sau đó lại điên cuồng luyện cấp, tranh thủ mau chóng tấn thăng 4x, đến lúc đó có thể thực hành kế hoạch báo thù.

Đi trên đường phố Hắc Thạch trấn, Dương An phát hiện rất nhiều thành viên gia tộc Huyết Lang hoạt động, trước ngực những người chơi này đều có huy hiệu Huyết Lang, nên rất dễ nhận ra.

Những thành viên này như đang tìm người nào đó, ánh mắt không ngừng quét qua những người chơi xung quanh, có khi còn ngăn lại một vài người chơi, dọa nạt vặn hỏi. Đặc biệt là chức nghiệp đạo tặc, thấy ai là bắt người đó.

Dương An vô cùng khó chịu đối với hành vi của đám người này, bọn họ dựa vào cái gì mà ngăn người chơi lại chứ?

- Xem ra lấy trang bị của đám người này không sai chút nào, tự cho là đại gia tộc thì thích làm gì thì làm sao, các người cứ đợi đi!

Trong lòng Dương An cười nhạo:

- Muốn tìm ta, nằm mơ giữa ban ngày!

Dương An ngấm ngấm liếc nhìn một cái, sau đó không chút để ý đi về phía Cơ Giới Tiểu Ốc.

Hoàn thành nhiệm vụ này không biết sẽ được thưởng gì đây.

Lần nữa đẩy cánh cửa gỗ bên ngoài Cơ Giới Tiểu Ốc, bên trong vẫn là vài người chơi đang bán mấy thứ ‘sắt vụn’, Dương An không khỏi cười khở, mới qua nửa ngày, nơi này lại rối tung rối mù, khắp nơi là phế phẩm.

Lần này Dương An cũng không thu thập làm gì, bởi vì đây là phí công.

Mà người học đồ nơi đây cũng nhanh chóng nhận ra Dương An, lập tức dẫn hắn vào hậu đường.

Nhìn Dương An tiến vào hậu đường, mấy người chơi đang bán phế phẩm liếc nhìn nhau, sau một hồi nghi hoặc, mỗi người lộ ra biểu tình khác nhau, có hâm mộ, có đổ kị...

- Con bà nó! Lúc nào thì nơi này có mật thất chứ, tên kia khẳng định là nhận được nhiệm vụ ẩn tàng.
- A, nhiệm vụ ẩn tàng, phần thưởng nhất định phong phú nha.
- Dừng, người cho rằng nhiệm vụ ẩn tàng dễ hoàn thành sao, tiểu tử kia chín phần mười sẽ thất bại.
- Đúng thế, chúng ta cứ là an phận bán phế phẩm thôi!

Đám người chơi lại khôi phục bình thường, tiếp tục bán sắt vụn, chẳng qua, thái độ với học đồ kia bỗng nhiên vô cùng nhiệt tình và tôn kính, bọn họ muốn nhận được nhiệm vụ ẩn tàng đây mà!

Từ sau đó, tin tức Cơ Giới Tiểu Ốc có nhiệm vụ bí mật không cánh mà bay, rất nhiều người chơi đặc biệt là chức nghiệp thuật sĩ luyện kim cơ giới đều nghe danh mà đến, nhưng tất cả chỉ đành thất vọng quay về.

Dương An tự nhiên không biết mình tạo thành làn rối loạn này, hắn chỉ biết, sau này mình đến Cơ Giới Tiểu Ốc, nơi này đã chỉnh tề hơn nhiều.

Đương nhiên, đây đều là việc sau này...

Nội đường Cơ Giới Tiểu Ốc

Địa Tinh Cáp Cát vẻ mặt cảm kích cùng cuồng nhiệt, mà Dương An thì vừa lòng tươi cười đắc ý!

87. Chương 87: Gian Kế Của Cáp Cát

Nội đường Cơ Giới Tiểu Ốc.

- Nguyệt Ảnh xạ thủ đại nhân thân ái, lần này thực cảm tạ ngài!

Địa Tinh Cáp Cát vừa nhìn thấy Dương An, lập tức dừng công việc, đi lên nghênh đón, bộ dáng kích động nói.

- Ách...

Nghe thấy Địa Tinh Cáp Cát chuyển biến xưng hô với hắn, Dương An không khỏi mồ hôi ròng ròng, lão già Địa Tinh không ngờ còn thêm hai từ thân ái, nghe muốn bao nhiêu khó chịu có bấy nhiêu, nhưng là Dương An vẫn cười ‘thân thiết’, nói:

- Cáp Cát tiền bối không cần khách khí, nhắc tay mà thôi.

Tuy nói vậy, nhưng trong lòng Dương An đương nhiên không như vậy, nhiệm vụ lần này có thể nói là kinh tâm động phách, cứu tử nhất sinh, nhưng là cũng vì nhiệm vụ này mà phát tài.

- Ha ha, từ nay về sau ngươi chính là bằng hữu của Địa Tinh tộc, không cần xưng hô tiền bối làm gì, cứ gọi ta là Cáp Cát là được, ta cũng trực tiếp gọi ngươi là Ngã Gia.

Tiếng cười của Địa Tinh Cáp Cát khan khan, nhưng là có thể thấy những lời này xuất phát từ đáy lòng.

- A, không ngờ có thể trở thành bằng hữu của Địa Tinh tộc.

Dương An không khỏi ngẫm nghĩ, là do độ hữu hảo hay còn có nguyên nhân gì khác?

Địa Tinh Cáp Cát lại nói:

- Ngã Gia, người lần này giải cứu một vị lão tổ tông mất tích bốn ngàn năm trước của tộc chúng ta, trước đó ngài không thể truyền tin tức lại cho ta, mà ngay vừa rồi, linh hồn vị lão tổ tông này đột nhiên xuất hiện, nói rõ mọi chuyện cho ta biết.

Địa Tinh tộc tuy không thờ phụng, chỉ theo đuổi tri thức khoa học, nhưng chủng tộc này cũng như bao chủng tộc khác, vô cùng tôn kính tổ tiên. Mà Dương An giúp Cáp Cát giải cứu linh hồn tổ tông hấn, bởi thế giành được tình hữu nghị của Địa Tinh tộc, sau này lợi ích hấn không nhỏ.

- A, như vậy thì tốt!

Dương An gật đầu hòa theo.

- Lão tổ tông nói vì cảm tạ người ra tay cứu giúp, ngoại trừ phần thưởng lúc trước, lão tổ tông còn bảo ta giúp người chế tác một đồ vật đặc biệt.

Địa Tinh Cáp Cát kéo Dương An ngồi xuống.

- Vậy ta phải cảm ơn trước!

Dương An không khỏi trầm nghĩ quả nhiên có thưởng thêm, không biết là thứ gì.

- Lão tổ tông nói, hấn xem chức nghiệp cung tiễn thủ của người không thể trang bị hộ giáp kim loại, năng lực phòng ngự không cao, cho nên đặc ý truyền một bản thiết kế cho ta, bảo ta chế tạo giúp người, chỉ là...

Địa Tinh Cáp Cát nhàn nhạt nói, nhưng trong mắt lại lóe lên tia dị dạng, giống như những thương nhân giao hoạt vậy.

Dị dạng của Cáp Cát đương nhiên bị Dương An phát hiện, nhưng hấn cũng không nói ra, mà yên lặng xem lão Địa Tinh giả trò gì.

Địa Tinh Cáp Cát một bộ khổ sở nói:

- Kỳ thật bản thiết kế thứ này có rồi, nhưng là tài liệu khiếm khuyết hai thứ, mà lại là tài liệu phi thường hi hữu, thứ này tiểu điểm của ta thực không xuất ra được a, huynh đệ thứ lỗi cho.

- Ts! Người tiện tay lấy ra còn lấy ra được vài trang bị sử thi truyền thuyết, lại còn mặt dày xưng tiểu điểm, đúng là quỷ keo kiệt!

Dương An trầm mắng, nhưng vẫn vô cùng bình tĩnh.

Trông mắt khê chuyển, Dương An cũng chợt nghĩ đến phương pháp trên cột Cáp Cát, giả trang bình tĩnh nói:

- A, điều này ta hiểu, không biết Cáp Cát ngài còn thiếu hai loại tài liệu nào, xem ta có thể nghĩ biện pháp không.

Nghe Dương An nói như vậy, lão Địa Tinh cho là “gian kế” thành công, khê cười nói:

- Là thiếu ba khối kim loại cấp báu vật, cùng ba viên tinh hạch quang minh hệ 4x.

Dương An không khỏi biến sắc lập tức lại khôi phục bình thường.

Giá trị kim loại cấp báu vật hấn không quá rõ, nhưng khẳng định không thấp. Mà giá trị tinh hạch 4x hấn hiểu rõ, ba viên tinh hạch 4x giá không thấp hơn ba trang bị hoàng kim 4x, lại còn không nhất định có thể mua được. Tuy Dương An cũng tính là có tiền, nhưng đây là phần thưởng nhiệm vụ, nào có chuyện mình bỏ tiền ra.

- Ài!

Dương An nhú mày, làm bộ suy nghĩ:

- Hai loại tài liệu này quả thực vô cùng thừa thớt, ta cũng không có biện pháp.

Dương An cười thầm, nhất định phải trên cột lão Địa Tinh keo kiệt một phen mới được.

- A, đúng rồi!

Dương An xoay chuyển chủ đề:

- Ta nhặt được một thứ, cũng không biết là để làm gì.

Vừa nói, Dương An vừa lấy ra một quả cầu kim loại cỡ trái bóng bàn, trên đỉnh có một viên bảo thạch màu lục, ném qua ném lại giữa hai tay.

Dương An đương nhiên biết đây là Lý Nhĩ Tư chi nhân, cũng biết tác phẩm đặc ý của thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới có lực hấp dẫn như thế nào, mới cố ý lấy ra chơi đùa, chính là định trêu chọc lão Địa Tinh keo kiệt một phen.

Quả nhiên, nhìn thấy Dương An lấy ra quả cầu kim loại, hai mắt lão Địa Tinh tỏa sáng, trên mặt lộ ra khát vọng và cuồng nhiệt mãnh liệt.

- Đây là Lý Nhĩ Tư chi nhân?

Địa Tinh Cáp Cát nhảy đến trước mặt Dương An, khuôn mặt già nhăn nhúm không chút cố kỵ muốn nắm lấy vật phẩm chỉ xuất hiện trong cổ thư đem đi nghiên cứu. Chính là hệ thống máy chủ lại hạn chế NPC trong tình huống bình thường không thể cường hành đoạt vật phẩm của người chơi.

Nhìn thấy bộ dáng Địa Tinh Cáp Cát như người nhện lâu ngày thấy gái, Dương An tâm lý gian kế thành công liền đặc ý cười lớn.

(Biên: ví xuyên tạc hơi kinh đấy DG)

Chẳng qua Dương An chưa chơi đủ, mục đích cũng chưa đạt được.

- A, ta nhớ rồi, ta còn việc gấp cần làm, còn về phần thưởng, ta không vội, lần sau đến lấy cũng được.

Dương An một bộ gấp gáp cầm lấy Lý Nhĩ Tư chi nhân, chuẩn bị rời đi.

Cá đã cắn câu, Địa Tinh Cáp Cát nào chịu bỏ qua như vậy, vội vàng lôi kéo Dương An, một mặt cười nói:

- Ngã Gia huynh đệ thân ái, đừng đi vội, tài liệu để ta nghĩ biện pháp, người đợi lát, rất nhanh, rất nhanh thôi.

Vì lưu lại Dương An, Địa Tinh Cáp Cát nhanh chóng chuyển biến xưng hô, cũng thân thiết hơn nhiều.

Dương An trong lòng cười to, mắt thấy Địa Tinh Cáp Cát gấp đến muốn bóc lột, cũng cảm thấy đùa đủ vui, liền lần nữa ngồi xuống.

- Ngài a, xưng huynh gọi đệ với ta, nhưng chưa thấy ai keo kiệt với huynh đệ như vậy.

Dương An cười nói.

- A, hóa ra huynh đệ đã sớm nhìn thấu, là ta không đúng, ta xin lỗi.

Địa Tinh Cáp Cát có điểm lúng túng cười nói, nhưng trông mắt vẫn không rời được Lý Nhĩ Tư chi nhân trong tay Dương An.

- Như vậy, hiện tại hẳn đủ tài liệu rồi đúng không.

Dương An lại vừa chơi đùa Lý Nhĩ Tư chi nhân, nhàn nhạt nói.

88. Chương 88: Cáp Bố Đặc Bách Biến Phụ Giáp

Cái đầu Địa Tinh Cáp Cát không ngừng xoay theo Lý Nhĩ Tư chi nhân, bộ dáng vô cùng gấp gáp, càng nhìn càng thấy buồn cười.

- Tài liệu quả thực không đủ, tính hoạch Quang Minh Hệ 4x là có, nhưng vì chế tạo thanh chìa khóa ma pháp vạn năng, kim loại cấp báu vật đã dùng hết, huynh đệ, lần này ta tuyệt đối không lừa người.

Địa Tinh Cáp Cát hồi lâu mới nói.

- Ừm!

Dương An nhìn ra lần này Cáp Cát không nói dối, nên gật gật đầu lấy từ hành trang ra ba khối kim loại màu đen bạc.

Đây là ba khối ‘U Ngân kim chúc’ Dương An thu nhặt từ Hồ Vương rằng kiếm cơ giới, cũng là cấp báu vật.

- Ba khối kim loại này được chứ?

Dương An nói.

Ánh mắt Địa Tinh Cáp Cát hơi chuyển, vừa nhìn đã nhận ra ba khối kim loại, lập tức nói:

- U Ngân kim chúc, vậy là đủ rồi, tuyệt đối đủ rồi.

- A, huynh đệ, có thể cho ta mượn Lý Nhĩ Tư chi nhân nghiên cứu được không?

Địa Tinh Cáp Cát có điểm bĩ ổi nhìn Dương An nói.

- Nghiên cứu? Người sẽ không làm hỏng chứ? Dương An vội vàng thu lại.

Vốn chỉ là định cho Cáp Cát mượn xem, còn về nghiên cứu phải nghĩ rõ, loại cuồng nhân ‘say mê công việc’ này, cũng không biết có mở Lý Nhĩ Tư chi nhân ra không, nếu như không thể ghép lại thì thiệt lớn rồi!

Dương An tình nguyện không cần phần thưởng kia, cũng không muốn mất Lý Nhĩ Tư chi nhân.

- Huynh đệ người yên tâm, Cáp Cát ta lấy danh nghĩa tổ tiên khởi thệ, tuyệt không làm hỏng Lý Nhĩ Tư chi nhân.

Địa Tinh Cáp Cát biểu tình nghiêm túc khởi thệ.

- Được rồi, nhớ cẩn thận đấy, tuyệt không được làm hỏng.

Cáp Cát đã lấy danh dự tổ tiên khởi thệ, Dương An cũng yên tâm hơn không ít.

- Ba giờ, ta để nó ở đây, sau ba giờ ta muốn thấy Lý Nhĩ Tư chi nhân hoàn hảo, còn có phần thưởng nữa.

Dương An nghiêm túc nói.

Dương An đưa Lý Nhĩ Tư chi nhân cho Cáp Cát, còn đem cả chìa khóa ma pháp vạn năng Cáp Khắc Long lưu lại.

Cái chìa khóa này mới là bán thành phẩm, còn chưa hoàn thành công đoạn cuối. Chìa khóa ma pháp vạn năng Cáp Khắc Long chưa hoàn thành chỉ có thể sử dụng ba lần, mà trong nhiệm vụ đã dùng hai lần, còn có một lần chưa dùng, có thể là vì Cáp Cát đề phòng phát sinh tình huống ngoài ý muốn.

Cũng không biết chiếc chìa khóa ma pháp cấp truyền thuyết này sau khi hoàn thành sẽ biến đổi như thế nào.

- Nhất định, nhất định!

Địa Tinh Cáp Cát đón lấy Lý Nhĩ Tư chi nhân như được chí bảo, lập tức không để ý đến Dương An, khẩn trương đến bàn làm việc, bắt đầu nghiên cứu.

Dương An cũng đành chịu lắc lắc đầu, vừa rồi nhận ra sự cuồng nhiệt của Cáp Cát với vật phẩm cơ giới nên mới lấy Lý Nhĩ Tư chi nhân ra bắt thóp hắn.

Có Cáp Cát bảo chứng, Dương An cũng không dư hơi lo lắng làm gì, nhanh chóng rời khỏi Cơ Giới Tiểu Ốc.

Hắn còn có rất nhiều chuyện phải xử lý.

Sở dĩ cho Cáp Cát ba giờ, là vì sắp đến giờ logout, mà trong hành trang còn cả đồng hàng, phải tốn không ít thời gian xử lý.

Tìm chỗ ít người, Dương An rời khỏi game. Hiện thực đã là sáu giờ sáng, tuy là ngày cuối tuần, nhưng Dương Lâm đã sớm thức dậy làm bữa sáng, mà mẹ Dương An càng không cần nói, mười năm như một ngày. Dương An vệ sinh cá nhân xong, lại chạy vài vòng quanh bờ sông theo thói quen, sau đó cùng người nhà ăn sáng, đợi mẹ hắn đi làm mới lại vào game.

Vào game, lúc này đã là ban đêm.

Trời đêm đen nhánh, vươn tay không thấy năm ngón, nhưng là trong trần đèn đuốc sáng trưng, náo nhiệt vô cùng.

Thời gian buổi tối, người chơi trong trần nhiều hơn nhiều so với ban ngày. Buổi tối không thể giết quái, rất nhiều người chơi đều tụ tập trong trần, có bày bán, có mua đồ, có xem náo nhiệt tán gẫu, đương nhiên, cũng có người chơi nữ gạ trai, hình hình thức thức, người nào cũng có...

Mà Dương An cũng chú ý tới, đến tối, số lượng thành viên gia tộc Huyết Lang càng nhiều, mà bọn họ vẫn còn lòng bất ‘đạo tặc’ kia.

Cũng phải thôi, bị mất mấy chục trang bị ngon, ai cũng không thể nguôi giận.

Liếc vài lần, Dương An cũng không để ý, trực tiếp xuyên qua đám người đến sàn đấu giá.

Giao dịch ở đấu giá trường được tiến hành bí mật, cho dù có người bên cạnh nhìn vào cũng không biết đang giao dịch cái gì.

Trước tiên, Dương An đưa ra vài trang bị hoàng kim cùng tử kim đưa lên chợ giao dịch, muốn bán bằng nhân dân tệ.

Trang bị càng tốt, đến chợ bán được càng nhiều tiền.

Thừa lại mấy chục trang bị lam trang, Dương An ném hết lên sàn đấu giá, lấy vàng giao dịch.

Cho dù là có thời gian, Dương An cũng không có ý mở shop tự bán, nếu không cẩn thận bị người của Huyết Lang gia tộc nhận ra thì phiền.

Còn về trang bị bạo ra từ boss vương giả, và cực phẩm trang bị mở rương được, Dương An không định bán đi, hẳn hiện tại không thiếu tiền tiêu. Dương An định dùng những trang bị kia đổi lấy trang bị 4x cho bản thân.

Sắp xung kích 4x rồi, hoàng kim sáo trang trên người tuy tốt, nhưng đến 4x, lại không đủ dùng.

Mà lại còn muốn trả thù, muốn thực hiện kế hoạch điên cuồng kia, ngoại trừ thực lực bản thân ra, trang bị cũng phi thường trọng yếu.

Bán ra trang bị, mỗi đồ đều phải đặt giá, lại còn tính toán quy đổi, đặt bán mấy chục món đồ cũng tốn gần tiếng đồng hồ của Dương An, làm hắn mệt mỏi không thôi.

Cách thời gian ước hẹn cùng Cáp Cát còn khoảng một tiếng, Dương An cất những trang bị cực phẩm và một ít vật phẩm vào rương chứa đồ rồi đi ra bãi chợ.

Đáng tiếc, đi cả vòng chợ không tìm được đồ gì tốt, Dương An cũng không dừng lại, xoay người đi về phía Cơ Giới Tiểu Ốc.

Đi vào nội đường, Dương An nhìn thấy Cáp Cát còn đang vui đùa nghiên cứu Lý Nhĩ Tư chi nhân.

Lông mày Cáp Cát nhíu chặt lại cũng không biết hắn nghiên cứu ra được gì không.

Nhìn thấy bộ dáng của Cáp Cát, Dương An lại muốn trêu chọc, chính là ý niệm vừa chuyển, Lý Nhĩ Tư chi nhân còn trong tay Cáp Cát, “tích” một tiếng, ẩn hình tan biến sau đó bay vào tay Dương An.

- A!

Cáp Cát kêu lên sợ hãi, lập tức phát hiện là bị Dương An trêu chọc.

- Sao vậy, thời gian đến rồi, còn định nghiên cứu sao?

Dương An lắc lư Lý Nhĩ Tư chi nhân trước mặt Cáp Cát rồi cười nói.

Dương An vốn định lừa kiếm Cáp Cát thêm một phen, nơi này chính là có cả đồng bảo vật, mà hắn tạm thời còn không quá cần Lý Nhĩ Tư chi nhân.

Nhưng là, lần này Dương An tính sai.

Cáp Cát nhìn thấy Lý Nhĩ Tư chỉ nhân bị Dương An lấy đi, biểu hiện vô cùng bình tĩnh, cuồng nhiệt trước kia không còn sót lại chút nào.

- Không được, không được, vật phẩm thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư chế tạo quả nhiên không phải trình độ của ta có thể lý giải, ta tốn hai giờ còn không tìm được phương pháp an toàn mở nó ra.

Cáp Cát có chút chán nản nói.

Nhìn thấy bộ dáng của Cáp Cát, Dương An cũng không định trêu chọc hắn nữa.

Dương An vỗ nhẹ lên bả vai Cáp Cát, nhàn nhạt nói:

- Không nên chán nản, cho dù là thiên tài như Lý Nhĩ Tư, cũng không phải một bước thành thần. Dù là ai cũng phải trải qua quá trình nỗ lực trưởng thành, chỉ cần tiếp tục nỗ lực, không chút mệt mỏi, nói không chừng người có thể trở thành nhân vật phong vân như Lý Nhĩ Tư.

- Ha ha, huynh đệ giáo huấn phải lắm, đạo lý đơn giản như vậy sao ta lại quên chứ!

Cáp Cát vỗ vỗ đầu não của mình, bộ dáng ta đã tỉnh ngộ.

Xác thực, bất kể là trong trò chơi hay hiện thực, chúng ta rất nhiều lúc sẽ quên mất những đạo lý cơ bản, khi mê man không hiểu, có thể có người nhắc nhở, khả năng sẽ tạo thành ảnh hưởng cả đời.

- Hiểu là tốt rồi.

Dương An gật gật đầu nói:

- Đúng rồi, phần thưởng của ta đã chuẩn bị chưa, đừng nói với ta là người quên rồi đấy!

Nếu như Cáp Cát đã xưng huynh gọi đệ, Dương An cũng không khách khí, trực tiếp đòi phần thưởng.

- Huynh đệ, người yên tâm, ta đã đáp ứng thì sao có thể quên chứ!

Cáp Cát vừa nói, vừa lấy vài đồ vật từ bàn làm việc xuống giới thiệu với Dương An.

- Đây là chìa khóa ma pháp vạn năng, ta đã hoàn thành công đoạn cuối, huynh đệ người tự xem đi.

Dương An tiếp lấy chìa khóa ma pháp vạn năng Cáp Khắc Long, nhìn thấy chiếc chìa khóa ma pháp cấp truyền thuyết này thuộc tính không chút biến đổi, chỉ là dòng 'chỉ có thể sử dụng ba lần' biến thành mỗi ngày bổ sung năng lượng sử dụng một lần, năng lượng có thể tích lũy để sử dụng, nhưng nhiều nhất chỉ tích lũy được trong 10 ngày.

Một vật phẩm đặc thù không tồi, sau này không sợ gặp bảo rương mà không có kỹ năng mở khóa rồi.

Tiếp theo Cáp Cát lại lấy ra một vật như kiểu hộ vai, nhưng là chỉ có một bên. Hộ vai này làm bằng kim loại đen sáng bóng, mặt trên khắc đầy phù văn luyện kim huyền ảo, thỉnh thoảng lóe lên quang mang lấp lánh như sao trời, nhìn qua rất là thần bí.

- Đây là đồ vật lão tổ tông bảo ta chế tạo, Cáp Bố Đặc bách biến phụ giáp, trang bị này có thể đặt ở ô trang sức, vô cùng thuận tiện.

Cáp Cát giới thiệu.

Mới đầu còn cho là 'hộ vai' này là trang bị phổ thông, làm Dương An có chút lo lắng. Hộ vai hẳn đang đeo là một phần của bộ trang bị hoàng kim, nếu cởi bỏ, sẽ mất thuộc tính, kỹ năng bộ trang bị. Vì vậy, trừ phi trang bị mới thuộc tính vô cùng tốt, nếu không hẳn không định thay trang bị.

Hiện tại Cáp Cát nói có thể đeo ở ô trang sức giúp hắn không cần lo lắng.

Cáp Bố Đặc bách biến phụ giáp: vật phẩm trang sức đặc thù cấp truyền thuyết, HP +50%, tổng phòng ngự +50%, kháng tính ma pháp +30%, kèm theo kỹ năng thứ 1: sinh mệnh hộ thuẫn, hình thành một Quang Minh hộ thuẫn bên ngoài thân thể, có thể hấp thu 80% sát thương vật lý, duy trì 5 giây, thời gian cooldown 10 phút; kèm theo kỹ năng thứ 2: phục hồi sinh mệnh, khi HP bản thân xuống dưới 10%, tiêu hao 100 mana, nhảy mất phục hồi 1000 điểm máu, thời gian cooldown 20 phút, có thể trang bị ở ô trang sức, giới hạn: người chơi Ngã Gia mới có thể sử dụng, trang bị đã khóa, không thể giao dịch, không thể rời.

- Ta không phải nằm mơ đấy chứ, là trang bị cấp truyền thuyết, như vậy ta có hai trang bị truyền thuyết.

Dương An kích động khó mà hình dung.

Trang bị cấp truyền thuyết, đối với mấy triệu người chơi, quả thật như truyền thuyết, cả nằm mơ cũng không chắc thấy được. Thậm chí ba mươi cường giả 5x, cũng không nhất định có một trang bị, mà hiện tại trên tay Dương An, ngoại trừ chìa khóa cấp truyền thuyết, trang bị cấp truyền thuyết đã có hai cái rồi.

Một là khi chuyển chức thành Nguyệt Ảnh xạ thủ được đến, Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới, mà còn lại là Cáp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp.

Cầm trên tay làm Dương An cũng có chút run tay.

- Ngồi xuống, ta giúp ngươi mặc!

Cáp Cát cầm hộ vai đến bên cạnh nói.

Lúc này, Dương An đã bình tĩnh lại, ngồi xuống chờ Cáp Cát giúp hắn đeo trang bị.

Nói thật, Dương An còn chưa biết ‘phụ giáp’ là trang bị gì, trước nay chưa từng nghe đến.

89. Chương 89: Khách Đến Chơi

Cáp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp là tổ tiên Địa Tinh phân phó Cáp Cát chế tạo cho Dương An, chỉ Dương An mới có thể sử dụng. Chẳng qua, Dương An chưa từng nghe thấy trong trò chơi có trang bị ‘phụ giáp’, lại còn thêm ‘bách biến’, nên càng lúc càng hiếu kỳ.

Mỗi người chơi khi được trang bị mới, sẽ có thêm động lực luyện cấp, mục đích để sớm ngày mặc trang bị mới, ngoại trừ thuộc tính trang bị mạnh hơn, còn thêm nguyên nhân nữa là đổi trang bị cấp cao, ngoại hình sẽ đẹp hơn, như là được mặc quần áo mới vậy.

Ai cũng muốn mặc trang bị lừng lẫy đẹp mắt, Dương An đương nhiên không ngoại lệ.

Bởi vì Địa Tinh Cáp Cát cao không đến eo Dương An, cho nên hắn đành ngồi xuống.

Chỉ thấy Cáp Cát cởi bỏ áo choàng của hắn rồi đỡ hộ hắn lên vai trái làm lộ ra miếng lót vai (hộ kiên).

Sau đó Cáp Cát đem đặt Cáp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp lên trên miếng lót vai kia vào rồi ấn nhẹ một cái, “rắc” một tiếng, bách biến phụ giáp đã thay thế hộ vai bên trái.

Ngay khi Dương An nghi hoặc, phù văn thần bí trên phụ giáp bắt đầu chuyển động, phát ra quang mang màu bạc. Sau đó, bách biến phụ giáp bắt đầu không ngừng biến ảo, chậm chậm như muốn tan chảy, biến thành chất lỏng kim loại màu đen bạc.

Chất lỏng kia nhanh chóng từ miếng lót vai chảy xuống bì giáp, phù văn tỏa quang mang màu bạc y như những con cá nhỏ lan theo kim loại lỏng bơi lội khắp toàn thân.

- Chức nghiệp cung tiễn thủ không thể trang bị khi giáp kim loại nặng nề, mà bách biến phụ giáp có thể dung hợp với bì giáp, làm cho nó kim loại hóa, như vậy có thể tăng thêm phòng ngự cho cung tiễn thủ.

Cáp Cát nhìn vào phụ giáp biến ảo rồi giải thích.

- Mà ta đã thay tinh thạch Quang Minh hệ 4x thành 5x, cho nên phụ giáp cấp truyền thuyết mới này có hai kỹ năng, đây là tạ lễ của ta, vì ngươi đã cho ta mượn Lý Nhĩ Tư chỉ nhân trần quý nghiên cứu, còn có, sau này ngươi đổi giáp, ‘phụ giáp’ cũng tự động hòa tan vào trang bị mới.

Cáp Cát lại nói:

- Sau cùng, ta cải biến thiết kế của lão tổ tông một chút, bổ thêm một thiết bị nhỏ, có thể sắp đặt Lý Nhĩ Tư chỉ nhân, như vậy sau này ngươi không cần mỗi lần sử dụng lại phải lục hành trang.

Cáp Cát giới thiệu hoàn tất thì chất lỏng kim loại đã hoàn toàn dung hợp với bì giáp.

Hộ kiên (lót vai), hung giáp (giáp ngực), hộ oản (bao cổ tay), thủ sáo (găng tay), hộ thối (bảo vệ chân), ngoa tử (giày)... vốn là bì giáp, lúc này lại có cảm giác như kim loại, nhưng trọng lượng không chút tăng thêm, trên trang bị thỉnh thoảng chợt lóe như tinh quang, đây đều là mảnh vỡ tinh hạch Quang Minh hệ 5x, làm cả bộ trang bị tăng thêm tính thần bí.

Nhìn nguyên bản hộ khiên bên trái, từ bì giáp biến thành hộ khiên kim loại, càng thêm uy vũ, lại còn có một chỗ lõm hình bán cầu, hẳn là để gắn Lý Nhĩ Tư chi nhân.

Dương An đặt Lý Nhĩ Tư chi nhân lên trên, phi thường vừa vặn, có thể thoải mái chuyển động. Như vậy sau này lúc không sử dụng cũng không cần phiền toái cất vào hành trang, hơn nữa có thể dò xét mọi lúc, làm con mắt thứ ba, trước sau đều thấy rõ mồn một.

Trang bị Cấp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp này giúp hắn tăng 50% phòng ngự, HP cũng tăng đến 1500 điểm, đối với một cung tiễn thủ 3x, đây đã phi thường nhiều.

- Cảm ơn!

Dương An phát ra lời này từ đáy lòng, bách biến phụ giáp có thể nói đã không phải phần thưởng lúc đầu, chỉ riêng tinh hạch 4x biến thành 5x, chênh lệch đã vô cùng lớn, lại còn trang bị Lý Nhĩ Tư chi nhân nữa.

Cấp Cát khoát khoát tay, cười nói:

- Người là bằng hữu của Địa Tinh, không cần khách khí như thế.

- Còn có thứ này là ta dùng U Ngân kim đúc còn thừa chế tạo, đây hoàn toàn là tác phẩm ta sáng tạo, hy vọng có ích với người!

Địa Tinh Cấp Cát nói, chỉ thấy hắn đưa một vật nhỏ cho Dương An.

Vật tròn này kích cỡ không khác Ma Năng chi bàn lấy được lúc trước, nhưng ở trung ương có một viên bảo thạch màu đen, đương nhiên không tinh tế bằng Ma Năng chi bàn do Lý Nhĩ Tư chế tạo.

Tự Động Nhặt Trang Bị: vật phẩm đặc thù, có thể thông qua mũi tên nhặt vật phẩm trong quyền hạn, phạm vi nhặt là xung quanh mũi tên hai mét, cần đặt vật phẩm trong hành trang để có hiệu lực, vật phẩm khóa, không thể giao dịch, không thể rơi.

- Không tồi!

Dương An không khỏi khen ngợi.

Tự động nhặt trang bị vô cùng thích hợp, chỉ cần bắn mũi tên ra có thể nhặt được đồ, không cần phí thời gian đi nhặt, thứ này cũng giúp Dương An tăng hiệu suất giết quái.

- Chỉ cần hợp với huynh đệ người là được.

Cấp Cát mỉm cười nói, lập tức xoay chuyển ánh mắt, rơi đến Lý Nhĩ Tư chi nhân bên vai trái Dương An, lại nói:

- Huynh đệ, không biết sau này người có thể cho ta mượn Lý Nhĩ Tư chi nhân nghiên cứu không?

Dương An không khỏi cười khổ, quả là “say mê công việc”.

- Chỉ cần người đảm bảo không làm hỏng, khi rảnh ta có thể cho người mượn.

Dương An cười nói.

Giao hảo với Địa Tinh Cấp Cát có thể trợ giúp sự phát triển tương lai, nên Dương An cũng không keo kiệt.

- Vậy tốt quá, ta vừa nghĩ đến ít thứ, hay là bây giờ cho ta mượn đi!

- Không được, hiện tại ta có việc cần dùng!

Quả thực, Dương An hiện tại không rảnh cho mượn, hắn cần thời gian luyện cấp.

“Khó khăn” rời khỏi Cơ Giới Tiểu Ốc, Dương An bổ sung được tề rồi tìm một ngách vắng trong trấn, thi triển ‘Tiềm Ảnh’ ẩn thân chạy ra khỏi trấn.

Hắn cũng không muốn bị người chơi khác phát hiện mình có năng lực nhìn trong bóng đêm, từ đó tạo thành phiền toái. Truyện được Dịch và Copy tại diễn đàn 4vn.eu

Lúc này, hệ thống vang lên thanh âm thông báo, trang bị đưa đến chợ đang lực tục bán ra, Dương An dự tính đến khi trời sáng hắn có thể bán xong, sau đó đổi vàng thành nhân dân tệ, như vậy lại có thêm một khoản thu nhập.

Ra khỏi tiểu trấn, Dương An cẩn thận đi về hướng tây nam, địa điểm luyện cấp đêm nay là đầm lầy Đạt Lạp, trang bị lên Đại Lực Thần thủ sáo, còn có Tự Động Nhật Trang Bị, ở nơi này giết quái Lân Oa cấp 43 phi thường thoải mái.

Buổi tối quái vật làm mới nhanh, nhưng chỉ cần cẩn thận một chút là được, mà kinh nghiệp đánh quái buổi tối càng nhiều.

Hiện tại có Lý Nhĩ Tư chi nhãn, buổi tối ra bên ngoài cũng an toàn hơn nhiều.

Một đường hướng tây nam, Dương An cẩn thận vượt qua mấy 'Đại gia hỏa', qua Hồ Vương lĩnh, lại đi hơn hai mươi phút, cuối cùng đến đầm lầy Đạt Lạp.

Buổi tối, tầm nhìn ở Đầm lầy Đạt Lạp càng thấp, may mắn Dương An chỉ hoạt động ở phía bên ngoài.

Rất nhanh, ổ Lân Oa đầu tiên đã hiện ra, một ổ năm con ba loại Lân Oa.

Lực lượng Lân Oa không cao, mạnh mẽ đánh lui dồn dập xúc phát, cẩn thận ứng phó, Dương An không tốn hao gì làm sạch năm con Lân Oa, exp hơi tăng lên một chút.

Quái phổ thông rơi đồ rất thấp, chỉ có kim tệ, Dương An cũng không đi xem xét, trực tiếp bắn một tên về phía thi thể Lân Oa.

Phốc ~" một tiếng, mũi tên sắc bén cắm xuống đất, một ma pháp trận màu đen bán kính hai mét hình thành, tiền vàng trên mặt đất nhanh chóng biến mất, tiến vào hành trang Dương An.

Đây là công năng của Tự Động Nhật Trang Bị.

Một mực luyện cấp, buổi tối Lân Oa sinh ra rất nhanh, bên này giết xong, bên kia đã hiện ra, mà có Tự Động Nhật Trang Bị, cả đêm Dương An gần như không di động.

Trừ lúc log out ăn cơm trưa tạm ngừng chừng một giờ, Dương An cả đêm giết Lân Oa, cuối cùng lên 37 cấp, tăng tới 2 cấp.

Tới khi ngoài hiện thực khoảng 5 rưỡi chiều, Dương An mới trở về thành log out.

Cởi bỏ mũ game, Dương An đầy vẻ thích thú, vươn vai vặn người một cái, thể xác và tinh thần nhất thời khoan khoái vô cùng.

Hôm nay kiếm lớn như vậy, Dương An quyết định đêm nay tổ chức một bữa để chúc mừng.

- Dương Lâm, cùng anh đi mua thức ăn nào, tối nay chúng ta liên hoan!

Dương An đi xuống tầng, vừa đi vừa la lớn.

Từ nhỏ đến lớn, trừ tôn kính trưởng bối ra, trong nhà Dương An không giảng nhiều lễ nghi, rất là thoải mái.

- Heo mập, anh chỉ biết ăn thôi, trong nhà có khách!

Em gái Dương Lâm cũng không khách khí, hai anh em từ nhỏ đã như vậy, tuy không phải anh em ruột, nhưng còn thân hơn anh em ruột.

- A, có khách?

Dương An không khỏi nghi hoặc.

Nhà hắn bình thường rất ít khi có khách tới, đương nhiên, họ hàng thân thích không tính là khách, nghe Dương Lâm nói như vậy, nhất định là có gì đó đặc biệt.

Dương An bước nhanh xuống lầu.

Khi nhìn thấy ‘vị khách’ đang trò chuyện thân mật với Dương Lâm, Dương An không khỏi ngạc nhiên:

- Tử Lăng!

90. Chương 90: Tình Trong Như Đã, Mặt Ngoài Còn E

Nhìn thấy thân ảnh ngồi cùng một chỗ với Dương Lâm, bước chân Dương An không khỏi khựng lại, tâm tình căng thẳng, trong lòng nảy sinh cảm giác vui mừng không tên.

Người này, Dương An đương nhiên quen, phi thường quen là khác!

Mạnh Tử Lăng, bạn nữ thân nhất với Dương An năm cấp 3, cũng là nữ sinh Dương An từng làm tổn thương.

Cô gái thân thiết nhất này từng chủ động đề nghị quen nhau, nhưng chính hấn lại quá mức lý trí cự tuyệt, có lẽ trong chuyện này... không có tuyệt đối đúng sai. Nhưng Dương An cảm thấy là bản thân đã làm tổn thương Tử Lăng. Dương An còn nhớ rõ, biểu tình của nàng ấy lúc đó vô cùng bình tĩnh, chỉ khẽ cười, nhưng hấn hiểu rõ, tâm tình nàng không đơn giản như mấy chữ ‘không sao cả’ nàng nói.

Sau chuyện này, quan hệ giữa hai người dần xa cách.

Tuy đêm trung thu, cuộc trò chuyện ‘thâm tình’ bên bờ sông làm quan hệ giữa hai người giống như trở lại trước kia, nhưng trong lòng Dương An luôn thấy áy náy.

Việc kia như gai đâm trong tim, tuy có thể nhổ ra, nhưng vẫn sẽ lưu lại vết thương. Vết thương lành lại, sẹo vẫn còn đó, quan hệ giữa hai người rất khó để hoàn toàn như chưa có gì xảy ra.

Đương nhiên, chuyện này Dương An giấu sâu trong lòng, nhìn thấy Tử Lăng ngồi trên ghế sofa nhìn mình cười, Dương An cũng rất tự nhiên mỉm cười đáp lại.

Vóc người và dung mạo Mạnh Tử Lăng không tính quá xuất chúng, nhưng vô cùng dễ nhìn, mà hấp dẫn nhất là khí chất hòa nhã hiền thực toát ra từ nàng.

- Tử Lăng, sao cậu tới đây?

Dương An cười nói, tâm lý có chút cao hứng đan xen chút lúng túng.

Thời cấp 3, có một thời kỳ Mạnh Tử Lăng rất hay đến nhà Dương An chơi, gần như coi nơi này là một nửa nhà nàng, nhưng sau ‘chuyện đó’, đã có mấy năm nàng không sang chơi.

- Mình đã lâu không đến, hôm nay sang thăm dì và Lâm Lâm.

Mạnh Tử Lăng mỉm cười nói, vẫn hào phóng như ngày xưa, nhưng càng thêm vài phần thành thực.

- Chị Tử Lăng tới lâu rồi, nhưng anh còn đang chơi game, chị Tử Lăng nói không nên quấy nhiễu anh, nên em không gọi.

Dương Lâm có điểm trách cứ Dương An.

- Ha ha, thật ngại quá! Dương An gãi gãi đầu, ngốc ngốc cười.

- Thật là đầu heo mà!

Dương Lâm không khỏi quở trách Dương An.

Dương Lâm đã mười bảy tuổi, cũng bắt đầu hiểu tình cảm nam nữ, nhưng anh trai nàng đúng là đầu gỗ mà, đến mù cũng nhìn ra được là Tử Lăng tới tìm hấn.

- A, nha đầu này!

Dương An giả bộ tức giận muốn gõ đầu em gái, nhưng Dương Lâm đã sớm có chuẩn bị, vội vàng lánh đến sau người Tử Lăng, hét lớn lên:

- Chị Tử Lăng cứu em, anh em đánh em nha!

Nhìn thấy anh em họ đùa giỡn, Tử Lăng không khỏi bật cười nói:

- Lâm Lâm yên tâm, anh em thương em như thế, sao lại đánh em chứ.

- A, đúng... ha ha.

Dương An rút tay về, ngậy ngốc cười.

Dương Lâm từ từ nhô đầu ra khỏi sau người Tử Lăng, làm cái mặt quỷ với anh trai rồi cười nói:

- Vẫn là chị Tử Lăng hiểu anh em nhất mà, nếu chị làm chị dâu em thì tốt rồi!

Rất rõ ràng, Dương Lâm là cố ý nói câu này!

Nhưng nàng nào biết câu nói này làm cả hai người trong cuộc biến thành lúng túng.

‘Việc kia’ chỉ có hai người bọn họ biết, những người khác nói tự nhiên không chút kiêng kị.

- Cô ấy/(Anh ấy) quả nhiên chưa quên chuyện kia!

Dương An và Tử Lăng đồng thời nảy sinh ý nghĩ giống nhau

Dương Lâm không hiểu nhìn hai người im lặng, trong lòng thầm kêu không ổn.

- Anh, không phải nói đêm nay liên hoan cơ mà, chúng ta đi mua đồ ăn đi.

Dương Lâm vội vàng đổi đề tài, cười nói:

- Chị Tử Lăng cũng ở lại ăn cơm đi!

- A!

Tử Lăng nhìn qua Dương An, nàng không biết Dương An nghĩ gì, nàng đến tìm hắn cũng chỉ muốn kéo gần quan hệ hai người, nhưng nhìn đến bộ dáng khẩn trương của Dương An, lúc này nàng lại không biết có nên ở lại hay không.

Qua nhiều năm như vậy, trong tim nàng luôn có hình bóng Dương An, chỉ đáng tiếc hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình.

- Đúng vậy, Tử Lăng đã lâu không đến chơi rồi, nay ở lại ăn cơm đi!

Dương An cũng lên tiếng mời, nhưng là trong lời nói không chút ý tứ, chỉ như bạn học mời nhau mà thôi.

Sau hôm trung thu, Dương An cũng không phải không muốn theo đuổi Tử Lăng, nhưng thử nghĩ lại, người con gái bị tổn thương bằng lòng quay đầu sao? Mà sự nghiệp bên trong trò chơi mới bắt đầu cất bước, tuy nói hôm nay kiếm được một khoản không nhỏ, nhưng rất khó có thu nhập ổn định, tất cả đang từng bước tiến hành.

Bởi thế, Dương An tạm thời không muốn nghĩ đến phương diện tình cảm.

- Ừm!

Tử Lăng khẽ gật đầu coi như đồng ý.

Không biết vì sao, nghe được lời mời của Dương An làm nàng rất vui vẻ.

- Tốt rồi, hai người đi mua đồ ăn đi, em ở nhà nấu cơm chờ.

Dương Lâm phi thường hiểu ý, vừa nói xong vội vàng chui vào trong bếp, giả bộ vô cùng bận rộn.

- Tiểu quỷ này!

Dương An bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

- Thật hâm mộ cậu có em gái tốt như này!

Tử Lăng mỉm cười nói.

- Ừm!

Dương An cũng gật đầu cười nói, quả thực, em gái hần rất tốt.

- Chúng ta đi thôi, đi chợ nào!

- Được!

Chợ ngay ở trong thôn bên kia đường lớn, rất tiện chỉ mất mười phút đi bộ.

Từ lúc chuyển chức trở thành Nguyệt Ảnh xạ thủ, bắt đầu kiếm tiền từ trò chơi, cảm giác thất bại trong lòng Dương An dần tiêu tan, tự tin đã trở về không ít. Dương An cũng không sợ người quen nhận ra, cũng không cố ý giấu mặt, vô cùng thoải mái đi mua đồ.

Hai người sóng vai chậm chậm bước, ai cũng không lên tiếng trước, thật giống đôi nam nữ mới quen vậy, có phần ngượng ngùng.

- Thật là gã ngốc!

Trong lòng Tử Lăng không khỏi thầm mắng Dương An. Khi cấp 3, hai người vô cùng thân thiết, nên Tử Lăng hiểu rõ ở phương diện tình cảm, Dương An là đại đàn ông, đại ngu ngốc, vĩnh viễn đều là nữ nhân chủ động, hần mới hiểu ra.

Kỳ thực, con người đều như vậy, ở phương diện nào đó là thiên tài, nhưng ở phương diện khác lại như ngu ngốc.

Sau cùng, vẫn là Tử Lăng lên tiếng đánh vỡ trầm mặc.

- Đã trở về, có tính toán gì không?

Tử Lăng nhàn nhạt hỏi.

Dương An do dự một chút rồi nói:

- Tạm thời chưa có, chơi game, buông lỏng tâm tình rồi tính.

Nghे thấy câu trả lời của Dương An, Tử Lăng không khỏi nhíu mày.

Nàng ra ngoài bốn ba sớm hơn Dương An, nên phương diện này hơn Dương An rất nhiều. Dương An không nhỏ nữa, còn không tính toán nhân sinh, như vậy quả thật không ổn chút nào.

Tuy nghĩ vậy quá thực dụng, nhưng người sống trong hiện thực, cách nghĩ cũng phải thực tế.

Nhưng không hiểu tại sao, chính mình làm sao cũng không quên được nam nhân thiếu ý chí phấn đấu này.

91. Chương 91: Mẹ Con Trò Chuyện

Dương An cũng không nói ra hần dựa vào game kiếm tiền, đầu tiên là thu nhập hiện tại không ổn định, hai là nói ra không bao nhiêu người tin. Nông thôn có một điểm không tốt đấy là một số người còn cổ hủ, cho rằng chơi game không phải việc đàng hoàng.

Quả thực, số người chơi “Phong Vân” vô cùng nhiều, nhưng đủ khả năng kiếm tiền thì ít lại càng ít. Dương An muốn đợi đến lúc kiếm đủ tiền mới công khai, như vậy ai cũng không thể nói gì.

Đương nhiên, mẹ và em, hai người thân nhất đều sẽ hiểu cho hần.

- Đúng rồi, cậu cũng đã hai mươi lăm rồi, di không giục lấy vợ sao?

Mạnh Tử Lăng lại hỏi, kỳ thực nàng hỏi vì muốn dò xét cách nghĩ của Dương An, xem trong tâm lý hần còn bóng hình nàng không, hay là có người con gái khác.

Dương An đương nhiên không biết dụng ý của nàng, chỉ hờ hững lắc lắc đầu, mỉm cười nói:

- Mẹ mình cũng không giục, nhưng mình biết bà rất mong mình sớm kết hôn.

- Thế cậu nghĩ sao?

Tử Lăng truy hỏi.

- Mình nghĩ thế nào ư?

Dương An vẫn lắc lắc đầu nói:

- Tạm thời mà nói, mình không nghĩ đến chuyện này.

Có lẽ Dương An ở phương diện này quá mức lý trí, hẳn cho rằng không có khả năng cho đối phương hạnh phúc, vậy đừng bắt đầu, đề phòng sau này hại người hại mình.

Bạn gái trước kia bỏ hẳn vì hẳn không nhà không xe chính là chứng minh tốt nhất.

Có lẽ sẽ có người không chê hẳn không có tiền, nhưng Dương An nghĩ là thân nam nhân, cần có trách nhiệm cho người yêu hạnh phúc, không để nàng phải chịu khổ sở.

Mạnh Tử Lăng cũng không tiếp tục truy hỏi, tuy không đạt được mục đích, nhưng ít nhất nàng đã rõ hiện tại trong tâm lý Dương An có khúc mắc nào đó.

Lúc này, hai người cũng đã tới chợ, Dương An rất quen thuộc mua mấy loại thịt tươi, rồi quay về, rau xanh nhà tự trồng không cần mua. Tử Lăng để ý thấy Dương An mua toàn là món trước kia nàng thích, tâm lý không khỏi vui vẻ.

Quả thực Dương An cũng cố ý chọn cho Tử Lăng, mấy năm không gặp, không biết khẩu vị của nàng đã thay đổi chưa, hẳn cũng không tiện mở miệng hỏi, cho nên đành chọn theo trí nhớ.

Về đến nhà, mẹ hẳn cũng vừa đi làm về, nhìn thấy Mạnh Tử Lăng cùng Dương An cùng về, lúc này càng thêm hớn hởi đón hai người, như là nhìn thấy con gái mình vậy. Trước kia Mạnh Tử Lăng cũng hay sang nhà họ, mẹ Dương An cũng coi nàng như con gái.

Dương Lâm đã nấu cơm xong, thức ăn còn lại toàn bộ do Dương An tự thân đảm nhận.

Nấu ăn không làm khó được Dương An, một giờ sau, món ăn thơm phức đã được bày lên.

Tử Lăng nhìn thấy từng món mình thích được dọn lên, trong lòng không khỏi ấm áp.

Qua bữa cơm chiều, bốn người đều có tâm tư riêng, nhưng là đều vô cùng vui vẻ.

Sau khi ăn xong, Dương An còn chủ động dọn bát, khiến ba nữ nhân đến phòng khách ngồi tán gẫu. Dương An làm như vậy cũng vì tránh xấu hổ. Hiện tại bảo hẳn đối mặt với Tử Lăng, cũng không biết phải nói gì nữa, không được như trước kia, muốn nói gì cũng được, tâm tình gì cũng có thể chia sẻ.

Dù là hai người muốn kéo gần khoảng cách, nhưng ở giữa luôn như có vách ngăn, không phải ngày một ngày hai có thể giải quyết xong.

Dương An dọn xong bát đĩa, chậm chậm rửa bát, vừa lúc này mẹ hẳn đi vào phòng bếp.

- Mẹ, mẹ đi nghỉ đi, để con làm được rồi.

Nhìn thấy mẫu thân vén áo lên muốn giúp, hẳn vội vàng ngăn cản.

Mẹ hẳn cười cười, không để ý đến Dương An, chậm chậm rửa bát cùng hẳn.

Tâm lý Dương An không khỏi nhớ đến khi bé cùng mẹ rửa bát, nhưng khi đó thường là Dương An nghịch nước là chính, làm mọi việc rồi tung rối mù lên.

Nháy mắt đã hai mươi năm rồi...

Vừa rửa bát, mẹ hẳn vừa khẽ hỏi:

- Tiểu An, con cũng không nhỏ nữa, mà mẹ đã già, lúc nào định cho mẹ bông cháu đây?

Đúng như Dương An nghĩ, tuy mẹ hẳn không giục, nhưng trong lòng đã mong ngóng lắm rồi. Kỳ thật cha mẹ thiên hạ đều như vậy, đều lo nghĩ, bồn ba vất vả vì con cái.

- Mẹ, xin lỗi, cả việc này cũng làm mẹ lo.

Dương An vội nói:

- Nhưng là việc này không gấp được, chờ con có năng lực rồi nói sau.

- Tiểu tử ngốc, mẹ là mẹ của con, không lo cho con thì lo cho ai đây. Mẹ cũng không giục con làm gì, nhưng giờ mẹ sắp già rồi, con tốt nhất tìm vợ, sinh con đi, mẹ cũng có thể nhân lúc còn trẻ giúp đỡ hai con.

Mẹ hần khê nói.

Dương An cười cười nói:

- Mẹ cứ yên tâm đi, chỉ sợ lúc đó mẹ lại kêu phiền thôi.

- Ha ha, vậy phải xem con rồi. À, mẹ thấy Tử Lăng cũng được a, mẹ nhìn nó lớn, mẹ hiểu rõ tính nó, là cô gái tốt đấy.

Mẹ hần lại nói.

Nghe mẹ nói vậy, Dương An có ngốc cũng hiểu mục đích mẹ mình đi vào phòng bếp, bà đột nhiên thấy Tử Lăng đến chơi, cho rằng hai người bọn họ có chuyện gì đó.

Dương An bất đắc dĩ cười nói:

- Mẹ hiểu lầm rồi, con và Tử Lăng chỉ là bạn bè, như anh em thôi.

Lúc này, Dương An cũng không biết Tử Lăng đang đứng ở cửa phòng bếp, lắng nghe hai người đang nói chuyện.

- Chẳng lẽ anh ấy chỉ xem mình như em gái?

Tử Lăng ngây ngốc đứng bên cửa bếp, nhất thời nghe được câu nói của nam nhân mình không thể quên này vẫn như trước kia, chỉ coi mình như em gái, từng giọt nước mắt khê lặn dài trên má nàng.

- Mẹ, kỳ thật con cũng không biết quan hệ giữa con và nàng là gì.

Dương An lại nói, chỉ có nói chuyện với mẹ, hần mới có thể không chút cố kỵ nói thật:

- Nói là người yêu cũng không phải, nhưng lại thân mật hơn bạn bè nhiều, con cũng không biết là quan hệ gì nữa.

- Ngốc a, con nghĩ là quan hệ gì thì là quan hệ đó!

Dương An lắc lắc đầu cười khổ nói:

- Đây là chuyện trước kia, hiện tại con nghĩ như nào cũng vô dụng, con từng làm tổn thương cô ấy. Cho dù có nói yêu cô ấy cũng quá muộn, làm gì có người con gái nào lại tiếp nhận nam nhân từng làm tổn thương mình chứ, vẫn là làm bạn bè tốt hơn.

- Chuyện tình cảm ai cũng không thể giúp được, con nghĩ như nào thì làm như thế đi.

Kỳ thật bà cũng dự đoán được giữa hai người có chuyện gì đó phát sinh, nếu không Tử Lăng đã không đột nhiên không đến chơi nhà họ mấy năm liền.

- Mẹ yên tâm đi, chờ khi con có năng lực, nếu như Tử Lăng có thể tha thứ, con sẽ thử một chút. Nhưng hiện tại không phải lúc, giờ con còn chưa có gì, căn bản không thể cho cô ấy hạnh phúc.

Dương An ôm bả vai mẹ nghiêm túc nói.

Hai mẹ con lại như trước kia, cùng nhau rửa bát, nhưng là hiện tại Dương An đã không làm rồi tình rồi mù lên nữa...

Sau khi rửa bát xong, ra phòng khách, nhưng lúc này không thấy bóng dáng Tử Lăng đâu cả, chỉ có một mình Dương Lâm đang xem TV.

- A, Tử Lăng đâu?

Dương An hỏi.

- Chị Tử Lăng nói có việc phải đi, nhắn hai người đừng lo.

Dương Lâm quay đầu lại nói:

- Nhưng rất kỳ quái a, chị Tử Lăng sau khi nghe điện thoại thì mắt đỏ lên như khóc vậy, nhưng bộ dáng rất vui vẻ.

- Khóc? Vui vẻ?

Dương An nghi hoặc ra mặt, hẳn cũng không biết Tử Lăng đã nghe được cả cuộc nói chuyện giữa hắn và mẹ hắn.

92. Chương 92: Bạch Vân Thành, Tam Đại Chiến Minh

Đêm nay, Mạnh Tử Lăng khẳng định không thể ngủ ngon. Nghe được cuộc nói chuyện giữa hai mẹ con Dương An, cuối cùng nàng cũng hiểu rõ trong lòng Dương An có nàng, chỉ là không biết tại sao hắn lại chưa dám nói với nàng mà thôi.

- Thật là một gã ngốc!

Mạnh Tử Lăng không biết đã thâm mắng Dương An bao nhiêu lần. Ở phương diện tình cảm, Dương An là đầu gỗ, nàng đành phải chủ động vậy. Hiện tại nàng đã biết Dương An cũng thích nàng, như vậy mọi chuyện dễ dàng hơn nhiều.

Một người con gái, có thể hận một người cả đời, cũng có thể cả đời yêu một người!

Mà đêm nay, Dương An lại tiếp tục vui mình trong game.

Cũng như mọi hôm, một nhà ba người cùng xem phim một lúc rồi Dương An mới tiến vào trò chơi.

Hiện tại Dương An đã cấp 37, không lâu nữa là tăng lên 4x, đến lúc đó có thể tìm Long thiếu gia báo thù rồi. Dương An muốn một lần cho Long thiếu gia nếm thử cảm giác xóa acc chơi lại là như thế nào.

Nếu như đã muốn báo thù, cũng phải chuẩn bị chút. Dương An liền quyết định truyền tống đến Bạch Vân thành, đầu tiên quen thuộc hoàn cảnh đã, rồi mới lên kế hoạch.

Bạch Vân thành lấy tên của anh hùng nhân loại Bạch Vân.

Vạn năm trước trong chiến loạn, chính vị anh hùng nhân loại này dẫn theo nhân loại, Tinh Linh tộc, Bạch Ải Nhân liên hợp cùng Huyết tộc vừa quật khởi, khởi xướng phản kích, đem liên minh Hắc Ám đánh đuổi đến phía bắc đại lục Phong Vân, chiến loạn mấy trăm năm mới bình định xuống.

Bạch Vân là anh hùng nhân loại được tôn kính nhất.

Bạch Vân thành là đệ nhất đại thành của liên minh Quang Minh, tọa lạc phía bắc liên minh, sát với chiến trường Chính Tà, là cứ điểm chiến tranh quan trọng giúp liên minh Quang Minh chống lại liên minh Hắc Ám, cũng là cửa duy nhất để người chơi liên minh Quang Minh tiến vào chiến trường Chính Tà.

Mà ứng đối với Bạch Vân thành là Hắc Phong thành của liên minh Hắc Ám.

Chính và tà, phong và vân, giữa hai toà siêu cấp cứ điểm chiến tranh quan trọng là chiến trường Chính Tà. Chiến trường cực rộng lớn, địa hình sơn mạch phong phú phức tạp, người chơi tiến vào chiến trường giết chết người chơi đối địch đạt được giá trị vinh quang.

Điều kiện để tiến vào chiến trường Chính Tà là đạt tới 4x.

Dương An muốn thực hiện kế hoạch báo thù thì giá trị vinh quang, loại 'Giấy phép giết người' này là không thể thiếu. Ngoài ra, Dương An còn có một nguyên nhân nữa cần đến Bạch Vân thành.

Từ lúc trò chơi mở ra, lượng lớn người chơi tiến vào, thì chiến đấu giữa hai liên minh liền do người chơi mỗi bên tiến hành, NPC sẽ không trực tiếp tham dự chiến tranh, hết thầy chiến tranh do hai bên người chơi làm chủ đạo.

Đương nhiên, cũng không phải người chơi khống chế tất cả, quản chế hai đại trận doanh vẫn là NPC, phía Liên minh Quang Minh là hội đồng Trưởng lão tối cao, nắm lấy quyền lực tối cao của liên minh.

Có thể nói, người chơi là công cụ chiến tranh.

Về phía liên minh Quang Minh, kể từ sau khi thành lập “Chiến minh”, công tác thủ hộ Bạch Vân thành hoàn toàn chuyển đến tay người chơi. Công và thủ đều do người chơi tiếp nhận, cũng tăng thêm lạc thú cho người chơi, nhưng khi chủ thành bị công phá, người chơi trận doanh thua cuộc sẽ nhận lấy trừng phạt rất lớn.

Lãnh thổ chính mình phải do bản thân thủ hộ, vinh diệu càng phải do bản thân lấy đến!

Vì để lực lượng người chơi tụ tập ở Bạch Vân thành để thủ vệ, hệ thống thiết lập tất cả gia tộc đều phải thiết lập tổng bộ ở Bạch Vân thành, để khi Bạch Vân thành chịu tập kích, có thể dùng tốc độ nhanh nhất tập kết nhân thủ.

Chiến minh gia tộc khác biệt với người chơi bình thường ở tính thống nhất và kỷ luật.

Tổng bộ tất cả các gia tộc dù lớn dù nhỏ đều phải bố trí ở Bạch Vân thành, cho nên lượng thành viên của gia tộc hoạt động ở Bạch Vân thành vô cùng lớn.

Đây cũng là nguyên nhân Dương An tới Bạch Vân thành.

Trận doanh liên minh Quang Minh hiện có tam đại chiến minh, cũng là tam đại cự đầu của Bạch Vân thành. Những tiểu gia tộc thì vô số, nhưng chiến minh chỉ có ba, nên địa vị của chiến minh là không thể lay động.

Tam đại chiến minh theo thứ tự Dương An từng ‘trêu chọc’ lần lượt là Âm Hắc Thị Huyết chiến minh, Lam Sắc Quân Đao chiến minh và Kinh Lôi chiến minh.

Tam đại chiến minh từng cái lại có năm đại gia tộc dưới trướng.

Phong Vân có hạn chế số lượng thành viên gia tộc nhiều nhất là mười vạn, một chiến minh nhiều nhất năm gia tộc, số lượng liền là năm mươi vạn, tam đại chiến minh lên tới một trăm năm mươi vạn.

Một trăm năm mươi vạn, đối với bốn triệu người liên minh Quang Minh mà nói là không thể so sánh, bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng tam đại chiến minh có thể xưng bá Liên minh Quang Minh, trở thành cổ thụ không thể lay động, làm mỗi người chơi phổ thông đều phải sợ sệt.

Gia tộc cũng tốt, chiến minh cũng tốt, Dương An đều không thích, thậm chí có thể nói là căm ghét, giống như bình dân bách tính căm ghét tham quan gian thương chèn ép bách tính vậy.

Bởi vì có năng lực nhìn ban đêm, cho nên buổi tối Dương An có thể giết quái luyện cấp, nên dù muốn tăng cấp nhanh Dương An cũng không cần phải như cuồng nhân vào game rất sớm.

Bây giờ tối trong hiện thực là lúc bình minh trong trò chơi, nhưng mỗi ngày Dương An đều dành chút thời gian cùng người nhà, đến đêm mới vào game, muộn hơn những người chơi khác khá nhiều.

Dương An hiện còn ở Hắc Thạch trấn trực thuộc Huyện Thiết thành, muốn đến Bạch Vân thành thì phải thông qua ‘chuyến xa’* mới được.

(*: giống xa phu)

Trước kia khi chơi băng không, Dương An như là thế ngoại cao nhân, cả ngày im lìm ở nơi xa xôi nghiên cứu không chế nguyên tố. Bạch Vân thành uy danh hiển hách Dương An cũng chỉ ghé qua hai ba lần, mà cũng chỉ đi vòng vòng mua một ít vật phẩm đặc thù chỉ bán ở Bạch Vân thành.

Đối với Dương An mà nói, Bạch Vân thành là một địa phương vô cùng xa lạ.

Khung cảnh biến đổi, Dương An cuối cùng truyền tống đến Bạch Vân thành.

Tuy không phải lần đầu đến Bạch Vân thành, nhưng Dương An vẫn bị toà đại thành đệ nhất liên minh Quang Minh làm chấn động, giống như một tiểu tử nông thôn lần đầu đặt chân lên thành thị vậy.

Vị trí Bạch Vân thành nằm phía bắc liên minh Quang Minh, nhưng lại là trung tâm của cả liên minh Quang Minh vì tổng bộ các gia tộc thiết trí ở đây, hệ thống trung tâm các đại công hội cũng ở đây, thậm chí hội đồng Trưởng lão tối cao của liên minh Quang Minh cũng đặt ở đây. Nơi này là trung tâm quân sự, thương nghiệp cao nhất của cả liên minh.

Sau khi chơi lại, tâm tình Dương An phát sinh chuyển biến rất lớn, giống như hưởng thụ khoái lạc chơi game vậy, không như trước kia đóng cửa tu luyện, hần muốn chứng kiến càng nhiều, làm càng nhiều chuyện.

Hơi chút bình phục tâm tình, Dương An cười cười ra khỏi truyền tống trận.

Quảng trường truyền tống trận nơi này phải bằng hai ba cái sân bóng đá, bên cạnh còn có quảng trường phục sinh. Bên trên hai quảng trường là bãi chợ đông nghịt người chơi, tuy nhiều người nhưng lại vô cùng trật tự ngăn nắp, phân chia khu vực rõ ràng, tuyệt không lẫn đường kinh doanh, người chơi đi ra từ truyền tống trận và địa điểm phục sinh không chịu chút ảnh hưởng nào.

Dương An vừa ra khỏi truyền tống trận, vừa mở kênh riêng tư. Hắn không quen nơi này, mà xung quanh Bạch Vân thành không như những trấn nhỏ, phạm vi rộng lớn vô cùng lại phi thường phức tạp, nên Dương An chỉ đành tìm người giúp đỡ.

93. Chương 93: Lô Địch

- Cá lư, cá lư, nghe rõ trả lời!

Dương An bật kênh riêng tư PM.

Không đến vài giây, hệ thống nhắc nhở có hảo hữu xin liên lạc, Dương An cười cười nhanh chóng tiếp nhận.

- Mình nói cho cậu biết, không được gọi là cá lư nữa, nếu không mình sẽ không để yên cho cậu!

Vừa bắt máy là thanh âm câu giận truyền vào tai.

‘Cá lư’ chính là bạn thân kiêm đồng nghiệp trước kia của Dương An, tên là Lô Địch, nhân vật trong game tên Pháp Lỗ Địch, chơi triệu hoán sư - chức nghiệp đốt tiền nhất, hiện đã 4x, thường xuyên hoạt động tại Bạch Vân thành.

Hai năm làm việc ở thành thị phương Bắc, Dương An cũng có không ít bạn bè, nhưng bạn thân chỉ có Lô Địch mà thôi. Cũng chính là hắn kéo Dương An vào chơi Phong Vân, mà hắn cũng là người bạn duy nhất Dương An hoàn toàn tín nhiệm trong hiện thực. Cũng vì vậy, trước khi Dương An xóa acc chơi lại mới giao mũi đoạn tiền kia cho Lô Địch bảo quản, vật phẩm để chuyển chức nghiệp ẩn tàng nói không ngoa giá trị vạn kim, ai cũng có thể động tâm, nhưng Lô Địch này không làm hắn thất vọng thật sự là bạn bè đáng tín nhiệm nhất.

Trước kia khi bị đuổi giết, Lô Địch cũng từng yêu cầu được đồng cam cộng khổ cùng Dương An, cùng đối kháng đến cùng với Thiếu Gia bang, nhưng bị Dương An cực lực phản đối, vì vậy Lô Địch mới không bị liên lụy.

Bình thường, Dương An ưa thích nhất gọi hắn là “cá lư”, trêu chọc hắn, nghe thấy thanh âm câu giận của Lô Địch, Dương An cũng biết đối phương chỉ giả bộ tức giận, cũng không phải thật sự để ý.

Dương An cười một cái rồi nghiêm túc nói:

- Mình đến Bạch Vân thành rồi, cậu ở đâu, mình không quen nơi này, cậu qua đón đi!

- Cậu đến Bạch Vân thành? Cậu đã 4x rồi sao?

Lô Địch kinh ngạc hỏi.

Bạch Vân thành là đệ nhất đại thành của liên minh Quang Minh, nơi này có thể nói là tinh anh tụ tập, tuy hệ thống không hạn định, nhưng người chơi thường sau khi tấn thăng 4x mới tới nơi này, chưa tới 4x mà tới đây, liền bị kinh thường là ‘Thái điều’ (con gà).

Trong chế độ tiến giai của Phong Vân, độ khó khảo nghiệm 1x đến 3x khá thấp, ai cũng có thể thông qua. Nhưng khảo nghiệm 4x thì khác, độ khó tăng mạnh, người chơi có thể tấn thăng 4x có thể nói là cao thủ mà 5x thì càng khó.

Theo con số hệ thống công bố, cả liên minh Quang Minh có bốn triệu người chơi, nhưng số lượng cao thủ 4x chỉ khoảng hai nghìn vạn, tỷ lệ này có thể thấy được chênh lệch giữa 3x và 4x.

Bởi thế, 3x ở Bạch Vân thành được coi là ‘Thái điều’ cũng không phải kỳ quái.

Chẳng qua Dương An không phải ‘Thái điều’ thông thường.

- Không có, mình hiện tại mới 37 cấp, chỉ muốn đến xem thôi.

Dương An An thản nhiên đáp lại.

Dương An tuy hồ hững, nhưng Lô Dịch lại vô cùng kinh ngạc:

- Cái gì, cấp 37? Cậu không phải mới xóa acc chơi lại hai tuần trước sao? Sao tiến cấp nhanh như vậy, cậu cười máy bay hay tên lửa thế?

Phong Vân thăng cấp khó khăn thành tiếng, trước 3x còn dễ, sau 3x mỗi cấp cần lượng lớn kinh nghiệm, có người vùi đầu cả tháng cũng chưa chắc có thể lên được cấp 37, mà Dương An chỉ tốn hai tuần, tuy biết hắn kỹ thuật không tồi, nhưng Lô Dịch vẫn bị dọa nhảy dựng.

Từ lần gặp hôm lập acc chơi lại, Dương An cũng không liên lạc với Lô Dịch nữa, bởi thế hắn cũng không biết tình trạng hiện tại của Dương An.

- Mình chuyển sang chức nghiệp ẩn tàng, hiện tại khó nói, gặp mặt sẽ nói cho cậu, bây giờ cậu đang ở Bạch Vân thành à?

Dương An nói.

- Hóa ra là như vậy, khó trách, thật là may mắn.

Lô Dịch đáp lại, tác dụng của đoạn tiền kia hắn cũng biết, lúc này nghe Dương An nói, hắn nhanh chóng hiểu ra.

- Mình ở gần Bạch Vân thành, nhưng là đang làm một cái nhiệm vụ ẩn tàng, phần thưởng là kỹ năng đặc thù của triệu hoán sư, tạm thời không về được.

Lô Dịch đáp lại.

- Cần mình giúp đỡ không?

Dương An hỏi.

Hắn không ngờ Lô Dịch may mắn như vậy, nhiệm vụ ẩn tàng không phải rau bán ngoài chợ, khả ngộ bất khả cầu, phần thưởng vô cùng cao, nhưng tương ứng độ khó cũng không thấp tỷ nào.

- Không cần, đây là nhiệm vụ cá nhân, không thể tổ đội.

Lô Dịch nói, kỳ thực hắn nghĩ Dương An mới là 3x, đi qua cũng vô dụng, không cần thận bị quái cắn chết thì phiền.

- Vậy cậu cẩn thận chút, trở về thì tìm mình, mấy ngày này mình đều ở Bạch Vân thành.

Dương An trả lời.

- A, đúng rồi, phụ cận Bạch Vân thành có địa điểm nào ra quái vật vong linh 4x, luyện cấp tốt không?

Dương An lại hỏi.

Tuy nói là đến Bạch Vân thành để quen thuộc hoàn cảnh chuẩn bị báo thù, nhưng cũng không thể để lỡ luyện cấp được, mà có thể thông qua luyện cấp nắm giữ tình huống Bạch Vân thành cũng không tệ lắm.

Mà thích hợp nhất cho Dương An luyện cấp là vong linh sinh vật.

- Có thì có, nhưng ‘Thái điều’ 3x như cậu đi tìm quái 4x luyện cấp làm gì?

Lô Dịch hỏi.

- Làm gì á, đương nhiên là giết quái luyện cấp rồi.

Dương An đáp như chuyện vốn phải vậy.

- Luyện cấp? Cậu mới 3x...

Lô Dịch muốn mắng Dương An 3x đến quái 4x luyện cấp không phải tìm chết à, nhưng nghĩ lại Dương An có chức nghiệp ẩn tàng nên thôi.

Chức nghiệp ẩn tàng là một danh từ đại biểu cường đại trong lòng người chơi.

Lô Dịch lại suy nghĩ một chút rồi nói:

- Điểm luyện cấp quanh Bạch Vân thành thì nhiều, nhưng phù hợp điều kiện của cậu chỉ có ‘Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn’, nơi đó có vong linh sinh vật cấp 43 đến cấp 47, nhưng thường bị đại gia tộc chiếm hết, cậu đến đó chưa chắc tìm được vị trí.

Dương An nghe, suy xét một chút rồi đáp:

- Được, mình đi xem thử Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn xem sao, không có chỗ thì thôi.

- Ừm, cậu cẩn thận chút, gặp phải đại gia tộc thì mau rời khỏi.

Lô Dịch có điểm lo lắng nói, hẳn còn nhớ chuyện Dương An bị đuổi giết đến xóa acc, lúc đó hẳn đau lòng vô cùng, nhưng Dương An lại không cho phép hẳn nhúng tay, Lô Dịch cũng không muốn thấy tình cảnh bằng hữu bị lãng nhục lần nữa.

- Yên tâm đi, mình đã khác trước rồi.

Dương An cười cười đáp.

Tuy nói vậy, nhưng trong lòng Dương An lại nghĩ khác, ‘Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn’ có thành viên đại gia tộc bao trọn, điều này càng hợp ý hẳn.

Hỏi rõ vị trí khu di tích, Dương An liền tắt kênh riêng tư, đến tiệm tạp hóa mua mấy tấm Bạch Vân thành hồi thành quyền trục, sau đó đi đến cửa đông Bạch Vân thành.

Bốn phía tường thành đều cao đến trăm mét, đặc biệt là mặt bắc, vì nằm sát chiến trường Chính Tà nên tường thành mặt bắc cao dày hơn ba mặt còn lại nhiều.

Đương nhiên đây là siêu cấp cứ điểm chiến tranh quan trọng nên ba mặt khác cũng không kém.

Dương An ra khỏi tiệm tạp hóa, bước chân không ngừng cũng tốn gần mười phút mới đến cửa đông, tuy đây không phải tốc độ nhanh nhất của Dương An nhưng cũng có thể nhìn ra được Bạch Vân thành rộng như thế nào.

Cửa đông tuy không bằng cửa bắc nhưng cũng cao trăm mét, tường thành dày đến hơn ba mươi mét, toàn bộ đều do cự thạch màu đen xây nên, kiên cố dày đặc, có thể chống lại thiên quân vạn mã xung kích.

Nhìn hướng cửa đông ra khỏi thành như đi dưới một đường hầm rộng rãi vậy, cảm giác áp bách cũng không ngừng truyền đến.

Nhưng mà, khi Dương An đang vừa đi về phía trạm kiểm soát cửa đông vừa cảm thán độ hùng vĩ của tòa thành, đột nhiên một thanh âm vang lên...

- Tiểu huynh đệ, xin đợi một chút...

94. Chương 94: Thiên Hành

Là thành lớn nhất của liên minh Quang Minh, đường chính Bạch Vân thành rộng bảy mươi mét, đủ cho mười xe ngựa đi song song, cho dù là đường nhỏ cũng rộng hai mươi mét, giúp người chơi đi lại thoải mái.

Mặt đông Bạch Vân thành, ở gần Khải Linh đại sâm lâm, lại có phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn đều là điểm luyện cấp 4x nên người chơi tập trung ở Đông môn đông nhất, cũng là cửa thành phần hoa nhất.

Trên quảng trường phía đông, rất nhiều người chơi đang chờ tổ đội, có mấy tổ đội đã đủ thành viên, chuẩn bị xuất phát, có tổ đội còn tìm người, cũng có ánh mắt quét xung quanh tìm mỹ nữ, đương nhiên nữ kiếm tuấn nam cũng không ít, thập phần náo nhiệt.

Ở vị trí gần cửa Đông.

Một nam tử thân cao một thước bảy, ước chừng ba mươi tuổi, gương mặt cương nghị, ấn văn đặc biệt trên trán biểu lộ chức nghiệp của hắn - thú huyết cuồng chiến sĩ, một trong tam đại chiến sĩ hệ.

Thú huyết cuồng chiến sĩ là chức nghiệp nhân loại, nhưng bọn họ tương đối đặc biệt, có mang huyết thống dã thú, có thể dùng cuồng hóa tạm thời để tăng thực lực bản thân, không khác cuồng hóa của dã man nhân cuồng chiến sĩ là bao.

Thú huyết cuồng chiến sĩ này đứng gần cửa thành nhất, ánh mắt hắn không ngừng lướt qua những người chơi đi qua, tựa như đang tìm kiếm người nào đó. Thú huyết cuồng chiến sĩ tay cầm đại thiết chùy bằng kim loại màu đen, thân thể cường tráng, thiết chùy chống trên mặt đất cũng đã đủ uy vũ bất phàm chấn nhiếp người đi đường.

Bên cạnh hắn là một kiếm sĩ trẻ tuổi, tương phản hẳn với thú huyết cuồng chiến sĩ trung niên, đại kiếm màu băng lam không ngừng phát ra hàn khí, tùy tiện đặt trên vai, mà ánh mắt cũng không ngừng lướt qua người chơi xung quanh.

Những người ra vào cửa đông không khỏi bị hấp dẫn, đều lướt nhìn hai người.

Dĩ nhiên, người chơi nam càng bị hấp dẫn bởi ba mỹ nữ xuất chúng phía sau hai người hơn, một người toàn thân pháp bào màu lửa đỏ, cả mái tóc dài cũng là màu đỏ được uốn cong, hẳn là hỏa nguyên tố thao khống sư, một người là thổ nguyên tố thao khống sư mặc pháp bào màu vàng đất, sắc mặt băng lạnh, sau cùng là một quang minh mục sư khoác trên mình thánh pháp bào màu trắng.

Ba mỹ nữ này khác với hai đồng đội nam, chỉ nhỏ giọng trò chuyện, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười thanh thúy.

Thông thường dưới tình huống này, ba đại mỹ nữ tụ tập ở địa phương đông đúc, nhất định sẽ đưa đến kẻ quấy rối, nhưng khi người chơi nhìn thấy ám kim sắc từ thanh đại chùy, còn có nhân thần lăng lệ của Thú nhân cuồng chiến sĩ, những người chơi nảy sinh tâm đùa cợt vội vàng rút lui.

Nếu ánh mắt lợi hại hơn, hẳn sẽ nhìn ra đại chùy là ám kim vũ khí 4x nổi danh- Huyền Hiêu Chi Chùy, đứng trong top 300 trên bảng xếp hạng vũ khí, chỉ bằng thanh Huyền Hiêu Chi Chùy này có thể chấn nhiếp đại bộ phận người chơi tự cho mình là cao thủ, càng huống hồ trên ngực nhân loại mục sư là huy chương ‘Lam Sắc Quân Dao’ tản mát hàn quang khiếp người.

Rất rõ ràng, nhân loại mục sư này là thành viên của một trong tam đại chiến minh, ‘Lam Sắc Quân Dao’.

Người chơi bình thường nào dám đụng vào thành viên chiến minh, chứ đừng nói đến đây là nơi đặt tổng đàn chiến minh.

Rất rõ ràng, đây là đội ngũ chuẩn bị ra ngoài luyện cấp, đội ngũ này nếu có thêm cung tiễn thủ hoặc đạo tặc thì hoàn hảo.

Đưa mắt nhìn xung quanh, thú huyết cuồng chiến sĩ và kiếm sĩ trẻ tuổi không ngừng lướt qua những người chơi chưa có tổ đội.

Bỗng nhiên, ánh mắt thú huyết cuồng chiến sĩ tập trung vào một người chuẩn bị ra khỏi thành, đang không ngừng nhìn đông ngó tây, như tiểu tử nông thôn lên thành thị vậy. Người chơi này cầm theo trường cung cấp hoàng kim, lấy ánh mắt thú huyết cuồng chiến sĩ vừa nhìn đã biết trang phục trên người người này không tệ, cho dù là chiến sĩ nhân dân tệ* cũng miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

(* chơi bằng cách tung tiền mua đồ xịn)

Bọn họ đang thiếu một cung tiễn thủ trang bị kỹ thuật không tệ.

Chỉ là có chút kỳ quái, trên vai trái người này có một quả cầu kim loại như trái bóng bàn không ngừng chuyển động, nhìn kỹ thậm chí giống như một con mắt độc lập.

- Vũ Hàn, cậu xem tên kia thế nào, tên cung tiễn thủ đang ngậy ngốc đến gần ấy.

Trung niên thú huyết cuồng chiến sĩ hỏi kiếm sĩ trẻ tuổi bên cạnh.

- Thiên Hành đại ca, anh nói được là được.

Vũ Hàn không chút quan tâm đáp.

Thiên Hành chính là trung niên thú huyết cuồng chiến sĩ, nhìn bộ dáng của Vũ Hàn, liền vỗ vỗ đầu hắn nói:

- Bảo tiểu tử người giúp tìm người, người liền đi ngắm gái, cẩn thận mẹ trẻ của người đấy.

Cử động của hai nam nhân lập tức dẫn đến chú ý của ba mỹ nữ, cả ba dừng tán gẫu đi tới gần.

- Vũ Hàn, người lại ngắm gái, cẩn thận ta móc mắt người ra.

Nữ hỏa khổng đi đến đập đập lên đầu Vũ Hàn.

Vũ Hàn bị vỗ sợ đến nhảy dựng, vội vàng nói:

- Không có mà, anh tuyệt đối không nhìn cô gái khác, anh đang giúp Thiên Hành đại ca tìm người mà.

- Hừ!

Hỏa khổng trừng mắt liếc hắn một cái cũng không nói gì thêm.

Lúc này, quang minh mục sư đi đến bên người Thiên Hành, nhẹ giọng nói:

- Thiên Hành, còn chưa tìm được người thích hợp sao?

- À, cung tiễn thủ kia được không?

Thiên Hành liếc qua, tỏ ý bảo quang minh mục sư xem xem.

Quang minh mục sư thuận theo ánh mắt Thiên Hành, đầu tiên gật gật đầu, nhưng sau đó nhăn mày lại nói:

- Tuy trang bị không tệ, nhưng chưa tới 4x, mới chỉ cấp 37.

Trong Phong Vân, hai người chơi nếu cách nhau mười cấp, người chơi cấp cao mới có thể nhìn thấy tư liệu người chơi cấp thấp, có thể thấy đẳng cấp nữ quang minh mục sư này không thấp.

- Cung tiễn thủ 3x sao!

Nghe quang minh mục sư nói như vậy, Thiên Hành cũng nhíu mày, sau đó nói:

- Tuy miễn cưỡng chút, nhưng có tốt hơn không có, chọn hắn đi!

- Ta không có ý kiến, mọi người thấy thế nào?

Quang minh mục sư thản nhiên nói.

- Lam Nhị tỷ tỷ và Thiên Hành đại ca đã nói không vấn đề, chúng ta tự nhiên không có ý kiến.

Nữ hỏa khổng cười nói.

Vũ Hàn thấy nữ hỏa khổng nói như vậy, hắn tự nhiên cũng không có ý kiến khác, mà nữ thổ khổng cũng gật đầu biểu thị đồng ý.

- Vậy được, để ta đi mời, một cung tiễn thủ 3x hắn sẽ không cự tuyệt.

Thiên Hành nói xong liền đi về phía cung tiễn thủ kia.

- Tiểu huynh đệ, xin đợi một chút...

95. Chương 95: Cự Tuyệt

Dương An vừa theo đoàn người dần dần đi tới trạm kiểm soát gần cửa thành, vừa quan sát người chơi xung quanh.

Lúc này, Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn trên vai phát huy tác dụng to lớn.

Nếu như Dương An công nhiên nhìn kỹ người chơi khác, rất có thể sẽ bị người đó chú ý, thậm chí nảy sinh chán ghét, cho rằng hắn có ý đồ không tốt, mà có Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn, hắn có thể không hề kiêng kị nhìn lên, không sợ bị phát hiện.

Tuy trong game, trời đã sáng hơn một giờ, nhưng quảng trường cửa Đông còn có lượng lớn người chơi chờ tổ đội, Dương An thầm quan sát, cứ năm sáu người thì có một người là thành viên gia tộc.

- Không hổ là tổng bộ liên minh Quang Minh, đây dường là thành viên gia tộc.

Nhìn thấy những thành viên gia tộc này, tâm lý Dương An khẽ nảy sinh ý bài xích.

Kỳ thực Bạch Vân thành long xà hỗn tạp, cho dù không gia nhập gia tộc, cũng có bằng hữu trong gia tộc, nếu là người chơi bình thường sẽ rất khó đặt chân được ở nơi này.

Sắp ra đến trạm kiểm soát, Dương An thu hồi ánh mắt chuẩn bị ra khỏi thành, thì có một thanh âm gọi hắn lại.

- Tiểu huynh đệ, xin chờ chút...

Hình như là gọi mình, Dương An quay đầu, chỉ thấy một trung niên thú huyết cuồng chiến sĩ cười ôn hòa đi tới gần.

Nhìn thấy thú huyết cuồng chiến sĩ này, ánh mắt Dương An không khỏi ngưng trệ, trang bị trên người đối phương rất tốt, còn có thanh đại chùy lấp lánh ánh vàng mờ nữa, chắc chắn là vũ khí cấp ám kim, mà quan trọng nhất là thú huyết cuồng chiến sĩ này chỉ là người chơi bình thường, không có huy chương gia tộc.

Một người chơi bình thường, trừ phi có nguyên nhân đặc thù, nếu không một thân trang bị tốt như vậy, vừa ra khỏi thành có khả năng bị người đồ sát.

- Tôi?

Dương An nghi hoặc chỉ bản thân.

Người này Dương An không quen, mà sau khi chơi lại chỉ có Lô Dịch biết thân phận hắn, hắn không phải bạn bè hoặc kẻ thù trước kia.

Thú huyết cuồng chiến sĩ này chính là Thiên Hành đang khổ sở tìm cung tiền thủ.

Thiên Hành tới gần Dương An cười nói:

- Tiểu huynh đệ, ta tên là Thiên Hành, đội ngũ chúng ta chuẩn bị tiến vào phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn, không biết cậu có hứng thú gia nhập đội ngũ chúng ta không?

- Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn?

Dương An khẽ kêu lên, cũng đứng nơi hắn định đi, Lô Dịch không ở đây, gia nhập một đội ngũ người chơi bình thường cũng là lựa chọn không tồi.

- Không sai, chính là phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn, nơi đó đã có sẵn bãi quái, cung tiền thủ đội chúng ta hôm nay không online, cần một cung tiền thủ thay thế.

Thiên Hành lại nói.

Dương An không khỏi suy xét, Thiên Hành này có đội ngũ cố định, chính mình chỉ là thêm vào nhất thời, như vậy có vài việc phải nói rõ trước.

Thiên Hành cũng hiểu Dương An suy xét gì, không đợi Dương An mở miệng, hắn đã cướp lời nói trước:

- Tiểu huynh đệ, thành viên đội chúng ta đều là chức nghiệp 4x, nếu nhập đội, cậu chỉ cần dẫn quái, không cần đánh giết, chúng ta sẽ đưa cậu 100 vàng làm phí dụng, nhưng cậu sẽ không được chia vật phẩm, như vậy được chứ?

- Ha ha, nghĩ damage của một cung tiễn thủ 3x như mình không đủ sao!

Dương An khẽ cười trong lòng, cũng không cảm thấy gì, đây là cách nghĩ phổ thông, cũng không trách đối phương được.

Nghe được điều kiện Thiên Hành đề ra, Dương An cũng cảm thấy khá hợp lý, dù sao người ta cũng có đội ngũ cố định, tìm người làm thời đương nhiên không có quyền phân phối vật phẩm, nhưng lại có tiền công, vậy là đủ rồi.

Dương An suy nghĩ một lúc, đang định đáp ứng thì bốn người chơi ba nữ một nam đi đến phía sau Thiên Hành, hẳn là đội của hắn.

- Thiên Hành đại ca, tìm được người rồi sao?

Mỹ nữ hỏa khổng cười hỏi, trong ba mỹ nữ, tính tình nàng hoạt bát hiếu động nhất.

- Ừm!

Thiên Hành gật đầu lại hỏi Dương An:

- Tiểu huynh đệ, cậu cảm thấy thế nào?

Nhưng lúc này, ánh mắt Dương An lại dừng trước ngực quang minh mục sư Lam Nhị.

Chính xác là dừng trước huy hiệu 'Lam Sắc Quân Dao' trên ngực Lam Nhị.

Đầu tiên khi nhìn thấy ba mỹ nữ đi tới, Dương An cũng không tránh khỏi ngẩn ngơ, trong trò chơi, tỉ lệ người chơi nam rất cao, trong một đội có ba mỹ nữ quả thực hiếm thấy.

Dương An cũng không phải hạng bỉ ổi háo sắc, nhưng mỗi nam nhân bình thường đều có tâm yêu cái đẹp, ánh mắt tự nhiên dừng lại trên ba người chơi này nhiều một chút.

Nhưng khi nhìn đến huy chương 'Lam Sắc Quân Dao' trên ngực quang minh mục sư, sắc mặt hắn bất giác trầm xuống.

- Lam Sắc Quân Dao, thành viên chiến minh!

Dương An trong lòng căng thẳng.

Tuy mỹ nữ trước mặt bộ dáng ôn hòa, nhưng huy chương Lam Sắc Quân Dao kia lại gây ra phản cảm trong lòng Dương An.

Hình ảnh thành viên chiến minh gia tộc là những kẻ ức hiếp người chơi bình thường, luôn hoành hành bá đạo đã đi sâu vào tiềm thức Dương An.

Vốn tưởng đáp ứng Thiên Hành, tạm thời gia nhập đến đội ngũ bọn họ, nhưng nhìn thấy quang minh mục sư này, ý niệm này lập tức bị xóa bỏ khỏi đầu Dương An.

Thái độ của Thiên Hành vô cùng thiện ý, Dương An cũng không đến nỗi không nể mặt, sắc mặt hắn chỉ âm trầm xuống, nhàn nhạt đáp lại:

- Không được, tôi còn có việc phải làm, đi trước.

Dương An nói xong, lập tức đội lên mũ liền áo choàng che hơn nửa mặt, chui vào dòng người, tăng nhanh tốc độ ra khỏi thành.

Nghe thấy Dương An cự tuyệt, Thiên Hành cũng sững sốt, vừa rồi hắn nhìn thấy Dương An đã nảy sinh ý muốn gia nhập, không hiểu vì sao đột nhiên thay đổi.

- Chuyện gì vậy?

Lam Nhị đi tới bên cạnh Thiên Hành khẽ hỏi, nàng cũng không biết vì nàng mà Dương An rời đi.

Thiên Hành lắc lắc đầu nói:

- Không biết, hắn đã định đáp ứng rồi, lại đột nhiên thay đổi.
- Ta biết, nhất định là hắn không đẹp trai bằng ta, cho nên tự ti rồi đi.

Vũ Hàn nói đùa.

- Anh đẹp trai, đẹp trai nhất à, vậy anh đi câu dẫn mấy em gái kia đi!

Nữ hỏa khổng trường mắt nhìn hắn, âm trầm nói.

Vũ Hàn phảng phất bị khắc chế, vội vàng cười khổ nói:

- Nào dám, nào dám chứ lão bà đại nhân, trong lòng anh chỉ có mình em thôi.
- Được rồi, Vũ Hàn Vũ Dương, hai người đừng náo loạn nữa.

Sắc mặt Lam Nhị ngưng lại, nghiêm túc nói:

- Đợi mười phút nữa, nếu như không tìm được cung tiễn thủ thì thôi, năm người chúng ta tiến vào phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn thôi!

Vũ Hàn và nữ hỏa khổng Vũ Dương giống như nghe được mệnh lệnh lập tức dừng lại, nữ thổ khổng một mực trầm mặc cũng không nhiều lời.

Xuyên qua trạm kiểm soát như đường hầm dài ba mươi mét, Dương An cuối cùng ra khỏi thành, vội vã chạy về phía đông Bạch Vân thành.

96. Chương 96: Di Tích Ngã Nhĩ Đốn

Mặt đông Bạch Vân thành, vừa qua cửa Đông là Khải Linh đại sâm lâm nổi danh.

Khải Linh đại sâm lâm kéo dài theo hướng đông nam, liên miên vô tận. Bạch Vân thành cũng chỉ tiếp xúc với mặt ngoài của Khải Linh đại sâm lâm mà thôi.

Trong cuộc chiến phản loạn ngày trước, Khải Linh đại sâm lâm là quê hương của Tinh linh nhất tộc, sau đại chiến, Tinh Linh tộc không quay lại cố hương mà di dời đến mặt đông của liên minh Quang Minh, xây dựng quê hương mới.

Ngoại vi Khải Linh đại sâm lâm tiếp xúc với Bạch Vân thành có quái vật 3x như báo hay sói, mà hướng đông nam, nơi sâu trong rừng rậm có quái vật 5x xuất hiện, nghe đồn đi xa hơn còn có cả quái 6x thậm chí 7x.

Đương nhiên, đây chỉ là tin đồn, lấy thực lực người chơi hiện tại, căn bản không đi vào sâu đến vậy được.

Cũng có rất nhiều người chơi luyện cấp ở phụ cận Bạch Vân thành khu vực bên ngoài Khải Linh đại sâm lâm. Nhưng nếu nói đến luyện cấp nhanh thì không thể so sánh với bên trong Khải Linh đại sâm lâm như “Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn”.

Sau khi cự tuyệt lời mời tổ đội của Thiên Hành, Dương An một mình chạy vào Khải Linh đại sâm lâm hướng về phía Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn đi tới.

Trên đường thuận tay giết mấy con quái vật như Tiểu Báo, hơn ba mươi phút sau, Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn lơ mờ hiện ra trước mắt Dương An.

Khắp nơi ven đường là rừng rậm xanh um, dưới những tán cây tuy có phần âm u, vẫn mang lại cảm giác thoải mái tự nhiên. Nhưng vừa tiến vào Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn, cảnh vật xung quanh biến chuyển trăm tám mươi độ.

Cây cối thưa thớt, không phải màu xanh mà là màu xám, cả bùn đất cũng thế, phảng phất trải qua thiên hỏa thiêu đốt vậy, không có chút khí tức sinh mạng nào. Vừa bước vào nơi này, lập tức cảm nhận được uy áp vô hình.

Hệ thống: bạn đã tiến vào tầng 1 phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn.

Từ bạn thân Lô Dịch, Dương An biết được phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn chia làm hai tầng, tầng một trên mặt đất là khu vực này đây, phạm vi khá lớn, mà tầng hai là dưới đất.

Dần tới gần, Dương An nhìn thấy không ít đội ngũ đang thành thạo tiêu diệt quái vật Khô Lâu cấp 40. Những đội ngũ này đã chiếm sạch những bãi luyện cấp tốt.

Dương An đương nhiên sẽ không đi cướp bãi quái, có lẽ sẽ có người nghĩ hấn ngay thơ, nhưng đây là nguyên tắc chơi game của hấn.

- Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn quả là điểm nóng, nhanh vậy đã bị chiếm hết, vào tầng 2 xem xem.

Dương An đi tới nơi này giết quái luyện cấp là thứ yếu, hiểu rõ tình huống mới là mục đích trọng yếu của hấn. Thêm nữa hấn cũng nhìn thấy ở tầng 1, mỗi đội ngũ nhiều hoặc ít đều có vài thành viên của gia tộc.

Đương nhiên, nếu như có vị trí giết quái, hấn sẽ không bỏ dở việc luyện cấp.

Cửa vào tầng 2 ở nơi sâu nhất tầng 1, Dương An muốn đi vào không thể không xuyên qua đám lớn người chơi và quái vật.

Nhìn thấy một cung tiễn thủ 3x tiến về phía trước, những người chơi đang vui đầu giết quái không nhận được lướt nhìn, ánh mắt tràn ngập quái dị.

Khu vực luyện cấp 4x xuất hiện người chơi 3x cũng không kỳ quái, những đội ngũ này cũng có một hai 3x, nhưng những kẻ này hoặc là có tiền thuê người kéo hoặc dựa vào quan hệ, mà quan trọng là bọn họ đi theo đội, mà Dương An một mình tiến tới tự nhiên hấp dẫn ánh mắt người khác.

Những người này cũng không sợ Dương An cướp quái, không nói đến việc bọn họ có quan hệ với gia tộc nào đó, chỉ bằng một cung tiễn thủ 3x căn bản không gây nổi sóng gió gì.

Những điểm luyện cấp nóng như Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn đều có quy tắc ngầm, cũng không phải người chơi bình thường có thể tùy ý chen chân.

Gần như là bị những ánh mắt hiếu kỳ, cười nhạo, căm thù ‘bắn chết’, Dương An mới xuyên qua được đám người vào tầng 2.

Đối với những ánh mắt này, Dương An coi như không nhìn thấy.

Cửa vào tầng 2 là một cầu thang, nhìn vào một khoảng tối đen, căn bản không biết hoàn cảnh bên trong.

Không để ý đến ánh mắt những người này, Dương An kiên nghị bước vào cửa tầng 2.

Trước mắt tối sầm rồi vụt sáng, cảnh tượng trước mặt Dương An hoàn toàn chuyển biến, thân ảnh Dương An hiện ra ở tầng 2 Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn.

Tầng 2 hoàn cảnh cũng âm u, chỉ là phạm vi nhỏ hơn nhiều, mà xung quanh không còn cây cối lưa thưa nữa, thay bằng những kiến trúc thật lớn bằng đá hoang phế.

Đúng vậy, là kiến trúc hoang phế!

Giống như một thành thị đã trải qua một hồi đại tai nạn kinh thiên vậy, toàn bộ kiến trúc đều bị phá hủy sụp đổ, trải qua ngàn vạn năm tháng, phần lớn bị vùi sâu vào trong đất, chỉ còn lại một ít gạch tàn ngói vỡ trên mặt đất.

Nhưng mà những ‘Gạch tàn ngói vỡ’ này vô cùng lớn, có cái thậm chí cao hơn năm mươi mét, mà những điểm thấp hơn tạo thành những sườn dốc là những vị trí giết quái tuyệt hảo.

Người chơi chỉ cần thuận theo sườn dốc đi lên chỗ cao, sau đó do người chơi chức nghiệp chiến sĩ hoặc kiếm sĩ chặn trước, đội ngũ phía sau đánh quái, chỉ cần cẩn thận một chút, có thể không ngừng giết quái theo dưới sườn dốc.

Tầng 2 giết quái dễ hơn tầng 1, nhưng vị trí tốt ít hơn nhiều.

Cả tầng 2 cũng chỉ có mười hai mươi ba điểm giết quái, mà những điểm này đều đã bị thành viên chiến minh đặt hết, người chơi phổ thông giết quái ở nơi đó căn bản là tìm chết, trừ khi có ngày nào đó gặp vận may thấy chỗ trống có thể tranh thủ một lúc, hoặc như Dương An, có năng lực nhìn ban đêm, đến tối không có ai đi qua giết quái.

Dương An mới tiến vào tầng 2, lông mày không khỏi nhăn lại, có mùi như thi thể thối rữa giống rất khó ngửi ập đến.

Độ linh mẫn của Dương An là cao nhất, mùi vị ngửi thấy cũng biến thành dày đặc nhất.

- Đây là địa phương quỷ quái gì, mùi hủ thi (xác thối) kinh quá!

Dương An không khỏi thảm mắng.

Bởi vì Nguyệt Ảnh xạ thủ được gia thành sát thương ngoài định mức với vong linh sinh mệnh, cho nên Dương An cũng không tiến vào không ít mộ huyết giết quái, nhưng chưa thấy nơi nào có mùi hủ thi dày như vậy.

Cố nén mùi khó chịu, Dương An dần dần thích ứng, bắt đầu chăm chú quan sát hoàn cảnh xung quanh.

97. Chương 97: Như Hồ Rình Mồi

Hủ Độc Thực Thi Quỷ: cấp 46, HP: 4500.

- Con bà nó, thì ra cái mùi khó ngửi là từ trên người Hủ Độc Thực Thi Quỷ này.

Dương An cau mày thảm mắng.

Tại tầng hai này sản sinh quái cấp 46 Hủ Độc Thực Thi Quỷ, từng đám có từ 7 đến 9 phân bố khắp nơi là vật ưa thích để người chơi lập đội ngũ cày level.

Phạm vi của tầng 2 nhỏ hơn tầng 1 nhiều lắm, Dương An vừa chỉ mới bước tới cửa tầng 2 mà cũng đã thấy rõ tình hình bên trong. Hơn mười đội ngũ chia nhau những sườn dốc tàn tích kia khẩn trương giết quái.

Mà trong mỗi một đội đều có ít nhất 1-2 thành viên thuộc tam đại chiến minh.

Không thể coi tam đại chiến minh như những tiểu gia tộc loại hai loại ba. Ở Bạch Vân thành, cho dù là lời nói của thành viên tam đại chiến minh cũng “nặng” hơn so với người khác, cho nên nơi sản quái tuyệt hảo như vậy dĩ nhiên thành ‘tư gia’ của tam đại chiến minh.

Dương An trong thời gian đánh giá tầng hai thì người chơi bên trong cũng đang đánh giá hắn.

Có thể đến nơi này đánh quái đều là “người quen”, vậy mà hôm nay có một kẻ lạ mặt là Dương An tự nhiên khiến người ta chú ý.

- Nhìn kia, lại là một tên ‘thái điều’ không hiểu quy củ.

- Chắc là tò mò đến ngắm cảnh thôi!

- Ha ha, 9 phần 10 là thế rồi, một tên thái điều 3x không ngắm cảnh chẳng lẽ đến đây giết quái!

- Đúng a, một tên thái điều cung tiễn thủ 3x có thể phá được phòng ngự của quái 46 hay không cũng là cả một vấn đề.

Ở tầng hai di tích Ngã Nhĩ Đốn giết quái người nào mà không phải là cao thủ 4x, cho nên trong mắt họ một cung tiễn thủ 3x như Dương An đích thực là một ‘thái điều’. Quan niệm của bọn hắn là người chơi 3x không thể 1 mình giết được quái 4x, chỉ có điều Dương An không phải cung tiễn thủ 3x bình thường.

Dương An xuất hiện ở đây cũng tạo chút ồn ào, nhưng các đội ngũ này đều không quá để ý, chỉ gán cho cái mác tiểu thái điều đi “ngắm cảnh” mà thôi.

Nhưng mà ...

- Ô, các người xem cái tên “thái điều” kia đang làm gì vậy?

Một người chơi thấy được dị trạng của Dương An nhỏ giọng hô lên.

- Hử! Không phải hấn đi qua cái bãi bên kia chứ, nơi đó tuy rằng chỉ có 3-4 con quái nhưng đối với 1 tên tiểu thái điều thì chết chắc.

Người chơi kia như nhìn trước được viễn cảnh.

- Chờ xem kịch vui thôi!

- Lại một tên nhóc đáng thương!

Dương An cẩn thận vòng qua mấy bầy Hủ Độc Thực Thi Quỷ, vào dò xét trong một góc khá hẻo lánh.

Vừa rồi đánh giá tình huống xung quanh, Dương An đã phát hiện 1 sườn dốc không người. Gần đó lại có 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ không ai đi dẫn.

Tuy rằng chỉ có 4 con nhưng vừa vặn thích hợp cho Dương An, hiếm có một chỗ trống nên Dương An sẽ không bỏ qua.

Nơi đây là do một cột đá thật lớn gãy xuống tạo nên sườn dốc rộng 4 mét dài hơn 30 mét. Tuy rằng khoảng cách hơi ngắn nhưng Hủ Độc Thực Thi Quỷ lực lượng không mạnh, dựa vào hiệu quả đánh lui của Đại Lực Thần Thủ sáo thì chỉ cần cẩn thận một chút là có thể giải quyết được bốn con quái.

Dương An cẩn thận mò mẫm đi vòng qua tránh né quái vật, đồng dạng cố gắng không làm hành động gì gây ra hiểu nhầm muốn cướp quái. Chung quanh hơn mười đội ngũ 4x, có tình huống ngoài ý muốn tùy tiện ném vài chiêu vào thì dù Dương An là chức nghiệp đặc biệt cũng phải chết.

Chứng kiến Dương An “an phận thủ thường”, những người chơi kia cũng không ra tay với hấn.

Nơi này là địa bàn của tam đại chiến minh, nếu một người chơi hay đội ngũ thông thường vào đây dù chỉ giết một ít quái thôi thì cũng sẽ bị tam đại chiến minh đuổi đi. Nhưng bây giờ là một tên cung thủ 3x dù là thả đó thì hấn cũng không sống được nên mọi người cũng không ra tay với tên tiểu “thái điều” này.

Dương An đương nhiên biết các đội ngũ này đang chú ý mình nhưng hấn không để ý tới.

Người ta không trêu chọc mình thì mình cũng không trêu chọc người khác.

Phía trước chính là sườn dốc hình thành từ cột đá kia, mà bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cũng đang di động cách đáy sườn dốc 6 -7 mét.

- Vừa rồi nhìn các đội ngũ chiến đấu, loại quái này chắc có phạm vi cảm ứng khoảng 10 mét, tuy rằng không có cừu hận dây chuyền nhưng đi gần nhau thế cũng nhất định gọi lên cừu hận cho cả 4 con, thêm nữa nơi này không thể thi triển kỹ năng ẩn thân.

Dương An cau mày tự hỏi.

Bây giờ nhiều người như vậy không thể bộc lộ hấn là một cung tiễn thủ có kỹ năng ẩn thân được.

Đột nhiên trông mắt Dương An lay động, mỉm cười vì tìm ra cách giải quyết.

- Mình không thể ẩn thân, nhưng “nó” có thể.

Dương An càng đi đến gần, mấy đội ngũ kia cũng không nhận được giết quái chậm lại chờ xem kịch vui.

Giữ khoảng cách an toàn, Dương An vẫn tiếp tục đi tới.

“Phần phạt ~ ”

Dương An giả vờ lơ đãng tung mép áo choàng đen lên.

Trong khoảng thời gian chớp mắt, một “vật nhỏ” màu lục trên vai trái hấn đã biến mất.

“Vật nhỏ” này đương nhiên là Lý Nhĩ Tư chi nhân.

Có Dương An ‘lơ đãng’ che dấu, mà bản thân Lý Nhĩ Tư chi nhân rất nhỏ nên người sẽ không phát hiện ra được.

Sau khi ẩn hình, Lý Nhĩ Tư chỉ nhả bật hai cánh nhỏ ra, dưới không chế của Dương An mà bay ra ngoài.

Dương An lại giở chiêu cũ, giống như lần trước dụ phần lớn Tang Thi Cơ Giới đi mà áp dụng cho đám Hủ Độc Thực Thi Quỷ, tạo cơ hội thuận lợi để hấn tiến lên sườn dốc mượn địa hình giết quái.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhả ẩn hình thì ngay cả kỹ năng Nguyệt Độc cấp 7 của Dương An cũng nhìn không ra, huống chi là lũ chỉ số thông minh thấp, còn không có kỹ năng phá giải như Hủ Độc Thực Thi Quỷ này.

“Phanh ~ phanh ~ phanh ~ phanh ~ ”

Bốn âm thanh rất nhỏ vang lên, bốn cái đầu như đầu heo của Hủ Độc Thực Thi Quỷ đã bị đánh trúng, chúng còn chưa biết chuyện gì xảy ra nhưng cảm thấy đầu hơi đau như bị cục đá nhỏ bắn trúng vậy, mà lại không có một tí thương tổn.

Gãi gãi cái đầu bị đánh, Hủ Độc Thực Thi Quỷ lại đi qua lại như thường.

Mười mấy đội ngũ kia tuy đều lưu ý Dương An nhưng cũng không phát hiện ra điều gì bất thường.

98. Chương 98: Hiệu Quả Kinh Ngạc Của ‘sườn Dốc’

Lý Nhĩ Tư chỉ nhả ‘tinh quý’ như thế, Dương An đương nhiên luyện tiếu lấy nó toàn lực đi và chạm Hủ Độc Thực Thi Quỷ, chẳng may nó bị hư hao, chỉ sợ ngay cả Địa Tinh Cấp Cát ở Hắc Thạch trấn cũng chưa chắc có thể sửa chữa.

Bởi vậy, Dương An cũng chỉ là không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhả nhẹ nhàng và chạm, khiến cho quái vật chú ý như vậy đủ rồi.

Va chạm nhỏ không đáng kể, 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ rất nhanh lại hồi phục trạng thái di động.

Dương An đã sớm dự đoán được sẽ không dễ dàng như vậy một lần thành công, tiếp tục không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhả đi đụng Hủ Độc Thực Thi Quỷ, hơn nữa sau khi đụng trúng còn có tình lộ ra bóng dáng, hấp dẫn chú ý của quái vật.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhả ẩn hình không giống kỹ năng ẩn thân của người chơi ở chỗ không cần thời gian cooldown, chỉ cần Dương An đủ mana, tùy thời có thể khiến nó ẩn hình. Lý Nhĩ Tư chỉ nhả chỉ lớn bằng quả bóng bàn vừa hiện rồi biến mất, xa xa đội ngũ người chơi rất khó chú ý tới.

Trải qua bốn năm lần không chế va chạm, Hủ Độc Thực Thi Quỷ chỉ số thông minh thấp cũng chú ý tới ‘con ruồi đáng chết’ kia. Lửa giận dâng lên, 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cùng nhau chụp vào không trung, ý đồ muốn ‘đập chết ruồi’.

- Thành!

Thấy Lý Nhĩ Tư chỉ nhả rốt cục thành công khiến cho 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ chú ý, Dương An mỉm cười, tiếp tục kiên nhẫn không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhả một bên bay là là, một bên dẫn 4 con quái về nơi dự tính.

Bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ dưới Lý Nhĩ Tư chỉ nhả hấp dẫn, chậm rãi rời khỏi vị trí cũ.

- Này, các người xem, sao 4 con quái kia lại tự đi đi nhỉ?

Trong mấy đội ngũ có tiếng kinh hô.

- Ủ, thật quái, tại thái độ kia sao?

- Hấn ở đằng kia có dám xông lên sườn dốc đâu... Hử, sao giờ lại mò lên rồi?

Trong lúc nhất thời, mấy đội ngũ một bên giết quái, một bên chờ xem kịch vui cũng kinh ngạc. Vốn bọn họ là muốn nhìn Dương An bị 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ đuổi giết chà đạp như thế nào. Cho dù đội ngũ bọn hấn có tới 6-7 người 4x cũng phải cẩn thận dắt quái lùi ra khỏi phía dưới ‘sườn dốc’ rồi mới có thể xông lên trước lợi dụng địa hình đánh lại.

Những người này vốn cho rằng cung tiễn thủ thái điều 3x kia nhất định bị 4 con quái đuổi cong đít, thế mà giờ cả 4 con lại lỳ kỳ ‘tự động tránh ra’.

Trong mấy đội ngũ này không thiếu người ánh mắt sắc bén, cũng nhìn ra đây nhất định là thủ đoạn của ‘thái điều’ kia, có điều không đoán nổi rốt cục là thủ đoạn gì.

Những người đó cũng bởi vậy mà xem Dương An cao hơn vài phần. Có điều thái điều vẫn là thái điều, muốn giết quái 4x, lại còn là Hủ Độc Thực Thi Quỷ có công kích độc tố đặc thù tuyệt đối là không thể nào.

Men theo sườn dốc tạo từ cột đá không trơn vụn, Dương An lấy bộ pháp nhẹ nhàng, dễ dàng xông lên đỉnh cao nhất.

Sườn dốc này vốn là một cột đá lớn hình vuông dài khoảng 30 mét đổ xuống tạo thành, đỉnh dốc cách mặt đất chỉ có 7 mét, độ dốc không lớn, Dương An có thể dễ dàng xông lên trước, thì quái vật cũng như thế.

Đây thật là cái bãi quái cùi nhất tầng 2 di tích Ngã Nhĩ Đốn, nếu ‘sườn dốc’ có thể dài gấp đôi, cao gấp đôi, vậy tuyệt hảo.

Hiện tại chỉ có thể làm hết sức.

Dương An đứng vững đầu trận tuyến chuẩn bị xong, Lý Nhĩ Tư chi nhãn vẫn dẫn dụ quái vật ‘Sư ~’ một cái ẩn hình biến mất.

Bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ mất đi mục tiêu, lửa giận không được phát tiết, liền vung trảo đánh lung tung lên trời, phần nộ gào thét liên tục.

“Ông ~ ông ~ ...”

Lý Nhĩ Tư chi nhãn một lần nữa bay trở về vai trái Dương An, nó coi như là hoàn thành nhiệm vụ, bất quá Dương An còn không nôn nóng dẫn quái.

Hiện tại 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ lửa giận bốc lên, cũng không biết có thể sinh ra cừu hận dây chuyền hay không, tuy rằng quái vật vong linh cấp 46 không có bao nhiêu uy hiếp với Dương An, nhưng cẩn thận không thừa.

Mất đi mục tiêu, chỉ chốc lát sau, bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cũng yên tĩnh trở lại, di động quanh phạm vi hiện tại.

- Bắt đầu được rồi!

Dương An ánh mắt ngưng tụ, tự tin mỉm cười.

Tay trái nắm chặt Tự Nhiên chi cung, tay phải cài lên Lạc Nguyệt tiễn.

Lắp tên, giương cung, nhắm.

Động tác lưu loát vô cùng, như mây trôi nước chảy!

“Sư ~”

Tân Nguyệt tiễn đột nhiên bắn ra, mũi tên nháy mắt liền trúng mục tiêu là cái đầu một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Dương An bởi vì không muốn khiến cho quá nhiều người chú ý nên không đeo Hồ Vương diện giáp, bất quá bằng vào kỹ thuật cùng kinh nghiệm của hắn thì nhắm nhược điểm của mục tiêu không khó.

Con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cứ lượn lờ không mục đích, cho tới khi bị mũi tên bắn vào đầu mới giật mình, cừu hận dâng lên, nhưng ngay lúc này một cỗ lực lượng mạnh mẽ như trâu điên húc thẳng vào mặt nó, khiến nó người vô lực bị đẩy bay ra nửa mét.

Hiệu quả mạnh mẽ đánh lui phát động!

Một con số 510 đỏ chói bay lên từ đầu Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Một kích thành công, Dương An cũng không tiếp tục công kích, chờ con Hủ Độc Thực Thi Quỷ kia bò lên sườn dốc, như vậy mới có thể thử nghiệm chính xác.

Bị mãnh lực đánh lui, Hủ Độc Thực Thi Quỷ mất nửa giây mới đứng vững, sau đó mới hướng về Dương An rống giận đui đét lên. Hai cái chân thối rửa của nó không nhanh, động tác cũng không linh hoạt, leo lên sườn dốc dĩ nhiên không thoải mái như Dương An.

Thấy Hủ Độc Thực Thi Quỷ bò lên, Dương An lại căng cung công kích.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~ ”

Tốc độ bắn 4 mũi tên mỗi giây, Tân Nguyệt tiến trút xuống như mưa.

Tỷ lệ gây ra mạnh mẽ đánh lui vốn rất cao, lại thêm tốc độ bắn cũng khủng, mãnh mẽ đánh lui càng dễ xuất hiện.

Lại một con số 510 điểm sát thương dâng lên, mà nương theo sau còn có hiệu quả mạnh mẽ đánh lui.

Dương An nhắm chính là đầu của Hủ Độc Thực Thi Quỷ, cơ thể cân bằng phải nói đến đầu, lại thêm ‘Sườn dốc’ này đặc thù địa hình, Hủ Độc Thực Thi Quỷ cước bộ lao đảo giờ thêm mất đi trọng tâm, lảo đảo xuống sườn dốc.

- Ô, thật không ngờ! Hóa ra ‘Mạnh mẽ đánh lui’ phối hợp địa hình như vậy có thể phát huy hiệu quả hoàn mỹ như thế!

Nhìn thấy Hủ Độc Thực Thi Quỷ lảo đảo xuống sườn dốc, Dương An cũng có chút ngoài ý muốn, không nhận được hai mắt tỏa sáng.

- Địa hình sườn dốc có hiệu quả như vậy, một lần hẳn có thể giết 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Dương An trầm suy tính.

Hủ Độc Thực Thi Quỷ lảo đảo xuống sườn dốc, mãi lúc sau mới đứng lên cách chỗ cũ 5 mét.

Mạnh mẽ đánh lui liên tiếp phát ra, Dương An cũng chỉ dùng kỹ năng Tân Nguyệt tiến liền để dàng đem một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ bắn chết đứng dưới sườn dốc.

Thành quả chiến đấu phi thường tuyệt vời, ngay cả Dương An cũng có chút ngoài dự kiến.

Đương nhiên, đây chỉ là đối mặt một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ mới có thể hoàn mỹ như thế, nếu một lần tới 4 con thì khác rồi.

Chỉnh lý lại trạng thái, Dương An không đi xuống nhặt chiến lợi phẩm rơi ra mà tiếp tục dẫn quái, lần này muốn đem cả 3 con còn lại dẫn tới, chắc chắn sẽ không nhẹ nhàng như vậy.

99. Chương 98: Hiệu Quả Kinh Ngạc Của ‘sườn Dốc’

Lý Nhĩ Tư chỉ nhận ‘tinh quý’ như thế, Dương An đương nhiên luyện tiếu lấy nó toàn lực đi và chạm Hủ Độc Thực Thi Quỷ, chẳng may nó bị hư hao, chỉ sợ ngay cả Địa Tinh Cấp Cát ở Hắc Thạch trấn cũng chưa chắc có thể sửa chữa.

Bởi vậy, Dương An cũng chỉ là khống chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhận nhẹ nhàng va chạm, khiến cho quái vật chú ý như vậy đủ rồi.

Va chạm nhỏ không đáng kể, 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ rất nhanh lại hồi phục trạng thái di động.

Dương An đã sớm dự đoán được sẽ không dễ dàng như vậy một lần thành công, tiếp tục khống chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhận đi đụng Hủ Độc Thực Thi Quỷ, hơn nữa sau khi đụng trúng còn cổ tình lộ ra bóng dáng, hấp dẫn chú ý của quái vật.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhận ẩn hình không giống kỹ năng ẩn thân của người chơi ở chỗ không cần thời gian cooldown, chỉ cần Dương An đủ mana, tùy thời có thể khiến nó ẩn hình. Lý Nhĩ Tư chỉ nhận chỉ lớn bằng quả bóng bàn vừa hiện rồi biến mất, xa xa đội ngũ người chơi rất khó chú ý tới.

Trải qua bốn năm lần khổng chế va chạm, Hủ Độc Thực Thi Quỷ chỉ số thông minh thấp cũng chú ý tới ‘con ruồi đáng chết’ kia. Lửa giận dâng lên, 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cùng nhau chộp vào không trung, ý đồ muốn ‘đập chết ruồi’.

- Thành!

Thấy Lý Nhĩ Tư chi nhãn rốt cục thành công khiến cho 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ chú ý, Dương An mỉm cười, tiếp tục kiên nhẫn khổng chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn một bên bay là là, một bên dẫn 4 con quái về nơi dự tính.

Bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ dưới Lý Nhĩ Tư chi nhãn hấp dẫn, chậm rãi rời khỏi vị trí cũ.

- Nay, các người xem, sao 4 con quái kia lại tự đi nhỉ?

Trong mấy đội ngũ có tiếng kinh hô.

- Ủ, thật quái, tại thái điều kia sao?

- Hẳn ở đằng kia có dám xông lên sườn dốc đầu... Hử, sao giờ lại mò lên rồi?

Trong lúc nhất thời, mấy đội ngũ một bên giết quái, một bên chờ xem kịch vui cũng kinh ngạc. Vốn bọn họ là muốn nhìn Dương An bị 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ đuổi giết chà đạp như thế nào. Cho dù đội ngũ bọn hắn có tới 6-7 người 4x cũng phải cẩn thận dắt quái lùi ra khỏi phía dưới ‘sườn dốc’ rồi mới có thể xông lên trước lợi dụng địa hình đánh lại.

Những người này vốn cho rằng cung tiễn thủ thái điều 3x kia nhất định bị 4 con quái đuổi cong đít, thế mà giờ cả 4 con lại ly kỳ ‘tự động tránh ra’.

Trong mấy đội ngũ này không thiếu người ánh mắt sắc bén, cũng nhìn ra đây nhất định là thủ đoạn của ‘thái điều’ kia, có điều không đoán nổi rốt cục là thủ đoạn gì.

Những người đó cũng bởi vậy mà xem Dương An cao hơn vài phần. Có điều thái điều vẫn là thái điều, muốn giết quái 4x, lại còn là Hủ Độc Thực Thi Quỷ có công kích độc tố đặc thù tuyệt đối là không thể nào.

Men theo sườn dốc tạo từ cột đá không trơn vụn, Dương An lấy bộ pháp nhẹ nhàng, dễ dàng xông lên đỉnh cao nhất.

Sườn dốc này vốn là một cột đá lớn hình vuông dài khoảng 30 mét đổ xuống tạo thành, đỉnh dốc cách mặt đất chỉ có 7 mét, độ dốc không lớn, Dương An có thể dễ dàng xông lên trước, thì quái vật cũng như thế.

Đây thật là cái bãi quái cùi nhất tầng 2 di tích Ngã Nhĩ Đốn, nếu ‘sườn dốc’ có thể dài gấp đôi, cao gấp đôi, vậy tuyệt hảo.

Hiện tại chỉ có thể làm hết sức.

Dương An đứng vững đầu trận tuyến chuẩn bị xong, Lý Nhĩ Tư chi nhãn vẫn dẫn dụ quái vật ‘Sưu ~’ một cái ẩn hình biến mất.

Bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ mất đi mục tiêu, lửa giận không được phát tiết, liền vung trảo đánh lung tung lên trời, phần nộ gào thét liên tục.

“Ông ~ ông ~ ...”

Lý Nhĩ Tư chi nhãn một lần nữa bay trở về vai trái Dương An, nó coi như là hoàn thành nhiệm vụ, bắt quá Dương An còn không nôn nóng dẫn quái.

Hiện tại 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ lửa giận bốc lên, cũng không biết có thể sinh ra cừu hận đây chuyện hay không, tuy rằng quái vật vong linh cấp 46 không có bao nhiêu uy hiếp với Dương An, nhưng cẩn thận không thừa.

Mất đi mục tiêu, chỉ chốc lát sau, bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cũng yên tĩnh trở lại, di động quanh phạm vi hiện tại.

- Bắt đầu được rồi!

Dương An ánh mắt ngưng tụ, tự tin mỉm cười.

Tay trái nắm chặt Tự Nhiên chi cung, tay phải cài lên Lạc Nguyệt tiễn.

Lắp tên, giương cung, nhắm.

Động tác lưu loát vô cùng, như mây trôi nước chảy!

“Sưu ~ ”

Tân Nguyệt tiễn đột nhiên bắn ra, mũi tên nháy mắt liền trúng mục tiêu là cái đầu một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Dương An bởi vì không muốn khiến cho quá nhiều người chú ý nên không đeo Hổ Vương diện giáp, bắt quá bằng vào kỹ thuật cùng kinh nghiệm của hắn thì nhắm nhược điểm của mục tiêu không khó.

Con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cứ lượn lờ không mục đích, cho tới khi bị mũi tên bắn vào đầu mới giật mình, cừu hận dâng lên, nhưng ngay lúc này một cỗ lực lượng mạnh mẽ như trâu điên húc thẳng vào mặt nó, khiến nó người vô lực bị đẩy bay ra nửa mét.

Hiệu quả mạnh mẽ đánh lui phát động!

Một con số 510 đỏ chói bay lên từ đầu Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Một kích thành công, Dương An cũng không tiếp tục công kích, chờ con Hủ Độc Thực Thi Quỷ kia bò lên sườn dốc, như vậy mới có thể thử nghiệm chính xác.

Bị mãnh lực đánh lui, Hủ Độc Thực Thi Quỷ mất nửa giây mới đứng vững, sau đó mới hướng về Dương An rống giận điên cuồng. Hai cái chân thối rửa của nó không nhanh, động tác cũng không linh hoạt, leo lên sườn dốc dĩ nhiên không thoải mái như Dương An.

Thấy Hủ Độc Thực Thi Quỷ bò lên, Dương An lại căng cung công kích.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~ ”

Tốc độ bắn 4 mũi tên mỗi giây, Tân Nguyệt tiễn trút xuống như mưa.

Tỷ lệ gây ra mạnh mẽ đánh lui vốn rất cao, lại thêm tốc độ bắn cũng khủng, mãnh mẽ đánh lui càng dễ xuất hiện.

Lại một con số 510 điểm sát thương dâng lên, mà nương theo sau còn có hiệu quả mạnh mẽ đánh lui.

Dương An nhắm chính là đầu của Hủ Độc Thực Thi Quỷ, cơ thể cân bằng phải nói đến đầu, lại thêm ‘Sườn dốc’ này đặc thù địa hình, Hủ Độc Thực Thi Quỷ cước bộ lảo đảo giờ thêm mất đi trọng tâm, lảo đảo sườn dốc.

- Ô, thật không ngờ! Hóa ra ‘Mạnh mẽ đánh lui’ phối hợp địa hình như vậy có thể phát huy hiệu quả hoàn mỹ như thế!

Nhìn thấy Hủ Độc Thực Thi Quỷ lảo đảo sườn dốc, Dương An cũng có chút ngoài ý muốn, không nhận được hai mắt tỏa sáng.

- Địa hình sườn dốc có hiệu quả như vậy, một lần hắn có thể giết 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Dương An trầm suy tính.

Hủ Độc Thực Thi Quỷ lảo đảo sườn dốc, mỗi lúc sau mới đứng lên cách chỗ cũ 5 mét.

Mạnh mẽ đánh lui liên tiếp phát ra, Dương An cũng chỉ dùng kỹ năng Tân Nguyệt tiễn liền dễ dàng đem một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ bắn chết đứng dưới sườn dốc.

Thành quả chiến đấu phi thường tuyệt vời, ngay cả Dương An cũng có chút ngoài dự kiến.

Đương nhiên, đây chỉ là đối mặt một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ mới có thể hoàn mỹ như thế, nếu một lần tới 4 con thì khác rồi.

Chỉnh lý lại trạng thái, Dương An không đi xuống nhặt chiến lợi phẩm rơi ra mà tiếp tục dẫn quái, lần này muốn đem cả 3 con còn lại dẫn tới, chắc chắn sẽ không nhẹ nhàng như vậy.

100. Chương 99: Kinh Diễm Tuyệt Luân

Một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cấp 46 hoàn toàn bị phong bế dưới ‘sườn dốc’, Dương An cũng cảm thấy bất ngờ, mạnh mẽ đánh lui lại có thể tạo ra hiệu quả kinh ngạc như vậy.

- Sau này lại có thêm một loại địa hình đi giết quái!

Dương An không khỏi trầm nghĩ, sau đó khôi phục bình tĩnh, đem 3 con quái còn lại kéo tới.

Nhưng Nhưng mà lúc này, chung quanh mười mấy đội ngũ đang giết Hủ Độc Thực Thi Quỷ cấp 46 cũng xông xáo hết lên, chính Dương An còn cảm thấy kinh ngạc vì mình, vậy thì bọn hắn là chán kinh rồi. Một cung tiền thủ 3x vốn bị coi là ‘Thái điều’ lại có thể hoàn toàn phong bế quái vật cấp 46, rõ ràng đã vượt ra khỏi nhận biết của bọn hắn.

Đừng nói là một cung tiền thủ 3x, cho dù là cao thủ 4x cũng không thể một mình thoải mái phong bế Hủ Độc Thực Thi Quỷ như thế.

Bọn hắn từ đầu chí cuối đều đợi xem ‘Thái điều’ kia bị ngược đãi, thế nhưng giờ này mặt trên ‘sườn dốc’ kia lại giống như bôi mỡ, Hủ Độc Thực Thi Quỷ mới bước lên vài bước liền lăn xuống, căn bản không uy hiếp nổi cung tiền thủ trên đỉnh sườn dốc.

Mười mấy đội ngũ đều nghị luận sôi nổi, rất nhiều người nghĩ mãi mà không rõ nguyên nhân trong đó.

- WTF? Chúc nghiệp cung tiền thủ 3x từ khi nào trở nên biến thái như vậy chứ!

Đã bắt đầu có người sợ hãi than.

- ‘Thái điều’ này hẳn là có kỹ năng đặc thù, hoặc tràn bị đặc thù gì đó, khiến mũi tên của hắn có hiệu quả tương tự kỹ năng va chạm của chúc nghiệp chiến sĩ.

Đương nhiên, cũng có người ánh mắt sắc bén nhìn ra một tia đầu mối.

Tại nơi này Dương An hiện vẫn là hình tượng của một ‘Thái điều’ 3x, nhưng ‘Thái điều’ đã trở nên không hề đơn giản, có mấy người ánh mắt đặc biệt lợi hại nhìn không chớp tới Dương An, trong mắt ẩn chứa đủ loại ý vị.

Dương An không hề để ý, tâm tư hắn đã hoàn toàn vùi vào 3 con quái kia.

Người có tâm tự nhiên ý thức được thực lực cùng tiềm lực tương lai của Dương An, đây đều là người của tam đại chiến minh, gặp được loại ‘nhân tài’ như Dương An bọn hắn cũng có hai loại phương thức, một là mượn sức hắn, trở thành thành viên chiến minh, nếu phương thức này thất bại, thì cách thứ hai chính là thừa dịp hắn còn non mà bóp chết.

Đương nhiên, trên đời có người tinh mắt, cũng có kẻ thiển cận luôn tự cho là đúng, bọn hắn cho rằng ‘Thái điều’ nhất định là vận khí trùng hợp mà thôi.

Đối với hết thảy những điều này, Dương An cũng đều mặc kệ.

Đã kéo được cả 3 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ còn lại, một lần đối mặt 3 con quái 4x, dĩ nhiên không thể giống như vừa rồi chỉ dựa vào Tân Nguyệt tiền, còn phải phối hợp các loại kỹ năng khổng chế cùng công kích sát thương mới được.

‘Sườn dốc’ rộng gần 4 mét, đủ để 3 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cùng song song bò lên, hiện tại Dương An cần nhất là bảo trì tuyệt đối bình tĩnh, một khi đầu trận tuyến rối loạn, sẽ dễ dàng bị quái vật nhân cơ hội xông lên, nơi này nhỏ hẹp, với việc né tránh của cung tiền thủ là phi thường bất lợi.

May mắn là Dương An cực kỳ quật cường với việc bảo trì bình tĩnh.

Ba con Hủ Độc Thực Thi Quỷ đã bắt đầu hiện lên ‘sườn dốc’, Dương An ánh mắt ngưng tụ, ‘Phanh ~’ một tiếng dây cung bật mạnh, Hoàn Túc Tiền lặng yên không một tiếng động bắn ra.

Hoãn Tốc Tiến cấp 10 lột xác có được hiệu quả chậm tốc quần thể trong 5 giây.

Hủ Độc Thực Thi Quỷ tốc độ vốn chậm lại thêm dính Hoãn Tốc Tiến, tựa như chân của chúng nó đeo thêm chì, bước đi gian nan.

Thời gian 5 giây đủ cho Dương An tấn công mấy lượt.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ”

Ba mũi Tân Nguyệt tiến cơ hồ là đồng thời bắn ra, phân biệt chuẩn xác 3 cái đầu của 3 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ đầu.

“Băng ~ băng ~ băng ~ ”

Ba con Hủ Độc Thực Thi Quỷ đồng thời bốc lên 150 điểm sát thương, trong đó 2 con bị đánh lui lặn xuống ‘sườn dốc’.

Tuy rằng xạ kích phân tán, nhưng tỷ lệ gây ra mạnh mẽ đánh lui vẫn cao như cũ.

Hai lần đến mặt đất, còn một con thì bò được lên thêm 2, 3 mét, bây giờ là một đối một.

Dương An cũng không muốn biểu hiện hết thực lực của chính mình dưới nhiều con mắt như vậy, thu lại hầu hết kỹ năng đẳng cấp cao, chỉ tiếp tục bạo phát Tân Nguyệt tiến cũng có thể ứng phó rồi.

Thừa dịp một đối một, Dương An đẩy nhanh tốc độ bắn cung, biến thành 5 mũi mỗi giây.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ... ”

Năm mũi Tân Nguyệt tiến liên tiếp bắn ra, nhanh như sao băng.

Thành viên tam đại chiến minh trong tầng 2 này cũng thấy hoa cả mắt, bọn hắn không có nhiều cơ hội có thể chứng kiến ‘Tốc độ bắn cung’ nhanh như vậy, trong bọn hắn không thiếu cao thủ, nhưng nếu là cao thủ tinh anh thì bọn hắn còn xa xa không đạt.

Nếu để cho bọn hắn biết 5 mũi tên mỗi giây còn không phải cực hạn của Dương An, thì không hiểu sẽ bị dọa thành như thế nào, liệu còn xem Dương An chỉ là một ‘thái điều’ 3x?

Từ khi được Vũ Nguyệt chỉ điểm, lĩnh ngộ tinh túy ‘Thân tùy ý động, ý phát ra trước’, kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ cũng bị kích hoạt, rất nhanh tăng lên, hiện tại là cấp 5 giống hai kỹ năng trụ cột kia.

Tốc độ bắn cung của Dương An giờ tiếp cận 7 mũi tên mỗi giây, cho dù so sánh trong số cung tiễn thủ 4x cũng là có một không hai.

Hủ Độc Thực Thi Quỷ máu mỏng phòng yếu, tốc độ không nhanh, chỉ trông vào công kích độc tố đặc thù, có điều tầm bắn công kích độc tố cũng chỉ có 5 mét, không bị gần người sẽ không có bao nhiêu uy hiếp, hơn nữa trời sinh bị Dương An là Nguyệt Ảnh xạ thủ khắc chế, cuối cùng kết quả tự nhiên là bị ngược đãi.

Con Hủ Độc Thực Thi Quỷ kia liền trúng 5 mũi tên, cộng thêm công kích phía trước, HP chỉ có 4500 đã bị xoá sạch hơn phân nửa, hơn nữa còn gây ra mạnh mẽ đánh lui, lại lặn xuống, Dương An bổ khuyết thêm vài tên nữa liền dễ dàng đem nó giải quyết.

Lúc này, hai con Hủ Độc Thực Thi Quỷ lặn xuống ban đầu tiếp tục bắt đầu ‘bám riết không tha’ lấy Dương An.

Đáng tiếc, hai con Hủ Độc Thực Thi Quỷ còn bị vây trong trạng thái chậm tốc này tiếp tục ‘giây dụa’ cũng chỉ là uống công.

Cuối cùng hai Hủ Độc Thực Thi Quỷ lại tiếp tục bị hoàn toàn phong bế dưới ‘sườn dốc’.

‘Sườn dốc’ này giống như là trận địa kháng Nhật năm đó (một kiểu đánh của khựa với Nhật Bản hồi chiến tranh), Dương An ở trên mặt đất đánh lên địch nhân, địch nhân cũng không thể nào đột phá.

Giải quyết xong 3 con quái vật, Dương An liền đi xuống nhặt vật phẩm tuôn ra.

Mặc dù có Tự Động Nhặt Trang Bị, nhưng Dương An cũng không muốn bại lộ ra.

Tầng 2 di tích Ngã Nhĩ Đốn này chính là một bản đồ phó bản, nơi này quái vật chẳng những exp phong phú, mà tỷ lệ rơi đồ lại cao, trừ hơn 20 tiền vàng, còn có một kiện lam trang cấp 46, sau khi thi triển Nguyệt Độc xem xét qua, Dương An lập tức ném vào hành trang.

Cuối cùng thu thập xong, Dương An một lần nữa đi lên đỉnh sườn dốc, chờ đợi nhóm quái vật tiếp theo sinh mới.

Qua một phút đồng hồ, 4 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ chậm rãi hiện ra, Dương An lại bắt đầu màn ‘biểu diễn’ kia kinh diễm tuyệt luân.

Mười mấy đội ngũ người chơi ở tầng 2, vô luận là tinh mắt, hay vẫn đang cho rằng Dương An là gặp vận, đều trợn mắt há hốc mồm, màn ‘biểu diễn’ kia, đủ xứng cái danh kinh diễm tuyệt luân.

Mà đúng lúc này, cửa ra vào tầng 2 nhấp nháy hào quang, lại có người chơi vào được, hơn nữa còn là một đội 5 người.

Nếu Dương An bây giờ nhìn tới, sẽ nhận ra cái đội ngũ kia, người dẫn đầu chính là thú huyết cuồng chiến sĩ đã gặp trong thành Thiên Hành!

101. Chương 100: Cướp

Tầng hai phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn, vị trí cửa ra lúc này bỗng sáng lên, lập tức năm người chơi trang bị hoàn mỹ 4x lục tục đi tới.

Hai nam ba nữ, đương nhiên đó là đội ngũ của thú huyết cuồng chiến sĩ Thiên Hành mà Dương An đã gặp qua.

Đội ngũ này có thể nói là người quen cũ của nơi này, vừa mới xuất hiện, đã có rất nhiều người chơi quay tới rôm rả chào hỏi.

- Lam Nhị, Thiên Hành, hôm nay đến trễ thế, vị trí của các người đều bị tên tiểu tử ‘Thiết Đầu’ kia chiếm rồi đấy!

Một gã người chơi trên ngực đeo một huy chương Lam Sắc Quân Dao cười cười trêu đùa.

Thiên Hành cũng cười cười, đáp lại nói :

- Ha ha, xảy ra chút chuyện cho nên mới tới chậm chút thôi.

Mặc dù vị trí giết quái bị chiếm, Thiên Hành cũng phản ứng không nhiều lắm, giống như không để vấn đề này trong lòng.

Mà Lam Nhị bên người Thiên Hành thì không nói gì, một bộ hòa nhã mỉm cười nhìn sang vị trí bọn hắn bình thường hay chiếm, thì thấy một thuần giáp chiến sĩ thân hình khôi ngô đầu trọc bóng loáng đang cố gắng chống đỡ năm sáu con quái vật, phía sau thì có ba nguyên tố thao khống sư cùng một quang minh mục sư, còn có thêm một đạo tặc. Năm người chơi phía sau đều là người chơi thông thường, chỉ có cái tên thuần giáp chiến sĩ đầu trọc trước ngực mới đeo một cái huy chương hình huyết sắc u linh.

Huy chương huyết sắc u linh này chính là Hắc Ám Thị Huyết tộc chương của Hắc Ám Thị Huyết trong tam đại chiến minh.

Tên thuần giáp chiến sĩ đầu trọc này rõ ràng chính là một thành viên của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh.

- Ô, lần này Vô Song tiểu muội không có tới a!

Người chơi Lam Sắc Quân Dao vô cùng quen thuộc đội ngũ này, lúc này lại nói tiếp.

- Đành chịu thôi, chúng ta đi trước đã.

Thiên Hành vừa nói, liền dẫn mấy đồng đội hướng về bên trong đi đến.

- Ô, nhanh như vậy đã đi rồi, còn muốn nói cho hắn biết ngày hôm nay nơi này có ‘Thái điều’ thú vị kia.

Người chơi kia lắc lắc đầu, lại tiếp tục vùi đầu vào việc giết quái.

Một đường đi qua, rất nhiều người chơi sôi nổi chào hỏi, từ đây có thể thấy được địa vị của đội ngũ Thiên Hành ở nơi đây.

Cũng không biết là trùng hợp hay thế nào, mà tất cả người chơi đều trước chào Lam Nhị mới chào Thiên Hành, có điều đáp lại cũng chỉ có mỗi Thiên Hành.

Bọn họ lúc này tới gần trung tâm tầng hai, nơi này một lần nãy sinh 10 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ, tại tầng hai này là nơi giết quái hạng nhất hạng nhì.

- Thiết Đầu, cho người một phút đồng hồ!

Thiên Hành hướng về Thiết Đầu la lớn, ngữ khí bình thản, nhưng lại giống như ra lệnh, không chút nể nang.

- Tốt tốt, Thiên Hành đại ca, chúng ta lập tức đi ngay.

Thiết Đầu cười nói, có điều ngược lại sắc mặt lại trầm xuống, hẳn là rất không hài lòng, chỉ có điều lại vô pháp chống cự, hẳn chỉ là một thành viên hạng hai trong ‘Hắc Âm Thị Huyết’, cũng là bởi vì chút quan hệ cùng một tên thành viên trung tâm trong chiến minh, mới có tư cách đến nơi đây giết quái, mà bên kia ‘Lam Nhị’ chính là một kẻ chọc không được, hẳn không dám đắc tội.

Chỉ một câu nói là có thể đem chiến minh đội ngũ thành viên đuổi đi, Thiên Hành mang theo mấy đồng đội thối lui đến một cái khu vực an toàn, chờ bọn Thiết Đầu rút khỏi.

- Thiên Hành đại ca, anh xem bên kia!

Từ lúc tiến vào tầng hai Lam Nhị vẫn luôn ngậm chặt miệng bỗng nhiên chỉ vào một góc hẻo lánh nói.

Thiên Hành cùng mấy đồng đội khác đều nhìn qua.

Ngoại trừ Thiên Hành cùng Lam Nhị, ba đồng đội khác đều là trợn mắt há hốc mồm, giống như thấy cái gì đó vô cùng khiếp sợ.

Đúng vậy, bọn hắn nhìn qua chính là Dương An đang “biểu diễn” giết quái.

Dương An hiện đang đối mặt với bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Liên tục công kích bốn con quái vật, tỷ lệ gây ra mạnh mẽ đánh lui vẫn rất cao, cơ hồ vài lần bắn tên sẽ xuất hiện nhưng hiệu quả không cao như vừa rồi.

Dưới mưa tên, bên trong bốn con quái vật liền có một con bị bắn lặn xuống, nhưng lúc sau lại bò lên, Dương An đánh lui cũng chỉ là lặn xuống ba bốn mét liền dừng lại, cũng không phải là một đường lặn đến đáy.

Dương An cũng hiểu được đây là hợp tình hợp lý, bằng không hẳn sẽ trở nên rất bá đạo, hệ thống chắc là sẽ không cho phép tồn tại như vậy.

May mắn Hoàn Túc tiền của Dương An có hiệu quả chậm tốc quần thể, cộng thêm cấp độ của mấy kỹ năng cung tiễn thủ đều tương đối cao, ngẫu nhiên bị một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ đột phá xông lên cũng chỉ là hữu kinh vô hiểm.

Mặc dù có chút miễn cưỡng, nhưng Dương An vẫn có thể một mình đối phó với bốn con quái vật cấp 46.

Bất quá đây cũng là do Dương An tận lực ẩn dấu thực lực, kỹ năng Nguyệt Ảnh cũng chỉ dùng một đòn Tân Nguyệt tiễn.

Một hồi lâu, mấy đồng đội ngũ Thiên Hành mới hồi phục lại tinh thần.

- A! Cung tiễn thủ này giống như vừa mới gặp ở cửa thành hay sao đúng không?

Vũ Dương một thân pháp bào hỏa khổng lồ màu đỏ bỗng thốt lên.

- Ủ, quả thật chính là cung tiễn thủ tên Ngã Gia kia.

Lam Nhị nhỏ giọng nói, cấp bậc của hắn cao nhất, có thể chứng kiến được thông tin thuộc tính cơ bản của Dương An.

- Mới vừa rồi còn cho là hần chỉ là một tên chiến sĩ nhân dân tẻ, không nghĩ tới hần lại có kỹ thuật cao như thế, xem ra so với ‘Vô Song’ của chúng ta còn muốn lợi hại hơn.

Lam Nhị lại nói.

- Ta cũng vừa để ý, hiện tại cung tên của hần bắn ra bốn tới năm mũi mỗi giây, hơn nữa nhìn hần giống như còn dư lực, đây xa xa không phải là cực hạn của hần, còn có hần chắc là phải có một trang bị cực phẩm có hiệu quả đánh lui, bằng không mấy con Hủ Độc Thực Thi Quỷ cấp 46 kia cũng sẽ không bị ngược đãi thành như vậy.

Thiên Hành một câu nói toạc ra thiên cơ.

- Không phải chứ, Vô Song nòng một thân tử kim trang bị thêm tốc độ công kích, mỗi giây 4.5 mũi tên đã là cực hạn, tên này mới có 3x đã lợi hại như vậy?

Vũ Dương có chút không tin nổi.

- Thiên Hành đại ca nói không sai, cái tên cung tiễn thủ 3x kia tuyệt đối không đơn giản.

Mỹ nữ thổ khổng vẻ mặt lãnh khốc cũng nói.

- Xem ra lần này chúng ta bỏ qua bảo khổ rồi!

Thiên Hành bắt đầu dĩ lắc đầu cười khổ.

Lúc này Thiết Đầu bọn hần đã thanh lý xong đám quái vật kia, đi xuống, vẻ mặt không thật tươi cười, nói :

- Thiên Hành đại ca, chúng ta đi qua thấy mọi người vắng mặt, còn tưởng rằng mọi người ngày hôm nay không tới, cho nên...

- Ủm!

Thiên Hành lạnh lùng gật gật đầu, không có nói thêm nữa, mang theo đội viên đi lên sườn dốc chuẩn bị giết quái.

Thiết Đầu là hạng người như thế nào Thiên Hành tự nhiên biết, cũng không muốn cùng người như vậy nói nửa câu.

- Hừ!

Nhìn lên đội ngũ, Thiên Hành, Thiết Đầu hừ nhẹ một tiếng, hai tay nắm chặt, sắc mặt dữ tợn, bụng đầy lửa giận không thể nào phát tiết.

- Lão đại, em nghe nói tên Thiên Hành kia sớm đã không phải là người Lam Sắc Quân Đạo, lão đại dù sao cũng là thành viên Hắc Ám Thị Huyết, chúng ta còn sợ hần cùng mấy con đàn bà kia sao?

Gã mục sư phía sau Thiết Đầu nhỏ giọng nói, bọn họ đều là dựa vào Thiết Đầu mới có thể đến nơi đây, tự nhiên là muốn vỗ mông ngựa.

- Phế vật, ngươi là người mới tới à?

Thiết Đầu oán hận trừng mắt nhìn tên mục sư, nhỏ giọng nói:

- Một gã Thiên Hành ta còn không có để mắt, chỉ sợ là sợ cái con đàn bà Lam Nhị bên cạnh hần, không nên nhìn ả chỉ là nữ mà coi khinh, ả chính là thành viên trung tâm của Lam Sắc Quân Đạo, ả nói một câu, các người cùng ta cũng không cần tại tại nơi này lẫn lộn, trực tiếp xóa acc luyện lại từ đầu đi.

- Dạ dạ, lão đại dạy rất đúng, nhưng mà chúng ta cứ như vậy mà đi sao?

Cái tên mục sư đáng khinh kia nói.

- Đi? Đương nhiên không đi.

Thiết Đầu sắc mặt đột nhiên trở nên hung ác âm hiểm, ánh mắt chuyển hướng sườn dốc tận cùng bên trong, nói:

- Không nuốt nổi quả cam, thì dùng tạm quả quýt đi.

Dương An lại xử lý thêm một đám Hủ Độc Thực Thi Quỷ, nhặt chiến lợi phẩm, liền xoay người đi lên, chờ đợi đợt quái tiếp theo.

Nhưng mà, đúng lúc này, một tên thuấn giáp chiến sĩ đầu trọc mang theo mấy người chơi đã đi tới.

- Này, tiểu tử, mau rút đi, chỗ này chúng ta muốn.

Thiết Đầu hung ác hô.

- Hừ, cướp quái rồi cuộc cũng tới!

Dương An khinh thường liếc mắt nhìn này đám người này, trong lòng cười lạnh nói.

102. Chương 101: Khích Tướng

Từ lúc tiến vào tầng hai, Dương An cũng không nghĩ sẽ có ‘chỗ trống’ cho hắn, cho nên dù ngoài ý muốn có cái bãi quái cùi nhất này, Dương An phỏng đoán rất có thể sẽ có người tới cướp, bởi vậy nghe thấy Thiết Đầu đuổi mình đi hắn cũng không kinh ngạc.

Nhưng dù là trong dự liệu, cũng không nhất định phải thuận theo.

Dương An đứng phía trên sườn dốc, từ trên cao nhìn xuống, vẻ mặt tự tin, khinh thường liếc mắt với đám người chơi bên dưới, cũng không lên tiếng, mặc kệ đám hung thần ác sát kia. Bây giờ còn chưa phải lúc chính diện trên chộc đại gia tộc chiến mình, phương pháp tốt nhất chính là không để ý tới, không phản bác, không để cho Thiết Đầu này có bất cứ cơ hội nào lấy cơ quang mình chính đại bóp chết mình.

Muốn cướp thì cướp đi, có điều đủ bản lĩnh hăng làm.

Sau khi xóa acc luyện lại Dương An đã không còn là băng khổng tùy người ức hiếp lúc trước, bằng vào thực lực hôm nay, đặc biệt là ‘tốc độ bắn cung’ kinh người và sát thương vượt mức với sinh vật vong linh, Dương An tự tin cho dù đối phương là một tổ đội, thì bốn con Hủ Độc Thực Thi Quỷ mình cũng có thể cướp được hai.

Đây là ưu thế của chức nghiệp cung tiễn thủ, tốc độ công kích nhanh, thời gian nguyên tố thao khống sư bên đối phương niệm chú ma pháp quần thể, Dương An đã có thể bạo phát hai đến ba đợt công kích, chỉ cần đem quái vật đánh quá nửa máu, exp cùng vật phẩm sẽ thuộc về hắn.

Dương An không chủ động phản bác, nhưng mà hắn lại quên một điều rằng ác nhân sẽ không cùng người nói lý, hắn muốn thế nào sẽ làm thế ấy, đó là ác nhân.

- Con bà người chứ, không mau biến cho lão tử, rác rưởi cũng dám dương oai ở nơi này.

Thiết Đầu thấy Dương An không để ý tới mình, hung ác hô.

Có điều Dương An như cũ vẻ mặt lãnh mạc, không có bất kỳ hành động.

Thấy lão đại hung ác quát to, mấy thành viên trong đội cũng kêu gào phụ họa.

Lúc này, những đội ngũ khác cũng bắt đầu chăm chú nhìn về phía này, dường như hôm nay khi hẻo lánh này đặc biệt nóng nực.

Đương nhiên, đội ngũ người chơi trong tam đại chiến mình cũng chỉ là xem náo nhiệt, bọn họ tuyệt đối sẽ không vì một ‘thái điều’ 3x mà ra mặt, huống chi Thiết Đầu lại còn là người của Hắc Ám Thị Huyết chiến mình. Cho dù tam đại chiến mình là quan hệ đối lập, nhưng vẫn có một cái quy định ngầm, đó là không được tùy tiện ra tay với thành viên chiến mình khác.

Bất quá, trong chuyện này cũng có ngoại lệ, đó chính là đội ngũ Thiên Hành.

- Lam Nhị, cô nói chúng ta có nên giúp Ngã Gia kia một chút không?

Thiên Hành nhìn Dương An bên kia, nhỏ giọng hỏi bên cạnh Lam Nhị. Thiên cảm giác cung tiễn thủ 3x này thật không đơn giản, hơn nữa cốt khí của hắn cũng có điểm tương tự với mình.

- Trước nhìn một chút đi, nếu như không có gì quá mức, em cũng không muốn xung đột cùng người Hắc Âm Thị Huyết.

Lam Nhị thần nhiên nói.

- Ủ, Thiết Đầu này có quan hệ với thành viên trung tâm ‘Hắc Tước’ của Hắc Âm Thị Huyết, quả thật có chút phiền toái.

Thiên Hành nói, hấn hiện tại đã thối lui khỏi Lam Sắc Quân Dao chiến minh, không thể giống như trước kia, dù muốn mượn thân phận Lam Nhị cũng phải tránh phiền toái cho nàng mới được.

- Yên tâm đi, em hiểu anh muốn gì, nếu Thiết Đầu thật sự thật quá mức, em nhất định sẽ giúp vị tiểu huynh đệ kia của anh.

Lam Nhị khẽ cười nói, đối với nam nhân cùng mình quan hệ vi diệu này, nàng đương nhiên hiểu được lo lắng của hấn.

Góc bên kia.

Dương An như cũ không để ý tới đám người đang chửi loạn phía dưới, lẳng lặng chờ quái vật sinh mới, sau đó ra tay đoạt trước.

Thấy Dương An thờ ơ, Thiết Đầu cũng phát hỏa, mới vừa rồi bị Thiên Hành đuổi đi, hiện tại ‘Thái điều’ này cũng dám hung hăng càn quấy, tự nhiên là sôi gan, gầm lên:

- Con bà nó, xú tiểu tử, bà mẹ ngươi, lão tử hôm nay sẽ khiến cho ngươi hối hận vì dám đến nơi này.

Nói xong, Thiết Đầu liền muốn xông lên trước xử lý thái điều thềm chết kia.

- Hừ!

Dương An sắc mặt trầm xuống, nhượng mày, lửa giận bốc lên.

Ngươi mắng cái gì cũng có thể, có điều chạm đến người nhà, Dương An tuyệt không cho phép, hơn nữa vừa rồi một câu phế vật, một câu cái rác rưởi, cho dù là Nê Bồ Tát còn có ba phần cơn tức, Dương An đã nổi nóng từ lâu, chẳng qua mạnh mẽ kiềm chế mà thôi.

Dương An sắc mặt lạnh lại, từ trên sườn dốc chậm rãi đi xuống.

- Hắc Âm Thị Huyết chiến minh Thiết Đầu phải không?

Dương An không chút để ý nói.

Sớm lúc trước, Dương An đã thi triển Nguyệt Độc xem tư liệu thuộc tính cơ bản của Thiết Đầu, chỉ là một thuần giáp chiến sĩ cấp 42, hơn nữa nhìn trên người hấn ngay cả trang bị hoàng kim cũng không có một món, không đủ uy hiếp, nếu một chọi một chỉ ít có 10 loại phương pháp đem xử lý, máu chốt là đồng đội của hấn, song quyền nan địch tứ thủ.

Dương An tự tin có thể an toàn chạy trốn, có điều cơn tức này sao có thể bỏ qua, hấn phải nghĩ biện pháp giáo huấn giáo Thiết Đầu, hơn nữa phải quang minh chính đại, đúng lý hợp tình, khiến cho Hắc Âm Thị Huyết chiến minh không thể tìm mình đòi nợ.

- Chính là đại gia ta, biết điều thì mau rút, nơi này là địa phương của tam đại chiến minh, không phải phế vật như ngươi có thể tới.

Thiết Đầu bá đạo nói, bất quá hấn cũng có chút ngạc nhiên, thái điều này vừa rồi rõ ràng một bộ mặt nhát không thối, giờ lại mỉm cười tự động đi xuống.

- À! Nguyên lai trò Phong Vân này là tam đại chiến minh mở ra, ta thật sự là cô lậu quả văn rồi.

Dương An cười nói.

Ý tứ của Dương An rất rõ ràng, cái trò chơi này không phải nhà ngươi mở ra, ai cũng có thể đến chơi.

- Con bà ngươi, cố chấp không biết điều, dám ngang nhiên bôi xấu tam đại chiến minh, đại gia ta hôm nay nhất định dạy dỗ ngươi một phen.

Thiết Đầu tuy rằng không quá thông minh, nhưng cũng thừa hiểu ý tứ của Dương An.

- Không không không, ta cũng không phải thành viên chiến minh, sao lại dám tùy ý vô lý mắng chửi người chứ!

Dương An lại nói:

- Ta chỉ là một cung tiễn thủ 3x bình thường, nghe nói thành viên tam đại chiến minh mỗi người đều là cao thủ, mà thành viên Hắc Ám Thị Huyết chiến minh lại càng là cao thủ trong cao thủ.

- Hừ, coi như tiểu tử ngươi biết hàng, còn không cúi cho ta!

Thiết Đầu vênh vào tự đắc nói, dễ dàng chui vào bẫy.

- Ha ha, muốn ta đi cũng rất đơn giản, nghe nói thành viên Hắc Ám Thị Huyết chiến minh mỗi người đều là tinh anh, hôm nay ta muốn hướng ‘Thiết Đầu huynh’ lãnh giáo một chút, không biết Thiết Đầu huynh có dám cùng ta chơi một chút không?

Dương An như trước mỉm cười nói, ai cũng không nhìn ra dưới bộ dáng dễ thân hòa nhã là tiềm ẩn lửa giận cùng oán hận.

- Con bà ngươi, lãnh giáo cái rắm a, lão đại, chúng ta cùng nhau tiêu diệt tiểu tử này.

Gã đạo tặc phía sau Thiết Đầu kêu gào nói, nghe vậy, mấy nguyên tố thao khống sư cũng mơ hồ ngưng tụ mana, chuẩn bị ra tay.

- Hừ!

Hành động của mấy nguyên tố thao khống sư bị Dương An thu hết vào mắt, có điều hắn vẫn bình tĩnh, cố ý cao giọng nói:

- À, nguyên lai thành viên Hắc Ám Thị Huyết chiến minh là như vậy, ngay cả ‘phế vật’, ‘đồ bỏ đi’ như ta khiên chiếu cũng không dám nhận, thật sự là rất dễ cho ta thất vọng rồi.

Dương An vẽ mặt tiếc nuối lắc đầu.

Một chiêu kích tướng này tuy cũ, nhưng lại vô cùng hữu hiệu với những kẻ tự đại chết vì sĩ diện.

- Câm miệng!

Thiết Đầu sắc mặt trầm xuống, lớn tiếng quát đạo tặc kia.

- Được lắm tiểu tử, ngày hôm nay ta sẽ hảo hảo giáo huấn ‘phế vật’ ngươi một chút.

Thiết Đầu chỉ vào Dương An, một bộ cao cao tại thượng, không chút do dự nói, trong mắt hắn, cung tiễn thủ 3x dù biến thái mấy cũng tuyệt đối không phải đối thủ của thuần giáp chiến sĩ 4x.

- Hừ, lừa dễ thật, còn gọi cái gì đầu sắt (thiết đầu), đầu heo còn không bằng!

Dương An cười lạnh trong lòng.

103. Chương 102: Ai Nói Nhắm Phải Dừng Mắt

Trong trò chơi, quả thật tồn tại thuyết pháp chức nghiệp tương khắc, chiến sĩ kiếm sĩ khắc chế cung tiễn thủ cùng đạo tặc, cung tiễn thủ đạo tặc khắc chế chức nghiệp pháp hệ, chức nghiệp pháp hệ lại khắc chế chiến sĩ cùng kiếm sĩ.

Chức nghiệp tương khắc quả thật tồn tại, có điều cũng không có nghĩa là bị khắc chế chức nghiệp liền nhất định sẽ thua, có rất nhiều phương pháp có thể đánh vỡ quan hệ tương khắc này.

Ví dụ: trí tuệ!

Ở trong mắt người chơi, thuần giáp chiến sĩ Thiết Đầu toàn thân trang bị giáp trụ kim loại, lại có đại thuẫn tăng cường phòng ngự, thủ cao máu trâu, nhất định có thể khắc chế cung tiễn thủ công kích thấp, bạo phát sát thương không cao, hơn nữa còn là một thái điều 3x.

Còn trong mắt Dương An, hắn có đến 10 phương pháp để đùa chết Thiết Đầu này, miễn là có thể lừa Thiết Đầu cùng mình một chọi một.

Khích tướng thành công, Dương An có thể thả tay giáo huấn Thiết Đầu, hơn nữa còn có thể tránh việc Hắc Âm Thị Huyết chiến mình ngày sau tìm mình gây sự.

- Tốt, Thiết Đầu huynh quả thật là tinh anh Hắc Âm Thị Huyết.

Dương An lại khen.

Muốn người diệt vong, trước hết khiến người điên cuồng!

Thiết Đầu vừa nghe Dương An khen càng thêm đắc ý.

- Kẻ nào bị thua sẽ phải lăn đi, Thiết Đầu huynh đệ thấy sao?

Dương An lại nói.

- Tốt, ai thua kẻ đó là cháu trai.

Thiết Đầu không chút nghĩ ngợi đáp ứng, hắn tự cho là mình là cao thủ 4x, chức nghiệp lại khắc chế đối phương, căn bản không có khả năng thất bại.

- Hừ, thật sự là đầu heo!

Dương An cười lạnh trong lòng.

Tuy rằng Thiết Đầu không đem Dương An trong mắt, nhưng hắn vẫn mãnh liệt yêu cầu Dương An đi xuống tỷ thí, vừa rồi hắn cũng nhìn thấy Dương An giết quái, sườn dốc kia giống như có điều cổ quái, quái vật vừa đi lên liền lăn xuống.

Dương An không để ý đáp ứng, với khổ người to lớn của thuần giáp chiến sĩ, mạnh mẽ đánh lui căn bản sẽ không có hiệu quả.

Song phương thối lui đến một khoảng đất trống không có quái vật sinh mới, Dương An phát ra lời mời quyết đấu.

Khi người chơi cùng nguyện ý quyết đấu sẽ không tính là ác ý công kích, đánh chết đối thủ cũng sẽ không bị hồng danh hay tăng điểm PK.

Hệ thống: người chơi Thiết Đầu tiếp nhận lời mời quyết đấu của bạn.

Chứng kiến Thiết Đầu nhận lời mời quyết đấu, Dương An cũng có chút ngoài ý muốn, còn tưởng rằng Thiết Đầu sẽ không nhận lời, lấy giá trị vinh quang* mà dọa mình một phen, như thế sẽ có chút phiền toái, nhưng giờ thì tốt rồi.

(* có giá trị vinh quang tránh được lên điểm PK)

Thừa dịp hệ thống cho thời gian 5 giây chuẩn bị, Dương An nhanh chóng thối lui ra hơn 50 mét, hắn cũng không muốn ai biết hắn có cự ly bắn cực xa, hơn nữa 50 mét là đủ rồi.

Thiết Đầu cũng vào lúc này lấy ra một thanh đơn thủ đoản kiếm (đoản kiếm một tay), thuần giáp chiến sĩ ngoại trừ đại thuần còn có thể trang bị đơn thủ kiếm dùng để công kích.

Dương An cùng Thiết Đầu quyết đấu tự nhiên khiến cho người chơi tầng 2 chú ý, thậm chí còn dừng đánh quái thưởng thức vở kịch hay, đặc biệt là mấy đội ngũ Hắc Âm Thị Huyết chiến mình, bởi trong trường hợp công khai thế này, Thiết Đầu chính là đại biểu cho Hắc Âm Thị Huyết chiến mình.

Đương nhiên, đặc biệt chú ý còn có đội ngũ Thiên Hành, vừa rồi Dương An cố ý lớn tiếng, lại thêm Thiết Đầu to mồm, bọn hắn cũng biết Dương An muốn cùng một thuần giáp chiến sĩ 4x quyết đấu.

- Thiên Hành đại ca, tiểu huynh đệ này của anh cũng thật có ý tứ đấy!

Vũ Dương cười nói.

- Anh nói cung tiễn thủ 3x này có thể đánh thắng thuần giáp chiến sĩ 4x không, em thấy dù ‘Vô Song’ là 4x cũng chưa chắc thắng được, chức nghiệp tương khắc quá lớn.

Vũ Hàn đi theo bên người Vũ Dương nói.

- Có lẽ có thể thắng, ta cảm giác Ngã Gia này còn mạnh hơn ‘Vô Song’ nhiều.

Thiên Hành thần nhiên nói, ánh mắt không rời khỏi Dương An.

- Thiên Hành đại ca, anh đang nói giỡn à, thái điều 3x này mà lại mạnh hơn ‘Vô Song’ á!

Vũ Dương có chút kinh ngạc nói.

- Ta cũng cảm thấy người này so với ‘Vô Song’ mạnh hơn.

Mỹ nữ thổ khổng vẻ mặt lãnh đạm nói.

- Coi như hần có thể thắng, về sau cũng sẽ thực phiên toái, Thiết Đầu này lòng dạ hẹp hòi, cực sĩ diện, nếu thua nhất định sẽ không từ một thủ đoạn nào trả thù.

Lúc này Lam Nhị rốt cục nói chuyện.

- Bất quá đến lúc đó Thiên Hành đại ca đem hần kéo qua bên chúng ta, em nghĩ ‘Hắc Tước’ cũng sẽ cho em mặt mũi.

Chứng kiến Thiên Hành nhú mày, Lam Nhị lại bổ sung một câu, nàng hiểu được Thiên Hành thực sự coi trọng cung tiễn thủ tên Ngã Gia kia.

- Ủ!

Thiên Hành quay sang Lam Nhị gật gật đầu, không có nhiều lời.

3 ... 2 ... 1 ... 0

Hệ thống đếm ngược xong, mà nick song phương quyết đấu đều biến thành màu đỏ, tỏ vẻ có thể mặc sức công kích.

- Grào...!

Thiết Đầu hét lớn một tiếng, đột nhiên lao ra, đối phó chức nghiệp công kích từ xa như cung tiễn thủ hoặc là nguyên tố thao khống sư trước tiên phải lao tới gần.

Trùng Phong!

(Xung phong)

Thiết Đầu tự buff một cái Trùng Phong gia tốc, nháy mắt đã lao đi hơn 10 mét.

Chứng kiến Thiết Đầu khí thế như hổ xông lại, Dương An không hề hoảng loạn một bên lui về phía sau, một bên rất nhanh xạ kích.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ... ”

Dương An bắn tên với tốc độ 4 mũi mỗi giây, mục tiêu là đầu của Thiết Đầu, cả bốn mũi đều là bắn chạy, ngay cả Tân Nguyệt tiễn cũng chưa dùng tới.

Thiết Đầu là thuần giáp chiến sĩ toàn thân đều bao phủ bởi giáp trụ kim loại thật dày, chỉ có phần đầu lộ trần, nhưng thuần giáp chiến sĩ còn có chiêu bài đại thuần.

Chứng kiến ánh mắt Dương An nhắm ngay đầu của mình, Thiết Đầu lập tức giơ cao đại thuần màu tím, chắn yếu hại trên đầu.

“Coong, coong, coong, coong”

Cả 4 mũi tên đều bị đại thuần kia ngăn trở, chỉ đánh ra hơn 40 điểm sát thương, mà với thuần giáp chiến sĩ máu hơn 3000, không bằng cả một cái gãi ngứa.

Cung tiễn thủ mục tiêu công kích rất rõ ràng, đối phương chỉ cần thông qua ánh mắt sẽ biết mục tiêu cung tiễn thủ muốn nhắm, từ đó làm ra phòng ngự hoặc là né tránh, đặc biệt Thiết Đầu là thuẫn giáp chiến có một đại thuẫn, có thể di chuyển đại thuẫn ngăn cản công kích, phòng ngự thật đơn giản.

Đại thuẫn của thuẫn giáp chiến sĩ ngoại trừ tăng cường phòng ngự, còn có kháng tính rất mạnh với hiệu quả tiêu cực, Dương An không chế tiễn kỹ đánh trúng đại thuẫn kia, không có bao nhiêu tác dụng, thậm chí hiệu quả đặc thù cũng không có.

Chỉ là làm một cung tiễn thủ mang chức nghiệp ẩn tàng, lại có thần cấp cung tiễn thủ Vũ Nguyệt chỉ dạy, Dương An tự nhiên hiểu được nhược điểm của cung tiễn thủ, nhắm vào đầu Thiết Đầu là hấn cố ý mà thôi.

Thiết Đầu liên tục thi triển Trùng Phong, hai ba giây đã tới gần Dương An hơn hai mươi mét.

Có điều Dương An vẫn là vẻ mặt bình tĩnh, tiếp tục lấy tốc độ bắn 4 mũi mỗi giây không ngừng công kích về đầu của Thiết Đầu, mà Thiết Đầu thì luôn luôn giơ lên đại thuẫn, chống đỡ yếu hại, mỗi lần chỉ bị hơn 10 điểm thương tổn, nhỏ bé không đáng kể.

- Đồ ngu!

Dương An nhỏ giọng mắng một câu, đột nhiên đình chỉ xạ kích.

Một cổ khí tức hàn băng nhẹ nhàng quấn quanh đầu mũi Lạc Nguyệt tiễn, rồi lập tức biến mất.

Cảm giác được Dương An đình chỉ xạ kích, Thiết Đầu biết hấn muốn ngưng tụ kỹ năng tiễn, đáng tiếc đây cũng là uống công, toàn thân hấn là giáp trụ kim loại thật dày, đầu lại có đại thuẫn ngăn trở, căn bản không sợ kỹ năng của cung tiễn thủ 3x.

Thiết Đầu một mặt vọt mạnh, một mặt cẩn thận hơi buông đại thuẫn, nhìn xem động tĩnh của Dương An.

Thiết Đầu chứng kiến Dương An hai mắt như cũ nhìn chăm chăm đầu của mình, ngay lập tức lại giơ đại thuẫn che đầu, lại càng ra sức đẩy nhanh tốc độ, Dương An chỉ luôn ngắm phần đầu của hấn, nhưng có đại thuẫn căn bản là không sợ công kích kia.

Nhưng mà, ngay một khắc khi hấn giơ cao đại thuẫn, Dương An bắt lấy thời cơ, kỹ năng được ngưng tụ đã lâu lập tức được bắn ra.

Ngay một chớp mắt đó, đầu mũi tên chúi xuống bên dưới, cải biến phương hướng.

“Sưu ~ ”

Lạc Nguyệt tiễn ẩn chứa kỹ năng lặng yên không tiếng động bắn nhanh như sao băng!

Băng ~” một tiếng, đầu mũi Lạc Nguyệt tiễn sáp nhập bên trong đầu gối trái của Thiết Đầu, một cổ khí tức cực độ băng hàn theo đầu mũi tên phóng ra, toàn bộ phần chân dưới đầu gối đều bị một tầng hàn băng trắng xóa che lại.

Hàn Băng tiễn cấp 10 dĩ nhiên đã lột xác, có chứa băng thứ (gai băng) gây hiệu quả đóng băng rất mạnh.

- Đồ ngu, ai nói nhắm nhất định phải dùng hai mắt!

Dương An nhỏ giọng cười lạnh nói

104. Chương 103: Thắng

Thân tùy ý động, ý phát ra trước!

Đây là một yếu quyết là thần cấp cung tiễn thủ Vũ Nguyệt từng chỉ cho Dương An, mà sau khi Dương An lĩnh ngộ hết lời này, chẳng những tốc độ công kích tăng mạnh, mà công phu nhắm bắn mục tiêu cũng có nhận thức mới.

Nhắm không nhất định phải dùng con mắt, có đôi khi ‘Tâm nhãn’ so với cặp mắt còn hiệu dụng hơn.

Ngay từ đầu trận chiến, mỗi một động tác của Thiết Đầu đều nằm trong lòng bàn tay Dương An...

Hoặc có thể nói là trong không chế của hắn.

Dương An tận lực ‘bại lộ’ ra ‘bệnh chung’ lớn nhất của cung tiền thủ, giả vờ chấp nhất không ngừng nhắm đầu đối phương, mục đích chính là muốn Thiết Đầu cho rằng Dương An chỉ là một thái điều 3x, sẽ chỉ công kích đầu của hắn.

Làm cho Thiết Đầu quen với tiết tấu cùng phương thức của mình, cực kỳ không ngờ đầu mũi tên đột nhiên chuyển hướng, bắn về phía đầu gối của hắn, như vậy cho dù tốc độ di động đại thuấn của hắn có nhanh hơn nữa cũng không che kịp.

Mà Dương An đã sớm nắm giữ nhất cử nhất động của Thiết Đầu, căn bản không cần dùng mắt ngắm, đầu mũi tên thoải mái mà lệch đi, mũi tên nhanh như thiểm điện, chuẩn xác trúng mục tiêu.

Hết thấy đều ở trong không chế của Dương An.

Ánh mắt Dương An luôn luôn nhìn đối phương, một chiêu ‘dương Đông kích Tây’ này thích hợp nhất để cung tiền thủ mê hoặc địch nhân.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, đám người chung quanh xem cuộc vui còn chưa có mấy ai hiểu hết, ngay cả bản thân Thiết Đầu cũng chưa rõ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, hắn rõ ràng đã xem thấu lộ tuyến công kích của cung tiền thủ thái điều kia, mà đã giờ sẵn đại thuấn lên phòng ngự.

Nhưng mà phần đầu gối lại đột nhiên đau đớn, tuy chút sát thương nho nhỏ như vậy không ảnh hưởng là bao với thuấn giáp chiến sĩ nổi tiếng máu trâu, nhưng trong cảm giác đau đớn kia, lại có kèm theo một cỗ hàn khí lạnh như băng lan tràn.

Đầu gối bị băng thứ như kim thép đâm thủng, nửa cẳng chân biến thành băng.

Phạm vi đóng băng của Hàn Băng tiền cấp 10 đương nhiên không chỉ nhỏ như vậy, hoàn toàn có thể đem đóng băng hết nửa người dưới của Thiết Đầu, nhưng hiệu quả lại không mạnh bằng, bởi vậy Dương An cũng tận lực không chế bằng nguyên tố chỉ tác dụng lên quanh đầu gối trái của hắn.

Cái chân bên trái lập tức mất đi không chế, Thiết Đầu đang lao tới giống như một chiếc xe đua tốc độ cao đột nhiên lốp trái bị xì, khiến hắn như một ‘con cầu thấy sh*t’ cắm đầu về phía trước.

Mục đích của Dương An đương nhiên không chỉ khiến hắn cắm mặt xuống đất như thế.

Ngay lúc thân thể mất cân bằng muốn ngã, Thiết Đầu tự nhiên hành động theo phản xạ luống cuống hai tay, hoàn toàn lộ ra cái đầu sơ hở.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Nhược điểm lớn nhất lộ ra, trong phút chốc Dương An lập tức bắn Liên Hoàn tiền.

Ngoại trừ Tân Nguyệt tiền, trong số những kỹ năng cấp cao của Dương An có Liên Hoàn tiền tốc độ nhanh nhất, tự nhiên thích hợp cho thời khắc này.

Liên Hoàn tiền bảy mũi tên liên hoàn, giống như bảy ngôi sao băng không phân trước sau chuẩn xác phóng tới nhược điểm lớn nhất của Thiết Đầu - con mắt.

-254, -252, -510, -508, -508, -253, -252

Bảy sát thương cơ hồ đồng thời dâng lên, trong đó ra ba sát thương trí mạng.

Liên Hoàn tiền cấp 10 tuy hạn chế số lượng mũi tên, nhưng tỷ lệ gây sát thương trí mạng lại tăng không ít.

Một cung tiền thủ 3x, chỉ một kỹ năng, đánh ra hơn 2500 điểm sát thương trên người thuấn giáp chiến sĩ 4x máu trâu thủ cao, HP của Thiết Đầu vốn chỉ hơn 3500 lập tức bị rút hơn nửa.

Người chơi chung quanh thấy một màn như vậy, cơ hồ toàn bộ đều lộ ra biểu tình không thể tin nổi, tuy rằng nhìn không ra Dương An rốt cuộc đã làm gì, nhưng lại chứng kiến toàn cảnh Thiết Đầu ngã, cùng với bảy con số sát thương kia, tất cả đều vượt ra khỏi nhận biết của bọn hắn.

- Công kích của cung tiền thủ 3x từ khi nào trở nên lợi hại như vậy!

- Hẳn thực sự chỉ là 3x sao?

Trong lúc nhất thời, những người đang ‘xem cuộc vui’ đều xuất hiện một dấu chấm hỏi thật lớn trong đầu. Đương nhiên, kinh hãi nhất chính là bản thân Thiết Đầu.

Nhưng mà, đương sự của chúng ta, Dương An vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, tựa như tất cả chuyện này đều ở trong lòng bàn tay.

Hàn Băng tiến đóng băng có tác dụng trong thời gian hạn định là 2.5 giây.

Mà lúc này, Thiết Đầu cũng vừa ngã quỵ rạp trên mặt đất, vô cùng mất mặt.

- Con bà ngươi, thằng hỗn đản này!

Thiết Đầu lão đảo đứng lên, vẻ mặt không tin nổi kèm thống hận nhìn Dương An. Hắn vẫn không cho rằng Dương An đủ sức đánh ngã mình, trong chuyện này nhất định là dùng phương pháp dê tiện, giống như lúc Dương An giết quái trên sườn dốc kia.

Đây chính là tiểu nhân đã yếu còn thêm ra gió.

Kỳ thật vào lúc này, cao thủ chân chính trước tiên cần phải làm là giơ lên đại thuẫn chống đỡ thân thể của chính mình, sau đó mới cẩn thận đứng lên, mà không giống Thiết Đầu trống trơn đứng dậy nhìn đối thủ, lộ ra nhược điểm lớn nhất.

Nhưng mà, Dương An cũng sẽ không cho hắn cơ hội tiếp tục đứng lên, Hỏa Diễm Phá Cốt tiến , ngưng tụ gần một giây quyết đoán bạo xạ mà ra.

Lạc Nguyệt tiến tốc độ phi hành +5 nhanh như thiểm điện, gã đàn Thiết Đầu còn chưa có kịp phản ứng, mũi tên đã trúng đích cái đầu đất của hắn.

“Băng ~ ”

Là tiếng mũi tên trúng đích.

“Oanh ~ ”

Ngay tiếp sau mà thanh âm Hỏa Diễm tiến cấp 10 lần thứ hai bạo liệt.

Hệ thống: Hỏa Diễm Phá Cốt tiến độ hoàn thành 95%, tạo thành 200% thương tổn cơ bản, tạo thành 354 điểm bạo liệt sát thương, trạng thái vỡ cốt suy yếu trong 2 giây.

Hệ thống: mục tiêu đã tử vong, lần này quyết đấu thắng lợi.

Hỏa Diễm Phá Cốt tiến độ hoàn thành 95% cộng thêm sát thương hỏa nguyên tố lần thứ hai bạo liệt, tổng cộng tạo thành hơn 1700 điểm sát thương, mà Thiết Đầu chỉ còn hơn 1000 HP liền lập tức mất mạng, ngay cả 2 giây suy yếu cũng không cần dùng đến.

Hơn nữa phá cốt tiến lần thứ hai bạo liệt, cái đầu bóng lưỡng kia cũng lập tức nổ tung, huyết nhục mơ hồ.

Đến một khắc trước khi chết, Thiết Đầu vẫn không thể hiểu tại sao mình thất bại.

Thắng trận này, Dương An không hề thấy bất ngờ, đối phó dạng ‘cao thủ’ tự cho là đúng như Thiết Đầu, Dương An có đến 10 cách để đem hắn đùa chết.

Nhưng dù Dương An cho rằng bình thường, những người khác cũng không thể tin được.

Một thái điều 3x, hơn nữa chức nghiệp còn bị khắc chế, lại có thể thoải mái đùa chết Thiết Đầu có thể coi như là cao thủ 4x, quả thực có thể dùng từ kỳ tích để hình dung.

Mặc dù có người sẽ cho rằng Dương An sử dụng âm mưu thủ đoạn gì đó, nhưng trong hơn mười đội ngũ, không ít người ngược đeo huy chương gia tộc ánh mắt nhìn về Dương An đã hoàn toàn biến chuyển.

Một cung tiến thủ 3x đã có thực lực như thế, ngày sau rất có thể sẽ trở thành tồn tại giống như 30 cường giả truyền thuyết kia.

105. Chương 104: Không Phục

Thiên Hành ngay từ đầu xem trọng Dương An đã nghĩ hẳn sẽ thắng, nhưng không nghĩ hẳn có thể thắng nhẹ nhàng như vậy, chỉ mới vài giây đồng hồ, dùng mấy kỹ năng mà đã đem đối thủ có chức nghiệp tương khắc còn cao hơn mình 1x đùa chết dễ dàng.

Cho dù là Thiên Hành chống lại cao thủ hư danh như Thiết Đầu cũng chưa chắc có thể làm thoải mái gọn gàng như thế.

- Ngã Gia này rất mạnh!

Thiên Hành không kìm nổi nói.

Kỳ thật có thể thắng thoải mái như thế, ngoài việc thực lực Dương An mạnh mẽ, còn nhờ Thiết Đầu chỉ được cái hư danh, lại còn ngu ngốc không có ý thức chiến đấu của cao thủ, đương nhiên nguyên nhân lớn nhất chính là hẳn quá khinh địch, từ đầu đã không đem thái độ 3x kia đặt vào trong mắt.

- Thiên Hành đại ca, vừa rồi xảy ra chuyện gì, cung tiền thủ tên Ngã Gia kia làm thế nào chỉ vài giây đã đánh gục Thiết Đầu, công kích của cung tiền thủ 3x không cao vậy chứ?

Vũ Dương phục hồi tinh thần lại hỏi, tuy rằng vừa rồi nàng không thấy Dương An có chỗ nào lạ, nhưng sự thật xảy ra trước mắt, hơn nữa còn là kết quả hoàn toàn bất ngờ.

Thiên Hành trầm mặc, không trả lời ngay mà xoay đầu lại nhìn mỹ nữ thổ khổng luôn giữ im lặng, hỏi:

- Diện Bao, cô thấy thế nào?

Mỹ nữ thổ khổng ID (tên tài khoản) gọi là Diễm Diện Bao, là thành viên có thiên phú nhìn người tốt nhất trong đội, kể cả với phân tích quan sát chiến đấu cũng tương đối mạnh.

Diễm Diện Bao nhìn mấy người liếc mắt một cái, thản nhiên nói:

- Người này rất mạnh, Vũ Hàn Vũ Dương Vô Song cả ba đều không phải là đối thủ của hẳn, nếu tính cả chức nghiệp tương khắc mà nói, cũng chỉ có Thiên Hành đại ca có thể có cơ hội.

- Vừa rồi hẳn chỉ dùng ba kỹ năng, thứ nhất là Hàn Băng tiền bắn đầu gối, thứ hai hẳn là Liên Hoàn tiền, mà kỹ năng cuối cùng thì ta nhìn không ra, có chút giống Phá Cốt tiền, nhưng hẳn là không phải.

Diễm Diện Bao lại nói:

- Bất quá có thể khẳng định cả ba kỹ năng này đều có cấp rất cao, có khi đã đến cấp 10.

Diễm Diện Bao quan sát cùng phân tích không thể nói là không độc đáo, thốt câu nào chuẩn câu đấy, nếu giờ Dương An nghe được, nhất định sẽ chấn động, cũng quát to một tiếng 'May mắn'. Người ở đây nhiều lắm, vì không muốn bại lộ hết thực lực, Dương An chỉ sử dụng mấy kỹ năng thông thường của cung tiền thủ mà thôi.

Đã là lão đồng đội, ở trong hiện thực lại là đồng sự bằng hữu, bởi vậy Diễm Diện Bao phân tích mặc dù có điểm ngoài tưởng tượng của mọi người, nhưng không ai nghi ngờ nàng sai.

- Diện Bao nhìn thực chuẩn, ba kỹ năng kia rất có thể còn vượt qua cấp 10. Một cung tiền thủ 3x mà có thể có ít nhất 3 kỹ năng vượt cấp 10, thì tuyệt đối không phải là người đơn giản.

Thiên Hành cũng không nhịn được lâm vào sợ hãi than.

- Ba kỹ năng cấp 10? Thiên Hành đại ca, anh có mấy kỹ năng đạt cấp 10?

Vũ Dương hỏi.

- Ta cũng chỉ có Thăng Long Kích cùng Toàn Phong Chùy luyện đến cấp 10 mà thôi, những kỹ năng khác đều rất thấp.

Thiên Hành cười khổ nói.

- Ta cũng chỉ có một.

Điền Diện Bao nói.

- Ta cùng Diện Bao giồng nhau.

Lam Nhị nói.

- Ách!

Vũ Hàn cùng Vũ Dương buồn bực cúi đầu, bọn họ ngay cả một kỹ năng cấp 10 cũng không có.

Có điều chỉ cấp bậc kỹ năng đương nhiên không thể hoàn toàn đại biểu thực lực một người.

Kỳ thật suy đoán của bọn Thiên Hành là nửa đúng nửa sai, cấp bậc kỹ năng của Dương An quả thật rất cao, bất quá cũng là nhờ có chiếc nhẫn cấp truyền thuyết +3 toàn bộ kỹ năng. Kỹ năng của Dương An cũng chỉ có Tân Nguyệt tiền là chân chính đạt cấp 10.

- Bất quá Ngã Gia này làm nhẹ nhàng như vậy thì phiền phức của hắn sẽ càng lớn.

Thiên Hành đột nhiên nhú mày, nói.

- Yên tâm đi, nếu có chuyện đó thì thời điểm thích hợp em sẽ ra mặt.

Lam Nhị ở Thiên Hành bên người nhẹ giọng nói.

- Ủ!

Thiên Hành như có suy nghĩ gì gật gật đầu.

Phía đằng kia, dưới Phục Hoạt Thuật của quang minh mục sư, Thiết Đầu cũng đã sống lại.

Hệ thống nhận định quyết đấu không có bất kỳ trừng phạt khi tử vong nào, phe tử vong có thể lựa chọn trở về thành sống lại, cũng có thể ở nhờ quang minh mục sư là sống lại tại chỗ.

- Thăng hồn dẫn này!

Vừa sống lại, Thiết Đầu liền hướng lên Dương An chửi ầm lên, một bộ không cam lòng, phần nộ hung ác.

Thái độ đáng chết này, không biết dùng dùng thủ đoạn gì, lại đem được mình đã 4x xử lý, Thiết Đầu tự cho là đúng đương nhiên không phục. Hơn nữa khi đáp ứng quyết đấu hắn còn lớn giọng nói ‘ai thua người đó là cháu trai’, trước mặt bao người, lần này có thể nói là thể diện mất hết.

- Các huynh đệ, chúng ta cùng lên làm thịt hắn, con bà nó chứ.

Thiết Đầu tâm tràn lửa giận, cũng không thèm để ý quy củ gì gì nữa, lôi kéo đồng đội muốn xử ‘thái độ’ đáng chết này rồi nói sau.

Mấy đồng đội của Thiết Đầu cũng không phải là thành viên chiến minh hay gia tộc này, chỉ là người chơi thông thường, lúc thường ngày chỉ biết đi theo Thiết Đầu ké chút tiện nghi, lại sẵn tiền lệ Thiết Đầu ở Hắc Ám Thị Huyết chiến minh nổi danh chuyên ức hiếp người chơi thông thường, lúc này vừa nghe lão đại ra lệnh xử tử kia, đương nhiên sẽ chấp hành.

Dĩ nhiên nếu đứng trước mặt một cao thủ thành danh, bọn hắn cũng lập tức quên ngay cái gọi là lão đại.

- Ha ha ha!

Nhìn thấy Thiết Đầu lại muốn xông lên, mà phía sau hắn mấy nguyên tố thao khống sư cũng bắt đầu ngưng tụ ma pháp, Dương An một chút cũng không có kích động sợ hãi, mà cười ha hả.

Đám Thiết Đầu thấy thế ngây ngẩn cả người, mà những người xem trò vui cũng tập trung chú ý lại đây.

- Ta thật sự là quá thất vọng rồi, nguyên lai Hắc Ám Thị Huyết chiến minh không tuân thủ quy định, một đám hèn nhát không thua nổi, quyết đấu thua thì tìm thêm người đến trả thù.

Dương An giả vờ thất vọng nói.

- Con bà nhà người, ta không có thua, nhất định tiểu tử ngươi dùng thủ đoạn hèn hạ.

Thiết Đầu kêu gào nói, từ bắt đầu tới cuối cùng hắn đều không cho là mình sẽ thua bởi Dương An.

- Thế sao, vậy các ngươi đến cả đây đi, may là ta có thói quen quay lại tình hình chiến đấu của chính mình, sau hôm nay sẽ đem đoạn video này đưa lên mạng, cho toàn bộ người chơi biết Hắc Ám Thị Huyết chiến minh chính là đám hèn nhát thua không nổi.

Dương An tận lực lớn tiếng hô, hẳn muốn tất cả mọi người nơi này có thể nghe được.

- Thăng hồn dẫn chó chết, hôm nay ta muốn diệt ngươi.

Thiết Đầu nghiêng răng nghiêng lợi nói, hẳn lòng dạ hẹp hòi bị lửa giận che mắt, căn bản là không thể hiểu được ý tứ cùng hậu quả mấy lời Dương An nói.

Nhưng mà, phía sau lại truyền tới một giọng nói khiến Thiết Đầu lập tức ngậm miệng...

- Thiết Đầu ngươi rút trở về cho ta!

Lúc này, trên một tảng đá phía sườn dốc xuất hiện một nam hỏa khổng đứng la lớn, trước ngực đeo huy chương của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh.

106. Chương 105: Tuyệt Khởi

Con quái vật lớn như chiến coi nhất vấn đề gì?

Tất nhiên là ‘mặt mũi’.

Đồng dạng, gia tộc chiến cũng sợ nhất là mặt mũi bị tổn hao. Bọn hắn có thể bị nói là hoành hành giết cướp quái, xấu gì cũng làm, tất cả này cũng không coi vào đâu, đã là tập mãi thành thói Nhưng mà giờ nếu “đám hèn nhát thua không nổi”, thì lại là vấn đề lớn.

Hiện giờ Dương An có bản ghi hình đấu, mà Thiết Đầu lại là thành viên Hắc Ám Thị Huyết chiến nếu như Thiết Đầu bây giờ thật sự thù Dương An, thì đoạn này sẽ bị lên mạng. Lấy sức ảnh hưởng của Internet như hiện giờ, thì rất tất cả chơi liên Quang Minh sẽ cho rằng liên Hắc Ám Thị chiến chẳng khác nào thừa nhận mình là đám hèn nhát không thua nổi.

Mặc dù chiến là quái vật lớn, vô cùng cường đại, nhưng cũng không đấu được với số lượng chơi bình thường cực kì khổng lồ. Bất kể là ở thế giới thực ở chơi, lực lượng dư luận cũng là khủng nhất, lực lượng này có thể nói là một vũ khí vô hình, giết vô vô tức.

Đến lúc đó thì thật sự là mặt mũi của Hắc Ám Thị Huyết chiến sẽ mất sạch.

- Thiết Đầu, rút về cho ta!

“Quý Hỏa” cũng không giống như Thiết Đầu, lập tức hiệu được hậu quả này, lập tức lên tiếng bịt miệng Thiết Đầu sắp phát điên kia. Bất kể là về dùng thủ đoạn gì để đối phó với tên thái điều 3x này đều được, nhưng hiện giờ ở chỗ này đối không thể đụng tới hắn, ít nhất không thể dùng của chiến để đụng đến hắn.

Thiết Đầu tất nhiên không dám dăm ý Quý Hỏa thường lẫn lộn ở chỗ này được, mặc dù những lời lúc này của hắn cực kì vô nhục, nhưng Thiết Đầu cũng không dám không tuân theo.

Quý Hỏa cũng không giống như Thiết Đầu, là loại dựa vào hệ để tiến vào chiến Mặc dù hắn không phải là thành viên cấp nhưng ở số thành viên bình thường bất kể là thực lực địa vị hắn cũng rất cao, ở chiến cũng coi như là một có thực so sánh với Thiết Đầu thì không biết cao hơn bao nhiêu cấp.

Mặc dù Thiết đầu có hệ tốt với một mảnh nhân chiến nhưng vào lúc này hắn cũng không dám lệnh của Quý Hỏa.

- Con bà nó, tiểu tử, tốt nhất nên cẩn thận một chút cho ta.

Thiết Đầu răng lợi, hẳn là một ác, lòng dạ hẹp hòi, có thù nhất định sẽ không thể tự nhiên bỏ qua như vậy được.

Sau khi “hảo tâm” nhắc nhở, Thiết Đầu cùng liền dẫn mấy tên “Du côn” làm ra một bộ dáng ác rời đi.

- Cháu cảm ơn lời nhắc nhở của cháu, đơn đả độc đấu, ông nội lúc nào cũng

Lúc này Dương An có át chủ bài ở hân cũng không sợ dây dưa với tên Thiết Đầu này nữa, một tên như vậy, đến cũng chỉ tìm chết.

Song, Dương An cũng quá coi thường thủ đoạn của chiến rồi.

- Hừ!

Thiết Đầu hừ lạnh một tiếng, không đầu lại, tiếp bỏ đi. Hân biết dù có nói thêm gì nữa cũng chỉ bị thiệt mà thôi.

Sau khi Thiết Đầu rời đi, sự kiện nhỏ này cũng chỉ như khúc nhạc đệm cho hôm tăng phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn cũng lấy lại vẻ yên bình, Dương An một lần nữa lại đoạn sườn dốc nhỏ kia tiếp tục 'biểu diễn'.

Song, đằng sau sự yên bình này dòng nước cũng bắt đầu chảy cuộn cuộn không

Sau khi thấy Thiết Đầu rời đi, Quỷ Hỏa đã đem việc này báo lên cho chiến mà Hắc Ám Thị Huyết chiến cũng đã bắt đầu hành động rồi. Đối phó với tình huống thế này, tất nhiên phải dùng thủ đoạn mới được.

Lại thêm bốn Hủ Độc Thực Thi Quỷ bị bắn chết, Dương An chạy xuống nhặt chiến lợi phẩm rồi lại lên chờ lượt quái mới.

Đúng lúc này, hệ thống lại nhắc nhở nhận được một từ lạ.

Dương An mở hòm thư hệ thống ra, vừa nhìn, hóa ra là từ Thiên Hành ở cửa thành lúc này muốn mời mình vào đội.

- Ngã Gia tiểu đệ, thực lực của cậu rất mạnh, cũng rất thông Nhưng mà Hắc Ám Thị Huyết chiến sẽ không bỏ qua cho việc lúc này, không nên nhẹ một cái chiến như vậy, cậu phải cẩn thận một chút, nếu có việc gì cần có thể tùy thời nói với ta.

Trong thư Thiên Hành nói như vậy

Nhìn nội Dương An biết Thiên Hành nhất định cũng ở bên tầng 2. Hân nhìn nhìn dọc, quả nhiên cách đó không xa một tầng đá lớn cũng thấy được bóng dáng Thiên Hành cùng với những đội của hân.

Dương An hướng phía Thiên Hành gật đầu, rồi làm một cái thủ thế 'cảm ơn'.

Mặc dù không biết tại sao Thiên Hành lại nhắc nhở mình như vậy, nhưng hân là từ lòng tốt của hân. Dương An đối với tên Thiên Hành này cũng không có cảm giác gì xấu, lại ở Thiên Hành hân lại cảm giác được sự chính

Thật ra lúc hân cũng muốn đáp ứng lời mời của Thiên hành, chẳng qua về sau hân lại nhìn thấy Lam Nhị là thành viên Lam Sắc Quân Dao, nên hân mới cự

Đúng như theo lời Thiên Hành nói, Hắc Ám Thị Huyết chiến tất nhiên sẽ không bỏ qua dễ dàng như vậy.

Khoảng chừng mấy giờ lúc sau khi bọn Thiết Đầu rời đi, một cái đội chơi lại xuất hiện ở tầng hai phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn. Người chơi đôi này đều đeo một cái chương gia tộc, nhưng lại không phải là bất kỳ một gia tộc nào đại gia tộc tại Hắc Ám Thị Huyết chiến

Đội chơi này vừa tiến vào tầng hai, lập tức nhắm vào Dương An đang quái ở một nơi hẻo lánh. Bọn họ cẩn thận đi vòng qua giết vài quái, rồi chóng lao tới chỗ Dương An.

Có thể ở tầng hai chiếm một chỗ, Thiết Đầu dựa vào hệ ra, đều là những thành viên chiến mất nhay. Bọn hân vừa nhìn thấy cái đội này xuất hiện lại đi về phía thái điều 3x kia, cũng biết là sẽ có xảy ra, nhưng không ai phản ứng, chỉ đứng cuộc vui.

Hắc Ám Thị Huyết chiến không thể lộ liễu mà thu thập Dương An, nhưng còn có thể dùng những thủ đoạn khác. Ví như tìm một gia tộc phụ thuộc không có mấy tiếng ra mặt, như vậy cũng sẽ không bị Dương An nắm được nhược điểm, căng nhất cũng chỉ coi là sự kiện đoạt quái bãi cướp bình thường mà thôi. Cho dù lòng mọi cũng biết là do Hắc Ám Thị Huyết gây nên, nhưng không có bằng chứng xác thì cũng vô dụng.

Thiên hành là 'lão làng' đương nhiên có thể nhìn ra được mục đích của đội này, lúc này hân phát cho Dương An một thư:

- Ngã Gia đệ, có một đội tìm cậu gây phiền toái, hẳn là của Hắc Âm Thị Huyết chiến phái đến, cậu phải cẩn thận một chút, cố hết sức không gây hấn với bọn chúng, nếu cảm thấy không thì cứ chạy bên chúng ta.

Dương An vừa thấy thư của Thiên Hành, thì cái đội kia đã đi tới rồi. Mấy tên gia hỏa này cũng không có đeo hiệu của Hắc Âm Thị Huyết chiến nhưng một chút, Dương An liền hiểu ý Thiên Hành nói thư.

- Người, phần, bài này giờ là của chúng ta!

Không có bất kỳ lời mở đầu nào, gã tổ thao khống sư đội kia liền đi tới tiếp đuổi Dương An đi.

- Không cần nói nhảm với hần, đồ sát luôn đi.

Một gã kiếm sĩ càng tiếp hơn, lời hần vừa nói ra thì lập tức cùng một kiếm sĩ khác xông lên sườn dốc lao về phía Dương An

Nhiệm vụ của bọn họ chính là giết chết Dương An, vậy nên không cần lý do lý gì, chỉ cần không liên lụy lên Hắc Âm Thị Huyết chiến là được. Chỉ là một tên chơi bình thường mà thôi, lực lượng có mạnh hơn nữa cũng chẳng thể làm gì được đội bọn hần.

Dương An còn đang muốn chơi đùa cùng với cái đội này một chút, không bọn chúng nói đánh liền đánh, làm cho hần nhất thời cười khổ không

Thực lực của mình dù có biến thái đến mấy đi nữa thì cũng chỉ có 3x mà thôi, đối mặt với một đội sáu bảy gã 4x thì chẳng có sức mà phản kháng, có điều, chạy thì không vấn đề.

107. Chương 106: Gia Nhập

Phía sau, Dương An rốt cục hiểu được cái câu ‘tú tài gặp có lý cũng không thể nói’, đội kia căn bản không cho hần cơ hội mở miệng nói hai gã kiếm sĩ đã xông lên sườn dốc, muốn dùng thời xử lý hần.

Dương An đương nhiên là có biện pháp dùng kỹ năng áp chế hai gã kiếm sĩ, nhưng này như thế sẽ ra biến thành ác ý công kích, thành đích cho ta, toàn bộ đội đồng loạt ra đến lúc đó dù là đá cũng phải nát.

Mà lúc này cho dù chịu đòn đội phản kích cũng không có ý những gã kia căn bản là không thêm để ý ác ý công kích gì đó, hơn nữa hai gã kiếm sĩ cũng không giống Thiết Đầu, đều là kẻ có thực tài thực học.

Một thì không sợ, hai thì Hơn nữa mấy thành viên còn lại cũng có thể tùy thời sẽ ra

Biết rõ là Hắc Âm Thị Huyết giữ quỹ, lại không có thời mưu tính kế, Dương An thật là buồn bực, biện pháp nhất bây giờ cũng chỉ có thể là chạy

Tật Phong Gia Tốc!

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Dương An đồng thời mở ra hai kỹ năng gia tốc, tốc độ tăng lên gần gấp đôi, lao thẳng về hướng hai gã kiếm sĩ đang tới.

Được kỹ năng gia tốc tốc độ của Dương An như một cơn gió, hơn nữa có linh mới với Nguyệt Ảnh chi vũ, thân pháp càng thêm phiêu dật động mà lại quỷ dị.

Chỉ chớp mắt, tốc độ của Dương An đã tăng lên cực hai gã kiếm sĩ còn chưa kịp phản ứng, “Sưu ~” một tiếng, Dương An lách mình qua hai giáp công của hai kiếm sĩ 4x.

Cước bộ không Dương An thẳng lao thẳng xuống dưới sườn dốc.

Nhìn thấy Dương An chạy tổ thao khống sư đầu hò hét muốn đuổi Dương An đi giờ lại lệnh cho những đội viên còn lại đồng loạt công kích, nhiệm vụ của bọn hần căn bản không phải phải đuổi ‘thái điều’ 3x này rời đi, mà là muốn đem hần xử lý.

Vô số tổ ma pháp cùng mũi tên đều bắn về phía Dương An, nhưng thân pháp của Dương An quá mức quỷ dị, giống như một điệu múa hoa lệ đêm tối, thân ảnh phiêu dật chớp động, biến hóa không này đó công kích căn bản là không thể tất cả đều thất bại.

Mà lúc này tất cả chơi ở tầng hai đều bị tốc độ cùng thân pháp quỷ dị của Dương An làm cho khiếp sợ, tốc độ như vậy thậm chí đã vượt qua rất nhiều đạo tặc theo đường nhen.

Cùng lúc, Quỷ Hỏa đứng ở một bệ đá cao đã mở ra công năng ghi hình, lại chi tiết nhất cử nhất động của Dương An, sau đó đưa lên chiến

Cung tiền thủ 3x tên Ngã Gia này đối không đơn giản.

Mà đối phó loại nhân vật này, Hắc Ám Thị Huyết chiến cũng chỉ có hai loại hành động, một là mời chào, hai là bóp chết.

Hai kỹ năng gia tốc chồng chéo nhau, tốc độ của Dương An nháy mắt đề thăng gần gấp đôi, hơn nữa thân pháp lại quỷ dị, liền dễ dàng chạy ra khỏi phía vòng vây của đội kia.

Chỉ tích tắc, Dương An đã ra hơn mét.

Mà lúc này hai gã kiếm sĩ xông lên sườn dốc mới đầu, mục tiêu thoát đi, bọn hắc tự nhiên sẽ không buông tha như vậy, lại bắt đầu đuổi theo.

- Xem ra này hôm không thể lưu lại đây rồi!

Dựa vào thái gia tốc, cước bộ của Dương An không như một làn gió hoạt né đám quái vật mới sản một đường lao đi ra.

Lúc này, hệ thống lại thông báo có thư của Thiên Hành.

Bởi vì hai còn chưa thêm hảo hữu, cũng chỉ có thể thông qua hình thức gửi mà

Vừa tiếp tục chạy Dương An vừa mở hòm thư.

Ngã Gia đệ, bọn chúng sẽ không dễ dàng buông tha cậu như vậy đâu, bên có thể còn có của bọn chúng, hết tạm thời đầu sóng gió, tạm thời cậu lại bên chúng ta đi!

Thiên Hành gửi nhắc nhở.

Nhìn nội bức Dương An không khỏi đầu lại nhìn về phía Thiên Hành, phát hiện hắc cũng đang cùng nữ mục sư của Lam Sắc Quân Dao nhìn mình.

Tuy rằng không biết Thiên Hành này có mục đích, nhưng Dương An biết hắc có ý tốt.

Cước bộ chậm lại, do dự một chút, đột nhiên Dương An đổi phương hướng, nhằm phía sườn dốc chỗ nhóm Thiên Hành đứng.

Thiên Hành nói rất đúng, bên có lẽ còn có của bọn chúng, tiên tạm né mặt, cùng lắm thì về sau có bọn chúng là được.

Dương An hiện tại mắng nhiếc chính mình, tự cho là thông khiến cho Thiết Đầu kia của Hắc Ám Thị Huyết chiến nhận hết sỉ nhục, còn tưởng rằng hăng giáo huấn hắc, lại nắm được lý khác không dám thù, nào ta còn có hậu chiêu, dễ dàng có thể bóp chết chính mình.

Đội đuổi giết phía sau thấy Dương An đột đổi hướng cũng rất nhưng mà, khi bọn hắc đang muốn nhân cơ hội hội đuổi theo đem Dương An xử lý thì lại nhận ra không thể không dừng lại, bởi vì bọn hắc thấy được nơi Dương An xông đến là một sườn dốc do một đội khác chiếm giữ.

Không chỉ tiểu đội đuổi giết này cảm thấy mà tất cả đội ở bên tầng hai này cũng có cảm giác tương tự.

Một chơi thông thường nhảy vào địa điểm giết quái (bãi) của khác, hành vi như vậy chẳng khác nào cướp quái, dưới tình huống bình thường, chơi đã chiếm cứ địa điểm kia nhất định sẽ không chút do dự ra đem 'kỳ đà' xử lý.

Thế nhưng hiện tại 'thái điều' 3x kia nhảy vào bãi quái của khác, chẳng những không có bị công kích, mà đội kia tựa hồ còn hắc.

Có thể chiếm một bãi quái tốt tại phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn này đoàn đội do chơi có địa vị yếu đại chiến dẫn dắt, mà nữ mục sư đội này lộ ra một cái chương Lam Sắc Quân Dao, tiểu đội đuổi giết thấy vậy, đương

nhiên cũng không dám đuổi theo, bọn họ rằng lệ thuộc Ám Hắc Thị Huyết chiến nhưng như vậy bọn họ còn không thể vào.

Nghi hoặc nhìn mục tiêu bình yên vô sự tiến nhập đội kia, tiểu đội đuổi giết cúi đầu đem tình huống báo lại, sau đó cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi.

Quái vật tại sườn đá dốc này vừa mới bị giết hết một vòng, không có quái vật cản, Dương An dễ dàng đi lên.

- Cảm ơn!

Dương An hướng Thiên Hành tỏ vẻ cảm tạ, vô luận là hấn xuất phát từ mục đích gì, nhưng đúng là giúp chính mình, là có thể nói là cứu mình.

Tuy rằng lúc đã gặp qua, nhưng Dương An vẫn đánh giá lại một chút đội này, hai tổ thao khống sư cùng một mục sư, cả ba đều là đại mỹ nữ khó gặp, thêm Thiên Hành còn có một chơi là một băng kiếm sĩ.

Trong lúc vô ý, Dương An cũng không khỏi liếc nhìn nữ mục sư thuộc Lam Sắc Quân Dao kia một cái.

- Không cần khách khí, từ đầu chúng ta đã muốn tổ đội cùng cậu, hiện tại vừa lúc, không biết cậu có ý tổ đội với bọn ta, điều kiện giống như lúc

Thiên Hành cười cười nói.

- Uhm... Ha ha!

Dương An có chút xấu hổ cười cười, mới rồi chính mình còn cự khác mời, mà hiện tại Thiên Hành lại giúp hấn như vậy, Dương An đương nhiên biết Thiên Hành đang muốn giúp mình, cũng tức là đắc tội Ám Thị Huyết chiến

Hiện tại Dương An có chút hối hận họa là do mình tạo, giờ lại làm phiền khác.

Bất quá lúc này hối hận cũng vô dụng, không nên làm điều đã làm, hơn nữa Thiên Hành có thể kêu mình lại đây, khẳng định không sợ bị liên lụy.

Nếu Thiên Hành nhiệt tình như vậy, rằng không thích lắm nữ mục sư kia, nhưng Dương An cũng sẽ không tiếp tục từ chối.

Dương An phát ra thỉnh cầu nhập đội tới Thiên Hành, cười nói:

- Điều kiện gì cũng không cần tôi cũng chỉ muốn nâng

Thiên Hành tức thì tiếp nhận thỉnh cầu của Dương An, nhẹ giọng cười nói:

- Hoan cậu gia nhập đội ta, hiện tại để ta giới thiệu cho cậu một chút đội viên của chúng ta đi!

108. Chương 107: Nhận Biết Lẫn Nhau

Xuất phát từ phép lịch sự, Dương An cũng không có dùng ‘Nguyệt Độc’ xét bản thuộc tính cơ bản của mấy này, nhưng Thiên Hành lòng giới thiệu, Dương An cũng muốn biết.

Thiên Hành là thú cuồng chiến sĩ cấp 45, một thân giáp 4x vừa màu tím vừa hoàng lẫn lộn, nổi bật nhất chính là đại chùy ám xếp 300 bảng xếp hạng vũ khí, ‘Huyền Hiêu Chi Chùy’. Đồng thời Thiên Hành cũng là có thực lực mạnh nhất đội này.

Lam Nhị, mục sư cấp 47, một thân hoàng sáo 4x, là thành viên Lam Sắc Quân Dao chiến

Mỹ nữ thổ khống Diễm Diện Bao* cấp 44, nhưng tính cách khác hẳn với cái ID phi thường khả ái động lòng này, dị thường lãnh đạm, đặc biệt đối với khác giới.

(* là bánh mỳ

Mà Vũ Hàn còn lại là băng kiếm sĩ cấp 43, hấn và mỹ nữ hỏa khống Vũ Dương cấp 43 là một đôi tình lữ hiện thực, mà hệ hai cũng giống như chức băng gặp mặt sẽ tự động chảy.

Cuối cùng Thiên Hành nói, đội của bọn họ còn có một tiền thủ 4x tên là ‘Tiền Vô Song’, thực lực rất mạnh, hôm có việc cho nên không có

Bởi chênh lệch đẳng cấp, ID cùng thuộc tính cơ bản đã hiển lộ ra, nhưng Dương An vẫn lịch sự tự giới thiệu một chút:

- Ngã Gia, tiền thủ 3x.

3x đồng với cái ‘thái điều’, nên Dương An cũng sẽ không có nói tường tận cấp bậc của mình.

- Tra được, cái kia đội là thành viên tiểu gia tộc tên ‘Trùng Thiên Kiếm’.

Lam Nhị bỗng nhiên nhẹ giọng nói:

- Ở mặt gia tộc Trùng Thiên Kiếm cùng Hắc Ám Thị Huyết không có hệ tiếp, nhưng chiến có tức gia tộc Trùng Thiên Kiếm là Hắc Ám Thị Huyết thăm bồi dưỡng.

- Hở!

Dương An ra, vừa rồi Lam Nhị luôn luôn không nói gì, thì ra là đang liên hệ chiến giúp mình điều tiểu đội đuổi giết mình kia. Dương An không khỏi liếc mắt nhìn Lam Nhị thêm vài cái, lộ ra một tia

Từ khi bị gia tộc của Long thiếu gia đuổi giết đến phải xóa Dương An luôn có cảm giác chán ghét với thành viên gia tộc chiến hơn lại đã không ít lần thấy đám thành viên này cạy thể hoành hành giống như Thiết Đầu cùng tiểu đội gia tộc Trùng Thiên Kiếm vừa rồi.

Nhưng giờ Dương An nhìn Lam Nhị lại không có cảm giác như với thành viên gia tộc kia, nhìn qua không hề giống xấu.

Trong khoảng thời Dương An rất là bất quá điều này không có là hấn đối niệm về thành viên các gia tộc.

- Tiểu Ngã, ra cậu gây phiền phức không nhỏ rồi.

Thiên Hành thần nhiên cười nói:

- Thiết Đầu kia là kẻ lòng dạ hẹp hòi có cừu tất báo, hơn nữa hấn lại có hệ không tời với vội cường giả 5x của Hắc Ám Thị Huyết chiến hấn nhất định sẽ biện pháp để chiến diện đối phó cậu.

- Không có việc gì, đánh không lại, tôi có thể

Dương An nói.

Trò chơi lớn như vậy, hơn nữa hiện tại đã không còn là băng khổng kia, Dương An muốn ẩn cũng không phải việc khó, nếu như còn không được, chỉ cần buổi tối mới ra lên tới 4x, cường giả 5x sẽ không ai có thể nhìn thấy ID của mình, lại có áo choàng che giấu, cẩn thận ẩn sẽ không ai có thể phát hiện.

Kỳ thật kia bị ‘Long thiếu gia’ đuổi giết, chỉ cần chịu ẩn sẽ thoát, nhưng lúc đó lại không khỏi sắc như hiện tại, cấp kỹ năng cũng tiêu tốn máu với nhiều hơn, qua lại bỏ tự nhiên là sẽ bại lộ hành thực dễ dàng làm cho ta sẵn là giết. Hơn nữa khi đó Dương An xuất hiện tâm lý không lòng, mỗi lần bị phát hiện đuổi giết đều muốn phản kích lại, cho nên mỗi lần đều tử nạn.

Hiện tại bất đồng, Dương An chỉ cần một lần mua đầy máu và rồi tìm một nơi vắng đi cấp, dù liên tục một tháng cũng không có vấn đề.

- Chỉ là làm phiền mọi rồi!

Dương An áy náy nhìn mấy mặc dù Lam Nhị là thành viên Lam Sắc Quân Dao chiến nhưng đối mặt với một gã cường giả 5x của Hắc Ám Thị Huyết thì cũng uống công vô dụng.

Nhưng mà, Dương An không biết là, thân phận Lam Nhị lại không đơn giản là thành viên chiến thông thường.

- Không sao cả, Thiết Đầu hấn có mạnh hơn nữa cũng không dám đến chỗ chúng ta tìm phiền phức.

Thiên Hành vỗ vỗ bả vai Dương An nói, sau đó lại dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn Lam Nhị.

- Đúng thế! Ngã Gia, mấy này đi theo chúng tôi là được rồi.

Lam Nhị mỉm cười nói.

Nghe được Lam Nhị nói, Dương An cảm thấy nhiên, lòng bắt đầu ra một loại cảm giác quái dị, có chút giống ‘Vô Gian đạo’.

(Phim Vô Gian Đạo, cảnh sát và xã hội đen cùng gài vào phe đối phương)

- Vậy quấy rầy mọi

Dương An gật gật đầu, nói.

Tuy rằng không muốn làm phiền khác, cũng không muốn hệ quá thân thiết với đội chiến nhưng không có biết pháp, ai bảo mình ‘tự đại’, tự dưng đi đòi giáo huấn đại gia tộc kia, chọc tới phiền toái. Hiện tại chỉ có thể núp bóng đội của Thiên Hành mà lên 4x, sau đó khai ‘kế hoạch kia’.

- Mọi đừng hàn nữa, quái vật bắt đầu hiện rồi kìa, mau chuẩn bị đi!

Vũ Dương đột nhiên lời nói.

Chỉ thấy phía dưới đất đã có 10 Hủ Độc Thực Thi Quỷ hiện ra chậm rãi đi

Sườn dốc nhóm Thiên Hành chiếm cứ lớn hơn nhiều chỗ cũ của Dương An, dài hơn 50 mét, rộng gần 10 mét, đủ cho cùng lúc đến Hủ Độc Thực Thi Quỷ xông lên, cho nên việc đối phó cũng cần hết sức cẩn thận.

- Tiểu Ngã, cậu phụ dẫn quái, những khác như cũ, ta cùng Vũ Hàn chống đỡ, Diện Bao điều hành, Vũ Dương công kích, Lam Nhị phụ và liệu.

Thiên Hành hạ lệnh nói.

- Còn nữa, tiểu Ngã chỉ cần một lần dẫn quái, có thêm thì ta cùng Vũ Hàn cũng không chịu được, bị quái vật đột phá, mọi phía sau sẽ gặp hiểm.

Thiên Hành lại bổ nói.

- Ok!

Dương An nhú nhú mày, loại phương pháp Thiên Hành nói đích xác rất toàn, có điều tốc độ giết quái khá chậm.

- Thiên Hành đại ca, cùng Vũ Hàn có thể bảo vệ toàn bộ về rộng mét, nắm chắc không bị quái đột phá sao?

Dương An hỏi.

- Hẳn là có thể!

Mặc dù không biết tại sao Dương An tại sao lại hỏi như vậy, nhưng Thiên Hành vẫn lời hẳn.

- Vậy là tốt rồi.

Dương An thần nhiên nói:

- Để một lần tôi dẫn 10 quái đi, Thiên Hành đại ca cùng Vũ Hàn bảo vệ toàn bộ phạm vi mét phía phải, Diện Bao cũng không cần chỉ cùng Vũ Dương toàn lực bắn ra ma pháp quần thể, như thế tốc độ sẽ hơn nhiều, cũng sẽ thủ thời cho chức pháp hệ hồi

- Một lần dẫn 10 quái? Được không?

Vũ Hàn là đầu tiên đưa ra vấn, có điều bị Vũ Dương mắt liếc liền rút về.

Vũ Dương Vũ Hàn không phải bởi vì hắn vô lễ, mà là Vũ Hàn dám vượt lên mặt nàng.

Vũ Dương hỏi:

- Đúng thế, nếu bị Hủ Độc Thực Thi Quỷ đột phá, pháp hệ phía sau sẽ dính khổ rồi, không cần thận còn có thể bị diệt đoàn.

Dương An không nói gì thêm, chỉ rất tự nhìn Thiên Hành, bởi vì hắn biết Thiên Hành mới là lão đại nơi này, cũng muốn thử Thiên Hành có tương xứng không.

- Tốt, cứ theo phương pháp của tiểu Ngã đi.

Thiên Hành không chút đoán nói.

Nếu như là những khác đưa ra phương pháp như vậy, Thiên Hành sẽ có lo lắng, có điều hắn đã chứng kiến cảnh Dương An giết quái, một có thể đồng thời khống chế Hủ Độc Thực Thi Quỷ, đây là đoạn tốt nhất.

Thiên Hành nói được rồi, cũng không có ai phản đối, bởi vì bọn họ đều tưởng ánh mắt cùng phán đoán của Thiên Hành, đối sẽ không để cho đồng đội mạo hiểm.

Chuẩn bị tấn công, mục sư Lam Nhị pháp liên tục động, liên tiếp cho đồng đội.

Chứng kiến các thuộc tính của mình đều gia tăng, Dương An cảm thấy lực lượng, nắm Tự Nhiên chi chuẩn bị giết quái!

109. Chương 108: Hợp Lực

Quang mục sư Lam Nhị thú cuồng chiến sĩ Thiên Hành cùng băng kiếm sĩ Vũ Hàn đã dẫn đầu vọt tới phía cách mặt đất cuối sườn dốc khoảng 40 mét. Nơi này đã là cực xa nhất mà chức pháp hệ như nhóm Vũ Dương có thể công kích, không thể tiến thêm.

Nhìn hai thành viên cận chiến đã chuẩn bị Dương An cũng bắt đầu dẫn quái.

Dưới ánh mắt của Dương An đứng tại chỗ, không hề di

Sườn dốc dài hơn năm mươi mét, tính cả đoạn mặt đất, quái vật cách đó ít nhất 70 mét, khoảng cách này đã vượt xa tầm bắn của một tiền thủ 3x.

- Chị Lam Nhị, chị nói hắn muốn làm gì, Vô Song của chúng ta cũng không thể dẫn quái ở khoảng cách xa thế này, hắn thật sự lợi hại như vậy sao?

Vũ Dương nhỏ giọng hỏi.

- Không biết, có lẽ hắn có phương pháp đặc thù gì đó không chừng.

Lam Nhị nói.

- Hắn là bắn xa!

Điền Diện Bao thân nhiên nói ra ý kiến của nàng.

Dương An khẽ cười, thâm

- Điền Diện Bao này không đơn giản, liếc mắt một cái đã nhìn ra.

Kỳ thật tầm bắn của Dương An tới gần 100 mét, khoảng cách 70 mét đương nhiên không có điều hắn không muốn bại lộ việc mình có tầm bắn siêu xa, nên chỉ dùng kỹ xảo bắn xa. Bất quá cho dù là bắn xa cũng không phải ai cũng làm tốt.

(DG: ở đây bắn xa khác với kỹ xảo bắn xa, bắn xa là mũi tên thẳng đến mục tiêu. Còn kỹ xảo là lợi dụng góc độ, hướng gió... để câu tới điểm xa nhất)

Dương An tập vào 10 Hủ Độc Thực Thi Quỷ phía dưới, chỉ thấy hắn nâng Tự Nhiên chi bên lên, lấp vào Lạc Nguyệt tiễn.

Giương kỹ năng tự.

“Sưu ~” một tiếng, Lạc Nguyệt tiễn như tia chớp từ một góc 45 độ bắn ra, sau đó mũi tên theo hình vòng phóng tới mục tiêu.

Vũ Tiễn! (mưa tên)

Kỹ năng 3x của tiền thủ Vũ Tiễn, công kích tất cả địch nhân phạm vi nhất định.

Nhờ Vũ Nguyệt hồn ẩn chi giới +3 toàn bộ kỹ năng, Vũ Tiễn của Dương An đã lên tới cấp 5, phạm vi công kích bao bán kính mét.

“Sưu sưu sưu ...”

Mũi tên như mưa từ giáng xuống, phủ lấy cả 10 Hủ Độc Thực Thi Quỷ, lập tức hấp dẫn cừu hận của chúng nó, có quái lớn một tiếng bắt đầu xông lại phía này.

Bảy quái kia đều bị Vũ Tiễn công kích.

Còn lại thoát, Dương An lại bồi thêm mũi tên, dẫn cả lại đây.

Nhìn thấy quái vật bị dẫn động, mấy Thiên Hành cũng không có thời mà vì Dương An, hai phía đã sẵn sàng đón địch, mặt sau Vũ Dương cùng Diễm Diện Bao cũng bắt đầu tụ ma pháp quần công, Lam Nhị thì thời khắc chú ý tùy thời chuẩn bị liệu cho hai thành viên cận chiến, chỉ có Dương An là thập phần thoải mái.

Hủ Độc Thực Thi Quỷ tốc độ không tính là nhưng đi hơn 20 mét cũng không cần bao lâu. Mười quái vật thể sau vọt lên, sắp va chạm với thành viên cận chiến.

Vừa lúc đó, Dương An lại giương nhắm đàn quái vật xông tới.

Lạc Nguyệt tiến tốc độ phi hành +5 như thiểm điện, chớp mắt bắn ra.

Lập tức đám quái vật sắp vọt tới Thiên Hành cùng Vũ Hàn chậm hẳn lại.

Hoãn Tốc tiến!

Hoãn Tốc tiến cấp 10 hiệu quả chậm tốc quần thể, mục tiêu tốc độ hành động và công kích đều giảm mạnh.

Nhìn 10 quái vật đột nhiên chậm lại, Thiên Hành lập tức hiểu được gì xảy ra, đồng thời lòng không khỏi chấn động, nhưng mau chóng phục hồi, hét lớn một tiếng, ‘Huyền Hiêu Chi Chùy’ không chút do dự đánh xuống đám quái.

- Bạo Tạc Thiết Chùy!

Huyền Hiêu Chi Chùy cấp ám đột nhiên đánh xuống, khiến cả sườn dốc kịch liệt chấn động, lập tức ‘Oanh ~’ một tiếng, giống như nổ mạnh, năng lượng phát ra, lửa bắn tứ phía. Ít nhất Hủ Độc Thực Thi Quỷ mặt Thiên Hành bị số sát thương lũ lượt lên, bị bạo tạc mãnh liệt đẩy lùi hai bước.

Mà băng kiếm sĩ Vũ Hàn một chút cũng không chậm, một đại kiếm màu băng thỉnh thoảng lại quần lên băng khí liên tục múa động tác mau lẹ mà lưu loát.

Mặc dù không có kỹ năng điểm cuồng mãnh như Thiên Hành, nhưng công kích của băng kiếm sĩ đều một chút hiệu quả đóng băng, mục tiêu bị công kích tốc độ nhất định sẽ có giảm bớt, phối hợp hiệu quả Hoãn Tốc tiến của Dương An, Vũ Hàn cũng dư sức bảo vệ một nửa sườn dốc.

Chiến đấu chính thức bắt đầu, mặt sau hai tổ thao khống sư cũng bạo phát ma pháp quần công mà bọn họ tụ đã lâu.

- Lưu Tinh Hỏa Vũ!

Vũ Dương pháp không phía đầu Hủ Độc Thực Thi Quỷ xuất hiện một pháp hình màu lửa đỏ thật lớn, hỏa tổ kịch liệt dao động, lập tức từng khối vẫn thạch từ giáng xuống đầu bảy quái.

Hỏa khổng có công kích ma pháp mạnh nhất bảy hệ, một lượt Lưu Tinh Hỏa Vũ đánh xuống, Hủ Độc Thực Thi Quỷ liên tục bốc lên từng số sát thương.

Cơ hồ cùng lúc với ‘Lưu Tinh Hỏa Vũ’ của Vũ Dương, ‘Nham Thạch Vẫn Lạc’ của Diễm Diện Bao cũng là từ giáng xuống.

Một khối thạch khổng lồ hình thoi ‘Oanh ~’ một tiếng thẳng cắm xuống, lập tức nổ ra, vô luận là thể sát thương với quái vật đều không thua kém ‘Lưu Tinh Hỏa Vũ’.

Tuy rằng ma pháp quần công 4x tiêu hao rất lớn, hai lập tức mất đi 2/5, đặc biệt là Vũ Dương, liên tục thi ‘Lưu Tinh Hỏa Vũ’, nhưng ma pháp quần công 4x cũng thật đủ mạnh mẽ, HP của đám Hủ Độc Thực Thi Quỷ mau chóng rút hơn phân nửa.

Bất quá Hủ Độc Thực Thi Quỷ cũng không đứng chịu đòn, công kích độc tố có chứa kịch liệt ăn mòn phi thường phiền phức, Thiên Hành cùng Vũ Hàn che liên tiếp bị công kích, toàn thân lập tức biến thành lè, đây là biểu hiện độc.

Sát thương độc tố của Hủ Độc Thực Thi Quỷ đủ khủng bố, nếu không thể giải độc kịp thời, cho dù 4x chức máu cũng xuất mà chết, lại thêm công kích vật lý của nó cũng tương đối cao, hai che chắn phía không hề nhẹ nhàng.

May mắn đội có một vị mục sư kỹ thuật cao siêu, Khu Tán cùng Trị Liệu Thuật ra phi thường chuẩn xác, mỗi khi Thiên Hành hoặc Vũ Dương độc, tiên Khu Tan sẽ hạ xuống, đó là Trị Liệu Thuật, mỗi kỹ năng đều chính xác không hề có lãng phí, đoạn HP hai luôn 80%.

Một mục sư xuất sắc như thế, hành động lại nhẹ nhàng thoải mái, Dương An không khỏi liếc mắt nhìn thêm mấy cái.

- Lam Nhị này không đơn giản!

110. Chương 109: Đội Cố Định

Một thổ một hỏa hai tổ thao khống sư công kích tương đối mạnh mẽ, liên tục tạo thành sát thương khả đương nhiên, cái này cũng nhờ hai thành viên cận chiến chống đỡ phía mặt sau lại có mục sư có năng lực kịp thời liệu, thật sự là hợp tác khăng khít.

Tuy rằng vừa mới hợp tác, nhưng Dương An đã nhìn ra đội này thực lực rất cao, phối hợp ăn ý, mà thực lực mỗi đội viên cũng không hề kém, nếu cùng bọn họ một chọi một PK mà không bộc lộ một chút thì thắng không dễ.

Tác chiến Tổ đội cùng đơn độc có khác biệt rất lớn, đơn độc yêu cầu chơi có năng lực toàn diện tương đối cao, mà phối hợp tổ đội lại chỉ cần làm tốt công tác của mình, những việc khác đã có đồng đội, ví dụ như Thiên Hành cùng Vũ Hàn bây giờ.

Chỉ thấy Thiên Hành nắm ‘Huyền Hiêu Chi Chùy’ không múa đại khai đại hợp, mỗi khi có quái vật xông lên, đều bị Thiên Hành dùng tốc độ phi thường chuẩn xác đẩy lùi, rằng bản thân cũng dính chất độc nhưng mạnh mẽ bảo vệ phạm vi năm mét.

Mà bên phải hắn, Vũ Hàn một hàn băng đại kiếm cũng đồng dạng hữu hữu sắc. Vũ Hàn không phải dạng chức bò cạp sức như Thiên Hành, nhưng công kích lại càng hoạt cảnh phiêu dật, hơn nữa công kích có chứa hiệu quả đóng băng, rằng rất yếu, nhưng cũng đủ để bảo vệ bên phải.

Hai chức cận chiến nhận nhiệm vụ khống chế toàn bộ quái vật, không cho chúng đột phá đi ra cho nên bọn hắn đều không có thi kỹ năng cường lực sát thương gì cả, mà giao nhiệm đó cho hai tổ thao khống sư đằng sau.

Đây là phối hợp tổ đội, tương đồng đội mình, làm tốt nhiệm vụ của chính mình.

Dương An kia rất ít cùng khác tổ đội, đa số đều là một mình tìm nơi hẻo lánh mãi miết khổ

(Tự kỷ rồi

Bất quá ít gia tổ đội, không có là Dương An không biết phối hợp tổ đội.

Thiên Hành cùng Vũ Hàn rằng cực kỳ dũng mãnh, nhưng lâu dài cũng có sơ sót, chiều rộng 10 mét quái đầu đã dần dần rút còn mét.

Mà chỗ sơ hở này, khiến cho hai Hủ Độc Thực Thi Quỷ đột phá lao tới, nhưng Dương An có thể bảo đảm nói giao cho hắn, đương nhiên là có biện pháp giải không cho quái vật lao tới công kích chức pháp hệ mặt sau.

Kỳ thật biện pháp của Dương An cũng rất đơn giản, chính là dựa vào hiệu quả ‘mạnh mẽ đánh lui’.

Nếu muốn hấn một lần giữ năm sáu mét thì hấn không có cách nào làm tốt, có điều chỉ một cửa ba mét Dương An mà nói quá dễ dàng.

Vừa nhìn thấy có Hủ Độc Thực Thi Quỷ từ lỗ hồng lao tới, Dương An không chút do dự bắn hai đợt tên, tỷ lệ công kích càng cao thì xác suất xuất hiện mạnh mẽ đánh lui càng lớn.

Mỗi khi hiệu quả mạnh mẽ đánh lui hiệu xuất hiện, Hủ Độc Thực Thi Quỷ vừa mới lộ đầu ra đều bị vô tình đánh lui lẫn xuống ba bốn mét.

Có Dương An giữ, không một quái nào có thể lao ra từ chỗ hồng, mà Dương An khắc chế vật, cộng thêm tốc độ bắn sát thương cá nhân hấn tạo ra cũng tương đối khả đương nhiên, đây là đối sát thương với quái đơn độc, chứ nếu so với tổng sát thương quần thể của tổ thao khổng sư thì còn kém xa.

Đây là một những điểm khác giữa tiền thủ cùng tổ thao khổng sư, bởi vì tiền thủ không có kỹ năng quần công cường đại, cho nên khi công kích tổ đội đương nhiên không bằng tổ thao khổng sư, bất quá ở việc đơn độc công kích lại áp chế tổ thao khổng sư.

Chứng kiến biểu hiện của Dương An, dù là Thiên Hành sớm ở hấn cũng cảm thấy có chút mà hai vốn còn chút là Vũ Hàn và Vũ Dương thì đã hoàn toàn vui lòng phục tùng, đồng thời cũng không biết tiền thủ Dương An này như thế nào.

Có Dương An phụ khống chế, tự nhiên thêm một tổ thao khổng sư rảnh toàn lực công kích, sát thương cơ hồ tăng lên gấp đôi, chiến đấu cũng rất kết thúc. Tổng thể một vòng này chẳng qua chỉ 10 giây, hiệu quả như vậy so với mọi khi nhóm Thiên Hành tách 10 quái làm hai mẻ hơn đến ba lần.

Chiến đấu chấm dứt, ba pháp hệ lập tức xuống, uống thủy chậm rãi hồi phục vừa rồi ma pháp hiệu quả thật tốt, đồng thời tiêu hao cũng đồng dạng thật lớn, chủ lực công kích là hai tổ thao khổng sư càng không cần nói.

Mana chính là mệnh của chức pháp hệ!

Đương nhiên, đối với mỗi một chức đều yếu phi thường, thi kỹ năng toàn bộ đều cần chỉ là không tiêu hao nhiều như tổ thao khổng sư mà thôi.

Dương An cơ bản không dùng kỹ năng, lại có vài món bị cho cũng không cần làm gì hồi phục.

Thiên Hành cùng Vũ Hàn thu dọn chiến lợi phẩm cũng lại.

Dương An không để ý đến lần này rút ra cái gì, dù sao hấn là đến tăng sẽ không lấy thu hoạch của bọn Thiên Hành.

- Oaaaa, quá sướng, một lần giết 10 Hủ Độc Thực Thi Quỷ cấp 45 thì ra là sướng khoái như vậy.

Vũ Hàn sáng cười nói, đồng thời vẻ mặt kích động nhìn lên Dương An.

- Đúng thế, tất cả nhờ có tiểu Ngã khống chế, chúng ta mới có thể một lần giết mười

Thiên Hành mỉm cười nói, rất rõ ràng hấn thành thực bình tĩnh hơn nhiều so với Vũ Hàn.

Dương An cười lắc lắc đầu, nói:

- Điều là mọi phối hợp tốt, các bạn là đội mạnh nhất mà tôi từng gặp.

- Ha ha, cậu nói đùa, cái đội ‘Tập Bài Quân’* chúng ta đã là gì.

Thiên Hành nói.

(*: vừa là tên đội, vừa ý khiêm tốn chỉ là một nhóm tùy tiện hỗn tạp)

- Có mạnh không có hệ gì, chơi miễn thoải mái là được, không bằng cậu gia nhập tiểu đội chúng tôi đi!

Vũ Hàn nói, rằng lúc hấn còn có chút phòng bị đối với Dương An, nhưng cũng không có hấn là dạng tự cho bản thân là đúng đi thường khác. Người này tính tình sáng khoái, dễ tiếp nhận bằng hữu.

- Đúng rồi, tiểu Ngã, nếu cậu không chê thì gia nhập ‘Tập Bài Quân’ chúng ta đi, chúng ta cũng không phải là đội gia tộc gì, mọi chỉ cùng vui vẻ chơi không có chế ước nào cả!

Thiên Hành cũng nói, nhìn dáng vẻ của hắn rất có thành ý.

- Sao!

Dương An có điểm nhiên, hắn hiểu được Thiên Hành cùng Vũ Hàn không phải là mời hắn tạm thời nhập đội, mà là mời hắn gia lâu dài. Mặc dù nói là không có bao nhiêu chế ước, nhưng Dương An bây giờ còn không muốn tìm đội cố định, ít nhất khi lên 4x rồi báo thù thì chưa tới.

111. Chương 110: Đổi Mới

Chứng kiến biểu tình nhiên của Dương An, Thiên Hành cũng cảm thấy có điểm đường đột, dù sao phương vừa mới hợp tác, không tính là quá biết, nhìn ra thực lực của Dương An, nhưng như vậy đã định kéo ta vào tổ đội cố định quả thật hơi sớm.

- Chúng ta nói thể thôi, cậu cũng đừng để ý.

Thiên Hành nói.

- Ha ha, không sao, thực lực tôi bây giờ còn chưa muốn nhập tổ đội cố định, thực lỗi.

Dương An mỉm cười nói.

Thiên Hành cũng cười cười, nói:

- Không sao, bất quá mấy tới nếu cậu còn ở Bạch Vân thành thì tốt nhất cứ đi cùng chúng ta đi, như vậy Hắc Âm Thị Huyết cùng Thiết Đầu sẽ không không tìm cậu làm phiền. Thêm nữa nếu sau này cậu muốn nhập đội thì chúng ta vô cùng

- Ok, mấy tới làm phiền mọi

Dương An nói.

Tuy rằng không muốn tổ đội, nhưng đặc tội Hắc Âm Thị Huyết, Dương An không thể không tạm dựa vào nhóm Thiên Hành, đợi khi lên 4x sẽ không cần quá lo lắng nữa. Tuy rằng Dương An như vậy, mà cách này cũng không xúc phạm tới nhóm Thiên Hành, nhưng lòng hắn vẫn có chút không thoải mái.

- Mọi cứ nói gì đâu ấy, à đúng rồi tiểu Ngã, vừa rồi công kích thật lợi hại, quái vật cứ như đập phải mỡ mà lăn xuống vậy, làm thế nào thế?

Vũ Dương đột nhiên hỏi, lúc này nàng đã khôi phục

- Vũ Dương...

Thiên Hành lập tức mắt nhìn Vũ Dương một cái, rất rõ ràng nàng hỏi một vấn đề không nên hỏi.

- Tiểu Ngã, cậu đừng để ý, Vũ Dương là gì nói nấy thôi.

Thiên Hành giải thích nói, vô luận như thế nào thì Dương An cũng là do hắn kéo tới, muốn kéo Dương An nhập đội nhất định phải cho hắn một ấn tượng tốt, có Dương An bọn hắn sẽ có thể đi tới càng nhiều địa phương, khiến chiến mạo hiểm lớn hơn.

- A, thực lỗi!

Lúc này Vũ Dương cũng ý thức được mình lỡ mời, là cái lưỡi khả ái, hướng Dương An giải thích.

Dương An cười cười, nói:

- Kỳ thật cũng không có gì, tôi có một bị có chứa hiệu quả đánh lui, mà tốc độ bắn của tôi khá cao cho nên hiệu quả như mọi đã thấy.

Đã bị khác lưu ý tới, còn không bằng thoải mái nói ra.

Kỳ thật đối với đội này, vô luận là thực lực là thái độ làm của bọn họ, Dương An đều có vài phần hảo cảm. Chỉ là Lam Nhị là thành viên Lam Sắc Quân Dao chiến khiến Dương An cảm giác không được tự nhiên, bằng không, hắn cũng sẽ tính toán gia nhập đội này.

- À đúng rồi, Thiên Hành đại ca!

Dương An đảo mắt một vòng, đột nhiên hỏi:

- Phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đồn này xảy ra gì, tại nơi mỗi đội cấp nơi này đều một vài thành viên mà của gia tộc, nơi này không cho đội chơi thông thường vào sao?

Dương An giả vờ lơ đãng hỏi, muốn tìm hiểu một chút về tình huống một ít gia tộc chiến

- Ha ha!

Nghe được vấn đề của Dương An, Thiên Hành nở nụ cười, nói:

- Cậu nhất định cho là đại chiến chiếm lấy địa điểm cấp này, không cho đội chơi thông thường vào đúng không.

- Ha ha!

Dương An tiếp tục giả vờ

- Kỳ thật cậu nói cũng đúng, nhưng cũng là không đúng!

Thiên Hành lại nói:

- Nơi này chứng thật là bị đại chiến chiếm lấy, bất quá làm như vậy vì tự nơi này.

- Anh nói đại chiến không cho đội chơi thông thường tiến vào là tự?

- Đúng vậy, tiểu Ngã. Cậu nhất định là mới tới Bạch Vân thành.

Thiên Hành nói:

- Lúc phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đồn này mới bị phát hiện, vì là một bãi cấp ưu việt cho nên có đại lượng đội chơi điên cuồng tiến vào, mỗi đội đều muốn chiếm được vị tốt nhất, có điều không ai nhường ai, cướp quá giết giống như cơm bữa, giao chiến không cơ hồ mỗi đều sẽ xuất hiện mấy đại hỗn chiến, ảnh hưởng tới chơi bình thường Bạch Vân thành. Sau này là đại chiến đi đầu ra mặt, khống chế nơi này, từ đó mới khiến cho nơi này yên tĩnh lại, mà đại chiến cũng không phải không cho phép đội chơi thông thường tiến vào cấp, chỉ là có hạn chế mà thôi.

-Ồ!

Nghe được Thiên Hành giải thích, Dương An như có cau mày lại. Lời Thiên Hành nói ra khác hẳn nhận thức từ đến giờ của hắn, có thể nói là hoàn toàn phá vỡ, cũng không biết là tốt xấu

- Tôi thấy nhất định là mới vừa chơi Phong Vân không lâu, có chút hiểu lầm với chiến cùng gia tộc.

Lam Nhị cũng thản nhiên nói:

- Rất nhiều đều cho rằng chiến gia tộc chính là hoành hành ỷ thế hiếp kỳ thật cũng không phải như thế, thông thường mà nói thành viên chiến cùng đại gia tộc sẽ không vô cơ tùy ý giết không chọc bọn họ, bọn họ cũng sẽ không để ý bởi vì bọn họ phải chú ý đến gia tộc mình. Còn những kẻ gây đủ mọi hành vi kia đều là thành viên những gia tộc thấp kém, hoặc là một vài kẻ côn đồ gia tộc, ví dụ Thiết Đầu kia.

Mặc dù đối với Lam Nhị không có nhiều hảo cảm, nhưng giọng của nàng thực dịu dàng, thực dễ rất êm tai, Dương An không khỏi có điểm tưởng lời nàng nói.

- Nguyên lai là như vậy!

Dương An lòng tỉnh hóa ra chính mình cho tới đối với chiến đại gia tộc đều có một ít hiểu lầm, quả thật, cho tới chứng kiến mấy tên côn đồ giết cướp quá đều chỉ là của mấy tiểu gia tộc ví dụ như Long thiếu gia 'Thiếu Gia kia, không thấy gia tộc hạng nhất nào cả.

Dương An đột nhiên liên tưởng đến thế lực xã hội đen ăng, lão đại chân chính sẽ không tùy ý ra cũng chỉ có đám côn đồ tăng chót là ức hiếp thường, như là chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng đi.

Nghe được Thiên Hành cùng Lam Nhị giảng giải, kết hợp phân tích của mình, Dương An phát giác rất nhiều ý kia cũng chỉ là hiểu lầm, kiến thức bản thân mình thật sự quá nhỏ.

Nhưng mặc dù có đổi lớn về cách nhìn với chiến đại gia tộc, nhưng mối thù Long thiếu gia kia không thể không báo.

112. Chương 111: Điềm Báo

- Thực lỗi!

Dương An nhìn thấy Lam Nhị, lòng thâm giải thích.

Tuy rằng Dương An không phải là quân tử gì, nhưng sai phải biết thừa nhận, mình quả thật là hiểu lầm Lam Nhị, bất quá nếu mở miệng nhất định sẽ bị cho là ánh mắt thiên cận, còn không bằng giải thích ở lòng.

Hiện tại Dương An có chút hối hận cự Thiên Hành hai lần mời, có điều lập tức đổi định thì không ổn.

Ước chừng một phút sau, phía dưới đất nổi lên từng cái ảnh, lại có 10 Hủ Độc Thực Thi Quỷ mới, một chiến đấu lại tiếp tục.

Biến hóa tư tưởng, Dương An càng thêm nhập đội này, cũng càng thêm gắng sức không chế quái vật, không bạo phát Tân Nguyệt tiên, tốc độ giết quái cũng càng mau, càng thoải mái.

Đây là chỗ tốt của tổ đội giết quái, so với đơn độc càng toàn, cũng càng mau.

Dương An đột xuất biểu hiện, tự nhiên nhận lấy ánh mắt của đám Thiên Hành, thực lực của Dương An hoàn toàn phá vỡ nhận thức của bọn hắn đối với tiền thủ 3x.

Cứ như vậy không sai biệt lắm một phút thu thập mười Hủ Độc Thực Thi Quỷ, rằng tổ đội thì bị chia đều, nhưng Dương An giết quái vượt đến cấp, đoạt được cũng tương đối khả dĩ dù cần nhiều hơn 50% so với chức thông thường nhưng giờ sau hắn cũng thăng cấp.

Lên cấp 38, chỉ còn cấp nữa là có thể nhận khảo tiến giai 4x.

Bất quá hai cấp này cũng không dễ dàng, đặc biệt sau khi lên tới cấp 39, lượng đề nhiều hơn từ cấp 35 tới 39, Dương An ước chừng phải hai nửa mới lên đến cấp 39 99%.

- Chúc mừng chúc mừng! Chúc mừng tiểu Ngã thăng cấp!

Nói dĩ nhiên là Vũ Dương sôi nổi nhất.

- Cảm ơn!

Dương An thản nhiên cười nói.

Mấy thành viên đội này coi như Dương An đã hết, chỉ còn lại tên 'Tiền Vô Song' hôm không cùng Điềm Diện Bao một bộ lãnh mạc. Bất quá Dương An lưu ý đến Điềm Diện Bao là thường liếc nhìn mình, hơn nữa ánh mắt phi thường sắc bén, giống như muốn mổ mình ra mà xét vậy.

Một bên chờ lượt quái mới nảy một bên tán gẫu, Dương An cũng thật hưởng thụ loại cảm giác tổ đội này, ít nhất không giống như chỉ có tự mình mài miết cấp, nói không cảm thấy tịch mịch đối là gặt

Dương An đột nhiên có dự định, sau khi báo thù sẽ gia nhập đội của Thiên Hành, một tổ đội có thực lực, nhân phẩm đội viên lại tốt thật khó gặp.

Một phút qua rất lượt quái mới đã nảy lần này loại hoàn toàn bất đồng.

Bãi đất dưới sườn dốc ảnh chớp động, là hiện tượng sản quái mới, lần này vòng ảnh nhiều gấp đôi bình thường.

- Sao lại thế này!

Dương An tiên liền ý thức được khác thường.

- Mọi mau chuẩn bị, Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh muốn nẩy động tác phải Lam Nhị giải thích cho tiểu Ngã một chút đi!

Thiên Hành sắc mặt nói, hiển nhiên bọn họ đều biết sắp sửa phát gì.

Nói Thiên Hành cùng Vũ Hàn đã muốn một lần nữa lao xuống đi bảo vệ sườn dốc.

- Lam Nhị tỷ, sao lại thế này? Mọi giống như rất khẩn

Dương An hỏi, thấy Thiên Hành cả thời giải thích cho hắn cũng không có, hắn là có đại sự kiện.

- Nơi này mỗi cách ba sẽ có một Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh cấp 45 nẩy mà mỗi lần khi nó nẩy số lượng Hủ Độc Thực Thi Quỷ thông thường sẽ tăng lên gấp bội, hơn nữa sau phút cũng sẽ đồng thời ra. Đến lúc đó thực lực toàn bộ quái vật tầng này sẽ tăng mạnh, hơn nữa xuất hiện cừu hận dày cho nên phải xử lý toàn bộ khi xuất hiện, nếu không rất phiền toái.

Lam Nhị rất giải thích nói.

Dương An cũng coi như hiểu được gì xảy ra, nhìn mấy bãi ở tầng hai, bất luận lượt cũ đã giết chưa đều xuất hiện một loạt vòng sáng mới báo quái nẩy

- Chúng ta mau chóng xử lý đám quái bên này sau đó đem kéo qua, lại tận lực công kích, thủ hút máu nó càng nhiều thì càng có cơ hội nhận được sở hữu chiến lợi phẩm. Con này sẽ rút ra vài món đồ rất thú vị.

Lam Nhị lại nói.

Lúc này, mấy vòng sáng phía dưới đã dần thành thực thể, hơn 20 quái vật nẩy

Dương An một chút, lập tức có kế hoạch, hướng hai thành viên cận chiến quát:

- Thiên Hành đại ca, hai bảo vệ phạm vi bảy mét bên phải, tôi có thể một lần dẫn dụ 20 quái.

Lập tức hắn lại đầu nói với pháp hệ phía sau:

- Diện Bao xét tình huống, giúp khống chế tình thế, cái chỗ hỏng kia giao cho tôi, Lam Nhị tỷ chú ý liệu cận chiến đẳng Vũ Dương toàn lực công kích, không cần keo kiệt

Tuy rằng Dương An mới vừa gia nhập, nhưng thực lực của hắn rõ như những khác đối với sắp xếp của hắn cũng không có ý kiến.

Nói Dương An hướng Vũ Dương bật giao dịch, chính là 'Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm'.

Wương giả hạch tâm có tác dụng tăng cùng nâng cao tốc độ hồi phục, giao cho chủ lực tấn công Vũ Dương là thích hợp nhất. Mà Dương An đã có Ma Năng chi bản, không dùng Lý Nhĩ Tư chi nhân thì hoàn toàn thoải mái.

Vũ Dương nhìn Vương Giả Hạch Tâm giao dịch, loại bị này chính là mơ ước của chức pháp hệ, hơn nữa thuộc tính của Vương Giả Hạch Tâm lại càng là cực phẩm, thần lực +20, tăng 30%, tốc độ phục hồi tăng 50%, lại có thể đặt ở ô vật phẩm sức đặc thù.

Chứng kiến cực phẩm quý như vậy, Vũ Dương không mới là lạ, cũng chần chờ không dám bấm xác nhận.

- Nhanh lên, cái này cho cô mượn, lát nữa dùng cho tôi là được!

Dương An mỉm cười nói, hắn cũng không sợ Vũ Dương sẽ nuốt bị của hắn.

- Ok!

Vũ Dương ấn xác nhận, nhận được Vương Giả Hạch Tâm, sau khi bị lên cột tăng một khoảng lớn.

Toàn bộ đội viên chuẩn bị tốt, Dương An bắt đầu kéo quái.

Đồng dạng dùng kỹ năng 3x 'Vũ Tiến' đem một đám quái dẫn lại một giây sau lại dùng một kỹ năng công, Nguyệt Ảnh tiên thuật 2x Bán Nguyệt Tiến đem những còn lại dẫn cả tới. Như vậy một một sau chia làm hai nhóm, hai cận chiến phía cũng không bị quá áp lực.

Nguyệt Ảnh tiên thuật 2x ‘Bán Nguyệt Tiên’ cùng Vũ Tiên không sai biệt lắm, bất quá là kỹ năng chức ẩn tàng nên có tác dụng mạnh hơn một ít, hơn nữa có sát thương định mức với vật.

Sáu lấy Dương An tầm bắn xa nhất, không đợi nhóm Hủ Độc Thực Thi Quỷ vọt tới hai Thiên Hành, Dương An đã bộc phát một loạt kỹ năng Tân Nguyệt tiên.

Tân Nguyệt tiên đối vật có 10% sát thương định mức, tự thân Dương An là Nguyệt Ảnh xạ thủ cũng có hiệu quả đồng dạng, lại thêm được Lam Nhị công kích sát thương của Dương An đối với đơn thể Hủ Độc Thực Thi Quỷ thậm chí vượt qua cả Vũ Dương, lấy tốc độ mũi tên mỗi giây bộc phát chỉ hai đến ba lượt có thể bắn chết một Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Dưới bạo phát của Dương An, 20 Hủ Độc Thực Thi Quỷ vọt tới đã chỉ còn 17, hơn nữa số đó lại còn chút máu tàn.

Những khác đã không có thời vì Dương An mà riêng biệt cố gắng làm bốn phen.

Thiên Hành cùng Vũ Hàn khỏi phải nói, sau khi co rút về một mét, pháo đài kín không một kẽ hở.

Mà chỗ hồng Dương An phụ cũng không có vấn đề gì, chỉ tiếc kỹ năng khống chế quần thể chỉ có Hoãn Tốc Tiên cấp 10, bằng không đám Thiên Hành còn có thể thả lỏng hơn, cho nên hần mới dặn Diễm Diện Bao ở thời khắc mấu chốt hồ không chế tình thế.

Chiều Trạch Thuật cùng Trọng Lực Thuật của thổ khổng cũng là kỹ năng khống chế tình thế phi thường hữu dụng.

113. Chương 112: Tranh Đoạt

Tầng di tích Ngã Nhĩ Đốn tựa như muốn nổ sắp nảy mà quái phổ thông lại nhiều gấp đôi, không khí nên dị thường khẩn

Bất quá những đội nơi này rõ ràng không phải lần đầu gặp tình huống như vậy, rằng khi lượng quái thành linh gấp đôi có chút rối loạn, nhưng rất liền định lại, đầu vào đầy ứng phó.

Hiện tại mỗi một đội đều muốn mau chóng lý bãi, sau đó đem dẫn tới cạnh mình, dựa vào ưu thế địa lý tạo thành sát thương lớn nhất tới lấy được sở hữu vật phẩm rơi ra cuối cùng.

Vị của đám Thiên Hành là một bãi cấp tương đối tốt, mỗi vòng có 10 quái, nhưng giờ phát tình huống quái nảy gấp đôi, càng vất vả hơn mấy đội khác.

May mắn bọn hần có Nguyệt Ảnh xạ thủ Dương An đặc biệt khắc chế vật.

Dương An bạo phát ba bốn lần Tân Nguyệt tiên liền thủ tiêu Hủ Độc Thực Thi Quỷ đầu, tốc độ như vậy chứng thật là diễm, có điều đội viên khác đã không có thời mà nhiên, không nói một phút nữa sản hiện tại còn tới 17 cần xử lý.

- Đại Địa Chấn Kích!

Mười bảy Hủ Độc Thực Thi Quỷ muốn xông lên, Thiên Hành nhảy dựng lên, hét lớn một tiếng, Huyền Hiêu Chi Chùy tựa như vắn thạch buông xuống, thế như sét đánh khiến cả mặt đất cũng theo đó kịch liệt chấn động. Một kích này tựa như muốn làm sụp đổ luôn cả mảng sườn dốc phế tích này.

Một đòn kích, cả 10 Hủ Độc Thực Thi Quỷ gần nhất đồng thời bốc lên hơn 300 điểm sát thương, hơn nữa xuất hiện thái choáng váng.

Đây là chiến thuật Thiên Hành cùng Dương An thương lượng ra, để hai cận chiến khống chế, có tình huống đột phát xuất hiện Dương An mới ra như vậy Diễm Diện Bao cũng không cần phân tâm, có thể làm chủ lực tấn công.

Hiện tại chính là so tốc độ giết quái, đội hơn tức là có ưu thế đối phó

Vũ Dương cùng Diêm Diện Bao liên tục xuống ma pháp quần công, thu gặt HP quái vật, mà Vũ Dương được Dương An tạm thời cho mượn Vương Giả Hạch Tâm, số cùng khôi phục tốc độ đều tăng mạnh, thời tương đối dài, các loại hỏa hệ ma pháp giống súng máy bắn phá ra.

Bất quá nói đến súng máy bắn phá, Dương An lại càng giống hơn, hiện tại tốc độ bắn đã lên tới mũi tên mỗi giây, đến mức cả ba mỹ nữ đồng đội cũng không thấy rõ động tác của hắn.

‘Đại Địa Chấn Kích’ của Thiên Hành chỉ gây choáng khoảng giây.

Băng Phong Trảm!

Thời choáng váng vừa qua, Vũ Hàn lập tức đại kiếm, một đòn Băng Phong Trảm chuẩn xác đánh tới, Hủ Độc Thực Thi Quỷ mặt tức thì bị tăng một băng cứng đóng băng.

Thiên Hành cùng Vũ Hàn mỗi cũng chỉ dùng một cái kỹ năng khổng chế, chẳng những bởi vì bọn họ rất ít kỹ năng khổng chế quần thể, mà còn vì bọn họ muốn bảo ứng phó ‘đại gia hỏa’ sắp ra.

Thời đóng băng qua đi, Dương An phiên nhận công tác khổng chế, một mũi Hoãn Tốc Tiễn vút

Bởi mỗi đội viên đều toàn lực công kích, đặc biệt Dương An cùng Vũ Dương như hai khẩu súng máy bạo phát, rằng số lượng quái vật tăng lên gấp đôi, nhưng là chỉ dùng hơn bốn mươi giây liên lý sạch sẽ, là đội tốc độ nhất.

Chức pháp hệ không nói hai lời lập tức uống thủy chậm rãi hồi phục được tề thuận hồi đương nhiên muốn giữ lại cho thời khắc mấu chốt.

Mà Thiên Hành cùng Vũ Hàn hai chức cận chiến thì bật lao xuống sườn dốc, nhằm phía đất ương tầng hai, cả vật phẩm 20 quái rớt ra cũng không để ý.

Boss cấp 45 Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh này không cố định vị ở tầng này, bất quá đại đa số lần đều phạm vi khối đất tâm.

Ngay sau nhóm Thiên Hành lại có hai đội lý bọn hắn cũng riêng biệt phái ra hai chức cận chiến vọt tới bãi đất ương, đó một đội là thuần giáp chiến sĩ cùng đạo tặc, đội còn lại là hai đại địa kiếm sĩ.

Những đội khác vẫn đang giết quái, mà đã sắp xuất hiện, ra cũng chỉ có ba đội đến đoạt.

Bỗng nhiên, một vòng sáng khổng lồ xuất hiện ở bãi đất hơi chệch về hướng sau đó, ánh liên tụ thành thực thể.

Boss cấp 45, Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh rốt cục xuất hiện.

Con Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh này quả thực chính là một Hủ Độc Thực Thi Quỷ bản phóng đại, cao tới năm sáu mét, từng cục không biết là bấu thịt là nhọt độc làn da màu xám đã bắt đầu thối rữa bốc mùi, cái miệng to như chậu máu chảy ra dịch nhờn cực độ ghê tởm, sau lưng hai bên đâm ra hai cây gai xương màu lục, dữ tợn khác thường.

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh vừa xuất hiện, đám Hủ Độc Thực Thi Quỷ còn lại ở tầng lập tức giống cắn thuốc, từng nện mãnh cuồng bạo, cừ hận dây tự động ra, cho dù không có bị gọi lên, cũng lao mạng về chơi gần nhất. Lập tức những đội chưa xử lý bãi đều mất đi tiên cơ đoạt

Vị xuất hiện không quá gần nhóm Dương An, bất quá lại là gần nhất đội đoạt, hơn nữa Thiên Hành cùng Vũ Hàn lại lao ra sớm nhất, tổng thể mà nói bọn hắn chiếm hữu ưu thế lớn nhất.

Lúc này Lam Nhị, Vũ Dương, Diêm Diện Bao ba chức pháp hệ cũng đứng lên, khẩn nhìn tình thế phía dưới đất Mà Dương An lại lẳng lặng lui đến phía sau ba đội mũ sau áo choàng che hơn nửa khuôn mặt, rồi đeo Hồ Vương diện giáp hành lên.

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh cách chỗ Dương An hơn 300 mét, không có chức nào có tầm bắn xa như vậy, cả cường giả cấp 5x cũng chưa chắc có, bất quá vượt qua tầm bắn, cũng không có là không thể công kích.

114. Chương 113: Trình Giảo Kim

Boss vừa xuất hiện, phương nhân mã đã dùng tốc độ nhất xông lên, mục đích là làm đầu tiên lập cừu hận, đem Boss dẫn dụ đến phía đồng đội bên mình.

Nhóm của Thiên Hành dọn bãi nhất, bởi vậy hấn và Vũ Hàn cũng là đến vùng đất ương nhất, nhưng mục đích của hai cũng không phải là xông lên công kích Thực Thu Quỷ Thống Lĩnh, làm đầu tiên xây dựng cừu hận.

Chỉ thấy lúc Thiên Hành và Vũ Hàn sắp tiếp cận Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh khoảng ba mươi mét, thì bất tách ra hai bên phải chia làm hai đường, hai đồng thời đánh ra kỹ năng Bôn Tập và Trùng Phong, phân biệt nhắm vào hai đội nhân mã đối diện. Mục tiêu mà Thiên Hành lựa chọn là thuần giáp chiến sĩ và tổ hợp đạo tặc, còn Vũ Hàn nhắm đến hai đại địa kiếm sĩ.

Mục đích của bọn Thiên Hành rất đơn giản, chính là muốn cả hai đội này gia đoạt Boss.

Thú cuồng chiến sĩ thật ra cũng không phải là chức hiểu việc hấp dẫn cừu hận quái vật, không giống như thuần giáp chiến sĩ và đạo tặc có nhiều kỹ năng có thể hấp dẫn sâu cừu hận. Cho dù Thiên Hành và Vũ Hàn công kích đầu tiên, thì thuần giáp chiến sĩ kia chỉ cần một cái kỹ năng Trào Phúng vẫn có thể đem cừu hận của quái vật kéo về, bởi thế hai Thiên Hành đầu tiên là phải chặn đứng hai nhóm này

- Người làm cái gì vậy Thiên Hành?

Thuần giáp chiến sĩ bị lại giận dữ thét lên, hấn không hiểu vì sao Thiên Hành không đi công kích Boss, mà lại đi cản bọn hấn. Làm như vậy thì không ai có thể dẫn dụ được Boss.

- Ha ha, thật quá, Boss hôm chỉ thuộc về chúng ta thôi

Thiên Hành cười to lời.

Thiên Hành cùng Vũ Hàn đều không thật sự công kích bọn hấn, chỉ là vọt đến cả mặt, kiên chế làm cả bọn dừng lại, không cho bọn hấn dễ dàng đến gần Boss, rằng việc này chỉ được tức thời, nhưng vậy cũng là đủ rồi.

Đội Thiên Hành, hai cận chiến đều không đi dẫn dụ Boss, nhưng như vậy không đại biểu bọn hấn không có cách. Trong đội của bọn hấn còn tồn tại một chức có thể công kích cự xa hơn ba mét.

Dương An lui về phía sau ba Lam Nhị, đội chiếc mũ gắn liền áo choàng che hết gần nửa khuôn mặt, sau đó lại đeo Hồ Vương diện giáp màu đen bạc lên.

Vượt qua khoảng cách ba mét, Dương An muốn nhờ kỹ năng Ứng Nhân của Hồ Vương diện giáp, chức năng phóng lớn gấp bảy lần có thể đem mục tiêu hơn ba mét kia chỉ còn hơn bốn mươi mét, như vậy sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Vũ Dương! Ném một Tiểu Hỏa Cầu ra càng xa càng cao càng tốt, sau đó cho phát nổ không

Dương An tính toán khoảng cách mục tiêu theo đường vòng rồi kêu Vũ Dương hành động.

Mặc dù vẫn không rõ mục đích của Dương An là làm gì, nhưng nàng vẫn làm theo.

Kỹ năng sơ cấp như Tiểu Hỏa Cầu, hỏa không 4x có thể nhảy mắt tụt, Vũ Dương liền dựa theo lời nói của Dương An ném Tiểu Hỏa Cầu hướng Boss.

Công kích ma pháp của tổ thao không sư rất mạnh, chỉ có điều tám bắn nếu so với tiền thủ thì hơn nhiều. Vũ Dương dùng hết sức ném ra Tiểu Hỏa Cầu cũng chỉ xa được hơn năm mươi mét đã hết lực rơi xuống.

“Oanh ”

Đúng lúc này, Vũ Dương liền không chế hỏa tổ Tiểu Hỏa Cầu nổ giống như một quả pháo hoa nhỏ vậy.

Gần như tất cả mọi điều không tự chủ được mà đưa ánh mắt nhìn về Tiểu Hỏa Cầu nổ giữa không lực chú ý bị hấp dẫn.

- Chính là lúc này

Dương An tất nhiên sẽ không bị phân tâm, âm Tiểu Hỏa Cầu nổ liền bắn ra mũi tên đã chuẩn bị từ sớm.

“Sưu sưu ”

Hai mũi tên tốc độ cao liên tiếp về phía chân tạo thành hai đường đẹp.

Vì để chắc chắn, Dương An đã bắn hai mũi tên.

Cũng hẳn là Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh mới nảy vừa vặn vận mặt về hướng bên này, nếu không thì phải tốn thêm thời dẫn dụ nó lại đây.

“Phốc phốc ”

Mặc dù khoảng cách hơn 300 khoảng cách có chút xa, nhưng Dương An thời qua luôn luôn tập bắn cự xa, cộng thêm Hồ Vương diện giáp phụ cho nên mũi tên không làm thất vọng đã mục tiêu là hai mắt to của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh.

Bởi vì là khoảng cách này vượt xa tầm bắn xa nhất của Dương An, cho nên mặc dù đã mục tiêu là hai mắt nhưng cũng chỉ gây ra hơn hai mươi điểm sát thương. Chẳng qua thế cũng đã đủ để dẫn dụ đi tới bên này.

- Hống

Hai mắt của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh bị bắn đau đớn giống như bị châm đâm, gầm lên một tiếng giận dữ, chói phát hiện ra đầu sở gây ra.

Nhìn thấy Boss đang di chậm chạp đột nhiên bạo nộ, bọn Thiên Hành không ai hiểu rõ đã xảy ra gì, đó hầu như tất cả đều bị Tiểu Hỏa Cầu kia hấp dẫn, thậm chí có còn tưởng rằng Tiểu Hỏa Cầu kia nổ mạnh đã làm động Boss.

Chẳng qua mục đích Dương An là như thế, hắn cũng không muốn quá nhiều biết hắn có khả năng công kích cự xa như vậy.

Người ta vẫn nói cái đinh mắt, cái gai thịt, mặc cho là ai đi chẳng nữa mắt bị đâm thì không thể nào bình tĩnh nổi. Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh sau khi tìm được tên tiền thủ nhân loại đáng hận kia, lập tức xông qua.

- Tiếp tục một lần nữa!

Dương An nhỏ giọng nói.

Trong lòng đã hiểu, Vũ Hàn lại tiếp tục dẫn bạo một Tiểu Hỏa Cầu.

Mà cùng lúc đó Dương An cũng bắn ra hai mũi tên.

Mặc dù đã dẫn dụ được cừu hận của Boss, nhưng sát thương vẫn còn quá nhỏ, cừu hận chưa nặng, rất dễ dàng xảy ra việc ý muốn. Vì thế Dương An không thể không tiếp tục công kích.

May mắn là lúc này chỉ có mình Dương An tấn công được Boss.

Thân hình Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh nhìn như vụng về, chậm chạp nhưng tốc độ so sánh với Hủ Độc Thực Thi Quỷ thông thường vẫn hơn nhiều, chẳng qua mắt Dương An thì không đáng kể.

Boss càng lúc càng đến gần, Thiên Hành sát mọi việc bên phía Dương An cũng không sai biệt lắm, đột nhiên lưng lại, tăng tốc lao ra hẳn nhất định phải chắn Boss ở sườn dốc để bảo vệ mọi nếu không bọn Lam Nhị sẽ có hiểm.

Kế hoạch này thật ra cũng là một nước cờ hiểm, nhất kế hoạch này không phải là công kích cự xa của Dương An mà là Thiên Hành có về kịp lúc để bảo vệ mọi không.

Thiên Hành đột nhiên bỏ đi, làm cho thuận giáp chiến sĩ và đạo tặc kia cũng sửng sốt, phản ứng không kịp. Chờ cho bọn hắn phục hồi thần, đuổi theo thì Thiên Hành đã cách xa bọn hắn khoảng cách hơn sáu, bảy mươi mét.

May mắn là kỹ năng Bôn Tập của chiến sĩ sau khi cấp bậc tăng lên, thời tương đối Kỹ năng Bôn Tập của Thiên Hành cũng chỉ cần có ba giây thời để hồi, có thể nháy mắt lao đến phía hơn hai mươi mét, lại phối hợp với kỹ năng gia tốc Va Chạm, sau hai ba lần gia tốc, đã có thể đuổi sát theo Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh.

Nhìn thấy Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh mới tiến gần sát đến phạm vi mét của sườn dốc, Thiên Hành cảm giác được sắp thành công. Hai nhóm kia còn cách nơi này mấy chục mét, cứ tiếp tục thế này, chỉ cần mình xông lên sườn dốc hơn Boss, bất kể là thế nào đi nữa cũng không sợ Boss bị khác dẫn dụ đi rồi.

Tuy nhiên, đúng lúc lòng Thiên Hành cảm thấy thoải mái, thì Boss đang giận dữ ở phía đột nhiên quỷ dị đứng lại.

Không, nói Boss đứng lại thì không đúng, mà phải là bị chế mới chuẩn xác.

Mà lúc Boss bị chế này, một thân ảnh đạo tặc chậm rãi xuất hiện sau lưng Boss.

- Con bà nhà nó, nửa đường chém giết lại nhảy ra một tên Trình Giảo Kim*!

Thiên Hành không nhìn được mà thảm máng một câu, mắt thấy đã sắp thành công câu dẫn được Boss, thật không lại có đội thứ tư gia đoạt Boss.

(*Trình Giảo Kim: một dũng tướng thời Đường, sử dụng búa, khỏe như voi, thời phá làng phá xóm, lại làm thảo khấu hoành hành một thời. Sau khi làm tướng thì toàn lực đánh ba búa không thắng liền bỏ chạy, một rồi lại đánh tiếp, dạng như cắn phá rối, không chịu thiệt bao giờ nên nhiều xuất hiện kẻ nửa đường phá hư khác gọi là Trình Giảo Kim.)

115. Chương 114: Bản Lén

Thấy muốn đi vào vị dự định đột dừng lại, Dương An lập tức cũng dừng sờ!

Nói về dụ quái, nhiều loại chức thì chỉ có đạo tặc và tiền thủ là thích hợp nhất. Thậm chí có đôi khi đạo tặc còn hữu dụng hơn tiền thủ.

Đạo tặc có kỹ năng công kích Tà Ác cùng Thâu Tập (đánh lén) có thể khiến quái vật chịu hận sâu đậm. Điều này khiến đạo tặc có ưu thế hơn so với tiền thủ, hơn nữa tốc độ của đạo tặc lại và hoạt, có nhiều kỹ năng bảo mệnh, đối là chức thích hợp nhất để dụ quái.

Thiên Hành thấy sắp tới lại đột nhiên giữa đường xuất hiện một Trình Giảo Kim, là một gã đạo tặc ẩn thân dùng kỹ năng Thâu Tập khống chế được Boss đang thái bạo tẩu. Cho đến lúc này, sát thương mà Dương An tạo cho Boss thực sự rất nhỏ, chưa thể đạt được thù hận sâu đậm, chỉ cần bị một chơi khác công kích, sẽ dễ dàng có thể đem Boss dụ đi, đến lúc đó liền thất bại tấc.

- Á Hạ! Con bà

Thiên Thành có chút giận dữ, cũng có chút dở khóc dở cười, tên đạo tặc đột nhiên xuất hiện này hóa ra lại là

Thời Thiên Hành còn ở Lam Sắc Quân Đạo thì Đọa Lạc Á Hạ luôn đi theo hắn, như là một cũ, cho dù lúc rời khỏi chiến thì hệ của hai vẫn tốt đẹp.

- Thiên Hành lão đại, này đã thuộc về chúng ta!

Đọa Lạc Á Hạ cười cười, nói.

Nói chủ thủ của Đọa Lạc Á Hạ tỏa ra một làn khói nhẹ màu sẫm, một đòn Tà Ác nhắm về lưng Boss đâm xuống. Vừa này sử dụng kỹ năng Thâu Tập làm mê giờ chủ cần công kích là mục tiêu sẽ tỉnh lại.

Sát thương của kỹ năng công kích Tà Ác không cao, tác dụng chủ yếu của nó là tính tổng cộng điểm liên kích tăng thêm chịu hận của Boss. Vì thế sau khi Boss tỉnh lại, chịu hận lập tức Đọa Lạc Á Hạ, nó đuổi tới.

Nói thì chậm xảy ra thì Đọa Lạc Á Hạ liền lao ra Boss cũng tự nhiên đuổi theo phía sau.

Mặc dù sự việc xảy ra đột nhưng phản ứng của Thiên Hành cũng là có đường nên không thể mất nhìn vị đến lại mất, lập tức nâng Huyền Hiêu Chỉ Chùy, một đòn Va Chạm thẳng hướng Boss lao đi.

- Tiểu Á Hạ, dễ dàng cướp Boss của lão đại ta như thế sao!

Thiên Hành nhảy lên cao, Huyền Hiêu Chi Chùy đã đánh ra.

Bạo Tạc Thiết Chùy

Huyền Hiêu Chi Chùy nặng nề đập lên cái lưng của Boss, lập tức một tiếng nổ mạnh lên, kèm theo đó là những đốm hoa lửa văng ra xa, giống như mấy chục cân thuốc nổ cùng được kích hoạt vậy, hơn nửa cái lưng của Boss cũng bị cháy đen.

Hơn một điểm sát thương cũng hiện ra Boss.

Hơn một điểm sát thương đối với Boss cũng không thấm vào đâu. Nhưng như vậy cũng đã đủ để hoán đổi vị cừu hận của Boss.

Trí tuệ của Boss cấp 45 cũng không cao, thời nhất định, ai gây sát thương cao nhất, lập tức thù hận của nó sẽ lên đó.

Dù được cừu hận Boss, Thiên Hành lập tức nhắm hướng đội của mình mà lui lại vài bước, rồi tiếp tục công kích, ổn định độ cừu hận.

Trước đó một khắc, Thiên Hành đã nhận được PM từ Dương An, muốn hắn làm mọi cách đem Boss dụ đến khoảng cách gần mét.

Sau khi phục hồi thần, Dương An đã nhìn rõ được thân ảnh của đạo tặc. Nếu như Thiên Hành một chọi một với tên đạo tặc kia, chắc chắn Thiên Hành có thể thắng lợi, nhưng sau việc đạo tặc vừa làm, hai đội nhân mã phía sau đã gần đuổi đến, hai đại địa kiếm sĩ kia không có gì hiệp, nhưng chỉ lo là thuận giáp chiến sĩ kia lại liên hợp cùng đạo tặc.

Dù sao thuận giáp chiến sĩ mới là chức dụ quái

Vì thế, điều Dương An muốn là Thiên Hành có thể dụ đến một mét tầm bắn của mình.

Thiên Hành, Vũ Hàn, cộng thêm Dương An ba hắn sẽ chiếm ưu thế cuộc đoạt Boss.

Trào Phúng!

Khiêu Khích!

Thuận giáp chiến sĩ ở phía sau đã đuổi đến các Boss khoảng mười mét, lập tức ném ra hai kỹ năng đặc biệt dùng để hấp dẫn cừu hận của Boss.

Cứ như vậy, cừu hận của Boss một lần nữa đổi.

Chẳng cần Boss Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh này có tuệ cao hơn một chút, nó cũng biết cực kỳ căm tức nhân loại đang đùa nó.

Nhìn thấy Boss đã muốn đuổi theo thuận giáp chiến sĩ kia, Thiên Hành cực lực lắc mình đã chặn đường đi của Boss. Cùng lúc thân thể đại chùy đã múa như gió, một đòn Toàn Phong Liệt Sát Chùy cấp 10 đập mạnh vào bụng Boss.

Huyền Hiêu Chi Chùy va chạm thật mạnh, thân hình khổng lồ của Thống Lĩnh Thực Thi Quỷ cũng bị đập cho lui lại hai bước.

Một kích này của Thiên Hành phải nói là rất chuẩn thời cơ, mặc dù không đoạt được cừu hận của Boss, nhưng đã có thể làm ổn định bước chân của Boss, tiếp tục khống chế Boss ở phạm vi một mét.

Nhìn thấy Boss ở phía dưới đang đi tới đi lui, mấy mỹ nữ ở đỉnh sườn dốc cũng cảm thấy khẩn

Mặc dù không muốn lộ ra quá nhiều thực lực, nhưng lần này Dương An nhất định phải ra chỉ mấy mỹ nữ một chút, để họ dùng thân thể che dấu hắn, để hắn đứng ở phía sau chuẩn bị kỹ năng cường lực.

Đã bị thuận giáp chiến sĩ kia ảnh hưởng, Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh muốn chỗ khác, đưa lưng về phía Dương An. Phía sau lưng Boss là một cái gai xương màu lục, rất khó có thể tìm thấy nhược điểm của nó.

Mấy mẩn là Dương An có Hồ Vương diện giáp, bị đặc thù này có thể tự động thông báo nhược điểm của mục tiêu.

Sau lưng của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh thật sự không hề có nhược điểm mạng nào, chỉ có phía của xương cột sống, dưới gáy năm tấc có một điểm hơi nhô cao. Nếu không phải có Hồ Vương diện giáp giúp nhìn thấy một cái vòng màu đỏ thì bằng mắt thường khó mà phát hiện được.

Đây là một cái “Cốt điểm”.

Kỹ năng Ứng Nhân cấp giúp phóng đại bảy lần mục tiêu, đem mục tiêu khoảng mét kéo đến mắt, một vòng nho nhỏ như vậy đã được phóng đại lên gấp nhiều lần, thực dễ dàng mà nhắm bắn.

Kỳ thật đây cũng là nhờ bình thường Dương An không Hồ Vương diện giáp lên, như vậy sẽ được cho bản thân quá ỷ lại vào bị, như vậy thực lực bản thân sẽ giảm sút.

Khoảng một giây đồng hồ để tụ, một tia lửa đỏ hiện lên đầu mũi Lạc Nguyệt tiễn, mà cái ký hiệu ở đầu mũi tên cũng đã thành màu lửa đỏ.

- Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn!

116. Chương 115: Sương Độc

Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn là một những kỹ năng ‘mũi tên kèm theo ma pháp’ mà Dương An tự ra, đã có Phá Cốt Tiễn gặp mạnh càng mạnh lực phá cốt phá giáp, lại kết hợp Liệt Diễm chiến hỏa tố sát thương cùng hiệu quả bạo liệt lần thứ hai.

Mũi tên mạnh mẽ cắm thật sâu vào thân thể mục tiêu, hỏa tố theo đó bạo liệt, sát thương càng mạnh mẽ, là một kỹ năng lực thật lớn.

Có Hồ Vương diện giáp tập nhược điểm, càng làm mục tiêu gần hơn, đương nhiên đây chỉ là cảm giác của mắt, nhưng cứ như vậy kết hợp lĩnh của Dương An với nhắm bắn, bắn cũng khó.

Lạc Nguyệt tiễn theo lực đạo mạnh mẽ phá vỡ ‘Cốt điểm’ sau lưng Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh, cắm thật sâu, sau đó hỏa tố ẩn chứa tại đầu mũi tên lập tức bạo tạc.

“Oanh ~” một tiếng, không có ánh lửa bắn ra bốn phía, nhưng phía sau lưng Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh lại nổ khoét thành một cái lỗ, nhục tứ chất lỏng sền sệt tựa như mủ mà không phải mủ, như máu mà không phải máu chảy tóe ra, phi thường ghê tởm.

Không hề ý muốn, lúc bắn tên, Dương An đã biết phần mục tiêu, để không làm cho chú ý, Dương An tiên kéo mũ che mặt, sau đó lùi về sau lưng ba mỹ nữ.

Hệ thống: kỹ năng Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn tự ra độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn cơ bản, tạo thành bạo tạc sát thương lần thứ hai, đóng băng 3 giây, vỡ cốt yếu 5 giây.

Con số 2700 đỏ chói lên, sau đó là bạo tạc sát thương thêm 700 điểm, tổng cộng vượt quá 3000 điểm sát thương, đủ để đem cừu hận của kéo lại, hơn nữa ở khoảng thời sẽ không bị đổi vị

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh một tên của Dương An, phía sau lưng thủng một lỗ to tướng, tự nhiên là vừa đau vừa hận, thề phải xé nát cái tên gia hỏa bắn lên, có điều dính thái đóng băng khiến nó không thể di

Thấy đột dừng lại, mấy cận chiến phía dưới cũng sửng sốt, chỉ có Thiên Hành cùng Vũ Hàn là hiểu gì xảy ra.

Hiện tại cừu hận của đều tập Dương An. Thiên Hành cùng Vũ Hàn cũng biết lúc này tốt nhất không công kích để cừu hận phát biến hóa, bất quá hai cũng không có đứng chờ, thừa dịp mấy chơi khác còn đang lập tức lắc mình chặn bọn hắn, cản bọn hắn công kích hoặc là sử dụng kỹ năng nào đó.

Thấy động tĩnh của Thiên Hành cùng Vũ Hàn, mấy chơi kia cũng hiểu được hai muốn làm gì, phục hồi thần lại liền muốn đột phá chuẩn bị công kích kéo về cừu hận.

Nhưng mà vào lúc này lại đột phát dị biến.

Có lẽ do lưng nổi toác quá đau đớn, hoặc bị đám chơi kéo tới kéo lui chọc giận, dù đang thái đống băng cũng không thể bình tĩnh.

Làn da xám của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh đột nhiên mấp máy, từng cục u nhọt lở loét nó co lại căng mọng ra, rồi lập tức vỡ dịch nhầy ghê tởm tức thì bắn tóe, vừa tiếp xúc không khí liền hóa thành một làn sương độc.

Làn sương độc này không phải thập phần nồng đậm, có điều cũng đủ để che phủ phạm vi 10 mét bảy cận chiến gần nó lập tức bị vây bên

Boss rằng bị đóng băng, thân thể không thể nhúc nhích, nhưng lại bất phát động công kích đặc thù này.

“Xèo ~ xèo ~ xèo ~ ”

Mấy chơi cận chiến dính phải làn sương độc, vô luận là bị giáp là giáp loại đều phát ra âm như bị ăn mòn, đồng thời đỉnh đầu họ cũng bốc lên từng điểm sát thương.

Mà đáng sợ hơn nữa là màn sương độc kia ăn mòn còn có hiệu quả tê liệt.

- Không tốt, là Cự Độc Huyết Vụ!

Một chơi lập tức kịp phản ứng.

Những đội ở tầng 2 không phải là lần đầu tiên đối phó này nên khá rõ kỹ năng của nó.

Cự Độc Huyết Vụ, kỹ năng chiêu bài đặc thù của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh, có được năng lực bỏ qua phòng liên tục 10 giây, mỗi giây 500 điểm sát thương ăn mòn, cùng với 2 giây tê liệt, kỹ năng Khu Tán loại hiệu quả tiêu cực nếu dưới cấp 10 sẽ không có tác dụng giải Cự Độc Huyết Vụ, phi có giải độc được tề.

Hiệu quả bá đạo như thế, xứng đáng hai từ ‘Cự độc’.

Thuần giáp chiến sĩ máu giáp dày còn có thể cầm cự nhất thời, chức khác nếu ít máu không cẩn thận có thể bị độc này rĩa chết.

Trong bảy cận chiến có 2 đạo tặc là HP ít nhất, thời giây tê liệt vừa qua, hai đạo tặc sau té mặt đất. Mỗi giây 500 điểm sát thương ăn mòn thật sự rất bá đạo, chức máu ít như đạo tặc cho dù uống ‘thuần hồi được tề’ cũng chỉ phí công, đỡ không nổi.

Thời tê liệt vừa qua, những cận chiến mất còn sống đều lập tức mặc mà chạy ra xa, riêng biệt phản hồi đội của mình, chỉ có nhờ mục sư đội liệu mới có thể chống cự qua 10 giây, đương nhiên, đường về cũng phải tiêu hao một lọ ‘thuần hồi được tề’ quý.

Những khác tán đi, đại biểu tạm thời buông tha đoạt nhưng với bọn Thiên Hành thì cừ hận của là còn Dương An, bọn hấn xông về nhờ mục sư liệu cũng không mất đi khổng chế

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh đột nhiên ra sương độc không thể bảo là không giúp bọn Thiên Hành một

Khoảng cách 100 mét, hai toàn lực tiến lên chỉ 3-4 giây, thú cuồng chiến sĩ Thiên Hành máu tương đối có 2400 điểm, uống “hoãn mạn hồi phục được tề” (hồi phục từ từ) cũng có thể cầm hơi, bảo lưu một lần cơ hội uống thuần hồi phục được tề cứu mạng, bất quá Vũ Hàn kiếm sĩ thì yếu hơn, uống một bình “cao cấp thuần hồi” mới chống đỡ nổi.

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh giờ cũng đã thoát khỏi thái đóng băng, có thể nhúc nhích, nó lửa giận lập tức về phía gia hỏa đã bắn lén, nhưng còn Phá Cốt Tiên 100% độ hoàn thành 5 giây vỡ cốt yếu cũng không phải để không, khiến tốc độ cùng các hạng thuộc tính của nó đều giảm mạnh.

Boss tốc độ chậm, cũng giúp Thiên Hành cùng Vũ Hàn có càng nhiều thời chuẩn bị, có điều ‘càng nhiều’ này cũng chỉ là 2-3 giây mà thôi.

Quyền khổng chế đã đoạt tới có điều giờ chiến đấu mới chính thức bắt đầu!

117. Chương 116: Thực Lực Của Thiên Hành (1)

Cự Độc Huyết Vụ không hổ danh là kỹ năng chiêu bài của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh, không có được tề giải độc hữu hiệu hoặc là quang minh mục sư trị liệu thì người chơi thông thường sẽ không chống đỡ được độc sát thương kéo dài đến 10 giây.

Hai gã đạo tặc có HP ít nhất dẫn đầu bị độc chết, còn hai gã đại địa kiếm sĩ trên đường quay về cũng không chống đỡ được độc tố ăn mòn mà “về thành dưỡng sức”. Tầng 2 mặc dù có hơn mười đội ngũ người chơi, mỗi đội ngũ đều có quang minh mục sư nhưng đương nhiên không ai rỗi hơi đi cứu chữa người lạ, thấy chết mà không cứu là chuyện bình thường.

Chỉ có thuận giáp chiến sĩ có máu trâu là có thể quay về.

Đương nhiên, trong bốn đội thì 2 người Thiên Hành và Vũ Hàn là gần nhóm nhất, tự nhiên không có vấn đề gì xảy ra. Lúc quay trở về được Lam Nhị trị liệu, HP đã hoàn toàn hồi phục.

Quang minh mục sư cấp 47 không phải là để làm cảnh, qua một thời gian tiếp xúc lâu như vậy Dương An cũng không dám coi khinh cô mục sư xinh đẹp này.

Kỳ thật, trong đội ngũ chỉ có chưa thấy “Tiễn Vô Song”, còn lại Dương An không dám coi thường thực lực của đội viên nào cả. Thiên Hành cùng Vũ Hàn có kỹ thuật cận chiến khỏi chê, mà ba mỹ nữ kia cũng không thể “xem mặt bắt hình dong”, tuyệt đối xứng đáng với hai chữ “cao thủ”, đồng thời cũng phá tan định kiến cho rằng: “trong trò chơi, nữ không thể chơi giỏi như nam” của đa số mọi người.

Bởi vì không muốn tích lũy cừu hận quá sâu, khiến cho cừu hận của Boss chỉ tập trung vào một mục tiêu duy nhất, cho nên dù Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh lúc này rơi vào trạng thái suy nhược thích hợp công kích nhất, Dương An cũng không ra tay.

5 giây suy nhược đã hết, các thuộc tính của Boss phục hồi, tốc độ cũng trở lên nhanh hơn.

“Oành ~ oành ~ oành ~ ”

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh đã đuổi đến nơi khiến cho cả mặt đất đều rung động vì trọng lượng khổng lồ của nó.

Boss hình thể lớn, độ linh hoạt không cao nhưng tốc độ không chậm hề chậm, đảo mắt đã tiến sát đến chỗ sườn dốc của đội ngũ Thiên Hành, thân hình to lớn cũng đủ che một nửa sườn dốc.

Thật may mắn, sau khi được Lam Nhị trị liệu, HP của Thiên Hành cùng Vũ Hàn cũng đã hồi phục, tuy rằng vẫn đang liên tục rút máu nhưng không còn nguy hiểm đến tính mạng.

Tầng hai phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn có một quy tắc ngầm, đó chính là một khi có đội dẫn Boss thành công thì các đội ngũ khác không được tiếp tục tranh đoạt. Có thể tranh đoạt Boss ở tầng hai này đều là người của tam đại chiến minh nên quy định này được tuân thủ một cách nghiêm túc.

- Yaaa!

Thấy Boss đã sắp xông đến sườn dốc. Thiên Hành sớm chờ sẵn, lúc này hét lớn một tiếng, một cái Va Chạm phóng ra đón nhận con Boss đang hùng hổ tiến lại.

“Oành ~ ”

Kỹ năng Va Chạm của Thiên Hành mặc dù không đạt tới cấp 10 nhưng cũng tương đối cao, lực đánh mạnh mẽ đã đem thân hình to lớn của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh đẩy về sau hai bước, đồng thời gây cho nó hiệu ứng choáng váng.

Đương nhiên, một cái Va Chạm không thể lập tức đem cừu hận đổi vị trí.

Sau khi Thiên Hành một kích chưa đem được cừu hận đổi vị trí, Vũ Dương và Diêm Diện bao phủ trách phía sau cũng không công kích ngay lập tức. Ngay cả Vũ Hàn là chức nghiệp cận chiến cũng đứng một bên nhìn Thiên Hành “biểu diễn”.

Dương An xem biểu tình của những người khác rất bình tĩnh, chỉ có Lam Nhị ở thỉnh thoảng huy động pháp trượng, hướng Thiên Hành cùng Vũ Hàn ném ra Trị Liệu Thuật, không biết các nàng là đối với Thiên Hành rất có lòng tin hay còn gì khác, mà một chút biểu hiện khẩn trương cũng không có.

“Oanh ~”

Thừa dịp Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh đang ở trong trạng thái choáng váng, Thiên Hành nhảy lên cao, ‘Huyền Hiêu Chi Chùy’ giống như khai sơn liệt địa bổ xuống, một cái “Bạo Tạc Thiết Chùy” bỗng nhiên nổ ra, phẳng phất như có ngàn vạn cân hỏa dược chợt nổ tung, ngọn lửa cuồng mãnh xen theo lực lượng mạnh mẽ nháy mắt bao trùm toàn thân Boss, một trị số thương tổn cực lớn cũng theo người Boss bay lên cao.

Thương tổn cực lớn. Cừu hận của Boss ngay lập tức từ người Dương An chuyển sang Thiên Hành. Ngay sau đó, Boss dường như phát điên xoay sang đánh về phía Thiên Hành.

Có điều Thiên Hành dường như không có cho Boss bất cứ cơ hội phản công nào, “Bạo Tạc Thiết Chùy” tung ra ngay lúc đó. Thiên Hành không lùi mà tiến, chân phải bước một bước lớn, thân thể uốn éo, hai tay thuận thể nắm lấy chuỗi chùy vừa thả vừa kéo, lôi đại chùy vừa ngập trong lòng đất lên.

Huyền Hiêu Chi Chùy từ dưới đất bị mãnh lực kéo lên, đầu chùy màu ám kim xẹt qua một đạo ánh sáng hình bán cung.

“Ngao ~”

Huyền Hiêu Chi Chùy phát ra tiếng long ngâm chấn động tâm phách. Một hình rồng màu vàng từ dưới đất bay lên.

“Oanh ~” một tiếng, phần đầu hình thoi của Huyền Hiêu Chi Chùy từ dưới đi lên chuẩn xác đánh vào cằm Boss.

Một chiêu này chính là kỹ năng đặc ý của Thiên Hành, “Thăng Long Kích”.

“Thăng Long Kích” cấp 10 ngoài sát thương công kích mạnh mẽ còn có hiệu ứng đẩy lui cùng chấn ngất. Hình thể to lớn nặng tới hàng tấn của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh vậy mà cũng bị kỹ năng này chấn bay ra ngoài.

Chứng kiến Boss bị Thiên Hành “cử hành” như chong chóng, Dương An cuối cùng cũng hiểu vì sao Lam Nhị, Vũ Dương cùng mọi người bình tĩnh như vậy. Thực lực Thiên Hành không thể coi là mạnh nhưng Dương An cũng biết thực lực của mình còn lâu mới được như vậy.

- Lên!

Xem Boss bị ‘chơi’ đạt được hiệu quả không sai biệt lắm, Thiên Hành hét lớn một tiếng kêu gọi những người khác động thủ.

Nghe được mệnh lệnh, Băng Phong kiếm sĩ Vũ Hàn liền xông ra hiệp trợ đầu tiên, cùng Thiên Hành khống chế Boss. Hai nguyên tố thao khống sư phía sau cũng bắt đầu công kích mạnh mẽ, các loại công kích đơn thể nguyên tố ma pháp bắt đầu được tung ra. Đương nhiên, Thiên Hành cũng không ngừng công kích Boss, cẩn thận đề phòng cừu hận cân bằng xây dựng từ trước bị phá hư.

Mà “Thái điều” 3x Dương An lúc này cũng bắt đầu xuất thủ. Tân Nguyệt Tiễn với tốc độ 4 mũi tên mỗi giây không làm người khác chú ý nhưng cũng tạo ra một lượng sát thương không tồi.

Tân Nguyệt Tiễn cấp 13 công kích sát thương +30%, thêm 10% sát thương với vong linh sinh vật. Hơn nữa Nguyệt Ánh xạ thủ với vong linh sinh vật là khắc chế trời sinh, với tốc độ công kích nhanh, chỉ bạo phát Tân Nguyệt Tiễn Dương An cũng đã tạo thành sát thương vượt qua sát thương của hỏa khổng Vũ Dương tạo nên.

Kỹ năng khống chế của Thiên Hành không nhiều lắm, mặc dù có băng phong kiếm sĩ Vũ Hàn ở bên hiệp trợ nhưng Boss cấp 45 cũng không phải cực bông mềm, đứng mặc người công kích mà không phản công. Trái lại, nó không những phản công mà công kích còn rất mãnh liệt và sắc bén.

Lúc này, Thiên Hành tiếp tục bày ra thực lực cường đại của mình khiến ngay cả Dương An cũng phải trợn mắt há mồm!

118. Chương 117: Thực Lực Của Thiên Hành (2)

Bởi có quy tắc ngầm ước thúc, sau khi Boss bị đội Thiên Hành dẫn thành công, các đội ngũ khác cũng không có tranh đoạt, tuy nhiên điều này cũng không đại biểu cho việc bọn họ buông tha cho con Boss cấp 45 ba ngày mới xuất hiện một lần.

Không có người trắng trợn đi KS (kill tranh đoạt quái của người khác), nhưng tới thăm dò thì rất nhiều, đã có sáu bảy đội ngũ đi tới gần địa điểm đội ngũ Thiên Hành, đợi chờ thời điểm đội Thiên Hành thất bại sẽ lao lên “ăn hôi”.

Người có kinh nghiệm đều biết, Boss hoặc quái vật càng về cuối càng khó khống chế, chuyện ngoài ý muốn xảy ra rất nhiều. Mà ngay lúc đó, chuyện không mong muốn nhất đã xuất hiện.

Trước khi Boss nảy sinh, nhóm Thiên Hành đã dọn sạch quái trong bãi, nhưng điều này không có nghĩa là sẽ không có thêm quái vật mới sản sinh.

Một phút sau, 20 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ ở dưới mặt đất trống lục tục nảy sinh. Lúc này số lượng quái vật sinh mới ở tầng hai đã khôi phục như ban đầu. Nhưng địa điểm gần Boss lại có điều đặc biệt, số lượng quái vật xuất hiện vẫn là gấp đôi bình thường, lại tồn tại cừu hận dây chuyền, sau khi sản sinh khiến áp lực lên đội Thiên Hành càng thêm lớn.

Đây chính là khảo nghiệm đầu tiên sau khi tranh đoạt Boss thành công.

Các đội ngũ thăm dò cũng đang chờ đợi thời cơ, nếu đội Thiên Hành xử lý không tốt mà toàn diệt thì cơ hội đến rồi.

- Con bà nó!

Thiên Hành mắng một tiếng, nhìn thấy từng vòng sáng chớp động dưới chân liền biết ngay sắp có quái vật sinh mới.

- Tiểu Ngã, nếu có Diện Bao hỗ trợ cậu có thể tự tin xử lý được 10 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ không?

Trong kênh tổ đội, Thiên Hành vừa hỏi vừa ra sức du đấu khống chế Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh càng ngày càng hung mãnh.

Dương An quan sát tình huống phía dưới rồi tính toán.

Sườn dốc rộng 10 mét đã bị thân thể to lớn của con Boss ngăn trở hơn nửa giờ lại thành trợ giúp lớn nhất, nếu cộng thêm Diện Bao khống chế, xử lý 20 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ là có khả năng.

- Có thể!

Sau khi tính toán, Dương An tự tin đáp.

- Tốt!

Sắc mặt Thiên Hành nghiêm lại, nói:

- Tiểu Ngã cùng Diện Bao phụ trách dọn dẹp đám quái phổ thông mới nảy sinh, những người khác tùy cơ ứng biến.

- Vâng!

Trong kênh tổ đội, mọi người đồng thanh đáp, đang trong lúc nguy cấp, không ai dám khinh thường.

- Diện Bao, cô có thể ‘song khống’ được không?

Dương An quay sang hỏi Diện Bao bên cạnh.

Cái gọi là ‘song khống’ tức là đồng thời thao khống hai tầng nguyên tố, nói đơn giản hơn một chút là đồng thời sử dụng hai nguyên tố ma pháp. ‘Song khống’ là một kỹ xảo khống chế ma pháp tương đối khó, điểm mấu chốt chính là cần nguyên tố thao khống sự sắp xếp, ngưng tụ, biến hóa nguyên tố một cách chính xác và linh hoạt.

Thời gian Dương An chơi bằng không trước kia, nếu phối hợp các kỹ năng cấp thấp có thể làm được ‘tam không’.

Nghe Dương An hỏi như vậy, Diễm Diện Bao kinh ngạc nhìn hắn một cái, một cung tiễn thủ thái điều 3x sao lại biết kỹ xảo của nguyên tố thao không sư. Bất quá nàng nhanh chóng tự giải thích, hiện giờ phổ biến, mà có khi trên diễn đàn cũng có nói đến vấn đề này không chừng.

- Miễn cưỡng có thể thể thi triển, nhưng chỉ với kỹ năng 2x thôi, với kỹ năng 3x thì hơi khó.

Diễm Diện Bao thản nhiên nói.

- Vậy là tốt rồi, bây giờ cô đứng bên cạnh Boss một cái Thổ Tường rồi thi triển Địa Thứ, rồi cùng tôi tận lực công kích, nhanh chóng dọn dẹp đám quái này.

Dương An nói.

Thổ Tường cùng Địa Thứ đều là kỹ năng sơ cấp của thổ không, hiển nhiên Diễm Diện Bao có thể thực hiện đồng thời.

- Ok!

Diễm Diện Bao gật đầu đáp. Hai kỹ năng này đối với nàng không có vấn đề gì cả. Hơn nữa kỹ năng Địa Thứ đã đột phá cấp 10, sự khống chế có thể nói là thuận buồm xuôi gió.

Đối với Dương An nàng càng ngạc nhiên nhiều hơn.

Rất nhanh, 20 vòng sáng dưới đất kia đã ngưng tụ thành thực thể. Giống như được Boss triệu hoán, 20 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ mới nảy sinh liền xông lên mãnh liệt, so với bình thường càng thêm hung mãnh điên cuồng, có lẽ do ảnh hưởng của Boss, thực lực quái vật phổ thông cũng được tăng cường.

(Dịch: quái được anh Boss hiệu ứng Thị Huyết rồi :)))

Thiên Hành thấy quái vật đã sản sinh hết liền lập tức tận lực dẫn dụ Boss qua bên phải sườn dốc, để lại con đường bên trái tạo thuận lợi cho sự khống chế của bọn Dương An. Vũ Hàn hỗ trợ khống chế cũng nhanh chóng chuyển sang bên trái, để phòng bọn Dương An có vấn đề gì liền lập tức hỗ trợ.

Khi Hủ Độc Thực Thi Quỷ vừa mới ngưng tụ thành hình, Dương An đã bắt đầu bạo phát Tân Nguyệt Tiễn. Với tình huống hiện tại thi triển kỹ năng sát thương lớn không bằng sử dụng Tân Nguyệt tiễn có thời gian gần như bằng 0.

Vì muốn dọn dẹp đám quái này nhanh nhất có thể, Dương An liền lấy tốc độ 5 mũi tên mỗi giây mà bạo phát, lại có Lam Nhị tăng cường trạng thái, công kích sát thương của Dương An cũng tăng mạnh, chỉ cần qua hai lượt bắn là có thể xử lý một con Hủ Độc Thực Thi Quỷ, tính ra chỉ cần 2 giây một con

Tuy nhiên do bị Boss ảnh hưởng, Hủ Độc Thực Thi Quỷ giống như được cắn thuốc lắc, tốc độ tăng nhanh. Khi Dương An bắn chết con quái thứ hai thì đám quái đã muốn lao tới chỗ Thiên Hành đang khống chế Boss, sắp vượt qua lỗ hổng xông lên.

Vào lúc này, một bức tường màu vàng đất, rộng hai mét, cao ba mét, dày tới nửa mét từ dưới mặt đất mọc lên, vừa vặn giữ Boss lại ở bên cạnh.

Lỗ hổng lập tức thu hẹp, chỉ để lại ở bên phải một khoảng rộng 3 mét. Tốc độ đám quái đang xông lên nhất thời bị chậm lại do chen lấn.

Hai con Hủ Độc Thực Thi Quỷ bị ngăn lại, phần nộ vô cùng liền trực tiếp va chạm với bề mặt Thổ Tường. Nhưng Thổ Tường cấp cao, kiên cố lại dày tới nửa mét khiến cho quái vật phổ thông cấp 45 cũng không cách nào phá vỡ được.

Dương An nhanh tay lẹ mắt, ngay lập tức bắt được cơ hội này tiếp tục công kích.

Bởi vì tốc độ bắn cao cộng với hiệu ứng mạnh mẽ đánh lui của Đại Lực Thần thủ sáo, cơ hồ cứ hai ba tiễn bắn ra sẽ có Hủ Độc Thực Thi Quỷ bị đánh lui, sau đó Dương An liền lập tức thay đổi vị trí.

Dương Anh chọn chỗ đông quái vật nhất để công kích, một khi bị đẩy lui thì đám quái đằng sau cũng sẽ chịu ảnh hưởng không thể tiến tới được.

Cứ như vậy, dưới công kích của Dương An, mạnh mẽ đánh lui xuất hiện liên tiếp, hơn nữa Diễm Diện Bao liên tục duy trì Thổ Tường làm cho đám quái bị mắc lại ở chỗ đó.

“Răng rắc!” một tiếng, trên mặt đất tách ra một khe nứt, một cây Địa Thứ màu nâu dài hai mét, bén nhọn từ dưới mặt đất chui lên xuyên thủng thân thể Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Kỹ năng Địa Thứ tuy chỉ là kỹ năng sơ cấp nhưng sau khi đột phá cấp 10, ngoại trừ sắc bén và sát thương công kích cực kỳ kinh người còn có hiệu ứng hóa đá (hay là giảm tốc nhĩ). Mặt khác đây là kỹ năng thuần phát, thời gian chưa đến 1 giây, cho dù không thể so với thời gian biến thái của Tân Nguyệt tiền nhưng cũng là một kỹ năng cực kỳ khủng bố.

Trong trò chơi Phong Vân, người chơi có thể ở NPC học tập được rất ít kỹ năng, nhưng mỗi một kỹ năng lại có chỗ lợi hại riêng, mấu chốt là người chơi có thể hiểu được và vận dụng nó như thế nào thôi.

Từng cây Địa Thứ sắc bén từ dưới đất chui lên, xuyên thủng từng con Hủ Độc Thực Thi Quỷ không một chút lưu tình. Máu đen văng khắp nơi, trên mặt đất cũng lưu lại các bãi chất nhầy màu đen trông thật kinh tởm.

Cùng với Địa Thứ của Diễm Diện Bao, phản ứng của Dương An cực kỳ nhanh nhẹn. Mỗi một con quái bị Địa Thứ xuyên thủng, mũi tên sắc bén liền theo sau, hai bên phối hợp, sau ba lượt xạ kích có thể giết 2 con quái, đồng thời Dương An có thể khống chế lỗ hổng không có quái vật thừa cơ lọt qua.

Diễm Diện bao cũng không chịu kém, chứng kiến Dương An công kích lăng lệ như thế, liền ngay lập tức hiểu nên phối hợp như thế nào. Mỗi một cây Địa Thứ cũng không dừng lại ở trên thân quái vật lâu, không lãng phí một điểm sức lực.

Hai người phối hợp ăn ý, kỹ năng khống chế cường đại khiến cho một đám Hủ Độc Thực Thi Quỷ đang xông lên tảo tơi, bầm dập.

Từng con Hủ Độc Thực Thi Quỷ bị Địa Thứ cùng Tân Nguyệt tiền quét ngang qua đều được “siêu sinh”. Hai kỹ năng sơ cấp này tuy không có lực phá hoại lớn như các kỹ năng cao giai nhưng trong tay hai người lại khiến cho phong sinh khởi thủy, hiệu quả siêu nhiên.

Qua 20 giây, dưới sự hợp lực của hai người đã dọn dẹp hơn một nửa đám quái vật, còn lại 10 con quái vật cũng đều nằm trong tầm khống chế, muốn xử lý không thành vấn đề.

Hai người phối hợp công kích, từng con quái vật ngã xuống như rạ. Đang vui đầu vào chiến đấu, hai người không để ý xung quanh, nhưng những người khác lại không như thế, đặc biệt là các đội ngũ đang rình rập xung quanh Boss, đều khiếp sợ không thôi.

Nguyên bản bọn hắn còn hi vọng nhóm quái vật này có thể nghiền nát đội ngũ Thiên Hành, sau đó nhào tới tiện nghi. Tuy nhiên khiến bọn hắn khiếp sợ là một thổ khổng 4x thêm một thái điều cung tiền thủ 3x lại có thể khống chế tình huống, thậm chí đem nguy cơ hoàn toàn ngăn chặn.

Dương An cũng không biết rằng, lần thể hiện này của hắn đã bị người hữu tâm đặt trong mắt.

Có người đã ý thức được thái điều cung tiền thủ 3x này không đơn giản, nhưng phần lớn mọi người chơi tự cho là đúng vẫn dùng ánh mắt coi thường theo dõi.

Ngay tại lúc các đội ngũ rình rập xung quanh bởi hai người Dương An thuận lợi khống chế tình huống mà thất vọng, lại có chuyện xảy ra...

119. Chương 118: Thực Lực Của Thiên Hành (3)

- Hồng~

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh đang bị khống chế bỗng nhiên ngửa đầu rống một tiếng, đôi cự trảo nắm lấy nhau tạo thành hình chữ thập giống như một cái đại chùy.

“Oành ~” một tiếng, song trào của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh ghép thành đại quyền chùy mạnh mẽ nện xuống đất, mặt đất ngay lập tức chấn động, đồng thời một làn sóng năng lượng màu đen mang theo hơi thở khủng bố lấy thân thể Boss là trung tâm nhanh chóng khuếch tán ra bên ngoài.

- Là Ác Chi Ba Động, Vũ Hàn mau lui lại!

Thiên Hành vừa nhìn thấy làn sóng năng lượng màu đen liền biết là kỹ năng do Boss phát động.

Kỹ năng ‘Ác Chi Ba Động’ này ngoài sát thương khủng khiếp còn có hiệu ứng chấn nhiếp, kiếm sĩ như Vũ Hàn hẳn là không ngăn cản được. Thấy vậy, Thiên Hành lắc mình một cái, đẩy Vũ Hàn ra, đứng che trước mặt hắn.

- Thiên Hành đại ca!

Vũ Hàn bị Thiên Hành đẩy ra, phản ứng cũng không chậm ngay lập tức lộn vòng tránh thoát khỏi phạm vi công kích của ‘Ác Chi Ba Động’.

Thiên Hành cứu Vũ Hàn đồng thời hẳn phải ngạnh kháng ‘Ác Chi Ba Động’. Bất quá đây là một quyết định hoàn toàn sáng suốt, tốc độ công kích của ‘Ác Chi Ba Động’ quá nhanh, nếu không làm như vậy, hẳn và Vũ Hàn đều phải chịu ảnh hưởng.

- 2341

Làn sóng năng lượng màu đen chớp mắt liền xuyên qua người Thiên Hành, hơn 2000 điểm sát thương từ người hắn bốc lên, HP cơ hồ thấy đáy.

Đúng lúc đó, hai đạo bạch quang từ trên trời giáng xuống, HP Thiên Hành ngay lập tức phục hồi hơn nửa, là Trị Liệu Thuật và Đại Trị Liệu của Lam Nhị vừa cùng thi triển. Nhưng ‘Ác Chi Ba Động’ còn có hiệu ứng chấn nhiếp, Thiên Hành vẫn đứng im bất động một chỗ giống như bị nguyên rủa.

Tinh thần của Thiên Hành bị chấn nhiếp!

Kỹ năng ‘Ác Chi Ba Động’ của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh không chỉ công kích một mình Thiên Hành, Thổ Tường được dựng bên cạnh Boss cũng bị làn sóng năng lượng màu đen đánh cho tan nát trong nháy mắt.

Lỗ hổng tự nhiên được mở rộng, khiến cho đám Hủ Độc Thực Thi mãnh liệt xông lên.

Đang phối hợp thuận lợi, hai người Dương An và Diêm Diện Bao cũng bị bất ngờ không nhỏ, thiếu chút nữa không làm rối loạn trận tuyến. Điều ngoài ý muốn xảy ra quá nhanh, một khi 9 con quái vật này lao được tới thì trận hình sẽ bị loạn, muốn tiếp tục khống chế sẽ càng thêm khó khăn gấp bội. Mà Diêm Diện Bao muốn ngưng tụ một Thổ Tường nữa ít nhất phải cần nửa giây nữa, Dương An cho dù có biến thái hơn cũng không thể một người khống chế lỗ hổng rộng năm sáu mét.

Nhưng mà, họa vô đơn chí chính là, Boss đang bị khống chế đột nhiên một kích tự giải khai, bắt đầu phát uy, mục tiêu dĩ nhiên là Thiên Hành đang trúng hiệu ứng chấn nhiếp đứng ngơ ngác một chỗ, lợi trào sắp chụp được vào người.

Ở thời điểm ngàn cân treo sợi tóc, một luồng sáng màu vàng kim đột nhiên bao phủ trên người Thiên Hành.

Khu Tán Thuật của Lam Nhị đúng lúc đuổi tới!

Hiệu ứng chấn nhiếp bị xua tan, Thiên Hành cũng phục hồi tinh thần, ánh mắt co rụt lại, ngay lập tức có phản ứng.

- Vũ Hàn, che lỗ hổng lại, Vũ Dương đối mục tiêu công kích!

Thiên Hành quát lớn một tiếng, vũ động ‘Huyền Hiêu Chi Chùy’, thi triển Xung Phong vọt tới Boss.

Nói nhiều như vậy thực ra cũng chỉ diễn ra trong nháy mắt!

Tổ đội phối hợp đã lâu, Vũ Hàn cùng Vũ Dương ngay lập tức hiểu được ý tứ của Thiên Hành.

Bôn Tập!

Vũ Hàn thi triển Bôn Tập xông tới, hàn băng đại kiếm liên tục phát ra hàn khí màu băng lam, ngăn chặn lỗ hổng do Thổ Tường sụp đổ. Đám quái vật vừa mới lao ra tán loạn đều bị Vũ Hàn đóng băng không chế.

Vũ Dương cũng ngừng công kích Boss, bắt đầu niệm chú ngưng tụ công kích nguyên tố ma pháp quần thể. Ý tứ của Thiên Hành là nhanh chóng dọn dẹp đám quái phổ thông tránh “đêm dài lắm mộng”.

Có Vũ Dương, Vũ Hàn gia nhập, Dương An và Diễm Diện Bao cũng bình tâm lại, Dương An tiếp tục xạ kích mà Diễm Diện Bao cũng có thời gian ngưng tụ Thổ Tường.

Toàn bộ công kích đã đổi mục tiêu, chỉ còn lại mỗi Thiên Hành một người đối mặt với Boss.

- Kiaaaaa!

Sau khi khôi phục được năng lực hành động, Thiên Hành liền lập tức xông lên công kích Boss, đồng thời trên thân thể hắn nổi lên một vàng sáng màu đỏ sẫm giống như huyết dịch, sắc mặt Thiên Hành trở lên dữ tợn, trán, cổ, cánh tay các bộ phận lộ ra ngoài có thể thấy được gân xanh hiện ra, trên mặt các đạo ấn văn đã thú cũng đã hiện lên rõ ràng. Cả người Thiên hành giống như được rót vào một cỗ lực lượng vô cùng cường đại.

Đây là kỹ năng thiên phú của thú huyết chiến sĩ, ‘Thú Huyết Chi Lực’.

Sau khi thi triển Thú Huyết Chi Lực, đại bộ phận thuộc tính của Thiên Hành sẽ tăng lên một khoảng lớn trong một thời gian nhất định. Sau khoảng thời gian ấy, người thi triển sẽ rơi vào trạng thái suy nhược.

“Oành ~” một tiếng!

Cự trào sắc bén của Thực Thi Quý Thống Lĩnh còn chưa tới, Thiên Hành đã kéo đại chùy lên, một kích chặn đứng công kích của cự trào. Khi lực công kích vừa mới phát ra chưa tới mục tiêu bị ngăn chặn đứng lúc thì toàn bộ công kích sẽ tan rã, không tạo ra sát thương nào cả.

Cũng không biết là do vận khí hay do ý thức siêu cường của Thiên Hành có thể nắm bắt thời cơ chuẩn xác.

Một chùy phá vỡ công kích của Boss, Thiên Hành cũng không ngừng lại, thân thể vừa chuyển, đại chùy thuận thế vung mạnh, ‘oành’ một tiếng nện đúng đầu gối Boss, phá tan thể công của nó.

Huyền Hiêu Chi Chùy trong tay Thiên Hành xuất quỷ nhập thần, đại chùy hợp kim nặng 200 cân nhìn tựa như được làm bằng nhẹ như không, phối hợp với thân thể không ngừng xoay tròn sinh ra quán tính xung lực, chỉ cần hơi thay đổi góc độ một chút sẽ tạo ra hiệu quả như mình muốn.

Một lần chặn đánh có thể coi là vận khí, hai lần chặn đánh cũng có thể coi là vận khí nhưng nếu liên tục ba bốn năm lần..v.v.. Thì không thể coi là vận khí mà đó chính là thực lực.

Thiên Hành sau khi thi triển Thú Huyết Chí Đẳng Chi Lực sẽ không thể ngừng tay, Huyền Hiêu Chi Chùy không ngừng vũ động. Mỗi khi Boss có bất kỳ một hành động công kích nào, đại chùy của Thiên Hành ở thời điểm mấu chốt đều ngăn chặn được.

Tiếng vang ‘bành bành bành’ không ngừng phát ra, toàn bộ công kích của Boss đều bị chặn đứng giữa đường, không có nửa điểm tác dụng.

Cái gọi là buồn bực cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Đương nhiên, buồn bực ở đây là Thực Thi Quý Thống Lĩnh.

Dương An đang chuyên tâm không chế quái vật cũng bị hấp dẫn bởi tràng điện chiến đấu của Thiên Hành.

Động tác Thiên Hành vô cùng thông thuận, mỗi lần xoay tròn đều phi thường chuẩn xác, là kết quả trải qua muôn ngàn thử thách rèn luyện. Mà giờ khắc này, Dương An cảm thấy trên người Thiên Hành tản mát ra một cỗ khí chất độc đáo mà kỳ diệu.

Đây mới thực sự là chuyên tâm, ngoài địch nhân trong tầm mắt thì mọi thứ đều là hư vô.

Có là một loại cảnh giới, có thể gọi là cảnh giới ‘Nhập Vị’, giống như cảnh giới mộng ảo. Trong trạng thái này, mỗi động tác, mỗi một phân thuộc tính của địch nhân cùng với mỗi một động tác, thuộc tính cũng như lực lượng của mình đều vô cùng thấu hiểu, vận dụng cũng vô cùng chuẩn xác.

Đây là một loại cảnh giới chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, hiếm người đạt tới.

120. Chương 119: Huyền Hiêu Chi Ngạo

Cái gọi là chặn đánh chính là công kích của đối thủ vừa mới phát ra nhưng chưa ngưng tụ hoàn toàn liền đem phá hủy, hóa giải công kích của đối thủ. Thời điểm trong nháy mắt đó cũng là thời khắc đối thủ yếu nhất, công kích tự nhiên dễ dàng hóa giải.

Nhưng mà thời điểm này trôi qua tích tắc, muốn nắm bắt thời cơ để chặn đánh thành công cũng không đơn giản, yêu cầu cân ý thức chiến đấu cực kỳ cao, đối với thực lực của mình và đối thủ cũng phải thấu triệt, sau đó bằng tốc độ dự đoán, tốc độ phản ứng cực kỳ nhanh mà quyết đoán ra tay.

Dương An là sau lần thi triển đồng thời hai kỹ năng Tật Phong Gia Tốc và Nguyệt Ảnh Chi Vũ để tránh né Ma Linh Hộ Bảo mới có chút ít cảm giác như thế, lần đó cũng là chân chính lĩnh ngộ ra tinh túy Nguyệt Ảnh Chi Vũ.

Dương An vừa bạo phát bắn ra, mau chóng dọn dẹp đám quái phổ thông còn lại vừa quan sát từng động tác của Thiên Hành, hắn đã bị khí chất trên người Thiên Hành hấp dẫn thật sâu.

Dương An cũng khát vọng có thể nắm giữ cảnh giới ‘Nhập Vĩ’ như thế.

Chỉ thấy Thiên Hành xoay đại chùy giống như tạo thành gió xoáy, khí phách mười phần, khiến cho người khác cảm nhận được một cỗ khí thế cuồng ngạo.

Có điều khiến cho Dương An kỳ quái là không biết đại chùy ma sát với không khí tạo ra âm thanh hay do bản thân đại chùy phát ra, mỗi lần Thiên Hành vũ động Huyền Hiêu Chi Chùy đều phát ra những đạo âm thanh quái dị.

Đạo âm thanh quái dị này giống như tiếng cười to, lại như tiếng hét lớn cao cao tại thượng nhìn xuống đối thủ.

Thật ra do Dương An vừa mới tiếp xúc với đội ngũ của Thiên Hành cho nên cũng không hiểu rõ nội tình của bọn họ cho lắm, chứ những người khác trong đội ngũ đều biết, Thiên Hành vừa thi triển ‘Thú Huyết Chi Lực’ thì đồng thời cũng mở kỹ năng đặc thù của vũ khí cấp ám kim ‘Huyền Hiêu Chi Chùy’ là ‘Huyền Hiêu Chi Ngạo’.

‘Huyền Hiêu Chi Ngạo’ không giống như ‘Thú Huyết Chi Lực’, ‘Thú Huyết Chi Lực’ chỉ có trạng thái gia tăng sức lực và độ phản ứng cho người thi triển, còn nó tạo ra hiệu ứng chưa có từ trước đến nay, một cảm giác cao ngạo, chấn nhiếp tất cả.

Đồng thời mở ra ‘Thú Huyết Chi Lực’ và ‘Huyền Hiêu Chi Ngạo’ cùng với ý thức “siêu nhân” của Thiên Hành, trong tình huống không thì triển bất cứ kỹ năng khống chế nào lại có thể đem Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh khống chế hoàn toàn.

Bất quá những người khác đều biết, Thiên hành bây giờ là đang liều mạng, một thời gian sau sẽ rơi vào trạng thái hư nhược cực kỳ nguy hiểm cũng chỉ vì tranh thủ cho đồng đội chút thời gian.

Những người khác đương nhiên cũng hiểu ý tứ của Thiên Hành.

Điền Diện Bao dựng Thổ Tường thêm một lần nữa, Vũ Hàn cũng không xoay sang hỗ trợ Thiên Hành khống chế Boss mà gia nhập vào công tác thanh lý đám quái phổ thông. Đứng nhìn Vũ Hàn bình thường chỉ cùng Thiên Hành chịu trách nhiệm khống chế Boss, kỳ thật lực công kích của băng phong kiếm sĩ cũng tương đối mạnh

Điền Diện Bao tiếp tục song khống, từng cây Địa Thử sắc bén không ngừng đâm thủng các con Hủ Độc Thực Thi Quỷ.

Dương An tiếp tục thi triển kỹ năng Tân Nguyệt tiến với tốc độ 5 tiến mỗi giây.

Tuy nhiên trợ giúp lớn nhất chính là hỏa không Vũ Dương gia nhập. Hỏa nguyên tố ma pháp là hệ duy nhất trong 7 hệ không có kỹ năng không chế nhưng là hệ có lực sát thương công kích mạnh nhất, thi triển kỹ năng sát thương hỏa nguyên tố quần thể chính là từng mảng sát thương.

Rất nhanh, 9 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ còn sót được dọn dẹp sạch sẽ, toàn bộ công kích lại chuyển lên người Boss.

Mà lúc này, trạng thái của Thiên Hành cùng lắm chỉ duy trì được 20 giây nữa thôi, toàn bộ đội viên không tiếp tục lưu thủ, toàn lực công kích, hi vọng trong thời gian đám quái phổ thông chưa hồi sinh tận lực đem tiêu hao sinh lực Boss, thậm chí đem nó “làm thịt”.

Địa Ngục Liệt Diễm, Liệt Diễm Thần Tiễn của Vũ Dương; Đại Địa Chấn, Nham Thương Đại Trận của Địch Diện Bao... Lần lượt từng kỹ năng sát thương mạnh nhất được tung ra, toàn lực công kích.

Bất quá có một vấn đề là mana hao tổn cực kỳ nghiêm trọng. Vũ Dương tạm thời mượn của Dương An ‘Vương Gia Hạch Tâm’, có tác dụng hồi phục mana còn có thể duy trì, nhưng mana của Địch Diện Bao lại sắp cạn, bắt buộc phải uống một bình thuốc gian hồi ma được tề cao cấp.

Mana đầy, Địch Diện Bao lại toàn lực công kích.

Là một trong ba người chịu trách nhiệm công kích nhưng sát thương lại yếu nhất, nhiệm vụ của Dương An chỉ là tìm ra nhược điểm của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh rồi sau đó vận dụng dụng ‘tinh chuẩn xạ kích’ tạo ra sát thương hữu hiệu nhất.

Bằng vào Hồ Vương Diện Giáp, nhược điểm của Boss cấp 45 không thể nào che giấu.

Nhược điểm của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh tập trung ở phía trước, đặc biệt là ở phần cổ họng và eo đã hiện lên nhược điểm trí mạng có màu đỏ, cũng hiện lên nhược điểm xuyên thấu có vị trí màu vàng. Bởi vì Boss có da thô thịt dày phía trước nên không hiện lên vị trí ‘Cốt điểm’ có màu trắng.

Dương An nhắm vào phần eo có nhược điểm xuyên thấu màu vàng của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh thi triển kỹ năng Xuyên Thấu tiền cấp 9.

Với khoảng cách gần cộng với Boss đang bị Thiên Hành hấp dẫn nên tiền thuật của Dương An tự nhiên bách phát bách trúng.

Mũi tên bay vút qua, “Vèo” một tiếng, mũi tên đã cắm vào điểm vàng, sau đó xuyên thấu qua thân thể con Boss.

Xuyên Thấu tiền cũng giống như Phá Cốt tiền, đều có pháp thuyết về độ hoàn thành.

Xuyên Tâm tiền độ hoàn thành 100%, gây 2000 điểm sát thương, kèm theo thương tổn liên tục, mỗi giây 90 điểm, liên tục trong 5 giây.

Tuy rằng chỉ thêm có 450 điểm sát thương, nhưng có còn hơn không, tích ít có thể thành nhiều.

Kỳ thật Dương An còn một kỹ năng sát thương liên tục là Chu Độc tiền cũng đạt tới cấp 8. Tuy nhiên đối với Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh thuộc nhóm quái vật công kích độc tố thì kỹ năng này không có tác dụng, trừ phi chất độc này mạnh mẽ hơn Boss, cho nên Dương An cũng không sử dụng kỹ năng sát thương liên tục này.

Có Thiên Hành phía trước áp chế, đội ngũ có thể an tâm công kích.

Dương An tiếp tục thi triển các kỹ năng cấp cao.

Hoàng kim sáo trang trên người kích hoạt kỹ năng ‘Ngưng thần nhất kích’, là một kỹ năng cường lực, mặc dù không có hiệu quả đặc thù nhưng sát thương cũng tương đối khả quan.

Liên Hoàn Tiễn cấp 10!

Hàn Băng Tiễn cấp 10!

Hỏa Diễm Tiễn cấp 10...

Từng kỹ năng tiến được bắn ra, tất cả kỹ năng công kích đơn thể đều đạt cấp 9 thậm chí cấp 10, sát thương vô cùng mạnh mẽ.

Dương An không sử dụng các kỹ năng khống chế, chuẩn bị chờ sau khi trạng thái Thiên Hành biến mất, có thể khống chế Boss đúng lúc.

Trừ bỏ Tân Nguyệt tiến ra, Dương An cũng không có sử dụng các kỹ năng khác của Nguyệt Ảnh tiến kỹ, một mặt vì không muốn lộ ra chức nghiệp ẩn của mình, mặt khác trong Nguyệt Ảnh tiến kỹ cũng không có một kỹ năng cường lực nào.

Lên tới 3x, Dương An học được ba kỹ năng Nguyệt Ảnh, trừ bỏ mấy kỹ năng phụ trợ cũng chỉ có ba Nguyệt Ảnh tiến kỹ.

Nguyệt Ảnh tiến kỹ 1x ‘Tân Nguyệt tiến’ là kỹ năng công kích đơn thể tốc độ cao, sau khi thăng cấp biến thành thuần phát thời gian bằng 0, tốc độ cao nhưng sát thương thấp.

Nguyệt Ảnh tiến kỹ 2x ‘Bán Nguyệt tiến’ là một kỹ năng khống chế quần thể.

Nguyệt Ảnh tiến kỹ 3x ‘Huyền Nguyệt tiến’ là một tiến thuật công kích quần thể.

Nguyệt Ảnh xạ thủ tới 3x cũng không có một kỹ năng công kích sát thương cao nào, điều này cũng làm Dương An kỳ quái, có điều ‘Sư phụ’ Vũ Nguyệt của hắn cũng không tiết lộ gì, bất quá Dương An biết Nguyệt Ảnh xạ thủ cường đại là không cần hoài nghi.

Thực Thi Quỷ Thống Linh mặc dù là Boss cấp 45 nhưng thuộc về loại hình công kích nên phòng ngự cùng HP đều khá thấp.

Hai nguyên tố thao khống sư cùng một “thái diệu” cung tiến thủ 3x toàn lực công kích, hơn nữa có Thiên Hành bạo phát còn có băng phong kiếm sĩ Vũ Hàn ở bên thi thoảng chém thêm một kiếm, HP của Thực Thi Quỷ Thống Linh không ngừng tụt xuống.

Hai mươi ba giây sau, hai trạng thái Thú Huyết Chi Lực và Huyền Hiêu Chi Ngạo đồng thời biến mất, Thiên Hành rơi vào trạng thái hư nhược kéo dài năm phút.

May mắn phía sau còn có Lam Nhị, quang minh mục sư siêu cấp, dưới tác dụng của mấy kỹ năng tịnh hóa cao cấp*, tuy rằng rơi vào trạng thái hư nhược nhưng Thiên Hành không mất đi toàn bộ năng lực chiến đấu.

(DG: cái này em chém theo game :D mong Biên nhẹ tay - Biên: nữ trị nam mà lại dùng tịnh hóa nghe giống tịnh th...)

Thiên hành cũng không lùi ra, cùng Vũ Hàn tiếp tục làm “tường thịt” (hứng cho đội ngũ :)) cho đội ngũ, mà thổ khống Diêm Diện Bao cũng không ngừng hiệp trợ khống chế Boss.

Thiên Hành suy yếu quả thật ảnh hưởng rất lớn, ba người hợp lực lại vất vả lắm mới khống chế được Boss.

Tại thời điểm mấu chốt, Dương An thi triển một kỹ năng khống chế, tiếc là do thể trọng Boss quá lớn, hiệu ứng đẩy lùi cũng không tạo nên hiệu quả nào.

Tuy rằng Thiên Hành bị suy yếu, công kích có giảm đi ít nhiều nhưng do đội ngũ chiến đấu gọn gàng, chặt chẽ, HP Boss giảm xuống với tốc độ mất thường cũng có thể thấy.

Tuy nhiên, lúc này sự việc lại không xuôi chèo mát mái.

Một phút đồng hồ sau, HP của Boss còn lại không đến 50% , nhưng mà đột quái vật lại sắp nảy sinh, vẫn là 20 con, gấp đôi bình thường.

Thiên Hành vẫn còn trong trạng thái hư nhược, muốn thanh lý đám quái phổ thông kia theo cách lúc này là không thể thực hiện được.

- Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp hay, đội ngũ nhất định sẽ bị đám quái này “mài” chết.

Dương An trông thấy tình huống như vậy, trong lòng thầm kêu không ổn.

Bãi đất trống phía dưới đã có bạch quang chớp động. Không đến một giây sau, 20 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ sẽ sinh mới.

- Không có biện pháp nào khác, liều mạng!

Dương An cắn chặt răng, ở kênh tổ đội hô lên:

- Mọi người tiếp tục duy trì công kích tôi thử dẫn đám quái sắp nảy sinh này rời đi.

Thời gian gấp gáp, Dương An vừa mới nói xong không đợi những người khác nói thêm đã lao xuống sườn dốc.

Tật Phong Gia Tốc!

Dương An mở Tật Phong Gia Tốc cấp 7, thanh quang quăn quanh chân, lao đi như gió lốc.

Vũ Tiên!

Dương An đang chạy liền nhìn thấy đám quái vật phía dưới sắp ngưng thành hình liền tung ra một kỹ năng công kích quần thể, đánh trúng hơn nửa đám quái vật.

Hủ Độc Thực Thi Quỷ bị công kích, chưa kịp nghe triệu hoán của Boss liền tập trung cừu hận lên người Dương An.

Mà lúc này, dưới tác dụng của Tật Phong Gia Tốc Dương An đã lao nhanh xuống sườn dốc, cước bộ vừa chuyển tránh thoát 3 con quái ở phụ cận, hướng về bãi đất trống ở trung tâm.

Đương nhiên, vì muốn đem toàn bộ quái dẫn đi, tốc độ của Dương An cũng không nhanh, duy trì một khoảng cách nhất định với đám quái phía sau, hơn nữa không ngừng công kích để duy trì cừu hận.

May mắn là đám quái mới này có cừu hận dây chuyền, bằng không cũng phải tốn một phen công phu mới có thể thành công.

Cách đó không xa, những người chơi đang còn đặt chú ý lên Boss lúc đầu còn không hiểu vì sao tên “thái điều” kia đột nhiên lao xuống, nhảy vào giữa bầy quái, đây chính là muốn chết. Có điều, khi bọn hắn chứng kiến Dương An dẫn đám quái rời đi, rốt cục cũng đã hiểu mục đích của hắn, là để đồng đội không bị ảnh hưởng tiếp tục công kích Boss.

Bọn Thiên Hành vừa nghe được kế hoạch của Dương An còn muốn phản đối, đây là hành động muốn chết, có điều Dương An đề xuất quá đột ngột, tốc độ lại nhanh không ai ngăn cản được. Bất quá nhìn bộ dáng Dương An nhẹ nhàng, bọn họ cũng yên tâm phần nào.

Nhìn qua thật dễ dàng, có điều chỉ có tự mình đối mặt với đám quái vật này mới thấy hết sự khủng bố, nếu không có linh ngộ tinh tú của Nguyệt Ảnh Chi Vũ, Dương An tuyệt đối không dám lớn mật như vậy.

Sau khi linh ngộ tinh tú Nguyệt Ảnh Chi Vũ, Dương An đối với việc vận dụng thân pháp, bộ pháp đều có bước tiến vượt bậc. Mặc dù không có mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ, chỉ bằng vận dụng bộ pháp thân thể, tốc độ cũng tăng lên rất nhiều.

Cước bộ sau khi điều chỉnh, chuyển động vi diệu, thân pháp liền có biến hóa rất lớn.

Hơn nữa, Dương An lựa chọn tuyến đường ít quái, chỉ có 3 con, thân hình chớp động liền vọt qua.

Tầng hai phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đồn có một bãi đất rất lớn ở trung tâm, đây là nơi Boss xuất hiện nên nơi này không có quái vật phổ thông hoạt động, rất thích hợp với kế hoạch của Dương An.

Trong các đội ngũ thăm dò có người của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, những người này mặc dù có ý nghĩ xử lý Dương An, nhưng hiện tại Dương An lại dựa vào Thiên Hành cùng Lam Nhị, cho dù hiện tại đang ‘Cách đàn’ (Ở xa đội ngũ của mình) nhưng vẫn trong tầm mắt của hai người nên người của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh cũng không manh động.

Một đường công kích và duy trì khoảng cách an toàn, cuối cùng Dương An cũng đem 20 quái vật dẫn tới khoảng đất trống ở trung tâm, cách xa sườn dốc tới 200 mét, đủ xa để không bị chịu ảnh hưởng của Boss.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Nhìn lên không sai biệt lắm, Dương An mở Nguyệt Ảnh Chi Vũ, tốc độ lại tăng lên.

Tốc độ toàn bộ mở ra, nhanh đến cực hạn, thoáng cái đã không thấy tăm hơi Dương An, trong vòng 3 giây gần ngủi đem đám quái bỏ rơi.

Vượt qua khoảng cách nhất định, cừu hận của đám quái liền biến mất, không có mục tiêu, lại rời xa Boss nên 20 con Hủ Độc Thực Thi Quỷ trở lại trạng thái du đãng tại chỗ. Nếu bị công kích, 20 con quái này sẽ chỉ di động chung quanh, phải mất một ít thời gian mới quay trở về được nơi cũ.

Dẫn quái thành công, Dương An một lần nữa trở lại sườn dốc.

Chứng kiến Dương An trở về, các thành viên khác cùng cười một tiếng, bọn hắn cũng không nghĩ rằng Dương An tại thời điểm mấu chốt lại có thể trấn tĩnh đưa ra quyết định liều mạng như vậy.

Cũng không biết sau khi đám quái phổ thông này bị dẫn đi, có tiếp tục sản sinh đám quái mới không, bắt quá ít nhất có thể tranh thủ được một phút thời gian.

Dương An trở về vị trí cũ, tiếp tục công kích.

HP Boss giảm xuống đều đều, mà Lam Nhị và Vũ Dương lúc này lần lượt sử dụng thuật gian hồi ma được tề cao cấp.

Một phút sau, HP Boss giảm xuống dưới 10% mà phía dưới cũng không có đám quái vật mới nảy sinh, có chút ngoài ý muốn.

“Ầm ầm” một tiếng, Boss cuối cùng cạn máu, té ngã trên mặt đất. Trong đội ngũ, mấy thành viên ma pháp hệ cũng tiêu hao toàn bộ mana.

- Ha ha ha, chưa bao giờ có thể thuận lợi tiêu diệt Boss như vậy!

Thiên Hành đặt mông ngồi xuống đất, tay chống Huyền Hiêu Chi Chùy cười to nói.

- Thuận lợi? Như vậy mà coi là thuận lợi?

Dương An không khỏi nghi hoặc.

121. Chương 120: Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến*

(*: Mảnh vỡ đầu lâu màu hoàng kim)

Khu vực xung quanh tầng hạ phụ cận di tích Ngã Nhị Đốn bởi vì địa hình đặc biệt mà tạo nên mười mấy nơi đặc thù để giết quái, đội ngũ người chơi có thể nương theo các kiến trúc hoang phế được hình thành theo ‘sườn dốc’ để giết quái. Bất quá cũng bởi vì từng đây điểm giết quái mỗi lần chỉ nảy sinh ra tám bảy con quái vật, lâu thì được khoảng mười con, bởi thế tại tầng hạ này mỗi đội ngũ tối đa chỉ bảy người, nhiều người hơn liền gặp tình trạng phân mỏng.

Cũng chính tại nhân số đội ngũ có vấn đề, mà mỗi lần gặp cho dù có tranh đoạt được quyền khống chế, nhưng cũng bởi vì nhân số không đủ mà xảy ra việc ngoài ý muốn.

Bản thân Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh này chỉ là cấp 45 cũng không khó đối phó, khó khăn nhất là cứ mỗi một phút liền nảy sinh ra một mớ quái phổ thông, lúc này đội ngũ liền có chút không đủ nhân công, nên thường hay xuất hiện tình trạng cả đội bị diệt.

Thiên Hành sở dĩ nói lần này lần xử lý nhẹ nhàng nhất cũng là bởi vì lý do như vậy.

Không ai nghĩ đến rằng Dương An lại thành công đem mớ quái vật sinh mới dẫn dắt rời đi, mà ngoài ý muốn hơn chính là, diết cũng không nảy sinh quái mới, Thiên Hành bọn hắn tranh thủ thời gian “âm ầm” hợp lực thủ tiêu điều này cũng làm cho những người thăm dò xung quanh lú lút không thôi.

Kỳ thật đây cũng là do Dương An đột nhiên nảy ra ý tưởng này, cũng không thực sự nghĩ rằng nó lại có thể thành công.

Thực ra cũng không phải là không có người thử qua cách lao ra đem đám quái phổ thông dẫn dắt rời đi, nhưng mà rất nhiều người dẫn dắt quái vật đều bị bao vây đánh đến chết không thoát ra được, sau vài lần thất bại

thì chả còn aitiếp tục thử, dodó cũng không aibiết rằng đám quái vật bị dẫn dắt rời đi thì saudó sẽ không tiếp tục nảy sinh raquái mới.

Dương Anlúc này thành công cũng cấp chotất cả đội ngũ ởtầng haiphương pháp giết mới.

Boss đã bị xử lý, các đội ngũ khác đành thất vọng rời đi, quay lại chỗ cũcủa mình tiếp tục giết quái.

Chứng kiến thithể trên mặt đất, tất cả mọi người đều nhẹ nhàng thở ra,Thiên Hành càng không để ýlễ nghi, ngồi phệt xuống dưới đất ănbánh baothì phục máu. Lần này xử lýThiên Hành rasức rất nhiều, hấn hiện tại vẫn còn bị tác dụng phụ ‘Thú Huyết ChiLực’.

Lam Nhị, VũDương cùng Diêm Diện Bao bangười tiêu haomana cũng không ít, cũng ngay lập tức ngồi xuống uống tuyền thủy chậm rãi hồi phục thanh mana gần như khô cạn.

Dương Ancũng mới gianhập, nói đúng hơn làcòn chưa cóchính thức gianhập đội ngũ, bởi vậy việc thuthập chiến lợi phẩm liền để cho VũHàn làm.

- Ha ha, cóthứ tốt, làmột quyển sách kỹ năng!

VũHàn cười nói, chỉ thấy hấn lấy ratừ thithể Thống Lĩnh Thực ThiQuý haikiện trang bị, một quyển sách hơi mỏng, ngoài racòn cómột mảnh nhỏ xương đầu màu xám.

-Ừ, đợi LamNhị khôi phục lại thì để côấy giám định một chút đi!

Thiên Hành cóđiểm hữu khí vôlực nói.

Dương Annghe thấy LamNhị cókỹ năng Giám Định, lập tức cũng làmỉm cười, tuyrằng lúc trước cónói quarằng lần này giết hấn cái gìcũng không muốn, nhưng Dương Anvới trang bị được rơi ra kiathực cảm thấy hứng thú, đặc biệt làquyển sách kỹ năng, cóđiều hấn lại không muốn bại lộ năng lực của mình, bây giờ nghe đến LamNhị cókỹ năng Giám Định, cũng cảm thấy thử phào.

- O, saokhông aithử Thải Tập trên thithể?

Dương Annhìn thấy VũHàn đẩy ra thithể hoàn hảo của mànhủ thầm.

Thường thithể của đều cóthể thuthập được một số thứ rất cógiá trị gìđó.

-Thiên Hành đại ca,mọi người đều không cókỹ năng Thải Tập sao, tại saokhông đi thuthập thithể

Dương Anhỏi.

Thiên Hành cười nói :

-Thật racó, VũDương chính làhọc tập kỹ năng Thải Tập Thuật, bắt quá Thực ThiQuý Thống Lĩnh này trên người cũng chỉ cóthể thuthập được mấy túi độc, không có gìgiá trị.

-Thì rathế! Vậy để tôi thử xemđi, tôi cũng học tập Thải Tập Thuật, coinhư luyện độ thuần thực kỹ năng đi!

Dương Annói, saudó liền đixuống, ngồi xổm cạnh thithể rồi thitriển Thải Tập Thuật.

Thải Tập Thuật cấp chuyên giacủa Dương Andã sắp thăng lên cấp cao, mà thuthập thithể cũng cóthể đạt được càngh nhiều điểm độ thuần thực chokỹ năng.

Dương An hai taynhẹ nhàng áplên trên thithể, Thải Tập Thuật thitriển, mười ngón taychớp động quang mang.

“Đinh!” một tiếng, hệ thống vang lên tiếng nhắc nhở đã thuthập thành công, trên tayDương Ancũng nhiều hơn một cái túi màu đen, đây làtúi độc hủ thi, cóthể bán được chotiêm tạp hóa, hoặc làbán chomột ít chongười chơi chức nghiệp được tề sư, giá cả không cao.

Dương An cóchút buồn bực lắcdầu, thấy thithể không córót thêm đồ, ma xuiquỷ khiến thế nào lại tung ramột cái Thải Tập Thuật nữa, nhưng cũng không ôm hi vọng.

“Đinh ~”

“Đinh ~”

Liên tục hai tiếng hệ thống nhắc nhở khiến cho Dương An có chút ngạc nhiên, mà trên tay hắn đã có thêm một khối xương đầu màu xám, cùng với mảnh xương đầu Vũ Hân vừa rồi mới lấy được không sai biệt lắm.

Thất thần một chút, Dương An mới hồi phục lại tinh thần xem xét mảnh xương một chút.

Hệ thống: Thái Tập Thuật cấp chuyên gia thành công vượt cấp thuthập, đạt được một khối Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến, đạt được 5 điểm độ thuần thực kỹ năng Thái Tập Thuật.

Hệ thống: Thái Tập Thuật chuyên gia lên tới cấp cao, có tỷ lệ vượt cấp thuthập tài liệu cấp truyền thuyết.

Dương An không khỏi vui vẻ, tuy rằng không biết Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến này là gì, bất quá cấp chuyên gia Thái Tập Thuật lên tới cấp cao là phi thường hiếm có.

Thông thường Thái Tập Thuật chỉ có thể thuthập tài liệu cấp bậc tương đối, có điều Dương An có Thái Tập Thuật cấp chuyên gia lại có thể vượt cấp thuthập, so với người chơi thông thường khá hơn nhiều, thu hoạch cũng sẽ càng nhiều hơn.

Thu thập xong sau, thì thể cũng biến mất.

Dương An đem khối 'Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến' đưa cho Thiên Hành, hỏi :

-Thiên Hành đại ca, anh có biết mảnh xương nhỏ này có tác dụng gì không?

-Ặc!

Thiên Hành tiếp nhận 'Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến', haimắt đột nhiên co rụt lại, hỏi:

-Tiểu Ngã, đây là cậu vừa rồi mới thuthập?

-Đúng vậy, là vừa mới thuthập xong!

Dương An nói, hắn không rõ vì sao Thiên Hành đột nhiên khẩn trương.

-Ha ha, nguyên lai trên thì thể Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh này còn có thể thuthập được mảnh xương đầu, ta còn tưởng rằng trước kia cậu hay xử lý quanhững như thế này.

Thiên Hành nhỏ giọng cười nói.

-Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến này tổng cộng có bảy mảnh tất cả, tập hợp đủ bảy mảnh thì có thể mở ra cửa vào di tích Ngã Nhĩ Đốn chân chính.

Thiên Hành lại nói:

-Giờ thì tốt rồi, chúng ta đã có năm mảnh, để xem haimảnh vừa lấy được có thích hợp hay không, nếu có đủ thì chúng ta liền có cơ hội tiến vào di tích Ngã Nhĩ Đốn.

-Cửa vào di tích Ngã Nhĩ Đốn chân chính?

Dương An có điểm nghi hoặc, nhưng lập tức lại hiểu rõ.

Hệ thống bản đồ thông báo nơi này chính là phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn, cũng không phải là di tích Ngã Nhĩ Đốn!

- Di tích Ngã Nhĩ Đốn chân chính nằm ở phía dưới tầng hai, chỉ cần tập hợp đủ bảy mảnh Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến khác nhau là có thể mở cửa tiến vào bên trong, bất quá tin tức này chỉ có tam đại chiến minh cùng một vài người trong những gia tộc hạng nhất biết mà thôi.

Thiên Hành nhỏ giọng nói.

- Di tích Ngã Nhĩ Đốn sao, không biết là tồn tại thể nào nhỉ?

Dương An trong lòng phi thường tò mò.

122. Chương 121: Người Quen

Thông thường mà nói, bản đồ mới mở tỷ lệ rađồ tương đối cao, hơn nữa ditích Ngả Nhĩ Đồn còn là một bản đồ đặc thù, cơ hội tìm được bảo vật cũng sẽ lớn hơn. Nhưng ditích Ngả Nhĩ Đồn lại cần tập hợp đủ 7 mảnh Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến khác nhau mới mới có thể tiến nhập, mà Hoàng Kim Đầu Cốt lại ở trên Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh bang ngày mới nầy sinh mới một lần, nói chung điều kiện khá hắc hắc.

Bởi vậy, người chơi tiến vào qua ditích Ngả Nhĩ Đồn hẳn là không nhiều lắm, thậm chí có thể nói là rất ít, cũng tức là bản đồ đặc thù này chưa hoàn toàn bị khai phá, tỷ lệ rađồ hẳn rất cao.

- Nhất định phải nghĩ qua ditích Ngả Nhĩ Đồn này một chút!

Dương Anthầm nghĩ.

Nếu có thể tiến vào ditích Ngả Nhĩ Đồn, thu hoạch khẳng định không thấp, cũng có khả năng sẽ không cần lo lắng tiền nuôi gia đình.

Bất quá muốn đi vào ditích Ngả Nhĩ Đồn cần phải thu thập 7 mảnh Hoàng Kim Đầu Cốt, làm một mình quá tốn thời gian cùng tinh lực, mà đội Thiên Hành đã sắp có đủ, nên Dương An quyết định nếu có cơ hội sẽ theo bọn họ tiến vào.

Nhưng mà, một vấn đề khác lại tới!

Quái vật tầng 2 này đã toàn là cấp 45*, thế nên ditích Ngả Nhĩ Đồn chân chính có nầy sinh quái 5x cũng không ngạc nhiên, lấy thực lực Dương An hiện giờ tiến vào khu quái 5x chỉ là tự mình chịu khổ.

(* các chương trước tác giả có nhầm lẫn quái 45 viết thành 46, anh em cứ hiểu là quái 45 đi nhé :)))

- Bất kể như thế nào, mà chóng tấn thăng 4x mới là vương đạo.

Dương Anthầm nghĩ:

- Đêm nay tiếp tục cày thôi, ở nơi này hi vọng một đêm có thể tăng đủ

Hai baphút sau, mấy chức nghiệp pháp hệ đã khôi phục đầy mana, chỉ có Thiên Hành còn bị vây trong trạng thái suy yếu, bất quá chiến đấu đã xong, vấn đề cũng không lớn, hiện tại cứ từ từ mà chờ hẳn cùng thời gian được thủy* khôi phục.

(* Uống máu và mana tùy loại lớn nhỏ cũng bị hạn định thời gian cd)

Trong lúc chờ đợi, Lam Nhị quavài lần thất bại cuối cùng mới giám định xong mấy món trang bị kia.

Thấy trang bị trên tay Lam Nhị phát quang mang không tầm thường, mấy đội viên cũng phần khởi kích động.

- Mau để ta xem là thứ gì nào!

Vũ Dương nóng nảy nhất chạy tới bên người Lam Nhị như đứa trẻ háo hức món đồ chơi mới.

Những người khác tuy rằng vui mừng, nhưng cũng không quá khích như Vũ Dương, đều chờ Lam Nhị công bố thu hoạch đoạt được.

Lam Nhị nhìn đồng đội vây quanh, khẽ cười cười nói:

- Lần này thu hoạch của chúng ta quả thật không tệ, lần này là đội ngũ chúng ta tự lực xử lý không cần cùng người khác chia xẻ thu hoạch.

- Đúng thế, đây là công của tiểu Ngả, ta đề nghị thu hoạch lần này đem phần lớn nhất cấp cho cậu ấy đi!

Thiên Hành nói.

- Đúng vậy, lần này tiểu Ngả công lao lớn nhất, là anh ấy nghĩ ra cách dẫn quái vật sinh mới lần thứ 2 rồi đi.

Vũ Dương nói:

- Lại còn cho em mượn trang bị mana nữa, bằng không cũng không thể xử lý nhanh như vậy được.

Quả thật, hỏa khổng Vũ Dương là chủ công trong đội, thêm một kiện trang bị mana cực phẩm, công kích tăng lên không chỉ một tầng.

-Đúng thế!

Vũ Dương mở miệng, Vũ Hàn tự nhiên không có ý kiến.

-Em không có ý kiến!

Diêm Diễm Ba nói.

-Cứ làm như vậy đi!

Lam Nhị cũng nhìn Dương An, mỉm cười nói.

Nhưng mà, Dương An cũng vội vàng xua tay nói:

-Không được, không được, tôi đã nói trước là chỉ muốn tổ đội để tăng exp thôi, không cần gì cả.

-Không được cũng phải được!

Thiên Hành ngay lập tức hô:

-Cậu đã lãnh đội của chúng ta, chính là một phần tử trong đội, hơn nữa lần này xử lý công của cậu lớn nhất, nếu không chia cho cậu thì làm sao nói chuyện với người khác đây.

-Đúng!

Những đội viên khác cũng quay tới nhìn Dương An, giống như là ép Dương An nhất định phải nhận lấy.

-Cái... cái này...

Dương An không biết nói sao cho tốt.

-Được rồi được rồi! Hay là xem qua thu hoạch trước đã, nếu trang bị của cung tiễn thủ thì ưu tiên cho tiểu Ngã lựa chọn đi!

Thiên Hành nói.

-Ách!

Chứng kiến ánh mắt “ép buộc” của mọi người, Dương An cũng chỉ đành đồng ý.

-Lần này xử lý rơi ra hai kiện trang bị, một quyển sách kỹ năng, hai mảnh Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến, trong đó một khối là tiểu Ngã thu thập đến, thu hoạch coin như là không tệ.

Lam Nhị chậm rãi nói, thanh âm ôn nhu hiền thực, rất là dễ nghe.

Nghe được Dương An thu thập được Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến từ trên thi thể những đội viên còn chưa biết cũng giật mình, bọn họ ở trong này lâu như vậy cũng chưa từng nghe qua có thể thu thập Hoàng Kim Đầu Cốt Toái Phiến cách đó.

-Trong hai kiện trang bị, một là hoàng kim Hắc Ám Mục Sư pháp bào cấp 45, một là Hắc Ám Kiếm Sĩ hộ oản cấp 45, cả hai món này chúng ta đều không có người dùng được, nên sẽ bán đổi lấy vàng, mọi người có ý kiến gì không?

Lam Nhị nói, đồng thời cũng đem thuộc tính hai kiện trang bị hiển thị lên kênh tổ đội.

-Không có ý kiến!

Dương An cũng gật gù đầu, hắc toàn thân hoàng kim áo trang, đối với trang bị cũng không còn quá nhiều hứng thú, vốn phần lớn cũng là cầm đi đổi tiền.

-Tốt!

Lam Nhị tiếp tục nói:

-Kỳ thật lần này chúng ta thu hoạch lớn nhất là quyển sách kỹ năng này.

Lam Nhị cầm lấy một quyển sách kỹ năng màu đen hướng về Thiên Hành giờ giờ lên, mỉm cười nói:

-Sách kỹ năng Ác Chi Ba Động, chắc mọi người đều đã thấy thì triển qua, phạm vi công kích rất mạnh, hơn nữa còn kèm theo hiệu quả chấn nhiếp kinh sợ, chức nghiệp chiến sĩ có thể học tập.

Nghe được Lam Nhị nói, mọi người cũng hiểu ý của nàng rồi.

Trong đội ngũ cũng chỉ có Thiên Hành là chiến sĩ, hơn nữa kỹ năng 'Ác Chi Ba Động' này quả thật thích hợp Thiên Hành học tập nhất, công kích cùng không chế đều tương đối khá.

-Tốt, quyển sách kỹ năng này tanhận, đồng thời bù vào 5 vạn tiền vàng.

Thiên Hành cũng không ngần ngại, tiếp nhận sách kỹ năng.

Một quyển sách kỹ năng 4x, hơn nữa hiệu quả không hề kém, quả thật xứng với giá đó.

- Ra là quản lý phân chia!

Dương An hiểu được một chút.

Nguyên lai trang bị nhất được không phải là phân chia tùy tiện, mà ảnh hưởng đến kiện trang bị nào thì sẽ dùng tiền vàng bù vào giá trị, cuối cùng mới đến chia theo công sức. Tóm lại hình thức này cũng khá công bình.

Thiên Hành cầm sách kỹ năng 'Ác Chi Ba Động', ngay lập tức liền lựa chọn học tập, một luồng u quang màu đen dâng lên từ trên người hắn, hệ thống cũng vang lên tiếng nhắc nhở kỹ năng đã học xong.

Thấy Thiên Hành chiếm được một kỹ năng không tệ, cao nhất nhất hẳn là chính là Lam Nhị, nàng cười cười, lại nói:

-Cuối cùng, lần này lấy được hai mảnh xương đầu lâu, một mảnh lạp, mảnh tiểu Ngã thu được thì làm mới, cũng tức là giờ chúng ta đã có 6 mảnh, chỉ thiếu một mảnh nữa là có thể đi vào di tích Ngã Nhị Đốn chân chính.

-Tôi nghĩ thế này, hiện chúng ta có một mảnh bị lạp, không bằng thử cùng người khác trao đổi, xem có đạt được mảnh thiếu cuối cùng không, như vậy sẽ không cần đợi ngày sau nữa, mà lúc đó cũng chưa chắc đã KS nổi.

Lam Nhị nói.

-Thật tốt quá, vất vả lâu như vậy, rốt cục có thể vào xem!

Vũ Dương cười vui nói.

-Ừ, ta cũng có tính toán như vậy.

Thiên Hành nói:

-Bất quá chúng ta tốt nhất là đợi tiểu Ngã lên 4x thì cùng đi vào, như vậy thu hoạch hẳn sẽ lớn hơn.

Nghe được Thiên Hành nói, mấy người nghĩ nghĩ, cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Thực lực của Dương An đã rõ như ban ngày, thể mà hắn mới chỉ có 3x, nếu lên tới 4x khẳng định càng hổ báo, lúc đó đội ngũ sẽ càng có lợi.

Dương An gật đầu, nói:

-Mọi người yên tâm đi, tôi sẽ cố gắng mau chóng thăng 4x, kỳ thật tôi cũng rất muốn tiến vào di tích Ngã Nhị Đốn nhìn xem.

Vốn đang nghĩ cách để bọn họ mang bản thân theo vào, không nghĩ bọn họ đã sớm dự phần cho hắn, Dương An biết nhóm Thiên Hành đã thật sự coi hắn là thành viên trong đội.

Nhưng mà Dương An vẫn còn một chút khúc mắc trong lòng...

Trải qua công tác thống kê, cuối cùng Dương An "bị" chia cho tới 2 vạn tiền vàng, điều này cũng làm một phần thu hoạch ngoài ý liệu.

Khôi phục hết thấy trạng thái, Dương An đem 20 con quái kia lần nữa dẫn về, đội ngũ lại bắt đầu một vòng giết quái.

Dương An theo đội ngũ Thiên Hành giết quái tới thời điểm hơn sáu giờ sáng trong hiện thực, tuy rằng quái tầng 2 cho exp rất phong phú, nhưng có điều thăng cấp cần exp gấp 1.5 lần chức nghiệp thông thường, nên đến cuối cùng Dương An cũng chỉ lên được 85% cấp 38 mà thôi.

- Tốt lắm, tất cả mọi người còn phải đi làm, ngày hôm nay dừng ở đây thôi!

Thiên Hành đề nghị nói.

- OK!

Đội viên khác cũng sôi nổi tỏ vẻ đồng ý.

Tuy rằng mũ game có công năng giúp nghỉ ngơi, chơi trò chơi sẽ không ảnh hưởng cơ thể, nhưng thời gian dài tập trung cao độ, người bình thường cũng là ăn không tiêu.

Thu thập xong một đám quái vật cuối cùng, mọi người riêng biệt tung ra Hồi Thành Quyển Trục.

Dương An không muốn làm chuyện gì 'đặc thù', tự nhiên cũng đi theo trở về thành.

Khung cảnh tối dần rồi vụt sáng, tất cả mọi người xuất hiện ở truyền tống trận trong Bạch Vân thành.

Có thể do trời đã gần tối, những người chơi rang ngoài làm nhiệm vụ đều đã trở về, phụ cận truyền tống trận Bạch Vân thành xuất hiện đại lượng người chơi, bất quá Bạch Vân thành là đệ nhất đại thành của liên minh Quang Minh, nên cũng không xuất hiện tình trạng chen chúc.

Thiên Hành mang theo đoàn người rời khỏi truyền tống trận, chuẩn bị tìm một nơi ít người logout. Dương An cũng theo sau, hẳn sẽ không quên chính mình vừa mới đắc tội 'Thiết Đầu' kia.

Nhưng mà, Dương An đi không đến hai bước liền dừng lại, khẽ nhăn mày, ánh mắt không giấu được vẻ lo lắng nhìn chằm chằm thân ảnh phía trước không xa.

- Tiểu Ngã, có chuyện gì sao?

Thiên Hành thấy Dương An đột nhiên dừng lại, liền nhận thấy được sự khác thường.

- À, không có việc gì!

Dương An lắc lắc đầu, phục hồi tinh thần lại, nói:

- Tưởng gặp "người quen", hóa ra là nhảm.

-Ừ, thế tiếp tục đi thôi!

123. Chương 122: Báo Công Tử

Bóng người 'quen thuộc' kia, Dương An làm sao có thể nhận sai được, mà cho dù nhận sai hình dạng người đó, cũng sẽ không nhận nhầm huy hiệu hình một con rồng cách điệu dạng hoạt hình (cartoon) của 'Thiếu Gia bang' trước ngực hắn.

Ngày đó, chính người này là một trong những kẻ đã dẫn thuộc hạ đuổi giết Dương An, tức Dương An phải xóa acc luyện lại nhân vật, Báo công tử.

Báo công tử, đã man nhân cuồng chiến sĩ cấp 44, phó tộc trưởng gia tộc Thiếu Gia bang. Ngày đó Dương An bị đuổi giết, ngoại trừ Long thiếu gia thì Báo công tử này là người hung hãn nhất. Không nghĩ rằng hắn cũng đến hoạt động tại Bạch Vân thành.

Bây giờ nghĩ lại, Dương An cảm thấy khi đó mình có điểm hơi xúc động, không biết ẩn nhẫn nên mới bị Long thiếu gia phát hiện giết chết.

- Các người cứ chờ xem, hiện tại cho các người tiếp tục phong lưu, rất nhanh ta sẽ tìm đến các người!

Dương An kéo vành mũ liền áo choàng che khuất khuôn mặt đang phẫn hận, cực lực áp chế nội tâm cừu hận đi theo nhóm Thiên Hành ra khỏi phạm vi truyền tống trận.

Đã có kinh nghiệm từ trước, Dương An cũng không tiếp tục xúc động dễ dàng như vậy, thù nhất định phải báo, nhưng không phải hiện tại. Bây giờ việc cần làm nhất là phải nhanh chóng tăng thực lực lên, đến lúc đó muốn báo thù dễ như trở bàn tay.

- Phù...

Dương An thâm hít một hơi thật sâu, làm cho mình yên tĩnh lại, thâm nghĩ:

- Còn chưa được, thời khắc mấu chốt vẫn không duy trì được tâm tình bình tĩnh.

Đoàn người chỉnh sửa tốt mọi việc sau đó liền tìm một địa điểm để

Trước khi Thiên Hành còn hẹn Dương An nếu không có việc gì ngoài ý muốn, ngày mai tiếp tục tổ đội.

Vô luận là tạm thời né tránh ‘Thiết Đầu’ trả thù, hay về sau có thể đi vào di tích Ngã Nhĩ Đốn, mấy ngày này Dương An cũng đều cần theo sau Thiên Hành, vì vậy liền đáp ứng.

Khung cảnh tối dần rồi vụt sáng, Dương An rời khỏi trò chơi.

Rời giường muộn hơn mười phút so với mọi ngày, Dương An vội vội vàng vàng đánh răng rửa mặt, uống một chén nước rồi ra ngoài chạy bộ rèn luyện thân thể như mọi ngày. Tuy rằng bây giờ là mùa hè, nhưng không khí buổi sáng vẫn tương đối mát mẻ, chạy dọc theo bờ sông vài vòng, đem áp lực của việc tập trung cao độ vào trò chơi tiêu tán toàn bộ, trong người cũng thấy tinh thần thoải mái rất nhiều.

Dương Lâm còn phải đi đến trường, khi Dương An về nhà đã thấy nàng bắt đầu ăn điểm tâm.

- Anh, ngày mai là Quốc Khánh, anh đã có chương trình gì chưa?

Dương Lâm thấy Dương An chạy bộ về liền hỏi.

- Oh, nhanh như vậy đã đến lễ Quốc Khánh rồi sao!

Dương An cầm chén nước ấm ngồi xuống bên cạnh Dương Lâm, nói:

- Tuần trước vừa mới qua Trung Thu, nhanh như vậy đã đến Quốc Khánh. Học sinh bây giờ thực hạnh phúc, kỳ nghỉ hàng năm dài hơn rất nhiều so với bọn anh khi đó!

- Đâu phải, hơn có hai ba ngày thôi mà, hơn nữa áp lực học tập bây giờ lớn hơn trước kia nhiều.

Dương Lâm nói.

- Cũng đúng. Hiện tại không học cho tốt, sau này muốn kiếm một công việc tốt cũng không dễ dàng.

Dương An cảm khái nói, nhất thời nhớ lại thất bại của mình.

Chứng kiến anh trai đang buồn ngủi, Dương Lâm tinh ý nhanh chóng đổi đề tài:

- Anh còn chưa nói Quốc Khánh có chương trình gì, không bằng anh kêu chị Tử Lăng qua dùng cơm, sau đó cùng đi xem phim, dạo phố chẳng hạn!

- Ái chà, nha đầu này từ lúc nào mà trở nên tinh quái như vậy! Mau ăn đi, bị muộn rồi kìa!

Dương An minh bạch ý tứ của Dương Lâm, vỗ vỗ đầu nàng, nói.

Đến bây giờ, Dương An vẫn không hiểu vì sao ngày hôm qua Tử Lăng đột nhiên bỏ về. Đối với Tử Lăng, trong lòng Dương An cũng cảm thấy là lạ, quan hệ hai người có thể hình dung là ‘cao hơn bạn bè, lại thấp hơn người yêu’.

Dương Lâm ăn sáng xong liền đến trường. Ăn sáng với mẹ xong, Dương An quay trở lại trò chơi, hiện tại đã gần tới cấp 39, muốn tranh thủ mau chóng lên tới cấp 39 99% (ý muốn nói lên tới cấp 39 mà có 99% kinh nghiệm chuẩn bị lên 40), sau đó nhận nhiệm vụ tiến giai.

Thân hình Dương An lại xuất hiện ở địa phương lần trước, bầu trời đã vào đêm, bất quá Bạch Vân thành đèn đuốc sáng trưng, độ phồn vinh tuyệt đối không kém với ban ngày, thậm chí tiếng rao hàng ở quảng trường trung tâm còn lớn hơn ban ngày nữa.

Vội vã giết quái luyện cấp, Dương An cũng kịp đến trung tâm quảng trường, đem hai vạn tiền vàng kiếm được ban ngày treo lên chợ giao dịch đổi nhân dân tệ, sau đó đến cửa thành phía đông tìm một góc hẻo lánh, thi triển tiềm ảnh ẩn thân rồi len lén ra khỏi thành.

Ban đêm, ngoài thành cũng không có cảnh người chơi nườm nượp luyện cấp, khiến tiếng quái tru càng thêm dày đặc khủng bố dọa người. Tuy rằng đã chậm rãi quen dần nhưng Dương An một mình trong đêm tối cũng cảm thấy run run.

Ra khỏi thành một lúc, Dương An liền thả Lý Nhĩ Tư chi nhân trên vai trái ra thăm dò phía trước. Tuy rằng ban ngày đã đi đến phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn, nhưng ban đêm cùng ban ngày rất khác biệt, buổi tối ‘náo nhiệt’ hơn nhiều.

Lý Nhĩ Tư chi nhân ẩn thân dò xét trong vòng hai trăm mét, Dương An có thể an toàn bước vòng qua bầy quái dày đặc, nhất là muốn đến phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn phải đi qua Khải Linh đại sâm lâm, nơi có những bầy quái đông không kể xiết ẩn thân trong bụi cây, không cẩn thận có thể lâm vào khốn cảnh, rất có thể tử nạn.

Lý Nhĩ Tư chi nhân không hổ là kiệt tác của thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới, trừ bỏ khả năng do thám rất mạnh ra, còn có kỹ năng nhìn ban đêm trung cấp, có thể trinh sát rõ ràng hình ảnh trong vòng 20 mét trong đêm đen. Bất quá khuyết điểm đồng dạng cũng rất rõ ràng, đó chính là mana tiêu hao kinh người, may là Dương An có Ma Năng chi bàn và Vương Giả Hạch Tâm hai kiện trang bị mana, lúc này mới không lo lắng đến vấn đề mana.

Ban ngày khi Vũ Dương trả lại Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm với một bộ dạng không nữ, Dương An cũng không nhịn được cười một tiếng.

Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm có thể dùng để khảm nạm, cũng dùng được để chế tạo khôi lỗi cơ giới, càng có thể sử dụng như trang bị mana đặc thù, thật là một kiện trang bị cực phẩm hiếm có. Dương An sử dụng nó như trang bị mana, đối với chức nghiệp cung tiễn thủ có vẻ hơi lãng phí, có điều Dương An cũng cần một trang bị mana để đồng thời duy trì Lý Nhĩ Tư chi nhân và thi triển Tân Nguyệt tiễn. Nếu không có hai kiện trang bị mana thì không thể chống đỡ được mức tiêu hao mana kinh người.

Khi Vũ Dương trả Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm lại cho Dương An, thì nàng cùng với Lam Nhị tỏ ý muốn mua lại, hơn nữa còn trả giá không thấp. Bất quá, Dương An còn chưa có ý muốn bán nên cũng đã uyển chuyển từ chối.

Bên ngoài trong đêm bốn bề vắng lặng, Dương An có thể phóng toàn lực mà chạy, luân phiên thi triển hai kỹ năng gia tốc là ‘Tật Phong Gia Tốc’ cùng ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’, sau hơn ba mươi phút cũng đã tới phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn.

Nơi này cùng ban ngày bất đồng. Lúc trời sáng kiếm một chỗ để ‘train’ cũng khó khăn, mà bây giờ cả khu vực luyện cấp cực lớn này chỉ có một mình Dương An, hẳn muốn train nơi nào thì train, không lo có người cướp bãi.

Đây là độc quyền đêm tối mang đến, độc quyền chỉ thuộc Nguyệt Ảnh xạ thủ!

124. Chương 123: Dò Xét Ban Đêm

Tuy ban đêm thực lực quái vật không gia tăng nhiều, nhưng tốc độ sản sinh lại nhanh hơn, ít nhất là gấp đôi ban ngày. Đây là quy tắc trò chơi đặt ra, cộng với người chơi bình thường không thể nhìn vào ban đêm để hạn chế thời gian người chơi trong game, duy trì tính công bằng của trò chơi.

Đương nhiên là đối với đa số người chơi mà thôi, với Dương An có được kỹ năng nhìn ban đêm đỉnh cấp của Nguyệt Ảnh xạ thủ, thì hạn chế về ban đêm đối với hắn không lớn, thậm chí còn có phần trợ giúp hắn.

Bất quá ‘Phong Vân’ lớn như vậy, tính ra gần mười triệu người chơi. Với con số khổng lồ như vậy, một số người có năng lực hay trang bị đặc thù cũng không ít. Nhưng do trò chơi quá lớn, những người này cũng không dễ dàng gặp nhau.

Thời trung học được mọi người gọi là ‘An quỷ kế’, tất nhiên Dương An cũng nghĩ đến điểm này. Tuy rằng trải qua nhiều buổi tối như vậy mà chưa gặp được ai có năng lực nhìn ban đêm, nhưng ‘không sợ nhất vạn, sợ nhất vạn nhất’, hắn vẫn cẩn thận thi triển công năng ẩn núp của Nguyệt Ảnh xạ thủ, lại đội thêm Hồ Vương diện giáp, cam đoan không ai có thể nhận ra.

Mục tiêu của Dương An vẫn là tầng hai di tích Ngã Nhĩ Đốn, bất quá phải đi qua tầng một đầy đặc quái là một chuyện không đơn giản. Có vẻ như phạm vi cảm giác của quái vật buổi tối lớn hơn, cũng như nơi này là địa bàn của vong linh sinh vật.

(DG:đoạn này em chém đó - Biên: chém chuẩn rồi)

Hơn nữa, trong đàn quái phổ thông còn mơ hồ nhìn thấy một hai đầu quái vật to lớn bất thường, đó là ‘đại gia hỏa’ ban ngày khó gặp chỉ thích xuất hiện vào ban đêm, đại loại quái đầu linh hay tiểu linh tinh gì đó.

Dưới tình huống này, nếu đụng phải một em là sẽ bị cả hang ổ hỏi tội. Toàn bộ ‘Phong Vân’ cũng chỉ có vài người mới có thể nhá được ‘cục xương’ này.

May mắn có Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn, Dương An cẩn thận tránh né từng bầy quái, cộng thêm hiệu quả của kỹ năng ẩn thân, tiêu tốn chút thời gian cũng đi ra khỏi tầng một.

Tình huống tầng hai cũng đại khái như Dương An dự liệu, lượng quái vật gấp đôi ban ngày, điều kỳ quái là nơi này không có nhìn thấy mấy ‘đại gia hỏa’ xuất hiện, không biết là chưa đến giờ hay còn nguyên nhân khác.

- Bắt đầu thôi!

Dương An nhỏ giọng nói, liền cẩn thận đi tới ‘sườn dốc’ ít quái nhất.

Chỉ có một mình Dương An, giết quái ở bãi rộng có phần không thích hợp, vị trí ‘sườn dốc’ kia là lựa chọn tốt nhất.

Lợi dụng Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn dẫn đường tránh né quái vật, Dương An thành công đi đến sườn dốc bắt đầu công việc giết quái nhằm chán và buồn tẻ.

Tuy một lần dẫn bảy tám con quái vật, nhưng sườn dốc chỉ có ba bốn mét chiều rộng đã trở thành địa điểm giết quái tốt nhất. Hoàng kim sáo trang cùng hiệu ứng mạnh mẽ đánh lui liên tiếp xuất hiện, cộng thêm Nguyệt Ảnh xạ thủ ban đêm có toàn bộ thuộc tính tăng 10%, giết quái cũng không vất vả lắm, chỉ cần bạo phát ‘Tân Nguyệt tiễn’ cũng đủ ứng phó. Bất quá Dương An vẫn luyện một số kỹ năng bên ngoài, một hai cái đã sắp đột phá cấp 10.

Thanh lý một lượt quái vật xong, ước chừng exp tăng 1%, coi như không tồi, bất quá bây giờ mới cấp 38, lên cấp 39 thì lượng exp cần thăng cấp càng kinh khủng hơn.

Dương An cũng không quên thi triển Thái Tập Thuật cấp chuyên gia, tuy quái vật phổ thông không thu được cái gì đặc thù nhưng cũng giúp gia tăng độ thuần thục kỹ năng.

Tốc độ sản sinh của quái tầng hai cũng rất nhanh, ước chừng bốn mươi giây sau là có một lượt quái mới, Dương An tiếp tục công tác của mình.

Giết quái luyện cấp là một công việc cực kỳ buồn tẻ tĩnh mịch, tựa như bế quan luyện công, bất quá muốn trở thành cường giả, muốn có lực lượng thì phải chịu được cảm giác buồn tẻ tĩnh mịch này.

(Dịch: Giống mệnh chơi TLBB ghê, muốn lên cấp cao thì phải hỳ hụi auto train từ sang đến tối, cày cuốc nhiều, ai chơi GO nhiều sẽ hiểu.)

Ước chừng mười phút đồng hồ sau, trên người Dương An dăng lên một đạo bạch quang, vốn từ cấp 38 85% cuối cùng cũng lên được cấp 39.

Hơi hơi vui sướng một chút, điều chỉnh thuộc tính xong, Dương An tiếp tục công việc giết quái.

Cấp 39 lên cấp 40 cần lượng exp bằng từ cấp 36 đến cấp 38, giết mấy lượt quái exp mới nhích lên một chút. Dương An áp dụng phương thức ‘Tạm quên đi’ tức là không thêm nhìn cột exp kia nữa, chỉ chăm chú vào giết quái, bất tri giác exp cũng tăng lên đều đều.

Đương nhiên đây chỉ là một loại ảo giác tâm lý mà thôi.

Trừ bỏ thời gian ăn cơm trưa bên ngoài hơn một tiếng, hơn bốn năm tiếng đồng hồ, Dương An cũng không đình chỉ giết quái. Quái vật chết dưới mũi tên của hắn có thể nói đếm không xuể, cột exp cũng không phụ kỳ vọng đã tăng lên gần 50%.

Buổi tối giết quái được nhiều exp hơn ban ngày, bất quá muốn ở một đêm thăng lên cấp 39 99% là không có khả năng.

Trừ bỏ lượng exp phong phú ra, thu hoạch khác của hắn cũng không tồi, 40 kiện lam trang, lục trang cũng rơi hơn mười kiện, cũng bán được một món tiền.

Thanh lý xong thêm một vòng quái vật, thu thập chiến lợi phẩm xong, Dương An lại chờ lượt tiếp theo.

Nhưng mà lúc này việc ngoài ý muốn lại xuất hiện.

Nguyên bản đám quái vật hồi sinh gấp đôi bình thường thì vòng này lại tăng gấp bốn.

Nhìn thấy mảnh đất trống phía dưới đã nhanh chóng ngưng tụ hơn mười quang ảnh, Dương An cũng mơ hồ đoán ra chuyện gì đó.

Lượng quái vật mới sinh đã gấp bốn, đó chính là dấu hiệu Boss sắp sản sinh.

- Nguyên lai Boss tầng hai cũng không phải ba ngày mới sinh một lần mà là buổi tối cũng sẽ hồi sinh.

Dương An nhướng mày, trầm nghĩ.

Cùng lúc đó, Dương An mở ra ‘Tật Phong Gia Tộc’, thừa dịp đám quái phổ thông còn chưa hoàn toàn ngưng thật đã dùng tốc độ cao nhất lao ra ngoài.

Nếu Boss tầng hai thật sự sản sinh, Dương An không thể một mình ở đây giết quái, với lượng quái gấp bốn, hắn không thể trụ được.

Bất quá, Dương An lao ra còn có một nguyên nhân khác đó chính là đi ‘thăm hỏi’ Boss cấp 45 này.

Trung ương tầng hai có một dải đất trống trải dài hai ba trăm mét, không có quái vật phổ thông sản sinh, vừa vặn thích hợp cùng du đấu.

Hơn nữa Nguyệt Ảnh xạ thủ buổi tối được nhiều, đối phó Thực Thi Quỷ thống lĩnh chậm chạp này, nói không chừng có cơ hội.

125. Chương 124: Khải Linh Đại Sâm Lâm

Hiện tại chỉ có một mình Dương An, địa hình sườn dốc này sẽ trở thành tử địa, một khi bị Boss và một đồng quái phổ thông chặn đường, ở trong này sẽ bị ‘mài’ đến chết.

Đã có nhiều kinh nghiệm, Dương An tất nhiên hiểu được địa hình như thế nào mới có lợi cho mình, vì thế ngay khi đám quái vật phổ thông chưa kịp hồi sinh liền ngay lập tức lao nhanh ra ngoài.

Trung tâm tầng hai có một bãi đất trống lớn không có quái phổ thông hoạt động, Dương An có thể yên tâm ‘solo’ với Boss.

Đương nhiên, solo chỉ là Dương An ‘một bên tình nguyện’, Boss có đáp ứng hay không là chuyện khác.

Dương An mở ra ‘Tật Phong Gia Tộc’ huyền hóa ra trùng trùng hư ảnh, đảo mắt liền tới khu đất trung tâm, chậm rãi đợi Boss sản sinh.

Quả nhiên, một phút đồng hồ sau, ở chính giữa khu đất trống, một quang ảnh màu trắng khổng lồ nhanh chóng ngưng tụ. Đó chính là Boss tầng hai di tích Ngã Nhĩ Đôn, Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh.

Trong quá trình chờ đợi, toàn bộ kỹ năng của Dương An cũng đã xong, bước vào trạng thái tốt nhất.

Boss xuất hiện, Dương An liền chạy đến vị trí giữa bãi đất, chiến đấu ở đây sẽ không dễ dàng kinh động đám quái phổ thông xung quanh.

“Sưu~”, một mũi tên bắn ra, bay thẳng đến trán của Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh.

Một người solo với Boss không giống như cùng đội ngũ đánh Boss, không cần bàn khoăn về cân bằng cừu hận. Dương An có thể toàn lực công kích, cố gắng tạo ra sát thương lớn nhất.

- Rống~

Thực Thi quỷ Thống Lĩnh vừa mới nẩy sinh liền bị công kích tự nhiên là nổi giận, hét lớn một tiếng rồi kéo thân hình khổng lồ lao về Dương An, thể trọng lớn khiến mỗi bước đi gây ra chấn động kịch liệt. Bất quá nói là “lao” nhưng tốc độ thực tế lại rất chậm, đây cũng là nguyên nhân khiến Dương An một mình dám khiêu chiến Boss.

Nhưng mà, Dương An muốn một mình đấu, Boss lại không đồng ý. :))

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh vừa tiến về phía Dương An vừa không ngừng kêu to giống như triệu hoán cái gì đó.

Hóa ra Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh ban đêm lại có điểm bất đồng so với ban ngày. Lúc ban ngày, chỉ có quái phổ thông ở gần nó mới chịu ảnh hưởng, đến ban đêm năng lực triệu hồi ‘tiểu đệ’ tăng lên rất nhiều so với ban ngày.

Sau khi được Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh kêu gọi, hơn hai trăm con quái Hủ Độc Thực Thi Quỷ đang phân tán xung quanh liền nhanh chóng tụ tập lại bên người Boss.

- Người cũng quá vô lại rồi, biết một mình người đánh không lại ta liền gọi ‘tiểu đệ’.

Nhìn thấy Boss vừa bị một lần công kích liền gọi đệ ra, Dương An không khỏi cười khở, trận đấu còn chưa bắt đầu mà.

- Hừ, là do người vô lại trước!

Dương An lại mở ra ‘Tật Phong Gia Tốc’, lấy tốc độ nhanh nhất đi về cửa dịch chuyển lên tầng một.

Một mình Dương An cũng không thể mười phần nắm chắc xơi được Boss, chỉ là ôm tâm lý cầu may mà thôi, hiện giờ nó còn gọi thêm đệ tới, kết quả không nói cũng biết. Hơn nữa, sau khi Boss nẩy sinh, quái tầng hai cũng sẽ nẩy sinh với tốc độ nhanh gấp đôi bình thường. Địa điểm này không thích hợp luyện cấp nữa, Dương An lựa chọn rút lui.

- Hảo hán không chịu chịu thiệt trước mắt, hơn nữa thời gian cũng không còn sớm, nên đi mua đồ ăn làm cơm chiều!

Tuy rằng cả ngày trong trò chơi, nhưng Dương An có chừng mực, không có sao nhãng người nhà.

Đối mặt với quái vật bao vây trùng điệp, Dương An quyết định vừa thi triển ‘Tật Phong Gia Tốc’ vừa mở ra ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’, tốc độ liền tăng lên rất nhiều, bộ pháp bên ngoài cũng thay đổi theo, giống như vũ điệu linh động hoa lệ đến cực điểm, khiến lòng người mê say.

Thân ảnh chớp động, Dương An nhanh chóng thoát khỏi vòng vây.

Thực Thi Quỷ Thống Lĩnh còn dẫn tiểu đệ cuống cuồng đuổi theo phía sau, có điều tốc độ bọn chúng quá chậm, không thể so sánh với Dương An, chỉ có thể giương mắt nhìn tên nhân loại đáng giận ung dung rời khỏi.

Quang ảnh chớp động, Dương An liền xuất hiện ở tầng một.

Tầng một tuy quái nhiều, quái cũng cấp 42, 43 nhưng nơi này cũng không thích hợp một mình giết quái. Dương An cũng chỉ có thể than nhẹ, buông tha cho việc ở đây tiếp tục luyện cấp.

- Quên đi, lên tới cấp 39 50% cũng tạm được rồi!

Dương An lắc đầu bất đắc dĩ nói:

- Còn một ít thời gian, đi dạo một vòng xem sao.

Dương An đến Bạch Vân thành cũng chỉ mới có một ngày, mà về sau muốn hoạt động tại đệ nhất đại thành liên minh Quang Minh này thì phải quen thuộc hoàn cảnh xung quanh.

Tiềm ẩn ẩn thân xong, Dương An rời khỏi phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn tăng một, chui vào khu rừng tối đen sâu thẳm.

Mặt đông Bạch Vân thành thuộc về phạm vi ‘Khải Linh đại sâm lâm’, sâm lâm (rừng rậm) liên miên không dứt trải dài vô tận, mà phụ cận Ngã Nhĩ Đốn cũng thuộc phạm vi Khải Linh sâm lâm.

Trong cuộc chiến phản loạn truyền thuyết, đại sâm lâm này chính là nơi trú chân của Tinh Linh nhất tộc. Hiện giờ Tinh Linh nhất tộc đã rời đi ngàn vạn năm, nhưng ở Khải Linh đại sâm lâm vẫn còn lưu lại không ít dấu vết sinh hoạt, nơi này cũng thường xuyên xuất hiện một ít bảo vật của Tinh Linh tộc còn sót lại.

Dương An rời khỏi phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn, cũng không có trở về mà đi về hướng đông nam, chậm rãi xâm nhập Khải Linh đại sâm lâm.

Không có mục đích xác định, tốc độ Dương An cũng không nhanh lắm nhưng phi thường cẩn thận. Thường xuyên hoạt động ban đêm nên hẳn biết rõ chỗ đáng sợ khi tiến vào rừng ban đêm, trước kia cũng đã mấy lần suýt ‘về thành dưỡng sức’.

Bất quá hiện tại Dương An có Lý Nhĩ Tư chi nhãn, mỗi khi phát hiện phía trước có bầy quái vật lớn lập tức vòng, cực kỳ an toàn. Đương nhiên nếu gặp quái phổ thông lạc đàn chỉ có hai ba con, Dương An cũng không ngần ngại xử lý.

Trong rừng, quái vật loại mãnh thú chiếm đa số như Liệt Phong Báo, Độc Giác Ma Lang, Sâm Lâm Lục Mãng..., nhóm quái này có tốc độ cao, động tác linh hoạt không dễ dàng xử lý, hơn nữa đều trong khoảng cấp 45 nên cho dù lạc đàn, Dương An cũng không dám khinh thường, còn lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết, đề phòng nó có cơ hội gọi bầy đến thì rất phiền.

Vào sâu trong rừng, cấp bậc quái vật chậm rãi tăng lên, nhưng exp kiếm được so với quái vật ở tầng hai Ngã Nhĩ Đốn thì lại ít hơn, có thể là do quan hệ bản đồ đặc thù.

(DG: Tức là có những map dành riêng cho train, lượng exp khi giết quái ở đây sẽ cao hơn các map thông thường)

Lại một con Độc Giác Ma Lang lạc bầy bị bắn chết, Dương An nhẹ nhàng thở phào một cái, chuẩn bị thu thập thi thể.

Nhưng mà, vừa mới ngồi xổm xuống, lông mày Dương An không khỏi nhíu lại, một cảm giác nguy hiểm liên hiện lên.

Từng đợt tiếng vang ầm ầm từ xa vọng lại, mặt đất cũng cảm nhận được từng cơn chấn động, tựa như có con quái vật lớn đang đi về hướng này.

- Té thôi!

Dương An trong lòng vừa động, Lý Nhĩ Tư chi nhãn trên vai trái liền bay ra ngoài, còn hắn thì trốn lên cây đại thụ gần nhất, ngay cả chiến lợi phẩm trên mặt đất cũng không để ý thu thập.

“Sưu ~ sưu ~ ”

Dương An mau chóng bắn hai mũi tên về phía thân cây, rồi dựa vào hai mũi tên đó nhảy lên cây đại thụ, sau đó tiếp tục bò lên, đem thân mình ẩn trong cành lá rậm rạp

126. Chương 125: Bầy Sói

Ở bên ngoài thành, đặc biệt ở trong đại sâm lâm này, tình huống có thể nói là thiên biến vạn hóa, ở bất kỳ vị trí nào cũng có thể xuất hiện quái vật với số lượng lớn, cho dù địa phương được tra xét trước cũng chưa

chắc đã an toàn.

Hơn nữa theo chấn động từ mặt đất truyền lại có thể cảm nhận được số lượng lớn quái vật đang lao về phía này với tốc độ rất nhanh.

Trong thời khắc khẩn cấp Dương An chỉ có nghĩ đến là trèo lên cây.

Được cành cây che trở cùng bản thân ẩn núp hơi thở, hẳn chắc là có thể qua được nguy cơ này rồi tiếp tục đi tiếp.

- Đây là việc gì? Vận khí đêm nay thật tệ, đi đến đâu cũng gặp chuyện.

Ở trên cây, Dương An tự hỏi mình, xong vẫn như cũ không dám thả lỏng, ngay cả thở mạnh cũng không dám thở.

Thả Lý Nhĩ Tư chi nhãn ra dò xét đám quái vật đang chạy nhanh tới phía này. Khoảng cách đôi bên ước chừng hai trăm mét.

Từ Lý Nhĩ Tư chi nhãn truyền về, Dương An biết quái vật lớn kia không phải chỉ có một con mà là một đám.

- Độc Giác Ma Lang! Tối thiểu cũng ngoài bốn mươi con!

Dương An cả kinh

Độc Giác Ma Lang chính là quái vật cấp 47. Nếu 1 vs 1 Dương An lợi dụng địa hình sâm lâm dễ dàng xử lý được nhưng tới đây là cả một bầy lớn Độc Giác Ma Lang.

Vô luận là trong hiện thực hay trò chơi, gặp một đàn lang đều là vấn đề không thích thú tẹo nào. “Lang” trời sinh hung tàn thị huyết am hiểu vây bắt mục tiêu theo bầy đàn, bị bọn chúng chọn làm mục tiêu có thể nói là cử tử nhất sinh. “Lang” có thể gọi là thợ săn dã ngoại hung hãn nhất.

Cả một nhóm lớn Độc Giác Ma Lang xuất động. Nơi chúng đi qua, kể cả quái vật cường đại hơn cũng không dám ho he gì, chỉ có thể trốn vào một chỗ, để mặc cho chúng đi.

Lang là loại quái vật khừu giác dị thường linh mãnh. Dương An trốn trên cây cũng chưa chắc thoát được. Dương An khẩn trương tột độ.

- Nơi này làm sao lại xuất hiện Độc Giác Ma Lang? Chẳng nhẽ chúng ngửi thấy được mùi của mình mà đuổi giết lại đây?

Dương An cau mày suy nghĩ. Cách mấy trăm mét, cho dù khừu giác linh mãnh cũng chưa chắc ngửi thấy được nhưng mà đám ma lang quả thật đang chạy tới phía bên này.

- Ý!

Ngay tại lúc Dương An nghi hoặc hết sức thì Lý Nhĩ Tư chi nhãn đột nhiên xuất hiện một thân ảnh.

Đúng vậy thân ảnh kia là một người chơi.

Lý Nhĩ Tư chi nhãn nhìn trong ban đêm có phạm vi chỉ có hai mươi mét. Hơn nữa, ngay từ đầu còn bị bầy sói hấp thu chú ý nên Dương An suýt chút nữa không phát hiện ra thân ảnh kia.

Tình huống của người chơi kia không mấy lạc quan, phía sau là bầy Độc Giác Ma Lang rõ ràng đang đuổi giết hần.

- Người này nhất định có năng lực nhìn vào ban đêm!

Từ lúc chuyển chức nghiệp đến nay, Dương An lần đầu tiên nhìn thấy có người có năng lực nhìn ban đêm giống như mình.

Khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn cẩn thận nhìn qua. Hình ảnh của người chơi kia truyền tới Dương An.

- Không ngờ là nữ kiếm sĩ!

Nhìn trang bị trên người hẳn là chức nghiệp kiếm sĩ.

Dưới ánh trăng mờ lung, một thân khinh giáp (giáp nhẹ) kim loại mang hai màu hồng lam bó sát vào người không gây ảnh hưởng chút nào tới vận động của nữ kiếm sĩ. Khinh giáp bó sát người lại càng tôn lên dáng người ngạo nhân đầy nữ tính.

Thông thường thì chức nghiệp kiếm sĩ hay được nam giới lựa chọn song khi một nữ nhân lựa chọn cái chức nghiệp toàn đàn ông này lại có một nét độc đáo ý nhị riêng.

Đương nhiên, điều này chỉ tính nữ nhân bình thường, bộ tộc Lacoste thì không bàn nữa.

(ý nó chê gái xấu)

Nhìn nữ kiếm sĩ này Dương An cảm giác có thể dùng bốn chữ để hình dung, đó chính là ‘Hiên ngang mạnh mẽ, tư thế oai hùng’.

(Nguyên bản tiếng trung là bốn chữ “anh tư tấp sảng”)

Thân tỏa ra ánh kim của giáp trụ, áo choàng đỏ sẫm sau lưng phiêu động theo bước chân. Nhưng mà điều hấp dẫn Dương An nhất là trên tay nữ kiếm sĩ có một thanh đại kiếm.

Khôi giáp trên người nàng cũng không phải là cực phẩm nhưng kì quái là thanh đại kiếm trên tay lại có lam quang phát tán ra xung, còn có nét giống ngọn lửa đang quấn quanh trên thân thanh kiếm. Tuy rằng không trực tiếp cảm nhận được xong từ hình ảnh từ Lý Nhĩ Tư chi nhân truyền về, Dương An cảm nhận được trên thanh đại kiếm này có một đoàn băng hỏa. Thật là kì lạ!

- Thanh đại kiếm không đơn giản, rất có thể là cấp truyền thuyết!

Trong đầu Dương An chợt lóe lên một ý nghĩ kinh ngạc.

Trang bị cấp truyền thuyết Dương An lên diễn đàn cũng có xem qua vài món, hơn nữa chính hắn cũng có được một món cấp truyền thuyết “Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới”, Cảm giác thần bí toát ra từ thanh đại kiếm khiến Dương An có một loại cảm xúc vi diệu.

(DG: tham thì có)

Tuy rằng hoài nghi đại kiếm trên tay “nữ kiếm sĩ” là trang bị cấp truyền thuyết nhưng Dương An cũng không có muốn đi giết người cướp của. Bản thân hắn từng là một “người bị hại” nên hắn cực kỳ oán hận loại người này.

Hơn nữa, muốn giết người cũng phải có năng lực mới được

Nữ kiếm sĩ tuy rằng đang bị Độc Giác Ma Lang đuổi giết, tình huống hết sức chật vật nhưng nàng lại không có nửa điểm bối rối nào, vẫn bình tĩnh ung dung như cũ. Từ điểm này có thể đoán nữ kiếm sĩ tuyệt đối có thể được xưng tụng cao thủ. Hơn nữa, nàng còn tài năng ở điểm: bị hơn bốn mươi Độc Giác Ma Lang đuổi giết thế mà chưa bị vây giết. Dương An tự hỏi bản thân cũng chưa chắc đã làm được.

Bôn Tập!

Mỗi hai giây sau khi kĩ năng Bôn Tập xong, nữ kiếm sĩ lại sử dụng phi thân ra phía trước mười mét kéo dài thêm khoảng cách với đàn Độc Giác Ma Lang phía sau.

Bôn Tập là một cái kĩ năng gia tốc tương đối mạnh mẽ của kiếm sĩ. Thời gian ngắn lại có thể thuận di về phía trước khoảng mười mét, riêng khả năng gia tốc còn nhanh hơn Tật Phong Gia Tốc của cung tiễn thủ. Nhưng mà, khuyết điểm của nó cũng rõ ràng, thời gian tác dụng quá ngắn.

(Một bên là một bên chạy bộ mà cũng so nhau được bó tay)

Tuy rằng Bôn Tập của kiếm sĩ gia tốc mạnh nhưng nơi đây là rừng rậm, là địa bàn của Độc Giác Ma Lang. Khoảng cách hơn mười mét rất nhanh bị thu nhỏ lại.

Dương An lẳng lặng thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhân truy tung nhất cử nhất động lên nữ kiếm sĩ, hắn càng ngày càng cảm thấy hứng thú với nữ kiếm sĩ có được năng lực nhìn ban đêm này.

- Chỉ bằng chiêu Bôn Tập kỹ năng không có khả năng cầm cự cùng bầy sói lâu như vậy, nhất định còn có chiêu số gì đó!

Dương An hứng thú theo dõi.

Mà lúc này, nữ kiếm sĩ và bầy sói cũng càng ngày càng tiếp cận bên này.

127. Chương 126: Tề Vũ

Kĩ năng Bôn Tập của chiến sĩ cùng với kĩ năng Xung Phong không khác nhau lắm, đều là tiến thẳng về phía trước nhưng nơi này cây lá xum xuê, Bôn Tập tự nhiên bị hạn chế lớn.

Khác với nó, Độc Giác Ma Lang sinh ra và lớn lên nơi này. Đây chính là địa bàn của nó, hơn nữa Độc Giác Ma Lang vô cùng linh hoạt. Khoảng cách mười mét trong nháy mắt lại bị thu hẹp lại một lần nữa.

Tuy đàn Độc Giác Ma Lang đuổi sát tới nơi xong nữ kiếm sĩ đó vẫn bình tĩnh như cũ.

- Ngao ~

Hai Độc Giác Ma Lang đi đầu xung phong liều chết lại gần. Chúng nghe hai cái răng nanh bén nhọn muốn xé nát mào hiểm giả trước mặt.

Trên tán cây, Dương An nhìn vị nữ kiếm sĩ bên dưới mà cũng đổ mồ hôi một phen. Nếu nàng bị Độc Giác Ma Lang phía sau công kích, dù chỉ cần chậm một chút là cả đàn sẽ ào lên vây sát ngay.

Nhưng mà, lo lắng của Dương An có lẽ là dư thừa!

“Bá ~ ”

Một đạo u lam kiếm quang xẹt qua!

Ngay tại thời khắc hai Độc Giác Ma Lang mãnh liệt xông lên, nữ kiếm sĩ không quay đầu lại chỉ thấy cước bộ tức khắc ngừng lại. Đại kiếm kì dị trong tay vừa chuyển, điện quang hỏa diễm liền chuẩn xác nhắm công kích vào hai đầu ma lang phía sau.

Trên đại kiếm, u lam sắc băng hỏa viêm chợt lóe lên.

Oành một tiếng! Dưới thân kiếm, hai đầu Độc Giác Ma Lang hung tàn bị đánh bay khiến cho bầy sói phía sau bị chậm lại.

Một kích đắc thủ, nữ kiếm sĩ cũng không có tiếp tục truy kích, lập tức thuận thế liều mạng chạy trốn.

- Ủm! Một kiếm này...

Dương An nhướng mày. Hình ảnh Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn truyền về khá rõ ràng, nhưng cái Dương An lấy làm kinh ngạc không phải uy lực của một kiếm kia mà là vết thương nó tạo ra.

Cảm thấy quái dị, Dương An không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn lại gần hai đầu ma lang thì thấy rõ miệng vết thương rất kì quái. Vết chém tuy bị cháy đen xong bên trong lại có một tầng lam sắc, đồng thời động tác hai Độc Giác Ma Lang này cũng trở nên cứng ngắc.

- Lạ thật! Vết thương cháy đen như do hỏa hệ công kích nhưng sao miệng vết thương lại sạch sẽ có dấu vết băng phong lại nhỉ? Nữ kiếm sĩ này công kích một lần mà có hai loại hiệu quả?

Dương An trầm suy nghĩ, đồng thời càng ngày càng ngạc nhiên về nữ kiếm sĩ này.

Lúc này, nữ kiếm sĩ đã chạy lại tới gần chỗ đại thụ Dương An ẩn nấp. Gần một trăm mét nhưng do cành lá rậm rạp nên Dương An lại không nhìn được tình huống phía dưới. Trong cái thời khắc nguy hiểm thế này, tốt nhất là hẩn nên an phận không lộn xộn gì.

- Một lần công kích có cả băng hỏa? Chẳng nhẽ đây là chức nghiệp ẩn tàng?

Một ý tưởng to gan lớn mật xuất hiện trong đầu Dương An.

Làm một người mang chức nghiệp ẩn tàng như Dương An, hẩn đương nhiên hiểu trong trò chơi này không chỉ có mình hẩn may mắn nhận được cái đặc ân may mắn này.

- Chức nghiệp ẩn tàng sao? Vậy ta phải nhìn xem người là ai!

Dương An mỉm cười, tò mò đối với chức nghiệp ẩn tàng khiến cho hắn nảy sinh tâm lý muốn “rình coi”.

- Nguyệt Độc!

Đang phi hành, Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn biến thành màu xanh nhạt, giống như một viên ngọc bích quý giá.

Dương An thông qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn thi triển kỹ năng Nguyệt Độc muốn xem thuộc tính của nữ kiếm sĩ kia.

Tế Vũ: (người chơi). Chức nghiệp: Liệt Băng kiếm sĩ (chức nghiệp ẩn tàng). Cấp bậc: 48.

- Quả nhiên là chức nghiệp ẩn tàng, hơn nữa còn là cao thủ cấp 48!

Dương An gật gật đầu, thầm nghĩ:

- Liệt Băng kiếm sĩ? Không biết có phải là kiếm sĩ đồng thời có được bằng cùng hỏa hay không đây?

- Ý!

Ngay khi Dương An thi triển ‘Nguyệt Độc’, Tế Vũ đang chạy trốn đột nhiên dâng lên một cảm giác quái dị, tựa như có người ở phụ cận thăm dò nhất cử nhất động của mình.

Tế Vũ theo bản năng nhìn về phương hướng kia. Tuy rằng vẫn là một mảng hắc ám xong cái cảm giác bị thăm dò này vẫn tồn tại như cũ.

-Ồ, bị phát hiện sao?

Thấy Tế Vũ nhìn về hướng Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn, Dương An cảm giác được chuyện “rình coi” của mình bị phát hiện.

- Quả nhiên là một cao thủ, cảm giác thật linh mãnh!

Dương An cảm thấy cả kinh, lập tức làm cho Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn thay đổi vị trí.

Thật ra cái này cũng không là gì. Tự nhiên có người đưa ánh mắt ngưng thần nhìn chăm chú vào mình thì có đôi khi thực sự có thể cảm giác được.

Nhưng mà đang bị đuổi giết lại trong đêm tối đen ngòm, Dương An mới chỉ thoáng nhìn đã bị phát hiện thì chứng tỏ cảm giác của Tế Vũ kia cũng quá linh mãnh mạnh mẽ.

- Thú vị, thú vị!

Dương An tràn đầy ý cười nói thầm:

- Thấy ngươi cũng có chức nghiệp ẩn tàng và năng lực nhìn ban đêm như ta cho nên ta sẽ giúp đỡ ngươi.

Liệt Băng kiếm sĩ cấp 4 kia trông thì như thành thạo tránh né truy kích của bầy sói nhưng thực tế cũng luôn nằm trong nguy cơ trùng trùng. Độc Giác Ma Lang nhào lên ngày càng nhiều.

Mất thấy tình huống của nữ kiếm sĩ càng ngày càng nguy cấp, Dương An cũng nhịn không được, muốn xuất thủ giúp đỡ.

Lúc bầy sói vừa mới xuất hiện, Dương An đại khái không muốn giúp, mặc kệ cho nữ kiếm sĩ kia tự sinh tự diệt. Song từ trong đáy lòng Dương An lại muốn cứu, muốn kết giao cùng nữ kiếm sĩ kia. Dù sao việc luyện cấp một mình vào ban đêm cũng thật là nhàm chán và tịch mịch.

(DG: trăng thanh gió mát xung quanh vắng vẻ trai đơn gái chiếc ôi ôi ta thuần khiết)

Dương An không xuống mặt đất mà di chuyển xuống một cành cây vững chắc hơn.

- Hoàn Tắc Tiến!

Vừa đứng yên ổn Dương An liền ra tay.

Có hiệu quả diệt âm của Lạc Nguyệt tiễn, mũi tên như lưu tinh xẹt qua trời đêm thuần gian bắn trúng một con Độc Giác Ma Lang.

Hoãn Tốc tiến cấp 10 có hiệu quả quần thể siêu cường. Xung quanh điểm bắn trong bán kính 5m, tất cả quái vật sẽ bị chậm đi trong 5 giây.

Mục tiêu của Dương An tự nhiên là mấy con Độc Giác Ma Lang đang xông lên đầu tiên. Bị hiệu quả của Hoãn Tốc Tiến, tốc độ mấy con đầu hàng mãnh mẽ bị giảm bớt vượt quá 50%.

Độc Giác Ma Lang phía trước dừng lại đột ngột, những con phía sau lại lao lên với tốc độ cao cho nên tự nhiên biến thành một hồi tai nạn giao thông.

“Oành ~ oành ~ oành ~”

Mặt sau hơn mười con Độc Giác Ma Lang đụng nhau. Toàn bộ tốc độ của bầy sói nhất thời giảm mạnh.

- Quả nhiên có người ở phụ cận, may mắn là người kia hẳn là không có ác ý.

Cảm giác được tình huống của bầy sói ở phía sau, Tế Vũ biết là có người xuất thủ tương trợ, càng khẳng định đoán định trong lòng.

- Bôn Tập!

Tuy rằng có rất nhiều nghi hoặc song với kinh nghiệm thân kinh bách chiến phong phú, Tế Vũ biết giờ không phải thời gian để nghi vấn bây giờ là lúc chạy thoát thân. Nếu mà bị tử nạn khi đang ở 4x thì không mất khoảng hai ba ngày thời gian sẽ không thể hồi lại được như cũ.

Tế Vũ không chút do dự, sử dụng Bôn Tập để bắn nhanh về phía trước.

128. Chương 127: Tỷ Tỷ?

- Nguyệt Ảnh tiên thuật, Bán Nguyệt Tiến!

Nhìn thấy đàn Độc Giác Ma Lang sắp khôi phục tốc độ, tiếp tục đuổi giết Tế Vũ phía trước, Dương An lại bắn ra kỹ năng quần thể Bán Nguyệt Tiến. Đây là kỹ năng Nguyệt Ảnh tiên thuật Dương An có được lúc thăng lên 2x. Hiệu quả của nó không khác Hoãn Tốc Tiến cấp 10 lắm, cũng là một kỹ năng khống chế quần thể.

Bị Bán Nguyệt tiến bắn trúng, mấy đầu Độc Giác Ma Lang bị từng sợi tơ xanh nhạt quấn lấy khó bước đi nổi nửa bước.

Độc Giác Ma Lang không còn đuổi theo được nữa. Tế Vũ nhanh chóng lợi dụng cơ hội trốn vào trong rừng rậm.

- Ta đã làm hết khả năng rồi, chạy được hay không tùy vào khả năng của chính người vậy.

Đứng trên cành cây, Dương An làm bộ đạo mạo nói nhỏ. Thân ảnh hắn lóe lên, một lần nữa lùi vào cành lá bên trong, mở ra kỹ năng ẩn thân “Tiềm Ảnh”. Dương An cũng không muốn đùa với lửa.

Quả nhiên sau khi Dương An ẩn thân được một lúc, ba con Độc Giác Ma Lang tách ra khỏi đàn chạy đến đại thụ Dương An ẩn nấp để tìm kiếm. Độc Giác Ma Lang có thù hận dây chuyền, khi đồng loại bị công kích, chúng lập tức phát hiện ra có địch tập kích.

Nhưng kỹ năng Tiềm Ảnh của Dương An đã cấp 7. Một con quái 4x phổ thông nhỏ làm sao có thể nhìn thấu. Vòng vo vài vòng không phát hiện được gì, chúng xoay người tru lên một tiếng rồi đuổi theo đàn của mình.

Dưới sự trợ giúp của Dương An, Tế Vũ có khoảng 3s để chạy ra ngoài. Đối với cao thủ chân chính, 3 giây là quá đủ rồi.

Năm sáu giây sau, bầy Độc Giác Ma Lang khôi phục bình thường tiếp tục đuổi giết nhưng Tế Vũ chạy sớm đã vượt qua phạm vi Dương An có thể quan sát.

Dương An cũng không cho Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn theo dõi nữa. Hắn ngồi đợi trên tàng cây cho tới khi nguy hiểm qua hẳn.

Hai ba phút sau, thanh âm truy đuổi của bảy sói truyền đến từ phương xa. Dương An thả ra Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn trinh sát thì phát hiện ra bảy sói đang quay lại.

- Không biết nữ kiếm sĩ kia có chạy thoát không nhỉ?

Dương An suy nghĩ.

Cẩn thận ẩn núp hơi thở đợi bảy sói đi xa lại tiếp tục thả ra Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn trinh sát xung quanh. Thấy an toàn, Dương An mới từ trên cây nhảy xuống.

- Đêm nay thật xui xẻo, ở đâu cũng có thể gặp được phiền toái.

Dương An chép miệng, thấp giọng nói sau đó lại đi về phương Tế Vũ chạy trốn.

Bởi vì khoảng cách truy đuổi quá xa, Dương An cũng không biết Tế Vũ kia trông thế nào.

Dương An vừa đi được vài bước đã dừng lại.

Nữ kiếm sĩ tên Tế Vũ kia xuất hiện ở trước mắt cách khoảng ba mươi mét, bởi vì trong rừng rậm cây cối rậm rạp tầm nhìn bị ảnh hưởng. Dương An nhìn ra, nàng cũng đang tìm xem ai vừa giúp mình.

Có thể là đã phát hiện Dương An, Tế Vũ cũng ngừng lại.

- Ý!

Dương An chứng kiến Tế Vũ dừng lại nhìn sang bên này nhưng ánh mắt của nàng có điểm kì quái, không tập trung nhìn về phía mình. Dương An thầm nghĩ:

- Cô ta hẳn đã phát hiện ra mình, nhưng hình như phạm vi tầm nhìn ban đêm không đủ.

Quả thật đúng như Dương An nghĩ, Tế Vũ đã cảm nhận được Dương An ở phía trước. Nhưng vòng cổ nàng đeo có kĩ năng nhìn vào ban đêm trung cấp, bán kính giới hạn hai mươi mét thôi cho nên không được khủng bố như cái kĩ năng đỉnh cấp nhìn vào ban đêm của Dương An.

Dương An nghĩ nghĩ, dùng kĩ năng của Nguyệt Ảnh xạ thủ ẩn đi thuộc tính, biến thành một cung tiễn thủ bình thường sau đó cất “Hổ Vương diện giáp” đi rồi mới tiếp tục đi về phía trước.

- Ha ha thật là cao thủ! Ở trước mặt hơn mười đầu Độc Giác Ma Lang mà vẫn có thể chạy thoát.

Dương An vừa chậm rãi tới gần vừa cười nói.

Lúc Dương An tiến vào phạm vi hai mươi mét, Tế Vũ cũng đã nhìn thấy hắn.

Khi chứng kiến người kia giúp mình, Tế Vũ có chút bất ngờ. Vốn nàng còn tưởng là cao thủ nào một mình trong đêm tối tiến nhập Khải Linh đại sâm lâm, không nghĩ tới hóa ra chỉ là một thái điều cấp 39.

Tuy rằng bất ngờ nhưng Tế Vũ cũng không biểu hiện ý nghĩ khinh miệt. Dù sao mình cũng được thái điều này cứu trong lúc bị truy đuổi.

- Cao thủ thì không dám nhận! Nếu không phải anh bạn ra tay chắc tôi cũng không chạy thoát dễ dàng như vậy. Tôi gọi là Tế Vũ, vừa rồi thật sự là đa tạ.

- Cảm tạ gì mà cảm tạ! Hiếm khi gặp được người vào ban đêm thế này. Tôi cũng chỉ có làm hết khả năng của mình thôi.

Dương An khoát khoát tay nói, cũng không tự giới thiệu gì cả. Bởi cấp bậc cùng thuộc tính cơ bản của mình, khẳng định Tế Vũ thấy được.

Đến gần rồi, Dương An mới nhìn rõ nữ kiếm sĩ Tế Vũ này. Thân cao thước bảy cùng, xấp xỉ với Dương An. Không biết trong hiện thực nàng như thế nào, chỉ là nhìn qua có vẻ khá xinh đẹp năng động. Một đầu tóc dài buộc cao sau ót mười phần khí khái anh hùng. Quan trọng là khuôn mặt và thân hình mê cho dù có giáp trụ cũng không che lấp được hết. Nhưng mà cái tư thế oai hùng của nữ cường nhân khiến cho người ta cũng không dễ dàng dễ gần.

-Ồ, chẳng nhẽ anh cũng có được năng lực nhìn vào ban đêm từ lâu rồi?

Tế Vũ kinh ngạc nói:

- Tôi cũng vừa mới có cái hạng liên (vòng cổ) mang kĩ năng nhìn ban đêm thôi, không nghĩ tới ban đêm đã ngoại lại nguy hiểm như thế. Ban ngày là địa phương an toàn xong ban đêm lại khắc hẳn.

- Cũng không phải từ lâu, mới khoảng một tuần trước may mắn có được một kĩ năng nhìn ban đêm. Cô là người đầu tiên tôi gặp trong đêm kể từ một tuần này.

Dương An nửa thật nửa giả nói. Mặc dù hẳn có điểm tò mò đối với Tế Vũ song vẫn có tâm lý đề phòng. Nói là kĩ năng nhìn ban đêm sẽ không sợ bị người khác đoạt lấy chính vì vậy Dương An mới thu “Hổ Vương diện giáp” lại, tránh người ta nhìn ra đầu mối. Dù sao năng lực nhìn ban đêm của hẳn cũng không phải dựa toàn bộ vào “Hổ Vương diện giáp”.

- Quả nhiên là vậy! Người chơi có được năng lực nhìn vào ban đêm quả thật hiếm.

Tế Vũ nói:

- Không bằng như vậy đi, về sau vào ban đêm chúng ta cùng nhau đi giết quái nhé! Có thêm bạn cũng sẽ càng thêm an toàn.

- A!

Lần này đến Dương An kinh ngạc. Hai người chỉ vừa mới quen thôi. Tại thời điểm phong trào lừa đảo trên đang nở rộ thì sự cởi mở thế kia khá là kỳ lạ.

- Cô không sợ tôi là người xấu, cứu cô chỉ vì muốn tính kế sao?

Dương An chỉ chỉ đại kiếm trong tay Tế Vũ, cười khổ nói. Chẳng biết cái loại khí chất nữ cường nhân trên người nàng này là thật hay giả vờ, thật không ngờ lại có thể dễ dàng tin người khác như vậy.

- Mới vừa rồi còn sợ, hiện tại không sợ. Có thể nói ra như vậy, anh hẳn không phải người xấu.

Tế Vũ cười cười, nói. Sau đó, nàng lại cầm lấy thanh đại kiếm tản mát ra khí tức lạnh như băng u hàn hỏa viêm.

- Anh cũng thật sự là có mắt nhìn. Cái chuôi kiếm này là “Tập Lạc Tư Chi Băng Diễm Đại Kiếm”, là một thanh cấp truyền thuyết, tôi được thưởng khi chuyển chức trở thành chức nghiệp ẩn tàng “Liệt Băng kiếm sĩ”. Nó là vật phẩm khóa, ai cũng lấy không lấy được.

- Ồ!

Tuy rằng đã biết Tế Vũ là chức nghiệp ẩn tàng nhưng Dương An cũng giả trang kinh động đồng thời cũng có chút kinh ngạc rằng Tế Vũ lại dễ dàng nói bí mật của mình cho một người mới quen biết. Nếu không phải người này vô cùng tín nhiệm mình thì cũng là do cô ta nắm chắc không sợ bị người khác tính kế.

- Thế nào, về sau vào buổi tối nếu không có gì ngoài ý muốn thì chúng ta cùng nhau tiến vào dã ngoại nhé! Tôi con gái còn không sợ, anh là đàn ông con trai còn sợ tôi ăn thịt sao?

Tế Vũ thấy Dương An còn do dự liền khích tướng.

Vốn Dương An xuất thủ cứu giúp cũng chính là vì có thể tìm người đồng dạng có được năng lực nhìn ban đêm. Hẳn suy nghĩ một chút, liền đáp ứng, nói:

- Vậy được rồi, nếu không có tình huống đặc thù gì thì chúng ta liền cùng nhau tiến vào dã ngoại vào buổi tối. Như vậy cũng có thể an toàn nhiều lắm, hơn nữa có hai người thì rất nhiều thứ không đối phó nổi sẽ trở nên dễ dàng hơn.

Hiếm khi gặp được một kẻ có năng lực nhìn ban đêm, cái đạo lý cùng hợp tác cùng có lợi này, Dương An đương nhiên hiểu rõ. Nhưng điều này cũng không đại biểu rằng Dương An sẽ hoàn toàn tin tưởng Tế Vũ. Dù sao, hai người cũng chỉ vừa mới quen nhau mà thôi.

Thế nhưng, Tế lại không nghĩ như vậy.

- Tốt lắm, về sau hãy cùng đi với tỷ tỷ. Có tỷ tỷ bảo vệ thì một tay mơ 3x như cậu làm cái gì cũng không sợ.

Tế Vũ vỗ vỗ vai Dương An, cười nói. Khí chất nữ cường nhân cũng dần dần thay đổi khiến người ta muốn lại gần.

Dương An không nghĩ tới Tế Vũ đột nhiên hào sảng như vậy có điểm cười khổ nói:

- Tỷ tỷ? Tôi nhìn sao cũng thấy tôi lớn hơn so với cô mà.
- Vậy à, cậu năm nay bao nhiêu?
- Hai mươi lăm!
- Trùng hợp thế. Tôi cũng hai mươi lăm, nhưng mà tôi khẳng định tôi lớn hơn cậu.
- Tôi sinh tháng hai.
- Ngại quá, chị đây sinh tháng giêng. Chú em an phận gọi tỷ tỷ đi.
- Được... Cô giỏi, kêu tỷ tỷ là được rồi chứ gì!

(Bách nhục)

129. Chương 128: Tử Lăng Gọi Đến

Hết sức đau khổ, Dương An bị buộc làm “tiểu đệ”, ai bảo tuổi của mình không lớn hơn người ta, mà đẳng cấp lại thấp hơn nhiều, không có bất kỳ cơ hội nào để phản bác.

Bởi vì đây là ngày đầu tiên Dương An đến Bạch Vân thành, Tế Vũ cũng lần đầu nhận được vòng cổ có kỹ năng nhìn ban đêm, hai người lại không quá quen thuộc hoàn cảnh xung quanh, chẳng qua nói thể nào đi nữa thì Dương An cũng có kinh nghiệm hành động ban đêm khá phong phú, vì vậy hẳn liền làm người chỉ huy.

Mặc dù đối với việc này trong lòng còn có chút đề phòng với Tế Vũ, nhưng vì lợi ích lớn vào ban đêm, Dương An cũng sẽ không dễ dàng buông tha cơ hội này, hết thấy cẩn thận là được.

Vì không để cho Tế Vũ cảm thấy mình là một “thái điều” 3x gây cản trở, lúc nói trò chuyện phiếm, Dương An cũng để lộ đôi chút nội tình, đem “Mắt nhỏ” bại lộ ra. Trong hoàn cảnh đêm tối như thế này, tác dụng của Lý Nhị Tư chi nhãn là rất lớn, đủ để đề thăng độ an toàn lên nhiều lần.

Thời gian cách lúc Dương An muốn không còn nhiều lắm, cũng gần một giờ, bởi vậy hai người cũng chỉ đi lòng vòng ở phụ cận, lấy thăm dò là việc chủ yếu, đương nhiên, gặp được mục tiêu tối tự nhiên sẽ không bỏ qua. Hai người chung sức hợp tác nên hữu kinh vô hiểm giết chết hai tiểu 4x, đạt được vài món lam tử trang.

Dần dần, Dương An đối với thực lực của Tế Vũ có chỗ hiểu rõ, chức nghiệp nghiệp ẩn tàng “Liệt Băng kiếm sĩ” bộc phát thực lực đủ kinh khủng, chẳng những đồng thời có được hết thấy đặc trưng của Băng Phong kiếm sĩ cùng Liệt Viêm kiếm sĩ, Tế Vũ còn có thể đem cả hai hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, mỗi một đòn công kích đều ẩn chứa băng cùng hỏa song trọng công kích.

Đương nhiên, bản thân chức nghiệp Liệt Băng kiếm sĩ này cường đại là không thể nghi ngờ, có điều thực lực cùng ý thức bản thân Tế Vũ mới là chỗ cường đại chân chính, bất luận là đi đứng, mỗi một động tác phản ứng, hay nắm giữ kỹ năng cũng đã đạt tới một cảnh giới rất cao, Dương An tự hỏi mình bây giờ cùng Tế Vũ PK, xác suất thắng không đến một thành.

Cùng là chức nghiệp ẩn tàng, chứng kiến Tế Vũ cường đại, Dương An mơ hồ có cảm giác bức thiết nhanh chóng mạnh mẽ lên, bất luận là vì báo thù, hay là kiếm tiền, đều cần thực lực cường đại.

Kỳ thực trải qua lần đầu hợp tác, hai người cũng đã có những lý giải nhất định về đối phương, bất quá có một số việc tất cả mọi người trong lòng đều biết rõ, mỗi người đều có bí mật, Dương An tự nhiên không có công khai chức nghiệp ẩn tàng của mình, Tế Vũ cũng không có đem những vật sau lưng mình nói cho Dương An.

Đây cũng là lẽ dĩ nhiên, hai người cũng không quá để ý phương diện này, bởi vì hợp tác chính là vì lợi ích.

Ít nhất tạm thời là như vậy!

Đến đúng năm giờ chiều, hệ thống nhắc nhở mà Dương An thiết lập vang lên, thời điểm đến rồi.

- Đến lúc tôi phải rồi.

Sau khi xử lý một con Tùng Lâm Hắc Báo xong, Dương An nói với Tế Vũ.

Tế Vũ nhìn đồng hồ, cũng nói:

- Ủ, tỷ tỷ cũng out bây giờ, ngày hôm nay đến phiên tỷ tỷ đây nấu cơm.

- Ha ha!

Dương An mỉm cười, té ra Tế Vũ cùng mình giống nhau, đều để nấu cơm cho người nhà.

- Chúng ta trở về thành đi!

Tế Vũ gật gật đầu, hai người đồng thời lấy ra Hối Thành Quyển Trục.

Quang ảnh chớp động, hai người trở lại Bạch Vân thành.

Là đệ nhất đại thành của liên minh Quang Minh, Bạch Vân thành bất luận khi nào cũng đều náo nhiệt.

Lách ra khỏi quảng trường truyền tống, tìm một góc hẻo lánh vắng người, hai người bắt đầu chia chiến lợi phẩm. Dương An cùng Tế Vũ đều không phải là loại người tính toán chi li, liền đơn giản phân phối, sau đó thêm 'Hảo hữu' rồi phân biệt.

Khung cảnh tối dần rồi vụt sáng, Dương An rời khỏi trò chơi.

- Đêm nay (thời gian trò chơi) vận khí cũng không tệ lắm, tuy rằng luyện cấp không phải rất thuận lợi, nhưng ngoài ý muốn kết bạn với một người chơi có được năng lực nhìn ban đêm, về sau buổi tối cũng không cần một mình hành động rồi, nhiều 'Đại gia hỏa' không đối phó được cũng có cơ hội.

Dương An duỗi lưng, trong lòng nghĩ những buổi tối sau này có thể có nhiều thu hoạch hơn.

- Phải nỗ lực hơn nữa để kiếm nhiều tiền hơn, để mẹ cùng em có được một cuộc sống sung túc.

Dương An lần nữa hạ quyết tâm, trước kia hắn thiếu nợ cái nhà này nhiều lắm, sau này nhất định phải tận lực bù đắp.

Gần năm giờ rưỡi chiều, đã qua Trung Thu, nhưng vẫn là ngày dài đêm ngắn, trời vẫn còn rất sáng, phải đến gần bảy giờ, trời mới bắt đầu tối, Dương An vẫn còn nhiều thời gian mua thức ăn và nấu cơm.

Tuy nhiên, ngay lúc Dương An cầm lấy ví cùng điện thoại di động thì lại phát hiện đi động thông báo có ba cuộc gọi nhỡ, mở ra nhìn, thì ra cả ba đều là Mạnh Tử Lăng gọi tới.

- Tử Lăng có chuyện gì đây nhỉ, gọi tới mấy cuộc.

Dương An nghi hoặc hồi lâu, sau đó liền gọi lại.

Bởi vì mũ game Dương An mua là loại rẻ nhất bình thường nhất, không có quá nhiều công năng, điện thoại cũng tự nhiên không kết nối vào được.

Điện thoại vang lên hai tiếng liền có người bắt máy.

- Alo, tôi nghe!

Phía bên kia đầu dây Mạnh Tử Lăng lịch sự nói.

- Tử Lăng, là tớ đây, cậu tìm tớ có việc gì vậy? Vừa rồi tớ ở trong trò chơi, không có nghe điện thoại reo.

Dương An nói.

- À, có việc muốn nhờ cậu giúp một chút, ý, chờ tớ một chút.

Mạnh Tử Lăng nói trong điện thoại, sau đó liền nghe được có tiếng bước chân dồn dập, Dương An đoán chừng là cô đang ở chỗ không tiện nói chuyện.

- Dương An, vẫn còn ở đây chứ?

Một lúc sau, di động lại truyền đến giọng của Tử Lăng.

- Dương nhiên vẫn còn, cậu không sao chứ, hình như cậu đang khẩn trương thì phải.

Dương An trả lời.

- Ủ, tớ còn ở trong công ty, mới vừa rồi nói chuyện không tiện, đúng rồi, tối nay cậu có rảnh không, có thể giúp tớ một việc được không?

Mạnh Tử Lăng nói.

- Dương nhiên có thể, cậu với tớ là quan hệ gì chứ, cho dù không rảnh tớ cũng sẽ sắp xếp được.

Tuy rằng sau khi trở về, quan hệ cùng Tử Lăng còn có chút xấu hổ, có chút khó giải thích, nhưng Dương An cũng không hỏi nhiều mà đáp ứng, với lại hắn cũng muốn hỏi rõ ràng tối hôm qua vì sao Tử Lăng đột nhiên bỏ đi.

- Ha ha, tớ biết cậu nhất định sẽ đồng ý.

Mạnh Tử Lăng ở đầu dây trộm cười, có chút giống như đã thực hiện được gian kế, Tử Lăng lại nói:

- Đúng 7 giờ tối nay, tớ chờ cậu ở nhà hàng Tây Hoa, đến lúc đó có việc muốn cậu hỗ trợ.

- Bây giờ tối, nhà hàng Tây Hoa, tớ biết rồi.

Dương An lặp lại một lần, Tử Lăng không có nói rõ muốn làm gì, hắn cũng không có hỏi, đây là sự tin tưởng đối với ‘Lão bằng hữu’.

- Tốt lắm, buổi tối gặp lại.

Mạnh Tử Lăng cười đắc ý, nói.

- Ủ, buổi tối gặp!

Dương An nói.

- Hừ, cái tên đầu gổ này, lần này bị mình tính kế một lần!

Cúp điện thoại, Mạnh Tử Lăng trộm cười nói, hơn nữa cười có chút “giảo hoạt”, bất quá bên trong “giảo hoạt” càng nhiều hơn là chút chút ngọt ngào.

(DG: dự là dính virus

i <3 u=“” rùi)=“”>

- Bây giờ tối, còn có rất nhiều thời gian, trước tiên làm cơm chiều cũng không muộn.

Đối với việc Tử Lăng gọi tới, Dương An cũng không có quá khẩn trương, cúp điện thoại, sau đó đi ra ngoài mua thức ăn như bình thường.

130. Chương 129: Đuổi Ruồi

- Anh, bỗng dưng thay quần áo, nhất định là đi hẹn hò phải không!

Nhìn thấy Dương An thay quần áo đi xuống lầu, Dương Lâm vừa mới dọn dẹp bát đĩa liền cười hỏi.

Tuy rằng Dương An mặc không phải là cái gì sang trọng, chỉ một bộ áo sơ-mi với quần nhưng Dương Lâm vẫn nhìn ra một ít manh mối.

- Hẹn hò gì chứ, hôm nay Tử Lăng gọi điện cho anh nói có việc cần anh giúp, nên đi ra ngoài một chuyến.

Dương An vừa nói vừa chỉnh sửa lại quần áo. Quả thật, trong lòng hắn cũng không xem lần này là hẹn hò, chỉ là muốn đi giúp bạn bè, nhưng hắn lại không biết mình bị người ta tính kế.

- Oa! Thì ra là chị Tử Lăng, anh cần phải cố lên nha, nhanh nhanh cưới chị ấy về, em cũng không cần làm việc nhà khổ sở như vậy.

Dương Lâm nói.

- Con nít mà cứ lảm chuyện, lo học hành đi, sắp tốt nghiệp trung học rồi, cố gắng thi vào một trường đại học tốt, cho dù anh có vất vả cũng sẽ chu cấp đầy đủ cho em, nhưng nếu thi không được, hừm, cứ để mà xem!

Dương An liếc em gái một cái, nói.

Mặc dù lời nói có chút nghiêm khắc, nhưng Dương An cũng thực lòng quan tâm đến cô em gái này. Dương An rất rõ ràng, tìm việc làm ở cái xã hội hiện nay, rất nhiều công ty cũng không nhìn vào năng lực của người, mà là dựa vào bằng tốt nghiệp, một bằng tốt nghiệp loại giỏi còn hơn xa kỹ thuật bản thân người, đây là hiện thực xã hội.

Từng trực tiếp gặp chuyện như thế, Dương An không muốn đưa em gái thân yêu giống như mình, bây giờ nghiêm khắc cũng là muốn tốt cho nó. Đương nhiên, Dương An sẽ không làm quá mức, hơn nữa biểu hiện của Dương Lâm cũng không cần hẳn phải lo lắng.

- Hừ!

Dương Lâm giả vờ hứ một tiếng, nàng hiển nhiên hiểu rõ suy nghĩ của anh trai mình.

- Được rồi, anh ra ngoài đây!

Dương An lắc lắc đầu, nói.

- Dạ, anh lái xe cẩn thận nghe!

Sau cùng, Dương Lâm vẫn quan tâm dặn dò một câu.

Sáu giờ rưỡi chạng vạng tối, phía nam trời cũng vừa đen lại, sắc trời ảm đạm, những cơn gió lạnh lướt qua mặt, xe cộ cùng người đi đường qua lại không ngớt, giao thoa lẫn nhau thành một bức tranh cuộc sống đô thị đầy ý vị.

Vẫn như thường lệ, Dương An lái chiếc xe cà tàng màu đen, chậm rãi tiến về nơi phồn hoa nhất trong trấn.

Trong cái trấn nơi Dương An đang sống này, nhà hàng Tây Hoa có thể nói là khu náo nhiệt nhất, tuy rằng kém xa những nhà hàng ở thành phố, nhưng về hiện đại hóa không khác chút nào.

Sau khoảng 15 phút, Dương An rốt cuộc chạy xe đến nơi. Tìm một chỗ để xe, Dương An liền tiến về phía nhà hàng cao cấp nhất trong trấn.

Tuy nhà hàng Tây Hoa không phải năm sao hay sáu sao, nhưng người bình thường cũng không thể chịu nổi chi phí ở đây, ra vào nơi này phần lớn đều là tổng giám đốc, cao tầng các công ty, mà kém cỏi nhất cũng là thành phần tri thức cao cấp của công ty.

Dương An cũng chưa từng đến nơi đây, không hiểu sao Mạnh Tử Lăng lại hẹn hẳn ở chỗ này.

- Xin chào ngài, xin hỏi ngài đi mấy người, có đặt trước hay không?

Dương An vừa bước vào cửa, phục vụ liền tươi cười chào đón.

Mặc dù trên mặt người phục vụ nở nụ cười chuyên nghiệp, nhưng Dương An dễ dàng nhìn ra sự kinh ngạc cùng khinh miệt trong mắt hắn. Cái này cũng khó trách, ra vào nhà hàng Tây Hoa nếu không phải là tổng giám đốc công ty thì cũng là thành phần tri thức cao cấp, hầu như mỗi người đều mặc Âu phục, mà Dương An chỉ một bộ sơ-mi, quần Jean, người khác cảm thấy kinh ngạc là chuyện dĩ nhiên.

- Uhm, tôi có hẹn với bạn ở đây!

Dương An cũng không có để ý, thản nhiên nói.

- Xin hỏi bạn của ngài có hẹn trước không, có thể nói nói tên cho tôi biết, tôi sẽ tìm giúp ngài.

Mặc dù có chút khinh miệt với Dương An, nhưng vì yêu cầu nghề nghiệp, phục vụ vẫn lễ phép hỏi.

- Được, bạn của tôi là

Dương An đang muốn nói liền thấy Mạnh Tử Lăng từ bên trong đi đến.

Đêm nay, Tử Lăng mặc một bộ âu phục váy ngắn màu đen, lộ ra vài phần thành thực, Dương An còn chưa thấy cô mặc loại trang phục như vậy bao giờ.

-Dương An, bên này.

Mạnh Tử Lăng khấn trương đi tới nói, bởi vì lo lắng không biết khi nào Dương An tới, nên cô luôn chú ý hướng của ra vào, vừa lúc thấy Dương An tới, cô liền đi ra ngay.

- Ah, bạn của tôi đây rồi!

Dương An thản nhiên nói với phục vụ, không đợi hần phản ứng liền đi vào.

- Đợi đã lâu chưa?

Đi đến bên cạnh Tử Lăng, Dương An có chút ngượng ngùng hỏi, vốn hần định rời khỏi nhà trước mười phút, không nghĩ Tử Lăng còn sớm hơn, để con gái phải ngồi đợi, thật không tốt cho lắm.

- Đâu có, mình cũng vừa mới đến á.

Tử Lăng khẽ cười nói. Sau đó hết sức bất ngờ, Mạnh Tử Lăng nhẹ nhàng ôm lấy cánh tay phải Dương An, giống như một đôi tình nhân, hết sức thân mật.

- Ách!

Cử động thân mật của Tử Lăng làm Dương An rất ngạc nhiên, cảm giác được ở tay có chút mềm mại, Dương An có chút lúng túng, mặt đỏ lên.

Mặc dù lúc trước còn học trung học, động tác thân mật hơn đều đã làm, nhưng qua nhiều năm, quan hệ giữa hai người có biến hóa rất lớn, Dương An cảm thấy có chút xấu hổ, muốn rút nhẹ tay của mình, nhưng Mạnh Tử Lăng lại càng ôm chặt hơn.

(Dịch: thẹn này sướng mà ko bik hưởng...

- Dương An, tối nay cậu phải giúp tớ đuổi ruồi đi.

Mạnh Tử Lăng vội vàng nói nhỏ bên tai Dương An.

- Đuổi ruồi?

Dương An nghi hoặc hỏi, cũng không rút tay lại nữa.

- Uhm, thực ra tối nay giám đốc bộ phận chúng tớ mời đi ăn cơm, hần theo đuổi tớ lâu rồi, mà hần lại là cấp trên của tớ, nên khó nói lời từ chối, vì vậy cậu liền giả dạng thành bạn trai tớ, cho hần biết khó mà lui.

Mạnh Tử Lăng nhỏ giọng nói, lời nói có chút cầu khẩn.

- Ah, thì ra là vậy, nếu cậu không thích tên kia, tớ sẽ giúp cho.

Dương An biết rõ đầu đuôi, không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng.

- Cảm ơn cậu nha!

Mạnh Tử Lăng khẽ cười nói, trên mặt hiện lên một tia “giảo hoạt”.

Vốn lo lắng Dương An không đồng ý giả làm bạn trai của mình, Mạnh Tử Lăng không có nói rõ trong điện thoại cho hần biết, sợ hần không tới, vừa rồi còn sợ hần quay đầu bỏ đi, không ngờ Dương An đáp ứng sáng khoái như vậy.

Đương nhiên, để Dương An đến “đuổi ruồi” chỉ là một cái mục đích của cô, một mục đích khác là khai thông cái tên “đại đầu gỗ” Dương An dốt đặc cán mai về tình yêu.

Mạnh Tử Lăng dẫn Dương An tới một vị trí tương đối im lặng, nơi này gần cửa sổ, có thể nhìn thấy khung cảnh ban đêm mờ người bên ngoài.

Lúc này, Dương An thấy một nam tử trẻ tuổi mặc một bộ âu phục nhãn hiệu nổi tiếng đã ngồi cạnh bàn, đây chính là vị giám đốc theo lời của Tử Lăng.

- Giám đốc Lý, đây là bạn trai của tôi, Dương An.

Còn chưa ngồi xuống, Tử Lăng liền giới thiệu thân phận của Dương An.

Nhìn thấy Tử Lăng thân mật ôm lấy tay Dương An, Lý giám đốc khẽ cau mày, bắt quá rất nhanh khôi phục lại, nở nụ cười mỉm, nói:

- Anh đã nói rồi, nếu không ở công ty thì cứ gọi anh là Kiến Bằng.

- Xin chào Dương tiên sinh, tôi là Lý Kiến Bằng!

Lý Kiến Bằng ngược lại vươn tay ra, khẽ cười nói với Dương An, cũng nhìn không ra vậy một chút nào không vui trong lòng hắn.

Bởi vì không ai lại đánh vào mặt kẻ cười, người ta đã lịch sự như vậy, Dương An sẽ tự nhiên dùng lễ đối đãi, nhẹ nhàng nắm chặt tay hắn, nói:

- Tôi là Dương An!

131. Chương 130: Coca Cola 82 Năm

- Ha ha!

Cảm nhận lực đạo đến từ bàn tay, cùng ánh mắt bất thiện của đối phương, Dương An bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, bắt quá, đã đáp ứng Tử Lăng giúp cô đuổi ruồi, hắn phải làm một tên hề rồi.

Với lại, biểu hiện của Lý Kiến Bằng cũng xem như hợp tình hợp lý, bất kỳ ai gặp “tình địch” của mình thì tâm tình tất nhiên sẽ không tốt, không lập tức trở mặt coi như thái độ của hắn tu dưỡng không kém rồi.

- Quả nhiên là nơi tiêu phí của kẻ có tiền, nhà hàng Tây Hoa quả thực không giống bình thường, tôi là lần đầu tiên tới đây.

Dương An nhẹ giọng nói, sau đó tự nhiên ngồi vào vị trí bên cạnh Tử Lăng.

Nếu đóng giả bạn trai Tử Lăng, Dương An tự nhiên phải cố diễn cho đạt rồi.

- Tôi cũng là lần đầu đến nơi này, thật cảm tạ giám đốc Lý rồi, nếu không những tiểu viên chức như chúng tôi cũng không có cơ hội đến nhà hàng cao cấp như vậy.

Mạnh Tử Lăng nhìn Dương An tươi cười ngọt ngào, giống như bộ dáng một người con gái nhìn người mình yêu.

- Tử Lăng em khách khí quá, có thể mời em ăn cơm là vinh hạnh của anh, nếu em thích, về sau anh sẽ đưa em đi thường xuyên!

Lý Kiến Bằng cười nói, cực kỳ đắc ý, giống như lập tức đem Dương An gạt sang một bên.

Dương An tự nhiên nghe ra ý tứ của hắn, nhưng cho dù người khác một thân hàng hiệu, âu phục cao cấp, mà chính mình chỉ là một tiểu tử nông thôn không tên tuổi, chỉ mặc một bộ sơ-mi, quần cho dù người khác là giám đốc công ty lớn, chính mình chỉ là một người không nghề nghiệp, cho dù người khác đi xe xịn, mình chỉ có chiếc xe máy cổ lỗ sĩ, thì sao chứ. Có lẽ trước kia Dương An còn có thể cảm thấy tự ti, nhưng bây giờ Dương An lại cực kỳ tự tin, chính mình đã có con đường cần phải đi, cả ngày cứ so sánh với người khác như vậy, không bằng cố gắng đi tốt con đường của mình.

Đối với việc Lý Kiến Bằng thái độ khinh miệt, Dương An cũng chỉ khẽ cười cho qua.

- Vậy thì xin cảm ơn giám đốc Lý trước, sau này tôi và anh An có cơm ăn rồi.

Mạnh Tử Lăng lôi kéo Dương An cùng một chỗ với mình, ý tứ đã rất rõ ràng. Mạnh Tử Lăng lại nói:

- Dương An, quên nói cho anh biết, giám đốc Lý là con thứ ba của đồng sự trưởng, nhà hàng Tây Hoa cũng trực thuộc công ty chúng em, nên giám đốc Lý mời chúng mình đến đây ăn cơm cũng không thành vấn đề, đúng không giám đốc Lý.

- Ha ha, tất nhiên không thành vấn đề!

Lý Kiến Bằng lại càng cười đắc ý, nhìn về phía Dương An, trong ánh mắt có thêm vài phần kiêu ngạo.

- Khó trách còn trẻ như vậy mà đã làm giám đốc chi nhánh, thì ra là con ông cháu cha.

Dương An thầm nghĩ trong lòng, hẳn không có chút cảm tình nào với cái loại con ông cháu cha này.

-Trước kia hình như có người nói qua, tán gái đừng tranh giành cùng con ông cháu cha, nhân viên nhà nước tìm việc không tranh giành cùng con quan, ta đây hiện tại có tính là đang cùng con ông cháu cha tranh giành nữ nhân không nhỉ!

Dương An không khỏi bật cười trong lòng:

- Có lẽ là như vậy, ít nhất đêm nay xem như vậy đi.

- Được rồi, anh thấy em cũng đói bụng rồi, anh cho gọi đồ ăn nhé!

Lý Kiến Bằng nói, hẳn đang tận lực gây ấn tượng tốt trước Tử Lăng.

Mặc dù đêm nay Mạnh Tử Lăng thật sự mang người bạn trai trong miệng đi cùng, nhưng sau khi gặp Dương An, trong lòng liền bật cười, bất luận là tướng mạo hay gia cảnh, căn bản không cùng một cấp bậc, hẳn hoàn toàn tin tưởng có thể dẫm nát Dương An dưới chân, khiến cho Tử Lăng nhìn rõ ai mới là lựa chọn tốt nhất.

(Dịch: đoạn này hơi chém chút :D)

Nói xong, chỉ thấy Lý Kiến Bằng nhẹ nhàng ngoắc tay, một phục vụ cách đó không xa liền đi tới.

-Tam công tử, xin hỏi ngài có yêu cầu gì!

Phục vụ tươi cười chân thành nói.

- Có thể mang thức ăn lên.

Lý Kiến Bằng mỉm cười nói, trong lòng tính toán làm sao để Dương An mất mặt trước Tử Lăng.

Hiệu suất phục vụ của nhà hàng Tây Hoa cũng không chậm, chỉ một lát liền có hai phục vụ đẩy xe mang thức ăn tới trước mặt Lý Kiến Bằng.

- Tam công tử, đây là bình rượu nho Bordeaux nước Pháp 82 năm theo yêu cầu của ngài, mời thưởng thức xem có phù hợp không.

Một gã phục vụ cung kính nói, chỉ thấy tay hắn nâng một bình rượu đỏ, có thể thấy bình rượu đỏ này giá trị cực cao.

- Tốt lắm, đặt xuống đi!

Lý Kiến Bằng cười nhẹ một tiếng, sau đó liền cầm bình rượu nho kia, săn sóc cẩn thận, rót cho Tử Lăng nửa chén.

- Rượu nho lâu năm, uống một bình liền ít đi một bình, bình Bordeaux 82 năm này anh rất quý, không nỡ thưởng thức, hôm nay có mặt em ở đây, vừa hay nhắm nháp một chút loại rượu hiếm có này.

Lý Kiến Bằng vừa rót rượu, vừa mỉm cười nói, hoàn toàn không để ý đến sự tổn tại của người “bạn trai” Dương An.

- Để giám đốc Lý phải tốn kém, thật là không phải, đáng tiếc tôi không có hiểu biết gì về rượu nho, sợ sẽ lãng phí rồi.

Mạnh Tử Lăng khẽ gật đầu, lịch sự nói.

- Không sao, anh từ từ dạy em sẽ hiểu ngay.

Lý Kiến Bằng cười nói, sau đó lại rót cho Dương An nửa chén, tuy rằng hắn không vừa mắt tên “tình địch” này, nhưng trước mặt Tử Lăng, hắn không muốn thiếu lễ độ, hơn nữa hắn cũng muốn tìm cơ hội làm xấu mặt Dương An một chút.

- Dương tiên sinh cũng ném thử chút đi, tôi nghĩ chắc Dương tiên sinh cũng chưa có cơ hội thưởng thức loại rượu nho trân quý như vậy.

Lý Kiến Bằng khẽ cười nói, trên mặt lóe lên vẻ kiêu ngạo.

- Loại rượu nho Bordeaux nước Pháp có thể nói là thượng hạng trong các loại rượu nho.

Phục vụ đứng bên cạnh liền cướp lời nói, hắn vừa nhìn tình huống này liền hiểu rõ sự tình, liền vội vàng lấy lòng vị Tam công tử này,

- Một ngụm nho nhỏ cũng phải mấy ngàn đồng, hơn nữa có tiền cũng chưa chắc mua được, không phải là người bình thường có thể thưởng thức, cũng chỉ có người có thân phận cao quý như Tam công tử mới có được.

- Ha ha, không ngờ một người phục vụ cũng biết nhiều như vậy, đúng là một nhân tài.

Lý Kiến Bằng cười đắc ý nói, phục vụ này nói đúng những lời mà hắn muốn nói, nhưng sợ mở miệng sẽ khiến Tử Lăng phản cảm, vừa vặn phục vụ này đã giúp hắn một phen.

- Cảm tạ Tam công tử khen ngợi!

Tên phục vụ cao hứng nói.

- Ha ha!

Dương An thản nhiên cười nói, với trí tuệ của “An quỷ kế”, sao lại không rõ tâm tư của Lý Kiến Bằng, bắt quá ngoài mặt hắn vẫn ung dung, hắn không có quên nhiệm vụ tối nay của mình là “đuổi ruồi”, nếu người ta muốn chơi, hắn tự nhiên sẽ phụng bồi.

- Ha ha, trước kia nghe trong TV nói về loại rượu nước Pháp 82 năm tuổi này, nhưng bây giờ xác thực là lần đầu tiên ném thử, một ngụm liền mấy ngàn đồng, cũng xấp xỉ hai tháng tiền lương của tôi, thật cảm tạ giám đốc Lý chiếu cố.

Dương An tươi cười nói.

- Nghe Dương An nói như vậy, Mạnh Tử Lăng có chút khó hiểu, nhưng thấy nụ cười quen thuộc trên mặt hắn, liền hiểu ra, lúc trước Dương An muốn chinh phục người nào, đều lộ ra nụ cười như vậy.

- Đáng tiếc ah, tôi không có phúc hưởng thụ rồi.

Dương An có chút đau lòng lắc đầu, nói.

- Oh! Xin hỏi Dương tiên sinh cảm thấy đáng tiếc cái gì vậy?

Lúc này Lý Kiến Bằng cũng rót cho mình một ly, vốn tâm tình uất nghẹn cũng dần dần tốt hơn, hắn không hiểu tại sao Dương An lại tự hạ thấp mình như vậy, chẳng qua như vậy cũng hợp với tâm ý của hắn.

- Đáng tiếc anh ấy không thể uống rượu được!

Tử Lăng vội vàng nói thay Dương An, trên mặt tràn đầy vẻ quan tâm.

-Ha ha, không thể uống rượu cũng không sao, nơi này đồ uống gì cũng có, anh Dương cứ tùy tiện gọi, tối nay phần của hai người đều tính cho ta.

Lý Kiến Bằng vui vẻ cười nói, trong lòng hắn một nam nhân không thể uống rượu không khác gì phế vật, chẳng qua Dương An càng vô dụng, hắn càng cao hứng.

-Thật sự loại đồ uống nào cũng có?

Dương An giả vờ không biết hỏi.

-Đúng vậy, nhà hàng Tây Hoa của chúng tôi loại đồ uống nào cũng đều có, ngài cứ tùy tiện gọi.

Tên phục vụ nịnh nọt vừa rồi nói.

- Oh! Nếu bình rượu nho nước Pháp này là 82 năm tuổi, tôi cũng nể thử loại 82 năm tuổi.

Dương An “đơn thuần” nói với phục vụ:

- Tôi muốn một lon Coca Cola 82 năm.

- Ấc...

Tên phục vụ nịnh nọt có chút xấu hổ.

Một lon Coca Cola bình thường chỉ vài đồng, nhưng 82 năm tuổi thì chỉ sợ tìm khắp thế giới cũng không thấy!

- Oh, không có Coca Cola 82 năm tuổi sao?

Dương An nhú mày, nói:

- Cũng không sao, không có Coca Cola 82 năm, vậy tùy tiện lấy một chai nước Lavie 82 năm cũng được.

132. Chương 131: Hiểu Ra

oOo

- Hi hi!

Ngồi sau chiếc xe máy cà tàng của Dương An, Mạnh Tử Lăng không nhịn được cười trộm.

Mạnh Tử Lăng mặc một bộ âu phục váy ngắn, vì vậy cô chỉ có thể ngồi nghiêng một bên. Vì an toàn, cô duỗi hai tay ôm lấy eo Dương An, thân thể dán chặt lấy lưng Dương An, không chỉ vậy, Tử Lăng còn gói cầm lên vai của hắn, động tác cực kỳ thân mật như một đôi tình nhân chân chính.

- Cậu lại cười nữa rồi, có gì đáng cười đâu chứ.

Dương An vừa cười hỏi, vừa chuyên chú lái xe.

Đối với động tác thân mật của Tử Lăng, hiện tại Dương An cũng không cảm thấy xấu hổ chút nào, ngược lại, hắn cảm giác tình cảm giữa hai người như trở về thời còn đi học. Từ khi Dương An cự tuyệt Tử Lăng mấy năm trước, quan hệ giữa hai người trở nên xa lạ, thậm chí cắt đứt liên hệ, cả hai đều không nghĩ sẽ có một ngày khôi phục lại như cũ.

- Không có gì, chỉ là cảm thấy có chút buồn cười!

Mạnh Tử Lăng ngọt ngào cười nói, về phần tại sao lại vui đến mức cười không ngừng như thế, cũng chỉ trong lòng cô rõ ràng mà thôi.

- Ah, đúng rồi, có CoCa Cola 82 năm và Lavie 82 năm thật sao?

Mạnh Tử Lăng hỏi, nhớ tới một màn vừa nãy ở nhà hàng Tây Hoa, cô cũng có chút khó hiểu.

Lúc ấy, tên phục vụ nghe Dương An muốn Coca Cola 82 năm, sắc mặt liền xám như tro, sau đó lại còn Lavie 82 năm, phục vụ thiếu chút nữa muốn té xỉu, mới vừa rồi bọn hắn còn khoe khoang đồ uống nào nhà hàng cũng có, lúc này không ngờ muốn vuột mông ngựa lại vô trúng đùi ngựa.

Dĩ nhiên, sắc mặt Lý Kiến Bằng cũng không tốt hơn chút nào, vốn hắn còn muốn mượn gia thế của mình đả kích Dương An một chút, không nghĩ ngược lại chính mình bị hố.

Trong bữa cơm, Lý Kiến Bằng cũng không ít lần mượn cớ hạ nhục Dương An, nhưng bộ dạng Dương An giống như thủy hỏa bất xâm, một chút cũng không để tâm, hơn nữa cả bữa ăn, Dương An và Tử Lăng đều cực kỳ thân mật, làm lửa giận trong mắt hắn như muốn nổ tung, nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể biểu hiện quá mức, bởi vì hắn còn chưa hết hi vọng.

- Ha ha!

Dương An cười nói:

- Lavie 82 năm tở không biết, nhưng chắc chắn có CoCa Cola 82 năm, cái này còn quý hơn rượu nho Pháp 82 năm, đây mới đúng là có tiền cũng không mua được, hơn nữa coi như mua được, cậu cũng không dám uống đâu, bởi vì nó đã hết hạn quá lâu rồi.

- Ha ha, khó trách sau khi tên phục vụ kia nghe được, mặt xám xịt như tro tàn.

Mạnh Tử Lăng cười nói:

- Tối nay, thật sự cảm ơn cậu giả làm bạn trai tở, lần sau tở sẽ mời cậu ăn cơm xem như tạ ơn.

- Quan hệ giữa hai chúng ta còn cần nói cảm ơn sao, mời tở ăn cơm là được rồi, hơn nữa tối nay còn có thể đến nhà hàng Tây Hoa ăn cơm, coi như đáng giá, quả là nơi tiêu phí của những kẻ có tiền, những món ăn đó thực là ngon tuyệt, lần sau có cơ hội tốt như vậy nhớ tìm tở nha.

Dương An cười nói, trong lòng của hắn, Tử Lăng là bạn thân nhất của hắn, giúp một chút cũng không tính là gì.

Tuy nhiên, Mạnh Tử Lăng cũng không nghĩ như vậy, tối nay muốn Dương An làm bạn trai của cô, trước hết là muốn “đuổi ruồi”, làm cho Lý Kiến Bằng biết khó mà lui, mặt khác nhân cơ hội này xem có thể diễn giả thành thật hay không, “thức tỉnh” tên Dương An đầu gỗ này.

- Thực ra, tên Lý Kiến Bằng kia cũng không tồi, tở xem hắn rất có văn hóa, không hiểu sao cậu lại không thích hắn!

Dương An hỏi. Mặc dù hắn không có cảm tình gì đối với Lý Kiến Bằng, nhưng Dương An quan sát thấy, hắn thực sự thật lòng theo đuổi Mạnh Tử Lăng.

- Không vì cái gì cả, không thích là không thích, thích là thích.

Mạnh Tử Lăng cũng không tức giận, hai tay bắt tri bắt giác ôn chặt eo của Dương An hơn.

(Dịch: câu nói kinh điển của con gái ...=.=)

- Không thích là không thích? Thích là sẽ thích?

Dương An thì thảo luận lại hai câu nói của Tử Lăng, không nhận ra Tử Lăng ở phía sau có chút khác thường, trong lòng giống như đang nghĩ đến cái gì.

- Đúng, không thích chính là không thích, yêu và thích vốn không có lý do, cũng không có đúng hay sai!

Bỗng nhiên Dương An hiểu ra, giờ phút này hắn thực sự hiểu ra.

Tuy rằng sau khi về đến nhà, hết thấy mọi chuyện không như ý đều dứt bỏ, đoạn tình cảm thất bại kia, Dương An cũng không suy nghĩ gì thêm, nhưng dù sao hắn cũng từng nỗ lực, hơn nữa tuyệt đối nghiêm túc theo đuổi, nhưng cô bé kia thấy hắn thu nhập thấp, không thể mang lại hạnh phúc cho mình, vì vậy nói lời chia tay, việc này đã làm tổn thương Dương An.

Cho dù về đến nhà, sự thương cảm này cũng chậm rãi mờ nhạt, nhưng Dương An vẫn sống trong nỗi ám ảnh, cứ canh cánh trong lòng. Cho đến khi nghe được Tử Lăng nói, Dương An mới hiểu ra, lúc này mới thực sự buông xuống.

- Tình yêu vốn không có sai hoặc đúng, giống như một nữ minh tinh điện ảnh nhiều năm trước từng nói: “Thích người giàu có không có sai, không thích nhà giàu cũng không có sai, mỗi người có một lựa chọn riêng”.

Tâm tình Dương An trở nên vui vẻ hơn:

- Dù sao làm một thằng đàn ông, nhất định phải cố gắng, ít nhất phải có được năng lực làm cho người mình yêu được hạnh phúc.

(Dịch: chuẩn men, kết câu này xD)

Mạnh Tử Lăng không biết rằng, một câu nói nhiều ý nghĩa kia của mình đã chỉ điểm cho Dương An, khiến hắn thoát khỏi bóng ma thất tình, hoàn toàn hiểu ra, nếu không, chỉ sợ Dương An rất khó chân chính chấp nhận một người con gái khác, bắt đầu một đoạn tình cảm mới.

Đúng là vô tâm trông liễu liễu xanh um, trong lúc vô tình, Mạnh Tử Lăng đã giúp mình đi được một bước dài.

Một đường tâm tình khoan khoái dễ chịu, Dương An đưa Tử Lăng an toàn về nhà, lúc này đã hơn 9 giờ tối, Dương An cũng không ở lại lâu, thấy Tử Lăng vào nhà liền quay đầu xe trở về, hiện tại thu nhập của hắn chủ yếu dựa vào trò chơi, nên hắn không dám chậm trễ một chút nào, hơn nữa bọn Thiên Hành vẫn còn đang chờ hắn.

Về đến nhà, sau khi vội vàng tắm rửa một chút, Dương An liền mang mũ game tiến vào trò chơi.

Quang ảnh biến ảo, Dương An lại xuất hiện trong một ngõ hẻm ở Bạch Vân thành, trong trò chơi, sắc trời đã sớm sáng rõ, người chơi ra vào qua lại không dứt.

Sau khi nhận được điện thoại của Tử Lăng, Dương An liền phản hồi trò chơi, nhắn lại cho Thiên Hành biết tối nay hắn có việc, nên vào trò chơi trễ một chút, Dương An đưa Thiên Hành bọn họ đến điểm luyện cấp trước, sau đó đem tọa độ ghi lại, chờ hắn liền chạy qua.

Vừa mới Dương An đã nghe hệ thống nhắc nhở có hai tin nhắn mới.

Dương An mở thư, tin nhắn thứ nhất là của ID “Pháp Lỗ Địch”, Pháp Lỗ Địch chính là Lô Địch, bạn của Dương An, nói rằng hắn đang làm nhiệm vụ, tạm thời không thể về thành gặp Dương An.

Sau khi hồi âm trở lại, bảo hắn lúc trở về tìm mình, Dương An cũng không chú ý nhiều nữa.

Còn tin nhắn thứ hai, là của Thiên Hành gửi tới.

Thiên Hành nói, ngày hôm nay Lam Nhị có việc gấp bên chiến minh, tạm thời không đến được, không có Lam Nhị- thành viên cao tầng ở Lam Sắc Quân Đao chiến minh, bọn hắn cũng không tiện đi đến tầng hai di tích Ngã Nhĩ Đốn. Sau khi trải qua thương lượng, bọn hắn quyết định đến chỗ sâu trong Khải Linh Sâm Lâm xem một chút.

Cuối tin nhắn còn có một tọa độ cụ thể, để Dương An sau khi có thể tụ họp cùng một chỗ với bọn họ.

133. Chương 132: Bị Vây

oOo

Dương An nhìn lại thời gian tin nhắn một chút, ước chừng cách khoảng một tiếng trước, bọn hắn chắc đã tìm được một nơi luyện cấp tốt, Dương An chỉ cần dựa theo tọa độ đến điểm tụ họp là được rồi.

- Thiên Hành đại ca, thật xin lỗi, em đến muộn, mọi người bên đó thế nào rồi.

Dương An vừa chạy đến cửa phía đông, vừa pm Thiên Hành.

Tuy nhiên, một hồi lâu, Thiên Hành mới đáp lại:

- Tiểu Ngã rồi à, bọn anh đang ở gần tọa độ cũ, nhưng đang gặp một ít phiền toái, cậu tạm thời không cần tới đây, chờ bọn anh giải quyết xong sẽ gọi lại.

- Phiền toái gì thế, em lập tức chạy tới ngay!

Dương An vội la lên. Tuy vừa mới gia nhập tiểu đội của Thiên Hành, nhưng hắn tương đối có thiện cảm với bọn họ, hơn nữa lúc mình bị đuổi giết, người ta còn ra tay cứu giúp, Dương An vừa nghe bọn hắn gặp phiền toái liền không chùn bước, lập tức muốn hỗ trợ.

- Cũng không phải là việc lớn gì cả, bọn anh có thể giải quyết, cậu cứ chờ tin bọn anh, không có bọn anh bên cạnh, một mình cậu nhớ cẩn thận đám người “Thiệt Đầu” đó.

Thiên Hành lập tức cự tuyệt sự trợ giúp của Dương An.

Dương An tự nhiên hiểu được tâm ý của Thiên Hành, hẳn không muốn mình bị liên lụy, có điều Dương An đâu phải hạng người vong ân phụ nghĩa, hơn nữa Dương An cũng nghe ra được Thiên Hành bọn họ cũng không phải gặp “phiền toái nhỏ” đơn giản như thế, liền đáp:

- Thiên Hành đại ca, anh có phải không coi em là đồng đội, hay mọi người khinh thường một “thái tử” 3x như em.

Dưới tình huống cấp bách, Dương An cũng chỉ có thể dùng phương pháp khích tướng, đồng thời nhanh chóng băng qua cửa đông Bạch Vân thành, sau đó chạy vào Khải Linh sâm lâm, hướng theo tọa độ mà Thiên Hành bọn họ lưu lại đuổi theo.

- Tiểu Ngã, bọn anh không có ý này, chẳng qua không muốn làm phiền cậu thôi.

Thiên Hành vội vàng giải thích, nói.

- Tiểu Ngã, anh không nên qua đây vội.

Lúc này, Vũ Dương biết được Dương An muốn đuổi đến, cô liền khuyên can.

- Tiểu Ngã, không nên vọng động, bọn tôi có biện pháp giải quyết.

Điền Diện Bao vốn trầm lặng ít nói cũng lên tiếng khuyên can.

Dương An hiểu bọn họ không muốn mình bị liên lụy, nhưng tâm ý hẳn đã quyết, bất kể hợp tình hợp lý, hẳn cũng phải đi hỗ trợ, có thể giúp được hay không là việc sau, mà có phần tâm ý này hay không là một việc khác.

- Không sao hết, dù có chết, em cũng chỉ 3x, rút cấp có thể luyện lại rất nhanh, hơn nữa em đã trên đường tới rồi.

Dương An liên tục trả lời.

- Thực sự là không có biện pháp với cậu nha!

Nhóm người Thiên Hành bắt đầu dĩ cười khổ.

Cảm giác được sự kiên trì của Dương An, Thiên Hành cũng không khuyên can nữa sau đó để Vũ Dương “nhàn rồi” đem đại khái sự tình kể lại cho Dương An.

Hóa ra hôm nay bởi vì có việc bên Chiến minh, nên Lam Nhị không thể đi cùng Thiên Hành bọn họ, không có một thành viên cao tầng Chiến minh, tiểu đội khó đi đến tầng hai di tích Ngã Nhị Đốn giết quái. Sau khi thảo luận, mọi người quyết định xâm nhập Khải Linh sâm lâm. Từng là nơi sinh sống của Tinh Linh nhất tộc, Khải Linh sâm lâm cũng không thiếu địa điểm luyện cấp tốt. Sau một hồi tìm kiếm, tiểu đội Thiên Hành cũng tìm được một nơi không tệ, vì vậy dừng lại ở đây, một bên giết quái, một bên chờ Dương An đến tụ hợp.

Vô cùng may mắn, sau khi giết quái, ở gần đó xuất hiện một con Boss Tật Liệt Phong Lang Vương cấp 40, hơn nữa nhóm Thiên Hành cũng tự tin có thể giết nó, vì vậy liền vây giết Boss.

Tuy nhiên, lúc chiến đấu không lâu, có một tiểu đội hơn mười người vừa vặn đi qua đây, thấy một màn như vậy, liền nảy sinh ý giết người cướp quái. Chẳng qua bọn họ cũng không lập tức ra tay, mà đứng chờ cách đó không xa, chờ nhóm Thiên Hành đánh gần chết quái mới nhảy ra ks.

(Dịch: cái này chắc ai chơi game cũng bik, Kill Steal: cướp quái... xD)

Mà nhóm Thiên Hành cũng là “lão làng” trong trò chơi, liếc mắt liền hiểu rõ ý đồ của đám người này, ngay lập tức giảm tốc độ đánh Boss, chỉ để Vũ Hàn, Điền Diện Bao ra tay, mặt khác để cung tiễn thủ Tiền Vô Song đem Boss khống chế.

Mặc dù người chơi của tiểu đội muốn giết người cướp quái kia chỉ khoảng cấp 45, một số khác chỉ vừa thăng cấp 4x, nhưng bọn họ người đông thế mạnh, hơn nữa còn có 4 Quang minh mục sư, tuy thực lực Thiên Hành bọn họ mạnh, nhưng chỉ có 5 người, cùng đối phương chém giết phần thắng không lớn, có thể nói đây cũng không phải là kẻ hay. Mà người chơi của tiểu đội bên kia, không biết vì lý do gì, cũng không có ra tay trước, bởi vậy hai bên biến thành trạng thái giằng co.

Tuy nhiên, Dương An cũng biết cục diện giằng co này cũng không duy trì được lâu, một khi có biến, đám người kia sẽ lập tức ra tay, nên hắn cũng không có trì hoãn, chạy vội tới.

- Có biết được lai lịch đám người kia không?

Dương An vừa bang qua rừng rậm, vừa hỏi Vũ Dương.

- Những người này đều là thành viên của một gia tộc hạng hai “Thiếu gia bang”, bọn hắn nhất định xem chúng ta không phải thành viên Chiến minh gia tộc nên mới dám cướp quái, nếu chị Lam Nhị ở đây, cho bọn hắn mười lá gan cũng không dám.

Vũ Dương tức giận nói.

- Thiếu gia bang, lại là Thiếu gia bang, xem ra mình không muốn đi cũng không được.

Nghe được tên “Thiếu gia bang”, mắt Dương An lộ ra hung quang, hận ý trong lòng tỏa ra, trong đầu hiện lên cảnh tượng bị đuổi giết ngày đó,

- Thiếu gia bang, vốn đợi thẳng cấp 4x mới tìm các người, hiện tại là các người bức anh mày tính toán khoản nợ này trước thời hạn.

Mặc dù bị cừu hận kích thích lửa giận trong lòng, nhưng suy nghĩ một chút, Dương An liền bình phục trở lại, được “Vũ Nguyệt” nhiều lần nhấn mạnh, Dương An hiểu được tầm quan trọng của việc giữ bình tĩnh.

- Ah, đúng rồi!

Dương An nhớ ra điều gì đó, liền hỏi Vũ Dương:

- Vì sao không nhờ Lam Nhị giúp đỡ, với địa vị của chị ấy ở Lam Sắc Quân Đạo, cho dù không đi được cũng có thể điều động thành viên Chiến minh ra tay.

- Uhm, chuyện này em đã sớm nói với chị Lam Nhị, chị ấy cũng muốn phái người tới, nhưng bị anh Thiên Hành ngăn cản, ân oán giữa anh ấy và Lam Sắc Quân Đạo có chút phức tạp, nên không muốn mượn lực lượng của Chiến minh.

Vũ Dương nói.

- Oh, thì ra là vậy! Mọi người kiên trì một chút, tôi rất nhanh có thể tới nơi.

Dương An cũng biết được một chút, Thiên Hành vốn là một thành viên của Lam Sắc Quân Đạo Chiến minh, hơn nữa địa vị cũng không thấp hơn Lam Nhị, sau đó không biết vì lý do gì, lại rời khỏi Chiến minh, không còn liên hệ gì nữa.

Chẳng qua Dương An không rõ, quan hệ giữa Thiên Hành và Lam Nhị khá mập mờ, mà Lam Nhị vẫn ở lại Lam Sắc Quân Đạo. Đương nhiên, người khác không nói, Dương An cũng không cố tìm hiểu.

Dương An nhìn bản đồ, tọa độ Thiên Hành lưu lại ở phía Tây Nam Khải Linh sâm lâm, không tính xâm nhập quá sâu, dưới tình huống bình thường cũng phải mất chừng mười phút, sau khi tiến vào sâm lâm, Dương An không hề ẩn nấp, sử dụng luân phiên Tật Phong Gia Tốc cùng Nguyệt Ảnh Chi Vũ, bảo trì tốc độ chạy như bay.

Không biết có phải quá nóng vội hay không, Dương An cảm thấy tốc độ quá chậm, nghĩ thầm hiện tại có một con thú cười thì tốt rồi.

134. Chương 133: Tử Thần Sơ Hiện (thượng)

oOo

Khải Linh đại sâm lâm, cổ thụ che trời, phân bố chằng chịt, chỉ le lói vài tia sáng mặt trời xuyên qua kẽ lá, cho dù là ban ngày trong rừng rậm cũng âm u, tĩnh mịch. Hơn nữa, trong rừng rậm lại không có đường lối rõ ràng, người chơi đi lại trong đó là cực kì gian nan.

Lúc này, một cung tiễn thủ nhân loại, toàn thân ẩn trong chiếc áo choàng đen, lại như cá gặp nước, xuyên qua đám cây cối hỗn loạn trong Khải Linh đại sâm lâm, tốc độ vô cùng nhanh, thân ảnh linh động, phiêu dật tự nhiên, dường như sâm lâm là chỗ vui chơi trời sinh của hắn.

Người này đúng là Dương An!

Biết rõ chuyện tình khẩn cấp, Dương An không dám chậm trễ chút nào, dưới sự che dấu của rừng rậm, Tất Phong Gia Tộc cùng Nguyệt Ảnh Chi Vũ luân phiên khởi động, khi thì thanh quang lượn lờ, giống như cơn gió, khi thì tản mát ra ánh trắng vàng nhàn nhạt mà nhu hòa, thân ảnh biến ảo, linh động huyền lệ, tốc độ vô cùng nhanh.

Dương An toàn lực đẩy tốc độ lên cao nhất, ước chừng vài phút đồng hồ là có thể đến nơi.

Đồng thời, trong lúc chạy đi, Dương An luôn bảo trì liên lạc cùng Vũ Dương, để biết rõ tình huống bên kia, may mắn là bọn người “Thiếu Gia bang” cũng không hành động thiếu suy nghĩ, Dương An hẳn có thể đuổi đến kịp.

Kỳ thực Dương An bọn hắn không biết rằng đám người Thiếu Gia bang đến bây giờ cũng không có động thủ, thứ nhất muốn để Thiên Hành bọn họ đánh Boss còn ít máu, bọn hắn mới có thể đạt được lợi ích lớn nhất mà ít tổn thất nhất. Thứ hai là trên người bọn hắn không có “trị số vinh dự”, sợ khi giết người sẽ bị hồng danh. Ở địa phương long xà hỗn tạp như Bạch Vân thành, thành viên hạng hai trong một gia tộc hạng hai như bọn hắn cũng không khác gì người chơi bình thường, một khi bị hồng danh liền gặp phiền toái, cho nên bọn hắn muốn bức nhóm Thiên Hành ra tay trước, khi đó bọn hắn sẽ có cơ hội phản kích, hơn nữa trang bị trên người đám Thiên Hành đều là thượng phẩm, dưới tình huống phản kích, tỷ lệ rất trang bị khi chết cũng lớn hơn.

Thông thường mà nói, sau khi thăng cấp 4x, người chơi đều có thể tiến vào “Chiến trường Chính Tà” liệt sát người chơi đối địch, đạt được trị số vinh dự. Đương nhiên, đây là đối với người chơi có thực lực nhất định, nếu thực lực không đủ, mà tiến vào Chiến trường Chính Tà, chỉ bị đồ sát mà thôi.

Vốn trong đám người Thiếu Gia bang, cũng có mấy người có trị số vinh dự, có điều thường xuyên giết người cướp của, nên trị số vinh dự của bọn hắn đã sớm dùng hết, còn những người khác, hoặc thực lực không đủ, hoặc vừa mới thăng cấp 4x, đủ loại nguyên nhân, bọn hắn cũng không có cái “giấy phép giết người” này.

- Dựa theo tọa độ mới nhất Vũ Dương cung cấp, chỉ còn không tới 100 mét.

Sau khi rời thành được 15 phút, Dương An rốt cục đuổi đến gần tọa độ, bởi vì các loại cây cối trong Khải Linh sâm lâm phân bố hỗn loạn, tầm mắt bị ngăn trở, cho dù cách nhau 100 mét cũng chưa chắc có thể nhìn thấy.

Biết rõ cách đó không xa ở phía trước, Dương An lập tức ngừng lại, không vội vã đến gần. Dương An biết rõ tình huống bây giờ, đối phương có gần hai mươi người, nhân số chiếm ưu thế, một cung tiễn thủ 3x như hắn xông vào, cũng không tạo thành tác dụng gì, chỉ bằng âm thầm ẩn nấp, sau đó thừa cơ bắn lên, như vậy sẽ thu được hiệu quả không tưởng được, giống như một tay súng bắn tỉa, cho địch nhân một kích trí mạng cực kỳ bất ngờ.

(Dịch: móc lổp đây mà...=D)

Sau khi đã có kế hoạch sơ bộ, Dương An mở Lý Nhĩ Tư chi nhãn, điều tra hiện trường tỉ mỉ, sau đó mới có thể đưa ra phương án cuối cùng, đồng thời cũng có thể xác định vị trí bắn tỉa tốt nhất.

Chỉ một chốc lát, Lý Nhĩ Tư chi nhãn liền truyền hình ảnh hiện trường, tình huống nhóm Thiên Hành cũng thu vào “Mắt”. Chỉ thấy Thiên Hành và Vũ Dương đang đối nghịch cùng đối phương, mà cách phía sau bọn họ không xa, ba người chơi đang luân phiên thi triển kỹ năng khổng lồ chế một con sói. Mà phía trước Thiên Hành chừng mười mét, có hơn mười người chơi chúc nghiệp bất đồng như hổ rình mồi, bọn hắn chính là thành viên Thiếu Gia bang.

- Hả, Báo công tử! Không thể ngờ người cũng ở đây.

Đột nhiên, ‘Mắt nhỏ’ đảo qua một gương mặt quen thuộc.

Chứng kiến Báo công tử, hai tay Dương An không khỏi gắt gao nắm chặt, trong mắt sát ý càng tăng lên.

Ngày đó trong đám người đuổi giết Dương An, hung mãnh nhất chính là tên Báo công tử này, cái này gọi là cừu nhân gặp mặt thì đỏ mắt, Dương An liền đem tên Báo công tử vào vị trí thứ nhất trong danh sách bắt sát.

- Báo công tử... Vậy trước hết thu chút lợi tức đi.

Khóe miệng mỉm cười, Dương An lộ ra sát ý âm u, lập tức mang vào Hổ Vương diện giáp, đặc thù hiệu quả của Nguyệt Ảnh xạ thủ hoàn toàn triển khai, hết thảy thuộc tính hoàn toàn ẩn đi, cuối cùng khởi động kỹ năng “Tiềm ảnh”, thân ảnh nhất thời tiêu thất trong không khí.

Sau khi ẩn thân, Dương An cẩn thận đi đến chỗ sau đám người Thiệu gia bang hơn 60m, nơi này dễ dàng nhìn thấy tình hình bên kia.

“Đốc ~ đốc ~” hai tiếng vang nhỏ, Dương An bắn hai mũi tên vào một gốc cây đại thụ cành lá rậm rạp, sau đó mượn lực nhảy lên trên cây. Dem thân ảnh ẩn giấu bên trong cành lá, Dương An chú ý đến tình hình phía dưới, một kế hoạch hoàn thiện rất nhanh hiện lên trong đầu hắn.

- Thiên Hành đại ca,, mọi người đều có trị số vinh dự chứ?

Dương An pm Thiên Hành.

Mặc dù lúc này Dương An cách Thiên Hành rất gần, nhưng Dương An cũng không yêu cầu tổ đội, tuy rằng tổ đội có thể mở ra kênh chat đội, nhưng Dương An có kế hoạch khác, nên cũng không tổ đội.

- Dương nhiên là có, tất cả mọi người trong đội đều có trị số vinh dự, cậu có kế hoạch gì sao?

Thiên Hành nói. Kỳ thực, hắn cũng không phải không có nghĩ lao ra, nhưng đối phương người đông thế mạnh, muốn bảo vệ toàn bộ mọi người xong ra ngoài không phải dễ dàng, bởi vậy Thiên Hành cũng không có vọng động.

-Đúng vậy, em có một kế hoạch, hơn nữa em đã đến phụ cận, chỉ là mọi người không nhìn thấy em.

Dương An nói.

- Ủ, cậu muốn bọn anh làm gì đây.

Thiên Hành nghĩ một chút liền minh bạch ý đồ muốn bắn lên của Dương An, lúc nghe đến Dương An trong thời gian ngắn như vậy liền có thể chạy tới đây, Thiên Hành cũng có chút kinh ngạc, bất quá hắn biết hiện tại cũng không phải là lúc để kinh ngạc.

- Bây giờ Diện Bao có thể xuất thủ được không?

Dương An hỏi Thiên Hành, trong kế hoạch của hắn, nếu chỉ có một nguyên tố khống chế sư Vũ Dương thì rất khó đạt được hiệu quả, vì vậy nhất định phải có thêm một chủ lực nữa mới được.

- Trong khoảng thời gian ngắn có thể!

Qua vài giây, Thiên Hành đáp lại, rõ ràng đã chat trong kênh tổ đội.

- Tốt lắm, anh kêu Vũ Dương và Diện Bao chuẩn bị ma pháp quần công mạnh nhất, phân biệt tập trung vào một phạm vi, sau đó đợi thời cơ, em sẽ hỗ trợ khống chế địch nhân, còn có, nói bọn họ lúc chuẩn bị ma pháp, tận lực che dấu một chút, không cần gấp để địch nhân phát hiện.

Dương An an bài tốt hai nhân thủ cực mạnh, về phần lúc nào xuất thủ là tốt nhất, Dương An tin tưởng hai người bọn họ sẽ nhận ra được.

Thiên Hành rất nhanh đem lời của Dương An nhắn lại trên kênh tổ đội.

Biết được Dương An đang ở gần đây, hơn nữa còn có một kế hoạch tiêu diệt địch, ngoại trừ Tiễn Vô Song còn chưa thấy qua Dương An, mỗi người đều hưng phấn, rõ ràng những người này mười phần là phân tử hiếu chiến, bất quá dưới sự nhắc nhở liên tục của Thiên Hành, tất cả mọi người không có biểu hiện ra ngoài, Dương An ở trong bóng tối là một kỳ binh quyết không thể bại lộ.

- Bọn họ đều đã minh bạch, còn có cái gì nữa không?

Thiên Hành đáp lại Dương An.

135. Chương 134: Tử Thần Sơ Hiện (trung)

oOo

Vốn dĩ nhân số địch đông hơn của mình ba bốn lần, đám Thiên Hành không nghĩ toàn bộ thành viên có thể an toàn phá vây, có thể nói là một trận chiến thất bại, hơn nữa trên người bọn họ đều là trang bị hoàn mỹ, dù rút một kiện thì tổn thất đều vô cùng lớn.

Tuy nhiên, hiện tại Dương An bỗng nhiên đưa ra một kế hoạch có thể đoàn diệt đối phương, bọn họ vốn đã mang ý nghĩ phải chết, cũng không chút hoài nghi, hoàn toàn tin tưởng cái “thái điều” 3x mới gia nhập đội ngũ này. Hơn nữa, lúc trước đánh Boss tại phụ cận tầng hai di tích Ngã Nhĩ Đốn, mọi người cũng nhìn ra thực lực của Dương An, tuyệt đối không phải là một “thái điều” 3x đơn giản như vậy.

Sau khi nhận được chỉ thị, Vũ Dương và Diêm Diện Bao riêng phần mình bắt đầu lặng lẽ ngưng tụ ma pháp quần công cực mạnh.

Ma pháp quần công của nguyên tố không chế sự sở hữu lực sát thương mạnh nhất trong toàn bộ các chức nghiệp, nhưng khuyết điểm chí mạng nhất là thời gian ngưng tụ quá dài, một khi bị địch nhân phát hiện, xác suất bị cắt ngang là rất lớn, bởi vậy hai người họ nhất định phải âm thầm lặng lẽ, chờ đợi thời gian, vừa ra tay liền sét đánh không kịp bưng tai, hủy thiên diệt địa.

Vốn Vũ Dương đang cùng Thiên Hành giằng co với Thiếu gia bang, bỗng quay đầu lại ném ra hai quả cầu lửa về phía Boss. Mục đích cô làm như vậy, để khiến người của Thiếu gia bang sinh ra ảo giác, nghĩ cô cũng tham gia vào hàng ngũ tiêu diệt Boss, sau đó lại lặng lẽ ngưng tụ ma pháp.

Còn Diêm Diện Bao cũng không cần làm gì, trực tiếp ngưng tụ quần công ma pháp, cũng sẽ không khiến người hoài nghi.

- Vũ Dương và Diện Bao đã bắt đầu chuẩn bị, kế tiếp làm thế nào đây?

Thiên Hành thấy Vũ Dương gia nhập hàng ngũ đánh Boss, liền nói lại cho Dương An, trên thực tế, Dương An cũng đã nhìn thấy tất cả.

- Xạ nhân tiên xạ mã, cầm tặc tiên cầm vương*! Anh Thiên Hành, anh và em trước hết xử lý tên đầu lĩnh của bọn họ.

Dương An đáp.

(*Dịch: bắt người trước tiên bắt ngựa, bắt giặc trước hết bắt vua).

- Không sai, cầm tặc tiên cầm vương, anh thấy tên gọi là Báo công tử là người cầm đầu đám người này, chúng ta trước hết xử lý hắn.

Thiên Hành nói. Trong quá trình thương lượng với Dương An, hắn cũng không liếc mắt nhìn Báo công tử một cái, sợ sẽ bại lộ bí mật, làm kinh động mục tiêu.

- Đúng là tên này!

Dương An trả lời, hai tay không khỏi nắm chặt lại.

- Thiếu Gia bang, ta đã đến, hiện tại thu chút lợi tức đi!

Dương An thầm hận trong lòng, đồng thời nói với Thiên Hành:

- Thiên Hành đại ca, lát nữa nghe theo lời của em, em đếm ngược ba tiếng, đến lúc đếm tới một, anh liền thi triển kỹ năng mạnh nhất, lấy xu thế sét đánh một kích giết chết hắn, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất rút lui, cuối cùng chính là sân khấu của hai vị mỹ nữ rồi.

(Dịch: tuyệt chiêu đâm phát chút lun đây mà xD)

- Không thành vấn đề!

Thiên Hành trả lời, sắc mặt hắn vẫn bình tĩnh như cũ, không lộ ra một chút dấu vết.

Ẩn nấp bên ngoài sáu, bảy mươi mét, Dương An cũng đã lặng yên tập trung vào Báo công tử, chuẩn bị một kích trí mạng.

- Lão đại, anh xem hỏa không của bọn hắn giống như đang ngưng tụ ma pháp, sợ rằng có âm mưu gì đó.

Một gã đạo tặc 4x bên người Báo công tử ghé vào tai hắn nhỏ giọng nói, tựa hồ là nhìn ra manh mối gì.

Báo công tử nhìn một chút, lắc đầu khẽ cười nói:

- Không có việc gì đâu, ta thấy bọn hắn bị chúng ta bức đến nóng nảy, muốn gia tăng công kích, giết chết Boss, rồi phá vây.

- Vậy chúng ta lập tức ra tay đi?

Gã đạo tặc kia hỏi.

- Không cần, để bọn hắn tiêu hao một chút, chúng ta đang nắm thế chủ động, hơn nữa người đồng thể mạnh, không sợ bọn hắn chơi hoa chiêu gì.

Báo công tử cười khinh miệt, nói:

- Lát nữa, tận lực buộc nhóm bọn chúng chủ động công kích, như vậy tỉ lệ bạo rút trang bị cũng cao chút ít, trang bị trên người bọn chúng đều là thượng phẩm, đặc biệt đại chùy trên tay cái tên thú huyết cuồng chiến sĩ, rất có thể là cấp ám kim.

- Lão đại quả nhiên hảo nhãn lực!

Gã đạo tặc lập tức vuốt mông ngựa.

Khi thiên sự ác, giết người cướp của, những việc này bọn hắn đã làm không ít, ý vào người đồng thể mạnh, còn đối phương là người chơi bình thường, không có bối cảnh chiến minh gia tộc, Báo công tử tự nhiên không kiêng nể gì.

Tuy nhiên, bọn hắn lại không biết, mình đang bị nhìn chằm chằm, bị một người ẩn nấp trong bóng tối, chuyên môn đưa người trong danh sách tử vong xuống tới Địa Ngục.

Thông qua công năng Ứng Nhãn phóng lớn 7 lần của Hồ Vương diện giáp, Dương An thấy rõ ràng hành động của Vũ Dương và Điềm Diện Báo, đoán chừng không sai biệt lắm, liền triển khai hành động.

- Thiên Hành đại ca, chuẩn bị, 3...

Dương An bắt đầu đếm ngược, đồng thời tập trung vào Báo công tử, ngưng tụ kỹ năng.

Đang chuyên chú khinh miệt mục tiêu, Báo công tử hoàn toàn không nhận ra Tử Thần đang lặng yên lê bước lại gần hắn.

- Uhm!

Thu được tín hiệu của Dương An, Thiên Hành không tự chủ nắm chặt thanh “Huyền Hiêu Chi Chùy” cấp ám kim, khóe mắt hơi liếc, xác định lại vị trí mục tiêu.

- 2...

Một giây sau, Dương An đếm ngược lần thứ hai.

Âm tiết “2” vừa mới ra, ánh mắt Dương An liền ngưng tụ, kỹ năng đã được chuẩn bị liền bạo xạ mà ra.

- Hàn Băng Phá Cốt Tiễn!

Vì đảm bảo hiệu quả tối đa, Dương An xuất ra lực phá hoại cực mạnh, hơn nữa còn chứa hiệu quả đóng băng “Hàn Băng Phá Cốt Tiễn”.

Có hiệu quả tiêu thanh, tốc độ phi hành +7, Lạc Nguyệt tiễn nhanh như tia chớp bắn ra, một mũi tên thực đủ “lạnh”.

“Phốc ~ ”

Một mũi tên mạnh mẽ phá vỡ đầu Báo công tử, con số hơn 1900 điểm sát thương hiện lên trên đầu hắn, đồng thời một cổ băng sương màu lam lan tràn cực nhanh.

Tuy nhiên, Báo công tử lại hồn nhiên không biết, không kịp chút phản ứng, đã bị đóng băng nửa người.

Hệ thống: kỹ năng Hàn Băng Phá Cốt Tiễn tự nghĩ ra độ hoàn thành 95%, tạo thành 200% thương tổn cơ bản, đông cứng 1 giây, đóng băng 3 giây, tốc độ di chuyển giảm xuống 80%.

Nhìn thấy hệ thống phản hồi tin tức, Dương An thỏa mãn cười, hết thấy đều ở trong lòng bàn tay.

Bên trong Hồ Vương diện giáp, dễ dàng nhìn thấy nhược điểm sau lưng Báo công tử, xuất ra kỹ năng độ hoàn thành một trăm phần trăm trên cái “bia ngắm cố định” là điều dễ dàng, nhưng Dương An chỉ tập trung bên cạnh cái vòng màu trắng một chút, cố ý không xuất ra kỹ năng độ hoàn thành trăm phần trăm.

Dương An chỉ là một cung tiễn thủ 3x không có trị số vinh dự, nếu ác ý giết người sẽ bị hồng danh, kết quả như vậy sẽ phiền toái đối với hắn, bởi vậy hắn muốn “mượn đao giết người”.

Dương An tận lực không chế không để Báo công tử một kích tử nạn, nhưng HP chỉ còn không tới 10%, mà ID Dương An đã biến thành màu xám, đây là dấu hiệu ác ý công kích.

Hệ thống: đồng đội Báo công tử của bạn bị người chơi khác ác ý công kích, thành viên đội ngũ có thời gian 10 phút phản kích tự vệ.

Cùng một lúc, toàn bộ người chơi thuộc đội ngũ Báo công tử thu được hệ thống nhắc nhở. Hệ thống tuy rằng nhắc nhở có người chơi ác ý công kích, nhưng không có thông báo tin tức người chơi kia có thuộc tính gì.

Đây là hiệu quả đặc thù của Nguyệt Ảnh xạ thủ, hành tẩu trong bóng tối, tất cả mọi thuộc tính, năng lực đều được ẩn tàng.

Nói thì chậm, nhưng kỳ thực chỉ trong nháy mắt!

- 1!

Một giây cuối cùng, Dương An hoàn thành đếm ngược.

136. Chương 135: Tử Thần Sơ Hiện (hạ)

oOo

- Trùng Phong!

Thiên Hành đang tập trung cao độ, nghe thấy hiệu lệnh từ Dương An phát ra lập tức khí thế bạo phát, hai tay nắm chặt Huyền Hiêu Chi Chùy dừng mãnh lao người đi.

‘Hàn Băng Phá Cốt Tiễn’ của Dương An bắn ra không một tiếng động, đến khi đầu của Báo công tử bị trúng tên đóng thành băng thì đám bang chúng của Thiếu gia bang mới phát hiện ra có người đánh lên, ngay lúc đó Thiên Hành cũng đã điên cuồng lao tới nơi.

Sự việc phát sinh bất ngờ, trong giây lát đám bang chúng căn bản chưa kịp có phản ứng.

“Oành ~ ”

Thiên Hành sử dụng kỹ năng ‘Trùng Phong’, trong nháy mắt xông tới trước Báo công tử đang bị đóng băng không thể cử động.

- Thăng Long Kích!

Huyền Hiêu Chi Chùy theo đà quét lên, trông giống một con hoàng kim cự long bay vút lên đánh thẳng vào mặt Báo công tử.

Thăng Long Kích là một trong hai kỹ năng cấp 10 của Thiên Hành và cũng là kỹ năng hay dùng nhất. Vào những tình huống cấp bách thì tự nhiên sẽ lựa chọn sử dụng kỹ năng này.

“Oành ~ ”

Lại một tiếng nổ lớn vang lên, Báo công tử đang bị đóng băng không nhúc nhích bị một đòn đánh bay đi.

Trong chức nghiệp chiến sĩ, Dã man nhân cuồng chiến sĩ có lực công kích mạnh nhất nhưng lại có phòng ngự và thể lực yếu nhất. Nhân vật của Báo công tử là dã man nhân cuồng chiến sĩ cấp 44, toàn thân hỗn hợp sử dụng trang bị tử sắc và hoàng kim nhưng lượng HP tối đa cũng chỉ có 2200 tới 2300 mà thôi. Đòn phủ đầu của Dương An đã đánh tụt hơn 90% HP giờ đây lại hứng thêm một đòn của Thiên Hành, Báo công tử cạn sạch HP thẳng tiến về thành.

Khi thân thể Báo công tử rơi chạm đất, không ai có thể tin được là chỉ một phút trước còn dương dương tự đắc giờ đây hắn đã biến thành một xác chết lạnh lẽo, mà từ đầu cho đến cuối cùng Báo công tử dường như không cảm nhận được gì.

Giống như dự tính của Dương An, tuy là người đầu tiên ác ý công kích Báo công tử nhưng cuối cùng kẻ xử lý lại là Thiên Hành nên ID của Dương An không có đổi thành màu đỏ.

Sau khi giết Báo công tử, ID của Thiên Hành lập tức đổi thành màu đỏ nhưng rất nhanh sau đó lại khôi phục như ban đầu do trị số vinh dự tự động triệt tiêu điểm tội ác do ác ý giết người.

- Lão đại bị giết rồi!

Ngay sau khi Báo công tử bị giết, đám bang chúng Thiếu gia bang bắt đầu trở lên hỗn loạn.

Nhưng rất nhanh cũng có một số ít bình tĩnh lại bắt đầu đánh trả.

- Con bà nó, nhanh... nhanh... chặn tên thú huyết cuồng chiến sĩ lại.

Tuy nhiên vẫn chậm một nhịp.

Sau một đòn đánh chết Báo công tử, Thiên Hành không chút do dự, sử dụng kỹ năng ‘Va Chạm’ phá vòng vây lao ra ngoài.

Hắn không có ý quay về phía đồng đội của mình mà lao về một phía khác, một là nếu như quay lại thì động tác sẽ chậm một nhịp, hai là thu hút sự chú ý của đám bang chúng Thiếu gia bang để che dấu cho hai người đồng đội đang ngưng tụ ma pháp.

Từ lúc Dương An công kích đến khi Thiên Hành cuồng bạo đánh bay Báo công tử rồi dùng ‘Va Chạm’ đột phá vòng vây, cả quá trình ước chừng hơn một giây, trong chớp mắt đám bang chúng Thiếu gia bang căn bản không kịp phản ứng.

Đám bang chúng đang rải rác ở xung quanh nhìn thấy lão đại của bọn chúng bị giết, tự nhiên phản ứng đầu tiên là vây lại sau đó đuổi theo truy sát tên Thú huyết cuồng chiến sĩ.

Đó cũng chính là điều Dương An đã dự liệu từ trước.

Dương An muốn Thiên Hành ra tay giết chết Báo công tử, ngoại trừ lợi dụng trị số vinh dự của hắn còn có ý hấp dẫn đám thành viên Thiếu gia bang đang phân tán ở hai bên tận lực tập trung lại một chỗ để tiện khống chế.

- Hắc hắc!

Nhìn thấy mọi việc đều nằm trong tầm kiểm soát, Dương An không khỏi cười lạnh một tiếng, lập tức giương cung lên lần nữa.

- Hoãn Tốc Tiến!

Đầu mũi tên hơi lệnh hướng về đám bang chúng Thiếu gia bang phía bên trái, một mũi hoãn tốc tiến cấp 10 nhanh chóng bắn ra.

Hoãn Tốc Tiến vừa bắn ra, mấy tên bang chúng Thiếu gia bang vừa mới có phản ứng đang chạy đuổi theo Thiên Hành đột nhiên cảm thấy bước chân nặng nề, hai chân giống như đeo chì, cất bước khó khăn đồng thời nhận được một nhắc nhở kỳ quái từ hệ thống.

Hệ thống: bạn bị công kích, có mười phút tự vệ phản kích, rơi vào trạng thái chậm tốc, tốc độ giảm 70% liên tục trong vòng 5 giây.

- Con bà nó, các người làm cái gì vậy, còn không mau đuổi theo.

Một người chơi ở bên cạnh chưa tiến vào phạm vi bị hoãn tốc tiến bao phủ trông thấy mấy người chơi khác chạy chậm lại, nghĩ là bọn kia sợ chết chỉ làm ra vẻ đuổi theo lấy lệ liền mở miệng mắng với sang.

Nhưng ngay sau đó, đang chạy hẩn đột nhiên cảm thấy hai chân căng cứng lại giống như là bị dây thừng trói chặt.

Dương An sau khi bắn Hoãn Tốc Tiến, đưa mắt nhìn sang đám người chơi ở phía bên phải. Một mũi cái ‘Bán Nguyệt Tiến’ bắn ra không một tiếng động. ‘Bán nguyệt tiến’ là kỹ năng cấp 10 của ‘Nguyệt ảnh tiến sĩ’ cũng có cùng loại hiệu quả làm giảm tốc độ diện rộng không khác biệt so với ‘Hoãn Tốc Tiến’.

Chỉ trong chớp mắt, hai kỹ năng không chế diện rộng được bắn ra, lập tức khiến cho mười bốn tên bang chúng Thiếu gia bang tốc độ giảm mạnh chỉ còn lại 3 tên may mắn ở bên ngoài phạm vi ảnh hưởng của kỹ năng. Nhưng do sự việc xảy ra quá đột nhiên nên ba tên may mắn đó hoàn toàn không biết đồng đội của mình đã bị khống chế mà vẫn dốc sức đuổi giết Thiên Hành.

Trong tiểu đội thì trang bị của Thiên Hành là tốt nhất, nếu xử lý được Thiên Hành thì hoàn toàn có thể bù đắp được tổn thất do lão đại bị giết hồi thành.

Bọn chúng đến lúc này vẫn còn chưa cảm nhận được tai họa sắp ập đến.

Đám người Vũ Dương, Diêm Diện Bao, Vũ Hàn nhìn giống như đang đối phó Boss nhưng thực tế vẫn luôn chú ý đến hành động của Thiên Hành, đặc biệt là hai nguyên tố thao khống sự được giao nhiệm vụ đặc biệt Vũ Dương và Diêm Diện Bao.

Bọn họ khi mới tham gia trò chơi đã tổ đội cùng nhau, tại hiện thực cũng là đồng nghiệp làm việc cùng nhau, sự phối hợp tự nhiên là không còn gì để nói. Khi vừa thấy Thiên Hành cuồng bạo lao tới Báo công tử thì mọi người đã biết là cuộc chiến sắp bắt đầu.

Ngay tại lúc Thiên Hành ra đòn đánh bay Báo công tử, đám bang chúng Thiếu gia bang chuẩn bị ủa lên đuổi giết Thiên hành thì đột nhiên giống như bị trúng phải kỹ năng khống chế gì đó gần như đứng yên tại chỗ.

Thấy vậy, hai mỹ nữ nguyên tố thao khống sư đều biết đó chính là ‘thời cơ’ mà Dương An đã nói tới. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía mục tiêu, pháp trượng vung lên, ma pháp công kích diện rộng ngưng tụ đã lâu mạnh mẽ trút xuống.

- Phần Thiên Luyện Ngục!

Pháp trượng trong tay Hỏa hệ nguyên tố sư Vũ Dương vung lên chỉ về phía đám bang chúng Thiếu gia bang đang bị khống chế phía bên phải, khe quát. Chỉ thấy trên bầu trời, từng đám mây đỏ rực như bị lửa đốt nhanh chóng ùn ùn kéo tới, bên trong lấp lánh những tia lửa điện chói lòa, khi vừa xuất hiện hỏa nguyên tố trong phạm vi ảnh hưởng của nó trở lên vô cùng cuồng bạo. Nhiệt độ bất ngờ tăng nhanh, dường như muốn đem tất cả mọi thứ ném vào trong lò nung của luyện ngục.

- Con bà nó, chạy mau!

Nhìn thấy trên bầu trời rực ánh lửa, đám bang chúng Thiếu gia bang rốt cục cũng ý thức được không ổn, cảm giác cái chết đang tới rất gần, trong tâm trí bọn chúng đều muốn chạy trốn thật nhanh nhưng hai chân giống như có sức nặng ngàn cân, muốn di chuyển một chút cũng vạ lẫm khó khăn.

Nhưng mà, quỷ dị nhất chính là bọn chúng cũng không biết bản thân mình bị khống chế như thế nào, dường như đang trúng một dạng nguyên rửa nào đó, tự nhiên gần như bị bất động mà chỉ nhận được một thông

báo kì quái từ hệ thống. Sự sợ hãi không rõ nguyên nhân tự nhiên xuất hiện giống như có một bàn tay vô hình đang kéo bọn chúng xuống địa ngục.

137. Chương 136: Núi Dao Biển Lửa

oOo

“Oành... Ủynh...”

Trên bầu trời, những đám mây lửa ùn ùn kéo tới kèm theo những tiếng sấm đì đùng, sau đó nổ tung thành từng đám cầu lửa rơi xuống, Những quả cầu lửa nổ tung khi chạm mặt đất bắn ra những luồng lửa nóng rực đốt cháy và nung chảy tất cả mọi vật mà nó tiếp xúc.

Những trận mưa cầu lửa rơi xuống không ngừng, mặt đất trong phạm vi ảnh hưởng lửa cháy nghi ngút nhiệt độ lên tới ngàn vạn độ, đến cả núi đá cũng bị nóng chảy thành dung nham trông như biển lửa dưới địa ngục.

Thê thảm nhất vẫn là đám bang chúng Thiếu gia bang đang ở trong biển lửa. Mức độ mô phỏng của trò chơi rất chân thực khiến cho bọn chúng có thể cảm nhận được sự đau đớn của thân thể bị thiêu đốt bởi nhiệt độ cao. Sức nóng trên vạn độ C, cho dù bọn chúng có muốn nhanh chóng điều chỉnh bỏ sự chân thực của cảm giác thì cũng không kịp.

Da thịt nhanh chóng bị nóng chảy và bốc hơi dưới tác động của nhiệt độ cao, tuy chỉ diễn ra ngắn ngủi không đến vài giây nhưng cảm giác một giây dài như cả năm, sự đau đớn đúng là sống không bằng chết nhưng lúc này muốn chết ngay tức khắc cũng là điều không tưởng.

Cùng lúc Vũ Dương triệu hoán những đám mây lửa thì Diêm Diện Bao ở bên cạnh cũng đồng thời phát uy.

Chỉ thấy Diêm Diện Bao giơ cao pháp trượng hướng về trước, một ma pháp trận khổng lồ màu vàng đất bỗng nhiên xuất hiện trong hư không.

- Nham Thương Đại Trận!

Diêm Diện Bao hét lớn tay cầm pháp trượng vung lên, một ma pháp trận hình tròn màu vàng đất đột nhiên hiện lên phía trước. Trên bề mặt ma pháp trận từng chú ngữ phù văn huyền ảo phức tạp chuyển động theo những quy tắc đặc biệt phát ra ánh sáng chói lòa. Năng lượng của thổ nguyên tố từ ma pháp trận mạnh mẽ tràn ra giống như nước vỡ bờ.

“Sưu ~ ”

Đột nhiên từ trong ma pháp trận bắn một mũi lao bằng đá sắc bén lao ra như sao băng. Chỉ nghe ‘phập’ một tiếng bắn xuyên qua một tên bang chúng Thiếu gia bang kèm theo hơn chín trăm điểm thương hại hiện lên phía trên đầu.

- Aaaaa!

Vào thời khắc thân thể bị bắn xuyên, sự đau đớn và nỗi sợ hãi bao trùm lấy toàn thân kẻ đó. Đương nhiên, mũi lao bằng đá đó chỉ mới là sự bắt đầu, tiếp theo là mũi thứ hai, mũi thứ ba...

Hơn trăm mũi lao đá từ bên trong ma pháp trận phóng ra liên tiếp như những cơn mưa tên bắn điên cuồng bắn xuyên tất cả những mục tiêu trong phạm vi bao phủ của nó ngoại trừ

chức nghiệp chiến sĩ mặc áo giáp bằng kim loại hạng nặng, khung cảnh vô cùng thảm khốc.

Một bên là biển lửa địa ngục, một bên là những mũi lao đá bắn xuyên thân thể. Đám bang chúng Thiếu gia bang bị không chế hoạt động chậm chậm giống như đang bị đẩy xuống mười tầng địa ngục chịu sự trừng phạt vô cùng vô tận của núi dao biển lửa.

Nhưng đau đớn nhất là những tên đứng trong phạm vi hai ma pháp diện rộng chất chồng lên nhau, bọn chúng đồng thời chịu cả sự hành hạ của cả núi dao lẫn biển lửa, dù sao bọn chúng vẫn rất hạnh phúc vì bị chết nhanh nhất.

Nhìn thấy tình cảnh chết chóc như dưới tu la địa ngục, ba tên bang chúng may mắn tránh thoát sợ đến sắp ngất xỉu. Lúc này bọn chúng không màng đến đồng bọn đang đau đớn gào thét, không màng đến nhiệm vụ đuổi giết Thiên Hành nữa mà trực tiếp lao vào rừng sâu bỏ chạy mất dạng.

Dương An cũng không thêm để ý đến ba con cá lọt lưới đang điên cuồng bỏ chạy thực mạng, có thể khiến cho mười mấy tên bang chúng Thiếu gia bang chịu sự hành hạ đau đớn vô cùng vô tận cũng đã đủ rồi.

Nghe thấy có động tĩnh lớn đằng sau, Thiên Hành dù đang sử dụng kỹ năng để bỏ chạy cũng không tìm được quay đầu nhìn lại. Tuy không phải lần đầu hắn nhìn thấy hai kỹ năng đánh diện rộng của hai người đẹp nhưng thấy khung cảnh khủng bố đẫm máu như vậy, cho dù to gan lớn mật như hắn trong lòng cũng không khỏi chấn động. Đồng thời đối với kế hoạch hoàn mỹ của Dương An cảm khái không thôi, đối với thực lực của Dương An cũng xem trọng thêm mấy phần.

Mấy tên bang chúng trong biển lửa nhanh chóng biến thành tro bụi, mà bên trong Nham Thương Đại Trận cũng không còn một ai sống sót. Thấy vậy Vũ Dương và Diễm Diện Bao đồng thời thu hồi ma lực, biển lửa cùng ma pháp trận liền biến mất.

Tuy chỉ trong vài giây ngắn ngủi nhưng phát động và duy trì ma pháp quần công 4x cũng khiến cho mana của hai nguyên tố thao khống sư gần như cạn kiệt, Vũ Dương và Diễm Diện Bao sắc mặt trắng bệch, rơi vào trạng thái hư nhược. Nhưng dù sao ma pháp diện rộng 4x cũng đáng đồng tiền bát gạo.

Mười mấy bang chúng Thiếu gia bang, một tên về thành, mười bốn tên chết đau đớn, ba tên sợ hãi bỏ chạy. Mà từ lúc Dương An bắn ra mũi tên đầu tiên đến khi kết thúc, cả quá trình diễn ra không quá bốn giây, có thể nói là thần tốc. Đường nhiên tốc độ giết chóc này không thể so bì được với hơn ba mươi cao thủ 5x truyền thuyết cao cao tại thượng được.

- Sớm biết thế này không nên xử lý Báo công tử nhanh như vậy, để cho hắn cảm nhận một chút sự hành hạ đau đớn của núi đao biển lửa.

Dương An nhảy từ chỗ ẩn nấp ở trên cây xuống đi về phía đám người Thiên Hành.

Tuy nghĩ như vậy nhưng nếu cho Dương An lựa chọn một lần nữa, hắn vẫn sẽ xử lý Báo công tử đầu tiên. Một là giải tỏa mối hận trong lòng, hai là cái chết của báo công tử là một phần không thể thiếu trong kế hoạch. Bởi vì kỹ năng của Dương An phạm vi có hạn, chỉ có Thiên Hành đột nhiên cuồng bạo lao về phía Báo công tử và xử lý hắn thì mới có khả năng dẫn dụ được đám bang chúng Thiếu gia bang tụ tập lại, có như vậy mới có thể thu được hiệu quả lớn nhất.

Tuy đã giải quyết xong kẻ địch nhưng nhóm người Thiên Hành vẫn không vì thế mà buông lỏng, bởi vì tiếp sau còn có một Boss 4x Tật Liệt Phong Lang Vương. Thiên Hành ngay lập tức lao tới chống đỡ đòn tấn công của mà Vũ Dương và Diễm Diện Bao đang cạn kiệt mana nhanh chóng sử dụng một thuật gian hồi ma được tề cao cấp, sau đó gia nhập vào đội ngũ tấn công.

Lúc này, tại nơi hồi sinh của Bạch Vân thành lóe lên từng luồng sáng trắng, hơn chục người chơi trước ngực gắn huy chương có hình một con rồng hoạt hình cùng hiện lên. Những kẻ này chính là mười lăm tên bang chúng Thiếu gia bang bao gồm cả Báo công tử vừa bị nhóm Thiên Hành xử lý. Đoàn diệt, bọn chúng không thể nhờ quang minh mục sư hồi sinh, mà chỉ có thể chọn hồi sinh của hệ thống và cái giá phải trả là bị rút một cấp.

Mười mấy tên Thiếu gia bang vừa hồi sinh vẫn còn run cầm cập, sự đau đớn và sợ hãi vẫn còn in đậm trong đầu chúng rất lâu sau vẫn chưa thể xóa mờ.

- Con bà nó, mấy tên người chơi không có gia tộc mà cũng dám chống đối với Thiếu gia bang chúng ta, đi... Chúng ta quay lại giết chúng...

Báo công tử ngoác mồm chữi bộ dáng hung dữ, hắn vẫn ảo tưởng nghĩ rằng mình rất có quyền thế trong nhóm gia tộc hạng hai.

Nhưng đám thành viên vừa trải qua sự hành hạ đau đớn của núi đao biển lửa trên khuôn mặt vẫn chưa hết sợ hãi.

- Lão... lão đại, thôi bỏ đi, mấy tên đó rất đáng sợ!

Tên đạo tặc lúc trước còn nịnh bợ Báo công tự vội cản lại, hình ảnh đáng sợ khi nãy vẫn còn hiển hiện trong đầu hắn, muốn gạt đi cũng không được.

- Đúng đấy lão đại, Bạch Vân thành là nơi ngọa hổ tàng long, chúng ta tốt nhất là không nên đắc tội với đám người đó.

Mấy tên khác ở bên cạnh cũng hòa theo phụ họa.

Đột nhiên có lại người có chút hoảng hốt nhìn đám đồng đội xung quanh rồi nói:

- Còn nữa, không biết mọi người có cảm thấy kỳ quái hay không, rõ ràng chúng ta bị ác ý tấn công, nhưng khi hệ thống nhắc nhở lại không hiện lên ID của người chơi nào. Không biết đó là do hệ thống gặp bug hay là do nguyên nhân nào khác?

- Tuyệt đối không phải là hệ thống có bug (lỗi), trò chơi ‘Phong Vân’ do máy chủ mạnh nhất thế giới điều khiển, được coi là trò chơi mô phỏng không thể có Bug.

Một thành viên khác nói thêm vào.

- Nếu vậy thì đúng là kì quái, chúng ta tốt nhất là không nên quay lại nơi đó nữa...

- Đúng là rất kỳ quái!

Báo công tử nhớ lại sau khi bị tấn công, cả đầu bị đóng băng cũng nhận được điều nhắc nhở quái dị từ hệ thống, giờ bắt đầu cảm giác việc này không hề đơn giản.

- Thôi bỏ đi, coi như mấy tên hỗn đản ấy may mắn, sau này nếu gặp lại thì nhất định đuổi giết bọn chúng về đến 0 thì mới thôi.

Báo công tử không cam lòng giờ nắm nắm nắm lên đầy vẻ căm hận.

Nghe lão đại nói như vậy, mấy tên còn lại trong lòng cảm thấy nhẹ nhõm. Không nói tới việc bị tấn công một cách quỷ dị, chỉ riêng sự đau đớn khủng khiếp của núi đao biển lửa bọn chúng thật sự không muốn trải qua dù chỉ một lần.

138. Chương 137: Tiễn Vô Song

oOo

Sau khi toàn diệt đám thành viên Thiếu gia bang, tiểu đội Thiên Hành liền tăng cường tấn công đề phòng có chuyện ngoài ý muốn xảy ra. Đương nhiên, họn họ cũng không sợ đám người Thiếu gia bang trở lại báo thù, có thể toàn diệt bọn chúng một lần thì tự nhiên có thể toàn diệt lần thứ hai.

Dương An lặng lẽ thả Lý Nhĩ Tư chỉ nhận ra giám thị xung quanh sau đó tháo Hồ Vương diện giáp, giải trừ công năng ẩn nấp đặc thù của Nguyệt Ảnh xạ thủ rồi mới nhảy từ trên cây xuống đi về phía nhóm người Thiên Hành.

Nhìn thấy Dương An đi tới, mọi người đều mỉm cười gật đầu chào. Thiên Hành thêm Dương An vào đội ngũ rồi tiếp tục chuyên tâm tấn công Dương An cũng biết “việc chính” quan trọng hơn, không khách sáo tham gia vào hàng ngũ đánh Boss.

Bởi vì không có mặt Quang minh mục sư Lam Nhị, hai người cận chiến là Thiên Hành và Vũ Hàn vô cùng cẩn thận. Một khi cảm thấy nguy hiểm liền lập tức lui về. đợi sau khi khôi phục xong lại tiếp tục xông lên, cộng thêm Thổ nguyên tố thao khống sư Diễm Diện Bao cùng với Cung tiễn thủ Tiễn Vô Song cũng liên tục phụ giúp kiềm chế tuy làm như vậy tốc độ đánh sẽ chậm đi rất nhiều nhưng đó lại là phương pháp an toàn nhất.

Giờ có thêm Dương An gia nhập, nhóm người Thiên Hành lập tức cảm thấy áp lực nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Vào những thời điểm thích hợp, Dương An liên tục phóng ra những kỹ năng cao cấp, làm cho hệ số an toàn của hai người cận chiến được nâng lên. Mà Diễm Diện Bao thỉnh thoảng cũng phóng ra công kích có sát thương lớn, lập tức tốc độ đánh tăng lên.

Dương An mặc dù vừa mới tham gia, tuy chỉ biết sơ qua về mấy thành viên trong nhóm nhưng đều biết mọi người đều là những người có thể tin cậy được. Vậy nên trong lúc đánh không che dấu gì cả, trừ kỹ năng cung tiễn thủ thông thường thỉnh thoảng cũng sử dụng Nguyệt Ảnh tiễn thuật tăng cường tấn công.

Phá Cốt Tiễn, Liên Hoàn Tiễn, Xuyên Thấu Tiễn, Hỏa Diễm Tiễn, Hàn Băng Tiễn, Lôi Điện Tiễn, Chu Độc Tiễn...

Dương An tính toán sử dụng liên tục quay vòng các kỹ năng, mỗi khi gặp phải lại dùng Tân Nguyệt Tiễn điên cuồng bắn ra. Mức sát thương của hắn gần bằng Hỏa nguyên tố thao khống sư Vũ Dương, người có mức sát thương cao nhất toàn đội.

Đẳng cấp các kỹ năng của Dương An tương đối cao, có mấy kỹ năng đã đột phá cấp 10, mức sát thương vô phi thường cao, hơn nữa thường kèm theo nhiều hiệu quả bất ngờ.

Boss 4x Tật Liệt Phong Lang Vương hoàn toàn bị áp chế, bằng mắt thường có thể nhìn thấy được tốc độ HP tụt xuống.

Chiến đấu tiến vào giai đoạn ổn định, Dương An cũng có thời gian quan sát cung tiễn thủ Tiễn Vô Song hôm trước không

- Ô, Tinh Linh cung tiễn thủ!

Nhìn thấy đôi tai dài hơi nhọn của Tiễn Vô Song, Dương An liền nhận ra chủng tộc độc đáo này.

Tinh Linh nhất tộc trời sinh đã được tự nhiên chiếu cố, về phương diện nhanh nhẹn và độ thân hòa nguyên tố đều được gia tăng. Những người chơi chọn chức nghiệp đạo tặc theo con đường nhanh nhẹn hoặc nguyên tố thao khống sư đi con đường khống chế đều tuyển chọn chủng tộc này.

Nhưng mà tuyển chọn Tinh Linh tộc phần lớn vẫn là chức nghiệp cung tiễn thủ. Vì phương diện tư chất nhanh nhẹn và độ thân hòa nguyên tố đều được gia tăng nên tốc độ công kích và vận dụng các loại nguyên tố tiễn xuất sắc hơn các chủng tộc khác rất nhiều.

Đương nhiên, chỉ là phần lớn mà thôi, những ưu điểm đó cũng không thể nào so sánh được với một cung tiễn thủ “quái dị” như Dương An.

Có thể do cảm giác được sự chăm chú của Dương An, Tiễn Vô Song đang tấn công cũng quay đầu lại mỉm cười gật đầu chào.

Dương An cũng rất lịch sự mỉm cười chào lại, hình dáng của Tiễn Vô Song khiến hắn hơi ngẩn ra. Không biết là do bản thân hay là do Tinh Linh tộc trời sinh ra đã xinh đẹp, Tiễn Vô Song tuy thân người nhỏ nhắn không cao như Vũ Dương, Lam Nhị nhưng lại có phần đáng yêu, thêm vào đó là đôi tai dài nhọn chỉ có ở chủng tộc Tinh Linh càng làm cho cô thêm vài phần hoạt bát.

Tật Liệt Phong Lang Vương có thực lực không tồi trong nhóm 4x, có hai thuộc tính phong và hỏa, lại vừa có thể cận chiến vừa năng lực công kích ma pháp tầm xa nhưng dưới sự sắp xếp đội hình và tấn công mạnh mẽ của Dương An và nhóm người Thiên Hành cuối cùng vẫn là ôm hận ngã xuống.

- Phù, mệt chết mất thôi!

Nhìn thấy Liệt Phong Lang Vương ngã xuống, Vũ Dương không để ý đến hình tượng ngồi bệt xuống đất lôi ra một lọ mana loại phục hồi từ từ ra tu một hơi bắt đầu thông thả phục hồi mana.

Thực ra cũng không trách được cô nàng, lúc trước khi ác chiến với đám Thiểu gia bang sử dụng ma pháp diện rộng 4x đã khiến cô có chút mệt mỏi, sau đó lại dốc hết sức tham gia đánh Loại mệt mỏi cả về thể xác lẫn tinh thần này còn lớn hơn so sự mệt mỏi của cả ngày giết quái thông thường.

Bất quá không phải ai cũng hành động giống như Vũ Dương, tuy cũng vô cùng mệt mỏi nhưng Điem Điện Bao lại lịch sự hơn, không một câu than thở mà chỉ lẳng lặng ngồi xuống khôi phục mana.

Vẫn như trước đây, Vũ Hàn chịu trách nhiệm dọn dẹp chiến trường, mọi người còn lại thì ở một bên khôi phục trạng thái.

Dương An có hai trang bị hồi mana vô cùng tốt, với lại không trực tiếp đối đầu với nên không tiêu hao gì mấy, dù vậy hắn vẫn ngồi xuống chờ mọi người hồi phục.

Mà lúc này, Tinh Linh cung tiễn thủ Tiễn Vô Song bỗng nhiên đã đi tới ngồi xuống cạnh Dương An.

- Chào anh, em tên là Tiễn Vô Song. Anh là cung tiễn thủ rất lợi hại mà mấy người Thiên Hành đại ca nói tới phải không?

Tiến Vô Song tò mò hỏi.

- Ha ha!

Dương An mỉm cười trả lời:

- ID của anh là Ngả Gia, còn về phần “rất lợi hại” thì không dám nhận.

- Tiểu Ngải ca ca không cần khiêm tốn, lúc trước em nghe mấy anh chị Vũ Dương nói anh tuy là người mới nhưng rất lợi hại còn không tin lắm nhưng vừa rồi thấy tốc độ bắn của anh ít nhất cũng 5 mũi tên mỗi giây, đó còn không tính là lợi hại à!

Tiến Vô Song khen.

- Em cũng không tồi à nha, tốc độ bắn cung cũng tầm trên 4 mũi tên mỗi giây.

Dương An trong lòng có chút khó xử khen lại một câu, nếu để cô bé biết tốc độ bắn cung của mình gần như 7 mũi tên một giây thì có khả năng gây sốc nặng mắt. Đồng thời Dương An cũng kinh ngạc vì ánh mắt sắc bén của Tiễn Vô Song, cô bé cung tiễn thủ có vẻ ngoài hồn nhiên ngây thơ đúng là không đơn giản. Từ những gì nghe được từ nhóm người Vũ Dương thì dường như Tiễn Vô Song cũng là một cung tiễn thủ rất mạnh.

- Em đã 44, trang bị trên người phần lớn đều có gia tăng tốc độ công kích. Mà anh mới 3x mà lại vượt hơn em rất nhiều.

Tiến Vô Song nói xong liền nủi cánh tay của Dương An không ngừng lay qua lay lại, giọng nói cũng trở nên nũng nịu:

- Tiểu Ngải ca ca, nhất định là anh có bí quyết gì đấy, nói cho em biết đi mà.

- Ách!

Nhìn vẻ mặt đáng yêu của cô bé lần đầu tiên gặp mà như đã quen từ lâu này, Dương An dở khóc dở cười không biết phải làm sao. Cô bé Tinh Linh xinh xắn này tuyệt đối là cô bé khó chiều, không còn cách nào khác Dương An đành phải đưa ánh mắt cầu cứu về phía nhóm người Thiên Hành.

Tuy nhiên ba người Thiên Hành, Vũ Dương, Diêm Diện Bao đồng thời ném lại ánh mắt “lực bất tòng tâm, tự thân cầu phúc đi” rồi cùng quay mặt ra chỗ khác.

Nhìn thấy vẻ vô trách nhiệm của cả ba, Dương An hiểu được ba người đều không “chịu” được cô bé Tinh Linh này mà bản thân mình lại quá “may mắn” bị quẩn lấy.

Dương An hiện tại cũng không biết làm sao, giờ có chút hối hận bản thân biểu hiện quá mức xuất sắc.

139. Chương 138: Bị Dụ

oOo

- Xem ra tiểu Ngải không xong rồi, bị Vô Song quẩn lấy thì phiền toái to.

Sau khi quét dọn chiến trường xong, Vũ Hàn ngồi bên cạnh Vũ Dương vừa khôi phục trạng thái vừa nhỏ giọng nói, sợ bị Vô Song cách đó không xa nghe được.

Mọi người cũng không vội vã xem thu hoạch, hồi phục tốt rồi mới nói sau.

- Con bé Vô Song kia ưa thích hỏi đến tận củ tận rễ, đặc biệt là về kỹ thuật cung tiễn thủ là vấn đề nó hứng thú nhất thì lại chẳng quán quít lấy, có ai trong chúng ta mà không được lĩnh giáo qua.

Vũ Dương đem một lọ được tề đưa cho Vũ Hàn nói.

- Thiên Hành đại ca, có sợ tiểu Ngã sẽ phản cảm không?

Điền Diện Bao tâm tư tỉ mỉ nói:

- Dù sao cậu ta mới gia nhập đội ngũ chúng ta ngày hôm qua, hơn nữa là lần đầu thấy Vô Song, tuy cô bé chỉ là quá ham học hỏi thôi, nhưng đây là bí mật của tiểu Ngã, em sợ...

Thiên Hành liếc nhìn Dương An một cái, lắc đầu nói:

- Anh xem tiểu Ngã không phải loại người nhỏ mọn, hơn nữa anh cũng tò mò tại sao tốc độ bắn cung của tiểu Ngã lại nhanh đến như vậy. Lam Sắc Quân Dao 'Tiễn Đãng' cực hạn bây giờ cũng chỉ có 8 mũi tên mỗi giây, mà tốc độ hiện thời của tiểu Ngã ít nhất cũng là 5 mũi mỗi giây, hơn nữa còn có vẻ thoải mái, anh đoán đó chưa phải là cực hạn của cậu ta, hơn nữa bây giờ cậu ta còn chưa tới 4x.

Nghe Thiên Hành nói, Điền Diện Bao lãnh đạm cũng hơi chấn động, nói:

- 'Tiễn Đãng' có phải được xưng là Áo Ảnh Thủ, cung tiễn thủ 5x truyền thuyết, từng tại chiến trường Chính Tà một mình chiến tam đại Hắc Âm liên minh, 'Tiễn Đãng Giang Hồ' (mũi tên lay giang hồ) không?

- Chính là y.

Thiên Hành gật đầu nói:

- Tuy rằng không biết tốc độ cực hạn của tiểu Ngã là bao nhiêu, nhưng anh dám khẳng định khi cậu ta tiến lên 5x nhất định có thể vượt qua 'Áo Ảnh Thủ'.

Nghe vậy, ba người Vũ Dương, Vũ Hàn, Điền Diện Bao cũng có chút hoảng sợ, có thể thông qua khảo nghiệm thăng cấp 5x ai cũng là cường giả một phương, nhưng Thiên Hành phán chắc rằng Ngã Gia có thể leo lên 5x thậm chí vượt qua tồn tại cường đại là Áo Ảnh Thủ Tiễn Đãng Giang Hồ.

- Trời ạ! Thế nào mà lại có một tên quái vật trong đội ngũ chúng ta.

Vũ Dương nhỏ giọng cả kinh nói, đồng thời ánh mắt ba người không hẹn mà cùng chiếu lên người Dương An.

Không nói đến Dương An không nghe được đoạn đối thoại của đám người Thiên Hành, hiện tại bị cô bé Tinh Linh xinh đẹp quán quít không rời này đúng là buồn bực muốn chết.

- Tiểu Ngã ca ca, anh nói cho người ta biết như thế nào mới có thể luyện được tốc độ bắn cao như vậy?

Tiểu Vô Song một mực thấy chết không hải, cứ quán lấy hỏi.

(DG: Tốc độ bắn cao=> bắn nhanh ==)) ôi trong sáng)

- Ách, điều này...

Dương An bây giờ đầu cũng muốn xì khói, cách thăng cấp kỹ năng trụ cột 'nắm giữ vũ khí loại cung' hẳn không muốn nói cho ai khác biết, tuy rằng như vậy có hơi ích kỷ nhưng trở thành cao thủ ai không có bí mật, ai không có quân bài chưa lật. Cho nên, có cạy hàm Dương An ra cũng không moi được gì.

Nhưng mà....

- A a a ... Ô ô ô ...

Trong lúc Dương An đang nghĩ kế thoát thân, Tiểu Vô Song đang ôm tay hẳn đột nhiên khóc lóc:

- Anh tiểu Ngã, anh khi dễ người ta, anh khi dễ người ta...

Tiểu Vô Song càng khóc càng lớn, giống như con nít bị người khác cướp mất cây kẹo.

- Anh...

Dương An vốn đã đủ buồn bực, bây giờ nhìn Tiễn Vô Sóng khóc lóc như thế, giống như mình là người xấu khi để ‘trẻ con’. Trong lòng Dương An hiện tại chỉ có một chữ...

Oan!

Nhưng mà oan khuất này không ai hiểu thấu, hướng về phía nhóm người Thiên Hành xin cứu viện, có điều bọn họ vô tình đồng loạt quay đầu đi, giả bộ việc không liên quan đến mình. Dương An giờ mới biết Tình Linh mỹ nữ khả ái này thật ra là một tiểu ác ma không thể trêu chọc.

- Được rồi được rồi, anh đầu hàng!

Điểm yếu của Dương An là mềm lòng khi thấy con gái khóc, rơi vào đường cùng bất đắc dĩ chỉ có thể lựa chọn đầu hàng.

- Yeah! Vẫn là tiểu Ngã ca ca tốt nhất!

Gian kế thành công, Tiễn Vô Song lại tươi cười hơn hở.

Tuy sớm biết rằng mình bị lừa nhưng Dương An vẫn bất đắc dĩ phải chui đầu vào rọ.

- Tiểu Ngã ca ca, anh mau nói cho người ta biết như thế nào mới có thể đề cao tốc độ bắn cung đi!

Tiến Vô Song khản trương nói.

- Kỳ thật bọn em cũng rất muốn biết, tiểu Ngã!

Vũ Dương cách đó không xa liền nói, cùng với ba người Thiên Hành, Vũ Hán, Diêm Diện Bao đi tới.

- Các người, được lắm, vừa rồi thấy chết không cứu.

Dương An giả bộ tức giận gõ đầu Vũ Dương một cái.

- Không phải bọn em thấy chết không cứu mà là con bé này bọn em cũng không thể trêu vào.

Vũ Dương nhỏ giọng nói như sợ bị Tiễn Vô Song nghe được.

- Thôi bỏ đi, mọi người đều là đồng đội, cũng không có gì phải giấu.

Dương An nói:

- Kỳ thật để tăng tốc độ bắn, nói dễ thì cũng dễ, nói khó cũng rất khó, phương pháp của tôi là tăng cấp kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’.

- Quả nhiên!

Diêm Diện Bao nghĩ thầm, Dương An trả lời như đúng những gì cô nghĩ, lập tức khản trương hỏi:

- Anh biết cách phương pháp tăng cấp kỹ năng trụ cột?

Không chỉ Diêm Diện Bao, ngay cả Thiên Hành, Tiễn Vô Song, Vũ Dương, Vũ Hàn đều có vẻ vô cùng khản trương. Bọn họ đều biết kỹ năng trụ cột có thể thăng cấp, nhưng lại chưa bao giờ nghe qua phương pháp thăng cấp.

- Ách!

Chứng kiến phản ứng của mấy người, Dương An cũng hơi bất ngờ. Không nghĩ tới mấy người có thực lực như Diêm Diện Bao cũng không biết cách thăng cấp kỹ năng trụ cột. Đồng thời vì vận may của mình mà cảm thấy hãnh diện.

- Kỳ thật tôi cũng chỉ biết cách thăng cấp kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ mà thôi.

Dương An yếu ớt nói, hẳn cũng không muốn tiếp tục làm bọn họ kinh ngạc thêm nữa, dù sao mỗi người đều có những con bài chưa lật riêng, cho dù quen thân như đồng đội cũng khó bề nói ra.

- Tiểu Ngã ca ca không phải thừa nước đục thả câu đâu. Mau nói đi mà!

Khản trương nhất vẫn là cô bé cung tiễn thủ Tiễn Vô Song, vì cô đi theo đường nhanh nhẹn, tốc độ bắn cung cao nên kỹ năng ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ rất quan trọng.

- Kỳ thật tôi cũng không biết nói như thế nào, lúc ấy tôi hoàn thành xong một nhiệm vụ, liền được một NPC biểu diễn cho xem một lần, sau đó liền có linh ngộ. Tóm lại, một lời khó nói, không bằng tôi thử làm một lần.

Dương An nửa nạc nửa mỡ nói, nghĩ thầm:

- Cho tiểu nha đầu dám lừa ta một chết không thôi, tiểu đội thấy chết không cứu này hao tổn tâm trí một phen.

(Dịch: Anh main nhà ta cũng tà ác không kém phần ai +)))

- Woa, anh mau biểu diễn đi!

Tội nghiệp cô bé không nhìn ra Dương An đang có tà tâm.

(Biên: tự dừng đọc chỗ này lại nghĩ mấy thứ quái quái)

- Được, làm phiên Thiên Hành đại ca mang cho em mấy viên đá nhỏ.

Dương An chỉ khối đá trên mặt đất cách đó không xa.

- Không vấn đề!

Nghe vậy, Thiên Hành xoay ám kim đại chùy đi tới.

“Rầm ~ ”

Thiên Hành đập một chùy, sau một tiếng vang lớn, khối đá to liền nứt vỡ, khiến cho đá vụn bay ra.

- Xem cho kỹ!

Vào lúc này, tay trái Dương An vừa lật, Tự Nhiên chi cung cấp hoàng kim cũng đã bày ra tư thế, chỉ thấy ánh mắt Dương An ngưng tụ, động tác tay phải nhanh như điện.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~ ”

Mọi người còn đang xem đám đá vụn bay tứ tung, năm mũi tên nhọn đã xé gió lao đi, thủ pháp của Dương An có thể nói là hành vân lưu thủy, vô cùng lưu loát.

” Oành ~ oành ~ oành ~ oành ~ oành ~ ”

Năm tiếng vang gần như đồng thời vang lên, có năm khối đá bị mũi tên bắn nổ, bắn tung tóe ra xung quanh.

- Haizz!

Dương An thất vọng lắc đầu, than thở:

- Một chút tiến bộ cũng không có!

(Dịch: Anh main nhà ta rất khiêm tốn, mọi người nên lấy đó “làm gương” mà học tập)

140. Chương 139: Thần Chi Thí Luyện Tràn

oOo

- Đáng tiếc, vẫn không thể bắn ra mũi tên thứ sáu!

Trong lòng Dương An cảm thấy hơi thất vọng.

Từ khi được Vũ Nguyệt chỉ điểm, linh ngộ được yếu quyết ‘nắm giữ vũ khí loại cung’, tốc độ công kích có thể nói tăng lên rất nhiều. Nhưng sau khi kỹ năng trụ cột này tăng lên cấp năm, muốn tiến thêm một bước nữa là vô cùng khó khăn, có thể coi mấu chốt là ở mũi tên thứ sáu này.

Ngày đó Dương An chứng kiến Vũ Nguyệt biểu diễn một lần thuần phát bắn ra 7 mũi tên trúng 7 viên đá đang bay. Dương An có dự cảm, chỉ cần mình linh ngộ được ‘mũi tên thứ 6’ thì kỹ năng ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ cũng sẽ tăng lên, đồng thời tốc độ bắn cung có thể đạt tới một trình độ khủng bố.

Nhưng kỳ thực tin tốt cũng chỉ có thể. Đã tìm hiểu rất nhiều nhưng đối với hai kỹ năng trụ cột khác, Dương An không tìm được manh mối nào, không biết dừng lại ở cấp nào bao lâu nữa.

Ngay lúc Dương An thất vọng vì không thể bắn ra mũi tên thứ 6, nhưng mọi người xung quanh thì lại cảm thấy khiếp sợ.

Trước chưa nói đến mục tiêu là các viên đá nhỏ, bầy loạn không có quy tắc, có thể ngắm chính xác năm mục tiêu, sau đó bắn nổ trước khi mục tiêu rơi xuống mặt đất, lại thêm thời gian bắn không đến 1 giây đồng hồ thì chỉ có thể dùng hai chữ ‘thần kỳ’ để hình dung.

- 5 mũi tên liên tiếp, đều trúng mục tiêu....làm sao một cung tiễn thủ 3x có thể làm được, hay là do kỹ năng nào đó ?

Nhóm người Thiên Hành nghi hoặc không thôi, nhưng suy nghĩ vừa hiện lên liền bị phủ định ngay, làm sao có kỹ năng nào ‘bá đạo’ như vậy.

- A a a!

Tiến Vô Song đột nhiên kêu lớn:

- Không phải là người mà!

(Ka là cầm thú =)))

Tiến Vô Song là một cung tiễn thủ thực lực không tệ, tự nhiên nhìn ra những động tác nhìn qua có vẻ đơn giản của Dương An có biết bao nhiêu khó khăn.

Nhìn thấy biểu hiện kinh ngạc của mọi người, đặc biệt là cô bé Tiến Vô Song dường như đã muốn phát điên, tuy bị ‘ép buộc’ biểu diễn ra kỹ xảo ‘nắm giữ vũ khí loại cung’, nhưng Dương An đã đáp ứng rồi thì sẽ không giữ lại, tiếp tục giải thích:

- Thân tùy ý động, ý phát ra trước. Động tác do ‘Tâm’ trực tiếp khống chế, chỉ cần ý niệm vừa ra thì ‘Tâm’ tự theo đó mà phát sinh động tác.

Dương An đem hết những gì mà Vũ Nguyệt đã nói ra, không giấu diếm chút nào cũng không giải thích gì thêm, như vậy cũng coi là hết lòng quan tâm giúp đỡ, còn lại là xem lĩnh ngộ của cô bé kia như thế nào thôi.

- Thân tùy ý động, ý phát ra trước!

Tiến Vô Song cúi đầu thì thảo đường như đang tự hỏi cái gì đó, lập tức ngẩng đầu hỏi:

- Thiên Hành đại ca giúp em với, em cũng muốn thử một lần.

- Vô Song, em đã lĩnh ngộ được?

Vũ Dương phục hồi tinh thần hỏi.

- Còn chưa ạ!

Tiến Vô Song hồn nhiên đáp:

- Tuy rằng chưa hiểu rõ lắm nhưng em muốn thử chút xíu. Có lẽ sẽ nhận ra được điều gì đó không chừng.

- Nói đúng, đôi khi nói bằng lời sẽ không hiểu, chỉ có thực hành mới có thể diễn đạt được hết.

Dương An nhìn Vô Song gật đầu, ánh mắt lộ vẻ tán thưởng.

- Tiểu Ngã nói không sai! Đôi khi càng nghĩ càng hoang mang.

Thiên Hành cũng đồng ý, nói:

- Vô Song, chuẩn bị xong chưa?

- Xong rồi ạ.

Cô bé gật gật đầu, nâng trường cung lên, tư thế đã sẵn sàng.

Những người khác cũng nhường đường, lặng lẽ nhìn Tiễn Vô Song.

“Oành ~ ”

Thiên Hành lại đập một chùy, đá vụn lại bay lên rồi nhanh chóng rơi xuống.

Nghe có vẻ chậm, thực tế lại hoàn toàn khác, cả quá trình không đến một giây đồng hồ, nhanh đến mức Tiễn Vô Song còn chưa rút tên ra bắn, đá vụn đã bay xuống đất.

Đúng vậy, Tiễn Vô Song ngay cả một mũi tên cũng chưa bắn, mọi người chỉ nhìn thấy cô bé nâng cung đứng ngơ ngác.

- A!

Một hồi lâu sau, Tiên Vô Song mới hét lên một tiếng:

- Biến thái, làm sao anh có thể là được như vậy, tập trung vào một mục tiêu còn được chứ, nhưng nếu thêm viên thứ hai thì sẽ mất tập trung vào viên thứ nhất, được viên này mất viên kia!

- Đó là do phương pháp của em sai, chưa linh hội được tinh túy của ‘Thân tùy ý động, ý phát ra trước’.

Dương An nói.

- Đúng vậy!

Lần này lên tiếng không ngờ là Diêm Diện Bao, người bình thường hay trầm mặc nhất.

- Vô Song à, em có thể đạt 4.5 mũi tên mỗi giây phần lớn nhờ vào trang bị cùng điểm cộng vào nhanh nhẹn, mà mà tiểu Ngã là nhờ vào ý thức tự thân làm chủ đạo, cảnh giới sai biệt rất lớn, em nên ngẫm kỹ câu tiểu Ngã nói trước đây.

Là người có ánh mắt lợi hại nhất, có năng lực phân tích cực mạnh, nàng một lời liền chỉ ra khuyết điểm của Tiễn Vô Song.

Trong trò chơi, trang bị và thuộc tính có vai trò rất quan trọng, nhưng có trang bị và thuộc tính cường đại không có nghĩa là cường giả chân chính. Giống như cùng sử dụng một loại súng bắn tia thì Pro ngắm theo linh cảm bao giờ cũng đạt kết quả tốt hơn các tay súng thông thường.

- Nói như vậy là em đã quá ỷ lại vào trang bị cùng thuộc tính.

Tiến Vô Song chớp chớp mắt hỏi Diện Bao.

- Em cứ thử ngẫm lại xem!

Diêm Diện Bao nói một câu rồi không tiếp tục giải thích, có nhiều điều nên do chính tự mình lý giải là tốt nhất.

- Được rồi, việc này cũng không thể xong ngay được, chúng ta nên nhìn lại chút thu hoạch hôm nay đi.

Nhìn thấy Tiễn Vô Song còn đang trầm lặng, Thiên Hành liền đứng ra phá vỡ bầu không khí ngột ngạt.

Do bị Dương An và Tiễn Vô Song ‘nháo’ một hồi, mọi người cũng thiếu chút nữa quên thu hoạch lần này.

Lần này hung hiểm lớn, bị thành viên Thiếu Gia bang vây kín nhưng cũng nhờ thế thu được hơn 10 kiện trang bị.

Vũ Hàn đem toàn bộ trang bị bày ra mặt đất nói:

- Lần này chúng ta thu hoạch được 15 kiện trang bị, trong đó có 12 kiện do đám Thiếu Gia bang kia rút ra. Cấp lam, tử, hoàng kim đều có nhưng thuộc tính bình thường, chỉ có một kiện hoàng kim giáp trụ coi như không tồi, còn lại 3 kiện do Boss rơi ra, Lam Nhị đi vắng nên không có ai giám định.

- Ha ha, lần này Báo công tử có lẽ khóc thay rửa mặt mất.

Dương An đắc ý cười, hần nhận ra kiện hoàng kim giáp trụ ‘coi như không tồi’ kia đúng là của Báo công tử.

- Trừ bỏ các trang bị này ra, Tật Liệt Phong Lang Vương còn rơi ra một viên tinh hạch thuộc tính phong hỏa* giá trị chắc chắn không thấp.

(*DG: Cái này lạ nha, Boss hệ phong lại rút ngọc thuộc tính hệ phong hỏa là sao.. Biên: lười không chịu đọc chương trước hả :-w)

Vũ Hàn lại nói:

Cuối cùng, còn có hai tấm thẻ kỳ quái, cũng không biết có tác dụng gì.

Vũ Hàn đem hai tấm thẻ ra cho mọi người xem.

Hai tấm thẻ giống nhau như đúc, cùng kích cỡ với chi phiếu trong hiện thực. Viên ngoài màu vàng, hai mặt phủ màu tím đen, mặt trên có một đồ án hình trăng lưỡi liềm màu trắng bạc, mặt dưới có đồ án hình mặt trời tỏa kim quang xán lạn, ngoài ra không có bất kỳ ký tự hay đồ án nào khác. Nhìn qua tấm thẻ có vẻ đơn giản nhưng tổng thể lại lóng lánh thần chí, giống như ẩn chứa một lực lượng nào đó.

- Cái gì đây nhỉ...

Dương An nhìn hai tấm thẻ kỳ quái lắc lắc đầu, không hiểu rõ đây là chuyện gì.

- Bảo anh bình thường rảnh rỗi thì lên diễn đàn dạo qua mà không nghe.

Vũ Dương gõ đầu vũ Hàn nói:

- Đây là thẻ thông hành Thần Chi Thí Luyện Tràng.

- Thần Chi Thí Luyện Tràng?

Vũ Hàn, Tiễn Vô Song, cùng với Dương An đồng thời hỏi, rõ ràng ba người bọn họ cũng không biết đây là cái gì.

141. Chương 140: An Bài Ổn Thỏa

oOo

Đã từng ‘Tự sát’ một lần nên Dương An luôn chăm chỉ luyện cấp, muốn dùng thời gian ngắn nhất để lên được 4x thậm chí là lên 5x. Vì vậy Dương An ít khi lên diễn đàn tìm hiểu tin tức, trừ khi cần tìm những tài liệu cần thiết, nên đối với các hoạt động mới cũng không có biết nhiều.

Đối với 3 người lười đọc tin tức, chỉ lo ‘ngây ngốc’ trong trò chơi, nhóm người Thiên Hành, Vũ Dương, Diêm Diện Bao liền cấp cho ánh mắt ‘coi thường’.

- Hay là Diện Bao tới giải thích cho 3 vị mới trên núi xuống này một chút đi!

Vũ Dương nói.

- Uhm!

Diêm Diện Bao gật đầu chậm rãi giải thích:

- Để chúc mừng số lượng người chơi đạt cấp 4x vượt qua 2 triệu đồng thời kỷ niệm Quốc Khánh, trong thời gian ba ngày từ 8 giờ tối ngày mừng 3 tháng 10 (thời gian trò chơi), nhà phát hành tổ chức hoạt động tầm bào mang tên ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’. Lúc đó liên minh Quang Minh cùng liên minh Hắc Ám sẽ liên hợp mở ra không gian Thần Chi Thí Luyện Tràng, người chơi có thẻ thông hành màu vàng này sẽ được tiến vào trong đó tầm bào.

Nghe được thông tin này, hai mắt Dương An lập tức sáng rực rỡ, thì thào:

- Thần Chi Thí Luyện Tràng, tầm bào! Lần này lại có cơ hội vợ vét rồi.

Diêm Diện Bao tiếp tục nói:

- Thẻ thông hành Thần Chi Thí Luyện Tràng có hai loại, một loại có viền ngoài màu vàng, loại kia có viền ngoài màu bạc, ba tấm màu bạc có thể hợp thành một tấm màu vàng, giống như 2 tấm chúng ta nhặt được, có thể trực tiếp tiến vào thí luyện tràng. Có điều thẻ thông hành màu vàng cũng chỉ có thể tiến vào một lần, ở trong Thần Chi Thí Luyện Tràng tử vong hoặc sẽ bị truyền tống ra ngoài, muốn tiến vào cần một thẻ thông hành màu vàng khác...

- Hai loại thẻ thông hành có thể nhặt được khi đánh chết quái vật, tất nhiên cấp độ quái vật càng cao thì xác suất rơi ra càng lớn. Chỉ là hôm nay chúng ta đã đánh nhiều như vậy cũng chỉ có con Boss này rơi ra thẻ thông hành màu vàng.

Nghe xong Diêm Diện Bao giải thích, ba người kia cũng hiểu sơ qua mọi chuyện, mà đối với các hoạt động bên trong Thần Chi Thí Luyện Tràng, Diêm Diện Bao cũng không rõ ràng, bởi vì nhà phát hành cũng không có giải thích về vấn đề này, tạo nên một cảm giác thần bí cho người chơi.

Sau khi kiểm kê thu hoạch, mọi người cũng không vội vàng chia chiến lợi phẩm, việc này phải để đến sau khi xong mọi thứ mới có thể làm.

Khôi phục xong, mọi người không rời vị trí mà tiếp tục giết quái luyện cấp.

Nơi này mới được nhóm Thiên Hành tìm ra ngày hôm nay, đây là khu vực của Tập Phong Ma Lang, là quái vật cấp 47 thuộc công kích hệ phong, công cao thủ thấp, lượng kinh nghiệm thu được cũng tương đối phong phú.

“Đinh!”

Khoảng ba giờ sau, Dương An cũng đã nhận được nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống: Chúc mừng người chơi Ngã Gia, kinh nghiệm của bạn đã đạt tới cấp 39 99%, có thể tới chỗ chức nghiệp đạo sư tiếp nhận khảo nghiệm tiến thăng 4x, qua đó có thêm được năng lực mới.

- Cuối cùng cũng đến chỗ mấu chốt để thăng kích 4x, lần này phải thông qua để sau khi tiến vào ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’ mới có cơ hội thu hoạch được nhiều bảo vật hơn.

Dương An trầm nghĩ, tương đối kích động.

Ngày đó cũng tại 4x, bị người truy sát buộc phải luyện lại nhân vật. Bây giờ, nhân vật sắp trở về cấp độ cũ, tất cả ân oán sẽ được tính toán từ đây.

- Mọi người, exp của tôi đã tới giới hạn, Thiên Hành đại ca đẩy em ra khỏi tổ đội đi.

Dương An mỉm cười với mọi người nói.

- Tiểu Ngã, kinh nghiệm của em đã đạt tới cấp 39 99% rồi sao?

Thiên Hành hỏi.

- Dạ!

Dương An gật đầu, cũng không có nói gì thêm. Kỳ thật, nếu không phải chức nghiệp ẩn tàng cần lượng exp thăng cấp gấp 1.5 bình thường, exp của hắn đã sớm đạt đỉnh.

Dương An không thể nhận thêm được ở lại đội ngũ cũng chỉ khiến cho exp tổ đội ít đi. Nhưng Sau khi rời đội ngũ, hắn cũng chưa vội rời đi, một mặt muốn nhặt thẻ thông hành, mặt khác là thời gian chưa tới. Theo kinh nghiệm lần trước, nhiệm vụ tấn cấp của Nguyệt Ảnh xạ thủ đều tiến hành vào buổi tối, đi sớm cũng vô dụng.

Thiên Hành thấy Dương An không lập tức đi làm nhiệm vụ tiến giai cũng không có hỏi thêm, sau khi đẩy hắn khỏi mọi người lại tiếp tục giết quái, Dương An ở bên cạnh hỗ trợ không chế quái.

Cuối cùng, lúc 6 giờ chiều trong trò chơi, mọi người kết thúc công việc luyện cấp. Ngoài việc Dương An lên tới cấp 39 đỉnh phong, Vũ Dương, Vũ Hàn, Tiễn Vô Song đều thăng một cấp. Thu hoạch cũng khá phong phú, trang bị, tinh hạch không ít, ngoài ra còn có hơn 10 tấm thẻ thông hành màu bạc.

Chính thức gia nhập đội ngũ, với lần chia chiến lợi phẩm này, Dương An cũng không khách khí, bày tỏ ý muốn mấy viên tinh hạch 4x cùng với viên tinh hạch phong hỏa song hệ do Tật Liệt Phong Lang Vương rút ra. Đối với trang bị rơi ra ngày hôm nay, Dương An không có hứng thú, trong thương khố cá nhân còn vài món trang bị cực phẩm đang chờ trao đổi nên hiện giờ còn không thiếu trang bị.

Kỳ thật Dương An đang nghĩ đến bạn tốt của hắn là Pháp Lỗ Dịch, triệu hoán sử dụng tinh hạch như ăn cơm, mấy viên tinh hạch này làm quà là tốt nhất.

Cuối cùng, Dương An như nguyện lấy được 1 viên tinh hạch phong hỏa song hệ, 10 viên tinh hạch 4x, thêm một tấm thẻ thông hành màu vàng và hai tấm thẻ thông hành màu bạc.

- Ba tấm màu bạc hợp thành một tấm màu vàng. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ tấn giai, hai ngày tiếp theo sẽ toàn lực đánh quái tìm thẻ thông hành.

Dương An trầm nghĩ.

- Tiểu Ngã, bây giờ em định đi nhận nhiệm vụ tấn cấp chứ, có cần bọn anh hỗ trợ gì không?

Sau khi phân phối xong, Thiên Hành hỏi Dương An.

- Đúng vậy, nếu anh cần chuẩn bị trang bị với các thứ linh tinh, có lẽ bọn em sẽ giúp được chút ít.

Vũ Dương lập tức nói theo.

- Điều là cung tiền thủ, không bằng em đem trang bị cho anh mượn trước nhé.

Cô bé Tiễn Vô Song nói.

... ..

Chứng kiến sự quan tâm của mọi người, trong lòng Dương An cũng thấy ấm áp đồng thời vui mừng vì mình không có chọn sai đồng đội. Dương An cười nói:

- Cảm ơn mọi người quan tâm, về phần trang bị tôi cũng không cần gì, một bộ hoàng kim sáo trang có lẽ cũng đủ dùng.

- Hoàng kim sáo trang 3x?

Nghe Dương An nói khiến tất cả giật mình, trang bị hoàng kim 3x đã là hiếm có, hoàng kim sáo trang lại càng không phải nói, ít nhất cũng phải giết Boss 3x mới có thể rơi ra, mà một lần cũng không có thể rơi ra hết toàn bộ.

- Ủ!

Dương An gật đầu, sau đó liền mở ra hiệu ứng của hoàng kim sáo trang. Lập tức một vầng hào quang màu vàng nhàn nhạt bao phủ toàn thân hắn. Từ đầu đến chân, phi phong, miếng lót vai (hộ khiên), bảo vệ tay (hộ thủ), bì giáp, hộ thối, một bộ 6 kiện đều toát ra quang mang màu vàng hơn nữa đều có kiểu dáng đồng nhất, hiển nhiên cùng là một bộ trang bị.

- Bộ hoàng kim sáo trang này có 6 kiện, mỗi một kiện đều có những hiệu ứng đặc thù như phản hồi sát thương, hiệu quả khống chế.... Hơn nữa khi thu thập đủ 6 kiện thì sẽ có một kỹ năng tiến kỹ tăng cường.

Hoàng kim sáo trang này đối với hắn cũng không tính là gì, nói ra đặc thù cũng không sao.

- Trời ạ! Đây quả là một bộ sáo trang mà cũng tiền thủ theo đường khống chế mơ ước. Anh tiểu Ngã, chờ sau khi anh thắng chức đem bộ hoàng kim sáo trang này tặng cho người ta nhé.

Hai mắt cô bé Tiễn Vô Song liền mở to, lắc lắc tay Dương An năn nỉ.

Tiến Vô Song đi theo đường cung tiền thủ khống chế, mà từng món trong bộ sáo trang này đều có những hiệu ứng đặc thù đúng là cầu mà không được.

- Dương nhiên là được, chờ anh tìm được trang bị thay thế sẽ đem nó tặng cho em!

Dương An cười khổ nói.

- Ah, đúng rồi!

Dương An đột nhiên nói:

- Có một việc muốn nhờ Thiên Hành đại ca giúp, em có một kiện pháp bào ám kim cho cơ giới thuật sĩ cấp 35, một kiện hoàng kim giáp trụ cấp 40 muốn đổi sang trang bị cung tiễn thủ 4x, hi vọng sau khi em thăng chức 4x, anh có thể giúp em trao đổi.

Dương An đột nhiên nhớ ra hai kiện trang bị cực phẩm còn trong rương chưa đồ, vì thế muốn nhờ Thiên Hành hỗ trợ tìm người trao đổi. Thiên Hành trước kia là thành viên cao tầng của Lam Sắc Quân Dao chiến minh, quan hệ rất rộng thích hợp với việc này, hơn nữa Dương An thấy nhân cách của anh ta không tệ, cũng không phải lo lắng nhiều.

- Được thôi, chờ em lên 4x xong, đem yêu cầu về loại hình trang bị nói cho anh, anh sẽ kêu Lam Nhị nói một chút trong chiến minh, nếu thuộc tính trang bị của em là cực phẩm, hẳn sẽ có nhiều người trong chiến minh muốn trao đổi.

Thiên Hành nói, cũng không có quan tâm đến lai lịch của trang bị.

- Vậy cảm ơn anh trước. lát nữa về thành em đưa thuộc tính hai trang bị cho anh.

- Được rồi, mọi người trở về thành nào!

Thiên Hành lớn tiếng nói, sau đó liền lấy ra Hồi Thành Quyển Trục.

Quang ảnh chuyển động, một hàng sáu người về tới Bạch Vân thành.

- Ngày hôm nay như vậy thôi, không có gì thay đổi thì mai chúng ta lại tiếp tục, nếu ai có chuyện gì nhấn lại cho anh một câu.

Sửa sang lại mọi thứ, Thiên Hành nói theo lệ.

Tất cả mọi người không có ý kiến gì, tìm địa phương vắng vẻ lựa chọn chỉ có Dương An là không...

Tuy rằng đã đến thời gian mọi khi, nhưng Dương An còn không có lập tức

Dương An tới gặp quản lý thương khố, mở ra rương chứa đồ, sau đó đem thuộc tính của ám kim Động Luân Cơ Giới Thuật Sĩ Chi Bào cấp 35 cùng hoàng kim Thiên Lực Chiến Khải cấp 40 gửi cho Thiên Hành.

Xong việc, Dương An liền tới truyền tống trận ở trung ương Bạch Vân Thành. Bạch quang chớp động, thân ảnh Dương An liền biến mất.

Qua hai lần truyền tống, Dương An cũng đã đi tới Lạc Nguyệt trấn quen thuộc, cũng là địa phương chuyển chức ngày đó.

Dương An định nhân dịp trời chưa tối, tìm chỗ gần 'Áo Phong sơn lĩnh' của Vũ Nguyệt để sau khi có thể trực tiếp đi gặp Vũ Nguyệt để nhận nhiệm vụ tấn giai, tiết kiệm được chút ít thời gian.

Tất cả đã thu xếp xong, chỉ còn chờ màn đêm buông xuống.

142. Chương 141: Quốc Khánh*

oOo

(*Ngẫu nhiên nhỉ, mai cũng là Quốc Khánh :)))

- Anh, hôm nay là ngày đầu tiên nghỉ Quốc Khánh, có tiết mục gì không?

Nhìn thấy Dương An xuống lầu, Dương Lâm đang chuẩn bị bữa sáng trong bếp lên tiếng hỏi, mặc dù là ngày nghỉ, cô vẫn chuẩn bị bữa sáng đúng giờ cho cả nhà, đây là thành quả giáo dục từ nhỏ của cha mẹ Dương An.

- Làm gì có tiết mục nào, còn có một nhiệm vụ trọng yếu trong trò chơi, một lát nữa anh phải lần nữa, hôm nay em làm cơm đấy nha.

Dương An nói.

Hoạt động “Thần Chi Thí Luyện Tràng” sắp mở ra, hần muốn nhanh chóng thăng cấp 4x, thực lực sẽ tăng mạnh, đến lúc đó cơ hội đạt được bảo vật ở Thần Chi Thí Luyện Tràng sẽ lớn hơn.

- Hứ, hôm nay em muốn đi dạo phố với bạn đó!

Dương Lâm có chút bất mãn nói :

- Trò chơi kia hay đến vậy sao, làm cho anh ngày đêm mê muội.

- Đây không phải là vấn đề chơi hay không!

Dương An cầm một cốc nước lớn uống, nghiêm túc nói:

- Phí sinh hoạt trong nhà mình và chi phí cho em đều dựa vào trò chơi này.

Dương Lâm vốn thông minh, liền hiểu được ý tứ của anh trai, nói:

- Anh cả ngày cả đêm đều ở trong trò chơi, có mệt mỏi quá không, hay là em không học đại học nữa, ra đi làm sớm một chút! Hơn nữa em nghe người ta nói, chơi game đều tốn nhiều tiền, chưa nghe có người kiếm được tiền trong game cả.

Nghe em gái nói không học nữa, Dương An lập tức nhăn mặt, nhẹ nhàng vỗ đầu cô, nói:

- Việc này cho dù em muốn cũng không được, cho dù vất vả anh cũng sẽ lo cho em tới nơi tới chốn, huống chi anh cũng không mệt nhọc gì, vừa có thể chơi trò chơi, vừa có thể kiếm tiền, những tên kia làm sao có thể so sánh với anh mày, anh chính là cao thủ trong cao thủ đó.

- Anh chém gió kinh thiệt, cao thủ trong cao thủ!

Dương Lâm cười cười quay sang chỗ khác, bởi vì lúc này hai mắt của cô đã rơm rớm nước mắt.

Tuy là rơi lệ, nhưng cũng là vui mừng!

Từ nhỏ nàng đã biết mình không phải con ruột của gia đình, có điều bất luận là người cha đã qua đời, hay mẹ, chị, Dương An đều đối xử với cô như ruột thịt. Có thể lớn lên trong một gia đình như vậy, đối với một cô nhi như cô thật là tam sinh hữu hạnh.

(Dịch: tam sinh hữu hạnh, theo mấy cụ nhà ta nghĩa là: phúc tổ ba đời mới tu được chuyện tốt như vậy...)

- Cứ như vậy đi, ngày hôm nay em nhận làm cơm đó.

Nói xong, Dương An buông cốc xuống, liền muốn đi thể dục buổi sáng.

Nhưng vừa mới bước đi, liền ngừng lại, nói với Dương Lâm:

- Ngày hôm nay làm em không thể đi dạo phố với bạn, vậy tối nay em cứ mời bạn tới nhà chúng ta, tổ chức tiệc, cứ như vậy đi, lát nữa anh về sẽ đưa cho em thêm ít tiền.

Nói xong, Dương An liền đi ra ngoài, Dương Lâm ngay cả thời gian phản đối cũng không có.

Dương An làm như vậy là có mục đích, trước kia hần đi làm bên ngoài hơn hai năm, cũng không kiếm được bao nhiêu tiền, mà mẹ lại lớn tuổi, miễn cưỡng làm ít việc vặt, gia cảnh cũng không giàu có, nên Dương Lâm rất ít khi mời bạn về nhà chơi, chính là sợ tốn tiền. Dương An cũng trải qua thời tuổi trẻ, cũng hiểu rõ tâm lý em gái, thanh niên ai chả có sĩ diện, cho nên hần muốn mượn cơ hội này làm cho em gái hài lòng.

- Hô! Thật là thoải mái!

Sau khi chạy hai vòng, Dương An cảm thấy tinh thần sảng khoái hẳn ra.

Về đến nhà, bữa sáng đã chuẩn bị tốt, mẹ cũng đã trở về, cả nhà liền ngồi cùng một chỗ ăn điểm tâm.

- Năm nay mẹ cũng đã năm mươi bảy tuổi rồi, hay là nghỉ công việc hiện tại đi, con bây giờ thu nhập cũng không ít, phí dụng gia đình cũng không cần quá lo lắng.

Dương An vừa ăn cháo vừa nói. Hiện tại một ngày hẩn thu hoạch trong trò chơi nếu đổi thành nhân dân tệ cũng mấy ngàn đồng, so với tiền lương một tháng của mẹ cao hơn nhiều, cũng nên để mẹ nghỉ ngơi.

- Mẹ làm đã vài chục năm, cũng đã quen rồi, đột nhiên nghỉ lại thấy khổ hơn.

Mẹ Dương An thản nhiên nói, bà tự nhiên hiểu được sự hiểu thuận của con cái:

- Đúng rồi, anh cũng biết tôi đã năm mươi bảy rồi ah, còn không lo cưới vợ đi, sinh cho bà già này một đứa cháu. Anh muốn tôi nghỉ việc cũng được, mau tìm vợ sinh con đi, tôi liền nghỉ việc ngay.

(Dịch: FA thì lấy gì mà có con,

- Sax!

Nói đến chuyện này, Dương An liền im lặng không nói.

- Đúng vậy, anh! Em thấy chị Tử Lăng là thích hợp nhất, anh cưới chị ấy đi!

Dương Lâm lập tức trợ giúp:

-Tối qua anh không phải hẹn hò cùng chị ấy sao, có tiến triển gì không?

- Con nít con nôi đừng có nhiều chuyện!

Dương An vỗ đầu Dương Lâm nói.

- Hứ!

Dương Lâm hếch cái mũi, biểu thị sự bất mãn.

- Đúng rồi anh, làm tiệc nướng cần mua rất nhiều đồ, em một người làm không nổi, không bằng anh gọi điện nhờ chị Tử Lăng đến giúp đi

Dương Lâm nhân châu xoay chuyển, không biết đang nghĩ “gian kế” gì.

(Dịch: con em nhieu chuyện v~, xin lỗi số anh quá đen xD)

- Thích thì mi làm đi!

Nghe nói mời Tử Lăng sang, Dương An liền cảm thấy có chút không tự nhiên, mỗi khi nhớ lại trước kia mình cự tuyệt người ta, hẩn liền cảm thấy áy náy và xấu hổ.

- Tốt!

Dương Lâm mỉm cười, liền cầm lấy di động Dương An gọi tới.

Điện thoại kết nối rất nhanh, Dương Lâm liền nói:

- Alo, có phải chị Tử Lăng không, em là Dương Lâm, sớm như vậy không làm phiền chị chứ.

- Uh, Dương Lâm ah! Sớm thế đã gọi điện, có chuyện gì không?

Bên đầu kia điện thoại, Mạnh Tử Lăng còn ngái ngủ, nói.

- Ah, em cũng không có chuyện gì cả, chỉ là anh của em tìm chị có việc!

Dương Lâm thản nhiên nói, sau đó đem di động đưa cho Dương An, mặt tươi cười lộ ra bộ dáng gian kế đã được thực hiện.

- Cái con khỉ này!

Dương An biết đã bị em gái lừa tình, có điều đã lỡ gọi điện, liền không có biện pháp gì.

Dương An trừng mắt nhìn cô em gái này một cái, sau đó nhận lấy điện thoại, nói:

- Xin lỗi đã đánh thức cậu, Tử Lăng.

- Không có việc gì, thực ra tớ cũng định rời giường, cậu tìm tớ có việc sao?

Vừa nghe tiếng của Dương An, Mạnh Tử Lăng liền phấn chấn tinh thần, nghĩ thầm hẳn gọi điện sớm như vậy nhất định là có chuyện.

- Uh, cũng không có gì, tối nay nhà mình tổ chức một tiệc nướng, tớ lại bận chút việc, không biết cậu có thể qua giúp được không, đi mua đồ cũng với Dương Lâm?

Dương An có chút xấu hổ nói. Tuy rằng quan hệ với Tử Lăng dần khôi phục, nhưng kỳ nghỉ Quốc Khánh còn muốn người ta giúp, như vậy thật không tốt lắm.

- Được, hôm nay tớ cũng không có việc gì, một lát nữa tớ sang!

Mạnh Tử Lăng không chút nghỉ ngơi đáp ứng.

Dương An cảm thấy ngại khi nhờ người khác giúp, nhưng trong lòng Tử Lăng lại cho rằng, Dương An coi cô như người một nhà nên mới nhờ giúp đỡ.

- Uh, làm phiền cậu rồi!

Dương An nói.

Đầu bên kia điện thoại, Mạnh Tử Lăng cười, nói:

- Không sao, ngày hôm qua không phải cậu đã giúp tớ đó sao? Lát nữa gặp nhau!

- Được, lát nữa gặp!

Dương An trả lời, sau đó liền cúp điện thoại.

143. Chương 142: Ba Sự Lựa Chọn

oOo

Vấn đề nhân sinh đại sự bị mẹ và em gái thúc giục, Dương An vừa bất đắc dĩ, vừa phiền, sau khi ăn xong nói một tiếng không cần gọi hẳn ăn trưa, liền trở lại phòng.

Đội mũ trò chơi lên, Dương An không lập tức mà vào trang chủ “Phong Vân”. Vừa vào liền thấy ngay hoạt động “Thần Chi Thí Luyện Tràng” đang rầm rộ trên trang chủ.

Dương An không nhìn những mục khác, trực tiếp vào phần giới thiệu hoạt động, tuy đã nghe Diêm Điện Bao giải thích qua, nhưng hẳn muốn tìm hiểu kỹ lại một lần nữa.

Trải qua tìm hiểu nghiêm túc, Dương An có chút hiểu biết về hoạt động “Thần Chi Thí Luyện Tràng” này.

Thần Chi Thí Luyện Tràng là địa phương mà tu luyện giả thời viễn cổ tiến hành khảo nghiệm tấn giai. Truyền thuyết năm đó, Thần Vương Phổ Nhĩ Đốn sáng tạo ra “Phong Vân đại lục” trước khi rời đi đã mở ra một không gian thần bí. Trước “Phản Loạn Chi Chiến”, hội đồng Trưởng Lão tối cao thay thần vương nắm giữ quyền hạn mở ra “Thần Chi Thí Luyện Tràng”, mỗi một ngàn năm mở ra một lần, tu luyện giả tiến vào trong đó trải qua khảo nghiệm, đạt được lực lượng cường đại hơn.

Tuy nhiên, “Phản Loạn Chi Chiến” bạo phát, khiến cho Hội đồng Trưởng lão tối cao do đại biểu các tộc tạo thành bị phân liệt, cuối cùng chia làm hai đại liên minh đối lập Quang Minh và Hắc Ám. Từ đó về sau, hơn vạn năm, Thần Chi Thí Luyện Tràng cũng chưa từng mở ra.

Một vạn năm sau “Phản Loạn Chi Chiến”, hai đại liên minh Quang Minh và Hắc Ám lần đầu hợp tác, lúc nhật nguyệt đồng tể*, song phương liền hợp lực mở ra thông đạo giữa Phong Vân đại lục và Thần Chi Thí Luyện Tràng. Người chơi hai phe liên minh Quang minh và Hắc Ám có thể dùng tám thẻ thông hành màu vàng tiến vào trong đó, kỳ hạn là ba ngày.

(*nhật nguyệt đồng tể: mặt trời và mặt trăng giao nhau cùng chiếu sáng, sẽ rõ hơn ở chương cụ thể)

Dĩ nhiên, nếu mất mạng trong Thần Chi Thí Luyện Tràng sẽ bị tự động truyền tống về đại lục Phong Vân, muốn tiến vào lần nữa lại phải tiêu hao thẻ thông hành.

Ngoại trừ một ít lịch sử, nhà phát hành trò chơi cũng không đưa ra nhiều tin tức hữu ích về Thần Chi Thí Luyện Tràng, chỉ nói là từ ngoài vào trong Thần Chi Thí Luyện Tràng chia làm mười sáu tầng, càng vào sâu càng nguy hiểm, có điều càng đi vào trong, bảo vật đạt được càng trân quý, cao cấp.

Dương An cẩn thận xem xét từng mục một, không bỏ sót một điểm nào, tuy nhiên thu hoạch không lớn. Vì tính thần bí của hoạt động lần này, nhà phát hành sẽ không công bố nhiều tư liệu cho người chơi.

Ở phần cuối cùng giới thiệu về Thần Chi Thí Luyện Tràng, nhà phát hành còn tuyên bố một tin tức khá trọng yếu. Thời điểm mở ra hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng, đồng thời mở ra hệ thống sủng vật mới. Người chơi có thể mua sủng vật tại cửa hàng các đại thành thị, hoặc giết quái rơi ra trứng sủng vật để tự ấp nở ra một con sủng vật.

Đối với hệ thống sủng vật, nhà phát hành cũng không giới thiệu nhiều, chỉ đưa ra một câu “Xin người chơi tự tìm tòi”.

Nên tìm hiểu đều đã tìm hiểu, không thể tìm hiểu nhà phát hành cũng không công bố, Dương An liền rời khỏi trang chủ, tiến vào trò chơi.

Trước mặt tối sầm rồi sáng lên, thân ảnh Dương An liền xuất hiện trong trò chơi.

Lúc này trong trò chơi đã là buổi tối, chung quanh một mảnh hắc ám, đưa tay không thấy được năm ngón tay, nhìn lên trên chỉ thấy một vầng trăng rằm treo trên không trung, thiên không một mảnh đầy sao nhấp nháy.

(Dịch: chỗ này tg miêu tả chả hợp lý, có trăng, có sao, mà bảo tối đen, không thấy dc ngón tay :3)

Dương An lập tức mở ra năng lực nhìn ban đêm, cảnh vật phạm vi trăm mét nhìn không sót một cái nào.

Trước lúc bầu trời tối đen, Dương An đã chạy tới Áo Phong sơn linh, chỉ cần leo lên núi liền có thể tìm được “Vũ Nguyệt”, nhận nhiệm vụ khảo nghiệm thăng chức 4x, như vậy vừa an toàn lại tiết kiệm không ít thời gian.

Vừa leo núi, Dương An vừa pm “Tế Vũ”, nói cho nàng biết mình nhận nhiệm vụ này, nên đêm nay không thể hành động cùng nàng.

Không tới nửa phút, Dương An liền nhận được tin nhắn phản hồi có chút oán giận của Tế Vũ, rơi vào đường cùng Dương An chỉ có thể liên tục nhận lỗi.

Qua vài phút, Dương An quen thuộc leo đến phía trước mấy tảng đá lớn trên đỉnh Áo Phong sơn linh, một vị trung niên nhân quen thuộc ngồi trên tảng đá, nhìn về phương Bắc xa xăm. Trung niên nhân nhìn có vẻ cô đơn này chính là “Lão sư” của Dương An, thần cấp Nguyệt Ảnh xạ thủ “Vũ Nguyệt”.

Dưới sự trợ giúp của Dương An, khúc mắc vạn năm của Vũ Nguyệt đã được giải khai, tuy rằng mỗi đêm Vũ Nguyệt đều nhìn về Vong Giả mộ địa phương bắc, nhưng trong đôi mắt, áy náy và hổ thẹn đã biến mất.

- Ra mắt lão sư!

Dương An cung kính hướng Vũ Nguyệt vấn an.

Vũ Nguyệt xoay đầu lại, nhìn thấy Dương An mỉm cười, nói:

- Con đã đến rồi, rất không tồi, nhanh như vậy mà đã tiến bộ lớn đến thế.

- Đa tạ lão sư tán thưởng, đồ nhi tới nhận khảo nghiệm thăng chức 4x.

Dương An thần nhiên nói.

- Mặc dù con tiến bộ rất nhanh, nhưng tuyệt đối không được tự cao tự đại, con còn cách hai chữ “Cường giả” xa lắm, một khi buông thả, thậm chí vĩnh viễn không thể trở thành cường giả, điểm này con nhất định phải nhớ kĩ.

Vũ Nguyệt có chút nghiêm túc nói, bắt quả trên mặt vẫn mỉm cười như cũ, giống như nhìn thấy đệ tử đắc ý của mình, miệng cứng lòng mềm.

- Đồ nhi nhất định nhớ kĩ giáo huấn của lão sư.

Dương An cung kính nói, mặc dù Vũ Nguyệt chỉ là một NPC trò chơi tạo ra, nhưng Dương An thật sự đối đãi như sư phụ thông thường của mình.

- Giải!

Vũ Nguyệt vui mừng gật đầu nói:

- Mục đích lần này của con ta đã biết, xem ra con đã chuẩn bị kỹ, ta cũng không nói thêm gì nữa.
- Khảo nghiệm tấn cấp lần này cùng lần trước có chút khác biệt, có ba khảo nghiệm độ khó bất đồng cho con lựa chọn, đương nhiên, khảo nghiệm độ khó khác nhau, thu hoạch sau khi hoàn thành cũng khác nhau, con chọn đi.

Vũ Nguyệt nói.

Nghe thấy khảo nghiệm tấn cấp lần thứ hai có tới ba lựa chọn độ khó khác nhau, Dương An cảm thấy nghi hoặc, thầm nghĩ:

- Chưa từng nghe nói qua nhiệm vụ tấn cấp có lựa chọn, lúc trước mình tiếp nhận nhiệm vụ thăng chức 4x chỉ có một cái, hoàn thành liền lên cấp, không hoàn thành là thất bại, chẳng lẽ đây là chỗ khác biệt giữa chức nghiệp ẩn tàng và chức nghiệp thông thường?

Dương An không trả lời ngay, mà cẩn thận hỏi:

- Xin hỏi lão sư, có thể tiết lộ một chút nội dung cụ thể ba cái khảo nghiệm độ khó khác nhau này không? Hẳn cũng biết rõ đạo lý khó khăn càng cao thì phần thưởng càng lớn, nhưng chính mình phải có năng lực vượt qua mới được, nếu không thể thăng chức 4x, tất cả đều là phù vân, tìm hiểu rõ ràng nội dung nhiệm vụ rồi lựa chọn mới là chính xác nhất.

- Uhm, không có quyết định vội vàng, không tồi!

Vũ Nguyệt gật đầu, có chút vui mừng, nói:

- Nội dung khảo nghiệm lần này có thể nói trước cho con biết, để con lựa chọn đi.
- Khảo nghiệm độ khó thấp nhất là muốn con trong thời gian giới hạn một mình giết chết một con Boss vong linh cấp 39, độ khó trung cấp là một mình giết chết một con Boss vong linh cấp 47 trong thời gian quy định, còn độ khó cao nhất, đồng dạng trong thời gian giới hạn, một mình giết chết một con Boss vong linh cấp 47 và 10 tên mạo hiểm giả liên minh Hắc Ám, vượt quá thời gian quy định hoặc tử vong trong quá trình khảo nghiệm đều là thất bại.

Vũ Nguyệt nói ra từng cái nhiệm vụ khác nhau.

144. Chương 143: Âm Linh Đại Tế Tự

oOo

- Ba lựa chọn, ba khảo nghiệm cao trung thấp khó khăn bất đồng...

Nghe Vũ Nguyệt nói xong, Dương An tinh tế phân tích:

- Khó khăn ít nhất là giết một con Vong Linh cấp 39, lấy thực lực của mình hiện tại cộng thêm thuộc tính nhìn ban đêm, hẳn có thể dễ dàng thông qua. Về phần đại Boss vong linh cấp 47 thì khó nói, tuy rằng Nguyệt Ảnh xạ thủ trời sinh khắc chế sinh vật Vong Linh hệ, nhưng 3x cùng 4x chênh lệch rất lớn, cho dù có cơ hội cũng khá mạo hiểm.

Nhìn thấy Dương An cúi đầu tự hỏi, Vũ Nguyệt cũng không có thúc giục, lẳng lặng chờ hắn hồi đáp.

- Nên chọn cái nào đây, độ khó thấp xác suất thành công rất lớn, nhưng phần thưởng cũng kém cỏi nhất, còn khó khăn cao, xác suất thành công lại quá nhỏ.

Dương An do dự.

Nhưng ngay lúc này, Dương An lại nhớ tới đoạn giới thiệu của nhà phát hành về lịch sử Thần Chi Thí Luyện Tràng, lập tức ngộ ra nhiều điều.

- Cái gọi là tấn giai khảo nghiệm kỳ thật chính là một lần khiêu chiến bản thân, cơ hội để đột phá cực hạn chứ không phải đơn thuần vì phần thưởng cùng tiến cấp. Tuy rằng cơ hội xa vời, nhưng nếu đã có dù chỉ một tia hi vọng thì cũng nên dũng cảm thử xem đi.

Dương An gần như thấy con đường trước mắt rộng mở.

- Khảo nghiệm trung cấp và cao cấp đều là giết một con đại Vong Linh cấp 47, nhưng cao cấp còn có thêm phải giết được 10 người phe đối địch, khó khăn không hơn kém bao nhiêu, chẳng thà chọn luôn cao cấp nhất đi!

- Sao, quyết định được chưa?

Vũ Nguyệt chứng kiến ánh mắt trong suốt của Dương An, biết hắn đã nghĩ thông.

- Vâng!

Dương An gật gật đầu, nói:

- Lão sư, con chọn khảo nghiệm cấp cao nhất.

- Chắc chắn rồi chứ? Khảo nghiệm cao nhất sẽ không đơn giản như con nghĩ đâu.

Vũ Nguyệt lại hỏi.

- Con đã nghĩ thông suốt, chọn khảo nghiệm khó nhất chính là muốn khiêu chiến đột phá cực hạn, cho dù là thất bại, cũng có thể rút ra bài học, tìm được chỗ thiếu sót của mình.

Dương An khẳng định đáp.

- Tốt lắm, tốt lắm! Hay cho một cái đột phá cực hạn!

Vũ Nguyệt tán thưởng gật gật đầu.

Lúc này, Dương An cũng nhận được nhắc nhở của hệ thống...

Hệ thống: người chơi Ngả Gia đã nhận nhiệm vụ tấn giai 4x, trong nhiệm vụ có hai phần, phần thứ nhất là trước bình minh đánh chết đại Boss vong linh cấp 47 Âm Linh Đại Tế Tự, nếu trước bình minh trước không thể hoàn thành nhiệm vụ thất bại. Sau khi hoàn thành phần thứ nhất, phải ở trước khi trời tối ngày tiếp theo đánh chết 10 người chơi thuộc liên minh Hắc Ám. Quá thời gian hoặc tử vong nhiệm vụ cũng sẽ thất bại.

- Thời gian nhiệm vụ là một ngày một đêm, hẳn là đủ rồi. Mấu chốt có lẽ ở phần thứ nhất.

Dương An nghĩ thầm.

Dương An cho rằng lấy thực lực hắn bây giờ chặn giết 10 người chơi đối địch hẳn không thành vấn đề, nhưng mà hắn không biết là phần thứ hai mới là hung hiểm nhất...

Đánh chết người chơi đối địch nhất định phải muốn đi vào chiến trường Chính Tà, nhưng điều kiện tiến vào chiến trường Chính Tà là đạt tới 4x, bất quá Dương An cũng không lo lắng chuyện này, Vũ Nguyệt đã đưa ra khảo nghiệm như thế tự nhiên sẽ có cách.

- Tốt lắm, nếu con đã lựa chọn xong thì giờ ta sẽ đưa con đến địa điểm nhiệm vụ.

Nói xong, Vũ Nguyệt cúi người nhặt mấy viên đá nhỏ ném về bãi đất trống trước mặt.

Nhìn như Vũ Nguyệt tiện tay ném ra, nhưng khi hơn mười viên đá nhỏ rơi xuống đất, lại thần kỳ hình thành một vòng tròn đường kính hai thước. Lập tức, hai tay Vũ Nguyệt nhanh chóng kết thành từng pháp quyết huyền ảo, mà mấy viên đá nhỏ kia cũng đồng thời sáng lên tạo thành một pháp trận huyền ảo khó hiểu, mặt trên lấp lóe hào quang xanh nhạt, như là màu trời xanh.

- Vào đi thôi, truyền tống trận này sẽ đem con tới chiến trường Chính Tà, con phải nhớ kỹ, quá trình nhiệm vụ không thể rời khỏi chiến trường Chính Tà, bằng không sẽ không thể quay lại.

Vũ Nguyệt từ tốn nói, sau đó lại đưa cho Dương An một quyển trục.

- Khi hoàn thành nhiệm vụ mở quyển trục này ra là con sẽ có thể quay về.

- Con hiểu rồi!

Dương An thần nhiên nói, sau đó bước vào truyền tống trận.

Quang ảnh thay đổi, thân ảnh Dương An xuất hiện lại trong một địa phương cực kỳ xa lạ.

Dương An ngay lập tức mở ra kỹ năng Tiềm Ảnh ẩn thân, chiến trường Chính Tà khác xa chỗ bình thường, tùy thời đều có thể xuất hiện nguy hiểm, Dương An không dám có chút khinh thường nào.

Hệ thống: bạn đã tiến vào chiến trường Chính Tà, bởi vì dùng phương pháp đặc thù tiến vào, nên một khi rời đi, trước khi đạt 4x không thể tự tiện quay lại.

Hệ thống nhắc nhở cùng Vũ Nguyệt nói giống nhau, Dương An cũng hiểu được đây là muốn mình một lòng hoàn thành nhiệm vụ, không cho phép thoát ra ngoài làm chuyện khác. Đây cũng chính là phòng Dương An trong quá trình mà chơi cheat.

Cùng lúc đó, Dương An cũng từ hệ thống nhận được một tấm bản đồ khá chi tiết của chiến trường Chính Tà. Trên bản đồ miêu tả toàn bộ phân bố địa hình lộ tuyến nơi này, còn kỹ càng hơn bản đồ thông thường nhiều lắm. Thường thì khi 4x tiến vào lần đầu, hệ thống chỉ cho một bản đồ tổng thể, còn chi tiết phải do người chơi tự khám phá.

- Chắc do đây là nhiệm vụ tấn giai đi, có bản đồ này, phần nhiệm vụ thứ hai sẽ thuận tiện hơn nhiều.

Dương An nghĩ thầm.

Nhìn bản đồ hệ thống, mặt trên biểu thị một chấm đỏ, đây chính là vị trí mục tiêu 'Ám Linh Đại Tế Tự'.

- Tọa độ Ám Linh Đại Tế Tự không xa đây lắm, dò xét trước đã!

Vẫn trong Tiềm Ảnh, Dương An cẩn thận dò xét mục tiêu.

Dương An trước kia cũng không thích cùng người chiến đấu, chỉ là một người mải miết nghiên cứu kỹ năng, bởi vậy hồi chơi bằng khổng dù đã thăng lên 4x cũng mới vào chiến trường Chính Tà một lần cho biết, hơn nữa chỉ lang thang bên ngoài cười ngửa xem hoa rồi chuồn.

Bất quá hung danh của chiến trường Chính Tà, Dương An cũng có tìm hiểu.

Chiến trường Chính Tà rộng lớn khôn cùng, quái có muôn hình vạn trạng, quái phổ thông cấp thấp nhất đều ngoài 5x, đại tiểu càng là vô số, thực lực hơi kém chút mà đi bừa sẽ bị quái vật cắn nuốt. Chẳng qua nếu có thực lực thì nơi này đúng là chỗ thích hợp nhất để săn Boss.

Nhưng mà nguy hiểm lớn nhất khi tiến vào chiến trường Chính Tà không phải là quái vật cường hãn hung tàn tùy thời tùy chỗ xuất hiện, mà là người chơi phe địch luôn có thể bất ngờ hiện sau lưng cho người một đao.

Người chơi tiến vào chiến trường Chính Tà không thể có một khắc thả lỏng, nếu không có lẽ một giây sau, một chùy thủ sẽ đâm vào vị trí trí mạng sau lưng hẳn.

Bất quá bây giờ là ban đêm, xác suất gặp người chơi đối địch cũng không lớn.

Đương nhiên, Dương An cũng không có thả lỏng, luôn luôn bảo trì cảnh giác cao độ.

Có Lý Nhĩ Tư chi nhãn dò xét, cùng với năng lực nhìn ban đêm đỉnh cấp, tuy rằng chiến trường Chính Tà quái vật phân bố dày đặc hơn chỗ khác, nhưng Dương An vẫn có thể không hao tổn một cọng lông mò tới vị trí mục tiêu.

Lúc này, Dương An đã nhìn thấy mục tiêu cách đó hơn mười mét, đại Boss vong linh cấp 47 - Ám Linh Đại Tế Tự.

145. Chương 144: Bay Vọt

oOo

- Nơi này chính là Nguyệt Nha linh!

Dương An xác nhận lại bản đồ hệ thống thông báo nhiệm vụ lần này đang ở phụ cận.

Không biết bên trong có nguy hiểm gì nên Dương An cũng không có lập tức tiến lên, giấu mình trên cây đại thụ sau đó cẩn thận thả ra Lý Nhĩ Tư chi nhãn ra ngoài dò xét.

Nguyệt Nha linh tên như ý nghĩa, địa hình như một vầng trăng lưỡi liềm dán trên mặt đất, kéo dài trên bảy trăm mét, nhìn từ xa trông như đôi bàn tay to lớn mở rộng ôm lấy hư không. Bất quá nếu nói đây là “Linh” (dãy núi) cũng chẳng bằng nói nó càng giống một khối nham thạch lớn, ở giữa chỗ cao nhất cũng chỉ khoảng một trăm sáu mươi mét, hai đầu dốc thoải. Địa hình như vậy khiến nơi này trọc lốc không có cây cỏ, trải một lớp trắng vàng sừng sững dưới bầu trời đêm nhìn càng huyền ảo âm đạm.

Vòng vào một hồi, cuối cùng Lý Nhĩ Tư chi nhãn cũng tìm thấy mục tiêu, đại vong linh cấp 47 Âm Linh Đại Tế Tự.

Âm Linh Đại Tế Tự khoác một kiện pháp bào màu xám tro bao trùm cả thân mình, chỉ thấy vị trí hai con mắt thỉnh thoảng lại lấp lóe hai luồng hồng quang rực như máu, quanh thân sương đen lượn lờ, thoạt nhìn giống như thân thể nó không tồn tại, cả người như phiêu hốt bất định.

Âm Linh Đại Tế Tự lượn lờ giữa không trung, bên cạnh còn có ba Khô Lâu Kị Sĩ to lớn, toàn thân mang trọng giáp xám đen, tay cầm thương dài màu tối, toàn thân toát ra khí tức hung lệ đáng sợ.

Dương An nghĩ thầm:

- Chắc ba con này là hộ vệ!

Nguyệt Độc!

Thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, Dương An hướng về ba con hộ vệ thi triển kỹ năng Nguyệt Độc.

Âm Linh Kỵ Tương: Boss cấp 45, vong linh sinh vật, là hộ vệ của Âm Linh Đại Tế Tự, am hiểu Hắc Âm Trùng Phong công kích, lực công kích rất mạnh.

- Phiền toái rồi! Một đại cấp 47, ba con 45 có lực công kích mạnh, mà cả bốn quái vật nhất định có thù hận đây chuyền, mình tấn công một con sẽ khiến cả đám xông qua, đừng nói mình chỉ có một người, cho dù là một (tổ) 20 người cấp 4x cũng chưa chắc đánh lại!

Nghĩ đến đây Dương An liền thấy đau đầu, cũng nghi ngờ sự lựa chọn của mình

- Bình tĩnh, bình tĩnh!

Dương An cố gắng kìm nén tư tưởng tiêu cực của mình, Vũ Nguyệt đã nói thời điểm càng nguy hiểm càng cần bình tĩnh.

- Nếu trò chơi có thể thiết kế ra nhiệm vụ như vậy thì chắc chắn có cách hoàn thành, mình đã bỏ qua điều gì rồi...

Dương An ép mình bình tĩnh để suy nghĩ, có đôi khi làm nhiệm vụ không nhất thiết phải cậy sức mạnh, vừa tự hỏi vừa thả Lý Nhĩ Tư chi nhãn cẩn thận dò xét tình huống chung quanh.

- May là trong phạm vi mấy trăm mét quanh đây không có quái vật khác nếu không càng phiền phức.

Dương An thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn cẩn thận tế dò xét tình huống phụ cận.

Tuy rằng tin tức này xem như là tin tốt nhưng làm thế nào xử lý ba con hộ vệ Dương an một tí đầu mối cũng không có, nhưng hấn cũng không sốt ruột, tiếp tục cẩn thận dò xét và tự hỏi, cơ hội chỉ có một lần, nếu ngoài ý muốn mà tử vong sẽ thất bại.

- Hiện tại phiên toái nhất là ba con Âm Linh Kỳ Tương, một con còn dễ đối phó nhưng ba con cùng lên thì một chiêu Trùng Phong thôi cũng đủ giết chết mình, hơn nữa mạnh mẽ đẩy lùi của Đại Lực Thần thủ sáo cũng không có tác dụng với quái vật loại này.

Dương An cau mày nghĩ ngợi vẫn không nghĩ ra biện pháp khả thi.

- Đây mới chỉ là khảo nghiệm đầu tiên của Vũ Nguyệt, nơi này chắc là phải có cái gì kì quặc. Khoan! Chẳng lẽ liên quan đến Nguyệt Nha lĩnh này...

Đột ngột hai mắt Dương An sáng lên, Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn lập tức bay lên cao mấy trăm mét quan sát địa hình Nguyệt Nha Lĩnh.

- Nguyệt Nha lĩnh này dạng trăng lưỡi liềm, lại như đôi bàn tay to lớn giơ cao ôm lấy hư không, mà vị trí Âm Linh Đại Tế Tự lại ngay sát vách núi Nguyệt Nha lĩnh, như vậy có thể lên Nguyệt Nha lĩnh tập kích từ trên cao, tầm bắn của mình chắc đủ dùng.

Dương An tâm tình buông lỏng, tựa hồ thấy được hi vọng:

- Ha ha, hóa ra mình nghĩ sai đường, đi vào ngõ cụt, nhiệm vụ này chỉ là ám sát Âm Linh Đại Tế Tự, mình lo đến ba con hộ vệ kia làm gì nhỉ.

Vén hết mây mù, Dương An suy nghĩ cũng rõ ràng hơn.

Nghĩ thông suốt, hần nhìn nhận sự vật có chỗ bất đồng.

- Hai bên Nguyệt Nha lĩnh khá thấp, chỉ cao khoảng hơn mười mét, tuy cũng không thể trực tiếp leo lên nhưng có thể mượn sức những cây cổ thụ bên cạnh.

Thông qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn xem xét địa hình, Dương An nhanh chóng xác định kế hoạch.

Lập tức, Dương An cẩn thận nhảy xuống khỏi cây cổ thụ mình ẩn núp, kích hoạt kĩ năng Tiềm Ảnh, cẩn thận đi về phía bên phải Nguyệt Nha lĩnh, tránh kinh động tới 4 con ‘đại gia hỏa’ đằng xa, đặc biệt đại Âm Linh Đại Tế Tự cấp 47 kia, ai mà biết phạm vi cảm ứng của nó bao xa chứ.

Cuối cùng Dương An cũng đi tới mấy cây cổ thụ bên cạnh Nguyệt Nha lĩnh, ở nơi này đã thấy rõ vách đá Nguyệt Nha lĩnh, nơi này mặc dù chỉ cao tầm mười lăm mười sáu mét nhưng vách đá dốc đứng nằm vuông góc với mặt đất, không thể trực tiếp leo lên, mà cây cổ thụ gần nhất cũng cách vách đá tầm hơn mười mét, cổ thụ thân thẳng tắp, cành lá dù không vươn tới nhưng Dương An đã sớm chuẩn bị.

“Đốc ~ đốc ~ ”

Dương An nhắm vào cây cổ thụ cách vách đá gần nhất bắn 2 mũi tên, mượn dùng điểm tựa nhảy lên cây, rất nhanh đã leo tới ngọn, động tác y như con khỉ.

(DG: :D cái này là tác giả viết chứ tui không thêm nhé)

Cổ thụ sinh trưởng tại Chiến trường Chính Tà phần lớn đều là cổ thụ ngàn năm, cao năm sáu mươi mét, tuy nhiên cây Dương An đang leo chỉ cao hơn hai mươi mét.

Dương An dễ dàng leo tới vị trí cao nhất, ôm chặt lấy không để bị rơi xuống. Định vị rồi quan sát phán đoán khoảng cách, Dương An liền dùng toàn lực mãnh liệt rung lắc ngọn cây.

Ý tưởng của hần là sử dụng thân cây bắn mình bay vọt qua vách đá.

Dần dần ngọn cây cũng dần đưa mạnh dần...

- Là lúc này!

Cảm giác đã ổn, Dương An buông tay, thân thể hướng phía vách đá bay đi.

- Nếu có cặp cánh đại bàng mà bay lượn chắc là tuyệt lắm!

Lướt trên không trung, cảm giác gió mát lướt qua, Dương An không khỏi ảo tưởng.

(Biên: như leo vào pháo tự bắn đi ấy nhờ o_0)

Hắn không nghĩ tới là ảo tưởng của mình thế nhưng sau này lại thành hiện thực. (tác giả định cho thêm con pet bay chắc)

Dương An tính toán kĩ, lực bắn vọt đủ để hắn bay qua.

Cây cổ thụ cao hơn hai mươi mét, vách đá cao mười sáu mươi bảy mét, gần mười mét chênh lệch cộng với khoảng cách khá xa nhất định gây thương tổn cho bản thân Dương An.

Nhưng ngay thời điểm rơi xuống đất, Dương An lẳng không nhảy lên, lộn mèo một cái trung hòa đại bộ phận lực rơi, vững vàng đáp xuống. (sao nghe giống phim chưởng thế nhỉ)

-500

Một chỉ số sát thương bay lên khiến Dương An phát hoảng.

- Không tưởng được chỉ mười mét khoảng cách đã gây ra tổn thương lớn vậy, đây là mình đã trung hòa phần lớn lực rơi khi tiếp đất rồi mà còn như thế, may mắn mình không chọn cây cao hơn.

Uống một bình hồi HP chậm, lượng máu chậm rãi phục hồi.

Thực ra, sát thương cao như thế cũng là do trò chơi đặt ra, hạn chế người chơi quá mức lạm dụng trò chơi ảo mà chơi mấy trò cảm giác mạnh*, bất quá mức hạn chế của trò chơi đối với một ít người có đạo cụ đặc thù cũng không nhiều lắm.

(* chỗ này là kiểu nhà phát hành sợ game thật quá nhưng vẫn là không phải thân thể thật nên mấy ông đi chơi trò hành xác kiểu nhảy lầu, róc thịt....)

146. Chương 145: Nguyệt Quang Hùng

oOo

Dọc đường phóng lên đỉnh núi, Dương An phát hiện đỉnh Nguyệt Nha lĩnh cực kì bằng phẳng, giống như người ta dùng dao kiếm gọt ra hoàn hảo thành một hình trăng lưỡi liềm, trên đỉnh núi cũng chẳng có vật gì đáng chú ý.

Chung quanh Nguyệt Nha lĩnh tương đối trống trải, đây đó lẻ loi vài cây cổ thụ thưa thớt tựa như những vì sao vây quanh mặt trăng.

Trong bóng đêm, Dương An ngẩng đầu nhìn trời, cảm giác tựa như đưa tay hái được trăng sao.

Hắn một bên chạy tới trung ương Nguyệt Nha lĩnh một bên ngẩng đầu nhìn ngắm trời đêm, chỉ một chút xuất thần như thế liền có chuyện xảy ra...

(DG: vênh mặt lao nhanh ắt xảy ra chuyện không may, anh em nhớ kĩ ...)

Lúc Dương An sắp tới trung ương Nguyệt Nha lĩnh bỗng nhiên một tiếng nổ oanh vang truyền đến, cả ngọn núi cũng chấn động kịch liệt.

- Cái quái gì thế?

Dương An cả kinh, lúc tỉnh táo lại thì mới phát hiện mình bị đánh lén, tình huống vạn phần nguy hiểm.

“Oành ~ oành ~ oành ~ ... ”

Trong tích tắc, từng đạo Địa Thứ như thuận di phá đất mà chui ra, hơn mười cây xếp thành một đường (giống đâm đít của bộ hung trong quá đi đó mà), khí thế như bài sơn đảo hải, tốc độ cực nhanh không thể tránh né, giây lát Địa Thứ đã muốn đâm trúng người Dương An.

- Đây là kỹ năng gì? Chẳng lẽ có người chơi bên liên minh Hắc Ám quanh đây ?

Lòng mang nghi vấn nhưng bây giờ không phải lúc, bị gai này đâm trúng, dù không chết cũng mất một lớp da, bảo mệnh quan trọng hơn.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Ngàn cân treo sợi tóc, Dương An vội An thị triển Nguyệt Ảnh Chi Vũ, mang bằng vào hai giây vô địch tránh khỏi công kích sau đó thì triển Tiềm Ảnh ẩn thân chạy qua.

- Ở chiến trường Chính Tà quả nhiên không thể chủ quan thả lỏng.

Dương An thầm mắng một câu, lúc này đã lui ra gần trăm mét, liền thả Lý Nhĩ Tư chi nhãn, tìm xem ai đánh lên mình.

Nhưng mà, theo hình ảnh Lý Nhĩ Tư chi nhãn truyền về, Dương An lại bị bất ngờ.

Hóa ra không phải người chơi phe Liên Minh Hắc Ám mà kẻ đánh lên không ngờ là một con quái cao không đến một mét, mình đầy lông lá màu vàng nhạt trông y như con gấu bông, phần ngực và bụng hiện ra một cái vòng tròn màu xanh nhạt, đặc biệt trên trán có một đồ án trắng lưới liềm màu bạc, tựa hồ đang tán phát ra năng lượng không biết tên nào đó.

- Cuối cùng thì đây là con gì vậy?

Con quái này xem thế nào cũng giống một con gấu bông dễ thương, có điều Dương An cũng không cho là như vậy, có thể thuần phát (bỏ qua thời gian delay) ma pháp cường đại như thế, con quái này tuyệt đối không đơn giản.

- Nguyệt Độc!

Dương An thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn thì triển Nguyệt Độc. “Mắt nhỏ” lập tức biến thành màu xanh nhạt...

Nguyệt Quang Hùng: đặc thù cấp 53, thuộc tính thổ, am hiểu toàn bộ kĩ năng thổ hệ dưới 5x. Nguyệt Quang Hùng đang trưởng thành mỗi buổi tối có trăng đều xuất hiện trên Nguyệt Nha linh hấp thu nguyệt lực để tiến hóa.

(Như pokemon ấy nhỉ)

- Nguyệt Quang Hùng! Boss 5x đặc thù, sao đêm nay xui xẻo vậy nhỉ, vốn tưởng tìm được cách đối phó Âm Linh Đại Tế Tự, nửa đường lại xuất hiện một con 5x.

Dương An lắc đầu cười khổ.

Người chơi hay quái vật đều giống nhau, 3x lên 4x là một ngưỡng cửa, 4x lên 5x lại là một ngưỡng cửa, mỗi một ngưỡng cửa chênh lệch rất lớn, thực lực cách biệt cực xa. Đồng dạng, 50 so với 49 không chỉ đơn thuần chênh lệch một cấp mà là một loại tăng vọt về chất, thực lực chênh lệch khó có thể hình dung.

Có lẽ có tổ đội có thể dễ dàng ăn gọn một cấp 49 nhưng cũng dễ dàng đoàn diệt khi đối mặt cấp 50.

- Làm sao bây giờ

Dương An cảm thấy bó tay

Lui xuống thì không chơi nổi 4 thằng to con kia, ở lại thì cũng bị con 5x này làm thịt, có lẽ trời sáng con 5x này Nguyệt Quang Hùng cũng bỏ đi nhưng cũng là hết thời gian làm nhiệm vụ, thật sự là vô kế khả thi.

Rất nhiều ý niệm hiện ra trong đầu Dương An, tuy rằng đang lâm vào hoàn cảnh thúc thủ vô sách nhưng hắn cũng không muốn bỏ qua.

Ngay lúc Dương An đang suy nghĩ, nguy hiểm lại đến.

Một cỗ dao động kịch liệt hướng Dương An đánh tới, tốc độ cực nhanh, Dương An căn bản không kịp phản ứng, thân thể bị đánh bật lên.

Ầm một tiếng, Dương An bị đánh bay bốn năm mét, hơn trăm điểm sát thương bay lên

- Bị phát hiện rồi!

Dương An thầm kêu không ổn, Nguyệt Quang Hùng đã xuất hiện trong vòng bốn mươi mét, vừa rồi chính là ma pháp thổ hệ Trọng Lực Chi Hoàn của nó.

Hắn không nghĩ tới cảm ứng của Nguyệt Quang Hùng lại kinh khủng như vậy, mình đã thi triển Tiềm Ảnh cấp 7 lùi lại hơn trăm mét mà còn bị phát hiện.

Đã bị công kích, thân ảnh Dương An cũng dần hiện ra, ánh mắt Nguyệt Quang Hùng lập tức tập trung vào hắn.

Dương An vừa đứng dậy, Nguyệt Quang Hùng đã hướng hai tay gấu lên trời vỗ mạnh xuống đất, mặt đất lại kịch liệt chấn động, một đạo kẽ nứt xuất hiện, một con Thổ Long phá kẽ nứt chui ra, kinh khủng hướng Dương An rít gào lao tới.

Đơn thể ma pháp 5x hệ thổ, Đại Địa Tiềm Long, lấy tình trạng của Dương An, dù chỉ hơi chạm phải cũng đủ chết.

Tuy nhiên, bị đánh lên 2 lần, Dương An không còn sợ ý nữa

Tật Phong Gia Tốc!

Nháy mắt Dương An mở kỹ năng Tật Phong Gia Tốc! Dù không có hiệu quả vô địch nhưng hai kỹ năng gia tốc chồng lên nhau khiến tốc độ hắn tăng lên cực hạn, thân ảnh lóe lên, hiểm hiểm tránh được Đại Địa Tiềm Long đánh tới.

- Con bà nó, 5x thì sao chứ, dù chết ta cũng muốn lột một lớp da của ngươi!

Dương An tính tình luôn ôn hòa nhưng không có nghĩa hắn là loại mặc người chém giết, bị Nguyệt Quang Hùng đánh lên vài lần đã gợi dậy chiến ý của hắn.

Đương nhiên Dương An càng không phải loại ngu ngốc nóng đầu, bỗng dưng thò mặt ra chịu chết. Quyết định phản kích, hắn tự nhiên cũng có chỗ tự tin.

- Âm Nguyệt Phá!

Dương An kích hoạt kỹ năng kèm theo Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới, đi vào trạng thái cực mạnh, chính thức bắt đầu phản kích.

147. Chương 146: Đẩy Xuống Vách Núi

oOo

Âm Nguyệt Phá là kỹ năng phi thường biến thái của Vũ Nguyệt linh hồn phong ấn chi giới cấp truyền thuyết, tăng lên 100% thuộc tính trong vòng 30 giây, không bị trạng thái tiêu cực ảnh hưởng, chỗ thiếu hụt duy nhất là thời gian kéo dài đến 12 giờ, một ngày chỉ có thể sử dụng hai lần.

Tuy thời gian rất ngắn nhưng đối với Dương An thì cũng đã dư giả.

Sau lưng Dương An xuất hiện hư ảnh một vầng trăng tròn đỏ đậm, Âm Nguyệt lực nhất thời cuộn cuộn toàn thân, khiến làn da cùng màu sắc trang bị đều nổi lên đỏ sậm, trông như đắm chìm trong máu tươi.

- Mỗi lần sử dụng Âm Nguyệt Phá đều sáng khoái như vậy!

Dương An hưởng thụ cảm giác lực lượng dũng mãnh tiến vào trong cơ thể này.

Âm Nguyệt lực ngoại trừ tăng sức mạnh còn tạo cho Dương An một cỗ chiến ý khát máu sôi sục, cả người trở nên hưng phấn, sáng khoái, Dương An có cảm giác mình đã hóa thân thành vương giả trong đêm tối, nắm giữ tất cả trong tay.

(Dịch đoạn tự sướng này một vài)

“Rống ~ ”

Nhìn thấy sau lưng Dương An dâng lên ảo ảnh Âm Nguyệt, Nguyệt Quang Hùng phát ra một tiếng gầm bắt an, tựa hồ loại lực lượng này khiến nó dù là 5x cũng phải e sợ tận sâu trong linh hồn, ngay cả Thổ Long đang được khống chế tấn công Dương An cũng ngừng lại.

Dương An cước bộ nhẹ nhàng tránh thoát Thổ Long công kích, tốc độ cực nhanh, trông như một làn gió màu máu. (3 + mà nói sao ko nhanh)

Nguyệt Ảnh Chi Vũ, Tật Phong Gia Tốc, Âm Nguyệt Phá, ba đại kỹ năng cùng mở ra khiến Dương An đi vào tình trạng tốc độ, lực lượng đều đạt đến trạng thái chưa từng có, phản xạ, động tác càng lúc càng tinh chuẩn.

Nguyệt Quang Hùng khổng chế Thổ Long tốc độ cực nhanh nhưng bây giờ trong mắt Dương An đã giống như pha quay chậm, thấy rõ mồn một, dễ dàng tránh thoát.

“Sưư ~ sưư ~ sưư ~ sưư ~ sưư ~ sưư ~ sưư ~ ”

Chỉ có 30 giây, Dương An vừa tránh né Thổ Long vừa công kích, bạo phát ra tốc độ cao nhất 7 mũi tên 1 giây của mình. Tuy rằng trạng thái tăng lên nhưng kĩ năng bản cung lại thuộc về kỹ xảo bản thân, cho nên tốc độ không ảnh hưởng bởi trạng thái.

Bảy mũi tên liên tiếp nhắm vào đồ án hình Nguyệt Nha trên trán Nguyệt Quang Hùng.

Nhưng mà Nguyệt Quang Hùng không hổ là đặc thù 5x, trí tuệ vượt xa 4x, đâu dễ dàng để Dương An thành công. Tay Nguyệt Quang Hùng vung lên, một tấm Thổ Thuần (lá chắn đất) màu vàng đất ngưng tụ ra trong nháy mắt, lập tức chặn lại bảy mũi tên của Dương An.

“Đỉnh ~ đỉnh ~ đỉnh ~ ”

Nguyệt Quang Hùng thi triển thổ hệ ma pháp thuần không phải chuyện đùa, dễ dàng chống đỡ được bảy mũi tên. Nhưng ngoài ý muốn chính là, bên trong bảy mũi tên hàm chứa lực lượng cực kì mạnh mẽ, tuy không phá được Thổ Thuần nhưng vẫn có thể đẩy nó lui lại ba mét.

- Hê hê, thành công rồi!

Dương An đắc ý tươi cười.

Vừa rồi Dương An bắn tên không dùng kỹ năng tiến, bởi vì đối với biến thái như Nguyệt Quang Hùng, Dương An không tự đại cho rằng mình có thể giết được nó, mục đích của Dương An là sử dụng hiệu quả mạnh mẽ đánh lui của Đại Lực Thần thủ sáo.

Nguyệt Quang Hùng là quái loại công kích ma pháp đương nhiên về sức mạnh hẳn sẽ không quá mạnh mẽ, mà nhìn hình thể nhỏ bé của nó Dương An đã nghĩ đến lợi dụng hiệu quả ‘Mạnh mẽ đánh lui’ đem nó đẩy xuống Nguyệt Nha lĩnh, như vậy Dương An có thể yên tâm đối phó Âm Linh Đại Tế Tự.

Để chắc ăn rằng sức mạnh mình vượt qua Nguyệt Quang Hùng, Dương An đã phải sử dụng đến Âm Nguyệt Phá, tăng lực lượng của mình lên gấp đôi, mà kết quả cũng phù hợp suy đoán của hắn.

Thấy ý nghĩ của mình đã được chứng thực, Dương An lập tức đẩy lên hi vọng, mũi tên liên tục được phóng ra.

“Sưư ~ sưư ~ sưư ~ ”

Dương An liên lĩnh bạo phát, mũi tên được bắn ra như súng máy lao nhanh về phía Nguyệt Quang Hùng, tuy rằng những mũi tên này không đủ để phá vỡ Thổ Thuần của Nguyệt Quang Hùng (dù có một số ít có bạo kích nhưng cũng chỉ gây ra tổn thương hàng đơn vị với Thổ Thuần mà thôi) nhưng tên bắn như mưa đã khiến Nguyệt Quang Hùng dần dần bị đẩy lùi lại.

Dưới tình trạng bị tên bắn như mưa, dù là 5x đặc thù như Nguyệt Quang Hùng cũng không thể phản kích, Thổ Long được triệu hoán ra dĩ nhiên biến mất. Khí thế toát ra từ nhân loại kia khiến nó sợ hãi, càng khiến nó chỉ có thể co cụm sau Thổ Thuần, lợi dụng Thuần ngăn cản mưa tên.

Tuy rằng Nguyệt Quang Hùng không hề chịu tổn thương gì nhưng lại liên tục bị đánh lui, Dương An được thể càng không buông tha, tiến sát từng bước đẩy Nguyệt Quang Hùng về hướng vách núi.

Nguyệt Nha lĩnh chỗ rộng nhất cũng không đến hai trăm mét, dưới công kích như cuồng phong bạo vũ của Dương An, Nguyệt Nha Hùng dưới tình trạng sợ hãi mà không thể phản kích, vô tình bị đẩy xuống vách Nguyệt Nha lĩnh.

Nhìn Nguyệt Quang Hùng rơi xuống phía dưới tối đen sông chết không rõ, Dương An cuối cùng thở ra một hơi nhẹ nhõm, tuy mất một lần dùng Âm Nguyệt Phá nhưng kế hoạch vẫn tốt. Đương nhiên Dương An chỉ hơi thả lỏng vì chân chính khảo nghiệm vẫn còn ở phía sau.

Nhân lúc Âm Nguyệt Phá còn lại mấy giây, Dương An chạy đến phía trên chỗ 4 con 4x, mục tiêu thử thách lần này.

Hồ Vương diện giáp được đeo vào, kỹ năng Ứng Nhân cấp 7 mở ra, phóng đại 7 lần mục tiêu, đem mục tiêu kéo đến trước mắt mình.

Nguyệt Nha Linh cao hơn trăm mét, tất nhiên vượt qua tầm nhìn cực hạn của hắn, chỉ có thông qua kỹ năng Ứng Nhân cấp 7 mới có thể trông thấy hình ảnh mơ hồ, tuy nhiên cơ Lý Nhĩ Tư chi nhãn phụ trợ cũng đủ giúp Dương An tập trung mục tiêu.

“Sưu ~ ”

Dương An tập trung vào vị trí Âm Linh Đại Tế Tự, phóng ra một mũi Tân Nguyệt Tiễn, bay thẳng vào mục tiêu.

Bởi vì chênh lệch cao độ, mũi tên bắn từ trên xuống bất kể tầm bắn hay tốc độ đều được tăng mạnh, nhanh như tia sét, lặng yên không tiếng động, mũi tên chuẩn xác găm vào mục tiêu không hề phòng bị là Âm Linh Đại Tế Tự.

“Quéc ~”

Âm Linh Đại Tế Tự phát ra một tiếng kêu bèn nhọn, đôi mắt màu đỏ thoáng hiện lên vẻ thù hận, mũi tên mặc dù không gây cho nó tổn thương lớn nhưng lại mang theo cỗ lực lượng khiến nó cực kỳ thông khổ, loại lực lượng giống như là khắc chế nó.

Thông khổ và phẫn nộ, Âm Linh Đại Tế Tự hú lên quái dị, lao nhanh về hướng mũi tên được bắn ra.

148. Chương 147: Độ Cao Hạn Chế

oOo

Dương An không chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn theo sát Âm Linh Đại Tế Tự, mũi tên tiếp theo cũng đã vào vị trí sẵn sàng...

Thực lực Boss 4x không phải để làm cảnh, một chút thiếu cẩn thận cũng đủ xong phim ngay nên Dương An muốn đem nó ngăn chặn ngay từ đầu.

Thực tế mà nói, nhờ Âm Linh Đại Tế Tự biết bay nên Dương An mới dẫn dắt thành công, nếu mục tiêu không thể bay thì bó tay bởi khoảng cách bắn là siêu xa lại vào ban đêm, mục tiêu còn khó mà thấy chứ nói gì đến ngắm bắn.

Ngay lúc này, một bóng đen hư ảo kèm theo cặp đèn pin màu đỏ (đôi mắt) kêu gào lao nhanh về Dương An.

- Ok, muốn chơi thì bơi vào đây!

Dương An không ngừng điều chỉnh tiêu cự khóa chặt mục tiêu, Lý Nhĩ Tư chi nhãn đã xong việc, Dương An đem nó bay qua chỗ Nguyệt Quang Hùng rơi xuống để phòng ngừa Nguyệt Quang Hùng leo lên đánh lén.

Dù vẫn đang trong trạng thái Âm Nguyệt Phá gấp đôi thuộc tính (điều ác, chương trc nó nói còn vài giây, kéo đến chương này cũng vẫn vậy @@!~) nhưng kỹ năng nhìn ban đêm chỉ có một trăm mét, lúc này chính là thời cơ.

Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn!

Vừa thấy Âm Linh Đại Tế Tự lộ mọ (đi đêm mà lại :)) vào tầm ngắm, Dương An chơi ngay chiêu công kích cực mạnh của mình nhằm đánh phủ đầu.

Nhưng một chữ to tướng bay lên, đem hi vọng tốt đẹp của hắn hung hăng vứt xó.

- Cái gì! Miss?

Dương An khó tin tròn tròn mắt, có Hồ Vương diện giáp phụ trợ tập trung, Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn đã tiêm cận bách phát bách trúng, dù không ra 100% độ hoàn thành cũng không thể

Cuối cùng Âm Nguyệt Phá cũng (được tác giả cho) hết, thuộc tính Dương An trở lại như cũ, màu sắc toàn thân cũng trở lại bình thường.

Ngay lúc Dương An đang ngẩn ra (đêm nay ta thấy chú này dần ra hơi bị nhiều, ulynh mà cũng dần ra đc, ta chỉ có thể nói..tác giả giỏi) Âm Linh Đại Tế Tự đã bay gần đến, Dương An cũng không dám nghĩ nhiều, công kích tiếp theo xuất hiện.

Liên Hoàn Tiễn!

Bảy mũi tên bay tán loạn như cào cào mùa vụ...

-1000, Miss, -99, Miss, Miss, -1000, -2000.

Ba một tịt, 1 bạo kích, đáng mừng là này lực lượng cũng không cao, thuộc tính mạnh mẽ đánh lui có hiệu quả, trong bảy mũi tên có 1 mũi hơi đánh lui Âm Linh Đại Tế Tự, ngăn cản tốc độ bay lên của nó.

- Chậc, tạm!

Nguyệt Ảnh xạ thủ đối với vong linh sinh vật khắc chế cộng với vào ban đêm được thêm 10% công kích sát thương đã tạo ra tác dụng to lớn, bất quá đại Boss này né cao đến thái quá, may là mạnh mẽ đánh lui còn có hiệu quả, nên xác suất thật cực kỳ xa vời giờ lại gia tăng một chút.

“Két ~ két ~!”

Bên trong hắc bào của Âm Linh Đại Tế Tự phát ra tiếng động kì cục, tựa như đang chế nhạo Dương An. Vài ngàn điểm sát thương đối với nó chỉ giống chín trâu rưng một sợi lông mà thôi, chỉ cần nó bay lên tùy ý tạt một chiêu là có thể miếu sát nhân loại nhỏ bé này.

Nhưng mà, gió đổi chiều, cười người hôm trước hôm sau người cười!

“Oanh ~” một tiếng, Âm Linh Đại Tế Tự đang bay ngon lành thì đâm đầu xuống đất tại khoảng cách cách đỉnh núi hơn sáu mươi mét, không thể bay được nữa.

- Chi ~ chi ~

Tự nhiên bị quản chế, Âm Linh Đại Tế Tự không cam lòng kêu ca (kháng nghị với tác giả).

- Ha ha ha, không nghĩ tới Âm Linh Đại Tế Tự cũng có độ cao hạn chế phi hành, thật sự là trời cũng giúp ta!

Vận khí quá tốt khiến Dương An mừng rỡ cười tít mắt. Boss không bay được nữa, giờ còn cách hơn sáu mươi mét hẳn là đã vượt qua công kích của Âm Linh Đại Tế Tự nhưng với Dương An thì lại là khoảng cách cực kì lí tưởng.

Âm Linh Đại Tế Tự tuy có khả năng phi hành nhưng dù sao thì cũng không phải như loài chim dựa vào đôi cánh, mà là dựa vào lực lượng đặc thù phi hành, vậy nên đương nhiên là phải chịu giới hạn độ cao. Vượt qua giới hạn cao độ 100 mét, nó sẽ gặp một mối, không cách nào nữa bay thêm nữa tấc.

- Chi ~ chi ~ chi ~

Âm Linh Đại Tế Tự phần nộ khiến trách liên tục, hướng về đỉnh núi nhìn mạo hiểm giả đáng hận kia mà giương nanh múa vuốt.

- Ha ha!

Dương An không thèm để ý, cung tên trong tay bắt đầu bạo phát, tùy ý công kích.

Chu Độc Tiễn, Hàn Băng Tiễn, Lôi Điện Tiễn... cùng với ‘Ngưng Thần Nhất Kích’ kèm theo hoàng kim sáo trang.v.v... Kỹ năng cường lực cấp cao bay ra vèo vèo, bắn như chưa từng được bắn, chỉ để tạo ra sát

thương mà ngay cả kỹ năng quần công Vũ Tiên Dương An cũng mang ra, kể cả những kỹ năng khổng chế như Nguyệt Ảnh tiên kỹ Bán Nguyệt Tiên cùng Huyền Nguyệt Tiên đều không ngoại lệ.

Có điều hai kỹ năng Nguyệt Ảnh tiên kỹ đều lấy quần công cùng khổng chế là chính, vốn không cao nhưng lại mang theo Nguyệt lực, đối với sinh vật vong linh lại đem tới sát thương rất cao.

Dưới tác dụng của Chu Độc Tiên, từng 100 điểm sát thương liên tục bay lên, Chu Độc Tiên sắp thẳng cáp, liên tục 10 giây, mỗi giây 100 điểm sát thương, mặc dù nhỏ nhưng dù sao cũng là sát thương, không ngừng tích lũy thì kiến nhiều có thể đánh chết voi. (DG: ta nhớ cái hồi MU hà nội còn thịnh, ta và thằng bạn đánh 1 thằng sát nhân, đánh nó cả ngày nó ko chết, hỏi nó tại sao nó nói nó reset 300 lần rồi trong khi tụi ta mới chưa tới 10 lần, đánh còn không kịp nó tự hồi máu @@!~, nói chung câu nói kiến nhiều cần chết voi này chỉ là câu nói an ủi mà thôi , anh em đừng quá tin tưởng nhé)

Tới khi các kỹ năng vương Dương An lại dùng Tân Nguyệt Tiên thuần phát, đánh ra từng cái hơn một ngàn ba trăm sát thương. Tân Nguyệt Tiên sau khi đột phá giới hạn cấp 10 đã trở thành kỹ năng đặc ý Dương An thường dùng nhất.

Mỗi giây 5 phút, bảo trì tốc độ liên tục, mỗi giây gây ra hơn sáu ngàn sát thương, tổn thương gây ra là rất khả quan, dù Âm Linh Đại Tế Tự với lượng máu khổng lồ nhưng vẫn dùng mắt thường để thấy HP đang giảm dần từng chút một. cứ tốc độ này không cần mười phút là xử xong con

Đương nhiên đây chỉ lý thuyết, thực tế thì Dương An còn phải lo lắng vấn đề mana không đủ, mana không đủ sẽ khiến tiết tấu bị chậm lại, đây là còn chưa kể tới những nhân tố khác....

Ở dưới tấn công như mưa như gió của Dương An, HP Âm Linh Đại Tế Tự liên tiếp sụt giảm. Nhưng ngay khi lượng máu của nó đi vào nguy kịch thì một đạo quang mang màu đen lóe lên, cơ hồ đẩy lại cột HP cho nó.

- Không phải vậy chứ. Còn có một chiêu hồi máu biến thái thể này nữa...

Dương An cười khổ, mình khổ sở đánh này giờ hóa ra công cốc.

149. Chương 148: Xử Lý Boss

oOo

Độ cao phi hành bị hạn chế, đại Boss cấp 47 chỉ có thể bay cách mặt đất 100 mét, mà nơi nó bó tay đứng im này cách Dương An hơn 60 mét đã vượt phạm vi công kích của nó. Thế nhưng mặc dù Âm Linh Đại Tế Tự không công kích thì nó vẫn có thể tự cho mình.

Pháp bào lóe lên mấy cái, một kỹ năng trị liệu được tung ra, Âm Linh Đại Tế Tự đã được phục hồi hơn nửa cây máu.

- Ax !

Trơ mắt nhìn HP phục hồi hơn nửa, Dương An hết biết nói gì, chính mình vất vả đánh này giờ mà chớp mắt đã mất một nửa thành quả.

- Hừ, có thể tự giới lắm sau. Ta sẽ tĩa, mãi đến khi người tử nạn mới thôi!

Dương An hừ lạnh một tiếng, tiếp tục kiên trì không lơ là công kích.

Nhưng mà sự việc không chỉ dừng lại ở đó, Âm Linh Đại Tế Tự bắt đầu phản kích...

- A ~

Pháp bào Âm Linh Đại Tế Tự bay múa, cái đầu khô quắt đen đúa lộ ra, cái miệng lớn kinh tởm phát ra tiếng thét chói tai nhắm vào Dương An.

Một cổ dao động kì quái đánh úp về phía Dương An, mặc dù chẳng thấy gây thương tích gì nhưng lại khiến người ta sinh ra một cảm giác kinh khủng từ tận đáy lòng. Ai ngờ được lại là một kỹ năng loại “khiến trách”.

Đây là kỹ năng Khủng Cự Hào Khiếu của Âm Linh Đại Tế, là một kỹ năng mạnh mẽ thuộc về công kích tinh thần, chuyên nhắm vào linh hồn, rất khó tránh né.

Không kịp đề phòng, Dương An chỉ còn lại cảm giác choáng váng y như gậy đập vào đầu, trước mắt tối sầm, cảm giác sợ hãi lan truyền khắp cơ thể.

Hệ thống: bạn bị trúng hiệu quả từ Khủng Cự Hào Khiếu của Âm Linh Đại Tế Tự, lâm vào trạng thái sợ hãi bối rối, thân thể bị khống chế, liên tục trong 3 giây.

Đến bây giờ Dương An mới biết xảy ra chuyện gì, nhưng mà thân thể đã không nghe điều khiển, bị sợ hãi chi phối lao đi như điên. May mắn là thân thể đang lùi lại chứ không lao lên nếu không lần này đến lượt hấn rút xuống vách núi.

Tuy nhiên công kích của Âm Linh Đại Tế Tự vẫn chưa kết thúc, cặp mắt màu đỏ quý dị bắn ra một đạo ánh sáng màu đỏ, đạo ánh sáng nhanh chóng biến ảo thành hư ảnh một ma đầu, lặng yên đánh về phía Dương An đang ngất ngây vì hiệu ứng của Khủng Cự Hào Khiếu.

“Chi ~ ”

Hư ảnh ma đầu nhập thẳng vào đầu Dương An sau đó biến mất.

Dương An tuy thân thể không nghe điều khiển nhưng cảm giác vẫn bình thường. Hấn cảm giác thấy đầu óc mình lại giống như bị phang thêm một gậy, mà gậy này còn nặng hơn gậy trước nhiều, cảm giác linh hồn mình như bị ai đó xé rách.

Hệ thống: bạn bị trúng kỹ năng Ma Mộng Thôn Phệ, linh hồn tổn hại nghiêm trọng, mỗi giây mất 500 máu, liên tục trong 5 giây.

Từng con số 500 sát thương qua mỗi giây lại bốc lên trên đầu Dương An, Dương An mặc dù đồ ngon, thuộc tính cao nhưng cũng chỉ có hơn một ngàn bảy trăm máu, tối đa qua ba giây là đi đứt, mà thân thể thì lại đang bị hiệu ứng khủng cự, không thể uống máu hồi phục...

- Con bà nó, sát thương linh hồn quá biến thái rồi!

Dương An chỉ có thể mắng thầm.

Sau 3 giây, Dương An đã mất 1500 máu, nhưng ngay lúc này, một đạo bạch quang trên người Dương An phát ra, cột máu sắp cạn của Dương An lập tức được phục hồi 1000 máu.

Bên tai Dương An vang lên tiếng hệ thống nhắc nhở...

Hệ thống: HP giảm xuống thấp hơn 10%, kĩ năng Phục Hồi Sinh Mệnh tự động khởi động, tự động tiêu hao 100 mana khôi phục 1000 HP.

- Few, thật sự là đại nạn không chết!

Thoát chết, Dương An vô cùng hưng phấn. Nguyên lai ngay lúc khẩn cấp, Cấp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp tự động khởi động kĩ năng Phục Hồi Sinh Mệnh, cứu nguy trong tích tắc.

Khủng Cự Hào Khiếu đã hết tác dụng nhưng Ma Mộng Thôn Phệ vẫn còn, Dương An vội vã mở ra kỹ năng khác của Cấp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp là Sinh Mệnh Hộ Thuần.

Cấp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp là Địa Tinh Cấp Cát dùng nguyên liệu Quang Minh tinh hạch 4x chế tạo bởi vậy kỹ năng Sinh Mệnh Hộ Thuần mang sức mạnh Quang Minh rất mạnh, ngoại trừ có thể hấp thu 80% sát thương còn có tính miễn dịch rất cao với thuộc tính hắc ám, mà Ma Mộng Thôn Phệ ngoài thuộc tính tinh thần công kích ra còn chứa thuộc tính hắc ám, Sinh Mệnh Hộ Thuần vừa xuất hiện lập tức triệt tiêu Ma Mộng Thôn Phệ.

May mắn nhất về một mạng, Dương An hết dám khinh thường, uống ngay một bình hồi phục HP loại trung, sau đó tiếp tục bạo phát công kích Boss.

Ngoại trừ Hàn Băng Tiễn, các kỹ năng còn lại Dương An tiếp tục trút xuống, tên bắn như mưa, bao nhiêu ức chế suốt gần 4 giây vừa rồi Dương An đem phát tiết trả hết trên người sau đó lại lấy Tân Nguyệt Tiễn bắn phá. Tuy rằng vẫn còn Miss một số lượng lớn nhưng HP liên tiếp giảm xuống đều đặn.

Về phần Âm Linh Đại Tế Tự thì đang buồn bực, tổ hợp Khủng Cự Hào Khiếu cùng Ma Mộng Thôn Phệ đúng là kỹ năng tuyệt sát nhưng vẫn không giết nổi nhân loại đáng hận kia khiến nó đang lâm vào tình thế nguy hiểm vô cùng. Một lần nữa nó lại chuẩn bị chơi lại trò cũ, tự hồi phục HP.

Nhưng Dương An cũng chẳng phải con gà, ức chế một lần là quá đủ, Dương An để dành sẵn Hàn Băng Tiễn cho trường hợp này. Ngay lúc pháp bào của Âm Linh Đại Tế Tự vừa lóe ra hắc quang, Dương An đã nhè ngay đầu nó bắn tới.

Lạc Nguyệt Tiễn như tia chớp đánh trúng mục tiêu.

- Hên quá, không

Dương An vui vẻ cười.

Con số 1500 đỏ chói bay lên, khí lạnh lập tức đem cái đầu con đông cứng thành tượng băng, cắt đứt kỹ năng trị liệu.

Được thế không buông tha người, Dương An tiếp tục thừa thắng xông lên, các loại kỹ năng luân phiên trút xuống. Dương Hàn Băng Tiễn lại lần nữa giữ lại, đề phòng trò tự của Boss. Có điều kỹ năng kia gần như là thuận phát, hơn nữa Âm Linh Đại Tế Tự tốc độ né cao biến thái, không phải mỗi lần đều có thể cắt đứt nó thì triển kỹ năng, mà chỉ bốn lần có thể có một lần thành công mà thôi.

Nhưng đó cũng đã là phi thường may mắn rồi.

Tuy nhiên cũng không phải chịu đánh không, cứ cách 5 phút nó lại phát ra tổ hợp kỹ năng Khủng Cự Hào Khiếu cùng Ma Mộng Thôn Phệ, bất quá bị ăn hành một lần là quá đủ đối với Dương An, vừa thấy có động tác thì Dương An đã lập tức mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ với 2 giây vô địch chống lại đòn kia, đồng thời để đề phòng Dương An còn lợi dụng tốc độ cao mà lùì lại tránh xa vách núi...

Dưới sự cẩn thận của Dương An, chưa một lần thi triển thành công tổ hợp kỹ năng chết người của mình.

Dương An vẫn cảm thấy kì quái vì sao ngoại trừ 2 kỹ năng trên không hề dụng đòn nào khác? Thực tế đơn giản là trong mớ kỹ năng của nó không cái nào có tầm công kích vượt quá 60 mét ngoại trừ 2 tinh thần công kích trên.

Âm Linh Đại Tế Tự vô cùng buồn bực và phẫn nộ, HP của nó liên tục giảm mà nó thì đánh không nhân loại đáng chết kia. Mặc dù nó đã có trí tuệ sơ cấp, có thể hiểu được nên lui về phía sau nhưng nguyệt lực của Nguyệt Ảnh xạ thủ là kẻ thù trời sinh của nó, thù hận xóa mờ lí trí khiến nó bây giờ chỉ tràn đầy sát niệm với Dương An mà thôi.

Trong trận chiến li kì và không tưởng này, Dương An đang chiếm thượng phong.

Mặc dù tình thế đang nghiêng về Dương An nhưng Dương An cũng không dám buông lỏng, Lý Nhĩ Tư chỉ nhân vẫn gắt gao theo dõi vách đá có con gấu bông sẵn sàng móc lõp bất cứ khi nào, nhưng cho tới bây giờ vẫn không thấy động tĩnh gì.

“Oành ~ ”

Một tiếng nổ lớn vang vọng, Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn thành công trúng mục tiêu, hai tầng sát thương đem HP gần chạm đáy của Âm Linh Đại Tế Tự rút sạch, trận chiến kéo dài hơn 2 giờ cuối cùng cũng kết thúc.

Âm Linh Đại Tế Tự đến phút cuối cũng chỉ đành mang theo tràn ngập cùng không cam lòng mà nằm trên mặt đất.

- Phù, mệt chết mất!

Dương An vuốt mồ hôi vô lực ngã ngồi trên đất

150. Chương 149: Hư Không Phi Phong

oOo

Hệ thống: thành công kích sát vong linh đại Boss cấp 47 Âm Linh Đại Tế Tự. Khảo nghiệm tấn giai 4x hoàn thành bộ phận thứ nhất, bắt đầu bộ phận khảo nghiệm thứ hai: ngày mai, trước khi mặt trời xuống núi, đánh chết 10 người chơi phe liên minh Hắc Ám.

Ngay khi đánh chết Âm Linh Đại Tế Tự, Dương An đồng thời thu được hệ thống nhắc nhở.

- Cuối cùng cũng xong vòng 1, phần tiếp theo xem ra thoải mái hơn rồi.

Dương An vô lực nằm dưới đất, hơn hai giờ chiến đấu cường độ cao, tinh thần tập trung cao độ đã khiến hắn mệt mỏi không chịu nổi.

Vất vả nhưng cũng đáng, diệt được đại 47, trang bị nhận được nhất định là không kém, tiếc nuôi duy nhất là lượng exp khổng lồ bị lãng phí.

Có điều Dương An biết mình có thể xử lý được con này cũng phần lớn dựa vào may mắn, thứ nhất là địa hình Nguyệt Nha Lĩnh, thứ hai là hiệu quả đánh lui của Đại lực thần thủ sáo, thứ 3 là bị hạn chế độ cao phi hành... Phải có tất cả những thứ trên mới tạo nên chiến thắng mang tính kỉ tích này, dù thiếu một thứ cũng không thể.

Dương nhiên thực lực của Dương An cũng là mấu chốt thành công, đặc biệt ‘chuyên tâm vũ khí loại cung’ luyện đến cấp năm, tầm bắn xấp xỉ trăm mét đã góp công không nhỏ.

Sức lực hồi phục một chút, Dương An liền đứng lên hướng về cái xác Âm Linh Đại Tế Tự đi tới, lượng lớn chiến lợi phẩm đang chờ hắn.

Hướng Âm Linh Đại Tế Tự rớt xuống vẫn còn 3 con hộ vệ ở gần đó nên Dương An phải cẩn thận di chuyển, 3 con 4x hộ vệ không phải hắn muốn là đối phó được, không cẩn thận một chút lập tức thành kiếm củi ba năm thiêu một giờ liền.

Thả Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn đi trước, sử dụng Tiềm Ảnh theo sau, Dương An cẩn thận di chuyển.

Dưới vách Nguyệt Nha lĩnh, thi thể Âm Linh Đại Tế Tự lẳng lẳng nằm yên, ánh sáng màu đỏ rực mà 2 con người của nó luôn toát ra dưới pháp bào đã tắt lụi không còn, chung quanh vung vãi tiền vàng và vài món trang bị.

Phía trên đỉnh núi, Dương An đã trông thấy 3 con 4x thủ hộ thi thể Âm Linh Đại Tế Tự. Nếu là người chơi khác muốn kiểm soát chắc chắn sẽ vô cùng phiền phức nhưng với Dương An thì lại đơn giản vô cùng.

Sử dụng Tiềm Ảnh tới gần trăm mét, tránh sau một cây cổ thụ, Dương An nhắm hướng thi thể bắn ra hai mũi tên. Lấy tâm tại vị trí hai mũi tên rơi xuống, hai pháp trận màu đen bán kính hai mét lóe lên quét dọn sạch sẽ tiền vàng và trang bị trên mặt đất.

Lợi dụng Tự Động Nhặt Trang Bị dọn sạch chiến trường xong, Dương An lập tức chạy ra xa, hắn sợ 3 con đuổi theo nhưng là lo lắng dư thừa rồi, ba con thậm chí mi mắt cũng không thèm liếc Dương An lấy một cái chứ nói gì cất bước.

Tự Động Nhặt Trang Bị trong tình huống trên là tốt nhất nhưng khuyết điểm là không thể thu luôn cả thi thể, thi thể cấp 47 cho cơ hội Thải Tập ra tài liệu quý hiếm a.

Dù sao thì Dương An cũng không phải người tham, có thể tranh thủ được thì tranh thủ, không được thì thôi, bởi thì thứ quý giá nhất hắn đã chiếm được rồi.

Chạy ra gần ngàn mét, Dương An mới tìm một địa điểm an toàn để kiểm kê chiến lợi phẩm.

Hành trang tăng thêm hơn hai nghìn vàng, còn có ba tấm thẻ thông hành màu vàng, một quyển sách kỹ năng và hai kiện trang bị chưa xem xét, nói chung là thu hoạch tương đối phong phú.

Vội thi triển Nguyệt Độc xem xét hai kiện trang bị và sách kỹ năng, qua vài phút, thuộc tính đồ vật hiện lên.

Hư Không Phi Phong: phẩm cấp: trang bị ám kim, phòng ngự: 75-105, nhanh nhẹn +50, tinh thần +45, trí lực +25, tốc độ di động +7, xác suất né tránh tăng lên 100%, kèm theo kỹ năng Hư Vô Chi Ảnh: thời động không gian lực bản thân thành hư vô, vô hiệu hóa toàn bộ công kích vật lý, sát thương do bị công kích

ma pháp giảm bớt 80% liên tục trong 3 giây, yêu cầu cấp bậc 47, chức nghiệp hạn chế: chức nghiệp pháp hệ đều có thể trang bị.

- OMG! Hèn gì Miss tới bên như vậy, hóa ra là do Hư Không Phi Phong tăng lên 100% xác suất né tránh.

Dương An âu yếm vuốt ve kiện phi phong, yêu thích không rời tay, tâm thần không biết đã bay đến tận nơi nào mất rồi...

- Cực phẩm ám kim pháp hệ cấp 4x, còn kèm theo kỹ năng biến thái Hư Vô Chi Ảnh, chắc chắn sẽ được cao giá...

Dương An thầm tính toán, song hẳn cũng không có ý định đem bán mà để dành đổi trang bị mình cần.

Cất kỹ Hư Không Phi Phong, Dương An tiếp tục xem trang bị.

Kiện trang bị còn lại là Âm Linh Pháp Quyền (cái cân) chuyên dành cho Hắc Ám mục sư, cũng là một kiện cực phẩm 4x. Cuối cùng là sách kỹ năng Khủng Cự Hào Khiếu, là kỹ năng khống chế biến thái nhất mà Dương An được may mắn trải nghiệm, đáng tiếc bị hạn chế chức nghiệp, pháp hệ mới học được.

Ba kiện đồ vật cực phẩm, không có kiện nào Dương An dùng được nhưng cũng không hề ảnh hưởng tới tâm tình của hắn, bởi 3 kiện đồ vật này, bất kể là bán đi hay trao đổi đều tuyệt đối là bá đạo, người người ước ao.

- Dù không có exp nhưng như thế này cũng tạm hài lòng rồi.

Dương An thu hồi cảm giác hưng phấn, cất kỹ trang bị vừa nhận được, chuẩn bị chiến đấu, vòng 2 nhiệm vụ thăng cấp đã sắp bắt đầu....

Hiện tại mới vừa rạng sáng (thời gian bên trong trò chơi), ở chiến trường Chính Tà rất khó tìm được người chơi liên minh Hắc Ám, chỉ có thể chờ đợi đến bình minh, lượng lớn người chơi xuất hiện, lúc đó mới bắt đầu kế hoạch ám sát được.

Nhưng Dương An cũng không muốn chờ đợi vô ích, hắn hướng về phía liên minh Hắc Ám xuất phát, tìm hiểu tình hình chiến trường Chính Tà.

Chiến trường Chính Tà kéo dài mấy trăm dặm, dù là đạo tặc lấy tốc độ mà nổi danh dùng toàn lực cũng phải mất bốn năm giờ mới đi hết được, mà đó là trong trường hợp không gặp trở ngại gì. Nguyệt Nha Linh nằm về hướng nam của chiến trường, khá gần liên minh Quang Minh, Dương An muốn thừa dịp trời còn tối chạy đến gần liên minh Hắc Ám, tuy rằng nguy hiểm nhưng cơ hội ám sát cũng tăng lên cao hơn nhiều.

Chiến trường Chính Tà càng vào trung ương càng nguy hiểm, các loại quái vật cao giai qua lại thường xuyên, thông thường thì càng gần liên minh của mình càng an toàn, rất nhiều người chơi tổ đội giết quái cũng chỉ dám hoạt động bên trong phạm vi phe cánh mình, những người này mặc dù cũng là 4x nhưng thông thường thực lực cũng không quá mạnh (chính xác hơn là đám những người mạnh hơn thường là đều xâm nhập chiến trường đi PK. Những người này chính là mục tiêu của Dương An.

Nhiệm vụ chỉ yêu cầu đánh chết đủ số lượng người chơi nhất định mà không yêu cầu chất lượng vậy nên Dương An dĩ nhiên sẽ tìm người yếu, tránh người mạnh.

151. Chương 150: Cô Gái Trong Mơ

oOo

- Quên đi, chọn nơi này vậy!

Đi được một lúc lâu, Dương An bất đắc dĩ xoa xoa mồ hôi trên trán mà phán.

Sau khi đánh Dương An lại tiếp tục bốn ba hướng phía bắc liên minh Hắc Ám tiến tới, chạy chừng bốn giờ mới đến được đây, còn cách liên minh Hắc Ám gần một giờ lộ trình.

Ban đêm xuất hiện quái vật quá dày đặc, chưa kể là thỉnh thoảng còn xuất hiện cả những ‘Đại gia hỏa’ khủng bố mà nên Dương An cẩn thận cơ hồ đi một đoạn lại dừng một đoạn thả Lý Nhĩ Tư chi nhân trình sát, bởi vậy đã khiến thời gian tiêu tốn thêm không ít.

Cũng chẳng thể trách Dương An được, bây giờ đang là thời điểm làm nhiệm vụ, xảy ra chuyện gì sẽ coi như thất bại hoàn toàn, công sức bỏ ra đem ngâm nước hết.

- Tiến đến đây là cực hạn, nếu tiếp tục đi tới ắt sẽ gặp phải người chơi phe Hắc Ám có năng lực nhìn ban đêm, độ nguy hiểm cực cao.

- Được rồi, thăm dò tốt địa hình ở đây rồi giảng câu thôi.

Lý Nhĩ Tư chi nhân bắt đầu được thả ra thăm dò.

Trong lòng Dương An sớm đã có kế hoạch, hiện tại tìm hiểu rõ địa hình chung quanh, chỉ chờ sau bình minh lượng người đông lên để bắt đầu nhiệm vụ.

Khoảng một giờ sau, trong phạm vi vài dặm chung quanh đã được Dương An tìm hiểu rõ ràng. Mà vùng này là một khu rừng rậm rạp, thích hợp cho cung thủ “đi săn”.

Thấy thời gian không sai biệt lắm, Dương An tự tìm cho mình một vị trí bí mật, đây là một gốc cây có dây leo quấn quanh um tùm, đem thân mình ẩn giấu trong đó rồi mới

Nhiệm vụ đối với Dương An tuy rằng hạn chế trong chiến trường Chính Tà nhưng không hạn chế

Trước mắt tối sầm, đến lúc mở mắt ra được, Dương An đã trở lại hiện thực.

“Soạt ~ ”

Tháo mũ trò chơi ra, bụng đã kêu réo biểu tình nghiêm trọng, cơn đói ập đến, Dương An bắt đầu chơi từ buổi sáng mà đến bây giờ là buổi tối vẫn chưa hề động đến một hạt cơm. Cũng tại trước đó đã dặn dò em gái cùng mẹ là không cần gọi, cả ngày chỉ ăn một bữa không đói mới là lạ.

- Thật đói a!

Dương An vỗ vỗ bụng rồi đi rửa mặt mũi qua loa, tiếp đó mới xuống lầu tìm đồ ăn.

- Anh, rốt cuộc cũng thấy đói rồi hả, chờ anh lâu lắm rồi đó!

Dương Lâm đang bận rộn dưới bếp nghe bước chân Dương An xuống lầu liền nói lớn vọng lên.

Dương An vừa đi xuống vừa đáp:

- À, có chút việc, đúng rồi, có gì ăn không, bụng anh lép kẹp rồi đây.

- Hừ, anh chỉ biết ăn thôi mà, chị Tử Lăng chờ anh cả ngày rồi đó!

Dương Lâm giả vờ cá giận nói.

- Tiểu Lâm, đừng nói lung tung!

Mạnh Tử Lăng cũng đang bận rộn ở bên cạnh nhưng vẫn trừng mắt với Dương Lâm một cái.

Lúc này Dương An cũng đã xuống đến nơi, trông thấy Mạnh Tử Lăng đang cùng Dương Lâm chuẩn bị cơm chiều. Mà trong phòng bếp lúc này, một chậu thịt nướng cũng đã được ướp gia vị đợi sẵn.

Hôm nay, Mạnh Tử Lăng vẫn mặc như mọi lần, áo T-shirt, quần bò cùng một đôi giày vải, tóc dài được cuốn lên cao, trông rất đơn giản nhưng tràn đầy sức sống. Tuy rằng thời tiết đã bắt đầu chuyển lạnh nhưng bận bịu một hồi trong bếp khiến khuôn mặt xinh xắn lấm tấm mồ hôi, thoáng hiện ý vị đắm đuối càng khiến người mê say...

Nhìn thấy Mạnh Tử Lăng, Dương An thoáng thấy tim mình đập loạn. “Đắm đuối nhu mì”, những chữ này hoàn toàn được thể hiện qua Tử Lăng, nếu có thể cưới được người con gái này, ai còn mong gì hơn nữa.

(DG: ta cũng đã từng bỏ lỡ vài người như vậy chỉ vì không hợp tuổi, đến nay vẫn còn thấy ảm ức, Biên: không tin lắm =])

Nhưng mà ngay sau đó Dương An lại lắc đầu, chỉ biết cười khổ trong lòng:

- Năm đó chính mình không biết quý trọng cô ấy, giờ thì thật khó, chưa nói tới mình bây giờ cũng không đủ năng lực mang hạnh phúc đến cho cô ấy, mà bốn năm trước gây tổn thương cho cô ấy như thế, giờ mình càng không có tư cách kia nữa.

Khẽ lắc đầu, Dương An cố ra vẻ thản nhiên mỉm cười:

- Tử Lăng, cậu đến rồi à!

- Chị Tử Lăng đến từ trưa rồi, nhưng nghe anh có nhiệm vụ trọng yếu nên không lên gọi!

Mạnh Tử Lăng chưa nói Dương Lâm đã cướp lời.

(cần game không cần gấu)

Dương An áy náy:

- Xin lỗi cậu, tớ thật có nhiệm vụ quan trọng cần làm cho nên...

- Không sao, cậu đừng nghe tiểu Lâm nói bậy!

Mạnh Tử Lăng mỉm cười nói, thấy được Dương An ánh mắt nàng cũng len lén lộ vẻ vui mừng. Kỳ thực sáng sớm nhận được điện thoại của Dương An, nàng rất ngạc nhiên hưng phấn. Vốn không hề dự định “đại đầu gối” này lại chủ động hẹn nàng như thế, rõ ràng là coi nàng như người nhà, cho nên nghe điện một lúc nàng đã vui vẻ sang nhà hắn. Ai dè khi tới nơi Dương An lại còn cấm mặt chơi trò chơi ở trên phòng khiến nàng cũng có chút giận, nhưng giờ nhìn Dương An giải thích, chút hờn dỗi này cũng mau chóng tan thành mây khói.

- Cơm gần xong rồi, nếu cậu đói thì ăn tạm chút hoa quả trên bàn đi vậy!

Mạnh Tử Lăng cười nói, mà động tác nấu ăn cũng theo đó mà nhanh hơn, tựa hồ là muốn làm thật nhanh cơm tối.

- Uh!

Dương An gạt đầu rồi đi ra phòng khách, hắn cũng không muốn Tử Lăng nhìn thấy mình đang xấu hổ.

Trên bàn trà có mấy quả táo lớn, Dương An vội cầm lấy một quả gặm lấy gặm để, bởi vì quá đói nên hắn cũng chẳng để tâm tới hình tượng ăn uống của mình làm cái gì. Tiện tay hắn mở TV xem qua các kênh, không ngừng đổi loạn cho tới cuối cùng mới dừng lại ở Disney!

- Ở nhà là thoải mái nhất!

Dương An rên lên một tiếng, lưỡi biếng nằm nhòai trên ghế salon.

Cía bụng biểu tình ầm ĩ, Dương An gặm hai ba miếng là xong một quả táo to, hắn chuẩn bị lấy thêm thì một mùi hương mê người xông vào mũi.

- Cái gì mà thơm như vậy?

Lỗ mũi Dương An hoạt động hết công suất, hít lấy hít để, hắn vừa ngửi vừa chảy cả nước miếng.

152. Chương 151: Hương Thôn Tình Nồng

oOo

Dương An dời mắt khỏi TV, nhìn theo hướng tỏa hương thơm diếc mũi kia, chỉ thấy Mạnh Tử Lăng còn mặc tạp dề đang một một còn chén tỏa nghi ngút khói, cũng không biết bên trong là gì.

- Đại thiếu gia, canh đến đây!

Mạnh Tử Lăng trên ghẹo cười nói.

- Ừm, canh gì mà thơm như vậy?

Dương An vội hỏi. Lúc này chính hắn cũng không biết hấp dẫn hắn là chén canh kia, hay là người bưng chén.

Mạnh Tử Lăng đi từ từ tới bàn trà, cẩn thận đem chén canh lớn đặt trước mặt Dương An. Dương An cũng cẩn thận tiếp lấy, một chén canh màu trắng sữa tỏa ra hương thơm cực kỳ mê người, khiến hắn không tự giác được khịt khịt mũi mà tham lam hít vào.

- Canh cá trích?

Nhìn màu sắc chén canh, Dương An đoán.

Mạnh Tử Lăng gật đầu cười, nói:

- Ủ, lúc này ở chợ thấy cá trích ngon quá nên mua một ít về nấu canh, thấy cậu kêu đói nên tớ múc trước một chén, bụng đói ăn nhiều hoa quả không tốt đâu!

- Hóa ra cô ấy còn nhớ rõ mình thích nhất là canh cá trích!

Dương An nghĩ trong lòng, nhưng hắn cũng không biết phải nói gì cho tốt, vội vàng bưng chén ngang miệng thổi một hơi, rồi hấp tấp uống từng miếng từng miếng.

- Hi hi, cẩn thận nóng đó ngốc ạ!

Nhìn Dương An uống lấy uống để canh mình nấu, Mạnh Tử Lăng thấy rất vui, mắt nhìn có chút say mê, tựa như người mẹ nhìn đứa con yêu thương của mình.

(o_0 thể quái nào)

Không biết là canh quá ngon, hay Dương An quá đói, cả một chén to chỉ mấy lần húp đã cạn sạch.

- Chẹp, ngon quá!

Dương An rất là thỏa mãn tán thưởng.

- Hi hi, cậu thích là được rồi!

Mạnh Tử Lăng cười nói.

- A, thật là phiền cậu quá, đã nhờ cậu đi mua đồ với Dương Lâm, còn muốn cậu nấu giúp, thế mà tớ lại mãi trong game không xuống tiếp.

Dương An buông chén canh, hối lỗi nói.

Mạnh Tử Lăng cười lắc lắc đầu, nói:

- Không sao mà, hồi trung học chẳng phải cũng như thế sao, cậu còn khách sáo với tớ!

Vừa nghe tới hai từ “ học”, lập tức Dương An cảm thấy xấu hổ. Tuy việc đã nhiều năm, có lẽ Tử Lăng cũng không còn trách hắn, nhưng Dương An vẫn canh cánh chuyện mình đã tổn thương nàng, trong lòng luôn dằn vặt tự trách.

- Đúng rồi, nghe tiểu Lâm kể giờ cậu có thể kiếm tiền trong game, thật không vậy? Hay là để tớ giới thiệu việc cho cậu đi?

Mạnh Tử Lăng đổi chủ đề hỏi. Nàng vẫn luôn quan tâm tình huống của Dương An, giờ cũng muốn chia sẻ giúp hắn vài chuyện.

- Ha ha!

Dương An cười lắc lắc đầu, nói:

- Không cần, giờ tớ qua game cũng kiếm được kha khá, quan trọng nhất là tự do tự tại, có thời gian vui vẻ với gia đình, hơn nữa tớ còn có một chuyện rất quan trọng cần giải quyết trong đó.

Nghe Dương An cự tuyệt, Mạnh Tử Lăng vốn nhú nhú mày, nhưng rất nhanh khôi phục, nàng hiểu Dương An có hướng đi của hắn, cười nói:

- Cậu thích là được rồi, dù cậu quyết định thế nào, tớ đều sẽ ủng hộ!

(Em này còn chê, main bệnh mất rồi)

- Ừm!

Dương An gật đầu đáp.

Hai người tán gẫu một chút, chỉ một chốc mẹ Dương An đã về, có thể dọn cơm.

Bởi vì bạn học của Dương Lâm đều tranh thủ kỳ nghỉ đi chơi chút đã, nên chắc muộn mới tới, hơn nữa mẹ Dương An cũng không muốn phá vỡ không khí tự nhiên của người trẻ tuổi, nên quyết định ăn cơm trước. Điều này cũng hợp bụng với người cả ngày chưa được hạt cơm nào vào bụng như Dương An.

Cơm nước xong, Dương An bắt đầu bày biện hai bếp nướng thịt ở sân trước nhà. Hẳn nhẹ nhàng nhóm lửa, chỉ lát sau than củi của hai bếp đã bốc cháy hừng hực, ánh lửa lóe ra chiếu rọi xung quanh, giống như trời lại một lần nữa tới lúc hoàng hôn.

Khoảng bảy giờ tối, bạn của Dương Lâm cũng lục tục đến, có nam có nữ, chừng hơn 20 người, đều là thanh niên 17 tuổi tràn ngập sức sống thanh xuân. Dương Lâm ngay lập tức vội vàng tiếp đón, mà Dương An cùng Mạnh Tử Lăng cũng không chậm trễ ra các loại đồ ăn đồ uống. May là nhóm bạn của Dương Lâm cũng rất có lễ phép, cả đám xắn tay hỗ trợ, rất nhanh mọi người liền vây quanh hai bếp thịt nướng, một bên tán gẫu vui vẻ, mà Dương An cùng Tử Lăng cũng gia nhập trong đó.

Nhìn tiểu đội nam thanh nữ tú này, Dương An cùng Mạnh Tử Lăng ăn ý nhìn nhau cười, một nụ cười bên trong bao hàm vô vàn hoài niệm cùng cảm khái.

- Nhìn các em ấy khiến tớ nhớ đến thời chúng ta còn học trung học, lúc đó chúng ta thật giống tụi nó, vô tư hồn nhiên!

Dương An nhìn nhìn xung quanh, cất giọng cảm khái.

Mạnh Tử Lăng cũng là gật gù đầu, mỉm cười nói:

- Ừ, khi đó cả đám cũng thích nhất là đến nhà cậu liên hoan, không ngờ đảo mắt một cái đã nhiều năm như vậy rồi. Nhìn tụi nó thật muốn quay trở lại ngày trước.

Nói xong, Mạnh Tử Lăng tràn đầy kỳ ý liếc nhìn Dương An một cái.

Nhưng Dương An lại không nhận ra ẩn ý trong lời nói của nàng, lúc này hắn còn bận nghiêm túc quan sát đám Dương Lâm đang đùa giỡn.

Kỳ thật Dương An muốn Dương Lâm mời bạn về nhà, ngoài để em mình vui vẻ, còn có một nguyên nhân khác, chính là muốn xem bình thường em gái mình yêu quý hay giao du với người như thế nào.

Cái này gọi là trường huynh vi phụ (anh phải thay cha), từ khi cha qua đời, Dương An liền nhận trách nhiệm bảo hộ cùng giáo dục em gái mình. Trước kia hắn làm mãi ở xa, nên không biết nhiều về bạn bè của em gái, vì thế muốn mượn cơ hội lần này để hiểu rõ thêm. Mà chứng kiến nhóm bạn Dương Lâm mời tới đều rất lễ phép, không giống như học sinh cá biệt, Dương An cũng có thể yên tâm.

Bởi vì đồ ăn chuẩn bị rất nhiều, nên Dương An cũng mời cả gia đình nhà chú sang chung vui, hơn nữa hai cậu em họ song sinh còn rất thích thịt nướng. Quả nhiên khi chú thím dắt hai cậu em họ bước vào cửa, đôi song sinh đã vui mừng nhảy cẫng lên. Cặp đôi đáng yêu này vừa xuất hiện lập tức thành diễn viên chính trên sân, nhóm Dương Lâm giành nhau mà chơi đùa với chúng, mà hai đứa bé song sinh kia cũng không có sợ người lạ, thỉnh thoảng lại làm vài động tác rất đáng yêu, khiến mọi người chốc chốc cười vang.

Nông thôn dù không phát đạt như thành phố, nhưng lại có những chỗ đặc sắc của riêng mình, đặc biệt là quan hệ người với người, nơi này muốn gần gũi hơn thành thị nhiều lắm.

153. Chương 152: Tin Tức Độc Nhất Vô Nhị

oOo

Hương thịt bay ngàn dặm, cười rộn cả vạn gia! Một đám thanh niên 17 tuổi tụ tập cùng một chỗ cùng nhau nướng thịt, một bên cười đùa thỏa thích, thỉnh thoảng lại truyền ra tiếng nô vang. Chuyện phiếm đủ loại chủ đề, một chốc không ngờ lại về trò chơi đang được yêu thích nhất hiện nay - Phong Vân!

- Mọi người biết không, lần này Phong Vân có sự kiện lớn!

Một nam sinh đột nhiên nói, có thể là muốn khiến cho mọi người chú ý, nên có tình lớn giọng, như là hẳn phát hiện ra chuyện gì đó vô cùng trọng đại.

Lúc này tất cả mọi người đều dừng miệng, đổ dồn ánh mắt lại, tuy rằng nhà phát hành Phong Vân có hạn chế người sau 18 tuổi mới được đăng ký ID, nên nơi này có vài người còn chưa đủ tuổi, nhưng sức hot của Phong Vân khiến người từ 9 tuổi đến 99 tuổi đều biết, tự nhiên cũng muốn nghe xem có tin tức gì trọng đại.

- Lưu Hải, cậu đừng có lớn tiếng như vậy chứ, giờ ai không biết hai ngày nữa ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’ sẽ mở!

Một nam sinh khác đặc ý đáp:

- Tớ chẳng những biết, mà hôm nay còn thu được một tấm thẻ thông hành màu vàng nữa.

- Hả! Hóa ra mọi người cũng biết, tớ còn tưởng tớ là người đầu tiên chứ!

Nam sinh tên Lưu Hải yếu ớt nói.

- Phì~

Chứng kiến Lưu Hải tịt ngòi, mọi người nhất tề khinh bỉ hẳn một phun, sau đó phá ra cười.

Mà Lưu Hải cũng chỉ làm bộ vô đầu bứt tai rồi cũng cười theo, giống như đã thành thói quen.

- Đúng rồi, Trương Phong thân mến!

Lưu Hải đột nhiên chen đến bên cạnh nam sinh vừa cắt lời hẳn, rất thân mật nói:

- Nếu cậu có thừa thẻ thông hành thì cho tớ đi!

Lưu Hải vừa nói như vậy, mấy nam sinh bên cạnh cũng chen chúc lại, xem bộ dáng là cùng một kiểu xin xỏ.

- Lăn hết cho tớ, đội tớ khổ cực cả ngày mới có thể mỗi người được một tấm thẻ thông hành màu vàng thôi, không dư đâu mà xin!

Trương Phong vỗ vỗ đầu Lưu Hải, cười nói.

- Đúng vậy, tuy rằng lần này hoạt động ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’ mọi người đều có thể tham gia, nhưng tỷ lệ đánh ra thẻ thông hành có vẻ thấp quá.

Lại có một nam sinh phụ họa nói

- Haiz!

Lưu Hải rất là thất vọng thở dài, xem ra muốn nhờ người “chiều cố” không khả thi rồi, mà lúc này, một giọng nữ lại vang lên...

- Lưu Hải, cậu muốn thẻ thông hành đúng không? Thế thì đi nướng hai cái gà cho tỷ tỷ đây đi!

Một nữ sinh làm ra vẻ “đại tỷ” lên giọng, khiến Trương Phong vừa rồi rất đặc ý cũng đảo mắt nhìn sang.

- Lớp trưởng đại nhân thân, đừng nói hai cái, bốn năm cái cũng không thành vấn đề!

Lưu Hải nghe vậy lập tức cướp lấy hai cái cánh gà của hai người bạn mang tới. May là bình thường mọi người đều đùa vui quen rồi, hai người bị cướp cũng chỉ cười mắng mấy câu mà thôi.

- Lớp trưởng đại nhân cẩn thận còn nóng!

Lưu Hải cung kính bưng lên hai cái cánh gà vừa mới nướng.

- Ủm! Để cánh gà nướng đó, tiểu Lưu tử người có thể lui xuống!

Nữ lớp trưởng tiếp nhận cánh gà xong thản nhiên nói. Mà một câu ‘tiểu Lưu tử’* lại khiến mọi người cười nghiêng ngả.

(* cách gọi tên thái giám)

- Lớp trưởng đại nhân, thế còn...

Lưu Hải nghi ngờ nói.

Nữ lớp trưởng vỗ vỗ đầu của hắn, nói:

- Cám ơn cánh gà của chú, bắt quá hiện chị đây cũng không thừa thẽ thông hành!

- Ax, không phải chứ!

Lưu Hải làm bộ sợ hãi than:

- Ngay cả lớp trưởng là quang khổng cấp 45 cao nhất lớp cũng không dư thẽ thông thành, tớ là đạo tặc vừa lên 4x biết kiếm đâu bây giờ, nghe nói trong Thần Chi Thí Luyện Tràng nơi nơi là kỳ ngộ, bảo vật đầy đất a!

- Lưu Hải, chú cứ yên tâm, chị đã đáp ứng chú thì nhất định sẽ thực hiện.

Nữ lớp trưởng thản nhiên nói:

- Xem ra mọi người đều rất ngóng ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’ lần này, tớ có một tin tức độc nhất vô nhị tin tức, không biết mọi người có hứng thú hay không đây?

Vừa nghe có tin tức độc nhất vô nhị, những ai chơi Phong Vân đều dồn hết lại.

- Ôh, không biết là tin tức gì nhỉ?

Dương An đang ngồi cùng Tử Lăng ở một góc cũng chú ý lại, nhưng không có hóng như đội trẻ kia.

- Tin tức này là tớ nghe được lão đại gia tộc ‘Kiếm Vũ Phong Vân’ chúng tớ nói, nể tình mọi người là bạn học mới chia sẻ, mọi người cũng đừng tùy tiện truyền đi đây.

Nữ lớp trưởng diễn cảm nghiêm túc nói:

- Lão đại của tớ thu được tin rò rỉ từ nhà phát hành, là 3 giờ trước khi ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’ mở ra, tỷ lệ bạo dẫn thẽ thông hành sẽ tăng rất cao, cho nên giờ mọi người không cần quá mức lo lắng, cũng ngàn vạn lần không nên phí tiền đi mua.

- Lớp trưởng đại nhân quả nhiên là chỉ huy tối cao của lớp chúng ta, tin tức như thế mà cũng thu được.

Một nữ sinh nói.

- Đúng thế, hay là nhờ lớp trưởng đại nhân nhân từ giới thiệu cho chúng tớ gia nhập gia tộc ‘Kiếm Vũ Phong Vân’, bằng không người chơi không có bối cảnh như chúng tớ thật khó sống.

Nghe nhóm thanh niên đối thoại, Dương An nhú nhú mày, thầm nghĩ:

- Gia tộc Kiếm Vũ Phong Vân? Chưa nghe nói qua, hắn không phải gia tộc trực thuộc tam đại chiến minh. Chẳng qua nếu như tin tức này thật sự là ‘độc nhất vô nhị’ thì gia tộc Kiếm Vũ Phong Vân này cũng không đơn giản.

Dương An ngoại trừ tam đại chiến minh cùng cừu gia ‘Thiếu Gia bang’ ra, không có đi tìm hiểu những thế lực khác, đương nhiên không biết gia tộc ‘Kiếm Vũ Phong Vân’. Nhưng mà hắn không ngờ tới cái gia tộc “lạ tai” này không lâu sau lại thành một thanh kỳ kiếm ảnh hưởng tới đại cục của liên minh Quang Minh, hơn nữa còn cùng hắn có ngọn nguồn sâu đậm.

Tạm thời không để ý gia tộc kia, Dương An quan tâm nhất chính là tính chuẩn xác của cái tin tức độc nhất vô nhị này, thầm nghĩ:

- Nếu tin tức này là thật thì đúng là độc nhất vô nhị, những người biết 3 giờ cuối cùng tỷ lệ bạo dẫn thẽ thông hành tăng mạnh hẳn sẽ không nhiều. Tối hiện giờ giá cả thẽ thông hành trên chợ hẳn vẫn trong top,

mình giờ có bốn tấm màu vàng, hai tấm màu bạc, nếu tiếp tục đánh ra thì nên bán, nhất định sẽ kiếm được món hời.

Nghĩ tới có khả năng kiếm chác, Dương An không tự giác bật cười, nhưng rất nhanh lại bình tĩnh, hắn cũng không muốn làm cho mọi người ở đây biết hắn hiện có rất nhiều thẻ thông hành. May là hắn đã dặn Dương Lâm đừng khoe ra hắn có trước mặt người ngoài thối phồng khoe khoang hắn có bao nhiêu lợi hại.

Nhìn thấy một đám người trẻ tuổi vui vẻ, Dương An cũng thi thoảng chen vào một hai câu, nhưng đa số vẫn là nói chuyện riêng với Tử Lăng.

Thời gian vui vẻ qua nhanh, đảo mắt đã hơn 10 giờ, nhưng một đám người trẻ tuổi vẫn là tinh lực mười phần, như muốn chơi suốt đêm. Nhưng mà Dương An còn có nhiệm vụ trọng yếu nên bắt đầu sốt ruột, hắn không phải lo lắng nhóm người trẻ tuổi này, đã có Dương Lâm tiếp đón không cần đến hắn, hắn để ý đến Tử Lăng đang ngồi cạnh. Có mình là người bạn cùng lứa tuổi duy nhất, lại do chính mình mời tới, nếu cứ thế mặc nàng ở lại mà đi vào trò chơi thì bó tay rồi.

Nhưng mà lúc này Tử Lăng cũng nhìn ra vẻ nôn nóng của hắn. Trong bữa cơm lúc trước, nàng cũng biết đêm nay Dương An còn có nhiệm vụ trọng yếu.

- Cũng khuya rồi, tớ phải về đây!

Mạnh Tử Lăng nhỏ giọng nói bên tai Dương An.

Nghe vậy, Dương An trong lòng buông lỏng, nói:

- Ủ, để tớ đưa cậu về!

154. Chương 153: Chàng Gánh Ngàn Cân Nặng, Thiếp Đỡ Một Bờ Vai

oOo

Tuy rằng Mạnh Tử Lăng nhất quyết từ chối Dương An đưa nàng về nhà, nhưng Dương An cũng không phải là cái loại không biết phải trái để nàng một mình đi về giữa đêm như vậy, dù về tình về lý hay gì đi nữa, hắn nhất định phải đưa nàng đưa về nhà an toàn.

- Không phải cậu có chuyện quan trọng cần làm sao, không cần đưa tớ về đâu mà!

Mạnh Tử Lăng lại từ chối.

Nhưng Dương An chẳng nhiều lời, làm bộ như tức giận thốt lên:

- Không phải là cậu ghét cái xe cà tàng của tớ đấy chứ!

Thấy Dương An nói đến nước này, Mạnh Tử Lăng biết chẳng thể từ chối được nữa, mỉm cười gật đầu, nàng hiểu Dương An chỉ là đang giả vờ khích tướng.

Dương An khẽ cười, không nói thêm mà chạy lên phòng cầm khóa xe, mặc thêm một cái áo khoác mỏng rồi xuống dắt “cái xe cà tàng” ra. Trung Thu đã qua, thời tiết bắt đầu se lạnh, buổi tối sẽ càng lạnh rõ rệt, đi xe máy cũng cần mặc thêm cái áo khoác.

Tuy đang vội, nhưng Dương An vẫn tỏ ra trầm ổn, chậm chậm lái xe, an toàn là trên hết!

Nhà Mạnh Tử Lăng cũng không xa, cách chừng hai mươi phút chạy xe. Dương An chỉ chuyên tâm lái, Tử Lăng ở sau không biết có phải do lạnh mà hai tay vòng qua ôm eo thật chặt, nhẹ nhàng tựa sát lên lưng hắn.

Dương An cũng không thấy có gì lạ, chỉ nghĩ hai người đã khôi phục loại tình cảm như anh trai - em gái trước kia, nhưng hắn lại không biết Mạnh Tử Lăng phía sau đang trộm mỉm cười thực ngọt ngào, giống như nụ cười hạnh phúc của một cô gái đang yêu.

(DG: được ông main chơi game nhiều hồng não rồi)

(BD: ông dịch giả cũng rứa)

Đi hơn mười phút đã sắp tới nhà Tử Lăng, đột nhiên nàng kêu dừng lại, Dương An hốt hoảng, tưởng có chuyện gì, vội vàng dừng xe.

- Sao thế?

Dương An tá hỏa hỏi.

Mạnh Tử Lăng từ từ xuống xe, nhìn Dương An mỉm cười, nói:

- Tôi biết cậu đang vội, nhưng mà vào đây với tôi một chút được không?

Nói xong, chẳng chờ Dương An có đồng ý hay không, từ từ xoay người đi qua.

Dương An bất đắc dĩ cười, lúc này hắn mới phát hiện nơi này là công viên bên bờ sông nơi hai người họ thường đến chơi. Trước kia mỗi một lần đưa Tử Lăng về nhà, nếu không có chuyện gì gấp, bọn hắn sẽ ở đây dừng lại nơi này, đi dạo tâm sự một chút, ngoại trừ sấm chớp dữ dội, bằng không dù mưa gió cũng duy trì nếp đó.

- Dù sao cũng muộn sẵn rồi, thêm lát nữa cũng thế!

Nghĩ một lát rồi Dương An liền đi theo.

Có lẽ là nghỉ lễ Quốc Khánh, công viên hôm nay đông hơn mọi hôm, không ít đôi tình nhân đang bên nhau tâm sự, hẹn hò.

Mạnh Tử Lăng đi thẳng tới rào chắn cạnh bờ sông, chăm chú nhìn dòng nước cuộn cuộn. Gió lạnh mang theo hơi nước thổi tới làm người ta thấy thư thái, bình yên lại, có điều nó lại khiến Tử Lăng chỉ mặc một bộ T-shirt mỏng manh không kịp được khê run lên.

Dương An đi phía sau thấy thế lập tức cởi áo khoác nhẹ choàng lên người Tử Lăng, nói nhỏ:

- Mặc vào đi, kéo cảm lạnh bây giờ!

- Cảm ơn!

Mạnh Tử Lăng cảm nhận hơi ấm còn vương trên áo, trong lòng bỗng dâng lên niềm hạnh phúc ấm áp, không phải cô gái nào cũng được sự đối xử đặc biệt như này.

Mạnh Tử Lăng lấy hết dũng khí, xoay người đối mặt với Dương An, chột nói:

- Nhớ hồi học trung học, mỗi lần cậu đưa tôi về đều ghé vào đây tản bộ.

- Ừm, nơi này là “chốn cũ” của chúng ta.

Dương An có chút bùi ngùi nói:

- Hồi ấy thật vui, thế mà nháy mắt cái đã 6 năm. Nhiều lúc tôi tưởng như mới hôm qua vẫn đang thời trung học, nhiều khi thật muốn quay về lúc đó...

- Đúng vậy, là “chốn cũ” của hai chúng ta.

Mạnh Tử Lăng dừng một chút, cắn chặt răng, nói:

- Nơi này cũng là chỗ cậu từ chối tôi.

- Thực xin lỗi!

Nghe được Tử Lăng nhắc tới việc kia, Dương An ngập ngừng, không biết nói sao. Bất kể là vì nguyên nhân gì, nam nhân làm cho một nữ nhân đau lòng vẫn là không đúng, là cực kỳ tồi tệ.

- Không sao, chuyện đã qua lâu như vậy, giờ tôi cũng không còn giận cậu nữa.

Mạnh Tử Lăng khẽ cười.

Tuy Tử Lăng nói thế, Dương An vẫn cảm thấy vô cùng áy náy, lúc này rốt cuộc hắn đã hiểu được tâm tình của Vũ Nguyệt trong trò chơi, có một số tình cảm dù đã trải qua ngàn năm vạn tháng cũng sẽ không phai mờ, trái lại vĩnh viễn khắc sâu trong lòng.

- Nếu, nếu tớ nói...

Một hồi lâu, Mạnh Tử Lăng lại ngập ngừng, ấp úng muốn nói gì, nhưng dường như không thể mở lời.

Dương An nghiêm túc lắng nghe, tuy không biết nàng định nói gì, nhưng cũng không cắt ngang.

Tử Lăng bối rối nhìn thẳng vào hai mắt Dương An, cuối cùng hít sâu một hơi, thật nghiêm túc nói:

- Nếu tớ muốn hỏi lại chuyện bốn năm trước một lần nữa, bây giờ cậu sẽ trả lời thế nào?

- Tớ...

Dương An nhất thời không biết phải làm sao, hẳn không nghĩ tới Tử Lăng sẽ đột nhiên nói như vậy, cũng không biết nàng đang đùa hay thật.

- Chúng ta hẹn hò đi!

Không đợi Dương An trả lời, Mạnh Tử Lăng lại giành nói, bốn năm, nàng không thể đợi thêm nữa, giọng nói từ bình thản mà trở nên kích động:

- Tớ rất nghiêm túc, tớ cũng biết cậu thích tớ.

Bốn năm chờ đợi, nỗi chua xót trong tim làm mắt nàng ngấn nước, nói:

- Tớ hiểu trong lòng cậu nghĩ gì, cậu sợ mình không có năng lực làm tớ hạnh phúc, sợ tớ theo cậu sẽ chịu khổ, nhưng cậu cũng biết tớ đâu có phải loại con gái tham phú quý, ‘chàng gánh ngàn cân nặng, thiếp đỡ một bờ vai’, với tớ có thể cùng người mình yêu đồng cam cộng khổ chính là hạnh phúc lớn nhất trong đời.

“Àm ~ ”

Một lời từ đáy lòng của Tử Lăng khiến Dương An tỉnh ngộ lại, đầu như vừa được mở ra, hẳn thừa nhận từ trước tới nay mình luôn yên mến Tử Lăng, nhưng lại quá lý trí, để chủ nghĩa đại nam nhân chó má che mờ tình cảm.

- Sai rồi, mình sai tất cả rồi!

Dương An rốt cục nghĩ thông.

- Đúng vậy, có thể cùng người mình yêu đồng cam cộng khổ chính là hạnh phúc lớn nhất trên cõi đời này.

Giờ phút này, Dương An đã nhận ra một nửa của mình chính là cô gái nhỏ bé trước mắt, người vì hắn mà chờ đợi suốt bốn năm qua. Mãi miết tìm kiếm tận đâu đâu, hóa ra người có thể bên cạnh cả đời lại luôn ở sát mình.

Tử Lăng lặng lẽ nhìn vào mắt Dương An đợi câu trả lời.

- Những lời cậu vừa nói đều là thật? Cậu vẫn có thể yêu gã con trai từng làm tổn thương cậu ư?

Một hồi lâu, Dương An thành thật hỏi, vẻ tự trách trên mặt cũng biến thành tươi cười nhẹ nhõm.

- Ừm!

Mạnh Tử Lăng xúc động gật gật đầu, nước không cầm được bỗng lăn dài.

- Không được, như vậy không được, coi như tớ chưa từng nghe cậu nói gì đi!

Dương An mỉm cười thản nhiên nói.

Nhưng một câu thản nhiên này lại giống như đẩy Mạnh Tử Lăng xuống vực sâu vạn trượng. Tử Lăng không thể tin được lắc lắc đầu, nàng biết Dương An thích mình, khó khăn lắm mới quyết định bày tỏ lần nữa, hay là sai rồi, hay là hắn vốn không thích nàng?

Nhất thời Mạnh Tử Lăng mất hết can đảm, trong lòng bắt đầu chết lặng, nước mắt tuôn như mưa. Nhìn Dương An còn có thể tươi cười, nàng không kìm nổi, ném chiếc áo khoác trên người xuống đất, xoay người chạy đi.

Nhưng ngay khi nàng vừa xoay bước, một bàn tay mạnh mẽ mà ấm áp đã kéo lấy tay nàng, người này đương nhiên chính là Dương An.

- Cậu còn muốn thế nào nữa, tôi đã thế này...

Cổ vùng cánh tay nhỏ bé muốn thoát đi, cảm giác đau từ da thịt hòa với cảm giác thắt lại trong lòng, Tử Lăng nhịn không được kêu gào ra tiếng, trong tiếng khóc tràn ngập tức giận cùng ảm ức.

Dương An nhẹ kéo nàng lại đối diện mình, tay còn lại nắm lấy nốt bàn tay kia, hai tay nắm thật chặt, không cho nàng rời đi.

- Tôi còn chưa nói xong mà!

Dương An thâm tình nhìn thẳng vào mắt Tử Lăng, âm trầm nói:

- Anh nói là coi như chưa nghe thấy, bởi vì người nói câu kia không nên là con gái mà phải là con trai như anh mới đúng.

- Tử Lăng, chúng ta hẹn hò đi!

Lời Dương An vô cùng chân thành:

- Em nói đúng, đáng lẽ anh nên sớm hiểu được hạnh phúc thật sự chính là hai người có thể nương tựa bên nhau.

- A...

Tử Lăng nín khóc, ánh mắt ngạc nhiên xen lẫn vui mừng nhìn Dương An, rồi hạnh phúc bất chợt khiến nàng lại rơi nước mắt.

Tuy là rơi lệ, nhưng lần này là vì hạnh phúc!

Tử Lăng lập tức nhào vào lòng Dương An, gắt gao ôm chặt lấy hắn, sợ hắn sẽ đột nhiên bỏ chạy. Bốn năm chưa xót chờ đợi, hôm nay rốt cục được một đáp án vừa lòng nhất, cuối cùng nàng cũng đợi được rồi.

- Xấu xa, anh là đại xấu xa!

Tử Lăng nhẹ quát trong tiếng khóc tràn ngập hạnh phúc.

Dương An cũng ôm thật chặt Tử Lăng, nói:

- Đúng vậy, anh là đồ xấu xa, lại để em đợi bốn năm, để em đau khổ bốn năm, anh thật sự là một gã siêu cấp đại xấu xa!

Dương An cùng Tử Lăng cứ như đôi vợ chồng mấy chục năm tâm đồng ý hợp, chẳng cần nói gì, chỉ lặng lẽ ôm nhau thật chặt dưới ánh trăng dịu dàng.

155. Chương 154: Bán Ra Thẻ Thông Hành

oOo

Tửu thị cố hương thuần! Trà thị cố hương nùng! Nguyệt thị cố hương minh! (Rượu cố hương thuần hơn! Trà cố hương thơm hơn! Trăng cố hương sáng hơn! Gái cố hương.....)

Dương An cảm giác được sau khi về nhà, sự nghiệp vững bước bay lên, đêm nay còn tìm được nửa kia của mình, mỗi lúc một tốt hơn mà tiến. Ngày đó quyết định trở về đúng là không thể chuẩn hơn.

- Đời người gặp vài chuyện trắc trở chưa chắc đã không phải là chuyện tốt!

Dương An vui thích nghĩ, sau đó vắn ga phóng về nhà. Hiện tại tâm tình hắn vô cùng tốt, rất nhiều thứ đều nghĩ thông, không còn vướng bận trong chuyện cũ.

Đưa Tử Lăng về tới nhà, Dương An cũng không lưu lại, hai người đã xác nhận quan hệ, cũng khiến cho hắn càng thêm nỗ lực phấn đấu trong trò chơi. Mặc dù nói là muốn hai người đồng cam cộng khổ, nhưng Dương

An cũng không muốn làm cho người mình yêu chịu khổ, bởi đây là điều một thằng đàn ông không thể được tha thứ.

Về đến nhà đã hơn 12 giờ đêm, trong trò chơi chắc cũng đã giữa trưa, thời gian thực nhanh. Nhìn đội thanh niên vẫn còn vui vẻ, Dương An chỉ dặn dò em gái thêm vào câu rồi trở về phòng, khóa kỹ cửa lại, đội mũ game tiến vào trò chơi.

Quang ảnh thay đổi, Dương An tiến nhập trò chơi, thân ảnh của hắn cũng xuất hiện giữa hốc cây nhỏ hẹp kia.

Tiêm Ảnh!

Dương An vừa online, trước tiên mở Tiêm Ảnh ẩn hình, hắn không quên giờ mình đang ở trong chiến trường Chính Tà, hơn nữa còn rất gần bên liên minh Hắc Ám, địch nhân tùy thời đều có thể sẽ xuất hiện ở sau lưng, bởi vậy cần vạn phần cẩn thận.

Ẩn thân xong, Dương An cũng không có vội vã hành động, ngồi im tại vị thả Lý Nhĩ Tư chi nhãn bay ra ngoài trinh sát. May mắn là tin truyền về cho thấy 200 mét quanh đây đều không có người nào khác, đương nhiên Dương An cũng không loại trừ khả năng có người có được kỹ năng ẩn thân cấp cao tránh khỏi dò xét của hắn, tại chiến trường Chính Tà không được phép buông lỏng một giây nào cả.

Xác nhận cơ bản không có nguy hiểm, vẫn duy trì ẩn thân, lúc này Dương An mới bắt đầu xử lý vài công việc mấu chốt. Đầu tiên là mở ra hòm thư hệ thống, đã thấy tin nhắn từ hai người chơi. Cái thứ nhất là Tế Vũ gửi, chẳng qua buzz thử cũng không quan trọng. Cái còn lại là của Thiên Hành, nhắn sau khi Dương An onlinea thì pm hắn.

Hiện tại đã là giữa trưa, nhóm Thiên Hành chắc đã xuất phát luyện cấp, vì thế Dương An liền gửi tin nhắn thoại:

- Thiên Hành đại ca, ngại quá, trong nhà có chút chuyện nên em lên muộn.
- Không sao, bọn anh cũng mới online mà, chẳng mấy khi có kỳ nghỉ, mọi người cũng ra ngoài chơi.

Thiên Hành bên kia trả lời.

- À đúng rồi, em nghe được một tin, nói là nhà phát hành sẽ tăng tỷ lệ bạo dẫn thẻ thông hành vào 3 giờ trước lúc ‘Thần Chi Thí Luyện Tràn’ mở ra, không biết là thật hay giả?

Dương An nghĩ nghĩ, hay là trưng cầu ý kiến Thiên Hành một chút. Thiên Hành quan hệ rộng như vậy hắn sẽ có thông tin, Thần Chi Thí Luyện Tràn này trọng yếu phi thường, Dương An cũng không dám tùy ý quyết định.

- Ô, tiểu Ngả, em cũng biết tin này sao?

Thiên Hành có chút kinh ngạc nói:

- Vừa rồi bọn anh cũng mới nghe Lam Nhị nói qua, có điều nàng nói tin tức này Lam Sắc Quân Dao phải tiêu tốn khá nhiều mới có được, toàn bộ tam đại chiến minh cũng chẳng mấy người biết, không ngờ em lại nghe được.
- Vâng, cũng là vô tình mà thôi.

Dương An trả lời, hắn cũng không nói đến việc thu được tin này từ thành viên gia tộc ‘Kiếm Vũ Phong Vân’, bởi không muốn liên lụy tới nữ lớp trưởng lớp của Dương Lâm.

- Đúng rồi tiểu Ngả, em chuẩn bị đi làm khảo nghiệm 4x chưa, có cần hỗ trợ gì không.

Thiên Hành lại hỏi.

- Kỳ thật giờ em đang trong nhiệm vụ rồi.

Dương An đáp, có chút vấn đề hắn cũng không muốn dấu diếm nữa, hơn nữa vài chuyện đoán rất dễ:

- Thiên Hành đại ca, anh có từng nghe nói nhiệm vụ tiến giai 4x nào phải đánh chết người chơi phe đối địch không, hiện em đang trong chiến trường chính Tà cần đánh chết 10 người chơi liên minh Hắc Ám.

- Cái gì, có nhiệm vụ thế sao?

Thiên Hành kinh ngạc hỏi lại.

- Anh chưa từng nghe, đợi một chút anh thử hỏi người khác xem.

- Vâng!

Nghe được Thiên Hành nói như thế, Dương An ý thức được nhiệm vụ này cũng không đơn giản, vì thế liền lẳng lặng chờ đợi, chưa vội ra khỏi hốc cây.

Trong thời gian chờ đợi Thiên Hành hồi âm, Dương An tranh thủ bật menu chợ giao dịch. Nếu Thiên Hành đã khẳng định tin tức kia là thật, Dương An cũng không tiếp tục chần chờ, chuẩn bị bán ra thẻ thông hành.

Có lẽ tin tức kia không bao nhiêu người biết, hiện tại thẻ thông hành xuất hiện trên chợ chỉ có hơn mười tấm màu bạc mà thôi, không hề có màu vàng, xem ra ai cũng đều muốn vào ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’ xem thử, vì vậy không dễ bán thẻ vàng.

- Không phải chứ, một tấm thẻ bạc thấp nhất cũng bốn nghìn vàng, như thế này thì thẻ bạc còn bao nhiêu chứ!

Nhìn tình huống chợ giao dịch, Dương An không khỏi vui mừng quá đỗi.

Đương nhiên, Dương An cũng không có u mê là đem toàn bộ thẻ bán ra. Để đầu cơ kiếm lợi, Dương An chỉ đặt tạm một tấm thẻ vàng, lại còn lấy hình thức đấu giá. Thẻ vàng quy định quá là 1 vạn 3 nghìn vàng, thiết trí đấu giá trong một giờ, người trả cao nhất sẽ được.

Tấm thẻ thông hành màu vàng của Dương An vừa phát hiện lập tức làm sôi sục cả chợ giao dịch.

Dù sao không phải ai cũng tin tức linh thông.

Dương An mới vừa đặt đấu giá, giá cả đã phi lên ầm ầm.

Một vạn ba nghìn năm trăm vàng...

Một vạn bốn nghìn ...

Một vạn năm nghìn ...

Ngắn ngủn hơn mười giây, giá cả liền nhảy vài lần. Không bao lâu nữa hoạt động sẽ bắt đầu, nên thẻ vàng đương nhiên trở thành thứ hàng hóa nóng tới bỏng tay.

156. Chương 155: Bắt Đầu “đi Săn”

oOo

Toàn bộ liên minh Quang Minh lớn như vậy, người chơi hàng triệu, người đánh ra thẻ thông hành Thần Chi Thí Luyện Tràng tất nhiên cũng không ít, nhưng giống Dương An một người mà có được đến bốn bốn tấm thẻ thông hành hai vàng hai bạc thì chẳng có mấy. Mà tình hình người chơi biết được thông tin rò rỉ về việc an bài sắp tới của nhà phát hành không có bao nhiêu, một ít thế lực lớn biết tin tức cũng sẽ cực lực phong tỏa, cho nên thẻ thông hành trở thành vật mơ ước của mỗi người chơi, cho dù có dư vài cái cũng sẽ cực lực giấu đi.

Dương An đương nhiên hiểu được đạo lý này, hiện trên chợ giao dịch đã xuất hiện tấm thẻ thông hành màu vàng thứ nhất, tự nhiên trở thành mặt hàng hot nhất. Có điều qua một thời gian ngắn nữa, số thẻ thông hành đánh ra được sẽ ngày càng nhiều, giá thị trường cũng sẽ xuất hiện biến hóa. Bởi vậy, Dương An tận lực thấp giá một chút bán tổng bán tháo số thẻ dư mình có được, kiếm lợi nhuận nhiều nhất.

Đem đồ muốn bán định giá xong xuôi, Dương An cứ thế an tâm không cần để ý tới, một giờ sau hệ thống sẽ tự động tiến hành giao dịch. Vừa tắt menu chợ giao dịch, Thiên Hành bên kia cũng truyền tới tin tức tốt.

- Tiểu Ngã, em đang ở chiến trường Chính Tà sao?

Giọng Thiên Hành truyền tới.

Dương An nghĩ nghĩ, nếu tính toán chân chính gia nhập tiểu đội Thiên Hành thì cũng cần biểu lộ thành ý một chút, nên tiện nói:

- Vâng, là đạo sư tuyên bố nhiệm vụ dùng phương pháp đặc thù đưa em tới, sao vậy anh?

Thông thường nhiệm vụ tiến giai mặc dù khó khăn khác biệt, nhưng đại đa số đều chung một loại nhiệm vụ, thường là bị truyền tống tới phó bản nào đó thanh lý quái. Mặc dù biết chức nghiệp ẩn tàng tấn giai nhiệm vụ nhất định sẽ không đơn giản thế, nhưng Dương An vẫn thấy loại nhiệm vụ này thật quái quỷ, hẳn cũng chưa từng nghe có nhiệm vụ phải tới tận chiến trường Chính Tà.

- Cái này hơi lạ, vừa rồi Lam Nhị cũng hỏi qua vài cường giả 5x trong chiến minh, nhưng tất cả đều chưa ai nghe qua có nhiệm vụ tiến giai như thế.

Thiên Hành ngừng trọng đáp lại:

- Tuy không biết tại sao em gặp phải, nhưng ngàn vạn lần không thể chủ quan, chiến trường Chính Tà còn nguy hiểm hơn em tưởng nhiều đấy.

- Ok, mọi người yên tâm, em nhất định sẽ cẩn thận.

Dương An thần nhiên nói. Đã chọn lựa tới nước này, chỉ có thể dũng cảm tiến lên.

Tất kên pm, Dương An cẩn thận đẩy cỏ cây che chắn hốc ổ thụ ra, chậm rãi đi ra ngoài. Nhiệm vụ ám sát người chơi phe đối địch chính thức bắt đầu. Đối với phần thứ 2 nhiệm vụ tiến giai này, Dương An sớm đã có kế hoạch, nếu thuận buồm xuôi gió thì mục tiêu ám sát 10 người chơi không quá khó khăn.

Vì không muốn để địch nhân biết có một ‘Thái điều’ cấp 39 lơ lửng ở chiến trường Chính Tà, Dương An mở ra công năng ẩn núp thuộc tính của Nguyệt Ảnh xạ thủ, đồng thời đeo ‘Hổ Vương diện giáp’ lên, như thế sẽ không ai nhận ra hẳn.

Địa hình rừng cây là chỗ thích hợp nhất để săn bắn cho cung tiễn thủ, Dương An tới đây không khác gì cá gặp nước.

Thả Lý Nhĩ Tư chi nhãn trình sát đằng trước, Dương An cẩn thận xuyên qua rừng cây rậm rạp tìm kiếm mục tiêu.

- Ý, có biến!

Dương An ngay lập tức ngừng lại. Qua lại trong rừng khoảng 20 phút, Lý Nhĩ Tư chi nhãn truyền tống về hình ảnh phát hiện phía trước ước chừng hai trăm mét có một đội người chơi đang vây giết một con tiểu Boss 5x.

- Tổng cộng năm người, một thuần giáp chiến sĩ, một đạo tặc, hai nguyên tố thao khống sư, một ám vụ (Hắc Ám vụ sư), tiểu đội giết quái tiêu chuẩn.

Dương An ẩn thân cẩn thận tới gần, đồng thời lại thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn chặt chẽ giám thị đội ngũ kia.

Chỉ thấy thuần giáp chiến sĩ đầu tàu gương mẫu chống đỡ quái vật, đạo tặc thì thính thoảng ở sau lưng quái vật khống chế công kích, hai nguyên tố thao khống sư thì tách ra phía xa không ngừng phóng ma pháp oanh kích, cuối cùng vụ sự dĩ nhiên là phụ trách công tác trị liệu.

Đây là hình thức đánh quái tiêu chuẩn nhất, mà tiểu đội năm thành viên này phối hợp cũng coi như không tồi, tiểu Boss 5x kia chỉ có thể đứng chịu đòn, HP rút liên tục, phỏng chừng không bao lâu nữa có thể xử lý.

- Tiểu đội này hẳn thường xuyên PK, tính cảnh giác rất cao, ba pháp hệ phía sau luôn mở nguyên tố hộ thuẫn, hơn nữa vị trí đội hình cũng rất kinh điển, một khi gặp sự cố có thể lập tức chiếu ứng nhau.

Dương An vừa quan sát vừa đánh giá, mà hẳn hiện cũng đã tiến vào nắp sau một cây đại thụ cách đội kia hơn 90 mét.

- Năm người này hẳn đều dưới cấp 45, lấy thực lực của mình bây giờ không thể trực diện đối mặt, tốt nhất là đợi thời cơ mà nhất kích tất sát.

Dương An trầm nghĩ, đồng thời kỹ năng Ứng Nhân cấp 7 đã tập trung vào một mục tiêu trong đó, kiên nhẫn chờ đợi thời cơ xuất hiện.

Từ lần thi triển ‘Nguyệt Độc’ dò ‘Tế Vũ’ bị phát hiện, Dương An hiểu được loại kỹ năng do thám như thế nếu gặp cao thủ có cảm giác linh mẫn thì rất có thể bị phát hiện, bởi vậy để phòng ngừa vạn nhất ở nhiệm vụ lần này Dương An không định sử dụng ‘Nguyệt Độc’ mà tận lực bằng chính nhãn lực của mình đánh giá.

“Oanh ~” một tiếng, mấy phút sau thân ảnh khổng lồ của tiểu Boss cũng đổ rầm xuống đất, ba pháp hệ phía sau cũng ngừng làm phép.

- Tới rồi!

Dương An ánh mắt ngưng tụ, trong một sát na, kỹ năng sớm đã chuẩn bị thuần gian bắn ra.

Người dễ buông lỏng nhất là sau khi thành công. Chứng kiến Boss ngã xuống đất, năm người chơi liên minh Hắc Âm cũng thả lỏng toàn thân, ý thức thoát ly trạng thái chiến đấu, chính là sơ hở trí mạng cho người công kích.

Dương An đợi chính là lúc này, mà mục tiêu của hắn là một Hắc Âm nguyên tố thao khống sư trong đó, bởi vì trải qua quan sát, hắn thấy ma pháp thuần của người này yếu nhất, mà quan trọng hơn hắn lại chọn Vong Linh tộc.

Nguyệt Ảnh xạ thủ đối vong linh sinh vật có gia thành 10% công kích sát thương, mà người chơi Vong Linh tộc cũng không nằm ngoài chữ “sinh vật” đó.

Nói chậm thực tế rất nhanh, Lạc Nguyệt Tiên không tiếng động bay qua khe hở giữa đám cỏ cây, +7 tốc độ phi hành khiến cho mũi tên nhanh như thiểm điện xẹt qua khoảng cách hơn chín mươi mét.

Liệt Diễm Phá Cốt Tiên!

Bởi vì Hắc Âm nguyên tố thao khống sư kia vẫn bảo trì ma pháp thuần nên muốn nhất kích tất sát, Dương An đành phải bắn ra Phá Cốt Tiên có hiệu quả phá giáp, mà để tăng sát thương, tự nhiên cũng dung nhập thêm cả hỏa diễm vào mũi tên.

“Răng rắc ~” một tiếng, ma pháp thuần màu đen của Hắc Âm nguyên tố thao khống sư Vong Linh tộc kia theo tiếng động mà nứt vỡ, xuất hiện một lỗ hổng bằng ngón tay, ngay sau đó “Oành ~” một tiếng, cái đầu Hắc Âm nguyên tố thao khống sư “nở hoa”, con số hơn tám trăm điểm sát thương bay lên. Hắc Âm nguyên tố thao khống sư còn chưa có kịp phản ứng, HP đã về tới đáy, lực lượng mạnh mẽ từ mũi tên đồng thời đẩy hắn bay ra hai mét rồi mới ngã nhào trên đất, một kích miểu sát!

157. Chương 155: Bắt Đầu “đi Săn”

oOo

Toàn bộ liên minh Quang Minh lớn như vậy, người chơi hàng triệu, người đánh ra thẻ thông hành Thần Chi Thí Luyện Trùng tất nhiên cũng không ít, nhưng giống Dương An một người mà có được đến bốn bốn tấm thẻ thông hành hai vàng hai bạc thì chẳng có mấy. Mà tình hình người chơi biết được thông tin rò rỉ về việc an bài sắp tới của nhà phát hành không có bao nhiêu, một ít thể lực lớn biết tin tức cũng sẽ cực lực phong tỏa, cho nên thẻ thông hành trở thành vật mơ ước của mỗi người chơi, cho dù có dư vài cái cũng sẽ cực lực giấu đi.

Dương An đương nhiên hiểu được đạo lý này, hiện trên chợ giao dịch đã xuất hiện tấm thẻ thông hành màu vàng thứ nhất, tự nhiên trở thành mặt hàng hot nhất. Có điều qua một thời gian ngắn nữa, số thẻ thông hành đánh ra được sẽ ngày càng nhiều, giá thị trường cũng sẽ xuất hiện biến hóa. Bởi vậy, Dương An tận lực thấp giá một chút bán tổng bán tháo số thẻ dư mình có được, kiếm lợi nhuận nhiều nhất.

Đem đồ muốn bán định giá xong xuôi, Dương An cứ thế an tâm không cần để ý tới, một giờ sau hệ thống sẽ tự động tiến hành giao dịch. Vừa tắt menu chợ giao dịch, Thiên Hành bên kia cũng truyền tới tin tức tốt.

- Tiểu Ngã, em đang ở chiến trường Chính Tà sao?

Giọng Thiên Hành truyền tới.

Dương An nghĩ nghĩ, nếu tính toán chân chính gia nhập tiểu đội Thiên Hành thì cũng cần biểu lộ thành ý một chút, nên tiện nói:

- Vâng, là đạo sư tuyên bố nhiệm vụ dùng phương pháp đặc thù đưa em tới, sao vậy anh?

Thông thường nhiệm vụ tiến giai mặc dù khó khăn khác biệt, nhưng đại đa số đều chung một loại nhiệm vụ, thường là bị truyền tống tới phó bản nào đó thanh lý quái. Mặc dù biết chức nghiệp ẩn tàng tấn giai nhiệm vụ nhất định sẽ không đơn giản thế, nhưng Dương An vẫn thấy loại nhiệm vụ này thật quái quỷ, hẳn cũng chưa từng nghe có nhiệm vụ phải tới tận chiến trường Chính Tà.

- Cái này hơi lạ, vừa rồi Lam Nhị cũng hỏi qua vài cường giả 5x trong chiến minh, nhưng tất cả đều chưa ai nghe qua có nhiệm vụ tiến giai như thế.

Thiên Hành ngưng trọng đáp lại:

- Tuy không biết tại sao em gặp phải, nhưng ngàn vạn lần không thể chủ quan, chiến trường Chính Tà còn nguy hiểm hơn em tưởng nhiều đấy.

- Ok, mọi người yên tâm, em nhất định sẽ cẩn thận.

Dương An thần nhiên nói. Đã chọn lựa tới nước này, chỉ có thể dũng cảm tiến lên.

Tắt kênh pm, Dương An cẩn thận đẩy cỏ cây che chắn hốc ổ thụ ra, chậm rãi đi ra ngoài. Nhiệm vụ ám sát người chơi phe đối địch chính thức bắt đầu. Đối với phần thứ 2 nhiệm vụ tiến giai này, Dương An sớm đã có kế hoạch, nếu thuận buồm xuôi gió thì mục tiêu ám sát 10 người chơi không quá khó khăn.

Vì không muốn để địch nhân biết có một ‘Thái diệu’ cấp 39 lơ lửng ở chiến trường Chính Tà, Dương An mở ra công năng ẩn núp thuộc tính của Nguyệt Ảnh xạ thủ, đồng thời đeo ‘Hổ Vương diện giáp’ lên, như thế sẽ không ai nhận ra hắn.

Địa hình rừng cây là chỗ thích hợp nhất để săn bắn cho cung tiễn thủ, Dương An tới đây không khác gì cá gặp nước.

Thả Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn trình sát đằng trước, Dương An cẩn thận xuyên qua rừng cây rậm rạp tìm kiếm mục tiêu.

- Ý, có biến!

Dương An ngay lập tức ngừng lại. Qua lại trong rừng khoảng 20 phút, Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn truyền tống về hình ảnh phát hiện phía trước ước chừng hai trăm mét có một đội người chơi đang vây giết một con tiểu Boss 5x.

- Tổng cộng năm người, một thuần giáp chiến sĩ, một đạo tặc, hai nguyên tố thao khống sư, một ám vụ (Hắc Ám vụ sư), tiểu đội giết quái tiêu chuẩn.

Dương An ẩn thân cẩn thận tới gần, đồng thời lại thông qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn chặt chẽ giám thị đội ngũ kia.

Chỉ thấy thuần giáp chiến sĩ đầu tàu gương mẫu chống đỡ quái vật, đạo tặc thì thính thoảng ở sau lưng quái vật khống chế công kích, hai nguyên tố thao khống sư thì tách ra phía xa không ngừng phóng ma pháp oanh kích, cuối cùng vụ sự dĩ nhiên là phụ trách công tác trị liệu.

Đây là hình thức đánh quái tiêu chuẩn nhất, mà tiểu đội năm thành viên này phối hợp cũng coi như không tồi, tiểu Boss 5x kia chỉ có thể đứng chịu đòn, HP rút liên tục, phỏng chừng không bao lâu nữa có thể xử lý.

- Tiểu đội này hẳn thường xuyên PK, tính cảnh giác rất cao, ba pháp hệ phía sau luôn mở nguyên tố hộ thuẫn, hơn nữa vị trí đội hình cũng rất kinh điển, một khi gặp sự cố có thể lập tức chiếu ứng nhau.

Dương An vừa quan sát vừa đánh giá, mà hắn hiện cũng đã tiến vào nấp sau một cây đại thụ cách đội kia hơn 90 mét.

- Năm người này hẳn đều dưới cấp 45, lấy thực lực của mình bây giờ không thể trực diện đối mặt, tốt nhất là đợi thời cơ mà nhất kích tất sát.

Dương An thầm nghĩ, đồng thời kỹ năng Ứng Nhân cấp 7 đã tập trung vào một mục tiêu trong đó, kiên nhẫn chờ đợi thời cơ xuất hiện.

Từ lần thi triển ‘Nguyệt Độc’ dò ‘Tế Vũ’ bị phát hiện, Dương An hiểu được loại kỹ năng do thám như thế nếu gặp cao thủ có cảm giác linh mẫn thì rất có thể bị phát hiện, bởi vậy để phòng ngừa vạn nhất ở nhiệm vụ lần này Dương An không định sử dụng ‘Nguyệt Độc’ mà tận lực bằng chính nhân lực của mình đánh giá.

“Oanh ~” một tiếng, mấy phút sau thân ảnh khổng lồ của tiểu Boss cũng đổ rầm xuống đất, ba pháp hệ phía sau cũng ngừng làm phép.

- Tới rồi!

Dương An ánh mắt ngưng tụ, trong một sát na, kỹ năng sớm đã chuẩn bị thuần gian bắn ra.

Người dễ buông lỏng nhất là sau khi thành công. Chứng kiến Boss ngã xuống đất, năm người chơi liên minh Hắc Ám cũng thả lỏng toàn thân, ý thức thoát ly trạng thái chiến đấu, chính là sơ hở trí mạng cho người công kích.

Dương An đợi chính là lúc này, mà mục tiêu của hắn là một Hắc Ám nguyên tố thao khống sư trong đó, bởi vì trải qua quan sát, hắn thấy ma pháp thuần của người này yếu nhất, mà quan trọng hơn hắn lại chọn Vong Linh tộc.

Nguyệt Ảnh xạ thủ đối vong linh sinh vật có gia thành 10% công kích sát thương, mà người chơi Vong Linh tộc cũng không nằm ngoài chữ “sinh vật” đó.

Nói chậm thực tế rất nhanh, Lạc Nguyệt Tiến không tiếng động bay qua khe hở giữa đám cỏ cây, +7 tốc độ phi hành khiến cho mũi tên nhanh như thiểm điện xẹt qua khoảng cách hơn chín mươi mét.

Liệt Diễm Phá Cốt Tiến!

Bởi vì Hắc Ám nguyên tố thao khống sư kia vẫn bảo trì ma pháp thuần nên muốn nhất kích tất sát, Dương An đành phải bắn ra Phá Cốt Tiến có hiệu quả phá giáp, mà để tăng sát thương, tự nhiên cũng dung nhập thêm cả hỏa diễm vào mũi tên.

“Răng rắc ~” một tiếng, ma pháp thuần màu đen của Hắc Ám nguyên tố thao khống sư Vong Linh tộc kia theo tiếng động mà nứt vỡ, xuất hiện một lỗ hổng bằng ngón tay, ngay sau đó “Oành ~” một tiếng, cái đầu Hắc Ám nguyên tố thao khống sư “nở hoa”, con số hơn tám trăm điểm sát thương bay lên. Hắc Ám nguyên tố thao khống sư còn chưa có kịp phản ứng, HP đã về tới đáy, lực lượng mạnh mẽ từ mũi tên đồng thời đẩy hắn bay ra hai mét rồi mới ngã nhào trên đất, một kích miểu sát!

158. Chương 156: Có Quỷ?

oOo

- Có đánh lén, mọi người chú ý!

Ngay lúc ma pháp thuần của Hắc Ám nguyên tố thao khống sư vỡ nứt, đội ngũ năm người kia đã phát hiện, thuần giáp chiến sĩ phản ứng đầu tiên, quát to thức tỉnh đồng đội, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất lao tới hướng Hắc Ám nguyên tố thao khống sư, mà theo sát sau hắn là vu sư, cũng lập tức ném ra một cái Trị Liệu Thuật.

Nhưng mà bản thân Hắc Ám nguyên tố thao khống sư còn không phản ứng kịp nói gì tới người ngoài. Ma pháp thuần vừa bị xuyên thủng, Hắc Ám nguyên tố thao khống sư cũng thủng đầu, bị một kích miểu sát, vu sư trị liệu không kịp.

Hệ thống: bạn đánh chết một người chơi phe đối địch, đạt được một điểm trị số vinh dự, nhiệm vụ khảo nghiệm 4x độ hoàn thành 1/10.

Cùng lúc bắn chết Hắc Ám nguyên tổ khổng chế sư, hệ thống cũng truyền đến tin tức, còn phải giết 9 người nữa.

- Giết một người phe đối địch được một điểm trị số vinh dự, coi như có một tờ ‘Giấy phép giết người’, sau khi thăng chức 4x là có thể lập tức tìm Long thiếu gia báo thù rồi.

Nhìn cột thuộc tính thêm một dòng trị số vinh dự, Dương An lạnh mặt lại, ánh mắt để lộ ra ý báo thù mãnh liệt.

Không hổ là cao thủ thường xuyên lăn lộn chiến trường, tốc độ phản ứng của đội ngũ kia không hề chậm, nhìn đồng đội bị miểu sát cũng không bối rối mà trước tiên co rút lại, thuấn giáp chiến sĩ nhắc ngang đại thuấn bảo hộ hai pháp hệ còn lại đằng sau rồi chậm rãi lui dần tìm nơi che chắn, mà đạo tặc thì lập tức Tiềm Hành ẩn thân.

Đối mặt công kích không rõ, đây là thực hiện chính xác nhất. Đồng đội đã tử nạn, chỉ có cách này mới bảo vệ được người còn sống.

Nhìn đội ngũ kia phản ứng cực nhanh, Dương An biết muốn đánh lén tiếp là không khả thi, hơn nữa còn một gã đạo tặc đang Tiềm Hành dò xét, nên Dương An ra quyết định tiếp theo.

“Sưu ~” một tiếng, hướng về thi thể Hắc Ám nguyên tổ thao khổng sư bắn ra một mũi tên, thu trang bị rút ra xong, Dương An thi triển kỹ năng ẩn thân ‘Tiềm Ảnh’, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất trốn về hướng khác, toàn bộ quá trình bất quá ba giây.

Mà hắn rời đi chưa bao lâu, chỗ vừa đứng đã xuất hiện thân ảnh một đạo tặc, chính là người của đội kia.

- Không thấy, chắc đã rút rồi!

Đạo tặc cẩn thận nhìn quét bốn phía, không có bất kỳ phát hiện, liền trở về báo cáo. Vừa rồi hắn truy kích theo hướng mũi tên, nhưng đi gần 100 mét cũng không phát hiện, hắn biết rõ chỗ này đã vượt tầm bắn xa nhất của cung tiễn thủ, nên mới phán đoán kẻ cản trở đã rời đi.

- Lão Triệu đã hồi sinh Trùng Tử, cẩn thận một chút!

Thuấn giáp chiến sĩ nghe tặc báo cáo xong liền hạ lệnh nói.

- Có thể một mũi tên bắn xuyên hộ thuấn miểu sát Trùng Tử, mọi người nói có thể là cường giả 5x bên liên minh Quang Minh không?

Đạo tặc một bên tiếp tục dò xét, một bên nói trong kênh tổ đội.

- Chắc chắn không phải 5x!

Thuấn giáp chiến sĩ khẳng định nói:

- Nếu là 5x, chỉ sợ chúng ta đoàn diệt chứ không còn nổi bốn người đứng đây đâu.

- - Có lý, nếu là cường giả 5x đánh lén, chúng ta đã sớm chết sạch.

Đạo tặc đồng tình, nhưng hắn vẫn cảm thấy kỳ quái, lại nói:

- Theo phương thức công kích vừa rồi, người nọ hẳn là một cung tiễn thủ. Tuy Trùng Tử không phải là tuyệt đỉnh cao thủ gì, nhưng muốn một mũi tên phá thuấn, sau đó còn có thể miểu sát cậu ta thì không phải cung tiễn thủ 4x bình thường có thể làm được. Liên minh Quang Minh từ khi nào có gã cung tiễn thủ biến thái như vậy, không phải vốn chỉ có hai 5x cung tiễn thủ sớm thành danh là ‘Ảo Ảnh Thủ’ cùng ‘Trọng Pháo Thủ’ sao?

- Phong Vân quá lớn, cao thủ như mây, không nên xem thường bất cứ người nào.

Thuấn giáp chiến sĩ trầm giọng nói. Mà lúc này, Hắc Ám nguyên tổ thao khổng sư bị miểu sát có tên Trùng Tử cũng đã hồi sinh.

- Con bà nó, thực gặp quỷ!

Trùng Tử mới vừa hồi sinh liền lớn tiếng chửi lớn, có điều ngữ khí không giống như là phẫn nộ, mà lại giống bị kinh sợ, như là hấn vừa thật sự gặp quỷ.

- Không phải chỉ rút một cấp, rơi hai hai kiện trang bị sao, có cần kích động như vậy không?

Thuần giáp chiến sĩ liếc mắt nhìn hấn nói. Thấy Trùng Tử lớn tiếng chửi bới, còn tưởng hấn vì bị đánh chết mà nổi giận.

- Không phải, lần này thật sự gặp quỷ!

Trùng Tử có điểm kích động nói:

- Mọi người chơi trò này lâu vậy rồi, có từng nghe sau khi bị người giết lại không được hệ thống báo tư liệu của kẻ giết mình chưa!

- Cái gì? Còn có chuyện như vậy?

Nghe được Trùng Tử nói như thế, những người khác cũng cảm thấy kinh ngạc. Tất cả mọi người biết, vô luận là người chơi phe đối địch hay cùng trận doanh mình, nếu bị người công kích, hệ thống đều sẽ nhắc nhở thuộc tính cơ bản của kẻ đó.

Còn nữa, vừa rồi Trùng Tử tử nạn sau cũng không có thân ảnh nào tới gần thi thể của hấn, chỉ nhìn thấy một mũi tên từ trên trời giáng xuống, một quang mang màu đen lóe ra, sau đó tất cả trang bị rơi trên đất đều biến mất. mà chưa hết, cả hai mũi tên được bắn tới cũng biến mất như vậy, cho dù là hệ thống xóa đi cũng không nhanh thế chứ.

Hồi tưởng từng chuyện, các thành viên tiểu đội này đều cảm thấy phi thường quỷ dị, đồng thời nghĩ đến: trong trò chơi này không phải cũng có quỷ đấy chứ!

Dương An tất nhiên là không biết đám người kia đang nghĩ gì về hấn. Hiện hấn đã sớm chạy tít xa hơn 1000 mét tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

- Không tồi, giết người ở đây chẳng những có thể thu được trị số vinh dự, mà trang bị có thể lấy cũng không kém. Khó trách nhiều người muốn vào chiến trường như vậy.

Dương An vừa đi vừa nghĩ. Vừa rồi hấn đã xem qua trang bị Hắc Ám nguyên tố thao khống sư rơi ra, là một kiện tử trang và một kiện hoàng kim trang bị. Cả hai thứ này đều của 4x, bán được không ít tiền.

Lợi tức thu được từ chiến trường là không thể nghi ngờ, nhưng tương ứng với nó là hệ số hung hiểm. Một khi bị người chơi khác đánh chết thì trừng phạt rất nặng, ngoài rút một cấp, còn có thể bị rơi ra hai đến ba kiện trang bị, bởi vậy chiến trường Chính Tà cũng không phải là ai cũng có thể lẫn lộn.

159. Chương 157: Đạo Tặc Thần Bí

oOo

Vị trí chiến trường Chính Tà hiện giờ vạn năm trước vốn là trung tâm văn hóa chính trị trọng yếu của đại lục Phong Vân. Thế nhưng kể từ khi Vong Linh vụ sư ‘An Đức Lỗ Hắc Phong’ lợi dụng uy lực vô thượng của tử vong thánh khí ‘Cấp Địch Tư Ban Ân’, liên hợp hơn mười vị trưởng lão thần cấp tại nơi này phát động ‘Vong Linh Thiên Tai’ hủy thiên diệt địa, đã khiến nơi này biến thành một trảng luyện ngục tĩnh mịch, mà Phản Loạn Chi Chiến cũng bởi vậy nổi lên.

Chiến trường Chính Tà nguyên bản là trung tâm đại lục Phong Vân, dân cư phi thường đông đúc, mà thành linh xảy ra ‘Vong Linh Thiên Tai’ đã làm chết đi vô số sinh mệnh, hơn nữa ‘Vong Linh Thiên Tai’ tới giờ vẫn sót lại lực tử vong, khiến cho chiến trường Chính Tà dù đã trải qua vạn vạn năm tháng vẫn âm trầm, tử khí trùng điệp, làm cho người ta cảm thấy tim đập nhanh, kinh hãi, quỷ dị phi thường, khiến người không tự giác liên tưởng đến một vài chuyện tình thần quái.

Dương An còn không biết hấn đã bị tiểu đội kia quy thành “quỷ”, không chút nghĩ ngợi tiếp tục tìm con mồi kế tiếp.

Một đường truy tìm, Dương An phát hiện có sự khác biệt rất lớn giữa ngày và đêm ở chiến trường này, trong đó rõ nhất là ban ngày mật độ quái vật giảm bớt trên diện rộng, khiến cho hắn đi lại tiết kiệm không ít tinh lực cùng thời gian. Nhưng mà Dương An cũng hiểu được, tuy ban ngày ít quái hơn, nhưng hệ số nguy hiểm lại tăng lớn, bởi một yếu tố không kém gì quái vật – người chơi.

Vô luận là cùng phe cánh, hay là phe cánh đối địch cũng đều rất nguy hiểm, bởi vậy Dương An không dám có chút thả lỏng.

Nhờ Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn, chẳng bao lâu hắn lại phát hiện một tiểu đội đang luyện cấp. Một tiểu đội bảy người, hai cái Thú Nhân chiến sĩ, ba nguyên tố thao khống sư, một đạo tặc, một vu sư, một tổ hợp dạng quen thuộc hay thấy. Hai Thú Nhân chiến sĩ thân hình khôi ngô cao tới 3 mét đang quơ đại kiếm chống đỡ một con Hắc Hùng 5x, đạo tặc thì rình sau lưng thi triển kỹ năng khống chế, còn bốn pháp hệ không ngừng tung ma pháp công kích cùng trị liệu, chiến đấu dẫu ra đó.

Chiến trường Chính Tà quái vật yếu nhất đều là 5x, hơn nữa thực lực so với quái đồng cấp nơi khác còn cao hơn một bậc, mà cũng vì thế nên tỷ lệ ra đồ cũng exp đều cao hơn không ít.

Dương An như trước tiềm phục cách đó hơn 90 mét chờ cơ hội, Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn phòng bị chung quanh.

Quan sát tiểu đội kia một lúc, Dương An khẽ mỉm cười:

- Tiểu đội này đông hơn nhưng tố chất cùng cảnh giác lại kém đội trước, bốn pháp hệ chỉ có vu sư mở hộ thuẫn, mà trận thế cũng lung tung hở phía lưng.

Có chút mừng rỡ, Dương An không tiếp tục lan0067 phí thời gian, ánh mắt ngưng định tập trung mục tiêu, nhẹ nâng hoàng kim Tự Nhiên chi cung, tay phải lấp Lạc Nguyệt tiễn.

Lên dây, nhắm, bắn tên!

Động tác lưu loát như nước chảy mây trôi.

“Phanh ~” một tiếng, dây cung bật mạnh, mũi tên phá không bay ra, xé gió tới hướng mục tiêu – hỏa khổng đứng trong góc.

Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn!

Mũi tên lặng yên không một tiếng động nhanh như thiểm điện, hỏa khổng kia đang chuyên chú công kích quái, căn bản không có cảm giác được tử vong đang tới sau lưng. Ngay sau đó, “Oành ~” một tiếng vang nặng nề, đầu hắn đỡ vỡ tung, hơn 800 điểm sát thương dâng lên, trực tiếp bị miểu sát.

Vừa ra tay, đã thu về một sinh mệnh!

Nhưng lần này Dương An không định rút luôn, mà lập tức chuyển mục tiêu sang phong khổng (Phong nguyên thổ thao khống sư) cạnh hỏa khổng, một mũi tên nữa bay ra.

Liên Hoàn Tiễn!

Trong số những kỹ năng của Dương An, nếu nói tới sát thương cao nhất phải kể Liên Hoàn Tiễn, liên tiếp bảy mũi tên chẳng khác gì bảy lần sát thương, hơn nữa tỷ lệ bạo kích cùng sát thương trí mạng rất cao. Chỉ là kỹ năng này lại không có hiệu quả đặc thù, nếu trường hợp phải phá hộ thuẫn của đối phương thì Dương An cũng chỉ đành dùng Phá Cốt Tiễn hiệu quả phá giáp mà thôi.

Bảy mũi tên sắc nhọn nối đuôi nhau xẹt qua bầu trời, theo ngay sau ‘Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn’ bắn hướng mục tiêu.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ ...”

Trong nháy mắt đầu hỏa khổng “nở hoa”, bảy mũi tên cũng vừa tới sau lưng phong khổng.

-680, -186 ...

Bảy mũi tên mới chỉ cần đến hai, phong khổng đã cạn HP mà nằm nốt xuống.

Tuy rằng sớm biết rằng chức nghiệp pháp hệ máu mỏng phòng yếu, nhưng để bảo hiểm, Dương An vẫn xuất ra những chiêu cực mạnh.

Hệ thống: bạn đánh chết một người chơi phe đối địch, vinh dự kích sát, đạt được một điểm trị số vinh dự, nhiệm vụ khảo nghiệm 4x độ hoàn thành 2/10.

Hệ thống: bạn đánh chết một người chơi phe đối địch, vinh dự kích sát, đạt được một điểm trị số vinh dự, nhiệm vụ khảo nghiệm 4x độ hoàn thành 3/10.

Nhìn hệ thống liên tục phát ra hai nhắc nhở, Dương An mỉm cười, đã gần lúc hoàn thành nhiệm vụ thêm chút nữa.

Mà sau khi hai đồng đội bị miếu sát, tổ đội kia cũng kịp có phản ứng. Thấy vậy Dương An cũng không tham đánh, “Sưu ~ sưu ~” bắn ra hai mũi tên tới 2 thi thể, lợi dụng Tự Động Nhật Trang Bị thu thập chiến lợi phẩm, sau đó lập tức chạy xa, tiếp tục tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Tiểu đội kia cũng không phái đạo tặc truy tung, mà co rút lại phòng ngự. Qua một hồi lâu, hết thấy lại tiếp tục khôi phục bình tĩnh, cảm thấy được người đánh lén đã rời đi, vụ sự được hai Thú Nhân chiến sĩ che chắn mới dám hồi sinh cho hai đồng đội.

Nhưng ngay lúc vụ sự nâng pháp trượng ngâm thần chú thi triển Phục Hoạt Thuật thì một thanh chủ thủ lưỡi tỏa quang mang xanh nhạt, vô cùng lạnh lẽo đã đâm vào sau ót của hắn. Vụ sự lập tức bị khống chế, thân thể giống như hóa đá không thể nhúc nhích.

Đồng thời thân ảnh một đạo tặc liên minh Quang Minh hiện ra sau lưng hắn!

Đạo tặc một kích khống chế đắc thủ, lập tức lắc cổ tay, chủ thủ rạch một đường tới yết hầu vụ sự, tức thì cướp đi sinh mạng. Sau đó hắn thuận thế chụp trang bị vụ sự rơi ra còn chưa kịp chạm đất bỏ vào hành trang, cuối cùng huyền hóa thành một bóng đen rồi biến mất không còn tung tích.

Toàn bộ quá trình nhanh gọn chưa tới một giây, khiến tổ đội kia chưa một ai kịp phản ứng.

- Thú vị, thú vị!

Đạo tặc liên minh Quang Minh sau khi đắc thủ cũng không tiếp tục lưu lại, như một cơn gió lao tới vị trí Dương An ẩn nấp lúc trước.

160. Chương 158: Băng Ma

oOo

Hai lần ám sát thành công, lại thêm có một đêm tìm hiểu kỹ địa hình vùng này, Dương An rất nhanh thích ứng với tiết tấu trong chiến trường Chính Tà, cũng thích ứng cảm giác săn giết địch nhân, đã muốn trở thành “thợ săn người” trong rừng đúng nghĩa.

Hai giờ tiếp theo, Dương An thành công ám sát bốn người chơi liên minh Hắc Ám nữa, đem tiến độ nhiệm vụ lên 7/10, chỉ cần tiếp tục đánh chết ba, nhiệm vụ có thể hoàn thành. Mà trên thực tế, hai giờ này phần lớn dùng để ẩn nấp chờ cơ hội. Tuy rằng như vậy sẽ lãng phí rất nhiều thời gian, nhưng Dương An cũng không nôn nóng, từng bước một cẩn thận đi tới mới là vương đạo, nếu gặp phải kẻ khó nhai cũng quyết đoán buông bỏ. Dù sao nơi này gần sát liên minh Hắc Ám, không thiếu nhất là người, không cần vì nóng mà xoi hỏng bống không.

Dương An tự biết thực lực của chính mình, mỗi một lần đều chọn chức nghiệp pháp hệ yếu ớt nhất làm mục tiêu, cũng sẽ kiên nhẫn chờ đợi tốt nhất mới ra tay, hơn nữa cũng không kéo dài, một kích đắc thủ lập tức chạy xa, như u linh quỷ mị.

Nhưng mà, Dương An không biết là hung danh của hắn đã truyền ra khắp khu vực này. Nhờ ‘người bị hại’ truyền bá, hầu hết các đội đều biết hôm nay xuất hiện một cung tiễn thủ phi thường quý dị, ai cũng không thấy được diện mạo hay phương thức công kích của hắn, mà mỗi lần bị hắn giết, hệ thống lại không nhắc nhở chút gì thuộc tính tư liệu, chân chính là giết người không lưu dấu.

Tuy nhiên còn một điều quý dị hơn nữa, chính là sau khi dị cung tiễn thủ này giết người, đều sẽ xuất hiện thêm một đạo tặc thần bí liên minh Quang Minh tiếp tục giết thêm một người nữa cùng đội ngũ, rồi sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Trong lúc nhất thời, tại khu vực này người chơi liên minh Hắc Ám ai nấy đều có chút bàng hoàng, một ít người chơi thần kinh quá nhạy cảm càng cho rằng đây sự kiện linh dị gì đó. Vì thế, trên diễn đàn mục của liên minh Hắc Ám xuất hiện một topic cập nhật tin tức cung tiến thủ thần quái trong ‘Chiến trường Chính Tà’.

Đối với hết thảy những cái này, Dương An một mực không biết, cũng không biết đạo tặc thần bí luôn xuất hiện ngay sau hắn.

Nhiệm vụ lần này, Lý Nhĩ Tư chỉ nhân phát huy tác dụng không thể bảo là không lớn, có con ‘Mắt nhỏ’ phụ trợ, Dương An dễ dàng tránh thoát quái vật cường đại 5x, hơn nữa tìm con mồi càng thêm tiện.

- Hử, sao nơi này lại có một người chơi liên minh Hắc Ám đi một mình?

Theo Lý Nhĩ Tư chỉ nhân truyền tống về hình ảnh, Dương An lại phát hiện một mục tiêu. Vô luận là thực lực mạnh yếu, lúc trước đều gặp tổ đội chứ chưa từng gặp người một mình đi lại thế này.

Kỳ thật điều này khá bình thường, ở chiến trường Chính Tà vừa phải đối phó quái vật cường đại, còn phải phòng bị người chơi khác đánh lén, hai lần nguy hiểm, nên thông thường người chơi tiến vào chiến trường Chính Tà đều bằng hình thức tổ đội. ơng nhiên, việc gì cũng sẽ có ngoại lệ, có một ít chức nghiệp đặc thù ví như đạo tặc lại rất thích độc lai độc vãng. Ngoài thế ra, dám một mình tiến vào nơi này nếu không phải siêu cấp cao thủ thực lực cường hoành thì đích thị là một gã ngốc.

Nhìn thần thái bình tĩnh của người chơi đơn độc kia, trong chiến trường Chính Tà thoải mái đi tới ngay cả ma pháp thuần cơ bản nhất cũng không có mở ra, giống như đang dạo trong sân nhà, giờ tay nhắc chân gian biểu lộ tin tin, Dương An cũng biết không thể cho đây là một gã ngốc.

- Đây tuyệt đối là một cao thủ!

Dương An lập tức chơi nẩy sinh hứng thú với người kia.

Người chơi liên minh Hắc Ám này mặc một thân pháp bào màu lam nhạt, vật pháp bào thêu đồ án hai đoá hoa tuyết hình lục giác, rõ ràng là một băng nguyên tố thao khống sư. Mà tay phải hắn tùy ý cầm theo một pháp trượng phần đầu tạo hình như một cái đầu rồng bằng thủy tinh, thỉnh thoảng lại tán ra từng luồng quang vụ trắng, cho dù từ đằng xa cũng cảm giác được hàn ý từ đó, chứng tỏ cây long đầu pháp trượng kia không hề đơn giản.

Gặp được một băng khổng kỳ quái như vậy, Dương An cũng không dám tùy tiện thi triển ‘Nguyệt Độc’ thăm dò tư liệu của đối phương, sợ sẽ bị hắn cảm giác được phát hiện có người thăm dò. Dương An đành lẳng lặng quan sát phía xa phỏng đoán thực lực băng khổng này.

- Người này nếu không phải cường giả cấp truyền thuyết 5x thì cũng là 4x đỉnh, không biết mình có thể đánh lén không nhỉ?

Nhìn băng khổng kỳ quái kia, nội tâm Dương An nẩy sinh một loại chiến ý mãnh liệt. Ở hoàn cảnh như vậy, hắn rất muốn kiểm tra một chút thực lực của chính mình tới cùng đi đến đâu, muốn hiểu rõ chính mình có thể ám sát hạn mức cỡ nào.

Để đảm bảo xác suất thành công, những lần trước Dương An đều chọn người chơi yếu nhất trong mấy tổ đội, mà mỗi lần kỹ năng tiến còn chưa có phát huy ra sát thương lớn nhất thì mục tiêu đã ngỏm, căn bản không thể hiện ra thực lực của hắn. Thế nên lúc gặp cao thủ thế này, hắn thật muốn biết kỹ thuật đánh lén của mình tới cùng đã đi tới đâu.

Bất quá, Dương An lại có điểm do dự cùng lo lắng:

- Bây giờ đang trong nhiệm vụ, chỉ ba người nữa là hoàn thành. Nếu chẳng may thất bại thì đúng là kiếm củi ba năm thiêu một giờ, có điều đây cũng là một cơ hội khó có, nên thử hay không đây!

Trong lúc nội tâm Dương An đang đấu tranh kịch liệt, băng khổng kia cũng càng lúc càng xa, tựa hồ không phát hiện có người thăm dò.

Nhìn thấy mục tiêu hiếm có xa dần, cánh tay phải nắm trường cung của Dương An căng lên, hai mắt như bốc lửa, nhất thời hạ quyết tâm:

- Thử thôi, đánh lên ở khoảng cách xa nhất, nếu một kích thất bại lập tức chạy xa, lấy tốc độ của mình hẳn sẽ không bị pháp hệ như hắc đuổi kịp.

Quyết định khiêu chiến, Dương An ngay lập tức mở ra Tiềm Ảnh ẩn thân, chậm rãi cẩn thận theo sau. Sợ bị băng khổng phát hiện, Dương An không dám nhìn thẳng chăm chú nhìn mục tiêu mà chỉ liếc mắt định vị.

Nhưng mà, ngay sau đó Dương An lại nhú mày! Mắt thấy băng khổng kia ngay cả ma pháp thuần cơ bản nhất cũng không có mở ra, lại càng không chút cảnh giác, thông thả đi tới, nhìn như sơ hở chổng chất, nhưng lúc định tấn công lại không nhắm thấy chỗ nào thật sự có thể công kích, tựa như tùy thời hắc đều có thể phòng ngự.

161. Chương 159: Đánh Lên Thất Bại

oOo

- Nếu không có sơ hở rõ ràng, vậy chính mình sáng tạo thời cơ!

Dương An quyết định.

Đã không còn lo lắng cùng do dự, lúc này Dương An vô cùng bình tĩnh, trong mắt chỉ còn nhất cử nhất động của mục tiêu.

Khổng chế được Lý Nhĩ Tư chi nhãn bay sát theo bên phải giám thị băng khổng, mà bản thân hắc thì bám lấy bên trái. Thông thường mà nói Dương An đánh lên đều chọn sau lưng mà rat ay, một kích headshot thu gặt sinh mệnh. Nhưng chứng kiến bóng lưng băng khổng kia, chẳng biết tại sao, Dương An có loại cảm giác, nếu lần này từ phía sau lưng đánh lên nhất định sẽ thất bại. Vì thế Dương An quyết định không theo như thói quen mà lựa chọn đánh từ bên trái.

Dương An tính toán đường đi của băng khổng, tiềm phục sau một cây đại thụ cách đó tầm 100 mét, chờ băng khổng tiến vào phạm vi công kích. Dương An đợi khi khoảng cách còn hơn 90 mét, mới bắt đầu công kích, cho dù một kích thất bại bị phát hiện cũng có đầy đủ khoảng cách thời gian chạy trốn.

Muốn ám sát siêu cấp cao thủ thể này, lại còn đang trong quá trình nhiệm vụ, Dương An không dám có chút khinh thường, đã sớm tính toán tốt đường lui.

Xuyên qua khe hở giữa các cành lá, Dương An phóng mắt theo sát nhất cử nhất động của mục tiêu.

- Tới rồi!

Thấy băng khổng đi vào đúng vị trí dự kiến, Dương An thần sắc ngưng tụ, tay trái nâng cung nhắm, tay phải lấp tên.

Ám Nguyệt Phá!

Đêm qua mở ra ‘Ám Nguyệt Phá’ đối phó Nguyệt Quang Hùng tính đến giờ đã quá 12 giờ, cooldown cũng hết. Vì kiểm tra cực hạn của mình, lần này Dương An quyết sử dụng toàn bộ con bài chưa lật.

Hư ảnh một vầng trăng tròn đỏ như máu hiện lên sau lưng Dương An, nhuộm đỏ cả toàn thân cùng trang bị hắc. Sau khi mở ‘Ám Nguyệt Phá’, toàn bộ thuộc tính nhất thời tăng lên 100%.

Vẫn chưa hết, ngay khi băng khổng đi tới điểm được nhắm trước, Dương An khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn giải trừ ẩn hình, cố tình tạo động tĩnh hấp dẫn chú ý của băng khổng sang phía phải.

Quả nhiên, Lý Nhĩ Tư chi nhãn vừa giải trừ ẩn hình, cặp cánh mỏng như lụa phát ra tiếng động rất nhỏ nhưng cũng đủ khiến băng khổng chú ý. Hắc hơi khựng lại, ánh mắt chuyển về bên phải.

Thời cơ đã tới, Dương An nhắm chuẩn lấy mục tiêu.

Liệt Diễm Phá Cốt Tiến!

Lần này Dương An tiếp tục sử dụng Phá Cốt Tiễn có hiệu quả phá giáp, bất quá trong trạng thái ‘Ám Nguyệt Phá’, lực lượng thuộc tính tăng lên gấp đôi, tốc độ Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn càng nhanh, lực phá hoại càng mạnh, sát thương cũng càng khủng.

Đầu mũi tên mang sắc đỏ phá không bắn ra, thoảng cái đã tới mục tiêu.

- Thành công!

Một khắc mũi tên bắn ra, Dương An cũng cảm thấy một tiễn này mạnh mẽ chưa từng có, mà băng khổng lồ còn đang bị ‘Mắt nhỏ’ hấp dẫn qua phía bên phải, khiến Dương An rất có lòng tin.

Nhưng khi Dương An vừa công kích, băng khổng lồ liên minh Hắc Ám kia cũng cảm giác được một cỗ khí tức tử vong mãnh liệt bên trái, tới từ một mũi tên đang cực nhanh lao tới. Có điều hắn cũng chẳng loạn, khóe miệng nhếch lên hé một nụ cười khinh thường, mắt còn không thèm nhìn sang, căn bản không đặt công kích kia vào trong mắt.

Trong một sát na, chỉ thấy pháp tượng trong tay phải băng khổng lồ hơi chuyển, một đạo hàn quang hiện lên, ngay trước lúc mũi tên bắn trúng huyết Thái Dương thì “Đinh ~” một tiếng, một chiếc thuẫn bài bằng băng tinh hình lục giác bỗng hiện cản lại.

- Tốc độ thi pháp nhanh thật, giờ tay một cái có thể triệu hồi ra Băng Tinh Hộ Thuần!

Thấy một màn như vậy, Dương An vô cùng rung động. Trước kia từng là băng khổng lồ 4x nên hắn hiểu được tốc độ một chiêu kia có bao nhiêu nghịch thiên.

Mũi tên cực nhanh, khoảng cách hơn 90 mét chẳng qua vài giây, Dương An tự hỏi nếu mình trong tình huống này liệu có thể bình tĩnh mà phản ứng hay không, chứ đừng nói là thi triển ra một kỹ năng ma pháp phòng ngự.

Bất quá, mặc dù có chút khiếp sợ, nhưng Dương An cũng không lo lắng, dưới trạng thái lực lượng thuộc tính gấp 2 thế này, Phá Cốt Tiễn hiệu quả phá cốt càng mạnh, Băng Tinh Hộ Thuần cũng chưa chắc có thể ngăn cản, trừ phi kỹ năng này có cấp bậc cực cao. (Giống Dương An có mấy cái cấp 10 đó)

Sở dĩ Dương An lựa chọn thi triển Phá Cốt Tiễn chính là nguyên nhân này, phòng ngừa kỹ năng hộ giáp của địch nhân.

Nhưng sự tình ngoài ý muốn lại ừn ừn kéo tới...

Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn này là Phá Cốt Tiễn cấp 11 dung hợp Hỏa Diễm Tiễn cấp 10 mà thành, hiện tại lại ở trạng thái buff, lực phá hoại rất mạnh, trong nháy mắt liền xuyên thủng Băng Tinh Hộ Thuần kia. Có điều ngay sau đó, bên trong lại xuất hiện tám Băng Tinh Hộ Thuần thứ hai giống cái đầu như đúc, tiếp nữa lại có tám thứ ba.

Băng khổng lồ kia lại có thể trong khoảng khắc như vậy thi triển ba tám Băng Tinh Hộ Thuần.

“Oanh ~” một tiếng, ở Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn lần thứ hai bạo tạc, khối Băng Tinh Hộ Thuần thứ hai vỡ tan, nhưng khối thứ ba thì không suy chuyển.

- Sax! Băng khổng lồ này tuyệt đối là cường giả truyền thuyết 5x, hơn nữa còn nằm trong top cực kỳ cường đại!

Dương An lập tức khẳng định thực lực băng khổng lồ, tuyệt đối là 5x.

- Trốn!

Một kích thất bại, Dương An cũng không có gì thất vọng uể oải, chỉ thoảng buồn bực rồi lập tức làm ra phản ứng chính xác nhất, toàn lực chạy trốn. Một cường giả truyền thuyết 5x không phải dạng hắn có thể đối kháng lúc này.

Tật Phong Gia Tốc!

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Một kích thất bại, cũng khẳng định đối phương là 5x, Dương An không hề nấn ná, toàn lực chạy trốn, vẫn trong trạng thái Âm Nguyệt Phá hóa thành một tàn ảnh màu đỏ lướt đi, chớp mắt đã không còn tung tích.

Toàn bộ quá trình nghe giống như thật lâu, kỳ thật tất cả chuyện này cũng chỉ phát sinh ở một hai giây đồng hồ.

Lúc này, băng không rút cục xoay đầu lại nhìn phía Dương An vừa đứng, nụ cười khinh thường trên mặt cũng thu lại, tựa hồ hai tấm Băng Tinh Hộ Thuần bị phá tan khiến hắn có chút bất ngờ!

162. Chương 160: Sấy Chân

oOo

Hai tấm Băng Tinh Hộ Thuần bị phá, băng không có chút bất ngờ, long đầu pháp tượng vung lên, một vòng bảo hộ mờ mờ màu lam nhạt bao lấy thân thể hắn.

Mà lúc này, một giọng nói phát ra từ kênh mật (pm):

- Bố Lan Đặc, gặp chuyện gì à?

Có lẽ thấy băng không tên là Bố Lan Đặc đột nhiên im lặng, giọng nói bên kia có vẻ thắc mắc.

Dám tại nơi nguy cơ trùng trùng như chiến trường Chính Tà vừa đi vừa cùng người trò chuyện, Bố Lan Đặc chứng thật là tài cao gan cũng lớn.

- Không có việc gì, gặp phải một gã cung tiễn thủ kỳ quái mà thôi, lại có thể một kích phá vỡ hai tầng Băng Tinh Hộ Thuần của tôi, thật thú vị!

Bố Lan Đặc thản nhiên trả lời.

- Hả, có thể một kích phá vỡ hai khối Băng Tinh Hộ Thuần của 'Băng Ma Bố Lan Đặc', không phải là Ảo Ảnh Thủ hay Trọng Pháo Thủ của liên minh Quang Minh đấy chứ?

Giọng nói bên kia có chút vội vàng hỏi.

Băng Ma Bố Lan Đặc cười cười, thản nhiên trả lời:

- Nếu là hai gia hỏa kia thì không đơn giản là phá vỡ hai tấm Băng Tinh Hộ Thuần đâu, sợ giờ tôi còn không thể thoát mái trò chuyện thế này. Người kia rằng kỳ quái, nhưng thực lực không tính rất mạnh, ít nhất có thể khẳng định không phải 5x.

- Cũng đúng, nếu là hai gã kia thì cậu phiền rồi.

Giọng nói bên thở phào nói:

- À đúng rồi, tôi mới lên diễn đàn xem được tin tức là chỗ cậu đang đứng có một cung tiễn thủ quỷ dị đang săn người chơi liên minh Hắc Ám.

- Thế thì sợ là kẻ vừa xong rồi!

Bố Lan Đặc trả lời.

Vừa nói chuyện pháp tượng trong tay Bố Lan Đặc vừa huy động liên tục, một làn sóng ma pháp nguyên tố lấy hắn làm trung tâm rất nhanh khuếch tán ra, bao trùm phạm vi 150 mét, tựa như muốn tìm vị trí người đánh lén.

Nhưng khi cảm giác nguyên tố vừa mới nắm giữ được một chút thì người kia đã lấy tốc độ cực nhanh chạy ra khỏi phạm vi cảm ứng, biến mất không thấy gì nữa.

- Trốn nhanh thật!

Bố Lan Đặc khẽ cười, lập tức lại bắt đầu đi lắc đầu. Dù rất có hứng thú với cung tiễn thủ có thể sau khi công kích mà hệ thống không báo chút tư liệu nào, nhưng hắn biết một nguyên tố thao khống sư không có khả năng đua tốc độ với một cung tiễn thủ toàn lực chạy trốn.

Lắc lắc đầu, Băng Ma Bồ Lan Đặc bắt đắc dĩ xoay người rời đi.

Lát sau, cách chỗ Bồ Lan Đặc bị tập kích hơn 10 mét, thân ảnh một đạo tặc liên minh Quang Minh chậm rãi hiện ra. Nếu Bồ Lan Đặc nhìn thấy nhất định sẽ giết mình không thôi, đồng thời cũng nhất định sẽ nhận thân phận đạo tặc này. Đạo tặc có thể ẩn núp trong phạm vi 10 mét cạnh hắn, lại tránh thoát nguyên tố cảm giác của hắn cũng chỉ có mấy người mà thôi.

- Cường giả cấp truyền thuyết thực lực bài danh trước mười phe liên minh Hắc Ám quả nhiên danh bất hư truyền.

Đạo tặc kia nghiền ngẫm cười:

- Mà cung tiễn thủ liên minh Quang Minh kia cũng đủ to gan, ngay cả loại biến thái như Băng Ma Bồ Lan Đặc cũng dám đánh lén.

Đạo tặc hiện thân không đến một giây đồng hồ lại hóa thành một luồng hắc vụ (sương mù đen) biến mất không thấy gì nữa.

Không sai, người này chính là đạo tặc luôn xuất hiện ngay sau Dương An. Cũng không biết hắn có kỹ năng truy tung đặc thù gì, lại có thể nhiều lần truy được vị trí Dương An, nhưng xem ra lại không có ác ý, thật kỳ quái.

Lại nói đến Dương An.

Một kích thất bại, Dương An bằng vào 'Ám Nguyệt Phá' toàn lực mở ra kỹ năng gia tốc chạy thật nhanh, đồng thời không ngừng đổi hướng, khó ai có thể đuổi theo.

Tới khi 30 giây tác dụng của 'Ám Nguyệt Phá' kết thúc, hắn đã chạy ra hơn 2000 mét. Toàn lực chạy trốn, lại muốn tránh đi quái vật cùng người chơi lớp lớp xuất hiện, khiến tinh thần cùng thể lực hắn tiêu hao cực độ.

Để tăng cường tính chân thật, hệ thống thiết trí nhân vật trong trò chơi bị ảnh hưởng bởi trạng thái của người chơi. Nếu người chơi quá mệt mỏi thì nhân vật cũng sẽ phải dừng lại nghỉ ngơi, khôi phục xong mới có thể hoạt động tiếp.

Lúc này Dương An cũng được hệ thống báo tư liệu về băng khổng kia, biết tên hắn là Bồ Lan Đặc.

- Gã Bồ Lan Đặc kia tuyệt đối là 5x!

Hồi tưởng lại tình cảnh vừa rồi, Dương An vẫn còn rùng mình. Bản thân mình 3x thái điều lại dám thử ám sát 5x, may mà chạy kịp.

Có điều, sợ hãi lại không bằng hưng phấn. Có thể chứng kiến cường giả truyền thuyết, lại coi như giao thủ qua, tuy là đánh lén thất bại, nhưng thu hoạch cũng không ít, ít nhất thấy được chênh lệch bản thân cùng nhân vật đứng ở đỉnh 'Phong Vân'.

- Mình sắp lên 4x, thực lực nhất định sẽ tăng nhiều, đến lúc đó...

Dương An không vì thất bại mà nản chí, ngược lại càng kích thích cố gắng của hắn.

Dương An một bên mừng tượng một trận vừa qua, một bên tìm chỗ bí mật chuẩn bị nghỉ ngơi. Hơn nữa vừa rồi mở ra 'Ám Nguyệt Phá', lại toàn lực thi triển kỹ năng chạy trốn, mana tiêu hao cũng phi thường khủng bố, nhất định phải khôi phục lại mới được.

Rất nhanh, Dương An liền tìm được địa phương không tệ, 300 mét quanh đó cũng không có người chơi nào khác, chung quanh lại có cỏ cây đá tảng che chắn hành tung. Nơi này hắn từng là kiến trúc sư vụn vặt trước sau khi bị 'Vong Linh Thiên Tai' phá hoại trở nên đổ nát hoang phế, phần lớn chôn vùi vào trong lòng đất.

Dương An chọn một bức tường sập cao ba bốn mét làm điểm dừng chân. Nơi này cùng một góc cỏ thụ cực lớn vây lại thành một góc, trở thành địa điểm nghỉ ngơi lý tưởng, dựa lưng vào sẽ không sợ bị địch đánh lén từ sau.

Hắn đi tới góc, móc một bình mana cùng một bình thể lực chuẩn bị uống vào chậm rãi đợi khôi phục.

Nhưng ngay lúc hắn đang định ngồi lên cái rễ cây to lớn nhô trên mặt đất, lại bỗng hụt người rơi vào khoảng không. Hóa ra dưới cái rễ dài này là một hốc cây, bị rong rêu che phủ mất.

Dương An hụt người, vốn tưởng sẽ chỉ là ngã trên mặt đất, nhưng khi hắn rơi xuống cái hốc kia, lại phát hiện mặt đất còn sâu nữa. Hai tầng “cơ quan”, Dương An không chút đề phòng ngã lăn vào hầm ngầm tối đen kia.

163. Chương 161: Bảo Rương Cấp Truyền Thuyết

oOo

Thiên ngoại thiên, động trong động!

Dương An không ngờ rằng một gốc cây đại thụ cổ xưa với những rễ cây khổng lồ lại có một hốc cây bí mật, mà sau cái hốc cây này, ngoài dự đoán lại có một cái hang, quả thật là động trong động.

Cũng không biết là xui xẻo hay may mắn, Dương An lần này bất ngờ “trượt chân” ngã vào trong động, hơn nữa là ngã xuống phía sau lưng, hoàn toàn không kịp phản ứng, ngay cả tìm vật gì đó để nắm lấy cũng không có.

Sau khi ngã vào cái hang tối đen, Dương An lập tức tỉnh táo lại, phản ứng đầu tiên là lập tức uống một bình Sơ Cấp Thuần Gian Hồi Ma Dược Tề, làm mana khôi phục lại một chút, sau đó mở ra Sinh Mệnh Hộ Thuần kèm trên Bách Biến Phụ Giáp. Do không biết sắp sửa phải đối mặt với nguy hiểm nào, hơn nữa dưới tình huống HP thấp, hành động sẽ phải chịu hạn chế rất lớn, Dương An cũng chỉ có thể làm vậy để bảo đảm an toàn mà thôi.

Một đường lăn xuống, Dương An phát hiện mặt đất trong động không dốc đứng, mà sụt lún tạo thành sườn dốc, nhưng sườn dốc cũng khá vát, khoảng sáu bảy mươi độ. Một mực lăn xuống chừng hai mươi mét, Dương An té ngã trên mặt đất lạnh như băng, lực “va chạm” mãnh liệt làm hắn nhận lấy hơn một trăm điểm sát thương, đây là kết quả Sinh Mệnh Hộ Thuần đã hấp thu 80% sát thương.

- Thật xui xẻo, mình chỉ muốn nghỉ ngơi một chút thôi, vậy mà rớt xuống cái địa phương quỷ quái không rõ này!

Dương An buồn bực mắng một tiếng, nhưng hắn vẫn cẩn thận, sau khi đứng lên liền mở ra “Tiềm Ảnh” ẩn thân, lúc này mới quan sát cái động trong động này.

Tuy rằng mặt đất dưới này một mảnh tối đen, chỉ có một tia sáng âm u từ cửa động chiếu xuống, nhưng Dương An có được đỉnh cấp kỹ năng nhìn ban đêm nên một điểm cũng không chịu ảnh hưởng, cho dù có chút u ám, nhưng có thể thấy rõ hoàn cảnh nơi này.

Nếu nói đây là một cái hang, không bằng nói là một thông đạo ngầm thì chuẩn xác hơn, do con người làm ra, cao năm mét, rộng ba mét, cao thấp trái phải đều là những khối thạch bích cự đại.

Một bên thông đạo quanh co khúc khuỷu, một đường kéo dài, nhìn không thấy điểm cuối.

- Nơi này hẳn là một thất ngầm do cư dân đại lục trước Phản Loạn Chi Chiến xây dựng nên, hoặc là thông đạo chạy trốn.

Dương An quan sát thông đạo này, trong lòng đánh giá lấy.

Thực ra Dương An đoán không sai, vạn năm trước, liên minh Hắc Ám phát động “Vong Linh Thiên Tai” làm vô số thành thị trên Phong Vân đại lục biến thành bình địa, mà trải qua vạn năm, địa chất thay đổi, rất nhiều kiến trúc hoang phế cũng bị chôn dưới mặt đất trong thời gian dài.

- Không biết thông đạo này thông đến đâu? Cửa vào bí mật như vậy, hẳn là không ai tới, nói không chừng có thể tìm được bảo vật!

Dương An vừa đánh giá, vừa nghĩ có nên thăm dò một phen hay không, có điều hắn đang do dự, không nói có nguy hiểm tồn tại, chỉ riêng thời gian nhiệm vụ chỉ còn hơn ba giờ, không cho phép hắn lãng phí quá nhiều.

- Hiếm khi phát hiện thông đạo ngầm này, nếu không thăm dò một phen thì thật có lỗi với bản thân.

Dương An cắn chặt răng, rốt cục quyết định vào nhìn một chút:

- 40 phút thôi, sau đó bất kể có hay không phát hiện điều gì đều phải rời khỏi.

Sau khi quyết định, Dương An ngồi xuống nhanh chóng ăn Diện Bao phục hồi HP, sau đó lập tức xuất phát, mở Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn dò đường phía trước, hẩn liền theo sát phía sau.

Thông đạo ngầm xây dựng quanh co khúc khuỷu, rất có thể là dùng để chạy trốn, địa phương như vậy phần lớn đều có chút đồ dự trữ, cơ hội tìm được bảo vật rất lớn.

Dương An một đường đi tới, nhưng phát hiện trên hệ thống bản đồ hiển thị mình đang đi về phía Hắc Phong thành của liên minh Hắc Ám, Dương An nghĩ thầm:

- Thông đạo ngầm này không chừng sẽ thông đến Hắc Phong thành, bất quá như thế cũng phải, lúc trước Phản Loạn Chi Chiến, cũng không có chiến trường Chính Tà, càng không có phân biệt liên minh Hắc Ám hay liên minh Quang Minh.

Một đường đi tới, Dương An phát hiện trong thông đạo phi thường kỳ quái không có bất kỳ quái vật nào, không có cơ quan bẫy rập, tứ phía chỉ có vách đá lạnh như băng, đến khi hơn mười phút sau...

- Ah, nơi này có một gian phòng, không biết có gì bên trong không?

Theo hình ảnh Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn truyền tới, Dương An phát hiện địa phương hơn năm mươi mét phía trước có một cái phòng nhỏ, mà thông đạo này vẫn kéo dài về phía trước.

Bởi vì kỹ năng Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn chỉ nhìn ban đêm trong phạm vi có hạn, nên sau khi ước chừng không có nguy hiểm, Dương An tự mình tiến vào phòng thăm dò. Trong phòng bày từng cái giá, phía trên có một ít bình bình lọ lọ và ít tạp vật, Dương An cẩn thận xem xét từng cái.

Nhưng mà, sau mười phút, Dương An phi thường buồn bực, cả cái gian phòng này mình đều tìm qua, có điều tất cả bình, lọ đều trống không, ngoài ra còn có một ít bánh bao và hoa quả đã hóa đá, xem ra đây chỉ là một gian chứa thực vật bình thường.

Không có chút thu hoạch, thời gian không còn nhiều, Dương An lập tức rời khỏi phòng này, tiếp tục dọc theo thông đạo hướng phía cuối thăm dò.

Đi hơn một trăm mét, Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn lại phát hiện một căn phòng, mà phòng này so với cái vừa rời lớn hơn.

Nhưng mà, lần này Dương An cũng không dám tùy tiện xông đi vào, nguyên nhân là do qua hình ảnh Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn truyền về, hẩn thấy được trong phòng này có hơn mười quái vật di động, Dương An tự nhiên không dám khinh thường.

- Có quái vật thủ hộ, có lẽ có bảo vật cũng không chừng.

Dương An nghĩ, thi triển “Tiềm Ảnh” kỹ năng, chậm rãi tới gần cửa phòng, dán vào vách tường lộ ra nửa cái đầu, để phòng kinh động quái vật trong phòng.

Phòng này so với cái vừa rời lớn hơn một chút, bề rộng chừng bốn mươi mét, trong đó dễ dàng nhìn thấy cái quan tài đá to lớn ở chính giữa phòng, quan tài đá nhìn qua phi thường mộc mạc, ngay ngắn, không có nhiều điêu khắc, trang trí, nhưng trong đó, khí chất cổ xưa và khí tức hắc ám mơ hồ lộ ra, cực kỳ không đơn giản.

Mà xung quanh quan tài đá, mười lăm mười sáu U Linh quái bình thường đang di chuyển qua lại, thân hình cực kỳ giống nhân loại, quần áo không khác biệt lắm với một ít NPC, Dương An đoán quái vật này hẳn là cư dân nhân loại sau khi chết biến thành.

Dương An cẩn thận thi triển kỹ năng “Nguyệt Độc”, nhận được tư liệu của quái vật này.

Chiến Tranh Oán Linh: quái cường hóa cấp 52, HP 25000, Chiến Tranh Oán Linh là do những cư dân nhân loại, vạn năm trước tiến vào mật thất tránh né chiến tranh mà bị vây chết trong này, linh hồn bị năng lượng

Vong Linh Thiên Tai còn sót lại biến thành Chiến Tranh Oán Linh, sau đó lại bị lực lượng đặc thù nào đó ảnh hưởng mà thủ hộ ở đây.

Nhìn thấy giới thiệu của hệ thống về Chiến Tranh Oán Linh, Dương An hai mắt tỏa sáng:

- Chiến Tranh Oán Linh này bị lực lượng nào đó ảnh hưởng thủ hộ tại đây, trong phòng này có cái gì trọng yếu cần phải bảo vệ? Chẳng lẽ là cái quan tài đá này?

Dương An xoay chuyển ánh mắt, lập tức tiếp tục quan sát gian phòng này.

Ngay sau đó, ánh mắt Dương An khó dời đi, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng chưa từng có trước đây.

Ngay trong góc phòng tối, một cái rương lớn tỏa ra u quang năm màu yếu ớt lẳng lặng nằm ở nơi này.

- Bảo rương cấp truyền thuyết!

Một âm thanh khó tin quanh quẩn trong đầu Dương An.

164. Chương 162: Chiến Tranh Oán Linh

oOo

- Bảo rương cấp truyền thuyết!

Nhìn thấy đại rương ở chỗ hẻo lánh kia tỏa ánh sáng, Dương An vui mừng khôn xiết.

Bất luận trước kia chơi bằng không, hay xóa acc luyện lại đến bây giờ, Dương An cũng chưa từng thấy qua bảo rương cấp truyền thuyết, nhưng mà chưa ăn thịt heo cũng đã thấy heo chạy, bảo rương có thể tỏa ánh sáng có ý nghĩa thế nào, Dương An rất rõ ràng.

- Lần này phát tài rồi! Không ngờ lần này rút xuống đây cũng không phải là việc không may, bảo rương cấp truyền thuyết mở ra ít nhất là vật phẩm cấp truyền thuyết!

Dương An phấn chấn, tưởng tượng ra.

Nhưng mà, vấn đề lớn nhất, cái bảo rương kia nằm ở tận cùng phía trong, muốn mở ra bảo rương nhất định phải xuyên qua hơn mười con Chiến Tranh Oán Linh, hoặc xử lý toàn bộ Chiến Tranh Oán Linh. Dương An mặc dù có kỹ năng ẩn thân, nhưng cùng đạo tặc có chênh lệch lớn, vì vậy nếu lựa chọn, thì Dương An chỉ có thể chọn cái sau.

Chẳng qua đây cũng không phải vấn đề Dương An lo lắng nhất. Hấn chú ý nhất chính là cái quan tài đá kia, nó mơ hồ lộ ra hơi thở hắc ám Tà Ác, làm hắn cảm thấy rất không thoải mái, có chút áp lực.

Dương An có cảm giác, trong quan tài đá này có một tồn tại vô cùng khủng bố, cường đại.

- Làm sao đây? Mình cảm thấy dường như có cái gì đó trong quan tài đá này tùy thời có thể lao ra.

Dương An liếc nhìn quan tài đá ở trung ương, lại nhìn bảo rương, ánh mắt chuyển động, tiến hay lùi, giống như quyết định sống hay chết, Dương An lưỡng lự không dứt, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì cho phải.

Một hồi lâu, Dương An rốt cuộc quyết định, hai tay nắm chặt, ánh mắt kiên định nhìn chằm chằm cái ngũ thải bảo rương:

- Nguy cơ nguy cơ, có nguy mới có cơ (hội), bảo rương cấp truyền thuyết, rất nhiều người chơi tìm mãi cũng chưa chắc có thể gặp được một cái, có thể mở ra một cái bảo rương cấp truyền thuyết, cho dù phải tử vong, cũng không hối hận, huống chi mình còn kỹ năng gia tốc vô địch “Nguyệt Ảnh Chi Vũ”, muốn ngủ cũng không dễ dàng như vậy!

Nếu đã quyết định mạo hiểm, Dương An cũng không dám chậm trễ, vì thời gian không còn nhiều, nếu may mắn không ngủ củ tỏi, còn phải tiếp tục nhiệm vụ khảo nghiệm 4x, còn có ba người nữa cần phải giết!

Nhẹ nhàng vượt trường cung trong tay, Dương An vừa quan sát lộ tuyến di chuyển của mười con Chiến Tranh Oán Linh, trong lòng có một kế hoạch.

Mười lăm con Chiến Tranh Oán Linh phân bố khắp nơi trong phòng, mỗi con quái cách nhau chừng ba mét, cho dù là đạo tặc chuyên nghiệp, muốn ẩn thân vượt qua cũng không dễ dàng. Bên cạnh đó, quái trên 4x phần lớn đều tồn tại cừu hận dây chuyền, một khi kinh động, liền bị bao vây công kích, Dương An chỉ là 3x, tuyệt đối chịu không được, cho nên nhất định phải phi thường cẩn thận.

Sau khi có kế hoạch, Dương An nhẹ nhàng thối lui, rời khỏi căn phòng hơn ba mươi mét, đến một cái góc rẽ, sau đó mở ra Lý Nhĩ Tư chi nhãn, cẩn thận trở lại gian phòng.

Thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, Dương An “Nhìn trúng” một con Chiến Tranh Oán Linh gần cửa, sau đó chậm rãi đến gần Chiến Tranh Oán Linh ở giữa không trung cách chừng hai mét, sau đó giải trừ trạng thái ẩn thân, lộ ra một quả cầu kim loại giống như một con mắt.

Một đôi cánh như nhung của Lý Nhĩ Tư chi nhãn rung rung, phát ra tiếng “U u” rất nhỏ. Hiện hình không đến một giây, Dương An lại không chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn ẩn hình.

- Chi

~Con Chiến Tranh Oán Linh kia dường như phát hiện điều gì, kêu một tiếng trầm thấp, hơi đổi lộ tuyến hiện tại, hướng cửa vào phiêu dăng di động tới. Bất quá khi nó không phát hiện điều gì, muốn bay trở về, đúng lúc này, mắt nhỏ kia ở ngoài hai mét xuất hiện.

Chiến Tranh Oán Linh lại bị kinh động, lại lần nữa đi ra phía bên ngoài.

- Lừa được rồi!

“Nhìn” con Chiến Tranh Oán Linh bị dụ dỗ ra ngoài từng chút, Dương An trong lòng vui mừng.

Chiến Tranh Oán Linh mặc dù là quái 5x, có trí tuệ sơ bộ, nhưng chỉ là quái cường hóa, so với quái bình thường mạnh mẽ một chút mà thôi, trí tuệ có hạn, dễ dàng mắc mưu, bị “Mắt nhỏ” chậm rãi dụ dỗ ra khỏi phòng.

- Thường thì quái vật có cừu hận dây chuyền trong phạm vi chừng năm mét, hiện tại đã ngoài bảy mét, hẳn không kinh động đến Chiến Tranh Oán Linh khác!

Nhìn thấy con Chiến Tranh Oán Linh ngu ngốc bị dẫn ra khỏi phòng, trong lòng cười, cung tên trong tay phát động.

Tân Nguyệt Tiễn!

Bởi vì không muốn tạo thành động tĩnh quá lớn gây chú ý, Dương An cũng không thi triển kỹ năng uy lực mạnh mẽ, tuy vậy lấy tốc độ bắn sáu mũi Tân Nguyệt Tiễn mỗi giây, sát thương cũng cực kỳ kinh người, hơn nữa Chiến Tranh Oán Linh là vong linh sinh vật, vừa vụn bị Tân Nguyệt Tiễn khắc chế.

-526, -520, -524...

Sáu mũi tên liên tiếp cắm vào thân thể Chiến Tranh Oán Linh, sáu cái hơn năm trăm điểm sát thương lần lượt hiện lên, tổng cộng hơn ba nghìn điểm sát thương.

Nhìn thấy mấy cái hơn năm trăm điểm sát thương, Dương An không khỏi nhui mày:

- Tân Nguyệt Tiễn có hiệu quả khắc chế với vong linh sinh vật thể mà cũng chỉ có hơn năm trăm điểm sát thương, chênh lệch cấp bậc thật quá lớn!

Dương An nghĩ vậy, nhưng nếu người khác biết được một thái điều 3x cung tiễn thủ có thể đánh quái 5x hơn năm trăm sát thương, tuyệt đối nghĩ tới hai chữ, biến thái.

Sau khi bị công kích, Chiến Tranh Oán Linh nổi giận, đôi mắt trống rỗng lóe lên hồn quang, hú lên một tiếng quái dị rồi đánh tới Dương An.

- May là đã dẫn nó ra khỏi phòng rồi mới công kích, nếu không một tiếng kêu này có thể sẽ khiến quái vật khác cừu hận.

Dương An thấy không có những quái vật khác lao tới, trong lòng liền động, những mũi tên không ngừng bạo phát ra.

Hỏa Diễm Tiên!

Nhìn thấy không khiến quái vật khác thù hận, Dương An buông lỏng tay chân, toàn lực phóng ra một cái Hỏa Diễm Tiên cấp 10. Vì Chiến Tranh Oán Linh là quái vật hệ linh hồn, không có thân thể thực chất, cho nên một ít kỹ năng vật lý mạnh mẽ của Dương An như Phá Cốt Tiên, Xuyên Thấu Tiên, đều không có hiệu quả.

Bất quá Hỏa Diễm Tiên cấp 10 cũng khiến nó lãnh đủ.

Chỉ thấy một khắc mũi tên ngưng tụ cao độ hỏa nguyên tố bắn trúng mục tiêu Chiến Tranh Oán Linh, ngọn lửa nóng rực từ đầu tiên nháy mắt bạo phát, hơn tám trăm điểm sát thương hiện lên. Nhưng mà còn chưa kết thúc, Hỏa Diễm Tiên đột phá cấp 10 còn có hiệu quả bạo tạc lần thứ hai.

Chỉ thấy “Oanh~” một tiếng, thân thể hư ảo của Chiến Tranh Oán Linh bị tạc ra một lỗ lớn, hơn bốn trăm điểm sát thương.

Một cái Hỏa Diễm Tiên xuất ra hai cái sát thương, lúc này HP của Chiến Tranh Oán Linh chỉ còn một phần năm.

Hai lần bị trọng kích, Chiến Tranh Oán Linh triệt để bạo phát. Tuy rằng là quái vật linh hồn, phòng ngự là nhược điểm, nhưng tốc độ lại nhanh dị thường, “Sưu ~ sưu ~” hai tiếng nhanh chóng hướng Dương An phóng đến.

165. Chương 163: Vong Linh Cung Tiên Thủ Hư Bá Đặc (thượng)

oOo

Chỉ vọt mấy cái, Chiến Tranh Oán Linh đã xuyên qua khoảng cách hơn mười mét, tiến thẳng tới chỗ Dương An chỗ gốc rễ thông đạo. Tốc độ của Chiến Tranh Oán Linh nhanh hơn dự kiến, chỉ còn cách có hơn mười lăm mét nhưng Dương An không có chút bối rối, sắc mặt bình tĩnh, mũi tên trong tay bình thản bắn ra.

Hàn Băng Tiên!

Cũng giống như Hỏa Diễm Tiên lúc trước, Hàn Băng Tiên của Dương An không có tản mát ra nguyên tố giao động, là do băng nguyên tố đã được thu liễm cực độ vào trong thân mũi tên, như vậy có thể tránh được sự tiêu hao nguyên tố khi mũi tên đang bay, khi trúng mục tiêu mới trực tiếp bạo phát, gây ra sát thương lớn nhất.

Đây là ma pháp tiên của Dương An, khác hoàn toàn với ma pháp tiên của các cung tiên thủ kia.

“Phốc ~ ”

Như cũ, mũi tên lại trúng mục tiêu. Chiến Tranh Oán Linh đang nhào tới bên này bỗng khựng lại, từ chỗ bị mũi tên bắn trúng, băng hàn nguyên tố nhanh chóng lan tràn ra toàn bộ cơ thể đồng thời từng mũi băng thứ bèn nhọn từ trong xuyên ra ngoài.

Hơn bảy trăm điểm sát thương bay lên, sau đó là từng cái 50 điểm sát thương liên tục xuất hiện trên đầu Chiến Tranh Oán Linh. Đây là hiệu quả đặc thù sau khi Hàn Băng Tiên đột phá cấp 10, băng thứ sát thương liên tục trong 5 giây.

Chiến Tranh Oán Linh chịu trọng thương đồng thời cả người bị bao trùm một lớp băng mỏng màu lam nhạt, nhất thời cước bộ bị chậm lại. Mà còn không chỉ thế, do chênh lệch cấp bậc lớn khiến cho hiệu ứng ‘Mạnh mẽ đẩy lui’ giảm thấp tỷ lệ xuất hiện giờ do vận khí lại có tác dụng.

Trong không gian chật hẹp, Chiến Tranh Oán Linh bị cự lực đập thẳng lên người, thân thể hư ảo bị đẩy đi xa 3 mét giống như một chiếc lá khô bị gió thổi bay.

Dính hiệu ứng đóng băng của Hàn Băng Tiên, thân thể Chiến Tranh Oán Linh bị đông cứng, đóng băng trong vòng 3 giây.

Chiến Tranh Oán Linh phần nộ gào thét liên tục, liên tục hướng về phía Dương An giương nanh múa vuốt nhưng thân thể bị đóng băng nên bất lực.

Dương An tự nhiên không bỏ qua cơ hội như vậy, tay phải nhanh như chớp bắn ra 7 mũi Tân Nguyệt Tiễn. Dương An muốn tận dụng 3 giây này tạo ra sát thương lớn nhất, nhất thời liên tiếp các mũi tên bay ra, giống như súng máy đang xả đạn.

Tuy chỉ có 3 giây ngắn ngủi, nhưng với 21 mũi Tân Nguyệt Tiễn trúng mục tiêu, sát thương đã vượt quá 1 vạn điểm. HP của Chiến Tranh Oán Linh lập tức giảm xuống còn một phần ba, lại may mắn xuất hiện hiệu ứng mạnh mẽ đẩy lui thêm hai lần nữa, khiến cho nó liên tiếp bị đẩy lui về phía sau.

Tuy nhiên sau 3 giây cực hạn bùng nổ, cánh tay, cổ tay, ngón tay Dương An cũng bắt đầu đau nhức, không thể không giảm tốc độ bắn cung, đây cũng là nguyên nhân tại sao Dương An không liên tục thi triển cực hạn tốc độ bắn.

3 giây vừa qua, Chiến Tranh Oán Linh khôi phục lại, lập tức đẩy nhanh tốc độ bay về phía Dương An.

Dương An vẫn bình tĩnh, trong mắt hắn bây giờ Chiến Tranh Oán Linh chỉ là nỗ lực hết đà, không có chút uy hiếp nào.

Thêm một cái Nguyệt Ảnh Chi Phục bắn xuyên qua, từng đạo năng lượng ánh trắng hóa thành dải lụa màu trắng trời buộc chặt gao Chiến Tranh Oán Linh.

Nguyệt Ảnh Chi Phục là kỹ năng Nguyệt Ảnh Dương An học được khi lên 3x, có hiệu quả trói buộc 3 giây, sau khi hết trói buộc thì tiếp tục 5 giây tê liệt, là một kỹ năng khống chế mạnh mẽ, đối với vong linh sinh vật thì hiệu quả càng lớn.

Tiếp theo, Dương An vô cùng thoải mái, chỉ cần tiếp tục bạo phát Tân Nguyệt Tiễn là được.

- A

~Chiến Tranh Oán Linh phát ra một tiếng kêu không cam lòng, HP tới đáy liền đổ ầm xuống đất. Cho tới lúc chết, nó không thoát được sự khống chế của Dương An.

- Hóa ra quái 5x cường hóa (Tinh Anh) cũng không khó xử lý lắm!

Dương An mỉm cười, sau đó lên lấy chiến lợi phẩm từ Chiến Tranh Oán Linh rớt ra.

Nếu người chơi khác nghe Dương An nói vậy nhất định sẽ tức giận đến phun máu rồi sau đó chửi ầm lên. Kỳ thật, Dương An có thể thoải mái xử lý Chiến Tranh Oán Linh 5x này là do tác dụng khống chế của Nguyệt Ảnh xạ thủ đối với vong linh quái vật, sau đó là do Chiến Tranh Oán Linh máu ít, phòng thủ yếu cho nên mới dễ dàng đắc thủ. Đương nhiên là kỹ thuật bắn cung của Dương An cộng thêm tâm lý vững vàng cũng có tác dụng rất lớn

Chiến Tranh Oán Linh cũng chỉ rớt ra một kiện trang bị. Dương An liền thi triển Nguyệt Độc giám định món đồ.

Oán Linh Pháp Bào: phẩm cấp tử trang, phòng ngự 75 95, tinh thần +35, trí lực +25, độ thân hòa Âm Hắc nguyên tố +7, tốc độ niệm chú ma pháp dưới 4x tăng 10%, chức nghiệp hạn chế: chức nghiệp pháp hệ có điều trang bị, cấp bậc yêu cầu: cấp 52, là một trang bị trong Oán Linh Sáo Trang, tập hợp đủ bộ thì yêu cầu cấp bậc giảm đi 5.

- Không tồi, trang bị 5x quả nhiên bất phàm, thuộc tính tử trang cấp 52 hơn hẳn cấp 4x hoàng kim trang bị, quan trọng là sau khi tập hợp đủ bộ sáo trang thì yêu cầu cấp bậc giảm đi 5, tức là cấp 47 có thể trang bị được, đưa lên chợ giao dịch có thể lời to.

Dương An trong lòng vui vẻ, trong mắt đã nhìn thấy một đồng vàng.

- Không biết thanh lý hết mười lăm con Chiến Tranh Oán Linh có thể thu thập đủ bộ trang bị này không nhỉ!

Dương An trầm nghĩ.

Cẩn thận đưa Oán Linh Pháp Bào vào hành trang, nghỉ ngơi một hồi chờ toàn bộ kỹ năng phục hồi cooldown, Dương An lại tiếp tục dẫn một con Chiến Tranh Oán Linh vào.

Là Nguyệt Ảnh xạ thủ, Dương An trời sinh có tác dụng khắc chế với vong linh sinh vật, sát thương công kích gia tăng thêm cộng thêm sự phối hợp tuyệt vời của các kỹ năng cao cấp khiến cho việc đối phó Chiến Tranh Oán Linh cấp 52 cường hóa cũng không có nguy hiểm gì. Nếu có xuất hiện việc ngoài ý muốn Dương An lại hướng thông đạo thối lui, sử dụng chiến thuật hit and run để đối phó, chỉ là thời gian kéo dài hơn, tiêu tốn bốn mươi phút mới đem mười lăm con Chiến Tranh Oán Linh xử lý sạch sẽ, thời gian còn lại để Dương An làm nhiệm vụ cũng chỉ còn hơn nửa giờ.

Như Dương An dự kiến, sau khi xử lý mười lăm con Chiến Tranh Oán Linh cũng đã tập hợp đủ một bộ sáu kiện Oán Linh Sáo Trang cùng với chín viên Hắc Âm Tinh Hạch 5x giá trị xa xỉ. Khi tập hợp đủ bộ Oán Linh Sáo Trang thì cấp 47 có thể trang bị, tuy chỉ là tử trang 5x nhưng so với hoàng kim trang bị 4x còn cường hân hơn, hơn nữa Oán Linh Sáo Trang có kỹ năng phụ trợ cũng không tồi.

Cất kỹ Oán Linh Sáo Trang, Dương An cố nén tâm tình kích động, ánh mắt chuyển về đại bảo rương tản mát u quang, đó mới là nhân vật chính.

Dương An cẩn thận né qua quan tài đá ở trung tâm gian phòng, không dám tới gần. Tuy rằng trong toàn bộ quá trình giết quái, quan tài đá kia không có bất cứ động tĩnh gì nhưng lại có một cỗ hơi thở tà ác khiến cho người ta cảm thấy bất an và áp chế không ngừng lan tỏa khắp gian phòng.

166. Chương 164: Vong Linh Cung Tiễn Thủ Hưu Bá Đặc (hạ)

oOo

Với quan tài đá, Dương An luôn có cảm giác bài xích, trực giác cho biết trong đó có ẩn chứa một cái gì đó phi thường tà ác và khủng bố. Không dám tới gần, Dương An tránh xa, dán mình vào vách tường mà vượt qua căn phòng.

Đi đến phía trước bảo rương, Dương An chậm rãi ngồi xuống, ngắm nhìn bảo rương cấp truyền thuyết đang tỏa ra u quang ngũ sắc. Không kìm chế được, hắn đưa tay vuốt ve một chút, nội tâm vô cùng kích động,

- Bảo rương cấp truyền thuyết, có rất nhiều người chơi đến khi bỏ trò chơi cũng không thể gặp được nó mà bây giờ lại xuất hiện ở đây, ngay trước mắt mình, có thể sờ thấy, cảm giác chân thật không tả được.

Nhưng khi Dương An chạm đến bảo rương, cỗ quan tài đá đang không có chút động tĩnh gì bỗng nhiên rung lên.

“Phanh ~” một tiếng trầm muộn, nắp quan tài đá nặng nề bị chấn động, rung lên, tựa hồ có một vật gì đó muốn thoát ra từ bên trong quan tài.

- Không tốt!

Nghe được động tĩnh từ phía quan tài, Dương An ngay lập tức hồi phục lại tinh thần:

- Quả nhiên trong quan tài có tồn tại cường đại, không thể kéo dài thời gian được nữa, phải nhanh chóng mở bảo rương rồi rời khỏi nơi đây.

Dương An không dám chần chờ, lập tức lấy trong hành trang ra chiếc ‘Chìa khóa ma pháp vạn năng Cấp Khắc Long’, nhẹ nhàng tra vào lỗ khóa bảo rương. Vừa mới tiếp xúc, luyện kim ma pháp trận được khắc ở chuôi chiếc chìa khóa lập tức chuyển động mà hình dạng chìa khóa ma pháp phía trước cũng liên tục thay đổi, dần dần phù hợp với lỗ khóa của bảo rương.

Tiến độ mở ra của bảo rương... 1%... 5%... (Cái mà mở đến 99% rồi mà Boss vồ cho nhát thì sao nhĩ cảm giác sẽ rất yomost)

Bảo rương cấp truyền thuyết chậm rãi được mở ra, đồng thời động tĩnh của cỗ quan tài đá giữa căn phòng cũng càng lúc càng lớn.

“Phanh ~ phanh ~ phanh ... ”

Nắp cỗ quan tài đá không ngừng rung động, một cỗ hơi thở cực kỳ hắc ám và tà ác chậm rãi lan tỏa, bao trùm khắp gian phòng,

15% ... 30% ... 50% ...

Nhìn thấy tiến độ mở khóa tăng dần lên, Dương An vừa hưng phấn lại vừa sốt ruột, cổ quan tài đá không biết lúc nào sẽ bung ra, cái thứ bên trong đó cũng sẽ lao tới đây, từng đạo khí tức tử vong không ngừng truyền đến, làm cho người ta lạnh cả sống lưng...

Nhưng Dương An biết rằng, những lúc như vậy càng phải giữ bình tĩnh, thân thể nhất định phải duy trì tư thế bất động nếu không sẽ lâm vào cảnh kiếm củi ba năm thiêu một giờ, lại phải mở khóa lại một lần nữa.

“Phanh phanh phanh phanh ... ”

Nắp quan tài chấn động ngày càng kịch liệt.

Dương An giờ phút này có cảm giác ngày dài hơn năm, mới có vài giây ngắn ngủi trôi qua mà giống như đã trải qua cả một thế kỷ. Tâm tình khẩn trương cực độ, cả người Dương An đã đầy mồ hôi, thỉnh thoảng lại nhìn động tĩnh của chiếc quan tài phía trước bảo rương đang mở.

90% ... 95% ... 98% ... 99% ... 100%

“Ba ~” một tiếng, bảo rương khóa rốt cục mở ra.

Nghe thấy thanh âm của chiếc khóa, Dương An thiếu chút nữa thì kích động kêu to lên, rốt cuộc đã mở xong.

Ngay khi bảo rương được mở khóa thì “Oành ~” một tiếng vang thật lớn, nắp quan tài đá đã bị một lực lượng cường đại hất tung lên cao, lần hai ba vòng sau đó rơi xuống mặt đất khiến cả gian phòng chấn động.

- Rống

~Quan tài mở ra, một đạo âm thanh khiến cho tâm hồn người ta cảm thấy khiếp sợ, như quỷ khóc thần tru, tiếng gào thét lên trần ngập oán hận, chấp niệm, tà ác... giống như từ trong tận cùng Địa Ngục gào thét đòi mạng.

- Mau!

Tuy rằng phía sau truyền đến hơi thở tử vong nguy hiểm đến cực độ nhưng Dương An lại vô cùng bình tĩnh, dùng sức mở bảo rương, sau đó vợ vội hai đồ vật trong rương vào trong hành trang, cũng không để ý là bảo bối gì, hiện tại cái mạng nhỏ là quan trọng nhất.

Tật Phong Gia Tốc!

Dương An quay người lại, lập tức mở ra Tật Phong Gia Tốc, chạy về phía cửa gian phòng. Cùng lúc đó, Dương An cũng chứng kiến một cây khô giống quái vật hình người được bao trùm trong tấm áo choàng màu đen đang bò ra từ trong quan tài, đã hiện ra phân nửa thân hình.

- Đây là quái vật cấp bậc gì vậy? Riêng khí tức cũng đã khiến cho người ta áp lực vô cùng. Dương An không khỏi khiếp sợ, không nhận được liên sử dụng kỹ năng ‘Nguyệt Độc’, muốn xem xem rốt cuộc đây là thần thánh phương nào.

Vong Linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc: ? ? ?

- Dấu chấm hỏi! Cấp bậc hơn mình quá nhiều, có điều nếu con quái vật này đã có tên riêng, khẳng định là cực kỳ cường đại.

Dương An trong lòng cực kỳ giật mình, thêm vào Tật Phong Gia Tốc cấp tốc lui ra khỏi phòng.

- Rống!

Nhưng mà Dương An muốn chạy trốn, Vong linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc bị ‘đánh thức’ lại không nghĩ vậy. Vong linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc nhảy ra khỏi quan tài, nhanh chóng đuổi theo Dương An, nhìn thân hình khô quắt giống như cây khô nhưng tốc độ của nó so với Tật Phong Gia Tốc còn nhanh hơn.

Bảo vật đã vào tay, hơn nữa thời gian cũng không còn nhiều, Dương An cũng không có ý định tiếp tục thăm dò thêm thông đạo này, vì thế vừa ra khỏi phòng liền theo đường cũ trở ra, chỉ cần ra khỏi thông đạo chính

là rừng cây rập rập, đến lúc đó trời cao sông rộng mặc chim bay liệng, Vong linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc có muốn đuổi theo cũng không dễ dàng.

Nhưng thực lực Vong linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc vượt xa Dương An tưởng tượng. Chỉ mới vọt qua ngã rẽ thứ nhất, Dương An đã cảm giác được sau lưng có một cỗ sát ý mãnh liệt đang đuổi theo, Dương An liền lập tức không chế vai Lý Nhĩ Tư chi nhân trên vai quay lại nhìn, chỉ thấy Vong Linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc đang rất nhanh đuổi giết phía sau, trên tay đã cầm một thanh trường cung màu xám tro.

Oành ~”

Một âm thanh chấn động, một mũi tên có hắc quang quán quanh hướng về phía Dương An bắn ra.

- Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Đều là cung tiễn thủ, Dương An biết mũi tên sau lưng có bao nhiêu đáng sợ, lấy thực lực hắn bây giờ không kịp có bất kỳ động tác nào có thể né tránh được. Vì vậy, hắn lập tức mở ra vũ kỹ Nguyệt Ảnh Chi Vũ có hai giây vô địch. (Tức là có hai giây miễn dịch toàn bộ sát thương lên người)

Quả nhiên, sau khi mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ, một mũi tên sắc bén, mạnh mẽ đã đâm trúng hậu tâm. May mắn phản ứng của Dương An kịp thời, “Đinh ~” một tiếng, Nguyệt Ảnh Chi Vũ lập tức có hiệu quả, đón đỡ một kích này.

Tuy rằng bảo vệ được tính mạng nhưng mũi tên mạnh mẽ đem Dương An bay ra phía ngoài. Hôm qua hắn đánh bay quái vật nhiều lần, hôm nay cuối cùng cũng bị cảm giác bị một mũi tên của quái vật đánh bay.

Loại cảm giác này tự nhiên không dễ chịu tí nào.

Sau lưng bị cự lực công kích, cả người bị chấn bay về phía trước, nhưng Dương An không có bối rối, nương theo hướng bay, lộn vòng một cái nhẹ nhàng tiếp đất sau đó lại tiếp tục liều mạng chạy về phía trước.

Sử dụng đồng thời hai kỹ năng gia tốc Tật Phong Gia Tốc và Nguyệt Ảnh Chi Vũ, tốc độ Dương An lại tiếp tục tăng nhanh!

167. Chương 165: Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung

oOo

Cơ hội luôn đi kèm với nguy hiểm, Dương An mở bảo rương, cầm lấy bảo vật, tất nhiên cũng vướng phải một vòng nguy hiểm.

Thừa dịp hai kỹ năng gia tốc vẫn còn, Dương An liều mạng phóng về phía trước. Hắn là một cung tiễn thủ tất nhiên biết đối phó với sự truy đuổi của một cung tiễn thủ. Trong thông đạo rộng ba mét, Dương An không hề chạy thẳng, mà lượn lờ không có một quy luật nào cả, làm cho Vong Linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc đằng sau rất khó có thể tập trung vào hắn.

“Phanh ~”

Vong Linh cung tiễn thủ lại bắn hụt một mũi tên, cắm vào phiến đá bên cạnh chân Dương An, lực lượng mạnh làm cho phiến đá nổ tung. Dương An đoán rằng chỉ cần mũi tên này cắm trên người mình thì chỉ có một kết quả mà thôi, đó chính là tử ọ ngay lập tức.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ không chỉ là một kỹ năng gia tốc mà còn tăng cho Dương An đến 65% né tránh, làm cho bộ pháp Dương An càng thêm quỷ dị, rất khó có thể nắm lấy.

Nhưng tiệc vui thì lại chóng tan, 40 giây sau Tật Phong Gia Tốc kỹ năng hết thời hạn, tốc độ Dương An giảm mạnh, lúc này Dương An chỉ có thể dựa vào Nguyệt Ảnh Chi Vũ né tránh những mũi tên của Hưu Bá Đặc. Nhưng 60 giây sau Nguyệt Ảnh Chi Vũ cũng hết tác dụng, lúc này Dương An chỉ ước mình bớt được mấy cân, hay mọc thêm mấy cái chân nữa để tốc độ tăng lên một chút.

Hai kỹ năng gia tốc biến mất, Dương An chỉ có thể dựa vào bản lĩnh của chính mình, cảm giác “vùng vẫy giãy chết” là đây. Nhưng một thái điều 3x làm sao có thể ứng phó với một quái vật cấp bậc hồi chầm Vong linh cung thủ.

Lúc có hai kỹ năng Tật Phong Gia Tốc và Nguyệt Ảnh Chi Vũ chống đỡ, tốc độ của Dương An mới miễn cưỡng vượt qua Vong Linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc, còn không biết Hưu Bá Đặc có “nhường” hay không nữa. Lúc này, sau hai lần gia tốc, Hưu Bá Đặc chỉ còn cách Dương An hai mươi mét.

“Sưu ~ ”

Hưu Bá Đặc lại bắn một tên, tốc độ của nhân loại mạo hiểm giả có giảm đi, nhưng cước bộ lại phiêu hốt bất định, nhưng muốn nắm giữ cũng đã đơn giản hơn nhiều.

Qua Lý Nhĩ Tư Chi Nhân, Dương An thấy Vong Linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc lại giương cung, chân dùng hết sức gia tốc, bước chân thay đổi, thân thể chợt lóe lên, vừa lúc chui vào một góc, khó khăn tránh được một lần công kích.

Đầu mũi tên sắc bén phá vỡ một mảng vách tường, đá vụn bắn ra. Sau nhiều lần tấn công thất bại, Vong Linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc rất chi là tức giận, đang định tiếp tục truy đuổi. Nhưng bỗng “Oành” một tiếng, giống như có gì đó va chạm mạnh, đem thân thể Hưu Bá Đặc bắn mạnh về sau. Một vách ngăn vô hình chặn hãm lại, nhất quyết không cho hắn đi qua.

- Ngao

~Vong linh cung tiễn thủ Hưu Bá Đặc giận dữ gầm lên một tiếng, nhưng đối mặt với vách tường giống như một cái cấm chế này thì hắn bất lực, dường như có một lực lượng cường đại nào đó cầm tù hắn lại.

Dương An may mắn né được một kích trí mạng liền liều chết chạy về phía trước, chỉ cần có một cơ hội chạy trốn hắn sẽ không bao giờ buông bỏ.

- O! Vong Linh cung tiễn thủ kia dường như không đuổi theo nữa?

Dương An vừa chạy vội về phía trước vừa nổi lên lòng nghi vấn. Mới có chuyển qua một khúc rẽ thôi mà thân ảnh Hưu Bá Đặc đã mất tích rồi, mà thanh âm tức giận kia cũng càng ngày càng xa.

Do thông đạo quanh co đổi hướng liên tục, Lý Nhĩ Tư Chi Nhân không nhìn được đến tình huống ở phía sau. Tuy có nghi vấn nhưng Dương An cũng không để ý được nhiều như vậy, chạy thoát thân quan trọng hơn. Lúc này “Tật Phong Gia Tốc” qua thời gian cooldown, Dương An không chút do dự mở ra kỹ năng này, cảm giác bước chân nhẹ nhõm như bay một lần nữa trở lại.

Nhanh chóng hướng phía cửa thông đạo chạy đến, Dương An mặc dù có chút hiếu kỳ vì sao Hưu Bá Đặc lại không đuổi theo nữa, nhưng bây giờ cũng chưa an toàn. Để tránh phát sinh việc ngoài ý muốn, hắn cũng không quay lại thăm dò, chỉ một mạch chạy đi.

Sau hơn ba mươi phút chạy hết sức về phía trước đã đến lối vào, Dương An mở cùng lúc hai kỹ năng gia tốc, lợi dụng quán tính lao lên khỏi sườn dốc.

- Hô!

Hít một hơi không khí trong lành, Dương An cảm thấy thật là sảng khoái, cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết thật thoải mái.

- Cái thông đạo này không biết dẫn đến đâu, nhưng khẳng định sẽ có đồ tốt, sau này thực lực mạnh hơn nhất định đến thăm dò tiếp.

Dương An núp sau một gốc cây tránh người khác phát hiện ra, sau đó đánh dấu tọa độ nơi này trên bản đồ rồi rời đi.

Đi được hơn một nghìn mét, Dương An tìm một chỗ bí mật ẩn thân, vừa rồi thời gian gấp gáp, lại đối mặt với sống chết, còn chưa nhìn xem thuộc tính của bảo vật trong bảo rương cấp truyền thuyết kia, chỉ biết nó là một cây trường cung cùng với một túi đồ không rõ vật gì.

Dương An tìm một chỗ hẻo lánh, gấp gấp lấy ra trường cung thu từ bảo rương kia. Trường cung cao đến hai mét, so với hắn còn cao hơn, cầm trên tay không nặng lắm nhưng cảm giác rất dễ bùng nổ. Cả trường cung như một đôi cánh giang rộng, đường nét mượt mà, màu sắc chủ đạo là xanh sẫm, kèm theo nét đỏ sậm chạy dài kéo tới hai đầu, giống như một bộ lông vũ của con chim đẹp nhất, quả thật là một tác phẩm nghệ thuật làm người ta say mê.

Nhưng mà chói mắt nhất là trên trường cung lưu chuyển u quang ngũ sắc.

- Không ngờ là trường cung cấp truyền thuyết.

Nhìn trên trường cung lưu chuyển ngũ sắc mê người, Dương An nhìn không được kêu nhẹ. Vốn nghĩ rằng bảo rương cấp truyền thuyết mở ra nhất định có vật không tầm thường nhưng Dương An không ngờ lại mở ra vũ khí cấp truyền thuyết mình có thể trang bị.

Biết là không thể để người nào biết được, Dương An lập tức đóng hào quang của trang bị, sau đó mới bắt đầu xem xét thuộc tính của trường cung.

Trường Bá Luân Phi Điều Trường Cung: vũ khí đại đội trưởng tiền thuật Trường Bá Luân từng sử dụng, cấp bậc: Truyền thuyết, công kích: 230-250, lực lượng +70%, may mắn +40%, đặc thù hiệu quả: thời gian cooldown kỹ năng rút ngắn 30%, đánh chết quái vật nhận thêm 50% exp. Kèm theo kỹ năng Bạo Phong Đột Kích: Ngưng tụ phong nguyên tố thành một cơn lốc có thể phá hủy mọi vật, tiêu hao một phần mana nhất định, xuyên thấu 10 địch nhân trước sau với công kích 300%, thời gian cooldown mười phút. Hạn chế chức nghiệp: Cung tiền thủ. Cấp bậc yêu cầu: Không. Trang bị có thể khóa, sau khi khóa không thể rời.

Nhìn một hàng dài thuộc tính của Trường Bá Luân Phi Điều Trường Cung cấp truyền thuyết, cùng với việc đã có một cái nhẫn cấp truyền thuyết, tâm tình Dương An lúc này vô cùng kích động.

Trường Bá Luân Phi Điều Trường Cung không có cấp bậc hạn chế, Dương An lập tức thay thế Tự Nhiên Chi Cung bằng trang bị truyền thuyết này.

- Không hổ là trang bị cấp truyền thuyết, sau khi đeo lên lực công kích cùng với các thuộc tính khác tăng lên một mảng lớn, nếu lấy lực công kích hiện tại tiếp tục đánh lên băng khổng Bô Lan Đặc, có thể sẽ phá vỡ Băng Tinh Hộ Thuần, thậm chí gây sát thương.

Dương An nhìn thuộc tính của mình, trong lòng dâng lên một cỗ kích động.

Quả thật, mỗi kiện trang bị cấp truyền thuyết đều là những tồn tại nghịch thiên, mỗi một người chơi đều khát vọng có được, mà một cái thái điều 3x Dương An đã có đến hai trang bị trên người.

168. Chương 166: Thời Gian Cấp Bách

oOo

Trang bị lên Trường Bá Luân Phi Điều Trường Cung cấp truyền thuyết, Dương An chân chính từ “súng cao su” trở thành “đại pháo”, chỉ riêng lực công kích đã hoàn toàn nâng lên tầm mới, đây là chỗ biến thái của trang bị cấp truyền thuyết.

Dương An yêu thích vuốt ve cây trường cung giống như một tác phẩm nghệ thuật này, trên mặt lộ rõ vẻ đắc ý.

- Đúng là trong họa được phúc a, lần này thiếu chút nữa thì chết, nhưng mà thật đáng giá, có cái vũ khí cấp truyền thuyết này, trong hoạt động “Thần Chi Thí Luyện Trùng” sẽ có thêm giúp sức, cũng nắm chắc có thể thực hiện kế hoạch tiếp theo.

Một lúc sau, Dương An mới buông Trường Bá Luân Phi Điều Trường Cung, lấy ra thứ còn lại mò ra được từ bảo rương kia. Đây là một phong thư rất dày màu xám, cầm có vẻ nặng, cũng không biết bên trong chứa vật gì. Mặt trái phong thư được dán niêm phong bằng hai vệt ấn kí màu son, trong đó có một ấn kí có hình một con mắt phi điều, một cái khác là một hình đồ án nhân ngư nhô khỏi mặt nước, hai cái ấn kí còn nguyên vẹn, chứng tỏ phong thư còn chưa bị mở ra.

Trương Bá Luân bí mật tín kiện: Đây là mật thư do thị vệ trung thành Hưu Bá Đặc của Trương Bá Luân liều chết mang theo từ Hắc Phong thành, xin đem phong thư giao lại cho đệ ngũ chấp chính quan Bạch Văn thành Giang Long đại nhân của liên minh Quang Minh.

- Trương Bá Luân bí mật tín kiện, Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung? Hai đồ vật này có quan hệ gì? Còn cái tên Boss không biết cấp độ kia cũng tên là Hưu Bá Đặc có quan hệ gì với việc này?

Dương An nhìn thấy bức thư tín kì quái, nhất thời không hiểu rõ ràng mọi việc.

- Không chừng là nhiệm vụ ẩn tàng, nhưng mà không biết là nhiệm vụ gì nữa, sau khi hoàn thành nhiệm vụ hiện tại rồi quay về Bạch Văn thành tính tiếp.

Dương An thu phong thư kì quái lại, không nghĩ đến nữa.

Lúc này Dương An sắc mặt ngưng trọng lên:

- Còn gần một tiếng, phải đánh chết ba người phe đối lập nữa mới hoàn thành nhiệm vụ, thời gian không còn nhiều, phải mau chóng hành động.

Việc không thể chậm trễ, Dương An lập tức thả Lý Nhĩ Tư Chi nhân ra để tìm kiếm mục tiêu.

Mà lúc đó, có một đạo tặc thuộc liên minh Quang Minh đang tìm Dương An khắp nơi.

- Sao lại thế này, chưa hết thời gian sao tín hiệu truy tung đã biến mất rồi ?

Đạo tặc này chính là đạo tặc thần bí luôn bí mật theo sau Dương An cả ngày hôm nay. Thì ra đạo tặc này có thủ đoạn đặc thù để truy tung, nhưng lúc Dương An đánh lên Băng ma Bồ Lan Đặc thì hắn còn chưa đuổi kịp, sau đó tín hiệu truy tung liền biến mất.

- Hiếm thấy một cung tiễn thủ thú vị thế, không thể bỏ qua được.

Đạo tặc tràn đầy ý cười, thân ảnh hóa thành một luồng khói đen biến mất trong không khí.

Dương An tất nhiên không biết mình đã bị ‘để ý’, hắn đang lấy tốc độ nhanh nhất tìm kiếm mục tiêu, sớm hoàn thành nhiệm vụ.

Chiến trường Chính Tà có phạm vi rất lớn, khoảng hai mươi phút sau, Dương An mới tìm được một đội ngũ của liên minh Hắc Ám.

Đội ngũ này có bảy người, một thuần giáp chiến sĩ Địa ngục tộc, một Vong Linh vu sư, một đạo tặc, một cung tiễn thủ, ba nguyên tố thao khống sư, cấp bậc khoảng 43 đến 47, xem chừng là vừa mới chiến đấu xong, bởi vì bảy người đang ngồi quanh một chỗ cần thuốc khôi phục trạng thái.

Đội ngũ này có tính cảnh giác rất cao, bốn chức nghiệp pháp hệ đều mở ra nguyên tố hộ thuần khi khôi phục, Thuần giáp chiến sĩ cũng ngồi ngay cạnh Vong linh vu sư, tay cầm đại thuẫn chắn ngang hai người, còn hai người cung tiễn thủ và Đạo tặc đứng cạnh nhau, vừa khôi phục vừa cảnh giác xung quanh.

Thông qua “Nguyệt Độc” nhìn lên đội ngũ này, Dương An nhướn mày.

- Đội ngũ này thật cảnh giác, muốn đánh lên thành công không dễ dàng.

Thật ra Dương An không biết việc này đều do hắn gây ra. Sau khi tin tức “Quý đệ cung tiễn thủ” xuất hiện ở vùng này sẵn giết người chơi liên minh Hắc Ám được truyền ra ngoài, tất cả các đội ngũ gần đó đều đề cao cảnh giác, phòng bị người khác đánh lên.

Nếu gặp người có sự cảnh giác cao, khó đánh lên, Dương An vì an toàn, không muốn dây dưa nên hắn đều lựa chọn rời đi, lần này cũng không ngoại lệ.

Vừa xoay đầu sang chỗ khác định rời khỏi, Dương An lại đứng lại, trầm nghĩ:

- Thời gian không đến một giờ, chiến trường lại lớn như vậy, trời cũng sắp tối, nhiều người bắt đầu trở về thành, nếu không đánh lên đội ngũ này thì tìm một đội ngũ nữa sẽ rất khó.

Vượt ve vũ khí mới, Dương An ánh mắt sáng lên, xoay người lại.

- Được, có cái cung cấp truyền thuyết này, lực công kích lớn hơn nhiều, vậy làm thịt mấy cha kia vậy.

Dương An chậm rãi mò tới, do lực lượng tăng mạnh, tầm bắn xa của hắn cũng tăng lên tới hơn một trăm hai mươi mét, tầm bắn như thế dù là cung tiễn thủ 4x đỉnh cũng không có khả năng đạt đến.

Cẩn thận mò tới, Dương An chậm rãi luồn qua một bên thuấn giáp chiến sĩ, cũng là chỗ của ba nguyên tố thao khống sư. Tuy có đạo tặc cùng cung tiễn thủ ở ngoài cảnh giác, nhưng phía này tương đối yếu ớt.

Khoảng cách một trăm hai mươi mét, Dương An xuyên qua khe hở của cây cối, tập trung vào đạo tặc cấp 45. Nếu muốn thịt cả đội ngũ này, trước tiên phải thịt được đạo tặc đã.

Liên Hoàn Tiễn!

Lúc đạo tặc quay đầu sang phía khác, Dương An ngay lập tức sử dụng Liên Hoàn Tiễn. Đạo tặc và cung tiễn thủ giống nhau là chức nghiệp bị giáp (tức là chỉ mặc được giáp nhẹ, thủ yếu), dùng Liên Hoàn Tiễn đánh hắn là thích hợp nhất, ổn thỏa nhất.

Bảy mũi tên không phân biệt trước sau bắn ra, tốc độ nhanh như sao trời, bị bất ngờ, tuy tên đạo tặc kia có ý muốn phản ứng nhưng thân thể lại chưa kịp làm gì.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ... ”

Bảy mũi tên cực nhanh cắm vào thân hình tên đạo tặc, vì đạo tặc có nhanh nhẹn cao nên Dương An không lựa chọn vị trí nhỏ yếu mà lựa chọn những chỗ lớn trên thân hình tên đạo tặc này.

- 1152 ...

Bảy mũi Liên hoàn tiễn không mũi nào trượt mục tiêu, nhưng chỉ có một sát thương dâng lên, bởi vì chỉ cần một mũi là đủ gây sát tên đạo tặc yếu ớt này.

- Có người đánh lén, là cung tiễn thủ kia!!!

Nhìn thấy đạo tặc không một tiếng động bị một kích giết chết, cung tiễn thủ kia phản ứng đầu tiên hô lớn.

Nghe được báo động, mấy người ngay lập tức đứng dậy cẩn thận hẳn lên.

- Mọi người cẩn thận, lùi về phía sau ta.

Đội ngũ này có tính cảnh giác cùng tốc độ phản ứng rất cao, Địa ngục tộc thuấn giáp chiến sĩ ngay lập tức chạy đến phía trước đạo tặc, nhắc ngang đại thuấn che phía trước mọi người.

Nhưng phạm vi một cái hộ thuấn cũng có hạn, không thể che chắn hết cho mọi người.

“Sưu ~ ”

Lại một mũi tên cực nhanh phá không mà đến, mục tiêu là Hắc Ám nguyên tố thao khống sư hành động chậm một bước.

- Phá Cốt Tiễn!

Sau một kích xử lý đạo tặc, Dương An chuyển ánh mắt, một cái Phá Cốt Tiễn bắn ra.

Oành

~Một âm thanh vang lên, Hắc Ám nguyên tố hộ thuấn bị một lực lượng cường hãn bắn phá, trong nháy mắt bị phá vỡ, lực lượng mạnh mẽ đánh bay thân thể hắn ra sau, miểu sát.

- Người thứ hai, còn một người nữa!

169. Chương 166: Hoàn Thành Khảo Nghiệm

oOo

Hệ thống: bạn đánh chết một người chơi phe đối địch, đạt được một điểm trị số vinh dự, khảo nghiệm 4x hoàn thành 9/10.

- Còn lại một mục tiêu cuối cùng!

Dương An vẫn bình tĩnh, không bởi vì sắp hoàn thành nhiệm vụ mà thả lỏng, cũng không vì thời gian sắp hết mà nôn nóng khẩn trương.

Dương An bắn hai mũi tên dễ dàng giết hai người chơi liên minh Hắc Ám, nhưng sau đó, mặc dù có chút bối rối, nhưng tiểu đội kia cũng đã kịp phản ứng, Địa Ngục tộc thuấn giáp chiến sĩ lập tức đưa Vong Linh vụ sư cùng một nguyên tố thao khống sư bảo vệ ở phía sau, nhanh chóng lên đến một gốc cây gần đó, một nguyên tố thao khống sư khác thì nhanh chóng dùng kỹ năng “Thuấn Thiểm” (biến mất trong nháy mắt) hướng về một phía biến mất, còn cung tiễn thủ có tốc độ nhanh nhất ở ra gia tốc kỹ năng hướng về một hướng khác chạy tới.

Năm người chơi liên minh Hắc Ám tách ra các phương hướng khác nhau tránh né, làm cho địch nhân đánh lên khó tập trung được.

Nhìn thấy phản ứng của đội ngũ kia, Dương An cũng không khẩn trương, dường như đều trong dự liệu của hắn. “Sưu sưu” hai mũi tên bắn ra, thu hồi trang bị Đạo tặc cùng Âm khống rơi ra, sau đó bất động, ẩn núp ở ngoài hai trăm mét.

Mà năm người chơi liên minh Hắc Ám còn lại thì không ngừng thay đổi vị trí, hành động rất cẩn thận, thuấn giáp chiến sĩ luôn bảo vệ mọi người, nguyên tố thao khống sư thì thỉnh thoảng dùng “Thuấn Thiểm” kỹ năng thay đổi vị trí.

Mấy người này có sự cảnh giác cùng tốc độ phản ứng tương đối mạnh, vì thế Dương An vẫn không tìm thấy cơ hội ra tay.

Vì thế, Dương An dứt khoát không nhúc nhích, tạo cảm giác là hắn đã rời đi cho mấy người kia. Chỉ cần bọn hắn không bỏ lại đồng đội đã tử nạn mà rời đi, vậy khẳng định sẽ có cơ hội đánh lên.

Dương An không giết Vong Linh vụ sư trước tiên là vì thế, Vụ sư liên minh Hắc Ám cùng với Mục sư liên minh Quang Minh đều có năng lực hồi sinh cùng trị liệu. Chỉ cần Vong Linh vụ sư chưa chết, tổ đội sẽ chưa chân chính diệt vong.

Dương An biết nếu giết Vụ sư trước tiên, đội ngũ kia sẽ mất đi hy vọng cứu đồng đội, vậy sẽ dẫn đến hai khả năng, một là mấy người kia sẽ liều chết với Dương An, hai là sẽ chạy trốn thật nhanh.

Hiện tại thời gian gấp gáp, hai tình huống này Dương An không mong muốn nhìn thấy.

Năm phút sau... Mười phút sau, Dương An cũng không bắn một mũi tên, cũng không để ý đến hành động của mấy người còn sống, hiện tại hắn chỉ cần để ý đến hai cỗ thi thể kia là được rồi.

Hai thi thể kia cũng chưa biến mất, đại biểu cho bọn hắn còn chưa buông cơ hội được hồi sinh, không chọn về thành dưỡng sức.

Đây cũng là điều Dương An hy vọng!

Hai mươi phút sau, nhóm người chơi liên minh Hắc Ám không thấy có động tĩnh gì, cảm thấy người đánh lên kia đã rời đi, hơn nữa diễn đàn cũng nói rằng sau khi đánh lên thành công, cung tiễn thủ kia sẽ rời đi.

Mười phút nữa là mặt trời xuống núi, trời sắp tối.

Nhìn trời càng ngày càng tối, Dương An cũng bắt đầu lo lắng.

- Không nghĩ ra đội ngũ này lại cẩn thận như vậy, hai phút nữa là không thấy gì đành phải mạnh mẽ đánh vào vậy.

Thật ra, lúc Dương An lo lắng cũng là lúc mấy người bên liên minh Hắc Ám cũng sốt vó, mười phút nữa là trời tối, lúc đó nơi dã ngoại này sẽ biến thành một nơi cực kỳ khủng bố, hơn nữa qua vài phút nữa thì cũng hết thời hạn hồi sinh cho đồng bọn.

Hai phút rất nhanh trôi qua, Dương An đang muốn thay đổi vị trí để tiến hành mạnh mẽ đánh giết thì nhìn thấy Vong Linh vụ sư dưới sự bảo vệ của Thuấn giáp chiến sĩ từ từ đi tới gần thi thể Đạo tặc. Thấy vậy, Dương An lập tức ngừng chân, cơ hội chờ đợi bấy lâu đã đến.

Tuy rằng mấy người chơi liên minh Hắc Ám đều cảm thấy người đánh lén đã rời đi, nhưng những người còn lại vẫn cẩn thận không hề lộ diện.

Dương An không lập tức ra tay, thuận giáp chiến sĩ đang bảo vệ gắt gao lấy Vong Linh vụ sư làm phép.

Dưới sự bảo vệ của thuận giáp chiến sĩ, Vong Linh vụ sư giờ lên pháp trượng, miệng thì thảo niệm chú, một quang cầu màu đen ngưng tụ ở đỉnh pháp trượng. Hai mươi giây trôi qua, Vong Linh vụ sư phun ra âm tiết cuối cùng, pháp trượng vung lên, quang cầu màu đen ngưng tụ sinh mệnh lực rơi lên thi thể đạo tặc rồi biến mất.

Phục Hoạt Thuật của Vong Linh vụ sư rơi xuống, thi thể đạo tặc hóa thành một bạch quang hình người, lúc bạch quang ngưng tụ, đạo tặc đã được hồi sinh lên.

Nhưng, vừa lúc thân ảnh ngưng thật, đạo tặc vừa mới được hồi sinh, vẫn ngây thơ ngơ ngác thì một mũi tên nhọn hoắt trong nháy mắt phá vỡ đầu hắn, một cái sát thương hơn một nghìn điểm dâng lên, đạo tặc vừa mới được hồi sinh chưa đầy một giây đồng hồ lại trở về với đất mẹ bao dung.

Mũi tên này tất nhiên do Dương An núp ở xa xa bắn ra, lúc người khác cho rằng hắn đã rời đi, cũng cho rằng mục tiêu của hắn là Vong Linh vụ sư thì hắn lại bất ngờ chọn mục tiêu là Đạo tặc vừa mới được hồi sinh.

Hệ thống: bạn đánh chết một người chơi phe đối địch, vinh dự kích sát, nhận một điểm trị số vinh dự, khảo nghiệm 4x hoàn thành 10/10, xin nhanh chóng về Áo Phong sơn linh tìm Vũ Nguyệt giao nhiệm vụ.

- Rốt cục cũng hoàn thành rồi!

Nhìn thấy mục tiêu cuối cùng ngã xuống đất, Dương An trong lòng chấn động, nội tâm vô cùng hưng phấn, hoàn thành nhiệm vụ tấn giai 4x cấp cao rồi.

Thời gian gấp gáp, Dương An ngay cả trang bị của đạo tặc xui xẻo kia đều không thèm nhặt, lập tức lấy ra quyển trục Vũ Nguyệt giao cho bóp nát, “sưu” một tiếng liền biến mất không thấy bóng dáng.

Dương An cảm giác giống như bước vào truyền tống trận, quang ám biến hóa, thân ảnh hắn đã xuất hiện ở Áo Phong sơn linh, cách đó không xa là vị thần cấp cung tiền thủ Vũ Nguyệt.

Lúc này, trời đất đã là một mảnh mờ nhạt, ráng chiều một màu đỏ đậm lòng đỏ trứng gà. Một lúc nữa trời sẽ tối rồi.

Không thể chậm trễ, Dương An chạy vội về hướng Vũ Nguyệt.

- Đạo sư tôn kính, đệ tử không phụ mệnh, đã hoàn thành khảo nghiệm.

Đến trước mặt Vũ Nguyệt, Dương An cung kính nói, hiện tại hắn rất là khẩn trương cùng hưng phấn.

Nghe tiếng Dương An, Vũ Nguyệt ngẩng đầu lên nhìn Dương An, sau đó vui mừng gật đầu, bình thản nói:

- Không tệ, không tệ, không tưởng tượng được con thật sự hoàn thành khảo nghiệm độ khó cấp cao.

Nói rồi Vũ Nguyệt giơ tay lên, hướng về Dương An điểm nhẹ, một đạo bạch quang theo thân thể Dương An dâng lên.

“Đỉnh”, một tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên.

Hệ thống: chúc mừng người chơi Ngã Gia thành công thông qua khảo nghiệm cấp 4x, cấp độ thăng lên 40, có thể đến chỗ chức nghiệp đạo sư học kỹ năng 4x, có thể tiến nhập Chiến trường Chính Tà giết địch nhận lấy quang vinh, nhiệm vụ hoàn thành ngoài định mức thưởng cho 10 điểm trị số vinh dự.

Hệ thống: Chúc mừng người chơi Ngã Gia thành công tấn thăng làm 4x Nguyệt Ảnh xạ thủ, mỗi khi tăng một cấp, ngoài định mức tăng lên 4 điểm nhanh nhẹn thuộc tính, 1 điểm tinh thần, mỗi khi lên 5 cấp thưởng cho 3 điểm thuộc tính tự do phân phối, 4X Nguyệt Ảnh xạ thủ vào ban đêm toàn bộ thuộc tính tăng 20%, đối với vong linh sinh vật sát thương tăng 20%, có thể học tập kỹ năng 4x Nguyệt Ảnh xạ thủ.

170. Chương 168: Tấn Thăng 4x

oOo

- Cuối cùng ta đã trở lại 4x!

Được hệ thống nhắc nhở, Dương An tuy mặt ngoài bình tĩnh nhưng nội tâm lại rất kích động.

Hơn nửa tháng trước bị người ta đuổi giết từ 4x đến khi xóa acc luyện lại, giờ trở lại 4x, Dương An sao lại không kích động, nếu không phải đang ở trước mặt Vũ Nguyệt hắn đã hét lên rồi.

- Lên 4x rồi, nhiều kế hoạch cũng có thể bắt đầu rồi, đầu tiên là phải tìm Long thiếu gia Thiếu gia bang đòi nợ.

Dương An nắm thật chặt trường cung, thù cũ trong lòng dâng lên.

Một lúc sau tâm tình Dương An mới bình tĩnh trở lại, bây giờ hắn muốn nhìn các thuộc tính thay đổi như thế nào sau khi lên 4x. Lên đến 4x là “chất” nhảy vọt, 3x chức nghiệp được xưng là Thái điều, 4x được xưng là cao thủ, từ đó thấy được sự chênh lệch thật lớn. Tất nhiên là cấp 5x thực lực lại càng khủng bố, không phải người dưới 5x có thể tưởng tượng.

- Ôi mài gót, thật là biến thái a!!!

Nhìn các hạng thuộc tính sau khi thăng chức 4x, Dương An không khỏi thốt lên một tiếng.

- Mặc dù không có thông báo chính xác, nhưng thuộc tính tăng lên ít nhất 50%. Lấy thực lực hiện tại của mình, tin rằng hơn phần lớn chức nghiệp 4x đỉnh. Xem ra đây là kết quả của khảo nghiệm khó khăn cấp cao.

Trò chơi Phong Vân đối với hệ thống tấn giai có một cơ chế đặc biệt, đó là hệ thống căn cứ vào thực lực của người chơi thể hiện ra lúc bình thường. Mỗi người đạt được khảo nghiệm tấn giai có độ khó khác nhau do đó phần thưởng và thuộc tính thêm vào cũng khác nhau, do đó xuất hiện sự khác biệt thực lực giữa những người cùng cấp độ.

- Thảo nào nhiều người chơi cấp 49 đều không vội vàng làm nhiệm vụ tấn cấp 5x, bọn hắn đều tích tụ kinh nghiệm để sau khi tấn cấp nhận được mức thưởng cao nhất.

Dương An từ chuyện này lại hiểu rõ rất nhiều việc khác.

Nếu người chơi làm nhiệm vụ tấn giai thất bại, hệ thống tự động giảm độ khó, tất nhiên là phần thưởng cũng bị giảm xuống.

- Tốt lắm.

Vũ Nguyệt ngồi trên tảng đá lớn thản nhiên nói.

- Làm sư phụ của con, vốn lúc con thăng cấp 4x phải có một ít phần thưởng, nhưng phần lớn trang bị trước kia ta sử dụng đã thất lạc khắp nơi, có giá trị nhất là Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới cùng Lạc Nguyệt Tiên Đồng đã đưa cho con, còn lại mấy đồ vật cũng không có giá trị gì...

Nghe Vũ Nguyệt nhắc đến phần thưởng nhiệm vụ, Dương An càng thấy phấn chấn, lúc lên 2x, 3x trải qua khảo nghiệm tấn giai, Nguyệt Vũ không đưa ra phần thưởng, nên lần này khảo nghiệm khó khăn cấp 4x nhất định có phần thưởng thêm.

Vũ Nguyệt ngừng lại một chút, tựa như nghĩ ngợi. Một lúc sau, Vũ Nguyệt mới chậm rãi nói:

- Vậy đi, đem toàn bộ kỹ năng trụ cột của con tặng một cấp, coi như là phần thưởng nhiệm vụ lần này. Đúng rồi, còn có cái này.

Nói rồi Vũ Nguyệt lấy từ trong ngực ra một quyển trục ném sang cho Dương An sau đó nhấc tay chỉ Dương An một cái, một ánh sáng màu xanh nhạt dâng lên.

Lúc đó, hệ thống cũng vang lên ba tiếng nhắc nhở.

Hệ thống: Kỹ năng trụ cột “Năm giữ vũ khí loại cung” tăng lên cấp 6, tăng vĩnh viễn tốc độ sử dụng vũ khí loại cung lên 250%.

Hệ thống: Kỹ năng trụ cột “Chuyên tâm vũ khí loại cung” tăng lên cấp 6, tăng vĩnh viễn tầm bắn 250%, tăng lực sát thương 35% khi sử dụng vũ khí loại cung.

Hệ thống: Kỹ năng trụ cột “tinh chuẩn xạ kích” tăng lên cấp 6, tăng vĩnh viễn xác suất bắn trúng mục tiêu lên 250%, tỷ lệ một kích trí mạng tăng lên 35%.

Cấp 5 trụ cột là tăng lên 150%, cấp 6 đã lên đến 250%, cho dù biết kỹ năng trụ cột thăng cấp sẽ có sự tăng lên mạnh nhưng nhìn thuộc tính tăng lên ở cấp 6, Dương An cũng không biết nói gì, trong lòng kích động không thôi.

- Sau khi ba kỹ năng trụ cột tăng lên cấp 5 thì không thấy tăng lên nữa. Phần thưởng này so với phần thưởng đồ vật còn quý giá hơn nhiều. Tốc độ bắn, tầm bắn cùng xác suất trúng mục tiêu tăng lên rất nhiều.

Dương An tính toán một chút, tốc độ bắn tăng 250% có thể dễ dàng bắn bảy mũi tên trên một giây, cực hạn là mười mũi trên một giây, mà tầm bắn hẳn cũng đạt được đến hơn hai trăm mét, về phần xác suất trúng mục tiêu thì lại khó tính. Nhưng nếu không có chuyện ngoài ý muốn xảy ra thì Dương An đoán rằng hẳn có thể bắn trúng một con ruồi bay cách hẳn hai trăm mét.

Nén sự kích động trong lòng, Dương An mở quyển trục Vũ Nguyệt vừa đưa, thì ra là một tấm bản đồ, nhưng trên bản đồ lại không ghi là ở địa phương nào cả.

- Lão sư, đây là?

Dương An hỏi.

- Đây là bản đồ tầng năm Thần Chi Thí Luyện Tràng.

Vũ Nguyệt nói.

- Thần Chi Thí Luyện tràng sẽ mở ra, một ít trang bị trước kia ta dùng bị mất ở tầng năm, con tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng có thể dựa vào bản đồ để tìm lại, ưng mà trước tiên con phải đến được tầng năm.

- Trang bị Vũ Nguyệt đạo sư từng sử dụng ít nhất phải cấp truyền thuyết a..

Dương An trong lòng nghĩ. Vũ Nguyệt vừa rồi nói là không có đồ vật để làm phần thưởng nhưng cấp cho hai phần thưởng này đều là siêu cấp phần thưởng a.

- Đúng rồi đạo sư!

Dương An chợt như nghĩ đến cái gì, hỏi:

- Thần Chi Thí Luyện Tràng rốt cục là địa phương như thế nào ạ?

- Cái này không thể nói cho con biết, Thần Chi Thí Luyện Tràng đều phải do con tự thăm dò, ta cho con bản đồ tầng năm là giới hạn lớn nhất.

Vũ Nguyệt nói.

Đối với Thần Chi Thí Luyện Tràng, nhà phát hành trò chơi chỉ đưa một ít tư liệu đơn giản công bố ra ngoài, Dương An liền muốn moi từ Vũ Nguyệt một ít tư liệu hữu dụng, như thế liền có ưu thế hơn người khác khi tiến vào. Nhưng Dương An không thể nghĩ đến là Vũ Nguyệt lại một lời không nói.

- Tốt lắm, bây giờ con có thể học kỹ năng cấp 4x rồi.

Vũ Nguyệt thần nhiên nói, không hề đề cập đến Thần Chi Thí Luyện Tràng.

Dương An kéo ra bảng giới thiệu kỹ năng cấp 4x thấy rằng cũng chỉ có ba kỹ năng có thể học tập, hai cái cung tiễn thủ có thể học, một cái dành cho Nguyệt Ảnh cung tiễn thủ.

Chấn Đãng Tiễn: cấp 1, kỹ năng của cung tiễn thủ 4x, thông qua tần suất cao của dao động không khí gây chấn động tạo sát thương lên mục tiêu, có tỷ lệ cắt đứt kỹ năng nguyên tố của chức nghiệp pháp hệ, có

tỷ lệ nhất định khiến người người thi pháp phải chịu sát thương ma pháp phản phệ, tỷ lệ này quan hệ tới chênh lệch cấp bậc người chơi và cấp bậc kỹ năng.

Ứng Nhân: cấp 1, có tỉ lệ nhất định phá giải ẩn thân thuật cùng cơ quan ẩn tàng, có chức năng phóng lớn mục tiêu ở xa.

Nguyệt Ảnh tiên thuật Mãn Nguyệt Tiễn: cấp 1, ngưng tụ nguyệt lực (lực ánh trăng) cao nhất mà thành cực hạn xạ kích thuật, giống như lúc trăng tròn gây nên thủy triều mãnh liệt vô cùng, tiêu hao một lượng mana nhất định, liên tục trong 3 giây bạo phát 30 cực mạnh công kích địch nhân, mỗi mũi tên sát thương bằng 105% lực sát thương cơ bản, thời gian cooldown 30 phút.

171. Chương 169: Ứng Nhân Nguyệt Độc

oOo

Bình thường ở chỗ chức nghiệp đạo sư học được kỹ năng cũng không nhiều, đó đều là những kỹ năng thông thường dễ áp dụng vào thực tế, người chơi muốn học tập kỹ năng cường đại hơn phải tự mình tìm kiếm, làm nhiệm vụ, đánh quái rơi ra ... Nhưng phần lớn là đạt được qua giao dịch.

Dương An học tập hết các kỹ năng này, về phần kỹ năng Ứng Nhân, tuy Hồ Vương Diện Giáp có kèm theo kỹ năng Ứng Nhân cấp 7 nhưng lại không thể thăng cấp, hơn nữa, nhiều kỹ năng cũng không sao, hơn một cái sẽ là hơn một phần thực lực.

- Hử, đây là ...

Đúng lúc Dương An quyết định học kỹ năng Ứng Nhân thì kỹ năng Nguyệt Độc bỗng sáng lên, đồng thời kỹ năng Ứng Nhân mới học biến mất, mà kỹ năng Nguyệt Độc cũng phát sinh biến hóa, biến thành một kỹ năng mới: Ứng Nhân Nguyệt Độc.

- Hai kỹ năng này có thể hợp lại thành một!!!

Dương An rất kinh ngạc. Lúc này hai kỹ năng kia đã hợp làm một, có cả hai công dụng của hai kỹ năng cũ, hơn nữa cấp bậc của kỹ năng Ứng Nhân cũng tự động tăng lên cấp 7, có thể phóng lớn 7 lần.

Hai kỹ năng hợp lại làm một, sử dụng càng tiện lợi, lại tiết kiệm một vị trí trên quý trên bảng kỹ năng.

Vì có Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới cấp truyền thuyết +3 toàn bộ cấp bậc kỹ năng, hai kỹ năng mới học cũng tăng lên cấp 4.

Cung tiễn thủ có kỹ năng Chấn Đãng Tiễn cũng có nhiều, Dương An trước kia đã tìm hiểu khá kỹ về nó, cấp bậc kỹ năng này càng cao thì càng khắc chế nguyên tố thao khống sư.

Mà thuộc tính kỹ năng Mãn Nguyệt Tiễn lại vượt qua khỏi dự kiến của Dương An, nhưng cũng vẫn trong dự liệu của hắn.

Cấp độ 1x có Tân Nguyệt Tiễn có thời gian cooldown ngắn, lực công kích cũng không tồi; 2x có Bán Nguyệt Tiễn là kỹ năng quần công; 3x Huyền Nguyệt Tiễn là một kỹ năng quần thể, có thể đen mục tiêu trong vòng một trăm mét đánh lùi, đồng thời còn chứa hiệu quả kinh sợ.

(Kỹ năng quần công: cho nhiều mục tiêu xác định 1 lúc, quần thể là cho nhiều mục tiêu ở trong cùng một phạm vi nhưng không nhất định trúng hết)

Trước khi thăng cấp 4x, Dương An đã cảm thấy kỳ quái vì sao Nguyệt Ảnh tiền kỹ không có kỹ năng công kích mạnh mẽ. Hiện tại rất cục hẩn hiểu rõ, kỹ năng Mãn Nguyệt Tiễn này rõ ràng là một kỹ năng cường lực, hơn nữa còn là một kỹ năng biến thái.

Cấp 4 Mãn Nguyệt Tiễn có thể bắn 39 mũi tên trong 3 giây, mỗi mũi tên mang lực sát thương bằng 108% lực công kích bản thân, công kích như vậy có thể nói là như cuồng phong bạo vũ, giống như cầm một cây súng máy điên cuồng bắn phá, Dương An đoán rằng khoảng cấp 4x không có một chức nghiệp nào có thể đứng dậy sau 3 giây hẩn bắn phá như vậy.

- Thật nghi ngờ rằng bề mặt mặt trăng lồi lõm như vậy là do Vũ Nguyệt dùng Mãn Nguyệt Tiễn bắn thành a!!!

Nhìn giới thiệu của kỹ năng Mãn Nguyệt Tiễn, Dương An không khỏi nghĩ thầm.

- Tốt lắm, học xong kỹ năng rồi, con có thể rời đi, khi nào tấn giai nữa thì quay lại tìm ta.

Vũ Nguyệt thần nhiên nói.

- Dùng cho tốt Phi Điều Trường Cung trên tay con, có khi sẽ được rất nhiều lợi ích từ Thần Chi Thí Luyện Tràng.

- Vâng, lão sư, người cũng biết Điều Trường Cung này sao?

Dương An đang định rời đi, nghe Vũ Nguyệt nói, liền tò mò hỏi.

Vũ Nguyệt nhìn Phi Điều Trường Cung trên tay Dương An nói:

- Cái chuôi Phi Điều Trường Cung này do Độc Nhân Thần Cung Trương Bá Luân dùng. Trương Bá Luân trước kia là tiền thuật đại đội trưởng của Liên minh Quang Minh, ta cũng từng cùng hẩn kề vai chiến đấu, cho nên có chút ấn tượng, nhưng mà sau này hẩn phải bội liên minh Quang Minh, gia nhập Liên minh Hắc Ám.

- Phản bội Liên minh Quang Minh?

Dương An cảm giác rằng Trương Bá Luân, còn có lá thư kia sẽ đem đến cho hẩn một cái nhiệm vụ rất lớn, muốn từ chỗ Vũ Nguyệt tìm hiểu thêm về Trương Bá Luân, nhưng Vũ Nguyệt cái gì cũng không nói thêm.

Bất đắc dĩ, Dương An cũng không hỏi thêm gì, cung kính chào Vũ Nguyệt, sau đó liền xoay người rời đi. Để lễ phép, Dương An đi khuất tầm mắt của Vũ Nguyệt mới mở Hồi Thành Quyển Trục về Lạc Nguyệt Trấn.

Lúc này, trò chơi đã về đêm, một vầng trăng tròn hiện lên phía đông chân trời, Dương An chọn một chỗ hẻo lánh rồi logout.

Vài sự cố khiến Dương An rời phòng muộn hơn thường ngày. Mà khi hẩn xuống nhà thì không thấy Dương Lâm đâu, có thể đã đi học, có thể còn chưa dậy. Cũng không biết tối qua tụi nhóc đó chơi tới khi nào, chỗ bếp thịt nướng lưu lại cũng được dọn dẹp sạch sẽ.

Nhìn thấy nhà cửa sạch sẽ, Dương An thỏa mãn gật đầu, Dương Lâm cũng thật đảm đang.

Sau khi chạy vài vòng, Dương An về đến nhà, tùy tiện ăn vài thứ, tắm rửa qua, sau đó lại vào trò chơi.

Thân ảnh Dương An lại xuất hiện ở “Lạc Nguyệt trấn”. Đây là nơi hẩn ở lại rất lâu khi chơi bằng không, cũng ở nơi này đắc tội “Long thiếu gia” của Thiếu gia bang mà bị đuổi giết, sau lại ở nơi đây chuyển chức thành Nguyệt Ảnh xạ thủ. Lạc Nguyệt trấn đối với Dương An có một ý nghĩa vô cùng to lớn.

Mà lúc này, Lạc Nguyệt trấn sẽ là địa phương hẩn triển khai báo thù. Rất cục trở về 4x, coi như đi vào hàng ngũ cao thủ, cũng nên tính toán món nợ này.

Nhưng mà bây giờ là ban đêm, Dương An quyết định quay về Bạch Vân thành, Tề Vũ còn đang đợi hẩn, hơn nữa còn có “Trương Bá Luân bí mật tín kiện” cần giao cho đệ ngũ chấp chính quan Bạch Vân thành. Việc báo thù đành để dành đến sáng ngày mai.

Dương An vừa hướng về phía truyền tống trận Lạc Nguyệt Trấn, vừa sửa sang lại shop của mình. Lúc trước đã đem thẻ thông hành bốn tấm vàng hai tấm bạc bán ra, tấm vàng đầu tiên bán ba vạn kim tệ, tấm thứ hai bán được ba vạn một. Mà về sau trên chợ giao dịch xuất hiện nhiều người bán hơn nên giá bị giảm mạnh, đến cuối cùng, sáu tấm thẻ thông hành bán đi gần được mười vạn tiền vàng. Dương An vì quyết định sáng suốt của mình mà rất vui mừng, nếu trễ một chút, người chơi đánh rơi ra nhiều thẻ thông hành hơn thì giá cả sẽ càng ngày càng giảm mạnh.

Dương An lập tức bán đi mười vạn vàng này, được hai mươi vạn nhân dân tệ. Nhìn một món tiền lớn vào tay, Dương An càng trở nên kiên định hơn, quan hệ cùng Tử Lăng đã xác định, vì cuộc sống sau này mà quyết tâm.

(20 vạn được khoảng 689 triệu VNĐ, không biết mình có đổi nhầm không chứ ngon ăn nhỉ o_0)

Tiếp đó, Dương An còn đưa nguyên bộ Oán Linh Sáo Trang lên đấu giá, mức khởi điểm là năm vạn. Bình thường sáu sáo trang tử sắc thể này có giá trị trong khoảng ba vạn, nhưng bộ tử trang này lại là trang bị cấp 5x, từ cấp 47 đã có thể trang bị, Thần Chi Thí Luyện Tràng sắp mở ra, có nhiều người tìm trang bị tốt cho bản thân nhằm tăng thực lực lên, giành cho mình ích lợi lớn nhất, cho nên Dương An không lo bộ trang bị này lại không bán được.

172. Chương 170: Chỉ Xích Thiên Nhai

oOo

Qua hai lần truyền tống, Dương An mới từ Lạc Nguyệt trấn đến được Bạch Vân thành. Chứng kiến quảng trường truyền tống trận của Bạch Vân thành, Dương An mới cảm nhận được sự khác biệt một trời một vực của đệ nhất thành thị với thành trấn cấp thấp, chỉ riêng lưu lượng người chơi thôi đã khiến thành trấn cấp thấp không thể sánh được.

Có hơn mười vạn người chơi hàng ngày ra vào hoạt động ở Bạch Vân thành nhưng không có cảm giác chật chội. Đã từng có một đạo tặc 4x theo đường mẫn lực (cộng hết điểm vào nhanh nhẹn) thử chạy toàn lực từ trung tâm quảng trường thành phố đến lần lượt các cổng thành Đông, Tây, Nam, Bắc, nhưng nhanh nhất cũng phải mất đến mười lăm, mười sáu phút thời gian, có thể thấy Bạch Vân thành rộng lớn cỡ nào.

Dương An rời khỏi truyền tống trận, xuyên qua đám đông đi đến phía tây thành. Ở trên mạng, Dương An đã tìm kiếm được một số tài liệu có liên quan tới đệ ngũ chấp chính quan Giang Long Giang Long của Bạch Vân thành, tuy rằng tài liệu có hạn nhưng ít nhất cũng biết phủ đệ của đệ ngũ chấp chính quan ở khu tây thành. Dương An cũng đã tìm qua tư liệu về Trương Bá Luân, tuy nhiên cũng không thu hoạch được nhiều, chỉ có một ít tài liệu đề cập hắn từng là đội trưởng đội cung tiễn thủ của liên minh Quang Minh, sau đó đột nhiên phản bội Quang Minh đi theo con đường Hắc Ám. Ngoại trừ chút tư liệu ít ỏi đó ra, không còn gì nữa giống hệt như sự phụ Vũ Nguyệt của hắn. Điều đó khiến Dương An tương đối buồn bực, bởi vì hắn có cảm giác đây có thể là một nhiệm vụ ẩn tàng rất lớn.

Dương An không nhanh không chậm dọc theo con đường dẫn về hướng tây thành, hiện tại cách thời gian hẹn ước cùng ‘Tê Vũ’ cũng không ngắn. Khi đang chậm rãi bước đi đột nhiên có yêu cầu trò chuyện hiện lên, mở ra nhìn qua hóa ra là ông bạn tốt ‘Pháp Lỗ Định’.

Dương An liền lập tức trả lời:

- Nguyên lai là con Cá Lư chết tiệt này, còn biết nhớ tới mình hả? Nhiệm vụ của cậu đã hoàn thành chưa?
- À, vừa mới hoàn thành.

Pháp Lỗ Định trả lời, cũng không vì Dương An gọi ngoại hiệu mà tức giận:

- Tớ cũng mới online, ở danh sách hảo hữu thấy nick cậu sáng thì nói chuyện một chút.

- Đúng rồi, cậu đang ở đâu?

Pháp Lỗ Dịch hỏi.

- Tớ đang ở Bạch Vân thành, chuẩn bị đi đến tây thành có chút chuyện, sao thế?

Dương An nói, một thời gian không gặp mặt, hẳn cũng muốn cùng bạn bè gặp gỡ, giao lưu một chút.

Pháp Lỗ Dịch là bạn tốt nhất của Dương An khi công tác ở phương Bắc, cũng là người dụ dỗ hắn vào Phong Vân, là người duy nhất biết hắn xóa acc luyện lại, cũng là bằng hữu mà hắn tin cậy nhất.

Mà Pháp Lỗ Dịch cũng không có phụ sự tín nhiệm của Dương An, bất luận là lúc Dương An bị đuổi giết trong trò chơi hay thời gian đau khổ trong hiện thực, Pháp Lỗ Dịch luôn là người ở bên trợ giúp, tạo chỗ dựa vững chắc cho hắn.

- Vừa hay tớ cũng ở Bạch Vân thành.

Pháp Lỗ Dịch dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Cậu nói cho tớ tọa độ chỗ cậu đang đứng, tớ sẽ cho cậu biết một chút về kỹ năng mà tớ trăm cay nghìn đắng mới đạt được.

- Ghê đây!

Dương An cũng không có hỏi nhiều, lập tức đem tọa độ của mình gửi qua, hắn cũng muốn xem một chút về kỹ năng của Pháp Lỗ Dịch, một triệu hoán sư 4x, phải mất hai ngày làm nhiệm vụ mới đạt được có gì đặc biệt.

Dương An mới đem tọa độ truyền qua, hai giây sau có một nhắc nhở của hệ thống xuất hiện.

Hệ thống: Người chơi Pháp Lỗ Dịch muốn tiến hành phản triệu hoán đối với bạn, đồng ý hay từ chối?

- Đây là cái trò gì vậy?

Dương An lại càng thêm tò mò, lập tức chấp nhận.

Ngay lập tức, mặt đất bên cạnh hắn xuất hiện một trận pháp hình tròn màu đen. Sau đó một thân ảnh khoác pháp bào màu đen không biết từ đâu xuất hiện giữa pháp trận. Bóng người xuất hiện tuy có chút đột ngột, nhưng cũng không mấy gây chú ý ở nơi luôn tấp nập này.

- Ha ha, ngạc nhiên chưa?

Một giọng nói quen thuộc truyền tới, thân ảnh kia gỡ mũ trùm đầu xuống, lộ ra gương mặt có chút mập mạp.

- Cá Lư chết tiệt, không gặp vài ngày lại có vẻ béo lên nhỉ!

Dương An nắm tay đầm nhẹ vào ngực Pháp Lỗ Dịch nói đùa.

- Cái này người ta gọi là phúc khí, phúc khí đầy cậu hiểu không?

- Vừa rồi là kỹ năng mới hả? Cậu từ đâu mà thòi ra thế?

Dương An hỏi, đồng thời kéo Pháp Lỗ Dịch theo về hướng tây thành.

- Thòi thòi cái gì, cái này người ta gọi là phản triệu hoán.

Pháp Lỗ Dịch nói:

- Đây là kỹ năng hiếm thấy mà tớ hao tổn hai ngày trời làm nhiệm vụ mới lấy được đó, tên là ‘Chỉ Xích Thiên Nhai’*, có thể đem mục tiêu trong bán kính ngàn vạn mét triệu hoán đến bên mình hoặc cũng có thể đem mình phản triệu hoán đến mục tiêu đó. Vừa rồi là tớ sử dụng phản triệu hoán đó.

(*Chỉ xích thiên nhai: xa tận chân trời gần ngay trước mắt)

- Ấy, không nghĩ tới một triệu hoán sư như cậu có thể triệu hoán cả người nữa đấy!

Dương An nói, hẳn cũng chưa từng nghe nói qua triệu hoán sư còn có một kỹ năng đặc thù như vậy. Các kỹ năng triệu hoán thông thường chỉ có thể gọi ra quái vật tác chiến chứ không nghe qua có thể triệu hoán người.

- Đây là chỗ lợi hại của kỹ năng này.

Pháp Lỗ Định nói, đối với Dương An hẳn cũng vô cùng tín nhiệm, không có giữ lại thuộc tính của kỹ năng, một năm một mười nói ra hết:

- Kỹ năng này có thể lưu lại dấu hiện trên mục tiêu, như vậy lần sau không cần xác định tọa độ chỉ cần đối tượng, trong phạm vi triệu hoán có thể tùy thời kéo qua kéo lại. Hiện tại kỹ năng cấp 1 có phạm vi là một ngàn mét, triệu hoán đồng thời tối đa ba mục tiêu, nhưng theo cấp bậc tăng lên thì phạm vi cũng như số người sẽ tăng theo.

- Ủ!

Dương An gật đầu, hẳn đang suy nghĩ chỗ lợi hại của kỹ năng ‘Chỉ Xích Thiên Nhai’. Nếu đối với một người, kỹ năng này như gân gà chỉ có tác dụng truyền tống mà thôi, nhưng đối với tổ đội mà nói, tác dụng của kỹ năng này vô cùng to lớn, thời điểm nguy cấp có thể đem đồng đội kéo ra ngoài, cũng có thể đem mình đến bên đồng đội, thời điểm đặc thù có thể tạo ra tác dụng lớn như bất ngờ tập kích.

- Đúng rồi, cậu hiện tại cấp bao nhiêu? Tổ cấp 45 mà cũng không thể nhìn ra cấp bậc của cậu?

Pháp Lỗ Định hỏi.

- Vừa mới thăng lên 4x!

Dương An tùy ý nói.

Nhưng mà Dương An nói tùy ý lại khiến Pháp Lỗ Định cảm thấy phi thường kinh ngạc:

- Ôi trời ạ! Cậu chơi cung tiễn thủ mới có nửa tháng đi, có phải cậu cẩn lắc không đấy, nhớ hồi đó tớ phải luyện cấp hơn một tháng mới thăng lên 4x đó.

- Cẩn cái đầu cậu ấy!

Dương An nói:

- Nói cho cậu biết, tớ đã chuyển chức trở thành chức nghiệp ẩn tàng là Nguyệt Ảnh xạ thủ, thuộc tính so với chức nghiệp bình thường thì cao hơn không ít, hơn nữa có khả năng nhìn ban đêm, buổi tối có thể ra ngoài luyện cấp.

Đối với bạn bè mình tín nhiệm nhất, Dương An cũng không giấu diếm, bất quá những điều này hẳn nói qua hệ thống truyền âm nói, sợ bị người khác để ý ảnh hưởng đến kế hoạch sau này.

- Là nhờ cái đoạn mũi tên gây cậu gửi mình hả?

Pháp Lỗ Định thốt lên trong kênh mật, thấy Dương An chuyển sang PM cũng hiểu được ý tứ của hẳn.

- Đoạn mũi tên gây kia là vật phẩm yêu cầu của nhiệm vụ chuyển chức.

Dương An thản nhiên nói, sau đó đem những chuyện đã trải qua khi làm nhiệm vụ chuyển chức kể ra.

173. Chương 171: Dụ Đỗ

oOo

Bắt đầu từ khi chuyển chức thành Nguyệt Ảnh xạ thủ, rồi hơn một tuần bế quan luyện cấp: từ phía nam Hắc Thạch trấn đến Bạch Vân thành, lại đắc tội Thiết Đầu của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, rồi chuyển kết bạn gia nhập tiểu đội của nhóm người Thiên Hành đến chuyển khảo nghiệm thăng cấp 4x khó khăn như thế nào, Dương An vừa đi vừa kể sơ qua cho Pháp Lỗ Dịch một lần.

Dương An kể với một giọng bình thản, có điều Pháp Lỗ Dịch nghe thấy thì vừa mừng vừa sợ, chốc chốc lại kêu vài tiếng cảm thán. Quả thật, kỳ ngộ của Dương An trong nửa tháng này còn nhiều hơn người khác chơi chơi cả đời trong trò chơi, thậm chí còn đặc sắc hơn nhiều.

Chứng kiến bộ dạng của Pháp Lỗ Dịch, Dương An thản nhiên cười, còn may mắn là không có kể ra chuyện trên người có 2 kiện trang bị cấp truyền thuyết. Không phải là Dương An không tin hấn mà là sợ hấn nghe được rồi sau đó không cẩn thận mà truyền ra ngoài, khi đó Dương An sẽ rất phiền phức.

(Vãi cả tin bạn

)

Thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội.

Trên bảng xếp hạng, số lượng trang bị cấp truyền thuyết cũng chỉ có gần năm mươi kiện. Tuy chỉ là số liệu tạm thời, trong thực tế chắc chắn sẽ không chỉ có bằng đấy kiện, nhưng nếu mọi người biết một cung tiễn thủ vừa lên 4x đã có hai kiện trang bị cấp truyền thuyết, lúc đó phiền toái sẽ không đơn giản.

Sau khi thăng cấp 4x, thực lực tăng lên nhiều, tuy nhiên Dương An cũng không mù quáng mà cho rằng mình là vô địch thiên hạ. (Dịch: bây h bạn chưa là siu hơn đưng mà mấy chục chap nữa bạn sẽ là thần

)

- Đúng rồi, bây giờ cậu cũng lên 4x rồi, sau này có tính toán gì chưa?

Pháp Lỗ Dịch hỏi, đối với tình huống của người bạn này hấn vẫn thấy lo lắng:

- Còn nữa, ở nhà thế nào rồi, đã tìm được công việc mới chưa?

- Dương An cười cười:

- Ngoại trừ thiếu mất bằng hữu như cậu thì tớ thấy lần này về nhà là quyết định đúng đắn nhất, còn về phần công việc mới, tớ cũng chưa có tính toán, hiện tại tớ có thể kiếm được một ít từ trong game, cũng coi như tạm được.

- Còn về chuyện trong trò chơi, tớ cũng đã tính toán rõ ràng.

Dương An nói tiếp, nhưng ánh mắt đã trở nên lạnh lẽo hơn vài phần, bộ dáng nhàn rồi khi này biến mất hoàn toàn:

- Hừng đông ngày mai, tớ muốn quay về Lạc Nguyệt trấn tìm Long thiếu gia báo thù.

Nghe được ý định báo thù của Dương An, Pháp Lỗ Dịch cũng không nói gì thêm, có điều trên mặt cũng biểu hiện ra vẻ lo lắng, lông mày nhíu lại, một lúc lâu sau mới nói:

- Cậu thực sự muốn tìm Long thiếu gia báo thù? Tuy rằng Thiếu Gia bang chỉ là một gia tộc nhỏ nhỏ hạng hai, nhưng lạc đà béo còn hơn ngựa gầy, một mình cậu liệu có thể chống lại không, tớ không muốn nhìn thấy cảnh cậu lại phải xóa acc.

- Yên tâm, tớ bây giờ không giống ngày trước, tớ đã có biện pháp xử lý bọn hấn.

Dương An lạnh lùng nói:

- Thế gian này tuy rằng không thật sự công bình nhưng cũng có đạo lý, có nợ thì phải trả, những người đó đã tạo nghiệt ắt sẽ phải gánh lấy hậu quả.

Nhìn thấy bộ dạng của Dương An, Pháp Lỗ Dịch cũng biết tâm hấn đã quyết, khẽ thở dài nói:

- Tớ biết một khi cậu quyết định thì rất khó thay đổi, tớ cũng không ngăn cản cậu nhưng tớ có một yêu cầu.

- Yêu cầu gì?

Dương An hỏi, lúc này ngọn lửa cừu hận cũng đã được hấn áp chế, sắc mặt cũng trở lại bình thường.

- Lần trước cậu bị đuổi giết mà không cho tớ hỗ trợ, lần này cậu muốn tìm bọn hấn báo thù không thể đi một mình, tớ cũng muốn chơi đùa một chút.

Lông mày Pháp Lỗ Dịch đang nhăn chột giần ra, nhìn Dương An cười nói:

- Lần này tớ không để cậu làm một mình, cùng lắm là hai chúng ta xóa acc luyện lại.

- Ha ha!

Dương An bật cười, trong lòng lại ảm áp, nhân sinh mà có được lão bằng hữu tri kỷ này coi như không uổng:

- Yên tâm đi, người xóa acc luyện lại tuyệt đối không phải là chúng ta.

- Tìm Long thiếu gia là bước đầu tiên của tớ, sau này còn có một kế hoạch cực kỳ to lớn, có thể là kế hoạch gây chấn động Phong Vân.

Dương An đem kế hoạch điên cuồng áp ủ bấy lâu của mình nói cho Pháp Lỗ Dịch.

Pháp Lỗ Dịch nghe xong kế hoạch của Dương An thì cực kỳ khiếp sợ, hấn biết rằng nếu kế hoạch này một khi thất bại sẽ bị toàn bộ người liên minh chơi Quang Minh thảo phạt. Nhưng Pháp Lỗ Dịch cũng không có hối hận hay định lùi bước. Thà một phút huy hoàng rồi chột tắt, còn hơn buồn le lói suốt trăm năm!

Hai người vừa trò chuyện vừa đi về nội thành phía tây, bất tri bất giác đã đi tới dinh thự đệ ngũ chấp chính quan.

Dinh thự đệ ngũ chấp chính quan ở Bạch Vân thành có thể nói là hết sức quan trọng, là một NPC trọng yếu bởi vậy nên dinh thự của hấn cũng cực kỳ to lớn, là kiến trúc bắt mắt nhất ở tây thành, lại ở ngay sát trục đường chính, rất dễ nhìn thấy được.

Dương An và Pháp Lỗ Dịch dừng lại trước cửa dinh thự. Đại môn dinh thự mỗi bên có hai thị vệ đứng gác, bốn thị vệ này ít nhất cũng đã là cường giả cấp sử thi trên 6x. Đã từng có nhiều người chơi muốn tiến vào trong dinh thự điều tra xem có nhiệm vụ ẩn tàng nào không nhưng cuối cùng chưa đặt chân được vào trong đại môn đã bị bốn tên thị vệ cấp sử thi này đá bay ra ngoài.

- Dừng lại, trọng địa triều đình, người không phận sự không được tiến vào, hãy mau chóng rời khỏi.

Khi hai người Dương An vừa mới tới gần, một thị vệ bên phải đã rút đại kiếm bên hông ra, nghiêm túc cảnh báo với sắc mặt lãnh ngạo.

- Thị vệ đại nhân, ngài khỏe chứ? Ta có một phong thư cực kỳ trọng yếu muốn giao cho đệ ngũ chấp chính quan Giang Long đại nhân, mong thị vệ đại nhân chuyển lời giúp một tiếng.

Dương An lập tức cung kính nói, hấn biết bốn tên thị vệ này chỉ cần động ngón tay thôi là có thể đưa mình ‘về đất mẹ’, bởi vậy hấn không dám bất kính.

Tiếp theo Dương An đưa ‘Trương Bá Luân bí mật tín kiện’ lấy được trong thông đạo ở chiến trường Chính Tà ra.

- Hả!

Sắc mặt thị vệ vẫn lãnh ngạo như cũ khi tiếp nhận thư tín của Dương An đưa tới, nhưng khi nhìn thấy hai vết xi niêm phong ở mặt trái phong thư thì nhất thời biến sắc, lập tức quay lại chỗ ba thị vệ kia nói một tiếng rồi nhanh chóng đi vào dinh thự.

- Hai người các người chờ ở chỗ này một chút, huynh đệ của chúng ta sẽ đi thông báo giúp người.

Một tên thị vệ khác nói với Dương An.

174. Chương 172: Quyển Trục Kinh Nghiệm

oOo

- Lão Dương, cậu tiếp nhận nhiệm vụ gì vậy? Có liên quan tới cả đệ ngũ chấp chính quan Bạch Vân thành, phần thưởng chắc hời lắm đây.

Pháp Lỗ Dịch nhỏ giọng hỏi, lúc này trò chuyện cũng chưa kịp hỏi han gì đến chuyện này.

Dương An nhún vai nói:

- Chẳng biết có phải nhiệm vụ hay không, chẳng qua khi làm nhiệm vụ 4x ở chiến trường Chính Tà, tớ phát hiện một thông đạo ngầm, trong đó có bức thư này với một cây trường cung không tệ.

- Ah, thì ra ra là như vậy.

Pháp Lỗ Dịch gật đầu, cũng không biết là hắn có hiểu thật không nữa.

Dương An cùng Pháp Lỗ Dịch vừa chờ vừa trò chuyện vui vẻ.

Qua hơn mười phút đồng hồ, người thị vệ kia cuối cùng cũng đi ra, cười với Dương An và nói:

- Bức thư của các hạ đã được giao cho chấp chính quan đại nhân, ngài muốn ta thay mặt cảm tạ người.

Chứng kiến thái độ của thị vệ thay đổi rõ ràng, Dương An biết bức thư này với Giang Long có ý nghĩa quan trọng, có điều nó quan trọng tới đâu hắn cũng không biết gì vì nhiệm vụ cũng không có nói gì thêm. Dương An cung kính nói:

- Đây chỉ là tiện tay mà thôi, không biết quan chấp chính còn muốn tại hạ hỗ trợ gì thêm không?

- Quan chấp chính đã có an bài, đại nhân nói thực lực của người còn quá yếu, chờ người lên được 5x rồi quay lại đây tìm ngài.

Thị vệ nói xong rồi lấy ra hai quyển trục và một khối lệnh bài gì đó đưa cho Dương An:

- Ở đây có hai quyển trục kinh nghiệm là quà đại nhân cảm kích các hạ đã mang thư đến mà gửi tặng, còn có một khối lệnh bài thông hành, chờ người lên được 5x có thể trực tiếp vào phủ đệ của quan chấp chính bằng lệnh bài này.

Dương An dùng hai tay tiếp nhận quyển trục và lệnh bài, cung kính nói:

- Đa tạ quan chấp chính đại nhân, đa tạ thị vệ đại nhân.

- Ha ha, người mau chóng tăng thực lực lên đi.

Người thị vệ kia nói rồi nhanh chóng quay trở lại vị trí cũ, khuôn mặt lại khôi phục lại bộ dáng lãnh đạm.

- Nghe lời của thị vệ kia hẳn là còn nhiệm phía sau, có thể nhiệm vụ có độ khó cao nên mới yêu cầu cậu đạt tới 5x mới có tư cách tiếp nhận.

Pháp Lỗ Dịch nói, khi người thị vệ nói chuyện hắn cũng hiểu được ít nhiều.

- Tớ cũng nghĩ như vậy.

Dương An nói.

Cầm khối lệnh bài lên nhìn, bên trên khối lệnh bài màu vàng có khắc một chữ 'Ngũ' hình dạng cổ xưa, nhìn qua cũng không có tác dụng đặc biệt nào khác. Dương An để vào hành trang không có nghiên cứu thêm nữa. Còn tác dụng của quyển trục kinh nghiệm cũng rất đơn giản, sau khi mở ra sẽ có được một lượng exp nhất định, số lượng exp phụ thuộc vào cấp bậc của quyển trục.

Dương An cũng không để ý nhiều, trực tiếp mở hai quyển trục ra. Hai quyển trục lập tức hóa thành hai luồng bạch quang nhanh chóng tiến vào thân thể Dương An.

“Đinh ~” “Đinh ~” “Đinh ~”

Liên tục ba tiếng nhắc nhở thăng cấp vang lên, Dương An vừa mới lên 40 đã nhảy lên cấp 43, hai quyển trực kinh nghiệm chứa lượng exp khiến cho hắn thăng liên ba cấp. Phải biết rằng sau khi lên 4x, lượng exp cần để thăng cấp rất lớn mà Dương lại là chức nghiệp ẩn tàng nên lượng exp thăng cấp lại gấp 1.5 lần bình thường, có thể thấy được lượng exp mà hai quyển trực ẩn chứa nhiều đến nhường nào.

- OMG, phương pháp thăng cấp của cậu giống như ngồi tên lửa vậy, chớp mắt đã lên được 3 cấp.

Pháp Lỗ Định nhìn hào quang thăng cấp bao trùm người Dương An, ánh mắt tràn đầy sự ngưỡng mộ, đồng thời cũng vì thu hoạch của lão bằng hữu mà cảm thấy hào hứng.

- Ha ha!

Dương An khẽ cười một tiếng, cũng không biết nói gì. Liên tục thăng ba cấp cũng làm cho hắn cảm thấy phi thường sướng khoái, nhìn lại một chút đã thấy lên cấp 43 56% rồi, chẳng mấy chốc mà có thể lên thêm một cấp nữa.

Dương An liền cộng điểm thuộc tính vừa mới đạt được, các thuộc tính lại tăng lên một chút. Mà lúc này một tiếng nhắc nhở của hệ thống đã kéo hắn về với thực tại, thì ra có yêu cầu trò chuyện của ‘Tề Vũ’.

- Tỷ tỷ cuối cùng cũng online rồi.

Dương An thông qua hệ thống trò chuyện nói với Tề Vũ. Lúc trước bị bà cô này cường thế áp đặt, Dương An cũng chỉ đành chịu làm tiểu sư đệ.

- Vừa mới lên mà, vì bên ngoài có một số chuyện phải xử lý.

Tề Vũ trả lời:

- Đêm nay chúng ta luyện cấp ở đâu vậy?

- Việc này... Ta nghĩ qua chiến trường Chính Tà dạo chơi một chút, không biết tỷ tỷ có đi cùng được không?

Dương An nói.

- Cậu lên 4x rồi sao?

Tề Vũ kinh ngạc hỏi. Có thể tiến vào chiến trường Chính Tà thì chỉ có người chơi có cấp từ 4x trở lên.

- Ừ, ngày hôm nay mới hoàn thành xong nhiệm vụ tấn giai, chiến trường Chính Tà có nhiều Boss, đêm nay ta muốn đi ‘hỏi thăm’ mấy con.

Dương An trả lời.

- Được rồi, có cậu bên cạnh, muốn đi đâu cũng được!

Tề Vũ trêu chọc nói.

- Ax!

Dương An không khỏi đỏ mặt hời, nói:

- Vậy thế nhé, chúng ta gặp nhau ở ngoại thành cửa bắc.

- Tốt!

Tề Vũ trả lời sau đó tắt trò chuyện.

- Có chuyện gì vậy?

Pháp Lỗ Định thấy Dương An đứng im một lúc, chỉ biết hắn đang nói chuyện cùng người khác.

- Thực xin lỗi, tớ phải đi rồi, mấy ngày trước tớ làm quen được với một người chơi có năng lực nhìn ban đêm, hiện tại cô ta mới online muốn cùng tớ đi luyện cấp.

Dương An nói.

- Bây giờ hai người thật sự muốn ra ngoài luyện cấp?

Pháp Lỗ Dịch biết Dương An có năng lực nhìn ban đêm, nhưng hắn cũng biết bên ngoài ban đêm hung hiểm như thế nào nên có chút lo lắng.

- đương nhiên là thật, đêm nay tớ muốn đi chiến trường Chính Tà.

Dương An bình thản nói giống như đó là một chuyện nhỏ không đáng phải kinh ngạc.

- Đúng là quái vật, chẳng trách mới hơn nửa tháng mà cậu lên được 4x.

Pháp Lỗ Dịch không biết nói gì:

- Nêu như vậy có thể cho tớ đi cùng được không, không biết vị bằng hữu kia có cảm thấy phiền không?

- Cậu cũng có năng lực nhìn ban đêm?

Dương An nghe Pháp Lỗ Dịch muốn đi cùng, cũng có chút ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới Pháp Lỗ Dịch có năng lực nhìn ban đêm.

- Tớ tự có biện pháp nhưng cậu phải đảm bảo an toàn tuyệt đối cho tớ mới được, truyền thuyết nói ban đêm ở bên ngoài tựa như địa ngục vậy, vô cùng khủng bố.

Pháp Lỗ Dịch nói, kỳ thật hắn cũng chưa thử qua những tin tức kia cũng chỉ là nghe lỏm được.

- Cậu cứ nói quá lên, chỉ cần không quá ‘Gà’ là được, tớ sẽ đảm bảo chắc chắn cậu sẽ sống sót.

Dương An cười nói, đối với tình huống ban đêm bên ngoài thì hắn là người rõ ràng nhất.

Ban đêm bên ngoài là thiên đường của quái vật đồng thời cũng là thiên đường luyện cấp của một số người chơi có năng lực đặc thù, không ai cướp của ai. Những địa điểm giết quái tuyệt hảo tùy ý người lựa chọn, còn có nhiều Boss ban ngày khó gặp thì ban đêm gặp được, không có ai tranh cướp, nhưng với điều kiện là người có năng lực để ‘Nuốt’ trôi được.

- Nếu đã vậy thì mau đến chỗ hẹn đi thôi.

Dương An nói, kéo Pháp Lỗ Dịch tăng tốc.

- Ok, cậu đi trước đi, tớ theo sát sau.

Pháp Lỗ Dịch nói.

- Được!

Nghe hắn nói vậy, Dương An nhớ lại kỹ năng ‘Chỉ Xích Thiên Nhai’, cũng hiểu hắn muốn làm cái gì. Lập một đội ngũ, mời Pháp Lỗ Dịch vào, Dương An liền toàn lực chạy về phía cửa thành phía bắc còn Pháp Lỗ Dịch không nhanh không chậm đi theo phía sau.

175. Chương 173: Ban Đêm Săn Quái

oOo

Vì tiết kiệm thời gian, Dương An dùng Hồi Thành Quyển Trục truyền tống đến quảng trường trung tâm Bạch Vân thành sau đó lại chạy đến cửa thành phía bắc, tuy vậy cũng phải mất đến hai mươi phút thời gian mới tới được nơi.

Dương An tìm một góc vắng người thi triển ‘Tiềm Ảnh’ rồi rời khỏi thành.

Phía ngoài cửa thành phía bắc treo từng dãy ma pháp đăng thật lớn, tỏa ra ánh sáng màu trắng nhu hòa chiếu sáng trong phạm vi một trăm mét tính từ tường thành, có thể nhìn thấy rõ mọi vật nhưng ra khỏi phạm vi đó thì không nhìn thấy cả năm đầu ngón tay. Sáng và tối khác biệt rõ ràng, càng làm cho đêm tối thêm vẻ thần bí.

Khi ra khỏi thành Dương An mới đem Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung cấp truyền thuyết ra, trong thành lắm thầy nhiều ma, làm như vậy để tránh một số ánh mắt ‘không sạch sẽ’ nhìn vào mà rước lấy phiền toái không cần thiết.

Dương An cẩn thận đi tới phạm vi màn đêm bao phủ, trong bóng tối mơ hồ có thể nhìn thấy một nữ kiếm sĩ vóc dáng cao gầy, cầm một thanh đại kiếm lấp lóe hỏa diễm màu băng lam. Dương An liếc mắt một cái liền nhận ra nàng đúng là Liệt Băng kiếm sĩ Tế Vũ.

Dương An ‘lén lút’ vỗ nhẹ phía sau lưng của nàng, giả giọng âm dương quái khí nói:

- Mỹ nữ, đêm dài thanh vắng, một mình cô có thấy tỉnh mạch không? Chi bằng theo đại thúc đi ngắm cá vàng?

(Dịch:

“theo đại thúc đi ngắm cá vàng” là một câu rất kinh điển, bạn nào đọc sắc hiệp tất sẽ hiểu)

Tuy rằng mới quen biết có hai ngày nhưng hai người đã rất nhanh coi nhau là bằng hữu, có đôi khi cùng nhau đùa giỡn một hai câu.

- Hừ, dám trêu cả tỷ tỷ, sớm biết cậu đã đến rồi!

Tế Vũ xoay người lại, vỗ vỗ đầu Dương An.

- Ha ha, sao tỷ tỷ đi ra nhanh vậy?

Dương An cười cười, nhanh chóng đổi đề tài, đùa với chuyện Tế Vũ có thể ‘nhìn thấu’ thuật ẩn thân của hắn cũng không bắt ngờ lắm.

Dương An đã từng hỏi Tế Vũ, nàng liền trả lời đó là một loại cảm giác khi có người nhìn nàng chăm chú. Nghe Tế Vũ giải thích xong, Dương An cũng hiểu được chút ít, từ đó về sau hắn cũng không dám tùy tiện nhìn chăm chú vào mục tiêu nữa, đặc biệt là lúc đánh lén.

- Chị vừa vặn đang ở bắc thành cho nên đến sớm một chút.

Tế Vũ nói:

- Cậu đã đến rồi thì chúng ta đi thôi, như cũ cậu dẫn đường.

- Ách, có thể chờ một chút nữa được không, em có một người bạn cũng muốn đi theo, không biết tỷ tỷ có phiền không?

Dương An dò hỏi. Mặc dù biết Tế Vũ cũng dễ tính, không tính toán chi li nhưng dù sao đây cũng coi như đội ngũ cố định, có người muốn gia nhập cũng nên hỏi qua một chút.

- Đương nhiên là không ngại, nhiều người càng vui, chỉ là thêm một người thì không thể cùng tiểu đệ đệ thành thế giới hai người được.

Tế Vũ giả vờ u oán nói.

- Ách!

Dương An thật cũng không biết nói gì, mà lúc này vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống, là yêu cầu phản triệu hoán của Pháp Lỗ Dịch.

- Là hần tới!

Dương An nói với Tế Vũ sau đó xác nhận phản triệu hoán.

Ngay sau đó, mặt đất bên cạnh Dương An lóe lên một pháp trận màu đen, Pháp Lỗ Dịch một thân pháp bào màu đen xuất hiện.

Pháp Lỗ Dịch đột nhiên xuất hiện là cho Tế vũ có chút kinh ngạc, thầm nghĩ:

- Triệu hoán sư! Triệu hoán sư có kỹ năng truyền tống như vậy từ khi nào?

Pháp Lỗ Dịch vừa xuất hiện đã chứng kiến đại mỹ nữ Tế Vũ, không đợi Dương An giới thiệu đã hăng hái tự mình chào hỏi:

- Ha ha, xin chào, chị nhất định là Tế Vũ tỷ tỷ mà lão Dương nói, em tên là Pháp Lỗ Dịch.

- Xin chào, chúng ta vừa rồi cũng mới nói chuyện về cậu.

Tế Vũ cười nói, không bị biểu hiện thất lễ của Pháp Lỗ Dịch mà tỏ ra hờn giận.

- Này lão Lô*, ánh mắt của cậu bị sao thế?

(Tên thật của Pháp Lỗ Dịch là Lô Dịch, xem ở những chương đầu)

Dương An chứng kiến bộ dạng hiện tại của Pháp Lỗ Dịch có chút kinh ngạc hỏi, hắn thấy hai mắt Pháp Lỗ Dịch trở nên rất lớn, mí mắt bên ngoài cũng có một ẩn vân màu trắng, hai con ngươi cũng phát sinh biến hóa, không giống đồng tử của con người.

- Ngạc nhiên hả, tớ dung hợp một con ‘Miêu Đầu Dạ Ung’ mới có năng lực nhìn ban đêm trung cấp.

Pháp Lỗ Dịch liếc Dương An một cái rồi nói.

Chức nghiệp triệu hoán sư có thể nói là chức nghiệp đặc biệt nhất, có thể triệu hoán một quái vật cùng nhau chiến đấu cũng có thể triệu hoán thú tiến hành Huyền Thú Dung Hợp, từ đó triệu hoán sư có được một phần năng lực của triệu hoán thú.

Giống như Pháp Lỗ Dịch là triệu hoán sư 4x có thể triệu hoán được năm triệu hoán thú nhưng mỗi một lần chỉ có thể triệu hoán một con quái vật để chiến đấu và một quái vật phụ trợ để tiến hành chiến đấu.

- Ah, thì ra là vậy.

Dương An nói:

- Được rồi, thời gian không còn sớm, có chuyện gì chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.

- Okie!

Tế Vũ cùng Pháp Lỗ Dịch cùng nói.

Dương An thêm Tế Vũ vào đội ngũ, sau đó lập tức thả ra Lý Nhĩ Tư chỉ nhân đi phía trước thăm dò, rồi theo sát đằng sau.

Sau khi hoàn thành khảo nghiệm thăng cấp, Vũ Nguyệt cũng không có thu hồi lại bản đồ chiến trường Chính Tà, Dương An tìm thấy trên bản đồ một vị trí không tồi lại không quá xa, liền dẫn cả đội xuất phát tiến tới địa phương kia.

Mặc dù đã luyện cấp ban đêm ở chiến trường Chính Tà nhưng Dương An vẫn vạn phần cẩn thận, tình huống ban đêm đã ngoại biến hóa trong nháy mắt, có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn bất cứ lúc nào. Dương An dẫn đường phía trước, Tế Vũ và Pháp Lỗ Địch theo sát phía sau duy trì khoảng cách không quá ba mét.

Ước chừng 30 phút sau, ba người đều có cảm giác xuyên qua một bức tường năng lượng vô hình. Đây là một kết giới phi thường cường đại, toàn bộ người chơi 4x trở xuống không thể xuyên qua tạo thành ranh giới của chiến trường Chính Tà, đi xuyên qua liền chính thức bước vào chiến trường Chính Tà.

Vừa tiến vào chiến trường Chính Tà, ba người cũng cảm giác được không khí hoàn toàn bất đồng, gây cho người ta một áp lực không thoải mái. Bất quá ba người đều kinh nghiệm vào chiến trường Chính Tà liền rất nhanh thích ứng được loại cảm giác này.

- Đã tiến vào chiến trường Chính Tà, mọi người cẩn thận một chút, đừng cách tôi quá xa.

Dương An trầm giọng nói.

Trong ba người thì năng lực nhìn ban đêm của Dương An là mạnh nhất, có thể nhanh chóng biết được nguy hiểm nên hai người kia đều nghe hẩn chỉ huy.

Đây là một vùng thảo nguyên rộng lớn có chút nhấp nhô nhưng tầm nhìn rất trống trải, thỉnh thoảng có xuất hiện mấy gốc cây nhỏ lẻ. Dương An chọn nơi đây chính là vì nơi đây trống trải thích hợp với tiểu đội hơn nữa không sợ bị người khác đánh lén

Gió đêm thổi qua, từng đợt cỏ xanh nhấp nhô theo gió thoảng qua mùi bùn đất cùng nhựa cỏ thơm mát, làm cho người ta vô cùng dễ chịu, khung cảnh cực kỳ yên bình và thoải mái.

Nhưng mà, nhóm người Dương An đều biết bên trong cái khung cảnh thoải mái dễ chịu này ẩn chứa những mối nguy hiểm không tưởng được.

Dương An dẫn theo hai người cẩn thận bước đi, đột nhiên Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn truyền về một ít hình ảnh.

- Mọi người chuẩn bị, phát hiện mục tiêu.

Dương An nói trong kênh đội ngũ sau đó chậm rãi tiếp cận mục tiêu.

176. Chương 174: Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc

oOo

Nếu chỉ có một mình, Dương An sẽ chọn rừng núi có địa hình phức tạp nhưng lại phù hợp với cung tiễn thủ. Mà bây giờ là tổ đội ba người giết quái cộng thêm Pháp Lỗ Địch, một triệu hoán sư có vẻ 'yếu ớt', Dương An cân nhắc một hồi cuối cùng chọn địa hình thảo nguyên trống trải.

Thảo nguyên có địa hình trống trải, tầm nhìn rộng có thể dễ dàng phát hiện nguy hiểm cũng dễ đề phòng ý đồ đánh lén của người chơi khác.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn đi trước dò xét, Dương An đi sau dẫn đường cho đội ngũ, triệu hoán sư Pháp Lỗ Địch đi giữa, Liệt Băng kiểm sĩ Tế Vũ đoạn hậu, ba người chậm rãi đi tới, tìm kiếm mục tiêu sẵn sẵn thích hợp.

- Mọi người chuẩn bị, phát hiện mục tiêu phía trước cách hai trăm mét!

Dương An đột nhiên dừng bước, nói trong kênh đội ngũ.

- Tốt!

Nghe được nhắc nhở của Dương An, Tế Vũ và Pháp Lỗ Định lập tức nghiêm túc, chuẩn bị tiến vào trạng thái chiến đấu.

Thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, Dương An thấy phía trước hai trăm mét có một con quái vật hình dạng hươu to lớn đang uống nước bên cạnh hồ nhỏ. Con quái này thân hình dài xấp xỉ hai mét, trên đầu có đôi cự giác phát triển hướng ra hai bên trái phải, chiều cao hơn một mét, cự giác ẩn ẩn phát ra u quang ngân sắc cực kỳ đặc biệt.

Dương An thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn thi triển kỹ năng ‘Nguyệt Độc’ lên con cự lộc kia.

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc: Tiểu Boss cấp 52, HP: 200000, quái vật đặc thù chỉ xuất hiện vào ban đêm.

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc cô đơn uống nước bên hồ nhỏ, xung quanh một trăm mét không có quái vật khác, đây chính là nguyên nhân Dương An cho nó vào tầm ngắm.

Dương An mang theo hai người cẩn thận tiến lại, sợ kinh động mục tiêu.

Bởi vì Pháp Lỗ Định và Tế Vũ chỉ có trung cấp kỹ năng nhìn ban đêm, chỉ nhìn được trong phạm vi hai mươi mét, vượt qua phạm vi đó là một mảng tối đen, cho nên hai người bọn họ còn chưa thấy được bộ dáng mục tiêu, Dương An phải dẫn dắt bọn họ vào sâu bên trong nữa.

- Thế nào, mọi người nghĩ chúng ta có thể xử lý sạch sẽ con Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc kia không?

Dương An chỉ vào tiểu Boss ở cách đó hai mươi mét rồi nói trong kênh đội ngũ, đem thuộc tính của mục tiêu nói cho hai người rõ.

- Hẳn là được, Đại Địa Cự Hùng của Pháp Lỗ Định tận lực thu hút sự chú ý của nó (Dịch: tức là gánh dame cho cả đội ngũ), để chị ở bên cạnh hỗ trợ, Tiểu Ngã phụ trách tấn công chính, lựa theo tình huống mà hỗ trợ không chế. Nếu không có gì ngoài ý muốn hẳn là có thể xử lý được tiểu Boss cấp 52 này.

Tế Vũ nói, trên đường đi lúc này mọi người cũng đã tìm hiểu về thực lực của nhau.

Trong ba người, cấp bậc của nàng cao nhất, thực lực cực mạnh hơn nữa lại có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, đối với sắp xếp của nàng, Dương An và Pháp Lỗ Định đều không có ý kiến gì.

Cách đó không xa, Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc còn lưu lại bên hồ, cúi đầu uống nước, thỉnh thoảng dẫm chân lên đám cỏ xanh, tựa hồ chưa muốn rời khỏi chỗ này mà nó cũng không biết là mình đã bị người theo dõi.

Ba người thương lượng một chút, phân công tốt vị trí rồi chuẩn bị bắt đầu chiến đấu.

Dương An lui về phía sau hơn mười mét, như vậy có thể quan sát tốt toàn bộ chiến trường còn có thể bào hộ được cho chức nghiệp pháp hệ phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn, đồng thời thả Lý Nhĩ Tư chi nhãn ở trạng thái bình thường tuần tra xung quanh.

Tuy rằng ban đêm có rất ít người chơi xuất hiện ngoài dã ngoại nhưng Dương An vẫn rất cẩn thận.

Là chức nghiệp cận chiến duy nhất, Tế Vũ là người đầu tiên công kích Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc. Với kinh nghiệm dày dặn, mỗi bước đi của nàng đều vô cùng cẩn thận.

Nàng thành công di chuyển đến vị trí cách Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc mười lăm mét mà nó vẫn không có bất cứ động tĩnh gì.

- Bôn Tập!

Khóe miệng Tế Vũ hơi nhếch lên, thân ảnh giống như một quả tên lửa lao nhanh tới mục tiêu, hai tay nắm chặt thanh đại kiếm cấp truyền thuyết Tụ Lạc Tứ Bổng Diễm phát ra quang mang hàn băng màu lam thẫm, đây là công năng đặc thù của chuỗi đại kiếm cấp truyền thuyết này, có thể tùy ý chuyển hệ băng, hỏa hoặc đồng thời xuất hiện cả hai hệ.

- Ô

~ Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc tựa hồ cảm giác được động tĩnh gì đó lập tức quay đầu lại nhìn.

Nhưng mà kỹ năng Bôn tập của chiến sĩ có tốc độ quá nhanh, trong chớp mắt Tế Vũ giống như xuyên qua không gian bất ngờ tập kích.

“Phốc ~ ”

Thiểm Điện Cự Giác Tuần Lộc còn chưa kịp có phản ứng, Tế Vũ nương theo quán tính của Bôn tập vọt tới trước, Bằng Diễm đại kiếm mạnh mẽ đâm vào người Thiểm Điện Cự Giác Tuần Lộc tạo ra một vết thương dài hai thước, sâu tới hai tấc, hiện lên điểm sát thương gần tới một ngàn điểm.

Khi Bằng Diễm đại kiếm phá vỡ lớp da cứng cỏi của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc, khí băng hàn trên thân kiếm cũng lập tức đóng băng miệng vết thương, sau đó chậm rãi lan tỏa khắp cơ thể khiến động tác của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc bị ảnh hưởng, tốc độ giảm phân nửa.

Một kích đắc thủ Tế Vũ còn chưa dừng tay, chân trước dùng sức dẫm một cái để hãm thân thể đang lao về phía trước, xoay người một cái thay đổi trọng tâm, sau đó lại nhắm đúng miệng vết thương kia mà đâm tới.

Bằng Diễm đại kiếm chém chuẩn xác vào vị trí miệng vết thương cũ, khiến miệng vết thương sâu thêm, lộ ra cả xương trắng.

Tổn thương liên tiếp, lần này sát thương cực kỳ lợi hại, hơn hai nghìn điểm.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi hoàn thành hai lần công kích hơn nữa lại là sát thương liên tục đều chứng tỏ ý thức, kỹ xảo chiến đấu v.v.. của Tế Vũ thuộc loại siêu tuyệt và lực công kích cũng không kém chút nào.

Hai kích đắc thủ, Tế Vũ không có dừng lại, cước bộ vừa chuyển, thân ảnh chợt lóe, đã đến phía sau Thiểm Ngân Cự Giác.

Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung đã sẵn sàng, Dương An thường xuyên chú ý lên mục tiêu nhưng không vội vã công kích, bây giờ đang là tổ đội hợp tác, tính toán độ cừu hận là công việc rất quan trọng, phải chờ tới khi thành viên cận chiến tích lũy đủ cừu hận nhất định, hấp dẫn được mục tiêu khi đó thành viên viễn công mới có thể công kích được.

Khác với Dương An đang bình tĩnh quan sát mục tiêu, Pháp Lỗ Dịch nhìn Tế Vũ đang chiến đấu ở phía trước, hắn cũng bắt đầu động thủ, chỉ thấy tay trái hắn nắm lấy pháp trượng, tay phải không ngừng biến ảo ra các ấn quyết, trong miệng không ngừng niệm những câu thần chú khó hiểu.

Ước chừng năm giây sau, một pháp trận màu vàng đất hình tròn xuất hiện trong hư không trước người Pháp Lỗ Dịch, “Ngao~”, một tiếng gầm thét trầm thấp vang lên, một con gấu lớn từ trong pháp trận đi ra.

Đây là một trong những triệu hoán thú của Pháp Lỗ Dịch, Đại Địa Cự Hùng thuộc tính thổ.

177. Chương 175: Boss ‘vô Lại’

oOo

Triệu hoán thú của Pháp Lỗ Dịch là một tiểu Boss 4x, Đại Địa Cự Hùng thuộc tính thổ, phòng cao máu trâu, là một cái khiên thịt rất tốt nhưng có khuyết điểm là tốc độ không nhanh lắm.

Triệu hoán thú cũng là một loại quái vật có chút ít khác biệt, là pháp sư lợi dụng tinh hạch phát động kỹ năng chức nghiệp đặc thù là thuật phong ấn đưa quái vật phong ấn vào tinh hạch trở thành triệu hoán thú. Triệu hoán thú có ưu điểm nhưng cũng có khuyết điểm. Ưu điểm điểm là khi trở thành triệu hoán thú thì

quái vật sẽ càng cường đại hơn so với trước kia. Mà khuyết điểm là khi triệu hoán thú tử vong thì không thể tiếp tục triệu hoán, tinh hạch phong ấn cũng sẽ bị vỡ nát thành phế vật.

Phong ấn thuật của triệu hoán sư có xác suất thành công thấp mà thi triển phong ấn thuật thất bại thì coi như tinh hạch phong ấn cũng bị phá hỏng, bởi vậy mới nói rằng triệu hoán sư còn là chức nghiệp đốt tiền hơn cả nguyên tố thao khống sư.

Cao tới ba mét, Đại Địa Cự Hùng có hình thể khổng lồ vừa mới đi ra khỏi pháp trận, Pháp Lỗ Định liền khống chế nó đi tới chỗ Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc cách đó không xa.

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc bị Tế Vũ công kích, đôi mắt u ám đã biến thành màu đỏ phần nộ, đuổi theo Tế Vũ, không ngừng phát ra Va Chạm, ý đồ dùng cự giác để phát ra công kích.

Nhưng mà Tế Vũ không cùng nó chạm mặt, thấy Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc phản kích năng liền nhanh chóng di chuyển ra phía sau, đại kiếm trong tay không ngừng công kích, hai thuộc tính hàn băng và liệt diễm thay phiên nhau xuất hiện cũng có khi đồng thời xuất hiện tạo ra những hiệu quả bất đồng.

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc có đôi cự giác là vũ khí công kích cường đại nhất nhưng cũng chính đôi cự giác là nhược điểm, bởi vì cự giác quá lớn và nặng nề, trong khu vực nhỏ hẹp không thể phát huy hết uy lực, mà Băng Diễm đại kiếm có hiệu ứng đóng băng khiến cho tốc độ của nó lại càng thêm chậm. Bởi vậy Tế Vũ có thể tránh thoát khỏi mỗi lần công kích của nó.

“Phanh ~”, một tiếng vang thật lớn!

Khi Tế Vũ cùng Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc dây dưa, Đại Địa Cự Hùng Của Pháp Lỗ Định cũng đã xông đến, hùng chương to lớn mang theo kinh lực va chạm với đầu Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc, Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc không một chút dễ phòng bị đánh bay ra xa.

Thuận thật Đại Địa Cự Hùng vừa đến liền liên tiếp tung chương chiến đấu, ngành kháng công kích của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc. Lúc này áp lực lên Tế Vũ giảm khá nhiều, năng bắt đầu công kích mạnh mẽ.

- Tới lúc rồi!

Dương An chứng kiến khung cảnh phía trước đã thích hợp, hắn cũng bắt đầu công kích.

Hàn Băng Phá Cốt Tiên!

Dương An thi triển Hàn Băng Phá Cốt Tiên bắn thẳng đến mi tâm Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc.

“Oanh~” một tiếng, mũi tên chuẩn xác phá vỡ đầu lâu mục tiêu, Dương An không cần nhìn cũng biết đây là một mũi Phá Cốt Tiên độ hoàn thành một trăm phần trăm.

Hơn bốn nghìn điểm sát thương bốc lên, theo đó là một cỗ hàn khí theo đầu mũi tên khuếch tán ra, đem nửa thân hình Thiểm Ngân Cự Giác đóng băng. 100% độ hoàn thành, ba giây đông cứng, năm giây hư nhược còn có năm giây đóng băng, ba hiệu ứng tiêu cực đối với tiểu Boss cấp 52 phải nói là trí mạng.

Thăng chức 4x có được trường cung cấp truyền thuyết, sát thương công kích thông thường và công kích kỹ năng đều tăng cao rõ rệt lại thêm kỹ năng của hắn có cấp độ cao nên hiệu quả rất mạnh

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc trúng hiệu ứng gần như đứng im khiến cho Tế Vũ cảm thấy kinh ngạc, năng còn phát hiện sát thương công kích của mình cũng tăng trên diện rộng, gần như gấp đôi. Nhìn thông báo của hệ thống năng mới hiểu đây là hiệu ứng của các kỹ năng mà Dương An thi triển.

Kinh nghiệm Tế Vũ phong phú hiển nhiên biết lúc này không phải lúc thắc mắc, nắm chắc thời gian tấn công mới là quan trọng. Đại kiếm của Tế Vũ không ngừng vung lên, từng kỹ năng sát thương cao được thi triển, Dương An phía sau cũng không chậm trễ, nhân lúc Boss dính hư nhược, một trận mưa tên được bắn ra. Ngay cả người công kích yếu nhất là Pháp Lỗ Định cũng không chịu yếu thế, hắn khống chế Đại Địa Cự Hùng không ngừng phát ra công kích còn bản thân mình thì ném ra những ma pháp đơn giản, tranh thủ thời gian công kích.

Do ba người cùng liên thủ công kích, sau năm giây hư nhược ngắn ngủi đã xóa sạch của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc một lượng HP lớn.

Sau khi hết thời gian khống chế, Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc khôi phục năng lực hành động, chỉ thấy nó ngẩng đầu, hướng cặp cự giác lên trời, mặt trên cặp sừng phát ra u quang màu bạc càng thêm rực rỡ.

Tề Vũ ở gần nhất liền nghĩ đến Boss muốn phát động đại chiêu gì đó liền giảm bớt tốc độ công kích né đến phía sau Boss để đề phòng.

Không ngờ là Boss không có phát động công kích gì cả, nhưng ngân quang ở trên cặp sừng chiếu xuống khiến có HP Boss lại chậm rãi khôi phục. Trong nháy mắt, HP Boss vừa bị tiêu hao đã khôi phục hơn phân nửa.

- WTH??

Ba người đều không nghĩ rằng con tiểu Boss cấp 52 này lại có chiêu như vậy, một phen công kích vất vả trở thành vô dụng

Bất quá chiêu số ‘Vô lại’ của con tiểu Boss này cũng không làm giảm ý chí chiến đấu của cả nhóm mà ngược lại còn kích thích bọn họ càng thêm ra sức công kích.

Chu Độc Tiễn!

Dương An bắn ra một mũi Chu Độc Tiễn, sát thương độc tố liên tục mười giây, mỗi giây 100 điểm, sức sát thương cũng coi như không tệ.

Sau khi Chu Độc Tiễn bắn trúng mục tiêu, Dương An nhận được thông báo nhắc nhở kỹ năng Chu Độc Tiễn thăng cấp.

- Độ thuần thực của kỹ năng Chu Độc Tiễn đã đạt cấp 9, sau khi về thành phải về chỗ chức nghiệp đạo sư để thăng cấp.

Dương An trong lòng vui vẻ:

- Không biết khi Chu Độc Tiễn lên tới cấp 10 sẽ biến thành như thế nào đây

Một chút vui mừng nhỏ cũng không ảnh hưởng đến Dương An, chiến đấu vẫn đang tiếp tục.

Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung có hiệu quả là giảm thời gian cooldown các kỹ năng, chỉ trong chớp lát, các kỹ năng đã khôi phục hoàn toàn.

Được Tề Vũ yểm hộ phía trước, ‘Hàn Băng Phá Cốt Tiễn’ của Dương An lại một lần nữa phá không mà ra.

Trải qua trường kỳ mài mòn nghiên cứu, Dương An đã đem kỹ năng ‘Phát Cốt Tiễn’ luyện đến lô hỏa thuần thanh, cộng thêm kỹ năng trụ cột ‘tinh chuẩn xạ kích’ cấp 6 khiến cho kỹ năng vô cùng chuẩn xác.

Giống như chuyện đương nhiên, mũi ‘Hàn Băng Phá Cốt Tiễn’ này lại đạt độ hoàn thành một trăm phần trăm.

Hệ thống: Hàn Băng Phá Cốt Tiễn độ hoàn thành 100%, phát huy 300% thương tổn cơ bản, 3 giây đông cứng, 5 giây hư nhược, 5 giây đóng băng, bạo kích sát thương. (Biên: ở đây tác giả viết vừa đông cứng vừa đóng băng, đại khái là 1 cái đứng im, 1 cái chậm tốc độ... Đại khái là thế nhé > _ < >)

< >

Hơn một ngàn điểm sát thương dâng lên đồng thời Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc lại bị ‘Định Thân’.

< >

- Vận khí a!

< >

Dương An cảm thán một tiếng, mũi tên không ngừng rời tay.

< >

Liên Hoàn Tiễn, Hỏa Diễm Tiễn, Xuyên Thấu Tiễn, Lôi Điện Tiễn không ngừng bạo phát, trên người Boss cũng không ngừng toát lên những chỉ số sát thương cao ngất.

<>

Tề Vũ và Pháp Lỗ Định chứng kiến tình huống này tự nhiên là biết phải làm gì.

<>

Ba người lại một lần nữa ra sức công kích, so với lần trước thì sát thương càng thêm lợi hại.

<>

Mà lúc này Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc cũng không có sử dụng kỹ năng trị liệu, có thể là chưa hết thời gian cooldown.

<>

Ba người tự nhiên vui mừng, lại tiếp tục công kích mạnh mẽ hơn nữa.

<>

<>

178. Chương 176: Uy Lực Của Mãn Nguyệt Tiễn (thượng)

oOo

Tuy là lần đầu ba người hợp tác nhưng đã rất ăn ý. Pháp Lỗ Định có thể không có năng lực xuất chúng như Tề Vũ hoặc Dương An nhưng biểu hiện cũng tương đối hợp cách, chỉ huy Đại Địa Bạo Hùng khéo léo chống đỡ công kích của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc mà không rơi vào thế hạ phong mặc dù Đại Địa Bạo Hùng thấp hơn mười cấp độ.

Nhờ biểu hiện của Pháp Lỗ Định khiến cho Tề Vũ và Dương An toàn tâm toàn ý công kích chỉ hỗ trợ không chế những lúc nguy hiểm, còn lại toàn bộ thời gian là tập trung công kích, tạo ra sát thương lớn nhất cho Boss.

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc là tiểu Boss 5x mà đại bộ phận người chơi e ngại, lực công kích phi thường khủng bố nhưng phương thức công kích của nó rất đơn điệu, chỉ dùng đôi cự giác thi triển Va Chạm, trải qua vài lần quan sát không chỉ Tề Vũ, đỉnh cấp 4x cường giả, mà đến ngay cả Pháp Lỗ Định cũng không chế Đại Địa Bạo Hùng khéo léo tránh đi công kích chính của Boss.

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc liên tục bị áp chế, dưới sự công kích liên hợp của ba người HP không ngừng tụt xuống.

Nhưng ngay vào lúc này, cự giác màu bạc trên đầu Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc lại một lần nữa ánh lên quang mang màu bạc.

- Không tốt, Boss lại muốn thi triển kỹ năng trị liệu!

Tề Vũ ở gần Boss nhất vừa nhìn thấy lập tức kêu to không tốt, sau đó lập tức lách mình từ mặt bên hướng ra phía trước Boss.

Mọi người đều hiểu rằng khi Boss thi triển kỹ năng trị liệu thành công thì toàn bộ sát thương công kích lúc trước đều đổ xuống sông xuống biển hết.

- Tuyệt đối không để nó trị liệu thành công!

Dương An cũng trầm nghĩ:

- Nhất định phải ngăn kỹ năng đó.

Ánh mắt Dương An rơi xuống kỹ năng 4x mới học được ‘Chấn Đãng Tiễn’, tiễn kỹ có tỷ lệ phần trăm cắt đứt quá trình thi triển kỹ năng ma pháp.

- Lần đầu là do bất ngờ nhưng bây giờ tuyệt đối không cho người thực hiện lại một lần nữa!

Ánh mắt Dương An tập trung vào mục tiêu, ngón tay buông nhẹ, Chấn Đãng Tiễn rời cung.

“Ông ~ ”

Chấn Đẳng Tiên vừa bắn ra, mũi tên liền xoáy tròn với tốc độ cao, chấn động cao tần sinh ra một năng lượng dao động kỳ lạ, từng lớp năng lượng vô hình giống như sóng âm khuếch tán ra xung quanh, khiến cho các nguyên tử xung quanh này sinh hỗn loạn.

Mũi tên có tốc độ nhanh như tia chớp, trong chớp mắt bay vút tới. “Oành~”, một âm thanh trầm muộn vang lên. Chấn Đẳng Tiên đụng vào đôi cự giác đang sáng lên. Kỹ năng Chấn Đẳng Tiên không có lực xuyên thấu cũng như không có bao nhiêu lực sát thương nhưng khi mũi tên tiếp xúc với cự giác màu bạc thì ngay lập tức quang mang màu bạc trên cự giác xao động, giống như ném một tảng đá bình thường vào mặt hồ phẳng lặng, tuy không có tạo nên sóng gió gì nhưng lại đánh vỡ vẻ bình lặng của mặt hồ.

Cùng lúc đó, Tế Vũ đã lách mình tới, mục đích của nàng cũng giống Dương An là cắt đứt kỹ năng trị liệu của Boss. Chỉ thấy nàng nhảy vọt tới bên cạnh Boss, đại kiếm trong tay vừa chuyển, thân iếm hướng về phía trước, hai chân dùng sức nhảy lên, gần như đồng thời với lúc mũi tên của Dương An bay tới. Đại kiếm được Tế Vũ kéo từ dưới lên trên, thân kiếm hướng về phía cằm của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc.

“Ông ~ ”

Chấn Đẳng Tiên phát ra phát ra tiếng động cao tần cực kỳ chói tai!

“Oành ~ ”

Đại kiếm của Tế Vũ mạnh mẽ đánh trúng cằm Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc.

Sau khi hai người hợp lực áp chế, quang mang màu bạc trên cự giác của Boss ảm đạm dần, kỹ năng trị liệu rõ ràng đã bị cắt đứt.

- Ha ha!

Tuy Tế Vũ không chứng kiến cảnh hai người phối hợp cắt đứt kỹ năng của Boss nhưng nàng không khỏi xoay đầu hướng về phía Dương An khẽ cười sau đó lại xoay người tiếp tục chiến đấu.

Dương An chứng kiến Tế Vũ cười bất giác cũng mỉm cười đôi chút. Đối với vị ‘tỷ tỷ’ kết bạn đồng hành ban đêm này, Dương An tự nhiên nảy sinh một loại cảm giác đặc biệt, có chút tin cậy giống như cảm giác đối với thân nhân lão hữu.

Chiêu số ‘Vô lại’ của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc bị phá giải, sau đó cũng không có thủ đoạn phản kháng hữu hiệu nào khác, bị áp chế hoàn toàn, HP lại bắt đầu tụt xuống nhanh chóng.

Trông thấy hoàn cảnh chiến đấu phi thường thuận lợi, ba người Dương An cũng không dám thả lỏng, ngược lại càng thêm cẩn thận, bởi vì rất nhiều Boss cao giai đến thời điểm cuối cùng có thể làm ra hành động liều chết, ví dụ như cuồng bạo hay gì đó. Cho nên đánh Boss càng gần đến lúc cuối càng phải cẩn thận.

HP tiểu Boss hạ thấp liên tục, chỉ còn hơn ba vạn HP, sát tới mức 10% giới hạn HP.

Đúng lúc này, Dương An đột nhiên nói trong kênh đội ngũ:

- Lão Địch, tỷ tỷ, tôi muốn thử uy lực của một kỹ năng mới, mọi người chú ý một chút.

Kỹ năng mới theo lời Dương An dĩ nhiên là kỹ năng Nguyệt Ảnh 4x Mãn Nguyệt Tiên, kỹ năng này có uy lực rất lớn, dễ dàng đánh vỡ sự cân bằng cừu hận lúc trước, bởi vậy Dương An mới đợi cho đến thời khắc cuối cùng mới sử dụng, hơn nữa nếu có thể bạo phát tối đa sát thương, hi vọng có thể xử lý Boss phòng ngừa những việc ngoài ý muốn.

- Oke!

Tế Vũ và Pháp Lỗ Địch cùng lên tiếng, hai người đồng thời phát ra kỹ năng khổng chế mạnh nhất, rồi lui lại phía sau.

Chứng kiến Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc đang bị khổng chế, Dương An hít sâu một hơi, nhẹ nhàng chọn kỹ năng Mãn Nguyệt Tiên, kỳ thật hắn cũng muốn thử xem uy lực của kỹ năng mới này biến thái đến mức độ nào.

Sau khi Dương An phát động kỹ năng Mãn Nguyệt Tiễn, hắn cảm giác được thân thể mình giống như có mối liên hệ kỳ diệu với ánh trăng trên bầu trời, một cỗ nguyệt lực thần bí không ngừng theo ánh trăng truyền vào cơ thể. Nhất thời Dương An cảm giác như mỗi tế bào trong cơ thể được thẩm thấu nguyệt lực thần kỳ, tràn ngập lực lượng bạo tạc. Cỗ nguyệt lực mãnh liệt và mệnh mệnh tựa như thủy triều lúc trăng tròn, mãnh liệt và không thể ngăn cản và cần phải phát tiết ra ngay.

Khi nguyệt lực truyền vào cơ thể đã đến giới hạn, Dương An cảm nhận được một cỗ hấp lực kỳ diệu từ mặt trăng phát ra, dẫn dắt thân thể hắn. Dương An bất giác nhảy lên không trung. Kế tiếp là một màn thần kỳ xuất hiện, thân thể Dương An giống như thoát khỏi sức hút của trái đất, nhảy cao đến mười mét sau đó trôi nổi ở giữa không trung.

Trên người Dương An tỏa ra ánh sáng xanh nhạt. Cách đó không xa, Pháp Lão Định và Tế Vũ chứng kiến Dương An phiêu dật đứng giữa không trung giống như tiên nhân cũng phi thường kinh ngạc, mặc dù là đang ở trong trò chơi người thường cũng có thể có được năng lực như siêu nhân nhưng không có đặc thù kỹ năng nào có thể trôi nổi trong không trung.

Nhưng đây mới chỉ là kinh ngạc, màn kế tiếp lại làm cho hai người khiếp sợ không nói ra lời.

179. Chương 177: Uy Lực Của Mãn Nguyệt Tiễn (hạ)

oOo

Nguyệt Ảnh tiễn thuật 4x Mãn Nguyệt Tiễn cần ba giây ngưng tụ, trên người Dương An cũng có mấy món đồ có hiệu ứng giảm thời gian ngưng tụ kỹ năng mà cũng mất đến hai giây hơn, so với các kỹ năng khác của hắn thì dài hơn rất nhiều.

Sau hai giây, nguyệt lực từ mặt trăng truyền tới cũng đã đạt tới mức bão hòa.

Trôi nổi ở giữa không trung, Dương An tiến vào một trạng thái kỳ diệu, ngưng thần tập trung vào mục tiêu Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc, tay trái cầm Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung, tay phải rút mũi tên từ ống sau lưng nhẹ nhàng đặt lên cung, một lực lượng mãnh liệt như thủy triều từ thân thể truyền vào thân cung tiễn.

- Nguyệt Ảnh tiễn kỹ, Mãn Nguyệt Tiễn!

Dương An khẽ quát một tiếng, mũi tên ẩn chứa lực lượng thần bí liên tiếp được bắn ra.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Vô số mũi tên được bắn ra, trung bình mỗi giây có mười ba mũi tên hướng về Boss, giống như cuồng phong bạo vũ phá hủy hết thảy, khí thế cường đại không gì có thể chống đỡ nổi.

Động tác Dương An lúc này giống như mộng ảo, ngay cả chính hắn cũng không thể khống chế, 13 mũi tên mỗi giây không phải là tốc độ bây giờ hắn có thể làm được, hiện chính là nhờ kỹ năng này phát động.

“Oành oành oành ...”

Từng mũi tên liên miên không dứt bắn trúng vào thân hình to lớn của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc, đối với công kích mãnh liệt như thế này thì Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc chỉ biết đứng im chịu trận, không cách nào phản kháng hay đào thoát.

Đây là chỗ ảo diệu của Mãn Nguyệt Tiễn, mũi tên liên miên không dứt, không thể chống đỡ, làm cho đối thủ không có lực phản kháng giống như bị cuốn vào bên trong vòng lốc xoáy, chỉ có thể đợi nó tan đi hoặc là chính mình tử vong mới có thể thoát khỏi.

Tuy rằng không đi theo lộ tuyến cung tiễn thủ ‘May mắn’ nhưng tỷ lệ bạo kích và trí mạng của Dương An cũng cực kỳ cao, cộng thêm tốc độ bắn cung đã vượt qua cực hạn khiến cho hai tỷ lệ kia càng được nâng cao rõ rệt, liên tiếp xuất hiện.

Mãn Nguyệt Tiễn có ba giây công kích mãnh liệt, lần lượt từng cái hơn một ngàn điểm sát thương dâng lên xung quanh Boss khiến người xem hoa cả mắt, thỉnh thoảng lại xen vào sát thương bạo kích cấp độ cao, sát thương trí mạng.

HP tụt xuống rất nhanh, thân hình to lớn của Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc dưới sự công kích mãnh liệt cũng trở lên tồi tệ, vô cùng thảm hại.

Tề Vũ ở gần Boss nhất cũng là người thấy rõ ràng nhất tình cảnh thảm thương đến mức độ thế nào, khi Dương An phát động Mãn Nguyệt Tiễn thì nàng cảm giác như đưa thân vào trong mưa bom bão đạn, với sức phá hoại kinh thiên động địa khiến cho người ta sinh ra cảm giác vô cùng sợ hãi.

- Loại công kích giống như cuồng phong bạo vũ thế này cho dù là hai cường giả 5x Ảo Ảnh Thủ cùng Trọng Pháo Thủ kia cũng chưa chắc đã làm được, rốt cuộc là Ngã Gia là dạng gì đây, mới thăng chức 4x mà đã ‘trâu bò’ như vậy về sau khó có thể tưởng tượng được.

Tề Vũ trong lòng vô cùng khiếp sợ, cho dù nàng đã gặp qua không ít cung tiễn thủ nhưng chưa thấy người nào có thể thi triển ra công kích có khí thế hủy thiên diệt địa như thế.

Tề Vũ ngẩng đầu nhìn Dương An đang còn ở giữa không trung không ngừng công kích, ánh mắt lộ vẻ nghi hoặc.

Cấp 4 Mãn Nguyệt Tiễn có thể bắn ra 39 mũi tên trong vòng ba giây, mỗi mũi tên có công kích sát thương lên đến 108%, theo cấp bậc kỹ năng tăng lên số lượng mũi tên bắn ra sẽ ngày càng nhiều, công kích sát thương cũng sẽ ngày càng lớn.

Ba giây sau, toàn bộ nguyệt lực hấp thu được đã bộc phát hết, Dương An dừng công kích, thân thể hắn cũng từ trên không trung chậm rãi rơi xuống mặt đất, ánh trắng mờ ảo trên người cũng biến mất, thân ảnh lại một lần nữa chìm vào bóng tối.

Thân hình Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc gần như tan nát, cảnh hoang tàn khắp nơi giống như bị súng máy đảo qua, HP Boss cũng đã xuống rất thấp, cơ hồ đã nhìn thấy đáy.

Dương An đình chỉ công kích, Tề Vũ cũng đã hồi phục lại tinh thần, tiếp tục xông tới Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc công kích, thêm hai ba nhát kiếm nữa, HP tiểu Boss cấp 52 này cũng cạn, tử nạn ngã xuống đất.

- Thật sáng khoái!

Dương An còn đang chìm đắm trong cảm giác vui sướng khi thi triển Mãn Nguyệt Tiễn.

Tề Vũ ở gần Boss nhất cũng không có thu thập vật phẩm rơi ra mà đợi hai đồng đội đến mới cùng nhau thu thập.

Phục hồi lại tinh thần, thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, xác nhận trong phạm vi hai trăm mét không có nguy hiểm Dương An mới gọi Pháp Lỗ Dịch cùng đi qua.

- Lão Dương, công kích quá biến thái rồi, ngay cả Đại Địa Bạo Hùng của tớ cũng thấy bất an.

Pháp Lỗ Dịch Hâm Mộ nói:

- Giá tớ cũng có chức nghiệp ẩn tàng thì hay quá!

- Nỗ lực lên, chức nghiệp ẩn tàng chưa chắc đã cường đại hơn chức nghiệp thông thường, nếu chịu khó nỗ lực cậu cũng có thể trở nên rất mạnh.

Dương An vỗ vỗ bờ vai hắn, cười nói:

- Đi, xem thu hoạch được cái gì.

- Hừ, tiểu đệ đệ được lắm, thực lực cậu mạnh như vậy lại đứng sau ẩn ẩn núp núp.

Tề Vũ chỉ vào Dương An giả vờ tức giận nói.

- Ha ha!

Dương An cười hai tiếng, từ chối cho ý kiến.

Tế Vũ cũng khẽ cười, không có tiếp tục dây dưa, quay đầu nhìn về phía vật phẩm rơi ra từ Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc, ý cho Dương An đi thu thập.

Dương An hiểu ý, cũng không nói gì, cúi xuống nhặt hai kiện trang bị trên mặt đất cùng một viên tinh hạch màu vàng, sau đó lại thi triển Thái Tập trên thi thể Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc, thu được một đôi sừng lớn màu bạc có tác dụng làm nguyên liệu rèn trang bị.

Pháp Lỗ Dịch cũng ngồi xuống bên cạnh thi thể lấy ra một thanh tiểu đao đặc biệt để cắt thịt. ‘Cắt Thịt’ là kỹ năng đặc thù của triệu hoán sư, có thể trên thi thể quái vật loại thú cắt lấy thịt để nuôi nấng triệu hoán thú, bổ xung HP tiêu hao trong lúc chiến đấu cũng như thể lực.

Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc tương đối khổng lồ, Pháp Lỗ Dịch cắt lấy hơn mười khối thịt hươu, ném bốn năm khối cho Đại Địa Bạo Hùng còn lại hắt cho vào hành trang dự trữ, để dành sau này sử dụng.

Dương An lại thi triển kỹ năng Ứng Nhân Nguyệt Độc, đem hai trang bị giám định qua.

180. Chương 178: Cự Giác Chi Thuần

oOo

Lần này tiểu Boss cấp 52 Thiểm Ngân Cự Giác Tuần Lộc rơi ra hai kiện trang bị, một kiện là thuần bài cái còn lại là một kiện hộ thối bằng vải bố.

Dương An thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc, một luồng sáng xanh nhạt chiếu xuống, hai kiện trang bị cuối cùng cũng lộ ra vẻ sáng bóng vốn có. Là hai kiện trang bị ám kim, coi như đại thu hoạch với tiểu Boss 52.

Sau khi chứng kiến hai kiện trang bị ám kim, ba người cũng là cực kỳ vui sướng, Pháp Lỗ Dịch nhất thời cao hứng kêu to lên. Đó cũng là chuyện có thể hiểu được, trang bị trên người hắt so với người khác có thể nói là vô cùng thâm hiểm, hỗn độn một mớ lam trang cùng tử trang 4x, mạnh nhất là cây hoàng kim pháp trượng, bây giờ liền một lúc chứng kiến hai kiện ám kim trang bị lại còn là trang bị hắt góp sức đánh rơi ra, không cao hứng mới là lạ.

Dương An và Tế Vũ đều không có giấu cột Pháp Lỗ Dịch, bởi vì họ cũng đã trải qua cuộc sống như vậy, Không ai có thể một bước lên trời, cường giả chân chính đều là đi từng bước một.

Cự Giác Chi Thuần: phẩm cấp: ám kim, phòng ngự 535 620, thể lực +45, lực lượng +30, xác suất đón đỡ thành công tăng lên 15%, hiệu quả kỹ năng thuần kích tăng 15%, bị cận chiến công kích có tỷ lệ gây ra Phản Kích Phong Bạo, phản xạ toàn bộ công kích sát thương, chức nghiệp hạn định: thuần giáp chiến sĩ, yêu cầu cấp bậc: cấp 45.

Trang bị cho thuần giáp chiến sĩ nổi danh là có phòng ngự cao, cũng là loại hiếm nhất trong các loại trang bị, đặc biệt là thuần giáp. Một khối cực phẩm thuần bài đối với tổ đội là cực kỳ trọng yếu, bởi vậy giá cả của loại trang bị này luôn cao ngất ngưỡng. Kiện ám kim Cự Giác Chi Thuần tuy không tính là cực phẩm nhưng cũng là một trong nhóm hàng thượng phẩm, bán với giá năm sáu vạn cũng sẽ có người mua.

Ngoài kiện ám kim thuần bài này, còn có một kiện ám kim hộ thối cấp 45 của triệu hoán sư, có kém hơn một chút. Tuy nhiên đây cũng là trang bị cho triệu hoán sư cấp 45 không tệ lắm, bán đi cũng được hai ba vạn tiền vàng.

Nhìn thấy kiện ám kim hộ thối dành cho triệu hoán sư, hai mắt Pháp Lỗ Dịch lóe ra tinh quang, giống như một vị lão xử nam chức kiến một cực phẩm mỹ nữ đang khỏa thân trước mặt, thiếu chút nữa ngay cả nước miếng cũng chảy ra, nhưng cho dù rất muốn trang bị này, Pháp Lỗ Dịch cũng không có chủ động yêu cầu, hắn cũng biết quy củ, trong ba người thực lực hắn yếu nhất, vừa rồi khi chiến đấu cống hiến cũng nhỏ nhất tự nhiên không có quyền ưu tiên lựa chọn.

Không cần nhìn dáng vẻ của hắn, Dương An cũng hiểu ý nghĩ của bạn bè, liền mở miệng nói:

- Kiện hộ thối này bán đi chắc cũng khoảng ba vạn tiền vàng, nhưng lão Dịch là triệu hoán sư nên phân cho hắn, còn chỗ tiền kia khi phân phối thì trừ đi, tỷ tỷ có ý kiến gì không!

- Đương nhiên là không có ý kiến.

Tế Vũ nhẹ giọng nói:

- Nhưng khối thuẩn bài kia có thể ưu tiên bán cho chị không, chị trả sáu vạn năm ngàn vàng.

- Khối thuẩn bài này em và lão Dịch đều không cần, dù sao cũng phải bán, chị muốn lấy thì cứ lấy đi nhưng chỉ năm vạn tiền vàng thôi, người một nhà đương nhiên phải có ưu đãi.

Dương An cười nói.

Gần đây hắn cũng lần qua lần lại ở chợ giao dịch, đối với giá cả trang bị cũng có tìm hiểu đôi chút, khối thuẩn bài này tối đa cũng chỉ trong khoảng sáu vạn tiền vàng, có điều mọi người đều là người một nhà không cần phải tính toán chi li.

Cuối cùng, Pháp Lỗ Dịch lấy hai vạn ba tiền vàng để lấy kiện hộ thối kia về, Tế Vũ dùng năm vạn tiền vàng lấy được kiện thuẩn bài, viên tinh hạch 5x được Dương An trả giá bốn ngàn, còn có cặp sừng bạc thu thập cũng được hắn đoạt lấy miễn phí, đây là do đề nghị của hai người kia.

Sau khi khấu trừ tất cả, Pháp Lỗ Dịch được phân cho hơn một vạn tiền vàng, Tế Vũ lấy được thuẩn bài quý nhất thì phải trả tiền ra mà Dương An lại được nhiều tiền vàng nhất do không chọn trang bị. Phân phối như thế, ba người đều không có bất cứ ý kiến nào.

Sau khi phân phối xong, Dương An đưa viên tinh hạch 5x thuộc tính thổ cho Pháp Lỗ Dịch. Triệu hoán sư cần tinh hạch số lượng lớn có điều giá cả tinh hạch lại rất đắt đỏ, bằng không triệu hoán sư cũng sẽ không bị xưng là chức nghiệp đốt tiền. Dương An cũng hiểu rõ hoàn cảnh của bạn bè mình không tốt lại cực cố chấp nên có thể hỗ trợ được gì hắn đều cố gắng hết sức.

Pháp Lỗ Dịch đang muốn từ chối, Dương An lại vỗ vỗ bờ vai hắn cười. Thấy vậy, Pháp Lỗ Dịch cũng hiểu tâm ý Dương An, cũng cười đáp lại.

Giữa đàn ông với nhau, tình cảm huynh đệ là như vậy, không cần nói quá nhiều, hành động sẽ chứng minh cho hết thảy.

Chỉ cần là anh em, đôi khi hành động sẽ thiết thực hơn lời nói...

Qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn cẩn thận quan sát, ba người mới ngồi xuống nghỉ ngơi, khôi phục tốt trạng thái, Dương An lại dẫn theo tiểu đội tìm kiếm con mồi trong vùng thảo nguyên rộng lớn.

Ban ngày, tỷ lệ Boss dã ngoại sinh ra không cao, mà một khi phát hiện có Boss sẽ có rất nhiều người chơi đến cướp đoạt, bởi vậy việc giết Boss đối với nhiều người chơi là chuyện khả ngộ bất khả cầu.

Nhưng khi ban đêm xuống lại có điểm khác biệt, xác suất Boss dã ngoại sinh ra cao hơn ban ngày rất nhiều, có rất nhiều Boss ban ngày khó gặp đều có thể sinh ra vào ban đêm hơn nữa lại không có người chơi khác cướp đoạt

- Nguyệt Ảnh xạ thủ là người thủ hộ của bóng đêm, ưu thế lớn nhất là có thể tự do hoạt động ban đêm, thực lực lại càng mạnh.

Dương An bắt đầu nghĩ kế hoạch sau này:

- Ban đêm người chơi cũng ít, không phải lo lắng bị cướp đoạt, về sau ban ngày làm nhiệm vụ tận hưởng niềm vui, ban đêm thì đi đoạt bảo kiếm tiền.

Dương An tâm tình khoan khoái. Đã cùng Mạnh Tử Lăng xác định quan hệ thì thân làm đàn ông càng phải có trách nhiệm cho cuộc sống, áp lực rất nặng nề, nhưng con đường phía trước đã rộng mở thì mọi chuyện rồi cũng sẽ vượt qua.

Chiến trường Chính Tà, quái vật cấp thấp nhất cũng là 5x trở lên, hơn nữa vào buổi tối tốc độ hồi sinh nhanh hơn, thường xuyên xuất hiện tình huống quái vật tụ tập số lượng lớn, một khi chúng bị kinh động mà bao vây lại thì đừng nghĩ có mạng mà chạy trốn. Nhóm người Dương An tự nhiên sẽ không trêu chọc đại phiền toái này.

Sau khi thương lượng sau, vì an toàn, mục tiêu săn bắn chỉ là những tiểu Boss, Boss 5x lạc đàn (đi một mình). Lấy thực lực ba người bọn họ bây giờ, hơn nữa còn bị hạn chế bởi ban đêm, Boss 5x là cực hạn của bọn hắn.

Có Lý Nhĩ Tư chi nhân phụ trợ tìm tòi, ba người đã thủ tiêu mười hai con quái vật Boss và tiểu Boss cấp 52 trong một đêm, thu được hai mươi kiện trang bị thượng đẳng.

Một đêm này có thể nói là mùa thu hoạch lớn!

181. Chương 179: Bắt Đầu Báo Thù

oOo

Trong một đêm, trong lần đầu ba người hợp tác săn quái mà thu hoạch lại phi thường tốt, hơn hai mươi kiện trang bị 4x, 5x trong đó có năm kiện ám kim còn lại là hoàng kim và tím, ngoài ra còn có mấy viên tinh hạch 5x và hai mươi tám thẻ thông hành màu vàng, thu hoạch như vậy khiến ba người cười mãi không thôi.

Đắc ý nhất phải nói Pháp Lỗ Dịch, trừ kiện hộ thối ám kim kia hắn còn được một kiện ám kim pháp bào cấp 47 và hai kiện hoàng kim trang bị không tệ, thu hoạch như vậy đối với một thân 'Rách nát' như hắn cảm thấy mừng không hết, chỉ chờ lên cấp 47 là có thể 'hành diện' với mọi người xung quanh, cũng là động lực thúc đẩy hắn quyết tâm từ nay theo Dương An vào buổi tối.

Mà Dương An thu hoạch nhỏ nhất, chỉ lấy một nhẫn hoàng kim 4x: tăng khả năng phá giáp, exp giết quái tăng 10% và một ít thuộc tính bình thường. Tất nhiên ít đồ thì số tiền vàng sẽ chia cho hắn.

Trừ những trang bị mà Pháp Lỗ Dịch và Dương An có thể sử dụng được, còn lại toàn bộ trang bị được Tế Vũ thu mua hết không loại trừ chức nghiệp nào. Mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng nàng không nói, Dương An và Pháp Lỗ Dịch cũng không có hỏi.

Một đêm săn Boss, ngoài thu hoạch trang bị, đánh chết Boss hoặc tiểu Boss cũng nhận được lượng exp khá lớn, Dương An tăng hơn một cấp, từ cấp 43 50% lên cấp 45, tất cả là nhờ trường cung cấp truyền thuyết có hiệu quả tăng lượng exp khi giết quái, mà Pháp Lỗ Dịch lên cấp 46, Tế Vũ cũng lên cấp 49 đỉnh phong, tùy thời có thể đi chuyển chức thành cường giả 5x cấp truyền thuyết.

Tới lúc thời gian trong trò chơi khoảng sáu giờ, lúc này trời còn chưa sáng hẳn, ba người phân phối thu hoạch xong đều lấy Hồi Thành Quyển Trục trở về Bạch Vân thành.

Khung cảnh tối dần rồi vụt sáng, ba người đã trở lại Bạch Vân thành, trò chuyện một chút rồi nhanh chóng chia tay.

- Bây giờ logout nghỉ ngơi một chút, tối (thời gian thực) thì online trở lại nhé.

Sau khi Tế Vũ rời đi, Dương An nhỏ giọng nói với Pháp Lỗ Dịch:

- Tiếp theo đó là trở về Lạc Nguyệt trấn, đến lúc tìm những người đó tính sổ rồi.

- Sao!

Sắc mặt Pháp Lỗ Dịch trầm xuống, gật đầu nói:

- Mấy người bạn của tớ ở Lạc Nguyệt trấn đã bí mật nghe ngóng, Long thiếu gia còn ở Lạc Nguyệt trấn, bắt qua hắn bây giờ cũng đã 4x, có phần hơi phiền toái.

- Không sao, chỉ cần hắn không phải 5x, tớ chắc chắn sẽ cho hắn chết không một tiếng động.

Ánh mắt Dương An trở nên lạnh lẽo.

- Tốt, tớ cũng muốn hảo hảo tính sổ, đem những lần bị bon chúng khi dễ đòi lại một lượt.

Pháp Lỗ Dịch trầm giọng nói.

Sau khi thương lượng một hồi, hai người tìm chỗ vắng vẻ trong quảng trường Bạch Vân thành để logout.

Khi Dương An logout đã là hơn sáu giờ tối (thời gian thực), rửa mặt mũi rồi đi xuống lầu thấy Dương Lâm đang chuẩn bị bữa tối. Giữa trưa không ăn cơm khiến bây giờ bụng Dương An đang ‘biểu tình’, vì thế cũng đi vào phòng bếp giúp em gái làm bữa tối cho nhanh.

Ăn tối xong, Dương An cùng người nhà xem một bộ phim trên Tivi, đây là thói quen sau khi về nhà của Dương An, dần ông dù bận rộn ‘công việc’ đến đâu cũng nên bớt chút thời gian dành cho gia đình. Sau khi tắm xong, Dương An lại gọi điện cho Mạnh Tử Lăng, trò chuyện một hồi lâu cũng hẹn mấy ngày nữa đến nhà Tử Lăng thăm hỏi cha mẹ nàng.

Đến đúng giờ, Dương An tiến vào trò chơi.

Trong trò chơi bây giờ cũng chỉ mới hừng đông, nhưng Bạch Vân thành đã tràn ngập người chơi, một ngày mới trong trò chơi lại bắt đầu.

Dương An đứng yên tại chỗ chờ đợi, đem sổ vàng hôm qua mới kiếm được bán lên chợ giao dịch. Hiện giờ giá cả giao dịch tiền vàng coi như cũng ổn định, nhưng cũng không biết nó ổn định trong bao lâu, bởi vậy Dương An mỗi ngày đều mang tiền vàng dư thừa ra bán.

Lúc sau, Dương An lại gửi cho Thiên Hành một tin nhắn báo hắn tối nay có việc, phải tối muộn mới cùng bọn họ tập hợp.

Xong xuôi mọi việc, Pháp Lỗ Dịch cũng online, một thân hắc bào xuất hiện bên Dương An.

- Đi!

Dương An nói ngắn gọn, sau đó đi vào truyền tống trận, Pháp Lỗ Dịch gật đầu, đem mũ trùm đầu, che hơn nửa khuôn mặt sau đó mới đi theo.

Trải qua hai lần ‘Chuyển xa’*, Dương An và Pháp Lỗ Dịch mới truyền tống đến Lạc Nguyệt trấn.

(* xa phụ 2 lần ý mà)

Mỗi lần nhận khảo nghiệm tấn giai, Dương An đều phải đến Lạc Nguyệt trấn một lần, cũng lộ mặt vài lần, nhưng sau khi hắn xóa acc luyện lại không có ai nhận ra hắn là băng khổng trước kia từng lẫn lộn ở đây, bắt qua hắn cũng cẩn thận cũng dùng mũ trùm che khuất gương mặt.

- Cậu điều tra một chút xem Long thiếu gia có online hay không, hắn là người đầu tiên chúng ta sẽ tính món nợ này.

Dương An nói với Pháp Lỗ Dịch trong kênh đội ngũ.

Trước khi Dương An bị đuổi giết cũng không có hoạt động nhiều ở Lạc Nguyệt trấn, bắt quá Pháp Lỗ Dịch thì khác. Dương An thường hay tự mình nghiên cứu nguyên tố ma pháp, còn hắn thì hay tổ đội cùng người chơi khác, bởi vậy ở Lạc Nguyệt trấn Pháp Lỗ Dịch có quan hệ cũng tương đối rộng.

- Không thành vấn đề, tớ cũng có quen biết mấy người bạn nắm khá rõ Thiếu Gia bang, để hỏi thăm bọn họ một chút là sẽ biết được.

Pháp Lỗ Định trả lời.

- Cẩn thận một chút, đừng để bại lộ bí mật!

Dương An nói.

- Oke, tớ sẽ nói đến đây làm nhiệm vụ, không muốn đụng tới Long thiếu gia là được.

Pháp Lỗ Định nói.

‘Thiếu Gia bang’, Long thiếu gia có ác danh nổi khắp Nguyệt Lạc trấn, ai ai cũng biết, rất nhiều người chơi thông thường ở vùng này đều sợ hãi mà tránh xa cho nên lý do của Pháp Lỗ Định cũng không khiến người khác hoài nghi.

Mấy phút đồng hồ sau, Pháp Lỗ Định ngẩng đầu lên nhìn Dương An cười nói:

- Có tin tức, Long thiếu gia đã online, hơn nữa đã ra khỏi thành, người bằng hữu kia nói Long thiếu gia cùng mấy Thiếu Gia bang phó tộc trưởng mấy ngày nay đều dẫn một lượng lớn người chơi bao hết Vãn Thạch hạp cốc phía tây Lạc Nguyệt trấn, bảo rằng muốn nhanh chóng tăng thực lực để chuẩn bị tiến vào Thần Chi Thí Luyện.

- Còn ở Lạc Nguyệt trấn là tốt rồi, đỡ phải hao tổn tâm tư đi tìm hãn.

Dương An trầm giọng nói, trong ánh mắt tràn đầy cừu hận.

- Loại tiểu gia tộc loại hai Thiếu Gia bang này cũng chỉ dám ở tiểu địa phương tác oai tác quái, nếu ở các đại thành cấp trung trở lên thì đã sớm bị tiêu diệt.

Pháp Lỗ Định khinh thường nói.

- Những ngày an nhàn của bọn hãn cũng chấm dứt rồi, hôm nay sẽ bắt đầu cơn ác mộng của bọn chúng.

Dương An hung hăng nói, chuỗi ngày bị đuổi giết kia thực đúng là khắc cốt ghi tâm, không thể nào quên, ngày hôm nay hãn muốn đem tất cả trả lại.

182. Chương 180: Lẻn Vào

oOo

Dương An và Pháp Lỗ Định đều từ Lạc Nguyệt trấn đi ra*, đối với hoàn cảnh vùng này thì rất quen thuộc, Vãn Thạch hạp cốc ở phía tây Lạc Nguyệt trấn cách chừng mười phút lộ trình.

(* Ý là khởi đầu trò chơi ở Lạc Nguyệt trấn, lv 0 ấy

)

Vì tránh cho người khác chú ý sinh nghi, Dương An ra khỏi Lạc Nguyệt trấn rồi lập tức tăng tốc hướng tới Vãn Thạch hạp cốc, còn Pháp Lỗ Định thì dạo quanh cửa hàng trong trấn, hơn hai mươi phút sau mới rời khỏi Lạc Nguyệt trấn, cũng hướng về phía tây.

- Tớ đã đến Vãn Thạch hạp cốc, nơi này bị bọn hãn bao hết, tất cả đều là thành viên gia tộc Thiếu Gia bang. Tớ có kỹ năng ẩn thân có thể lẻn vào, cậu ở bên ngoài tìm một chỗ kín đáo ẩn thân, tùy thời tiếp ứng nhé.

Dương An nói trong kênh tổ đội.

- Tốt, đến nơi tớ sẽ báo!

Pháp Lỗ Dịch vừa chạy đến hạp cốc vừa trả lời, tốc độ của một triệu hoán sư như hấn còn lâu mới theo kịp Nguyệt Ảnh xạ thủ như Dương An.

- Ok, cẩn thận, đừng để bị người theo dõi!

Dương An lại cẩn thận dặn dò, hấn không muốn cừu hận của mình khiến Pháp Lỗ Dịch bị liên lụy, Thiếu Gia bang tuy chỉ là một tiểu gia tộc hạng hai, nhưng với hạp tâm trong tộc là đám phú nhị đại (con nhà giàu) thì công bố một nhiệm vụ đuổi giết giá mười vạn đồng vàng là việc quá dễ dàng, mà nhiều người cũng sẽ hăng hái đi kiếm món tiền hời này, lúc trước Dương An cũng bị “Tiền đề chết người” một cách đau đớn như thế.

- Yên tâm đi!

Pháp Lỗ Dịch trả lời, sau đó đi vào một con đường nhỏ sâu trong rừng.

Vấn Thạch hạp cốc là một khe núi thật lớn nằm trên mặt đất, truyền thuyết là do một khối vấn thạch từ trên trời rơi xuống hình thành, trong hạp cốc phân bố các loại quái to nhỏ khác nhau, có rất ít thực vật sinh trưởng, mà nơi này lại sản sinh một loại khoáng thạch là Hắc Thiết Vấn Quảng. Hạp cốc có quái vật chủ yếu là quái 4x loại nham thạch, lực công kích không mạnh, tốc độ di chuyển chậm, trước kia người chơi trong Lạc Nguyệt trấn đều thích đến nơi này giết quái luyện cấp nhưng sau này bị Thiếu Gia bang bao hết, không cho người chơi thông thường tiến vào.

Ở tiểu địa phương như Lạc Nguyệt trấn này, Thiếu Gia bang chính là vua một cõi.

Dương An khá quen thuộc với Vấn Thạch hạp cốc, ở bên ngoài dạo một vòng, phát hiện các cửa vào hạp cốc đều có thành viên Thiếu Gia bang canh gác.

(Dịch: làm mình nhớ đến cảnh đi săn thù nhân ở các map train vào ban đêm

, cũng máu lửa và hồi hộp như vậy...)

- Tuy rằng từng cửa vào đều có hai thành viên Thiếu Gia bang canh gác, nhưng xem bộ dáng lưỡi nhác, cũng chỉ là ‘chó giữ nhà’, đe dọa ngăn cản người chơi khác tiến vào.

Dương An ẩn thân ở một tảng đá lớn cách một cửa vào hạp cốc hai trăm mét quan sát, vì phòng ngừa bị phát hiện, hấn đã mở ra kỹ năng Nguyệt Ảnh xạ thủ ẩn tàng toàn bộ thuộc tính.

- Hai tên lâu la, không khó ứng phó!

Dương An mỉm cười, sau đó cẩn thận đi đến lối vào hạp cốc.

- Con bà nó, giờ này còn bắt chúng ta trông cửa, ngày mai Thần Chi Thí Luyện mở rồi, ca còn muốn đi đánh quái nhặt thẻ thông hành đây.

- Mà không cần phải sốt sắng, lão đại nói mấy người trông cửa chúng ta, mỗi người đều được một tấm thẻ thông hành màu vàng. Mà nghe nói tỷ lệ rút thẻ thông hành cực kỳ thấp, mà đi giết quái chưa chắc đã rơi ra.

- Hừ, nếu không nhìn trúng túi tiền bọn hấn, tao đã sớm rũ áo ra đi, một cái tiểu gia tộc mà thôi, có nhiều tiền đến mấy cũng chỉ ra oai được ở nơi bé tí này.

- Ha ha, cẩn thận cái miệng đấy, tuy rằng Thiếu Gia bang chỉ là tiểu gia tộc của mấy tên ngu ngốc lắm tiền, nhưng mấy lời này đến tai mấy tên kia thì chúng ta cũng rắc rối đấy.

Hai thành viên Thiếu Gia bang kia còn đang nhàn rỗi chém gió hoàn toàn không phát giác ra có người đang đến gần.

Phía sau tảng đá lớn cách cửa vào năm mươi mét, Dương An giải trừ hiệu quả ẩn thân, tay trái vừa lật, Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung đã nhẹ nhàng xuất hiện.

“Sưu ~” một tiếng, một mũi ‘Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn’ được Dương An bắn ra nhanh như chớp, hướng về tảng đá phía đối diện hơn một trăm mét.

“Oanh ~” một tiếng tiếng nổ mạnh vang lên, âm thanh dội vào hạp cốc gây ra không ít động tĩnh.

- Có chuyện gì thế nhỉ, giống như có tiếng nổ mạnh?

- Ủ, tao cũng nghe thấy, không biết có chuyện gì xảy ra nữa?

Hai thành viên Thiệu Gia bang nghe thấy tiếng nổ liền nổi lên nghi ngờ.

- Mà qua đó xem sao, tao ở lại đây trông chừng!

Một gã nói.

Nghe vậy, sắc mặt tên kia trầm xuống:

- Sao mà không đi, tao ở lại trông giữ là được rồi.

Hai thành viên Thiệu Gia bang này kỳ thực cũng không có bao nhiêu thực lực, đối mặt với nguy hiểm bọn hắn bèn dùn đẩy cho nhau.

- Thôi được rồi, cùng đi nào, toàn bộ người chơi Lạc Nguyệt trấn đều biết chỗ này được Thiệu Gia bang bao trọn rồi, hẳn là không ai dám đi vào đâu.

Cuối cùng, sau một phen tranh cãi cũng có người thỏa hiệp.

- Cũng được, cùng đi xem, nói không chừng lại có thu hoạch ngoài ý muốn!

Nói xong hai người liền đi qua địa điểm phát sinh vụ nổ.

- Một đám ngu ngốc!

Dương An nhìn hai thành viên trông cửa dễ dàng bị lừa, lập tức thi triển ‘Tiềm Ảnh’ ẩn thân, lại mở ra Tật Phong Gia Tốc, nhanh chóng thông qua cửa tiến vào hạp cốc.

Vừa rồi hẳn đã thả Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn ra thăm dò bên trong, chỗ này cũng không có sắp xếp các trạm gác ngầm, bất quá Dương An vẫn cẩn thận, dù sao đây cũng là địa bàn Thiệu Gia bang, bên trong có bao nhiêu thành viên hẳn cũng không rõ ràng lắm, một khi bị phát hiện ngăn trở trong hạp cốc này mà Pháp Lỗ Định chưa tới nơi thì muốn thoát thân cũng không dễ dàng.

Mượn núi đá che dấu thân ảnh và có Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn phụ trợ, Dương An chậm rãi truy tung mục tiêu trong Vãn Thạch hạp cốc. Trên đường, Dương An cũng nhìn thấy mấy thân ảnh quen thuộc, bọn hắn là ‘cao tầng’ của Thiệu Gia bang, ngày đó hẳn bị những gã này đuổi giết.

Vãn Thạch hạp cốc tuy không lớn nhưng có vài địa điểm tốt để giết quái, cao tầng của Thiệu Gia bang, tức là những thành viên trung tâm có nhiều tiền nhất, rất thích mang số lượng lớn người chơi chiếm cứ mấy chỗ này để luyện cấp.

- Hừ, mục tiêu hôm nay không phải là các người, coi như các người gặp may đi!

Dương An oán hận nhìn mấy ‘người quen’ một lượt rồi quay đầu đi, tiếp tục tìm kiếm chỗ khác.

Cầm tặc tiên cầm vương, hôm nay Dương An muốn đem cừu nhân lớn nhất khai đao đầu tiên, giải tỏa mối hận trong lòng.

Tiếp tục tìm kiếm, kỹ năng ‘Tiềm Ảnh’ của Dương An đã hết thời gian, chỉ có thể đi từ từ. Ước chừng hơn mười phút sau, một thân ảnh quen thuộc rơi vào tầm mắt.

- Long thiếu gia!

Dương An cắn răng thật chặt, thân ảnh kia có hóa thành tro bụi hẳn cũng nhận ra được, một cừu hận từ sâu trong nội tâm đột nhiên dâng lên, bao nhiêu khuất nhục khi bị đuổi giết hiện trước mắt.

183. Chương 181: Gặp Là Giết

Cáo lỗi cùng mọi người, ngay từ những chương đầu do lỗi text nên có sai lầm lớn ở lượng người chơi, điển hình như chương 92:

Một trăm năm mươi vạn, đối với bốn triệu người liên minh Quang Minh mà nói là không thể so sánh, bé nhỏ không đáng kể

>> Ở đây phải là bốn ức người, tức là 400 triệu người chơi.

<>

Đã sửa lại, cáo lỗi cùng mọi người lần nữa

<>

(101).gif

<>

184. Chương 182: Mục Tiêu Lớn Hơn

oOo

“Sưu ~” một tiếng, một khắc sau khi đầu Long thiếu gia nổ tung, lại một mũi tên từ trên trời rơi xuống cạnh thi thể Long thiếu gia, một trận pháp màu đen chợt lóe lên, món trang bị Long thiếu gia làm rớt khi hắn tử nạn cũng biến mất theo.

Sau khi hoàn thành khảo nghiệm tấn giai 4x, phần thưởng cuối cùng được cộng thêm 10 điểm trị số vinh dự, Dương An có tổng cộng 20 điểm trị số vinh dự. Giết người ác ý, Dương An lập tức tiêu hao một điểm trị số vinh dự để triệt tiêu điểm PK.

Nhìn thấy thành viên Thiếu Gia bang phía dưới lúc này mới kịp phản ứng, tràng diện bối rối, Dương An mỉm cười, không hề ngừng lại, lập tức hướng về Pháp Lỗ Dịch phát ra mệnh lệnh rút lui.

Một pháp trận hình tròn màu đen xuất hiện dưới chân Dương An, ngay sau đó thân ảnh của hắn bị trận pháp hút vào trong, biến mất không thấy gì nữa.

Long thiếu gia mặc vô thanh vô sắc bị người đánh lén xử lý, toàn bộ Văn Thạch hạp cốc loạn thành một đống, đặc biệt vài vị “Thiếu gia” cao tăng, lập tức hạ lệnh phong tỏa toàn bộ Văn Thạch hạp cốc, nhất định phải tìm ra hung thủ. Đương nhiên, buồn bực nhất là Long thiếu gia đang ở trong Luân Hồi Chi Đạo chờ hồi sinh, bởi vì vừa rồi một Mục sư cho biết, vô luận thể nào cũng không thể hồi sinh hắn tại đây. Tin tức này khiến Long thiếu gia nổi giận lôi đình, hắn đã gần lên cấp 49, bây giờ bị rớt xuống cấp 47, còn có kiện trang bị tốt nhất trên người cũng bị rơi ra, như thế nào lại không tức nổ phổi. Bất quá khiến hắn phiền muộn nhất chính là, rõ ràng bị người khác ác ý giết chết, vậy mà hệ thống không phản hồi lại bất cứ tư liệu nào của hung thủ, cứ như vậy chết không minh bạch, ngay cả cơ hội báo thù cũng không có.

Dương An tự nhiên có thể tưởng tượng được sự buồn bực của Long thiếu gia, bất quá hắn cũng không nghĩ nhiều, giờ phút này hắn đã sớm rời khỏi Văn Thạch hạp cốc, xuất hiện ở một nơi ngoài sáu trăm mét trong rừng rậm.

- Sao rồi, thuận lợi chứ?

Pháp Lỗ Dịch vừa thấy thân ảnh Dương An xuất hiện bên cạnh, lập tức hỏi.

- Tự cậu xem đi!

Dương An cười nói, sau đó thuận tay đưa video cho hắn xem.

Video ghi lại dưới góc nhìn thứ nhất, nên toàn bộ quá trình đều vô cùng chân thực, giống như tự mình nhìn thấy. Chứng kiến một mũi tên màu đỏ bắn ra, sau đó đầu Long thiếu gia giống như trái dưa hấu nổ tung, Pháp Lỗ Dịch cảm thấy buồn nôn.

- Não tương đều vắng hết ra, thực ghê quá, bắt quá sung sướng thật, loại ác nhân thế này nên bị chết thống khổ.

Pháp Lỗ Định cười nói.

Dương An cũng cười, lắc lắc đầu, sau đó lấy ra một kiện pháp bào màu ám kim, nói:

- Hắn chết như vậy có thống khổ hay không tớ không biết, bắt quá tớ biết hiện tại hắn nhất định rất “Đau lòng”.

- OMG, ám kim pháp bào.

Pháp Lỗ Định giật lấy pháp bào trong tay Dương An:

- Thuộc tính như vậy tuyệt đối là cực phẩm pháp bào cho bằng không. Đây nhất định là Long thiếu gia mua được, lần này hắn chắc phải xuất huyết nhiều rồi.

- Món tiền nhỏ này đối với mấy đại gia như bọn chúng thì cũng không là gì, bắt quá đây là món trang bị tốt nhất trên người Long thiếu gia!

Dương An thần nhiên cười nói, trên mặt lộ vẻ tươi cười như cũ.

- Uh, cậu nói đúng, không bằng chúng ta tiếp tục giết hắn vài lần, đem hắn lột sạch!

Pháp Lỗ Định âm hiểm cười nói.

Dương An lắc đầu nói:

- Không được, chúng ta đi thôi! Quay lại Bạch Vân thành.

- Sao thế, cứ như vậy bỏ qua cho bọn hắn, cậu không phải bảo muốn bọn hắn ném thử mùi vị bị giết đến xóa acc sao?

Pháp Lỗ Định nghi ngờ hỏi.

- Không được, chúng ta còn có mục tiêu lớn hơn, không cần phải lãng phí thời gian trên lũ tiểu nhân vật này, chẳng qua về sau thấy bọn hắn liền thuận tiện giết đi!

Dương An vỗ vai Pháp Lỗ Định, thần nhiên nói:

- Đi thôi, quay về Bạch Vân thành, tớ còn có mấy bằng hữu vẫn đang chờ, đi với tớ luôn thôi.

Pháp Lỗ Định nhớ tới kế hoạch điên cuồng tối hôm qua theo lời Dương An, cũng hiểu được quả thật không nên lãng phí thời gian trên lũ tiểu nhân này, sau đó cũng Dương An xuất ra Hồi Thành Quyển Trục phản hồi Nguyệt Lạc trấn, sau đó lại ‘chuyển xa’ đến Bạch Vân thành.

Dương An vốn định đem kiện ám kim pháp bào bán ra, sau đó chia với Pháp Lỗ Định, nhưng mà hắn thế nào cũng không nhận, nói rằng hắn cũng không xuất lực. Không có biện pháp khác, Dương An chỉ có thể thu hồi ám kim pháp bào, tính giao cho Thiên Hành, cùng hai món trang bị trước đó, đổi lấy những trang bị mình có thể dùng.

- Thiên Hành đại ca, mọi người online cả rồi sao, em đang quay về Bạch Vân thành!

Dương An vừa về đến Bạch Vân thành liền PM Thiên Hành, bọn họ hẹn ngày hôm nay đi giết quái kiếm thẻ thông hành Thân Chi Thí Luyện Tràng.

Chỉ chốc lát, Thiên Hành hồi âm lại:

- Bọn họ đều ở đây, bọn anh nhận được tin phía nam Bạch Vân thành, Y Lạp Tư hoang địa, quái A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ có tỷ lệ rơi ra thẻ thông hành tương đối cao, bọn anh liền qua xem, em chạy lại đây liền đi.

- Tốt, em lập tức tới ngay.

Dương An trả lời:

- Đúng rồi, em có thể mang theo một bằng hữu lại được không, là một triệu hoán sư, hẳn có kỹ thuật không tồi.

Trải qua một đêm hợp tác sẵn sẵn, Dương An có chút hiểu biết đối với thực lực Pháp Lỗ Dịch, thực lực cá nhân hẳn hơi kém một chút, nhưng ý thức tổ đội, phương diện phối hợp lại không tồi, bằng không Dương An cũng sẽ không tùy tiện dẫn một người gia nhập một đội ngũ cường đại.

- Không thành vấn đề, bọn em đều tới đây đi!

Thiên Hành sáng khoái đáp ứng, từ lúc bắt đầu, hẳn đối với thái độ làm người của Dương An rất thưởng thức, phỏng chừng bằng hữu của hắn cũng sẽ không kém.

Vừa thu được tọa độ Thiên Hành phát đến, Dương An lập tức mang theo Pháp Lỗ Dịch chạy tới phía nam Bạch Vân thành, Y Tập Tư hoang địa.

Dương An chạy ở phía trước với tốc độ cao nhất, Pháp Lỗ Dịch thì ở phía sau, thỉnh thoảng thì triển Chỉ Xích Thiên Nhai, kỹ năng này dùng để chạy đi cũng không tồi, ít nhất không vì thuộc tính nhanh nhẹn của chức nghiệp pháp hệ không đủ mà bị tụt lại phía sau.

Dương An toàn lực đuổi tới, ra khỏi thành chừng hơn bốn mươi phút, cuối cùng đã tới tọa độ Thiên Hành cung cấp, hơi tìm quanh một chút, rất nhanh liền thấy thân ảnh vài người.

Ngày hôm nay, nhóm Thiên Hành đều có mặt, chỉ thấy bọn họ đang không ngừng oanh tạc hai con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ, có một con đã nằm trên mặt đất.

A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ là một loại quái cao ba mét, nửa người dạng cái liềm khổng lồ, nửa người dưới là nhện, thuộc quái tinh anh cấp 48, tốc độ di chuyển nhanh, công kích mạnh mẽ, bình thường rất ít người chơi trêu chọc chúng.

Bất quá nhóm Thiên Hành một đám thực lực cường đại, chậm rãi đánh, cũng áp chế sát sao hai con quái tinh anh A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ.

185. Chương 183: Cường Kiếm Chiến Lang Của Pháp Lỗ Dịch

oOo

Đám người Thiên Hành, Lam Nhị, Diêm Diện Bao đã sớm nhìn thấy Dương An đến, nhưng do còn chưa giải quyết xong đám quái, chỉ quay đầu lại gật đầu, xem như chào hỏi, sau đó lại tiếp tục chiến đấu.

Nhìn sáu người nhóm Thiên Hành ung dung đối phó với hai con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ còn lại, Dương An cũng không nhúng tay vào, cùng Pháp Lỗ Dịch đứng đợi cách đó không xa.

- Tổ nói này lão Dương, cậu thật là diễm phúc nha, tổ đội với cậu sao toàn đại mỹ nữ thế, buổi tối có kiếm sĩ mỹ nữ tỷ tỷ, ban ngày lại có ba pháp hệ mỹ nữ, oh, còn có một Tinh Linh tiểu mỹ nữ nữa, huynh đệ tổ đây hâm mộ chết mất!

Nhìn thấy bốn vị đại mỹ nữ trong tiểu đội Thiên Hành, Pháp Lỗ Dịch lại lộ ra bộ dáng “Trư ca”.

Dương An khinh bỉ liếc Pháp Lỗ Dịch một cái, bắt đầu dĩ lắc đầu, bất quá hẳn biết thành bạn này của mình là cái loại có tặc tâm mà không có tặc胆, tuyệt đối sẽ không làm việc gì vượt quá giới hạn:

- Cậu tốt nhất thu hồi cái bộ dạng hèn mọn đáng khinh đó đi, đừng làm mất mặt tổ, bọn họ phần lớn là hoa có chủ, cậu đừng có hoang tưởng. (cuồng dâm sinh hoang tưởng -_-)

Quan hệ giữa Vũ Hàn và Vũ Dương đã công khai rồi, mà Thiên Hành cùng Lam Nhị còn đang mập mờ, Dương An cũng thấy rõ, còn Diêm Diện Bao (bánh mì ngọt =))) lại trầm mặc, lãnh khốc, về phần Tinh Linh cung tiền thủ Tiền Vô Song giống như một tiểu loli chưa trưởng thành.

- Không sao, tổ chỉ là thuần túy đứng ở góc độ thưởng thức cái đẹp, tuyệt không có ý khinh nhờn.

Pháp Lỗ Dịch vẫn giữ nguyên bộ dáng đáng khinh như cũ, ánh mắt lưu chuyển trên bốn vị mỹ nữ Lam Nhị, Vũ Dương.

Chỉ chốc lát, hai con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ đã bị bọn họ xử lý xong, ầm ầm ngã trên mặt đất. Vũ Hàn như cũ phụ trách thu thập chiến lợi phẩm, những người khác đi về phía Dương An, mà Dương An cũng mang theo Pháp Lỗ Dịch nghênh đón.

- Tiểu Ngã, chuyển chức 4x thuận lợi chứ?

Thiên Hành vừa đến liền hỏi.

- Vâng, cũng tạm, sau đó nuốt hai quyển trực kinh nghiệm, hiện tại đã cấp 45.

Dương An gật đầu cười, sau đó kéo Pháp Lỗ Dịch qua giới thiệu với mọi người:

- Đây là bằng hữu của em, Pháp Lỗ Dịch, triệu hoán sư cấp 46.

- Hoan nghênh, hoan nghênh!

Thiên Hành sang sảng cười, bắt tay cùng Pháp Lỗ Dịch, sau đó lại giới thiệu hần với từng thành viên. Mới hơn một ngày không gặp, cấp bậc của nhóm Thiên Hành đã tăng lên không ít, Thiên Hành đã cấp 47, Lam Nhị cấp 47, Diêm Diện Bao cùng Vũ Dương cấp 46, mà Vũ Hàn và Tiễn Vô Song cũng sắp lên 46.

Đương nhiên, cấp bậc cao thấp không hoàn toàn đại biểu cho thực lực mạnh yếu, như sáu người bọn họ, tùy tiện một người cũng có thể đánh bại loại người chơi sắp lên 49 như Long Thiếu gia.

Hai bên giới thiệu sơ lược về nhau, đám Thiên Hành cũng đã khôi phục lại tiêu hao trong trận chiến lúc trước, việc không nên chậm trễ, lập tức bắt đầu lượt săn quái tiếp theo.

Công việc dụ quái tự nhiên giao cho hai cung tiền thủ tốc độ nhanh nhất, Dương An và Tiễn Vô Song chia làm hai hướng tiến vào trong khu loạn thạch. Hơn một phút sau, Dương An dẫn theo ba con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ to lớn trở về. Dẫn ba con quái chân dài, tốc độ chạy cực nhanh này, Dương An phải mở ra Tật Phong Gia Tốc tăng tốc độ lên cao nhất mới có thể đảm bảo chắc an toàn.

Vài giây sau, Tiễn Vô Song cũng kéo hai con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ tới tụ hội.

Trước khi Dương An và Pháp Lỗ Dịch tới, Thiên Hành sáu người bọn họ một lần cũng chỉ giết ba con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ, hiện tại tăng thêm hai con, áp lực nhất thời tăng thêm nhiều. Bất quá đây cũng là quyết định cuối cùng sau khi thương lượng, trên lý luận thì không có vấn đề gì.

-Yaaa!

Thiên Hành hét lớn một tiếng, vung Huyền Huy Chi Chùy cấp ám kim, một cái Trùng Phong lao ra, sau đó nhảy lên cao, Huyền Huy Chi Chùy từ trên trời giáng xuống mặt đất, một đòn “Đại Địa Nộ Chấn” làm năm con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ choáng váng. (stun đó --)

Cùng lúc, Vũ Hàn cũng một cái Bôn Tập xông ra, một chiêu Băng Phong Trảm làm ba con quái bên cạnh đóng băng.

Hai người cận chiến ngăn cản A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ truy kích, Dương An và Tiễn Vô Song nhanh chóng lên về phía sau, sau đó lại quay người, cùng thổ khổng Diêm Diện Bao phụ trợ khổng chế. Lam Nhị thỉnh thoảng ném ra trị liệu và gia tăng trạng thái cho hai người cận chiến phía trước, Vũ Dương không có động tĩnh gì, đứng bên cạnh Lam Nhị tùy thời oanh tạc.

Triệu hoán sư Pháp Lỗ Dịch vừa mới gia nhập cũng không nhàn hạ, chỉ thấy hần lấy ra một khối tinh hạch màu xám, sau một đoạn thần chú huyền ảo khó hiểu, trước người hần xuất hiện một lục giác pháp trận màu xám. Lục giác pháp trận khởi động, mở ra một cái giống như lỗ hổng không gian, một đầu lang hình triệu hoán thú nhảy ra.

Lang hình triệu hoán thú có bộ lông màu huyền thiết, làm cho người ta có cảm giác đao thương bất nhập, bất quá đặc biệt nhất, đây chính là bán cơ giới sinh vật đã trải qua cải tạo cơ giới, tứ chi, đốt ngón tay, lợi trảo đều trải qua cải tạo, sau bả vai có trang bị một cái vòng tròn, nối với một thanh kim sắc kim chích đại kiếm, có thể tùy ý chuyển động chung quanh.

- Lão Dịch, đây là triệu hoán thú gì thế, sao lại không phải là Đại Địa Bạo Hùng?

Thấy Pháp Lỗ Định triệu hồi ra bán cơ giới lang hình triệu hoán thú, tất cả mọi người đều kinh ngạc, Dương An lập tức hỏi han, hẳn còn tưởng Pháp Lỗ Định sẽ triệu hồi ra Đại Địa Bạo Hùng, quái vật loại hình phòng ngự, bất quá nghĩ lại liền minh bạch ý tưởng của Pháp Lỗ Định.

Pháp Lỗ Định cười đắc ý nói:

- Con Cương Kiếm Chiến Lang này có sức chiến đấu của Boss cấp 40, là bảo bối tởn táy gia bại sản mới có được, lực công kích và năng lực di động đều siêu cường, cậu cứ đợi xem biểu hiện dung mãnh của tổ đi.

Dương An vốn tưởng rằng bạn này chấp nhất với chức nghiệp triệu hoán sư mà ở trong game nghèo rớt mồng tơi, có điều hiện tại xem ra cũng không phải kém như vậy, chỉ riêng con Boss cấp 4x triệu hoán thú này tuyệt đối không ít.

Pháp Lỗ Định lập tức chỉ huy Cương Kiếm Chiến Lang xông lên trước, tứ chi đã qua cải tạo bán cơ giới cực kỳ mạnh mẽ, lực bạo kích rất mạnh, toàn lực lao ra tốc độ không kém so với kỹ năng Bôn tập của Vũ Hàn.

Thời điểm Cương Kiếm Chiến Lang lao ra, kim sắc đại kiếm trên lưng tức thì triển khai. Thân ảnh Cương Kiếm Chiến Lang chợt lóe, “Bành ~” một tiếng, kim sắc đại kiếm sắc bén đã chém trúng cái chân của một con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ, tốc độ cao vọt tới trước sinh ra lực lượng cực mạnh, bốn cái chân một bên bị chém đứt ba cái, ngay lập tức mất cân bằng, ngã về một bên, mất năng lực di động.

Một lần công kích thắng lợi, Cương Kiếm Chiến Lang phanh lại một chút, sau đó lập tức chuyển hướng, quần lấy năm cái chân của A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ không ngừng chém xuống, tuy rằng không thể giống lần đầu tiên chém đứt ba cái chân cùng lúc, nhưng công kích của kim sắc đại kiếm không yếu chút nào.

Pháp Lỗ Định chỉ huy Cương Kiếm Chiến Lang ở ngoài không ngừng công kích áp bức, phối hợp cùng Thiên Hành và Vũ Hàn thu hẹp dần vòng chiến, gom năm con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ vào một chỗ, ở phía sau hỏa khổng Vũ Dương và thổ khổng Điem Diện Bao, còn có hai cung tiễn thủ có thể buông tay tiến hành oang tạc.

Nhìn thấy biểu hiện của Cương Kiếm Chiến Lang, những đội viên khác nhìn về phía Pháp Lỗ Định ánh mắt cũng có chút thay đổi. Mà vui mừng nhất dĩ nhiên là Dương An, người bạn hẳn mang đến cũng không có mất mặt trước mọi người.

186. Chương 184: Vị Cường Giả Truyền Thuyết Thứ 39

oOo

Mỗi nghề có một nhiệm vụ riêng, có người chơi thực lực cá nhân rất mạnh nhưng lại không biết phối hợp tổ đội, mà cũng có người chơi lại ngược lại, thực lực cá nhân chỉ tầm tầm nhưng khi cùng người khác phối hợp lại thể hiện ra thực lực vượt xa người tưởng tượng.

Mà Pháp Lỗ Định chính là loại người thứ hai. Hẳn có thể trong tình huống đội ngũ bất động mà lựa chọn triệu hoán, như hiện tại trong đội đã có hai cận chiến làm khiên chắn, bên ngoài có mấy đội viên phụ trợ khổng chế thì hẳn liền quyết đoán làm một chủ công.

Lực công kích của Cương Kiếm Chiến Lang quả thật rất mạnh, thanh đại kiếm trên lưng kia mỗi một lần công kích đều tạo sát thương cực khủng, nhưng lại hại nhất phải kể đến tốc độ của nó, nếu phát hiện có A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ thoát ly khổng chế, Pháp Lỗ Định liền lập tức chỉ huy Cương Kiếm Chiến Lang xông lên trước bức quái trở lại.

Cương Kiếm Chiến Lang mạnh mẽ phát huy, khiến cho chiến đấu dễ thở hơn không ít, đương nhiên đây chỉ là tương đối, A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ cường hóa cấp 48 cũng không phải mặc người xoa nắn, hai cận chiến Thiên Hành cùng Vũ Hàn không ít pha ăn đòn đau, may mà có Quang Minh mục sư Lam Nhị thực lực cao cường ở phía sau trị liệu.

Cương Kiếm Chiến Lang biểu hiện xuất sắc khiến mọi người đều kinh ngạc, không nghĩ tới gã có biểu hiện đáng khinh như Pháp Lỗ Định lần đầu tiên tổ đội lại tốt như vậy, nhưng khi bọn họ chứng kiến Mãn Nguyệt Tiễn của Dương An thì kinh ngạc lập tức biến thành vô cùng chấn kinh rồi.

Chúng kiến Dương An trôi nổi ở giữa không trung, sau đó dùng tốc độ bắn cung vượt qua cực hạn khí thế cuồng phong bạo vũ như phá núi tát biển khiến nhóm Thiên Hành khiếp sợ vô cùng. Uy thế của Mãn Nguyệt Tiễn so ra càng cường đại hơn cả Vũ Dương cùng Diêm Diện Bao liên hợp thi triển kỹ năng quần công.

Qua vài lần sử dụng kỹ năng Mãn Nguyệt Tiễn, Dương An cũng đã nắm được một ít kỹ xảo, khi tận lực bắn tên ra còn có thể gây nhẹ trên phần đuôi tên để thay đổi đường bay, khiến kỹ năng công kích đơn thể siêu tuyệt này biến thành kỹ năng quần công, mà phạm vi cũng tùy ý Dương An khống chế. Kỹ xảo này khiến Mãn Nguyệt Tiễn càng thêm thực dụng, phát huy hiệu quả sát thương lớn nhất.

Trải qua chiến đấu, cuối cùng dưới Mãn Nguyệt Tiễn kinh thế hãi tục của Dương An, năm con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ cũng chịu đựng không được, HP thấy đáy, đồng loạt ngã xuống đất tử nạn.

May mắn xung quanh không có người chơi khác, bằng không Dương An rất có thể lập tức trở thành điểm chú ý của thế lực khắp nơi. Có điều cái này cũng không thiếu được dò hỏi của nhóm Thiên hành, đặc biệt là Tiễn Vô Song cứ quán chặt lấy hắc hủi han. Cũng may Dương An đã có kinh nghiệm, hắc chỉ giải thích đơn giản đây là phần thưởng khi hoàn thành khảo nghiệm tấn giai, cũng không có lộ ra bí mật Nguyệt Ảnh xạ thủ. Nghe được Dương An giải thích, những người khác cũng không còn thắc mắc, chỉ có Tiễn Vô Song bản thân cũng là cung tiễn thủ biểu hiện vạn phần hâm mộ mà thôi. Còn Pháp Lỗ Định biết rõ mọi chuyện thì tất nhiên sẽ không có tiết lộ gì.

Một lát sau, Vũ Hàn sửa sang thu hoạch lần này. Chỉ có một kiện tử trang 4x và một thẻ thông hành màu bạc, bất quá nơi này không phải bản đồ phó bản, kiếm được như thế đã là khá rồi.

Nghỉ ngơi khôi phục tốt trạng thái, Dương An cùng Tiễn Vô Song lại nhảy vào loạn thạch, lần này bọn hắc lớn mật hơn, tổng cộng dẫn trở về sáu con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ.

Cộng thêm Pháp Lỗ Định mới gia nhập, đội ngũ gia tăng thành 8 người, trải qua vài lần giết quái phối hợp càng ngày càng ăn ý, mà mỗi một vòng A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ cũng gia tăng một con. Sau hơn năm giờ giết đến mỏi tay, thu hoạch đạt được tương ứng phong phú, mấy chục kiện trang bị 4x, thẻ thông hành bạc ghép thành màu vàng hơn 20 tấm, cao hơn nhiều so với những địa phương khác.

Lại một vòng xử lý quái vật, tất cả mọi người ngồi quanh một chỗ nghỉ ngơi khôi phục trạng thái, lần này Dương An cùng Tiễn Vô Song không có vội đi ra ngoài dẫn quái, liên tục chiến đấu cường độ cao khiến tinh thần cùng thể lực mọi người đều tiêu hao nghiêm trọng, cần nghỉ ngơi cho thật khỏe. Hơn nữa “3 giờ cuối cùng” cũng sắp đến rồi, theo tin tức rò rỉ, trong 3 giờ cuối này máy chủ sẽ tăng mạnh tỷ lệ rơi rớt thẻ thông hành, bởi vậy bọn hắc càng cần nghỉ ngơi thật tốt, sau đó tận lực trong 3 giờ kia đánh ra nhiều hết mức có thể thẻ thông hành.

- Sao thế, có chuyện gì à?

Nhìn thấy Lam Nhị đột nhiên cúi đầu nhú nhú mày, Thiên Hành có chút khẩn trương hỏi.

Lam Nhị không trả lời ngay, mà là tiếp tục hơi hơi cúi đầu, tựa hồ là đang trao đổi thông tin cùng người khác, một lát sau mới nói:

- Chiến minh vừa truyền tin, liên minh Quang Minh vừa mới tăng thêm một cường giả truyền thuyết 5x.

- Cường giả truyền thuyết thứ 39 sao!

Nghe tin tức Lam Nhị nói ra, mấy người ở đây cùng lộ vẻ khiếp sợ cùng hâm mộ, cường giả 5x truyền thuyết chính là mục tiêu của mọi người chơi.

Cường giả 5x có thực lực cực kỳ cường đại, mỗi một người xuất hiện đều khiến toàn bộ liên minh Quang Minh lâm vào chấn động. Trước đây liên minh Quang Minh chỉ có 38 cường giả truyền thuyết, trò chơi open beta hơn hai tháng, số lượng người chơi lên đến hàng trăm triệu mà chỉ có 38 người 5x, có thể thấy thăng chức 5x gian nan như thế nào.

(Dịch: cáo lỗi cùng mọi người, ngay từ những chương đầu do lỗi text nên có sai lầm lớn ở lượng người chơi, cụ thể chương 92: Một trăm năm mươi vạn, đối với bốn triệu người liên minh Quang Minh mà nói là không

thể so sánh, bé nhỏ không đáng kể >> ở đây phải là bốn ức người, tức là 400 triệu người chơi. Đã sửa lại, cáo lỗi cùng mọi người lần nữa >_<>

<>

Cường giả truyền thuyết thứ 39 xuất sinh tự nhiên khiến khắp nơi chú ý, đặc biệt là cao tăng chiến minh gia tộc, bởi vì mỗi một cường giả 5x xuất hiện cũng có thể đánh vỡ cân bằng thế lực.

<>

- Biết là ai không, sẽ không là người hai chiến minh kia chứ?

<>

Thiên Hành hỏi, xem bộ dạng Lam Nhị hắc phỏng chừng 5x mới sinh kia sẽ không phải là người Lam Sắc Quân Dao chiến minh.

<>

Những người khác đều nghiêng tai lắng nghe, tựa hồ đối với cường giả truyền thuyết tân sinh này rất có hứng thú.

<>

Lam Nhị lắc lắc đầu, thản nhiên nói:

<>

- Lam Sắc Quân Dao còn chưa có điều tra được tư liệu người kia, nhưng khẳng định là người của Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc, hơn nữa còn là một người có chức nghiệp ẩn tàng.

<>

- Kiếm Vũ Phong Vân!

<>

Dương An trong lòng hơi hơi thất kinh, hắc không phải là lần đầu tiên nghe được gia tộc này, cái “tin tức độc nhất vô nhị” kia cũng là từ Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc truyền tới.

<>

- Kiếm Vũ Phong Vân có phải là gia tộc lấy người chơi nữ cầm quyền không?

<>

Pháp Lỗ Dịch chen ngang hỏi, hắc ở Bạch Vân thành lẫn lộn không ít, có tìm hiểu với một ít thế lực.

<>

Thiên Hành gật gật đầu, chậm rãi nói:

<>

- Đúng vậy, bất quá cũng đừng ai coi thường cái gia tộc nữ nắm quyền này, Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc tuy rằng không trực thuộc bất kỳ cái nào trong tam đại chiến minh, nhưng đại vị cùng thực lực còn cao hơn những gia tộc hạng nhất nữa. Gia tộc này vốn có hai cường giả truyền thuyết, theo thứ tự là tộc tướng Sắc Vi Chi Kiếm cùng với một trong hai đại cung tiễn thủ cấp truyền thuyết của liên minh Quang Minh - ‘Trọng pháo thủ’ Nhất Tiễn Tuyệt Sinh, bây giờ lại thêm một gã cường giả truyền thuyết chức nghiệp ẩn tàng, Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc này sẽ trở nên càng cường đại hơn.

<>

Toàn bộ liên minh Quang Minh hiện tại mới có 39 người đạt 5x, mà Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc này chiếm tới 3 người, hơn nữa còn là gia tộc không thuộc tam đại chiến minh, có thể thấy được thực lực gia tộc này cường đại thế nào.

<>

Mấy người nghe Thiên Hành nói xong, cũng há hốc miệng vì kinh ngạc.

<>

<>

187. Chương 185: Bạch Vân Tửu Lâu

oOo

5x! Truyền thuyết!

Người chơi sau khi thắng cấp từ 4x lên 5x đều được gọi là cường giả cấp truyền thuyết, có được thực lực cường đại mà người khác khó có thể tưởng tượng, mỗi một cường giả truyền thuyết đó đều là giết trăm người địch vạn người, hoàn toàn vượt xa cái gọi là 4x.

Ngay cả Dương An hiện giờ thuộc tính tự thân cường đại, nhiều kỹ năng cao cấp, cùng với 2 kiện trang bị cấp truyền thuyết trong người cũng không có tư cách thách mặt đối kháng với người nào trong 39 cường giả kia. Dương nhiên, nếu buộc phải đánh bại thì có những phương pháp ngoài đối mặt trực diện.

Cường giả 5x được gọi là ‘Truyền thuyết’ kỳ thật còn có một nguyên nhân, chính là việc gian nan trong khảo nghiệm tấn giai. Cái này có thể hình dung bằng bốn chữ dùng ‘khó như lên trời’, rất nhiều cao thủ cấp 49 đỉnh phong đều bị chặn mãi không qua được một bước nhỏ thành tiên ấy.

Nhưng mà ‘khó như lên trời’ thì cũng đã có 39 39 vị siêu cấp cường giả thành công, điều này cũng trở thành một hy vọng cho người chơi khác, cũng có nghĩa thắng chức 5x không phải là không có khả năng.

Từ đó 5x dĩ nhiên ở thành mục tiêu theo đuổi ngày đêm của vô số người chơi.

Nghe Lam Nhị nói về cường giả truyền thuyết thứ 39 của liên minh Quang Minh, chợt Dương An lại nhớ tới Tế Vũ, thầm nghĩ:

- Tối qua tỷ tỷ đã lên tới cấp 49 đỉnh phong, không biết đã đi khiêu chiến khảo nghiệm 5x chưa nữa!

Nhưng mà, Dương An như thế nào cũng không nghĩ ra, Tế Vũ lại là...

Bao gồm của Pháp Lỗ Dịch mới gia nhập, tiểu đội Thiên Hành nghỉ ngơi chỉnh đốn một phen, đợi đến “3 giờ cuối cùng” để ra sức kiểm thẻ thông hành.

Mỗi một người chơi đều muốn tới ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’, nơi tràn ngập kỳ ngộ cùng nguy cơ, mà một khi tử nạn lần nữa cần thẻ thông hành màu vàng mới có thể tiến nhập, cho nên tầm quan trọng của thẻ thông hành không cần nghĩ.

Dương An cùng Tiễn Vô Song như cũ mỗi lần dẫn về tám con A Khắc Lạp Tri Chu Thủ Vệ, bắt quá công kích bắn ra so với phía trước nhanh hơn rất nhiều, cái này cũng khiến cho tốc độ giết quái tăng lên trên diện rộng.

Cái “tín tức độc nhất vô nhị kia” quả không giả, tỷ lệ rút thẻ thông hành tăng lên cực nhiều, mỗi lần xử lý một vòng quái vật, bọn Dương An đều có thể kiếm tới bốn năm tấm thẻ màu bạc. Dương nhiên quái cấp càng cao thì tỷ lệ rơi rớt cũng cao hơn.

Trải qua hơn hai giờ chiến đấu hăng hái, mặt trời đã bắt đầu chậm chậm về Tây, chỉ hơn mười phút nữa là sẽ tối, đám Dương An cũng dừng việc giết quái.

- Tối đến nơi rồi, nghỉ thôi mọi người!

Thiên Hành xoa nhẹ bả vai sắp mỏi đến ê ẩm nói:

- Hôm nay thu hoạch không tồi, Vũ Hàn báo một chút đi!

- Thiên Hành đại ca nói đúng, ngày hôm nay thu hoạch quả thật không tệ, được hơn mấy chục kiện trang bị 4x, phần lớn là tử trang, trang bị hoàng kim cũng có vài món, nếu ai thấy món nào thích hợp thì lấy, không thì sẽ bán rồi chia theo cách cũ.

Vũ Hàn cười nói, mặc dù liên tiếp chiến đấu cường độ cao khiến cho hắn mệt mỏi không chịu nổi, nhưng vẫn không nén được hưng phấn khi nhắc tới thu hoạch.

- Ngoài ra thì thẻ thông hành cũng đại phát rồi!

- Tính cả hơn 20 tấm thẻ vàng lần trước, hôm nay chúng ta tổng cộng đạt được thêm 108 tấm thẻ thông hành màu vàng, tức là mỗi người chúng ta có thể được chia ít nhất 13 tấm.

Vũ Hàn chậm rãi báo cáo, trong đội ngũ này hắn gần như là ‘trưởng ban hậu cần’, đối với thu hoạch tự nhiên là rõ ràng nhất.

Vũ Hàn báo cáo xong, chia thẻ vàng cho mọi người, sau đó còn 4 tấm ưu tiên cho tổ dẫn quái và Dương An cùng Tiên Vô Song, và tổ cảnh đôn là Thiên Hành cùng Vũ Hàn mỗi người thêm một tấm. Đối với quyết định này, tất cả mọi người đều không có bất kỳ dị nghị gì.

Cuối cùng mọi người bắt đầu phân chia ổn thỏa tới trang bị.

Tới khi mặt trời chỉ còn lại chút ánh tàn cuối ngày, nhóm Dương An cùng xuất Hối Thành Quyển Trục quay lại Bạch Vân thành.

Bạch Vân thành lúc này đã đèn đuốc rực rỡ, ồn ào náo nhiệt.

Trước khi logout, Thiên Hành nói với Dương An:

- Tiểu Ngã, nếu rảnh thì tới đến ‘Bạch Vân tửu lâu’ nhé.

Trước khi lên 4x Dương An từng đưa 2 kiện trang bị cực phẩm cho Thiên Hành, muốn hắn hỗ trợ trao đổi trang bị cho cung tiền thủ, cả kiện ám kim băng khổng pháp bào hôm nay lấy được từ Long thiếu gia cũng làm như thế, chỉ không nghĩ hiệu suất làm việc của Thiên Hành lại cao đến thế.

Có thể thêm vài món trang bị thích hợp trước khi tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng, Dương An tự nhiên cao hứng, thực lực càng mạnh, cơ hội đạt được thứ tốt trong Thần Chi Thí Luyện Tràng càng lớn.

Hẹn 10 giờ tối gặp mặt ở Bạch Vân tửu lâu, mấy người tìm một góc vắng vẻ rồi cùng logout.

Dương An hôm nay logout muộn hơn bình thường nhiều, cũng may là ngày nghỉ Quốc Khánh, cả nhà đều dậy muộn hơn một chút. Dương An theo thói quen ra ngoài chạy bộ, hiện hắn đã hoàn toàn thoát khỏi tự tin thất bại, có mục tiêu có kết quả nên đã dám ngẩng đầu ưỡn ngực, gặp vài người quen cũng sẽ chủ động chào hỏi.

Chạy vài vòng, mồ hôi mướt mải, Dương An cảm thấy khoan khoái vô cùng. Về nhà tắm rửa qua, Dương gia một nhà ba người cùng ăn bữa sang bị trễ.

Trở lại phòng, Dương An một bên mở máy tính dạo qua diễn đàn, một bên gọi điện thoại cho Tử Lăng.

- Dây chưa? Anh không phá em ngủ đấy chứ!

Bên kia bắt máy, Dương An nhẹ giọng ôn nhu nói.

- Không có, em dậy từ sớm rồi, giờ đang cùng ba mẹ ăn điểm tâm.

Đầu dây bên kia, Mạnh Tử Lăng ngọt ngào đáp lời, Dương An gọi đến hỏi thăm khiến nàng rất vui.

- Thật có lỗi với em, bạn trai như anh đúng là không ra sao cả!

Dương An nhẹ giọng nói, đáng lý ra thân là bạn trai hắn phải ở bên cạnh người kia nhiều một chút, nhưng giờ lại không thể không chìm vào trò chơi được.

- Phì!

Mạnh Tử Lăng bật cười, nói:

- Ngốc ạ, trong lòng em hiểu mà, hơn nữa cũng có xa xôi gì đâu, tự em sẽ tới tìm anh là được rồi.

Quả thật, có đôi khi tình yêu chỉ đơn giản là như vậy, trong lòng hai người có nhau, như vậy đủ rồi.

- Đợi thêm mấy ngày nữa event kết thúc anh sẽ có nhiều thời gian bên em hơn, lúc ấy cũng sẽ sang thăm ba mẹ của em.

Tuy rằng Mạnh Tử Lăng nói như vậy, nhưng Dương An vẫn cảm thấy thực áy náy.

- Vâng, ba mẹ em cũng rất muốn gặp anh.

Mạnh Tử Lăng cười cười, rồi lại nói:

- À, em cũng muốn chơi thử Phong Vân, xem có hấp dẫn như anh nói không, hơn nữa như thế chúng mình cũng có thời gian bên nhau nhiều hơn.

- Hay quá, lát nữa anh sẽ đặt cho em một chiếc mũ game, có điều ba ngày tới thì anh không thể gặp em được rồi.

Nghe được Mạnh Tử Lăng muốn đi vào trò chơi, Dương An tự nhiên cao hứng, lập tức gọi đến công ty game đặt một mũ game tới nhà của nàng.

Lúc này, Dương An mới cảm nhận được muốn làm một người đàn ông tốt vừa thành công sự nghiệp vừa quan tâm được đến gia đình là gian nan thế nào, nhiều khi bất đắc dĩ không thể giải quyết, may là Tử Lăng có thể thông cảm cho hắn.

188. Chương 186: Kim Chúc Cuồng Nhân

oOo

Bạch Vân từ lâu, nằm gần quảng trường trung ương Bạch Vân thành, tuy chỉ có 3 tầng nhưng lại là một trong những tiêu chí của Bạch Vân thành. Nơi này có thể nhấp nháp đủ loại cao lương mỹ vị, rất nhiều người chơi có địa vị đều thích tới nơi này tiêu phí.

Có điều trong suy nghĩ của Dương An, nếu tới đây dùng ba cái thứ đồ ảo còn không bằng mua chút thức ăn ngon về cùng người nhà dùng bữa.

Trò chuyện điện thoại cùng Tử Lăng một lúc cho tới hơn chín giờ, Dương An liền tạm biệt rồi tiếp tục online. Lúc này trong trò chơi tương ứng là hơn chín giờ tối, Dương An vốn định PM Tế Vũ để nhắn tới muộn, nhưng ai ngờ vừa online đã nhận được thư báo Tế Vũ gửi, nói rằng hôm nay nàng có việc không thể ‘chơi’ cùng hắn.

Thời gian còn sớm, Dương An đi dạo quanh khu shop ở cạnh quảng trường trung tâm xem có thể mua được thứ gì tốt. Có điều vận khí hắn không tốt lắm, đi dạo một vòng hắn cũng chưa thấy gì hay.

Rất cục Dương An cũng bỏ qua ý định thử vận mà quay đầu đi tới Bạch Vân từ lâu.

Vừa bước vào bên trong, hắn đã bị nơi này hấp dẫn. Nơi này không có vẻ xa hoa trang hoàng cột vàng đá ngọc, chỉ là u nhã cổ xưa theo phong cách Trung Hoa cổ đại, nhưng cách trang hoàng này lại khiến người vừa vào có cảm giác kỳ diệu như đặt chân tới một nơi siêu phàm thoát tục.

- Xin chào khách nhân tôn kính, xin hỏi ngài có cần giúp gì không ạ!

Dương An vừa vào cửa, một người phục vụ mặc trang phục thị nữ Trung Quốc cổ đại đã đi tới.

- Ừm, cô chờ một chút!

Dương An phục hồi tinh thần lại, nói. Hắn hiện tại còn không biết bọn Thiên Hành đang ngồi ở đâu.

Dương An lập tức PM tới Thiên Hành:

- Thiên Hành đại ca, em tới rồi, anh đang ở bên trong sao?

Chỉ chốc lát, Thiên Hành đã đáp lại:

- Bọn anh tới rồi, đang ở phòng chữ Thiên số 9.

- Ok, em tới liền.

Dương An nói, quay đầu nhìn người phục vụ:

- Nhờ cô dẫn tôi đến phòng chữ Thiên số 9.

- Được ạ, mời ngài!

Người phục vụ cười nói.

Bạch Vân từ lâu phân ba tầng, tầng một là đại sảnh kiểu mở, tầng hai là phòng đặt thông thường, còn tầng ba thì là phòng VIP, cũng là nơi tiêu phí cao nhất, nghe đồn chỉ riêng lệ phí lên tầng ba ngồi một chút thôi cũng phải mất hơn 1 vạn tiền vàng.

Phòng chữ Thiên số 9 ở tầng hai, theo sau người phục vụ, Dương An rất nhanh đã đến nơi.

“Cốc~ cốc~ ”

Dương An nhẹ nhàng gõ cửa! Chẳng bao lâu cửa được kéo mở, người đằng sau chính là Thiên Hành.

- Em đứng giờ thật đấy!

Thiên Hành cười kéo Dương An vào.

- Tiểu Ngả!

- Đến trễ thế tiểu Ngả!

- Lão Dương!

... ..

Lúc này Dương An nhìn thấy tất cả đồng đội đều đã tới, cả Pháp Lỗ Dịch cũng ở trong đó, chỉ thấy hắn đang ngồi cạnh Diễm Diện Bao, không ngừng ba hoa chọc cười giai nhân, nhưng mà Diễm Diện Bao lại trước sau lạnh nhạt.

Dương An cười trong lòng:

- Tiểu tử này thích Diện Bao rồi, chẳng trách ban ngày đánh quái cứ lăm le tới gần.

- Tiểu Ngả, ngồi bên này!

Thiên Hành kéo Dương An tới ngồi cạnh một người lạ.

- Tiểu Ngả, giới thiệu với cậu, đây là người muốn cùng cậu trao đổi trang bị, gọi là ‘Kim Chúc Cuồng Nhân’, hắn cũng là một trong những siêu cấp cao thủ của Lam Sắc Quân Dao chúng tôi.

Dương An lúc này hiểu được, nguyên lai vị ‘Kim Chúc Cuồng Nhân’ này chính là người muốn trao đổi trang bị, xuất phát từ phép lịch sự hắn đứng lên, chìa tay phải, cười nói:

- Xin chào.

- Ha ha!

Kim Chúc Cuồng Nhân sang sảng cười, cũng giơ tay phải bắt lấy tay Dương An:

- Xin chào, Kim Chúc Cuồng Nhân, thuật sĩ luyện kim cơ giới cấp 52.

- 5x!

Nghe giới thiệu, Dương An trong lòng thâm kinh ngạc, hắn không nghĩ là một cường giả truyền thuyết 5x muốn cùng hắn giao dịch. Nhưng mà ngay sau đó, Dương An đột nhiên từ kinh ngạc biến thành khiếp sợ.

Chỉ thấy cánh tay Kim Chúc Cuồng Nhân chìa ra không ngờ không lại là một cánh tay bằng màu đỏ sậm bằng kim loại hàng thật giá thật.

- Lý Nhĩ Tư!

Trong đầu Dương An đột nhiên hiện lên một ý nghĩ, không tự giác mà thốt lên.

- Ô, tiểu Ngả huynh đệ làm sao biết...

Nghe Dương An nói ra ba chữ 'Lý Nhĩ Tư', Kim Chúc Cuồng Nhân cũng hơi kinh hãi, cánh tay này của hắn là đạt được truyền thừa bí mật của Lý Nhĩ Tư, vẫn chưa từng cùng người khác nói qua, ngay cả tộc trưởng Lam Sắc Quân Đạo cũng không biết, ai ngờ lại bị một cung tiễn thủ 4x vừa nhìn đã nhận ra.

- Ách, ngại quá!

Dương An phục hồi tinh thần lại, hơi xấu hổ vì hơi miệng. Mỗi người chơi đều có bí mật không muốn người khác biết, bản thân Dương An cũng thế, cho nên vừa rồi thật là không phải phép.

- Ha ha, không sao, cái này cũng không có gì bí mật, chỉ là ta rất tò mò tại sao tiểu Ngả huynh đệ liếc mắt một cái liền nhìn ra cánh tay của ta là truyền thừa Lý Nhĩ Tư mà thôi.

Kim Chúc Cuồng Nhân cười nói, nhìn dáng vẻ của hắn cũng không giống loại người tính toán.

Dương An gãi gãi đầu, cảm thấy có chút tự trách, mỉm cười nói:

- Thực không dám giấu diếm, tôi từng nghe một vị NPC Địa Tinh nói qua kỹ thuật đem sinh vật cải tạo thành bán cơ giới chỉ có thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư mới nắm giữ, ngay cả Địa Tinh nhất tộc là thủy tổ công trình trải qua vạn năm nghiên cứu cũng không thể tìm ra, cho nên mới buột miệng.

- Ha ha, thì ra là thế!

Kim Chúc Cuồng Nhân cười nói, sau đó lại lắc mạnh tay Dương An:

- Tiểu Ngả huynh đệ, cậu đã có tìm hiểu về Lý Nhĩ Tư, cũng nhất định là cái người biết hàng, hôm nay coi như trở thành bằng hữu của Cuồng Nhân ta đi.

- Được rồi được rồi, hai người cứ đứng mãi thế không mệt sao, mau ngồi xuống, mọi người chậm rãi nói chuyện đi!

Thiên Hành cười nói.

189. Chương 187: Trang Bị Gia Tộc Mũi Tên

oOo

Nghe Kim Chúc Cuồng Nhân mới quen không lâu muốn nhận mình làm huynh đệ, Dương An cảm thấy có chút bất ngờ, nhưng lập tức lại thoải mái. Bởi từ trên người Kim Chúc Cuồng Nhân, hắn không cảm giác được thái độ cao ngạo, khinh thường những người chơi cấp thấp khác, mà chỉ có hào sảng cùng nhiệt tình.

Thuật sĩ luyện kim cơ giới tuy rằng là chức nghiệp pháp hệ, nhưng cũng có thể nói không phải pháp hệ, vì thủ đoạn công kích của họ không phải kỹ năng ma pháp mà là các loại khôi lỗi cơ giới. Khôi lỗi cơ giới là dấu hiệu của thuật sĩ luyện kim cơ giới, nhưng Kim Chúc Cuồng Nhân lại như một dạng đặc biệt.

Kim Chúc Cuồng Nhân mặc dù là thuật sĩ luyện kim cơ giới, nhưng hắn không có khôi lỗi cơ giới, hoặc là nói khôi lỗi cơ giới của hắn là chính bản thân hắn. Nghe hắn nói, khi hắn mới tiến vào trò chơi thì xuất hiện ở một trấn nhỏ phía nam, trong một lần giết quái thì thu được một bản nhật ký của Lý Nhĩ Tư, cùng với vài bản vẽ cổ quái về luyện kim cơ giới. Từ đó về sau hắn bắt đầu dùng chính thân xác mình mà điên cuồng cải tạo.

Chỗ kỳ diệu của Phong Vân là làm được những điều trong hiện thực không thể làm, Kim Chúc Cuồng Nhân dùng thân thể của chính mình làm thí nghiệm, đưa rất nhiều bộ vị đều tiến hành cải tạo, dĩ nhiên hóa thành thể bán cơ giới, cũng vì vậy mà có được lực lượng cường đại.

Qua Lam Nhị giới thiệu, Dương An đã có chút hiểu biết về Kim Chúc Cuồng Nhân. Thiên Hành, Lam Nhị cùng Kim Chúc Cuồng Nhân vốn là từng cùng là bộ đội, là chiến hữu cũ. Tối hôm nay Thiên Hành cùng Lam Nhị đã xuất ngũ, còn Kim Chúc Cuồng Nhân thì vẫn ở lại quân đội.

(DG: * ở đây dạng đi nghĩa vụ quân sự, nhưng cũng không biết sao tác giả lại cho cả Lam Nhị cũng đi, xem như đây là một cái thế giới tương lai xa ảo tưởng đi nhé)

Danh hiệu Kim Chúc Cuồng Nhân đã xuất hiện sớm ở trong quân đội, hẳn xuất thân là kỹ sư cơ khí nên mới vào bộ đội để thỏa mãn đam mê cải tạo các loại dụng cụ cơ giới. Hẳn táy máy đủ thứ, từ súng ống đại pháo, thậm chí một ít cơ giáp, tất nhiên cũng hủy đi không ít. Một binh sĩ ‘nghịch ngợm’ như thế tự nhiên bị phê bình xử phạt không ít lần, thậm chí còn bị bắt nhốt, nhưng chỉ được vài ngày hắt lại đầu vào đó, cho nên cái tên Kim Chúc Cuồng Nhân ra đời.

Hai năm nghĩa vụ quân sự qua đi, phần lớn quân binh đều giải ngũ, nhưng hắn được lưu lại đưa vào cục nghiên cứu vũ khí. Mấy năm trôi qua, Kim Chúc Cuồng Nhân vẫn lẩn lộn trong cục nghiên cứu vũ khí, hơn nữa xem ra chức vụ còn không thấp.

- Thật sự là năm tháng không buông tha người, chớp mắt cái đã nhiều năm như vậy.

Nhắc đến chuyện cũ, cả người tùy tiện như Kim Chúc Cuồng Nhân cũng không nhịn cảm khái.

- Đúng thật, haizz, lại nhớ năm đó, cậu gây cho tôi không ít phiền toái nhá!

Thiên Hành khẽ cười nói, năm đó ở trong bộ đội, Thiên Hành chính là trung đội trưởng của bọn họ.

- Đó là nghiên cứu mà anh! Hơn nữa mỗi lần em đều thu dọn lắp ráp lại như cũ, chỉ tại mấy lão cổ hủ bắt bẻ thôi.

Kim Chúc Cuồng Nhân nhìn như u oán nói:

- Nhưng vẫn phải đa tại đại ca, em biết nhiều lần đều là a đỡ cho em, bằng không em đã sớm bị buộc xuất ngũ.

- Cảm tạ gì chứ, chuyện đã qua lâu rồi.

Thiên Hành nhẹ giọng.

- Mặc dù đã là quá khứ, nhưng có nhiều thứ dù qua bao lâu cũng không thể quên.

Kim Chúc Cuồng Nhân nói, đồng thời mắt xoay chuyển nhìn đến Lam Nhị:

- Đúng rồi, đã từng ấy năm, sau anh với Lam Nhị vẫn thế này, rõ ràng là hai người thích...

Kim Chúc Cuồng Nhân còn chưa nói xong, Thiên Hành mạnh mẽ trừng mắt liếc hắn một cái, nói:

- Nhiều chuyện!

Nói xong, Thiên Hành lại lơ đãng nhìn Lam Nhị một cái, ánh mắt rất là phức tạp.

Mà lúc này, Kim Chúc Cuồng Nhân cũng cảm giác được sau lưng một trận đau đớn, tay Lam Nhị đang hung hăng xoắn lấy hông hắn.

- Ách!

Kim Chúc Cuồng Nhân biết mình nói sai, lập tức nói sang chuyện khác:

- Đúng rồi, hôm nay tới đây chủ yếu mà muốn cùng tiểu Ngã huynh đệ giao dịch mà nhỉ.

- Tiểu Ngã huynh đệ, kiện luyện kim pháp bào của cậu tuy chỉ là trang bị ám kim 3x nhưng hiệu quả đặc thù của nó rất có tác dụng nghiên cứu với ta, ta cũng không keo kiệt, dùng thứ này trao đổi đi!

Kim Chúc Cuồng Nhân lập tức tránh đi mũi nhọn, quay sang bắt chuyện với Dương An, xuất ra một cái hộp nhỏ hình thoi lớn bằng bàn tay đưa cho Dương An.

Dương An tiếp lấy, chỉ thấy chiếc hộp kim loại màu hồng này nhẹ như không trọng lượng, cũng không biết có tác dụng gì.

Thấy vẻ nghi hoặc của Dương An, Kim Chúc Cuồng Nhân lập tức giải thích:

- Đây là ‘Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên’, một trong những tác phẩm đặc ý của ta, tốc độ mũi tên +4, công kích sát thương tăng lên 10%, chỉ cần gắn lên trường cung sẽ tự động có hiệu lực, lại không chiếm ô trang

bị, còn có thể tùy ý tháo ra. Nếu ngày sau cậu có trường cung khác tốt hơn, có thể lại gắn vào đó không ảnh hưởng.

- Thứ tốt, tốc độ mũi tên bay +4, hơn nữa còn không chiếm ô trang bị.

Nghe được Kim Chúc Cuồng Nhân giảng giải, Dương An cảm thấy hưng phấn.

- Kỹ năng trụ cột Chuyên tinh vũ khí loại cung tăng lên cấp 6, hơn nữa các hạng thuộc tính tăng lên, tầm bắn của mình giờ khoảng 200 mét, nhưng xa thế dù có Lạc Nguyệt Tiễn+5 tốc độ phi hành vẫn thấy thiếu, giờ có thêm thứ này +4 thì đủ đánh lên bá đạo rồi.

- Cái này cũng không chỉ như thế...

Kim Chúc Cuồng Nhân tiếp tục giải thích nói:

- Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên này có công năng lớn nhất là có thể tự động đưa các loại dược tề vào đầu mũi tên.

- Là sao?

Dương An có chút khó hiểu.

- Ha ha!

Kim Chúc Cuồng Nhân cười cười:

- Cậu lấy cung ra trước đi, ta chỉ cậu cách lắp Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên trước đã.

- Vâng!

Dương An không do dự lấy Trường Bá Luân Phi Điều Trường Cung ra.

- Hử, là trường cung cấp truyền thuyết!

Phi Điều Trường Cung vừa xuất hiện, dù Kim Chúc Cuồng Nhân là cường giả 5x cũng kinh ngạc không thôi.

190. Chương 188: Quà Gặp Mặt

oOo

Những người chưa từng có, hoặc chưa bao giờ tiếp xúc với trang bị cấp truyền thuyết sẽ không hiểu chỗ huyền diệu của nó. Cho dù đã đóng kín hào quang thể hiện phẩm cấp trang bị, nhưng mỗi một trang bị cấp truyền thuyết đều có loại cảm giác sáng bóng khó nói lên lời, chỉ cần người biết hàng sẽ phát hiện được.

Mà lúc trước Dương An chính là nhờ loại cảm giác không rõ ràng này mà liếc mắt một cái nhìn ra đại kiếm của Tế Vũ là trang bị cấp truyền thuyết.

Mà nhóm Diêm Diện Bao bên này khi thấy Kim Chúc Cuồng Nhân nói ra trường cung của Dương An là trang bị cấp truyền thuyết thì không khỏi kinh ngạc, còn có hâm mộ và ước ao.

Trang bị cấp truyền thuyết bọn họ đều đã nghe nói, nhưng chưa ai chân chính nhìn thấy, ngay cả Lam Nhị thuộc cao tầng Lam Sắc Quân Dao cũng chỉ biết là trong chiến minh có vài cường giả sở hữu trang bị truyền thuyết, chứ đừng nói là ai trong họ có được, cho nên giờ mới biết phẩm cấp cây cung của Dương An.

Phục hồi tinh thần lại nhanh nhất là Thiên Hành, hẩn nhìn thoáng qua Dương An đang biểu hiện có chút khó xử, sau đó liếc nhìn Lam Nhị, không nói gì, hai người rất là ăn ý gật gật đầu.

- Mọi người yên lặng một chút nghe anh nói này, việc đêm nay không ai được phép nói lung tung ra ngoài, trừ phi tiểu Ngã đồng ý, nhớ chưa.

Thiên Hành nghiêm mặt nói:

- Cuồng Nhân, tôi cũng hi vọng cậu có thể giữ bí mật.

- Vâng!

Kim Chúc Cuồng Nhân vội đáp:

- Anh yên tâm, em sẽ không tiết lộ, kể cả với chiến minh.

Thiên Hành nhắc nhở không thừa, mọi người cũng hiểu được nếu tin tức Dương An có được trang bị cấp truyền thuyết mà truyền đi sẽ dẫn tới vô số kẻ rình mò, lúc đó phiền toái lớn cho Dương An rồi.

Trang bị cấp truyền thuyết và cường giả cấp truyền thuyết có chút giống nhau, đều đại biểu cho hai chữ ‘Cường đại’. Mà nếu trang bị truyền thuyết bị cường giả 5x sử dụng thì thôi đi, nhưng một 4x lại “dám” có trang bị truyền thuyết, vậy thì chẳng khác nào đứa nhỏ cầm thỏi vàng tung hứng dạo chơi trên phố, hậu quả nghĩ là biết.

Nghe được Thiên Hành nói, Dương An ngẩn ra, trong lòng rất cảm kích hắn có thể vì mình suy nghĩ như vậy, mà hắn cũng tin tưởng đồng đội nhất định có năng lực giữ bí mật cho hắn.

Thiên Hành lại nhìn Dương An một cái, lần này vừa vặn bốn mắt hợp nhau, Dương An phi thường cảm kích gật gật đầu.

Trong lúc nhất thời tình cảnh trở nên có chút xấu hổ, cuối cùng vẫn là Kim Chúc Cuồng Nhân đánh vỡ tế ngất này.

- Mọi người cũng không cần lo lắng như vậy, nếu không phải nhìn thật kỹ ở khoảng cách gần, người khác rất khó nhận ra đây là trang bị truyền thuyết.

Kim Chúc Cuồng Nhân cười nói, lại vỗ vỗ bả vai Dương An:

- Để ta giúp cậu gắn Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên này lên.

- Làm phiền anh rồi!

Dương An gật gật đầu, cũng không do dự đưa Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung cùng cái hộp hình thoi cho Kim Chúc Cuồng Nhân.

Chỉ thấy Kim Chúc Cuồng Nhân nhẹ nhàng ấn lên đỉnh chiếc hộp, “răng rắc” một tiếng, chiếc hộp biến hóa như người máy trong phim hoạt hình, chỉ nhất mắt đã ghép lại thành hình dáng một con dơi nhỏ. Kim Chúc Cuồng Nhân cẩn thận gắn “con dơi” chính xác vào chính giữa thân cung.

“Răng rắc!”

“Con dơi nhỏ” cùng trường cung chặt chẽ kết hợp lại, đôi cánh giơ giương về đằng trước, hoàn toàn không ảnh hưởng tới vị trí nắm cung.

- Được rồi, sau này cậu có đối vũ khí thì chỉ cần ấn lên cánh dơi khoảng 10 giây là có thể tháo ra. Kim Chúc Cuồng Nhân nói, sau đó đem trường cung lật qua, chỉ chỉ vào phần hõm đặt mũi tên. Sau khi gắn “con dơi” vào thì nơi này đã nhiều thêm một đôi răng nanh nhỏ.

- Phần răng nanh này kỳ thật mà mấu chốt khiến mũi tên gia tốc, trong đó ẩn chứa từ trường đặc thù khiến mũi tên bay nhanh hơn.

- Còn chỗ này...

Kim Chúc Cuồng Nhân lại chỉ vào một góc ở cánh dơi:

- Mỗi bên cánh dơi đều có một rãnh hút, có thể hấp thu lấy được tề tự động đưa vào mũi tên chứ không cần bôi như bình thường. Thậm chí nó là có thể hấp thu cả loại được tề dùng cho người chơi rồi chuyển hoá gia trì lên mũi tên, đây mới là công năng lớn nhất của trang bị này.

- Có thể đem được tề dùng cho người chơi tác động lên vũ khí. Thật không thể tưởng tượng được!

Dương An khiếp sợ.

Mọi người đều biết được tề cho người chơi sử dụng và loại được tề để bơi lên trên vũ khí là hoàn toàn bất đồng, hai thứ đó tuyệt không thể sử dụng lẫn lộn. Nhưng phát minh này của Kim Chúc Cuồng Nhân lại đánh vỡ giới hạn này, quả thật làm cho người khiếp sợ.

Không chỉ là Dương An, ngay cả đám Thiên Hành đều có cảm giác đồng dạng, đồng thời cũng bội phục thật sâu với Kim Chúc Cuồng Nhân. Có thể làm được điều này, thật xứng với định nghĩa quái tài cao nhân rồi.

- À, còn nữa! Lần đầu tiên cùng tiểu Ngã huynh đệ gặp mặt, hơn nữa còn xem như “tri âm” của ta, số được tề này xem như quà gặp mặt đi!

Nói xong, Kim Chúc Cuồng Nhân lại móc ra hơn mười bình được tề bất đồng.

Số được tề này chia thành hai loại, một loại đựng trong bình nhỏ tinh xảo trong suốt, còn một lại lại như ống nghiệm trong phòng thí nghiệm. Trong đó bình nhỏ là được tề người chơi dùng, còn ống nghiệm là được tề đặc thù để thêm hiệu ứng lên vũ khí.

Dương An cầm xem thử mấy bình, Kích Độc Được Tề, Chậm Tốc Được Tề, Băng Sương Được Tề, Hủ Thực Được Tề chiếm số lớn, còn thêm một ít linh tinh, tất cả đều là cao cấp, mỗi loại đều phi thường trân quý, nếu tính cả Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên hiển nhiên vượt xa giá trị kiện pháp bào 3x của Dương An.

- Cuồng Nhân đại ca, số được tề này quá quý giá, em không thể nhận.

Dương An đặt mấy bình được tề xuống, cự tuyệt nói.

- Ha ha, đã gọi ta một tiếng đại ca thì cậu cứ nhận đi!

Kim Chúc Cuồng Nhân cười nói, cũng không có ý định thu hồi.

- Đúng đấy tiểu Ngã, cậu thu lại đi, gã Cuồng Nhân này cũng chẳng mấy khi hào phóng như vậy đâu.

Lam Nhị cười nói, rồi dùng ánh mắt ra hiệu cho Dương An ‘Mau nhận lấy’. Cũng không biết là lúc này Kim Chúc Cuồng Nhân lỡ mồm nghiêm trọng thế nào mà giờ Lam Nhị lại nói móc hần.

- Ách!

Kim Chúc Cuồng Nhân bắt đắc dĩ cười khổ, cũng không dám phản bác Lam Nhị, sợ tiếp tục chọc tới nàng.

- Vâng, nếu em còn từ chối nữa thì thật bất kính rồi.

Dương An gật gật đầu, đem hơn 10 bình được tề thu lại toàn bộ.

191. Chương 189: Chuẩn Bị Trước Khi Chiến Đấu

oOo

Thấy Dương An thu hết số được tề trân quý vào hành trang, những người khác đều tỏ vẻ hâm mộ, đương nhiên cũng còn cả vì Dương An có được đồ tốt mà thấy cao hứng.

- Cuồng Nhân đại thúc thật bất công, tại sao anh tiểu Ngã có quà gặp mặt, mà lần đầu tiên gặp cháu lại không có gì!

Tiền Vô Song ngồi bên cạnh Vũ Dương phía đối diện đột nhiên làm nũng nói.

- Ax!

Kim Chúc Cuồng Nhân xem chừng quen biết đội Thiên Hành từ lâu, cũng không lạ tiểu cô nương ‘giảo hoạt’ này.

- Ha ha ha!

Những người khác chứng kiến Tiền Vô Song làm nũng khiến cường giả truyền thuyết 5x Kim Chúc Cuồng Nhân phải quýnh lên, không nhịn được cười lớn. Mà Thiên Hành cùng Lam Nhị lại cũng chỉ hòa theo, không ngăn cấm hành vi vô lễ của Tiền Vô Song, xem ra là muốn Kim Chúc Cuồng Nhân mất thêm ít ‘máu’.

- Cuồng Nhân đại thúc, cháu cũng không cần được tề đầu, chú cho cháu Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên là được rồi.

Tiền Vô Song lập tức lộ ra mục đích của nàng.

Tiểu cô nương hồn nhiên thơ ngây lại không nói lý lẽ quả thật là khắc tinh của rất nhiều người, đặc biệt là nam nhân, nhưng mà lúc này Kim Chúc Cuồng Nhân lại hiện rõ bản tính keo kiệt, chỉ thản nhiên nói:

- Không được không được, Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên này rất khó chế tạo, tài liệu lại hiếm, ta cũng chỉ làm được hai cái, một giao dịch cùng tiểu Ngã huynh đệ, cái còn lại thì trong tay ‘Tiền Đãng’.

‘Tiền Đãng Giang Hồ’, danh xưng Ảo Ảnh Thủ, cùng Trọng Pháo Thủ ‘Nhất Tiền Tuyệt Sinh’ chính là hai đại cung tiễn thủ cấp truyền thuyết của liên minh Quang Minh, thực lực sâu không lường được.

- Mà giờ coi như có cũng không thể tặng cho cháu, thực lực cháu bây giờ căn bản sẽ không khống chế được.

Kim Chúc Cuồng Nhân cố ý làm ra vẻ cao thâm.

- Hừ!

Đôi mắt Kim Chúc Cuồng Nhân keo kiệt, Tiền Vô Song giận dữ hừ một tiếng, nhưng lập tức đảo tròn con ngươi, lại hé nét cười giảo hoạt:

- Nghĩa là sau này thực lực cháu đủ rồi thì chú sẽ tặng cháu một cái Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên phải không!

- Đến lúc đó rồi nói sau!

Kim Chúc Cuồng Nhân ứng phó nói.

Một bàn chín người cùng cười lớn một phen, tuy rằng Kim Chúc Cuồng Nhân là cường giả truyền thuyết, nhưng tính tình hào sảng không ảnh hưởng hấn dung nhập cùng với mọi người.

Kế tiếp Thiên Hành đưa một quyển sách kỹ năng cùng một cái nhẫn, cùng với một ít tiền vàng giao cho Dương An, đây là phần của Thiên Lực Khải Giáp cùng kiện ám kim pháp bảo từ Long Thiếu Gia mà trước đó Dương An ủy thác hấn trao đổi.

Sách kỹ năng là một kỹ năng tên Quang Mạc Tiễn, sau khi bắn ra một mũi tên, có thể tạo thành một quang sáng trong 10 giây che tầm mắt địch nhân, quan trọng nhất là 2 giây làm mù, khi bị đuổi giết vậy công sẽ trở thành kỹ năng bảo mệnh chạy trốn. Dương An xem hết thuộc tính sách kỹ năng, phi thường hài lòng mà lựa chọn học tập.

Còn lại là ‘Phục Vị Chi Giới’, một chiếc nhẫn ám kim 4x, thuộc tính không tệ, lại kèm theo một công năng đặc thù là ‘Phục Vị’ (trở lại ban đầu), có thể khiến một kỹ năng được chỉ định trở lại trạng thái ban đầu tức là thời gian cooldown về 0, cách mỗi 30 phút có thể sử dụng công năng này một lần.

Thấy thuộc tính chiếc nhẫn này, Dương An vui sướng ngây ngất, ngay lập tức đưa mắt cảm tạ Thiên Hành. Hấn quả nhiên không có tin lầm người, thậm chí hai kiện đồ vật này cộng thêm tiền vàng tuyệt đối vượt qua giá trị hai kiện trang bị đem đi đổi.

Thiên Hành cũng chỉ là mỉm cười gật gật đầu, không nói thêm gì!

Giao dịch xong, người phục vụ cũng đem rượu và thức ăn lên, mọi người bắt đầu dùng bữa, coi như là liên hoan trước khi Thần Chi Thí Luyện Trùng mở ra. Dương An cũng là lần đầu tiên nhắm nháp đồ ăn ảo này, không nhìn được cảm thán trình độ chế tác của công ty sản xuất Phong Vân, bởi bất luận hương vị hay cảm giác đều không khác gì hiện thực, không hổ là Bạch Vân thành đệ nhất tửu lâu, cũng không thẹn với tiền phí đắt đỏ ở nơi này.

Đại khái hơn một giờ, mọi người cũng ăn đủ uống no, cuối cùng khi thanh toán, Kim Chúc Cuồng Nhân “ăn nhiều uống khỏe” bất đắc dĩ trở thành ‘coi tiền như rác’, về phần bữa tiệc hết bao nhiêu, không phải là vấn đề người được mời quan tâm. (Bựa dị phết :))

Ra khỏi Bạch Vân tửu lâu, Dương An chào tạm biệt nhóm Thiên Hành, sau đó mạnh mẽ kéo theo Pháp Lỗ Định mãi lưu luyến không rời Điểm Diện Bao mà quay đi.

Chỉ mấy giờ nữa Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra, Dương An muốn nhân thời gian này tận lực chuẩn bị. Dương An lôi kéo Pháp Lỗ Định tiến vào Khải Linh đại sâm lâm, bởi vì thiếu ‘Tế Vũ’, bọn hắn cũng không có mạo hiểm tiến vào chiến trường Chính Tà.

Chức nghiệp triệu hoán sư ngoại trừ có thể đem quái vật phong ấn trở thành triệu hoán thú, còn có thể lợi dụng tinh hạch đưa quái vật phong ấn, chế tạo trở thành phong ấn thú. Phong ấn thú cùng triệu hoán thú bất đồng, chỉ có thể sử dụng một lần, hơn nữa cho dù không chết cũng sẽ có thời gian hạn chế, có điều chỗ tốt là những chức nghiệp khác cũng có thể sử dụng phong ấn thú, hơn nữa không lượng hạn chế số lượng. Rất nhiều người chơi chức nghiệp khác cũng rất thích thu thập tinh hạch phong ấn thú, bởi vậy đây cũng trở thành một thủ đoạn kiếm tiền của triệu hoán sư. Bất quá chế tạo phong ấn thú xác suất thành công không cao, cần nhờ nhiều vào may mắn.

Dương An chính là muốn hiệp trợ Pháp Lỗ Định trước lúc Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra tận lực chế tạo một ít tinh hạch phong ấn thú, như vậy khi tiến vào địa phương đây rầy nguy cơ cùng cơ hội kia cả hai sẽ có cơ hội bảo mệnh lớn hơn, thế mới có thể tìm được thêm nhiều bảo vật.

Qua mấy chục phút cố gắng, làm hỏng mấy chục viên tinh hạch 4x cùng hơn 10 viên tinh hạch 5x, hai người mới phong ấn được 5 con tiểu Boss 4x cùng một con Boss 4x. Boss 4x kia là Tật Liệt Phong Lang Vương song thuộc tính, mà trùng hợp chính là viên tinh hạch phong ấn thành công nó lại từ con Tật Liệt Phong Lang Vương giết chết trước kia.

Cuối cùng, Dương An chỉ lấy tinh hạch phong ấn thú Tật Liệt Phong Lang Vương, còn lại đưa cả cho Pháp Lỗ Định, Dương An phỏng chừng hắn là đủ để hắn bảo mệnh rồi.

Lang thang trong trò chơi chừng 5 giờ, Dương An cùng Pháp Lỗ Định vác cái xác mệt mỏi trở về Bạch Vân thành, sửa sang lại mọi thứ bổ sung được tề rồi cùng nhau logout.

Vừa out, Dương An phát hiện Mạnh Tử Lăng đã tới, tức thì thấy rất vui mừng. Hai người quan hệ thay đổi, cảm giác cũng bất đồng, một ngày không gặp như ba thu, còn cào khó chịu.

Bởi vì Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra vào 8 giờ tối, Dương An cùng Tử Lăng cùng ra ngoài đi chợ, sau đó chưa tới 6 giờ đã chuẩn bị xong cơm chiều. Bởi vẫn đang trong kỳ nghỉ, không ai phải đi làm, cho nên ăn sớm một chút cũng không sao.

(Lão tác giả viết gì mà ra ngoài đời chỉ ăn với chạy bộ

)

Trong bữa ăn, Dương An công khai quan hệ giữa hắn và Tử Lăng, khiến em gái mà mẹ hắn phi thường cao hứng, cười mãi không thôi. Nhất là mẹ hắn, dành ngồi cạnh Tử Lăng, kéo tay nàng mà trò chuyện, chính thức xem nàng như con dâu.

Xong bữa cơm, cả nhà hàn huyên trò chuyện, Dương An sớm đã đưa Mạnh Tử Lăng về. Mới đầu Tử Lăng biết đêm nay Dương An có chuyện lớn, kiên trì không cần hắn đưa, nhưng Dương An lấy lý luận “bạn trai tốt” khẳng khái quyết chí, mới khiến Tử Lăng vui vẻ, trong lòng cực kỳ ngọt ngào mà ngồi lên sau xe ôm hắn thật chặt.

(Dịch: Vong du viết tình cảm không nghĩ được

; Meo: ca dịch chứ ai mà kêu

)

Dương An đưa Tử Lăng về cũng không ở lại lâu, vội vàng phi về nhà tắm rửa, rồi khi đồng hồ điểm 7 giờ 50 phút vội vã tiến vào trò chơi.

192. Chương 190: Nhật Nguyệt Tương Huy*

oOo

(* Mặt trăng và mặt trời cùng chiếu sáng)

Nếu mà ở trong thành logout, Dương An thông thường đều chọn nơi hẻo lánh ít người qua lại, để ngừa trường hợp khi online lại xuất hiện ở nơi có đông người. Nhưng mà lần này online lại phát hiện xung quanh mình toàn là người chơi, tuy rằng chưa đến nỗi là người dè người, nhưng mà trong thành Bạch Vân chật như nêm như cối, toàn bộ người chơi có thể thông hành màu vàng đều muốn sớm tiến tới Thần Chi Thí Luyện Tràng, điều này cũng khiến cho số lượng người đồng thời online Phong Vân tăng đột biến.

Sau khi Dương An online, chứng kiến Phát Lỗ Định đã ở bên cạnh, so với hắn thì online còn sớm hơn.

- Sao lại trễ như thế, nếu không phải tở đẩy bớt người ra thì cậu chắc xuất hiện ở trên đầu người ta rồi.

Pháp Lỗ Định có chút đắc ý nói.

- Có chút việc!

Dương An thần nhiên nói. Hắn biết Pháp Lỗ Định chỉ đang giỡn mà thôi.

Trò chơi này có thời gian trái ngược với ngoài đời. Trong game là buổi tối, thì ở ngoài đời là hừng đông. Hiện tại trên trời là một mảnh tối đen, vàng trắng lười liềm dịu nhẹ vẫn nằm yên ở chân trời phía tây, chỉ có trong thành đèn đuốc sáng trưng.

Dương An cùng Pháp Lỗ Định tán gẫu một chút, bàn rõ về sách lược hành động trong lúc chờ đợi tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng. Nghe Kim Chúc Cuồng Nhân để lộ, khi tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng, người chơi sẽ bị truyền tống tới một khu vực bất kỳ, hơn nữa sẽ còn bị cắt đứt hết tất cả chức năng thông tin liên lạc, cho nên tất cả đều chuẩn bị một chút ít phương pháp đặc thù.

Chớp mắt, thời khắc quan trọng đã tới, nhất thời hơn mấy ngàn vạn người chơi ở Bạch Vân Thành tiếng hoan hô phát ra như sóng nước. Mà kỳ thật không chỉ có Bạch Vân thành mà đệ nhất thành bên liên minh Hắc Ám cũng trong tình trạng như vậy.

Thời phút quan trọng đã tới, mặt trời từ từ ở phía chân trời đằng Đông nhô lên cao, chiếu sáng toàn bộ mặt đất. Nhưng mà lúc này, ánh trăng lười liềm vốn dĩ phải chìm lắng xuống lại thần kỳ vẫn bất động ở phía trời Tây, không có ý rời đi.

Vào giờ phút này, toàn bộ người chơi, chỉ cần không ở ở trong tòa nhà nào đó, đều chứng kiến trên bầu trời ở phía Đông thành là một mặt trời vàng rực đang chiếu rọi cùng mặt trăng vàng dịu phía Tây.

Nhật Nguyệt cùng chiếu! Lúc này toàn bộ người chơi đều ngẩng đầu nhìn hình ảnh thần kỳ này, tiếng hò reo hoan hô cũng đã biến mất, tất cả mọi người cùng chờ cánh cửa lớn kia mở ra.

“Hống ~”

Ngay lúc mọi người còn đang nhìn lên trời cao, một tiếng long ngâm cắt ngang Bạch Vân Thành, làm toàn bộ giạt mình tỉnh lại.

- Mọi người xem kia, là Thần Long!

Không biết là ai la lên báo đầu tiên, rồi lan khắp các góc ngách.

- Ô!

Dương An cũng nhìn lại, chỉ thấy trên trời phía Nam Bạch Vân thành xuất hiện một con rồng vàng, như Thần Long trong thần thoại viễn cổ Trung Quốc từ trong đám mây đi ra. Thân hình của Thần Long cũng không biết dài bao nhiêu, mọi người chỉ mô hồ chứng kiến cái thân thể chắc có đến vạn trượng ấy uốn lượn trong mây, hoàn toàn không thấy được cái đuôi của nó, thực sự là Thần Long thấy đầu không thấy đuôi.

Mà phía trên cái đầu rồng khổng lồ kia, mọi người có thể thấy được một người đàn ông trung niên, người này thân mặc trường bào màu vàng tắn mắt ra khí tức Quang Minh thiện lương mà cường đại, trên tay hắn cũng cầm một chuỗi vũ khí màu vàng, cái chuỗi của vũ khí này thực sự kỳ diệu, hư hư thực thực, vô luận người có nhìn kỹ thế nào cũng nhìn không ra hình dáng của nó.

Nam tử áo vàng đó chính là đệ nhất anh hùng của liên minh Quang Minh – Bạch Vân, trên tay của hắn chính là thượng cổ thần khí Thiên Thần Tài Quyết.

Sau khi hoàng kim cự long và Bạch Vân xuất hiện, sáu thân ảnh màu xám, từ các hướng khác nhau bay tới tiếp cận, sau đó lơ lửng chung quanh Bạch Vân ở sáu hướng khác nhau, tạo thành Lục Giác đại trận, sáu người này trên người đều tản ra lực lượng cường đại làm kinh thiên động địa quấy thần khiếp sợ, bọn hắn và Bạch Vân đều nhìn về phương Bắc.

Tuy rằng bọn hắn đều ở trên trời, nhưng mà người chơi ở dưới vẫn nhìn thấy rõ ràng. Sáu người kia mơ hồ là có thể nhận ra thân phận của họ. Một thân ảnh nhỏ bé, nhưng có hình thể rắn chắc mạnh mẽ là Bạch Ái Nhân, người có đôi tai dài lạnh lạnh, bộ dạng tuấn tú là người của Tinh linh nhất tộc. Còn có một người làn da trắng nõn, đôi mắt huyết sắc, đôi răng nanh đại biểu cho Huyết Tộc, còn ba người kia đều là nhân loại.

- Ax! Người kia... Không phải là sư phụ đấy chứ!

Dương An đột nhiên phát hiện trên bầu trời có một bóng lưng rất giống sư phụ của hắn, Vũ Nguyệt. Tuy rằng lúc này Vũ Nguyệt mặc áo bào màu tro, cả người phát ra hơi thở cường đại, cùng với 'Trung niên đại thúc' lưỡi nhác ở Áo Phong sơn lĩnh hoàn toàn không giống nhau, nhưng Dương An mơ hồ cảm thấy người này có thể là Vũ Nguyệt.

Cảm giác được Dương An đang nhìn mình chăm chú, người mặc áo bào tro cũng hơi quay đầu lại nhìn, rồi cười cười. Thấy gương mặt quen thuộc kia, Dương An càng khẳng định cảm giác của mình là đúng, người kia chính là Vũ Nguyệt.

Dương An khom người, hướng Vũ Nguyệt trên kia cung kính hành lễ, đây là điều hiển nhiên, gặp sư phụ thì phải hành lễ. Mà Vũ Nguyệt cũng gật đầu rồi quay đi.

Cuộc gặp gỡ của hai thầy trò diễn ra rất nhanh, không ai chú ý tới.

Bầu trời vẫn tiếp tục biến hóa, liên minh Quang Minh đã tụ họp đầy đủ, cả người của liên minh Hắc Ám cũng đã tới.

“Ngao ~ ”

Một tiếng gào từ phía Bắc truyền đến, chỉ thấy từ phương Bắc xa xôi một con Cốt Long màu đen toàn thân tràn ngập khí tức tà ác xuất hiện. Tuy rằng liên minh Quang Minh và Hắc Ám cách nhau cả chiến trường Chính Tà dài trên ngàn dặm, nhưng thân ảnh khổng lồ của Cốt Long lại khiến người chơi liên minh Quang Minh thấy rõ trong tầm mắt, đồng thời liên minh Hắc Ám cũng có thể thấy được thân ảnh màu vàng của Thần Long.

Phía trên Cốt Long là một người thân mặc hắc bào, tản ra một loại khí tức tà ác, mang đầy vẻ chết chóc, hẳn chính là người đứng đầu của liên minh Hắc Ám - Vong Linh vụ sư Sơn Đức Lỗ Hắc Phong với tử vong thánh khí Cấp Địch Tư Ban Ân Vong trong tay, mà xung quanh hắn đồng dạng là sáu thân ảnh màu đen.

Mây màu trắng (Bạch Vân), gió màu đen (Hắc Phong), hai đối thủ từ vạn năm nay luôn đối đầu một mất một nhưng tại thời điểm Nhật Nguyệt song chiếu này sẽ liên thủ để mở ra thông đạo tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràn.

“Oanh!”

Bên Quang Minh, sáu vị áo bào tro đồng thời phát ra năng lượng thần diệu, ngay sau đó, sáu cỗ năng lượng tụ hội bên trong Bạch Vân. Sau đó chỉ thấy Bạch Vân giờ Thiên Thần Tài Quyết, một luồng ánh sáng vàng thật mạnh từ Thiên Thần Tài Quyết phóng ra, xông thẳng lên trời.

“Oanh!”

Cùng thời khắc đó, một luồng ánh sáng màu đen cũng từ phe Hắc Ám phát tới.

Phía Nam chùm ánh sáng màu vàng, phía Bắc cột sáng màu đen, đồng thời xông thẳng lên trời, ngay tại thời điểm đó, mặt trời màu vàng đang đông, giao với ánh trắng lưỡi bạc phía tây.

Không có trận năng lượng va chạm chấn động thiên địa, hai cỗ năng lượng tưởng chừng như đối nghịch hoàn toàn ấy khi va chạm lại hòa quyện vào nhau.

Ngay lúc đó, trung tâm của đông tây nam bắc, một cơn lốc xoáy hỗn độn bỗng nhiên xuất hiện, rồi càng ngày càng rộng ra.

Sau đó, toàn bộ người chơi đều nhận được cùng một lời nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống: Thần Chi Thí Luyện Tràng chính thức mở ra!

193. Chương 191: Tiến Vào Thần Chi Thí Luyện Tràng

oOo

Mặt trời và mặt trăng cùng chiếu, Quang Minh và Hắc Ám cùng nhau hợp sức mở ra thông đạo đưa mọi người đến Thần Chi Thí Luyện Tràng. Hoạt động lần này chính thức được mở ra.

Nhìn thông báo Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra, mọi người cũng rộn ràng lên, vô số bảo vật như hiện ra trước mắt.

Theo thông đạo được mở ra, mọi người cũng lần lượt nhận được mấy nhắc nhở của hệ thống, đây đều là giới thiệu một chút về Thần Chi Thí Luyện Tràng và quy tắc hoạt động lần này.

Thần Chi Thí Luyện Tràng là một không gian không tồn tại ở đại lục Phong Vân, chia làm nhiều tầng, mỗi tầng lại chia làm nhiều khu vực, mỗi khu vực lại cất giấu những lối vào khác nhau, thông qua những lối vào đó có thể đi lên tầng cao hơn. Mà càng lên cao, phẩm chất vật phẩm càng cao, tất nhiên là nguy hiểm càng lớn.

Người chơi dùng thẻ thông hành màu vàng có thể tiến vào tầng thứ nhất, nhưng sẽ xuất hiện ngẫu nhiên ở một khu vực nào đó. Dù cho lúc tiến vào nắm tay nhau thì tỉ lệ xuất hiện cùng một chỗ cũng rất nhỏ. Mà sau khi tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng, mọi chức năng liên lạc đều bị cắt bỏ, càng thể hiện rõ năng lực của mỗi cá nhân.

Tiếp theo là trừng phạt khi bị tử vong. Người chơi bị người cùng phe ác ý giết chết hoặc bị quái vật giết sẽ không bị tụt cấp, nhưng có tỉ lệ rơi ra trang bị trong hành trang và trang bị trên người; kẻ giết người điểm PK gấp đôi; cùng phe ác ý công kích mà bị giết ngược sẽ bị tụt một cấp, rơi một trang bị; bị người chơi phe đối địch giết thì tụt hai cấp, tỉ lệ rơi đồ tăng gấp đôi, kẻ giết người nhận được điểm vinh dự gấp đôi; khi hồng danh mà bị giết chết, toàn bộ trừng phạt tăng gấp đôi. Mà toàn bộ người chơi bị chết sẽ tự động bị trục xuất ra khỏi Thí Luyện Tràng, cần tiếp tục mất một thẻ thông hành màu vàng mới có thể bắt đầu từ tầng một tiến đến.

Còn có một điều rất trọng yếu, trong ba ngày Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra, phòng thủ của Bạch Vân thành và Hắc Phong thành sẽ được NPC của hai đại liên minh tiếp nhận, để phòng ngừa người nhân lúc toàn bộ cường giả hai đại liên minh rời đi tấn công vào thành.

Vì đảm bảo cho cuộc sống hiện thực được bình thường, Thần Chi Thí Luyện Tràng cũng chia ra ngày đêm, nhưng tốc độ nảy sinh quái mới sẽ không thay đổi.

Một điều cuối cùng hệ thống nhắc đến chính là hệ thống súng vật được mở ra đồng thời với Thần Chi Thí Luyện Tràng, người chơi có thể áp trúng súng vật để đạt được một con súng vật, một người tối đa cũng chỉ được chọn khóa một con súng vật, kể cả Triệu Hoán Sư. Về những thứ khác, hệ thống chỉ buông một câu xưa như Trái Đất: mỗi người chơi tự mình tìm hiểu, tận tình hưởng thụ niềm vui trò chơi.

Xem hết mấy cái nhắc nhở của hệ thống, Dương An đối với Thần Chi Thí Luyện Tràng cũng coi như hiểu sơ sơ, về phần hệ thống súng vật, đành phải tự mình thăm dò.

Dương An hồi phục tinh thần, phát hiện người chơi bên cạnh lục tục dâng lên một luồng quang mang màu xám sau đó biến mất không thấy đâu nữa. Dương An biết những người này đã tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng.

- Đi thôi, chúng ta cũng đi vào nào.

Dương An tươi cười vỗ vai cổ vũ Pháp Lão Địch.

- Ừ, chúc cậu may mắn.

Pháp Lỗ Định tự tin gật đầu.

- Chúc tất cả may mắn.

Dương An khẽ cười nói. Sau đó cả hai cùng lấy ra một thẻ thông hành màu vàng, nhẹ nhàng xoa lên. Tấm thẻ vàng tức thì hóa thành một luồng sáng màu xám bao phủ thân thể hai người, sau đó biến mất không thấy gì.

Người chơi có được thẻ thông hành màu vàng cũng lục tục tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng tiến hành thăm dò. Mà những người chưa có thẻ thông hành thì hoặc là lên chợ giao dịch thu mua, hoặc là ra khỏi thành đánh quái, hi vọng có thể đánh rơi ra thẻ thông hành, nhanh nhanh chóng chóng tham gia hoạt động lớn này. Nhất thời, Bạch Vân thành biến thành một tòa thành “vườn không nhà trống”, ngay cả shop chợ cũng rất vắng vẻ, người mở shop cũng kéo nhau đi hết.

Sử dụng thẻ thông hành, Dương An có cảm giác như vừa sử dụng Hồi thành quyền trực, khung cảnh tối dần rồi vụt sáng, sau đó thấy mình xuất hiện ở một địa phương khác.

Hệ thống: Bạn đã tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng một, mời hưởng thụ tốt hoạt động lần này.

- Ấy, thật nóng, định nướng mình sao!

Dương An mới xuất hiện, còn chưa nghe được hệ thống nhắc nhở, một làn gió khô nóng đã thổi vào mặt, thật không thoải mái, gió cát khô nóng làm người ta không thể mở mắt ra được.

Dương An đầu tiên thi triển kỹ năng “Tiềm Ảnh”, Thần Chi Thí Luyện Tràng có nguy hiểm ở khắp mọi nơi, phải đảm bảo an toàn sau đó mới xem xét đến hoàn cảnh xung quanh, đề phòng đột nhiên người hoặc quái vật đánh lén, rồi đội lên Hồ vương diện giáp để tránh bão cát.

Rất may mắn là xung quanh không có người chơi khác, cũng không có quái vật, chỉ có một mảnh cồn cát kéo dài vô tận, trên cao có một mặt trời thật lớn trực tiếp thiêu đốt, đây chính là một khu sa mạc thật lớn.

- Không tưởng tượng được lần đầu tiên lại đưa đến một vùng sa mạc.

Dương An bất đắc dĩ cười khổ.

Ở một số hoàn cảnh đặc biệt có ảnh hưởng rất rõ ràng đến thực lực của người chơi, cũng như Dương An ở khu sa mạc này, thể lực sẽ tiêu hao rất nhanh, thỉnh thoảng cần dừng lại nghỉ ngơi bổ xung, nếu không thuộc tính bản thân sẽ chậm rãi giảm xuống.

- Đồ vật mấy tầng dưới này cũng không có giá trị lắm, không thể lãng phí thời gian, phải lên tầng trên nhanh một chút.

Dương An lấy lại bình tĩnh, trầm nghĩ.

- Đầu tiên là phải tìm ra cửa vào tầng tiếp theo.

Dương An đối với hai tầng đầu cũng không có gì hứng thú, hai tầng này là công ty phát hành vì người chơi cấp thấp mà làm ra, bảo vật nơi này đối với một cung tiễn thủ đã có hai kiện truyền thuyết, một bộ hoàng kim trang bị 4x như Dương An quả thật không có gì hấp dẫn cả. Hơn nữa hắn có bản đồ tầng năm, còn phải tìm trang bị mà Vũ Nguyệt để lại, đây mới là mục đích chính của Dương An.

Sau khi tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng, hệ thống không cung cấp ra bản đồ chính xác, trên mặt bản đồ cũng chỉ thấy một mảnh trống không cùng một điểm sáng biểu thị vị trí của mình, cùng bốn điểm đỏ ở bốn phía đông tây nam bắc biểu thị cửa vào tầng tiếp theo. Ngoài ra còn có tọa độ vị trí của mình, còn lại hoàn toàn do người chơi tự tìm hiểu.

Nhìn bản đồ do hệ thống cung cấp, Dương An xác định đường đi, mục tiêu của hắn là cửa tây gần vị trí của hắn nhất.

194. Chương 192: Tầng Hai! Hắc Tước!

oOo

Sa mạc chỗ Dương An đang đứng là một khu vực thuộc tầng một Thần Chi Thí Luyện Tràng. Quang Minh cùng Hắc Ám hai phe có đến triệu người tiến vào, số lượng người chơi bị phân đến cùng một khu vực không nhiều nhưng cũng không ít.

Tầng thứ nhất có nguy hiểm ít nhất, tuy người của hai phe Quang Minh và Hắc Ám cùng nhau tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng nhưng ở ba tầng dưới, người của hai phe sẽ không gặp nhau, nhằm giảm thiểu nguy hiểm cho người cấp thấp. Mà tầng dưới này cấp bậc của quái vật cấp cũng không cao, thường là tiểu Boss 3x, một số người có cấp bậc không cao cũng có thể tìm được bảo vật không tệ.

Tất nhiên là ở tầng một cũng có vài quái vật cường đại, nếu có thể phát hiện quái vật này, người chơi có thực lực cùng một chút trí tuệ là có thể lấy đến bảo vật trân quý chân chính, bởi vì quái vật càng mạnh mẽ thì đồ vật nó bảo hộ tất nhiên cũng không thể tầm thường.

Dương An một đường đi đến cửa vào phía Tây, trên đường gặp không ít người chơi, những người này có cấp bậc cao thấp khác nhau, vì không muốn chọc tới những phiền phức vô nghĩa, lãng phí thời gian, mỗi khi thấy người chơi khác, hắn đều đi đường vòng mà qua.

Trên đường, Dương An cũng phát hiện một cái bảo rương có hai con tiểu boss 3x bảo vệ, hơn nữa bên cạnh không có người chơi khác, hắn cũng bỏ chút thời gian giải quyết hai tiểu boss này mở bảo rương để thỏa mãn tính tò mò, nhưng chỉ nhận được một trang bị Hoàng kim 3x mà thôi. Đối với người chơi bình thường mà nói, một kiện trang bị hoàng kim này có thể là cực phẩm, nhưng đối với Dương An thì cũng chỉ kiếm thêm được ít vàng.

Từ đó, Dương An cũng không tiếp tục phí thời gian ở tầng một, cho dù trên đường phát hiện ra bảo rương cũng không thèm để ý đến, điều này là cho người cấp thấp thêm một cơ hội tìm ra bảo vật.

Hơn một tiếng sau, Dương An rốt cục thấy được cửa vào tầng hai. Đây là một cái ốc đảo giữa sa mạc, cửa vào nằm ở trung tâm ốc đảo, mà quái vật thủ hộ cửa truyền tống trận cũng đã bị giết chết.

Lúc này đã có không ít người chơi đi đến cửa vào, mà những người chơi này đều một bộ dáng cẩn thận, giương cung bạt kiếm. Mặc dù đang ở Thần Chi Thí Luyện Tràng nếu bị người cùng phe giết chết sẽ không bị tụt cấp, nhưng cũng không ai muốn bảo vật mình vất vả đoạt được lại rơi ra, hơn nữa, muốn tiến vào tiếp lại mất thêm một thẻ thông hành trân quý.

Dương An tất nhiên cũng không tùy tiện xông vào, việc cướp của giết người ở trên đời này không chỗ nào mà không diễn ra. Ở ngoài ốc đảo ẩn thân, Dương An mới chậm rãi đi vào, sau đó thừa dịp người khác không chú ý, nhảy vào cửa truyền tống trận.

Đi ra từ truyền tống trận, Dương An vẫn duy trì trạng thái ẩn thân, hệ thống cũng đã thông báo là hắn đã tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ hai.

Dương An nhận ra nơi này là một khu rừng nhỏ, phía trước không xa có thể thấy người chơi Liên minh Quang Minh đi ra từ truyền tống trận.

Vừa mới xuất hiện, Dương An liền cảm thấy sự khác nhau giữa hai tầng, từng trận gió thanh lương mang một chút vị mặn thổi qua, so với khu vực sa mạc vừa rồi thoải mái hơn nhiều. Nghe được từng đợt sóng biển, Dương An đã đoán ra đây là một khu vực duyên hải.

Tránh khỏi mấy người chơi đã đến trước, Dương An xuyên qua khu rừng nhỏ liền nhìn thấy vô tận một màu xanh của biển, hai hướng Nam Bắc kéo dài là bờ biển uốn lượn. Theo bản đồ hệ thống, Dương An thấy vùng duyên hải này cũng có bốn lối đi lên tầng trên, hai cái ở hai bên bờ biển, hai cái ở trong lòng biển.

Không biết mảnh vô tận biển sâu kia có bao nhiêu nguy hiểm, hơn nữa Cung tiền thủ ở dưới nước cũng bị hạn chế thực lực, Dương An tất nhiên sẽ không mạo hiểm, ý nghĩ cùng người chơi bình thường không khác nhau lắm, vì an toàn, hắn lựa chọn dọc theo bờ biển mà đi đến.

Dương An chọn là cửa truyền tống phía Nam, khá gần vị trí hiện tại của hắn, tất nhiên sẽ không ngốc mà chọn cửa Bắc ở xa hơn.

Nhưng Dương An không nghĩ đến lựa chọn của hắn lại rước lấy một phiền toái không nhỏ.

Tâm lý của người chơi tiến vào khu vực này giống nhau, đều lựa chọn cửa vào ở ven biển. Mà bờ cát lại tương đối dễ đi, lại không có quái vật, cho nên dù ở bãi biển tỉ lệ gặp bảo rương này nọ rất thấp nhưng nhiều người vẫn lựa chọn con đường này mà đi. Vì vậy, Dương An dọc theo đường đi gặp không ít người chơi tụ tập cùng nhau, bọn họ hoặc là quen biết từ trước, hoặc là mới quen mà tổ đội vào. Nhưng ai cũng vì tranh thủ cho mình lợi ích lớn nhất mà thôi.

Lúc đi về cửa vào phía Nam, có không ít đội ngũ người chơi đều mời Dương An gia nhập, mà Dương An đáp lại chính là không nói gì, tăng tốc đi về phía trước.

Nhưng mà khi Dương An sắp đi đến gần cửa vào Truyền tống trận, hắn không thể không nhanh chóng dừng lại, một “người quen”, hay chính xác hơn là “cừu nhân” đang ở phía trước. Người này không ai khác chính là người mà bị Dương An “chơi” đến chết ở phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn tầng hai- Thiết Đầu.

Chẳng biết tại sao, lúc này Thiết Đầu cùng mấy người Hắc Ám Thị Huyết đội ngũ không phải đi về phía Nam mà lại đi ngược lại.

Vì không muốn người chú ý, lúc tiến vào tầng hai, Dương An đem Hồ Vương Diện Giáp tháo xuống, lúc này, nếu gặp Thiết Đầu nhất định sẽ nhận ra hắn. Dương An cũng không sợ Thiết Đầu báo thù, lúc trước hắn mới 3x Thiết Đầu đã không phải là đối thủ thì bây giờ lên đến 4x hắn càng không sợ. Nhưng mà hắn lại sợ phiền toái kéo đến.

Dương An vội vàng đội mũ chum đầu liền áo choàng lên, chuẩn bị chui vào rừng rậm bên cạnh, đợi đám người Thiết Đầu đi qua sẽ tiếp tục đi tiếp. Nhưng lúc Dương An xoay người thì đã muộn rồi, Thiết Đầu đã nhận ra hắn.

- Tiểu tử, đứng lại!

Thiết Đầu hướng về phía Dương An hét lớn, mang theo chín thành viên Thị Huyết chiến minh cùng nhau lao đến.

Ngày trước bị 3x thái độ cung tiễn thủ xử lý, Thiết Đầu cực kỳ buồn bực, luôn muốn tìm lại danh dự, nhưng Dương An mỗi lần xuất hiện đều đi theo Lam Nhị cùng Thiên Hành, mà Lam Nhị ở Lam Sắc Quan Dao Chiến minh có địa vị đặc thù, tuy rằng cùng với cao tầng Hắc Ám Thị Huyết chiến minh có một chút quan hệ, nhưng hắn chỉ là một thành viên hạng hai, chiến minh sẽ không vì hắn mà xuất động lực lượng chân chính.

Hôm nay, Thiết Đầu rốt cục tìm được cơ hội, cung tiễn thủ kia có thời gian đi lẻ, mà bên cạnh mình lại có chín cao thủ cấp 4x, kiểu gì cũng đem hắn đè chết. Thiết Đầu tiểu nhân này sẽ không đường đường chính chính một đánh một, báo thù là chuyện chỉ cần đem người giết chết là được, bất kể dùng phương pháp gì.

- Ngu ngốc!

Dương An thấp giọng mắng một tiếng, không để ý bọn Thiết Đầu lao đến, lập tức mở ra “Tật Phong Gia Tốc” muốn chạy đến khu rừng nhỏ.

Nhưng Dương An còn chưa chạy được hai bước, cảm giác được ở một phương hướng khác có một lực lượng mạnh mẽ va chạm đến.

- Lại có người đánh lén!

Dương An biến sắc, cổ lực lượng va chạm này cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa lại cực kỳ nhanh, ngay cả hắn sau khi mở Tật Phong Gia Tốc cũng không thể tránh được.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Dương An không kịp xoay người nhìn lại, thời điểm ngàn cân treo sợi tóc mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ.

“Oành” một tiếng va chạm nặng nề vang lên, sau đó “oành” một tiếng một thanh hỏa kiếm mãnh liệt chém xuống.

Hai lần đánh đến, nhưng Nguyệt Ảnh Chi Vũ có hai giây vô địch, Dương An chỉ bị hai lực lượng mạnh mẽ này đánh bay ra ngoài.

- Hắc Tước đại ca!

- Hắc Tước lão đại!

195. Chương 193: Dừng Trí Đấu 5x

oOo

- Người này thật mạnh, chính diện đối kháng mình cũng không phải đối thủ!

Dương An sắc mặt phi thường ngưng trọng, cố nén đau đớn mà ổn định cước bộ, mặc dù vẫn ở trạng thái vô địch của Nguyệt Ảnh Chi Vũ, không nhận sát thương, nhưng dưới hai đòn tấn công mạnh mẽ, thân thể bị đánh cho đau đớn không thôi.

Khi hắn bị đánh bay, chín người Hắc Ám Thị Huyết đã bao vây lấy hắn, hơn nữa còn có một người thực lực mạnh mẽ tên “Hắc Tước” ở đây, không thể chạy trốn nữa rồi, Dương An đã chuẩn bị cho một phen ác chiến.

Dương An cẩn thận nhìn vào người đánh lên hắn từ sau lưng “Hắc Tước”, trong mấy người này hắn là uy hiếp lớn nhất. Người này có thân mặc khinh giáp màu đen tuyền, chỉ nhìn vẻ bề ngoài đã biết không phải vật phàm, còn trong tay hắn, một thanh đại kiếm bốc lên ngọn lửa màu đen, lấy nhãn lực Dương An mà đoán, đây là một vũ khí cấp truyền thuyết.

Dương An sử dụng một cái Ưng Nhân Nguyệt Độc.

Hắc Tước: Hắc Ám kiếm sĩ cấp 51, phó minh chủ Hắc Ám Thị Huyết chiến minh.

- 5x, khó trách mạnh mẽ như vậy, tệ nhất là hắn lại là phó minh chủ Hắc Ám Thị Huyết.

Dương An nhất thời kinh hãi, nhưng rất nhanh lại cố gắng trấn tĩnh lại.

Vào lúc Dương An đang kinh hãi, đồng thời Hắc Tước cũng âm thầm kinh ngạc, tuy rằng vừa rồi hai chiêu kia không phải đại chiêu gì, nhưng hắn tự tin đủ miếu sát một cung tiền thủ 4x, thế mà cung tiền thủ này ngoại trừ bị đánh bay ra thì có vẻ không hề dính chút thương tổn nào cả.

Cung tiền thủ không giống chức nghiệp đạo tặc có nhiều kỹ năng giữ mạng, việc này làm Hắc Tước xem trọng cung tiền thủ kia vài phần.

- Tiểu tử, ngươi không nghe thấy người của Hắc Ám Thị Huyết gọi ngươi đứng lại à?

Hắc Tước khinh miệt nhìn Dương An, bày ra một bộ dáng cao cao tại thượng, không để ai vào mắt.

- Phong Vân không phải nhà các người a, mấy người bảo đứng lại là ta phải đứng lại sao?

Tuy rằng đối mặt với cường giả 5x, nhưng Dương An lại không có ý lùi bước chút nào, trái lại còn có chút khinh thường. Ác danh của Hắc Ám Thị Huyết Dương An cũng có biết, là chiến minh tai tiếng nhất Tam đại chiến minh trong liên minh Quang Minh.

- Con bà nó, gọi mày đứng lại mày phải đứng, Hắc Ám Thị Huyết làm việc phải nói lí do cho mày sao!

Mấy người Hắc Ám Thị Huyết nhao nhao lên.

- Hắc Tước đại ca, chính là tiểu tử này cướp quái của bọn em, còn không biết dùng thủ đoạn gì đem em giết chết, lại còn vũ nhục Hắc Ám Thị Huyết.

Thiết Đầu đi đến bên cạnh Hắc Tước ‘đi xe kích’.

Vừa rồi Thiết Đầu nhận được tin Hắc Tước cũng vào khu vực này, đang muốn đi đến cùng Hắc Tước tụ họp, không ngờ oan gia ngõ hẹp đụng phải Dương An, chút nữa bị hấn trồn mất, may là Hắc Tước lại trùng hợp ra tay giúp đỡ, bây giờ có cường giả 5x Hắc Tước áp trận, thù cũ có thể báo, tự nhiên là hấn sẽ ‘mô kích’ giết dây Hắc Tước giết chết Dương An.

- Thì ra là người, chính là tiểu tử đi theo sau Lam Nhị kia sao, ngay cả người cũng dám khiêu khích Hắc Âm Thị Huyết chiến minh, coi như hôm nay có Lam Nhị cũng không thể cứu được người.

Hắc Tước âm trầm nói. Hấn sao không biết tâm tư của Thiết Đầu, nhưng người của chiến minh mình bị thiệt thòi, không thể bỏ qua, bình thường cũng không ai để ý đến, nhưng hôm nay đúng lúc gặp được, hấn cũng thuận tay mà ra, vì chiến minh lập uy, làm cho người khác biết Hắc Âm Thị Huyết cũng không phải là dễ chọc vào.

Không nói hai lời, nói giết liền giết, Hắc Tước liền nhấc đại kiếm lên muốn một kích giải quyết Dương An. Nhưng Dương An vừa rồi còn có điểm sợ sệt bỗng vô cùng trấn định, còn cười lớn một tiếng.

Nghe được Thiết Đầu vu oan chụp mũ, Dương An đã biết hấn giựt dây Hắc Tước 5x ra tay với mình, bởi vậy, nghe được Thiết Đầu nói vậy, đúng lúc làm hấn nhớ trên tay còn một lá bài tẩy, chính là đoạn ghi hình lúc đó.

Dương An sớm đoán rằng người chơi chiến minh kia sẽ không cùng mình nói đạo lý, hấn nhìn người không hợp mắt, cho dù không trêu chọc vào hấn thì hấn vẫn tìm cơ mà giết chết người, tổ chức càng lớn, chức vụ càng cao càng coi trọng sĩ diện, chú trọng thanh danh, tranh thủ lòng người. Tuy rằng Hắc Âm Thị Huyết chiến minh là một trong ba cự đầu của liên minh Quang Minh, nhưng có đôi khi có mạnh hơn nữa cũng không thể nào chống lại dư luận của quần chúng.

- Ha ha ha!!

Dương An tận lực mà cười, khiến cho người chơi xung quanh chú ý đến vây lại xem.

- Hắc Âm Thị Huyết quả nhiên danh bất hư truyền, đổi trắng thay đen, lý hoàng chiết khúc, chịu thua không được, rõ ràng là công bình quyết đấu bị thua, lại nói rằng người ta dùng thủ đoạn, rõ ràng là thành viên Hắc Âm Thị Huyết cướp quái, lại nói thành bị người cướp quái...

- Nhưng mà đành chịu, các người Hắc Âm Thị Huyết không thêm nói lý lẽ, các người đến giết ta đi, sau đó ta trở về liền đem đoạn ghi hình lúc trước lên diễn đàn cho mọi người xem, đúng sai đều do công luận.

Dương An lớn tiếng nói lý lẽ.

Bị tiếng nói của Dương An hấp dẫn, rất nhiều người chơi đều dừng bước đến xem, thậm chí nhiều người đã mở ra chức năng ghi hình. Những người này phần lớn là người chơi không có bối cảnh, bọn họ tuy không dám nói gì, cũng sợ hủ hung danh của Hắc Âm Thị Huyết, nhưng sự sợ hãi cũng không thể ngăn cản được tính tò mò từ tổ tiên truyền xuống mà đến vây xem.

- À đúng rồi, đưa cả đoạn ghi hình ngày hôm nay lên nữa sẽ càng hấp dẫn người xem, thật may là ta có thói quen lúc nào cũng mở ra hệ thống ghi hình.

Dương An hơi hơi cười, nói:

- Hắc Âm Thị Huyết thần uy cái thế, Hắc Âm kiếm sĩ 5x mang thật nhiều thành viên 4x ép chết một người, không biết là mọi người sẽ nói gì a.

- Hừ, tiểu tử này thế mà phản khách vi chủ.

Hắc Tước bỗng nhiên dừng tay, đại kiếm đang định bỏ xuống dừng lại. Hấn cũng ý thức được tiểu tử trước mắt không đơn giản, thế mà dám dùng thanh danh chiến minh uy hiếp chính mình, nhưng mình lại đuối lý, để cho người ta mượn cớ.

Mà nếu vứt chiến minh sang một bên không nói, mình là một cường giả 5x, tồn tại giống như truyền thuyết lại bị người ta nói lấy nhiều khi ít, nếu truyền ra thì hấn lấy mặt mũi đâu mà hoạt động, tuy rằng một mình hấn đủ giết tiểu tử kia hàng trăm ngàn lần, nhưng bây giờ chín người Hắc Âm Thị Huyết thật sự xông đến, làm cho người xem nghĩ rằng mình là một đám người cày đồng khi dễ ít.

- Hê hê!

Dương An cười thầm, chứng kiến Hắc Tước buông đại kiếm ra, hẳn biết mình đã thành công, càng là cường giả lại càng sĩ diện.

- Hừ!!!

Hắc Tước hung hăng trợn mắt liếc Dương An một cái, hẳn tất nhiên sẽ không bị lời nói ba xạo làm lùi bước, ngày hôm nay hẳn muốn đem tiểu tử này xử lý, hẳn bây giờ là muốn danh chính ngôn thuận đem tên này giải quyết.

196. Chương 194: Quỷ Ảnh Đạo Tặc

oOo

Tình huống hiện giờ, đừng nói thành viên Hắc Âm Thị Huyết đồng loạt ra tay, ngay cả Hắc Âm chiến sĩ 5x cấp truyền thuyết Hắc Tước thì Dương An đã không đối phó được rồi. Hơn nữa, trong vòng vây của mười người, cho dù Dương An có mở toàn bộ trạng thái cũng chưa chắc thoát ra được, vì thế, Dương An đánh cuộc một phen, cá là Hắc Tước sẽ vì thanh danh của mình và chiến mình sẽ không chính diện gây khó dễ hắn, chỉ cần thoát khỏi vòng vây hiện tại, Thân Chi Thí Luyện Tràng lớn như vậy chưa chắc sẽ gặp lại mà.

Xác thực, Dương An cực đúng một nửa, Hắc Tước đúng là “chết vì sĩ diện”, nhưng mà hắn tuyệt đối sẽ không buông tha người xâm phạm quyền uy của hắn, hôm nay Dương An nhất định phải chết, hắn bây giờ là muốn tìm một lí do chính đáng để giết Dương An mà thôi.

- Hừ!!

Hắc Tước oán giận, trên mặt lộ ra nụ cười âm trầm.

- Nhãi ranh, ngươi nói Hắc Âm Thị Huyết lấy đông hiếp ít sao, được, bây giờ ta cùng ngươi một chọi một, quyết đấu sinh tử, không tính là nhiều chứ.

- Ax!

Dương An ngăn ra, không nghĩ đến việc Hắc Tước nhất quyết giết mình, tuy ý lớn hiếp nhỏ, nhưng vẫn là một cuộc quyết đấu, truyền ra ngoài cũng không ảnh hưởng lớn đến thanh danh của Hắc Tước và Hắc Âm Thị Huyết lắm.

- Sao nào, sợ rồi à, hóa ra là một tên nhãi ranh miệng à, ngươi không phải đòi công bằng sao, ta với ngươi một chọi một, công bằng tí thí.

Hắc Tước thấy Dương An lặng đi liền thừa thế nói, sau đó, không đợi Dương An có phản ứng gì, hắn đã vung đại kiếm lên hướng Dương An mạnh mẽ đánh đến.

Lần này hắn mặc kệ Dương An có đáp ứng hay không, cứ giết trước rồi nói.

Nhưng lúc hắn mở Bôn Tập hướng đến Dương An là lúc có một cỗ hàn khí sau lưng đánh úp đến.

- Có tặc!!!

Hắc Tước trước tiên cảm giác được đánh lên của Đạo tặc, hơn nữa Đạo tặc này cũng không hề đơn giản, tiếp cận hắn gần như thế mới cảm thấy hơi thở.

Thời điểm ngàn cân treo sợi tóc, Hắc Tước ngừng lại, kiếm đang bỏ về Dương An xoay chuyển, đại kiếm xoay tròn, quét từ dưới lên trên đánh về phía sau.

“Phốc” một tiếng, trong màn mây mù vang ra một tiếng rất nhỏ, đại kiếm quét qua chỗ trống, chỉ thấy một luồng khói đen chậm chậm vòng qua Hắc Tước, bay đến trước người Dương An.

- Phá Nha!

Hắc Tước kinh ngạc thốt, sắc mặt ngưng tụ, thận trọng hẳn lên. Nhìn thấy đám khói màu đen này, hắn đã nhận ra thân phận người đánh lên.

- Ha ha ha, không thể tưởng tượng được cường giả 5x truyền thuyết, Phó minh chủ Hắc Âm Thị Huyết chiến mình thế mà lại đi khi dễ một tiểu cung tiến thủ 4x, còn nói to là công bình đối chiến, không biết nhục nhã chút tí nào nhỉ!

Một thanh âm khàn khàn mà phiêu dang vang lên, sau đó đám khói biến hóa, một bóng người xuất hiện trước người Dương An.

Dương An hơi kinh hãi, hắn không biết sao đạo tặc này lại cứu mình một mạng, vừa rồi một kiếm của Hắc Tước đến quá đột ngột, hơn nữa tốc độ cực nhanh, hắn cơ bản không thể né tránh, may mắn Đạo tặc này đánh lên ngăn trở công kích của Hắc Tước.

Đạo tặc kia đứng nghiêng nghiêng về phía hắn, Dương An cũng chỉ nhìn được bên cạnh hắn. Nhìn qua người này tuổi tác cùng hắn không sai biệt lắm, có lẽ còn ít tuổi hơn một chút, hắn mặc một bộ bì giáp màu đen ẩn hiện màu đỏ máu, tay thì tùy ý vuốt vuốt một chuỗi chùy thủ.

Dương An rất kinh ngạc, hoàn toàn không nhận ra Đạo tặc này. Mà Dương An không biết rằng Đạo tặc đột nhiên xuất hiện chính là người luôn theo sau hắn khi hắn làm nhiệm vụ ở chiến trường Chính Tà.

Dương An không biết thân phận đạo tặc, nhưng người vây xem đã có người nhận ra

- Ôi mải gót, người kia không phải “Phá Nha” sao!!

- Cái gì mà răng gãy răng rụng*, kinh ngạc cái gì chứ.

(*Phá Nha tách rời không phải tên sẽ là răng hỏng)

- ‘Âu siệt’, người kiến thức quá nông cạn, “Quý ảnh đạo tặc Phá Nha” người cũng không nhận ra, không bằng người quay về Tân thủ thôn đi.

- Cái gì! Quý Ảnh đạo tặc! Chính là liên minh Quang Minh đệ nhất đạo tặc Quý Ảnh đạo tặc!

- Đúng vậy, lần này thì vui rồi, trước có 5x truyền thuyết cường giả Hắc Tước, sau có Quý Ảnh đạo tặc Phá Nha, một lần được nhìn thấy hai đại nhân vật được coi là “thần long thấy đầu không thấy đuôi” a, sự việc này nhất định phải ghi lại, đem lên diễn đàn, đến lúc ấy còn sợ không ai chú ý ta a.

- Ai, đúng rồi, ta nghe nói Quý Ảnh đạo tặc kia không phải 5x, làm sao mà trở thành liên minh Quang Minh đệ nhất đạo tặc được ?

Người kia tò mò hỏi tiếp.

- Lại một người không tri thức a, hôm nay ta sẽ dạy người một ít, liên minh Quang Minh 38 người, không, hiện tại là 39 người, 39 người cường giả truyền thuyết 5x không một ai là chức nghiệp Đạo tặc, ngay cả bên liên minh Hắc Âm cũng không có cấp 5x Đạo tặc.

- Vậy cũng không thể nói hắn là đệ nhất Đạo tặc liên minh Quang Minh a.

Người kia lại tò mò hỏi.

- Người đợi ta nói xong sẽ biết!

Người nọ lại nói:

- Bảng xếp hạng trị số vinh dự trong Liên minh Quang Minh cao nhất là Đạo tặc này, người chơi đối địch chết trên tay hắn vô số, hơn nữa nghe nói trong bốn một 5x liên minh Hắc Âm có quá nửa chết dưới tay hắn, người nói xem hắn có xứng đáng đệ nhất Đạo tặc liên minh Quang Minh.

Mấy người vây xem cũng sợ mấy đại nhân vật nghe được nên bàn luận cũng rất nhỏ nhẹ, Dương An tất nhiên là không nghe được cái gì.

- Phá Nha, người với ta xưa nay không thù không oán, sao lại ngăn trở ta làm việc.

Hắc Tước trầm giọng nói, mà cũng cẩn thận hắn lên, giống như 4x Đạo tặc này có uy hiếp rất lớn vậy.

- Không có gì, chỉ là không thuận mắt với một số người không biết xấu hổ mà thôi.

Phá Nha tùy ý cười, nhẹ giọng nói, không giống sự khấn trương của Hắc Tước, giống như là 5x cường giả trước mắt đối với hắn không hề có uy hiếp.

Quả thật, lấy thực lực Quỷ Ảnh Phá Nha, hắn muốn trốn đi, ở đây chưa ai ngăn được.

- Quang Minh đệ nhất Đạo tặc tuy rằng lợi hại, có điều người không sợ đặc tội Hắc Âm Thị Huyết chiến minh sao.

Hắc Tước lớn tiếng nói, sau đó chỉ vào Dương An.

- Ngày hôm nay ta nhất định phải giết tiểu tử đã xâm phạm thanh danh Hắc Âm Thị Huyết, người dám ngăn trở ta chính là đối lập với Hắc Âm Thị Huyết chiến minh.

- Ha ha, ta quả thật không sợ cái gì gọi là Hắc Âm Thị Huyết, hôm nay huynh đệ này do ta bảo vệ, tuy là ngay mặt chiến đấu ta có thể đánh không lại người, nhưng nếu người dám động thủ giết hắn một lần, Phá Nha ta sẽ giết người mười lần.

Phá Nha đột nhiên ngưng tụ sắc mặt nhìn chăm chăm vào Hắc Tước, điệu bộ lười nhác biến mất.

- Ân.

Hắc Tước sững sờ, dáng vẻ bị kiểm hãm. Đúng là ngay mặt chiến đấu, Hắc Tước có lòng tin xử lý Phá Nha, nhưng thử hỏi xem Đạo tặc sẽ cùng người khác giao chiến à, Đạo tặc thích nhất là đột ngột đánh lén, đặc biệt Quang Minh đệ nhất tặc này, tuy rằng không biết tại sao không thăng chức 5x, nhưng lại có được thực lực của 5x, hơn nữa Quỷ Ảnh đạo tặc quỷ khốc thần sầu, tốc độ nhanh như ảo ảnh, ám sát kỹ thuật không ai bằng, bởi vì có câu ” không sợ tặc trộm, chỉ sợ tặc nhớ”, hắn nói muốn giết người mười lần sẽ không để người chỉ chết chín lần rưỡi, Quỷ Ảnh đạo tặc có thực lực này.

197. Chương 195: Đa Nghi

oOo

Nhìn thấy Hắc Tước giằng co cùng đạo tặc mới xuất hiện, Dương An không nói gì, lẳng lặng đứng một bên nhìn sự việc phát triển.

Bất ngờ xảy ra biến cố, làm Dương An cảm thấy có chút kinh ngạc, cũng cảm thấy may mắn. Vốn hắn lâm vào tình huống chắc chắn chết, đột nhiên có một người không quen biết tên “Phá Nha” ra tay cứu giúp, nhưng dù sao đi nữa, có cơ hội thoát khỏi vòng vây của đám người Hắc Tước là một chuyện tốt.

Dương An vừa rồi đã lên thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc xem qua thuộc tính của Phá Nha, chính là một đạo tặc cấp 49, điều làm hắn kinh ngạc là 5x Hắc Âm kiểm sĩ Hắc Tước kia dường như có điều kiêng kỵ với Đạo tặc này.

Chẳng qua Dương An ít hỏi đến thế sự nên không biết thanh danh của Phá Nha mà thôi, nếu hắn tìm hiểu về Quỷ Ảnh đạo tặc này thì sẽ biết rằng dù là Hắc Âm Thị Huyết chiến minh đứng sau Hắc Tước 5x cường giả đối với độc hành đạo tặc này còn có điểm cổ kỵ.

Bên phía Hắc Âm Thị Huyết, ngoài Hắc Tước ra, còn có Thiết Đầu rất là buồn bực, vốn nghĩ Hắc Tước ra tay nhất định sẽ giải quyết ngon lành tiểu tử kia, báo thù cho mình, không nghĩ lại nhảy ra một Quỷ Ảnh đạo tặc bảo vệ tiểu tử này. Quỷ Ảnh Đạo tặc, Quang Minh đệ nhất tặc, Thiết Đầu tất nhiên là biết, cho nên mắt thấy cơ hội báo thù sắp trôi qua cũng chẳng dám lên tiếng, chỉ có thể nhìn Dương An với ánh mắt mang hình viên đạn.

Hắc Tước tức giận nhìn Phá Nha, nhưng đồng thời đầu óc vẫn bảo trì bình tĩnh tự hỏi, hắn không nghĩ rằng Phá Nha mạo hiểm đặc tội với toàn bộ Hắc Âm Thị Huyết chiến minh, không để ý gì mà đi bảo vệ cho một Cung tiền thủ 4x vô danh không quen biết. Hắc Tước có thể trở thành 5x cấp cường giả, lại còn là Phó minh chủ chiến minh, tất nhiên không phải loại dùng mộng để suy nghĩ như vẻ bề ngoài.

- Nhìn phản ứng vừa rồi, cung tiền thủ Ngã Gia kia chắc không biết thân phận của Phá Nha.

Hắc Tước hơi đổi ánh mắt, khóe mắt liếc Dương An đứng sau Phá Nha một cái, nghĩ thầm.

- Nhưng mà vì sao Phá Nha lại xuất lực bảo vệ hắc đây?

- Thế nào, Hắc Tước Phó minh chủ vẫn muốn ra tay hay là để vị huynh đệ này rời đi đây ?

Trong lúc Hắc Tước suy nghĩ, Phá Nha lại khôi phục bộ dáng lười nhác của mình.

- Hừ, Ngã Gia này không biết có thân phận gì, nếu mà là Lam Sắc Quân Dao hay là Kinh Lô chiến minh cố ý sắp xếp, dù ta ra tay, có Phá Nha ở đây, muốn che đậy đi cũng không dễ dàng, nghe Thiết Đầu nói hắc cùng bọn Lam Nhị Thiên Hành có quan hệ mật thiết mà.

Hắc Tước trong lòng suy nghĩ.

- Quên đi vậy, ta sẽ không ra tay, nhưng cũng không thể buông tha hắc dễ dàng như vậy, bằng không uy thế của Hắc Âm Thị Huyết sẽ mất hết.

- Tốt, hôm nay ta sẽ cấp cho Quỷ Ảnh đạo tặc chút mặt mũi, ta không ra tay giết tên 4x Cung tiễn thủ này.

Hắc Tước rút đại kiếm về, trầm giọng nói.

- Nhưng sự việc còn chưa xong, huynh đệ ta lần trước bị tên cung tiễn thủ này giả trò hèn hạ giết chết, bây giờ muốn đòi lại công đạo, không biết người có ngăn cản hay không ?

- Thiết Đầu, người nói lần trước hắc dùng âm mưu quỷ kế giết người, bây giờ cho người cơ hội báo thù.

Hắc Tước quay đầu liếc Thiết Đầu nói. Mục đích của hắc chính là lợi dụng Thiết Đầu để xuống thang, vô luận kết quả như thế nào cũng sẽ không liên lụy đến Hắc Âm Thị Huyết, cái này là ân oán cá nhân giữa hai người bọn họ.

- Chỉ cần người không ỷ lớn hiếp nhỏ, cũng không bắt nạt kẻ yếu thì ta sẽ không có ý kiến gì.

Phá Nha tùy ý xoay đầu hướng Dương An nói.

- Vị huynh đệ này thấy có đúng không!

- A!

Đột nhiên có biến khiến Dương An sững sờ, nhưng rất nhanh tỉnh táo lại, đối với đạo tặc đã giải vây cho mình rất là cảm kích. Dương An gật gật đầu xem như trả lời Phá Nha, nếu không phải Hắc Tước ra tay, dưới tình huống một chọi một thì Thiết Đầu không phải đối của Dương An.

Lúc Phá Nha quay người lại, Dương An cũng nhìn thấy rõ ràng bộ dáng của hắc, bề ngoài tuấn tú, làn da trắng nõn, một đôi mắt đỏ sậm, khóe miệng mỉm cười lộ ra đôi răng nanh, rất rõ ràng hắc là một Huyết tộc đạo tặc.

- Tốt, Thiết Đầu, người lên giết hắc đi, sẽ không ai cản trở người.

Hắc Tước nhìn chằm chằm vào Phá Nha nói, rõ ràng nửa câu sau nói với hắc. Tuy Hắc Tước không biết thực lực của Dương An, nhưng theo Thiết Đầu nói thì hai ngày trước tên kia vẫn là một Thái điều 3x, vừa mới thăng cấp 4x thực lực chắc cũng không cao, mà Thiết Đầu cũng nói lần trước là do hắc nhất thời khinh thường, mà không biết Dương An dùng thủ đoạn quỷ dị gì thì Thiết Đầu mới thua.

Thực lực của Thiết Đầu thì Hắc Tước cũng coi như có tìm hiểu, tuy không tính là mạnh, nhưng đối phó với một cung tiễn thủ 4x mới thăng cấp chắc không vấn đề gì, hơn nữa lần này có hắc áp trận, không sợ Dương An bày thủ đoạn gì.

- Tốt!

Thiết Đầu do dự một chút, vẫn lấy vẻ mặt hung hãn bước ra, chỉ Dương An nói:

- Tiểu tử, có gan thì ra đánh với ta một trận, xem người có may mắn như lần trước không.

Dương An cũng do dự một chút, trầm giọng nói:

- Tỷ thí với người thì có thể, nhưng hy vọng sau lần này, dù kết quả thế nào thì hai bên không được tiếp tục truy cứu, ta không có nhiều thời gian để lãng phí.

Một câu này Dương An nhìn Hắc Tước mà nói, ý tứ cũng rất rõ ràng.

Dương An vốn là muốn tìm cơ hội trốn đi, nhưng sự việc phát triển đến mức này, hắn cũng không thể rút lui, để tránh người khác lấy cớ, hơn nữa Phá Nha kia lời nói có vẻ rất có trọng lượng, có hắn giúp mình làm chứng, vậy nhân cơ hội này giải quyết hoàn toàn mọi việc cũng tốt.

- Vị huynh đệ kia yên tâm, có ta làm chứng, sau này Hắc Âm Thị Huyết sẽ không ai tìm người làm phiền, đúng không Hắc Tước Phó minh chủ.

Phá Nha lui lại hai bước, đi đến bên cạnh Dương An.

- Hừ!!

Hắc Tước hừ lạnh một tiếng, nhưng cũng không phản đối, coi như là đáp ứng.

- Ta lấy danh dự của ta đảm bảo về sau sẽ không tiếp tục truy cứu chuyện hôm nay, nhưng nếu người sau này tiếp tục đắc tội với người của Hắc Âm Thị Huyết chiến minh, ta sẽ không nương tay.

Hắc Tước ngoài mặt nói là rút lui, nhưng hắn lại có ý nghĩ của riêng mình, trước chưa hiểu rõ Ngã Gia này, cứ cho Thiết Đầu ra tay, nếu hắn thắng thì tốt, lập uy cho chiến minh, còn làm cho thế lực sau lưng tiểu tử kia lộ ra ánh sáng.

Dương An tất nhiên không biết Hắc Tước nghĩ phức tạp như vậy, nếu hắn biết Hắc Tước đa nghi như vậy, cho rằng sau lưng mình có thế lực lớn, nhất định sẽ cười đến đau cả bụng, hắn chẳng qua là một cung tiễn thủ bình thường mà thôi, ngay cả đạo tặc mới xuất hiện kia hắn cũng không biết.

198. Chương 196: Tiếp Tục Đùa Giỡn Thiết Đầu

oOo

Có cường giả 5x Hắc Tước cùng Quang Minh đệ nhất tặc Phá Nha áp trận, cuộc tỷ thí này coi như là công bằng. Vòng vây của đám người Hắc Âm Thị Huyết chiến minh cũng tản ra, phụ trách duy trì trật tự, nguyên nhân bởi vì người đứng xem ngày càng đông.

Tuy rằng người chơi vào Thần Chi Thí Luyện tràn đều muốn dành nhiều thời gian nhất để tìm kiếm bảo vật, nhưng cường giả 5x cấp truyền thuyết, còn có Liên minh Quang Minh đệ nhất tặc đồng thời xuất hiện, cơ hội như vậy rất là khó gặp, khiến nhiều người chơi chút thời gian này.

Những người vây xem sau khi bị người Hắc Âm Thị Huyết đẩy ra, tạo thành một cái sân lớn, mà Hắc Tước và Phá Nha cũng lui ra đến bên ngoài, giữa sân chỉ còn một Cung tiễn thủ 4x và một Thuần giáp chiến sĩ 4x.

- Các người nói cuộc tỷ thí này ai sẽ thắng đây?

Tỷ thí chưa bắt đầu, bên ngoài đã có người nhỏ giọng bàn luận.

- Đương nhiên là Thuần giáp chiến sĩ, Thuần giáp chiến sĩ một thân trọng giáp, còn có đại thuấn, phòng ngự vật lý siêu cường, hoàn toàn khắc chế cung tiễn thủ.

Một gã chiến sĩ 4x nói.

- Vậy cũng không nhất định, tương khắc chức nghiệp cũng phải tùy tình huống, thực lực cường đại đến một mức độ thì hoàn toàn bỏ qua tương khắc về chức nghiệp.

Một gã đạo tặc ánh mắt rất là khinh miệt nhìn chiến sĩ, tựa hồ rất coi thường chiến sĩ này.

- Ta cũng cho rằng cung tiễn thủ kia sẽ chiến thắng, người không phát hiện rằng hắn vô cùng bình tĩnh sao, có được tâm lý tốt trước khi đánh cũng đã thắng một nửa trận rồi.

Một gã nguyên tố thao khống sư ra vẻ cao thâm nói.

Dương An cũng không để ý tới bàn luận của người chơi bên ngoài, về mặt bình tĩnh nhìn Thiết Đầu đứng đối diện, tuy phải cẩn thận, nhưng không có nửa điểm khẩn trương. Vài ngày không gặp, cấp bậc Thiết

Đầu cũng đã tăng lên, trang bị cũng tăng lên đến hơn hai ba kiện hoàng kim liền. Nhưng trang bị có hoàn mỹ, cấp bậc có cao đến đâu, đầu óc heo nái vẫn chưa tìm ra thuốc chữa, Dương An rất có tin tưởng có thể đem hắc làm thịt.

- Tiểu tử thôi, lần trước khinh địch bị người nhân cơ hội đánh bại, lần này xem ta làm thế nào mà đùa chết người.

Thiết Đầu chỉ Dương An ở phía xa hung hăng nói, sau đó lại vô sỉ bảo Quang minh mục sư ở phía sau buff cho hắc mấy cái kỹ năng tăng phúc.

Nhìn đến Thiết Đầu có hành động vô sỉ, người bên ngoài phát ra một trận khinh bỉ, Hắc Tước nhìn thấy hành vi của Thiết Đầu cũng nhăn mặt lại một chút, nhưng cũng không lên tiếng.

- Đừng nói nhảm nữa, bắt đầu đi!

Dương An không để ý đến hành vi của Thiết Đầu, trong mắt hắc, Thiết Đầu có hay không tăng phúc của Mục sư thì cũng chỉ trì hoãn tử vong thêm một chút mà thôi.

- Người cứ càn quấy đi, đến lúc đại thuận của ta đập người dẹp lép xem người còn nói được gì không.

Thiết Đầu hung ác thâm nghĩ, sắc mặt đanh lại, nắm lấy đại thuận, dùng kỹ năng Trùng Phong hướng về Dương An phóng đến.

Dù chết thế nào ở trong Thần Chi Thí Luyện Trùng, trùng phạt đều như nhau, vì thế cuộc tỷ thí này không mở ra hình thức quyết đấu mà trực tiếp đấu vô luân.

Đại thuận trong tay Thiết Đầu đã thay đổi, so với mặt thuận trước kia càng thêm cao cấp hơn, diện tích cũng lớn hơn, có thể bảo hộ phần lớn thân hình, mà Thiết Đầu cũng rút kinh nghiệm lần trước, thân thể hơi khom một chút, như vậy cả người đều được mặt thuận che chở, không sợ Dương An dùng chiêu cũ.

- Xem ra cũng không phải ngu ngốc hoàn toàn a!

Dương An cũng hơi sững sờ, nhưng lần trước hắc có hơn mười cách đùa chết Thiết Đầu, hiện tại cũng không ít hơn chút nào.

Nhìn thấy Thiết Đầu mở Trùng Phong nhanh chóng lao đến, Dương An vẫn chưa có bất kỳ động tác nào, một dáng đứng trầm ổn ở tại vị trí, giống như không hề nhìn thấy Thiết Đầu lao đến.

- Cung tiễn thủ kia không phải là bị dọa đến choáng váng đi chứ, sao lại không nhúc nhích, hắc không biết cung thủ bị chức nghiệp cận chiến tiếp cận liền gặp khó khăn sao!

Người chơi xung quanh lại ồn ào bàn luận.

- Chín phần mười là bị dọa choáng váng rồi, bình thường cung tiễn thủ chiến đấu nhất định là muốn giữ khoảng cách, thì ra là một con gà, uống phí công ta coi trọng hắc.

Đạo tặc vừa rồi xoa đầu nói.

- Chưa chắc, không nhìn mặt hắc vẫn giữ vẻ bình thản sao!

Tên đạo tặc không sư ra vẻ cao thâm kia tiếp tục nói, mà trên thực tế chính hắc có lẽ còn tự nghi ngờ lời mình nói.

- Hừ, nhãi ranh người lần này còn không chết à.

Nhìn thấy Dương An bất động, Thiết Đầu đắc ý cười, giống như đã nhìn thấy đại thuận chụp vỡ đầu đối thủ.

“Oành” một tiếng nặng nề vang lên, Thiết Đầu theo quán tính của Trùng Phong đem đại thuận nặng nề chụp về phía Dương An. Dưới tình huống bình thường mà bị đại thuận chụp trúng một chiêu như vậy sẽ xuất hiện trạng thái choáng váng kinh sợ, có tác dụng khống chế nhất định.

- Chính là đợi người đánh một chiêu này!

Dương An khoe miệng mỉm cười, dưới sự đánh vào mạnh mẽ của đại thuấn, hắn đã mở ra kỹ năng Nguyệt Ảnh Chi Vũ, hai giấy vô địch khiến hắn không chịu bất kỳ sát thương cùng hiệu quả tiêu cực nào, quan trọng nhất là đã đạt được quyền phản kích lại khi bị tấn công.

Dương An bây giờ còn hơn mười điểm trị số vinh dự, giết người cũng không sợ hồng danh, nhưng Thiết Đầu không đáng để hắn lãng phí một điểm vinh dự trân quý. Hơn nữa ở Thần Chi Thí Luyện Tràn ác ý công kích mà bị người phản kích giết chết sẽ bị trừng phạt gấp đôi, Dương An muốn Thiết Đầu sau khi chết còn phải chịu tổn thất lớn nhất.

- Ha ha!!

Bên ngoài, Phá Nha tràn đầy ý cười, nhìn Dương An mở ra kỹ năng vô địch hắn đã biết ý đồ của Dương An.

Mà nhìn thấu ý đồ của Dương An còn có cường giả truyền thuyết 5x Hắc Tước. Lúc này Hắc Tước mày càng nhíu lại, bởi vì hắn biết bại cục đã định cho Thiết Đầu, có thể mạo hiểm làm ra phương pháp lừa gạt quyền phản kích như thế, hơn nữa còn rất là bình tĩnh, nguyên nhân chỉ có một chính là người này có lòng tin tuyệt đối.

Lòng tin được xây dựng trên cơ sở thực lực, Hắc Tước có thể thấy Dương An cơ bản là không để Thiết Đầu trong mắt, trận đấu này với hắn mà nói thì so với vui đùa cũng không khác nhau lắm.

“Oàng” một tiếng, Dương An liền mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ chính diện đón nhận Thuấn kích của Thiết Đầu, xung lực thật lớn đánh lui hắn ra sau. Dương An ngay mặt đón lấy mặt thuấn là có nguyên nhân, như thế này dù có bị đánh bay ra ngoài thì vẫn có thể khống chế thân thể.

Trong thời gian vô địch của Nguyệt Ảnh Chi Vũ, Dương An không bị một điểm sát thương nào, cũng không bị dính trạng thái khống chế, điều chỉnh thân thể một chút trên không trung, hắn vững vàng rơi xuống cách vị trí ban đầu năm mét.

Nhìn đến nhắc nhở có thể phản kích đối với Thiết Đầu, Dương An tất nhiên sẽ không nương tay.

Vừa mới rơi xuống đất, Dương An tay trái nâng lên trường cung, hơi mở dây cung, nhắm về phía không trung giữa hắn và Thiết Đầu, nhẹ buông tay, mũi tên bắn ra.

“Băng” một tiếng nổ vang lên, mũi tên vừa được bắn đi nhanh như chớp, nổ ra một luồng bạch quang chói mắt.

Đây là kỹ năng Dương An mới học “Quang Mạc Tiễn”. Quang Mạc Tiễn cấp bốn có thể phát ra ánh sáng chói mắt, có hiệu quả mù hai giây, tạo một quang sáng bán kính chín mét, khiến cho tầm mắt của đối phương gặp trở ngại thật lớn.

199. Chương 197: Mục Đích Của Phá Nha

oOo

- Aaa!

Thiết Đầu đột nhiên kêu lên một tiếng thảm thiết. Sau một thuấn đánh bay Dương An, Thiết Đầu nghĩ rằng đã khống chế được địch nhân, sắp sửa chiến thắng liền nhô đầu ra nhìn bộ dáng Dương An. Nhưng đúng lúc đó đột nhiên bầu trời phát ra một ánh sáng chói lòa, chiếu thẳng vào hai mắt hắn, làm cho hắn lập tức nhắm mắt lại, trước mắt một mảnh trống rỗng, mà con mắt còn cảm thấy đau nhức.

Quang Mạc Tiễn mãnh liệt tuôn ra ánh sáng trắng, ngoài Dương An ra, ngay cả người xem kịch vui bên ngoài cũng bị ánh sáng này tác động đến, mặc dù không bị tác dụng trực tiếp như Thiết Đầu, nhưng không thể không nhắm mắt lại.

Thiết Đầu tự nhiên bị trạng thái mù, lập tức kêu loạn lên.

Sau khi ánh sáng chói lòa bùng lên, một màn ánh sáng hình bán cầu bán kính chín mét hình thành, bao phủ lấy Dương An và Thiết Đầu. Quang sáng vừa xuất hiện, người chơi bên ngoài chỉ mơ hồ nhìn thấy hai

thân ảnh ở trong. Đây là bởi vì Quang Mạc Tiễn của Dương An có cấp bậc không cao, nếu cấp bậc cao hơn mà nói, người bên ngoài hoàn toàn không thể nhìn thấy được tình huống ở bên trong, hơn nữa diện tích bao phủ của quang sáng cũng lớn hơn nữa.

Quang sáng này chính là thiên hạ của Dương An, riêng hắn không bị ảnh hưởng về tầm mắt.

- Tật Phong Gia Tốc!

Nhân lúc Nguyệt Ảnh Chi Vũ vẫn còn hiệu quả, Dương An mở ra Tật Phong Gia Tốc, hai kỹ năng gia tốc cùng mở, tốc độ Dương An được tăng lên đến cực hạn.

“Sưu ~” một tiếng đáp xuống, thân ảnh Dương An chớp động, dưới sự gia tốc của hai kỹ năng rất nhanh lên về bên trái Thiết Đầu, kéo ra khoảng cách chín mét.

Bị tầm bắn hạn chế, nếu khoảng cách gần quá mà nói, mũi tên không thể phát huy hết lực công kích.

Tuy hiệu quả của quang sáng liên tục là mười giây, có nhiều thời gian để đùa bỡn Thiết Đầu, nhưng đêm dài lắm mộng, chim mẹ đẻ chim con, Dương An vẫn lựa chọn tốc chiến tốc thắng.

“Sưu ~” “Sưu ~” “Sưu ~”...

Mũi tên phá không bay vút đi, Dương An bắn về cổ Thiết Đầu năm mũi tên.

Trong quang sáng, tầm mắt của Dương An vẫn bình thường, tập trung nhắm bắn không bị ảnh hưởng, khoảng cách gần như vậy, mà Thiết Đầu lại đang bị “mù”, không thể làm động tác tránh né, năm mũi tên chuẩn xác bắn trúng mục tiêu.

“Phốc ~” “Phốc ~” “Phốc ~”...

Năm mũi tên toàn bộ trúng mục tiêu, lần lượt đâm vào cổ Thiết Đầu, xuyên thủng yết hầu.

Sau khi thăng chức 4x, thuộc tính Dương An tăng lên trên diện rộng, hơn nữa có thêm Trương Bá Luân Phi Điều Trường cung cấp truyền thuyết có lực công kích lớn, kể cả là Thuần giáp chiến sĩ có phòng ngự cao thì Dương An vẫn bắn ra sát thương trên một nghìn.

Thiết Đầu chẳng qua là một Thuần giáp chiến sĩ 4x hạng hai, HP không vượt ba nghìn, vì vậy, ba mũi tên đầu của Dương An đã đủ giết chết hắn, hai mũi tên sau đó cũng để bảo đảm mà thôi.

Thiết Đầu bị dính hiệu quả mù, không nhìn thấy gì, nhưng ngay sau đó, chỉ cảm thấy yết hầu dường như bị xé rách, nhức nhối một chút rồi không cảm thấy gì nữa, hệ thống cũng nhắc nhở hắn đã chết, bị đưa ra khỏi Thần Chi Thí Luyện Tràng.

Lần này chết so với lần trước càng không rõ ràng.

Bên ngoài hoàn toàn yên lặng, chiến đấu bên trong đã sớm kết thúc, người xem bên ngoài tò mò không biết chuyện gì xảy ra ở bên trong kia.

Mười giây đi qua, bạch sắc quang màn dần biến mất, tình hình bên trong cũng dần hiện ra, Thiết Đầu hung hăng càn quấy đã ngã xuống, đại thuần kim loại cùng áo giáp đã biến mất, mà cung tiễn thủ kia vẫn “ngơ ngác” đứng ở chỗ cũ.

Thắng bại đã phân !

- Hắc Tước Phó minh chủ, thế nào, bây giờ ta thắng, Hắc Ám Thị Huyết chiến minh hắn là sẽ giữ lời chứ!

Dương An quay đến thản nhiên nhìn vào vẻ mặt lo lắng của Hắc Tước nói.

- Đờ cờ mờ, tên nhãi này lại giở thủ đoạn, thắng cái gì mà thắng, mau đưa trả trang bị của Thiết Đầu.

Hắc Tước chưa lên tiếng, mấy người đi cùng Thiết Đầu đã nhao nhao lên.

- Ha ha ha, thắng là thắng, thua là thua, bất kể dùng âm mưu thủ đoạn nào đi chăng nữa, chỉ cần thắng là được rồi, người nói có phải không Hắc Tước Phó minh chủ.

Phá Nha bỗng nhiên cười to một tiếng, mà nghe tiếng cười của hắn, mấy người kia lập tức im bặt.

- Hừ, lui ra!

Hắc Tước bực bội hét lên một tiếng, bây giờ nhiều người vây xem như vậy, chính hắn đưa ra cách giải quyết một chọi một, cho dù hắn là 5x cường giả, lại còn là Phó minh chủ chiến minh nhưng cũng không thể trước toàn trường mà đổi trắng thay đen.

- Đi!

Không nhiều lời, Hắc Tước liếc Dương An một cái rồi dẫn đám người Hắc Âm Thị Huyết đẩy người xem ra vệt vàng bỏ đi.

Nhìn đám người Hắc Tước bỏ đi, Dương An thở nhẹ một hơi, sau đó hướng về Phá Nha đi đến, gật đầu cười nói:

- Cảm ơn cậu ra tay giúp giải vây.

- Ha ha, không cần cảm ơn tôi!

Phá Nha cười cười, sau đó liếc nhìn người chơi xung quanh, nói nhỏ:

- Tôi biết anh có thắc mắc, nhưng chúng ta rời khỏi nơi này đã rồi nói!

- Được!

Dương An gật gật đầu, sau đó cùng Phá Nha nhanh chóng chui vào trong rừng rậm, quả thật hắn có nhiều nghi vấn, nhưng chỗ này không phải chỗ nói chuyện.

Dương An đi theo Phá Nha nhanh chóng biến mất trong tầm mắt đám người vây xem, dưới sự chỉ dẫn của Phá Nha đi vào một chỗ khá là bí mật. Mặc dù đối với Phá Nha có chút biết ơn, nhưng vẫn là người lạ, thế giới trò chơi không biết sẽ phát sinh chuyện gì, Dương An vẫn bảo trì cẩn thận.

- Tôi biết anh nhất định muốn hỏi chúng ta không quen biết mà vì sao tôi lại giúp anh chứ gì.

Phá Nha chủ động nói chuyện, mà bộ dạng của hắn vẫn rất tùy ý.

- Đúng vậy, chúng ta chưa từng gặp, thật là người ta nghi ngờ cậu có ý đồ xấu.

Dương An cũng thẳng thắn nói ra.

- Đúng vậy, tôi cứu anh đúng thật là có mục đích.

Phá Nha chậm chậm nói.

- Anh có thể chưa biết tôi, nhưng tôi lại biết về anh. Có vài thứ anh xem đi.

Nói xong, Phá Nha đưa vài đoạn ghi hình cho Dương An.

Dương An nghi hoặc nhìn vào đoạn ghi hình Phá Nha mới đưa, khi hắn nhìn đến thân ảnh quen thuộc trong đoạn ghi hình, nhất thời khiếp sợ. Người trong đoạn ghi hình không phải ai khác, chính là hắn, mà nội dung chính là lúc hắn đang làm nhiệm vụ tấn giai ở chiến trường Chính Tà, lúc hắn đang đánh lên địch nhân.

- Khi đó cậu phát hiện tôi?

Dương An vẻ mặt kinh ngạc nhìn Phá Nha. Liệt sát nhiệm vụ hồi đó, Dương An tự nhận thấy là không hề có ai phát hiện mình, nhưng mà không hề biết rằng mình đã sớm bị phát hiện, hơn nữa luôn luôn đi theo sau mình. Đây là một sai lầm rất lớn, nếu mình bị người chơi phe đối địch hoặc người bên mình có ý đồ xấu thì hắn đã gặp nguy hiểm rồi.

Đồng thời, Dương An cũng cảm thấy kinh ngạc vì năng lực ẩn nấp của Phá Nha, theo góc độ đoạn ghi hình kia, Phá Nha đi theo hắn cũng không xa, một người chơi mà có thể thoát khỏi sự thăm dò của Lí Nhĩ Tư Chi nhân, thật sự rất mạnh mẽ.

- Khi đó tôi vừa lúc ở khu vực đó, nhìn thấy anh là một cung tiễn thủ rất thú vị, cho nên đi theo anh, nhưng anh yên tâm, tôi cũng không có ác ý với anh, nếu không khi đó tôi có thể ra tay rồi.

Phá Nha tùy ý nói.

- Như vậy mục đích của cậu lần này là gì?

Dương An hỏi, vừa rồi Phá Nha cũng nói có mục đích.

- Mục đích của tôi rất đơn giản, chính là muốn giết anh!

Sắc mặt Phá Nha bỗng nhiên ngưng tụ.

200. Chương 198: Đứng Thứ Ba?

oOo

- Hử!

Nghe Phá Nha nói muốn giết hắn, Dương An luôn bảo trì cẩn thận ngay lập tức nhảy lui về phía sau mấy bước, cung tên trong tay đã nhắm về phía Phá Nha, nếu Phá Nha có hành động gì thì tốt nhất tiên hạ thủ vi cường.

(ra tay trước thì có lợi).

Vừa rồi Dương An cảm nhận rõ ràng sát khí trên người Phá Nha, biết là hắn không hề nói đùa. Tuy vừa mới giúp mình thoát khỏi, nhưng Dương An có cảm giác lạ, không thể không đề phòng.

- Ấc!

Nhìn Dương An tiến vào trạng thái chiến đấu, Phá Nha lại tiếp tục khôi phục bộ dáng lười nhác, vung tay áo, cười nói:

- Ô so rỳ, ngại quá, vừa rồi đã nói quá rồi, tôi không thật sự muốn giết anh, mà là muốn quyết đấu với anh.

- Thế không phải giống nhau à!

Dương An thần nhiên nói, cung tên trong tay không hề thả lỏng, vẫn tập trung vào Phá Nha. Dương An cho rằng “muốn giết chết người” cùng với “ngay mặt quyết đấu” cũng không khác nhau lắm, lúc này Hắc Tước chính là đem danh nghĩa quyết đấu để xử lý hắn.

- Thật sự không phải giống như anh nghĩ, vừa rồi chỉ là nhất thời lỡ lời mà thôi.

Phá Nha cười khổ, sau đó nắm lấy một nắm đất, trùy thủ trên tay cũng thu lại, dùng hành động để chứng tỏ hắn không có ý định công kích.

- Được rồi, để tôi giải thích cho anh hiểu đã.

Phá Nha nhìn Dương An vẫn một bộ dáng rất cẩn thận, bất đắc dĩ nói ra chuyện “thương tâm” của hắn.

- Liên minh Quang Minh có 39 danh cường giả 5x, liên minh Hắc Ám có bốn một danh cường giả 5x, cái này anh đã biết đi.

- Ủ!!

Số lượng 5x của Liên minh Quang Minh Dương An có tìm hiểu qua, mà bên Hắc Ám thì không rõ lắm, nhưng hắn vẫn gật đầu.

- Quang Minh cùng Hắc Ám hai liên minh lớn tổng cộng có 80 cường giả cấp 5x nhưng lại không ai chức nghiệp Đạo tặc, anh biết tại sao không ?

Phá Nha nhẹ giọng hỏi, mà lời nói của hắn lộ ra một chút buồn phiền ảm đạm.

Dương An không trả lời, hắn không chỉ không biết vì sao, mà trong số những người cấp 5x có chức nghiệp gì hắn cũng chẳng biết. Trong lĩnh vực này hắn hoàn toàn là một con gà, cũng có thể nói là “cao nhân” lánh đời không quan tâm thế sự. Nhưng bị Phá Nha một câu nhắc nhở, Dương An cũng bình tĩnh, nếu muốn thực hiện “kế hoạch” kia thì hắn phải tìm hiểu kỹ càng những cường giả của hai đại liên minh đã.

- Bởi vì nhiệm vụ tấn giai 5x của chức nghiệp đạo tặc so với các chức nghiệp khác cao hơn rất nhiều.

Phá Nha nói.

- Không sợ anh cười, thật ra tôi từng thử một lần vượt qua khảo nghiệm 5x, nhưng mà đã thất bại.

- Ồ!

Dương An cảm thấy rất là kinh ngạc, nghĩ thầm:

- Hắn nói thật sao, người có thể nói là liên minh Quang Minh đệ nhất Tặc, thực lực chắc chắn rất cao, vừa rồi Hắc Tước cấp 5x cũng phải kiêng kị, chắc chắn thực lực của hắn đủ để uy hiếp cấp 5x cường giả, nhưng mà lại nói làm khảo nghiệm cấp 5x thất bại, vậy rốt cục có bao nhiêu khó khăn a.

- Vốn những điều này là bí mật giữa các cường giả sẽ không dễ dàng để lộ ra, nhưng bây giờ tôi có việc nhờ anh, liền nói hết cho anh biết đi.

Phá Nha nói.

- Nhiệm vụ tấn giai 5x so với 4x rất khác biệt, nhiệm vụ trước 4x là do hệ thống căn cứ vào thực lực của từng người thể hiện mà đưa ra nhiệm vụ. Nhưng lên 5x sẽ khác, độ khó nhiệm vụ có 3 mức “cao, trung bình, thấp”, nhưng mà dù là cấp thấp nhiệm vụ thì khó khăn cũng rất lớn.

- Ô, theo như lời Phá Nha nói thì mình có điểm bất đồng a, khảo nghiệm cấp 4x của mình sao lại có hình thức giống với 5x a.

Dương An trong lòng rất kinh ngạc, nhưng không hề nói ra, tiếp tục nghe Phá Nha nói.

- Theo tôi biết thì trong 39 cường giả Liên minh Quang Minh không có ai lựa chọn độ khó cấp cao, đều lựa chọn độ khó trung bình, hơn nữa đều không phải làm một lần liền vượt qua khảo nghiệm.

- Cái gì, không phải một lần liền vượt qua?

Dương An kinh ngạc nói, cái này đúng là bí mật của cường giả, người chơi chưa đạt đến cấp độ kia sẽ rất khó tưởng tượng đến.

- Đúng vậy, người thuộc liên minh Quang Minh có thể làm một lần mà thông qua khảo nghiệm cấp 5x có thể đếm trên đầu ngón tay, thậm chí có người làm đến lần thứ ba thứ tư mới miễn cưỡng vượt qua, nhưng người thăng lên 5x đều trở nên rất mạnh mẽ. Hơn hẳn người chơi cấp 4x.

Phá Nha nói.

- Mà tôi hồi đó lựa chọn là khảo nghiệm có độ khó trung bình, nhưng mà đến giai đoạn cuối lại thất bại. Khi đó tôi đã được công nhận là Quan Minh đệ nhất tặc, nếu như đánh lén, ám sát thì hơn nửa số người trong 39 người 5x đã ngã xuống dưới tay tôi. Nhưng mà sau này tôi mới phát hiện ra thực lực của tôi còn chưa đủ, nói cách khác là còn thiếu một thứ gì đó.

Phá Nha lắc đầu, nói.

- Thiếu cái gì vậy? Nếu như có thể ám sát người chơi cấp 5x thì có thể nói so với 5x thực lực cậu còn mạnh hơn họ, vậy vượt qua khảo nghiệm 5x hẳn là không có vấn đề gì chứ.

Dương An hỏi.

- Nếu bây giờ tiếp tục nhận nhiệm vụ có độ khó trung bình, tôi rất tự tin là có thể vượt qua, bởi vì sau khi thất bại thì độ khó nhiệm vụ sẽ hạ xuống, nhưng phần thưởng cũng hạ xuống theo, cho nên bây giờ tôi muốn làm nhiệm vụ khó khăn cấp cao nhất.

Phá Nha nghiêm túc nói.

- Chỉ có như vậy mới có thể bù lại thất bại của lần đầu tiên, tôi mới có thể chính thức chen chân vào hàng ngũ cường giả.

- Cho nên tôi mới cần sự trợ giúp của anh, cùng anh chính diện quyết đấu.

Phá Nha nhìn Dương An nghiêm túc nói.

- Tôi lần đó thất bại, mới phát hiện dù kỹ thuật ám sát có cao đến đâu, tôi cũng không thể thông qua cao cấp khảo nghiệm, sau này tôi nghĩ ra điều tôi còn thiếu là ý thức cùng địch nhân của mình chính diện đối kháng.

- À!!

Dương An dường như hiểu được, gật gật đầu.

- Tôi hiểu rồi, ám sát là nhân lúc đối phương không chú ý phòng bị, không biết rằng có người muốn giết mình mà ra tay, như vậy đối với người ám sát rất có lợi, nếu nói trước thì người tôi đã có sự chuẩn bị, cho dù người ám sát đột nhiên xuất hiện thì cũng có thể ngay lập tức phản ứng, hai cái này xem ra thì không khác nhau lắm nhưng thực tế thì khác biệt rất lớn.

- Chức nghiệp đạo tặc am hiểu nhất là từ sau lưng địch nhân đánh lén, bất kể là thành công hay không, sau một kích đều lùi lại, đây là tinh túy của chức nghiệp đạo tặc. Nhưng chính cái tinh túy này lại khiến cho đạo tặc thiếu đi sự dũng cảm tiến đến, thấy chết không sờn, nếu tôi có thể đột phá ở phương diện này, tôi có thể đi vượt qua khảo nghiệm 5x độ khó cao nhất.

- Vậy cậu vì sao lại chọn tôi, liên minh Quang Minh có nhiều người có thực lực mạnh mẽ hơn tôi, thậm chí cung tiễn thủ cũng có nhiều người hơn tôi a.

Dương An khó hiểu hỏi.

- Không, anh nói sai rồi, liên minh Quang Minh người chơi chức nghiệp khác mạnh hơn anh có rất nhiều người, nhưng Cung tiễn thủ mạnh hơn anh theo tôi biết chỉ có hai người.

Phá Nha nhìn Dương An nói.

- Một người là “Áo Ảnh Thủ” Tiền Đăng Giang Hồ của Lam Sắc Quân Đạo chiến minh, mà người kia là “Trọng Pháo Thủ” Nhất Tiền Tuyệt Sinh của Kiếm Vũ Phong Vân Gia tộc. Anh có thể nói là Cung tiễn thủ đứng thứ ba của Liên minh Quang Minh.

201. Chương 199: Dương An Vs Phá Nha

oOo

Dương An đã hiểu được Phá Nha thiếu cái gì, cũng hiểu được dù thuật ám sát có cao đến đâu, chưa chắc thực lực đã cao. Cũng như Dương An vậy, lấy thực lực của hắn bây giờ, nếu dưới tình huống đối phương chưa chuẩn bị gì, lợi dụng tầm bắn xa của mình, 90% là hắn có thể giết chết Hắc Tước.

Nhưng mà có thể giết chết, nhưng chưa chắc có thể đánh bại, đây là khác nhau căn bản theo lời Phá Nha nói.

Mà Phá Nha nói là chính diện chiến đấu cũng không phải là giống như chiến sĩ lao vào đánh giết với nhau, mà phải phát huy được những điểm mạnh của chức nghiệp. Như đạo tặc có tốc độ cao, có thể tàng hình, tính bất ngờ cùng nhiều kỹ xảo khác.

- Cậu cũng đề cao tôi quá rồi, thực lực của tôi cũng có thể đứng thứ ba trong hàng ngũ Cung tiễn thủ Liên minh Quang Minh à?

Dương An lắc đầu nói. Dương An biết liên minh Quang Minh lớn như vậy, người chơi cực kì đông, cho dù hắn là ẩn tàng cung tiễn thủ, nhưng nếu nói thực lực của hắn chỉ xếp dưới hai cung tiễn thủ 5x kia thì nói thế nào hắn cũng không tin.

Phá Nha cũng lắc đầu nói.

- Ý của tôi là ở một số phương diện anh có thể sánh ngang với Áo Ảnh Thủ cùng Trọng Pháo Thủ mà thôi, nhưng mà phải công nhận anh là một cung tiễn thủ rất mạnh, tôi tin rằng một thời gian nữa anh có thể hoàn toàn vượt qua bọn họ.

- À!

Dương An hiểu ra một chút, nói tiếp:

- Cậu muốn thông qua chính diện quyết đấu để tăng thực lực lên, vậy sao không tìm Áo Ảnh Thủ hay Trọng Pháo Thủ mà đấu võ, làm sao lại tìm tôi?

- Không dám giấu anh, thật ra tôi đã đi tìm bọn họ, cũng đã đánh một trận nghiêm túc, nhưng thực lực của bọn họ quá mạnh, chính diện đối kháng mà nói thì tôi không phải đối thủ, mà tìm anh bởi vì tôi thấy anh rất là thú vị.

Phá Nha thần nhiên thừa nhận thất bại của mình.

- Hai người bọn họ thật sự mạnh vậy sao?

Dương An tò mò hỏi, hai cung tiễn thủ 5x này hẳn cũng là lần đầu tiên nghe nói đến, cùng là cung tiễn thủ hẳn tất nhiên là muốn biết.

- Bọn họ thật sự là rất mạnh, thực lực có thể sắp xếp ở top mười liên minh Quang Minh, nếu tôi muốn đánh lên thì xác suất thành công cũng không cao hơn 60%, bọn họ là một trong số ít người chỉ làm một lần đã vượt qua khảo nghiệm 5x bậc trung bình.

Phá Nha nói.

- Lần đầu gặp anh ở chiến trường Chính Tà tôi đã cảm thấy anh rất đặc biệt, trấn định bốn phía, tầm bắn siêu xa, còn có phương pháp nhất đồ kì quái, cùng với năng lực hoàn toàn ẩn đi thuộc tính, anh không biết rằng sự xuất hiện của người đã làm cho liên minh Hắc Ám một trận khủng hoảng đầu.

Phá Nha nhìn Dương An cười nói.

- Nhưng mà cuối cùng tôi lựa chọn anh bởi vì anh dám đánh lên “Băng Ma” Bồ Lan Đặc, hẳn là cao thủ thuộc top mười liên minh Hắc Ám, thật không hiểu anh không biết hay không sợ nữa.

- Băng Ma Bồ Lan Đặc!

Dương An lập tức nghĩ đến Hắc Ám băng khổng đã thuần gian ngưng tụ ba khối Băng Tinh Thuần ngăn trở mũi tên của hắn, bây giờ nghe Phá Nha nói như vậy, Dương An cũng cảm giác được thật sự lúc ấy mình không biết gì.

- Vốn lúc đó tôi đã muốn thử so đấu với anh một chút, nhưng tự nhiên lại mất dấu của anh, may mắn là hôm nay gặp anh ở trong này, tôi sẽ không bỏ qua cơ hội này, nhưng mà tôi cũng không ép buộc anh, tất cả tùy anh quyết định đi.

Phá Nha nói, tuy hắn nói rằng tùy Dương An quyết định nhưng ánh mắt của hắn đã rục lên chiến ý, khát khao theo đuổi sức mạnh của người khác, khát khao vượt qua sức mạnh của bản thân mình.

- Sao!

Nhìn ánh mắt của Phá Nha, Dương An cũng ngẩn ra, giống như nhìn thấy chính mình làm Băng khổng trước kia trốn ở nơi núi rừng hoang vu để nghiên cứu ma pháp, không ngừng truy cầu lực lượng mạnh mẽ.

- Mình hiểu mục đích của hắn, được rồi, mình cũng muốn kiểm tra thực lực hiện giờ của mình hiện tại, Quang Minh đệ nhất tặc a, mình cũng phải phát huy hết sức.

Sau khi thăng chức 4x, Dương An còn chưa gặp được cường giả chân chính, Thiết Đầu là một người chơi hạng hai, ngay cả làm nóng người cũng chưa đủ, vừa lúc muốn nhìn xem thực lực của chính mình còn nhược điểm gì, ngoài ra coi như là trả ơn cứu mạng của Phá Nha đi.

- Được, tôi chấp nhận quyết đấu, nhưng mà nơi này cũng không thích hợp lắm.

Dương An gật đầu đáp ứng, nhưng hắn không muốn ở trong này quyết đấu, cho dù là chính diện quyết đấu nhưng lấy thực lực của Phá Nha thì tỷ lệ thua của Dương An là rất lớn, mà ở trong Thần Chi Thí Luyện Trùng bất kể là chết thể nào thì đều bị sút ra ngoài, kỹ năng hồi sinh đều không có hiệu quả, cho nên Dương An muốn là sau khi rời Thần Chi Thí Luyện Trùng mới tiến hành quyết đấu

- À, tôi hiểu ý của anh, nơi này quả thật không thích hợp để quyết đấu, nhưng hiện tại tôi đã rất hưng phấn, rất muốn ra tay.

Phá Nha bỗng đứng thẳng người lên một chút, gãi gãi đầu, không biết phải làm sao, nhưng ngay sau đó ánh mắt lập tức sáng lên.

- Không bằng chúng ta tiến hành Bán huyết quyết đấu đi. Chơi đùa một chút.

- Bán huyết quyết đấu!

Dương An ngăn người, lập tức gật đầu nói.

- Được rồi, chơi đùa cũng được.

Cái gọi là Bán huyết quyết đấu chính là hai bên lấy một nửa HP làm giới hạn tiến hành luận bàn, không phải là sinh tử quyết đấu, kết quả thế nào thì cả hai bên đều không chịu một điểm tổn thất nào cả.

- Thật tốt quá.

Phá Nha hưng phấn kêu lên, hẳn quả là một phần tử hiếu chiến mà.

Trước khi quyết đấu bắt đầu, để công bằng, hai bên rời ra khoảng cách ba mươi mét, mà Phá Nha cũng nói, vì hạn chế chính mình, trong vòng một trăm giây là không chém được nửa máu Dương An hẳn liền nhận thua. Đối với hạn chế của hẳn Dương An cũng không có ý kiến, nhưng trong lòng cũng hạn chế chính mình trong vòng một trăm giây giải quyết đối thủ.

3...2...

Dương An cùng Phá Nha nhìn chằm chằm nhau cùng nhau đếm ngược.

1... Bắt đầu!

Tiếng nói vừa dứt, hai bên lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu.

“Sưu” một tiếng, Phá Nha đã “Tiềm Hành” mất tích. Đây là thủ pháp của đạo tặc, ẩn thân đi đến gần mục tiêu sau đó bạo phát một mạch giết chết mục tiêu.

Theo như Phá Nha nói chính diện chiến đấu không có nghĩa là không sử dụng Tiềm Hành mò ra sau lưng đánh lén.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Nhìn Phá Nha ẩn thân, Dương An lập tức sử dụng kỹ năng Ứng Nhân Nguyệt Độc, muốn phá chiêu ẩn mình của Phá Nha, đôi mắt hẳn trở nên xanh nhạt, giống như chứa hai ánh trăng tròn trong đó.

Nhưng mà lúc Dương An thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc để dò xét thì cũng không thấy bóng dáng của Phá Nha đâu cả.

- Không hổ Quang Minh đệ nhất tặc, ngay cả Ứng Nhân Nguyệt Độc cũng nhìn không thấy.

Dương An mỉm cười, cảm giác được sự cường đại của Phá Nha, hẳn cũng trở nên hưng phấn.

“Sưu ~” “Sưu ~”...

Dương An có phản ứng trước, lập tức bắn ra ba mũi tên ra ba hướng rồi cũng sử dụng kỹ năng tàng hình mất.

Tiềm Ảnh!

Sau khi không nhìn thấy địch thủ, Dương An ngay lập tức cũng mở ra kỹ năng ẩn thân, biến mất trong tầm mắt đối thủ. Hẳn không thể để Phá Nha chiếm được quyền chủ động, nếu bị Đạo tặc áp sát sẽ rất phiền phức.

- Ái chà!

Mặc dù biết Dương An có kỹ năng ẩn thân, nhưng nhìn thân ảnh Dương An biến mất, Phá Nha cũng từng sờ một chút. Bởi vì muốn chính diện đánh giá, Phá Nha cũng không thi triển đặc thủ truy tung trên người

Dương An. Nhưng việc này không gây khó khăn cho hắn lắm, bởi vì hắn cũng có nhiều kinh nghiệm đối chiến với Đạo tặc.

202. Chương 200: Dụ Địch

oOo

Rừng rậm là địa hình Dương An am hiểu nhất, ở trong đó có thể coi hắn như cá gặp nước. Nhưng mà địa hình rừng rậm cũng là địa hình rất thích hợp và có lợi cho đạo tặc.

Địa hình càng phức tạp càng có lợi cho đạo tặc.

Đối mặt với tuyệt đỉnh cao thủ Quang Minh đệ nhất tặc có xác suất thắng rất thấp, nhưng Dương An cũng không dễ dàng bỏ qua. Phát hiện ra năng lực ẩn thân của Phá Nha rất mạnh, ngay cả Ứng Nhân Nguyệt Độc đều không phá được, Dương An liền hướng về thân cây đại thụ rồi bắn tên theo 3 hướng, mỗi hướng hai mũi tên sau đó cũng thi triển Tiềm Ảnh ẩn nấp đi.

Dương An chạy về đại thụ đã bắn tên, muốn mượn lực mà nhảy lên cây, bắn tên ra ba hướng là muốn mê hoặc Phá Nha mà thôi.

Sau khi ẩn thân, Dương An lập tức tăng tốc nhằm lấy cây đại thụ gần nhất bên phải, nhờ mũi tên hắn đã nhẹ nhàng lên được một nhánh cây. Mà sau khi hắn lên cây không đến một giây, mấy mũi tên đã bắn ra cũng biến mất, tự động được thu trở về.

- Ô, hắn muốn làm gì đây!

Nhìn Dương An bắn lung tung mấy mũi tên, sau đó lại biến mất, Phá Nha có kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú nhưng cũng chưa gặp cung tiễn thủ kì lạ như vậy, lập tức hưng phấn lên, nghĩ thầm:

- Lần này quả là không nhìn nhầm, cung tiễn thủ Ngã Gia này rất là thú vị.

- Nếu không phá được ẩn thân của người, vậy dụ người tự hiện hình vậy.

Phá Nha liền nghĩ đến kế dụ địch, đây là thủ pháp mà đạo tặc quyết đấu cùng đạo tặc hay dùng.

Nhưng, Dương An cũng nghĩ đến kế sách này, sau khi không thể phá ẩn thân của Phá Nha, hắn cũng đã bắt đầu lên kế hoạch.

- Lần này nhờ đến người vậy!

Dương An nhìn qua Lý Nhĩ Tư Chi Nhân trên vai, khổng chế nó bay ra ngoài.

Lý Nhĩ Tư Chi Nhân ở trạng thái ẩn hình đến Dương An cũng không thể nhìn ra, cẩn thận khổng chế “Mắt nhỏ” chậm rãi bay đến một cây đại thụ, sau đó có ý khuấy động nhẹ nhàng cây cỏ dưới tàng cây, làm ra vẻ hắn không cẩn thận mà để lộ dấu vết.

Nhưng mà, không biết trình độ “diễn” của Dương An quá kém hay kinh nghiệm của Phá Nha cực kỳ phong phú mà không mắc mưu. Toàn bộ tinh thần Dương An chăm chú vào chỗ cây đại thụ kia nhưng vẫn không phát hiện ra cái gì cả.

- Hì hì, không nghĩ đến hắn cũng dùng một chiêu này a.

Ở một phía khác Phá Nha mỉm cười, hắn đã từng cùng vô số đạo tặc cường đại chiến đấu qua, làm sao lại nhìn không ra mưu kế của Dương An chứ, chẳng qua hắn không biết Dương An làm như thế nào mà thôi.

- Được lắm, bây giờ đến lượt ta!

Nhìn thấu mưu kế của Dương An, Phá Nha đang muốn dùng chiêu để dụ dỗ, nhưng bỗng Phá Nha sững sốt, bởi vì thân ảnh của Dương An lộ ra ở trên một cây đại thụ.

Nhìn kế hoạch đầu tiên thất bại, Dương An cũng không cảm thấy ngạc nhiên, nói cách khác đây đều nằm trong suy đoán của hắn, nếu Phá Nha mắc mưu dễ dàng như vậy sẽ không xứng làm Quang Minh đệ nhất tặc. Nhưng kế hoạch thứ nhất thất bại, tất nhiên sẽ có kế hoạch thứ hai.

Dương An chủ động hiện hình, giả vờ thời gian Tiềm Ảnh đã hết, mày nhú lại, sau đó nhảy xuống đất, “cẩn thận” mờ mờ, “cẩn thận” tìm kiếm thân ảnh Phá Nha.

Thật ra Dương An lần này chính là đánh cược, lấy thân mình làm mồi câu, một hành vi rất nguy hiểm, cũng như đùa với lửa, phản ứng chậm một chút có thể gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào.

Toàn bộ tinh thần Dương An chú ý đến sự thay đổi hơi thở xung quanh.

Đột nhiên, một tia hàn khí mỏng manh từ sau lưng hắn đánh úp lại! Dưới sự chỉ bảo của Tế Vũ, linh cảm của Dương An cũng trở nên敏锐 hơn, có đôi khi còn có thể cảm nhận được người nhìn mình chăm chú.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Tật Phong Gia Tốc!

Ngàn cân treo sợi tóc, Dương An lập tức mở ra hai kỹ năng gia tốc.

Quả nhiên ngay sau khi Dương An mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ, một chuỗi chùy thủy đã hướng ót hần đâm tới.

“Đinh” một tiếng, một kích đánh lên của Phá Nha bị hiệu quả vô địch của Nguyệt Ảnh Chi Vũ ngăn lại, Phá Nha cũng hiện ra bởi vì đã công kích.

Dương An kêu to may mắn trong lòng, đúng lúc mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ, nếu không mà bị Phá Nha đánh lên thành công, không chế được hần vậy thì không có cơ hội trở mình nữa rồi.

Nói thì chậm nhưng thực thể rất nhanh, Dương An sau khi bị công kích không hề bối rối, giống như tất cả đều nằm trong kế hoạch của hắn vậy.

“Sưu” một tiếng, dưới sự tăng phúc của hai kỹ năng gia tốc, tốc độ Dương An đạt đến mức cao nhất, không hề quay đầu lại mà chạy nhanh về phía trước, trốn đi công kích ở phía sau.

Sau khi Dương An mở ra hai cái kỹ năng gia tốc, tốc độ quả thật rất cao, nhanh hơn hần Phá Nha chơi chức nghiệp đạo tặc nhanh nhẹn siêu cao. Kỹ năng vô địch của Dương An làm Phá Nha ngây ra một chút, nhưng rất nhanh phục hồi tinh thần, thân ảnh chuyển động, huy động chùy thủ trong tay tiếp tục đánh đến.

Nhưng mà, lúc chùy thủ Phá Nha sắp chém tới thì hần bỗng biến sắc.

- Không tốt!

Chỉ nghe một tiếng nổ mạnh, một mũi tên như lựu đạn nổ mạnh, tuôn ra một luồng ánh sáng chói mắt.

Quang Mạc Tiến!

Trong tức khắc sau khi thoát ra, Quang Mạc Tiến Dương An chuẩn bị đã lâu bắn ra, liền nổ mạnh, một quang sáng bao phủ lấy hai người.

- Không tốt.

Đã gặp qua Dương An dùng chiêu này, Phá Nha biết hiệu quả của quang sáng này, lập tức muốn nhắm mắt lại, tránh bị hiệu quả mù, nhưng mà dưới sự tính toán của Dương An, cộng với tốc độ Quang Mạc Tiến lại quá nhanh, phản ứng của Phá Nha đã chậm nửa nhịp rồi.

Chứng kiến hệ thống nhắc nhở mình bị dính hai giây mù hiệu quả, Phá Nha liền biết mình đã trúng kế, nhưng hần không hoảng loạn giống như Thiết Đầu, vẫn vô cùng bình tĩnh, đồng thời làm ra phản ứng chính xác.

- Tật Phong Bộ!

Phá Nha ngay lập tức dùng kỹ năng bảo mệnh của đạo tặc. Tật Phong Bộ của đạo tặc khác với Tật Phong Gia Tốc của cung tiễn thủ, Tật Phong Bộ có thể khiến đạo tặc mạnh mẽ tiến vào trạng thái Tiềm Hành, có hai giây vô địch, hơn nữa tốc độ trong khi Tiềm Hành cũng tăng lên rất nhiều.

Sau khi bắn ra Quang Mạc Tiến, Dương An vẫn không ngừng bước, chạy ra hơn mười mét mới nhanh chóng quay người về hướng Phá Nha đang bị “mù” mà bắt đầu công kích.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ... ”

Dây cung bật lên, bảy mũi tên được bắn ra. Mũi tên lặng yên không tiếng động, tự bản thân có +5 tốc độ phi hành hơn nữa Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên cũng cộng thêm 4 tốc độ phi hành, mũi tên Dương An bắn ra quả thật nhanh như một tia chớp.

“Oành ~ oành ~ oành ~ ... ”

Mũi tên rất nhanh bay đến, mà Phá Nha đang bị “mù”, phản ứng chậm đi nửa nhịp, toàn bộ bảy mũi tên không mũi tên nào trượt ra ngoài.

Nhưng mà, bảy mũi tên này lại đánh ra bảy chữ “MISS” thật to, bị hiệu quả vô địch của Tật Phong Bộ ngăn lại hết, mà Phá Nha cũng ẩn thân mất tích.

203. Chương 201: Mất Hứng Rồi Đi

oOo

Thấy bảy mũi tên đổi được bảy chữ Miss thật to, Dương An biết Phá Nha đã thi triển ra kỹ năng vô địch. Giờ Phá Nha lại lần nữa Tiềm Hành, nhưng Dương An cũng không thất vọng, bởi vì lực đạo phản hồi từ một trong 7 mũi tên kia có một loại rất quen thuộc - mạnh mẽ đánh lui xuất hiện.

Phá Nha vốn định dùng Tật Phong Bộ ngăn cản công kích của Dương An, sau đó dựa vào trạng thái ẩn thân rồi rút lui theo lộ tuyến trong trí nhớ, tránh bị truy kích. Có điều Tật Phong Bộ quả thật thành công đỡ 7 mũi tên trí mạng, nhưng lại có một mũi trong đó phát một cỗ lực cực mạnh khiến thân thể hắn như bị xe buýt tông thẳng mặt mà bay ra ngoài.

Cảm giác được hiệu quả mạnh mẽ đánh lui thành công gây ra, Dương An thầm kêu may mắn, rồi không lãng phí một giây nào tiếp tục bắn 7 mũi tên nữa. Tuy rằng Tật Phong Bộ của Phá Nha lợi hại, nhưng Dương An cũng chỉ cần quan tâm hiệu quả mạnh mẽ đánh lui đẩy bay hắn ra khỏi lộ tuyến là được.

Ở trong hào quang màu trắng, Phá Nha tuy nhìn không thấy nhưng nghe tiếng dây cung bật ra cũng biết Dương An lại vừa công kích. Chưa kịp chuẩn bị đã trúng chiêu khiến Phá Nha buồn bực không thôi, lại bị một cỗ cự lực đẩy bay ra ngoài, ngay khi chưa đứng vững lại bị một vòng bảy mũi tên nữa bắn tới. Bị bức vào đường cùng, Phá Nha đành xuất ra tuyệt kỹ thành danh, thân thể hóa thành một luồng khói đen mờ ảo, miễn dịch hết thấy công kích.

Bảy mũi tên bắn ra, lần nữa toàn bộ thất bại, xuyên qua màn khói đen rồi đi thẳng, không hề có chút tác dụng.

Khói đen chợt lóe rồi biến mất, thân ảnh Phá Nha giống như tan vào hư vô, toàn bộ khí tức đều biến mất trong không khí.

- Hừm!

Thấy khói đen tan dần rồi mất hẳn, Dương An thầm cảm thấy không ổn. Chiêu này của Phá Nha hắn đã chứng kiến qua, giống như có thể miễn dịch công kích từ đại kiếm của Hắc Tước, còn có công hiệu nào khác không vẫn chưa rõ. Dương An tăng tốc phi ngược ra sau, mặc dù có quảng sáng che giấu, nhưng hắn luôn mơ hồ cảm thấy được nguy hiểm dâng lên.

Phá Nha hóa thành khói đen rồi hoàn toàn biến mất, thân thể như dung nhập vào trong không khí, hơn nữa có được năng lực cảm giác rất mạnh, cho dù là ở bên trong quảng sáng cũng có thể “thấy” rõ mồn một. Sau khi hóa thành ‘không khí’ Phá Nha đã lén bay tới sau lưng Dương An, rồi lặng lẽ một lần nữa ngưng tụ thành hình người, chủ thủ nhanh như chớp chém xuống gáy Dương An.

Mà giờ khắc này, Dương An cũng cảm giác được dị động phía sau!

Nhưng ngay lúc này, cách đó không xa lại truyền đến tiếng bước chân và tiếng nói cười của vài người chơi khác.

- Có người đến, thật là mất hứng!

Phá Nha lập tức dừng công kích, vẻ mặt buồn bực nhẹ giọng nói:

- Nơi này quả nhiên không thích hợp để chúng ta đánh nhau.

Nghe giọng nói Phá Nha truyền tới từ sau lưng, Dương An cực kỳ kinh ngạc, không thể tưởng được trong quảng sáng mà hắn còn có thể nắm giữ vị trí chuẩn xác đến thế.

Mà thấy chiến đấu vừa bắt đầu có chút hưng phấn đã bị người quấy rầy, Dương An cũng có chút ảm ức. Nhưng khi chứng kiến trong đám người xa xa kia đều chung một bộ hung ác, tâm tình lập tức từ bực mình biến thành bất ổn.

- Không ổn, chúng ta nhanh đi thôi!

Dương An thấy tình thế không đúng, lập tức kéo Phá Nha theo một hướng khác lao ra khỏi quảng sáng còn chưa tiêu tán, định nhờ nó che mắt mà chạy trốn.

Lao khỏi quảng sáng, tầm nhìn của Phá Nha cũng khôi phục, hai người dùng tốc độ cao nhất chạy về phía xa.

- Quảng sáng này giống với thứ tiểu tử kia dùng khi đấu với Thiết Đầu, vừa rồi rõ ràng còn nghe tiếng đánh nhau, sao giờ không thấy ai nhỉ?

Quảng sáng tiêu tán, không có phát hiện bất cứ thân ảnh nào, một gã không cam lòng nói.

- Nói nhảm ít thôi, cứ từ từ mà tìm, Hắc Tước lão đại nói nhất định phải xử lý tiểu tử đó.

Một gã người chơi khác nói. Tuy rằng trước ngực đám người này không có huy chương chiến minh, nhưng từ lời bọn hắn có thể nghe ra bọn hắn là Hắc Tước phái tới đuổi giết Dương An.

- Con bà nó, mới vừa vui một chút đã bị đám này cắt ngang, thật là mất hứng, xem ra phải chọn thời điểm “giao lưu” một tí với cái đám Hắc Âm Thị Huyết này.

Phá Nha một bên phi nhanh, một bên bực tức nói.

- Cậu nói đám người kia là thành viên Hắc Âm Thị Huyết?

Dương An nghe được có điểm nghi hoặc, trên người tiểu đội kia rõ ràng không có huy chương chiến minh, vì đâu Phá Nha lại khẳng định như thế.

- Hừ! Đừng tưởng rằng Hắc Âm Thị Huyết thật sự sẽ tuân thủ hứa hẹn. Mặt ngoài Hắc Tước nói bỏ qua cho anh, nhưng nhất định sẽ thăm phái người giết anh cho hả giận.

Phá Nha hừ lạnh nói.

- Tôi cũng nghĩ thế, lần trước đã ném qua.

Dương An lạnh giọng nói, trong hai mắt hiện lên một tia hung lệ.

- Thành viên Hắc Âm Thị Huyết hẳn đang khắp nơi tìm anh, hay là chúng ta tiến vào tầng ba nói sau, tầng hai này cũng chẳng có gì có giá trị.

Phá Nha nói.

Có điều Dương An lại nhú nhú mày, nói:

- Nếu Hắc Tước thật sự muốn đưa tôi vào chỗ chết, hẳn nhất định sẽ phái người mai phục ở cửa vào tầng ba.

- Yên tâm đi, đi theo tôi!

Phá Nha nói một tiếng rồi tăng tốc phóng đi.

Dương An cũng gia tăng tốc độ theo sau.

- Đúng rồi, xem công kích lúc này, tốc độ bắn cung của anh ít nhất là 7 mũi tên mỗi giây, quả nhiên lợi hại, ngay cả Ảo Ảnh Thủ của Lam Sắc Quân Dao cũng chỉ nhanh hơn anh một chút mà thôi.

Phá Quân một bên đi trước dẫn đường, một bên quay đầu nói.

- Ủm, là 7 mũi mỗi giây, nhưng tôi nghĩ tốc độ bắn của Áo Ảnh Thủ không chỉ như hấn biểu hiện đâu!

Dương An thầm giật mình, Quang Minh đệ nhất đạo (trộm) chính là Quang Minh đệ nhất đạo, chỉ hai phiên công kích đã nhìn ra tốc độ của hấn.

Dương An hồi tượng lại trận vừa rồi. Thực tâm mà nói, nếu không phải bị đám người kia cắt ngang thì 9 phần 10 hấn thua, bởi một khắc kia Phá Nha hiện thân sau lưng, chủ thủ đã muốn đâm vào gáy hấn. Đương nhiên Dương An vẫn còn thủ đoạn bảo mệnh phản kích, nhưng hấn cũng rõ thủ đoạn của Phá Nha không chỉ có từng đó.

Hai người tốc độ cực cao phóng tới, tránh từng bầy quái vật cùng cạm bẫy, rốt cục 20 phút sau Phá Nha đột nhiên ngừng lại. Dương An vừa nhìn, phát hiện bọn hấn lại về tới bãi cát trên bờ biển.

- Đến rồi, chúng ta vào tầng ba từ đây!

Phá Nha chỉ biển khơi vô hạn trước mắt, sâu trong làn nước kia có hai cửa vào.

204. Chương 202: Cửa Vào Dưới Biển Sâu

oOo

- Ý cậu là muốn theo cửa vào dưới biển tiến vào tầng thứ ba? Liệu có quá nguy hiểm không?

Dương An cau mày, hỏi.

Dương An hiện giờ vẫn ở tầng hai. Khu vực này tựa như một hòn đảo dài mà hẹp, có 4 cửa thông tới tầng ba, trong đó hai cái ở hai đầu đảo là nằm trên đất bằng và tương đối an toàn, cũng là lựa chọn của đại đa số người. Còn ngoài ra có hai cửa nữa nằm sâu trong nước, bởi vì sợ có nguy hiểm ẩn tàng cho nên gần như không ai chọn vào từ đây.

- Đúng vậy, hai cửa trên đảo 100% là bị Hắc Tước khống chế. Tôi không thành vấn đề, nhưng anh thì nhất định cứu tử nhất sinh. Cửa dưới biển tuy có thể nhiều quái vật cùng cạm bẫy, nhưng cơ hội sẽ lớn hơn, hơn nữa đi vào từ đây tầng ba sẽ có thể cắt đuôi đám Hắc Tước.

Phá Nha nhún nhún vai nói.

Tầng hai có bốn cửa thông tới tầng ba, người chơi sẽ xuất hiện tại khu vực khác nhau khi chọn cửa khác nhau.

- Cậu nói đúng, vậy đi thôi!

Dương An suy nghĩ một chút, cảm thấy rất có đạo lý. Nếu cứ bị đám Hắc Tước theo sau thì ảnh hưởng không nhỏ.

- Hắc hắc, đây là hai bình được tề để hô hấp dưới nước, anh cầm đi!

Phá Nha khẽ cười nói, đưa hai bình được tề cho Dương An.

- Ok!

Dương An cũng không từ chối, vừa lúc hấn không có vật phẩm hô hấp dưới nước. Nhìn một chút, mỗi bình này có tác dụng là 20 phút, hấn cũng đủ rồi.

Giao dịch xong, Phá Nha đi trước lao xuống nước. Dương An tốc độ không chậm lập tức bơi theo.

Hai người chọn một điểm tương đối gần ở phía bắc hòn đảo, cách đất liền không xa, đại khái hơn 1000 mét. Nếu trên đất bằng thì chắc chỉ đi mất vài phút, nhưng trong biển lại không giống.

Trên biển nơi nơi đều có đá ngầm, cũng ẩn giấu vô số quái vật, khó lòng phòng bị, lại thêm tốc độ bị hạn chế. Cũng may Dương An hay Phá Nha đều có một ít kỹ năng đặc thù mới xem như an toàn thông qua.

Tuy nhiên quái vật không là gì so với xoáy nước ngầm dưới mặt biển. Cái này rất khó phát hiện, Phá Nha cũng suýt dính đòn, may nhờ có tuyệt kỹ Quỷ Ảnh hóa thành khói đen mới thoát khỏi hấp lực cường đại đó, chứ là Dương An thì xác định rồi.

Lần đầu tiên thiếu chút nữa trúng chiêu, hai người càng thêm cẩn thận, không thể coi thường sự nguy hiểm của tầng hai nữa. Còn đối phó với cạm bẫy ẩn thì Ứng Nhân Nguyệt Độc của Dương An lại có đất dụng võ. Dương An thả Lý Nhĩ Tư chi nhân bay là là trên mặt biển dò đường, thông qua ‘Mắt nhỏ’ thì triển Ứng Nhân Nguyệt Độc quét phía trước tìm ra từng bẫy rập được ngụy trang. Tuy Phá Nha cũng có kỹ năng dò xét cạm bẫy, nhưng cấp bậc không cao, tác dụng không thể bằng Ứng Nhân Nguyệt Độc.

Sau khi kỹ năng Ứng Nhân cùng Nguyệt Độc hợp lại làm một, hiệu quả mỗi loại đều tăng cường không nhỏ, muốn tìm cạm bẫy ẩn trong Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng hai không khó.

Ngắn ngủi hơn 1000 mét, vậy mà vì đủ loại lý do, Dương A cùng Phá Nha mất tới 30 phút mới thông qua. Quả thật biển sâu nguy hiểm hơn đất liền nhiều lắm.

Chính nơi này, chúng ta lặn xuống đi!

Phá Nha chỉ xuống phía dưới, chỉ thấy hắt lấy ra cây gậy đặc biệt dài khoảng 30 cm rồi cắn lấy, sau đó lặn xuống.

Dương An biết cây gậy kia hẳn là trang bị giúp hô hấp dưới nước, thấy Phá Nha bắt đầu lặn xuống, hẳn cũng uống vào được tề hô hấp dưới nước rồi lặn theo.

Càng lặn sâu, ánh sáng trong nước càng mỏng manh, cho đến khi thành một mảnh tối đen lạnh như băng. Tuy nhiên cả Dương An và Phá Nha đều có kỹ năng nhìn đêm nên không ảnh hưởng. Thấy Dương An hoạt động dưới nước còn tự nhiên hơn mình, Phá Nha lập tức ra dấu bảo Dương An dẫn đường.

Đáy nước nguy hiểm hơn trên mặt nhiều lắm, lại thêm tầm mắt bị hạn chế nghiêm trọng, hai người càng thêm cẩn thận, né đông né tây, tốc độ chậm hơn không ít, rốt cục trước lúc bình được tề đầu tiên của Dương An hết hiệu lực mới lặn đến trước cửa vào.

Cửa vào này thật ra là một huyệt động dưới biển sâu. Xung quanh phạm vi hơn 20 mét đều trang bị một ít trân châu chiếu sáng, tuy ánh sáng rất yếu ớt nhưng mắt thường vẫn có thể nhìn rõ ba bảo rương màu vàng cạnh đó, ngoài ra không có đồ vật khác, quái vật hay cạm bẫy cũng không phát hiện, rất yên tĩnh.

Có điều cả hai đều biết nơi đây tuyệt đối không an toàn như vẻ ngoài. Từ ba bảo rương kia cũng biết cửa vào vẫn chưa có ai đi qua, nếu không bảo rương nhất định sẽ bị người mở ra, sao còn tồn tại đến giờ.

Dương An cùng Phá Nha lẳng lặng đứng cách ngoài phạm vi chiếu sáng, chưa vội tới gần. Bọn hắn đều biết mỗi một cửa vào đều có quái vật cường đại thủ hộ, nhưng cánh cửa này chưa ai qua lại dị thường yên tĩnh, trong đó nhất định có điều gì đó cổ quái.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Dương An thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc, cả hai con người đều biến thành màu xanh nhạt, ngưng thần quét về phạm vi phía cửa vào.

- Quả nhiên là như vậy!

Dương An trong lòng giật mình, dưới Ứng Nhân Nguyệt Độc cấp 8, một con mực thân ảnh thật lớn hiện lên, da nó có công năng đổi màu như tắc kè, thân ảnh khổng lồ bám ngay trước huyệt động.

Thâm Hải Đại Ô Tặc: tiểu boss cấp 53!

Dương An chia sẻ hình ảnh thấy được cho Phá Nha. Chứng kiến thân ảnh khổng lồ của con mực kia, Phá Nha cũng hơi kinh hãi, có điều lập tức cười quái dị, xoay đầu lại nhìn Dương An, làm một động tác cắt cổ.

205. Chương 203: Thâm Hải Đại Ô Tặc

oOo

Từng cửa vào tại mỗi tầng của Thần Chi Thí Luyện Tràng đều có một quái vật cường đại thủ hộ. Tuy không nhất định phải xử lý con quái này mới có thể đi vào, nhưng muốn không va chạm lén lút đi qua thật không dễ.

Có điều lấy thực lực của Dương An cùng Phá Nha, hai người hợp tác thì không cần xử lý quái vật thủ hộ cũng có cơ hội qua cửa. Nhưng vừa nãy đang luận bàn thì bị người của Hắc Âm Thị Huyết cắt ngang khiến cho hai người đều phi thường không thoải mái, đặc biệt là Phá Nha, vì thế muốn phát tiết sự bức bối trên người tiểu Boss cấp 53 này.

Trong nước hai người không thể trao đổi, mà ở Thần Chi Thí Luyện Tràng lại không thể lập đội, toàn bộ hệ thống truyền tin mất hiệu lực, bởi vậy hai người chỉ có thể dùng tay ra hiệu, vạch bàn đại khái kế hoạch tác chiến. Kết quả đương nhiên là Phá Nha phụ trách cận thân khổng chế, còn Dương An ở bên ngoài công kích từ xa.

Ra hiệu một thủ thế với Dương An, Phá Nha mở Tiềm Hành rồi chậm rãi hướng về phía Thâm Hải Đại Ô Tặc, còn Dương An thì lui ra cách khu vực cửa vào hơn 20 mét nấp sau một khối đá ngầm, tùy thời tiếp ứng.

Mực là loài nguy trang cực kỳ xuất sắc trong biển sâu, da nó có một loại tế bào sắc tố đặc thù, có thể tự động điều tiết biến đổi theo hoàn cảnh xung quanh. Nếu cứ yên lặng như bây giờ nó không khác gì một khối đá thông thường.

Thâm Hải Đại Ô Tặc không nhúc nhích, Phá Nha cũng không phát hiện nổi, chỉ có thể dựa vào hình ảnh Dương An chia sẻ để phán đoán. Có điều là đạo tặc khủng nhất liên minh Quang Minh thì như vậy cũng đã đủ để hắn thi triển Thâu Tập rồi.

Phá Nha không mạnh về dò xét, nhưng năng lực ẩn thân lại phi thường hổ báo, đến cả Ứng Nhân Nguyệt Độc cấp 8 của Dương An cũng nhìn không ra, bởi vậy hắn chỉ có thể theo động tĩnh của Thâm Hải Đại Ô Tặc mà phán đoán.

- Ô ~

Con mực vẫn luôn lặng im đột nhiên phát ra một tiếng quái dị, dưới phạm vi chiếu sáng của trần châu, một thân ảnh hơn 20 mét cũng dần lộ ra.

Phá Nha đã bắt đầu công kích. Ngay bên dưới Thâm Hải Đại Ô Tặc, một thân ảnh vừa xuất hiện lập tức huyền hóa thành khối đen rồi biến mất.

Tà Ác Công Kích!

Đây là một kỹ năng công kích đặc thù của đạo tặc, có tác dụng hấp dẫn cừu hận, đồng thời là mở đầu cho một ít kỹ năng liên kích đặc thù.

Bất quá đạo tặc thông thường không biết sử dụng Tà Ác Công Kích để mở màn liên kích. Điều này không phải vì sát thương của nó yếu, mà ngược lại Tà Ác Công Kích phi thường mạnh mẽ, có điều nó yêu cầu rất cao về việc nắm bắt thời cơ, hơn nữa kỹ xảo liên kích nối tiếp ngay sau đó không phải là đạo tặc bình thường có thể nắm giữ.

Tà Ác Công Kích vừa đánh ra, thân ảnh Phá Nha cũng hiển lộ, mà Thâm Hải Đại Ô Tặc cũng dính hiệu quả kinh sợ từ kỹ năng đó đứng im không động đậy. Chỉ thấy hắn đứng trên lưng Thâm Hải Đại Ô Tặc, chúi thủ ở hai tay nhanh chóng biến ảo công kích, động tác lưu loát như một vũ điệu mộng ảo.

Dương An biết Phá Nha đang thi triển liên kích. Dưới sự duy trì của Tà Ác Công Kích, liên tiếp công kích sẽ gia thành sát thương vô cùng lớn. Ngắn ngủi trong 3 giây, Phá Nha không ngừng thi triển ra năm sáu kỹ năng, hơn 10 vạn HP của Thâm Hải Đại Ô Tặc cũng hụt đi một chút.

Hiệu ứng kinh sợ của Tà Ác Công Kích có tác dụng trong 3 giây. Vừa hết thời gian, Thâm Hải Đại Ô Tặc bắt đầu động. Xúc tu dài hơn 10 mét mang theo một đám giác hút thật lớn đâm về Phá Nha. Thân ảnh Phá Nha chột lóe lên, nhảy né sang bên cạnh Thâm Hải Đại Ô Tặc rồi lập tức bồi thêm một kỹ năng khổng chế, đồng thời hướng Dương An làm thủ thế, ý bảo hắn có thể công kích.

Nhìn rõ hiệu lệnh, Dương An không chậm trễ, nắm chặt Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung rồi bắn tên.

Thâm Hải Đại Ô Tặc thuộc về động vật nhuyễn thể, thân mềm không xương cho nên Phá Cốt Tiên không thể dùng, tuy nhiên ảnh hưởng không lớn.

Hỏa Diễm Xuyên Thấu Tiên!

Một mũi tên trông rất bình thường, nhưng thực tế ẩn chứa hỏa nguyên tố nóng rực bay tới thân thể không xương của Thâm Hải Đại Ô Tặc.

Dưới tình huống thông thường, công kích hỏa nguyên tố trong nước sẽ bị suy yếu rất lớn. Có điều Hỏa Diễm Tiên này của Dương An bất đồng với người khác, hỏa nguyên tố hoàn toàn nén trong mũi tên.

“Phốc ~” một tiếng, mũi tên xuyên vào lớp da mềm dẻo của Thâm Hải Đại Ô Tặc. Tuy rằng nước cản khiến tốc độ mũi tên giảm bớt, nhưng không mấy ảnh hưởng tới một tên “biến thái” đến vậy của Dương An.

“Oanh ~”, một tiếng nổ nặng nề phát ra từ trong cơ thể Thâm Hải Đại Ô Tặc. Qua lớp da mực hơi trong đó mơ hồ có thể thấy ánh lửa bên trong.

Một con số sát thương hơn 2000 bay lên, ngay sau đó là con số 4000 đỏ chói nổi đuôi.

Sát thương đầu tiên là Xuyên Thấu Tiên tạo thành, còn 4000 điểm tiếp theo là hỏa nguyên tố bạo tạc sinh ra.

Nhìn hai con số sát thương, ngay cả Phá Nha cũng lắp bắp kinh hãi. Hắn không nghĩ tới công kích hỏa nguyên tố trong nước mà cũng có hiệu quả khủng bố như thế, cho nên càng thêm tán thưởng Dương An.

Hệ thống nhắc nhở cơ thể Thâm Hải Đại Ô Tặc bị phá hủy nghiêm trọng, tạo thành 3 giây tê liệt, mà Xuyên Thấu Tiên lại gây ra thêm hiệu quả xuất huyết.

Dương An không quá bất ngờ, hắn cũng đoán được với loại quái vật thân mềm thể này thì phá hư từ bên trong là biện pháp tốt nhất.

- Lôi Điện Tiên!

Thừa dịp Xuyên Thấu Tiên phá thùng ra một miệng vết thương, Dương An như chớp phóng tới một mũi Lôi Điện Tiên nhắm vào chỗ đó.

Thâm Hải Đại Ô Tặc quái vật mang hai thuộc tính Thủy hệ và Hắc Ám.

Mọi người đều biết, lôi điện khắc chế thủy!

Mũi tên ẩn chứa lôi điện nguyên tố xâm nhập trong cơ thể Thâm Hải Đại Ô Tặc, lập tức Lôi Điện nguyên tố mãnh liệt tràn ra, theo thủy mạch trong cơ thể Thâm Hải Đại Ô Tặc nhanh chóng truyền khắp cả người. Thâm Hải Đại Ô Tặc bị giật mạnh, thân thể khổng lồ lập tức co rút tê liệt theo phản xạ.

Dương An giống như hoàn toàn khống chế được từng nhược điểm của Thâm Hải Đại Ô Tặc, khiến ngay cả Phá Nha chơi chức nghiệp đạo tặc nổi danh về khống chế cũng sợ hãi than.

206. Chương 204: Ai Thiệt?

oOo

- Hô! Không ngờ hiệu quả mạnh như vậy!

Nhìn hai mũi tên nguyên tố tạo ra hiệu quả kinh ngạc, Dương An cũng hơi bất ngờ. Nghĩ ra loại phương pháp này chẳng qua là trước đây hắn hay cùng đám Trùng Tử* thử nghiệm trên động vật mà thôi.

(* biệt danh một người bạn cũ đã xuất hiện đoạn đầu truyện)

- Thú vị, rất thú vị!

Phá Nha hưng phấn kêu to trong lòng, đồng thời càng muốn chân chính tỷ thí một phen với Dương An.

Dương An có thể không chế Thâm Hải Đại Ô Tặc cũng không thể phủ nhận công lao hấp dẫn cừu hận của Phá Nha.

Phá Nha cũng lập tức nắm thời cơ, lại công kích tới Thâm Hải Đại Ô Tặc để tăng cường cừu hận, đương nhiên, không chế vẫn là việc chính. Dù sao đạo tặc mới là dân chuyên nghiệp, bởi kỹ năng không chế của Dương An quá ít.

Tuy là lần đầu tiên hợp tác giết quái, hơn nữa còn không thể trao đổi bằng ngôn ngữ, nhưng hai người rất ăn ý. Khi Phá Nha không chế thì Dương An công kích, tới lúc kỹ năng của Phá Nha dính cooldown hết Dương An mới phụ trợ không chế, quá trình này nhịp nhàng không kẽ hở, không để Thâm Hải Đại Ô Tặc thở dù là một giây.

(*không chế ở đây cũng như nhiều chương trước tức là có các hiệu ứng kỹ năng hút nó về mình hoặc làm nó đứng im, bất động, chậm...)

Tới giai đoạn tối hậu, Dương An dùng Mãn Nguyệt Tiễn chấm dứt một trận gần như hoàn mỹ này. Tại thời điểm thi triển Mãn Nguyệt Tiễn, Phá Nha đang đứng bên cạnh Thâm Hải Đại Ô Tặc Phá Nha không chế nó cũng bị dọa cả kinh, mũi tên giống như cuồng phong bạo vũ quấy động cả biển sâu, khiến Phá Nha không cùng tổ đội với Dương An suýt nữa cũng bị cuốn vào trong đó.

Bởi vì hai người không phải quan hệ tổ đội, trải qua hệ thống phán định, sát thương Dương An tạo ra cao hơn 10% so với Phá Nha cho nên một mình Dương An hưởng toàn bộ exp, khiến hắn thiếu chút thăng một cấp, lên luôn 90% cấp 45.

Trên thực tế là Phá Nha tận lực áp chế để nhường exp cho Dương An, bởi hắn đã là cấp 49 đỉnh phong, có giết nhiều nữa cũng không lấy được kinh nghiệm.

Bởi vì hệ thống phán định Thâm Hải Đại Ô Tặc là Dương An đánh chết, cho nên quyền sở hữu vật phẩm tuôn ra cũng thuộc về hắn. Phá Nha dùng tay ra hiệu ý bảo hắn đi mở ba bảo rương kia, còn Dương An thì đi thu chiến lợi phẩm.

Xác định xung quanh không còn nguy hiểm, Dương An bơi tới gần cửa vào. Khi hắn tiến tới phạm vi trần châu chiếu sáng thì phát giác tuy còn trong nước nhưng lại có thể hô hấp và nói chuyện, chỉ có thân thể là còn cảm thấy áp lực của dòng nước mà thôi.

Dương An nhặt được 3 món mà Boss bạo ra, trong đó có hai hạt châu cùng một quyển sách, sau đó lần lượt Giám Định.

Hủ Độc Chi Mặc (sách kỹ năng): cấp 1, có thể thuận phát một làn sương màu đen có hiệu suất ăn mòn cao công kích quấy nhiễu địch nhân; cấp bậc hạn chế: không; chức nghiệp hạn chế: chiến sĩ/ kiếm sĩ/ đạo tặc có thể học.

Một quyển sách kỹ năng không tệ. Kỹ năng này cũng giống như con mực phun ra mực đen để chạy trốn, chỉ là có thêm hiệu quả ăn mòn hiệu suất cao, quả thật không tồi.

Mà hai hạt châu kia thì na ná nhau, lớn cỡ nắm tay, trong đó một viên màu xanh nước biển, viên còn lại màu xám lạnh.

Tị Thủy Châu (màu xanh nước biển): vật phẩm đặc thù, sau khi kích hoạt có thể hô hấp tự do trong nước, thân thể hành động không bị thủy áp ảnh hưởng, thời gian hiệu quả là 30 phút, thời gian cooldown 30 phút, đặt ở hành trang là có hiệu lực.

Ẩn Nặc Bảo Châu (màu xám): vật phẩm đặc thù, có thể trang bị ở ô vật phẩm trang sức, có thể che lấp khí tức bản thân chủ sở hữu nó, hiệu quả Tiềm Hành tăng lên 20%, chức nghiệp đạo tặc có thể trang bị.

Chứng kiến sách kỹ năng cùng Ẩn Nặc Bảo Châu, Dương An cũng rất rung động. Chỉ tiếc hai món này đều là của đạo tặc, hắn không dùng nổi.

Tranh thủ Phá Nha đi mở bảo rương, Dương An bèn thi triển Thái Tập Thuật trên thi thể Thâm Hải Đại Ô Tặc. Kỹ năng này đã lên tới cấp cao, có thể thu thập tài liệu có phẩm chất cực kỳ hoàn hảo, có đôi khi còn có thể vượt cấp thu thập một vài thứ đặc thù.

Mãi đến khi thi thể Thâm Hải Đại Ô Tặc biến mất Dương An mới thu tay lại, cuối cùng hắn thu được ba tấm da cá mực cao cấp, ba giác hút đặc thù cùng một con mắt cá mực thật lớn. Đây đều là tài liệu để chế tạo trang bị hoặc luyện được.

Nhìn thấy những tài liệu này, Dương An đột nhiên nhớ tới ‘Nhất Bất Trị’ cùng vị bằng hữu may vớ sư của hắn. Cho tới nay có tài liệu gì Dương An đều đưa cho may vớ sư kia chế tạo vật phẩm, mà hành trang 50 ô của Dương An cũng khởi nguồn từ người này, có điều hắn lại chưa từng thấy mặt người đó, cũng không có chút tin tức nào, mỗi lần đều là liên hệ qua ‘Nhất Bất Trị’.

- Ba phụ kiện của sáo trang bằng khổng, ám kim.

Phá Nha bơi tới không mấy vui vẻ nói.

Ba bảo rương phân biệt cho ba kiện trang bị, một vòng cổ cùng hai nhẫn tạo thành một bộ sáo trang đặc thù cho bằng khổng. Sáo trang cấp ám kim này dẫn ra một kỹ năng công kích quần thể bằng hệ rất không tồi, hơn nữa khi tập hợp đủ cả 3 kiện trang bị này thì yêu cầu cấp bậc sáo trang giảm tới cấp 20 đã có thể trang bị, giá trị tương đối cao.

Nghe được Phá Nha báo ra thuộc tính sáo trang bằng khổng, Dương An có hơi thất vọng. Lần này giết Boss được mỗi một viên Tị Thủy Châu là dùng được, còn lại vô dụng với hắn.

- Thế nào, bên anh không phải toàn đồ bỏ đấy chứ!

Phá Nha cũng nhìn thấy tia không vui trên mặt Dương An, nên hỏi thử.

- Không phải, cũng khá lắm, cậu xem đi!

Dương An lắc lắc đầu, đưa mấy thứ rơi từ Thâm Hải Đại Ô Tặc ra.

Khi Phá Nha nhìn thấy sách kỹ năng cùng Ấn Nặc Bảo Châu thì sắc mặt cũng bỗng nhiên thay đổi, tựa như một gã trai tơ lâu năm đột nhiên thấy một mỹ nữ trần như nhộng ngay trước mặt.

- OMG, cực phẩm a, có kỹ năng này tôi sẽ không sợ chiêu kia của anh nữa, còn viên Ấn Nặc Bảo Châu này cũng rất khá.

Phá Nha cười to nói, “một chiêu đó” trong lời hắn hiển nhiên là Quang Mạc Tiễn của Dương An.

- À! Tôi hiểu...

Đảo mắt mấy vòng, Phá Nha chợt nói:

- Tôi biết vì sao anh buồn bực rồi, là vì mấy món cực phẩm này lại không có lấy một cái anh có thể dùng.

- Ngừng!

Dương An bắt đầu dĩ liếc Phá Nha một cái, hắn chứng thật là có ý nghĩ này.

- Cái này của anh, sách kỹ năng cùng Ấn Nặc Bảo Châu đưa tôi!

Phá Nha một tay lấy Tị Thủy Châu cùng sáo trang Bằng Khổng đưa cho Dương An.

- Cái này, cậu quá thiệt thòi rồi!

Dương An không có nhận lấy.

Tuy rằng mấy thứ này Dương An không dùng được, nhưng giá trị thì nhìn là biết, tính thành tiền thì bằng khổng sáo trang tuyệt đối vượt qua sách kỹ năng cùng Ấn Nặc Bảo Châu, huống chi còn thêm một viên Tị Thủy Châu tác dụng không kém.

- Cứ như vậy đi, nếu tính kỹ có khi anh còn thiệt ấy chứ!

Phá Nha nhẹ nhàng nói, nhét mấy món đồ kia cho Dương An, sau đó tiến vào cửa động...

- Đi thôi, chúng ta đến tầng ba đi!

207. Chương 205: Bị Tập Kích

oOo

Tầng ba Thần Chi Thí Luyện Tràng là một đường ranh giới, hung hiểm chân chính bắt đầu từ nơi này. Ở Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ ba, chẳng những quái vật cấp bậc rất cao, tuyệt cảnh cạm bẫy càng thêm hung hiểm, hơn nữa một tầng này người chơi hai phe đại đối địch là Quang Minh cùng Hắc Ám sẽ chính thức gặp nhau, tình huống càng thêm khó lường.

Khung cảnh tối dần rồi vụt sáng, Dương An cùng Phá Nha được truyền tống vào khu vực một hạp cốc (khe núi) sa mạc trong Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ ba, tạm thời ở trong một tiểu sơn động khô ráo.

- Tầng ba rồi, rất có thể sẽ gặp người chơi liên minh Hắc Ám, hung hiểm không ít, xem ra chúng ta không thể luận bàn tiếp rồi!

Phá Nha tiếc nuối bất đắc dĩ nói, một bên chậm rãi ra khỏi tiểu sơn động.

- Vậy chờ hoạt động này chấm dứt chúng ta chân chính luận bàn một chút đi!

Dương An theo sát sau Phá Nha nói.

- Ok!

Nhưng mà ngay lúc Dương An bước khỏi sơn động, đột nhiên ngẩn ra, có cảm giác như bị người thăm dò. Nhờ Tề Vũ chỉ điểm, hiện tại Dương An cũng đã có thể mơ hồ cảm giác được ánh nhìn chăm chú của người khác.

- Không tốt, có đánh lén!

Dương An ngay lập tức tỉnh lại, lớn tiếng nhắc nhở Phá Nha.

- Chạy!

Phá Nha cũng hét lớn một tiếng, thân ảnh nhất thời hóa thành làn khói đen biến mất giữa không khí, kỳ thật cảm giác của hắn cũng chỉ chậm hơn Dương An nửa giây mà thôi.

Nhưng lời còn chưa dứt, từ đồng loạn thạch cách đó 50 mét đã truyền tới tiếng công kích xé gió, một đạo Lôi Điện Quang Đạn cùng một mũi Hỏa Diễm Tiên phá không bay vụt đến, phân biệt nhằm vào mỗi người.

Bởi vì cái gọi là người hữu tâm ám toán người vô tâm, nên công kích lén kia quá nhanh, chưa kịp đề phòng đã phóng tới trước mặt.

“Phốc ~” một tiếng, Hỏa Diễm Tiên nhắm Phá Nha xuyên qua làm khói đen cầm thẳng vào mặt đất phía sau, công kích không có hiệu quả!

- Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Dương An bằng vào Nguyệt Ảnh Chi Vũ chắn bay Lôi Điện Quang Đạn, sau đó trong trạng thái tốc độ cao mà lẩn đi, xoay người nấp sau một tảng đá lớn bên cạnh tiểu sơn động.

Hệ thống: bạn đã bị người chơi đối địch phe cánh liên minh Hắc Ám công kích.

- Hử, hai gã liên minh Quang Minh kia phản ứng rất nhanh. Lão tam, tiểu ngũ, mọi người phải chú ý!

Trên một mô đất cao cách tiểu sơn động 50 mét, một Vong Linh võ sĩ phe liên minh Hắc Ám tay cầm thanh đại kiếm nói với lòi khổng (lòi nguyên tố thao khổng sư) và cung tiễn thủ bên cạnh.

- Lão đại cứ yên tâm đi, chỉ cần bọn hắn lộ mặt, Lôi Điện của em lập tức làm thịt.

Lão tam chơi lòi khổng khẽ cười nói, tay trái của hắn đã ngưng tụ ra một Lôi Điện Quang Đạn màu lam, chỉ còn chờ mục tiêu xuất hiện.

- Lão tam nói đúng, lão đại cứ an tâm đi. Tính cả hai người phe Hắc Ám lúc trước, tới đây là bốn mạng rồi. Núp ở đây đánh lén đủ an toàn mà!

Cung tiễn thủ nói, theo lời hấn thì xem ra bọn chúng đã ẩn nấp đánh lén ở đây vài lần, đều thuận lợi, mà thậm chí làm thịt cả người chơi cùng phe cánh.

Điều này cũng bình thường, trong trò chơi việc giết người cướp của là thường thấy nhất, huống chi còn ở Thần Chi Thí Luyện Tràng, nơi chỉ có ích lợi chứ không có chia trận doanh.

- Nói chung là cứ phải cẩn thận, ta cảm giác được hai kẻ kia không đơn giản đâu, haiz, thật không may là lão nhị cùng lão tứ vắng mặt.

Vong linh võ sĩ thân làm lão đại nhú nhú mày, lập tức xoay người sang nói với một đạo tặc bên cạnh:

- Tiểu lục, thử qua tra xem, nhớ cẩn thận!

- Vâng!

Đạo tặc nhẹ nhàng gật đầu, thân ảnh lập tức biến mất...

- Con bà nó, vừa tới đã bị đánh lén, nhất định phải xử hết đám chết tiệt này!

Phá Nha nhẹ giọng mắng, thân ảnh cũng đã hiện ra ở sau một tảng đá khác cạnh cửa tiểu sơn động.

- Suyt

~ Dương An làm ra động tác dừng lên tiếng, sau đó không chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn ẩn hình bay ra ngoài dò xét. Hai người vừa bước ra đã bị công kích, khẳng định địch nhân đã sớm chuẩn bị, lúc này cần phải bình tĩnh tìm hiểu tình huống rồi mới có thể tiến hành phản kích.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Dương An thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, tình huống địch nhân lộ rõ mồn một ra trước mắt.

- Tổng cộng có bốn tên, một Vong Linh võ sĩ, một lôi khổng, một cung tiễn thủ và một đạo tặc đang lén lút Tiềm Hành lại đây.

Dương An nhỏ giọng nói.

- Giết, xử lý toàn bộ!

Phá Nha vẻ mặt âm u nói.

- Ok, hai cận chiến để tôi, cậu lo hai gã còn lại, trước tiên cậu công kích cho chúng hỗn loạn đi.

Dương An suy tư một chút, lập tức phân phối công việc.

- Cẩn thận một chút!

Dương An nghiêm túc hướng Phá Nha nói.

- Yên tâm, cái đó là nghề của tôi rồi!

Phá Nha cười cười, thân ảnh lần nữa biến mất.

Thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, Dương An dễ dàng quan sát tình huống toàn cảnh.

Bốn gã phe liên minh Hắc Ám kia, ngoài Vong Linh võ sĩ còn chút cảnh giác, ba gã còn lại đều rất chủ quan, nhất là lôi khổng cùng cung tiễn thủ, mặt khinh thường coi hai người chơi liên minh Quang Minh đã là vật trong bàn tay. Giờ bọn hấn đang chờ đạo tặc qua bức địch nhân lộ diện, sau đó từ xa oanh kích. Nhưng bọn hấn không biết nhất cử nhất động lại đều đang bị người thu hết vào mắt, hơn nữa đang bị một ‘Quỷ Ảnh’ vô hình từ từ tiến lại gần.

Ước chừng hai mươi giây sau, Phá Nha đã thành công đặt chân tới chỗ địch nhân. Lấy năng lực ẩn nấp vô cùng cao minh của hấn, bốn người chơi liên minh Hắc Ám căn bản không phát hiện nổi.

“Ồanh ~ ”

Phá Nha đột ngột ra tay, thân hình lóe lên một cái, chủ thủ đã muốn cắm vào gáy gã cung tiễn thủ đối địch.

Thâu Tập!

Cung tiễn thủ đang dồn hết chú ý về mục tiêu phía trước, hoàn toàn có phản ứng đã bị Phá Nha đâm trúng, không kịp hô lấy một tiếng.

Mạt Hâu (cắt cổ)!

Cổ tay như mộng ảo vẽ một vòng, chủ thủ theo đó kéo theo trên yết hầu gã cung tiễn thủ, máu tươi phun ra, lập tức thu gặt tính mạng của hắn.

Sau khi công kích, thân ảnh Phá Nha lập tức hiển lộ, mà lôi không cùng Vong Linh võ sĩ cũng kịp phản ứng. Nhưng mà lần nữa Phá Nha lại dùng tốc độ quý mị mà vọt tới phía sau lôi không.

Đoạn Tích (bẻ sống lưng)!

Phá Nha lắc mình một cái, chủ thủ mang kinh lực mạnh mẽ cắm vào lưng lôi không.

Tê liệt! Chủ thủ sắc bén đâm vào xương sống lập tức khiến lôi không lâm vào trạng thái tê liệt, đồng thời khiến toàn thân hắn chuyển sang màu xanh lục, rõ ràng là trúng độc.

Phá Nha công kích, Dương An từ “Mắt nhỏ” cũng thấy hết.

Không còn hai tên công kích cự ly xa uy hiếp, Dương An cũng có thể phóng tay mà làm.

“Vèo ~” một cái, Dương An nhảy lên trên tảng đá lớn.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Ánh mắt Dương An ngưng tụ, hai con ngươi như biến thành hai mảnh trăng tròn rồi quét qua xung quanh, thân ảnh đạo tặc kia không thể ẩn giấu cách đó hơn 20 mét.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Liên Hoàn Tiễn, liên tiếp bảy mũi tên tách ra phương hướng bất đồng bay vút về phía đạo tặc, phong tỏa mọi phương hướng.

Đạo tặc kia cũng coi như không kém, vừa thấy ánh mắt như trăng tròn của Dương An đặt trên người mình đã kịp phản ứng, tức thì dùng ‘Tật Phong Bộ’ ngăn trở đám tên nhanh như thiểm điện kia.

Có điều hắn tuy chắn được sát thương, nhưng không cách nào hóa giải lực đạo trên đó, liền giống như bị một chiếc xe tải đụng phải, bắn ra ngoài.

Dương An cười lạnh, từ kinh lực phản hồi hắn biết mạnh mẽ đánh lui đã phát huy tác dụng. Không cần chờ, bảy mũi tên nữa lại bắn ra.

Đạo tặc bị cự lực đánh bay, còn chưa kịp phản ứng thì trong nháy mắt bảy mũi tên cũng đã bay vút tới.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ ...”

Cả bảy mũi trúng mục tiêu biến đạo tặc thành “con nhím”, lập tức rút hết số HP ít ỏi của hắn. Thi thể đạo tặc ngã sấp trên mặt đất, rớt ra ba kiện trang bị.

Hệ thống: vinh dự kích sát, trong Thần Chi Thí Luyện Tràng được thưởng gấp bội, đạt được 2 điểm trị số vinh dự.

Dương An bên này hoàn thành xong một nửa ‘Công tác’, mà Phá Nha bên kia cũng đã hoàn thành hơn phân nửa.

Lôi không bị gãy sống lưng lâm vào tê liệt, còn dính độc, gần như nắm chắc tử vong. Phá Nha mạnh mẽ rút chủ thủ, chuẩn bị lại thi triển Mạt Hâu kết thúc nốt.

Nhưng lúc này Vong Linh võ sĩ cạnh đó cũng đã kịp thi triển Trùng Phong quơ đại kiếm đánh tới, khiến Phá Nha không thể không dừng công kích.

Vốn là nhờ hai chức nghiệp công kích cự ly xa mà chiếm hết ưu thế, nhưng chỉ nháy mắt tiểu ngũ (cung tiền thủ) đã bị gạt bỏ, lão tam thì trúng độc tê liệt, một chết một trọng thương, Vong Linh võ sĩ lão đại muốn phát điên lên, vung lên đại kiếm bổ xuống, thề một kiếm phải chém đạo tặc khốn kiếp này ra hai khúc, phát tiết mối hận trong lòng.

Đại kiếm thế mạnh mẽ mãnh liệt vừa bổ xuống, dễ dàng bổ đôi đạo tặc kia, nhưng kết quả lại khiến Vong Linh võ sĩ kinh ngạc, một kiếm này như đánh vào không khí, không hề thấy chút lực cản...

Quả nhiên, đạo tặc bị bổ thành hai nửa sau đó thân ảnh lại hóa thành một luồng khói đen biến mất trong không khí, trước mắt không có lưu nửa điểm dấu vết.

- Hả, Quỷ Ảnh đạo tặc!

Vong Linh võ sĩ lão đại cả kinh kêu một tiếng, sắc mặt trắng bệch, hắn rốt cục nhận ra thân phận làn khói đen kia.

Quỷ Ảnh đạo tặc Phá Nha ở liên minh Quang Minh được tôn là ‘Quang Minh đệ nhất đạo’, hung danh lưu truyền sang cả liên minh Hắc Ám. Người chơi phe Hắc Ám chỉ cần lần lộn qua chiến trường thì không ai không biết ‘Quỷ Ảnh đạo tặc’. Người chơi phe Hắc Ám chết trên tay Quỷ Ảnh tính ra hàng nghìn, trong đó không thiếu cao thủ 4x đỉnh phong, thậm chí cả cường giả 5x cấp truyền thuyết, mà chiêu bài của hắn chính là luồng khói đen như u như mị.

- Ta xxx, sao lại xui như thế!

Vong Linh võ sĩ thầm mắng một tiếng, lúc này hắn không còn tí phần nộ nào, chỉ muốn quay đầu chạy trốn.

Hắn biết mình không trêu nổi đối phương, lập tức bỏ mặc lời không đỡ sống đỡ chết, buff một cái Va Chạm xông về trước đi, toàn lực mà chạy.

Nhưng mà, trốn hay không cũng vô ích rồi.

Vong Linh võ sĩ vừa mới lao ra khỏi chỗ che chắn để chờ đánh lén thì “Oành ~” một tiếng, một mũi tên bay vút phá vỡ đầu lâu của hắn rồi ‘Phanh ~’ một tiếng nổ tung, huyết tương phụt ra, nhất kích tất sát, ngã lăn ra đất.

- Ôi, lại bị anh vượt trước!

Phá Nha lắc đầu cười khổ, thân ảnh lại ngưng hiện sau lưng lời không, chủ thủ xẹt qua yết hầu, giải thoát thống khổ cho hắn.

Một mũi tên nổ đầu kia tự nhiên là từ Dương An đến.

Một trận chiến này từ đầu đến cuối bất quá mấy giây.

Dương An bảo đảm chắc chắn chung quanh cơ bản an toàn, lúc này mới đi tới cạnh Phá Nha, trên đường không quên nhặt ba kiện trang bị mà đạo tặc “cống”.

- Tuy biết tầng ba này nguy hiểm trùng điệp, nhưng không nghĩ vừa tới đã bị đánh lén, thiếu chút nữa mèo bị đốt râu!

Phá Nha lắc đầu cười nói, hắn là lấy đánh lén ám sát mà nổi tiếng, thế mà lần này chút nữa là bị người đánh trộm thành công.

- Ủ, không thể chủ quan!

Dương An gật đầu nói, thuận tay nhặt hai kiện trang bị Vong Linh võ sĩ rút ra. Phá Nha chỉ thu thập lời không cùng cung tiền thủ, ý là chiến lợi phẩm của ai người ấy giữ.

Trong Thần Chi Thí Luyện Tràng đánh chết người chơi đối địch thì phần thưởng gấp bội, mà bị đánh chết tương ứng trừng phạt cũng gấp bội. Hai người Dương An xử lý địch nhân được tới 10 kiện trang bị, hơn nữa còn là trang bị hoàng kim 4x thuộc tính không tệ, đáng tiếc cũng không có món nào vừa mắt, có điều bán đi hắn thu không ít vàng.

208. Chương 206: Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạp

oOo

Khu vực sa mạc đại hạp cốc trong tầng thứ ba Thần Chi Thí Luyện Tràng, vách đá dựng đứng vuông góc mặt đất cao tới 200 mét, khoảng cách giữa hai khe núi vượt qua ngàn mét, gần nhất cũng tới sáu bảy trăm mét, có chút tựa như hẻm núi Grand Canyon của Mỹ.

(Hẻm Grand Canyon)

Khung cảnh nơi này phi thường đơn độc, chung quanh chỉ có cát cùng những tảng đá tạo hình quái lạ, thi thoảng mới nhìn thấy vài loại cây vùng hạn.

Từ tầng ba trở đi diện tích sẽ càng lúc càng lớn, nhưng cửa ra lại ngày càng ít, ví dụ như ở tầng ba này cũng chỉ có hai cửa thông tới tầng bốn, cho nên dưới sự cạnh tranh của hai liên minh, chiến đấu càng thêm kịch liệt.

Tới tầng ba, Dương An cùng Phá Nha cũng không có tách đi mà lựa chọn kết bạn đồng hành. Trải qua vài lần giao thủ hợp tác, hai người đã bắt đầu tín nhiệm đối phương, hơn nữa phối hợp tương đối có ăn ý, do vậy hợp tác sẽ đảm bảo an toàn và thêm nhiều lợi ích.

- Hệ thống súng vật không phải mở ra rồi sao, tại sao chúng ta giết quái nhiều như vậy cũng chưa từng thấy trứng súng vật?

Dương An ngồi lên một tảng đá uống được thủy khôi phục lại trạng thái, hai người vừa mới hợp lực thủ tiêu một con tiểu boss 5x, tiêu hao phi thường lớn, đương nhiên thu hoạch rất không tồi.

Tiến vào tầng ba, hai người tốc độ cũng chậm lại, nguy hiểm từ quái vật và người chơi khiến bọn hắn không thể không cẩn trọng. Tuy hai người đều thuộc loại cao thủ trong cao thủ 4x, nhưng minh thương dễ tránh ám tiễn khó phòng, lại thêm bảo vật từ tầng thứ ba đã bắt đầu làm cho hai vị nhân giới “siêu cao” này động tâm, cho nên bọn hắn cũng không vội tiến vào tầng thứ tư, chậm rãi vừa săn hàng vừa tiến tới.

- Anh cho trứng súng vật là rau cải bên đường muốn rơi là rơi chắc.

Ngồi một bên đồng dạng chờ khôi phục trạng thái, Phá Nha khinh bỉ liếc Dương An một cái:

- Mặc dù hệ thống súng vật đã mở ra, nhưng tỷ lệ bạo dẫn trứng súng vật cực thấp, chỉ có quái vật cấp cao mới tăng khả năng bạo ra thêm một chút mà thôi.

- Cũng phải, nếu tràn lan thì lại thành không đáng tiền.

Dương An gật đầu nói, giá cả càng cao hắn càng mừng. Dù sao hắn cũng có ưu thế hoạt động được ban đêm, thời gian đánh quái nhiều hơn đại biểu cơ hội kiếm tiền nhiều hơn, giá cao bỏ công hắn “cần cù cày cuốc”.

Tùy tiện tán gẫu một hồi, trạng thái khôi phục xong hai người lại lên đường. Có Lý Nhĩ Tư chi nhân phụ trợ, bọn hắn vừa thêm an toàn lại vừa nhanh chóng phát hiện nhiều bảo vật.

- Có phát hiện!

Dương An nhẹ giọng gọi Phá Nha đi phía trước, hình ảnh Lý Nhĩ Tư chi nhân truyền tống về có phát hiện.

- Phía trước hai trăm năm mươi mét quẹo vào một cái góc có một bảo rương cấp ám kim, có điều lại có con Boss cấp 58 thủ hộ.

- Bảo rương cấp ám kim hấp dẫn thật, có điều Boss cấp 58 thì phiền đấy, chỉ hai người chúng ta khó đối phó nổi.

Phá Nha nhú mày.

- Chúng ta cứ tới xem sao, đồng thời chú ý xem quanh đây có người chơi nào nữa không.

Người chơi khác theo lời Phá Nha đương nhiên không phân biệt Quanh Minh hay Hắc Ám. Nhiều khi địch nhân chưa chắc đã là người phe đối địch mà còn cả “người mình”.

- Ok!

Dương An gật gật đầu, khổng chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn trình sát xung quanh, đồng thời ẩn thân cùng Phá Nha đi xem bảo rương cấp ám kim kia.

Hai người mò mẫm một lúc, rốt cục thấy được một cái bảo rương lớn ánh lên u quang ám kim ở một góc sâu trong lối ngoặt khó tìm, bên cạnh bảo rương còn có một con quái vật dạng bò cạp thân bọc kiên giáp đen nâu, chi trước là đôi trảo như hai cái kim sắc bén, mặt sau là cái đuôi có tận hai mũi nhọn móc ngược, rất dọa người. (Đại khái là Bò cạp hai đuôi, khó tả quá >.<)

<>

Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt: boss cấp 58, Hắc Ám hệ, am hiểu cả cận chiến và viễn trình công kích.

<>

- Vừa rồi xem qua, phụ cận trong vòng bốn trăm mét không có người chơi khác.

<>

Dương An một bên nói thuộc tính Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt cho Phá Nha, một bên báo tình huống xung quanh.

<>

- Ủm, tuy bớt lo lắng bị cắn trộm, nhưng con Boss này am hiểu cả cận chiến lẫn viễn trình công kích cũng không ít phiền toái đâu. Sợ là chỉ hai người chúng ta chiến không lại.

<>

Phá Nha lắc lắc đầu, chau mày, ánh mắt lại thủy chung không có rời khỏi bảo rương kia.

<>

Dương An cũng ngẫm nghĩ, đột nhiên lóe lên một ý:

<>

- Tuy không thể xử nó, nhưng chúng ta có thể nghĩ biện pháp dẫn nó rời đi sau đó trộm rương lấy bảo vật.

<>

- Sao, anh có kế hoạch gì à?

<>

Phá Nha gương mày lên, nhìn Dương An hỏi.

<>

Dương An gật đầu nói:

<>

- Biện pháp rất đơn giản, tôi lợi dụng xạ kích cự ly xa dẫn nó rời đi, cậu tới trộm rương, kỹ năng mở khóa của cậu chắc là đủ mở bảo rương ám kim, tôi sẽ tận lực tranh thủ thời gian cho cậu.

<>

Qua vài lần hợp tác, Dương An cũng biết kỹ năng mở khóa của Phá Nha rất cao, cho nên không cần lãnh phí sử dụng chìa khóa ma pháp vạn năng Cấp Khắc Long của hắn.

<>

- Biện pháp không tệ, có điều anh sẽ nguy hiểm lắm đấy.

<>

Phá Nha nói.

<>

- Yên tâm đi, tuy rằng tôi không bằng cậu nhưng bảo mệnh còn không thành vấn đề.

<>

Dương An vỗ ngực nói.

<>

- Được, làm thế đi, cho tôi 40 giây là đủ, anh cần dắt Boss 40 giây sau đó toàn lực mà chạy, nhưng nhớ chú ý người khác.

<>

Phá Nha thận trọng nói.

<>

- Tốt, giờ tôi lần qua đó, chờ tôi dẫn boss ra ngoài 500 mét cậu hãy động thủ.

<>

Dương An chỉ chỉ một thông đạo cách đó 700 mét, rồi thân ảnh biến mất, phi nhanh tới hướng đó.

<>

Dương An một bên Tiềm Hành đến vị trí chỉ định, một bên không chế ‘Mắt nhỏ’ chặt chẽ lưu ý tình huống xung quanh, để ngừa đột nhiên lộ ra người “cẩn trộm”.

<>

Còn cách Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt ước chừng năm trăm mét, Dương An hiển lộ ra thân ảnh.

<>

- Tầm bắn xa nhất của mình khoảng 200 mét, từ nơi này cũng có thể bắn xa, hẳn có thể hấp dẫn cừu hận của Boss.

<>

Dương An thầm tính toán.

<>

“Sưu ~ sưu ~ ”

<>

Hai mũi tên bắn chéo lên trời, tạo thành một đường cong tuyệt đẹp rồi Phốc ~ phốc~” hai tiếng chuẩn xác trúng mục tiêu là con mắt Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt cách đó 500 mét, một con số sát thương hơn 20 điểm hiện lên.

<>

“Chi ~ ”

<>

Bị công kích, Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt phát ra tiếng phản nộ chói tai, thân thể khổng lồ cao tới năm mét dưới chống đỡ của bốn cái chân dài ngoằng nhanh chóng ngẩng lên, có điều xem chừng vì thủ hộ bảo rương nên không có ý rời đi truy kích.

<>

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ... ”

<>

Dương An tiếp tục không ngừng công kích từ xa.

<>

“Chi ~ chi ~ ”

<>

Mấy lần dính đòn, Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt rốt cục không nhịn nổi mà đuổi giết tới.

<>

Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt tốc độ cực nhanh, bốn cái nhân sắc bén như trường đao dùng tốc độ cao nhất chuyển động đuổi đến.

<>

Chứng kiến Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt bị hấp dẫn lại, Dương An tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, hần lập tức toàn lực chạy về thông đạo trong kế hoạch. Có điều hai chân sao hơn nổi bốn chân, thoáng cái Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt chỉ còn cách Dương An không đến một trăm mét.

<>

“Phốc ~ phốc ~ ”

<>

Vừa tiến vào khoảng cách trăm mét, cái đuôi hai đầu châm của nó đã phóng tới, tốc độ tuy không nhanh như mũi tên của Dương An nhưng cũng chẳng kém bao nhiêu.

<>

- Không ổn!

<>

Dương An nghe được tiếng xé gió bén nhọn phía sau, dễ dàng đoán được cách công kích của boss. Thân ảnh chớp động, Dương An nhanh chóng chuyển hướng chạy chéo sang trái, hút chết tránh được phi châm công kích.

<>

Nói là phi châm, chẳng qua so với thân thể khổng lồ của Boss, chứ phi châm này còn to hơn cả mũi tên của Dương An, trúng một cái mười phần là cơ thể toác thành hai cái động lớn.

<>

“Phanh ~ phanh ~ ”

<>

Hai mũi phi châm cắm trượt vào mặt đất khiến cát đá bay loạn, rồi từ đó phát ra tiếng “xèo xèo” giống như bị ăn mòn.

<>

Dương An cũng không dám quay đầu lại, chạy thật lực, chỉ có thể thỉnh thoảng lợi dụng ‘Mắt nhỏ’ quan sát phán đoán khoảng cách. Mà Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt tốc độ cũng quả thật kinh người, đảo mắt đã muốn lại rút ngắn khoảng cách chỉ còn ba bốn mươi mét.

<>

<>

209. Chương 207: Lốc Xoáy

oOo

Tật Phong Gia Tốc!

Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt đã đuổi tới sát sau, Dương An lập tức mở Tật Phong Gia Tốc, dưới chân như có gió đẩy đi, tốc độ tăng mạnh.

- Ts nó, còn tưởng dẫn một con boss 5x không khó, ai ngờ tốc độ con Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt này khủng thế.

Dương An lòng thầm kêu khổ, chân cũng không ngừng, vội lách một cái tránh thoát thêm một lần công kích nữa.

Hit and run là sở trường của cung tiễn thủ, vốn không sợ bị đuổi sát.

Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt cấp tốc đuổi giết, tốc độ quá nhanh nên không đủ linh hoạt khi chuyển hướng, do đó bị Dương An một lần nữa kéo giãn khoảng cách.

“Phanh ~ phanh ~ ”

Dốc lực mà chạy, Dương An cũng không quên quay người tặng lại Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt hai mũi tên nữa giữa cừu hận mất đi mà hồng kế hoạch.

- Hả Phá Nha đã bắt đầu mở bảo rương, nhất định phải bám trụ Boss 40 giây, dẫn nó vào thông đạo kia.

Dương An cảm giác được Boss rất bắn khoăn với bảo rương kia, có mấy lần thiếu chút nữa thoát ly cừu hận quay trở lại, may mắn hắn đúng lúc công kích kéo lên cừu hận.

Không ngừng chuyển hướng, Dương An dần dẫn Boss tới chỗ dự kiến, cấp cho Phá Nha thêm thời gian.

Nhưng mà ngay khi vừa bị dẫn vào thông đạo kia, Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt bỗng nhiên ngừng lại, không có tiếp tục đuổi giết nhân loại vừa công kích nó.

- Sao lại thế này, tự dừng nó lại dừng??

Dương An không nghe tiếng truy kích, lập tức không chế ‘Mắt nhỏ’ quan sát, phát hiện Boss đã ngừng lại.

- Không được, bây giờ còn chưa đủ thời gian!

Nhìn thấy Boss không hề đuổi theo, hơn nữa nhìn bộ dáng còn như muốn xoay người trở lại, Dương An kêu to không ổn. Thực tế hắn mới dẫn boss đi được khoảng 20 giây, nếu Boss quay trở lại thì thật là thất bại trong gang tấc.

“Phanh ~ ”

Dương An lập tức quay người, một mũi Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn bắn đi ra.

“Oành ~” một tiếng bạo tạc, Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn làm nổ tung một mảng kiên giáp của Boss.

Nhưng Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt vẫn mặc kệ không thèm đuổi giết nữa bước.

“Chi ~ chi ~ ”

Nó chỉ phát ra hai tiếng phần nộ, sau đó cấp tốc xoay người chạy băng băng. Tiếng kêu kia quả thật không giống như bị công kích mà phát ra, lại giống như là nó gặp chuyện gì cực độ kinh khủng nên thét lên chạy trốn.

Dương An tuy rằng cảm thấy có điểm kỳ quái, nhưng cũng không rõ là chuyện gì xảy ra, hắn chỉ biết bây giờ là thời khắc mấu chốt, nhất định phải bám trụ lấy boss.

Hoãn Tốc Tiễn!

Hàn Băng Tiễn!

Lôi Điện Tiễn!

Liên tục ba mũi tên hiệu quả giảm tốc trút về Boss khiến tốc độ nó giảm gần một nửa, có điều nó vẫn không có quay đầu lại đuổi giết Dương An mà cực lực giãy dụa chạy trốn.

“Ầm ầm ầm ầm~”

- Sao lại thế này?

Dương An nhú nhú mảy, trong lòng phi thường kinh ngạc cùng bất an, bất quá loại bất an này không phải đến từ Boss, mà là đến từ tiếng ầm vang truyền ra từ chỗ sâu trong thông đạo sau lưng hắn. (Đang quay mặt bắn tên về boss)

Cảm giác được dị động phía sau, Dương An nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua. Nhưng mà không nhìn còn đỡ, vừa nhìn thấy hắn thiếu chút nữa bị dọa đến rụng tóc gáy, trợn mắt há hốc mồm. Một cơn lốc xoáy như nổi liền thiên địa lại vô thanh vô tức từ lúc nào hình thành tại thông đạo trước mặt kia, thể càng lúc càng mạnh. Lốc xoáy đen kịt dần lan rộng hết cả thông đạo, rồi lấy thể hủy thiên diệt địa rít gào phi về hướng Dương An.

Lốc xoáy khổng lồ, một trong những “đặc sắc” của sa mạc hấp cốc, nó hình thành không có quy luật, vô thanh vô sắc, hơn nữa lớn mạnh cực nhanh, tốc độ lại càng kinh khủng, chớp mắt đã vượt qua nghìn dặm, lực hút mạnh mẽ mọi vật trên đường, mà bất cứ sinh vật nào bị nó hút vào thì 9 phần 10 là hữu tử vô sinh.

Giờ khắc này Dương An rốt cục hiểu được Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hại Hại vì sao khác thường như thế.

- Con bà nó, vui rồi đây!

Dương An lập tức phục hồi tinh thần, hiện tại thoát thân quan trọng hơn. Tức khắc, Dương An phản ứng giống như Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hại, thu hồi Lý Nhĩ Tư chi nhãn rồi xoay người chạy trốn bằng tốc độ cao nhất.

Nhưng có vẻ muộn rồi, lốc xoáy tốc độ vượt ngàn dặm trong chớp mắt, lập tức muốn hút hắn vào trong.

Sau lưng truyền tới một cổ hấp lực khổng lồ, phảng phất muốn đem hắn hút vào rồi xé nát, Dương An không khỏi thảm máng một tiếng:

- Con bà nó, thứ này quá biến thái rồi chứ, nhất định không được tử nạn, nếu không lại phí công cả một đoạn dài đi lần nữa.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Cực lực giãy dụa mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ, muốn lao ra ngoài, có điều hắn làm quá muộn, hoặc là nói lốc xoáy kia quá nhanh, vừa mở kỹ năng thì Dương An đã cảm giác hai chân nhấc khỏi mặt đất...

Dương An lúc này rốt cục tự thể nghiệm kỳ quan của thiên nhiên, mặc dù không lập tức tử vong, nhưng ăn đủ khổ sở.

Lốc xoáy xoay quá nhanh, căn bản Dương An không thể mở mắt, chỉ có thể thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn xem xét tình huống. Hắn đã hoàn toàn mất khống chế với thân thể, bay bổng khỏi mặt đất, lực xoáy như muốn xé rách thân thể hắn ra.

Mãnh lực xé rách tuy rằng cảm giác khó chịu, nhưng cũng không sát thương thực chất. Chân chính sát thương là từng luồng gió xé sắc bén như dao bên trong lốc xoáy kèm theo đất đá bị hút kèm bay với tốc độ như viên đạn.

Từng cái sát thương dọa người dày đặc dâng lên trên đầu Dương An.

210. Chương 208: Từ Trên Trời Giáng Xuống

oOo

Giữa lốc xoáy, dòng khí hỗn loạn cuồng bạo sinh lực ly tâm đem Dương An ‘vung qua vung lại’. Dương An chỉ cảm thấy từng trận choáng váng kịch liệt, loại cảm giác này so với ngồi trên tàu lượn siêu tốc còn ‘kích thích’ hơn trăm ngàn lần.

Vô lực ‘theo gió phiêu lãng’, Dương An chỉ có thể cố gắng co người hết mức tránh phần nào dòng khí hỗn loạn cắt xé, có điều dưới gió như lưỡi dao còn đất đá bay như đạn thì cố gắng cũng không mấy hiệu quả.

Lúc này Dương An có một loại ảo giác giống như bị quăng vào một cái máy xay thịt vậy.

Sát thương dính phải dù không cao, mỗi lần chỉ ba bốn mươi điểm, nhưng kiến cắn chết voi, cho dù Dương An có tới gần 2000 HP so được với cả chức nghiệp kiếm sĩ cũng không chịu nổi thời gian dài.

Có điều hần vô lực phản kháng. HP lấy tốc độ nước chảy thoáng cái đã đi hơn 1000 điểm, mà đây còn là dưới trạng thái mở cả hai đại kỹ năng gia tốc mới tăng thật lớn xác suất né tránh, nếu không chắc giờ hần đã về thành dưỡng sức.

- Má ơi, không phải cứ thế này mà đi chứ!

Dương An hai tay ôm đầu, cổ cuộn tròn thân thể, rất không cam lòng, không nghĩ đi dẫn boss thôi lại gặp ngay lốc xoáy.

- Không, nhất định không thể chết ở đây, mình còn muốn lên tới tầng năm!

Dương An cắn chặt răng, khát vọng sinh tồn khiến hần trấn định một chút.

Thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn, Dương An mơ hồ quan sát toàn cảnh, chỉ thấy nơi nơi cát bay đá bắn, không có chút biện pháp trốn, chỉ có thể cố sức cắn máu mà kiên trì.

Quyết định, Dương An cắn răng một cái, uống vào một bình hồi HP khẩn cấp, lượng máu lập tức đầy lại, sau đó...

Ám Nguyệt Phá!

HP vừa đầy, Dương An mở ra ‘Ám Nguyệt Phá’, toàn bộ thuộc tính tức thì tăng lên 100%, HP đạt tới hơn bốn nghìn điểm, cao hơn cả thuần giáp chiến sĩ 4x thông thường, năng lực phòng ngự cũng tăng gấp đôi.

Phòng ngự tăng trên diện rộng, thụ thương cũng giảm, tốc độ tiêu hao HP chậm hơn rất nhiều.

- O?

Lý Nhĩ Tư chi nhãn trên vai Dương An thu tới hình ảnh một con quái vật vừa bay vèo sát qua hần rồi biến mất ở một góc khác giữa cơn lốc.

- Kia chẳng phải là Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt sao? Cả nó cũng bị hút lên!

Dương An vừa nhìn liền nhận ra lai lịch thân ảnh kia.

Không biết qua bao lâu, hoặc giả là mới ngắn ngủi trong nháy mắt, Dương An cũng không rõ, hần chỉ nghĩ mình phải cố không thể chết.

Bỗng Dương An đột nhiên cảm giác dòng khí hỗn loạn cào xé quanh thân đã biến mất.

Lốc xoáy tới nhanh, đi càng không chậm, có thể lập tức bành trướng, cũng lập tức tiêu tán, hết thấy đều thật kỳ quái.

- Gió ngừng!

Đây là ý nghĩ đầu tiên của Dương An, Lý Nhĩ Tư chi nhãn vọt ra giúp hần quan sát toàn cảnh. Thật sự gió xoáy tan rồi, mà hần còn phát hiện con Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt kia đang ngay bên dưới mình, cách khoảng 3 mét, không nhúc nhích, sống chết không rõ, còn hần vẫn đang ở giữa không trung tầm 300 mét.

- Aaaa!

Ngay sau đó, Dương An cấp tốc rơi xuống. Dù là trong hiện thực hay là trong trò chơi, không có phương pháp đặc thù, nhân loại không thoát khỏi được sức hút của trái đất.

Vừa mới thoát khỏi lốc xoáy, giờ lại gặp ngay nguy cơ trí mạng, rơi xuống từ độ cao này, mười Dương An cũng không đủ chết.

“Vút ~ vút ~ ”

Tiếng gió gào thét bên tai, thân thể rơi thẳng một đường, tốc độ càng lúc càng nhanh.

- Người khác đều nói đại nạn không chết tất có hậu phúc, mình bị lốc xoáy cuốn trúng cũng không chết, nhất định sẽ gặp may.

Tránh được nạn đầu tiên, Dương An giờ càng thêm không chịu thua.

- Ý!

Đại não đột nhiên linh quang chợt lóe, Dương An nghĩ tới một kế hoạch cực kỳ mạo hiểm mà xác suất thành công cực thấp:

- Dù sao cũng là chết, liều thôi!

Dương An tâm thần ngưng tụ, hoàn toàn trấn tĩnh lại!

Không còn vây trong lốc xoáy, quyền khống chế thân thể cũng trở về, Dương An điều chỉnh góc độ rồi làm một tư thế quái dị, giống như con ếch quỳ rạp trên mặt đất.

Cái tư thế này là Dương An từng nghe một người bạn làm vận động viên nhảy dù nói qua, có thể chỉnh hướng trên không trung.

Hắn cố gắng hết mức học cách chỉnh hướng rơi rồi nhích từng chút tới gần phía trên Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt, sau đó co người rơi nhanh hơn cho thân thể rơi thẳng lên cái lưng rộng lớn của Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt.

Bởi vì Dương An cùng Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt khoảng cách cũng không lớn, cho nên rơi ở trên lưng nó xung lượng cũng không lớn.

Vững vàng đáp trên lưng Boss, thấy mặt trên nó vẫn còn một tầng băng sương mỏng, hẳn là tác dụng của Hàn Băng Tiên còn chưa hết, chứng tỏ thời gian lốc xoáy cuốn cả hai vừa rồi là rất ngắn...

Dương An cẩn thận ổn định lại rồi đứng lên trên lưng Boss, sau đó đeo vào Hồ Vương diện giáp. Rơi quá nhanh khiến hắn không mở nổi mắt, mà 'Mắt nhỏ' tầm nhìn lại không đủ rộng, hiện tại có Hồ Vương diện giáp bảo hộ hai mắt, Dương An tức thì khôi phục tầm mắt.

Nói thì chậm thật ra tất cả chỉ trong mấy giây.

Một người một quái cấp tốc rơi xuống, chỉ chốc lát đã cách mặt đất không đến 200 mét...

Dương An đứng ở trên lưng Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt, nỗ lực cân bằng ngụ lại, sau đó bắt đầu ngưng tụ kỹ năng, kỹ năng này từ lúc có được đến nay hắn còn chưa từng thi triển qua!

211. Chương 209: Kỳ Tập Hộ Thối

oOo

Từ trên cao rơi xuống, rất kích thích, rất có khoái cảm, có điều hiện tại Dương An lại không có thời gian thể nghiệm phần khoái cảm này, hắn chỉ một lòng nghĩ làm sao có thể sống sót.

Nháy mắt đã chỉ còn cách đất 100 mét. Vừa rồi Dương An quan sát nhận ra hắn bị lốc xoáy cuốn đi lên trên một cái hố trời thật lớn, mà bên trong hố lại có một cái hồ nước rộng chừng năm mét, nước hồ xanh biếc như một viên ngọc bích khảm chính giữa hố trời. Mà hồ nước này cũng chính là mục tiêu của Dương An.

(Đại khái địa hình nó thế này:

Dương An nghĩ tới nếu cứ thế rơi xuống thì 10 cái mạng cũng không đủ, nhưng nếu rơi vào hồ nước kia thì khác, có thể giảm bớt phần nào lực phản hồi, tức là có hi vọng.

90 mét ... 70 mét ... 60 mét ...

Dương An nhắm ước chừng khoảng cách.

- Đây rồi!

Còn khoảng 50 mét, Dương An vận lực dậm lên thân Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt nhảy lên, dùng cách này triệt tiêu bớt phản lực.

(Tác giả: chỉ do cá nhân tưởng tượng, trong hiện thực không biết có tác dụng không, mọi người đừng quá để ý)

Nương theo lực cú nhảy, Dương An nhảy đến phía trên mặt nước. Hai tay nắm trường cung ngưng tụ kỹ năng, không còn thời gian mà chỉnh hướng rơi nữa.

40 mét ...

- Nhanh nào!

Nhìn thấy kỹ năng chậm chạp ngưng tụ, Dương An rất sốt ruột.

“Đinh ~ ”

Rốt cuộc khi còn chừng 30 mét, kỹ năng ngưng tụ xong, Dương An không dám chần chờ, lập tức bắn tên về mặt hồ phẳng lặng.

Bạo Phong Đột Kích!

Kỹ năng đặc thù kèm theo Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung, có thể ngưng tụ ra một cơn lốc có lực lượng phá hủy vạn vật. Có điều lần này lại không phải để phá cái gì, mà là nhắm vào hồ nước kia.

Quanh mũi tên quần một cơn gió xoáy màu xanh, sức gió cắt xé không khí nhưng lại không hề ảnh hưởng tới mũi tên mà chỉ làm nó bay nhanh hơn.

Bắn xong một tiễn này, phản lực truyền lại khiến Dương An cảm giác được uy lực mũi tên này không hề thua kém Mãn Nguyệt Tiễn.

“Oanh ~ ”

Mũi tên cắm thẳng xuống mặt hồ, lập tức xảy ra cảnh tượng như ném quả bom khiến nó nổ tung trong nước, một cột nước khổng lồ phóng vút lên cao.

- Hiệu quả không tồi!

Dương An không hề ngạc nhiên với hiệu quả của bị Bạo Phong Đột Kích, lập tức thu hồi trường cung, cực lực giang rộng tay chân hết mức để tăng diện tích tiếp xúc với cột nước kia.

Cột sóng bắn mạnh lên trúng vào thân thể hắn, khiến HP của hắn tụt mạnh, thoáng cái đã mất 50%.

Còn cách mặt nước khoảng hơn 10 mét, Dương An lần nữa chuyển tư thế, người thẳng tưng, hai tay gắt gao ôm lấy ngực, đầu cắm xuống trước, nghe nói như vậy sẽ giảm thương thể khi rơi xuống nước tới nhỏ nhất.

Sinh Mệnh Hộ Thuần!

Cuối cùng Dương An kích hoạt kỹ năng kèm theo hộ giáp của Cấp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp, sau đó cũng chỉ còn biết mặc cho số phận.

“Oành ~ ”

Dương An tựa như một quả đại pháo cắm thẳng vào hồ nước, tuy rằng đã cố gắng chỉnh thân giảm tốc độ, nhưng lực rơi vẫn cực kinh người.

Va đập mạnh với mặt nước khiến Dương An cảm thấy choáng váng, HP cũng tụt tốc tụt, may mắn là còn nhờ Sinh Mệnh Hộ Thuần hấp thu 80% sát thương nên vẫn sót lại chút ít.

Lần này Dương An chính là kêu to may mắn, mà Phục Hồi Sinh Mệnh cũng tự động kích hoạt, lập tức khôi phục 1000 điểm HP, tuy không nhiều nhưng vừa đủ cho tình huống này.

Rơi xuống nước, chìm mãi xuống hơn 20 mét Dương An mới dừng lại được.

- May quá không chết!

Dương An cảm khái tự đáy lòng, sau đó nén đau nhức kịch liệt toàn thân, cố sức ngồi lên.

“Ào” một tiếng, Dương An thoát ra mặt nước, sau đó không chút do dự bơi lên bờ.

- Ài, thật là cứu tử nhất sinh!

Dương An ngửa người nằm trên bãi cỏ, vừa rồi hắn đã dùng Lý Nhĩ Tư chi nhãn xem qua tình huống xung quanh, phụ cận không có gì nguy hiểm.

- Kỳ tích, ha ha!

Uống một bình máu, chờ HP chậm rãi khôi phục, Dương An vẫn nằm trên mặt đất không nhúc nhích, tuy rằng đại nạn nhất chết, nhưng đau đớn không nhẹ, may mà đây chỉ là trò chơi, rất nhanh có thể khôi phục.

Một bên chờ HP khôi phục, Dương An một bên đánh giá cái hồ trời không biết tên này.

Đây là một hồ trời bán kính gần ngàn mét, sâu vào mặt đất khoảng hơn 200 mét, vách đá vuông góc dốc đứng, không có cửa ra vào rõ ràng, ngoài hồ nước chính giữa nổi bật thì xung quanh rậm rạp cây cối, tựa như một khu rừng nguyên thủy.

Dương An dùng “mắt nhỏ” nhìn toàn cảnh, muốn xâm nhập thăm dò rõ ràng, có điều có thể khẳng định nơi này không phải là khu vực sa mạc đại hạp cốc lúc trước, bởi một số khu tối trên bản đồ hệ thống đã được mở. Cơn lốc xoáy kia quả nhiên là chớp mắt vượt ngàn dặm, cuốn theo Dương An tới nơi này.

- Không biết Phá Nha sao rồi!

Dương An ngẫm nghĩ không biết sau khi lốc xoáy thì bên ngoài ra sao.

Ước chừng hơn mười phút sau, Dương An khôi phục toàn bộ trạng thái, thời gian cooldown được tề cũng đã hết.

- Được rồi, giờ phải tìm cửa ra, sau đó xuất phát tới tầng bốn.

Lại để Lý Nhĩ Tư chi nhãn đi trước dò đường, Dương An hướng một vách đá mà tìm kiếm, cố len lỏi qua khu rừng rậm rạp.

- O! Kia là...

Đi chừng 200 mét, Dương An thông qua Lý Nhĩ Tư chi nhãn phát hiện Song Vĩ Kỳ Tập Độc Hạt, giờ con box 5x này đã tan tác thành mảnh nhỏ, chết không thể chết thêm.

Dương An lập tức chạy tới, nhìn thi thể boss mà lần nữa hô to may mắn vì mình còn sống.

- Con Boss này mặc dù chết vì thiên tai nhưng từng bị mình công kích qua, cho dù không có exp phần thưởng, cũng có thể sẽ bạo ra cái gì đó.

Nghĩ đến đây, Dương An lập tức đi đến bên thi thể của nó tìm tòi.

Chạy tới lục soát, xác định không bỏ sót gì, lúc này Dương An mới ngồi cạnh thi thể boss, vẻ mặt kích động tươi cười.

Dương An tổng cộng tìm được bốn kiện đồ vật, đều là Boss rơi ra, trong đó có một viên tinh hạch 5x màu đen, một viên bảo thạch Hắc Ám hệ cũng màu đen phẩm chất phi thường cao, cuối cùng là hai kiện trang bị...

Kỳ Tập Hộ Thối: phẩm cấp ám kim trang bị, bì giáp, phòng ngự 69 97, nhanh nhẹn +50, thể lực +40, lực lượng +30, tốc độ di động tăng lên 30%, tăng độ cao nhảy vọt lên không của người chơi, kèm theo hiệu quả đặc thù Vượt Nóc Bể Tường, khiến người chơi có năng lực bám dính di chuyển trên bề mặt vuông góc mặt đất trong thời gian ngắn (như con thạch sùng vậy @@), chúc nghiệp hạn chế: cung tiền thủ/đạo tặc có thể sử dụng.

Giám Định thuộc tính Kỳ Tập Hộ Thối xong, Dương An nhìn không được cất tiếng cười to:

- Tiến vào Thần Chỉ Thí Luyện Tròng lâu như vậy, rốt cục có một trang bị thích hợp, Kỳ Tập Hộ Thối này tuyệt đối là trang bị cực phẩm trong bì giáp.

Dương An tháo hộ thối hoàng kim 3x đang dùng xuống, gấp gấp thay đồ mới lên. Bì giáp màu tối đen gắt gao bao lấy phần chân, cảm giác nhẹ nhõm rất thoải mái, mà kiểu dáng cũng cực kỳ tinh xảo.

Cấp Bỏ Đặc bách biến phụ giáp nhanh chóng bao trùm lấy đồ mới, Kỳ Tập Hộ Thối bỗng nhiên tăng thêm một cảm giác giống như kim loại.

Kiện trang bị còn lại cũng là thứ không tệ với cung tiễn thủ, bất quá đối với Dương An mà nói tác dụng không lớn, bởi vì đây là một cái nỏ. Kỳ Tập Cung Nỗ, kèm theo liên kích cùng hiệu quả ăn mòn xuyên thấu, quả thật rất không tồi. Tuy rằng Dương An cũng có thể sử dụng nỏ, nhưng hắn theo đường dùng cung, trang bị nỏ sẽ giảm lực công kích.

Cất Kỳ Tập Cung Nỗ vào hành trang, Dương An tiếp tục xuất phát, tìm cửa ra.

212. Chương 210: Trứng Sủng Vật

oOo

- Con bà nó, không phải mình sẽ bị vây chết ở đây chứ!

Dương An ngồi bệt xuống đất, rất bất đắc dĩ, không cam lòng nói.

Tiêu tốn gần 2 giờ lẫn mồ hôi nhưng không có kết quả. Chẳng những thế Dương An phát hiện nơi này chỉ có cây cỏ, không một bóng quái, người lại càng không. Hắn giống như bị cô lập tại nơi này.

- Không phải nói đại nạn không chết tất có hậu phúc sao, giờ thì nằm chờ chết chỗ này!

Dương An nằm ngửa trên mặt đất ngược nhìn bầu trời, bất lực nói.

Dương An cũng nghĩ qua cách tự sát để ra khỏi đây, rồi bắt đầu lại từ tầng thứ nhất, nhưng cuối cùng không cam lòng thử.

Hắn cũng muốn vượt vách đá ra ngoài, nhưng vách đá cao hơn 200m lại gần như vuông góc, dù hắn dùng Kỳ Tập Hộ Thối, có được năng lực Vượt Nóc Băng Tường cũng chỉ xông lên được cao tầm 7m.

- Giờ mà có thêm đôi cánh thì thật tốt, haiz...

Dương An buồn rầu ảo tưởng, nhưng ảo tưởng này lại khiến hắn nghĩ tới một việc...

- Đúng rồi, nếu không có cửa, lại không thể bay, có khi nào lối ra nằm ở dưới?

Dương An lóe lên một ý tưởng táo bạo, nghĩ đến bên dưới hồ nước kia.

- Mình đúng là ngu mà, có khi thể thật!

Dương An tức tốc phi trở về hồ nước.

Tới nơi, hắn cố gắng bình tĩnh lại, không lập tức nhảy xuống. Tuy nơi này nhìn qua không có bất kỳ nguy hiểm gì, nhưng dưới nước thì chưa đảm bảo.

- Hi vọng là không thất vọng lần nữa!

Dương An cẩn thận chậm rãi tiến vào làn nước.

Dương An kích hoạt 'Tì Thủy Châu', ngay lập tức cảm giác được một màn chắn vô hình bao vây lấy cả người, giúp hắn có thể tự nhiên hô hấp và hành động trong nước.

Hắn bắt đầu nhờ năng lực nhìn đêm cẩn thận tìm tòi.

Hắn không bỏ sót địa phương khả nghi nào trong hồ.

Hồ nước này không bao sâu, chỉ khoảng 100 mét, có điều Dương An cũng không phát hiện cửa ra.

- Lại sai lầm rồi sao?

Dương An nhú nhú mày, bất quá vẫn tiếp tục lần mò sâu xuống.

- Còn hơn 20 mét, hi vọng là ở nơi này.

- Hử! Đây là?

Cách đây khoảng 10 mét, Dương An cũng có phát hiện, chỉ là không phải cửa ra mà là một bảo rương.

Dưới hồ nước tối tăm, một chiếc bảo rương màu đen lẳng lẳng nằm lại, không hề tỏa quang mang gì, nếu không lặn sát xuống bên cạnh nó thì sợ là cũng không phát hiện ra.

Tìm được bảo rương, Dương An cũng không mấy cao hứng, bởi đường ra vẫn chẳng thấy đâu.

- Không thấy đường ra, chẳng lẽ phải tự sát thật đây.

Dương An rất là uể oải, chút hi cuối cùng mất đi, nhất thời hắn cũng không nghĩ được biện pháp nào khác.

- Quên đi, chết thì chết, so với bị vây mãi ở đây còn tốt hơn.

Dương An lắc lắc đầu, làm cho mình tỉnh táo lại rồi nhìn đến cái bảo rương.

- Có điều trước khi chết cũng phải vơ vét đủ đã.

Bảo rương này không lớn, dài chừng 2 mét, mặt ngoài không có hoa văn, chỉ đơn thuần màu đen. Có điều khóa ngoài nó lại rất cao cấp, tối thiểu phải có kỹ năng mở khóa cấp cao mới xử lý được.

- Hi vọng là người cho ta cái gì kinh hỉ đi!

Dương An không do dự lấy chìa khóa ma pháp vụn năng tra vào.

Không hổ là vật phẩm cấp truyền thuyết, vừa tra vào “xoạch” một tiếng, ổ khóa đã được mở ra.

Dương An thu chìa khóa lại sau đó mở bảo rương.

- A! Đây là... Trứng sủng vật!

Trong bảo rương không có vật khác, chỉ có một quả trứng lớn bằng đầu người, lớp vỏ nhìn như kim loại màu đen im lìm nằm bên trong.

- Ha ha, trời còn thương chán, trước khi định tự sát còn lấy được một quả trứng sủng vật, coi như không bị lỗ.

Dương An sung sướng hô to, chẳng qua nếu được chọn, hắn nhất định chọn được ra ngoài mà bỏ qua quả trứng này.

Hắn nôn nóng mà dùng hai tay nâng quả trứng lên.

Ngay một khắc này, vách đá bên trái truyền tới một trận dị động, ‘Rầm ~’ một tiếng dòng nước bị khuấy kịch liệt, Dương An cảm giác như có vật gì đó đang lao về phía hắn.

- Không ổn!

Tức thì Dương An biết mình bị đánh lén, thời điểm ngàn cân treo sợi tóc hắn lập tức thu trứng sủng vật vào hành trang, đồng thời mở ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’, khoảng cách quá gần hắn cũng chỉ làm được đến thế.

Tuy Dương An đã muốn tự sát, nhưng phản xạ lại để hắn khởi động Nguyệt Ảnh Chi Vũ.

“Oành ~” một tiếng, Dương An cảm giác thân thể bị một thứ mềm nhũn đụng phải, may là đang trong thời gian vô địch của Nguyệt Ảnh Chi Vũ nên không bị tổn thương gì.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Dương An lập tức thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc, hình dáng bóng đen kia cũng hoàn toàn lộ ra.

Bách Biến Lạn Nê Quái: Boss cấp 55 có được thiên phú ẩn nấp biến hóa rất mạnh.

- Thì ra là quái vật có được thiên phú ẩn nấp, khó trách gần như vậy mình cũng không phát hiện!

Dương An thở phào, sau đó liền một trận mừng rỡ, bởi vì sau khi nó phi tới công kích, vị trí vách đá phẳng lý ban nãy lại xuất hiện một thông đạo hình tròn cao hơn 1 mét.

Nguyên lai Bách Biến Lạn Nê Quái vừa rồi biến hóa thành một tảng đá lớn, vừa vặn che lấp cái động khẩu này.

- Trời không quên ta, trời không quên ta a, dưới cái đầm nước này quả nhiên có đường ra!

Dương An mừng đến muốn hét âm lên.

Có thể còn sống, làm gì có ai đi tìm chết đâu!

213. Chương 211: ‘mắt Nhỏ’ Di Động

oOo

Dương An giờ chính là buồn vui lẫn lộn, vui vì rốt cuộc tìm được đường ra, mặc dù cái thông đạo dưới nước này không nhất định thông ra ngoài, nhưng tóm lại là có hi vọng, còn buồn vì phải cùng một con boss cấp 55 lẫn lộn trong địa phương hẹp thế này.

Có điều Dương An cũng không định buông tha hi vọng này, đây là điều mà từ khi xóa acc luyện lại đến giờ hắn luôn làm, cũng có lẽ thay đổi này đã khiến hắn có được thực lực hôm nay.

Bách Biến Lạn Nê Quái tuy rằng toàn thân mềm mại trơn tuột như bùn, nhưng một cú va đập vừa rồi lại phi thường mạnh mẽ, may mà có nước cản nên Dương An mới không bắn ra quá xa. Hắn linh hoạt xoay người, dụng lực dẫm thật mạnh vào vách đá, sau đó lao ngược lại.

Một kích đánh lén không thể xử lý Dương An, Bách Biến Lạn Nê Quái lập tức như biến thành một cây thương bén nhọn đuổi tới.

Tật Phong Gia Tốc!

Giờ khắc này Dương An lại vô cùng trấn định, tức thì mở kỹ năng gia tốc, đưa tốc độ tăng tới cực hạn, tránh khỏi công kích của Boss.

Hơn nữa, hắn là dùng tốc độ cao nhất chạy băng băng trong nước, chứ không phải là bơi trong nước.

Đây là hiệu quả Vượt Nóc Băng Tường của Kỳ Tập Hộ Thối, khiến hai chân Dương An như có lực hút dính lên vách đá mà chạy.

“Ầm~”

Bách Biến Lạn Nê Quái công kích trượt mục tiêu, đâm thẳng lên vách đá, khiến cho nước bị khuấy tức thì đục ngầu lên.

Tránh được truy kích, Dương An cũng không dám có chút thả lỏng, toàn lực nhằm hướng “hi vọng” qua trăm đẳng ngàn cay mới xuất hiện kia.

“Phanh ~ phanh ~ phanh ~”

Bách Biến Lạn Nê Quái không ngừng triển khai truy kích, nhưng nhờ hai kỹ năng gia tốc, năng lực né tránh của Dương An tăng trên diện rộng, đều hút chết né được.

Khoảng cách ngắn ngủn hơn 20 mét bất quá vài giây, có điều mỗi một giây đều là cử tử nhất sinh.

“Ào ào ~” hạ xuống, Dương An lại thoát được một lần công kích nữa, rướn người nhảy, cuối cùng tiến vào trong thông đạo dưới đáy nước.

Tuy nhiên tiến vào thông đạo cũng không có nghĩa là đã an toàn, Bách Biến Lạn Nê Quái vẫn sát sau lưng, Dương An lập tức cúi người, như cũ dựa vào hiệu quả Vượt Nóc Băng Tường mà dùng tốc độ cao nhất chạy băng băng trên mặt đất.

- Khả năng đứng là đường ra rồi.

Dương An lúc này còn chưa kịp vui mừng, lại tăng tốc độ, cực lực tránh né truy kích.

“Ào ~” một tiếng.

Chạy hơn 50 mét, rốt cục Dương An lao được ra khỏi mặt nước.

- Thoát rồi!

Dương An lập tức lấy tốc độ nhanh nhất phi lên bờ, đồng thời mở ra Tiềm Ảnh ẩn thân, nơi này còn chưa rõ, không thể không cẩn thận.

Đoán chừng do không thể rời khỏi mặt nước, Bách Biến Lạn Nê Quái cũng không có tiếp tục đuổi giết lên.

Đây là một hang đá ngầm quanh co thật lớn, vách đá lởm chởm lộ những mảnh tinh thể chiếu sáng phần nào khung cảnh tối đen, như những vì sao nhấp nháy trong đêm. Trong hang không khí khá mát mẻ, thỉnh thoảng còn cảm giác được cả chút gió mỏng manh, hẳn nơi đây thông ra đến bên ngoài.

- Rốt cục tìm được đường ra rồi!

Dò xét chung quanh thấy không có quái vật, Dương An hít thật sâu một hơi khiến bản thân bình tĩnh lại, rồi ngồi trên mặt đất mà nghỉ ngơi.

Một bên nghỉ ngơi chờ đợi khôi phục trạng thái, Dương An cũng xuất ra quả trứng sủng vật vừa lấy được mà cẩn thận xem xét.

- Quả nhiên là đại nạn không chết tất có hậu phúc, lại lấy được trứng sủng vật ở đáy hồ.

Trứng sủng vật Cường Thiết Đại Nham Xà, do đại Boss 5x Cường Thiết Đại Nham Xà sinh hạ, bạn có lựa chọn khóa hay không, sau khi khóa trứng sủng vật bắt đầu lâm vào quá trình ấp nở kéo dài trong ba ngày.

Hệ thống tức thì vang lên nhắc nhở, có điều Dương An lại lựa chọn “Không”.

Trứng của đại Boss 5x hẳn là nở ra sẽ phi thường cường đại, tuy nhiên Dương An nghe Phá Nha nói qua sủng vật sẽ ảnh hưởng rất lớn đến phát triển của người chơi sau này, sủng vật không nhất định phải chọn cường đại nhất, mà là cần thích hợp nhất.

Dương An cảm thấy được con Cường Thiết Đại Nham Xà này chưa chắc hợp với mình nên quyết định chọn “không”.

Đem quả trứng cất kỹ lại, tuy không thích hợp nhưng giá trị của nó thì không cần hoài nghi, nói chung là lần này Dương An không thiệt.

Nghỉ ngơi khôi phục tốt, Dương An liền đứng dậy đi dọc theo hang đá ra.

Cái hang này cao 30 mét, trên đỉnh thì thoáng lại có từng đàn dơi nghe động bay vọt ra, cũng may đều là loại không biết công kích con người.

Như trước, lấy Lý Nhĩ Tư chỉ nhân đi trước dò đường, Dương An chậm rãi theo sau, nhưng khiến hắn thấy thắc mắc là nơi này rộng lớn như thế lại không hề có lấy một con quái vật, mà chỉ có mấy loại động vật nhỏ không có lực công kích.

- Chẳng lẽ nơi này chỉ có một con Bách Biến Lạn Nê Quái?

Dương An cảm thấy rất là kinh ngạc, nhưng cũng thầm may mắn, không gặp nguy hiểm dĩ nhiên tốt hơn cả ngày đánh giết căng thẳng.

Quanh co đi tới hơn ba mươi phút, Dương An phỏng chừng đã qua ba bốn ngàn mét, hẳn đã rời phạm vi hố trời, tuy vẫn không thấy cửa ra vào, nhưng không khí ngày càng tươi mát cũng đại biểu cửa ra ngày càng gần.

- O! Lý Nhĩ Tư chỉ nhân...

Lại đi tới, đột nhiên Dương An cảm giác được Lý Nhĩ Tư chỉ nhân dò đường đằng trước phát ra từng trận run rẩy, mà hình ảnh truyền về cũng lúc được lúc mất, giống như chiếc TV lâu năm sắp hỏng.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhân đối Dương An mà nói phi thường trọng yếu, cho nên hắn thập phần khẩn trương, sợ nó hư mất. Dương An lập tức thông qua tinh thần liên tiếp phát ra mệnh lệnh, khống chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhân phản hồi. Nhưng mà Lý Nhĩ Tư chỉ nhân giống như đã bị thứ gì đó ảnh hưởng, không bị khống chế, ngược lại có một loại cảm giác muốn bay ra ngoài.

Dương An nóng ruột chỉ có thể lập tức chạy tới xem xét tình huống.

214. Chương 212: Sủng Vật Ngoài Ý Muốn

oOo

- Không phải bị hủy rồi chứ!

Dương An chau mày nhìn Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn lơ lửng ở trước mắt, đây là lần đầu tiên hắn gặp chuyện như vậy.

‘Mắt nhỏ’ hiện tại lơ lửng ở giữa không trung không ngừng rung động kịch liệt, phát ra tiếng ‘Ong ong’, phần đèn tín hiệu trên đỉnh đầu cũng không ngừng lóe lên kêu ‘tít tít tít tít’ như đang thu nhận tín hiệu nào đó vậy...

- Nơi này nhất định là có đồ vật gì đó làm nhiễu sóng!

Dương An hồ nghi trong lòng, Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn với hắn phi thường trọng yếu, là thứ không thể để mất, nhưng “Mắt nhỏ” này ngay cả Địa Tinh Cấp Cát cũng nghiên cứu không ra, nếu bị hỏng thì lớn chuyện rồi.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn không bị khống chế, Dương An liền muốn thu lại nó vào hành trang để tránh tiếp tục bị làm nhiễu. Nhưng khi hắn vừa vươn tay tới thì Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn lại đột nhiên giãy khỏi bàn tay Dương An mà bay ra ngoài.

- Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn vẫn còn đang trong trạng thái liên hệ tinh thần, gần đây nhất định là có đồ vật gì đó ảnh hưởng đến nó.

Dương An lập tức đuổi theo.

- Hử! Nơi này là...

Dương An đi theo ‘Mắt nhỏ’ tới một sơn động rộng lớn hơn. Nhưng nơi này ngoại trừ lớn hơn chỗ cũ một chút cũng không có gì đặc biệt, không hề có quái vật cường đại như Dương An tưởng tượng.

Mà Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn bay tới sơn động liền ngừng lại trước một vách đá, tần suất rung động càng, đèn tín hiệu trên đầu nó chớp liên hồi.

- Chẳng lẽ vách đá này có gì đó quái nhiễu đến ‘Mắt nhỏ’?

Dương An nhíu mày, nhưng nhìn mãi không ra vách đá kia có gì đặc biệt.

Dương An quyết định lại gần, vươn tay sờ thử lên vách đá.

Nhưng không chạm vào thì không sao, vừa sờ một cái liền ‘xảy ra sự cố’.

“Rầm ~” một tiếng, tay vừa chạm vào đã khiến một mảng đất đá lớn rơi xuống.

- Mình không có lợi hại đến mức một chưởng đập tan sơn động chứ!

Dương An vội vàng lui ra phía sau, may là vách đá chỉ bong ra từng mảng một chứ không có sụt, bằng không thì hắn có quan tài mới rồi.

- Đây là...

Hết thấy qua đi, phía trên vách đá lộ ra một thứ khiến Dương An khiếp sợ không thôi....

Bởi vì vách đá bong ra từng mảng, đồ vật bên trong rốt cục được lộ ra. Đây là một con quái vật thật lớn hư hư thực thực, dù đại bộ phận vẫn bị chôn trong vách đá nhưng vẫn có thể lơ mơ thấy được quái vật này hình dáng giống sư tử, cũng không biết nó đã bị chôn vùi ở trong này bao nhiêu năm tháng.

- Chẳng lẽ con quái vật hoá thạch này quái nhiễu Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn?

Dương An phỏng đoán.

- Tốt, ta sẽ nhìn chân diện mục của ngươi.

Con quái vật hóa thạch kia khiến cho Dương An tò mò. Lui về phía sau hơn hai mươi mét, Dương An dùng kỹ năng Vũ Tiên bắn tới vách đá kia.

“Phanh ~ phanh ~ phanh ~ ... ”

Dưới Vũ Tiên “tẩy lễ”, lớp đá bên ngoài không ngừng bong ra, dần dần hiển lộ hình thái con quái. Có điều quái vật hoá thạch này chôn sâu quá mức rồi, cũng may là Dương An vẫn nhìn ra được.

Đây quả thật là một con quái vật hình thù như sư tử, hơn nữa còn phi thường to lớn, riêng cái đầu đã so với với một chiếc ô tô. Nhưng nhìn kỹ lại cũng có thể nói nó không thuộc họ sư tử thật, bởi đường nét cái đầu quá mức cứng nhắc, cho dù bị hóa thạch cũng không thể biến thành như vậy.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Vẫn chưa kết luận nổi, Dương An liền tùy ý ném một cái Ứng Nhân Nguyệt Độc...

Hệ thống: bạn đã phát hiện siêu giai Trí Năng cơ giới thú ‘Xuyên Vũ Trường Nha Sư’ hoá thạch, Xuyên Vũ Trường Nha Sư là tác phẩm đỉnh cao của thần cấp luyện kim thuật sư Lý Nhĩ Tư, có thực lực cùng trí năng không kém gì thần cấp quái vật, vạn năm trước bởi vì nguyên nhân bí ẩn nào đó bị Lý Nhĩ Tư để lại ở Thần Chi Thí Luyện Trảng, trải qua vô vàn năm tháng, năng lượng hạch tâm của Xuyên Vũ Trường Nha Sư tiêu hao hết, tự động tiến vào trạng thái ngủ say, lại vì tháng năm vỏ trái đất thay đổi mà biến thành hóa thạch. Nếu lắp vào cơ giới hạch tâm cấp vương giả sẽ có cơ hội làm cho Xuyên Vũ Trường Nha Sư một lần nữa thức tỉnh.

- Hóa ra lại là tác phẩm của thần cấp luyện kim thuật sư Lý Nhĩ Tư, khó trách ‘Mắt nhỏ’ sinh ra dị động!

Dương An lập tức tỉnh ngộ, nghĩ tới:

- Con Xuyên Vũ Trường Nha Sư cơ giới thú này có thực lực không kém gì thần cấp quái vật, mình mà thu được thì đại phát rồi, không biết Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm của mình có khởi động được nó lần nữa không!

Dương An đang nhớ tới cái cơ giới hạch tâm lấy được khi đánh chết Boss 3x Hồ Vương Răng Kiếm Cơ Giới. Hắn vẫn đặt trong ô vật phẩm trang sức dùng như trang bị mana, không nghĩ hôm nay còn có tác dụng khác.

Dương An gỡ Vương Giả Hạch Tâm ra, chỉ số mana cực đại lập tức giảm xuống một đoạn.

- Xem ra phải tìm trang bị mana thay thế.

Tuy rằng Dương An không phải chức nghiệp pháp hệ, nhưng thi triển kỹ năng cùng duy trì Lý Nhĩ Tư chỉ nhân hoạt động cũng đều tiêu hao không ít mana.

Dương An cầm Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm hình trụ đi đến vách đá, cẩn thận tìm kiếm rốt cục thấy được trước ngực quái hóa thạch kia lộ ra một cái lỗ hình tròn, vẫn còn sót chút nham thạch che bên ngoài.

- Thông thường hạch tâm của cơ giới thú đều ở vị trí này, chắc không sai đâu!

Dương An tức thì triển khai loại bỏ lớp nham thạch, có điều lần này nhẹ nhàng hơn.

- Hắc!

Dọn dẹp xong, Dương An lợi dụng hiệu quả ‘Vượt Nóc Băng Tường’ một hơi leo lên vách đá cao 7 mét, sau đó tay mắt lanh lẹ, đưa Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm sáp nhập vào giữa cái lỗ kia. Chỉ là cái lỗ kia quá lớn, hơn nhiều so với Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm, nhưng Dương An không để ý tới nhiều như vậy, sống chết tại số đi.

“Răng rắc ~” một tiếng, Dương An đưa Vương Giả Hạch Tâm vào hết xong, cái lỗ hổng kia bỗng dưng đóng kín, khóa lấy hạch tâm bên trong.

- Hy vọng có thể thành công!

Dương An thối lui ra xa nhìn ‘Hoá thạch’ biến hóa.

“Rắc~” ước chừng nửa phút sau, từ bên trong hóa thạch truyền ra tiếng động mỏng manh giống như tiếng máy móc hoạt động, sau đó vị trí con mắt ở đầu quái vật bỗng lóe lên phát ra ánh sáng màu lam nhạt.

- Khởi động, khởi động đứng lên đi!

Dương An rất là chờ mong.

“Két ~ két ~ ”

Tiếng động từ bên trong hóa thạch ngày càng vang, đều đặn dần, mà cả người con quái cũng bắt đầu hiện từng đạo phù văn kỳ lạ màu hoàng kim.

Phù văn màu hoàng kim này dần bao kín bên ngoài hóa thạch, khiến Dương An không nhìn được tình huống bên trong.

Ánh sáng hoàng kim vây quanh thân Xuyên Vũ Trường Nha Sư suốt ba phút.

“Oanh ~” một tiếng vang thật lớn, cũng không có đất rung núi chuyển, mà là Xuyên Vũ Trường Nha Sư hoá thạch khổng lồ kia bỗng nhiên biến mất, từ giữa kim quang xuất hiện một quả trứng màu bạch kim trôi nổi giữa không trung rồi chậm rãi bay tới tay Dương An.

Hệ thống: chúc mừng người chơi Ngã Gia thành công khởi động siêu giai Trí Năng cơ giới thú ‘Xuyên Vũ Trường Nha Sư’ ngủ say. Bởi vì Xuyên Vũ Trường Nha Sư ngủ say quá lâu, mất đi toàn bộ cơ năng, bởi vậy Xuyên Vũ Trường Nha Sư khôi phục hình thái nguyên thủy, một lần nữa lớn dần.

Hệ thống: trứng sủng vật Xuyên Vũ Trường Nha Sư tự động khóa, không gian sủng vật mở ra, trứng sủng vật bắt đầu ấp nở, thời gian nở là sau ba ngày.

- Không phải chứ, lại tự động khóa.

Nhìn thấy nhắc nhở thứ hai, Dương An kinh ngạc không thôi, nhưng cũng không có gì không thoải mái.

- Quên đi, khóa thì khóa, tác phẩm đỉnh cao của Lý Nhĩ Tư dù không thích hợp với mình thì cũng không hề yếu.

Đã là phúc thì không phải họa, đã là họa thì khó tránh, tất cả tùy duyên đi.

Sau khi Xuyên Vũ Trường Nha Sư biến thành trứng sủng vật thì Lý Nhĩ Tư chi nhãn cũng khôi phục bình thường. Dương An lập tức khống chế nó bay trở lại, mà lúc này hẳn cũng có nhiều thêm một không gian sủng vật, một quả trứng màu bạch kim đang lẳng lẳng nằm trong đó.

215. Chương 213: Hứa Hẹn

oOo

Hệ thống sủng vật mở ra, người chơi có thể thông qua ấp nở trứng sủng vật đạt được sủng vật, đương nhiên sủng vật cũng có con mạnh con yếu.

Dưới tình huống bình thường, trong thời gian nhất định người chơi chỉ có thể lựa chọn khóa một trứng sủng vật, lúc đó mới có thể ấp nở, mà một khi đã lựa chọn khóa sủng vật thì sẽ không thể thay đổi, phải một tuần sau mới có thể lựa chọn khóa trứng sủng vật thứ hai, lại tiếp tục lần nữa đào tạo luyện cấp cho nó, lãng phí rất nhiều, cho nên hầu hết mọi người đều phải cẩn thận khi lựa chọn sủng vật đầu tiên.

Dương An cất kỹ trứng sủng vật cùng ‘Mắt nhỏ’ rồi lập tức đi tiếp về phía trước, mà lúc này chỗ vách đá ‘Hoá thạch’ kia cũng bắt đầu sụp đổ.

Thông đạo ngầm này đúng là cửa ra, có điều cửa ra cũng bị một tầng vách đá che lại, chỉ có mấy con dơi không tính công kích là có thể theo những lỗ thủng bằng nắm tay trên vách đá để ra vào.

Dương An cũng không đặt ngăn cản này trong mắt, lui ra phía sau vài bước, nâng tay tung ‘Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn’.

“Oanh ~” một tiếng, vách đá dày không đến mười phân kia tức thì bị nổ tung thành một cái động lớn. Chờ đợi cooldown kỹ năng qua đi, Dương An lại tiếp tục bắn ‘Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn’, cửa ra hoàn toàn nổ tung, đủ cho một người tự do qua lại.

Bước chân ra khỏi cửa động, ánh sáng mặt trời tràn vào trong mắt, Dương An chân chính cảm nhận được cái gì gọi là hi vọng: vĩnh viễn không buông bỏ hi vọng sẽ đến.

- Rốt cục có thể đi ra ngoài!

Dương An kích động thở phào một hơi.

Bên ngoài này đã cách hố trời ban đầu rất xa, cửa ra vào lại nằm trên lưng chừng ngọn núi, nếu không phải hần may mắn tìm được đường thì quá khó để phát hiện nơi bí mật này.

- Giờ phải mau xuống núi rồi tìm cửa vào tầng bốn thôi.

Dương An thấy sắc trời đã hơi âm đạm, thời gian ban ngày chắc không còn nhiều lắm.

Trên bầu trời tuy rằng vẫn là hình ảnh Nhật Nguyệt song huy (mặt trăng mặt trời cùng chiếu), nhưng thời gian thì vẫn theo tự nhiên, trong Thần Chi Thí Luyện Tràn cũng phân chia rõ ngày đêm.

Dương An quan sát xung quanh, thấy bên dưới nơi hần đang đứng khoảng 20 mét có một thềm đá bằng phẳng, từ nơi đó có vẻ như có đường thông xuống bên dưới.

- Hai mươi mét hơi xa, nhưng chắc vẫn được!

Dương An lập tức quyết định.

Tật Phong Gia Tốc!

Dương An thi triển Tật Phong Gia Tốc, thân hình nhẹ đi, lùi về sau hai bước lấy đà sau đó không do dự mà chạy thẳng xuống vách đá.

Trải qua vài lần sử dụng Dương An cũng lần mò được một ít kỹ xảo của Vượt Nóc Bể Tường. Nếu như là từ dưới phóng lên thì vì sức hút Trái Đất nên chỉ có thể bám tới chín mét, còn nếu từ trên xuống thì hiệu quả tốt hơn nhiều lắm.

(Cái Vượt Nóc Bể Tường này giống như kiểu Bích Hồ Công ấy nhỉ o_0)

Tựa như liễu mạng, Dương An từ lưng chừng núi vọt mạnh xuống dưới, mà khi hần cảm giác được thân thể sắp mất đi cân bằng liền lập tức bổ nhào về phía trước, mục tiêu thềm đá bằng phẳng bên dưới, rồi co gối lộn một vòng như mèo làm giảm lực rơi, sau đó vững vàng hạ xuống đất.

- Yahuuuu! Thực kích thích mà!

Dương An toàn thân hưng phấn như vừa chơi xong một trò mạo hiểm.

Như cũ thả ra ‘Mắt nhỏ’ đi trước dò đường, Dương An theo lối mòn xuống núi.

Nơi này vẫn là Thần Chi Thí Luyện Tràn tầng thứ ba, có điều không phải khu vực sa mạc hạp cốc lúc ban đầu mới đến, mà là một chỗ rừng núi dày đặc.

Cửa truyền tống nơi này cũng chỉ có hai cái, phân biệt hai đầu Nam Bắc. Dương An xuống núi xong tất nhiên là lựa chọn cửa vào phương Nam gần hần nhất.

Dương An không có chần chờ lập tức xuất phát, một khi Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn phát hiện nguy hiểm liền tránh đi, tuy rằng sau nguy hiểm thường sẽ là bảo vật trân quý, nhưng hần còn chưa ấm đầu.

Còn có hơn một giờ nữa trời sẽ tối, Dương An tính toán tốt nhất trước tối trời phải tiến vào tầng bốn, sau đó lợi dụng ưu thế ban đêm của mình thử tiến tới tiếp tầng năm, tránh đi người chơi khác mà im lặng thu lấy vật Vũ Nguyệt lưu lại.

Trên đường Dương An gặp qua rất nhiều người chơi cùng liên minh, nhưng đều tránh xa để ngăn ngừa phiền phức. Nhưng một khi gặp người chơi phe Hắc Âm, nếu dễ xơi Dương An sẽ không buông tha, trong Thần

Chi Thí Luyện Tràng vinh dự kích sát được thưởng gấp đôi, hẳn đương nhiên không muốn bỏ qua cơ hội thu trị số vinh dự.

Cộng toàn bộ trị số ban đầu, Dương An hiện giờ có hơn 70 điểm trị số vinh dự.

Nếu gặp hai bên giao thủ, có khả năng giúp đỡ hẳn cũng không ngần ngại.

Dương An lấy tốc độ cao nhất trải qua hơn một giờ rốt cục tiếp cận điểm truyền tống thông tầng bốn ở phía Nam.

Trải qua vài lần giáo huấn, Dương An biết điểm truyền tống cũng phi thường nguy hiểm, dù điểm truyền tống nơi này đã có người đi qua trước xử lý, nhưng hẳn vẫn không nóng vội xông tới mà núp ở gần đó quan sát.

- Hơ, vừa khéo gặp ‘người quen’!

Dương An nhíu mày, ánh mắt như mèo thấy chuột:

- Ở nơi này gặp ta coi như người xui xẻo!

Dương An hài hước cười, ‘người quen’ kia không phải ai xa lạ, chính là cừu gia của hắn, ‘Long thiếu gia’!

Long thiếu gia một thân pháp bào băng khổng lồ màu lam đang mang theo mấy tiểu đệ đi tới điểm truyền tống. Có điều làm cho Dương An cảm thấy kỳ quái là Long thiếu gia luôn ngang ngược càn rỡ lại có cúi đầu khom lưng với một người chơi bên cạnh. Người chơi kia một thân áo giáp kim loại màu tím, sau lưng một thanh đại kiếm cũng màu tím, hẳn là một Lôi Đình kiếm sĩ.

- Lôi Đình kiếm sĩ này tới cùng thần thánh phương nào, có thể khiến Long thiếu gia như chó vẫy đuôi thế này?

Dương An rất là kinh ngạc, nhưng cũng không có tiếp tục quan sát kỹ Lôi Đình kiếm sĩ kia, bởi Dương An cảm giác được hơi thở cường giả trên người hắn.

- Người này tuyệt không đơn giản!

Mặc dù có một gã ‘Cường nhân’ ở bên, nhưng cũng không có trở ngại Dương An thực hiện hứa hẹn, thấy Long thiếu gia một lần liền giết hắn một lần!

Dương An mở ra công năng ẩn toàn bộ thuộc tính, sau đó tìm một đại thụ cao lớn um tùm cách đó hơn 150 mét mà ẩn núp. Sau khi trang bị Kỳ Tập Hộ Thối thì leo cây là quá dễ dàng, không còn cần nhờ mũi tên làm bậc nhảy.

Dương An trên tàng cây lẳng lặng chuẩn bị, đợi mục tiêu vào vị trí dự định.

Long thiếu gia cũng không biết đang có ‘Tay súng bắn tỉa’ ngắm hắn, thoải mái đi sau Lôi Đình kiếm sĩ từ từ bước tới cửa truyền tống.

- Bye bye!

Dương An đắc ý cười, ngay một khắc trước khi Long thiếu gia tiến vào cửa truyền tống thì một mũi tên nhanh như thiểm điện, vô thanh vô sắc bắn ra!

“Phanh ~ ”

Ngay cả ma pháp thuần cũng không mở, Long thiếu gia còn chưa có biết chuyện gì phát sinh, chỉ còn một bước nữa là vào truyền tống, nhưng nháy mắt này, một mũi tên sắc bén đã phá vỡ đầu của hắn, tiếp theo còn nổ tung. Đến chết hẳn cũng không minh bạch chuyện gì xảy ra, chỉ có hệ thống thông báo tình huống tử vong quái dị.

Thi thể không đầu đổ ụp trên mặt đất, một bước vào truyền tống thật gần mà lại quá xa xôi.

216. Chương 214: Minh Vương Tinh

oOo

Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ tư, tại khu vực đất hoang đầm lầy, gió nhẹ thổi lay động những bụi cỏ dại mọc cao quá đầu người khiến người ta không tự chủ được là nảy sinh cảm giác quanh hiu. Khu vực đầm lầy nguy hiểm nhất ở chỗ không ai biết được vùng lầy ở đâu, một khi lọt vào đó chính là cử tử nhất sinh.

Dương An tiến vào tầng thứ tư này thì đã là ban đêm. Xử lý Long thiếu gia xong cũng có chút rắc rối, người chơi liên minh Quang Minh gần đó tưởng là liên minh Hắc Ám tập kích, ngay lập tức khẩn trương, dưới dẫn dắt của Lôi Đình kiếm sĩ cẩn thận tiến vào cửa truyền tống.

Để ngừa bọn hắc mai phục ở bên kia truyền tống, Dương An quyết định ở tại vị trí cũ mà log out, đợi trời hoàn toàn tối đen, người chơi khác off hết hắc mai mới tiếp tục tiến vào tầng bốn.

Trên bầu trời vẫn là cảnh Nhật Nguyệt song huy, nhưng mặt đất đã hoàn toàn tiến vào bóng tối, đưa tay không thấy được năm ngón, hơn nữa tốc độ quái vật sinh mới cũng tăng mạnh, nhiều ‘đại gia hỏa’ ban ngày không thấy bóng dáng vào lúc này cũng chui cả ra.

Cửa truyền tống tiến vào tầng nằm ở khu vực đầm lầy này chỉ có một, trong chỗ sâu nhất, người chơi nếu muốn tiến vào tầng năm, nhất định phải thông qua trùng điệp nguy hiểm tới trung tâm đầm lầy.

- Chết tiệt, lại truyền tống tới nơi khó đi nhất!

Dương An mắng một tiếng.

Người chơi xui xẻo nhất là gặp phải khu vực đầm lầy, bởi nếu không thăm dò cẩn thận sẽ sa chân, lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

- Trở lại tầng ba tìm cửa khác càng tốn thời gian, quên đi, cứ cẩn thận mà tới vậy.

Dương An bất đắc dĩ lắc đầu, chỉ có thể chịu phận:

- Chậm rãi đi thôi, không chừng còn có thu hoạch ngoài ý liệu.

Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng bốn nguy hiểm hơn tầng ba nhiều lắm, có điều bảo vật cũng theo đó mà trân quý hơn. Dương An lập tức trấn định lại, nhớ về niềm vui tầm bảo để an ủi mình.

Đầm lầy không có đường rõ ràng, chỉ có thể tự vạch cỏ dại mà từng bước tiến tới, rất tốn thời gian. Dương An tận lực né tránh những bầy quái dày đặc cùng một ít ‘Đại gia hỏa’, cũng thi thoảng “đánh lén” thử thời cơ. Nhờ “gian xảo” như thế cho nên đến giờ hắc mai đã lấy được một bảo rương ám kim, chiếm được hai hiện trạng bị ám kim cực phẩm 4x.

Mà lúc này, Dương An lại dừng lại, ‘Mắt nhỏ’ đã phát hiện một đối tượng để “bắt nạt”.

(Ông main này cũng khi yếu sợ mạnh kém gì ai đâu :]])

Tang Thi Trường Mao Tượng*: Boss cấp 56, Vong Linh hệ, thủ hộ giả khu mộ địa Trường Mao Tượng.

(*Zombie của loài voi lông dài)

Một con voi cao 5 mét lông lá rậm rạp, hơn nửa thân thể đã thối rữa lộ ra xương trắng. Dương An chọn “bắt nạt” nó ngoài việc nó là Vong Linh hệ, còn vì Tang Thi Trường Mao Tượng tốc độ chậm, thích hợp hit and run.

- Tang Thi Trường Mao Tượng này tốc độ không nhanh, chắc sẽ xử được.

Dương An quan sát một chút, quyết định thử.

Tuy rằng quyết định xử lý con Boss Vong Linh 5x này, nhưng Dương An không lập tức triển khai công kích, mà cẩn thận dò xét hoàn cảnh xung quanh. Nơi này toàn là đầm lầy, không thể qua loa được.

Dương An tiêu tốn gần 20 phút dò xét phạm vi 250 mét quanh Tang Thi Trường Mao Tượng, bản đồ lại hiện thêm những phần vốn màu đen. (Mở map ấy mà)

Chuẩn bị hết thủy, Dương An bắt đầu triển khai công kích.

Dương An chậm rãi tới gần Tang Thi Trường Mao Tượng, mở màn bằng một mũi ‘Hàn Băng Phá Cốt Tiễn’. Một chiêu này đã muốn đạt tới trình độ lô hỏa thuần thanh, có thể nói là bách phát bách trúng.

100% độ hoàn thành, 300% công kích sát thương, còn có suy yếu cùng đóng băng, hoàn toàn chặn được Boss.

Không chế Boss xong, dĩ nhiên là bạo phát Tân Nguyệt Tiễn, Nguyệt Ảnh tiễn kỹ vĩnh viễn đều là khắc tinh sinh vật Vong Linh hệ, hơn nữa vào đêm, toàn bộ thuộc tính của Nguyệt Ảnh xạ thủ tăng lên, Tân Nguyệt Tiễn đánh vào Tang Thi Trường Mao Tượng cũng tạo thành 1300 sát thương, cái này còn chưa tính bạo kích.

Dương An chẳng những vận dụng kỹ năng phi thường xảo diệu, mà nắm giữ chiến trường càng là hổ báo, tận lực dẫn Tang Thi Trường Mao Tượng tới nơi bùn lầy.

Bùn lầy tuy rằng không thể cắn nuốt Tang Thi Trường Mao Tượng hình thể khổng lồ, nhưng cũng có thể giam lỏng cùng giảm bớt tốc độ của nó.

- Nắm giữ địa hình quả nhiên là mấu chốt trong chiến đấu.

Dương An bắt đầu thích khu vực đất hoang đầm lầy này, chỉ lợi dụng địa hình mà có thể vững vàng ngăn chặn một con Boss 5x, bởi bằng vào thực lực của hắn còn chưa solo được thể.

Tang Thi Trường Mao Tượng HP cao tới hơn 10 vạn, Dương An không ngừng tay liên tục công kích. Hắn tự nhiên không thả lỏng, bởi chuyện ngoài ý muốn rất khó nói khi nào xảy ra.

Quả nhiên, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến...

- Hử!

Đang hit and run đối phó Tang Thi Trường Mao Tượng, Dương An đột nhiên ngẩn ra, mơ hồ cảm giác được có người đang đằng đằng sát khí theo dõi mình.

- Có đánh lên!

Trong não Dương An chỉ kịp hiện lên ý niệm này thì một tiếng xé gió đã vang lên.

Ý thức càng ngày càng linh mẫn, khiến Dương An ngay khi phát giác có người đánh lên đã kịp phản ứng, nhanh chóng lặn về trước một vòng, cùng lúc một mũi tên sắc bén đã muốn xuyên qua cằm thật sâu lên chỗ hắn vừa đứng.

- Cung tiễn thủ!

Chứng kiến mũi tên kia, Dương An trước tiên nghĩ đến chức nghiệp này, mà lúc này hệ thống cũng vang lên nhắc nhở...

Hệ thống: bạn đã bị người chơi Minh Vương Tinh liên minh Hắc Ám công kích, trong Thần Chi Thí Luyện Trừng bị người chơi trận địa địch giết chết trừng phạt gấp bội, xin chú ý.

- Minh Vương Tinh sao! Thú vị thú vị, để chơi đùa cùng người xem!

Dương An nhếch khóe miệng, hai mắt hiện lên một tia hưng phấn cùng sát ý!

:

217. Chương 215: Cực Hiệu Đóng Băng

oOo

- Hừ, Minh Vương Tinh sao, ta sẽ chơi đùa cùng người!

Dương An tràn đầy kỳ ý mỉm cười, đây là lần đầu tiên hắn gặp người chơi đối địch trong đêm, hơn nữa còn là một cung tiễn thủ sử dụng nỏ, một đường khác với hắn, cho nên trong lòng Dương An lập tức dâng lên một cỗ chiến ý mãnh liệt.

Bất quá giờ còn chưa thể chủ động, muốn chơi cũng phải còn mạng trước đã. Ngay lúc Dương An mới lặn một vòng tránh mũi đầu tiên thì phía sau đã có năm mũi tên mới truy kích tới.

- OMG, đuổi nhanh thật!

Dương An nhướng mày, lập tức xuất ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’ ngăn tên, sau đó tăng tốc chạy trốn, Lý Nhĩ Tư chi nhãn cũng thả ra.

- Theo hướng mũi tên hắn Minh Vương Tinh kia ở phía sau mình.

Dương An vừa chạy trốn vừa khống chế chế Lý Nhĩ Tư chi nhãn bay qua tiến hành trinh sát. Hiện giờ địch trong tối ta ngoài sáng, nhất định phải tìm ra vị trí địch nhân mới có thể chủ động phản kích.

Quả nhiên, Lý Nhĩ Tư chi nhãn bay đến giữa không trung, rất nhanh liền phát hiện phía sau Dương An khoảng 50 mét có một cung tiễn thủ liên minh Hắc Ám khoác áo choàng màu xám, tay nâng một cây nỏ ám kim, mà đặc biệt hơn cung tiễn thủ này lại là nữ.

‘Mắt nhỏ’ chợt lóe, biến thành màu xanh nhạt, một cái ‘Ứng Nhãn Nguyệt Độc’ ném tới.

Minh Vương Tinh: liên minh Hắc Ám, Vong Linh cung tiễn thủ cấp 49.

- Vong Linh cung tiễn thủ sao, vậy người xui xẻo rồi!

Dương An lại tiếp tục cười, bởi hắn chính là khắc tinh trời sinh với Vong Linh hệ.

- Có điều chưa thể phản kích bây giờ. Mặt trước một Boss 5x, đằng sau lại có địch nhân đánh lén, trước tiên cứ phải khống chế Boss rồi giải quyết địch thật nhanh.

Dương An hồi hải chạy về phía trước, chớp mắt đã qua hơn bốn mươi mét, mà truy kích đằng sau cũng ngừng lại.

- O!

Thấy Dương An thoát khỏi đánh lén, còn có thể chạy ra khỏi phạm vi truy kích của mình, Minh Vương Tinh cũng rất là kinh ngạc.

Minh Vương Tinh có kỹ năng nhìn đêm cấp cao, nhìn được phạm vi 50 mét, tuy không biến thái như của Dương An, nhưng bằng thính lực cực kỳ linh mẫn của nàng lại có thể truy kích địch nhân trong phạm vi 70 mét. Có điều lúc này Dương An đã vượt xa phạm vi công kích của nàng, nàng cũng chỉ biết dừng tay mà đuổi theo, chứ không biết mình đang bị ‘Mắt nhỏ’ trên cao nhìn rõ mồn một.

- Nỏ có đặc điểm là tốc độ công kích nhanh nhưng tầm bắn ngắn, thế nhưng Minh Vương Tinh lại có thể tiến hành công kích trong phạm vi 70 mét thì hắn là có phương pháp gì đó gia tăng tầm bắn.

Dương An phỏng đoán, đồng thời từ hành trang móc ra một bình nhỏ và một ống nghiệm cùng màu xanh lam.

Đây là quà gặp mặt mà Kim Chúc Cuồng Nhân đưa cho Dương An, bình nhỏ là dược tề đóng băng cấp cao, giúp tăng cường trạng thái đóng băng cho Băng khổng hoặc là Băng Phong kiếm sĩ. Còn ống nghiệm cũng là dược tề đóng băng cấp cao, có điều thuộc loại bôi ở trên vũ khí để tăng hiệu quả.

- Hai lọ đóng băng cấp cao chồng lên nhau, không biết hiệu quả thế nào đây?

Dương An là lần đầu tiên sử dụng loại dược tề này, cũng không biết hiệu quả ra sao.

Phân biệt gần hai loại dược tề đóng băng lên ‘Trang bị gia tốc mũi tên’, lập tức hai cái răng nanh của con dơi biến thành một màu xanh lam, một cỗ hàn khí cực độ mơ hồ phát ra.

- Tốt, trước tiên đem Boss đóng băng, sau đó lại đối phó Minh Vương Tinh!

Dương An lúc này đã rời khỏi chỗ bị đánh lén tới sáu bảy mươi mét, né về một phía của Tang Thi Trường Mao Tượng.

- Hàn Băng Tiễn!

Dương An nhắm thẳng Boss còn đang một chân còn đang chìm dưới bùn mà bắn Hàn Băng Tiễn. Nguyên bản mũi tên đen xì trải qua Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên lập tức biến thành màu xanh lam, bao trùm lấy một cổ lực đóng băng rất mạnh.

“Phốc ~” một tiếng, mũi tên chuẩn xác cắm vào gáy Tang Thi Trường Mao Tượng.

“Crắc ~ crack ~” từng tiếng giống như tiếng nước kết thành băng vang lên, chỉ thấy từ chỗ đầu mũi tên cắm vào tức thời tràn lan một cỗ hàn khí. Tiễn kỹ hiệu quả đóng băng, cộng thêm hai loại được tề đóng băng, dưới ba tầng đóng băng chỉ nháy mắt đã làm đông cứng con Tang Thi Trường Mao Tượng hình thể thật lớn, mà vị trí mũi tên cắm vào cũng xuất hiện từng cây băng thứ, khiến trên đầu nó bay lên từng giá trị sát thương.

Hệ thống: Hàn Băng Tiễn phát huy hiệu quả đóng băng cực hiệu, liên tục ba mươi giây, phát huy cực hiệu băng thứ, tạo thành mỗi giây 200 điểm sát thương cắt nát, liên tục 50 giây.

- OMG, rất biến thái, lại có thể trong 20 giây đóng băng một con Boss 5x to tướng.

Chứng kiến Boss biến thành tượng băng, Dương An thấy khó có thể tin, đồng thời cũng cảm kích quả gặp mặt của Kim Chúc Cuồng Nhân.

Mà kinh ngạc không chỉ có Dương An, Minh Vương Tinh ở đằng xa kia lại càng khiếp sợ đến ngẩn người.

- Đây rốt cuộc là cái kỹ năng gì, lại có thể hoàn toàn đóng băng Boss, hiệu quả này sợ là chỉ băng khổng 5x mới làm được, nhưng gã kia rõ ràng là cung tiễn thủ 4x mà.

Cái miệng xinh xẻo của Minh Vương Tinh há tròn ra, bộ dáng không thể tin được.

Dương An mau chóng phục hồi tinh thần lại, ánh mắt chuyển về hướng Minh Vương Tinh:

- Ba mươi giây là đủ rồi, giờ đã đến lúc “chơi”.

:

218. Chương 216: Nguyệt Ảnh Xạ Thủ Vs Vong Linh Xạ Thủ

oOo

Dương An tuy thốt ra câu ‘chơi’, nhưng trên thực tế lại vô cùng cẩn thận, không dám có chút khinh thường, bởi khinh địch luôn là bắt đầu của thất bại.

Tang Thi Trường Mao Tượng bị cực hiệu đóng băng, Dương An tạm thời không cần lo lắng bị Boss đuổi giết, có thể chuyên tâm đối phó Minh Vương Tinh, tuy rằng chỉ có 20 giây, nhưng cũng đủ rồi.

Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn ở trên khoảng không giám thị nhất cử nhất động của Minh Vương Tinh, Dương An nhanh chóng đã nắm bắt vị trí của nàng ta. Chỉ thấy nàng đã từ khiếp sợ mà hồi phục tinh thần, đang đi vòng qua “bức tượng băng” Tang Thi Trường Mao Tượng mà truy tìm, cũng không biết bằng phương pháp gì từ ngoài 100 mét có thể chọn đúng hướng Dương An.

- Năng lực nhìn đêm của Minh Vương Tinh này hẳn không bằng mình, thế là vì sao mà lại có thể truy tung được mình từ ngoài trăm mét nhỉ?

Dương An rất là nghi hoặc, kỹ năng nhìn đêm của hắn là đỉnh cấp mà cự ly cũng chỉ có 100 mét, xa hơn phải nhờ đến Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn phụ trợ.

Kỹ năng nhìn ban đêm đỉnh cấp luôn là kiêu ngạo của Dương An, hiện không xác định được năng lực đối phương là gì nên hắn cũng không có hành động thiếu suy nghĩ. Dương An chậm rãi khom người, đang trong trạng thái chiến đấu không thể thi triển ‘Tiềm Ảnh’, hắn đành phải núp sau đám cây cỏ mọc quá thất lưng.

Chúng kiến Boss bị hoàn toàn đóng băng, ngay lập tức hiểu được ý đồ của Dương An.

- Được rồi, người muốn tốc chiến tốc thắng ta sẽ cùng người tốc chiến tốc thắng.

Có thể là cấp bậc chênh lệch, hoặc do Minh Vương Tinh cực kỳ tin tưởng với năng lực nhìn ban đêm của mình, nên vẫn không hề sợ hãi dù thấy qua kỹ năng đóng băng biến thái của đối phương.

Quả thật, ban đêm không giống với ban ngày, ban đêm trọng yếu nhất phải là năng lực thích ứng cùng hoạt động.

Quyết định tốc chiến tốc thắng, Minh Vương Tinh tăng tốc độ truy tìm, có điều bỗng nhiên nằng lại ngừng lại, vì thanh âm của địch nhân đã biến mất.

- Hả!

Dương An nhíu mày, thông qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn thấy được hành động của Minh Vương Tinh có chút khác thường. Chỉ thấy nằng ta đột nhiên dừng bước, hơn nữa còn làm bộ lắng tai nghe tiếng động.

- Hiểu rồi, hóa ra cô ta nghe tiếng động để đoán vị trí của mình.

Dương An lập tức tỉnh ngộ, sau đó để thử lại cho chắc hắc cố ý gây tiếng động thì lập tức thấy Minh Vương Tinh kia bỗng mở to mắt rồi xoay người theo hướng tiếng động đi tới.

- Chuẩn là thế rồi!

Dương An mỉm cười, hiện tại biết năng lực của địch nhân, như vậy an tâm tiến công rồi. Lúc này Tang Thi Trường Mao Tượng vẫn còn bị đóng băng 24 giây nữa.

Đúng lúc này lại một cơn gió lớn thổi qua, làm đồng cỏ đại rì rào uốn éo. Thừa dịp này, Dương An lập tức phóng tới rút khoảng cách với Minh Vương Tinh.

Minh Vương Tinh tiếp tục mò mẫm theo phương hướng tiếng động lúc này. Tuy thính lực linh mẫn không thể khiến nằng biết chính xác vị trí địch nhân, nhưng chỉ cần gần trong phạm vi 50 mét thì kỹ năng nhìn đêm của nằng đã phát huy tác dụng, từ đó triển khai công kích.

Nhưng mà Minh Vương Tinh đối với năng lực của mình quá mức tự tin, không biết là trong đêm thì chân chính chướng không giả phải là Nguyệt Ảnh xạ thủ, dù thính lực có cường thịnh hơn nữa cũng không bù đắp nổi.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Ngay khi Minh Vương Tinh còn đang mò mẫm, bảy mũi tên vô cùng sắc bén nhanh như thiểm điện lao thẳng tới trước người nằng ta.

Vừa thấy Minh Vương Tinh tiến vào phạm vi tầm nhìn 100 mét, Dương An lập tức bắn bảy mũi ‘Tân Nguyệt Tiễn’, ý đồ một kích giải quyết chiến đấu. Ý tưởng của Dương An là tốt, chiến lược cũng chính xác, nhưng hắc lại đánh giá thấp thính lực của Minh Vương Tinh.

Dương An sử dụng mũi tên Lạc Nguyệt Tiễn có hiệu quả cách âm, nhưng hắc quên mất nơi này đầy cỏ dại, tuy chỉ hơi xẹt qua lá cỏ tạo thành âm thanh tí xíu, thế nhưng cũng không qua được thính lực của Minh Vương Tinh.

Mà Minh Vương Tinh vừa nghe tiếng động thì không dám chậm chễ lăn nhanh một cái né được phần lớn công kích, chỉ có một chân không may bị mũi tên nhọn sượt qua.

Có điều chỉ sượt qua thế nhưng cũng dọa Minh Vương Tinh tim đập thình thịch, bởi chẳng những HP nằng ta mất đi hơn trăm điểm, mà chân còn bị đóng băng, tốc độ đại giảm.

Hai loại được tề đóng băng chồng lên nhau hiệu quả không thể xem thường, mà Tân Nguyệt Tiễn còn là khắc tinh của Vong Linh hệ.

Cũng không để nằng có thời gian thở, lại bảy mũi tên nhọn nữa đuổi sát đến.

Dương An cũng phải kinh ngạc với tốc độ phản ứng của Minh Vương Tinh, nhưng chỉ thoáng qua rồi lập tức nâng cung bắn tên truy kích.

Trong lúc nhất thời, con mồi và thợ săn hoàn toàn đổi vị trí. Bảy mũi tên đang tới, mà Minh Vương Tinh lại bị đóng băng làm chậm tốc độ, cũng không có thời gian uống được tề.

Nhưng ngay khi 7 mũi tên muốn biến Minh Vương Tinh thành con nhím, thân ảnh nàng lại biến mất tại chỗ, bảy mũi tên thất bại cắm sâu trong bùn đất.

- Sao lại thế, cô ta biến mất!

Dương An kinh ngạc nhưng không loạn, lập tức dùng Lý Nhĩ Tư chỉ nhân phụ trợ tìm tòi.

Mà không đến nửa giây sau, thân ảnh Minh Vương Tinh ly kỳ xuất hiện ở cách vị trí cũ 15 mét về bên trái.

- Hẳn là tương tự kỹ năng “Thiểm Thước” của băng khổng, Minh Vương Tinh quả nhiên không đơn giản, cả kỹ năng này cũng có.

Dương An nghĩ thoáng cái đã hiểu ra, đồng thời có chút hâm mộ kỹ năng của Minh Vương Tinh.

Minh Vương Tinh né qua công kích, lập tức theo hành trang móc ra một bình dược tề kháng hàn (băng) cấp cao uống vào, có điều hệ thống lại nhắc nhở hiệu quả đóng băng quá mạnh mẽ, dược tề kháng hàn cấp cao không thể có tác dụng. Kinh ngạc rơi vào đường cùng, nàng chỉ có thể nhịn đau mà móc bình dược tề kháng hàn cấp chuyên gia duy nhất.

Cái chân được giải trừ đóng băng, sắc mặt Minh Vương Tinh lạnh lại, giờ nàng ta không hề dám xem thường cung tiễn thủ liên minh Quang Minh kia chút nào nữa.

219. Chương 217: Mị Ảnh Hạng Liên

oOo

Giờ phút này trên mặt Minh Vương Tinh không còn một chút coi thường nào, thực lực mà Dương An biểu hiện đã vượt xa dự liệu của nàng, chẳng những lực sát thương cao thái quá mà còn có hiệu quả đóng băng biến thái. Đặc biệt điều làm cho nàng sửng sốt là tốc độ công kích đủ xưng cao thủ.

- Lần này đã quá chủ quan rồi, giờ phải cố câu giờ để Boss hết đóng băng, lúc hấn đuổi giết Boss mình sẽ dễ dàng giải quyết hơn.

Minh Vương Tinh cũng thừa nhận mình quá chủ quan, khinh thường hấn, bất quá nàng còn chưa ý thức được hậu quả.

Minh Vương Tinh vừa mới uống thuốc giải trừ đóng băng trên bàn chân thì bảy mũi tên nhọn đã đuổi tới, nàng còn không nghĩ tới đối phương nhanh như thế đã phát hiện ra mình.

Có Lý Nhĩ Tư sử dụng “chỉ nhân, Dương An lần thứ hai dễ dàng phát hiện vị trí địch nhân, tay trái nắm cung tiễn liền bắn ra bảy mũi tên công kích đồng thời bao vây chặn hết đường lui của Minh Vương Tinh.

Hai loại thuốc giải đóng băng chỉ có tác dụng năm phút, cộng thêm Tân Nguyệt Tiễn khắc chế Vong Linh Hệ, bảy mũi tên bắn ra chỉ cần một trùng mục tiêu là có thể xác định kết cục.

Có điều Dương An không nghĩ tới Minh Vương Tinh ngoài thính lực cao mà còn có lực né vô cùng tốt. Chỉ cần nghe tiếng gió nàng lập tức đã có thể nhảy lên tránh đi cả 7 mũi tên đang bao vây.

- Không phải chứ, thế cũng làm được sao!

Nhìn thấy Minh Vương Tinh làm mấy động tác còn hơn cả nhà vô địch thể dục dụng cụ thể giới, Dương An cũng lấy làm kinh hãi, nhưng lập tức trấn định lại, cung tên trong tay lần thứ hai tiếp tục truy kích, bởi vì Minh Vương Tinh lúc này đã muốn vọt lên.

Tiêu hao một bình thuốc tăng tốc cao cấp, Minh Vương Tinh mạo hiểm tránh khỏi vòng truy kích, cơ thể vừa rơi xuống đất, lập tức phóng về hướng Dương An. nàng đã ý thức được phải cướp lại quyền chủ động, băng khổng sẽ bị đối phương kéo dẫn cự ly, cuối cùng nhất định sẽ thua.

Tốc độ công kích của nỏ khá nhanh, tuy nhiên lại có nhược điểm là tầm ngắm quá ngắn. Ngay cả nếu nàng có thêm trang bị tăng tầm bắn thì tầm xa nhất cũng chỉ có 10 mét, so với phía đối phương còn quá thấp.

- Muốn xông lên sao, không dễ dàng như vậy đâu!

Thấy Minh Vương Tinh không lùi mà hăng hái xông lên, Dương An lập tức nhận ra mục đích của nàng. Không thể để cho nàng thực hiện được ý định, hắn lập tức thi triển Tật Phong Gia Tốc lùi nhanh lại. Dương An cũng không phải chạy trốn mù quáng, mà là di động theo hình tròn lấy tâm là Minh Vương Tinh, luôn cố bảo trì khoảng cách 90 mét, đồng thời cung tên trong tay cũng không ngừng nghỉ mà bắn ra.

Thân pháp Minh Vương Tinh quả thật kinh người, tốc độ cao còn làm ra được đủ loại né tránh với độ khó lớn, Dương An có chút hoài nghi không biết ở hiện thực cô nàng này có phải một vận động viên thể thao không nữa.

Dương An vừa lui vừa đánh, mà Minh Vương Tinh thấy chết không sợ còn tiến tới, trận chiến từ ẩn núp tấn công biến thành đánh truy đuổi.

- Thế này mãi cũng không phải biện pháp, cô ta né tránh thật quỷ dị, cứ tiếp tục như vậy sớm muộn gì cũng bị áp sát, hơn nữa thời gian đóng băng sắp kết thúc.

Dương An nhíu mày, nhanh chóng nghĩ kế sách.

Ý nghĩ vừa tới, Dương An lập tức thay đổi hướng tấn công, góc độ bảy mũi tên công kích rút lại chỉ tập trung về một phía của Minh Vương Tinh.

Mà nhờ đó Minh Vương Tinh né tránh trở nên dễ dàng hơn, tốc độ tới gần cũng mau hơn, nhưng nàng ta không phát hiện hướng tấn công phía địch đã thay đổi.

Việc chuyển hướng tấn công của Dương An nhìn qua dường như rất sai lầm nhưng thực ra do hắn không kiểm soát được lực né của đối phương nên đành chuyển sang công kích một bên. Sau vài lần “sai lầm” này của hắn, Minh Vương Tinh tuy đuổi được đến gần hơn nhưng lộ trình đã hoàn toàn chệch hướng.

Từ lúc bắt đầu săn Boss, Dương An đã tìm hiểu qua địa hình ở đây, nơi nào bùn lầy hắn đều rõ cả, mà kế hoạch của hắn chính là đẩy Minh Vương Tinh vào đầm lầy.

- Hừ, rốt cục bị ta đuổi kịp, xem ngươi lần này trốn thế nào.”

Minh Vương Tinh tốc độ cực nhanh, vài giây qua đi đã đưa mục tiêu vào trong tầm bắn.

Vừa tiến vào tầm bắn, Minh Vương Tinh lập tức nâng cây nỏ cấp ám kim nhắm tới Dương An. Nhưng Dương An cũng đã kịp bắn trước một vòng 7 mũi tên nữa. Nhưng nàng cũng không nôn nóng, chỉ cần tránh thoát phiên công kích này, nàng sẽ bạo phát, sử dụng lực công kích mạnh nhất đánh bại kẻ thù.

Bảy mũi tên nhắm phía trái nàng mà đến, Minh Vương Tinh khế cười khinh thường, thân thể uốn lượn, lộn mèo một cái về bên phải né tránh đợt tấn công, mắt chăm chăm nhìn Dương An chỉ chờ đáp xuống đất sẽ bạo phát công kích.

Nhưng ngay khi nàng ta vừa chạm đất, chân phải cảm giác như đập vào miếng xốp, dưới chân truyền ra tiếng “ục ục”.

- Không tốt!

Minh Vương Tinh liền cảm thấy không ổn, nghĩ ngay tới đầm lầy, một khi đã sa vào là vô phương chốn chạy.

Cảm giác được điều đó. Minh Vương Tinh lập tức kéo chân phải lên, nhưng dường như chân đã bị một lực hút mạnh mẽ không thể rút lên được.

Minh Vương Tinh mắc kẹt ở vũng bùn đương nhiên không phải là ngoài ý muốn, tất cả đều do Dương An nắm vững vị trí mà bố trí cạm bẫy. Cơ hội tấn công tốt như vậy, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua, bảy mũi tên tiếp tục bắn ra.

Khi Minh Vương Tinh còn đang đánh vật bên chân phải, luồng tên bắn tới, chốc lát lơ là phòng ngự chỉ có thể vội vàng né tránh, dù phản ứng khá nhanh nhưng lần này chỉ né được ba mũi trong đó.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ phốc ~ ”

Bốn mũi tên trúng mục tiêu, lập tức biến nàng thành tượng băng, điểm sinh lực cũng về đầy, mà hiệu quả mạnh mẽ của lực đánh cũng cùng lúc xuất hiện, đẩy thi thể đóng băng của Minh Vương Tinh vào giữa đầm lầy.

- Xong!

Chứng kiến hệ thống nhắc nhở, Dương An cũng nhẹ nhõm thở ra. Một trận chiến này không những thắng mà hắn còn linh hội được rất nhiều điều.

“Về ~ ”

Dương An bắn thêm một mũi về phía thi thể, lợi dụng chức năng Tự Động Nhặt Trang Bị thu chiến lợi phẩm, là hai viên bảo thạch cùng một cái vòng cổ.

Mị Ảnh Hạng Liên: vật phẩm trang sức cấp ám kim, nhanh nhẹn +30, né tránh tăng lên 30%, kèm theo kỹ năng đặc thù Mị Ảnh Thiểm Hiện, có thể tức thì phá bỏ không gian giới hạn, thuần gian truyền tống đến phạm vi tùy ý trong vòng 20 mét, thời gian chờ của kỹ năng là 30 giây, không hạn chế chức nghiệp.

- OMG, hay cho một Mị Ảnh Hạng Liên, hay cho một Mị Ảnh Thiểm Hiện, vừa rồi Minh Vương Tinh đột nhiên biến mất hẳn là nhờ kỹ năng này.

Dương An cười đắc ý, khi này nhìn kỹ năng Thiểm Hiện của Minh Vương Tinh hắn rất ao ước, giờ thì đã có trong tay, dĩ nhiên rất hưng phấn.

Lập tức vòng cổ cấp hoàng kim được tháo ra, trang bị Mị Ảnh Hạng Liên lên, các thuộc tính tăng lên, mà quan trọng nhất là có thêm kỹ năng Mị Ảnh Thiểm Hiện.

Sờ chiếc vòng cổ mới, Dương An rất nhanh liền kiểm chế hưng phấn trong lòng, bên kia còn có một con Boss 5x đang chờ hắn!

220. Chương 218: Ngày Hôm Sau

oOo

Trải qua trận chiến cùng Minh Vương Tinh lần này, Dương An có thêm rất nhiều kinh nghiệm, đặc biệt ở việc vận dụng thuộc tính nhanh nhẹn. Mặc dù sau khi linh hội được kỹ năng ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’ cách Dương An vận dụng thuộc tính này đã tăng lên nhiều lần, nhưng vẫn chưa là gì so với một trận chiến hôm nay.

Phong Vân là trò chơi nhập vai thế giới ảo cao cấp, rất chân thật, người chơi có thể làm bất cứ động tác gì miễn nhân vật có đủ thuộc tính.

Mà cách sử dụng kỹ năng của Minh Vương Tinh là tài liệu cực quý báu giúp Dương An có thể tăng thực lực.

Giải quyết Vong Linh xạ thủ xong, Dương An quay lại tiếp tục ‘tiếp đón’ Tang Thi Trường Mao Tượng. Dưới tác dụng của hai loại thuốc đóng băng, thêm lợi dụng địa hình đầm lầy sục lún, con Boss 5x Vong Linh hệ hoàn toàn bị áp chế, Dương An tốn chừng một giờ cuối cùng rút sạch hơn 10 vạn HP của nó.

Mà exp một con Tang Thi Trường Mao Tượng cũng vừa đủ để Dương An thăng lên cấp 46. Ngoài ra còn có 6 ngàn tiền vàng, tinh thạch Boss 5 giá trị cực cao, 6 viên bảo thạch cấp trân bảo, cùng 6 kiện trang bị cực phẩm.

Trải qua Giám Định, trong đó 4 kiện trang bị hoàng kim thuộc tính vô cùng tốt, đặc biệt, đáng giá nhất là hai kiện ám kim, một là trọng thuấn (khien) còn một là cốt đao đều là cấp 5x, đều là loại ám kim cực phẩm, là hàng có thể bán được giá hời.

Lúc sau, Dương An tìm kiếm một vòng quanh sào huyệt Boss. Tang Thi Trường Mao Tượng là thủ hộ giả Mai Cốt Chi Địa, trong đó nhất định có nhiều bảo vật trân quý. Rốt cục cũng không uổng công, sau một hồi lùng sục, Dương An thu hoạch được lượng vật phẩm cực kỳ phong phú, tổng giá trị lớn hơn nhiều thứ Boss mới bạo ra.

Ăn ngon quen mùi, Dương An lớn mật tiến sâu thêm, dù sao lần này tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng ngoại trừ để tìm kiếm trang bị Vũ Nguyệt lưu lại, mục đích không kém phần quan trọng khác là tận lực “vơ vét”.

Tính đến giờ Dương An đã có đến hơn trăm vạn tiền vàng, dù vậy hắn vẫn chưa thỏa mãn, đúng là càng giàu càng tham mà...

Vì để tìm kiếm bảo vật, cũng như cố gắng tránh xung đột với người chơi có năng lực nhìn đêm như Minh Vương Tinh, tốc độ của Dương An không khỏi chậm lại. Tại Map này, dù là gặp phe liên minh hay phe đối địch đều rất nguy hiểm.

Chỉ lát sau hắn lại thấy một con Boss 5x Vong Linh hệ tốc độ chậm chạp, dễ dàng xử lý, thu hoạch được nhiều vật phẩm, thêm nữa lần này không có người “gây rối”.

Tuy nhiên, ngay sau đó hắn liền phát hiện ra boss lần này dễ dàng xử lý nhưng vật phẩm đều là các trang bị cùng ám kim cấp thấp, không có giá trị.

Vơ vét một đêm, rạng sáng hôm sau Dương An tìm một nơi an toàn, lúc này ngoài trời cũng đã chạng vạng tối. Dù vơ vét vàng tiến vào trò chơi, nhưng sau bữa cơm chiều Dương An vẫn cùng mẹ và em gái trò chuyện một lát, rồi gọi điện tám vài câu với Mạnh Tử Lăng, lúc này mới tiến vào trò chơi tiếp tục ẩu đả.

Một lần nữa đăng nhập thì trời cũng đã bắt đầu sáng hẳn, không ít người chơi đã có mặt tiếp tục một ngày “cày cuốc”.

Ánh sáng chớp lóe, Dương An đã xuất hiện ở bãi đất hoang khu đầm lầy.

Ban ngày ở đây yên tĩnh hơn so với đêm nhiều. Đêm qua, Dương An mới tìm kiếm đã phát hiện vài boss 5x tới cả boss vương giả 6x cũng gặp qua. Đường nhiên, hắn chỉ là nhìn rồi chạy chứ chưa tự mãn tới mức dám đánh solo với boss.

Ngay lúc Dương An vừa online, cách đó 10 mét đã xuất hiện một người chơi khác đăng nhập vào, là một kiếm sĩ 4x của liên minh Quang Minh.

Kiểm sĩ kia vừa xuất hiện cũng phát hiện Dương An, ngay lập tức cầm lấy vũ khí cẩn thận cảnh giác, có điều cũng không có ý định công kích.

Mà Dương An cũng không có ý định giết người chơi cùng liên minh, nhưng nếu đối phương có tâm bất chính hắn cũng sẽ tuyệt đối không nương tay.

Hai bên giằng co một trận, đều phát hiện đối phương không có ý định công kích, kiếm sĩ kia thấy vậy bèn lùi về bãi cỏ sau lưng rồi rời đi.

- Lần sau logout phải chọn chỗ mới được, vừa rồi người kia mà là liên minh Hắc Ám lại online trước thì gay to rồi!

Nhìn kiếm sĩ rời đi, Dương An cũng tự kiểm điểm. Tuy rằng khi online có ba giây hệ thống bảo hộ, nhưng cũng là lúc dễ bị đánh trộm nhất.

Bởi vì đêm qua mãi kiếm bảo vật nên Dương An di chuyển khá lòng vòng, không tiến về trước được là bao, cách cửa vào vẫn còn khá xa.

- Hôm nay có khi đã có người tiến vào tầng 5, phải tăng tốc tránh trường hợp trang bị lão sư Vũ Nguyệt lưu lại bị người khác phát hiện trước!

Dương An suy nghĩ rồi quyết định việc ngày hôm nay.

- Ban ngày có thể chạy nhanh, có điều cũng phải cẩn thận người chơi khác!

221. Chương 219: Pháp Lỗ Địch Anh Dũng

oOo

Trong Thần Chi Thí Luyện Tràng, càng lên tầng trên thì khoảng cách giữa các khu vực cùng một tầng càng nhỏ, mà phạm vi mỗi khu vực cũng càng lúc càng lớn, thẳng đến tầng 5 thì toàn bộ khoảng cách đều biến mất, thành một khu vực chung cực lớn, điều đó có nghĩa là toàn bộ người chơi cùng xuất hiện ở một chỗ*. Máy chủ sắp xếp như vậy là để tăng tính cạnh tranh giữa các người chơi, đặc biệt là giữa người chơi ở phe cánh đối địch.

(* Ví dụ ở tầng 3 Dương An đầu tiên là tới khu sa mạc, sau đó lại gió lốc cuốn tới khu hồ trời...)

Như khu vực đất hoang đầm lầy này, tính ra lớn gấp bốn năm lần khu vực rừng núi và sa mạc ở tầng thứ 3, nhưng nơi này chỉ có một cửa truyền tống để vào tầng 5, cho nên người chơi hai phe Quang Minh cùng Hắc Ám đều đang tranh đoạt kịch liệt ở cửa vào này.

Có điều Dương An giờ còn chưa ý thức được thế cục tầng 4.

Trải qua một đêm lần mò, Dương An hiểu khá khá địa hình ở đây, bởi vậy tốc độ cũng tăng nhiều. Chỉ là thi thoảng vẫn không tránh được bùn lầy, may mà có kỹ năng Mị Ảnh Thiểm Hiện biến nguy thành an.

Một đường đi tới trước, chỉ cần gặp người chơi phe đối địch đi lẻ hắn sẽ không nương tay mà sẵn trí số vinh dự. Dần dần trí số vinh dự của Dương An đã vượt hơn 100.

Cùng là Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng 4, cùng là khu vực đất hoang đầm lầy...

Một đội người chơi liên minh Quang Minh gồm 2 nam một nữ đang thực mạng chạy trốn, phía sau họ là chín gã người chơi phe liên minh Hắc Ám như hung thần ác sát đuổi giết. Nếu Dương An ở đây hắn nhất định sẽ nhận ra ba người chơi liên minh Quang Minh kia chính là Pháp Lỗ Địch, Diêm Diện Bao cùng Liệt Diễm kiếm sĩ 4x 'Nhất Bất Trị'.

Ba người vừa đánh vừa lui, nhưng quân địch người đông thế mạnh, trải qua một phen chiến đấu, đám Pháp Lỗ Địch đã chật vật không chịu nổi, tình thế vô cùng bất lợi!

- Con bà nó, đám chó chết này, chỉ biết cạy đông lại còn giở trò đánh lén!

Pháp Lỗ Địch chửi ầm lên, đồng thời gắng sức chỉ huy hai phong ấn thú ngăn cản địch nhân, một bên đỡ Diêm Diện Bao gần như đã cạn kiệt mana mà chạy trốn.

Một đêm trước khu tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng, dưới sự trợ giúp của Dương An, Pháp Lỗ Địch đã dùng tinh hạch phong ấn bốn con tiểu Boss 4x, mà phía trước đã hi sinh 2, giờ chỉ còn một con Kịch Độc Lang Chu cùng một con Trường Vĩ Hỏa Hầu, mà triệu hoán thú của hắn cũng bị thương nghiêm trọng, Đại Địa Bao Hùng đã tử nạn, còn Cương Kiếm Chiến Lang cùng Băng Hàn Tuyết Thú đều trọng thương.

Tuy rằng tiểu Boss 4x Kịch Độc Lang Chu cùng Trường Vĩ Hỏa Hầu đều có thực lực, nhưng phe địch gồm 9 cao thủ 4x không phải loại gà mờ, rất nhanh đã ngăn chặn hai phong ấn thú.

- Không tốt, Trường Vĩ Hỏa Hầu chết, Kịch Độc Lang Chu cũng không cầm cự được bao lâu.

Nhận được hệ thống nhắc nhở một con phong ấn thú tử nạn, mặt Pháp Lỗ Địch lộ ra vẻ thống khổ.

Diêm Diện Bao cũng chứng kiến Trường Vĩ Hỏa Hầu bị giết chết, dứt khoát ngừng lại, nói:

- Tôi dùng Thổ Tường cùng Chiếu Trạch Thuật tạm thời cản bọn chúng, các anh chạy mau đi!

Thấy Diêm Diện Bao ngừng lại, Pháp Lỗ Địch cũng không tiếp tục chạy trốn, giơ tay cản Diêm Diện Bao ở phía sau, nghiêm túc nói:

- Sao tôi có thể để một cô gái ở lại mà chạy trốn, mọi người mau chạy đi, tôi cản phía sau.

Diêm Diện Bao nhìn Pháp Lỗ Địch, nhú mày nói:

- Giờ không phải lúc phân biệt nam nữ, chỉ có thổ hệ ma pháp của tôi mới có thể ngăn địch một lát...

- Pháp Lỗ Địch nói đúng, làm đàn ông sao có thể để phụ nữ chịu trận thay mình.

Nhất Bất Trị cũng không tiếp tục chạy trốn, hai tay nắm chặt đại kiếm cạnh Pháp Lỗ Địch:

- Pháp Lỗ Địch đại ca, em và anh cùng cản địch, Bao đại tỷ mau chạy đi.

- Aiz, hai người các anh...

Điền Diện Bao có chút tức giận, nhưng cũng cảm động vì hành vi của hai người.

- Không...

Pháp Lỗ Dịch lần nữa lấy tay cản không cho Nhất Bất Trị bước thêm, thản nhiên nói:

- Chỉ cần mình anh lưu lại là đủ rồi, chú dẫn Diện Bao chạy đi, Diện Bao là người mà anh lo lắng nhất...

- Pháp Lỗ Dịch đại ca, việc này...

Nhất Bất Trị đương nhiên không muốn chạy trốn, ai cũng biết Pháp Lỗ Dịch làm thế chính là tự đâm đầu vào chỗ chết.

- Không cần nhiều lời, chạy mau đi!

Pháp Lỗ Dịch thực không kiên nhẫn giục, nhìn về phía Điền Diện Bao, khẽ cười cười, nói:

- Yên tâm đi, tôi còn một lá bài tẩy, chính là một con triệu hoán thú Tật Tốc Phong Nha, toàn lực chạy sẽ không dễ chết thế đâu.

- Anh phải cẩn thận...

Điền Diện Bao dùng ngữ khí ôn nhu hiếm có nói, mà cách nhìn với Pháp Lỗ Dịch cũng có thay đổi. Tuy rằng Pháp Lỗ Dịch nói có cách chạy thoát nhưng nàng không mấy tin.

- Pháp Lỗ Dịch đại ca, anh nhất định không được chết.

Nhất Bất Trị nói.

- Được rồi mà, mọi người mau chạy đi, Bất Trị, chú nhất định phải bảo vệ tốt Diện Bao!

Pháp Lỗ Dịch gật đầu nói, sau đó lại nhìn thật sâu Điền Diện Bao. Nếu Dương An mà nhìn thấy một màn này nhất định sẽ hô to “Cá Lư, đổi tính rồi sao”.

- Chạy mau!

Pháp Lỗ Dịch dùng sức đẩy Nhất Bất Trị cùng Điền Diện Bao, hai người bắt đầu đi mà tiếp tục chạy trốn, để lại một mình Pháp Lỗ Dịch.

Thấy hai người nghe lời chạy trốn, Pháp Lỗ Dịch nở một nụ cười thoải mái, sau đó lập tức nghiêm mặt nhìn thẳng vào đám kẻ thù đang đuổi giết tới, cùng lúc hệ thống nhắc nhở Kịch Độc Lang Chu đã tử vong.

- Cương Kiếm Chiến Lang!

Pháp Lỗ Dịch quát một tiếng, triệu hoán Cương Kiếm Chiến Lang duy nhất còn sức chiến đấu đi ra. Nhìn thấy Cương Kiếm Chiến Lang vết thương chồng chất, cả người máu tươi, Pháp Lỗ Dịch hết sức đau lòng, Cương Kiếm Chiến Lang này chính là triệu hoán thú mà hắn ưa thích nhất.

Pháp Lỗ Dịch nhẹ nhàng xoa xoa cái trán Cương Kiếm Chiến Lang, nói:

- Lần này có thể là trận chiến cuối cùng trong đời của chúng ta, có điều hi sinh vì cô gái tao yêu mến cũng đáng giá rồi, chỉ ảm ức cho mày thôi!

- Ngao!

Cương Kiếm Chiến Lang giống như nghe hiểu lời của hắn, cúi đầu dụi dụi vào lồng ngực hắn.

- Được rồi, chúng ta cùng chiến đấu tới cùng!

Pháp Lỗ Dịch hai mắt ngưng tụ, chiến ý bộc khởi, hét to một tiếng:

- Huyền Thú Dung Hợp!

- Ngao

~ Cương Kiếm Chiến Lang ngửa mặt lên trời tru một tiếng, thân hình cao lớn hóa thành một luồng ánh sáng xám len lỏi vào trong cơ thể Pháp Lỗ Định!

222. Chương 220: Nói Suông Hóa Thật

oOo

‘Huyền Thú Dung Hợp’ là một kỹ năng đặc thù của triệu hoán sư, khiến triệu hoán sư có thể hợp lại làm một với triệu hoán thú, tạo ra kỹ năng đặc thù tùy thuộc vào đặc điểm riêng của triệu hoán thú.

Tuy rằng kỹ năng này khiến triệu hoán sư đạt được năng lực đặc biệt, nhưng cũng có rất nhiều hạn chế. Ví dụ, nếu muốn triệu hồi ra triệu hoán thú tham gia chiến đấu thì triệu hoán sư chỉ có thể kết hợp cùng triệu hoán thú loại phụ trợ, còn nếu muốn cùng triệu hoán thú loại chiến đấu dung hợp thì không thể gọi ra triệu hoán thú khác tham gia chiến đấu cùng.

Dù vậy hiện tại đối với Pháp Lỗ Định thì hạn chế này không có nhiều ý nghĩa, bởi giờ hắn cũng chỉ còn một con Cương Kiếm Chiến Lang này còn sức chiến đấu, Tất Túc Phong Nha lúc này hắn nói với Diêm Diện Bao đã trọng thương không thể gọi ra, chỉ là hắn muốn lừa cho người họ yên tâm chạy trốn mà thôi.

Cùng Cương Kiếm Chiến Lang tiến hành Huyền Thú Dung Hợp, toàn thân Pháp Lỗ Định xảy ra biến hóa lớn, tuy rằng bề ngoài vẫn còn đặc điểm của loài người, nhưng càng nhìn càng thấy giống người sói. Thêm nữa Cương Kiếm Chiến Lang là quái vật bán cơ giới, vị trí tứ chi cùng ngực của Pháp Lỗ Định cũng biến thành cơ giới hóa, mà đại kiếm màu đen trên lưng Cương Kiếm Chiến Lang cũng đã thu nhỏ lại, xuất hiện ở trong tay hắn.

- Đám chó chết này!

Pháp Lỗ Định hét lớn một tiếng, hai tay nâng đại kiếm màu đen anh dũng xông về trước. Hiện tại chỉ có một mình, không bằng chủ động xông lên trước cùng quân địch quyết một phen sống mái, có lẽ có thể tranh thủ cho hai người kia thêm chút thời gian chạy trốn.

- Ha ha, chỉ là một triệu hoán sư mà thôi mà dám đối mặt với nhóm chúng ta, dù Huyền Thú Dung Hợp cũng phải chết.

Một gã Thú Nhân võ sĩ hai tay nâng đại kiếm dẫn đầu lao tới.

- Hai người, mau đuổi theo, đừng để chúng chạy thoát.

Nhìn Thú Nhân võ sĩ xông lên, một gã Vong Linh vu sư trên ngực trái để lộ một dấu hiệu huyết sắc ác ma lớn tiếng phân phó hai tên đạo tặc, đồng thời sử dụng hai nguyên tố thao khống sư bên cạnh ngưng tụ ma pháp lại công kích triệu hoán sư.

Hai gã đạo tặc nghe lệnh tức thì vượt lên trước đuổi theo hướng hai người Diêm Diện Bao vừa chạy.

- Muốn đuổi giết bạn của tao, phải hỏi xem tao có đồng ý không đã!

Thấy hai đạo tặc kia muốn lách qua, thân ảnh Pháp Lỗ Định giống như xuyên qua không gian, bỗng chốc xuất hiện trước mặt một đạo tặc. Đây là kỹ năng tăng tốc của Cương Kiếm Chiến Lang, có điều bởi vì bản thân Cương Kiếm Chiến Lang bị trọng thương, thuộc tính giảm xuống, cho nên tốc độ cũng chậm đi nhiều, nhưng đủ để đuổi kịp đạo tặc kia.

“Phốc ~ ”

Thuận thế tốc độ, đại kiếm màu đen bất ngờ bổ ngang tới ngực một tên, không kịp phản kháng lớp áo giáp mỏng manh đã bị phá vỡ, một kiếm lấy đi một mạng.

Nháy mắt đã xử lý xong một đạo tặc, nhưng cũng tiêu hao lượng lớn sức lực của Pháp Lỗ Định, sắc mặt đã trở nên tái nhợt. Đây cũng là do Cương Kiếm Chiến Lang thương thế quá nặng, sau khi thi triển Huyền Thú Dung Hợp hắn lấy được lực lượng cường đại của Cương Kiếm Chiến Lang đồng thời nhận luôn thương thế của nó.

- A!

Pháp Lỗ Dịch cố nén đau đớn, muốn lập tức xoay người chặn gã đạo tặc còn lại, trong lòng chỉ có một ý nghĩa, cho dù là nằm xuống cũng không thể để kẻ thù tiến lên, tận lực tranh thủ thời gian cho đồng đội chạy trốn.

- Con bà nó, một gã triệu hoán sư cũng dám vùng vẫy giãy chết.

Lúc này Thú Nhân võ sĩ đã muốn đuổi giết tới, nhảy lên một cái, hay tay giơ cao đại kiếm mãnh liệt chém xuống.

Mà lúc này Pháp Lỗ Dịch đứng lúc xoay người đuổi theo một đạo tặc khác, đã không còn kịp né đòn. Một kiếm kia trong nháy đã đủ khiến Pháp Lỗ Dịch mất mạng.

Lúc này, đột nhiên một thanh trường thương bằng nham thạch màu vàng đất từ sau bắn về ngực Thú Nhân võ sĩ ngực, “Oành ~” một tiếng đánh bay Thú Nhân võ sĩ ra ngoài, đồng thời một bức Thổ Tường mọc từ mặt đất lên che chắn Pháp Lỗ Dịch khỏi hai quả cầu lửa công kích.

Tìm được đường sống trong chỗ chết Pháp Lỗ Dịch quay đầu lại nhìn, mày lập tức nhíu lại:

- Hai người sao còn quay lại, chạy mau đi!

Thi triển nham thương cứu hãn chính là Diêm Diện Bao đã rời đi.

“Oành ~”

Pháp Lỗ Dịch vừa dứt lời, một đạo hỏa diễm kiếm ảnh đã rít gào chém về phía gã đạo tặc còn sót, một chưởng đánh bay, mà thân ảnh Nhất Bất Trị cũng lộ ra.

- Pháp Lỗ Dịch đại ca, Diện Bao đại tỷ nói muốn cùng chung sống chết, không thể để một mình anh chịu trận, hơn nữa có người tới giúp chúng ta rồi!

Nhất Bất Trị la lớn.

- Vẫn bị chú phát hiện ra!

Pháp Lỗ Dịch bất đắc dĩ cười khổ nói, ngược lại cảm động nhìn về phía Diêm Diện Bao. Pháp Lỗ Dịch đã sớm có ý với nàng, điều này Diêm Diện cũng biết.

- Đừng nghĩ lung tung, chẳng qua sợ nếu chỉ mình anh bỏ mạng, khi ra ngoài tôi không biết ăn nói sao với tiểu Ngã thôi.

Nhìn thấy ánh mắt nóng rực của Pháp Lỗ Dịch, Diêm Diện Bao lãnh đạm nói, nhưng mà thật sự nghĩ gì thì chỉ nàng mới biết được.

- Đúng rồi, còn ai giúp đỡ nữa?

Pháp Lỗ Dịch hỏi.

- Là giả thôi, tôi kêu Nhất Bất Trị nói như vậy chỉ là muốn dọa mấy người kia, để chúng ta có thêm cơ hội chạy trốn.

Diêm Diện Bao nhỏ giọng nói, nhưng mà nàng không biết một câu này nói suông lại hóa thật.

- Kiếm sĩ, chiến sĩ xông tới, nguyên tố thao khống sư tiếp tục công kích, bọn chúng tự về nạp mạng rồi!

Vu sư thi triển Trị Liệu Thuật buff máu cho đạo tặc kia, lớn tiếng cười hạ lệnh nói. Giống như đã có thể thấy được thi thể đối phương khiến hãn hã hề.

Nhưng ngay khi hãn còn chưa kịp cười thì đã bị một mũi tên nhọn xuyên qua cổ họng chặn lại. Mũi tên xuyên thẳng yết hầu, một kích miểu sát.

- Cẩn thận, có địch nhân đánh lén!

Gã hỏa khổng bên cạnh nhanh chóng có phản ứng, nhưng người kia lại càng nhanh hơn. Khi hãn kêu xong sau, lại một mũi tên nhọn xuyên thủng cổ họng của hãn, lại một kích miểu sát, phương thức giống y như cái chết của Vu sư kia.

- Không thể nào, mình chỉ nói đùa mà lại thật sự mang cứu viện đến!

Nhất Bất Trị vừa mừng vừa sợ hết lớn.

223. Chương 221: Cứu Tinh

oOo

“Phốc ~ ”

Hỏa khổng vừa mới ngã xuống, lại thêm một mũi tên xuyên qua yết hầu một gã nguyên tố thao khổng sư khác, tiếp tục miếu sát.

Chỉ trong nháy mắt một vụ sư cùng hai nguyên tố thao khổng sư tử nạn, đều bị tên xuyên qua yết hầu mà chết. Toàn bộ hỏa lực tầm xa bị tiêu trừ, cộng thêm đạo tặc bị Phá Lỗ Địch giết, đội ngũ liên minh Hắc Âm gồm kiếm sĩ võ sĩ cùng đạo tặc, là chớp mắt đã tiêu hao gần nửa nhân số.

- Hả!

Nhìn ba pháp hệ bị miếu sát, những gã còn lại lập tức ngẩn ra, không còn tâm trí tiếp tục truy kích Pháp Lỗ Địch mà lui lại phòng thủ.

- Cứu tinh, cứu tinh tới rồi!

Nhất Bất Trị hưng phấn kêu lớn, đồng thời chạy nhanh tới cạnh Diêm Diện Bao, bảo hộ pháp hệ yếu ớt.

- Không phải chú bảo là chỉ dọa thôi, sao lại có cứu tinh đến thật?

Pháp Lỗ Địch vẫn còn trong trạng thái biến hóa thành Lang Nhân kiếm sĩ nghi hoặc lùi đến trước người Diêm Diện Bao, tuy rằng kẻ địch tạm thời đình chiến, nhưng hắn cũng không dám thả lỏng, trước hết phải bảo vệ tốt Diêm Diện Bao.

- Là tiểu Ngả, là tên của tiểu Ngả, chỉ anh ta mới sử dụng mũi tên kỳ lạ như vậy!

Diêm Diện Bao vừa mừng vừa sợ nói, ánh mắt sắc bén thoáng cái đã nhận ra mũi tên xuyên thủng yết hầu địch nhân kia, đầu mũi hình thoi không phải bằng kim loại thông thường mà còn khắc ký hiệu kỳ lạ, chính là Lạc Nguyệt Tiên mà Dương An sử dụng.

- Lão Dương, là lão Dương sao!

Pháp Lỗ Địch vừa nghe thấy là bằng hữu đến cứu viện, ngay lập tức tràn đầy sinh lực, nhìn theo hướng mũi tên bắn ra nhưng lại không thấy ai, chỉ có một mảnh cỏ dại khô vàng.

Không sai, Diêm Diện Bao đã đoán đúng, vị cứu tinh này chính là Dương An. Giờ hắn đang đứng cách họ gần 200 mét mà cài tên bắn lên. Khoảng cách như vậy nhìn người còn khó, vậy mà Dương An có thể dễ dàng công kích.

- Lão đại, bên kia có viện quân liên minh Quang Minh đến, chúng ta có lui không?

Một gã kiến sĩ tộc Địa Ngục hơi hoảng hốt Thù Nhân võ sĩ. Vụ sư đã chết, hiện giờ Thù Nhân võ sĩ có địa vị cao nhất

- Đúng thế lão đại, tiền thuật của đối phương quá kinh khủng, chớp mắt đã giết cả 3 pháp hệ bên ta thì phỏng chừng không chỉ có một người đâu.

Một gã kiếm sĩ Vong Linh tộc nói. Hắn không tin được khả năng cả 3 mạng gần như cùng ngã xuống một lúc có thể do một người gây ra.

- Được, chúng ta rút thôi!

Thù Nhân võ sĩ cân nhắc thiệt hơn rồi hạ lệnh rút lui.

Nhưng từ nghĩ đến làm thì cũng đã muộn rồi, thêm một mũi tên từ trên trời giáng xuống trúng mục tiêu vào gã người chơi liên minh Hắc Ám, nhưng kỳ quái là hắn lại không hề bị thương, chỉ là cảm thấy chân như đeo đá không bước nổi nửa bước, mà cả bốn gã đồng bọn còn lại cũng như vậy.

Hoãn Tốc Tiễn!

Hoãn Tốc Tiễn của Dương An đột phá cấp 10 có được hiệu quả làm giảm tốc độ, sinh vật trong phạm vi 5 mét quanh mục tiêu đều bị ảnh hưởng.

“Oanh ~ ”

Ngay sau Hoãn Tốc Tiễn, một mũi tên khác bay đến rồi nổ tung phía trên đỉnh đầu bọn họ, ánh sáng trắng chói lòa bùng lên, năm gã người chơi liên minh Hắc Ám tức thì tạm thời mất thị giác, sau đó bị một quãng sáng trắng bao phủ.

Bỗng dưng mất đi thị giác, năm tên người chơi liên minh Hắc Ám may mắn còn sống vô cùng hoảng sợ, tựa như cảm giác Tử Thần đang từng bước tiến lại chuẩn bị gờ lưỡi hái chặt xuống. Bọn hắn điên cuồng hét lớn, muốn chạy trốn nhưng chân lại không thể nhúc nhích, dù chỉ một chút.

- Lão Dương, đúng là lão Dương!

Pháp Lỗ Dịch đột nhiên vui mừng kêu to lên.

Ngay lúc quãng sáng bùng lên, cách đó 200 mét có một bóng người chậm chậm bay lên cao, gió thổi tung áo choàng đen của hắn, một tay cầm chiếc trường cung như một con chim đang tung cánh, tổng thể tựa như một vị thần hàng lâm giáng thế, lại vừa như là một đại hiệp phiêu du đi trừ gian diệt ác, ngay cả ánh trăng lưỡi liềm cuối chân trời dường như cũng tương liên chiếu ánh sáng vàng ban cho hắn sức mạnh.

- Mãn Nguyệt Tiễn!

Chỉ thấy cung tiễn thủ kia ở giữa không trung khê quát, một lực vô cùng hùng hãn tràn ra, mũi tên như súng máy mà xả xuống!

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ... ”

Trận mưa tên diễn ra trong 3 giây, tựa một cơn sóng muốn xé tan tất cả, đập về phía con thuyền độc mộc giữa biển khơi là năm gã người chơi liên minh Hắc Ám còn đang mất thị giác kia.

Mười giây sau, quãng sáng tan đi, 5 gã người chơi kia đã biến thành 5 thi thể lạnh băng, cho đến chết còn không biết tại sao mình chết.

Mãn Nguyệt Tiễn vốn là kỹ năng công kích đơn liên tục, nhưng dưới tay Dương An, phần đuôi mũi tên bị tác động làm thay đổi đường bay biến thành kỹ năng quần thể cực mạnh.

Quang sáng tán đi, tất cả khôi phục lại trạng thái, mà Dương An cũng chạy tới bên cạnh nhóm Pháp Lỗ Dịch.

- Lão Dương, cậu tới thật đúng lúc!

Pháp Lỗ Dịch hưng phấn nhào lên ôm lấy Dương An, không để ý nét mặt quái dị của đồng đội mà giải trừ Huyền Thú Dung Hợp, khôi phục diện mạo ban đầu.

- Đây là Dịch, tớ chuẩn men 100%, đừng có làm loạn đấy nhé!

Dương An đẩy Pháp Lỗ Dịch ra, trêu chọc nói.

- Kích động quá mà thôi, ka cũng là chuẩn men, hừm!

Pháp Lỗ Dịch cũng không tức giận, sống sót sau tai nạn quả thật khiến hắn cực kỳ hưng phấn.

- Ha ha ha!

Nhất Bất Trị cũng cười phá theo, nói:

- Hóa ra là anh, không ngờ lại gặp anh ở nơi này.

Nhất Bất Trị cùng Dương An coi như là người quen cũ, cho tới nay chính là hắn làm trung gian liên hệ giúp Dương An cùng vị sư thần may vá thần bí kia.

- Tiểu Ngã!

Điền Diện Bao mỉm cười gật đầu, bởi vì thời gian dài bị đuổi giết khiến thần kinh căng thẳng, giờ được buông lỏng cũng khiến nàng dịu dàng hơn bình thường.

- Tất cả mọi người không sao chứ?

Dương An thấy bộ dáng 3 người chật vật, lo lắng hỏi.

- Không có việc gì, chỉ là tiêu hao quá độ mà thôi.

Pháp Lỗ Định cười hì hì nói, có điều hai mắt của hắn lại toát ra thần sắc bi thương, đám triệu hoán thú gần chết sạch đã đả kích hắn không ít.

- Đúng rồi lão Dương, sao cậu lại trùng hợp xuất hiện ở đây?

Pháp Lỗ Định lại hỏi.

Dương An cười cười, nói:

- Thì là trùng hợp mà, vốn tớ định tiến sâu vào chỗ đầm lầy kia, nhưng lại có một con boss vương giả 5x ngăn đường trước, cho nên đổi hướng, sau đó thông qua 'Mắt nhỏ' dò đường thì vừa vặn phát hiện mọi người bị đuổi giết.

Dương An giải thích ngắn gọn. Sau khi nghe xong, 3 người Pháp Lỗ Định cũng thầm kêu may mắn, nếu không phải Dương An vừa vặn đi qua nơi này, hoặc tới chậm một hai phút thì họ đã là thi thể lạnh băng trên mặt đất rồi.

224. Chương 222: Thế Cục

oOo

Dương An thu thập xong chiến lợi phẩm trên mặt đất, sau đó mang theo 3 người cấp tốc rời đi hơn 1000 mét mới tìm tới một địa phương an toàn rồi thủ hộ một bên để cả 3 uống máu hồi trạng thái.

Nhất Bất Trị tuy rằng đã sớm quen Dương An, nhưng là lần đầu nhận biết thực lực của hắn, lập tức nể phục không thôi. Mà giờ thấy Nhất Bất Trị cùng Dương An là người quen, Pháp Lỗ Định cùng Điền Diện Bao lại có thêm chút tín nhiệm với hắn, dù sao bọn họ với Nhất Bất Trị chỉ là mới gặp, nhưng giờ đã có Dương An đảm bảo.

- Đúng rồi, sao lại có nhiều người chơi liên minh Hắc Ám truy giết mọi người thế?

Một bên thủ hộ ba người khôi phục trạng thái, Dương An tò mò hỏi, mặc dù ở Thần Chi Thí Luyện Trùng bị người chơi phe đối địch đuổi giết không phải là quái sự gì, nhưng hắn vẫn cảm giác chuyện này không đơn giản thế.

- Là do bọn chúng khôn khéo trước, em khu vực đất hoang đầm lầy này là thiên hạ của liên minh Hắc Ám!

Pháp Lỗ Định phẫn hận nói.

- Đây là có chuyện gì?

Dương An cau mày truy vấn, nghe Pháp Lỗ Định nói như vậy, hắn mơ hồ có loại cảm giác xấu.

- Tiểu đội kia...

- Để tôi giải thích cho!

Điền Diện Bao thấy Pháp Lỗ Định mồm miệng thô lỗ, lại lòng vòng nên cắt lời nhận giải thích.

- Là như vậy...

Điền Diện Bao chậm rãi giải thích nói:

- Thần Chi Thí Luyện Tràng càng lên tầng cao thì giãn cách các khu vực càng nhỏ, lên tới tầng 4 thì chỉ còn 10 khu vực, chém giết kịch liệt. Chỉ có xui xẻo là nơi này liên minh Hắc Ám lại chiếm ưu thế về nhân số hơn, cho nên chiếm lĩnh cả cửa vào tầng 5, đồng thời còn tổ chức từng đội ngũ muốn đi quét sạch hết người của liên minh Quang Minh ở đây.

- Vốn ban đầu bọn tớ có 12 người cùng bị đuổi giết, nhưng cho tới giờ chỉ còn 3 người bọn tớ sống sót.

Pháp Lỗ Định chen lời nói.

- Ủ, vốn là chúng tôi biết nơi này loạn, định lùi về tầng ba rồi tiến sang khu vực khác trong tầng bốn, không ngờ lại bị liên minh Hắc Ám chặn giết, cuối cùng chỉ còn ba người, Nhất Bất Trị bọn tôi gặp trên đường.

Điền Diện Bao thản nhiên nói, uống được tề xong sắc mặt tái nhợt cũng bắt đầu khôi phục hồng nhuận.

- Hiện tại có lão Dương thì hết lo rồi, giờ chúng ta lùi về tầng 3 rồi lên khu vực khác thôi, nghe nói rất nhiều cường giả đã vào được tầng 5.

Pháp Lỗ Định cười nói, hần tin tưởng đến ý lại vào thực lực của Dương An.

Điều này cũng là vì hần biết hết mọi bí mật của Dương An, kể cả bí mật chức nghiệp ẩn tàng.

Dương An không có thói quen đạo diễn đàn, mà từ sau khi tách nhóm khỏi Phá Nha cũng không tiếp xúc với người chơi khác, tự nhiên không biết tình thế ở khu vực đất hoang đầm lầy này, giờ nghe Diện Bao nói xong cũng có chút bất ngờ.

Tầng 4 tổng cộng có mười khu vực, trong đó chia đều ưu thế cho cả hai phe Quang Minh và Hắc Ám, nhưng xui xẻo là nơi này lại bị liên minh Hắc Ám nắm giữ.

Có điều hần không thể trì hoãn lên gấp tầng 5 tìm trang bị Vũ Nguyệt lưu lại!

- Tiểu Ngã, anh có ý kiến gì không?

Điền Diện Bao thấy Dương An cau mày, không khỏi hỏi.

- Diện Bao, cô nói là từng có nhóm người chơi liên minh Quang Minh cùng trùng kích xông vào chỗ cửa vào tầng 5, thế kết quả ra sao?

Dương An vội hỏi, tựa hồ nghĩ ra cái gì đó.

Điền Diện Bao lắc lắc đầu, nói:

- Tôi cùng Pháp Lỗ Định lúc đó cũng chưa đến gần được, chỉ vừa nghe tin tức đã quyết định lùi xuống lại tầng 3, cũng không rõ kết quả, nhưng chắc không đến nỗi thất bại thảm hại đâu.

- Như vậy là được rồi!

Dương An tràn đầy kỳ ý gật gật đầu.

- Anh có kế hoạch gì sao?

Điền Diện Bao hỏi.

- Ủ, chúng ta sẽ tiếp tục tiến vào trung tâm, trực tiếp lên tầng 5.

Dương An thản nhiên nói.

- Nhưng cửa truyền tống ở trung tâm đã bị địch nhân chiếm lĩnh, thế khác gì đi chịu chết?

Pháp Lỗ Định vội la lên.

- Đúng vậy, phạm vi trung tâm đã bị liên minh Hắc Ám chiếm đoạt, nhưng nếu mọi người đều muốn lui về tầng 3 thì sao địch nhân lại không nghĩ đến, tôi sợ là cửa rút còn bị mai phục không ít hơn cửa lên đâu.

Dương An nói.

- Mà vị trí hiện giờ của chúng ta đã là nửa đường, so với lãng phí thời gian về tầng 3 còn không bằng thử vận trùng kích cửa vào ở trung tâm.

- Nhưng mà địch nhân canh giữ ở cửa trung tâm ít nhất có hơn mấy trăm ngàn người, chỉ bằng bốn người chúng ta thì trùng kích thế nào?

Pháp Lỗ Địch lại hỏi.

- Tôi đồng ý kế hoạch của tiểu Ngã.

Điền Diện Bao suy tư một chút, nói:

- Đương nhiên không thể chỉ bốn chúng ta, mà sẽ cùng người chơi khác tiến tới, nường hỗn loạn xông vào cũng chưa chắc không thành công.

- Đúng, kế hoạch của tôi là như thế, mà nếu trùng kích thất bại, tôi cũng có biện pháp khác, bất quá phải chờ tới ban đêm, thời gian có thể sẽ lâu một chút, nhưng dù là phương án nào thì lão Địch sẽ vẫn là mấu chốt.

Dương An gật đầu nói.

- Đến lúc đó phải nhờ triệu hoán thuật của cậu rồi.

- Ý cậu là cái kỹ năng triệu hoán ‘người’ kia?

Pháp Lỗ Địch chỉ chỉ chính mình, có điểm nghi ngờ hỏi.

- Đúng, cái kỹ năng đó đấy!

Dương An gật đầu nói.

- Có điều giờ cần cậu giúp chế tạo mấy phong ấn thú chuẩn bị khi cần đến, bốn con lần trước cậu dùng hết rồi hả.

- Ủ, toàn bộ đều hy sinh, hơn nữa triệu hoán thú Đại Địa Bạo Hùng cũng đã chết.

Pháp Lỗ Địch có chút buồn bã nói, có thể thấy tình cảm của gắn với triệu hoán thú, bởi một khi triệu hoán thú tử nạn sẽ hoàn toàn biến mất, không thể tiếp tục triệu hoán.

- Không sao đâu, thuận tiện sẽ giúp cậu tiếp tục bổ sung một con triệu hoán thú.

Dương An nói.

225. Chương 223: Ủng Hộ

oOo

Trải qua hơn mười phút nghỉ ngơi, trạng thái của ba người cũng đã khôi phục cơ bản, chỉ có 4 con triệu hoán thú của Pháp Lỗ Địch thương thế quá nặng, còn cần thêm thời gian phục hồi.

- Mọi người khôi phục tốt rồi chứ? Giờ chúng ta sẽ giúp lão Địch bổ sung một con triệu hoán thú, sau đó lại chế tạo mấy phong ấn thú, cuối cùng tìm và liên hệ những người chơi liên minh Quang Minh ở khu này để cùng trùng kích cửa vào tầng 5, ok?

Dương An thần nhiên nói.

- Tốt!

Pháp Lỗ Địch đồng ý đầu tiên.

- Ok!

Điền Diện Bao gật gù đầu.

- Không thành vấn đề, hết thấy nghe tiểu Ngã đại ca.

Nhất Bất Trị cũng không có ý kiến khác.

Dương An nghe Nhất Bất Trị nói qua, hần tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng chủ yếu là vì muốn thu thập một ít tài liệu trân quý cho vị bằng hữu may vớ sư của hần. Giờ có cơ hội tiến lên tầng 5 ‘sở mó’ đương nhiên hần vui vẻ đi theo.

- Tốt, xuất phát!

Dương An thấy ba người cũng không có ý kiến, phát tay ra hiệu xuất phát.

Triệu hoán thuật của Pháp Lão Dịch cấp bậc không cao, mới đến cấp 5, xác suất thành công thu phục quái vật thực lực mạnh mẽ cũng cực kỳ thấp. Trải qua một phen thương lượng, cuối cùng mục tiêu được xác định là tiểu Boss 5x. Nhưng trong Thần Chi Thí Luyện Tràng muốn tìm một con 5x tiểu Boss cũng không phải chuyện dễ, bởi cấp quái nơi này quá cao.

Một bên đi sâu vào khu đầm lầy, một bên tìm tiểu boss 5x thích hợp, dần dần trận hình đội ngũ đã thay đổi, nguyên bản Dương An dẫn đầu đi trước giờ đã biến thành Diêm Diện Bao đầu lĩnh, Dương An thủ sau cùng. Điều này là vì thổ khổng đặc biệt mẫn cảm với thổ hệ nguyên tố, có thể thông qua cảm ứng trên mặt đất phân biệt địa hình là đất xốp hay bùn lầy. Tuy Dương An đi sau, nhưng có ‘Mắt nhỏ’ được thả ra quan sát hần vẫn nắm được mọi động tĩnh phía trước.

Tránh né qua hai đội người chơi liên minh Hắc Ám đông đảo, qua 30 phút, cuối cùng cả nhóm cũng gặp một con tiểu Boss 5x thích hợp là Tang Thi Bạo Long Thú.

Tang Thi Bạo Long Thú toàn thân màu xám tro, hình thể khổng lồ, tốc độ di động chậm, máu trâu thủ cao, vừa vặn thích hợp thay thế loại quái phòng ngự như Đại Địa Bạo Hùng. Thêm nguyên nhân trọng yếu nhất là Tang Thi Bạo Long Thú là quái vật Vong Linh hệ, Dương An có thể dễ dàng áp chế.

Đã có kinh nghiệm nguyên một đêm chiến đấu nắm chắc địa hình, giờ lại có thêm thổ khổng Diêm Diện Bao, một trận này Dương An tràn trề tin tưởng.

- Lão Dịch, cầm lấy này!

Dương An đưa tinh hạch phong ấn Tật Liệt Phong Lang Vương cho Pháp Lão Dịch.

Triệu hoán thú của Pháp Lão Dịch còn đang phải an dưỡng, cho dù miễn cưỡng triệu hoán ra sức chiến đấu cũng sẽ giảm đi, vì thế Dương An đem Tật Liệt Phong Lang Vương vẫn chưa từng sử dụng cho hần.

Pháp Lão Dịch đón lấy, lập tức liền cởi bỏ phong ấn phóng xuất Tật Liệt Phong Lang Vương. Đây là Boss 4x phong hỏa song hệ, thực lực tuy không bằng Cường Kiếm Chiến Lang, nhưng cũng không kém mấy.

- Tốt, chúng ta bắt đầu đi!

Hết thấy chuẩn bị sắp xếp xong, Dương An dẫn đầu tiến lên.

Dương An từng trong đêm một mình xử lý một con Boss 5x cũng Vong Linh hệ, hướng chỉ đây chỉ là tiểu Boss, lại có đám Diêm Diện Bao hỗ trợ, chẳng mấy đã khiến Tang Thi Bạo Long Thú chỉ còn 5% HP, rơi vào trạng thái suy yếu.

Tiểu Boss vừa tiến vào trạng thái suy yếu, Dương An tức khắc hạ lệnh đình chỉ công kích, kế tiếp giao cho Pháp Lão Dịch mượn tinh hạch tiến hành triệu hoán thuật với Tang Thi Bạo Long Thú.

Cho dù Tang Thi Bạo Long Thú chỉ là tiểu Boss 5x, nhưng xác suất triệu hoán thuật thành công cũng cực kỳ thấp, mà mỗi một lần thi triển triệu hoán thuật thất bại, viên tinh hạch làm trung gian kia cũng sẽ vỡ vụn, đây đây là lý do triệu hoán sư được xưng là chức nghiệp đốt tiền nhất.

Triệu hoán thuật lần lượt thất bại, tinh hạch 5x trên tay Pháp Lão Dịch cũng từng viên vỡ vụn, những tinh hạch này đều là trước lúc tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng Dương An giúp hần thu thập.

Nhìn thấy từng viên tinh hạch 5x vỡ vụn, Nhất Bất Trị đứng một bên thấy cực kỳ đau lòng. Đây chẳng khác nào ném từng đồng bốn năm ngàn tiền vàng vào biển khơi, đối với một người chơi bình thường như hần thì mỗi một con số này đều là một bút đại tài phú.

“Răng rắc ~” một tiếng, lại một viên tinh hạch vỡ vụn, triệu hoán thuật lại một lần thất bại. Đây đã là viên thứ 11, Pháp Lỗ Dịch cũng bắt đầu lo lắng buồn bực, cái trán không ngừng chảy ra từng giọt mồ hôi to như hạt đậu.

- Đừng nóng vội, tĩnh tâm trước rồi thử lại!

Điền Diện Bao đến cạnh Pháp Lỗ Dịch ôn nhu nói, đồng thời đưa một viên tinh hạch đen bóng giao cho hắn, đây là một viên tinh hạch Boss 5x năng mở bảo rương lấy được, giá trị so với tinh hạch 5x thông thường cao hơn nhiều.

- Ừ!

Pháp Lỗ Dịch gạt đầu thật mạnh, giống như đã lấy được ủng hộ thật lớn.

- He he, tiểu tử này lần này có hi vọng rồi!

Thấy Điền Diện Bao luôn luôn lạnh lùng ít lời lại dùng ngữ khí ôn nhu như vậy cổ vũ Pháp Lỗ Dịch, Dương An mỉm cười trong lòng.

Pháp Lỗ Dịch thở sâu, hai tay nắm thật chặt tinh hạch Điền Bao đưa cho. Mười giây cooldown vừa qua, hắn lại nhẹ giọng đọc chú ngữ phát động triệu hoán thuật.

Theo từng câu thần chú, viên tinh hạch màu đen cũng chậm chậm tản mát ra luồng u quang màu xám, một chú ấn hình tròn dần dần hiện trong tinh hạch.

Đây là triệu hoán thuật bước đầu tiên, câu thông dẫn dắt.

Một luồng ánh sáng tím đỏ theo tinh hạch bắn về phía trán của Tang Thi Bạo Long Thú.

- Ngao ~ ngao ~

Lập tức con tiểu Boss này không ngừng giãy dụa tru lên tựa như đang vô cùng đau đớn.

Thấy thế, Dương An cùng Điền Diện Bao lập tức tăng cường khống chế, tránh tiểu Boss phát sinh dị động.

Ánh sáng tím đỏ kia là triệu hoán thuật bước thứ hai, câu thông linh hồn quái vật mục tiêu, đây là bước mấu chốt nhất, thành hay bại phải xem một bước này.

Linh hồn đã bị xâm nhập, Tang Thi Bạo Long Thú giãy dụa cũng càng ngày càng kịch liệt, Pháp Lỗ Dịch ngâm xướng chú ngữ cũng càng thêm gian nan, mồ hôi không ngừng toát ra đến ướt đầm cả một thân pháp bào.

Lúc này kỳ thật chính là tinh thần ý niệm của triệu hoán sư chiến đấu cùng linh hồn quái vật mục tiêu.

Cuối cùng ánh sáng tím đỏ kia càng ngày càng rạng rỡ, chậm rãi ngưng tụ một chú ấn hình tròn trước cái trán của Tang Thi Bạo Long Thú.

“Đỉnh ~” một tiếng, Tang Thi Bạo Long Thú cũng hoàn toàn đình chỉ giãy dụa, rống lên một tiếng ôn hoà thuần hậu.

Nghe được hệ thống nhắc nhở triệu hoán thuật thành công, Pháp Lỗ Dịch rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Những người khác cũng như vậy, cũng vì thành công của hắn mà cảm thấy cao hứng, đặc biệt Điền Diện Bao, lộ ra vẻ tươi cười hiếm có.

226. Chương 224: Lại Một Hồi Sinh Tử

oOo

- Ha ha ha ha!

Thành công thi triển ra triệu hoán thuật thu Tang Thi Bạo Long Thú làm triệu hoán thú, Pháp Lỗ Dịch thấy toàn thân bay bổng, giờ viên tinh hạch lên trước mặt Điền Diện Bao rồi ngay ngốc bật cười.

Tang Thi Bạo Long Thú trở thành triệu hoán thú của Pháp Lỗ Dịch thì càng thêm mạnh mẽ, một thân xương cốt xám trắng dần dần biến thành xám đen, so với trước kia còn cứng chắc hơn, năng lực phòng ngự càng mạnh, HP vốn đang chỉ còn 5% cũng lấy tốc độ mắt thường trông thấy mà hồi phục lại.

Điền Diện Bao lén nhìn Pháp Lỗ Dịch một cái, rồi lại trở về vẻ bình đạm thường ngày, nhưng khi ánh mắt chiếu lên người hắn đã có thêm vẻ ôn nhu.

- Mọi người thật lợi hại, trước đây em cùng mấy người khác lập tổ đội khi gặp tiểu Boss 5x cũng phải tránh xa, không ngờ được nhập bọn cùng mọi người lại dễ dàng trấn trụ tiểu Boss 5x.

Nhất Bất Trị có chút không tin nổi sự thật trước mắt.

- Chú nói sai rồi, không phải bọn anh mạnh mẽ, là lão Dương quá mạnh mẽ.

Pháp Lỗ Dịch phục hồi tinh thần lại, Tang Thi Bạo Long Thú cũng thu vào trong không gian triệu hoán.

- Vâng, em cũng biết tiểu Ngã đại ca lợi hại, khó trách có thể cung cấp cho em nhiều tài liệu cấp cao như vậy.

Nhất Bất Trị sùng bái nhìn tới Dương An.

- Đừng nghe lão Dịch nói lung tung, anh chỉ lợi dụng địa hình thôi mà.

Dương An vỗ vai Nhất Bất Trị đầu, nói:

- Đi thôi, chúng ta đi xem con tiểu Boss này có cất chứa thứ gì tốt không.

- Ok!

Tất cả mọi người gật gật đầu bắt đầu tìm tòi bốn phía.

Tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng đã lâu như vậy, mọi người đều biết nơi có Boss thủ hộ nhất định sẽ có bảo vật. Quả nhiên, chỉ lát sau, bốn người tìm được một chiếc bảo rương trong một đồng xương trắng, bên trong là một kiện trang bị ám kim cùng một kiện trang bị hoàng kim, cùng mấy viên bảo thạch không tệ.

Chia vật phẩm xong, bốn người liền tiến hành kế hoạch tiếp theo, chế tạo phong ấn tinh hạch.

Nhưng khi bọn họ vừa muốn xuất phát, từ đằng xa đã truyền đến từng đợt âm thanh kỳ quái...

- Chờ một chút, mọi người có nghe thấy gì không?

Người lên tiếng đầu tiên là triệu hoán sư Pháp Lỗ Dịch.

- Sao?

Nghe được Pháp Lỗ Dịch nhắc nhở, ba người lập tức lắng tai nghe động tĩnh, quả nhiên từng đợt ‘Ong ong ong’ đang truyền đến từ đằng xa, tuy thanh âm mỏng manh, nhưng lại thấy ngày càng gần.

- Hình như là tiếng côn trùng vỗ cánh.

Điền Diện Bao nói.

- Ủ, tôi cũng cảm giác thế.

Dương An sắc mặt trầm xuống, lập tức thả Lý Nhĩ Tư chi nhân đi tới tìm hiểu.

Nhưng mà ‘Mắt nhỏ’ mới bay ra hơn 100 mét đã dừng lại, bởi tiếng động ‘Ong ong’ kia đã xuất hiện ‘trước mắt’, một ‘đám mây hồng’ đường kính 20 mét đang bay nhanh về hướng bên này.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Dương An lập tức thông qua ‘Mắt nhỏ’ thi triển Độc chức năng phóng lớn của Ứng Nhân Nguyệt Độc, đem hình ảnh đám mây hồng kia kéo đến trước mắt. Hóa ra đó là một đám Bạo Diễm Phong – một loại quái dạng con ong màu đỏ như lửa, mỗi con lớn bằng đầu người, tuy chỉ là quái phổ thông 4x nhưng số lượng cũng cực kỳ đáng sợ, hơn nữa trong đàn Bạo Diễm Phong còn có một con Boss hình thể khổng lồ ngang bằng nhân loại, sau lưng là đôi cánh màu vàng không ngừng vỗ vỗ.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu: đại Boss cấp 55, Hắc Ám Hỏa hệ, ưa thích dẫn dắt bầy ong lang thang vô định, là tồn tại đáng sợ nhất khu đất hoang đầm lầy này.

- Không tốt, là đại Boss Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu 5x.

Dương An sắc mặt trầm trọng đem tình huống nhìn thấy nói qua cho những người khác.

Mà lúc này, bầy ong đã chỉ còn cách 4 người chưa tới 100 mét, mục tiêu cũng chính là 4 người.

- Làm sao bây giờ, chúng ta có thể đánh thắng được không?

Nhất Bất Trị lên tiếng, vừa rồi thành công chế phục một con tiểu Boss 5x khiến hắn tăng vọt tin tưởng, cho nên hắn hỏi không phải là có trốn không, mà là có đánh thắng không, có thể thấy tính hiếu chiến của hắn đã hoàn toàn được kích hoạt rồi.

- Đánh cái rắm, giờ có thoát được hay không còn là vấn đề!

Pháp Lỗ Dịch vẫn tương đối thanh tĩnh.

Đại Boss cùng tiểu Boss 5x tuy chỉ hơn kém một chữ, nhưng thực lực thì lại khác xa. Nghiêm khắc mà nói tiểu Boss cũng không tính là Boss chân chính, mà đại Boss thì lại là loại tồn tại cấp cao.

- Thế nào?

Điền Diện Bao thân nhiên hỏi Dương An, trên mặt cũng có phần trầm trọng.

- Bầy ong tốc độ thật nhanh, chúng ta cùng trốn thì không thoát nổi đâu.

Dương An nhíu mày nói:

- Như vậy đi, tôi dẫn bầy ong rời đi, mọi người theo hướng khác chạy trốn, thế mới có một tia cơ hội.

Đại Boss khùng bố Dương An biết, nếu đã vô kế khả thi hắn cũng chỉ có thể hy sinh vì tập thể.

- Lão Dương...

- Đừng nói nữa, mau dẫn mọi người chạy đi, nếu có vấn đề gì thì cậu phải nghĩ biện pháp thay tớ dẫn tất cả tới tầng 5.

Dương An vội la lên, sau đó an ủi ngược:

- Yên tâm đi, tốc độ của tớ nhanh lắm, lại nhiều kỹ năng bảo mệnh, không dễ chết thế đâu.

Dương An nói lời này cũng tự biết chỉ đơn giản là trấn an tất cả. Đại Boss 5x kinh khủng thế nào hắn rất rõ ràng, nhưng dù sao chết một còn hơn là chết tất.

Nhưng mà...

- Không, tôi cũng ở lại.

Điền Diện Bao lãnh đạm mà kiên quyết nói, lúc trước Pháp Lỗ Dịch cũng là sử dụng 'chiêu' này, lần này nàng sẽ không bị lừa, vừa nghe đã biết ý định của Dương An.

- Tớ cũng thế, sao lại có thể đẩy huynh đệ đi chịu chết cơ chứ!

Pháp Lỗ Dịch cũng kiên quyết nói.

- Em cũng không đi, Biện Bao đại tỷ đã nói chết thì cùng chết mà.

Nhất Bất Trị nói.

- Mọi người...

Dương An vừa ngạc nhiên vừa cảm động.

Hắn không biết là 3 người Điền Diện Bao đã trải qua một cuộc chiến sinh tử, lực gắn kết đội ngũ trở nên rất cao, sẽ không lần nữa lưu lại đồng đội thay mình chịu chết.

- Thực xin lỗi, là tôi xem thường mọi người!

Dương An chân thành giải thích.

- Ha ha!

Mọi người không nói cái gì, chỉ cùng cười, trân trọng tình bằng hữu, hồ hững cùng sinh tử.

- Tốt, chúng ta đợi chúng tôi đi, chết thì cùng chết!

Dương An hơi kích động giọng cao Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung, toàn thân nổi chiến ý.

- Tốt, sinh tử không sờn!

Ba người cùng hô lên, cũng bị chiến ý khuấy động.

Mà lúc này, đại Boss 5x Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu cũng đã dẫn theo đàn Bạo Diễm Phong bay tới trước mặt mọi người.

227. Chương 225: Bạo Tạc

oOo

- Lần này chúng ta có lẽ sẽ không chết!

Nhìn thấy đàn ong như một đám ‘mây hồng’ ngày càng gần, mắt Dương An chợt lóe sáng, giống như bắt được một tia hi vọng. Mặc dù quyết tâm đánh một trận sinh tử, nhưng nếu có thể sống ai lại muốn chết.

- Diện Bao lập tức bắt đầu chuẩn bị ma pháp quần công, lão Dịch triệu hoán Băng Hàn Tuyết Thú xử dụng Huyền Thú Dung Hợp cùng Diện Bao công kích ma pháp cự ly xa, Nhất Bất Trị thì tạm thời lui về sau tùy thời hiệp trợ.

Dương An vội vàng phân phối công tác.

- Chúng ta phải dùng tốc độ nhanh nhất xử lý hết đàn Bạo Diễm Phong, sau đó tận lực không chế đại Boss thì sẽ có cơ hội chạy trốn.

- Ok!

Ba người gật gật đầu, cũng hiểu được kế hoạch của Dương An.

Nhưng kế hoạch thì tốt, thực thể lại...

- Đến đây!

Dương An mới vừa nói xong, đại Boss Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu cấp 55 tựa như vương giả đi vì hành mang theo đàn Bạo Diễm Phong đã tới sát, đám ‘mây hồng’ che cả bầu trời chính xác là trên trăm con Bạo Diễm Phong lớn cỡ đầu người, đi tới đâu phát tiếng ‘ong ong’ đình tai nhức óc tới đó.

- Liều mạng!

Dương An là người đầu tiên xông tới mở màn trận chiến.

“Sutu ~ sutu ~ ”

Hai mũi tên bay lên trời tạo thành một hình pa-ra-bôn giáng xuống hai bên bầy ong. Nhất thời hiện tượng quái dị xuất hiện, một bên bầy ong giống như bị một bàn tay vô hình to lớn ép lại làm giảm tốc độ bay, mà một bên kia lại xuất hiện năng lượng màu xanh nhạt dài hẹp như dải lụa trời buộc lấy từng con Bạo Diễm Phong trong phạm vi nó phủ đến.

Sinh tử trước mắt, Dương An cũng không có bảo lưu bài tẩy, vừa rồi là bắn ra hai kỹ năng chậm tốc quần thể là ‘Hoãn Tốc Tiên’ cùng kỹ năng Nguyệt Ảnh 2x ‘Nguyệt Ảnh Chi Phược’. Nhưng vẫn có hơn mười con Bạo Diễm Phong không bị khống chế là lao vọt ra, lại thêm Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu bởi vì cấp bậc quá cao nên chậm tốc cũng không đạt bao nhiêu hiệu quả. Có điều như thế cũng đã phần nào đạt tới mục tiêu.

“Sutu ~ sutu ~”, lại hai mũi tên một trước một sau phóng lên cao!

Lần này là hai tiễn kỹ quần công, Bán Nguyệt Tiễn và Vũ Tiễn!

Vũ Tiễn vừa ra lập tức nổ bung thành hơn 10 mũi tên từ trên trời giáng xuống, như một cơn mưa đánh lên thân thể bầy ong. Mà Bán Nguyệt Tiễn mục tiêu là chính giữa, sau khi trúng một con Bạo Diễm Phong, một làn sóng năng lượng màu xanh nhạt lấy tốc độ cực nhanh khếch tán trùng kích ra xung quanh, tạo thành từng cái sát thương quần thể.

“Oành ~ oành ~ oành ~ ...”

Dưới hai vòng tiễn kỹ quần công, từng con số hơn 1000 điểm sát thương bốc lên bên trong bầy ong, thậm chí có con trúng tên liên tiếp thì tức thì cạn máu, thì thể chợt nổ tung.

- Sao lại yếu thế được!

Nhìn đám ‘mây hồng’ giống như pháo dây nổ từng dải, Dương An cũng cảm thấy khó hiểu.

- Quái phổ thông 4x sao yếu thế được, HP chỉ hơn 1000 điểm, quá lạ rồi.

Kỹ năng quần công của cung tiễn thủ khác với của pháp hệ, sát thương thường không quá cao, nhưng giờ tình hình lại vượt ngoài suy đoán vốn có của mọi người.

Mà ngay lúc này, kỹ năng quần công của Pháp Lỗ Dịch cùng Diễm Diện Bao cũng đã được tung ra.

‘Vấn Thạch Thiên Hàng’ của Diễm Diện Bao thanh lý nốt chỗ Bạo Diễm Phong còn lại. Thế nên Pháp Lỗ Dịch cùng Hàn Băng Tuyết Thú dung hợp cũng phát ra ‘Đại Phong Tuyết’, đồng thời chỉ huy Tật Liệt Phong Lang Vương phát ra ‘Hỏa Diễm Phong Bạo’ lại thành hết mục tiêu mà đánh.

Bạo Diễm Phong yếu ớt ngoài ý muốn khiến Dương An hơi ngẩn người, nhưng lập tức phục hồi lại, bởi đại Boss Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu cùng hơn 10 con Bạo Diễm Phong thoát khổng chế ban đầu đã tới sát trước mặt hắn.

- Tốc độ thật nhanh!

Dương An kinh ngạc nhanh chóng xoay người, lập tức mở ra Tật Phong Gia Tốc chạy về hướng khác, dẫn bầy ong ra khỏi chỗ đồng đội.

Nhưng mà chạy so được với bay sao?

Mà Bạo Diễm Phong cũng vào lúc này nói cho Dương An biết nguyên nhân chúng nó dễ chết như thế. Chỉ thấy hơn 10 con Bạo Diễm Phong dưới sự chỉ huy của đại Boss đồng loạt lao xuống công kích Dương An.

“Oành ~”

Con Bạo Diễm Phong đầu tiên hùng hổ lao tới, phần đuôi vừa châm trúng thân thể Dương An thì lập tức cả người nổ tung, khiến Dương An bị bất ngờ không né kịp mất 1000 HP, không những thế còn dính hiệu quả tiêu cực hỏa độc, từng cái 100 điểm sát thương liên tục bay lên.

- Ôm bom tự sát!

Dương An tức thì hiểu cách công kích của đối phương.

- Quá đáng sợ, hoàn toàn coi thường phòng ngự mà tạo thành sát thương, một con một ngàn điểm, một đám oanh tạc thì máu trâu đến đâu cũng chết.

Dương An tức thì uống một bình hồi máu cao cấp, mà liền đó là hơn 10 con Bạo Diễm Phong cùng lúc lao xuống.

- Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Hắn vội mở kỹ gia tốc, lợi dụng trạng thái vô địch ngành kháng phương thức tấn công đáng sợ kia.

“Oành ~ oành ~ oành ~ ...”

Hơn 10 con Bạo Diễm Phong nổ tung, mặc dù nhờ 2 giây vô địch nên Dương An không bị tổn thương, nhưng cũng vắng tít ra ngoài.

- Tuy khác hẳn kế hoạch, nhưng cũng xem như xử hết đám tôm tép rồi, giờ không chế được Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu nữa sẽ có cơ hội chạy đi.

Dương An lập tức đứng lên, cấp tốc vọt tới trước kéo dẫn khoảng cách với đại Boss, sau đó quay người công kích.

- Hàn Băng Tiễn!

“Sưu ~”, một mũi Hàn Băng Tiễn ẩn chứa khí tức hàn băng bắn về phía Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu.

Nhưng mà, lúc này bên ngoài Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu lại hiện lên một luồng u quang màu đen che chắn toàn bộ thân thể nó. “Đinh ~” một tiếng, mũi tên mạnh mẽ văng ra.

- Không phải chứ, con đại Boss này lại có ma pháp hộ thuẫn!

Dương An hơi chấn động, nhưng một màn tiếp theo thì khiến hắn đổi sang chấn kinh rồi.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu thả ma pháp hộ thuẫn dễ dàng đỡ công kích, sau đó cái bụng dài quái dị chấn động, mà vòng tròn vàng như cái thắt lưng trên chiếc bụng đỏ chót cũng sáng lên. “Bá ~” một tiếng, năm mươi con Bạo Diễm Phong liền xuất hiện chung quanh đại Boss, lại hình thành một đám mây hồng.

- Boss còn có Triệu Hoán Thuật? Hơn nữa còn một lần triệu hoán năm mươi con?

Dương An nhả tí long mào, giống như nhìn thấy chút ít hi vọng hoàn toàn bị hủy.

228. Chương 226: Vô Hạn Triệu Hoán

oOo

Ban đầu còn tưởng thanh lý hết số Bạo Diễm Phong kia sẽ chỉ còn lại một con đại Boss, như vậy không chế sẽ dễ hơn, nhưng giờ Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu vừa có ma pháp hộ thuẫn lại vừa có thể nhảy mất triệu hoán ra 50 con Bạo Diễm Phong. Nếu bị từng đó con đồng thời phát động đòn ‘ôm bom tự sát’ thì bao nhiêu mạng cũng không đủ chết.

- Tính sai, không nghĩ tới Boss còn có một chiêu triệu hoán tiểu đệ, hơn nữa một lần tới 50 con.

Dương An vừa khiếp sợ vừa thất vọng, nhưng hắn vẫn chưa định bỏ cuộc, dù chết cũng phải kiên trì.

“Ông ~ ông ~ ...”

Đàn Bạo Diễm Phong vừa xuất hiện, lập tức lại phân hai hướng truy kích, một đám khoảng 20 con đuổi theo Dương An, số còn lại thì toàn lực đánh về ba người Pháp Lỗ Định.

- Sặc, con đại Boss còn biết sử dụng chiến thuật!

Dương An liếc nhìn thấy con Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu đứng đằng sau cùng đang lơ lửng một bộ như Nguyên soái bình tĩnh chỉ huy binh lính tác chiến.

- Nghe đồn quái vật cấp đại Boss 5x sẽ có trí năng nhất định, hóa ra là thật.

Mày Dương An càng lúc càng nhả lại. Quái đã có trí năng như nhân loại thì quá khó để tính kế nó rồi.

- Hi vọng bên lão Định có thể cầm cự.

Dương An đã không có thời gian đi quan tâm người khác, bởi 20 ‘quả bom’ kia đã muốn tới gần.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Hắn vội nâng trường cung lên bắn như điên. Nguyệt Ảnh Chi Vũ vẫn đang trong thời gian cooldown, cho nên nhất định phải giết hết đám ong này trước khi bị chúng châm tới, nếu không chỉ cần 3 con đồng loạt tự sát thì xong rồi. Còn may tốc độ của hắn giờ tương tự súng máy, mà HP và phòng ngự của đám Bạo Diễm Phong đều cực kỳ thấp, một mũi tên đủ giết một con.

“Oanh ~ oanh ~ oanh ~ ...”

Từng con Bạo Diễm Phong bị bắn chết, thi thể tức thì nổ tung giữa không trung, nhìn lại có vẻ vô cùng hoa lệ.

Có điều Dương An không có tâm tư thưởng thức tình cảnh này, bởi có 4 con Bạo Diễm Phong lại thoát khỏi màn nã tên của hắn. Mắt thấy 4 con đang bổ nhào tới, mặt Dương An trầm tĩnh không đổi sắc, chân phải lui về sau từng bước, chân trái hơi cong lại, tay trái nâng cung, tay phải nhả tên.

“Phanh ~ ”

Dây cung bật mạnh, 4 mũi tên chia thành hình nan quạt mạnh mẽ bắn ra, phản lực cũng đẩy Dương An lui về sau nửa mét.

Huyền Nguyệt Tiến, Nguyệt Ảnh tiến kỹ 3x, ngưng tụ nguyệt lực hình thành dạng nan quạt công kích mục tiêu cận thân, tác dụng phụ là khi thi triển bị phản lực đẩy lui.

“Oanh ~ oanh ~ oanh ~ oanh ~ ”

Cuối cùng bốn con Bạo Diễm Phong cũng trở thành hư không!

Mà bên nhóm Pháp Lỗ Dịch, bấy ong kia cũng đã đuổi tới.

- Không xong rồi, Boss còn có kỹ năng triệu hoán, lần này chúng ta đều tính sai.

Điền Diện Bao cũng kinh ngạc không khác Dương An.

- Làm sao bây giờ, lão Dương hiện tại không thể phân thân sang nơi này, nếu không chúng ta chạy mau, chờ lão Dương tới cứu viện.

Pháp Lỗ Dịch có điểm bối rối nói, cách thức công kích của Bạo Diễm Phong hắn đã nhìn rõ, giờ nếu đón đỡ thì thực muốn tự sát.

- Không, không thể trốn, như vậy chỉ chết nhanh hơn, tốc độ bấy ong cực nhanh, trong chúng ta chỉ có tiểu Ngã tốc độ nhanh nhất là miễn cưỡng trốn được, giờ chỉ ngay mặt nghênh địch mới có chút sinh cơ.

Điền Diện Bao thản nhiên nói.

- Ủ phải, chúng ta cũng không thể ỷ lại mãi vào lão Dương, khiến hắn nặng gánh.

Pháp Lỗ Dịch sau phút hoảng sợ cũng bình tĩnh lại.

- Ủ!

Điền Diện Bao gật gật đầu, vội la lên:

- Anh cùng tôi toàn lực công kích từ xa, nhất định phải đem giết sạch đám Bạo Diễm Phong, Nhất Bất Trị chú ý những con lọt lưới, nhưng phải cẩn thận đừng để chúng nó lại quá gần.

Dưới sự chỉ huy của Điền Diện Bao, ba người bắt đầu phân công công kích.

Cùng Hàn Băng Tuyết Thú dung hợp, Pháp Lỗ Dịch có được lực lượng băng hệ công kích từ xa, từng quả Tuyết Cầu Đạn Pháo bắn đến, đồng thời Tật Liệt Phong Lang Vương cũng nhận lệnh mà phát Phong Nhận Hỏa Cầu oanh tạc tới bấy ong.

Thổ hệ nguyên tố tại khu vực đất hoàn đầm lầy này sinh động dị thường, càng có lợi cho thổ khổng phát huy. Điền Diện Bao ngưng tụ từng đạo nham thương bắn về phía bấy ong, giết từng con từng con trên không trung.

Mà những con thoát khỏi công kích của hai người thì đến lượt Nhất Bất Trị ‘công tác’. Bạo Diễm Phong trên không trung sẽ không công kích tới, cần phải tiến sát người, nên Nhất Bất Trị bắt chuẩn thời gian múa may đại kiếm, từng kiếm chém giết Bạo Diễm Phong sót lại.

Nhất Bất Trị không ngừng chạy quanh Pháp Lỗ Dịch cùng Điền Diện Bao giúp hai người phòng ngự, trở thành người mệ nhất.

Mặc dù có chút chật vật, nhưng đàn Bạo Diễm Phong vẫn bị ba người bọn họ ngăn chặn.

Dương An ở phía xa thấy ba người cầm cự được, cũng không vội chạy qua cứu viện mà đeo Hồ Vương diện giáp lên, lợi dụng công năng của nó tìm nhược điểm Boss để sau đó không chế, bằng không cả bọn sẽ vĩnh viễn không thoát cảnh bị Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu truy kích.

Nhưng ngay lúc Dương An đội lên Hồ Vương diện giáp, cái bụng to dài của Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu lại rung lên, tức thì 50 con Bạo Diễm Phong lại hiện ra xung quanh nó.

- Không phải chứ, mới có mấy giây, còn chưa giết hết lại ra một đám mới.

Dương An đã không biết mình là lần thứ mấy cảm thấy kinh ngạc, nhưng lập tức trấn định lại.

- Mày triệu hoán nhiều thì tao giết nhiều, không tin mày có thể triệu hoán vô hạn.

Dương An ngưng sắc, nâng cung bắn về phía bầy ong. Hắn muốn hấp dẫn hết cả 50 con này để tránh tăng áp lực cho 3 người Pháp Lỗ Địch.

Nhưng mà Dương An không biết là hắn đã đánh giá quá thấp năng lực của Boss. Tuy Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu không thể triệu hoán vô hạn, nhưng thời gian giãn cách triệu hoán lại cực ngắn, cũng cực nhanh.

229. Chương 227: Phá Giáp

oOo

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu tuy rằng không thể triệu hoán vô hạn, nhưng năng lực triệu hoán hoàn toàn xứng hai từ ‘khủng bố’, cách mỗi 10 giây lại có thể thi triển một lần, mỗi lần triệu hoán 50 con Bạo Diễm Phong, cho tới cực hạn là 500 con!

- Kế hoạch tính không nổi biến hóa!

Dương An cười khổ nghĩ! Có điều chiến đấu vẫn phải tiếp tục, ai cũng không muốn dễ dàng buông tha hi vọng sinh tồn.

“Sưu ~ sưu ~ ... ”

Dương An lập tức bắn liên tục về phía bầy ong mới được triệu hoán, muốn hấp dẫn toàn bộ bọn chúng, tránh gây áp lực thêm cho nhóm Pháp Lỗ Địch.

Nhưng trí năng của đại Boss lúc này thể hiện. Nó không để ý tới Dương An công kích khiêu khích, mà như cũ chia bầy ong làm hai đội, một đội truy kích Dương An, một đội khác gia nhập vây công ba người Pháp Lỗ Địch ba người, mà bản thân nó thì lảng lạng lơ lửng ở giữa không trung, bầy bộ đáng chỉ huy cao cao tại thượng.

- Ts con Boss, khôn thế này quá khó lừa!

Dương An chau mày, không nhịn được thầm mắng, trong lòng có cảm giác đang bị Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu đùa bỡn.

Mà lúc này, Pháp Lỗ Địch cách đó không xa đột nhiên lớn tiếng hô:

- Lão Dương, mau dẫn hết bầy ong sang đây, Diện Bao thi triển quần công ma pháp một lần là giết sạch được!

- Ừ, tách ra chẳng thà co rút lại phòng ngự phản kích, dùng ma pháp quần thể của Diện Bao cùng lúc tấn công đúng là nhẹ nhàng hơn mình nhiều.

Dương An xoay chuyển ánh mắt, lập tức dẫn đám ong qua tụ hợp cùng ba đồng đội.

Hắn tăng tốc phóng đi như bay, bỏ xa bầy ong theo sau một quãng. Mà lúc này Diện Diện Bao đã ngưng tụ xong ma pháp quần công, Thổ hệ nguyên tố nồng động kịch liệt dao động.

- Nham Thương Đại Trận!

Điễm Diện Bao khẽ quát một tiếng, mặt đất phía trước nàng chấn động vỡ ra, pháp trượng chỉ lên, từng mũi nham thương màu vàng đất sắc bén theo khe nứt bắn về phía bầy ong. Mỗi nham thương sắc bén dài 2 mét đều có thể xuyên thủng 3-4 con Bạo Diễm Phong.

“Oanh ~ oanh ~ oanh ~ ...”

Bạo Diễm Phong theo sau Dương An bị Nham Thương Đại Trận hủy diệt gần hết, vài con may mắn thoát được lại tử nạn dưới tên của Dương An, cũng tức là chỉ ngần ngừ 2 -3 giây 50 con Bạo Diễm Phong mới được triệu hoán đã xử lý xong. Mà bầy ong lúc trước vây công ba người Pháp Lỗ Địch cũng đã bị Pháp Lỗ Địch cùng Nhất Bất Trị giết sạch.

- Tạm thời an toàn, nhưng cứ thế không phải biện pháp hay, sớm muộn chúng ta cũng rắc rối!

Dương An trầm giọng nói, đồng thời cũng ý thức được chỗ giảo hoạt của Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu. Nó chính là muốn dùng phương pháp quần công tiêu hao lực lượng ba người rồi cuối cùng dễ dàng làm thịt cả ba.

- Đúng là như thế, mana của tôi đã hao hơn 40%. Tiếp tục sẽ cạn mất.

Sắc mặt Điễm Diện Bao cũng không dễ coi. Mana đối với chức nghiệp pháp hệ giống như tính mạng, mana hết chính là chờ chết.

- Cứ tiếp tục thế này chỉ có một con đường chết, chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp phá vỡ tầng ma pháp hộ thuẫn của Boss, bằng không công kích chẳng khác quạt mát cho nó.

Dương An trầm giọng nói, sau đó ánh mắt chợt lóe, giống nghĩ tới điều gì, quay đầu nhìn Điễm Diện Bao.

- Diện Bao, cô có kỹ năng nào về phá giá không?

- Có, tôi có kỹ năng là ‘Cự Nham Trùng Kích’, thể lợi dụng lực va đập thật mạnh để phá vỡ các loại hộ thuẫn hộ giáp phòng ngự.

Điễm Diện Bao nói.

- Nhưng sợ là kỹ năng này không mấy tác dụng, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu này cấp bậc cao quá.

- Không thành vấn đề, cô cứ chuẩn bị đi, nghe hiệu lệnh của tôi thì phát động công kích, nhớ kỹ, nhất định phải đánh chính diện Boss.

Dương An đem kế hoạch nói đơn giản một chút.

- Lão Địch, cậu cũng dùng công kích từ xa oanh tạc Boss, hấp dẫn chú ý của nó, để Diện Bao có thêm cơ hội. Chúng ta nhất định phải khống chế được nó trước khi nó triệu hoán tiểu đệ lần tiếp theo.

- Không thành vấn đề!

Pháp Lỗ Địch sáng khoái trả lời.

Diện Bao không nói tiếp, nàng đã bắt đầu chuẩn bị kỹ năng ma pháp, dùng hành động để trả lời.

Dương An giao cho Nhất Bất Trị yểm trợ đằng sau, rồi xoay người lấy tốc độ nhanh nhất nhắm phía Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, nhanh chóng chuẩn bị kỹ năng. Mà Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu nhìn thấy Dương An xông lại cũng không thêm để mắt, tựa hồ nó không để mạo hiểm giả nhân loại thấp kém này trong mắt.

Nói thì chậm, nhưng thực tế từ đầu cuộc chiến tới giờ mới có không đến 20 giây.

- Đánh!

Dương An đột nhiên hô to một tiếng hạ lệnh, đồng thời cũng đã lao đến chỉ cách Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu chưa tới 10 mét.

Nghe hiệu lệnh của Dương An, Pháp Lỗ Địch dẫn đầu phát động công kích, Phong Nhận Hỏa Cầu của Tật Liệt Phong Lang Vương cùng Hàn Băng Tuyết Cầu chính hấn phóng ra hướng Boss giữa không trung mà

oanh tạc. Nhưng mà Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu lại không hề né tránh, căn bản nó không e ngại công kích ma pháp cấp thấp này.

“Rầm rầm rầm ... ”

Hai loại ma pháp công kích đồng thời nổ tung, nhưng không gây hao tổn dù một sợi tóc đến Boss an ổn bên trong lồng ma pháp hộ thuẫn màu đen. Toàn bộ công kích của Pháp Lỗ Định chỉ lấy được từng chữ Miss thật to!

- Ấc, hộ thuẫn quá biến thái!

Pháp Lỗ Định chấn kinh. Có điều nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành. Dương An cũng không có trông cậy vào công kích của hắn có thể tạo thành cái sát thương gì.

Ngay lúc ma pháp công kích của Pháp Lỗ Định nổ tung tạo thành màn khói, Diễm Diện Bao bắt thời cơ phát động kỹ năng ‘Cự Nham Trùng Kích’.

Chỉ thấy mặt đất lại vỡ ra, một khối nham thạch thật lớn từ trong lòng đất dâng lên, giống như là khối đá từ thượng cổ do đất mẹ thai nghén ngàn vạn năm. Nham thạch khổng lồ dài gần 10 mét, nhìn qua cực kỳ rắn chắc, tràn ngập lực lượng.

Khối nham thạch khổng lồ nhìn nặng nề nhưng tốc độ lại cực nhanh, như đạn pháo từ mặt đất bắn thẳng tới Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu giữa không trung.

Mà lúc này, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu luôn bình tĩnh cao cao tại thượng rốt cục có phản ứng, đương nhiên chỉ là có phản ứng mà thôi, còn chưa khiến nó bối rối sợ hãi.

- Chi

~ Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu rít lên một tiếng khiển trách, hai cái cánh màu vàng sau lưng tăng tốc mà đập, thân hình lóe lên, chớp cái đã lướt ra ngoài 5 mét, tránh thoát Cự Nham Trùng Kích.

- Sớm biết mày sẽ có chiêu này!

Thấy Cự Nham Trùng Kích thất bại, Dương An khẽ cười, tựa hồ đã sớm nhìn thấy quỷ kế của Boss.

- Có trí năng thì sao, quái vật mãi là quái vật, vĩnh viễn cũng không so được với trí tuệ của nhân loại.

- Mị Ảnh Thiểm Hiện!

Trong một khắc Boss vận lực né tránh, Dương An tức thì thi triển kỹ năng của kiện Mị Ảnh Hạng Liên, thân ảnh biến mất rồi thuần gian xuất hiện sau lưng cách Boss 15 mét.

- Liệt Diễm Phá Cốt Tiến!

Thân ảnh vừa xuất hiện, Dương An lập tức xoay người, kỹ năng ngưng tụ sẵn bắn ra, mục tiêu chính là sau lưng Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, vị trí giữa hai cánh. Vừa rồi hắn qua Hồ Vương điện giáp thấy được một vài yếu điểm của Boss, mà chỗ giữa cánh kia chính là nơi hộ thuẫn yếu nhất, chứ nếu công kích vào nơi khác sợ là Phá Cốt Tiến cũng bó tay.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu không thể tưởng được kẻ sách của nó bị nhân loại kia nhìn thấu. Vừa né qua cự nham, còn chưa kịp ổn định thì sau lưng đã vô thanh vô tức bị công kích. Mà khi nó pháp hiện thì cũng đã muộn, tốc độ dù có nhanh nữa cũng không né kịp.

“Phanh ~” một tiếng, mũi tên chuẩn xác trúng mục tiêu. Thế nhưng mặc dù mục tiêu kia là nhược điểm, lực phòng ngự cũng cực kỳ kinh người, Phá Cốt Tiến mạnh mẽ đường ấy cũng chỉ có thể hơi phá vỡ, cắm vào nửa đầu mũi tên. Nhưng mà nửa đầu tên cũng đã đủ rồi...

“Oành ~”, lại một tiếng nổ vang. Hỏa nguyên tố ẩn trong đầu mũi tên mãnh liệt nổ tung.

“Răng rắc ~ ”

Một tiếng rất nhỏ, như thủy tinh vỡ ra truyền từ trên người Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu. Từng vết rạn li ti lấy mũi tên làm trung tâm nhanh chóng lan ra toàn thân nó!

230. Chương 228: Chúng Ta Xử Lý Nó

oOo

Boss hoàn toàn rơi vào tính kế của Dương An. Mặc dù nói nó có trí năng, nhưng dù sao trí năng của máy tính cũng là vật chết, không thể so nổi trí tuệ nhân loại!

- Lần này mày còn chặn được nữa đi!

Tuy rằng mũi Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn chỉ có thể tan hộ thuẫn ma pháp của Boss, nhưng Dương An đã thấy được hi vọng.

- Phục Vị!

Dương An nhẹ nhàng kích hoạt công năng ‘trở về như cũ’ của Phục Vị Chi Giới, có thể xóa đi thời gian cooldown của một kỹ năng.

- Phá Cốt Tiễn!

Kỹ năng Dương An chọn dĩ nhiên là ‘Phá Cốt Tiễn’, cũng chỉ kỹ năng này kèm theo hiệu quả phá cốt!

Mũi tên lại mang theo cường lực phóng tới, đích là chỗ rạn trên hộ thuẫn của Boss lúc này.

“Cheng ~” một tiếng, hộ thuẫn hoàn toàn tan nát, đồng thời Phá Cốt Tiễn trúng mục tiêu, một con số thương tổn cực lớn chậm rãi bay lên.

Hệ thống: Phá Giáp tiến độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% sát thương, phát huy hiệu quả phá giáp, 1 giây đóng băng, 3 giây suy yếu.

Nhìn thấy trên đầu Boss dâng lên con số hơn 5000 điểm sát thương, Dương An cũng có chút ngậy người.

- Con Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu này phòng ngự không giáp cực yếu, nhưng vì cấp bậc quá cao nên miễn dịch trên diện rộng với hiệu quả tiêu cực của Phá Cốt Tiễn.

1 giây đóng băng tíc tắc đã qua, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu khôi phục năng lực hành động lập tức quay lại, đôi mắt khổng lồ trong suốt phần nộ nhìn chằm chằm Dương An phía dưới, giận dữ kêu ‘Chi chi’ liên tục.

Hộ thuẫn ma pháp màu đen bị phá, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu luôn lạnh lùng cao cao tại thượng rốt cục bị chọc giận, đôi cánh vàng sau lưng chớp động, hoa văn trên bụng lại nhấp nháy, nó muốn phát động triệu hoán lần nữa.

- Còn định triệu hoán sao!

Dương An hừ nhẹ một tiếng, tức thì một mũi tên nhắm thẳng bụng đại Boss mà bắn.

- Chấn Đãng Tiễn!

Khi Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu thi triển triệu hoán thì sẽ không thể di động, Chấn Đãng Tiễn dễ dàng trúng mục tiêu. Chấn Đãng Tiễn phát ra tần suất chấn động siêu cao, quấy nhiễu ma pháp nguyên tố chung quanh không cho tụ tập lại.

Chấn Đãng Tiễn là kỹ năng Dương An mới có, cấp bậc không cao, tỷ lệ cắt đứt kỹ năng cũng không cao, nhưng Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu còn đang bị vây trong trạng thái suy yếu, bởi vậy kết quả là...

Vòng hoa văn trên cái bụng của đại Boss ảm đạm dần, triệu hoán bị mạnh mẽ cắt đứt.

- Diện Bao, Thạch Hóa khổng chế, lão Dịch tự do công kích!

Cơ hội đến không thể chậm trễ, Dương An hô to đồng thời lấy hai ống nghiệm một băng lam một tím lắp lên Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên.

Ống màu băng lam là được tề đóng băng cao cấp, Kim Chúc Cuồng Nhân đưa cho hắn tổng cộng có ba bình được tề loại đóng băng, trước đó đã dùng hai, giờ là bình cuối, kết hợp với được tề lôi điện, hi vọng đóng băng cùng tác dụng tề liệt từ lôi điện sẽ có hiệu quả bất ngờ.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Liên tiếp mười mũi tên theo những góc độ khác nhau bắn tới Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu. Năng lực né tránh của đại Boss quá mạnh mẽ, Dương An lúc này cũng không tiếp tục ẩn dấu, toàn lực thi triển tốc độ bắn cung.

Cùng Dương An công kích còn có Thạch Hóa Chi Thứ của Diễm Diện Bao, Một cây nham thứ màu xám thật nhỏ bay vút tới...

“Bá ~ bá ~ bá ~ ...”

Trong chớp mắt, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu liên tục tránh thoát, năng lực né tránh này cao hơn Minh Vương Tinh mà Dương An gặp không biết bao nhiêu lần. Còn may là nó không có cái năng lực uốn dẻo biến thái của Minh Vương Tinh.

Đại Boss tránh khỏi mười mũi tên ngay mặt, nhưng lại không thoát nổi ‘Thạch Hóa Chi Thứ’ đánh lên sau lưng. Thạch Hóa Chi Thứ sắc nhọn như mũi kim bằng thép đâm vào cơ thể không còn ma pháp hộ thuẫn của nó, lập tức khiến Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu toàn thân đổi sang màu đá xám, tốc độ di động cũng tạm dừng trong khoảng khắc.

- Hai!

Diễm Diện Bao hướng Dương An hô to một tiếng, ý tứ chính là thời gian hóa đá chỉ có 2 giây.

- Tốt!

Dương An lớn tiếng khen ngợi, cùng lúc tỏ vẻ hiểu được ý tứ của nàng.

- Hai giây là đủ rồi!

Dương An tay phải buông dây, lại mười mũi tên mang hiệu quả đóng băng cùng lôi điện bắn đi ra.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu bị hóa đá, thân thể cũng chậm rãi từ không trung hạ xuống, đã không thể thuấn di né tránh, không khác gì bia ngắm cho Dương An. Cả 10 mũi tên mang 2 tầng hiệu quả tiêu cực dễ dàng trúng mục tiêu.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ phốc ~ ...”

Mười mũi tên sáp nhập thân thể Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, hiệu quả tiêu cực tức thì phát huy tác dụng. Tuy đại Boss có chút miễn dịch với hiệu quả khống chế, nhưng cũng không chịu nổi hai lần chồng chết, thân thể mặt ngoài lập tức bị bao trùm một tầng băng sương màu lam nhạt, bên ngoài băng sương lại lách tách từng tia lửa điện màu tím. Mà còn có thêm ba mũi tên gây ra hiệu quả mạnh mẽ đánh lui, đẩy Boss lùi xa hơn 10 mét.

Hệ thống lập tức phát thông báo Boss dính hiệu quả tiêu cực bị khống chế trong 10 giây, Dương An rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà khi hắn thấy vị trí mà Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu bị đẩy lùi tới thì bỗng dưng cười tà, một ý tưởng to gan hiện lên trong đầu.

- Diện Bao, Trọng Lực Thuật!

Dương An lại la lớn.

- Được!

Lần này Diễm Diện Bao tuy rằng không biết kế hoạch của Dương An, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Diễm Diện Bao vung pháp trượng, chỉ hướng đại Boss đại dần hạ từ không trung xuống. Một pháp trận hình tròn màu vàng đất tức thì xuất hiện ngay bên dưới Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, ngay sau đó một cỗ lực lượng vô hình tác động lên đại Boss, ép nó xuống đất.

Bị Trọng Lực Thuật lôi kéo, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu lập tức rơi xuống mặt đất, mà khi nó vừa chạm đất, lại một cỗ hấp lực cường đại bắt đầu hút chặt lấy nó.

Lúc này Diễm Diện Bao rốt cục hiểu được ý đồ của Dương An, hắn muốn lợi dụng bùn lầy hút lấy Boss, tạo cơ hội cho cả bọn chạy thoát.

Điền Diện Bao đã đoán đúng, có điều chỉ đúng một nửa. Đúng là khi Dương An thấy mặt đất bên dưới Boss thì có ý tưởng lợi dụng địa hình nơi này, nhưng không phải để chạy...

Nhìn thấy nửa bụng của Boss bị hút vào vũng bùn, Dương An lập tức hướng vũng bùn bắn một mũi 'Hàn Băng Tiễn'. Cộng thêm cả hiệu quả đóng băng từ được tề cao cấp, Hàn Băng Tiễn lập tức làm đông cứng cả cùg bùn nhỏ kia, triệt để khóa chặt Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu.

- Ha ha ha, cuối cùng không chế được con đại Boss này rồi, thiếu chút là chết sạch!

Pháp Lỗ Dịch hưng phấn cười ha hả, lấy cấp bậc của bọn hắn đối mặt đại Boss không chết còn có thể không chế được nó coi như là kỳ tích.

- Ách! Chúng ta chạy nhanh thôi chứ!

Pháp Lỗ Dịch như nhớ tới cái gì, lập tức thu hồi hưng phấn.

- Ừ!

Điền Diện Bao gật gật đầu.

- Chạy mau đi, đợi Boss lao tới lần nữa thì không thoát nổi đâu!

Nhất Bất Trị nói.

Ba người đều đã muốn chạy, có điều Dương An lại lắc lắc đầu, khẽ cười nói:

- Không, chúng ta sẽ làm thịt nó!

231. Chương 229: Lột Xác

oOo

- Lão Dương, cậu đùa đấy à, đây là đại Boss 5x đấy, chúng ta giết nổi sao?

Pháp Lỗ Dịch hỏi, tuy hắn rất có lòng tin với thực lực Dương An, nhưng thực lực đại Boss 5x hắn cũng biết, vừa rồi chỉ là đám tiểu đệ cũng thiếu chút đem cả bọn làm gỏi.

Nhất Bất Trị không có phát biểu bất cứ ý kiến gì, tựa hồ mọi người quyết định thế nào hắn cũng thuận theo.

- Không, có lẽ chúng ta thật sự có thể xử lý con đại Boss 5x này!

Điền Diện Bao là người đầu tiên tỉnh lại. Thấy Dương An đem đóng băng vũng bùn, nàng đã hiểu được ý đồ, nếu lợi dụng tốt địa hình này không chừng sẽ thật sự sáng tạo ra kỳ tích.

- Đúng vậy, lão Dịch, cậu không tin tớ thì cũng phải tin Diện Bao chứ!

Dương An trêu đùa.

- Cậu nói linh tinh gì thế!

Pháp Lỗ Dịch liếc mắt nhìn hắn, lại trộm liếc nhìn Điền Diện Bao, thấy nàng cũng không có phản ứng gì mới an tâm phát phát tay, nói:

- Đã nói sinh tử không sờn, mọi người tính sao thì làm thế đi, hơn nữa đại Boss 5x có cơ hội rơi ra trang bị truyền thuyết, nhờ đâu chúng ta lại được!

Pháp Lỗ Dịch không nghĩ tới mấy lời này của hắn lại thực sự...

- Đánh thì đánh, sao phải sợ!

Nhất Bất Trị quơ quơ kiếm nói.

- Tốt, việc này không nên chậm trễ, Nhất Bất Trị phụ trách công kích cận thân, nhưng cẩn thận đừng dẫm trúng bùn lầy đấy, còn nếu Boss có dị động thì lập tức phải thối lui.

Dương An bắt đầu phân phó.

- Ba người chúng ta thì toàn lực công kích cự ly xa, lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết chiến đấu, nhưng nhớ lưu ý mana, đặc biệt là Diện Bao, còn ngựa nhờ có gì phát sinh. Còn nữa, tôi và cô luân phiên dùng kỹ năng khống chế, lão Dịch thì toàn lực mà tấn công.

- Tốt!

Mọi người lên tiếng, lập tức triển khai công kích.

Nhất Bất Trị dẫn đầu tiến lên, điên cuồng công kích, tạo thành từng cái sát thương hơn 1000 đốm cháy bay trên đầu Boss.

Pháp Lão Dịch công kích cũng không yếu, chỉ huy Tất Liệt Phong Lang Vương phát ra từng cái Phong Nhận công kích Boss, còn hắn thì tự ngưng tụ băng tiễn bắn tới, không ngờ cũng tạo thành hiệu quả đóng băng.

Diêm Diện Bao thì phát huy ra năng lực song khống vô cùng cao minh, một mặt thì triển Địa Thứ Thuật không ngừng công kích Boss, đồng thời phá vỡ mặt đất, ngưng tụ ra một cây nham thương sắc bén bay vút liên hoàn công kích. Năng đánh ra sát thương cũng là cao nhất trong bốn người.

Dương An tự nhiên là bạo phát Tân Nguyệt Tiễn công kích, nhưng hắn chọn một hướng khác với bọn Diện Bao, để ngựa có cái gì ngoài ý muốn hắn cũng có thể lờ Boss đi, tránh toàn quân bị diệt. Dương An tuy rằng rất có lòng tin, nhưng không có nghĩa sẽ mất cảnh giác với Ma Diêm Hoàng Kim Phong Hậu, hắn cũng biết một con đại Boss 5x tuyệt không chỉ có một chiêu là triệu hoán Bạo Diêm Phong.

Mười phút đã qua, hộ thuẫn đã bị phá nên Ma Diêm Hoàng Kim Phong Hậu phòng ngự cực kém, bốn người luân phiên công kích đã xóa sạch 15% HP của nó. Chiến đấu nhìn như hết sức thuận lợi, nhưng hiệu quả của được tề lên cung tên của Dương An cũng đã sắp hết, không thể tiếp tục đóng băng, hắn phải tính đến dùng biện pháp khác để bảo trì khống chế.

Diêm Diện Bao công kích cũng giảm bớt, chỉ còn lại Địa Thứ là không ngừng từ đất chui lên, phối hợp khống chế cùng Dương An. Đây là Dương An kêu năng làm như vậy, mục đích là muốn năng tiết kiệm mana, sau đó lại chờ đợi thời cơ tiếp tục bạo phát. Cuối cùng chỉ còn lại có Tất Liệt Phong Lang Vương cùng Nhất Bất Trị không biết mệt mỏi mà phát ra công kích, cơ thể thời gian phong ấn thú Tất Liệt Phong Lang Vương tồn tại cũng chỉ còn khoảng hơn 20 phút.

Tác dụng của hai loại được tề đã hết, Dương An lập tức lắp thêm một ống Lôi Điện được tề. Chiến đấu sẽ còn kéo thêm rất lâu, hơn nữa hiện tại bọn hắn chiếm thế chủ động, cho nên cũng không cần phải phạm dùng đến hai loại được tề như vừa nãy.

Lôi Điện Tiễn cộng thêm Lôi Điện được tề mang hai tầng tê liệt cắm vào cơ thể Ma Diêm Hoàng Kim Phong xong, tia lửa điện lách tách lan ra mặt ngoài, khiến cả cơ thể Boss co rút.

Đây cũng là thủ đoạn khống chế hiện tại của Dương An, về phần vùng bùn thì lợi dụng dụng Hàn Băng Tiễn cùng Thạch Hóa Thuật của Diện Bao mà tiếp tục đông cứng, chặn Ma Diêm Hoàng Kim Phong Hậu không cho nó bay ra.

- Chi ~ chi ~

Ma Diêm Hoàng Kim Phong Hậu bị kẹt chỉ có thể liên tục rít gào khiêu khích.

Lại 30 phút qua đi, HP con Boss đã rút quá 50%, mà nó càng lúc càng vùng vẫy rít gào kịch liệt.

Lúc này gắn trên Trang Bị Gia Tốc Mũi Tên của Dương An đã thay bằng giảm tốc được tề cao cấp. Đối với đại Boss 5x cũng chỉ những được tề này còn tác dụng, bởi mấy kỹ năng khống chế của Dương An đều bị nó miễn dịch.

Nghe Ma Diêm Hoàng Kim Phong Hậu càng ngày càng kịch liệt gào rít, Dương An cũng bất an, luôn cảm thấy được Boss sẽ có chiêu số khác, hắn cũng càng thêm, cẩn trọng.

Bỗng nhiên, Ma Diêm Hoàng Kim Phong Hậu ngựa mặt lên trời rồi ngừng rít, cả đôi cánh vốn không ngừng đập mạnh cũng trở nên im lìm, yên tĩnh quá mức bất thường.

- Sao lại thế này!

Thấy Boss đột nhiên ‘Tắt lửa’, bốn người đồng thời cả kinh, Boss rõ ràng còn 40% HP, sao tự dưng lại im như chết.

Tuy rằng nghi hoặc, nhưng bốn người đều không có đình chỉ công kích, mà càng thêm cẩn thận.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu im lặng lạ thường, thân thể ba màu đen hồng đỏ nhanh chóng biến thành ảm đạm, tựa như bị khô héo...

Khoảng 20 giây sau, cái ‘xác khô’ kia đột ngột nhúc nhích, ‘Răng rắc’ một tiếng phần lưng ‘xác khô’ vỡ ra một lỗ hồng, một luồng quang mang đen kịt từ đó tỏa ra.

- Không tốt, Boss muốn lột xác!

Dương An la lớn, nhìn đến đây hần rớt cục hiểu ra, đại Boss là muốn phá kén như côn trùng trong hiện thực.

- Không được ngừng, Diện Bao, Thạch Hóa Thuật cùng Trọng Lực Thuật.

Dương An cấp tốc ra lệnh, nhưng hần vẫn chậm một bước, hoặc là nói Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu tốc độ quá là nhanh, chỉ thấy quang mang màu đen kia vừa lóe, một thân ảnh đã vọt tới giữa không trung. Lột xác xong, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu không có bao nhiêu thay đổi, chỉ là toàn thân bốc cháy ngọn lửa đen, đôi mắt trong suốt thì biến thành màu đỏ.

- Chi

~ Một tiếng phần nộ chói tai truyền tới cả bốn người, mọi người lập tức không rét mà run, đồng thời hệ thống cũng vang lên nhắc nhở...

Hệ thống: Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu phần nộ đạt đến cực hạn, thỏa mãn điều kiện lột xác, lột xác thành công, công kích sát thương tăng lên 50%, phòng ngự giảm xuống 50%.

- Không tốt, Boss xông ra rồi, hơn nữa lực công kích tăng gấp đôi!

Dương An nhăn tít đôi mày, cung tên trong tay chỉ có thể cật lực bắn.

- Mọi người đình chỉ công kích, né tránh, nghe chỉ thị của tôi rồi tiếp tục!

Dương An một bên quát to một bên không ngừng công kích Boss, ý đồ dẫn nó qua đây tránh lan đến người khác.

Boss lần này không để cho hần thất vọng, lập tức tốc độ đập cánh truy sát qua. Trong mắt nó chính cung tiến thủ nhân loại này là kẻ khiến nó nhận đủ tra tấn, hơn nữa cừu hận đều là tập trung trên người hần.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu sau khi phá tan khốn cảnh cũng không tiếp tục triệu hoán Bạo Diễm Phong, nó muốn tự tay giết sạch mấy mạo hiểm giả nhân loại này mới có thể giải hận.

“Phốc ~ ”

Phong châm đen xì cuối cái bụng căng tròn phóng ra, bốc lên ngọn lửa đen cùng khí tức cực độ nguy hiểm. Mà phần châm vừa phóng ra, đuôi lại mọc cái phong châm mới rồi lặp lại cùng động tác, cứ thế phong châm tuần hoàn liên miên mà bao phủ hướng Dương An.

Tật Phong Gia Tốc!

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Chứng kiến Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu đuổi giết lại, Dương An trước tiên mở ra hai kỹ năng gia tốc né tránh!

“Phanh ~ ”

Dương An né được chiếc phong châm đầu tiên, khiến nó trượt mục tiêu cắm vào mặt đất, mặt đất lập tức biến thành một mảnh cháy đen thối rữa, tản mát ra mùi khó chịu. Một châm này nếu đâm lên người, không đem người xuyên thủng, cũng khiến người lập tức chết vì bị ăn mòn.

- Lão Dương chạy mau!

Xa xa Pháp Lỗ Định thấy tình cảnh kinh khủng kia, hốt hoảng hét lên.

- Tiểu Ngã!

- Tiểu Ngã đại ca!

Diêm Diện Bao cùng Nhất Bất Trị cũng cực kỳ khẩn trương.

Dương An sao lại không muốn chạy chứ, bởi dù tránh thoát mũi châm đầu tiên, nhưng qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhìn trên vai hắn có thể thấy phía sau đã có thêm sáu cái phong châm đen kịt nữa đuổi sát.

- Con bà nó, bị một cây phong châm đâm trúng chết chắc.

Lấy tốc độ hiện tại của Dương An hẳn không thể tránh hết, cách tử vong trong gang tấc!

- Không, còn hi vọng!

Ở này thời điểm ngàn cân treo sợi tóc, trong đầu Dương An hiện lên thân ảnh Minh Vương Tinh.

- Minh Vương Tinh kia có thuộc tính nhanh nhẹn tằm với mình, nhưng vận dụng thân thể cực linh hoạt, nếu mình học theo hẳn có thể tránh hết công kích này!

- Tuy mình không khống chế thân thể chính xác được như cô ta, nhưng tốc độ lại nhanh hơn, ngoài ra còn bộ pháp Nguyệt Ảnh Chi Vũ, tuyệt đối sẽ không kém hơn.

Dương An trong mắt lại nhấp nháy ánh sáng hi vọng.

Ám Nguyệt Phá!

Trong nháy mắt Dương An mở ra kỹ năng Ám Nguyệt Phá, toàn bộ thuộc tính tăng lên 100%.

Toàn thân trang bị phút chốc biến thành màu đỏ, sau lưng hắn cũng mơ hồ dâng lên một vầng trăng tròn huyết sắc giống như liên hệ với mặt trăng truyền lực lượng Ám Nguyệt vào cơ thể Dương An.

“Sưu ~ sưu ~ ...”

Sáu chiếc phong châm bay tới, phong tỏa mọi lối.

“Hô ~”

Dương An bước chân, xoay người, khó khăn lắm né qua một mũi, tốc độ cực nhanh khiến chỗ cũ còn lưu lại một tàn ảnh đỏ như máu, phong châm ‘Phốc’ một tiếng cắm trên mặt đất, công kích thất bại.

Lúc này ba người đang khẩn trương chăm chú theo dõi bên kia đã kinh ngạc đến muốn rớt cả cằm.

Chỉ thấy sau khi thân ảnh Dương An biến thành màu đỏ, bộ pháp trở nên tinh diệu nhẹ nhàng, giống như một vũ sư đang trình diễn vũ điệu hoa lệ nhất.

Dương An mở Ám Nguyệt Phá khiến tốc độ tăng lên siêu tuyệt, lại đem tinh túy Nguyệt Ảnh Chi Vũ phát huy tinh tế, chỉ nhẹ nhàng xoay né là có thể tránh phong châm công kích, giống như nắm giữ hết thảy trong tay.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ ...”

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hạo không ngừng phóng ra phong châm phủ xuống.

Nhưng mà tất cả đều bị Dương An dễ dàng né tránh.

Dương An thực hưởng thụ cảm giác trong giờ phút này, cả người như tiến vào thế giới vận tốc ánh sáng, trong mắt hắn phong châm vùn vụt trở nên phi thường chậm chạp.

- Tốt lắm, mày cũng đánh đủ rồi, giờ đến phiên tao!

Dương An mỉm cười, gia tốc vọt ra kéo dài khoảng cách.

232. Chương 230: Xử Lý Đại Boss

oOo

Xưa có Lăng Ba Vi Bộ, nay có Nguyệt Ảnh Chi Vũ, không, phải nói là Âm Nguyệt Chi Vũ mới đúng! Dương An dưới trạng thái Âm Nguyệt Phá đưa Nguyệt Ảnh Chi Vũ phát huy đến cực hạn, thân thể tựa như dung nhập thể giới vận tốc ánh sáng, chung quanh hết thấy đều trở nên phi thường chậm chạp, khe lách cái là có thể tránh phong châm bay tới.

Nhưng mà ở trong mắt người ngoài, động tác ‘nhẹ nhàng’ của hắn lại nhanh như ảo ảnh, đến nhìn rõ cũng không kịp.

Dương An cũng không biết vì sao lần này lại có cảm giác như thế, lúc trước hắn cũng đã trong trạng thái Âm Nguyệt Phá thi triển qua Nguyệt Ảnh Chi Vũ, có điều cũng không có cảnh giới kỳ diệu này, suy đoán của hắn có thể là do thuộc tính nhanh nhẹn tăng tới giới hạn nhất định.

Nhưng hắn lại bỏ qua giả thiết về quan hệ với mặt trăng bạc phía trời tây khi Thần Chi Thí Luyện Tràn này mở. Có điều dù là do nguyên nhân gì, Dương An cũng đã nhớ kỹ cảm giác giờ khắc này, về sau muốn tiếp tục thi triển cũng không phải là không thể.

Nhẹ nhàng mà hoa lệ né tránh lại một đợt công kích của Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, Dương An đột nhiên tăng tốc kéo dài khoảng cách. Cùng Boss ‘chơi’ lâu như vậy, hắn cũng đã đến lúc phản kích.

“Bá ~ ”

Dương An tốc độ như bay đột ngột quay nửa người trên lại, cung tên trong tay giương lên nhắm tới Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu đang truy kích đằng sau.

“Phanh ~ ”

Một mũi tên thông thường bắn ra, nhưng tốc độ thì phải bằng hai từ ‘kinh khủng’.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu không còn ma pháp hộ thuẫn, lực phòng ngự giảm 5 phần, nên nó cũng không dám coi thường, đang muốn phát huy năng lực thuần gian di động né tránh, thế nhưng mũi tên lại kỳ quái dừng ngay trước người nó.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu có được trí năng nhất định, tự nhiên cũng có lòng hiếu kỳ, tò mò không nhịn được nhìn chằm chằm mũi tên kỳ quái kia, nhưng đúng lúc này...

“Oanh ~ ”

Mũi tên cũng không có công kích Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, mà đột nhiên ở trước mắt nó nổ tung, tức thì một quang sáng trắng nhanh chóng khuếch tán, vây Boss vào giữa.

- Chi

~ Quang Mạc Tiễn trực tiếp nổ tung trước mắt Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, luồng sáng mãnh liệt đập vào mắt khiến nó thống khổ phát ra tiếng gào thét chói tai.

- Đã nói mày còn ngu lắm mà, không bằng cả đứa nhỏ bảy tuổi!

Dương An khinh bỉ Boss một tiếng, rồi chậm rãi tiến lại mấy bước.

Ngay sau khi bắn ra Quang Mạc Tiễn, Dương An đã bắt đầu ngưng tụ ‘Mãn Nguyệt Tiễn’!

Dương An vẫn là lần đầu tiên ở trạng thái Âm Nguyệt Phá dùng kỹ năng này, mà dưới tác dụng của Âm Nguyệt Phá thì tốc độ ngưng tụ kỹ năng nhanh hơn, độ cao trôi nổi giữa không trung cũng tăng, giờ đã vượt khỏi độ cao của Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu.

Dương An phiêu đảng giữa không trung, gió nhẹ thổi làm áo choàng bay múa, nhìn tựa như một vị tiên sừng sững cùng hô ứng với vầng trăng cuối chân trời.

Hai giây, hiệu ứng gây mù của Quang Mạc Tiễn trôi qua!

Cũng hai giây, Mãn Nguyệt Tiễn trong trạng thái Âm Nguyệt Phá ngưng tụ xong!

“Phanh ~ phanh ~ phanh ~ phanh ~ ... ”

Liên miên tiếng xé gió vang lên, tay phải của Dương An như hóa thành ảo ảnh, từng mũi tên đỏ sậm như súng máy bắn ra, trực chỉ Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu tại trung tâm quảng sáng.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu vừa bớt đau đớn ở mắt, đã thấy một làn sóng công kích thẳng mặt ập tới...

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ phốc ~ ... ”

Mũi tên liên miên không dứt bắn trúng thân thể Boss, từng thương tổn cực lớn dâng lên. Âm Nguyệt Pháp khiến toàn bộ thuộc tính tăng lên 100%, mà hiện Boss cũng giảm 50% phòng ngự, dưới tình huống này mỗi mũi tên đều có thể đánh ra năm sáu ngàn điểm sát thương, bạo kích sát thương trí mạng lại càng vượt qua một vạn điểm.

Dương An hiện tại lực lượng thuộc tính tăng lên gấp đôi, mà Mãn Nguyệt Tiên công kích quá nhanh quá dày đặc, liên tục gây ra hiệu quả mạnh mẽ đánh lui, đẩy lùi dần Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu.

“Hô ~ ”

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu lui khỏi quảng sáng, nhưng không phải do chính nó lao tới, mà là bị mũi tên dày đặc đẩy lui tới.

Ba giây ba mươi ba mũi tên như sóng thần công kích, Boss bị ‘chà đạp’ một lần chưa từng có. Nhưng tất cả chỉ mới bắt đầu...

- Diện Bao chuẩn bị ‘Vấn Thạch Thiên Hàng’!

Dương An hô lớn, sau đó lợi dụng thân thể vẫn đang trên không chậm chậm hạ xuống hướng Boss bắn một mũi Hoãn Tốc Tiên, khiến cho tốc độ, khiến cho tốc độ giảm đi, tuy rằng duy trì thời gian chỉ có hai giây, nhưng vậy là đủ rồi!

Diện Diện Bao nghe mệnh lệnh Dương An lập tức thi triển ra kỹ năng ‘Sinh Mệnh Chuyển Hoán’, hý sinh 90% HP chuyển hoá trở thành mana, kéo lại thanh mana gần như chạm đáy, sau đó yên lặng ngưng tụ Vấn Thạch Thiên Hàng.

- Phục Vị!

Dương An tức thì kích hoạt công năng Phục Vị của Phục Vị Chi Giới!

Lập tức thời gian cooldown Mãn Nguyệt Tiên về 0, thân thể vừa hơi rơi xuống lại chậm rãi bay lên, vàng trắng lười liềm cuối chân trời lại lần nữa truyền đến năng lượng.

- Mãn Nguyệt Tiên!

Lần này chỉ cần một giây, đợt Mãn Nguyệt Tiên thứ hai đã ngưng tụ xong, mũi tên giống như cuồng phong bạo vũ lại thổi quét Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, lại một lần nó chỉ có thể đứng im chịu trận.

Thương tổn cực lớn lại một lần nữa dày đặc dâng lên, mạnh mẽ đánh lui tiếp tục liên miên gây ra, cơ hồ mỗi ba mũi lại có một lần xuất hiện mạnh mẽ đánh lui, Boss dần dần lùi tới vị trí Dương An ngấm sẵn, hẳn lại một lần nữa muốn đánh Boss rơi xuống.

Lại một cái ba giây ba mươi ba mũi tên. Hai đợt Mãn Nguyệt Tiên đánh rớt tới 30% HP của Boss.

- Phóng!

Dương An cố sức hô to một tiếng, hai đợt siêu cường kỹ năng công kích khiến hắn vô cùng mệt mỏi.

- Vấn Thạch Thiên Hàng!

Nghe được Dương An hét lớn, Diện Diện Bao vùng pháp trượng, ma pháp ngưng tụ đã lâu tức thì phóng tới. Một khối vấn thạch khổng lồ lạnh như băng từ không trung xuyên mà tầng mây hạ xuống...

“Oành ~ ”

Vẫn thạch khổng lồ từ trên cao rơi xuống đập thẳng vào thân hình Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, đánh rơi nó xuống mặt đất, vị trí chính là vũng bùn lúc trước vây khốn nó.

Ba người lập tức bạo phát công kích mạnh nhất. Mà Dương An thì vừa hạ tới mặt đất tức thì uống một bình mana rồi cố nén một nhọc thân thể chạy tới gia nhập đoàn công kích.

Lại bị vây khốn, vận mệnh của Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu đã được định xong!

233. Chương 231: Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn

oOo

- A!!!

Chứng kiến Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu tiêu tan vạch máu cuối cùng, cả đám Dương An không kìm nén được hưng phấn mà gầm hét lên, trong đó Diễm Diện Bao luôn luôn lãnh đạm cũng bật cười.

- Chúng ta có tính là sáng tạo kỳ tích chưa nhỉ!

Pháp Lỗ Định còn có chút không thể tin được hiện thực trước mắt, biểu tình hưng phấn khó che giấu.

- Dương nhiên là kỳ tích!

Nhất Bất Trị lớn tiếng nói.

- Em đã thấy mấy đại gia tộc bao vây tiêu diệt đại Boss 5x, có đến mấy trăm tinh anh đồng thời xuất động, hơn nữa cơ hội thành công còn không lớn, mà chúng ta bốn người người lại thủ tiêu được một con, đây không là kỳ tích thì là cái gì.

Đúng vậy, đây quả thật có thể được xưng 'kỳ tích'. Nhưng mà sở dĩ bọn hắn có thể xử lý Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu còn có rất nhiều nguyên nhân, trong đó mấu chốt nhất là thành công vây nó trong đầm lầy, khiến nó không thể phát huy năng lực.

- Ha ha!

Dương An cười cười, hắn thật không có cảm thấy cái gì kỳ tích với không kỳ tích, hắn chỉ cảm thấy một trận vừa rồi phi thường vui sướng mà thôi.

Lát sau, Dương An kìm nén lại hưng phấn, đi tới mép vũng bùn cẩn thận thu thập vật phẩm Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu tuôn ra, sau đó thì triể Thái Tập Thuật cấp chuyên gia thu nhặt được một vài tài liệu trân quý. Ngoài trừ thu hoạch vật chất, bốn người còn nhận được lượng exp cực phong phú, Dương An chỉ thiếu chút là đã lên cấp 47.

- Đi, rời khỏi nơi này rồi nói sau!

Dương An không lập tức xem xét chiến lợi phẩm mà mang mọi người rời đi, trải qua một phen chiến đấu kịch liệt, động tĩnh nơi này rất có thể sẽ đưa tới người chơi khác.

Quả nhiên, nhóm Dương An vừa rời đi không lâu thì một đội người chơi liên minh Hắc Ám nghe tiếng mà đến, nhưng hiện trường đã trống không, chỉ còn vài dấu vết hệ thống chưa kịp làm mới.

- Tốt lắm, nơi này hẳn là an toàn!

Chạy hơn mười phút, thông qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn xác định phạm vi bốn trăm mét xung quanh không có người chơi cùng quái vật, Dương An kêu mọi người ngừng lại.

- Mọi người bắt đầu nghỉ ngơi khôi phục, tôi đi Giám Định vật phẩm.

- Ok!

Ba người gật gật đầu, hoàn toàn tín nhiệm Dương An.

Qua một lúc nghỉ ngơi, tất cả đã khôi phục tốt, mà Dương An cũng bày những vật phẩm được Giám Định lên trên mặt đất, đặc biệt trong đó có một cái vòng tản mát đủ loại u quang hấp dẫn thật sâu ánh mắt ba người.

- Đại Boss 5x có tỷ lệ rút ra trang bị cấp truyền thuyết, nhưng không lớn, không nghĩ chúng ta may mắn như vậy!

Pháp Lỗ Dịch lộ ra ánh mắt khát vọng, thiếu chút nữa chảy cả nước miếng.

- OMG, em là lần đầu tiên nhìn gần trang bị cấp truyền thuyết như vậy.

Nhất Bất Trị trông cũng không khác Pháp Lỗ Dịch bao nhiêu.

Có thể bảo trì bình tĩnh cũng chỉ có Diêm Diện Bao đã thấy nhiều cùng Dương An có đến hai kiện cấp truyền thuyết.

- Lần này thu hoạch của chúng ta phi thường tốt, ba kiện trang bị, một quả trứng sủng vật, cùng với một ít bảo thạch phẩm chất cực cao.

Dương An ngồi trên mặt đất mỉm cười nói:

- Hơn nữa mọi người cũng nhìn thấy, trong đó có một cái vòng cấp truyền thuyết, giá trị tôi không nói chắc ai cũng biết.

- Lão Dịch, lần này cậu phát tài rồi!

Dương An cười cười nói với Pháp Lỗ Dịch.

- Lão Dương, ý cậu là... Không phải chứ!

Pháp Lỗ Dịch muốn ngắt rồi.

- Ủ!

Dương An mỉm cười gật đầu.

Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn: cấp truyền thuyết, trang bị truyền kỳ triệu hoán sư Ngự Trùng Vương Mạch A Tư đã từng sử dụng; tinh thần +60%; may mắn +60%; nhanh nhẹn +40%; thể chất +40%; xác suất thành công phong ấn thuật tăng lên 50%; cấp bậc Triệu Hoán Thuật +2; kèm theo hiệu quả đặc thù tiến hoá, có thể tuyển định một con triệu hoán thú giao cho năng lực tiến hóa lên cấp cao hơn, sau khi tuyển định trừ hoán thú tử vong, nếu không không thể đổi đối tượng; kèm theo kỹ năng đặc thù Vạn Phong Triệu Hoán, kế thừa năng lực điều khiển côn trùng của Ngự Trùng Vương Mạch A Tư, có thể triệu hoán đàn Bạo Diêm Phong hiệp trợ chiến đấu, số lượng bầy ong có quan hệ với tự thân thuộc tính của người chơi; trang bị chức nghiệp hạn chế: triệu hoán sư; cấp bậc hạn chế: không; sau khi trang bị không thể rơi xuống.

Nhìn thuộc tính của Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn, Pháp Lỗ Dịch trông như đang cùng Cương Kiếm Chiến Lang dung hợp biến thành một đầu sói đôi nhào tới cái vòng tỏa nhiều màu kia, nhưng rồi như nghĩ tới cái gì đó, tay lại rút trở về.

Dương An thấy hết, muốn giúp bạn bè nên hần nói:

- Đây là một kiện trang bị cấp truyền thuyết cho triệu hoán sư, tôi thấy phân cho lão Dịch đi, còn chênh lệch giá thì rời khỏi đây xong tôi sẽ bù lại cho hai người.

- Lão Dương, cái này...

Nghe Dương An nói như vậy, Pháp Lỗ Dịch cũng không thoải mái, tuy rằng hần rất muốn cái vòng này, nhưng trang bị này dù tùy tiện bán ra cũng phải được hơn 110 vạn tiền vàng, trừ đi khoản cả bốn người cùng góp sức, hần cũng phải chi ra 70 vạn, mà giờ Dương An nói giúp hần trả, dù thế nào hần cũng không thể tùy tiện nhận.

- Không cần nói nữa, tớ với cậu tính toán gì chứ!

Dương An khẽ cười nói.

- Tiểu Ngả nói đúng, bạn bè là vô giá.

Điền Diện Bao cũng mỉm cười nói:

- Phần chênh lệch kia cũng không cần đưa tôi đâu.

- Đúng thế, nếu không phải có tiểu Ngả đại ca có khi chúng ta xong hết rồi, hơn nữa giết Boss thì công lao của anh lớn nhất, em cũng không cần bù gì đâu, có thể làm người cùng tham gia giết một con đại Boss 5x em cũng thỏa mãn lắm rồi.

Nhất Bất Trị xuất phát từ nội tâm nói.

- Hai người...

Dương An nhất thời không biết nói cái gì là tốt.

- Được rồi, tiểu Ngả không cần nói thêm, để tôi phân phối cho!

Điền Diện Bao cười nói:

- Cái vòng truyền thuyết về Pháp Lão Dịch, thanh Ma Diễm Chi Kiếm về Nhất Bất Trị, tôi thì muốn Cứu Tinh Chi Giới cho thao khống sư, còn lại trứng sùng vật cùng bảo thạch tất cả đều về tiểu Ngả, chênh lệch giá gì gì đó thì thôi, phân chia như thế mọi người có ý kiến gì hay không?

- Không có!

Nhất Bất Trị là người đầu tiên xua xua tay, hẳn lấy được Ma Diễm Chi Kiếm là đại kiếm ám kim 4x, có hai loại sát thương hắc ám cùng hỏa nguyên tố, Hỏa Diễm kiếm sĩ cùng Hắc Ám kiếm sĩ đều có thể trang bị.

Mà Điền Diện Bao lựa chọn Cứu Tinh Chi Giới còn lại là một trang bị đặc thù, có thể xóa thời gian cooldown cho một loại được tề được chỉ định, tại thời khắc chiến đấu máu chốt quả thật là cứu tinh cho pháp hệ.

Dương An muốn phản đối, kiên trì muốn bồi thường chênh lệch giá, trang bị truyền thuyết giá trị quá lớn, nhưng cuối cùng không cãi lại Điền Diện Bao và Nhất Bất Trị, chỉ có thể đưa mấy viên bảo thạch cho hai người, lấy đi một quả trứng sùng vật Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu.

- Mình đang nằm mơ sao, lại có ngày có được một kiện trang bị cấp truyền thuyết!

Pháp Lão Dịch ngơ ngác giờ Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn mà Điền Diện Bao đưa tới, không hề tin tưởng nói.

- Pháp Lão Dịch đại ca, nhanh lên trang bị lên đi!

Nhất Bất Trị nhìn Pháp Lão Dịch vừa hâm mộ vừa cao hứng thay cho hắn.

- Ủ!

Pháp Lão Dịch gật gật đầu, chuẩn bị đem Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn trang bị lên, nhưng mà Dương An lại ngăn lại.

- Lão Dịch, trước khi trang bị thứ này nghe cho kỹ đã.

Dương An vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Sau khi cậu trang bị Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn, hệ thống sẽ đưa ra mấy lựa chọn, cậu nhất định phải lựa chọn ẩn giấu toàn bộ, nếu không sẽ bị đuổi giết không ngừng nghỉ, cái này không đùa được đâu.

Dương An sợ Pháp Lão Dịch nóng đầu muốn khoe ra, nếu bị người biết một người chơi 4x thông thường có một kiện trang bị cấp truyền thuyết thì mất nhiều hơn được.

Pháp Lão Dịch nhìn Dương An bộ dạng nghiêm túc cũng hiểu được tính nghiêm trọng, lập tức nén tâm tình kích động, lúc này trang bị lên Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn!

234. Chương 232: Thông Thiên Thần Tham

oOo

Dương An cuối cùng cũng không giữ trứng sủng vật Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu mà giao cho Pháp Lỗ Định. Hẳn tính toán cả Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn cùng Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu đều có kỹ năng triệu hoán, hai thứ hợp lại nhất định càng khủng bố.

Pháp Lỗ Định biết Dương An đã có một con sủng vật khủng nên nhận lấy, rồi muốn đem trứng sủng vật cấp cho Diễm Bao, có điều Diễm Diễm Bao cũng đã có được một con sủng vật hệ Thổ, lúc này hẳn mới khóa lại tiến hành ấp nở.

Phân phối xong, lúc này tất cả đều đã khôi phục, kế tiếp là hành động phong ấn. Theo kế hoạch Dương An muốn nhờ Pháp Lỗ Định dùng phong thuật chế tạo mấy khối phong ấn tinh hạch, thu phục mấy phong ấn thú, dựa vào những thứ này mà trùng kích tới cửa truyền tống ở trung tâm.

Giờ Pháp Lỗ Định trang bị Mạch A Tư Ngự Trùng Giả Chi Hoàn, xác suất thành công phong ấn thuật tăng mạnh, cho nên Dương An có thể chọn mục tiêu cao cấp hơn...

“Bá ~” một tiếng, một con Boss cấp 52 Đại Hoang Cuồng Bạo Dã Ngưu bị thu vào giữa một viên tinh hạch màu đen...

- Xong, chỉ cần nuôi dưỡng một thời gian ngắn là có thể sử dụng.

Pháp Lỗ Định đặc ý gởi viên phong ấn tinh hạch con Đại Hoang Cuồng Bạo Dã Ngưu lên cười nói. Hiện giờ xác suất thành công phong ấn thuật của hắn tăng cao, lại dùng tinh hạch quái cao cấp Dương An đưa cho làm môi giới, thất bại hai ba lần là đã thành công.

- Tốt, đây là con thứ 4, hẳn đủ rồi, chúng ta đi dải đất trung tâm thôi!

Dương An gật đầu nói.

- Tiểu Ngã, tôi biết một điểm tập kết của người chơi Quang Minh, cách dải đất trung tâm không xa, hay chúng ta qua đó rồi tất cả cùng trùng kích, có lẽ dễ thành công hơn.

Diễm Diễm Bao thần nhiên nói.

- Tốt, như vậy chúng ta cũng có thể càng thêm an toàn!

Dương An gật đầu đồng ý nói.

Diễm Bao dẫn đường, bốn người bắt đầu xuất phát.

Có thể khổng Diễm Diễm Bao dò xét bùn lầy, lại có ‘mắt nhỏ’ của Dương An trinh sát đằng trước, tốc độ bốn người tới cực nhanh. Nhưng khi tới gần dải đất trung tâm họ không thể không chậm lại, bởi nơi này chẳng những quái vật dày đặc, còn thi thoảng lại có từng đội người chơi liên minh Hắc Ám đi qua, may là có ‘mắt nhỏ’ phát hiện nên có thể né đi, có điều tốc độ cũng theo đó giảm nhiều.

Qua hơn một giờ, nhóm Dương An mới tới được điểm tập kết.

- Ấy, phía trước có người, là đội ngũ liên minh Quang Minh!

Dương An đột nhiên nhẹ giọng gọi ba người.

- Chúng ta tới thôi, mọi người đi sau tôi nhé, nhớ tận lực thu liễm thực lực.

Diễm Diễm Bao nhẹ giọng nói.

- Ok!

Ba người gật đầu, đều đứng sau Diễm Bao, mà Pháp Lỗ Định thì cố lấy áo choàng che đi cái vòng cấp truyền thuyết, Nhất Bất Trị cũng ẩn đi quang mang của Ma Diễm Đại Kiếm.

Diện Bao dẫn đầu, mọi người chậm chậm tới gần đại đội người chơi liên minh Quang Minh. Dương An đi cuối, hần quan sát thấy trong bụi cỏ ẩn nấp không ít đạo tặc cùng cung tiễn thủ, phỏng chừng làm công tác canh gác, thấy bọn họ cùng liên minh nên cũng không muốn hiện thân.

- Ô, Diện Bao, em cũng ở khu này à?

Bốn người vừa xuất hiện, một nam người chơi chức nghiệp mục sư liền lên tiếng, rồi mang theo một kiếm sĩ tới đón tiếp.

- Quang Minh mục sư kia là đội trưởng chiến đấu của gia tộc Thông Thiên đế quốc phụ thuộc Lam Sắc Quân Đạo chiến minh, gọi là trưởng 'Thông Thiên Thần Tham', còn Tật Phong kiếm sĩ kia tên là 'Kiếm Vi Khinh Cuồng', cũng là gia tộc Thông Thiên đế quốc.

Điềm Diện Bao nhỏ giọng giải thích cho ba người:

- Bọn họ đều có chút giao tình với chị Lam Nhị và anh Thiên Hành.

- À ra là vậy!

Dương An gật gù đầu, cũng có chút hiểu được vì sao Diện Bao mới vừa nói để nàng dẫn đầu.

- Đúng rồi, có biết tình huống của hai anh chị kia không Diện Bao?

- Nếu không có gì bất ngờ thì họ đã tiến vào tầng 5 rồi.

Điềm Diện Bao nhỏ giọng nói:

- Lúc ban ngày (thời gian hiện thực) chúng tôi có gọi điện hỏi thăm, hai người đó cũng may mắn, gặp được nhau ở khu vực gió tuyết tầng bốn, mà chỗ kia là khu vực liên minh Quang Minh khống chế nên rất thuận lợi.

Khi nói chuyện, hai thành viên gia tộc Thông Thiên đế quốc đã tiến đến chào đón.

- Diện Bao, em đến tốt quá, có em thì xác suất thành công của chúng ta sẽ lớn hơn.

Thông Thiên Thần Tham cười nói, nhìn dáng vẻ của hần cùng giọng điệu của hần thì hần cũng có ý với Diện Bao.

- Nghe nói mọi người sắp xung kích truyền tống trận, tôi mang theo mấy bằng hữu gia nhập được chứ?

Điềm Diện Bao lãnh đạm nói, lại khôi phục bộ dáng lạnh lùng kia.

- Hoan nghênh, đương nhiên hoan nghênh, bằng hữu của Diện Bao cũng là bằng hữu của chúng ta, Khinh Cuồng cậu nói đúng không.

Thông Thiên Thần Tham nói.

Kiếm Vi Khinh Cuồng liếc mắt nhìn hần, nói:

- Anh nói đúng thì coi như đúng đi, anh đúng là sắc quỷ mà!

- Cậu bảo ai là sắc quỷ, Diện Bao đừng nghe hần nói lung tung.

Thông Thiên Thần Tham vội vàng giải thích.

Điềm Diện Bao không có để ý tới, hồ hững mang theo đám Dương An gia nhập đại đội. Dương An âm thầm quan sát thấy cái gọi là đại đội này gồm khoảng 200 người chơi liên minh Quang Minh tập kết cùng một chỗ lập tổ đội lâm thời, trong đó một nửa là thành viên các gia tộc.

- Không cãi nhau với anh, Lôi Phách cũng sắp tới rồi.

Kiếm Vi Khinh Cuồng khoát tay áo, nghiêm mặt nói.

- Ủm, Lôi Phách tới thì chúng ta sẽ bắt đầu đột kích trung tâm truyền tống trận, nhớ để ý, đừng có nóng đầu xông lên trước chịu chết.

Thông Thiên Thần Tham nhỏ giọng ghé vào lỗ tai hần nói, trong mắt hiện lên một nét âm hiểm.

Kiểm Vi Khinh Cuồng nhỏ giọng nói:

- Yên tâm đi, mục đích của chúng ta chính là tiến vào tầng năm, cứ để Lôi Phách tiến lên liều mạng đi!
- Diện Bao, tụi em nghỉ một chút đi đã, đợi tụi hợp cùng Lôi Phách chúng ta sẽ bắt đầu tiến công.

Thông Thiên Thần Tham vẻ mặt tươi cười chân thành nói.

- Được!

Điền Diện Bao gật gật đầu, liền dẫn nhóm Dương An tìm một góc ngồi nghỉ ngơi.

- Lôi Phách? Có phải Lôi Phách của Kinh Lôi chiến minh không?

Sau khi ngồi xuống, Pháp Lỗ Dịch nhỏ giọng hỏi Diện Bao.

- Ủ, chính là đội trưởng chiến đấu Lôi Phách của Kinh Lôi chiến minh, người này có tiếng điên cuồng, lại khinh thường người chơi thông thường, chúng ta phải cẩn thận một chút, hi vọng thanh danh chị Lam Nhị đủ dùng.

Điền Diện Bao nhú mày nói.

Một lát sau, một gã Lôi Đình kiếm sĩ toàn thân bao bọc trong giáp nhẹ kim loại màu tím, lưng đeo một thanh đại kiếm thi thoảng xẹt lên điện quang mang theo gần trăm người hướng tới phía này tụ hợp.

- Là hắn!

Dương An nhú mày, liếc mắt một cái liền nhận ra Lôi Đình kiếm sĩ kia, chính là kẻ đã gặp đi cùng Long thiếu gia ở tầng ba.

235. Chương 233: Trùng Kích (1)

oOo

- Hừ!

Dương An tự điều lắc đầu, thu hồi ánh mắt:

- Xem ra mình quá nhạy cảm rồi, nước sông chẳng đựng nước giếng, cẩn thận là được.

Bởi vì lúc ở tầng ba chứng kiến Lôi Phách đi cùng Long thiếu gia cho nên Dương An cũng không có bao nhiêu thiện cảm với người này.

- Diện Bao, lát nữa đề nghị bọn họ cứ vài đạo tặc tốc độ cao đi dẫn quái xông tới trùng kích trận địa địch nhân nhé.

Dương An nhỏ giọng nói, lúc này có nhiều người nên hắn cũng muốn để dành không sử dụng đến phong ấn thú của Pháp Lỗ Dịch.

- Ủ, tôi sẽ lấy danh nghĩa mình đề nghị.

Điền Diện Bao gật gật đầu, hiểu ý Dương An.

- Tốt, bốn người chúng ta hết sức tránh tách lẻ, Nhất Bất Trị cùng lão Dịch bảo vệ bên người Diện Bao để ngăn đạo tặc phe địch đánh lén.

Dương An nhỏ giọng phân phó nói:

- Lão Dịch nhớ kỹ đánh dấu trên người chúng ta trước khai chiến, nếu đại đội trùng kích thất bại, tớ sẽ nghĩ biện pháp vọt vào phạm vi truyền tống trận, sau đó cậu phát động kỹ năng Chỉ Xích Thiên Nhai triệu hoán mọi người đến bên cạnh tớ, chúng ta vọt vào tầng năm.

Dương An nhỏ giọng phân phó, ba người khác nghiêm túc nghe, thỉnh thoảng cũng đưa ra một ít ý kiến.

Lôi Phách vừa đến liền cùng Thông Thiên Thần Tham, Kiếm Vi Khinh Cuồng thương lượng công việc trùng kích truyền tống trận. Bởi vì ba người đều là nhân vật cao cấp trong chiến minh, đủ uy vọng, cho nên đại đội hơn 200 người cũng mơ hồ lấy ba người dẫn đầu.

Dương An thương lượng xong, đưa mắt ra hiệu cho Diêm Diện Bao rồi cả bốn người đi về phía Thông Thiên Thần Tham.

- Xin lỗi, tôi có ý kiến muốn nói!

Diêm Diện Bao đi đến trước mặt Thông Thiên Thần Tham thản nhiên nói.

- Cô là ai?

Lôi Phách thấy có người nói chen vào, hơn nữa còn là một người chơi thông thường không địa vị, lập tức trở nên không kiên nhẫn.

- Đây là Diêm Diện Bao, là chị em với Lam Nhị.

Thông Thiên Thần Tham lập tức giải thích:

- Hơn nữa cô ấy rất giỏi mưu kế, chúng ta nghe một chút đi.

- À, nếu là người của Lam Sắc Quân Dao các người thì tùy tiện đi.

Lôi Phách tuy rằng trên miệng nói như vậy, nhưng thực sự vẫn không mấy kiên nhẫn.

- Nếu có thể thì các anh nên phái vài đạo tặc tốc độ cao đi dẫn quái tới trùng kích địch nhân, gây ra hỗn loạn, như vậy đại đội từ sau tiến lên đánh bất ngờ sẽ dễ thành công hơn.

Diêm Diện Bao thản nhiên nói, cũng không để ý gì tới Lôi Phách.

- Biện pháp tốt, sao chúng ta không nghĩ ra sớm nhỉ, chắc hẳn một lần là sẽ thành công. Diện Bao, quả nhiên em là người thông tuệ.

Thông Thiên Thần Tham lập tức đồng ý nói.

- Đây cũng là một cái biện pháp không tệ!

Lôi Phách cũng đồng ý gật gật đầu.

- Tốt, quyết định như vậy đi, Khinh Cuồng cậu phái 20 đạo tặc kỹ thuật tốt chia làm bốn đội đi dẫn quái, nếu không có bầy quái thì dẫn Boss, càng nhiều loạn xung quanh truyền tống trận càng tốt.

Thông Thiên Thần Tham phân phó Kiếm Vi Khinh Cuồng đứng cạnh, mà Kiếm Vi Khinh Cuồng cũng lập tức hành động.

Nói hết ý kiến, Diêm Diện Bao lại dẫn ba người trở về chỗ cũ, tuy rằng Thông Thiên Thần Tham muốn khi khai chiến nàng ở gần hẳn, nhưng bị nàng uyển chuyển cự tuyệt.

Ước chừng năm phút sau, nhóm đạo tặc đã sắp xếp xong, vì thế Thông Thiên Thần Tham liền hạ lệnh đại đội bắt đầu chỉnh tập xuất phát.

Mà dưới sự quan tâm “đặc biệt” của Thông Thiên Thần Tham cho Diện Bao, bọn Dương An cũng không bị phân nhiệm vụ gì, có thể tùy tình huống mà công kích. Điều này cũng hợp ý Dương An, hẳn mang theo ba người dẫn đi sang một mé trong đại đội.

Đại đội lấy đạo tặc cùng cung tiễn thủ ở phía trước dò đường, chiến sĩ kiếm sĩ làm tiên phong, nguyên tố thao khống sư ở giữa, sát sư là mục sư, cuối cùng là một ít đạo tặc cùng cung tiễn thủ phòng hậu, thực là thế trận điển hình.

Hơn 200 người dưới che giấu của cỏ cây um tùm dần rất nhanh tiến tới truyền tống trận trung tâm. Trên đường cũng gặp phải hai ba đội hơn hai mươi người liên minh Hắc Âm, nhưng bị trên trăm chức nghiệp cận chiến nháy mắt hạ sát, không tạo nên động tĩnh.

Con đường này sớm đã được chuẩn bị, né tránh toàn bộ đại quái vật cùng vũng bùn, ước chừng 30 phút sau Thông Thiên Thần Tham cùng Lôi Phách đồng thời hướng mọi người phát phát tay, chỉ thị đại đội dừng

bước. Phía trước hai trăm mét là phạm vi quân địch, tất cả ben ngồi xuống nắp sau bụi cỏ, chuẩn bị đợi lệnh phát động công kích.

Khu vực đất hoang đầm lầy cũng chỉ có duy nhất một cửa truyền tống có thể đi thông tầng năm, mà cái gọi là cửa vào này thật ra là một cái hốc trong gốc cây khô thật lớn.

Phạm vi cửa vào đã bị người chơi liên minh Hắc Ám chiếm lĩnh, trăm mét quanh gốc cây khô bố trí hơn bảy trăm cao thủ 4x thủ hộ, ngăn cản chặn giết toàn bộ người chơi liên minh Quang Minh muốn đi vào tầng năm.

- Tiểu đội đạo tặc bên kia thế nào rồi? Con bà nó, không có hệ thống truyền tin như mù mà!

Thông Thiên Thần Tham nhỏ giọng Kiếm Vi Khinh Cuồng.

- Vừa rồi có người quay lại báo tin, đại khái năm phút nữa là xong.

Kiếm Vi Khinh Cuồng nói, tuy rằng hắn là kiếm sĩ nhưng vì bảo vệ mục sư mà lùi lại đằng sau, còn Lôi Phách thì đi trước phụ trách chỉ huy nhóm cận chiến.

- Tốt, để cho thừa dịp hỗn loạn chúng ta mang theo mấy huynh đệ trong gia tộc vọt vào cửa truyền tống.

Thông Thiên Thần Tham âm trầm nói.

Nhóm Dương An xen lẫn trong một đám nguyên tố thao khống sư, cái này nằm trong tính toán vì vị trí này được bảo hộ nhất định, thời điểm mấu chốt cũng có thể phá vây lao ra.

Hơn 200 người nắp trong bụi cỏ, đại khái sau 3 phút, mọi người cảm thấy mặt đất hơi chấn động, hơn nữa càng ngày càng kịch liệt. Thanh âm ‘ầm ầm’ ngày càng gần, hai bên trái phải cách đó không xa cát bụi cỏ gãy bay mờ mịt, từng tiếng kêu rít phần nộ phóng lên cao.

- Tới rồi, chiến đấu lập tức bắt đầu, mọi người chuẩn bị!

236. Chương 234: Trùng Kích (2)

oOo

- Đội trưởng, anh nói đám chó con liên minh Quang Minh kia có định lần nữa xông lên không?

Cạnh cửa vào, một gã Ám khổng phe liên minh Hắc Ám âm hiểm cười, pháp bào bên ngực trái đính huy chương màu bạc có một chữ ‘Loạn’, rất rõ ràng là thành viên của một trong tứ đại chiến minh của liên minh Hắc Ám, Loạn Thế chiến minh.

Gã được gọi là ‘đội trưởng’ cạnh ám khổng là một Thú Tộc võ sĩ thân hình cao lớn, nắm một đôi đại kiếm, hừ lạnh một tiếng, nói:

- Bọn hắn không đến thì thôi, dám đến thì giết sạch, hoàn thành nhiệm vụ lần nữa là ta có thể lên tầng năm tụ họp cùng minh chủ.

Thú Tộc võ sĩ này tên là ‘Liệt Hồ’, là một đội trưởng đội tinh anh trong Loạn Thế chiến minh, địa vị rất cao, nguyên bản hắn đã muốn tiến vào tầng năm, sau lại bị sai đến khu vực này làm công tác khống chế.

- Đội trưởng nói đúng, chúng ta có hơn bảy trăm 4x bảo vệ nơi này, hơn nữa cái đám liên minh Quang Minh quanh đây toàn một lũ gà.

Tên Ám khổng kia lại nói.

- Cậu đi kêu mọi người cố thêm chút, còn về đám người chơi thông thường, nói cho bọn hắn là tứ đại chiến minh đã thống nhất, toàn bộ những người ra sức lần này có thể đến tứ đại chiến minh lĩnh thù lao.

Liệt Hồ cười nhạt nói.

- Đội trưởng yên tâm, em đã làm rồi.

Ám khổng âm hiểm cười nói:

- Lần này mười khu vực trong tầng bốn chúng ta đã khống chế năm, liên minh Quang Minh bốn, còn cái cuối cùng song phương vẫn đang tranh chấp, tạm thời ở tầng năm chúng ta có được ưu thế.

- Nghe nói chiến đấu ở tầng năm phi thường kịch liệt, cơ hồ đều là cường giả 5x đối chiến, ta thật muốn lên xem.

Liệt Hổ không thể che hết nội tâm hưng phấn.

- Cái gì bên kia thế nhỉ?

Hai người đang thể cục hai đại phe cánh thì xa xa đột nhiên truyền đến tiếng ‘ầm vang’.

- Xa quá không thấy rõ, chắc không phải đám liên minh Quang Minh đột kích chứ!

Ám không cau mày nói:

- Không có hệ thống truyền tin phiền thật.

Vài giây sau, một gã đạo tặc vội vàng chạy tới báo cáo:

- Liệt Hổ đội trưởng, mặt đông phát hiện một đàn Hoang Địa Dã Ngưu đang điên cuồng xông tới đây, chừng một phút nữa sẽ đến.

- Phát hiện bóng dáng đám liên minh Quang Minh không?

Liệt Hổ vội hỏi.

- Tạm thời không có!

- Phân phó huynh đệ mặt đông phân ra một nửa chặn đánh đàn Hoang Địa Dã Ngưu, những người khác cẩn thận, phòng địch nhân nhân cơ hội đánh lén.

Liệt Hổ không hổ là đội trưởng đội tinh anh, phản ứng lại rất nhanh.

Nhưng mà hắn mới vừa hạ lệnh, lại có đạo tặc chạy tới báo cáo.

- Đội trưởng, phía bắc bị hai Boss 5x trùng kích, bên ta bắt đầu xuất hiện thương vong.

- Báo cáo đội trưởng, phía nam có đàn sói hoang tấn công, phát hiện được đám sói do đạo tặc bên liên minh Quang Minh dẫn tới

- Liệt Nham đội trưởng, phía tây báo nguy, một con Boss 5x đang tàn sát huynh đệ chúng ta.

- Con bà nó, nhất định là liên minh Quang Minh đánh bất ngờ, hạ lệnh chuẩn bị nghênh địch, một nửa người bên mặt đông kéo sang mặt nam nhanh chóng thanh lý bầy quái, phía tây phía bắc không cần ngay mặt đối kháng Boss, co rút lại phòng ngự.

Liệt Hổ lập tức hạ lệnh nói:

- Sa Xà, cậu đi với ta dẫn người ngăn con đại Boss kia.

Sa Xà cũng tức là tên Ám không, nghe mệnh lệnh Liệt Hổ lập tức triệu tập hơn 50 tinh anh cùng đi vây một con đại Boss, quái vật từ bốn phương tám hướng thì đại Boss uy hiếp lớn nhất.

Đang ở tầng 4 đa số đều là 4x, nếu không có phương pháp đặc biệt thì ngay mặt đối kháng đại Boss 5x chỉ có nằm ăn ngược đãi.

Vừa mới trời yên bể lặng, đảo mắt đã bốn bề thọ địch, rất nhiều người chơi liên minh Quang Minh đột nhiên từ những bụi cỏ thật cao xuất hiện tấn công.

- Giết! Các huynh đệ chúng ta xông đi vào!

Thấy từng đàn quái vật làm loạn trận địch đối phương, phe Quang Minh do Lôi Phách dẫn đầu liều chết xông lên.

- Giết!

Vô luận là thành viên gia tộc, hay là người chơi thông thường thời khắc này đều kích động, bọn hắn bị vây mãi ở nơi này, hiện tại rốt cục có thể phun ra ngụm ác khí, mà quan trọng nhất là có thể tiến vào tầng năm, cho nên tất cả liều mạng mà tiến.

- Toàn bộ pháp hệ nghe lệnh, tiếp cận trận địa địch nhân thì lập tức tung ra ma pháp quần công cự ly xa, hiệp trợ huynh đệ cận chiến phía trước, lấy tốc độ nhanh nhất mở ra chỗ hổng.

Thông Thiên Thần Tham la lớn, mệnh lệnh của hắn cũng được các tiểu đầu lĩnh truyền dần đi, không có hệ thống truyền tin, chỉ có thể dùng phương pháp nguyên thủy nhất này.

Hơn 200 người chơi liên minh Quang Minh trùng kích từ mặt đông, đây cũng là Dương An kêu Diêm Diện Bao nói ý kiến. Bốn phương tám hướng quái vật trùng kích lấy phía tây phía bắc Boss uy hiếp lớn nhất, chủ lực tinh anh địch quân nhất định sẽ tới hai phương hướng này chặn đánh Boss, mặt đông và nam phòng ngự sẽ yếu bớt, mà sở dĩ chọn mặt đông bởi vì cửa vào tại hốc cây quay về hướng đông.

- Chiến đấu bắt đầu rồi, lão Địch lập tức đánh dấu trên mọi người đi, Diện Bao một lát nữa ra vừa đánh vừa tận lực tiết kiệm mana, tránh để người ta nhìn ra khác thường.

Dương An nhỏ giọng phân phó nói:

- Ba chàng trai chúng ta tạo trận tam giác bảo hộ Diện Bao bên trong, Pháp Lão Địch dung hợp Cương Kiếm Chiến Lang cùng Nhất Bất Trị tiến trước, tôi ở sau cùng ứng phó phát sinh.

Một phút sau, nhóm cận chiến dưới dẫn dắt của Lôi Phách né qua Hoang Địa Dã Ngưu mà tiến tới trận địa địch nhân, thẳng mặt mà giết chóc. Trước đó đàn Hoang Địa Dã Ngưu đã làm đủ loạn, lại thêm binh lực phân tán, trận địa mặt đông bên liên minh Hắc Ám bị liên minh Quanh Minh đánh cho vỡ tung, tạo thành một lỗ hổng.

Lôi Phách không hổ là đội trưởng đội chiến đấu Kinh Lôi chiến minh, hai tay nắm một thanh Lôi Đình đại kiếm uy vũ múa may, mỗi một kiếm đều khiến cho địch nhân trọng thương, thậm chí miểu sát.

Mặt sau nguyên tố thao khống sư cũng lập tức gia nhập chiến đấu, từng ma pháp quần công cự ly xa hướng địch nhân mà oanh kích.

Phần Thiên Luyện Ngục, Lưu Tinh Hỏa Vũ, Băng Phong Thiên Hạ, Cực Địa Đại Phong Tuyết, Loạn Lưu Phong Bạo, Vãn Thạch Thiên Hàng, Liên Hoàn Lôi Bạo, Thần Thánh Châm Vũ, Hắc Hủ Chi Vũ ...

Từng công ma pháp quần công nổ bung như pháo hoa, ma pháp nguyên tố quấy động mãnh liệt, vô tình mà thu gặt tính mạng người chơi liên minh Hắc Ám.

237. Chương 235: Trùng Kích (3)

oOo

- Liệt Hồ đội trưởng, mặt đông xuất hiện đại lượng người chơi liên minh Quang Minh, phòng tuyến bên kia sắp bị bọn hắn xé toang!

Một gã đạo tặc lớn tiếng báo tin cho Liệt Hồ đang đối kháng đại Boss.

Liệt Hồ nhân cơ hội thuận giáp chiến sĩ đằng trước đỡ một đòn của Boss, xuất Toàn Phong Trảm bỏ lên đại Boss, nghe được tin tức từ đạo tặc lập tức lui xuống, la lớn:

- Đội chúng ta lưu lại tiếp tục đối kháng Boss, những người khác hỏa tốc tới mặt đông trợ chiến!

- Con bà nó, không nghĩ tới đám liên minh Quang Minh chọn phía đông, còn cho là bọn chúng nhân cơ hội ở đây có đại Boss 5x mà tiến hành đánh bất ngờ, lần này tính sai rồi.

Liệt Hồ mắng thăm, lập tức lại quơ kiếm công kích Boss.

Trước có đàn Hoang Địa Dã Ngưu trùng kích, sau có người chơi liên minh Quang Minh đánh bất ngờ, thế công như bão táp, phòng tuyến mặt đông thoáng cái đã không duy trì được, khi viện binh phía tây đuổi tới

thì người chơi mặt đông đã bị tiêu diệt hơn phân nửa, may mắn là bảy sói phương nam đã trấn áp xong, hơn một trăm viện binh cũng đi qua.

Lôi Phách dẫn dắt đội cận chiến như mũi nhọn đâm thẳng vào trận địa địch, mặc dù có thương vong, nhưng cũng đã tới gần cửa truyền tống. Nhóm pháp hệ mặt sau cũng không kém, ma pháp đánh lan từng mảng từng mảng gặt tính mệnh địch nhân.

- Không sai biệt lắm, chúng ta bắt đầu tiến lên trước, cẩn thận!

động, phải cẩn thận một chút!” Dương An nhỏ giọng nói, mà cung tên trong tay cũng thường thường thả ra hai ba mũi, thuận tay bắn chết một ít pháp hệ bên liên minh Hắc Ám, trị số vinh dự cũng gia tăng từng chút.

Ba người đem Diêm Diện Bao bảo hộ ở bên trong theo dòng người tiến tới gần cửa vào, lúc này chỉ còn cách không đến 200 mét, mà đám cận chiến Lôi Phách dẫn đầu cũng chỉ còn cách cửa 100 mét.

Nhưng mà ngay khi liên minh Quang Minh sắp thành công đột phá, viện quân liên minh Hắc Ám từ phía tây và phía nam đã theo hai bên trái phải giáp công lại đây. Không chỉ thế hai đội ngũ này lại dùng chiến thuật phi thường lợi hại, trực tiếp cắt đứt chính giữa đại đội liên minh Quang Minh, chia ra mà tấn công.

Phe liên minh Quang Minh tuy nương nhờ hỗn loạn quái vật gây ra rồi tập kích mà lấy được ưu thế, nhưng cũng bởi đội cận chiến tiến quá mau khiến chiến tuyến bị kéo dài, hơn nữa nhân số chênh lệch, bị viện quân liên minh Hắc Ám đem chiến tuyến cắt giữa, pháp hệ đằng sau không có chiến sĩ bảo hộ, kết quả là bị thương thảm trọng.

- Lôi Phách mau lui về phía sau, co rút lại chiến tuyến!

Thông Thiên Thần Tham thấy tình thế không ổn, lập tức lớn tiếng quát to, đưa mệnh lệnh truyền tới Lôi Phách đằng trước.

Nhưng mà Lôi Phách lại hoàn toàn không để ý tới Thông Thiên Thần Tham, ngược lại gia tăng tốc độ đột phá, mang theo ba bốn mươi người chơi nhanh chóng tiếp cận cửa truyền tống. Ba bốn mươi người này trên ngực đều đeo huy chương Kinh Lôi chiến minh, trong đó phần lớn là chức nghiệp cận chiến, chỉ một ít là pháp hệ.

- Hừ, muốn cho ta ở phía trước liều chết xung phong thay các người mở đường, sau đó liền thừa cơ phá vây tiến vào cửa truyền tống, ta đã sớm xem thấu!

Lôi Phách hừ một tiếng, tiếp tục múa may Lôi Đình đại kiếm chém giết địch nhân.

- Con bà nó, thẳng hồn dẫn Lôi Phách!

Thông Thiên Thần Tham thấy Lôi Phách tiến nhanh hơn biết hẳn sẽ không quay về cứu viện, liền chửi ầm lên. Nguyên bản hắn muốn lưu ở đằng sau, đợi Lôi Phách ở phía trước chém giết mở đường, bọn hắn có thể ngư ông thủ lợi, nhưng ai biết bị địch nhân cắt đứt chiến tuyến, mà Lôi Phách lại đem bọn hắn vứt bỏ.

- Khinh Cuồng chúng ta đi, thừa dịp địch nhân vẫn chưa tụ lại toàn bộ, mang mấy huynh đệ trong chiến minh xông lên trước.

Thông Thiên Thần Tham cắn chặt răng, bắt đầu nói.

Về phần bọn Dương An lại cực kỳ xui xẻo, đã sắp đi lên đến đầu lại lọt vào địch nhân giáp công, giờ bị đẩy lui về mặt sau.

- Không thể tưởng được địch nhân phản ứng lại nhanh như vậy!

Dương An chau mày:

- Lão Địch cùng Bất Trị bảo hộ Diện Bao lui về giữa đội pháp hệ, tôi sẽ lấy tốc độ nhanh nhất vọt tới khu vực truyền tống trận, khi thấy tôi dùng Quang Mạc Tiễn thì lão Địch phải lập tức phát động Chỉ Xích Thiên Nhai.

- Tốt!

Pháp Lỗ Định gật gật đầu.

- Được rồi, chú ý an toàn, cần thiết thì sử dụng phong ấn thú!

Dương An nói nốt một câu rồi xông lên trước.

Pháp Lỗ Định cùng Nhất Bất Trị lập tức thoái lui đến bên người Diêm Diện Bao, ba người nhanh chóng lui về giữa đám người chơi liên minh Quang Minh.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Tật Phong Gia Tốc!

Dương An tức thì mở ra hai đại kỹ năng gia tốc đưa tốc độ tăng lên tới đỉnh phong, như chiếc bóng len lỏi giữa đám người.

Lúc này đội hình liên minh Quang Minh đã bị hoàn toàn cắt đứt, liên minh Hắc Ám bắt đầu tách ra chèn ép, mà theo viện quân liên minh Hắc Ám càng ngày càng nhiều, người chơi Quang Minh từng chút mà tan rã.

Quang Minh nhất phương binh bại như núi đổ, hơn 200 người nhìn qua đông đảo lúc này bộc lộ rõ là một chi quân đội tạp nham, mỗi người đều có mục đích riêng, vừa nhìn thấy tình thế kịch chuyển, một bộ phận đã bắt đầu lùi bước chạy trốn.

Dương An mau chóng vọt tới, nhưng lúc này Lôi Phách mang theo hơn 30 người đã muốn đột phá vòng vây tiến vào truyền tống trận. Mà nếu thiếu cường lực kiểm sĩ Lôi Phách, phong tỏa của liên minh Hắc Ám sẽ lần nữa khép lại.

- Con bà nó, chẳng lẽ lại muộn một bước!

Nhìn truyền tống trận trong hốc cây cách đó hơn 50 mét, Dương An thầm mắng một tiếng, chỉ cần một hai giây nữa là hắn có thể xông vào, nhưng một đội kiểm sĩ liên minh Hắc Ám đã kịp lần nữa phong tỏa.

- Kẻ ngăn ta chết!

Dương An kiên quyết trong lòng, một bên tiến nhanh thêm, một bên ngưng tụ lên kỹ năng.

- Bạo Phong Đột Kích!

Dương An đột nhiên bắn ra kỹ năng kèm theo trong Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung, ‘Bạo Phong Đột Kích’.

Mũi tên bắn ra hóa thành một cơn lốc xoáy màu xanh thổi quét hướng người chơi liên minh Hắc Ám đang phong tỏa cửa vào. ‘Bạo Phong Đột Kích’ hiệu quả là tạo thành 300% sát thương cho một hàng thẳng tập địch nhân trong vòng 10 mét đường đi của nó.

Nơi cơn lốc đi qua xuất hiện một mảnh hỗn độn. Lấy lực công kích của Dương An hiện tại thì sát thương 300% đủ để miêu sát tuyệt đại bộ phận người chơi 4x, trừ một số chức nghiệp phòng ngự cực cao.

Cơn lốc khẽ quét mà qua, nơi nó đi qua người chơi liên minh Hắc Ám toàn bộ ngã xuống đất, liền lập tức xuất hiện một cái chỗ hổng.

Đúng lúc này, Dương An lập tức đẩy tốc độ lên cực hạn, ‘Sưu ~’ một tiếng liền xông qua chỗ hổng, thành công đột phá đến cửa vào hốc cây khô. Sau đó hắn xoay người bắn một mũi Quang Mạc Tiễn.

Quang Mạc Tiễn nổ tung trên không, quang sáng trắng mãnh liệt tản ra bao phủ, tầm mắt 10 mét quanh hốc cây bị phong tỏa, mà những người chơi phe Hắc Ám gần đó thì bị mù tạm thời.

Thời khắc chú ý đến cửa vào, lúc này Pháp Lỗ Định cũng nhìn thấy quang sáng trắng, tuy hắn cũng chịu ảnh hưởng không thể không nhắm mắt, nhưng vẫn duy trì bình tĩnh, lập tức phát động Chỉ Xích Thiên Nhai.

Một pháp trận hình tròn màu đen xuất hiện dưới chân ba người, pháp trận chợt lóe rồi tắt, cả ba cùng nhau biến mất nguyên tại chỗ. Cùng lúc đó, trước người Dương An cũng xuất hiện một pháp trận hình tròn giống cái kia như đúc, lập tức tập thân ảnh ba người lại hiện ra.

- Đi!

Bởi vì không lập toả đội, cho nên ba người Pháp Lỗ Địch vào quảng sáng cũng bị ảnh hưởng, Dương An lập tức dắt ba người nhảy vào truyền tông trận.

Pháp trận truyền tông lóc lên, bốn người đột phá không gian hạn chế truyền tông đến tầng thứ năm Thần Chi Thí Luyện Tràng.

238. Chương 236: Vùng Đất Gió Nhẹ

oOo

Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ năm ‘Vùng đất gió nhẹ’!

Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ năm, không còn cảnh nhiều khu vực trong cùng tầng mà gộp lại chung là một nơi thật lớn. Đây là thể giới ‘gió’, Phong nguyên tố vô cùng nồng đậm nên được gọi là ‘mảnh đất gió nhẹ’!

Địa hình ở đây chủ yếu là bình nguyên xen lẫn gò núi, toàn là một mảnh xanh um, từng cơn gió nhẹ quần quanh, cảnh tượng sinh cơ dào dạt. Nơi này cũng không nhìn thấy rừng cây, cây cối phân bố thưa thớt, mấy ngàn mét mới gặp một gốc, nhưng một khi gặp được thì đều là đại thụ lớn vô cùng, bán kính thân cây đều vượt qua 10 mét, cành lá xum xuê che chở khắp phạm vi mất trăm mét, quái vật thực lực cường đại đều là sinh hoạt dưới gốc cổ thụ, mỗi thân cây thật giống như một tiểu thế giới!

Mảnh đất gió nhẹ nhìn qua yên bình tràn sức sống, không hề thấy chút dấu hiệu nguy hiểm, nhưng nếu người chơi lại cho là thật là ‘nhàn nhã dạo chơi’, vậy thì cách cái chết chẳng còn xa nữa. Bình nguyên cùng gò núi nơi đây vô số cạm bẫy cùng quái vật cường đại, chỉ xao nhãng một chút lập tức có thể chết không hiểu tại sao!

Đương nhiên, vẫn là câu cũ, càng là địa phương nguy hiểm, thì càng nhiều bảo vật trân quý, nhưng trước tiên là người phải có năng lực đi lấy!

Khung cảnh biến đổi, nhóm Dương An đã bị truyền tông đến Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ năm, còn về phần đội quân tạp nham phe Quang Minh tầng 4 còn đang chiến đấu, họ không muốn để ý nữa, nhưng phỏng chừng tình hình không sáng sủa.

Cửa ra này cũng là một hốc cây, nhưng không phải cây khô, mà là một gốc đại thụ sinh trưởng thịnh vượng

- Mọi người cẩn thận, phòng ngừa có địch nhân mai phục đánh lên!

Dương An vội nói, không lập tức ra khỏi hốc cây, lúc trước hắn và Phá Nha chỉ vừa vào tầng ba đã bị mai phục chứ đừng nói là tầng năm thể cục hỗn loạn này.

Dương An thả Lý Nhĩ Tư chi nhân, sau đó sử dụng thêm Ưng Nhân Nguyệt Độc rồi để nó bay ra ngoài quét hoàn cảnh xung quanh. Bên ngoài đích thật có người chơi liên minh Hắc Ám mai phục, cũng đang chiến với đám Lôi Phách tới trước đó.

- Lôi Phách đang đấu cùng đám mai phục, chúng ta không cần nhúng chân, lấy tốc độ nhanh nhất né qua là được.

Dương An nói sơ qua tình huống cho ba người, sau đó cả bốn lặng lẽ lao nhanh khỏi hốc cây.

Người chơi liên minh Hắc Ám mai phục tại nơi này không nhiều lắm, lại đang chiến đấu kịch liệt với bọn Lôi Phách cho nên không phát hiện, mà dù có cũng không thừa sức chia người truy kích.

Vừa mới ra khỏi hốc cây, Dương An cảm thấy có vật phẩm gì đó trong hành trang chấn động một cái, hệ thống bản đồ liền biến hóa, nguyên bản vốn trống trải lại bỗng trở thành vô cùng tường tận. Đây là tấm bản đồ nguyên vẹn tầng thứ năm của Thần Chi Thí Luyện Tràng, do Vũ Nguyệt giao cho hắn.

Dương An dẫn đầu mở đường vừa đi vừa xem xét qua bản đồ.

Tấm bản đồ này thường tường tận, mặc dù không biểu thị nơi bố trí quái vật cùng bảo vật, nhưng lại hiện rõ cấm chế và cấm bẫy, điều này khiến nhóm Dương An càng thêm an toàn.

Mà trên bản đồ ngoại trừ một điểm màu xanh biểu thị vị trí bản thân và một điểm màu đỏ chỉ cửa vào tầng tiếp theo, còn có một dấu hiệu hình tam giác màu xanh đánh dấu vị trí cất giữ trang bị mà Vũ Nguyệt để lại năm đó.

- Ủm, địa phương kia cách nơi này không xa, may thật, có thể cẩn thận tới đó tìm.

Dương An trầm nghĩ.

- Lão Dương, kể tiếp chúng ta đi đâu, nghe nói tầng thứ năm cực kỳ nguy hiểm.

Pháp Lỗ Dịch lên tiếng.

- Hiện tại cao thủ cả hai phe Hắc Ám và Quang Minh đều đang tiến hành chiến đoạt ở trung ương tầng năm, Thiên Hành đại ca cùng chị Lam Nhị rất có thể là ở chỗ này, không bằng chúng ta hãy đi tụ họp với họ trước đi.

Điền Diện nhẹ giọng đề nghị.

- Được đó, có thể đứng gần mà nhìn cường giả hai đại phe cánh coi như chuyến đi này không tệ rồi!

Nhất Bất Trị hưng phấn nói.

- Ủ, tôi cũng muốn biết một chút về cường giả truyền thuyết, hơn nữa tụ họp với đại ca Thiên Hành thì chúng ta càng an toàn.

Dương An phục hồi tinh thần lại nói, hẳn cũng muốn mượn cơ hội hiếm có này tìm hiểu thêm về cường giả hai phe, để ngày sau tiến hành ‘kế hoạch’ kia.

- Có điều trước đó chúng ta phải tới một chỗ này đã.

Dương An bồi thêm:

- Trước khi tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng tôi có nhận được một nhiệm vụ, phải vào tầng năm tìm kiếm một ít đồ vật, mà chỗ đó cách nơi này không xa.

- Nhiệm vụ? Lại có thể nhận được nhiệm vụ Thần Chi Thí Luyện Tràng!

Nghe Dương An nói ra hai chữ ‘nhiệm vụ’, ngoại trừ Pháp Lỗ Dịch biết rõ mọi chuyện, hai người khác đều cực kỳ kinh ngạc. Trước lúc Thần Chi Thí Luyện Tràng chính thức mở thì cơ hồ hết thấy đều là bí mật, ngay cả lão đại các đại chiến minh cũng không dựa vào quan hệ nghe ngóng được gì, mà giờ Dương An lại nói hẳn nhận được một cái, hơn nữa còn tiến hành ở tầng năm, không thể không khiến bọn họ kinh ngạc, đặc biệt là Điền Diện Bao.

- Tiểu Ngã đại ca thật lợi hại, lại có thể nhận được nhiệm vụ trong Thần Chi Thí Luyện Tràng!

Nhất Bất Trị sùng bái nhìn Dương An. Cho tới nay hai người cũng chỉ tiếp xúc khi giao dịch tài liệu, mãi đến lúc gặp ở tầng bốn Nhất Bất Trị mới chính thức kiến thức thực lực Dương An.

- Đã có nhiệm vụ thì chúng ta đi thôi!

Điền Diện Bao yên tĩnh trở lại nói.

- Tốt, nếu tất cả mọi người không có ý kiến thì chúng ta xuất phát, dựa theo bản đồ mà đi.

Dương An cười cười, nói:

- Có điều mọi người nhất định phải chú ý bước theo tôi, bởi tầng năm ngoại trừ quái vật cường đại còn có vô số cấm chế Phong hệ, chẳng may chạm phải sẽ rất phiền toái, thậm chí trực tiếp bị miểu sát.

Theo trên bản đồ, Dương An nhận ra tầng năm nguy hiểm hơn không biết bao nhiêu lần với tầng bốn, điều này khiến hẳn càng thêm thận trọng, cũng thấy may mắn vì có tấm bản đồ này.

239. Chương 237: Bát Cực Long Quyển Trận

oOo

Vũ Nguyệt đưa bản đồ Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ năm giao cho Dương An để hắn tìm lại trang bị của mình ngày xưa, cũng tức là muốn thưởng hơn là khảo nghiệm, cho nên biểu thị toàn bộ cạm bẫy cấm chế, giảm thấp nguy hiểm. Đương nhiên chỉ là giảm thấp, còn Dương An có lấy được không lại là chuyện khác, bởi việc ngoài ý muốn không ai lường được, quái vật tập kích, người chơi khác tranh cướp chẳng hạn.

Mặc dù nói thể cực tầng năm rất hỗn loạn, nhưng phần lớn cường giả đều tập trung ở khu trung tâm, mà bọn Dương An thì đi lại ở góc ngoài, cho nên mãi vẫn chưa có gặp người chơi khác.

Ước chừng 30 phút sau, Dương An mang theo ba người đi theo lộ tuyến trên bản đồ, né qua vài nhóm quái vật cường đại, rốt cục tìm được vị trí màu tam giác xanh trên bản đồ ở bên trong một sơn cốc nhỏ không hề bắt mắt.

- Hắn là ở đây rồi!

Dương An chỉ vào gốc cây trước mặt, có chút ngạc nhiên mà nói.

Không chỉ là Dương An kinh ngạc, ba người phía sau nhìn thấy gốc cây này cũng sợ hãi không thôi.

Gốc cây này cũng không phải thật lớn, cành lá càng không đặc biệt rậm rạp như những gốc cây họ thấy trước đó, mà là cành thưa lá mỏng, cành nhánh xanh ngắt cổ xưa không được lá che lộ ra hết, như những con rắn vươn xa ra từ thân cây.

Nhưng để bốn người kinh ngạc không thôi chính là quanh gốc cây này lại là tả những điểm sáng xanh như bay múa, như mộng như ảo, làm cho người ta thấy như say như dại. Mà cũng không biết vì lý do gì, quanh gốc cây này Phong nguyên tố cũng cực kỳ nồng đậm.

- Nơi này quá đẹp, lão Dương nhiệm vụ của cậu rốt cuộc muốn tìm cái gì?

Pháp Lỗ Dịch cười hỏi, mà ánh mắt vẫn chăm chăm vào gốc cây to trong sơn cốc cách đó không xa, thường thức cảnh đẹp giống như mộng ảo kia.

- Một ít trang bị, cụ thể là cái gì tớ cũng không biết.

Dương An thần nhiên nói, nhìn cảnh đẹp trước mặt, cũng chỉ hắn còn tỉnh táo quan sát nguy hiểm:

- Mọi người nhất định phải chú ý, cái chỗ này phi thường nguy hiểm...

- Nơi mỹ lệ như vậy cũng sẽ có nguy hiểm.

Dương An nói còn chưa nói xong, Nhất Bất Trị đã đi tới, dọc một đường tới đây có Dương An dẫn dắt chưa từng gặp hiểm cảnh nên tính cảnh giác của hắn đã bắt đầu giảm xuống.

- Dừng...

Dương An lập tức lớn tiếng quát, nhưng đã muộn.

Ngay lúc một chân Nhất Bất Trị đặt lên sơn cốc, bỗng có tiếng gió “veo ~ veo ~” truyền đến, hơn mười đạo phong nhận* không hề báo trước từ hư không bắn ra công kích Nhất Bất Trị.

(*Phong nhận: lưỡi đao gió)

- Nằm xuống!

Dương An vội quát, sau đó lập tức mở ra Nguyệt Ảnh Chi Vũ xông lên trước muốn ngăn trở phong nhận, nhưng may Diện Bao còn nhanh hơn, phóng Thổ Tường ngăn trở công kích ngay trước mắt Nhất Bất Trị.

Không chút chậm trễ, Dương An lập tức xông lên trước đẩy Nhất Bất Trị nằm xuống.

“Oành ~ oành ~”, hai Thổ Tường Diện Bao triệu hoán đã bị phong nhận phá vỡ...

Hơn mười phong nhận vừa biến mất, tất cả mọi người là một trận rung động, nếu vừa rồi hơn mười phong nhận này trúng Bất Trị thì 100% là miếu sát.

- Đừng thấy bình yên thì sẽ buông lỏng cảnh giác, mỗi nơi trong Thần Chi Thí Luyện Tràng đều không đơn giản như mặt ngoài đâu.

Dương An kéo Nhất Bất Trị lớn tiếng nói:

- Sơn cốc nhỏ này trông cảnh sắc tuyệt mỹ như vậy, nhưng lại tồn tại một cấm chế Phong hệ cực kỳ khủng bố đấy...

Như để nghiệm chứng lời hấn, Dương An còn chưa nói xong, cả sơn cốc đã truyền đến tiếng ‘ầm vang’ thật lớn, gió nhẹ hây hây thổi tức thì trở nên mãnh liệt, phong nguyên tố cũng kịch liệt dao động, hình thành nên một cơn lốc xoáy màu xanh vây quanh phạm vi gốc đại thụ, xé nát hết cây sinh mệnh chẳng may bị cuốn vào trong nó.

Chỉ trong nháy mắt, sơn cốc mỹ lệ đã hoàn toàn biến thành một nơi tuyệt cảnh, bốn người đều khiếp sợ không thôi, cũng không tự chủ được mà lui về sau vài bước.

- Lão Địch, thả Đại Hoang Cuồng Bạo Dã Ngưu ra, để nó tiến vào trong đó thử xem.

Dương An lập tức nghĩ tới một biện pháp, hấn muốn thử lực phá hoại của cấm chế này, xem có cách cứng rắn nào để vượt qua không.

- Được!

Pháp Lão Địch lập tức phục hồi tinh thần lại, xuất ra một khối phong ấn tinh hạch rồi thả Đại Hoang Cuồng Bạo Dã Ngưu bị phong ấn trong đó ra, sau đó chỉ huy nó bước về cấm chế kia. Đại Hoang Cuồng Bạo Dã Ngưu là Boss 5x, phòng ngự cùng công kích đều rất cao, thế nhưng nó chỉ mới bước tới gần chút đã bị lốc xoáy màu xanh kia hút vào, rồi không đến hai giây sau Pháp Lão Địch thu được nhắc nhở hệ thống báo Đại Hoang Cuồng Bạo Dã Ngưu đã tử vong.

- Chết rồi!

Pháp Lão Địch có chút không thể tin được nói nhỏ:

- Một con Boss 5x máu trên trăm vạn mà chưa tới hai giây đã ngỏm, thế này ai vượt qua nổi đây!

Dương An lúc này cũng nhú chặt lông mày.

- Đáng chết, đều tại em động vào cấm chế, làm hại tiểu Ngã đại ca không thể đi vào!

Nhất Bất Trị áy náy nói, hấn cũng không ngờ trong lúc cao hứng vô tình động tới cấm chế.

- Tiểu tử thúì, đều là tại cậu, có tin anh đem cậu ném vào trong đó không.

Pháp Lão Địch có chút giận dữ một cái lên đầu Nhất Bất Trị, tuy rằng hấn không biết trong kia có gì, nhưng xem dáng vẻ khẩn trương của Dương An có thể đoán đồ vật trong đó rất quan trọng với hấn.

- Có biện pháp phá giải không?

Điền Diện Bao nhẹ giọng hỏi, nàng cũng nhìn ra Dương An rất khẩn trương với nhiệm vụ này.

Dương An lắc lắc đầu không mở miệng. Tuy hấn biết nơi đây có cấm chế cực kỳ lợi hại nhờ bản đồ, nhưng trên đó cũng không ghi phương pháp phá giải, cho dù Nhất Bất Trị không xúc phát ra thì hấn cũng không có cách nào tiến vào trong đó.

Kỳ thật Dương An còn không biết trận pháp này chính là do Vũ Nguyệt đạo sư của hấn bố trí, mục đích là phòng ngừa có người khác đánh cắp những gì hấn lưu lại. Cực Long Quyền trận này cực kỳ lợi hại, đừng nói là cường giả truyền thuyết 5x mà ngay cả nhân vật thần cấp bình thường cũng không chắc có thể phá vỡ cấm chế này tiến vào trong.

Bất quá, nếu Vũ Nguyệt kêu Dương An tới lấy, đương nhiên là hấn có an bài...

Dương An chau mày nhìn cơn lốc xoáy kinh khủng kia, hấn bây giờ là vô kế khả thi.

Nhưng mà, ngay lúc Dương An thấy chán nản, Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới trên ngón giữa tay trái của hấn như cảm ứng được cái gì, đột nhiên chấn động lên...

240. Chương 238: Tập Thể Đề Thăng

oOo

- Ồ!

Cảm giác được Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới đột nhiên khê chấn động, Dương An lập tức cời găng tay.

“Ông ~ ”

Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới lúc này chấn động lên phát ra tiếng động ‘Ong ong’ rất nhỏ, đồng thời những ký tự huyền ảo trên mặt nhẫn cũng ánh lên u quang xanh nhạt, giống như là đang cùng cái gì đó sản sinh cộng hưởng.

- Sao thế?

Diêm Diện Bao gần Dương An nhất thấy dị trạng trên tay hắn lập tức hỏi.

- Không biết, nhưng có khi có thể thông qua cấm chế!

Dương An đáp, chân mày nhíu chặt cũng giãn ra, tuy rằng hắn không xác minh được rõ nguyên nhân, nhưng hắn có cảm giác chỉ cần có chiếc nhẫn này thì có thể tiến vào sơn cốc.

Lúc này, hai người còn lại cũng lẳng lặng mà chú ý biến hóa trên tay Dương An, đặc biệt Nhất Bất Tri, từng có một lần giáo huấn, hắn đến cả thở mạnh cũng không dám, sợ lại gây ra tai họa gì khác.

Ánh sáng xanh quanh nhẫn ngày càng thịnh, Dương An kìm lòng không được giơ cao tay trái lên, mà một khắc này quang mang kia cũng đạt tới đỉnh phong.

“Ông ~ ”

Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới đột nhiên phát ra một tiếng ngân nga trong trẻo, ký tự huyền ảo khắc trên nhẫn giống như ‘nhảy’ ra ngoài, hóa thành từng ký hiệu xanh nhạt lớn bằng nắm tay, từng ký hiệu này lại tạo thành một cái vòng tròn bán kính hai mét xoay tròn quanh thân Dương An.

- Thì ra là như vậy!

Dương An vui mừng quá đỗi, hắn cảm giác được một cỗ lực lượng ôn nhu muốn đem hắn kéo vào, truyền tống đến một chỗ khác.

- Mau tóm lấy tôi!

Dương An vội vàng hét lớn một tiếng, lay tỉnh ba người đang khiếp sợ.

Nghe được Dương An quát to, ba người cũng không hồ nghi, lập tức bắt được áo choàng của hắn.

“Sưu ~ ”

Ngay sau đó, cả bốn người cùng nhau biến mất, còn cơn lốc xoáy kia thì vẫn gào thét xoay tròn như cũ, cầm bắt luận kẻ nào tiến vào trong đó.

Sau khi nhóm Dương An biến mất không lâu, một đội sáu người chơi liên minh Quang Minh xuất hiện ngay tại vị trí nhóm bốn người vừa đứng.

Trong đó một gã đạo tặc chỉ vào luồng gió xoáy nói:

- Đại ca, xem kìa, vừa rồi em cùng lão Hùng phát hiện nơi này, thấy nó vô cùng đặc biệt, phỏng chừng nhất định có bảo vật trân quý, nhưng ai biết còn chưa tới gần đã gây ra cấm chế, lão Hùng cũng bởi vậy bị hơn mười đạo phong nhận miểu sát, sau đó luồng gió xoáy này liền xuất hiện.

Hóa ra trước khi nhóm Dương An tới cũng đã có người phát hiện nơi này, đáng tiếc bị cấm chế cản lại.

- Ừ, chỗ này thật là đặc biệt, có cấm chế mạnh như vậy đồ bên trong nhất định là cực phẩm, chỉ là...!

Được gọi là đại ca là một gã Phong nguyên tố thao khống sư thân mặc pháp bào màu xanh, nếu Dương An nhìn thấy nhất định sẽ nhất ra nó là một kiện pháp bào cấp truyền thuyết.

- Đại ca, anh có biện pháp phá vỡ cấm chế này không?

Đạo tặc kia hỏi, hẳn một thân trang bị ám kim, thực lực cũng tuyệt đối không kém.

- Không có, không chỉ tôi, coi như toàn bộ cường giả liên minh Quang Minh liên thủ cũng không chắc phá được, chỉ có thể bằng phương pháp đặc biệt nào đó mà tiến vào. Tốt nhất chúng ta đi tiếp thôi, thừa dịp đại bộ phận người chơi tranh đoạt ‘vật kia’ mà tận lực tìm thêm một ít bảo vật.

Phong khống lắc lắc đầu, hồ hững nói, làm một cường giả truyền thuyết 5x, hẳn cực kỳ miễn cảm với phong nguyên tố, bởi vậy hẳn có thể cảm giác được luồng lốc xoáy kia có lực phá hoại kinh khủng cỡ nào.

Phong khống mang theo mấy người rời đi, mà nhóm Dương An đương nhiên không biết một màn này, bởi vì bọn hắn đã qua được cơn lốc xoáy tiến vào phạm vi đại thụ.

Mới vừa rồi bị những ký hiệu kia vây tròn quanh thân, Dương An cảm thấy có một luồng lực nhẹ nhàng kéo hắn về phía trước, xuyên qua được cả màn chắn lốc xoáy kia. May là Dương An kịp kêu ca người Pháp Lỗ Định tóm lấy áo choàng của hắn, mới đem tất cả an toàn vào trong.

Vào tới đây, Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới cũng khôi phục lại bình tĩnh những ký tự ‘nhảy’ ra cũng trở lại nguyên trạng.

Bên ngoài kinh khủng là thế, nhưng tiến vào trong phạm vi đại thụ, bọn Dương An chỉ cảm thấy một mảnh yên bình như mộng ảo, từng điểm sáng xanh lục bay múa làm họ không nhìn rõ được hết cảnh lá của thân cây.

- Oaaa! Nơi này đúng là tiên cảnh giữa nhân gian, dù cả đời phải ở nơi này tôi cũng nguyện ý!

Pháp Lỗ Định cảm thán nói.

- Ok thôi, cậu ở lại đây, chúng ta đi!

Dương An cười cười nói, sau đó hướng đến một cái rễ cây khổng lồ mọc uốn quanh thân, bước lên nó có thể đi lên trên thân cây. Thông qua cảm ứng, Dương An biết thứ hắn muốn tìm là ở phía trên tán cây.

- Đứng, mọi người đứng bỏ lại tôi!

Pháp Lỗ Định một bộ lo lắng, lập tức đuổi theo.

Đi theo rễ cây dần dần lên cao, những điểm sáng xanh giống như những tinh linh tí hon theo gió đảo thanh thân thể bốn người, thật là thân cận. Mà nói cũng kỳ quái, một đường nhóm Dương An đi lên, cứ đến mỗi đoạn hết cách đi là lại có một cảnh cây chắc chắn chừa tới đón mở đường, giống như là gốc cổ thụ này có trí tuệ vậy.

- Này! Mọi người mau xem thuộc tính của mình, có biến hóa gì hay không!

Diêm Diện Bao đột nhiên cả kinh nói.

- Hả, thuộc tính nhanh nhẹn của em tăng 30 điểm, tốc độ công kích cùng tốc độ di động tăng lên 10%, chuyện gì thế này?

Nhất Bất Trĩ cũng sợ hãi kêu lên.

- Của anh cũng gần như thế, tốc độ di động cùng tốc độ triệu hoán thú công kích đều có tăng lên.

Lần này đến phiên Pháp Lỗ Định.

- Của tôi không tăng nhanh nhẹn, nhưng tốc độ khôi phục mana cùng ngưng tụ ma pháp đều tăng 15%.

Diêm Diện Bao tiếp lời:

- Hơn nữa những thứ này đều là vĩnh viễn tăng lên, chắc là có quan hệ với nhiệm vụ lần này của tiểu Ngã!

- Mọi người có thể sao, thế sao của tôi lại không có bất kỳ biến hóa gì nhỉ!

Dương An như nằm mộng, ba người đều có thuộc tính tăng lên, chỉ riêng hắn là không có biến hóa.

Trên thực tế Diêm Diện Bao đã đoán đúng, thuộc tính bọn họ tăng lên thật ra là một loại phần thưởng bởi đã cùng Dương An đến nơi này, còn riêng Dương An không tăng gì, là bởi vì phần thưởng của hắn ở phía sau, hơn nữa còn là một phần thưởng cực lớn.

241. Chương 239: Truy Phong Sáo Trang

oOo

Dọc một đường lên tiếp, Dương An cũng không lặn tẩn thêm về việc tại sao chỉ riêng hắn là thuộc tính không tăng, mà điều đó chỉ làm nội tâm hắn thêm kích động khi nghĩ tới Vũ Nguyệt sẽ lưu lại những trang bị gì cho hắn.

“Rào ~” một tiếng, đám cành lá lớn nhất che phía trước tự động tách ra để lộ cảnh tượng đằng sau, không ngờ trên tán cây đại thụ này lại có một mặt phẳng rộng lớn như vậy, do cành lá đan xen xoắn xuyết mà thành, một lớp lá cây xanh lục thật dày như thảm trải bên trên, và đầu mỗi cành cây lại mọc một đóa hoa trắng trong như thủy tinh.

Đám Dương An cũng không có tâm tư thưởng thức cảnh đẹp này, tất cả đều tận lực chú ý đến tảng đá hình vuông cao rộng khoảng 2 mét nằm chính giữa. Tảng đá vuông vức màu xanh đậm, có vẻ cực kỳ cổ xưa, cũng không biết đã tồn tại qua bao nhiêu năm tháng. Bốn phía tảng đá đều khắc những trận pháp huyền ảo khó hiểu, mà tảng đá cũng là dựa vào thứ này mà hấp thu Phong nguyên tố trong không gian.

Nhìn lên trên, một nửa vòng tròn màu xanh như chiếc lồng bao phủ phía trên tảng đá, xuyên qua màn sáng xanh kia có thể mơ hồ thấy bên trong có đồ vật gì đó chậm rãi xoay tròn.

- Truy Phong!

Dương An mơ hồ có thể nhận ra hai ký tự cổ xưa khắc ở trung tâm trận pháp mặt bên của tảng đá.

- Lão Dương, đây là thứ cậu muốn tìm sao?

Pháp Lỗ Định tò mò hỏi.

Nhất Bất Trị tuy rằng cũng rất tò mò với khung cảnh trước mắt, nhưng có bài học lúc nãy, hắn cũng không dám làm gì. Mà Diêm Diện Bao thì lặng lẽ nhìn Dương An, không có hỏi nhiều.

- Chắc là thế, chúng ta cùng đi xem xem!

Dương An khẽ cười nói, sau đó bước nhanh tới.

Tới trước tảng đá, Dương An từ từ cởi găng tay ra, sau đó làm giống như lần vượt qua cấm chế bên dưới, hắn đưa Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới lại gần pháp trận, tức thì chiếc nhẫn lại hiện lên một luồng sáng xanh nhạt, rồi từ đó như thể hiệu ứng lan ra toàn bộ pháp trận xung quanh.

Một cái pháp trận sáng lên... Hai cái pháp trận sáng lên...

Tới khi cả bốn trận pháp xung quanh tảng đá sáng cả lên, màn hào quang mặt trên mới ‘Cạch ~’ một tiếng mở ra, để lộ thứ bên trong. Chính xác là ba kiện trang bị xanh thẫm, phát ra u quang đủ màu sắc lơ lửng xoay tròn.

Đây là ba kiện trang bị cấp truyền thuyết, gồm một mặt nạ, một áo choàng và một đôi giày, chung quanh chúng đều có Phong nguyên tố quấn quanh, tựa như là sinh ra từ gió.

- OMG! Ba kiện trang bị cấp truyền thuyết, hôm nay là ngày gì thế này, một lần lại có thể nhìn thấy nhiều trang bị truyền thuyết như vậy!

Pháp Lỗ Định hưng phấn kích động kêu to lên, ba người còn lại cũng không thể bình tĩnh.

Mỗi kiện trang bị cấp truyền thuyết xuất hiện đều tạo thành náo động thật lớn, huống hồ trước mắt có tới ba, lập tức khiến cả bốn người như lâm vào mộng.

- Ha ha!

Dương An tỉnh lại đầu tiên, lúc trước hắn cũng từng đoán Vũ Nguyệt sẽ để lại cho hắn trang bị truyền thuyết, nhưng tối đa chỉ có một, hiện tại lại có tới ba, bảo hắn không kích động sao được.

“Hô ~” hít sâu một hơi, Dương An cưỡng chế lên kích động trong lòng, chuẩn bị nhảy lên tảng đá thu lấy ba kiện trang bị truyền thuyết.

Nhưng mà Dương An vừa định hành động thì ba kiện trang bị kia đã tự động bay tới trước mặt hắn.

Vũ Nguyệt Truy Phong Chi Ngoa: trang bị thần cấp Nguyệt Ảnh xạ thủ Vũ Nguyệt từng sử dụng; một trong ba món đồ bộ Truy Phong; vạn năm trước bởi vì bị hao tổn mà được Vũ Nguyệt cất giấu trong Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng năm, hiện đã chữa trị; phẩm cấp trang bị: cấp truyền thuyết; phòng ngự 117 136; nhanh nhẹn +80%; lực lượng +60%, may mắn +50%; tinh thần +50%; hiệu quả đặc thù: tốc độ di động tăng lên 70%, né tránh tăng lên 50%, cấp bậc kỹ năng Nguyệt Ảnh Chi Vũ +3, cấp bậc kỹ năng Tật Phong Gia Tốc +3; chức nghiệp hạn chế: Nguyệt Ảnh xạ thủ; trang bị khóa; không thể rơi xuống; không thể giao dịch.

Vũ Nguyệt Truy Phong Đấu Bồng: trang bị thần cấp Nguyệt Ảnh xạ thủ Vũ Nguyệt từng sử dụng; một trong ba món đồ Truy Phong; phẩm cấp: cấp truyền thuyết; phòng ngự 97 113; nhanh nhẹn +80%; lực lượng +60%; tinh thần +50%; may mắn +50%; cấp bậc kỹ năng Tiềm Ảnh +3; hiệu quả đặc thù: né tránh tăng lên 60%, tốc độ di động tăng lên 50%, kèm theo kỹ năng đặc thù Toàn Phong Mị Ảnh, đem thân thể dung nhập vào Phong nguyên tố, lấy cực tốc đột phá hạn chế không gian để có thể nhảy vọt, biến hóa ra ảo ảnh chân thật, tiêu hao đại lượng mana triệu hồi ra ảo ảnh có thuộc tính y hệt người chơi cùng tác chiến liên tục trong 10 giây, kỹ năng này tên Chân Thực Huyền Ảnh không thể thi triển liên tục, số lượng ảo ảnh có quan hệ với thuộc tính tự thân, chân thân cùng ảo ảnh có thể tự do chuyển hoá, thời gian cooldown kỹ năng là 15 phút, chức nghiệp hạn chế: Nguyệt Ảnh xạ thủ, vật phẩm khóa, không thể rơi xuống không thể giao dịch.

Vũ Nguyệt Truy Phong Diện Giáp: trang bị thần cấp Nguyệt Ảnh xạ thủ Vũ Nguyệt từng sử dụng; một trong ba món đồ Truy Phong; phẩm cấp: cấp truyền thuyết; là trang bị đặc thù cho ô vật phẩm trang sức; xác suất trúng mục tiêu + 100%, tăng lên 100% phạm vi kỹ năng nhìn ban đêm; kỹ năng Ứng Nhãn Nguyệt Độc +3, kèm theo công năng quét cường hiệu, có thể quét nhược điểm mục tiêu không cao hơn tự thân 20 cấp; kèm theo kỹ năng đặc thù Tỏa Định, ánh mắt sắc bén như hùng ưng khiến vạn vật sinh linh kinh sợ, khiến mục tiêu bị trúng Tỏa Định không thể nhúc nhích 2 giây, thời gian cooldown kỹ năng 30 giây, trang bị có thể tùy ý chọn che nửa mặt, toàn bộ hoặc ẩn đi, lựa chọn tự do khởi động công năng quét, chức nghiệp hạn chế: Nguyệt Ảnh xạ thủ, vật phẩm khóa, không thể rơi xuống không thể giao dịch.

Truy Phong sáo trang là một trong những bộ sáo trang cường đại mà Vũ Nguyệt từng sử dụng, tập hợp đầy đủ có thể kích hoạt thuộc tính ẩn của sáo trang.

Vũ Nguyệt Truy Phong sáo trang thuộc tính: kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ cấp bậc +1, kèm theo kỹ năng Triệu Hoán Phong Long.

- Cường đại!

Thấy thuộc tính của ba kiện trang bị, Dương An cũng chỉ biết dùng hai từ này để hình dung.

Sáo trang này đúng như tên, là thiên về tốc độ, chỉ có cực nhanh mới có thể truy phong (đuổi theo gió)!

Truy Phong sáo trang kèm theo nhiều hiệu quả cùng kỹ năng đặc thù, đồng thời tăng cấp cho nhiều kỹ năng, trong đó lợi hại nhất là tăng một cấp cho kỹ năng trụ cột ‘nắm giữ vũ khí loại cung’, lên cấp 7.

Trang bị có thể tăng cấp kỹ năng trụ cột cơ hồ chưa xuất hiện, ít nhất Truy Phong sáo trang là loại duy nhất mà Dương An biết.

Kỹ năng trụ cột mỗi khi tăng một cấp thì không đơn giản chỉ là một cộng một, cấp 6 ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ vĩnh cửu tăng lên 250% tốc độ công kích vũ khí loại cung, mà cấp 7 thì tăng lên 400%. Dương An phỏng chừng tốc độ công kích hiện tại của hắn mỗi giây có thể bắn ra 13 mũi tên, thậm chí nếu bạo phát cực hạn có thể lên tới 16 mũi.

Tốc độ như vậy đã vượt qua cả khi sử dụng Mãn Nguyệt Tiễn, chỉ là nếu tính cận kỹ thì 16 mũi tên này cũng không bằng được 13 mũi khi dùng Mãn Nguyệt Tiễn, đây là đặc thù của kỹ năng.

242. Chương 240: Sử Thi

oOo

Đi nhanh như gió, công kích vô ảnh vô hình, đây chính là Truy Phong!

Muốn đuổi được gió, vậy chỉ có một chữ nhanh!

Dương An cẩn thận mặc lên từng kiện trang bị.

Giày khiến mỗi bước đi như dạo chơi trong gió, áo choàng làm thân thể như ẩn giữa Phong nguyên tố, còn mặt nạ chọn che nửa mặt lại cho người ta cảm giác sắc bén nhìn thấu lòng người, hơi khác chút với khí thế bá đạo vương giả của Hồ Vương diện giáp.

Thay Truy Phong sáo trang xong, toàn bộ thuộc tính nhanh nhẹn của Dương An tăng tới mức hần chưa bao giờ dám tưởng tượng.

Dương An thậm chí có loại xúc động muốn thử toàn lực mà chạy, ném qua cảm giác cùng gió sánh vai. Có điều hần vẫn nén được, bởi không gian nơi đây quá nhỏ.

Tuy rằng rất tò mò thuộc tính ba kiện trang bị này, nhưng Pháp Lỗ Định, Diêm Diện Bao cùng Nhất Bất Trị đều phi thường ăn ý không có hỏi, thuộc tính trang bị có thể nói là một trong những bí mật tối trọng yếu của người chơi.

Một hồi lâu Dương An mới từ hưng phấn kích động mà bình tĩnh lại, sau đó lại kéo ba người tìm tòi xung quanh lần nữa, xác định không còn bảo vật nào khác mới dừng lại.

- Tốt lắm, nhiệm vụ của ta hoàn thành rồi, giờ tới trung ương tăng năm thôi, khá xa đấy, chắc phải đi mất hai ba giờ.

Dương An khẽ cười nói, lấy được trang bị Vũ Nguyệt lưu lại, tâm tình của hần hoàn toàn thả lỏng, cho dù hiện tại có tử nạn ngoài ý muốn cũng không cần quá lo lắng.

- Chúng ta đi... Ấy, mọi người chờ chút, bên ngoài có điện thoại gọi tôi.

Diêm Diện Bao vốn định ra hiệu, nhưng đột nhiên nghe được nhắc nhở có điện thoại, liền xin lỗi mà logout.

Công ty trò Phong Vân bán rất nhiều loại mũ game, loại cao cấp thậm chí còn cả nhắc nhở khi hiện thực có điện thoại, chính là Diện Bao dùng. Còn Dương An thì dùng mặt hàng cấp thấp, công năng chỉ có một đó là tiến vào trò chơi.

Trong hiện thực bây giờ là khoảng hai ba giờ sáng, thông thường sẽ không có ai đi gọi điện, nhưng khi có thì 9 phần là chuyện khẩn cấp, cho nên mọi người đều kiên nhẫn mà đợi Diện Bao.

Chỉ ba phút sau, Diện Bao online trở lại.

- Vừa rồi là chị Lam Nhị gọi điện, muốn tìm tiểu Ngã!

Diêm Diện Bao thần nhiên nói:

- Ban ngày (thời gian hiện thực) bọn tôi cũng đã gọi cho nhau, chị ấy biết tôi đang đi cùng Pháp Lỗ Định nên hỏi xem có phải có cả anh không.

- Chị Lam Nhị tìm tôi?

Dương An hơi bất ngờ.

- Ủ, bên kia có chút rắc rối, chị Lam Nhị đại biểu Lam Sắc Quân Dao chiến minh muốn mời anh qua hỗ trợ, tất nhiên sẽ có thù lao.

- Lam Sắc Quân Dao muốn tôi hỗ trợ?? Quái vật đại chiến minh lại muốn một cung tiễn thủ 4x hỗ trợ??

Dương An càng thêm nghi hoặc, nhưng cũng nhanh chóng thư giãn lại, bởi cùng mấy người Thiên Hành tổ đội lâu như vậy, dĩ nhiên người ta có thể thấy hấn che giấu thực lực.

- Được rồi, chúng ta lập tức qua đó đi!

Nghĩ một chút, Dương An cũng đáp ứng, tuy không biết có chuyện gì, nhưng dù sao hấn cũng phải nể mặt Lam Nhị cùng Thiên Hành.

- Được, chị Lam Nhị nói họ đang ở phía Đông vị trí trung ương tầng năm, nơi đó có một cái hồ nhỏ trông như con mắt.

Diêm Diện Bao nói.

Dương An mở bản đồ ra xem, nhanh chóng tìm được cái hồ nhỏ trông như con mắt kia:

- Là nơi này, chúng ta lập tức xuất phát.

...

Mặt đông khu vực trung tâm Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ năm có một cái hồ nhỏ hình trứng gọi là ‘Thiên Nhân Hồ’, rộng chừng trăm mét, dài hai trăm mét, mà ở giữa hồ có một hòn đảo nhỏ hình tròn đường kính khoảng 10 mét, tổng thể giống như một con mắt, cho nên có người gọi nơi này là ‘Thiên Nhân Hồ’. Nhưng dù có tên kêu như thế thì nơi này cũng vẫn chỉ là cái hồ nhỏ thông thường có tạo hình hơi lạ mà thôi.

Tuy nhiên hiện giờ tại đây lại tập kết đại lượng cường giả hai phe Quang Minh Hắc Ám, giằng co tranh đoạt ba kiện trang bị tấn sát ra u quang bảy màu, cùng với một khối tinh thể hình thoi màu xanh lục đang lắng lắng nằm trên đảo nhỏ kia.

Hệ thống trong Phong Vân lấy màu sắc ánh sáng trang bị phát ra để để phán đoán phẩm cấp, quang mang năm màu là trang bị cấp truyền thuyết, mà có thể tấn sát ra u quang bảy màu thì chính là trang bị còn cường đại hơn nữa, ‘cấp sử thi’.

Trang bị cấp sử thi, mỗi một kiện đều là ghi lại một đoạn lịch sử xa xưa, cũng tức là vô cùng cường đại, dùng lời thông tục có thể hình dung bằng hai từ ‘biến thái’. Hiện giờ hai đại liên minh còn chưa có trang bị cấp sử thi xuất thế, bởi vậy lần này một lần xuất hiện tới ba trang bị ‘biến thái’, tự nhiên là khiến đại lượng cường giả hai phe tranh đoạt, đến mức đại bộ phận cường giả 5x truyền thuyết ngày thường khó gặp đều xuất hiện ở nơi này, tình cảnh rất là hùng tráng.

Lúc này hai đại phe cánh Quang Minh Hắc Ám đều cách tiểu hồ hơn 30 mét, song phương tạm thời dừng lại, chỉ ra vẻ giương cung bạt kiếm khiến giằng co.

Trên mặt đất có cường giả giằng co, trên bầu trời cũng có cường giả tranh đấu.

243. Chương 241: Quân Dao

oOo

Thần Chi Thí Luyện Tràng tầng thứ năm, tại một hồ nước bình thường gọi là Thiên Nhân Hồ, nếu có người nào tới đây chụp tấm hình rồi up lên diễn đàn, thì tới tận 200% là sẽ gây ra siêu cấp náo động.

Một cái Thiên Nhân Hồ nho nhỏ giờ lại tập kết cơ hồ toàn bộ cường giả đứng đầu của hai đại liên minh.

Tổng 39 cường giả 5x truyền thuyết của liên minh Quang Minh đã xuất hiện ở đây 20 người, phía sau họ còn có gần ba nghìn cao thủ 4x đỉnh trang bị hoàn mỹ thực lực xuất chúng. Những cao thủ này đều thuộc tam đại chiến minh, cùng với một vài gia tộc hạng nhất, chỉ có số ít là cao thủ độc hành không có bối cảnh.

Mà liên minh Hắc Ám ở vấn đề lực lượng cũng không chịu thua, thậm chí còn nhỉnh hơn, cường giả 5x xuất hiện hơn 30 người, gần bốn nghìn cao thủ 4x, cũng chủ yếu là người của tứ đại chiến minh phe Hắc Ám cùng một vài đại gia tộc hạng nhất.

Hai đại phe cánh cũng đã kịch liệt va chạm qua, tuy phe Hắc Ám có ưu thế về nhân số, nhưng cường giả 5x đỉnh cấp phe Quang Minh lại trội hơn, điều này khiến tổng thể hai phe coi như cân bằng, song phương đều có tổn thương nhưng không lớn, trong lúc nhất thời không ai làm gì được ai.

Trên mặt đất song phương đang khấn trương giằng co, trên bầu trời cũng có tranh đấu.

Trên bầu trời Thiên Nhân Hồ khoảng 70 mét gần phe liên minh Quang Minh, có một gã người chơi thân hình cao lớn chân đạp phi hành khí dạng con dơi to lớn màu xám bạc. Chiếc phi hành khí này ngoại hình tương tự với chiếc phi hành khí của nhân vật phản diện trong bộ phim Người Nhện. Mà bây giờ người bước chân phi hành khí này chính là 5x truyền thuyết cường giả ‘Kim Chúc Cuồng Nhân’ của Lam Sắc Quân Dao chiến minh.

Kim Chúc Cuồng Nhân dựa vào phi hành khí hẳn chế tạo có thể bay trên trời, nhưng mà bên phe Hắc Ám cũng có người chơi bay được, thậm chí còn cao hơn hẳn.

Cách mặt đất 100 mét, một gã Phong khổng liên minh Hắc Ám nhân nhả vẩy đôi cánh màu xanh ngưng tụ từ Phong nguyên tố sau lưng mà lơ lửng.

Đôi cánh bằng Phong nguyên tố so với phi hành khí của Kim Chúc Cuồng Nhân thì bay cao hơn, linh hoạt hơn, hơn nữa còn vượt khỏi tầm bắn của pháp hệ và đại đa số cung tiễn thủ.

Tên Phong khổng kia trước ngực đeo một huy chương khắc chữ ‘Loạn’, chính là cường giả của Loạn Thế gia tộc chiến minh thuộc liên minh Hắc Ám, bộ dáng kiêu ngạo khinh miệt nhìn xuống phe cường giả Quang Minh, tựa hồ đang đem họ đùa bỡn trong bàn tay.

- Loạn Thế Cuồng Long, có giỏi thì xuống tử chiến một trận cùng lão tử!

Kim Chúc Cuồng Nhân lớn tiếng mắng, thấy địch nhân bay còn cao hơn mình lại làm bộ khinh miệt liếc xuống hẳn không kiềm nổi cơn giận.

- Ha ha ha, gã ngốc, có giỏi thì bay lên đây, ngươi cũng đừng để tên Kim Chúc Cuồng Nhân nữa, sửa thành Kim Chúc (ngu) Xuân Nhân đi!

Loạn Thế Cuồng Long kiêu ngạo cười to.

- Con bà nó!

Kim Chúc Cuồng Nhân tức đến nghiến răng nghiến lợi, vung cánh tay máy về đằng trước, “Bang bang” hai tiếng, hai quả phi đạn nhỏ màu đỏ phóng ra bắn về phía Loạn Thế Cuồng Long.

Nhưng mà, trên không Loạn Thế Cuồng Long vỗ đôi cánh, thân thể hơi nhếch ra, dễ dàng tránh được. Rầm rầm” hai tiếng, hai quả phi đạn nổ tung trong không trung tạo thành hai quả cầu lửa bán kính 5 mét, đẹp đẽ như pháo hoa.

- Ha ha ha, chỉ được cái to còi!

Loạn Thế Cuồng Long lớn tiếng cười nhạo. Nhưng đây cũng là hắn có vốn liếng để cười, bởi hắn có ưu thế bay trên trời cao, dễ dàng áp chế người ta nhưng người ta không làm gì nổi hắn. Mà cũng bởi có Loạn Thế Cuồng Long ở đây, liên minh Hắc Ám xem như có thêm ưu thế.

...

- Đoàn trưởng, gọi Cuồng Nhân xuống thôi, tránh cho hắn bị người ta làm xấu mặt.

Giữa đội hình Lam Sắc Quân Dao chiến minh, một Quang Minh kiếm sĩ 5x cũng không đành lòng để huynh đệ của mình tiếp tục chịu xấu hổ.

- Quân Thứ, yên tâm đi, đoàn trưởng đã có chủ trương, giờ Cuồng Nhân còn phải chế trụ Loạn Thế Cuồng Long, để ngừa hắn bắt ngờ bay xuống đoạt mấy vật kia.

Ám khổng 5x tên ‘Vô Hạn Tả Luân’ mặc một thân pháp bào đen chậm rãi nói, mà trên ngực cả hai người đều là huy chương Lam Sắc Quân Dao.

- Nhưng mà...

Quân Thứ nghiêng răng nghiêng lợi muốn nói gì đó, nhưng nhìn vẻ mặt bình tĩnh trầm ổn của đoàn trưởng, hắn chỉ đành nuốt lời xuống.

Người được hai người gọi là đội trưởng kia chính là minh chủ Lam Sắc Quân Dao chiến minh, Lôi khổng 5x ‘Quân Dao’, tuy rằng đã xuất ngũ nhiều năm, nhưng những huynh đệ quen biết từ trước không đổi được thói quen vẫn gọi hắn là đoàn trưởng. Làm minh chủ một trong tam đại chiến minh, lại từng làm đoàn trưởng trong quân đội, Quân Dao tự nhiên là trầm ổn vô cùng, một bộ bình thần ung dung, một quả cầu màu tím hình thành từ Lôi nguyên tố không ngừng biến ảo trong tay hắn, có thể thấy được trình độ khổng chế cao thâm.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào địch nhân phía bên kia hồ, Quân Dao thản nhiên nói:

- Để Cuồng Nhân lên chơi đùa một chút, thứ nhất là chế trụ Loạn Thế Cuồng Long, thứ hai là có thể kéo dài thời gian.

- Kéo dài thời gian? Đoàn trưởng có kế hoạch gì sao?

Quân Thứ nghi ngờ nhỏ giọng nói.

- Ủ!

Quân Dao gật gật đầu, cũng không giấu diếm:

- Vừa rồi Lam Nhị và Cuồng Nhân cùng tiến cử cho anh một cung tiễn thủ 4x, nói hắn có thể có biện pháp ngăn chặn Loạn Thế Cuồng Long, cho nên giờ chúng ta mới cần kéo dài thời gian chờ người đến

- Cái gì, một cung tiễn thủ 4x?

Quân Thứ lập tức từ nghi hoặc biến thành kinh ngạc:

- Cả ‘Giang Hồ’ của chúng ta lẫn ‘Trọng Pháo Thủ’ của Kiếm Vũ Phong Vân đều không làm gì được Cuồng Long, chỉ bằng một gã 4x thì mong gì?

- Không nhất định!

Lúc này Tiễn Đăng Giang Hồ vẫn luôn im lặng mở miệng:

- Cho dù là cùng chức nghiệp cũng chưa chắc cùng con đường, không chừng cung tiễn thủ 4x kia có chỗ nào đó hơn người, tôi cũng nghe Lam Nhị nói qua người này, rằng khi hắn ở 3x đã có thể lợi dụng kỹ xảo bắn xa dẫn Boss cách hơn 300 mét, nói thật tôi cũng muốn hắn gặp thử một lần.

Những người bên cạnh đều nhìn được vẻ cuồng nhiệt trong mắt Tiễn Đăng Giang Hồ.

244. Chương 242: Loạn Thế Ma Quân

oOo

- Nếu thật thế thì tốt quá, nhưng em vẫn không tin có 4x lợi hại như vậy.

Quân Thứ trong lòng có điểm mâu thuẫn, vừa là mong mỏi có người có thể giải quyết khốn cảnh, lại vừa với ‘người giúp’ đỡ có chút hoài nghi.

Trên thực tế cũng không ít người nghĩ giống Quân Thứ.

- Chờ hắn đến đây chẳng phải sẽ biết sao.

5x Âm khổng ‘Vô Hận Tả Luân’ khẽ cười nói:

- Nhưng tôi lại có chút tin, cái trò chơi Phong Vân này không nhỏ chút nào, không chừng sẽ có kỹ năng hoặc đạo cụ đặc thù công dụng không tưởng, như Cuồng Nhân vậy, ai có thể tin người chơi có thể đem chính mình cải tạo thành bán cơ giới, hơn nữa còn thành công.

- Tả Luân nói không sai, trò chơi này quá lớn. Giờ chỉ sợ Cuồng Nhân cứ dây dưa mãi thì bên kia sẽ có kẻ động thủ thôi.

Ảo Ảnh Thủ Tiên Đăng Giang Hồ thản nhiên nói, làm một trong hai cung tiền thủ mạnh nhất của liên minh Quang Minh, ánh mắt của hắn bất cứ lúc nào đều lợi hại nhất.

...

Trong khi mấy cường giả Lam Sắc Quân Dao nhỏ giọng trao đổi, cao tăng bên Hắc Ám Thị Huyết chiến minh cũng đã tính kế xong.

- Ma Long, Lam Sắc Quân Dao bên kia có động tĩnh gì sao?

Minh chủ Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, 5x Dã Man Nhân cuồng chiến sĩ Thị Huyết Chiến Lang thản nhiên nói, ánh mắt từ đầu đến cuối không rời mấy trang bị cấp sử thi giữa hồ.

Tuy tam đại chiến minh cùng mấy đại gia tộc phe liên minh đã có hiệp thương tạm thời liên hợp, nhưng đứng trước trang bị cấp sử thi có thể thay đổi vận mệnh, các thế lực lớn đều có tính toán riêng, muốn lấy lợi ích lớn nhất, thậm chí là độc chiếm lợi ích cho phe mình.

- Không có, ngoại trừ Kim Chúc Cuồng Nhân luôn mồm cãi lộn, những người khác đều im lặng, em phỏng chừng bọn hắn đang đợi cái gì đó.

Cạnh Thị Huyết Chiến Lang, một gã Ám không 5x mặc pháp bào đen tên là ‘Thị Huyết Ma Long’ nói.

- Ủm!

Thị Huyết Chiến Lang gật gật đầu, tựa hồ là đồng ý phỏng đoán của hắn.

- Lão đại, không bằng chúng ta lao ra, trong tam đại chiến minh thì chúng ta có nhiều 5x nhất, chỉ một cái tiểu hồ không ngăn nổi chúng ta đâu.

Người nói chuyện chính là đối thủ của của Dương An, 5x Hắc Ám kiếm sĩ ‘Hắc Tước’.

- Vậy cậu lao thử đi, ta cam đoan cậu còn chưa tới sát cái hồ đã biến thành bụi phấn.

Một 5x cường giả khác tên Huyết Chiến Thiên Lang hừ giọng nói, hắn chính là tộc trưởng gia tộc Huyết Lang mà bị Dương An đoạt Boss Hồ Vương Răng Kiếm Cơ giới, gia tộc này là phụ thuộc Hắc Ám Thị Huyết chiến minh.

- Huyết Chiến Thiên Lang, anh thích cái gì, muốn đánh phải không?

Hắc Tước bị người ta nói như thế liền phát hỏa, muốn cùng Huyết Chiến Thiên Lang đại chiến một hồi.

- Hắc Tước dừng lại!

Thị Huyết Chiến Lang trầm giọng quát.

- Hắc Tước, nghe lão đại đi.

Thị Huyết Ma Long cũng khuyên can nói:

- Hắc Tước vừa mới đến có thể không biết, bây giờ hai đại phe cánh Quang Minh – Hắc Ám đều mơ tưởng mấy món trang bị kia, ai xông lên trước nhất định sẽ bị thế lực khác vây công, hơn nữa cái hồ nhỏ này cũng không đơn giản, đừng xem nó yên tĩnh như thế, thật ra trong có một con Boss vương giả 6x đang ẩn núp, thêm nữa còn một nhóm lớn quái vật 6x, muốn vượt qua rất khó, trừ khi có thể bay trên trời như bọn hắn.

Thị Huyết Ma Long chỉ chỉ hai cường giả đang đấu khẩu trên bầu trời.

- Chiến minh chúng ta không phải có mấy triệu hoán sư 4x đỉnh sao, bọn họ nhất định có triệu hoán thú loại phi hành, chúng ta dựa vào đó mà tiến lên.

Hắc Tước lại nói.

- Bảo cậu ngu không sai tí nào, cho dù là triệu hóa sư 4x đỉnh thì xác suất thành công triệu hoán thuật cũng thấp vô cùng, có thể triệu hoán Boss 4x là khá lắm rồi, mà cấp bậc đó thì vừa ra đã bị người đánh bay.

Huyết Chiến Thiên Lang nói, có điều đây là trên phương diện nói về triệu hóa sư bình thường.

- Chính thế, vừa rồi có mấy gã cười quái vật phi hành muốn xông vào, đáng tiếc cấp bậc không cao, vừa mới bay tới đã bị mấy chục đạo ma pháp đánh nát như tương.

Thị Huyết Ma Long phân tích nói:

- Trừ phi có loại quái phi hành cấp cao, bằng không vô luận là tốc độ hay là lực phòng ngự đều không thừa nhận nổi công kích dày đặc thế này.

- Cũng chưa hẳn!

Thị Huyết Chiến Lang âm u cười cười:

- Ma Long, lập tức triệu tập toàn bộ băng khổng bên ta, lại gọi mấy đạo tặc tốc độ nhanh nhất nữa, tùy thời nghe ta an bài, nhớ là phải bí mật đừng cho gia tộc khác phát hiện.

Thị Huyết Ma Long đảo mắt một vòng, tức thì hiểu được kế hoạch của hắn, lập tức lui xuống bắt đầu hành động.

- Chờ, chúng ta tiếp tục chờ!

Thị Huyết Chiến Lang âm hiểm nhìn Quân Dao cách đó không xa.

Quang Minh nhất phương, Kinh Lôi chiến minh cùng mấy gia tộc hạng nhất cũng bắt đầu có hành động. Quang Minh nhất phương gợn sóng không ngừng, Hắc Ám nhất phương cũng như thế, nhưng khách quan mà nói lại đoàn kết hơn tam đại chiến minh phe Quang Minh.

Đột nhiên, một gã 4x Thổ khổng mặc pháp bào màu vàng đất tiến lên phía trước tứ đại chiến minh liên minh Hắc Ám. Trước ngực hắn đeo huy chương khắc chữ 'Loạn', chính là minh chủ Loạn Thế chiến minh tên 'Loạn Thế Ma Quân'. Loạn Thế Ma Quân tạo một vòng bảo hộ cho mình rồi vùng pháp trường, mặt đất dưới chân chấn động một cái rồi từ từ đem theo hắc dăng cao lên ba mét.

Chứng kiến dị động của Loạn Thế Ma Quân, cường giả liên minh Quang Minh lập tức đề cao cảnh giác, phòng ngừa địch nhân đột nhiên phát động công kích.

- Quân Dao!

Loạn Thế Ma Quân đứng ở trên đài cao lớn tiếng quát to.

- Loạn Thế minh chủ có gì chỉ giáo sao?

Quân Dao lạnh nhạt đáp, quả cầu Lôi nguyên tố trong tay vẫn không dừng xoay chuyển, bộ dáng nhàn nhã.

- Tất cả mọi người là lão bằng hữu, ta cứ nói thẳng đi!

Loạn Thế Ma Quân lớn tiếng nói:

- Hai đại phe cánh chúng ta thực lực sàn sàn nhau, cứ giằng co mãi cũng sẽ không có kết quả mà chỉ làm tổn thất càng lớn, giờ ta có một ý, không biết Quân Dao người thấy thế nào.

- Xin lắng tai nghe!

Quân Dao nói.

Lam Sắc Quân Dao chiến minh là chiến minh đứng đầu tam đại chiến minh liên minh Quang Minh, mà Quân Dao lại càng là cường giả có thực lực cao cấp nhất trong 39 cường giả 5x, lần này mấy thế lực liên minh Quang Minh tạm thời liên hợp chính là lấy hắn cầm đầu. Mà Loạn Thế Ma Quân ở liên minh Hắc Ám địa vị cũng không sai biệt lắm, tự nhiên có thể đại biểu hai đại phe cánh nói chuyện.

- Mục đích của chúng ta đều là thứ trong hồ kia, không bằng như vậy, song phương chúng ta cùng phái người tỷ thí, phe thắng có quyền lấy đi trang bị.

Loạn Thế Ma Quân một bộ tình thế bắt buộc nói:

- Cũng không nên nói Hắc Ám nhất phương chúng ta nhiều người khi dễ các người ít người, song phương chỉ cử ra ba người đối chiến, bên nào tử nạn toàn bộ trước coi như thua, không biết ý người sao.

Loạn Thế Ma Quân đột nhiên đưa ra cách thức tỷ thí thế nào, tự nhiên là có chỗ dựa vào, chính là Loạn Thế Cuồng Long có được ưu thế bay trên trời.

Thực lực Loạn Thế Cuồng Long vốn thừa sức xếp hạng trước mười trong liên minh Hắc Ám, giờ lại thêm đôi ‘Phong chi dực’ thần kỳ, chỉ cần không hết mana thì lực chiến đấu đủ sức xếp trước ba hạng đầu trong cường giả liên minh Hắc Ám.

245. Chương 243: Thần Điều Đại Hiệp?

oOo

Có thể làm mình chủ một đại chiếm mình ngoại trừ cần đủ thực lực thì trí tuệ lãnh đạo cùng ánh mắt cao minh càng thêm trọng yếu. Loạn Thế Ma Quân cũng đã nhìn ra Kim Chúc Cuồng Nhân là kẻ hoãn binh, chậm thì phát sinh biến cố, cho nên liền lập tức đưa ra đề nghị tỷ thí.

Đương nhiên, tỷ thí này cũng chỉ là một bước trong kế hoạch tranh đoạt trang bị ở giữa hồ kia...

- Hừm, xem ra bị hắn nhìn thấu rồi!

Quân Dao sắc mặt hơi đổi, quả cầu Lôi nguyên tố trong tay cũng lặng yên tản mất.

- Các vị mình chủ, tộc trưởng, mọi người thấy sao?

Quân Dao lớn tiếng hỏi mấy ‘đại lão’ xung quanh hắn, tuy thực lực của hắn ở liên minh Quang Minh thuộc top đầu, lại còn là mình chủ một trong tam đại chiến minh, nhưng vẫn lên tiếng trưng cầu ý kiến để tránh người nói hắn có tâm muốn độc chiếm toàn bộ bảo vật.

Mà lúc này mấy ‘đại lão’ đứng đầu Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, Kinh Lôi chiến minh, Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc và mấy đại gia tộc hạng nhất cũng tụ tập lại bên Quân Dao, tựa hồ muốn thương lượng đối sách.

- Tôi cảm thấy đề nghị này không tệ, trực tiếp lại sảng khoái.

Mình chủ Hắc Ám Thị Huyết chiến minh - Thị Huyết Chiến Lang là người đầu tiên đồng ý.

- Hừ, Thị Huyết Chiến Lang, ta xem ra người hắn là có âm mưu!

Mình chủ Kinh Lôi chiến minh, 5x Quang Minh kiếm sĩ ‘Phá Thiên kinh’ âm thanh lạnh lùng nói, tựa hồ quan hệ không tốt lắm với Thị Huyết Chiến Lang, nhưng hắn cũng không phản đối.

- Nhưng ta cũng đồng ý phương pháp cường giả chiến kia, 5x liên minh Quang Minh chúng ta tuy ít hơn liên minh Hắc Ám một chút, nhưng thực lực lại cao hơn một bậc.

- A!

Thị Huyết Chiến Lang bị Phá Thiên kinh một câu nói toạc ra cũng không có phản bác, chỉ lạnh lùng cười cười.

- Nếu muốn cường giả chiến thì nên 4 VS 4, Kiếm Vũ Phong Vân chúng ta có thể ra một người.

Nói chuyện chính là tộc trưởng Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc – Sắc Vi Chi Kiếm. Sắc Vi Chi Kiếm dù là nữ, nhưng không ai dám xem thường nữ nhân này, bản thân nàng là một 5x Tật Phong kiếm sĩ, thực lực cao cường, dẫn dắt Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc tiến lên xếp hạng đầu trong những gia tộc hạng nhất, mà mấy hôm trước lại có một thành viên trở thành cường giả truyền thuyết 5x khiến gia tộc này càng mạnh mẽ, có xu thế trở thành đầu sỏ thứ tư của liên minh Quang Minh.

Sắc Vi Chi Kiếm nói như vậy, ý tứ cũng rất rõ ràng!

- Cường giả chiến đúng là một biện pháp không tệ!

Quân Dao thần nhiên phân tích nói:

- Không chỉ việc chúng ta có cơ hội thắng nhiều hơn, mà Loạn Thế Cuồng Long cũng nhất định sẽ xuất chiến, hắn ở trên không cực kỳ phiền phức, trừ Trọng Pháo Thủ của Kiếm Vũ Phong Vân có thể uy hiếp

hắn chút đỉnh thì những người khác đều chỉ có thể chịu thiệt thòi, cứ tiếp tục thế cơ hội của chúng ta không lớn.

Quả thật, Quân Dao phân tích rất chính xác, cũng nói nên là trận tỷ thí này không nhất định phải thắng lợi, mà chính là thời cơ hành động!

- Quân Dao minh chủ, các người thương lượng xong chưa?

Loạn Thế Ma Quân thấy liên minh Quang Minh thương nghị thật lâu, lại nghĩ là cố tình kéo dài thời gian, vì thế liền thúc giục nói. Hắn cũng không sợ phe Quang Minh không đáp ứng, đơn giản vì không đáp ứng chẳng khác nào sợ hãi, quá mất mặt.

- Ha ha ha, đại ca, em thấy bọn chúng sợ sun cả vùi vào rồi.

Loạn Thế Cuồng Long trên không trung cuồng vọng quát to, từ khi có được Phong chi dực, chiếm ưu thế bầu trời, hắn cũng trở nên không coi ai ra gì.

- Ha ha ha!

Lời của Loạn Thế Cuồng Long tức thì khiến mấy ngàn gã người chơi liên minh Hắc Ám cười ầm lên.

- Con bà nó, liều mạng với chúng.

- Đánh, ta không tin không địch nổi đám chó má liên minh Hắc Ám kia.

- Đúng thế, cục sh*t có dát vàng cũng chỉ là sh*t!

Bị phe Hắc Ám chế nhạo, lập tức mấy ngàn cao thủ liên minh Quang Minh nổi giận đùng đùng.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, một giọng nói to rõ từ tầng chín trời truyền xuống...

- Ha ha ha, mùi gì thối thế nhỉ, tự dưng lòi ra một con ‘Loạn Thế Đại Trùng’ thả rắm giữa ban ngày, thật sự là thối không ngửi nổi!

Giọng nói lạnh lạnh như từ tầng chín trời truyền xuống tai mỗi người bên người, tất cả mọi người yên tĩnh, ngẩng đầu nhìn lên trời cao.

- Ai, rốt cuộc là ai, không muốn sống đúng không!

Loạn Thế Cuồng Long đương nhiên nghe rõ câu chế nhạo kia, ngay lập tức liền nổi giận, thế phải xé nát người kia.

Nhưng mà khi tất cả ngẩng đầu lên thì lại không thấy bất luận kẻ nào.

- Ha ha ha, ta chính là ông nội của người mà.

Giọng nói kia lại truyền tới, nhưng lần này là đi cùng 13 mũi tên tốc độ cực nhanh.

- F**K!

Loạn Thế Cuồng Long đang muốn chửi lại, nhưng thấy 13 mũi tên lao tới, lập tức thi triển kỹ năng né tránh.

Dù đang cực kỳ phẫn nộ nhưng Loạn Thế Cuồng Long cũng không nhận được kinh hãi, một lần công kích kia, mấy mũi tên thật quá nhanh.

Nhưng mà Loạn Thế Cuồng Long tránh đi, mũi tên cũng không dừng hay biến mất mà lạc đạn cắm thẳng tới mấy gã pháp hệ phe Hắc Ám dưới mặt đất. Bởi vì đứng giữa đại đội, cho nên pháp hệ đều không mở ma pháp hộ thuẫn, trúng tên tức thì trở thành vong hồn.

Lại có thể từ tầng chín trời truyền tới tiếng hét của mấy ngàn gã liên minh Hắc Ám, thực lực này quả đáng kinh ngạc...

- Mọi người mau nhìn bên trên!

Đang lúc mọi người hết sức nghi hoặc, một gã người chơi chỉ tay lên trời lớn tiếng hét.

- Cái gì kia!

- Chim, một con chim thật lớn!

- OMG, là điều, một con điều thật lớn (chim điều hay gọi là điều hâu..), có điều sao điều lại nói tiếng người.
- Không phải điều nói tiếng người, là người cười điều nói chuyện...

...

- Kiuuuu

~~ Chỉ thấy trên cao hơn 500 mét, một con đại điều có cái đầu màu vàng đen đang chậm rãi hạ xuống, trên cái lưng to lớn của nó có một thanh niên đang đứng. Toàn thân thanh niên này phủ trong lớp áo choàng màu xanh lục, đeo một chiếc mặt nạ xanh thẫm che nửa mặt, tràn ngập cảm giác thần bí.

- A! Thần điều đại hiệp!

Đột nhiên một gã người chơi Quang Minh cả kinh nói!

246. Chương 244: Thân Phận

oOo

Cười trên đại điều hạ xuống đương nhiên không phải cái gì ‘Thần điều đại hiệp’, mà chính là Dương An tới từ ngàn dặm xa xôi, có điều hình tượng hiện giờ của hắn quả thật có chút giống Dương Quá đại hiệp trong bộ tiểu thuyết võ hiệp kinh điển Thần Điều Hiệp Lữ, chẳng qua Dương An không cụt một tay, cũng không mang Huyền Thiết Trọng Kiếm mà thôi.

Dương An nghe Diêm Diện Bao nói Lam Nhị muốn hắn giúp, tức thì chọn hướng Thiên Nhân Hồ đi tới, còn về con đại điều đầu vàng đen kia chính là một trong mấy con Boss 5x phong ấn được ở tầng bốn, Huyền Ảnh Kim Điều.

Lộ trình vốn hơn hai giờ, nhưng có phi hành thú nên chỉ hơn 20 phút đã tới nơi, mà ba người bọn Pháp Lỗ Định thì cùng cười một con Boss phi hành 5x khác tên là Cương Trảo Song Đầu Thửu đuổi theo sau.

Cương Trảo Song Đầu Thửu bay chậm hơn Huyền Ảnh Kim Điều một chút, nhưng hình thể lớn, có thể chở cùng lúc nhiều người. Dương An vốn định dùng hai con Boss phi hành này để vọt qua cửa truyền tống tầng bốn, nhưng cuối cùng không cần thiết, vừa vặn giờ có tác dụng.

Khi Dương An tới nơi thì đúng lúc Loạn Thế Cuồng Long xuất cường ngôn vũ nhục cường giả liên minh Quang Minh. Dương An nghe xong liền nổi trận lôi đình, bởi vậy tức thì phản kích.

Lúc bắn ra 13 mũi tên, Dương An cũng không có ý định giết Loạn Thế Cuồng Long, bằng không tập kích đột ngột trên cao lại lấy damage của hắn thừa sức một kích miểu sát Loạn Thế Cuồng Long.

Sau khi có được ba kiện ‘Truy Phong’ sáo trang cấp truyền thuyết, hiện tại Dương An có tổng cộng năm kiện trang bị truyền thuyết, còn trâu bò hơn đại đa số cường giả 5x, bởi vậy tự tin đánh một trận cùng 5x mà không bại.

- Kiuuu

~~ Dương An chỉ huy Huyền Ảnh Kim Điều lượn vòng từ từ hạ xuống đội ngũ liên minh Quang Minh.

- Thằng chó chết, mày là ai, dám nói thể với lão tử!

Nhìn thấy cung tiễn thủ đứng trên Huyền Ảnh Kim Điều, Loạn Thế Cuồng Long phần hận chửi ầm lên, đồng thời cũng thắc mắc về thân phận cung tiễn thủ này.

Kỳ thực thắc mắc không chỉ có Loạn Thế Cuồng Long, mà đại đa số người cả hai phe đều đang đoán lai lịch ‘Thần điều đại hiệp’ này. Nơi đây phần lớn là thủ lĩnh các thế lực trong Phong Vân, mạng lưới tin tức cực rộng, nhưng lại không có ai biết về cường giả cung tiễn thủ này.

- Gã kia là ai, từ khi nào liên minh Quang Minh lại có một cung tiễn thủ lợi hại như vậy chứ!

- Ấc, từ trên cao năm sáu trăm mét cũng có thể một kích miểu sát vài pháp hệ, gã này quá biến thái.

- Sao liên minh Quang Minh lắm cung tiễn thủ biến thái thế này, trước có Áo Ảnh Thủ cùng Trọng Pháo Thủ, hiện tại lại thêm một 'Thần điều đại hiệp', liên minh Hắc Ám chúng ta thì một cung tiễn thủ 5x cũng không có.

Rất nhiều người đang suy đoán thân phận Dương An, đương nhiên cũng có người phong phanh hóng được vài tin tức.

- Ta đã nói rồi, ta là ông nội của người, trí nhớ kém thế.

Dương An khinh miệt cười nói, đối với loại người này cách tốt nhất là dẫm hấn dưới chân, cho hấn ném thử mùi vị bị người khác vũ nhục.

- Ha ha ha, tiểu Ngã huynh đệ nói hay lắm, con giun đất kia phóng rắm thật là siêu thôi!

Kim Chúc Cuồng Nhân chân đạp phi hành khí cười to nói. Tuy rằng Dương An đeo chiếc mặt nạ che nửa mặt, nhưng vừa nhìn Phi Điều Trường Cung hấn liền nhận ra.

- Ấy!

Dương An cười khổ một cái, hấn đeo mặt nạ Truy Phong cũng là không muốn bại lộ hành tung trước quá nhiều người, tránh phiền phức về sau, không ngờ chỉ thoáng cái đã bị người quen nhận ra.

Dương An không chế Huyễn Ảnh Kim Điều bay đến cạnh Kim Chúc Cuồng Nhân:

- Cuồng Nhân đại ca, anh khỏe chứ, có chuyện gì mà ồn ào nhường này vậy?

- Tiểu Ngã huynh đệ, rốt cuộc cậu cũng tới!

Kim Chúc Cuồng Nhân nhẹ giọng nói:

- Đi, trước hết cậu cứ tìm Lam Nhị, cô ấy sẽ giải thích cho cậu, anh còn phải ở đây trông coi con giun đất này.

- Vâng!

Dương An gật gật đầu, sau đó liền hạ độ cao xuống. Mà lúc này Dương An cũng nhìn rõ những người trên mặt đất, trong đó có vài gương mặt quen thuộc, đặc biệt là một nữ kiếm sĩ cầm trong tay thanh Băng Hỏa đại kiếm, chính là Tế Vũ.

Dương An cùng Tế Vũ quen chưa lâu, hơn nữa cũng chỉ gặp vào ban đêm, thế nhưng đối với Tế Vũ hấn thật sự coi như là tỷ tỷ trong trò chơi, cũng có chút cảm giác thân thích.

Dương An không có vội vã tìm Lam Nhị, mà hạ dần xuống chỗ Tế Vũ.

Nhìn thấy cung tiễn thủ thần bí cố ý hạ xuống bên này, cường giả Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc đều lộ ra ánh mắt nghi hoặc, ngay cả Sắc Vi Chi Kiếm cũng rất ngạc nhiên.

Tế Vũ vừa mới bắt đầu cũng là sững sờ, nhưng sau đó nhanh chóng nhận ra Dương An, vì thế chủ động bước tới đón.

- Hảo đệ đệ, biến thành thần điều đại hiệp từ lúc nào thế.

Tế Vũ nhẹ giọng trêu đùa. Mấy cao thủ Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc gần đó nghe lời này liền giật mình, thì ra là người quen phó tộc trưởng.

- Tỷ tỷ cũng kém gì, từ lúc nào thì thành cường giả truyền thuyết thứ 39 vậy.

Dương An mở miệng phản kích:

- Khó trách lúc trước chị nói có việc quan trọng, hóa ra là đi làm nhiệm vụ tiến giai.

Không sai, ngay từ trên không Dương An nhìn thấy Tế Vũ đã phát hiện nàng thăng cấp 5x, lập tức xác định được cường giả truyền thuyết thứ 39, hơn nữa còn là thành viên Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc, trước ngực đeo một cái huy chương Kiếm Vũ Phong Vân.

Thấy Dương An nhìn huy chương trước ngực mình mà hơi cau mày, Tế Vũ liền hiểu được, lập tức giải thích nói:

- Thực xin lỗi, một mực gạt cậu, kỳ thực chị là phó tộc trưởng Kiếm Vũ Phong Vân, vì vài nguyên nhân nên chị phải giấu thân phận, đến khi 5x mới có thể công khai.
- Lỗi phải gì đâu, dù thế nào thì chị vẫn là chị của em mà.

Dương An cười nói, lời cũng xuất phát từ chân tâm, tuy hắn vẫn có thành kiến với loại tổ chức dạng chiến minh gia tộc, nhưng hắn cũng hiểu không phải toàn bộ thành viên gia tộc đều là hạng ngang ngược bá đạo, ví dụ như Tế Vũ Lam Nhị vậy.

- Hi hi!

Tế Vũ thư thái cười, nàng đối với ‘đệ đệ’ này cũng là thật sự chân tình.

- Đúng rồi, cậu tới đây làm gì, hiện ở đây rất nguy hiểm, cứ đứng sau chị đi.

Tế Vũ quan tâm hỏi, cho tới nay thực lực của nàng đều mạnh hơn Dương An, tự nhiên liền nảy sinh tâm lý tỷ tỷ bảo hộ đệ đệ.

Dương An lắc lắc đầu, nói:

- Em biết nơi này rất nguy hiểm, nhưng lần này em được Lam Sắc Quân Dao chiến minh mời đến hỗ trợ.
- Lam Sắc Quân Dao mời?

Tế Vũ lại nghi ngờ.

Mà khi nàng đang nghi hoặc, một luồng khói nhẹ màu đen từ từ phiêu đảng lại đây.

247. Chương 245: Thịnh Cầu Của Tế Vũ

oOo

- Ha ha, Phá Nha, cậu còn chưa có chết sao!

Dương An liếc mắt một cái liền nhận màn khói đen bay tới cạnh mình. Sauk hi bị lốc xoáy ở tầng 3 hút đi, Dương An cũng hoàn toàn mất liên lạc với Phá Nha, còn tưởng hắn đã nằm lại dưới lốc xoáy kia, ai ngờ tầng 5 còn gặp lại.

- Hừ, anh cũng không phải cũng thế sao!

Cạnh Dương An, Phá Nha cũng đã hiển lộ thân ảnh, hắn cũng bất ngờ khi gặp lại:

- Hê hê, anh cũng lợi hại, dưới trăm ngàn ánh nhìn mà hiện thân, giờ thành ngôi sao rồi đấy!
- Ặc...

Dương An khẽ nhìn chung quanh, thấy quả thật mình đã thành tiêu điểm như Phá Nha nói.

Cũng chính là bởi vì như thế, Phá Nha mới biến thành làn khói đen xuất hiện, để người ta biết Dương An là bằng hữu của hắn, ai dám đánh chủ ý lên cung tiền thủ 4x này phải hỏi qua hắn trước tiên. Phá Nha làm điều này cũng giống như Tế Vũ, đều là muốn bảo hộ Dương An ‘nhỏ yếu’.

- Ha ha, tại tôi không quen nhìn con giun đất kia vũ nhục người chơi liên minh Quang Minh chúng ta.

Dương An bất đắc dĩ cười khổ, ban đầu hắn cũng muốn lảng lạng xuất hiện, có điều gặp ngay lúc Loạn Thế Cuồng Long ‘phóng rầm’, cũng không thể nhận.

Mà bây giờ, Loạn Thế Cuồng Long lại tiếp tục cùng Kim Chúc Cuồng Nhân đấu võ mồm, còn về trận cường giả chiến thì sau khi Dương An xuất hiện cũng không có ai đề cập nữa.

- Quên đi, có tôi ở đây, không kẻ nào dám làm gì anh đâu.

Phá Nha đặc ý lớn tiếng nói, lấy thanh danh ‘Quý Ảnh đạo tặc’ của hắn quả thật cũng không có nhiều người dám đắc tội.

Phá Nha nhìn Tế Vũ bên cạnh, cười mà không phải cười nói:

- Tiểu Ngã, anh cũng trâu bò thật đấy, ngay cả phó tộc trưởng mỹ nữ của Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc, cường giả truyền thuyết thứ 39 liên minh Quang Minh cũng bị anh cưa được.

- Cưa cái đầu cậu, đây là chị của tôi!

Dương An buồn bực nói, sau đó lại chuyển hướng Tế Vũ giới thiệu:

- Tỷ tỷ, đây là Phá Nha, bạn em.

- Ha ha, liên minh Quang Minh đệ nhất đạo tặc Quý Ảnh đạo tặc Phá Nha làm gì có ai không biết!

Tế Vũ cười nói, tiến tới muốn bắt tay với Phá Nha:

- Xin chào, tôi là Tế Vũ, chị của tiểu Ngã.

- 5x chúc nghiệp ẩn tàng Tế Vũ hiện giờ cũng là nhân vật nổi tiếng a!

Phá Nha lịch sự cùng nàng bắt tay:

- Có điều cô thật sự là chị của hắn sao, nhìn chẳng giống gì cả, không phải là kiểu chị em kia kia đó chứ, hê hê!

(DG: Ý nó chỉ máy bay - phi công =]])

- Phá Nha, thôi miệng phải không!

Dương An vùng trường cung gõ lên đầu hắn. Mà Tế Vũ nghe hết câu mặt cũng trở nên ngượng ngùng.

Đùa giỡn xong, Dương An cũng hỏi thăm Phá Nha lần gặp lốc xoáy kia, hóa ra khu vực bảo rương là một nơi an toàn, có thể ngăn cản lốc xoáy.

Tiếp đó Tế Vũ giới thiệu Dương An với thành viên Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc. Tộc trưởng Sắc Vi Chi Kiếm thấy Dương An thực lực không kém, lại có giao tình rất tốt với Tế Vũ, thế liền muốn mời chào hắn vào gia tộc, nhưng chưa kịp mở lời đã bị Tế Vũ dùng ánh mắt ngăn cản. Tế Vũ tuy rằng cũng có tâm tư như thế, nhưng nàng biết bây giờ còn không phải lúc.

Nói thì chậm, thật ra cũng chỉ vừa mới hai ba phút, lúc này đám Lam Nhị cũng sang đây.

- Thiên Hành đại ca, Lam Nhị tỷ, gặp lại mọi người thật tốt!

Dương An cười nói.

(*Chú thích một chút: ở đây lúc thì đề là anh/ chị, lúc lại đề ca/tỷ không phải lỗi mà là cố tình, bản thân mình nhiều khi chơi game cũng cố tình xưng hô như thế để vui vẻ và tăng cảm giác trò chơi)

- Ha ha, tiểu Ngã, không nghĩ cậu tới nhanh như vậy.

Lam Nhị cũng hơi kinh ngạc nói, bởi nàng chỉ vừa cùng Điện Bao gọi điện thoại hơn 20 phút trước.

- Tiểu Ngã, xem ra hai hôm nay em thu hoạch không tồi à nha.

Thiên Hành thấy trang bị trên người Dương An phần lớn đều đã đổi cũng hai mắt tỏa sáng, có điều dù hắn có nghĩ thế nào cũng không tưởng được một lần Dương An đổi tới ba kiện trang bị cấp truyền thuyết.

- Ha ha, có chút thu hoạch mà thôi, anh cùng chị Lam Nhị không thể chắc.

Dương An cười nói.

- Tiểu Ngã này, hay là chúng ta qua bên kia đi, để tôi nói cho cậu chuyện lần này.

Lam Nhị chỉ chỉ phương hướng chỉ Lam Sắc Quân Dao nói, giờ là phải lấy đại sự làm trọng.

- Ok!

Dương An gật gật đầu, hắn cũng chỉ biết là Lam Nhị đại biểu Lam Sắc Quân Dao chiến minh mời hắn hỗ trợ, nhưng cụ thể chuyện gì lại không rõ lắm, bất quá nhìn tình cảnh nơi này, hắn đoán tuyệt đối chẳng phải là chuyện dễ dàng gì.

Nhưng ngay lúc hắn muốn bước đi thì lại bị Tế Vũ kéo lại.

- Tiểu Ngã, cậu qua đây một chút, chị có mấy lời muốn nói.

Tế Vũ nhỏ giọng nói.

Dương An nghĩ nghĩ, kêu Lam Nhị đợi mình, rồi cùng Tế Vũ tới một chỗ ít người.

...

Chứng kiến ‘Thần điều đại hiệp’ nhiên từ trên trời giáng xuống cùng Tế Vũ Phá Nha linh tinh có quen biết, tất cả càng thêm nghi hoặc thân phận người này.

- Ma Long, biết cung tiền thủ kia là ai không?

Minh chủ Hắc Ám Thị Huyết chiến minh trầm giọng hỏi quân sư Thị Huyết Ma Long.

- Không biết, nhưng gã này tuyệt không đơn giản, thực lực rất mạnh, lại còn quan hệ rất tốt với Kiếm Vũ Phong Vân, còn có Quý Ảnh đạo tặc... Hả? Sao cả Lam Nhị cũng đi qua?

Thị Huyết Ma Long nhỏ giọng cả kinh nói.

- Cậu nói hắn có thể lại là quân bài ẩn của Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc không, như Liệt Bằng kiếm sĩ chức nghiệp ẩn tàng kia vậy, không đến 5x không xuất hiện?

Thị Huyết Chiến Lang phỏng đoán.

- Có khả năng này, nhưng tình huống thế này em cho là hắn chính là người Lam Sắc Quân Dao đang đợi.

Thị Huyết Ma Long thấy Lam Nhị cùng Dương An tiếp xúc, tức thì đoán được một ít.

- Lão đại, em biết cung tiền thủ kia là ai!

Hắc Tước đột nhiên nói, vốn hắn cũng không nhận ra Dương An, nhưng thấy khi Phá Nha xuất hiện, còn cả Lam Nhị Thiên Hành, hắn chợt nhớ ra, vội kể lại...

- Có thể chứ, Ma Long không chừng đoán đúng.

Thị Huyết Chiến Lang nhíu nhíu mày, ánh mắt ngưng trọng nhìn Dương An, tựa hồ muốn xem cung tiền thủ 4x này có chỗ nào đặc biệt.

- Đoàn trưởng, người kia hẳn là cung tiền thủ mà Lam Nhị tiến cử?

Lam Sắc Quân Dao 5x Ám khổng Vô Hạng Tả Luân nói.

- Ừm, Lam Nhị đã tới đó, hẳn là như thế.

Quân Dao thần nhiên nói:

- Xem mấy mũi tên vừa rời của hắn, còn có con Boss Huyền Ảnh Kim Điều 5x kia, không chừng hắn thật sự có thể giúp chúng ta.

Thế lực khắp nơi đều đang suy đoán thân phận Dương An, liên minh Hắc Ám bên kia cũng như vậy, đặc biệt là mấy cường giả Loạn Thế chiến minh, Dương An đột nhiên xuất hiện đã hoàn toàn đảo lộn kế hoạch của bọn hắn.

248. Chương 246: Điều Kiện

oOo

- Tiểu Ngã, cậu có thể đáp ứng một thỉnh cầu của chị được không?

Tế Vũ kéo Dương An tới nơi này nhỏ giọng nói, giọng điệu thành khẩn kèm chút ngượng ngùng, giống như là rất bất đắc dĩ.

Dương An khẽ cười nói:

- Nếu có thể em nhất định sẽ toàn lực giúp.

- Ủ, tỷ tỷ cảm ơn cậu trước.

Tế Vũ cảm kích nói:

- Tuy rằng chị không rõ Lam Sắc Quân Dao mời cậu tới để làm gì, nhưng chắc hẳn cũng là vì những trang bị giữa hồ kia.

Tế Vũ mắt nhìn lên hòn đảo nhỏ giữa hồ.

- Nói thật em cũng không biết mục đích của Lam Sắc Quân Dao, chẳng qua là nể mặt bằng hữu nên tới thôi.

Dương An đáp lời, cũng không giấu diếm.

Dương An nhìn theo ánh mắt Tế Vũ, tức thời bị ba món trang bị tản mát u quang bảy màu kia làm cho suýt nữa la hoảng.

- U quang bảy màu! Là trang bị cấp sử thi, hơn nữa còn có đến 3 kiện!

Dương An sợ hãi than, dù lúc trước có được 3 kiện trang bị cấp truyền thuyết hẳn cũng không kinh ngạc nhường này, chẳng trách sao hai đại phe cánh lại tụ tập đánh nhau sát đầu mỏ trán nơi đây.

Dương An giờ không còn là ‘con gà’ như xưa, đương nhiên hiểu được giá trị của trang bị cấp sử thi. Hiện cả hai đại phe cánh trong Phong Vân còn chưa có kiện trang bị cấp sử thi nào xuất thế, mà trang bị sử thi này có thể khiến bất kỳ chiến minh gia tộc nào cũng trở nên cường đại hơn, từ đó khiêu chiến được Boss cao cấp hơn, càng có cơ hội lấy thêm nhiều trang bị thượng thừa, chỉ nói sơ qua như thế đã thấy giá trị khó có thể tưởng tượng.

Nhìn thấy ba kiện trang bị cấp sử thi kia, Dương An có chút hối hận, thầm nghĩ:

- Đáng tiếc, nếu sớm biết có ba món trang bị cấp sử thi thì mình đã không đáp ứng Lam Sắc Quân Dao, tự tới đây lén dùng Tự Động Nhật Trang Bị thần không biết quỷ không hay thu lấy toàn bộ, đến lúc đó thì phát tài rồi. Nhưng giờ mình đã bại lộ trở thành tiêu điểm của mọi người, nếu sử dụng phương pháp kia hẳn sẽ bị người biết, thành cái bia ngắm sống trong Phong Vân mất.

Đau lòng một hồi, Dương An cũng bình phục tâm tình, hẳn còn chưa mạo hiểm đến mức ngang nhiên đắc tội mấy đại chiến minh, thầm nghĩ:

- Quên đi, cái này hẳn là vận mệnh rồi, cái gì không phải của mình thì không thuộc về mình.

- Đúng vậy, là ba kiện trang bị cấp sử thi.

Tế Vũ lại nói:

- Có điều thứ giá trị nhất lại không phải ba kiện trang bị này, mà là khóa ‘Thần cách’ hình thoi ở giữa kia. Chỉ một khóa này giá trị đã không kém ba kiện trang bị cộng lại.

- Tỷ tỷ là muốn...

Dương An không biết ‘Thần cách’ là vật gì, có tác dụng

- Chị muốn nhờ cậu đoạt giúp một kiện trang bị cấp sử thi.

Tế Vũ cau mày nói:

- Tuy hiện giờ mấy đại chiến minh cùng gia tộc phe Quang Minh liên hợp để tranh đoạt bốn kiện đồ vật kia, trước đó cũng đã thương nghị chia chác, nhưng Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc cuối cùng cũng chỉ là gia tộc hạng nhất, địa vị vẫn kém tam đại chiến minh, phỏng chừng có tranh đoạt thành công cũng chỉ được chia một chút tiền vàng cùng mấy trang bị tầm tầm.

- Lần này Kiếm Vũ Phong Vân bọn chị chủ yếu tham gia hành động là vì muốn đoạt một kiện trang bị cấp sử thi trong đó.

Tế Vũ chậm rãi nói:

- Chị biết cậu có phương pháp đặc thù có thể giúp Lam Sắc Quân Dao, cho nên chị hi vọng sau khi cậu thành công có thể hướng Lam Sắc Quân Dao yêu cầu một kiện trang bị cấp sử thi, lúc đó Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc nhất định sẽ mua lại từ em với giá tốt nhất.

Dương An do dự một lát, cuối cùng cũng đáp ứng:

- Đúng là em có biện pháp để lấy mấy vật kia, tỷ tỷ yên tâm đi, em sẽ nghĩ cách lấy cho tỷ một món.

- Ha ha, bất kể thành công hay không, tỷ tỷ cũng thiếu cậu một cái nhân tình.

Tế Vũ chân thành nói:

- Đúng rồi, hai ngày qua chắc cậu thi hoạch không tồi đâu nhỉ, nếu thừa thì bán cho chị nhé, cậu cũng biết giờ chị là phó tộc trưởng Kiếm Vũ Phong Vân chứ.

- Ok, không thành vấn đề, Thần Chi Thí Luyện Tràng kết thúc em sẽ liên lạc.

Dương An gật đầu nói:

- Thế đã nhé, em đi đã, chị Lam Nhị còn đang chờ kia.

Nói xong, Dương An xoay người lập tức bước về phía Lam Nhị. Mà lúc này chân trời lại xuất hiện một con quái vật phi hành thật lớn, là một con Cương Trảo Song Đầu Thú, bọn Pháp Lỗ Dịch rất cực tới nơi.

Dương An lập tức kêu đám Pháp Lỗ Dịch hạ xuống bên này, tránh lại khiến người chú ý, sau đó tất cả cùng đi theo Lam Nhị về khu vực của Lam Sắc Quân Dao.

- Tiểu Ngã, lần này tôi đại biểu Lam Sắc Quân Dao chiến minh mời cậu hỗ trợ.

Lam Nhị vừa đi vừa nhỏ giọng nói với Dương An:

- Cậu cũng thấy gã Loạn Thế Cuồng Long trên bầu trời kia rồi đấy. Tầm bắn cùng tốc độ bắn của cậu đều rất cao minh, bọn tôi muốn nhờ cậu hỗ trợ áp chế hắn, như vậy quân liên hợp liên minh Quang Minh mới có ưu thế đi cướp đoạt những thứ trên đảo kia.

- Chị Lam Nhị, đại khái là em hiểu rồi, thậm chí em có biện pháp giúp Lam Sắc Quân Dao chiến minh lấy được toàn bộ mấy vật kia, nhưng em cũng có một yêu cầu.

Dương An mỉm cười nói, trong lòng hắn đã có kế hoạch.

- Nếu được như vậy thì quá tốt, còn yêu cầu của cậu thì trực tiếp nói với minh chủ Quân Dao của bọn tôi đi, hắn cũng rất dễ nói chuyện.

Lam Nhị cười nói, tuy rằng hầu hết thời gian nàng đều cùng Thiên Hành ở một chỗ, nhưng vẫn không hề quên khẩn trương vì lợi ích chiến minh, nếu có thể có toàn bộ bảo vật mà không cần cùng thế lực khác phân chia tất nhiên không còn gì tốt hơn.

- Xin phép mọi người, kia là một người bạn của ta.

Quân Dao thấy Lam Nhị mang người đi tới cũng tách qua đón tiếp, cũng là hắn không muốn những gì tiếp đó bị người nghe thấy.

- Xin chào Ngã Gia huynh đệ!

Quân Dao mỉm cười nói, tay phải đã vươn ra.

Mặc dù có thành kiến với chiến minh gia tộc, nhưng không ai đánh kẻ tươi cười, người ta đã lịch sự như vậy, Dương An cũng chìa tay phải ra bắt lấy, cười nói:

- Xin chào Quân Dao minh chủ.

- Ha ha, không ngờ cậu tới nhanh như vậy, Lam Nhị cùng Cuồng Nhân đều rất tôn sùng năng lực của cậu, quả nhiên là không giả.

Quân Dao cười nói.

- Ha ha, tôi cũng là một cung tiễn thủ 4x bình thường thôi mà, nhưng cũng hi vọng có thể giúp Quân Dao minh chủ.

Dương An thần nhiên nói.

- Đúng, hi vọng thế!

Quân Dao nói:

- Chúng ta cũng đừng khách sáo mãi, tôi muốn Ngã Gia huynh đệ có cách nào ngăn chặn Loạn Thế Cuồng Long, khiến cho hắn không cách nào phát huy ưu thế trên trời không?

Dương An lắc lắc đầu, nói thẳng:

- Không có, tôi cũng là lần đầu thấy có người tự do bay lượn được trên không, cũng không biết năng lực của hắn như thế nào, hơn nữa hắn còn là một cường giả 5x, không phải muốn chặn là chặn.

- Nhưng tôi có thể giúp anh lấy toàn bộ vật phẩm ở đằng kia.

Dương An nói thẳng vào trọng điểm.

- Khoác không biết ngược, từng này người chúng ta còn không có cách nào, chỉ bằng mỗi một cung tiễn thủ 4x cũng dám xuất cuồng ngôn.

Quân Thứ lạnh giọng nói, hắn không phải không tin Lam Nhị cùng Kim Chúc Cuồng Nhân, chỉ là không quá tin năng lực của một cung tiễn thủ 4x.

- Ha ha, tin hay không tùy anh, nếu không phải là sợ bại lộ ra bị đại thế lực đuổi giết, tôi đã sớm ầm hết mấy thứ kia.

Dương An dứt khoát nói, bị người coi khinh tự nhiên khó chịu.

- Quân Thứ!

Quân Dao trầm giọng quát, ngăn cản hắn tiếp tục vô lễ:

- Ngã Gia huynh đệ bỏ qua cho, tính Quân Thứ không được tốt lắm.

- Nếu Ngã Gia huynh đệ thật sự có thể giúp Lam Sắc Quân Dao đoạt được toàn bộ bảo vật, ta sẽ trả cậu một trăm ngàn nhân dân tệ làm thù lao.

Quân Dao cũng ngừng bài nói thẳng, nhìn về tự tin của Dương An, hắn cũng có vài phần tin tưởng.

- Một trăm ngàn nhân dân tệ! Quá ít!

Dương An thần nhiên nói, nếu trước kia cho hắn một trăm ngàn làm thù lao hắn nhất định khiếp sợ vô cùng, nhưng giờ không còn là 'gà', biết nhìn hàng, hắn cảm thấy không đáng giá.

- Một trăm ngàn nhân dân tệ lấy giá trị trường hiện tại vào khoảng 700 vạn vàng trong trò chơi, mà mỗi kiện trang bị sử thi tối thiểu giá 1000 vạn vàng, huống chi ở đây có đến ba kiện và một khóa Thần cách, cái giá một trăm ngàn nhân dân tệ không xứng.

Dương An thần nhiên nói, tuy rằng hắn không biết giá trị Thần cách, nhưng cũng nghe Tế Vũ nói qua một khóa Thần cách này không hề kém hơn ba kiện trang bị sử thi gộp lại.

- Như vậy Ngã Gia huynh đệ muốn thù lao ra sao đây? Cậu là bằng hữu của Lam Nhị cùng Thiên Hành, mọi chuyện đều có thể thương lượng.

Quân Dao nói, hắn cũng đánh giá thấp Dương An rồi.

- Một trăm ngàn nhân dân tệ như cũ, nhưng thêm một điều kiện là tôi muốn một trong ba kiện trang bị cấp sử thi.

Dương An cũng không quanh co lòng vòng trực tiếp đưa ra điều kiện.

- Tốt, điều kiện này tôi đáp ứng!

Quân Dao sáng khoái đáp.

- Ok, chúng ta ký kết hiệp nghị đi!

Dương An nói, thấy Quân Dao sáng khoái như vậy hẳn cũng có chút ngoài ý muốn, nói thật vốn hẳn không nghĩ đối phương dễ dàng đáp ứng.

249. Chương 247: Đột Nhiên Biến Mất (1)

oOo

Dương An trước đó cũng không biết nơi này bốn ‘Vật báu vô giá’, bằng không hẳn cũng sẽ không xuất hiện kiểu ‘hút hàng’ như vậy, mà im ắng lợi dụng Tự Động Nhật Trang Bị có thể thần không biết quỷ không hay lấy đi toàn bộ bảo vật, nhưng giờ thì muộn rồi.

Bởi vậy Dương An cũng chỉ đành thuận nước theo thuyền, hơn nữa quan trọng nhất là đã đáp ứng Lam Nhị sẽ hỗ trợ, giữ chữ tín với bằng hữu là phi thường trọng yếu, Dương An vĩnh viễn không muốn làm chuyện thấy lợi quên nghĩa.

Song phương ký hiệp nghị xong, cũng không sợ bị lật lọng đồng thời còn giữ được bí mật.

Lại cùng Quân Dao thương lượng một chút, Dương An liền chuẩn bị hành động. Mà lúc này, bên liên minh Hắc Ám bởi vì kế hoạch ‘Cường giả chiến’ bị phá hỏng mà mấy thế lực lớn cũng bắt đầu rục rịch.

- Quân Dao minh chủ yên tâm, anh đã mời tôi, tôi nhất định sẽ giúp anh xử lý thật tốt con ‘giun đất’ kia.

Dương An đột nhiên lớn tiếng nói, tựa hồ là tất cả mọi người đều biết. Đương nhiên đây là hắn cố ý làm thế đánh lạc hướng.

- Vậy nhờ huynh đệ!

Quân Dao mở miệng phụ họa nói, nhưng hắn cũng không có lớn giọng như Dương An, bằng không có vẻ rất giả.

- Đúng, Loạn Thế Cuồng Long kia cậy có thể tự do bay trên không mà hung hăng càn quấy cuồng vọng, nói vũ nhục liên minh Quang Minh, huynh đệ có Huyền Ảnh Kim Điều nhất định phải giáo huấn hắn một trận.

Vô Hận Tả Luân cũng phụ họa nói.

- Ha ha ha, một con gà 4x cũng muốn giáo huấn lão tử, ta khinh, có khi mày vừa lên đã bị tao xé nát ấy chứ!

Loạn Thế Cuồng Long nghe được oán hận nói, hắn hiện tại đã bị Dương An kích giận nổ phổi.

- Ha ha, muốn chết gấp thế sau cháu trai, để ông nội đi dạy bảo lại cháu nào.

Dương An cũng cười to đáp lại, hắn muốn chọc giận Loạn Thế Cuồng Long, càng giận càng tốt.

Nghe Dương An cười nhạo Loạn Thế Cuồng Long, đám người chơi Quang Minh vốn lúc này một bụng tức khí lúc này cũng lớn tiếng cười, giải trừ buồn bực trong lòng.

Hướng Quân Dao gật đầu, Dương An xoay người đi ra ngoài, nhảy lên lưng Huyền Ảnh Kim Điều. Huyền Ảnh Kim Điều nhận được mệnh lệnh, giương đôi cánh dài hơn 5 mét vỗ một cái, lập tức vọt lên không.

Đột ngột vọt lên, người thông thường đều là khó mà đứng vững, nhưng Dương An có trang bị ‘Kỳ Tập Hộ Thối’ có thể gia tăng cân bằng thân thể, cho nên dễ dàng cho cả tác chiến chứ đừng nói đứng vững trên không.

- Cuồng Nhân đại ca, có hứng thú cùng em giáo huấn con giun đất kiêu ngạo kia không!

Dương An bay đến gần Kim Chúc Cuồng Nhân lớn tiếng nói, một mình hắn không có nắm chắc có thể thu thập Loạn Thế Cuồng Long là tồn tại bài top đầu trong 5x này, nhưng nếu có Kim Chúc Cuồng Nhân gia nhập thì lại khác.

-Tốt, tiểu Ngã huynh đệ, chúng ta lên cho hắn một trận thôi.

Kim Chúc Cuồng Nhân quát lớn, hiện tại cũng không phải là quyết đấu, không sợ người khác nói bọn hắn hai đánh một.

- Ok, để em ép hắn xuống, còn lại nhờ anh!

Dương An hạ giọng nói.

Nói xong, ngay sau đó, thân ảnh Dương An cùng Huyền Ảnh Kim Điều đồng thời biến mất.

Trên không Loạn Thế Cuồng Long đồng tử co rút lại, chứng kiến Dương An đột nhiên biến mất hắn cũng bắt đầu cẩn thận, cung tiễn thủ có được kỹ năng ẩn thân tuyệt không đơn giản, tuy rằng hắn phi thường cuồng vọng, nhưng không có nghĩa là hắn không có não.

Đồng dạng Cuồng Long, một số người bên dưới có kỹ năng tìm kiếm đặc thù cũng cố gắng tìm thân ảnh của Dương An, nhưng bọn hắn chỉ thấy một khoảng trời trống rỗng, hoàn toàn không có cái gì gọi là ‘Thần điều đại hiệp’.

Kỹ năng Tiềm Ảnh của Dương An đã vượt cấp 10, hiệu quả ẩn thân siêu cường không phải mấy kỹ năng tìm tòi thông thường có thể nhìn thấu, còn về Huyền Ảnh Kim Điều là Boss 5x thì ẩn thân cũng không kém hắn.

Dương An cũng có ngoại lệ, đó là không che giấu được ánh mắt của hai đại cung tiễn thủ truyền thuyết liên minh Quang Minh, nhưng dĩ nhiên bọn hắn không nói ra.

Dương An cùng Huyền Ảnh Kim Điều ẩn thân xong, tức thì lao tới Loạn Thế Cuồng Long đang lơ lửng trời độ cao hơn 100 mét.

5x nguyên tố thao khống sư có năng lực cảm giác nguyên tố tương đối cường đại, có thể thông qua dao động nguyên tố 10 mét quanh thân mà phát hiện vật thể xung quanh, lại thêm ở khu vực ‘vùng đất gió nhẹ’ tầng năm này, Phong nguyên tố thao khống sư lại càng như cá gặp nước, năng lực này càng thêm tăng lên.

Để chắc ăn, Dương An cũng không tiến quá sát mà muốn lợi dụng ưu thế tầm bắn của cung tiễn thủ để phát động công kích.

Dương An ẩn thân xong cũng không thấy động tĩnh, càng chưa hề công kích, điều này lại khiến Loạn Thế Cuồng Long vừa nghi hoặc vừa khẩn trương, tâm thần cũng từ phần nộ dần bình tĩnh lại mà cảm nhận phong nguyên tố xung quanh.

Ở nơi có Phong nguyên tố nồng đậm như nơi đây, phạm vi cảm giác nguyên tố của Loạn Thế Cuồng Long gia tăng tới trăm mét, nhưng hắn lại không phát hiện bất cứ điều gì.

- Sao lại không thấy, chẳng lẽ hắn ở ngoài 100 mét, nhưng thường cung tiễn thủ 4x cũng chỉ có tầm bắn không hơn 100 mét, chẳng lẽ hắn không định công kích?

Loạn Thế Cuồng Long vừa suy đoán vừa cẩn thận cảm nhận phong nguyên tố, không dám có chút kinh thường.

- Hay là hắn chỉ làm ra vẻ hồ báo!

Loạn Thế Cuồng Long mắng to một tiếng, sau đó pháp trượng liên tục huy động, từng đạo phong nhận dày đặc bắn loạn tứ phía, hắn muốn dùng loại phương pháp này bức Dương An đi ra.

Nhưng mà hắn không biết Dương An thật sự ở đã ở cách đó hơn 100 mét, đồng thời hắn cũng đánh giá thấp tầm bắn của Dương An.

Cấp 6 ‘chuyên tâm vũ khí loại cung’ khiến toàn thân lực lượng thuộc tính tăng lên trên diện rộng, hiện tầm bắn của Dương An đã vượt qua 200 mét, còn nếu bắn từ trên cao xuống thì cự ly đó sẽ lớn hơn nữa.

Màn mưa Phong Nhận tán hết, nhưng vẫn không có thân ảnh của Dương An.

Nhưng tình cảnh quái dị này chỉ 15 giây sau là đã thay đổi...

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Mười ba mũi tên từ trên trời giáng xuống phá không bao phủ Loạn Thế Cuồng Long, mà thân ảnh của Dương An cũng lộ ra ở trên không cao hơn hẳn 100 mét.

250. Chương 248: Đột Nhiên Biến Mất (2)

oOo

Lần đầu tiên giao thủ cùng cường giả cấp truyền thuyết*, Dương An cảm thấy cực kỳ kích động cùng hưng phấn, tuy rằng hắn biết mục đích chính là ‘ăn cắp’ những bảo vật trong hồ kia, nhưng lòng nhiệt huyết khiến hắn rất muốn chiến một trận với Loạn Thế Cuồng Long, xem thực lực của mình đã đến mức nào.

(*Lần với Băng Ma là đánh lén)

Đợi 15 giây qua đi, 13 mũi Tân Nguyệt Tiễn bạo xạ mà ra, tuy chỉ là đợt thăm dò nhưng 13 mũi này cũng không hề giả.

5x chúc nghiệp, được tất cả gọi là tồn tại đỉnh - cường giả truyền thuyết, dĩ nhiên có chỗ vượt xa người thường.

Mười 13 mũi tên vô thanh vô tức bắn tới, nếu là 4x chắc hẳn không kịp phản ứng mà ‘lên đường’, nhưng Loạn Thế Cuồng Long là Phong khổng 5x có cảm giác nguyên tố phạm vi cực lớn, quỹ tích mũi tên dễ dàng bị hắn nắm được.

- Hừ!

Loạn Thế Cuồng Long lạnh lùng cười, rồi thi triển kỹ năng biến mất sau đó hiện lại ở cách đó 30 mét, dễ dàng tránh thoát.

- ĐKM, mày nhất định phải chết!

Dương An công kích nên đã hiện thân, Loạn Thế Cuồng Long vỗ Phong chi dực sau lưng, muốn rút gần khoảng cách để công kích.

Nhưng ngay lúc hắn vừa tiến lên, một mũi tên cực mạnh đã tới trước mặt, nhanh đến nỗi dù hắn cảm nhận được trước cũng không kịp né tránh.

“Oanh ~” một tiếng, ‘Phá Cốt Tiễn’ của Dương An mạnh mẽ phá vỡ hộ trảo Phong nguyên tố của Loạn Thế Cuồng Long, nhưng cũng chỉ là tầng ngoài cùng.

-1523

Phong chi hộ trảo ngăn cản phần lớn công kích, nhưng cũng vẫn dính hơn 1000 điểm sát thương.

- Hộ trảo phòng ngự thật mạnh, HP cũng đủ trâu, thuộc tính của 5x quả nhiên vượt xa 4x!

Dương An không khỏi kinh ngạc không thôi, thông qua mặt nạ Truy Phong hắn thấy được Loạn Thế Cuồng Long có chừng hơn 4000 HP, còn vượt cả phần lớn thuần giáp chiến sĩ 4x.

Thuộc tính của cường giả 5x luôn là ẩn số, người chơi không đạt đến cấp độ này thì vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu chỗ khủng bố của cường giả truyền thuyết.

Nhưng cũng phải nói người sống sót không chỉ Dương An, mà Loạn Thế Cuồng Dao bị công kích cũng cực kỳ kinh ngạc. Dù thế nào hắn cũng không thể tưởng một cung tiễn thủ 4x lại có thể phá vỡ hộ trảo của hắn, còn tại thành hơn 1500 điểm sát thương.

“Choang ~” một tiếng, Loạn Thế Cuồng Long vung pháp trượng tạo thành một vòng hộ trảo mới, sau đó bay lên đuổi hướng Dương An.

Phong không là chức nghiệp có tốc độ nhanh nhất trong pháp hệ, lại thêm Loạn Thế Cuồng Long có một cặp 'Phong chi dực', tốc độ càng không phải bàn.

Nhưng mà Loạn Thế Cuồng Long gấp, Dương An lại chẳng hề có chung cảm giác!

Phục hồi tinh thần, thấy Loạn Thế Cuồng Long đuổi theo, Dương An cũng không chỉ huy Huyền Ảnh Kim Điều chạy trốn mà không ngừng bắn Tân Nguyệt Tiễn tạo thành màn mưa tên áp chế.

Quả nhiên, Loạn Thế Cuồng Long không thể không chậm lại, liên tục đổi hướng né tránh từng cơn mưa tên liên mien không dứt.

Cứ thế, một cường giả truyền thuyết bị một cung tiễn thủ 4x chặn ở ngoài 100 mét, không thể rút lại gần.

Phía dưới toàn bộ người chơi đều chăm chú quan sát trận chiến trên không.

- Đoàn trưởng, anh nói liệu Ngã Gia kia có thành công không?

Vô Hạng Tả Luân nhỏ giọng hỏi.

- Không biết, nhưng vừa rồi ánh mắt và giọng điệu của cậu ta rất tự tin, hẳn là còn có thủ đoạn gì đó.

Quân Dao thần nhiên nói:

- Nhưng tôi cũng rất hi vọng cậu ta thành công, như thế chúng ta sẽ có thật nhiều chỗ tốt.

- Không phải em nghi ngờ lời đoàn trưởng, nhưng em vẫn không tin nổi một cung tiễn thủ 4x có thể làm nên kỳ tích gì.

Quân Thứ luôn nghi ngờ tiếp tục kiên trì cách nhìn của hẳn.

- Ha ha!

Quân Dao thần nhiên cười, không có phản bác Quân Thứ, ngược lại hỏi Tiễn Đăng Giang Hồ luôn im lặng đứng sau:

- Giang Hồ, cậu có ý kiến gì với Ngã Gia này không?

- Ngã Gia này không phải là cung tiễn thủ 4x bình thường, tốc độ bắn 13 mũi mỗi giây, hơn nữa xem ra còn chưa phải là cực hạn, chỉ ít phương diện này cậu ta không kém em, thêm nữa giờ cậu ta mới là 4x, theo em tốt nhất là đoàn trưởng nên nghĩ cách kéo cậu ta vào Lam Sắc Quân Dao chúng ta đi.

Ảo Ảnh Thủ Tiễn Đăng Giang Hồ nói mấy lời này chính là khẳng định thực lực của Dương An, đồng thời hẳn cũng nhìn ra Dương An là dạng người tâm cao chí lớn, không hề ngại phiền phức để đạt mục đích của mình.

- Anh cũng nghĩ thế, để việc này xong kêu Lam Nhị nói chuyện với cậu ta xem sao!

Quân Dao gật đầu nói, sau đó lại phân phó:

- Tả Luân chỉ đạo các huynh đệ bắt đầu hành động, nhất định phải chú ý an toàn, lần này chỉ là vờ cướp đoạt, không cần thương vong vô nghĩa.

- Rõ!

Vô Hạng Tả Luân thu được mệnh lệnh lập tức đi xuống chuẩn bị triển khai công tác, nhưng mà vừa mới xoay người, còn chưa kịp đi đã bị Quân Dao gọi lại.

- Chậm đã...

Quân Dao đột nhiên gọi Tả Luân lại:

- Xem ra việc của chúng ta bớt rồi, Thị Huyết Chiến Lang giống như là định chia sẻ công tác với chúng ta.

Nghe vậy, mấy vị cường giả Lam Sắc Quân Dao chiến minh đều nhìn sang hướng Hắc Ám Thị Huyết chiến minh bên kia, chỉ thấy trên một trăm cao thủ 4x Hắc Ám Thị Huyết chẳng biết đã tụ tập tại đó từ lúc nào.

Trên một trăm thành viên trăm Hắc Ám Thị Huyết này có gần nửa là Băng khổng 4x, còn lại là chiến sĩ kiếm sĩ và hơn hai mươi đạo tặc.

Tổ hợp như vậy tương đối quái dị.

- Ô, xem ra không chỉ là Hắc Ám Thị Huyết, thế lực khác cũng muốn giúp chúng ta chia sẻ công tác!

Quân Dao tràn đầy kỳ ý cười nói.

Chỉ thấy Kinh Lôi chiến minh cùng mấy gia tộc hạng nhất cũng bắt đầu có hành động, mục tiêu dĩ nhiên là những bảo vật có một không hai ở giữa hồ.

Mà chẳng những bên Quang Minh, phe Hắc Ám cũng bắt đầu hành động, chỉ là hành động của bọn hắc khá đoàn kết mà thôi.

- Các vị minh chủ tộc trưởng, thừa dịp toàn bộ mọi người đang bị trận chiến trên không hấp dẫn, chúng ta lập tức theo kế hoạch hành động.

Loạn Thế Ma Quân cũng đã từ trên gò đất cao đi xuống, bọn hắc đề xuất ‘Cường giả chiến’ mục đích cũng không khác hiện giờ, tuy nay không thể dẫn mấy vị cường giả truyền thuyết cực mạnh của liên minh Quang Minh rời đi, nhưng cũng là một cơ hội cực tốt.

Trong lúc bầu trời kịch liệt chiến đấu, âm mưu quỷ kế của các thế lực lớn cũng bắt đầu lộ khỏi mặt nước...

251. Chương 249: Đột Nhiên Biến Mất (3)

oOo

Dự tính của Lam Sắc Quân Dao chiến minh là gì? Đương nhiên là đảo loạn tình cảnh.

Trước đó Dương An đã thương lượng tốt với Quân Dao, rằng khi hắc giao thủ với Loạn Thế Cuồng Long thì bên dưới sẽ tìm cách để loạn thành một đoàn, khiến hắc nhân cơ hội ra tay thần không biết quỷ không hay ‘lấy’ đi toàn bộ bảo vật, sau khi thành công người Lam Sắc Quân Dao sẽ ra mặt thừa nhận là bọn hắc cướp được bảo vật, như vậy cũng không đem trách nhiệm ‘xả’ lên đầu Dương An.

Nhưng hiện giờ kế hoạch hơi khác ban đầu, các phe phái thi nhau ‘chia sẻ công tác’ cho Lam Sắc Quân Dao, cũng tức là nếu Dương An thật sự thành công thì Lam Sắc Quân Dao còn có thể mượn tình cảnh này không thừa nhận là bọn hắc chiếm được bảo vật, cũng không cần bồi thường gì cho các chiến minh gia tộc khác.

Đây quả thực chính là một hòn đá ném hai con chim.

- Thị Huyết Chiến Lang, Phá Thiên Kinh, các người muốn làm gì, chớ quên chúng ta bây giờ là tạm thời kết minh, các người làm như vậy phá hư hiệp nghị.

Quân Dao thấy nhân mã hai đại chiến minh khác bắt đầu hành động liền ra tiếng ngăn cản, đương nhiên, đây là hắc cố ý ra vẻ.

- Quân Dao minh chủ, chính người cũng đã nói chỉ là tạm thời kết minh còn gì, đừng lo, nếu Kinh Lôi chiến minh ta lấy được bảo vật cũng sẽ phân một phần cho các người.

Minh chủ Kinh Lôi chiến minh, Phá Thiên Kinh là lớn.

Tuy rằng mấy thế lực lớn đã sớm đưa ra hiệp nghị khi đoạt được bảo vật sẽ phân chia công bình, nhưng ai lại không hiểu là quyền phân chia chân chính chỉ nằm trong tay người nắm bảo.

- Hừ!

Thị Huyết Chiến Lang lại càng mặc kệ Quân Dao chất vấn, gia tăng tốc độ chỉ huy nhân mã đi cướp đoạt.

- Hừ, một khi đã như vậy, Tả Luân, Quân Thứ, lập tức hạ lệnh triệu tập tập huynh đệ bắt đầu toàn lực tranh đoạt.

Quân Dao lớn tiếng nói, đồng thời ra hiệu bằng mắt cho hai người.

Hai người tự nhiên hiểu được ý của Quân Dao, lập tức đi xuống bắt đầu tổ chức hành động.

Dưới tình huống này nếu biểu hiện khác thường, sẽ thành giống như có ý đồ riêng, Quân Dao tự nhiên là thuận nước đẩy thuyền.

Mà lúc này, Sắc Vi Chi Kiếm mang theo vài vị cường giả truyền thuyết cũng đã đi tới, nói:

- Quân Dao minh chủ, Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc chúng ta sẽ tiếp tục tuân thủ hiệp nghị lúc trước, hiệp trợ Lam Sắc Quân Dao tranh đoạt bảo vật, chỉ mong Quân Dao minh chủ có thể tuân thủ hiệp định.

Sắc Vi Chi Kiếm là đã nghe ý kiến Tế Vũ mới quyết định chọn đứng bên Lam Sắc Quân Dao, hơn nữa làm thế cũng có thể kéo Lam Sắc Quân Dao chiến minh làm chỗ dựa vững chắc cho kế hoạch về sau của họ.

Quân Dao nghĩ một chút, gật đầu đáp:

- Sắc Vi tộc trưởng có thể vào lúc này đứng cùng trận tuyến với Lam Sắc Quân Dao ta, ta đương nhiên sẽ tuân thủ hiệp định.

Phía dưới thế cục bắt đầu trở nên hỗn loạn, điều này cũng rất hợp tâm ý Dương An.

Loạn Thế Cuồng Long bây giờ là phi thường buồn bực, liên tục bị mưa tên dày đặc áp chế ngoài 100 mét, không có biện pháp công kích đối phương. Tuy rằng hắn là 5x, thuộc tính so với 4x thì một trời một vực, nhưng tầm công kích cũng chỉ có 70 mét, không uy hiếp nổi Dương An.

Hắn giờ đúng là một thân công phu mà không thể dùng, chỉ biết xa xa né đòn chờ thời.

- Thăng cờ hó, có giỏi lại đây thống thống khoái khoái đánh với tao một trận.

Loạn Thế Cuồng Long nghiêng răng nghiêng lợi hô lớn.

- Ha ha ha, con giun đất ngu xuẩn, có giỏi mày lại đây!

Dương An lớn tiếng cười nhạo nói.

- Loạn Thế Cuồng Giun mày không phải thích cắn bậy lắm sao, lên đi kìa!

Nghe được Dương An cười nhạo, Kim Chúc Cuồng Nhân bay thấp hơn phía dưới cũng phụ họa nói:

- Tiểu Ngã huynh đệ, giẫm bẹp con giun đất này đi.

- Hai thằng khốn khiếp, tao nhất định xé xác chúng mày.

Loạn Thế Cuồng Long tức đến đỏ mắt, tức thì lui về sau, pháp trượng vung lên tạo một vòng bảo hộ màu xanh như thủy tinh, sau đó tiếp tục múa may pháp trượng, tựa hồ đang vẽ pháp trận gì đó trong hư không.

Nhìn thấy hành động của Loạn Thế Cuồng Long, Kim Chúc Cuồng Nhân đột nhiên biến sắc, lớn tiếng hướng Dương An nhắc nhở

- Tiểu Ngã huynh đệ cẩn thận, hắn muốn triệu hồi ra Phong Long (rồng gió) đấy.

Kim Chúc Cuồng Nhân là cường giả lão làng, giao thủ cùng cường giả liên minh Hắc Ám không ít, tự nhiên biết một số chiêu thức của đối phương, có điều giờ hắn cũng không thể nhúng tay, chỉ có thể nhắc nhở.

- Triệu hoán Phong Long sao! Vậy nhìn xem Phong Long của người mạnh hay của ta mạnh.

Dương An mỉm cười, rút mũi tên Lạc Nguyệt Tiên lấp lên Phi Điều Trường Cung, bắt đầu ngưng tụ kỹ năng.

Kỹ năng đặc thù của Truy Phong sáo trang chính là triệu hoán Phong Long, nhưng Dương An cũng là lần đầu sử dụng.

Đầu mũi tên mơ hồ phát ra những ký tự thần bí tỏa quang mang màu xanh, Phong nguyên tố quanh đó bắt đầu điên cuồng ngưng tụ lại trên đầu tên. Mũi tên như sa mạc gặp mưa mà hút lấy Phong nguyên tố, toàn thân khê rung lên, mơ hồ phát ra từng tiếng long ngâm.

- Hiện thân đi Phong Chi Cự Long, nghe lời triệu hoán của ta hủy diệt toàn bộ địch nhân trước mặt!

Loạn Thế Cuồng Long đột nhiên lớn tiếng niệm đoạn chú ngữ cuối cùng, năm giây đi qua, một pháp trận khổng lồ màu xanh bất ngờ xuất hiện, không khí cũng như bị dao động, một con Phong Long xanh biếc dài hơn 10 mét từ trong pháp trận chui ra.

Loạn Thế Cuồng Long triệu hồi ra con Phong Long hơn 10 mét, sải cánh cũng vượt qua 15 mét, nhưng cũng không phải Phong Long chân chính, mà là Phong Long thể năng lượng do Phong nguyên tố ngưng tụ thành, có điều lực công kích cũng không kém gì đại Boss 5x.

Cơ hồ ở cùng thời khắc đó, Dương An cũng đã ngưng tụ xong kỹ năng.

Không có chú ngữ huyền ảo, cũng không có động tác tạo hình hoa lệ, chỉ đơn giản là một mũi tên màu xanh lặng yên không một tiếng động bắn lên giữa không trung.

“Oành ~ ”

Mũi tên nổ bung trên không trung, một pháp trận hình tròn khổng lồ bất ngờ xuất hiện...

- Grào

~ Một tiếng long ngâm kinh thiên vang vọng phía chân trời, một con Phong Long màu xanh đen hoàn toàn chân thật phá trận bay vọt trời cao.

Đây là một con Phong Long chân chính, tuy nhỏ hơn con Phong Long bằng năng lượng của Loạn Thế Cuồng Long, nhưng lại cường đại hơn, linh tính hơn, đủ khí phách Long tộc hơn.

- Xem ra Phong Long của ta cường đại hơn nhỉ!

Dương An rất hài lòng nhìn phong chi Cự Long trước người, chỉ là sau khi thi triển kỹ năng này thì mana của hắn cũng về không, lập tức phải lấy ra bình mana uống vào.

- Rất cuộc thắng này là ai, cung tiễn thủ mà có thể triệu hồi ra Phong Long, hơn nữa còn là Phong Long chân chính.

Loạn Thế Cuồng Long vừa phần nộ lại vừa kinh ngạc vô cùng.

Trong Phong Vân xưng có truyền thuyết về Long tộc. Đó là một chủng tộc thần bí cực kỳ cường đại, mỗi một đầu Cự Long đều đại biểu cho khủng bố phá hủy diệt, chỉ là chúng chưa từng xuất hiện ở thế tục mà thôi.

- Giết!

Loạn Thế Cuồng Long đã không có đường lui, vung tay lệnh Phong Long năng lượng đánh giết hướng Dương An, lúc này mana của hắn cũng tiêu hao nghiêm trọng, Phong chi dực sau lưng mờ nhạt đi rất nhiều.

- Chơi đùa với nó một chút đi!

Dương An cũng lập tức chỉ huy phong chi Cự Long ngăn chặn Phong Long bằng năng lượng.

Mà thời khắc này, Dương An cũng không quên chú ý động tĩnh bên dưới.

- Ô! Phía dưới tự nhiên lại náo nhiệt như thế, xem ra mình phải hành động rồi!

Dương An nhìn thấy phía dưới hai đại phe cánh đều đã bắt đầu triển khai tranh đoạt, cũng không quên mục đích thực sự của hắn.

Ra tay đầu tiên là Hắc Ám Thị Huyết chiến minh.

Thị Huyết Chiến Lang mệnh lệnh hơn 50 băng khổng lồ đã triệu tập trước đó cùng nhau thi triển kỹ năng đóng băng Thiên Nhân Hồ, khiến mặt nước ngưng kết thành một tầng băng dày, làm thành một cây cầu băng rộng 5 mét nối tới hòn đảo trung tâm. Sau đó hơn 20 chiến sĩ kiếm sĩ dưới sự dẫn dắt của cường giả 5x bắt đầu trùng kích tới, bảo hộ cho hơn 20 đạo tặc tinh anh nhanh chóng chạy về hòn đảo nhỏ giữa hồ.

Kinh Lôi chiến minh thấy Hắc Ám Thị Huyết tạo thành cầu băng, cũng tức thì xông lên, muốn theo cầu băng tiến vào đảo.

Kinh Lôi chiến minh cùng Hắc Ám Thị Huyết chiến minh dẫn đầu nội loạn, thành viên song phương bắt đầu tranh đấu giao thủ.

Phía liên minh Hắc Ám cũng áp dụng cách xây cầu, có điều cầu của bọn hắn là cầu bằng đất đá, lấy Thổ khổng 5x Loạn Thế Ma Quân cầm đầu, đảo mắt đã tạo thành một cây cầu đất đá rộng 10 mét, sau đó dẫn dắt đội nhằm phía hồ trung tâm.

Bởi vì mấy thế lực lớn liên minh Hắc Ám đoàn kết, không có xuất hiện nội loạn tranh đấu, khiến cho bọn hắn cho dù hành động chậm hơn Hắc Ám Thị Huyết nhưng tốc độ lại nhanh hơn, hơn nữa còn có thể phân đại lượng người chơi ngăn cản bước tiến của liên minh Quang Minh.

Chẳng qua dù sao thì Thị Huyết Chiến Lang vẫn là chiếm trước tiên cơ, nhờ một đám chiến sĩ kiếm sĩ tinh anh ngăn cản hy sinh, cục có ba gã đạo tặc đột phá được tới đảo nhỏ giữa hồ. Mà hai gã chiến sĩ 5x liên minh Hắc Ám cũng chỉ là chậm một bước.

Nhưng khi năm người này vừa mới bước lên hòn đảo, một tiếng nổ mạnh vang lên, hòn đảo đột nhiên nổ bung ra một luồng ánh sáng trắng mãnh liệt chói mắt, năm người ngay lập tức không nhìn thấy gì nữa, trước mắt trống rỗng, rồi tức thì toàn bộ phạm vi 10 mét giữa đảo bị bao phủ bởi một màn sáng trắng.

Màn sáng trắng kia đương nhiên là ‘Quang Mạc Tiễn’ của Dương An, nhưng không ai phát hiện đó là hấn làm, bởi tất cả đều rõ hấn vẫn còn đang chiến đấu với Loạn Thế Cuồng Long trên không.

Đây là Dương An thi triển kỹ năng Toàn Phong Mị Ảnh của áo choàng Truy Phong, biến hóa ra một ảo ảnh chân thật, mà vừa khéo Huyền Ảnh Kim Điều cũng năng lực tương tự, chẳng qua là ảo ảnh của nó không thể công kích mà thôi.

Vừa ra Toàn Phong Mị Ảnh, ảo ảnh của Dương An và Huyền Ảnh Kim Điều lập tức ẩn thân rồi sử dụng kỹ năng Quang Mạc Tiễn, bởi vậy không ai phát hiện.

Lúc này chân thân Dương An còn đang truy kích Loạn Thế Cuồng Long, mà ảo ảnh ẩn thân thì bay đến bên kia bản Quang Mạc Tiễn, do đó che hết tầm mắt với khung cảnh giữa đảo.

Phát ra kỹ năng thì ảo ảnh sẽ bị hiện thân, nhưng Dương An đã sớm tính đến, ngay tích tắc đó liền kích hoạt công năng Phục Vị của hoạt ‘Phục Vị Chi Giới’, thời gian cooldown Tiềm Ảnh về không, lập tức duy trì trạng thái ẩn thân.

Mà ảo ảnh cuối cùng còn bắn ra một mũi tên rơi giữa chỗ bảo vật, lợi dụng Tự Động Nhật Trang Bị đem toàn bộ bảo vật thu vào trong túi, sau đó trực tiếp hủy bỏ ảo ảnh.

Tuy rằng hơi có chút khác kế hoạch ban đầu, nhưng là cùng một kết quả.

Mười giây sau, màn ánh sáng trắng mới chậm rãi tiêu tán, mấy người chơi nhảy được tới hong đảo cũng khôi phục tầm nhìn.

Gã đạo tặc thành viên Hắc Ám Thị Huyết phản ứng đầu tiên, đẩy cao tốc độ nhà tới, nhưng kỳ quái chính là những món bảo vật tản mát ra u quang mê người kia đã ly kỳ biến mất, trên mặt đất cái gì cũng không có.

Mà trong khi đạo tặc kia còn trong sững sốt thì bị ma pháp bên phe Hắc Ám bao phủ lấy...

252. Chương 250: Lại Là Ngoài Ý Muốn

oOo

Bởi vì màn sáng phong tỏa toàn bộ tầm nhìn từ ngoài vào, cho nên người chơi bên ngoài cũng không nhìn thấy tình huống bên trong, tới lúc này cái đầu tiên họ thấy là đạo tặc Hắc Ám Thị Huyết chiến minh xông vào vị trí đồng bảo vật.

Sau đó mọi người tự nhiên cho rằng đạo tặc này đã cướp toàn bộ bảo vật, nguyên tố thao khống sư liên minh Hắc Ám lập tức phóng ma pháp muốn thu hồi bảo vật, cho nên đạo tặc tức khắc chìm trong ma pháp, mang theo oan uổng bằng trời mà chết.

- Hắc Ám Thị Huyết chiến minh đã giành được bảo vật, Lam Sắc Quân Dao huynh đệ lập tức lui lại, cẩn thận Boss.

Vô Hạng Tả Luân tức thời la lớn, gọi thành viên chiến minh quay lại.

Điều này tự nhiên là Quân Dao bảo hấn làm như vậy, nhìn quãng sáng kia, Quân Dao chỉ biết rằng Dương An đã thành công.

Ngay sau Vô Hạng Tả Luân, đầu lĩnh Kiếm Vũ Phong Vân cũng làm tương tự.

Như thế, các thế lực khác càng thêm khẳng định đạo tặc của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh đã đắc thủ, thậm chí cả người của Hắc Ám Thị Huyết cũng nghĩ như vậy.

Đạo tặc kia bị giết chết, nhưng bảo vật lại không rơi ra, toàn bộ thế lực đều khẩn cấp lui lại. Nhưng có vẻ bọn hần đều muộn một bước, Boss vương giả 6x trong hồ đã bị kích động...

Một con rắn đen khổng lồ có hai đường vằn vàng kéo dài từ đầu đến đuôi ngẩng cao đầu, ‘oanh ~’ một tiếng phá tan chiếc cầu bằng băng của Hắc Ám Thị Huyết. Mà một bên khác, phần đuôi của nó phóng ra khỏi mặt nước, giống như một cây gậy thép chặt từ trên xuống đập nát cây cầu đất đá của liên minh Hắc Ám.

Chỉ hai đòn, xử lý hơn mười người chơi, lại thêm không ít người bị rơi vào trong nước.

Boss cấp vương giả sở dĩ được xưng là vương giả, bởi vì nó có một lượng lớn quân đội thủ vệ, tương tự như vương giả trong thế tục.

Sau khi xuất hiện boss vương giả 6x Kim Tuyến Cự Mãng, cho chút những con mãng xà nhỏ cũng nổi lên tràn ngập trong hồ nước. Tất nhiên bảo ‘nhỏ’ chẳng qua là so với Boss, chứ bề ngang chúng nó còn muốn to hơn phần thắt lưng con người.

Một hồi người – rắn đại chiến cứ như vậy triển khai, nhưng một khi rơi xuống nước thì người chơi chỉ có bị hành hạ, thậm chí cả mấy cường giả 5x rớt xuống cũng không thoát.

Dương An sau khi thu toàn bộ bảo vật vào túi cũng không tiếp tục để ý bên dưới, hần còn phải toàn lực đối phó Loạn Thế Cuồng Long, như vậy mới có thể làm càng thêm giống, khiến người khác không hoài nghi đến hần.

Phong Long mà Dương An triệu hoán ra tuy hình thể nhỏ hơn của Loạn Thế Cuồng Long, nhưng thực lực lại trên một bậc.

Mỗi lần dùng lợi trảo công kích, mỗi lần cắn xé Phong Chi Cự Long đều có thể đánh tan một ít Phong nguyên tố bên ngoài Phong Long năng lượng, mà tốc độ của Phong Chi Cự Long cũng muốn chiếm ưu thế, khiến Phong Long năng lượng chỉ thi thoảng công kích được vài đòn như gãi ngứa. Kết quả cuối cùng dĩ nhiên là Phong Chi Cự Long của Dương An hoàn toàn đánh tan Phong Long năng lượng.

Dương An còn muốn chỉ huy Phong Chi Cự Long truy kích Loạn Thế Cuồng Long, nhưng thời gian triệu hoán cũng không còn nhiều lắm, Phong Chi Cự Long lại theo pháp trận khổng lồ kia trở về đúng nơi ở của nó.

Hiệu quả của kỹ năng triệu hoán Phong Long có quan hệ trực tiếp với thuộc tính của Dương An. Thuộc tính của Dương An càng mạnh thì triệu hoán ra Phong Chi Cự Long thực lực càng khủng, thời gian xuất hiện cũng càng dài.

- ĐKM!

Loạn Thế Cuồng Long không cam lòng nổi giận chửi, từ khi có được kỹ năng Phong chi dực thì chỉ có hần đi gây tức giận cho người khác, chứ làm gì có đến tự buồn bực như bây giờ.

Nhưng mà khi hần vừa chửi dứt miệng, lại một lần mưa tên bắn tới.

Lần này Dương An càng thêm nghiêm túc phát lực, đem tốc độ bắn lên 15 mũi tên mỗi giây, hơn nữa mỗi mũi đều là kỹ năng Tân Nguyệt Tiễn. Tân Nguyệt Tiễn sau khi đột phá cấp 10 không có hiệu quả đặc thù, nhưng có thể bắn liên tiếp như súng máy cũng quá đủ biến thái rồi.

Tốc độ bắn cung đột nhiên tăng khiến Loạn Thế Cuồng Long khổ không nói lên lời, cấp tốc né tránh mà vẫn bị một mũi tên bắn trúng.

Nguyệt Ảnh tiễn kỹ trời sinh trí mạng khắc chế với Vong Linh tộc, không may Loạn Thế Cuồng Long lại nằm trong đó, cho nên một mũi Tên Nguyệt Tiễn vô cùng đơn giản lại dễ dàng xuyên thấu vòng ma pháp hộ thể của hắn mà tạo thành hơn 1000 điểm sát thương.

Loạn Thế Cuồng Long bỗng cả kinh, tuy rằng cảm thấy thực mất mặt, nhưng cảm giác được năng lượng kỳ quái trên mũi tên của Dương An hắn cũng chỉ biết chọn tránh lui.

- Còn muốn chạy!

Dương An nhẹ nhàng cười, lập tức thừa thắng xông lên, hướng về Loạn Thế Cuồng Long điên cuồng bắn phá.

Chỉ là mũi tên có nhanh hơn cũng chỉ đi đường thẳng, giờ lại ở trên không, nếu Loạn Thế Cuồng Long một lòng muốn chạy trốn, cũng không phải dễ dàng xử lý, hơn nữa hắn máu trâu, kỹ năng cấp thấp rất khó một kích giết chết.

May mắn tốc độ phi hành của Huyền Ảnh Kim Điều rất nhanh, Dương An vừa bắn phá truy kích vừa dồn hắn về hướng Kim Chúc Cuồng Nhân.

Loạn Thế Cuồng Long một lòng tránh né, nhất thời không nhận ra mục đích của Dương An.

“Sưu ~ sưu ~ ”

Hai quả phi đạn màu đỏ từ dưới bay vọt lên, vừa vọt cắt đứt đường trốn của Loạn Thế Cuồng Long, đây dĩ nhiên là kiệt tác của Kim Chúc Cuồng Nhân.

- Con bà nó!

Loạn Thế Cuồng Long thầm kêu không ổn, sau lưng có sói dữ truy kích, trước mặt có mãnh hổ chặn đường, bất quá hắn còn có kỹ năng Thiểm Hiện, tuy phạm vi nhỏ, nhưng có thể tùy ý đổi vị trí, xem như kỹ năng bảo mệnh không tồi.

Nhưng ngay lúc hắn muốn thi triển kỹ năng thì bỗng rùng mình một cái, cả người nhất thời đóng băng.

Dương An xem đúng thời cơ thi triển ra kỹ năng kèm theo mặt nạ Truy Phong – Tỏa Định, khống chế Loạn Thế Cuồng Long trong 1 giây.

Kỹ năng Tỏa Định ban đầu có hiệu quả 2 giây, có điều quan hệ tới chênh lệch cấp bậc nên thời gian ngắn lại, nhưng thế cũng đủ rồi.

“Oanh ~ oanh ~ ”

Hai tiếng nổ mạnh thật lớn, hai quả phi đạn của Kim Chúc Cuồng Nhân chuẩn xác trúng mục tiêu, một vụ nổ thật lớn chấn động không trung khiến những người chơi đang kịch chiến bên dưới cũng phải khiếp sợ ngược lên.

Kim Chúc Cuồng Nhân vẫn chưa yên tâm, lại ném ra tiếp hai quả bom cỡ quả bóng chày, còn Dương An cũng bồi thêm tên tới.

“Đinh ~ ”

Một tiếng hệ thống nhắc nhở vang lên, Dương An ngạc nhiên phát hiện cuối cùng không ngờ là hắn thủ tiêu Loạn Thế Cuồng Long, khiến hắn nhất được đại tiện nghi, có thêm 2 điểm vinh dự.

Loạn Thế Cuồng Long ‘về làng’ thì thế cũng lập tức biến mất khỏi Thần Chi Thí Luyện Tràng, tuôn ra hai kiện trang bị muốn rơi xuống mặt đất.

Là hai kiện trang bị cấp truyền thuyết, Dương An lập tức chỉ huy Huyền Ảnh Kim Điều bay tới lấy tay tóm lại hết.

- Không ngờ thu hoạch phong phú thế!

Dương An mỉm cười, đem hai kiện trang bị cấp truyền thuyết thu vào hành trang.

253. Chương 251: Tử Thần Chi Vãn*

oOo

(*: nộ hôn Thần Chết)

- Ha ha, xem ra lần này Loạn Thế Cuồng Long muốn thổ huyết rồi, rút một lần 2 trang bị truyền thuyết.

Kim Chúc Cuồng Nhân nhìn thấy 2 món trang bị Dương An nhặt được, không khỏi đắc ý cười to.

Thu xong hai kiện trang bị, Dương An nói:

- Cuồng Nhân đại ca, con giun đất kia rơi ra hai kiện trang bị truyền thuyết, chúng ta mỗi người một kiện.

- Không không, hai món này cậu lấy được, là của cậu, lần này nếu không có tiểu Ngã cậu hỗ trợ thì cũng không thể xử lý được con giun hung hăng càn quấy kia, hơn nữa cậu là người ra tay cuối cùng giết chết hắn. (last hit đó mà -_-)

Kim Chúc Cuồng Nhân xua xua tay nói, không chấp nhận chia chiến lợi phẩm với Dương An.

Dương An cũng không nói thêm nữa, cất kỹ hai kiện trang bị, nam nhân có nhiều chuyện không cần phải nói ra, chỉ cần nhớ kỹ trong lòng là được rồi.

Mặc dù mũi tên cuối cùng của hắn bắn chết Loạn Thế Cuồng Long, nhưng Dương An không cho rằng mình có thực lực thủ thắng khi giao thủ chính diện với đối thủ 5x, lần này có thể bức Phong khổng 5x Loạn Thế Cuồng Long đến tình trạng như vậy là nhờ có ưu thế phi hành của Huyền Ảnh Kim Điều, điều này khiến cho Dương An nảy sinh tâm tư đối với cái ưu thế không trung này.

- Viễn trình chức nghiệp (class tấn công tầm xa) nếu có thể phi hành trên không quả thật là có ưu thế rất lớn, phải nghĩ biện pháp mới được.

Dương An nghĩ trong lòng, tầm mắt dừng tại phi hành khí Kim Chúc Cuồng Nhân sử dụng, nhưng lại lắc đầu.

Cuộc chiến trên không kết thúc, thế cục dưới đất cũng bình tĩnh trở lại. Hai đại phe cánh tử thương thảm trọng, liên minh Hắc Âm bị Boss vương giả 6x giết chết mấy trăm cao thủ 4x, còn có mấy cường giả 5x cấp truyền thuyết cũng ngã xuống trong “Nhân xà đại chiến”, mà liên minh Quang Minh cũng không sai biệt lắm, chỉ là cường giả 5x bị chết ít hơn một chút.

Lam Sắc Quân Đao chiến minh cùng Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc đã biết rõ tình hình trước đó, chỉ giả bộ tham gia tranh đoạt, sau lại thối lui đúng lúc, nên cuối cùng không bị tổn thất gì.

Dương An và Kim Chúc Cuồng Nhân đều không có đi xuống, lẳng lặng ở trên không trung nhìn thế cục phía dưới từ từ yên lặng trở lại.

Dương An thừa dịp này nhìn xem những khoáng thể bảo vật dẫn đến cường giả hai đại trận doanh tranh đoạt kia.

Một đại thuẫn hình bầu dục màu đen, khắc hình một cự thú Đồ Đằng màu bạc không biết tên; một kiện giáp ngực kim loại màu xanh thẫm có tạo hình kỳ lạ; và một đôi bảo hộ tay kim loại màu đen; cả ba kiện đều là trang bị cho chiến sĩ chuyên giáp nặng, tuy rằng không phải sáo trang, nhưng thuộc tính trang bị cấp sử thi cực kỳ biến thái, ngay cả Dương An có nhiều trang bị truyền thuyết như vậy cũng khiếp sợ.

Miếng Thần cách còn lại là một viên tinh thể lục lăng bình thường, hệ thống cũng không có thuộc tính tư liệu gì, Dương An cũng không nghiên cứu thêm nữa.

Mà làm cho Dương An ngoài ý muốn nhất là trên đảo nhỏ giữa hồ, không chỉ có ba kiện trang bị sử thi và một miếng thần cách, còn có một cuốn sách kỹ năng màu xám tro, quyển sách kỹ năng này có thể là do bị đại thuẫn che mất hoặc do nguyên nhân nào đó mà không có bị phát hiện.

Khi Dương An nhìn giới thiệu về quyển sách kỹ năng này thì phát hiện cuốn sách bình thường này lại có giá trị không hề kém trang bị cấp sử thi.

Tử Thần Chi Vãn: Kỹ năng đặc thù cấp sử thi; cấp bậc kỹ năng: 1; hiệu quả: tuyệt cường kỹ năng, bỏ qua phòng ngự của mục tiêu, gia tăng lực công kích cá nhân thêm 5000 điểm sát thương vật lý, có tỉ lệ xuất hiện một kích trí mạng (bạo kích), sau khi thi triển kỹ năng bị suy yếu 10 phút, toàn bộ thuộc tính giảm 50%, cooldown 60 phút, kỹ năng chỉ hữu hiệu với người chơi; yêu cầu học tập: chức nghiệp công kích vật lý có thể học.

- OMG! Kỹ năng cấp sử thi, quả là kỹ năng giết người biến thái!

Dương An kinh ngạc kêu lên, bất quá trên mặt biểu hiện cực kỳ bình tĩnh:

- Nếu mọi người đều cho rằng chỉ có bốn kiện bảo vật, vậy thì quyển sách này cũng không có ai biết, mình cũng không cần phải giao ra.

Dương An vội vàng lựa chọn học tập “Tử Thần Chi Vãn”, đặt ở hành trang lỡ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, học ngay và luôn là tốt nhất. Cung tiền thủ cũng là chức nghiệp công kích vật lý nên hẳn cũng có thể học tập.

Có Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới toàn bộ kỹ năng cấp bậc +3, Dương An sau khi học “Tử Thần Chi Vãn”, kỹ năng này liền tăng đến cấp 4, công kích sát thương tăng lên tới 8000 điểm, mặt khác đều không có thay đổi, bất quá thế này đủ muốn đủ biến thái rồi.

- Ha ha, công kích sát thương biến thái như vậy, cũng đủ miếu sát đại bộ phận cường giả 5x truyền thuyết!

Dương An mừng thầm, đồng thời trong mắt hiện lên một tia hận ý:

- Tử Thần Chi Vãn, để ta dùng kỹ năng này thực hiện kế hoạch điên cuồng của ta đi!

Tất cả đều tiến hành trong tối, ngay cả Kim Chúc Cuồng Nhân bên cạnh cũng không biết Dương An đã học một kỹ năng nghịch thiên cấp sử thi.

- Tiểu Ngã huynh đệ, phía dưới đã đánh xong, chúng ta đi xuống đi!

Kim Chúc Cuồng Nhân nói.

Boss 6x vương giả Kim Tuyền Cự Mãng cũng không có rời khỏi mặt hồ, sau khi giết hết toàn bộ người chơi rơi xuống nước, nó lần nữa ẩn mình trong làn nước.

Cả hai đại phe cánh đều đã hồi thui sang một bên nghỉ ngơi chỉnh đốn, thực lực hai bên sần sần như nhau, bảo vật tranh đoạt đã mất đi, tiếp tục đánh cũng chỉ hy sinh vô ích.

Dương An theo Kim Chúc Cuồng nhân đáp xuống đội ngũ Lam Sắc Quân Dao chiến minh, cùng vài vị cường giả trong chiến minh hội hợp, sau khi nhìn thấy Quân Dao thì hẳn cũng không nói gì thêm, chỉ gật đầu, ý bảo đã đắc thủ.

Quân Dao cũng vô cùng ăn ý, không hỏi gì, chỉ là tiếp tục thảo luận vấn đề phân phối sau khi kết thúc hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràn với Thị Huyết Chiến Lang, sau đó liền mang theo một đám thành viên chiến minh rời đi, đi theo còn có Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc.

- Hừ!

Thị Huyết Chiến Lang hừ lạnh một tiếng, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ đắc ý, cười âm hiểm, hẳn còn tưởng rằng vài món bảo vật kia đã bị hắn đoạt được.

Nhưng mà, ngay lúc đó một tên tâm phúc của hắn lại online, báo lại cho hắn tên đạo tặc kia cũng không có giành được bảo vật, hắn thiếu chút nữa tức đến nổ phổi, cái tên báo cáo tình hình kia thiếu chút nữa đã bị hắn xử lý.

- Ngã Gia huynh đệ, tuy rằng ta rất có lòng tin đối với cậu, nhưng thật không ngờ cậu thật sự đắc thủ.

Quân Dao khẽ cười nói, lúc này nhân mã của bọn họ đã tách khỏi các thế lực khác, mà bên cạnh hắn chỉ có vài huynh đệ có thể tin tưởng được, Lam Nhị cũng ở trong số đó.

- Ha ha, chỉ là một ít tiểu xảo mà thôi.

Dương An thần nhiên cười nói, sau đó đem ba món trang bị cấp sử thi và miếng Thần cách giao cho Quân Dao.

- Biến thái, đây là trang bị cấp sử thi!

Nhìn thấy số liệu thuộc tính cộng hưởng, ngay cả Quân Dao là bá chủ một phương cũng kinh ngạc.

- Uhm, dựa theo hiệp định của chúng ta, ngoại trừ một trăm ngàn nhân dân tệ, tôi còn muốn một món trang bị trong đó.

Dương An lãnh đạm nói:

- Ba kiện trang bị này cũng không phải là sáo trang (cùng một bộ đó), tách ra sẽ không có ảnh hưởng gì lớn, tôi chọn món giáp ngực thuộc tính trung bình trong ba món, không biết Quân Dao mình chủ có ý kiến gì không.

- Ha ha, đương nhiên không có ý kiến, cho dù Ngã huynh đệ có lựa chọn thuận bài quý giá nhất, ta cũng không có ý kiến.

Quân Dao khẽ cười nói.

- Vậy thì đa tạ Quân Dao mình chủ.

Dương An lạnh nhạt nói, hẳn cũng không nhìn ra lời nói của Quân Dao có chân thành hay không, tâm tư của bá chủ lão đại cũng không phải người khác có thể đoán được.

Quân Dao lắc đầu, cười nói:

- Phải là ta cảm tạ cậu, nếu cậu không ra tay, ta cũng không có tin tưởng có thể tranh đoạt đến mấy món bảo vật như thế này, hơn nữa coi như chiếm được cũng phải đem đại bộ phận phân cho các thế lực khác.

254. Chương 252: Một Cuộc Giao Dịch, Một Cái Nhân Tình!

oOo

Sau khi logout xác nhận một trăm ngàn đã có trong tài khoản của mình, Dương An một lần nữa online, đưa hai món đại thuận, hộ tít (bảo vệ tay) cấp sử thi và miếng Thần cách không biết tác dụng kia cho Quân Dao, hiệp định giữa hai người cũng coi như hoàn thành.

- Ngã Gia huynh đệ, lần này cậu giúp chúng ta một việc lớn như vậy, coi như Lam Sắc Quân Dao chiến mình thiếu cậu một cái nhân tình, sau này có khó khăn gì cứ việc tới tìm ta, ta nhất định toàn lực hỗ trợ.

Sau khi giao dịch xong, Quân Dao có chút cảm kích nói.

- Quân Dao mình chủ quá lời rồi!

Dương An thần nhiên nói, cũng không có phản đối.

- Ha ha!

Quân Dao mỉm cười tràn đầy kỳ ý:

- Không biết Ngã Gia huynh đệ có tính toán gì tiếp theo không, nếu không ngại có thể cùng chúng ta thăm dò Thần Chi Thí Luyện Tràng.

- Không được!

Dương An lắc đầu nói:

- Tôi vẫn thích tự do hơn, lần sau có cơ hội chúng ta tiếp tục hợp tác.

Nghe thấy Dương An cự tuyệt, Quân Dao chỉ cười cười, không nói gì thêm nữa, tuy rằng nhìn ra thực lực của Dương An, có tâm muốn mời chào, nhưng biết việc này không thể nóng vội.

Dương An cùng Lam Nhị hàn huyền một hồi, sau đó tách ra đi về hướng đội ngũ Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc.

- Đoàn trưởng, cái tên kia thật sự đặc thủ sao?

Sau khi Dương An rời khỏi, Quân Thứ lập tức đi lên hỏi Quân Dao.

- Uh, đặc thủ, tuy để cho hắn một món trong đó, nhưng thuần bài quý giá nhất vẫn còn, thu hoạch của chúng ta phi thường lớn.

Quân Dao cười nhạt nói.

- Ha ha, tôi không giới thiệu nhầm người chứ, lần này đoàn trưởng nhất định phải nhớ cho tôi một cái công lớn.

Kim Chúc Cuồng Nhân lập tức nói.

- Được, ta biết cậu nghĩ đến ba khối huyền u kim chúc trong rương chứa đồ của chiến minh, sau khi trở về sẽ cho cậu!

Quân Dao nói, lần này tâm tình hắn thật sự cao hứng, thu hoạch thật lớn, mà sau này còn có thể hướng Hắc Âm Thị Huyết đòi một phần lợi ích, thật sự là thiên đại tiện nghi.

....

Tế Vũ thấy Dương An đi về phía nàg, hơn nữa lại thấy mấy cường giả Lam Sắc Quân Dao kia mơ hồ biểu hiện bộ dáng hưng phấn, nàng cũng đoán được Dương An không phụ hi vọng, thành công đặc thủ.

Tế Vũ cười ngênh đón, kéo Dương An đến một bên.

- Tỷ tỷ, chị làm vậy dễ khiến người khác hiểu lầm đó!

Dương An trêu đùa.

- Tiểu tử, còn dám trêu đùa tỷ tỷ, chị là tỷ tỷ của cậu, sợ gì người khác cười.

Tế Vũ cười nói.

- Ha ha, chị nói không sợ thì không sợ đi! Đây, tỷ tỷ, vật em đáp ứng chị!

Dương An cười, giao món giáp ngực kim loại cấp sử thi kia cho Tế Vũ.

Hoa Tái Á Thủ Hộ Giả Chi Khải: áo giáp đại anh hùng Hoa Tái Á từng sử dụng; phẩm cấp: cấp sử thi; phòng ngự 1013 1171, thể chất +10%, lực lượng +120%, nhanh nhẹn +60%; hiệu quả đặc thù: HP gia tăng 80%, phòng ngự tăng 80%, tốc độ hồi phục HP tăng 70%, kháng tính hiệu quả tiêu cực tăng 50%, kỹ năng Thạch Phu Thuật +3 cấp, kỹ năng Va Chạm +3 cấp, kèm theo kỹ năng đặc thù Phản Kích Phong Bạo, có tỷ lệ nhất định phản ngược công kích vật lý cận thân (phản dame đó), kèm theo kỹ năng đặc thù đỉnh cấp Bạo Phong Hộ Giáp; chức nghiệp hạn chế: thuần giáp chiến sĩ; cấp bậc yêu cầu: không.

Biểu tình Tế Vũ khi nhìn thấy Hoa Tái Á Thủ Hộ Giả Chi Khải so với Dương An còn muốn khoa trương hơn, há hốc mồm chừng một phút mới hồi phục lại tinh thần.

Món khải giáp cấp sử thi này đủ để tạo ra một thuần giáp chiến sĩ máu trâu, phòng ngự siêu cường, như vậy, tổ đội Kiếm Vũ Phong Vân có thể khiêu chiến Boss cao cấp hơn, giành được càng nhiều trang bị mạnh, tuần hoàn như thế, thực lực đoàn đội càng ngày càng mạnh như quả cầu tuyết, đây mới là giá trị chân chính của ba kiện trang bị cấp sử thi.

Bất quá đây cũng chỉ là một món thuộc tính trung đẳng trong ba kiện trang bị cấp sử thi, tự nhiên kém thuần bài và hộ tít Lam Sắc Quân Dao lấy được.

- Tiểu Ngã, chị cũng không biết phải nói gì, tóm lại chị thiếu cậu một cái nhân tình.

Tế Vũ trong lúc nhất thời không biết phải làm sao, giá trị trang bị này thật sự quá cao, quá trọng yếu với Kiếm Vũ Phong Vân bọn họ.

- Cậu đưa số tài khoản ngân hàng cho chị, chị gọi người chuyển vào một trăm ngàn cho cậu, tiền vàng trò chơi không có tiện lợi.

Tế Vũ lại nói.

- Không cần!

Dương An lập tức lắc đầu:

- Coi như em tặng cho tỷ tỷ đi.

Dương An đối với người khác sẽ tính toán chi li, nhưng đối với thân nhân bè bạn lại không màng vụ lợi, không so đo tiền bạc.

- Không được, món khải giáp này quá trân quý, giai đoạn hiện tại có tiền cũng không mua được, số tiền này cậu nhất định nhận lấy.

Tế Vũ vội vàng nói, sau đó lại nhìn thấu tâm tư Dương An:

- Đệ đệ yên tâm, tỷ tỷ và mấy cao tăng gia tộc đều giàu có, một trăm ngàn đối với chúng ta không quá khó khăn, cậu thu lấy đi, hơn nữa khải giáp cấp sử thi có thể giúp chúng ta có được càng nhiều trang bị tốt, càng nhiều tài phú.

Dương An suy nghĩ một chút, có lẽ trong hiện thực Tế Vũ thật sự là một người có tiền, bằng không cũng sẽ không tùy ý xuất ra một trăm ngàn, cho nên cũng không tiếp tục từ chối. Thấy Tế Vũ xuất ra một trăm ngàn, Dương An cũng không hối hận khi hướng Lam Sắc Quân Dao chào giá thấp, dù sao nếu hết giá quá cao thì không tiện mở miệng yêu cầu một món trang bị.

- Đúng rồi, chỗ này em còn có hai món trang bị Phong không cấp truyền thuyết, lấy được từ tên Loạn Thế Cuồng Long, coi như là tặng kèm, mua một tặng hai, những món khác sau khi kết thúc hoạt động em lại đưa qua cho chị lần nữa.

Dương An cười cười giao cho Tế Vũ hai kiện trang bị kia.

Loạn Thế Cuồng Long rút ra hai món trang bị cấp truyền thuyết theo thứ tự là một cây pháp trượng có thể triệu hoán Phong Long năng lượng và một kiện pháp bào kèm theo Phong Chi Dực. Đây là hai kiện trang bị cường đại nhất của hắn, bị Dương An đánh rớt cùng một lúc, thật muốn thổ huyết.

Tế Vũ cũng không nói thêm gì, đều thu nhận lấy.

Giao dịch giữa hai người thông qua hệ thống giao dịch trực tiếp, từ đầu đến cuối không cần lấy trang bị ra, những người khác cũng không nhìn thấy bọn họ đang làm gì, điều này cũng đảm bảo trừ một vài người biết được, không có những người khác hoài nghi.

Sau đó Tế Vũ giới thiệu Dương An cho mấy cao tăng Kiềm Vũ Phong Vân gia tộc nhận thức, bọn họ cảm kích Dương An nên tương đối nhiệt tình, đặc biệt là một trong hai đại cung tiền thủ liên minh Quang Minh, Trọng Pháo Thủ Nhất Tiên Tuyết Trần, nhiều lần ám chỉ muốn cùng hắn độ sức, mà Dương An cũng có tâm tư muốn kiến thức cung tiền thủ 5x, hai người liền ước định ngày sau tìm thời gian giao thủ một chút.

Trò chuyện một lúc, Dương An liền muốn rời đi, Tế Vũ nhiều lần giữ lại nhưng không thành, dù sao hắn còn nhiều đồ vật không muốn để lộ, ở cùng một đồng người quả thật không tiện.

Sau cùng, trong bốn người, Diêm Diện Bao lựa chọn lưu lại cùng nhóm Lam Nhị Thiên Hành, mà Nhất Bất Trị cũng tìm được mấy người bằng hữu trong đội ngũ Kiềm Vũ Phong Vân, còn lại Dương An và Pháp Lỗ Dịch cùng gã dai như đĩa Quý Ảnh đạo tặc Phá Nha, ba người đồng hành tiếp tục hành trình thăm dò Thần Chi Thí Luyện Tràng.

255. Chương 253: Kết Thúc! Khánh Công!

oOo

Dương An cười Huyền Ảnh Kim Điều một lần nữa biến mất ở cuối chân trời, cũng giống như lúc đến, Pháp Lỗ Dịch và Phá Nha cười Cương Trảo Song Đầu Thứu đi theo phía sau.

- Tế Vũ, tại sao không để chị mời chào Ngã Gia kia vào gia tộc, có một cung tiền thủ tiềm lực như vậy đối với gia tộc khẳng định có trợ giúp rất lớn, chị thấy hần và người của Lam Sắc Quân Dao cũng rất thân quen, lỡ bị Lam Sắc Quân Dao cướp mất, chúng ta tổn thất rất lớn đó.

Sau khi Dương An rời đi, tộc trưởng Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc Sắc Vi Chi Kiếm nghi ngờ hỏi, vừa rồi nàng nhiều lần định mở lời mời, nhưng đều bị ánh mắt Tế Vũ ngăn cản.

- Cái gì mà ‘Ngã Gia kia’, hần là đệ đệ của em đó!

Tế Vũ có chút bất mãn nói. Tuy rằng chỉ là ở trong trò chơi, hơn nữa thời gian quen biết không lâu, nhưng xưng hô tỷ đệ lẫn nhau, khiến trong lòng hai người có loại cảm giác thân nhân.

- Mọi người yên tâm đi, đệ đệ của em không gia nhập Lam Sắc Quân Dao đâu, hần cũng sẽ không gia nhập bất kỳ một chiến minh hay gia tộc nào.

Tế Vũ thản nhiên nói, trước kia, hai người đã từng trao đổi với nhau, nàng cũng biết Dương An có chút mâu thuẫn với các thế lực:

- Hần thích độc lai độc vãng, bất quá thời điểm chúng ta cần hỗ trợ, hần nhất định sẽ ra tay, giống như Thần Điều đại hiệp trong truyền thuyết, cho nên không cần phải mời chào hần.

- Chị thấy bởi vì em nên hần mới ra tay, giống như lần này đó!

Sắc Vi Chi Kiếm trêu đùa nói.

- Hừ, đó là đương nhiên, bởi vì em là tỷ tỷ hần!

Tế Vũ đắc ý hừ lạnh nói.

...

Dương An mang theo Pháp Lỗ Dịch và Phá Nha tiến hành tìm tòi bảo vật ở tầng năm Thần Chi Thí Luyện Tràng, có bản đồ tầng năm, bọn hần hành động tương đối nhanh chóng và an toàn.

Nhờ ưu thế không trung của hai con phi hành phong ấn thú, Dương An thần kỳ giết chết một con Boss vương giả 5x cùng một con đại Boss 5x, lại có Phá Nha lách qua đám quái thủ vệ dày đặc, lấy được bảo vật, cuối cùng chiếm được ba món trang bị truyền thuyết và một ít tiền vàng, bảo thạch.

Thời gian hiệu lực của hai phong ấn thú qua đi, ba người liền trở nên cẩn thận, không dám đối kháng chính diện với những “Đại gia hỏa” này, mà do Dương An hit and run dẫn Boss rời đi, sau đó Phá Nha lên vào ăn cắp bảo vật. Tuy rằng vô cùng nguy hiểm, nhưng bọn họ cũng đã thành công hai lần, thu hoạch tương đối phong phú.

Đi đêm có ngày gặp ma! Lần thứ ba, bọn họ bị vây khốn dưới tầng tầng lớp lớp quái vật, ngay cả Phá Nha am hiểu chạy trốn nhất cũng không thoát khỏi, bất quá bọn hần chết coi như đáng giá.

Bước ra khỏi Thần Chi Thí Luyện Tràng, Dương An trở về Phong Vân đại lục, lúc này đã sắp tối (thời gian trò chơi), Dương An quyết định logout nghỉ ngơi một chút.

Hiện thực là ban ngày! Chạy vài vòng, vận động một thoáng, sau khi ăn sáng, Dương An lại tiến vào trò chơi, lúc này trong trò chơi, bầu trời đã tối đen, bất quá như vậy lại càng có lợi với hần, đêm tối chính là thế giới của Nguyệt Ảnh xạ thủ.

Dương An còn có rất nhiều thẻ thông hành màu vàng để tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng, hần bỏ toàn bộ thu hoạch vào kho, lần trước tử nạn cũng phi thường may mắn, chỉ rơi ra một món bì giáp hoàng kim và một chiếc nhẫn hoàng kim đều là 3x, tổn thất không lớn.

Nhắc tới cũng khéo, Dương An ở trong Thần Chi Thí Luyện Tràng vợ vét nhiều trang bị cực phẩm như vậy, lại ít có trang bị cung tiền thủ, bì giáp hiện tại của hần cũng là do Phá Nha đưa cho.

Lần nữa tiến nhập Thần Chi Thí Luyện Tràng, Dương An trực tiếp chạy đến tầng bốn. Bảo vật ba tầng trước phần lớn đều chướng mắt, mà tầng năm lại nguy hiểm quá lớn, quái vật thủ hộ cũng cực kỳ mạnh, lấy lực lượng một người của hắn không làm gì được, không bằng ở tầng bốn vơ vét.

Một ngày đêm kế tiếp, Dương An ở khu vực bên trong tầng bốn Thần Chi Thí Luyện Tràng vơ vét bảo vật, lấy thực lực của hắn bây giờ, lợi dụng địa hình, một mình đấu đại bộ phận Boss 5x cũng không quá khó, cho nên thu hoạch phi thường phong phú.

Tuy rằng đã thu được hai ngàn vạn, nhưng Dương An vẫn nỗ lực giết Boss, vơ vét bảo vật, không buông tha bất kỳ cơ hội kiếm tiền nào, để người nhà có thể sống yên ổn, vô ưu vô lo.

...

Liên minh Quang Minh, đệ nhất đại thành Bạch Vân thành, Bạch Vân tửu lâu, tầng thứ hai, phòng chữ Thiên số một, chín người chơi đang cao hứng uống rượu chém gió. Mà lúc này là đêm khuya ngày thứ ba Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra, hoặc có thể nói là rạng sáng, cách hùng đông còn không tới 3 giờ.

Tuy rằng hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng còn gần 3 giờ nữa mới kết thúc, nhưng đại bộ phận người chơi đã rời khỏi, trở về Phong Vân đại lục, dù sao có thể hoạt động vào ban đêm ở bên ngoài chỉ có ít người.

Bỗng nhiên, cửa phòng bị đẩy ra, dưới sự dẫn dắt của một NPC phục vụ, một người chơi mặc áo khoác màu xanh sẫm tiến đến, bên trong lập tức an tĩnh trở lại, một ánh mắt đều dồn lại đây, người tới chính là Dương An.

- Thật ngại quá, tôi đến trễ!

Dương An tháo áo choàng ra, áy náy nói.

Thiên Hành, Lam Nhị, Diêm Diện Bao, Vũ Hàn, Vũ Dương, Tiễn Vô Song, Pháp Lỗ Dịch, những đội viên tổ đội đã đến đông đủ, ngoài ra còn có hai đại nhân vật là Kim Chúc Cuồng Nhân và Áo Ảnh Thủ Tiễn Đãng Giang Hồ cũng tới.

Ban đầu đội viên tiểu đội Thiên Hành hẹn tụ họp tại Bạch Vân tửu lâu, để chúc mừng hoạt động lần này, mọi người đều có thu hoạch phong phú, sau đó Kim Chúc Cuồng Nhân và Tiễn Đãng Giang Hồ biết tin từ Lam Nhị nên cũng đòi cùng đi.

Mục đích Tiễn Đãng Giang Hồ tự nhiên là để so tài cùng Dương An.

- Lão Dương, sao cậu luôn đến muộn thế, biết mọi người chờ cậu đã bao lâu không!

Pháp Lỗ Dịch giả vờ tức giận nói, tiểu tử này giờ vẫn bám dính bên cạnh Diêm Diện Bao, bắt quá lần này Diêm Diện Bao không có lạnh lùng như lúc trước.

- Ngại quá, vừa mới rời khỏi Thần Chi Thí Luyện Tràng tớ liền lập tức chạy tới.

Dương An giải thích, ở đây đồng đội hắn cũng biết hắn có năng lực nhìn ban đêm, nên không sợ công khai.

- OMG, tiểu tử cậu liều vậy, ở đây có ai thu hoạch được như cậu.

Pháp Lỗ Dịch lại nói, hắn thật ra rõ ràng nhất thu hoạch lần này của Dương An.

- Biết làm sao, tớ còn phải nuôi gia đình, cung cấp cho em gái đi học, còn phải cưới vợ sinh con, sao lại không liều mạng được!

Dương An lắc đầu cười, lập tức đi tới chỗ trống cuối cùng ngồi xuống.

Nhưng mà còn chưa kịp ngồi xuống đã bị Thiên Hành gọi lại.

- Ha ha, tiểu Ngã, không phải Thiên Hành đại ca bắt nạt em, nhưng em đến trễ thì nên chịu phạt, mọi người nói xem có đúng hay không!

Thiên Hành cao giọng nói.

- Đúng, tất nhiên phải phạt, đầu tiên phạt ba bình đi!

Mọi người lập tức phụ họa, ba ngày nay mọi người chém giết trong Thần Chi Thí Luyện Tràng đã đủ mệt, muốn não nhiệt một chút, xả stress một phen.

- Lão Dương, lần này tớ cũng không giúp được cậu, chịu trận đi!

Pháp Lỗ Dịch giả vờ bất đắc dĩ nói.

- Đám lưu manh này, âm thầm tính kế tôi phải không!

Dương An cười nói, bằng hữu như vậy mới vui vẻ, cao hứng.

Nói xong, Dương An đã cầm lấy một bình rượu uống vào, trong hiện thực hẳn không thể uống rượu, nếu không sẽ lập tức đau nhức đầu, nhưng ở trò chơi hẳn rất cuộc có thể thoải mái tu bình uống bát!

256. Chương 254: Quyết Đấu Tràng

oOo

Bạn bè thân thiết chính là như vậy, trong lúc tụ họp thường thích mời rượu, chúc rượu, làm người khác quá chén. Bất quá điều này cũng không phải là ác ý, chỉ là vì cao hứng mà thôi.

Hệ thống mô phỏng của Phong Vân đã vô cùng tiếp cận hiện thực, uống rượu ở trong trò chơi cũng như vậy. Nếu người chơi uống rượu nhiều cũng sẽ cảm thấy choáng váng, đau đầu, hơn nữa thuộc tính nhân vật cũng sẽ giảm xuống.

Từ lúc Dương An bắt đầu “Phạt rượu” đã đưa bầu không khí sôi động lên, một bàn người hợp lại, ăn cơm, uống rượu, lớn tiếng nói chuyện, não nhiệt hẳn lên, ngay cả hai cường giả 5x Kim Chúc Cuồng Nhân cùng Tiểu Đãng Giang Hồ cũng đều điên cuồng cùng mọi người.

Thời điểm này, mọi người đều quên hết những ưu phiền áp lực trong hiện thực, những tranh đấu trong trò chơi, tận tình thả lỏng, tận tình hưởng thụ.

Buổi tiệc diễn ra hơn hai giờ, cơm no rượu say, nhưng tất cả mọi người còn chưa có thỏa mãn, chỉ là đại bộ phận đã uống đến say mềm, chỉ còn hai tên tửu quỷ Thiên Hành và Kim Chúc Cuồng Nhân là có vài phần thanh tỉnh.

- Hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng chắc cũng đã sắp kết thúc, chúng ta cùng ra xem một chút đi!

Kim Chúc Cuồng Nhân gọi NPC phục vụ tới, mua một bình lục sắc được tề, sau đó phân cho những người đang say mềm.

- Đây là Tinh Lực được tề, có thể giúp mọi người giải trừ cảm giác say rượu, mọi người mau uống, chúng ta đi ra xem hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng kết thúc.

Kim Chúc Cuồng Nhân nói, chính hẳn cũng đã uống Tinh Lực được tề này.

Đám Dương An cũng trong mơ mơ màng màng uống lục sắc được tề này. Được tề vào bụng, một tia thanh lương sáng khoái tràn ngập toàn thân, đại não lập tức linh hoạt vài phần, cảm giác choáng váng đau đầu cũng chậm rãi biến mất.

Sau khi thanh tỉnh vài phần, một hàng mười người liền rời khỏi Bạch Vân tửu lâu. Lúc này trên đường cái đã chật cứng người, nhóm Dương An vất vả lắm mới chen đến được một vị trí trống trải.

Đã nghênh đón Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra, nên rất nhiều người đều muốn nhìn thấy thời khắc hoạt động này kết thúc, với mong muốn được may mắn đầu xuôi đuôi lọt.

Lần này hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra, có người vui, có người buồn, người có thực lực lại có vận khí dĩ nhiên thu hoạch không tệ, nhưng số người ngược lại thì còn nhiều hơn, bất quá xem như một hồi trải nghiệm, còn có những người chơi không có cơ hội tiến vào Thần Chi Thí Luyện Tràng cảm thấy hâm mộ và tiếc nuối.

“Ầm ầm!”, một tiếng vang thật lớn truyền đến từ không trung, toàn bộ người chơi đều nhìn về bầu trời phía Bắc (liên minh Hắc Ám thì hướng về phía Nam).

Chỉ thấy trên bầu trời hố đen khổng lồ đình chỉ vận chuyển, chậm rãi biến mất, siêu cấp cường giả Thần cấp hai phe Quang Minh và Hắc Ám đồng thời thu hồi lực lượng, Thần Chi Thí Luyện Tràng chính thức đóng cửa, vầng trăng tròn màu bạc chậm chậm chìm xuống đường chân trời phía Tây, mà ở phía Đông, mặt trời vàng vẫn treo cao như cũ, biểu thị một ngày mới đã đến.

Đệ nhất anh hùng liên minh Quang Minh, Bạch Vân ngồi xuống Hoàng Kim Thần Long rồi tiến nhập trong mây biến mất không thấy nữa, lục đại hộ pháp thần bí cũng theo phương hướng lúc đầu bay đi.

- Buổi tối có thời gian thì tới một chuyến!

Bỗng nhiên, một giọng nói quen thuộc truyền vào tai, Dương An quay đầu nhìn lại, phát hiện ánh mắt Vũ Nguyệt chăm chú nhìn lại đây, bất quá chỉ “Sưu ~” một tiếng rồi biến mất, thân ảnh Vũ Nguyệt tan biến ở phía chân trời.

- Không biết sư phụ gọi mình có chuyện gì nhỉ?

Dương An có chút kinh ngạc, nhưng cũng không nghĩ nhiều, đến tối tự nhiên biết được.

- Thần Chi Thí Luyện Tràng đã kết thúc, cuối cùng có thể thoải mái nghỉ ngơi rồi!

Vũ Dương hít sâu một cái, vẻ mặt thoải mái nói.

Ở trong Thần Chi Thí Luyện Tràng, nguy cơ trùng trùng, tranh đoạt giết chóc, khiến tinh thần căng thẳng, mệt mỏi, quả thật cần nghỉ ngơi một chút.

- Đúng vậy, ba ngày nay đều không ngủ ngon, đêm nay có thể ngủ một giấc rồi, may là còn kỳ nghỉ hai ngày.

Tiền Vô Song thường ngày hiếu động lúc này cũng lộ ra vẻ mệt mỏi.

- Nếu đã vậy, hôm nay chúng ta sẽ không ra ngoài đánh quái, nghỉ ngơi một ngày cho khỏe.

Thiên Hành cười nói.

- Ok!

Đội viên tiểu đội Thiên Hành nhao nhao đồng ý, xem ra mọi người thật sự mệt mỏi, ngay cả Dương An cũng cảm thấy muốn nghỉ ngơi một chút, ba ngày nay đều liều mạng, hầu như cả ngày lẫn đêm đều thăm dò trong Thần Chi Thí Luyện Tràng, thừa dịp xả hơi một chút cũng tốt.

- Tốt, vậy mọi người giải tán đi!

Thiên Hành vung tay lên, cao hứng nói.

- Chờ một chút!

Ngay lúc mọi người sắp giải tán tự do hoạt động thì Tiền Đăng Giang Hồ đột nhiên kêu lên:

- Tiểu Ngã huynh đệ chờ một chút, không biết huynh đệ có thời gian không, có thể quyết đấu cùng ta một trận không?

- Kỳ thực cũng không tính là quyết đấu...

Thấy vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, Tiền Đăng Giang Hồ lập tức giải thích nói:

- Nhìn thấy tốc độ bắn cung của tiểu Ngã huynh đệ, ta thấy ngứa nghề, nên muốn luận bàn một chút, không biết cậu có thời gian không.

- Tất nhiên không thành vấn đề, hẹn gặp không bằng ngẫu nhiên gặp, chúng ta đi liền bây giờ đi!

Dương An không chút nghĩ ngợi đáp ứng, không nói một cường giả 5x thành danh thỉnh cầu, chính hắn cũng muốn giao thủ cùng cường giả như vậy nhiều hơn nữa, để kiến thức thực lực của những cường giả này.

- Ha ha, vậy là tốt rồi, chúng ta đi quyết đấu tràng đi!

Tiền Đãng Giang Hồ thấy Dương An sẵn khoải đáp ứng thì vẻ mặt liền vui mừng, lần này hẳn theo Kim Chúc Cuồng Nhân tới đây cũng là vì mục đích này.

Rất nhiều cường giả đều thích cùng người khác luận bàn đọ sức, như vậy đối với việc thực lực tăng lên có trợ giúp rất lớn.

- Tiểu tử Giang Hồ này chính là vì việc này mà đến, chúng ta cũng đi xem đi.

Kim Chúc Cuồng Nhân cười nói.

- Uh, ta cũng muốn nhìn xem Ảo Ảnh Thủ truyền thuyết quyết đấu cùng tiểu Ngã chúng ta một chút.

Vũ Dương không nói hai lời, lôi kéo Vũ Hàn đi theo.

Mọi người cũng hào hứng, sôi nổi hướng về quyết đấu tràng.

Quyết đấu tràng là một trong những tiêu chí của Bạch Vân thành, nơi này cứ đúng giờ sẽ tổ chức một vài trận quyết đấu cỡ lớn, người chơi có thể báo danh tham gia quyết đấu kiếm tiền, cũng có thể tiêu phí ít tiền vàng quan sát trận đấu.

Hình thức quyết đấu có rất nhiều loại, có một chọi một, chiến đấu tiểu đội, có hỗn chiến đoàn đội..v.v., bất quá công khai quyết đấu phần lớn là vì đánh bạc.

Quyết đấu tràng cũng có cho người chơi thông thường thuê với tư cách tỷ thí cá nhân, loại tỷ thí này có thể lựa chọn bí mật hoặc công khai, hơn nữa tiền thuê cũng không quá mắc, rất được người chơi yêu thích.

257. Chương 255: Dương An Vs Ảo Ảnh Thủ

oOo

Tiền Đãng Giang Hồ đưa mọi người vào quyết đấu tràng nằm ở phía Tây Bạch Vân thành, sau đó thuê một không gian quyết chiến cấp cao, nhìn dáng vẻ của hắn dường như thường xuyên làm khách nơi đây.

Quyết đấu tràng trừ bỏ lối đài trung ương, các lối đài xung quanh có thể cho tư nhân thuê làm nơi quyết đấu. Các lối đài cũng được chia ra làm nhiều cấp bậc khác nhau, đương nhiên giá tiền và công năng cũng tùy theo cấp bậc mà có sự thay đổi.

- Hai chúng ta đều là cung tiễn thủ, phạm vi chiến đấu lớn một chút, khoảng bốn trăm mét đi. Không gian chiến đấu để ngẫu nhiên nhé, tiểu Ngã huynh đệ có ý kiến gì không?

Sau khi tiến vào không gian quyết chiến, Tiền Đãng Giang Hồ liền hỏi, khu quyết chiến cấp cao có rất nhiều công năng, có thể bố trí nhiều lựa chọn.

- Không thành vấn đề, tất cả theo ý anh đi!

Dương An bình thản nói.

- Được!

Tiền Đãng Giang Hồ gật đầu cười, sau đó đặt các lựa chọn vào màn hình màu xanh phía trước.

- Tốt lắm, chúng vào vào thôi!

Sau khi bố trí tốt, Tiền Đãng Giang Hồ dẫn mọi người vào phía trong.

Một không gian quyết chiến chia làm hai phần, phần trong là không gian chiến đấu của người chơi, phần bên ngoài cho người khác quan sát khung cảnh chiến đấu. Phần bên ngoài cũng căn cứ theo yêu cầu của người chơi mà bố trí, có thể biến thành dạng như khán đài sân vận động hoặc nhà hát...

Nhóm người Thiên Hành lựa chọn hình thức khán đài, đoàn người tập trung trong phòng, thông qua một màn hình cỡ lớn quan sát hai người chiến đấu.

Dương An đi theo Tiền Đãng Giang Hồ vào khu trong, hai người đứng cách nhau năm mét. Một lát sau, hệ thống vang lên nhắc nhở quyết đấu bắt đầu.

“Bá ~”

Bóng tối lướt qua, khung cảnh xung quanh đã nhanh chóng biến hóa, từ một gian phòng biến thành một rừng cây rộng khoảng bốn trăm mét.

Cảnh tượng trong khu quyết đấu có thể biến hóa nhiều loại, lần này là khung cảnh một khu rừng nhỏ. Khu vực này, thực vật sinh trưởng thưa thớt, cây cối cũng không lớn, một người có thể ôm trọn thân cây. Bản đồ như vậy có thể nói là lợi thế với cung tiễn thủ, nhưng hiện tại đối thủ cũng là cung tiễn thủ, ưu thế về địa hình cũng không phát huy cao lắm.

Xuyên qua cây cối thưa thớt, Dương An đã chứng kiến được bóng dáng Tiễn Đăng Giang Hồ, hắn cũng đang nhìn lại phía này, hai người cách nhau hơn ba trăm mét.

- Chiến thôi!

Ánh mắt hai người thay đổi, nhìn nhau cười. Dương An lập tức phát động thân ảnh, lấy tốc độ cao nhất, theo lộ tuyến quanh co tiếp cận Tiễn Đăng Giang Hồ.

Dưới tình huống không biết tầm bắn của đối phương, Dương An cũng không dám trực tiếp đối đầu, khoảng cách giữa 4x và 5x cực kỳ lớn, tuy chỉ là luận bàn nhưng cũng phải cẩn thận.

Chứng kiến hành động của Dương An, Tiễn Đăng Giang Hồ cũng hành động tương tự nhưng với hướng ngược lại, kéo gần khoảng cách. Trận chiến này hắn cũng hết sức cẩn thận, không vì Dương An chỉ là cung tiễn thủ 4x mà chủ quan khinh địch.

Mặc dù di chuyển với tốc độ cao nhưng mắt hai người vẫn bám chặt đối phương, không có rời đi, cung tên trong tay cũng tùy thời mà hành động, chọn thời điểm thích hợp để xạ kích.

Truy Phong sáo trang là bộ trang bị truyền thuyết thiên về nhanh nhẹn và tốc độ, nên tốc độ của Dương An cũng không hề chậm hơn Tiễn Đăng Giang Hồ, mà mơ hồ còn nhanh hơn nữa.

Chỉ với mấy hơi thở, khoảng cách giữa hai người đã thu hẹp xuống hai trăm mét. Khoảng cách như vậy đã vào trong tầm bắn của Dương An, nhưng hắn không có chuẩn bị công kích mà chỉ tiếp tục tiến gần hơn nữa.

Dương An đã quyết định hạn chế thể hiện tầm bắn cực xa của mình trước mặt người khác, chỉ biểu hiện ra một cung tiễn thủ đi theo con đường bắn cung tốc độ cao, coi như lưu lại một tấm bài chưa lật phòng bất trắc.

160 mét ... 140 mét ... 120 mét ...

Khoảng cách giữa hai người nhanh chóng thu hẹp lại. Dương An đã chuẩn bị ra tay, vào phạm vi một trăm mét sẽ lập tức bạo phát.

“Sưu ~ sưu ~ ... ”

Mười lăm mũi tên nhọn đột nhiên bay tới, vừa qua khoảng cách 120 mét Tiễn Đăng Giang Hồ đã ra tay trước, liền lúc bắn ra mười lăm mũi tên nhọn theo các góc chết đem phong tỏa hết đường tránh né của Dương An.

Dương An tuy sớm phòng bị nhưng chứng kiến những mũi tên đột nhiên xuất hiện cũng có chút bất ngờ. Hắn lập tức mở ra ‘Tật Phong Gia Tốc’, phong nguyên tố màu xanh quấn chặt lấy đôi giày Truy Phong, tốc độ nhanh chóng tăng cao.

Theo gia tốc của ‘Tật Phong Gia Tốc’, Dương An lộn một vòng về phía trước, gian nan né tránh công kích. Nhưng vừa né xong, công kích tiếp theo của Tiễn Đăng Giang Hồ đã đuổi tới.

Dương An không ngừng lại, nhanh chóng chạy về phía trước, may mắn Kỳ Tập Hộ Thối gia tăng lực bám dính và năng lực cân bằng của thân thể, nên hắn có thể làm ra một tư thế thể tránh né không tưởng...

Nhất thời Tiễn Đăng Giang Hồ chiếm quyền chủ động, không ngừng công kích Dương An.

Trong thi đấu giữa hai cung tiễn thủ, đặc biệt là hai cung tiễn thủ đi theo con đường tốc độ bắn cao, điểm mấu chốt chính là giành quyền chủ động, nắm trong tay tiết tấu chiến đấu không cho đối thủ cơ hội phản kích.

Dương An tiếp tục tiếp cận phạm vi tầm bắn một trăm mét, thân pháp mơ hồ bất định, mượn cây cối xung quanh gian nan né tránh mũi tên truy kích.

Tiền Đãng Giang Hồ luôn duy trì tốc độ bắn mười lăm tiền mỗi giây phong tỏa đường đi tới của Dương An, hắn nhận thấy tầm bắn của Dương An không xa, muốn đem Dương An áp chế ở bên ngoài, đây cũng là chiến thuật nhất quán của cung tiễn thủ.

- Không hổ là Ảo Ảnh Thủ, tốc độ bắn cung nhanh lại ổn định, tuy rằng cực hạn của mình là mười sáu mũi tên mỗi giây nhưng muốn bảo trì liên tục tốc độ mười lăm mũi mỗi giây cũng chỉ được vài giây đồng hồ thôi.

Dương An trầm nghĩ.

Tuy rằng bị áp chế tạm thời, nhưng Dương An cũng không muốn nhận thua dễ dàng như vậy.

Dương An toàn lực chạy về phía trước, sau ba bước ngắn ngủi tốc độ đã đạt tới cực hạn.

Chỉ thấy hắn nhảy tới cạnh một cây khô sau đó biến mất, rồi lại xuất hiện tại một vị trí cách đó mười mét.

Nháy mắt qua khoảng cách mười mét, giống như xuyên qua không gian.

Đứng vậy, Dương An đã xuyên qua không gian, đây là hiệu quả đặc thù của Tật Phong Gia Tốc khi đạt tới cấp 10.

Khi Dương An trong trạng thái Tật Phong Gia Tốc, tốc độ đạt tới cực hạn, có thể xuyên qua không gian, đưa khoảng cách ngắn lại xấp xỉ bằng “0”, nhưng hiệu quả đặc thù này chỉ có tác dụng trong khoảng cách mười mét ở trước mặt, và cũng chỉ sử dụng được một lần trong thời gian tác dụng của Tật Phong Gia Tốc.

Bất quá với một lần thì Dương An cũng có thể đoạt lại quyền chủ động.

Trong khi Tiền Đãng Giang Hồ còn đang sửng sốt, Dương An đã triển khai phản kích, mười sáu mũi tên bạo phát, hướng về phía Tiền Đãng Giang Hồ.

- Ha ha!

Chứng kiến Dương An đột nhiên biến mất rồi lại xuất hiện, Tiền Đãng Giang Hồ cười một tiếng sau đó tránh khỏi mũi tên của Dương An rồi phản kích.

Mắt thấy chưa đoạt được quyền chủ động, Dương An thi triển Mị Ảnh Thiểm Hiện, nhanh chóng tránh né công kích.

Nhưng mà thân ảnh của hắn vừa mới xuất hiện thì đã có mười lăm mũi tên bắn tới, giống như Tiền Đãng Giang Hồ đã nhìn thấu vị trí hắn muốn xuất hiện.

Dương An không có kinh hoàng, thân thể lộn một vòng tránh thoát phong tỏa của mười lăm mũi tên.

Bất quá, khi hắn tránh thoát mười lăm mũi tên thì một mũi tên xuất hiện từ một phương hướng khác.

“Phốc ~ ”

Bất ngờ không kịp đề phòng, Dương An còn chưa có phản ứng, mũi tên đã xuyên thấu cổ họng hắn, HP liền nhanh chóng cạn khô.

Kết quả cuối cùng, Dương An trúng một tên, chết mà không rõ lý do.

258. Chương 256 : Tranh Đoạt Trang Bị Mana

oOo

Khung cảnh trước mắt bỗng nhiên tối sầm rồi lại sáng lên, Dương An từ trạng thái tử vong hồi sinh lại, do đây là tỷ thí luận bàn hợp pháp nên không có trừng phạt tử vong.

Kết thúc tỷ thí, khung cảnh rừng cây nhỏ xung quanh cũng biến mất, hai người trở lại căn phòng ban đầu.

- Tôi thua!

Dương An khẽ cười nói, tuy có điểm không rõ ràng nhưng hẳn thân nhiên chấp nhận kết quả.

Cuộc tỷ thí này chủ yếu so đấu tốc độ của song phương, bao gồm tốc độ công kích, tốc độ né tránh và tốc độ phản ứng. Chính vì thế Dương An cũng không có thi triển Nguyệt Ảnh Chi Vũ lợi dụng trạng thái vô địch miễn dịch toàn bộ sát thương cũng như sử dụng các kỹ năng khống chế.

- Ha ha, cậu hẳn còn đang thắc mắc lý do mình chết đúng không!

Tiền Đăng Giang Hồ từ biểu hiện trên khuôn mặt đã hiểu tâm tư của hắn.

- Vâng, có chút không hiểu lắm.

Dương An nói:

- Lần cuối tôi đã tránh được mười lăm mũi tên rồi, lại không ngờ có một mũi tên bắn lên từ hướng khác xuất hiện, đúng là không thể hiểu nổi.

- Ha ha!

Tiền Đăng Giang Hồ cười, sau đó tiết lộ ra chỗ bí ẩn.

Hóa ra, ở lượt công kích cuối cùng Tiền Đăng Giang Hồ bắn ra mười sáu mũi tên, không phải Dương An nhìn nhầm mà là mũi tên thứ mười sáu được bắn chậm lại một nhịp làm mũi tên này chậm hơn mười lăm mũi tên trước, khéo léo giấu mũi tên tất sát này đằng sau mười lăm mũi tên kia.

Dương An đã hiểu rõ, lúc này hắn cũng hiểu mình cùng cường giả truyền thuyết 5x thành danh đã lâu Tiền Đăng Giang Hồ có rất nhiều chênh lệch. Không tính đến chênh lệch thuộc tính của trang bị 5x và 4x, chỉ cần kinh nghiệm chiến đấu cùng khả năng phán đoán tâm lý, hành động của đối thủ thôi cũng đã không theo kịp Tiền Đăng Giang Hồ rồi. Dương An cũng không cho rằng việc Tiền Đăng Giang Hồ nhìn ra vị trí xuất hiện của mình và phương hướng của mũi tên tất sát kia là ăn may.

Những điểm này là hắn phải tích cực cải thiện sau này.

- Tuy rằng tôi thắng nhưng đánh giá với cậu cũng không có thấp đi, nếu như là sinh tử đấu thì người thua có lẽ là tôi.

Tiền Đăng Giang Hồ cũng đã nhìn ra manh mối, biết Dương An chắc chắn còn giấu nghề nhưng cũng không có nói ra.

Kỳ thật Dương An cũng nhận ra Giang Hồ tương tự là còn lưu thủ.

- Cũng không sợ cậu chê cười, ngày trước thực lực của tôi khi ở 4x so với cậu kém hơn nhiều cho nên tôi khẳng định cậu sẽ rất nhanh lên được 5x, khi đó chúng ta lại đấu thêm trận nữa nhé.

Tiền Đăng Giang Hồ cười nói, giống như lần này hắn không có thắng trận.

- Tốt, tôi sẽ đuổi theo rất nhanh đó, mấy cường giả truyền thuyết bọn anh cũng phải cẩn thận!

Dương An khẽ cười, câu nói có vẻ như đùa mà thôi, nhưng bao hàm một ý tứ khác mà chỉ mình hắn hiểu.

Rời khỏi quyết đấu tràng, mấy người nói chuyện một chút rồi tạm biệt nhau, đa số mọi người tìm địa phương vắng vẻ logout nghỉ ngơi, ngủ một giấc cho khỏe, còn Dương An thì đi về phía trung tâm Bạch Vân thành, tới khu chợ ở quảng trường, Pháp Lô Địch không có việc gì làm, Diêm Điện Bao đã logout nên liền theo đuôi.

Ở một ngõ ngách trong khu chợ, Dương An tìm thấy Nhất Bất Trị, sau đó đem Truy Phong sáo trang cùng mấy viên bảo thạch tăng nhanh nhện cao cấp kiếm được giao cho hắn, để cho vị bằng hữu kia của hắn khảm nạm giúp.

Truy Phong sáo trang là trang bị cho cung tiễn thủ thiên về tốc độ, lại khảm thêm bảo thạch nhanh nhện có thể đem đặc điểm này phát huy đến tối đa.

- Tiểu Ngã đại ca, bằng hữu kia của em vừa xem qua, muốn khảm nạm ba kiện trang bị cấp truyền thuyết này cần ít nhất hai giờ.

Nhất Bất Trị sau khi đem thuộc tính của Truy Phong sáo trang và bảo thạch gửi cho bằng hữu kia liền nhận được câu trả lời như vậy.

- Không sao, cứ kêu bạn em làm chậm rãi, quan trọng là chất lượng, thời gian không thành vấn đề.

Dương An thần nhiên nói.

- Đại ca yên tâm, em nhất định sẽ kêu bạn em làm thật cẩn thận, khiến trang bị hoàn mỹ nhất có thể.

Nhất Bất Trị vỗ ngực đảm bảo.

- Tốt lắm, thay anh cảm ơn bạn em nhé!

Dương An gật đầu nói.

Nhất Bất Trị đem các món trang bị giá trị liên thành rời đi, Dương An liền mang theo Pháp Lỗ Định đi đến khu chợ.

- Lão Dương, trang bị cậu đã bán hết cho Tế Vũ rồi mà, còn đến khu chợ này làm gì?

Pháp Lỗ Định ngó đông ngó tây, cũng không biết hẳn đang xem trang bị hay là soi gái.

- Không phải đi bán đồ, tớ muốn nhìn xem có trang bị mana nào tốt một chút không.

Dương An nói. Tuy rằng hẳn không phải chức nghiệp pháp hệ những kỹ năng lại hao tổn mana kinh khủng, mà trang bị ‘Thủy Lam Chi Vương Giả hạch tâm’ đã dùng để kích hoạt hoạt ‘Hóa thạch Trường Nha Sư’, vì thế vấn đề mana bây giờ khá cấp bách.

Tuy rằng sàn đấu giá cũng có bán các trang bị vật phẩm nhưng Dương An lại thích dạo phố ngắm chợ, nơi này giá cả rẻ có khi lại ‘vớt’ được món đồ hời, nhưng cũng yêu cầu tính nhẫn nại khá cao.

Hoạt động ‘Thần Chi Thí Luyện Tràng’ vừa kết thúc, rất nhiều người chơi kiếm được chút trang bị không tệ, bây giờ bán ra. Cho dù bây giờ là ban ngày nhưng khu chợ cũng rất náo nhiệt.

Bởi vì mỗi shop bán hàng đều không có sắp xếp gọn gàng, đủ thứ trên trời dưới biển, không giống như trong sàn đấu giá có phương tiện sắp xếp nên hai người Dương An phải phân công nhau hành động, chia nhau ra tìm tòi.

Trang bị mana là loại trang bị tương đối hiếm, số lượng ít lại được các chức nghiệp pháp hệ săn lùng nên có thể vừa xuất hiện đã có người mua. Bởi vậy, muốn tìm một kiện trang bị mana tốt cũng không phải dễ dàng, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Bất quá vận khí ngày hôm nay của Dương An coi như không tồi, cũng thể nói là vận khí của Pháp Lỗ Định khá tốt. Sau hơn một giờ tìm kiếm, Pháp Lỗ Định phát hiện ra một shop có bán trang bị mana.

- Tớ phát hiện một shop chuyên môn bán ra trang bị mana, nhưng đã có người nhanh chân đến trước, đang cùng chủ tiệm mặc cả. Cậu đến nhanh một chút, tọa độ là 6969/ 96969.

(Dịch: tọa độ rất đẹp

)

Nhận được tin tức, Dương An liền nhanh chân đi qua.

Vốn không rõ tại sao Pháp Lỗ Định nói đây là shop chuyên bán trang bị mana, nhưng khi tới đây thì hẳn cũng ngạc nhiên. Trong shop trừ bỏ mấy món trang bị hoàng kim của các chức nghiệp còn có năm chiếc đĩa kim loại tròn như quả trứng màu bạc to cỡ hai bàn tay, là trang bị mana.

Một shop có năm kiện trang bị mana. Dương An hiểu vì sao Pháp Lỗ Định thêm hai chữ ‘Chuyên môn’.

Thần Ứng Chi Nhân Ma Lực Bàn: vật phẩm đặc thù, tinh thần +70, trí lực +70, mana tăng lên 50%, tốc độ hồi phục mana tăng lên 50%, vật phẩm đặt ở hành trang có thể tác dụng, hiệu quả vật phẩm không thể chống chất.

Dương An nhìn thuộc tính trang bị mana, phát hiện chỉ riêng thuộc tính tăng mana đã cao hơn hơn Vương Gia Hạch Tâm nhiều, là kiện trang bị hiếm có, nếu như có thể Dương An muốn mua hết toàn bộ.

Nhưng mà, đã có bốn kiện trong năm món bị mấy người chơi tới trước cầm trong tay, đang cùng chủ tiệm tranh cãi.

- Không bán là không bán, chúng mày có trả giá nhiều hơn nữa tao cũng bán, bỏ đồ của tao xuống rồi cút đi.

Chủ tiệm là một đạo tặc tên ‘Bột Tử Ngạnh Quá Dao’, hắn đang trừng mắt, chửi bới với mấy người chơi đứng trước shop của hắn.

- Thằng nhóc, ặt mũi còn không biết giữ, nhìn cho rõ, chúng tao là thành viên U Minh Quỷ Trảo, đắc tội chúng tao thì đừng nghĩ lẫn lộn được tại Bạch Vân thành này.

Một người chơi hung ác nói, chỉ thấy mấy người bọn chúng lộ ra huy chương huyết sắc quỷ trảo, bên cạnh còn có Hắc Ám Thị Huyết huy chương.

U Minh Quỷ Trảo gia tộc là một trong ngũ đại gia tộc phụ thuộc Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, cũng tức là mấy người chơi này thuộc Hắc Ám Thị Huyết chiến minh.

- Tao không bán đồ cho gia tộc U Minh Quỷ Trảo, ĐKM, nếu mày không đi tao gọi người tới, khu này là địa bàn của Lam Sắc Quân Dao, Hắc Ám Thị Huyết dám làm loạn ở đây hả.

Bột Tử Ngạnh Quá Dao không có lùi bước, cũng không sợ mấy thành viên Hắc Ám Thị Huyết chiến minh này.

Mấy người chơi vừa uy hiếp chủ tiệm nghĩ lại, nơi này đúng là khu quản lý của Lam Sắc Quân Dao, những người chơi mở tiệm ở đây đều nộp phí bảo hộ, bọn hắn mà nháo chuyện ở đây sẽ có rắc rối lớn, cuối cùng cũng bỏ lại mấy món trang bị mana.

- Hừ, mày nên cẩn thận một chút, đừng để bọn tao gặp mặt ở bên ngoài, nếu không thì...

Tên kia còn hung hăng bỏ lại vài câu nói sau đó dẫn mấy thành viên rời đi.

- ĐKM...\$%^*^(\$%..

Sau khi mấy người Hắc Ám Thị Huyết rời đi, Bột Tử Ngạnh Quá Dao còn mắng chửi một hồi, giống như cùng mấy người này có thâm cừu đại hận.

Thấy mấy người chơi kia rời đi, Dương An nhẹ nhàng thở ra, lôi kéo Pháp Lỗ Định đi tới trước cửa hàng, ngồi xổm xuống.

- Huynh đệ, những thứ này có bán không?

Dương An chỉ mấy món trang bị mana, thần nhiên hỏi, hắn cũng không có cầm lên xem xét, sợ chủ tiệm có tính khác người, nên không dám hành động thiếu suy nghĩ, trêu chọc hắn điên lên mà không bán đồ thì vui.

- Bán, tất nhiên là bán rồi!

Thái độ Bột Tử Ngạnh Quá Dao thay đổi 180 độ, tươi cười, cung kính, giống như một chuyên viên bán hàng chuyên nghiệp:

- Đừng nhìn mấy món có giá cao, mấy món trang bị mana này đều là đồ tốt, tôi khó khăn lắm mới mang ra được từ Thần Chi Thí Luyện Trùng đây.

Không rõ tại sao thái độ của Bột Tử Ngạnh Quá Dao thay đổi như vậy, bất quá Dương An cũng không tìm hiểu sâu, mục đích của hắn chỉ là mua đồ mà thôi.

- Năm món trang bị này tôi mua hết, tính tiền cho tôi đi!

Dương An cũng không có mặc cả, hắn cũng thông hiểu giá cả thị trường, mấy món trang bị này giá cả dù cao nhưng bán thế cũng là hợp lý.

- Người anh em này thật sáng khoái, tôi giảm giá cho anh 5%.

Bột Tử Ngạnh Quá Dao cười nói, đem năm kiện Thần Ứng Chi Nhân Ma Lực Bàn giao dịch cho Dương An.

- Đúng rồi, người anh em ra tay sáng khoái như vậy, có muốn mua vài thứ tốt không, bất quá hơi có chút vấn đề đấy.

Bột Tử Ngạnh Quá Dao đột nhiên hỏi.

- Oh! Vật gì thế, nếu hữu dụng tôi có thể mua giùm!

Dương An tò mò hỏi.

- Người anh em xem cho kỹ...

Bột Tử Ngạnh Quá Dao thần thần bí bí đem một khối đá màu đen trong suốt giống như trứng ngỗng từ trong hành trang ra...

259. Chương 257: Mục Tiêu Đầu Tiên

oOo

- Ma Văn Thạch?

Dương An liếc mắt một cái liền nhận ra khối đá trong suốt, ở giữa còn có ký hiệu cổ xưa màu bạc này.

Ma Văn Thạch là một loại tài liệu hi hữu dùng để gia tăng độ thân hòa với nguyên tố *, có thể dùng trong việc rèn pháp trượng hoặc luyện kim cơ giới, còn có thể làm trang bị như một loại trang bị mana, chức nghiệp pháp hệ nếu đặt mấy khối Ma Văn Thạch vào hành trang có thể gia tăng độ thân hòa nguyên tố, tăng tốc độ hồi phục mana, tăng lực sát thương ma pháp, cũng có thể làm ngăn lại quá trình niệm chú... tóm lại tác dụng vô cùng to lớn.

(* :Nói nôm na có thể hiểu là tăng độ phù hợp của thân thể với các nguyên tố => tăng thuộc tính...)

<>

Ma Văn Thạch không phải tài liệu quan trọng nhất nhưng chắc chắn là tài liệu khó tìm kiếm nhất trong các loại vật liệu. Nghe đồn chỉ có ở bí địa trong lòng đất của Tinh Linh tộc, thỉnh thoảng mới xuất hiện.

<>

- Tôi có mười khối Ma Văn Thạch, cũng không giấu anh, chỗ Ma Văn Thạch này đều là 'hàng lậu', bán lẻ thì hơi nguy hiểm, anh có thể mua hết không?

<>

Bột Tử Ngạnh Quá Dao nói nhỏ.

<>

Hắn cũng thấy Dương An không phải chức nghiệp pháp hệ mà mua một lúc năm kiện trang bị mana, cho nên hắn đoán rất có thể Dương An sẽ mua các đạo cụ khác có liên quan đến mana.

<>

Mười khối Ma Văn Thạch có giá trị không nhỏ nhưng Dương An có thể mua được.

<>

- Đúng là thứ tốt, tôi mua hết!

<>

Dương An biết 'hàng lậu' nghĩa là hàng không có lai lịch rõ ràng, nhưng hắn không thể bỏ qua cơ hội trước mắt này.

<>

Trên người Dương An chỉ còn ít tiền vàng, chỉ có thể mượn từ chỗ Pháp Lỗ Địch. Lúc đầu, Pháp Lỗ Địch cũng nghèo rất mừng tơi, sau khi đi theo Dương An mới đổi đời.

<>

- Người anh em, mấy thứ này chắc đều là đồ ăn trộm được mất!

<>

Sau khi giao dịch xong, Pháp Lỗ Dịch thuận miệng hỏi.

<>

- Ha ha, người anh em yên tâm đi, chỉ có chỗ Ma Văn Thạch này không sạch sẽ thôi, còn lại đều do ta kiếm được trong Thần Chi Thí Luyện tràng, mà chỗ đó kia ta cướp từ trên tay kẻ thù.

<>

Bột Tử Ngạnh Quá Dao biết Pháp Lỗ Dịch không có ác ý liền nói ra chân tướng, trong mắt lại hiện ra một tia hận ý.

<>

- Sao? Người anh em có khó khăn gì vậy?

<>

Dương An có chút ngạc nhiên, Bột Tử Ngạnh Quá Dao có vẻ không giống người hay trộm cắp nên có chút tò mò.

<>

- Nhìn các bạn cũng hợp mắt, tôi cũng nói luôn.

<>

Bột Tử Ngạnh Quá Dao chậm rãi kể ra.

<>

Hóa ra Bột Tử Ngạnh Quá Dao ở tầng ba Thần Chi Thí Luyện Tràng phát hiện ra bảo tàng của Địa Tinh tộc, mấy món trang bị mana kia lấy được trong lúc thăm dò bảo tàng. Nhưng một tiểu đội U Minh Quỷ Trảo cũng đã phát hiện ra chỗ này liền ra tay, cũng may Bột Tử Ngạnh Quá Dao có chút bản lĩnh nên mới thoát chết. Không cam lòng, hắn liền theo sau tiểu đội kia, đến khi bọn chúng mở bảo rương cuối cùng, Bột Tử Ngạnh Quá Dao liền ra tay cướp lấy mười khối Ma Văn Thạch nhưng cuối cùng vẫn bị giết chết.

<>

- Con bà nó, tôi còn nhìn thấy trong bảo rương còn có ba kiện trang bị ám kim, nếu không phải bị ‘Huyết Biển Ma Nữ’ dẫn người để cướp đoạt, tất cả đồ là của tôi hết.

<>

Bột Tử Ngạnh Quá Dao vẻ mặt phẫn hận nói.

<>

- Bảo sao ban này anh không bán đồ ấy thành viên U Minh Quỷ Trảo!

<>

Dương An giật mình, cũng đồng tình với Bột Tử Ngạnh Quá Dao.

<>

Bột Tử Ngạnh Quá Dao cũng giống như hắn trước kia, cũng chỉ vì một kiện trang bị ám kim mà bị Long thiếu gia đuổi giết đến nỗi phải xóa acc luyện lại.

<>

Vài món trang bị ám kim bây giờ đối với Dương An, người đã có vài món trang bị truyền thuyết lại được 'ngó qua' trang bị sử thi thì không tính là gì, nhưng đối với đại đa số người chơi thì trang bị 4x ám kim còn khá là cao cấp.

<>

Rời gian hàng của Bột Tử Ngạnh Quá Dao, cũng chưa tới thời gian hẹn ước với Nhất Bất Trị nên Dương An và Pháp Lỗ Dịch tiếp tục lang thang.

<>

- Lão Dương, cậu mua nhiều trang bị mana làm gì vậy, hiệu ứng của cái Thần Ứng Chi Nhân Ma Lực Bàn này không thể chồng lên nhau, còn có Ma Văn Thạch nữa, cậu là cung tiễn thủ dùng làm gì?

<>

Pháp Lỗ Dịch cũng không hiểu Dương An muốn mua nhiều trang bị mana để làm gì.

<>

- Còn không phải vì cậu!

<>

Dương An thần nhiên nói, sau đó đem hai cái Thần Ứng Chi Nhân Ma Lực Bàn và năm khối Ma Văn Thạch giao dịch cho Pháp Lỗ Dịch.

<>

- Một cái để cậu dùng còn một cái và chỗ Ma Văn Thạch cậu tặng Diện Bao đi.

<>

Dương An nói:

<>

- Tớ là giúp cậu tán gái, anh em cấm nói nhiều.

<>

- Ha ha, cậu suy nghĩ chu đáo quá, tớ cũng không nói nhiều, chúng ta vẫn sẽ mãi mãi là bạn bè.

<>

Pháp Lỗ Dịch nắm tay đầm nhẹ lên ngực hai cái.

<>

- Chỗ kia còn năm khối Ma Văn Thạch để làm gì, hay là cho tớ hết đi!

<>

Pháp Lỗ Dịch lại thay đổi bộ mặt trong chớp mắt.

<>

- Dương An lắc đầu cười:

<>

- Tên này, cậu tán gái được còn tớ thì không chắc!

<>

Người Dương An muốn 'dụ dỗ' đương nhiên là Mạnh Tử Lăng.

<>

Ba ngày hẩn ở trong Thần Chi Thí Luyện Tràng, Mạnh Tử Lăng cũng đã tham gia vào trò chơi. Tuy cô chỉ úp mở cho Dương An biết là cô nàng chơi chức nghiệp pháp hệ nhưng cũng không nói rõ ràng, có điều mấy đạo cụ mana này đều cần thiết.

<>

- Đúng rồi, cậu quen thuộc Bạch Vân thành, đi tra hộ tố tư liệu người chơi ‘Huyết Biến Ma Nữ’ và lộ tuyến đi lại.

<>

Dương An đột nhiên sử dụng hệ thống truyền âm với Pháp Lỗ Định.

<>

- Đã bắt đầu kế hoạch Tử Thần rồi à?

<>

Pháp Lỗ Định lập tức hiểu ra vấn đề.

<>

- Đúng vậy, kế hoạch bắt đầu, mục tiêu đầu tiên là ‘Huyết Biến Ma Nữ’.

<>

Dương An vẽ mặt âm lãnh nói, kế hoạch chuẩn bị lâu như vậy cuối cùng cũng bắt đầu, biết rõ đây là con đường hung hiểm vạn phần một đi không trở lại nhưng hẩn vẫn kiên trì.

<>

- Được, tớ lập tức đi điều tra nội tình.

<>

Thấy kế hoạch đã bắt đầu, Pháp Lỗ Định trở nên khẩn trương và hưng phấn.

<>

- Không cần gấp gáp đâu, hôm nay nghỉ ngơi đã, ngày mai bắt đầu!

<>

Dương An nói:

<>

- Nhưng phải nhắc cậu một điều, trong khi điều tra, nhất định phải cẩn thận, đừng để người ta nghi ngờ.

<>

- Được rồi!

<>

Pháp Lỗ Định gật đầu, vẽ tùy tiện thường ngày đã biến mất, thay vào đó là một bộ dáng nghiêm chỉnh.

<>

Một lần sẩy chân để hận nghìn đời, hẩn biết việc này nếu để lộ ra, lập tức sẽ đối mặt với sự đuổi giết không ngừng.

<>

Dương An lại tiếp tục dẫn Pháp Lỗ Định đi dạo như không có việc gì.

<>

Bỗng nhiên ...

<>

“Đinh ~” một tiếng, hệ thống vang lên thanh âm nhắc nhở...

<>

<>

260. Chương 258: Linh Thức Xuất Thế (1) + (2)

oOo

Hệ thống: Xin chú ý, trứng sủng vật Xuyên Vũ Trường Nha Sư của bạn sau một phút nữa sẽ nở.

Nghe thấy nhắc nhở của hệ thống, Dương An cũng bất ngờ, hắn cũng thiếu chút nữa quên chuyện này. Để trứng sủng vật nở cần thời gian ba ngày, tính ra cũng đã tới lúc.

- Trứng sủng vật của tớ sắp nở rồi, đi nhanh lên nào!

Dương An kéo Pháp Lỗ Định đến chỗ vắng người sau đó mở ra không gian sủng vật.

“Răng rắc!”

Một tiếng vang nhỏ, quả trứng màu bạch kim trong không gian sủng vật xuất hiện một vết nứt dài hẹp. Ánh sáng màu vàng bên trong quả trứng theo vết nứt thoát ra.

Từng mảnh ‘vỏ trứng’ như những miếng kim loại không ngừng biến ảo, bị ánh sáng vàng hấp thu toàn bộ.

- Ngaoooo ~

Một tiếng kêu của sư tử non phát ra từ trong luồng sáng.

Ánh sáng vừa biến mất, một con sư tử máy màu trắng lẳng lẳng xuất hiện trong không gian sủng vật.

Nó chính là siêu cấp kiệt tác của thần cấp thuật sĩ luyện kim cơ giới Lý Nhĩ Tư, siêu năng trí năng cơ giới tiến hóa ‘Xuyên Vũ Trường Nha Sư’, trải qua ngàn vạn năm cuối cùng hóa thành hình thái sủng vật một lần nữa.

Lớp da bằng kim loại trắng, đôi răng nanh dài cùng móng vuốt màu vàng vương giả, mỗi khớp nối tứ chi và các đốt ngón là những mối nối đỏ chói..., nhìn qua giống hệt hình tượng robot bộ truyện tranh viễn tưởng “Dũng sĩ Hesman”.

(Cái này chém, TG tả loằng ngoằng quá :]])

Xuyên Vũ Trường Nha Sư sơ sinh chỉ có kích thước bằng con chó Nhật, kém hơn rất nhiều so với ‘Hóa thạch’ ban đầu. Mà ở lồng ngực nó có ba lỗ hổng để khám hạch tâm, chỉ có một tỏa ra u quang màu lam, còn hai cái kia đều trống rỗng, chưa được khởi động.

Hệ thống: sủng vật của bạn đã nở thành công, xin mời đặt tên.

- Ô, còn có thể đặt tên cho sủng vật của mình nữa!

Dương An cũng không hiểu rõ hệ thống sủng vật lắm, nghĩ một chút liền quyết định:

- Tao là người xóa acc luyện lại, còn mày là thần giai cơ giới trọng sinh thành sủng vật, chúng ta đều là Tông Linh Khai Thủy*, vậy tên ngươi là Linh Thức nhé, Linh Thức Trường Nha Sư.

(DG: * nôm na là bắt đầu lại từ con số không

PS: đây cũng là tên của một bộ Đàm mỹ khá, ai muốn đọc lên gg tìm nhé

không nói đàm mỹ là gì đâu

)

Hệ thống: xác nhận tên ‘Linh Thức Trường Nha Sư’?

- Xác nhận!

Hệ thống: chúc mừng người chơi đặt tên sủng vật thành công, xin mời tiếp tục khám phá trò chơi, chúc bạn có những giờ phút vui vẻ.

Đối với giới thiệu các chức năng mới, hệ thống vẫn rất ngắn gọn.

Lúc này Dương An phát hiện trong không gian sủng vật đã xuất hiện lên bảng thuộc tính sủng vật.

Linh Thức Trường Nha Sư (siêu năng trí năng cơ giới tiến hóa).

Cấp bậc: cấp 1 (có thể thăng cấp)

HP: 1000; giá trị năng lượng: 1000;

Lực công kích: 125; phòng ngự 200;

Độ thân mật: 80.

Kỹ năng thiên phú: Hoàng Kim Trảo Kích, Kinh Lực Va Chạm.

Kỹ năng hạch tâm: Thủy Tiềm Huyền Ảnh.

- Ấu mài gốt, thuộc tính cấp 1 có thể so sánh với thuộc tính của mình lúc cấp 10.

Nhìn thuộc tính của ‘Linh Thức’, Dương An vừa mừng vừa sợ, đồng thời cũng xuất hiện nghi vấn.

- Sao kỹ năng lại chia ra làm kỹ năng thiên phú và kỹ năng hạch tâm? Chuyện gì xảy ra vậy nhỉ? Lại còn có giá trị năng lượng để làm gì nhỉ?

- Một lúc lâu sau, Dương An vẫn không nghĩ ra, nhưng cũng không cảm thấy phiền não:

- Nghĩ không ra thì kệ nó đấy, thăm dò trong thực chiến có khi lại ra.

- Thế nào, mau cho tớ ngắm sủng vật của cậu đi!

Pháp Lỗ Dịch nóng nảy, hệ thống sủng vật mới mở ra không lâu, hắn cũng cảm thấy tò mò.

Dương An cười cười, đưa cho hắn xem không gian sủng vật.

- Ô, sao cậu lại tìm một con chó máy làm sủng vật thế ?

Pháp Lỗ Dịch vừa chứng kiến ngoại hình ‘Linh Thức’ liền nói.

- Chó cái đầu cậu, đây chính là thần cấp cơ giới bị thoái hóa thành siêu giai trí năng sủng vật.

Dương An gõ một cái lê đầu Pháp Lỗ Dịch nói:

- Đi nhanh nào, chúng ta đi tìm một chỗ thử xem thực lực nó, cũng tăng cấp cho nó luôn.

Tuy thuộc tính của ‘Linh Thức’ khi mới sinh ra đã cao hơn cung tiến thủ cấp 10 nhưng dù sao cũng chỉ là cấp 1, còn rất yếu ớt. Dương An cũng không dám mang nó đi tìm quái cấp cao, lỡ bị giết chết thì chả biết có hậu quả gì không nữa.

Cách Bạch Vân thành 20 mươi phút lộ trình là Y Lạp Tư hoang địa, một nơi hẻo lánh, có quái vật cấp 15 Hoang Địa Dã Lang, là loại quái có đẳng cấp thấp nhất xung quanh Bạch Vân thành.

Người chơi hoạt động ở Bạch Vân thành đều có cấp bậc tương đối cao, khu quái vật cấp thấp này ít có người lui tới, chỉ có những người thu thập tài liệu thỉnh thoảng mới đến, vừa vặn thành nơi Dương An nghiên cứu ‘Linh Thức’.

Tại một bãi đất trống, Dương An thả ‘Linh Thức Trường Nha Sư’ ra.

- Ngaaaa ~

Từ không gian sủng vật đi ra, ‘Linh Thức’ liền phát ra tiếng gầm non nốt có vẻ khoan khoái. Tiếng gầm giống như mang theo ngàn vạn năm tháng bị thương lại xen lẫn niềm hưng phấn kích động khi lại được trở về nhân gian.

- Đúng là siêu giai trí năng có khác, lại có thể biểu hiện được tình cảm nhân loại.

Không biết tại sao Dương An có thể mơ hồ cảm nhận được suy nghĩ của ‘Linh Thức.’

Dương An ngồi xổm xuống, sờ sờ lên thân thể kim loại của Linh Thức, ôn nhu nói:

- Tốt lắm, bây giờ mày tái nhập nhân gian cũng là chuyện tốt, hãy để chúng ta cùng nhau sáng tạo ra một truyền kỳ nhé.

- Ngaoooo!

Giống như Linh Thức hiểu những gì Dương An nói, gầm nhẹ với hắn.

- Ha ha, con sủng vật này của cậu thật có ý tứ, rõ ràng là sủng vật cơ giới lại có tình cảm của sinh vật có trí tuệ.

Cái nhìn của Pháp Lỗ Dịch đối với ‘con chó nhỏ’ này đã hoàn toàn khác, đồng thời cũng chờ mong sủng vật của hắn ra đời.

- Linh Thức, cho tao xem thực lực của mày đi!

Dương An lại vỗ vỗ vào đầu Linh Thức nói.

- Lão Lỗ, dùng Miêu Đầu Dạ Ứng của cậu dẫn một con Hoang Địa Dã Lang về đây, chú ý không thương tổn quái vật nhé!

Công kích hiện tại của Dương An rất cao, cho dù một mũi tên thông thường cũng có thể miểu sát một con quái cấp 15.

- Không thành vấn đề, tớ cũng muốn nhìn xem thực lực của Linh Thức như thế nào.

Pháp Lỗ Dịch cười nói, triệu hồi một con Miêu Đầu Dạ Ứng bay về phía bầy sói.

Kỹ thuật dẫn quái của Pháp Lỗ Dịch cũng không tồi, khéo léo điều khiển Miêu Đầu Dạ Ứng dẫn một con Hoang Địa Dã Lang lại đây.

“Sưu ~ ”

Dương An bắn một mũi Hoãn Tốc Tiễn vào người con dã lang. Cấp 10 Hoãn Tốc tiễn có thể khiến mục tiêu đứng im bất động, có hiệu quả với cả quái vật hơn mười cấp.

- Linh Thức, tự do công kích!

Dương An thông qua ý niệm truyền mệnh lệnh tấn công, hắn muốn nhìn Linh Thức, một siêu giai trí năng, tự do công kích xem có bao nhiêu lợi hại.

- Ngaooo

~ Linh Thức gầm nhẹ một tiếng, dùng tốc độ cao nhất tiếp cận mục tiêu. Tuy Linh Thức Trường Nha Sư là sủng vật loại cơ giới nhưng nó không giống các loại quái vật cơ giới ngây dại và chậm chạp, động tác của nó cực kỳ linh hoạt, giống như một con tiểu sư tử hung mãnh, hơn nữa với tốc độ vận động ở mức cao cũng không phát ra nhiều tạp âm, chỉ có một vài âm thanh nhỏ được truyền ra.

“Sưu ~ ”

Linh Thức Trường Nha Sư cấp 1 có tốc độ không thua kém Hoang Địa Dã Lang cấp 10 là mấy, trong chớp mắt đã thấy tiến sát đến mục tiêu. Chỉ thấy ‘Linh Thức’ nhảy lên, chân trước bên phải bỗng lóe ra quang mang màu vàng.

Hoàng Kim Trảo Kích!

“Oành ~” một tiếng, cơ giới trảo đã vỗ vào thân thể Hoang Địa Dã Lang. Hơn 120 điểm sát thương bay lên, lợi trảo xé ra bốn miệng vết thương thật sâu, máu chảy ra không ngừng, từng cái 10 sát thương liên tục bay lên.

Hoang Địa Dã Lang chịu trọng thương liền tru lên thống khổ và phẫn nộ, nhưng đáng tiếc nó bị định thân không thể phản kháng.

Sau một trào, Linh Thức Trường Nha Sư nhẹ nhàng tiếp đất, sau đó xoay người tiếp tục nhảy lên. Hoàng Kim Trảo lại xuất hiện, đánh vào phía bên kia của Hoang Địa Dã Lang, lại xuất hiện một lượng sát thương lớn kèm theo hiệu ứng sát thương liên tiếp.

- Âu mai gốt! Đây mà là sủng vật mới sinh sao, quá biến thái rồi, tính linh hoạt còn hơn cả Cương Kiếm Chiến Lang, thú triệu hồi bán cơ giới đã qua cải tạo của tớ!

Pháp Lỗ Dịch kinh ngạc nhìn ‘Linh Thức’ đang không ngừng đánh giết kia, không thể tin được nó mới chỉ là sủng vật cấp 1.

- Ha ha, kỳ thật tớ cũng không biết, sủng vật này cũng là bị buộc phải ấp nở!

Dương An thần nhiên cười nói, kỳ thật hắn cũng rất khiếp sợ thực lực của ‘Linh Thức’, quan trọng nhất là độ linh hoạt của nó đã vượt qua nhiều quái vật máu thịt thông thường.

- Gió ở đâu to thế, bị ép nhận, thế sao hệ thống không cho tớ một con sủng vật biến thái như vậy đi!

Pháp Lỗ Dịch vừa khiếp sợ lại vừa hâm mộ, nhưng nhiều hơn là cao hứng vì bằng hữu của mình đạt được ‘Bảo Bối’.

- Cậu không cần hâm mộ tớ, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu của cậu cũng tuyệt đối không tầm thường, nếu sử dụng tốt thì thực lực cậu sẽ tăng thật mạnh đấy.

Dương An nói, thực lực của đại Boss 5x Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, bọn hắn đã chứng kiến qua, chỉ không biết sau khi trứng nở thì nó có gì khác so với ban đầu, nhưng chắc chắn sẽ không bình thường.

- Ha ha. Đúng vậy, ngày mai sủng vật của tớ nở, đến lúc đó xem Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu của tớ ‘củ hành’ con chó nhỏ của cậu đi!

Pháp Lỗ Dịch vẽ mặt hưng phấn nói, tất nhiên đó chỉ là lời nói đùa giỡn.

- Ha ha!

Dương An cũng không nói gì, chỉ nhìn ‘Linh Thức’ chiến đấu.

Trong khi hai người nói chuyện, chiến đấu đã kết thúc, hoàn toàn nghiêng về một phía, Hoàng Kim Trảo có lực sát thương cao lại có hiệu quả xé rách miệng vết thương tạo ra sát thương xuất huyết liên tiếp, sau vài giây đã tiễn Hoang Địa Dã Lang ‘nằm đất nghịch với giun’.

“Bá ~”, “Bá ~”, “Bá ~”...

Liên tục năm vòng sáng màu trắng bay lên trên người Linh Thức Trường Nha Sư, đánh chết con Hoang Địa Dã Lang hơn mười cấp khiến lượng exp nhận được giúp ‘Linh Thức’ tăng liền năm cấp.

Dương An lại nhìn qua bảng thuộc tính của ‘Linh Thức’, HP, giá trị năng lượng, công kích, phòng ngự đều tăng lên một chút. Thông qua chiến đấu, hắn cũng hiểu được giá trị năng lượng cũng giống như mana, bị tiêu hao khi ‘Linh Thức’ thi triển kỹ năng.

- Ngao!

Linh Thức Trường Nha Sư chạy về bên người Dương An gầm nhẹ, giống như đứa trẻ đang chờ tán dương lĩnh thưởng.

- Làm không tồi!

Dương An vỗ đầu ‘Linh Thức’ tán thưởng.

- Tiếp tục đi!

Dương An lại nói, sau khi thăng cấp các trạng thái của ‘Linh Thức’ đã phục hồi hoàn toàn, có thể tiếp tục chiến đấu.

- Tiếp tục!

Pháp Lỗ Định huyết sáo, Miêu Đầu Dạ Ưng đang đứng trên bả vai hấn lại bay về phía đàn sói, dẫn một con Hoang Địa Dã Lang khác về.

Lần này Dương An không có khổng chế Hoang Địa Dã Lang nữa mà để ‘Linh Thức’ tự mình đối phó, như vậy mới có thể chứng kiến hết toàn bộ thực lực của nó, nhưng hấn cũng chuẩn bị sẵn sàng tiếp ứng, giống như giáo dục trẻ nhỏ vậy, bao che đúng lúc, tích cực rèn luyện mới có thể để trẻ nhỏ trưởng thành được

Sau khi nhận được lệnh tự do công kích, Linh Thức Trường Nha Sư lập tức chuyển động, có điều Linh thức không tiến về phía trước mà né sang bên, dùng tốc độ cao tiếp cận Hoang Địa Dã Lang.

Cách mục tiêu mười mét, Linh Thức Trường Nha Sư đột nhiên gia tốc, giống như một hỏa tiễn siêu cấp lao tới chỗ Hoang Địa Dã Lang.

Kình Lực Va Chạm, lại một kỹ năng thiên phú của Linh Thức!

“Phanh ~” một tiếng, Linh Thức Trường Nha Sư nhanh chóng vọt tới chỗ Hoang Địa Dã Lang, cái đầu bằng kim loại tràn đầy kình lực đẩy ngã Hoang Địa Dã Lang xuống đất khiến cho nó không thể đứng dậy được.

Dương An theo dõi trong nháy mắt chiến đấu, Hoang Địa Dã Lang rơi vào trạng thái choáng váng, kéo dài trong 3 giây.

Linh Thức Trường Nha Sư cũng không ngừng lại, lập tức nhảy lên, sử dụng Hoàng Kim Trảo, lại xuất hiện hiệu ứng sát thương xuất huyết.

Nhanh chóng đánh ra ba lần Hoàng Kim Trảo, Linh Thức đình chỉ công kích, trên người bỗng hiện lên ánh sáng màu lam, sau đó đột nhiên biến mất, ngay cả hơi thở cũng tan biến không thấy bóng dáng tăm hơi.

Sau 3 giây choáng váng, Hoang Địa Dã Lang đã khôi phục lại muốn phản kích nhưng không thấy bóng dáng mục tiêu đâu.

Dương An là chủ nhân nên tự nhiên thấy rõ, vừa rồi Linh Thức Trường Nha Sư vừa sử dụng kỹ năng hạch tâm ‘Thủy Tiềm Huyền Ảnh’, kỹ năng này không những có thể ẩn thân mà còn có thể hóa thân thể thành nước dung nhập toàn bộ vào trong đất.

Ngay sau đó, ‘Linh Thức’ trong trạng thái chất lỏng đã chui ra khỏi mặt đất, trở lại bên người Dương An.

Mà Hoang Địa Dã Lang ở xa xa còn đang tìm mục tiêu. Vài giây đi qua, không cam lòng mà tử nạn do xuất huyết quá nhiều.

Linh Thức Trường Nha Sư lần này thăng ba cấp, thuộc tính lại tăng lên.

- Không thể ngờ được ông trời lại ban thưởng ỉnh một con sủng vật tuyệt vời như thế, thật là quá may mắn!

Dương An âm thầm cao hứng, tuy lúc nhận được sủng vật chưa hiểu rõ cái gì đã bị bức khóa, nhưng hiện tại xem ra cũng không phải chuyện xấu.

261. Chương 259: Tử Bất Ngữ

oOo

- Ha ha, không hổ danh là kiệt tác của thần cấp cơ giới luyện kim thuật sư Lý Nhĩ Tư, tuy trở về trạng thái nguyên hình nhưng thực lực vẫn biến thái như thế, không biết khi trưởng thành sở hữu lực lượng thần cấp sẽ như thế nào!

Chứng kiến thực lực của ‘Linh Thức’, Dương cực kỳ vui sướng và cũng chờ mong thực lực sau này của nó.

Nhưng hấn hiểu được rằng, muốn khôi phục hoàn toàn cho Linh Thức còn một đoạn đường khá dài, nhưng đến khi đó Linh Thức sẽ là một chỗ dựa vững chắc cho Dương An.

Đánh chết mấy con Hoang Địa Dã Lang, Linh Thức đã lên cấp 10. Sau khi lên cấp 10, thân hình Linh Thức cũng có vẻ lớn hơn một chút, từ cao bằng đầu gối Dương An giờ đã cao đến eo, thuộc tính cũng tăng lên kha khá lại học thêm được hai kỹ năng thiên phú, Điện Quang Thạch Hỏa và Cương Thiết Vĩ Ba, đều là kỹ năng công kích cường lực.

Thực lực Linh Thức rất mạnh, có điều exp cần để thăng cấp lại vô cùng lớn, thậm chí còn lớn hơn exp thăng cấp của người chơi. Hoang Dã Địa Lang cấp 15 đã không đáp ứng được nhu cầu, Dương An liền dẫn Linh Thức đến khu quái vật cấp 20.

Linh Thức Trường Nha Sư cấp 10 giết quái vật cấp 20 cũng không khó khăn lắm, hơn nữa có Dương An luôn chú ý đến nên nó không hề gặp nguy hiểm gì.

Dương An đang ngồi trông chừng quá trình Linh Thức giết quái thăng cấp, bỗng nhiên “Đinh ~” một tiếng, có một yêu cầu trò chuyện từ một người chơi tên là ‘Tử Bất Ngữ’.

Tử Bất Ngữ là ID của Mạnh Tử Lăng trong trò chơi, sau khi lập nàng đã nói cho Dương An biết.

- Lão Địch, để ý giùm tớ chút!

Dương An nói với Pháp Lô Địch một tiếng rồi chấp nhận yêu cầu trò chuyện.

- Em online rồi à!

Dương An hỏi một câu rất thừa.

- Dạ, em lên lâu rồi, anh đang làm gì đó? Em có thể đến tìm anh được không?

- Anh đang luyện cấp cho sủng vật cùng với bạn, cũng không có gì quan trọng, em cứ đến đây đi!

Dương An cao hứng nói, nghĩ thầm cuối cùng có thể nhìn thấy Mạnh Tử Lăng trong trò chơi.

- Đang ở cùng bạn? Là nam hay nữ?

Mạnh Tử Lăng có chút nghi ngờ.

- Là nam, trước kia là bạn tốt trong công ty, em qua đây anh giới thiệu làm quen!

Dương An cũng hiểu được ý tứ của nàng, biểu hiện rất thành thật.

- Hi, em qua ngay!

Mạnh Tử Lăng khẽ cười nói, nàng cũng muốn nhìn xem Dương An trong trò chơi như thế nào.

- Uh, anh ở Y Tập Tư hoang địa ở phía nam Bạch Vân Thành, tọa độ là.....

- Có chuyện gì mà nhìn cậu như kẻ trúng số độc đắc vậy!

Pháp Lô Địch dò hỏi.

- Ah, bạn gái tớ sắp đến, một lát nữa giới thiệu hai người làm quen.

Dương An cười nói.

- Bạn gái? Cậu چرا được sau khi về nhà hả?

Pháp Lô Địch hỏi.

- Đúng vậy, cô ấy là bạn học cũ, đã nhiều năm như vậy cô ấy vẫn chờ tớ, mà tớ cũng phát hiện ra người tớ thật sự yêu chính là cô ấy.

Dương An thản nhiên nói, khuôn mặt tràn đầy tình cảm.

- Như vậy là tốt rồi, tớ chân thành chúc mừng cậu!

Pháp Lô Địch chân thành nói, chứng kiến bạn bè từ trong bóng ma thất tình đi ra, bắt đầu một đoạn tình duyên mới, hẳn cũng rất vui mừng.

- Cảm ơn, cậu cũng nỗ lực lên, tớ thấy Diện Bao cũng có chút hảo cảm với cậu rồi đấy!

Dương An cổ vũ nói.

...

Người chơi hoạt động ở Bạch Vân thành chủ yếu là cao thủ nhưng không có nghĩa là người chơi cấp thấp không thể tiến vào.

Chức nghiệp pháp hệ có tốc độ chậm nhất trong trò chơi, từ lúc Mạnh Tử Lăng đưa tin tới khi đến chỗ của Dương An cũng mất hơn một giờ đồng hồ.

- Đến rồi!

Dương An vỗ vai Pháp Lỗ Định rồi rút tên giải quyết con quái vật 2x đang được Linh Thức ‘đùa giỡn’.

Chỉ thấy cách đó không xa có một người chơi nữ mặc pháp bào màu đen đáng vẻ mặt mỗi đi về phía bên này, không cần nhìn ID của nàng, chỉ cần nhìn khí chất trên người Dương An cũng nhận ra được người tới chính là Mạnh Tử Lăng.

Không ngờ Mạnh Tử Lăng lại là một Hắc Ám nguyên tố thao khống sư, hơn nữa là cho Dương An kinh ngạc là nàng đã lên cấp 20. Phải biết rằng Mạnh Tử Lăng mới bắt đầu chơi từ ba ngày trước.

Dương An gọi Linh Thức về, rồi lập tức đi lên đón, Pháp Lỗ Định tự nhiên cũng theo sau.

- Có mệt lắm không?

Dương An nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay mềm mại của Tử Lăng, nếu không phải nàng kiên trì muốn tự đến, hẳn đã tình nguyện vác xác tới chỗ nàng.

- Không sao đâu ạ!

Mạnh Tử Lăng thâm tình nhìn Dương An mỉm cười lắc đầu, lần đầu tiên nhìn thấy Dương An trong trò chơi, nàng cũng có chút ngượng ngùng.

Không có cái ôm nhiệt tình, không có nụ hôn lãng mạn kiểu Pháp cũng như những lời tình thoại khiến người ta sồn da gà, chỉ cần một thăm hỏi, một ánh mắt thâm tình có thể hiểu được sự quan tâm lẫn nhau, tình yêu vốn không lời như thế.

- Khụ khụ!

Pháp Lỗ Định đứng một bên cố ý lớn tiếng ho khan nhắc nhở hai người còn có sự tồn tại của hắn.

- Ách!

Dương An liền phục hồi tinh thần, quay sang giới thiệu:

- Đây là bạn gái tớ Mạnh Tử Lăng, ID Tử Bất Ngữ, còn đây là đồng sự trước kia kiêm luôn bạn thân Lô Định của anh, Lô Định, ID Pháp Lỗ Định.

Hai bên đều có mối quan hệ trong thực tế nên khi giới thiệu, Dương An cũng dùng danh xưng trong hiện thực.

- Xin chào chị dâu, chị có thể gọi em là lão Định giống như lão Dương vậy!

Pháp Lỗ Định cười vươn tay ra, tuy rằng bộ dáng Mạnh Tử Lăng không xuất chúng, thậm chí có chút bình thường, so ra kém hơn tứ đại mỹ nhân trong tổ đội Thiên Hành nhưng Pháp Lỗ Định lần đầu tiên gặp, qua khí chất lại cảm thấy Dương An với nàng rất xứng đôi.

Dương An đương nhiên biết Mạnh Tử Lăng điều chỉnh bộ dáng hiển thị trong trò chơi xuống thấp nhưng lại cảm giác như không có gì thay đổi.

(P/S: trò chơi có lựa chọn tạo hình nhân vật giống hoặc tăng giảm mức độ hình ảnh thật của người chơi bên ngoài)

- Xin chào lão Định, anh cũng có thể gọi em là Tử Lăng được rồi.

Mạnh Tử Lăng hòa nhã bắt tay với Pháp Lỗ Định.

Ba người nói chuyện với nhau một lúc, Pháp Lỗ Định lấy cớ có việc mà rời đi, hắn cũng không muốn ở lại làm bóng đèn.

Sau khi Pháp Lỗ Định rời đi, Dương An liền mang Tử Lăng và ‘Linh Thức’ đi vào khu quái vật cấp 27, Tử Lăng và ‘Linh Thức’ liên thủ, có thêm hắc ở bên chú ý hắc là không có vấn đề gì.

Vừa đi Dương An cũng tìm hiểu lý do trong 3 ngày mà Tử Lăng có thể lên được cấp 20. Thì ra đồng sự trong công ty nàng có hơn ba mươi người chơi không có cơ hội tham gia Thần Chi Thí Luyện cho nên dồn sức cày cuốc kéo nàng thăng cấp.

Tử Lăng cũng vừa mới hoàn thành khảo nghiệm thăng chức 2x.

262. Chương 260: Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới Cấp Sử Thi

oOo

- Những thứ này tặng em, sau này anh sẽ giúp em kiếm một bộ áo trang Ấm không cực phẩm.

Dương An đưa một chiếc Thần Ứng Chi Nhân Ma Lực Bàn và năm khối Ma Văn Thạch cho Mạnh Tử Lăng, khiến ma lực và sát thương công kích của nàng tức thì tăng mạnh.

Quan hệ hai người không có gì phải tính toán, Mạnh Tử Lăng cao hứng nhận lấy.

Dương An quyết định chọn Huyết Nhân Đoãn Nhĩ Hùng cấp 27 làm mục tiêu, loại quái vật này tuy máu trâu da dày nhưng tốc độ chậm chạp nên tương đối an toàn mà exp nhận được cũng nhiều hơn các quái vật cùng cấp khác.

Sau khi bắt đầu chiến đấu, Dương An nhận ra hắc không cần nhúng tay vào, Mạnh Tử Lăng Và Linh Thức phối hợp đã xử lý gọn gàng Huyết Nhân Đoãn Nhĩ Hùng vượt cả hai nhiều cấp.

Thực lực của Mạnh Tử Lăng khiến Dương An ngạc nhiên, hắc từng là một Băng không nên nhìn qua biết kỹ thuật của Mạnh Tử Lăng không tồi, thủ pháp ngưng tụ nguyên tố, kỹ năng khống chế, nắm chắc thời cơ công kích... tất cả thể hiện nàng là một nguyên tố thao khống sư xuất sắc.

Kỹ năng của Mạnh Tử Lăng đã có hơi hướng của cao thủ, chỉ là thiếu chút hỏa hầu.

- Vốn rủ Tử Lăng vào trò chơi chỉ là muốn gặp mặt nhiều hơn, không ngờ kỹ năng của cô ấy lại tốt như vậy, có thiên phú này, nếu như có cấp bậc và trang bị tương đương với mấy người Diện Bao thì không kém họ bao nhiêu.

Dương An nhìn Mạnh Tử Lăng phát ra từng kỹ năng ma pháp mà vui mừng, vì bạn gái của mình có thực lực cường đại mà thấy cao hứng.

Cả ngày, Dương An theo Mạnh Tử Lăng và Linh Thức luyện cấp, một người một thú không ngừng thăng cấp, cũng thay đổi địa phương đến mấy lần.

Có Dương An ở bên chiếu cố, có thể vượt cấp giết quái, exp vô cùng phong phú, đến hoàng hôn, Mạnh Tử Lăng đã tăng lên hai cấp, Linh Thức tăng tới cấp 20.

Linh Thức cấp 20 có thể hình lớn hơn rất nhiều, thuộc tính cũng tăng mạnh nhưng lại không gia tăng thêm kỹ năng thiên phú nào.

- Buổi tối anh có nhiệm vụ đi gặp một vị NPC đạo sư, em cứ logout trước đi!

Về thành Dương An nói với Tử Lăng về chuyện đi gặp Vũ Nguyệt.

- Vâng, một lát nữa em qua nhà anh.

Mạnh Tử Lăng gật đầu nói.

- Hay quá, hôm nay anh dẫn em đi dạo phố, buổi tối đến gặp cha mẹ em.

Dương An còn nhớ rõ đã đáp ứng sau khi Thần Chi Thí Luyện Trừng kết thúc sẽ cùng đi chơi rồi đến gặp bố mẹ cô.

Sau khi Mạnh Tử Lăng logout xong, Dương An lập tức chạy tới Áo Phong sơn linh bên ngoài Lạc Nguyệt trấn.

- Lão sư, con đã tới!

Dương An cung kính nói với Vũ Nguyệt.

- Uh, đến đây là tốt rồi!

Vũ Nguyệt thản nhiên nói:

- Lần này con làm rất khá, có thể thu Truy Phong sáo trang vào tay.

Vũ Nguyệt nhìn thấy Dương An thu thập được Truy Phong sáo trang cũng rất bất ngờ, mặc dù có bản đồ chỉ dẫn vị trí cất chứa Truy Phong sáo trang, nhưng tới đó không dễ. Nguyệt Vũ cũng không ngờ vận khí của Dương An lại tốt như vậy, vừa tiến vào tầng năm thì xuất hiện ở cạnh địa điểm cất giữ sáo trang.

- Đa tạ lão sư!

Dương An nói.

- Ha ha, tới đây ta xem nào, cũng đến vận năm rồi ta chưa thấy Truy Phong sáo trang rồi.

Vũ Nguyệt nói.

Dương An đến bên cạnh hắn, quỳ một gối xuống.

Vũ Nguyệt chìa hai tay vuốt ve áo choàng Truy Phong, trong ánh mắt lộ ra vẻ tang thương, giống như nhớ lại chuyện cũ, tưởng niệm về bạn cũ.

Một hồi lâu sau, Vũ Nguyệt mới hồi phục lại, ánh mắt tỉnh táo lại nói:

- Biểu hiện của con ở Thần Chi Thí Luyện Tràng rất tốt, ta muốn thưởng cho con, đưa nhẫn cho ta.

Nhẫn tự nhiên là Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới, Dương An nhanh chóng giao cho Vũ Nguyệt.

Chỉ thấy hắn lau nhẹ qua Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới, ký hiệu huyền ảo khắc ở mặt trên theo từng động tác của hắn lóe ra ánh sáng nhàn nhạt, trong đêm đen lấp lánh lạ thường.

Khi toàn bộ các ký hiệu đã sáng rõ thì chúng lại thoát ly ra khỏi bề mặt nhẫn, trong hư không hợp lại tạo thành một vòng tròn màu xanh nhạt.

“Ông ~ ”

Một chấn động nhỏ vang lên, ký hiệu trôi nổi trong không trung bỗng nhiên biến hóa. Tuy rằng Dương An không hiểu ý nghĩa của các ký hiệu này nhưng nhận ra lúc này toàn bộ ký hiệu đều biến ảo, càng thêm phức tạp và bí ẩn.

“Bá!”

Các ký hiệu mới bị nhẫn thu hồi, khôi phục lại vẻ bình thường.

- Vốn định đợi tới khi con thông qua khảo nghiệm 5x mới tặng cho con, nhưng lần này con biểu hiện khá tốt, cho nên thưởng luôn đi vậy.

Vũ Nguyệt lại đưa Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới cho Dương An.

Dương An cung kính nhận lại chiếc nhẫn, chỉ thấy ngoại hình nhẫn không có biến hóa nhiều, chỉ có ký hiệu là trở lên phức tạp và huyền ảo hơn.

Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới: thần cấp Nguyệt Ảnh xạ thủ Vũ Nguyệt từng sử dụng; phẩm cấp: cấp sử thi, lực lượng +200%; nhanh nhẹn +200%; may mắn +150%; tinh thần +150%, thể chất +100%; trí lực +70%; cấp bậc kỹ năng +3; kinh nghiệm giết quái +50%; kèm theo kỹ năng đặc thù Nguyệt Ảnh Phong Ấn: lợi dụng lực lượng ánh trăng thần thánh phong ấn linh hồn, mục tiêu bị đánh chết không thể dùng bất kỳ kỹ năng hồi sinh nào, tiêu hao 5 điểm giá trị vinh dự khiến mục tiêu bị đánh chết nhận trừng phạt tử vong 3 lần, thời gian cooldown kỹ năng 120 phút; kèm theo kỹ năng đặc thù Âm Nguyệt Phá: mở ra Âm Nguyệt

lực, toàn bộ thuộc tính tăng lên 200%, có tác dụng trong thời gian hạn định 30 giây, thời gian cooldown 12 giờ; trang bị hạn chế: chỉ có Nguyệt Ảnh xạ thủ mới có thể trang bị; vật phẩm không thể rơi xuống, không thể giao dịch.

Chúng kiến thuộc tính mới của Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới, Dương An cũng giật mình, Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới từ cấp truyền thuyết biến thành cấp sử thi, các thuộc tính tăng cực nhiều, hai kỹ năng kèm theo cũng phát sinh biến hóa.

- Lúc đầu mình cảm thấy thuộc tính Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới còn thấp hơn các trang bị truyền thuyết khác, hóa ra bản thân nó cũng bị phong ấn, giờ từ cấp truyền thuyết trở thành cấp sử thi, không biết về sau còn có thể tăng nữa không.

Dương An hưng phấn nghĩ thầm.

Dương An xem qua ba kiện trang bị cấp sử thi trong Thần Chi Thí Luyện, thuộc tính khá cao nhưng thuộc tính của Linh Hồn Giới Chi Giới còn cao hơn.

Dương An mang theo tâm tình hưng phấn đeo Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới vào, thuộc tính lực lượng, nhanh nhẹn, thể chất lập tức nhảy vọt...

- Lực lượng thật mạnh mẽ, cảm giác nhiệt huyết đang sôi trào trong cơ thể! (Grao ô siu nhưn Gao đã đến...)

Dương An nhắm mắt cảm thụ năng lượng trong cơ thể, hẳn cuối cùng cũng hiểu được lời Tế Vũ nói, một kiện trang bị sử thi có thể thay đổi vận mệnh một gia tộc, thuộc tính của những trang bị này khiến người ta thật sự điên cuồng.

263. Chương 261: Giao Dịch Cuối Cùng

oOo

Dương An nắm chặt hai tay lại, cảm thụ được sức mạnh đang tăng lên, bây giờ hẳn rất muốn bắn thử một mũi tên để xem uy lực tăng đến mức nào. Có bốn kiện trang bị truyền thuyết thêm một chiếc nhẫn cấp sử thi, thuộc tính của Dương An dường như đã vượt qua một số cường giả truyền thuyết 5x, cho dù có trực tiếp đối mặt cũng có cơ hội rất lớn để giành chiến thắng.

- Ha ha!

Dương An đột nhiên lắc đầu cười, hai tay cũng buông lỏng ra, hai mắt trở nên bình tĩnh, thầm nghĩ:

- Mình đúng là..., có được một kiện trang bị cực phẩm thì nghĩ bản thân vô địch thiên hạ. Có thể lên tới 5x, ai mà không có thực lực cao siêu, trang bị của bọn họ khẳng định cũng sẽ không thể kém, còn có kinh nghiệm phong phú, kỹ thuật đặc biệt...

Dương An còn nhớ trận chiến với Áo Ảnh Thủ Tiên Đãng Giang Hồ, có lẽ tốc độ bắn cung còn so được người ta nhưng về các mặt khác thì không thể bằng Tiên Đãng Giang Hồ lẫn lộn đã lâu.

Không phải nói Dương An sợ hãi, không có tự tin mà là biết người biết ta, nhận định rõ thực lực của mình và đối thủ, như vậy sau này mới có thể hoàn thiện mình trở thành cường giả.

- Ha ha, không tồi, có thể cường lại sự mê hoặc của lực lượng, hiện giờ xem như con đã là một cung tiễn thủ đủ tư cách!

Vũ Nguyệt vui mừng nói, những biểu hiện cùng biến hóa trong lòng của Dương An vừa rồi đều được ông thấy rõ.

- Cảm ơn lời khen của sư phụ!

Dương An khẽ cười nói, đeo lại bao tay che khuất Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới.

- Đúng rồi, sư phụ, cái gì gọi là Thần cách? Và nó có tác dụng gì vậy ạ?

Dương An đột nhiên nhớ lại khóa Thần cách hắc giúp Lam Sắc Quan Dao giành được, nghe Tế Vũ nói giá trị của viên thần cách này không thấp hơn ba kiện trang bị cấp sử thi, nhưng khi hắc cầm được nó lại không xuất hiện giới thiệu gì, nhưng Vũ Nguyệt là thần cấp nên chắc chắn biết.

- Sao! Con cũng biết Thần cách?

Vũ Nguyệt ngạc nhiên nói.

- Dạ, lúc ở Thần Chi Thí Luyện Tràng con có được nhìn qua một viên nhưng sau đó lại đưa cho người khác.

Dương An nói, hắc không dám nói là ‘Bán’ cho người khác.

- Thì ra là vậy, con đã được tiếp xúc với Thần cách rồi, bây giờ nói cho con cũng không sao!

Vũ Nguyệt thản nhiên nói, sau đó kể sơ qua một chút về Thần cách.

Thần cách là chứng minh sơ cấp cho thành tựu ‘Thần cấp’, có Thần cách sẽ có thần lực cường đại, sau khi lên 6x người chơi có thể bước đầu hấp thu thần cách của cổ nhân, có được một bộ phận lực lượng Thần cách, tới người chơi đến 7x nếu có thể thông qua khảo nghiệm thăng cấp thì sẽ có cơ hội sinh ra thần cách của riêng mình.

Vũ Nguyệt cũng không có giải thích về thần lực, nhưng ông nói để đạt được thần lực cũng không nhất định cần Thần cách, nó chẳng qua là một loại chứng nhận ‘Thần cấp’, mà còn là chứng nhận sơ cấp nhất, ví như Huyết tộc đạo thần Hưu Mã Nhĩ, hắc chính là một vị thần cấp đạo tặc không có Thần cách.

Chắc là hệ thống hạn chế, Vũ Nguyệt giải thích cũng đơn giản, nhưng Dương An coi như đã có hiểu biết sơ qua về Thần cách, tóm lại có Thần cách là có được lực lượng cường đại.

- Kỳ thật cũng có một số phương pháp có thể cho cường giả 5x mạnh mẽ hấp thu Thần cách, nhưng như vậy thì thần lực nhận được rất nhỏ.

Vũ Nguyệt nói:

- Nhưng con không cần lo lắng, ta đã chuẩn bị Thần cách cho con, đợi đến thời điểm thích hợp sẽ cho con hấp thu, không cần để ý đến viên Thần cách kia.

- Cảm ơn sư phụ!

Dương An chân thành nói, hắc thực sự may mắn khi có được một vị sư phụ hết lòng vì hắc như vậy.

- Thần cách, thần lực, không biết như thế nào nhỉ!

Dương An vẫn tò mò, có điều cũng không tiếp tục dò hỏi nhưng nội tâm lại càng khát vọng trở lên cường đại.

Sau khi rời khỏi Áo Phong sơn linh, Dương An lại truyền tống về Bạch Vân thành, hay chính xác hơn là Bạch Vân tử lâu, mục đích là đem trang bị và đồ vật đoạt được trong hoạt động lần này giao dịch cho Tế Vũ.

Tế Vũ đã đến trước từ sớm, Dương An được người phục vụ đưa lên phòng ở tầng hai.

Dương An gõ cửa, khi vào thấy ngoại trừ Tế Vũ còn có thêm hai người nam nữ nữa, đó là Sắc Vi Chi Kiếm và Trọng Pháo Thủ Nhất Tiên Tuyết Trần.

- Ha ha, đệ đệ iu vầu đây rồi, lại đến muộn, không phải trở thành Thần điều đại hiệp rồi liền làm cao chứ!

Tế Vũ cười đứng dậy kéo hắc ngồi xuống bên người mình.

- Tỷ tỷ cứ đùa, là em đi giao một cái nhiệm vụ nên đến muộn.

Dương An giải thích, hắc cũng biết là Tế Vũ trêu đùa.

Sau khi Thần Chi Thí Luyện Tràng kết thúc, có rất nhiều tin tức mới xuất hiện trên diễn đàn, trong đó vấn đề được nhiều người chú ý nhất là trong cuộc tranh đoạt ở Thiên Nhân Hồ giữa hai phe Hắc Âm và Quang Minh, có một gã cũng tiến thủ Quang Minh thần bí trên mặt đeo mặt nạ màu lục cười đại điều từ trên trời giáng xuống, một người một điều lực áp quần hùng, đùa bốn Phong khổng 5x truyền thuyết Loạn

Thế Cuồng Phong phe liên minh Hắc Ám, sau đó đem hắc bức tử, khiến đại đa số người chơi phe liên minh Quang Minh hả dạ.

Cái tên Thần điêu đại hiệp đã truyền khắp liên minh Quang Minh, Dương An vì vậy mà cũng khá đau đầu, nhưng vì lúc đó hắc đeo mặt nạ Truy Phong nên không có nhiều người có thể chứng kiến ID của hắn.

- Ngã Gia, lần này thật sự cảm ơn cậu, nhờ có sự hỗ trợ của cậu mà Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc mới có được một kiện trang bị cấp sử thi, Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc thiếu cậu một cái nhân tình, về sau có phiền toái gì cứ tìm chúng tôi nhé.

Kiếm Vũ Phong Vân tộc trưởng Sắc Vi Chi Kiếm nói.

- Đúng vậy, tiểu Ngã, lần này nhờ sự hỗ trợ của em mà chị có được một kiện giáp ngực cấp sử thi và hai kiện trang bị Phong không cấp truyền thuyết.

Tế Vũ cười nói.

- Ha ha, không có gì, em không phải đã hứa với chị sao?

Dương An cười, quả thật hắn yêu cầu Lam Sắc Quân Dao chia ột kiện trang bị cấp sử thi cũng vì Tế Vũ.

- Đúng rồi tỷ tỷ, chỗ các chị có sủng vật thích hợp với Ám không không, dành cho người chơi nữ ấy!

Dương An đột nhiên nhớ lại là phải tìm cho Mạnh Tử Lăng một con sủng vật, lần này giao dịch cũng thuận tiện hồi một chút.

- Á à, dành cho bạn gái hở, khi nào thì ra mắt giới thiệu đây!

Tế Vũ trêu đùa:

- Nhưng mà trứng sủng vật cho nữ Ám không thì hiện chị lại không có.

- Dạ!

Dương An gật đầu, hơi thất vọng, hắn có bốn năm trứng sủng vật nhưng lại không có quả nào thích hợp với nữ Ám không cả.

- Tôi có một quả trứng sủng vật 'Hắc Diễm Tà Phượng Hoàng', Ngã Gia huynh đệ xem có thích hợp hay không?

Trọng Pháo Thủ Nhất Tiên Tuyết Trần lấy ra một quả trứng sủng vật màu tối bên ngoài còn có đồ án ngọn lửa màu đỏ sậm vòng quanh.

Dương An vừa nhìn thấy thì biết ngay đây là trứng sủng vật của Boss 6x đặc thù Hắc Diễm Tà Phượng Hoàng, Hắc Ám Hỏa hệ đồng thời là một sủng vật có thể phi hành, rất thích hợp cho nữ Ám không, loại trứng cao cấp như vậy không biết hắn làm cách nào lấy được.

- Thích hợp, đương nhiên thích hợp, quả trứng này bán cho tôi nhé!

Dương An đối với quả trứng này yêu thích không thôi.

Nhất Tiên Tuyết Trần lắc đầu nói:

- Không cần trả tiền, nếu trả tiền thì trả trứng lại đây, cậu giúp chúng tôi nhiều như vậy, một quả trứng sủng vật có đáng gì.

- Ha ha, vậy thì cung kính không bằng tuân lệnh vậy!

Dương An cũng không cưỡng ép, nhận lấy trứng sủng vật, hắn nghĩ lúc giao dịch có thể nói tay một chút là được.

Sau đó Dương An đem hơn hai trăm kiện trang bị ám kim cực phẩm 4x 5x cùng hơn mười viên bảo thạch thượng đẳng và mấy quả trứng sủng vật, còn có hai kiện trang bị cấp truyền thuyết giao dịch hết cho Tế Vũ. Đây đều là thu hoạch trong ba ngày nay.

Đương nhiên, có một ít bảo thạch cùng trang bị tốt nhất Dương An đã lưu lại cho bằng hữu, mà vốn có ba kiện trang bị cấp truyền thuyết thì một là trang bị cho đạo tặc bị Phá Nha lấy trước.

Gia tộc của Tế Vũ cũng đang cần tiền vàng nên Dương An chỉ lấy tượng trưng vài vạn vàng, còn lại được đổi sang nhân dân tệ.

Giao dịch xong, Dương An kiểm được một khoản kha khá, hẳn thật sự muốn thêm vài lần hoạt động lớn như thế này.

264. Chương 262: Bái Phỏng (thượng)

oOo

Đã đáp ứng Mạnh Tử Lăng từ trước, sau khi hoạt động Thần Chi Thí Luyện kết thúc thì cùng nàng hẹn hò ‘bồi dưỡng’ tình cảm, bởi vậy sau khi giao dịch với Tế Vũ xong Dương An liền logout.

Đến khoảng 10 giờ, Mạnh Tử Lăng đến nhà Dương An, vẫn trang phục giản đơn, áo thun quần bò, giản dị mà vẫn thật đẹp.

(Dịch: có gấu vậy mới thích

(23).gif đơn giản và không màu mè)

Biên: chú thích khéo thế :))

Dương An rất thích cách ăn mặc đơn giản như vậy của nàng, bởi hắn vốn ghét mấy loại trang phục gợi cảm màu mè. Có thể là do tuổi đã lớn, tâm lý trưởng thành nên suy nghĩ khác.

Từng có người nói qua: lúc còn nhỏ hạnh phúc rất giản đơn, đến khi lớn lên đơn giản mới chính là hạnh phúc!

Dương An dẫn Mạnh Tử Lăng đến khu chợ gần nhà mua thức ăn về làm bữa trưa. Trong bữa cơm, Dương An chính thức xác nhận mối quan hệ yêu đương giữa hai người khiến ẹ và em gái hắn vui mừng không thôi, đặc biệt là mẹ Dương An, bà cười vui luôn miệng suốt buổi, bởi bà vốn rất mong chờ nàng dâu vừa ý này.

Dương An thấy mẹ vui vẻ như vậy, liền thừa cơ khuyên nhủ bà thôi việc ở phân xưởng vệ sinh. Thu hoạch của hắn trong đợt hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràn đã đủ để gia đình sinh sống khá giả sau này, nhưng bà vẫn từ chối, bà muốn đợi thêm vài tháng nữa đủ tuổi mới về hưu để có thể lĩnh được chút tiền lương hưu.

Dương An cũng không phản đối nữa, dù sao mẹ mình làm ở phân xưởng nhiều năm như vậy, hiện tại mà nghỉ ngang thì có lợi cho lão giám đốc kia quá. Không phải Dương An để ý đến chút tiền lương hưu kia, nhưng những gì xứng đáng được thì nhất định phải có.

Cơm trưa xong, sau khi nghỉ ngơi Dương An liền dẫn Mạnh Tử Lăng đi ra ngoài dạo phố, mẹ hắn buổi chiều còn phải đi làm, mà em gái Dương Lâm ở nhà ôn bài chuẩn bị cho bài kiểm tra hai ngày sau.

Sau khi ra đường, Dương An đến ngân hàng chuyển cho Pháp Lỗ Dịch năm trăm vạn nhân dân tệ, đó là phần của hắn khi bán vật phẩm hai người đoạt được trong Thần Chi Thí Luyện Tràn, không thiếu một đồng.

(Biên: 500 vạn đổi ra hơn 17 tỷ VNĐ, điều thế nhờ o_0)

Lần này, lợi nhuận thu được từ việc bán trang bị đoạt từ Thần Chi Thí Luyện Tràn vượt quá 2 ngàn vạn nhân dân tệ, cũng vượt quá số tiền Dương An dự đoán trước, hơn nữa đa phần lợi nhuận thu được từ hai trăm kiện trang bị cực phẩm ám kim, chiếm đến 90%, còn hai kiện trang bị truyền thuyết lại không đáng giá bằng.

Tính cả tiền thù lao của Lam Sắc Quân Dao và Kiếm Vũ Phong Vân, tổng cộng Dương An nhận được 4 ngàn vạn, trừ phần của Pháp Lỗ Dịch còn hơn ba nghìn vạn nữa, trong con mắt người bình thường là một số tiền khổng lồ.

Nghe nhân viên phụ trách thông báo tình hình tài khoản, Dương An muốn hét lên một tiếng ‘Ta rốt cục đổi vận’, từ khi về nhà đến nay chưa được bao lâu mà thành tựu đã thay đổi triệt để, Dương An lại càng cảm thấy may mắn vì đã quyết định về nhà của mình.

Sau khi giao dịch, Dương An cùng Tử Lăng đến một đại lý bán xe ô tô, Dương An tính toán mua một chiếc xe con. Tuy chiếc xe máy ‘cà tàng’ màu đen kia có vẻ lãng mạn nhưng muốn cả nhà đi ra ngoài thì có chút bất tiện, có một chiếc xe ô tô phù hợp hơn.

Dương An hiện tại coi như có tiền nhưng không phải là người hay tiêu pha hoang phí, lại thêm Mạnh Tử Lăng có tư chất của một bà ‘quản gia’, cho nên quyết định mua một chiếc xe giá hơn hai mươi bảy vạn, tuy không phải là loại xe nhập khẩu nhãn hiệu nổi tiếng gì nhưng chất lượng không tồi, bởi vì vương thù tục giấy tờ nên vài ngày sau mới lấy được xe về.

Xử lý xong hết mọi chuyện, Dương An toàn tâm toàn ý đưa Mạnh Tử Lăng đi dạo phố.

Vô luận là phụ nữ, không biết tuổi tác ra sao, các nàng đều có thiên tính thích đi dạo phố, mà khi đã đi rồi là tiến vào trạng thái ‘vong ngã’ miễn dịch mọi tác động bên ngoài. (Dịch: điều này các bạn trai có gấu rồi sẽ hiểu

)

Dương An và Mạnh Tử Lăng không ngừng dạo qua các cửa hàng trong trung tâm bách hoá, nhưng Tử Lăng không mua nhiều, chỉ có chút ít đồ trang điểm và quần áo, đúng với hai chữ ‘đi dạo’. Cuối cùng, Dương An lại là người mua nhiều thứ nhất, đặc biệt hẳn mua hai cái ghế mát xa, một cái mang về nhà còn một cái mang đến nhà Tử Lăng, phụ mẫu hai nhà đã khổ cực nửa đời người, đây coi như một chút hiếu tâm.

Đi dạo phố xong, thấy thời gian còn sớm, hai người liền đến rạp chiếu phim, xem một bộ phim mới ra mắt tên là “Vĩnh Xuân Quyền”. Đây là một bộ phim có đề tài võ thuật dân tộc, có đặc điểm lớn nhất là hoàn toàn cảnh thật, không có chút kỹ xảo điện ảnh nào. Ở thời điểm này, ‘Real- Action’ rất hiếm, cực kỳ thu hút người xem.

(Dịch: Real- Action..... trong sáng nha, mấy độc giả đừng có suy diễn đen tối mà đổ oan dịch giả, dịch hơi trong sáng đó)

Dạo phố chán chê, Dương An liền đưa Mạnh Tử Lăng về nhà, đương nhiên là nhà của Mạnh Tử Lăng.

Đã hứa từ trước, sau khi hoạt động kết thúc thì Dương An sẽ đến nhà Mạnh Tử Lăng thăm bố mẹ nàng, coi như là lễ ra mắt nhà gái, công khai quan hệ giữa hai người.

Khi còn học trung học, Dương An cũng không ít lần đến nhà Mạnh Tử Lăng chơi, bởi vậy cũng không xa lạ gì người nhà của nàng, bố mẹ và anh trai nàng rất hiếu khách, khi đó Dương An cũng thích đến nhà họ chơi.

- Người nhà em anh cũng quen hết rồi, chỉ có chị dâu thì hơi chút khó gần, nếu chị ấy có nói gì khó nghe anh đừng để bụng nhé!

Trước khi vào nhà, Mạnh Tử Lăng nhắc nhở Dương An một chút, cho hắn chuẩn bị tâm lý. Trên thực tế nàng cũng có chút khẩn trương, dù sao đây cũng là lần đầu tiên nàng dẫn bạn trai về ra mắt.

- Em yên tâm đi!

Dương An nói, sau đó cùng Mạnh Tử Lăng mở cửa đi vào.

- Cha, mẹ, chúng con đã về!

Mạnh Tử Lăng nói, buổi sáng nàng cũng đã nói với mọi người là buổi tối sẽ dẫn bạn trai về ăn cơm.

- Ha ha, về rồi hả, mẹ con đang ở trong bếp chuẩn bị cơm chiều, con mau vào giúp một tay đi!

Tiếng cha của Mạnh Tử Lăng từ phòng khách truyền ra, cha nàng đã qua tuổi sáu mươi mà giọng nói vẫn oang oang mạnh mẽ, ông đang nghiên cứu chiếc ghế mát xa, khuôn mặt lộ vẻ tươi cười giống như rất thích thú với nó.

Chính là chiếc ghế mát xa mà Dương An mua lúc chiều khi đi dạo phố, nhân viên công tác dựa theo địa chỉ mà đưa hàng, rất nhanh chóng và thuận tiện.

Ghế mát xa này lấy danh nghĩa của Mạnh Tử Lăng mua, đây là chủ ý của Dương An.

- Cha, đây là bạn trai của con, Dương An!

Mạnh Tử Lăng đưa Dương An vào phòng khách rồi giới thiệu, mặc dù mọi người đã quen biết nhau từ trước nhưng thân phận bây giờ khác xưa nên phải giới thiệu lại lần nữa.

- Thầy Mạnh, thầy khỏe chứ ạ, đây là chút lòng thành thể hiện thành ý của em!

Dương An cung kính nói sau đó đưa lên ít hoa quả trà rượu đã chuẩn bị từ trước làm quà gặp mặt.

Có lẽ sẽ có người nói Dương An cổ lỗ, không thức thời nhưng đây là một truyền thống thể hiện sự lễ phép.

Cha của Mạnh Tử Lăng là một thầy giáo sơ trung mà trùng hợp là ông từng là giáo viên ngữ văn của Dương An, bởi vậy từ trước đến nay đều xưng hô như thế, nhất thời không đổi được.

(Dịch: bậc học bên Tung Cửa chia ra làm 2 cấp là tiểu học và trung học. Tiểu học kéo dài 6 năm, trung học lại được chia ra làm hai cấp là sơ trung và cao trung, mỗi cấp dài 3 năm)

265. Chương 263: Bái Phỏng (hạ)

oOo

Ngày xưa, giáo viên rất có trách nhiệm, ngoài việc dạy kiến thức còn dạy học sinh cách đối nhân xử thế cũng như cách làm người, khiến cho học sinh vô cùng yêu quý và nể trọng.

Còn bây giờ, giáo viên đi dạy chỉ vì hoàn thành trách nhiệm, không có ý thức giáo dục học sinh sao cho xứng hai chữ người thầy, có người, trên lớp giảng bài chỉ hời hợt qua loa cho xong, sau đó yêu cầu học sinh phải tới học thêm học nệm đủ loại mới thì mới giảng đủ kiến thức, những người như vậy thật không xứng đáng hai chữ ‘người thầy’ một chút nào.

(Dịch: m dịch chương này vào ngày 20/11, tự nhiên cũng thấy xót xa, không chỉ ở bên TQ mà bên mình cũng có nhiều trường hợp như vậy, những chuyện xảy ra được nói rất nhiều trên báo chí, các phương tiện truyền thông. Chỉ vì một chữ TIỀN mà vô số “người thầy” nhẫn tâm cho đứa trẻ mới học tiểu học đứng giữa trưa nắng vì cha mẹ nộp tiền ăn muộn, rồi thì còn nhiều lắm.. Mình cũng chả muốn nói ra, đau lòng lắm...XH quay xung quanh đồng tiền, có khi nào bạn nghĩ rằng bạn đã đang và sẽ là nô lệ cho nó chưa...miễn man quá, đây chỉ là ý kiến cá nhân của mình thôi, mọi người tiếp tục đọc truyện vui vẻ.)

Thầy Mạnh tận tình chỉ bảo, luôn luôn quan tâm, chiếu cố đến học sinh của mình, bởi vậy đến giờ Dương An vẫn luôn tôn kính người thầy giáo cũ này.

- Ha ha, đến ăn bữa cơm là được rồi, sao lại bày vẽ lãng phí! Qua đây, tiểu Dương ngồi đây đi, Tử Lăng xuống kêu mẹ con pha ấm trà mang lên nào.

Thầy Mạnh nói rất vui vẻ giống như rất hài lòng với người con rể này vậy.

Thật ra, thầy Mạnh cũng nhìn Dương An lớn lên, biết tính cách hần thành thật, tốt bụng có thể yên tâm gửi gắm con gái cho hắn. Mà con gái mình cũng không còn nhỏ nữa, lần này khi nghe cô dẫn người yêu về, hai vợ chồng ông cũng rất mừng.

Có thể là do thân phận thay đổi, hoặc là do nhiều năm cách xa hay cũng có thể là sự kính sợ vĩnh viễn tồn tại của một người học sinh với người thầy mà Dương An cũng có chút khản trương, ngồi xuống mà không biết nên nói cái gì cho phải.

- Cha, ghế mát xa mới mua thế nào ạ? Có thoải mái không vậy!

Tử Lăng bưng trà ra, thấy bộ dáng khản trương của Dương An liền lên tiếng phá vỡ tình cảnh xấu hổ này.

- Rất thoải mái, nhưng những đồ công nghệ cao như thế này thì chắc rất đắt tiền, lần sau không cần mua nữa.

Tuy Mạnh lão sư nói thế nhưng trên khuôn mặt vẫn hiện rõ sự tươi cười.

- Cha mẹ thật là, thích là được rồi. Thật ra cái ghế này là...

Mạnh Tử Lăng đang muốn nói cái ghế này là do Dương An bỏ tiền ra mua liền bị ánh mắt của Dương An ngăn lại.

Dương An không muốn người nhà của Mạnh Tử Lăng nghĩ rằng hắn lấy tiền mua chuộc nhân tâm, hơn nữa mua ghế mát xa là để hiếu kính cha mẹ hai nhà, muốn bọn họ được thoải mái, về phần ai bỏ tiền ra cũng không quan trọng.

Mạnh Tử Lăng cũng hiểu ý nên nhìn Dương An cười.

- Cha con nói không sai đâu, lần sau không nên tiêu tiền bậy bạ. Sau này khi hai con kết hôn, sinh em bé rồi thì cần rất nhiều tiền!

Mẹ Tử Lăng đi từ trong phòng bếp nói, nhìn thấy Dương An thì cũng tỏ ra vui mừng:

- Tiểu Dương đến rồi à, ngồi đợi một lúc nhé, đợi vợ chồng anh Tử Lăng về là có thể dọn cơm được.

- Mẹ, sao mẹ đã nghĩ đến chuyện đó rồi, nhanh như vậy muốn đẩy con ra khỏi nhà!

Mạnh Tử Lăng da mặt vẫn mỏng, nghe được chuyện kết hôn, sinh em bé vẫn có chút ngượng ngùng.

- Mẹ con nói không đúng sao, tuổi con cũng không còn nhỏ nữa. Nếu hôm nay con không mang tiểu Dương về thì chúng ta cũng bắt đầu lo lắng rồi!

Mạnh lão sư nói.

- Hừ! Ngay cả cha cũng trêu con, con không nói chuyện với hai người nữa.

Mạnh Tử Lăng phụng phịu, xoay người đi vào phòng bếp.

- Ha ha!

Dương An cười cười, hắn không nghĩ tới chuyện lần đầu tiên lấy thân phận bạn trai đến làm khách, cha mẹ Tử Lăng đã nói đến chuyện kết hôn, nhưng hắn cũng nhẹ nhàng thờ phào, như thế này nghĩa là cha mẹ nàng không phản đối chuyện yêu đương.

Tâm tình Dương An được thả lỏng, bắt đầu cùng thầy Mạnh nói chuyện. Một lúc sau, hai vợ chồng anh trai Tử Lăng trở về, anh trai Tử Lăng tên là Mạnh Giang, Dương An cũng có quen biết nên cũng không xa lạ gì, nhưng vợ của anh ta thì Dương An chưa gặp bao giờ.

- Mọi người đã về đông đủ, có thể dọn cơm.

Có người sẽ cảm thấy mời khách về nhà ăn cơm không sang trọng như ở ngoài nhà hàng. Nhưng trong truyền thống Trung Quốc, nhà là một nơi thiêng liêng có vị trí quan trọng trong tâm trí mỗi người, chỉ có những người có quan hệ thân thiết mới được mời về nhà ăn cơm.

Trên bàn cơm, mọi người vừa ăn vừa nói chuyện, đa số là chuyện liên quan đến Dương An, mà hắn cũng hiểu được ý tứ nhắc nhở của Tử Lăng về chị dâu của nàng.

- Đúng rồi tiểu An, nghe nói trước kia em làm ở thủ đô, công việc cũng không tồi sao lại quay về đây vậy?

Đang ăn, Mạnh Giang buột miệng hỏi.

- Chắc là ở thành phố không chen chân được, đành phải về quê thôi. Thủ đô không phải là nơi ai muốn sống cũng được!

Dương An chưa kịp trả lời, vợ của Mạnh Giang đã dừng dừng chế giễu, cô ta thấy Dương An ăn mặc bình thường, nghĩ rằng hắn cũng chỉ là người làm thuê trên thành phố.

- Ha ha, bởi vì nơi đây có một người đang chờ em nên em quay về thôi!

Dương An nhìn Tử Lăng bên người, khéo léo trả lời Mạnh Giang, cũng tránh lời trào phúng của chị dâu.

Dương An không để ý những lời nói kia ở trong lòng.

- Ha ha!

Tất cả mọi người đều hiểu ý tứ trong lời nói của Dương An, hẳn quay về là vì Tử Lăng, cũng là vui vẻ cười rộ lên, tất nhiên là trừ bà 'chị dâu' kia.

Mạnh Tử Lăng ngược lưng cúi đầu ăn cơm, không dám lên tiếng. Tuy nàng biết nguyên nhân thực sự Dương An trở về nhưng nghe những lời của hắn thì nội tâm nàng vẫn cảm thấy thật hạnh phúc.

- Em định về quê làm việc gì, đã tìm được công việc phù hợp chưa?

Mạnh Giang lại hỏi.

- Em coi như có việc làm rồi ạ, em chơi game cũng kiếm được ít tiền!

Dương An trả lời, hẳn không có nói qua về việc trong vòng vài ngày đã buôn bán kiếm được hơn ba nghìn vạn.

- Tôi không nghe nhầm chứ... chơi game mà cũng có thể kiếm ra tiền á? Hừ, không có tiền đồ, sau này chỉ khổ vợ con thôi!

Chị dâu lại nói.

- Sao lại không được!

Dương An cười nói.

- Hừ...còn chày cối...

Chị dâu cười lạnh, muốn phát tác liền bị Mạnh Giang giữ lại.

- Kỳ thật Dương An...

Tử Lăng nhìn thấy chị dâu mình coi thường Dương An liền muốn ra mặt giải thích, nàng không muốn người nhà có hiểu nhầm với Dương An, ảnh hưởng đến quan hệ của hai người, nhưng vừa mới mở miệng ra đã bị Dương An ngăn trở.

Dương An đá nhẹ lên chân Tử Lăng và khẽ lắc đầu, ý bảo nàng không cần giải thích gì cả.

- Kỳ thật, hiện tại em có thể kiếm được không kém, sau này khi cùng Tử Lăng kết hôn cũng không để cô ấy phải chịu khổ.

Dương An nói, hẳn cũng không để ý đến những lời chị dâu nói, hẳn chưa nhỏ nhen đến như vậy.

- Ha ha, việc nào cũng là việc, không cần phải quá cứng nhắc, chỉ cần không trái pháp luật là được.

Lúc này thầy Mạnh lên tiếng, nửa đời đi gõ đầu trẻ như ông lại không nhìn ra Dương An đang khiêm tốn, không muốn khoe khoang nhiều.

Bữa cơm cũng coi như vui vẻ, dưới sự nhiệt tình của thầy Mạnh và Mạnh Giang, Dương An cũng uống hai chén. Tử Lăng biết hẳn không thể uống được rượu khéo léo ngăn cản nhưng hắn không muốn làm mất nhã hứng của mọi người nên cũng cố gắng uống hết.

Sau khi ăn xong, Tử Lăng lặng lẽ đưa cho Dương An hai viên thuốc giảm đau.

Sau mỗi lần uống rượu, Dương An luôn bị đau đầu, đây là di chứng từ nhiều năm trước khi cha Dương An đột ngột qua đời tạo thành cú sốc với hắn.

Sau khi nói chuyện với mọi người ở phòng khách một lúc, Dương An cảm thấy đầu càng lúc càng đau, không muốn mọi người trong nhà lo lắng vì vậy kiếm cớ đưa Tử Lăng ra ngoài tản bộ mà rời đi.

- Sao rồi anh, đầu còn đau không?

Ngồi trên thềm cỏ trong công viên cạnh bờ sông, Tử Lăng khẩn trương hỏi.

- Anh không sao!

Dương An không muốn nàng lo lắng quá mức nên tươi cười nói, nhưng khuôn mặt lại tái nhợt đến dọa người.

- Còn giấu nữa!

Tử Lăng nhẹ nhàng nói, sau đó xoay người về phía hắn, đôi tay nhỏ bé mềm mại xoa bóp hai huyệt thái dương của Dương An.

- Tại sao bạn này anh không cho em giải thích, số tiền anh kiếm được có người cả đời mơ ước cũng không có, mà chị dâu em cũng thật là, tự cho rằng anh của em làm trưởng phòng ngân hàng có lương cao liền khinh thường người khác.

Vừa xoa bóp, Mạnh Tử Lăng nhẹ giọng hỏi, lúc chiều nàng xem qua thẻ ngân hàng, biết Dương An cũng không thiếu tiền.

- Không cần thiết!

Dương An thản nhiên nói, không biết là do tác dụng của thuốc giảm đau hay nhờ Tử Lăng mát xa, cơn đau đầu của hắn đã giảm dần, sắc mặt cũng khá hơn:

- Em có còn nhớ cha em đã nói gì không, hồi học cấp hai cha em đã dạy rằng, thứ không đáng khoe khoang nhất trên thế giới này chính là địa vị, tiền bạc... những thứ này chỉ là vật ngoài thân không nói nên được giá trị thực sự của một con người.

- Hơn nữa, không phải em đã nói hạnh phúc là do hai người cùng tạo dựng nên sao, cho dù anh không có tiền em vẫn yêu anh mà!

Dương An nói.

- Hừ, anh còn nói, cái tên đầu gỗ này còn bắt em thổ lộ trước cơ mà!

Mạnh Tử Lăng giả vờ giận dữ.

- Anh xin lỗi, để em chờ đợi nhiều năm như vậy, anh thề sau này sẽ không làm em thương tâm thêm một lần nào nữa.

Dương An dịu dàng nói, hai tay ôm Mạnh Tử Lăng vào trong lòng.

- Vâng!

Mạnh Tử Lăng khẽ dựa vào Dương An, lẳng lặng hưởng thụ giờ phút hạnh phúc này, trong lòng ngọt ngào như ăn mật.

Ngồi ở công viên thêm một lúc, cơn đau đầu đã hết, Dương An đưa Mạnh Tử Lăng về nhà, chào hỏi người nhà nàng xong rồi ra về.

266. Chương 264: Tử Thần Hàng Lâm (thượng)

oOo

Qua hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràn lần này, Dương An kiếm được một khoản tiền kha khá, coi như đã thực hiện được một trong những mục tiêu mà hắn đã đặt ra khi chơi lại trò chơi này, đó là kiếm tiền nuôi gia đình.

Đã có thu nhập, có thể đảm bảo cho người nhà tốt từ nay về sau, bây giờ Dương An tính toán chân chính vui đầu vào trong trò chơi, hưởng thụ những niềm vui trong trò chơi và toàn lực thực hiện kế hoạch của hắn.

Khi Dương An online bên trong đã sáng hơn 3 giờ, hắn gửi cho Tử Lăng một tin nhắn báo mình có nhiệm vụ nên sẽ gặp nàng muộn hơn một chút, sau đó đi đến địa điểm đã hẹn Pháp Lỗ Định.

Ngày hôm nay, ‘kế hoạch’ chính thức bắt đầu.

Tại quảng trường truyền tống trận trung ương, bên một ngách nhỏ Pháp Lỗ Dịch đang có vẻ sốt ruột, vừa thấy Dương An đến liền cau mày tỏ vẻ không kiên nhẫn nói:

- Sao đến muộn vậy, tớ đợi cậu đã mấy tiếng đồng hồ rồi, sắp ngủ gục ở đây luôn.
- Hê hê, xin lỗi, đêm nay tớ đến nhà Tử Lăng ra mắt nên online hơi muộn.

Dương An gãi đầu nói.

- Hừ, trọng sắc khinh bạn.

Pháp Lỗ Dịch bất mãn nói, nhưng hắn cũng mừng cho Dương An, nói tiếp:

- Tớ đã nói chuyện với nhóm của Thiên Hành đại ca rồi, rằng chúng ta đi luyện cấp cho sủng vật nên sẽ gặp họ muộn hơn một chút.
- Uh, lấy cơ này cũng được, sau này thời gian chúng ta gặp gỡ nhóm của Thiên Hành đại ca sẽ giảm đi nhiều đó.

Dương An nói.

- Đúng vậy, thời gian gặp tình yêu Diện Bao cũng sẽ ít đi.

Pháp Lỗ Dịch có vẻ buồn buồn.

- Không sao đâu, nếu chúng ta làm việc nhanh chóng thì không mất nhiều thời gian lắm đâu.
- Đúng rồi, cậu đã điều tra đến đâu rồi, có tin tức gì chưa?

Dương An nghiêm mặt hỏi, hơn nữa đã cũng chuyển sang kênh nói chuyện riêng.

- Có!

Pháp Lỗ Dịch gật đầu nói:

- Huyết Biển Ma Nữ là đội trưởng chiến đấu của gia tộc U Minh Quỷ Trảo, Hỏa khổng cấp 49, thực lực không tệ, ở Bạch Vân thành cũng có chút tiếng tăm nhưng đều là 'hung danh', làm không ít chuyện xấu như cướp quái đoạt bảo, ức hiếp người chơi bình thường.

Đồng thời Pháp Lỗ Dịch cũng chuyển cho Dương An một số ảnh chụp Huyết Biển Ma Nữ để hắn tham khảo.

- Được rồi, thanh danh lớn là được, sẽ tạo hiệu quả tuyên truyền mạnh mẽ.

Dương An nói:

- Có biết vị trí hiện tại của cô ta không?
- Theo tin tức mới nhất, có người chứng kiến cô ả mang theo hơn trăm người chơi của U Minh Quỷ Trảo gia tộc đi săn một em đại Boss 5x trong Khải Linh đại sâm lâm, vị trí đại khái ở chỗ này.

Pháp Lỗ Dịch chỉ vào một điểm trên hệ thống bản đồ.

- Tốt lắm, không có ai để ý chuyện điều tra của cậu chứ?

Dương An có vẻ suy nghĩ gì đó hỏi.

Pháp Lỗ Dịch lắc đầu nói:

- Yên tâm đi, tớ rất cẩn thận, không có ai nghi ngờ gì đâu.
- Tốt, bây giờ chúng ta đi Khải Linh đại sâm lâm.

Dương An nói:

- Mục tiêu đầu tiên, Huyết Biển Ma Nữ, thành viên U Minh Quỷ Trảo gia tộc.

...

Phía đông Bạch Vân thành, sâu bên trong Khải Linh đại sâm lâm, trên ngọn cây đại thụ cao hơn hai trăm mét, có một cung tiền thủ mặc áo choàng màu xanh đang đứng, khuôn mặt được che một cái mặt màu xanh đen chỉ để lộ ra đôi mắt cực kỳ sắc bén.

Cung tiền thủ này dĩ nhiên chính là Dương An.

Căn cứ vào tin tức thu được cộng với sự tìm tòi trong phạm vi cực rộng của Lý Nhĩ Tư chi nhân, bọn Dương An rất nhanh tìm ra được vị trí của Huyết Biển Ma Nữ.

Phía trước Dương An bốn trăm mét, tại một địa điểm thực vật sinh trưởng thưa thớt, có một đoàn đội hơn một trăm người đang vây quanh một bé đại Boss 5x, không ngừng oanh tạc, Huyết Biển Ma Nữ đứng giữa tổ đội vừa thi triển ma pháp hỏa hệ vừa chỉ huy đoàn đội chiến đấu.

Một thân pháp bào màu đỏ khiến cho Huyết Biển Ma Nữ rất nổi bật trong đám, bộ pháp bào rộng thùng thình nhưng cũng không thể che hết được những đường cong, những chỗ lồi lõm gợi cảm mê người, tản mát ra khí chất kiều diễm.

Dương An ẩn thân cách Huyết Biển Ma Nữ hơn bốn trăm mét, với khoảng cách như vậy cộng thêm có rừng cây rậm rạp che chắn nên không có ai phát hiện ra đang bị hắt theo dõi.

- Đã phát hiện mục tiêu, chuẩn bị ra tay. Cậu chuẩn bị sẵn sàng, nghe hiệu lệnh của tớ thì triệu hoán tớ luôn nhé.

Dương An nói với Pháp Lỗ Định.

- Đã rõ.

Pháp Lỗ Định nói, hiện tại hắt ở một vị trí bí mật phía sau Dương An một ngàn năm trăm mét, chuẩn bị thi triển ‘Chỉ Xích Thiên Nhai’ tiếp ứng Dương An khi hắt đắc thủ. Kỹ năng này đã lên cấp 2, khoảng cách triệu hoán gia tăng năm trăm mét, số lượng triệu hoán tối đa tăng thêm một người.

Dương An đứng trên cây che giấu thân ảnh, sau đó khóa chặt vị trí Huyết Biển Ma Nữ đồng thời dùng chức năng phóng lớn, đem hình ảnh ngoài bốn trăm mét kéo gần lại.

Huyết Biển Ma Nữ phía dưới vẫn đang chỉ huy chiến đấu, ả không biết mình đã thành bia cho người ta ngắm, tính mệnh như mảnh chuông treo trước gió.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Tỏa Định!

Dương An lập tức thi triển hai kỹ năng khóa chặt lấy Huyết Biển Ma Nữ.

Kỹ năng Ứng Nhân Nguyệt Độc sau khi đột phá cấp 10 có thêm một hiệu ứng mới cực kỳ mạnh mẽ ‘Huyền Thuật’, có thể làm ục tiêu rơi vào ảo cảnh trong vòng hai giây, nhưng lại có một hạn chế là mục tiêu phải ở phía trước mặt mới thi triển được.

Hiệu ứng Huyền Thuật của Ứng Nhân Nguyệt Độc phối hợp với kỹ năng Tỏa Định có thể tiêu trừ được cảm giác của mục tiêu khi bị kỹ năng Tỏa Định được thi triển, làm ục tiêu không cảm ứng được nguy hiểm.

- Dựa vào mây đó, Tử Thần Chi Vãn!

Dương An khẽ quát một tiếng, một mũi tên được bắn ra.

Mũi tên bình thường, không có gì khác lạ nhưng lại chứa hơi thở tử vong nồng đậm, trong nháy mắt đã bay vụt qua khoảng cách bốn trăm năm mươi mét.

“Phốc ~ ”

Nhẹ nhàng và tình cảm, mũi tên vô thanh vô sắc xuyên thấu yết hầu Huyết Biển Ma Nữ.

- Khôngggggg

~ Một tiếng thét thê lương thét chói tai, một bóng ma đen kịt chui vào bên trong thân thể Huyết Biển Ma Nữ, bóng đen giống như ác quỷ, u linh từ vạn dặm địa ngục trở về dương gian mang theo niềm sợ hãi cực độ, khiến cho người ta cảm thấy ngạt thở.

Dương An không chế hiệu quả gây sợ hãi của ‘Tử Thần Chi Vãn’ lên gấp mười lần, khiến cho Huyết Biển Ma Nữ trước khi chết chịu sự tra tấn về tinh thần vô cùng khủng khiếp.

“Bịch ~ ”

Huyết Biển Ma Nữ đột nhiên té ngã trên mặt đất, người chơi xung quanh cũng không biết chuyện gì phát sinh, chỉ nhìn thấy khuôn mặt của cô ta khi tử vong vạn vạn khủng khiếp, giống như chứng kiến những tình cảnh kinh khủng nhất thế gian.

“Phốc ~ ”

Lại có một mũi tên cắm lên thi thể Huyết Biển Ma Nữ, một pháp trận hình tròn màu đen chợt lóe lên, trang bị rơi ra trên mặt đất cũng biến mất.

Một hồi lâu sau, người chơi U Minh Quỷ Trảo xung quanh mới hồi phục tinh thần, mới phát hiện ra không biết từ lúc nào Huyết Biển Ma Nữ đã bị người ta ‘gian sát’.

(Dịch: ý em ở đây là bị hấp diêm về tinh thần :)))

Mọi chuyện đến thật bất ngờ, ly kỳ và thật quỷ dị.

267. Chương 265: Tử Thần Hàng Lâm (hạ)

oOo

Tử Thần Chi Vãn có hiệu ứng quả Ác Quỷ Quán Thân, mục tiêu trúng phải sẽ nhìn thấy những hình ảnh khủng khiếp nhất trước khi chết, khiến ục tiêu bị ám ảnh tinh thần nghiêm trọng. Dương An còn lợi dụng hiệu quả Huyền Thuật của Ưng Nhân Nguyệt Độc khiến cho tác dụng của những hình ảnh khủng khiếp này tăng lên gấp mười lần, ám ảnh lại càng khủng khiếp hơn.

Thực ra Tử Thần Chi Vãn là kỹ năng cấm kị, không những sát thương công kích vô cùng biến thái mà còn kèm theo chấn thương tâm lý. Nhưng tác dụng phụ của kỹ năng này đối với người thi triển cũng không nhẹ, toàn bộ thuộc tính giảm xuống 50% trong vòng 10 phút, hiệu quả hư nhược này nghe cũng tương đối dọa người.

Khi Huyết Biển Ma Nữ tử vong, Dương An cũng đồng thời thi triển kỹ năng phong ấn mới của Vũ Nguyệt Phong Ấn giới chỉ, khiến cho Huyết Biển Ma Nữ không thể nhận kỹ năng hồi sinh, lại còn tiêu hao năm điểm vinh dự khiến cho tử vong trừng phạt tăng gấp ba lần.

- Mới giết một người mà hao tổn rất nhiều rồi.

Dương An thấy một lần tiêu hao năm điểm vinh dự cũng thấy hơi xót xa.

Dùng Tự Động Nhật Trang Bị thi lấy đồ Huyết Biển Ma Nữ rơi ra xong, Dương An ra hiệu cho Pháp Lỗ Định triệu hồi hắc quay lại.

Chỉ thấy dưới chân Dương An xuất hiện một pháp trận hình tròn, trong nháy mắt hút hắc vào.

- Thế nào, cậu ổn không vậy?

Pháp Lỗ Định thấy sắc mặt Dương An tái nhợt, bộ dáng vô lực cũng có chút lo lắng.

- Không có việc gì, chỉ là tác dụng phụ sau khi thi triển kỹ năng mà thôi, 10 phút suy yếu.

Dương An chậm rãi nói, thi triển Tử Thần Chi Vãn xong không những hút hết toàn bộ ma lực của hắc mà tinh thần cũng hao tổn rất lớn, phải nghỉ ngơi thật tốt mới có thể khôi phục lại.

- Hành động lần này thực hiện thành công, Huyết Biển Ma Nữ rút ba cấp, rơi ra ba kiện trang bị, trừng phạt như vậy là được rồi.

Dương An cười cười, sau đó vịn Pháp Lỗ Dịch rời đi.

Bạch Vân thành, ở giữa tổng bộ U Minh Quỷ Trảo gia tộc thuộc Hắc Ám Thị Huyết chiến minh đột nhiên xuất hiện bạch quang, sau đó một thân ảnh nữ tử xinh đẹp xuất hiện. Khi thấy nữ tử này xuất hiện, mười mấy thành viên cao tầng U Minh Quỷ Trảo gia tộc cũng cực kỳ kinh ngạc.

Chỉ thấy cô ta mặt mày xanh mét, ánh mắt mê loạn, thân thể không ngừng run rẩy giống như bị chịu đả kích lớn về tinh thần.

Cô ta chính là Huyết Biến Ma Nữ hồi sinh trở về.

Thông thường, thành viên chiến minh sau khi tử vong có thể lựa chọn hồi sinh ở đại sảnh tổng bộ.

Trong đại sảnh, một gã Ám không mặc hắc bào đi đến nhẹ giọng hỏi:

- Ma Nữ, sao lại thế này? Đã xảy ra chuyện gì?

- Quỷ...có quỷ ...!

Huyết Biến Ma Nữ hoảng sợ kêu lên.

- Hử?

Ám không nhíu mày, ánh mắt chuyển sang người chơi Quang Minh mục sư gật đầu một cái.

Pháp tượng của Quang Minh mục sư vung lên, một luồng ánh sáng màu trắng bao phủ lấy Huyết Biến Ma Nữ. Kỹ năng Thần Thánh Khu Tán đối với người chơi chịu công kích tinh thần có hiệu quả khôi phục rất tốt, Huyết Biến Ma Nữ có vẻ đã hồi phục tinh thần.

- Ma Nữ, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, không phải mấy người đi săn Boss sao?

Ám không lại hỏi.

- Tộc trưởng, em nghĩ em bị người đánh lén!

Huyết Biến Ma Nữ cũng có vẻ nghi hoặc.

- Nói chi tiết một chút!

Ám không này chính là U Minh Quỷ Trảo tộc trưởng, một trong những cường giả 5x truyền thuyết trong Quỷ Trảo.

Huyết Biến Ma Nữ suy nghĩ một lúc, nhớ lại tình cảnh vừa rồi, chậm rãi nói:

- Bọn em lúc đó đang vây giết một con đại Boss 5x rồi đột nhiên em tử vong, cũng không biết là bị công kích như thế nào, chỉ biết là trước khi chết có vô số hình ảnh khủng khiếp xuất hiện, thiếu chút nữa thì chết thật.

Nhớ lại lại những hình ảnh ban nãy, sắc mặt Huyết Biến Ma Nữ lại trở nên tái mét.

- Bất ngờ tử vong?

Quỷ Trảo nghi hoặc, lông mày nhíu chặt hơn.

Mấy người khác cũng lần lượt tới xung quanh.

- Có biết ai giết cô không?

Quỷ Trảo lại hỏi.

- Không biết!

Huyết Biến Ma Nữ lắc đầu:

- Hệ thống chỉ nhắc nhở em đã tử vong, không thể nhận kỹ năng hồi sinh ngoài ra không có nhắc nhở gì thêm, hơn nữa lần này khi tử vong bị rút liền ba cấp, đây là chuyện em chưa gặp bao giờ.

- Đúng là chưa gặp bao giờ! Mau liên hệ với tổ đội của cô xem bọn họ có gặp tập kích không!

Quỷ Trảo nói, một dự cảm bất an chợt dâng lên trong lòng hắn.

- Huyết Biên Ma Nữ bỗng giật mình, vội vàng pm trong kênh tổ đội, một hồi lâu sau mới lắc đầu nói:

- Bọn họ không gặp tập kích nào cả, nhưng có người nói sau khi em tử nạn xuất hiện một pháp trận màu đen, trang bị của em rơi ra liên biến mất.

- Cô vừa nói là có một ma pháp trận màu đen lấy đi trang bị hả?

Quang Minh mục sư vừa rồi đột nhiên hỏi.

- Quang Luân, cậu biết chuyện gì hả?

Quỷ Trảo liền vội vàng hỏi.

- Đúng vậy, em nghe nói ở bên liên minh Hắc Ám từng có một chuyện ma quái đã xảy ra, có một số người bị chết không minh bạch sau đó có một ma pháp trận màu đen lấy đi trang bị.

Quang Luân thản nhiên nói.

- Không phải là có quỷ đi...

Huyết Biên Ma Nữ không kìm lòng mà kêu lên.

...

Nhắc tới cũng thật trùng hợp, một tiếng sau ở đại sảnh Hắc Ám Thị Huyết chiến minh lại xuất hiện một màn tương tự, lần này ‘gặp quỷ’ là một người khác, cũng coi như là người quen cũ của Dương An, chính là Hắc Ám kiếm sĩ 5x Hắc Tước, chỉ là phản ứng của hắn so với Huyết Biên Ma Nữ thì tốt hơn nhiều.

Đương nhiên, người tiền hắc về thành là Dương An.

Sau mười phút suy yếu, Dương An cũng đã hồi phục lại, đang có ý định cùng Pháp Lỗ Dịch tới chỗ nhóm người Thiên Hành, nhưng trên đường đi nghe được tiếng mắng chửi của hai người chơi thông thường, đội ngũ bọn họ đang luyện cấp thì bị đội ngũ do Hắc Tước cầm đầu đồ sát dọn bãi, toàn bộ về làng chỉ chỉ có hai người họ chạy thoát.

Dương An đang lo một mình Huyết Biên Ma Nữ chưa tạo đủ tiếng vang nên quyết định đi ‘thăm hỏi’ vị ‘bằng hữu cũ’ này.

Hắc Tước là kiếm sĩ 5x, nên Dương An cẩn thận thi triển ‘Ám Nguyệt Phá’, tăng toàn bộ thuộc tính lên 200%, khiến sát thương công kích tăng mạnh, còn dùng công năng của Phục Vị Chỉ Giới, đem thời gian cooldown của Nguyệt Ảnh Phong Ấn về không.

Sau khi Hắc Tước bị giết, trên diễn đàn xuất hiện bài post mang tên ‘Tử Thần hàng lâm’.

Nội dung bài post như sau...

Kẻ có quyền thế tự tung tự tác, gia tộc chiến minh hoành hành ngang ngược!

Trời chưa mở mắt nhưng người có tâm!

Báo ứng chưa đến, do thiếu người phán quyết!

Tử Thần hàng lâm, vì nhân gian đòi công đạo...

Bên dưới còn hình ảnh ghi lại lúc Huyết Biên Ma Nữ Và cường giả 5x truyền thuyết Hắc Tước lúc tử vong.

Bài post viết bởi một ID có tên Tử Thần, màu chữ đỏ tươi như máu.

268. Chương 266: Tần Số Tử Thần

oOo

Trong thần thoại phương Tây, Tử Thần là một người đại diện cho tà ác, cực đoan, gắn liền với giết chóc huyết tinh. Nhưng thật ra, Tử Thần chính là người giữ trật tự cho cuộc sống mọi người, giống như Phán Quan trong thần thoại Trung Quốc: cầm sổ sinh tử, nhân quả báo ứng.

Cho dù là hiện thực hay trong trò chơi, giai cấp bình dân cũng luôn bị giai cấp cầm quyền ức hiếp, xâm phạm, hơn nữa, người bị hại chỉ có thể bỏ qua mà không dám oán thán câu nào. Đây là mặt trái của thế giới này, có che dấu thế nào đi nữa cũng không thể xóa bỏ sự thật đó.

Trong hiện thực, Dương An chỉ là một người bình thường, không quyền thế, không dã tâm, chỉ có thể lo cho bản thân là tốt lắm rồi. Nhưng ở trong trò chơi, hắn có năng lực, hắn muốn giương cung tên lên, hóa thành lưỡi dao của Tử Thần, lấy danh Tử Thần mà đòi lại công bằng cho những người bị thành viên của các Chiến Minh gia tộc ức hiếp.

Trong tuyên ngôn Tử Thần hàng lâm, Dương An đã nói ra ý nghĩ đó. Hơn nữa hắn còn mở ra một cái “Tần số Tử Thần”, người chơi bị ức hiếp có thể vào Tần số này để kêu oan, lưu lại tư liệu cơ bản cùng với chứng cứ mình bị ức hiếp, ví dụ như video hình ảnh, sau đó Tử Thần sẽ xuất hiện vì người bị hại đòi lại công bằng.

“Tần số Tử Thần” do Dương An xin Đế ngũ chấp chính quan ở Bạch Vân thành mở ra, chỉ có “Tử Thần” mới có thể quản lý, người ngoài thì không thể nhìn đến tư liệu của người kêu oan. Làm như vậy để chắc chắn rằng người kêu oan sẽ không gặp phải sự trả thù của thành viên Chiến minh gia tộc.

Thật ra mở tần số riêng trong trò chơi đã sớm xuất hiện, hơn nữa nó lại phát triển cực kỳ lớn mạnh, như “Thích khách liên minh” chẳng hạn, nhưng những tổ chức này đều vì người giàu có mà phục vụ, muốn tuyên bố một nhiệm vụ ám sát thì người chơi bình thường có bán mình đi cũng không đủ tiền để trả chi phí.

Mà tần số Tử Thần của Dương An là đứng về phía những người chơi bình thường này, không hề thu phí.

Tất cả đã chuẩn bị tốt, Dương An không cần để ý đến nữa, tiếp theo chỉ cần chờ đợi người can đảm thử sử dụng tần số này. Dù sao tự nhiên có người đứng ra đối nghịch với toàn bộ chiến minh gia tộc của Liên minh Quang Minh thì mọi người cũng chưa thể tin tưởng ngay được.

Sau đó, Dương An đón Tử Lăng, rồi cùng Pháp Lộ Dịch và bọn Thiên Hành tụ họp lại. Vốn ba người muốn cùng nhau luyện cấp sủng vật. Nhưng mấy người Thiên Hành lại truyền tin đến sủng vật của bọn họ cũng nở rộ, thế nên cả bọn quyết định tụ họp lại rồi cùng nhau đi luyện sủng vật.

Tử Thần tuyên ngôn đã gây ra một trận bão động, nguyên nhân cũng chỉ vì đoạn ghi hình ghi lại cảnh hai cường giả nổi tiếng bị một chiêu miểu sát, đặc biệt là đoạn giết Hắc Tước. Hắn là một cường giả 5x truyền thuyết, là một tồn tại vô địch trong lòng mỗi người mà vẫn bị người ta giết chết, tin tức như vậy quả thật là một trận động đất mà.

Nhưng đối với tuyên ngôn của Tử Thần sẽ vì người chơi bình thường lấy lại công bằng thì vẫn chưa có được sự tin tưởng của mọi người.

Có rất nhiều ý kiến được đưa ra bàn về việc này, nhưng phần lớn là nghi ngờ, còn có người cho rằng đây là một kiểu gây scandal, còn có người nói rằng đây là một âm mưu của chiến minh gia tộc, với mục đích là tìm ra người chơi đối lập với mình.

Dương An cũng không để ý lắm đến mấy thanh âm bàn luận đó, thời gian sẽ chứng minh tất cả mà thôi.

Có lẽ đây là thiên tính của người dân Trung Quốc rồi, bị áp bức thật lâu như là một thói quen. Không những không tin có người vì họ mà đấu tranh họ còn sợ nếu lộ sẽ bị trả thù.

Dương nhiên, cũng có một số người có tôn nghiêm, có sự dũng cảm đứng lên phát biểu.

Người thứ nhất đó đã xuất hiện.

Người dám thử đầu tiên có tên Khất Cái Lão Tổ, hắn vừa bị mấy thành viên của một gia tộc hạng hai hãm hại mất một thân trang bị, lúc đó thấy được tuyên ngôn của Tử Thần này, trong lúc giận dữ, hắn đã ôm ý định “cá chết lưỡi rách”, lên Tần số Tử Thần để báo oán.

Vốn Khắt Cái Lão Tổ kia cũng chỉ muốn phát tiết một chút mà thôi, hơn nữa mấy người hại hắn chỉ là thành viên của tiểu gia tộc, hắn cho rằng Tử Thần kia sẽ không vì hắn mà ra mặt đâu, có muốn nổi danh thì phải chọn mấy người tai to mặt lớn mà ra tay chứ. Hắn cũng chẳng hi vọng gì về việc được đòi lại công bằng cả.

Nhưng ngày hôm sau, trên tần số của Tử Thần xuất hiện đoạn ghi hình ghi lại cảnh mấy thành viên kia bị “trừng phạt”.

Có ‘sinh ý’ đầu tiên, lập tức sẽ có cái thứ hai, thứ ba tiếp theo....

Có nhiều chứng cứ xác thực, người tin tưởng vào “Tử Thần” ngày càng nhiều, tìm đến tần số Tử Thần để giải oan cũng nhiều hơn.

Người chơi “báo oán” ngày hôm sau bắt đầu tăng mạnh, nhưng mà thành viên của “Tử Thần” chỉ có hai người, nói đúng hơn là chỉ có một người mà thôi, nhiều như vậy ác nhân làm bọn hắn giết không hết.

Nhưng Dương An đã sớm nghĩ đến vấn đề đó rồi, hắn tuyên bố trên tần số Tử Thần rằng mỗi ngày chỉ ra tay năm lần, năm lần này tùy chọn trong các đơn báo oán trên tần số Tử Thần...

Ngày thứ ba, công tác của Tử Thần mới chính thức ổn định...

Trong ngày hôm đó, thẩm phán công bố năm đoạn ghi hình, cũng tức là có năm “ác nhân” nhận lấy sự trừng phạt của Tử Thần, trong năm người này, có hai người là đội trưởng của Chiến minh.

Ngày thứ tư, vẫn là năm người bị Thẩm phán, tất cả đều là thành viên tam đại chiến minh, trong đó có một cường giả 5x truyền thuyết.

Ngày thứ năm...

Theo bố cáo của Tử Thần đăng lên, người chơi bình thường đã rất tin tưởng vào Tử Thần.

Rất nhiều người đều tò mò về thân phận của “Tử Thần”, nhưng ngoài biết Tử Thần là một Cung tiễn thủ ra thì không biết thêm được gì nữa, ngay cả người bị hắn giết cũng không hề biết chút thông tin nào, giết người vô hình là đây.

Tử Thần hàng lâm rất nhanh làm cho các thế lực lớn chú ý, Tử Thần này lại đứng về phía người thường mà chống lại thành viên của thế lực mình. Ban đầu còn tưởng rằng đây là việc do người nhàm chán gây ra, không ảnh hưởng gì cả, nhưng càng ngày càng có nhiều thành viên trọng yếu bị trừng phạt, đây là một đả kích với uy nghiêm của chiến minh gia tộc.

Chiến minh gia tộc cũng không thể khoan dung, để một cái gai trong mắt tồn tại, vì thế bọn hắn rất nhanh liền áp dụng mọi biện pháp để tìm ra thân phận của “Tử Thần”.

Nhưng ngay cả những thế lực lớn đó, trong nhất thời cũng không thể tìm ra tin tức nào hữu dụng cả.

269. Chương 267: Bại Lộ Thân Phận

oOo

Người chơi Liên minh Quang minh vượt qua bốn ức, có điều thành viên của tam đại chiến minh cũng chỉ có một trăm năm mươi vạn, nếu cộng thêm mấy gia tộc hạng hai v.v... Tất cả cũng chỉ vượt qua ngàn vạn người.

(1 ức của Trung Quốc là 100 triệu)

Thực tế thì số lượng người chơi bình thường phải gấp trên hai mươi lần số thành viên của chiến minh gia tộc.

Nhưng vì sao chiến minh gia tộc lại thành đầu tàu của trò chơi? Mà người chơi thông thường lại bị hạn chế, ức hiếp, ngay cả muốn tìm một địa điểm tốt để luyện cấp cũng phải có sự đồng ý của những người kia.

Vì sao?

Bởi vì cường giả của Chiến minh gia tộc nhiều như mây?

Không đúng, dân gian bây giờ không thiếu cao thủ, ngay cả cường giả 5x truyền thuyết không thuộc thể lực nào cũng có không ít.

Phải chăng trò chơi là do người nhà của mấy thể lực lớn mở ra?

Điều này thì càng không có khả năng!

Thật ra, nguyên nhân rất đơn giản, đó là ĐOÀN KẾT!

Thành viên của Chiến minh gia tộc bình thường đều có chút lực ngưng tụ, một khi có thành viên gặp nạn, thành viên khác sẽ đứng ra hỗ trợ, bất kể là sự tình tốt hay xấu, đúng hay sai đều giống nhau.

Mà người chơi bình thường có số lượng khổng lồ thì tương phản, tuy số lượng hoàn toàn áp đảo thành viên của chiến minh, nhưng chỉ là những bao cát lớn mặc người ta đắm mà thôi.

Nhát gan, sợ phiền phức, ích kỷ, sợ đầu sợ đuôi, không đoàn kết chính là những nguyên nhân khiến người chơi bình thường bị ức hiếp.

Mà bây giờ, tự nhiên xuất hiện một người tự xưng là Tử Thần, đứng về phía người chơi bình thường cùng đấu tranh chống lại thể lực ác bá. Chiến minh luôn ở thể cao cao tại thượng kia làm sao có thể mặc kệ được.

Tử Thần tuyên ngôn lúc mới xuất hiện cũng không làm mấy thể lực này chú ý lắm, dù sao trò chơi lớn như vậy thì cũng không thiếu những người nhảm chán muốn nổi danh mà gây nên.

Nhưng liên tiếp có những cao thủ thành viên của chiến minh bị “trừng phạt”, thậm chí có mấy truyền thuyết siêu cấp tồn tại cũng bị xử lý dưới tay Tử Thần, việc này là không thể coi thường.

Có lẽ đối với một số người chơi thì chết tịt cấp không phải vấn đề lớn, nhưng đối với mấy đại nhân vật có “thanh danh” lớn này mà nói, bị người ta giết chết là một việc vô cùng nhục nhã, gây ra hậu quả vô cùng nghiêm trọng. Ví dụ như một Minh chủ hay Phó minh chủ hoặc là một nhân vật cao tầng đang luyện cấp bị giết chết ảnh hưởng rất lớn đến thanh danh và uy vọng của chiến minh đó.

Mà mấy người kia cũng vậy, bọn hắn bị giết ảnh hưởng rất lớn đến thanh danh bản thân, giống như một quán quân đắm bốc bị một tên vô danh tiểu tốt đánh nốc ao vậy, danh dự tụt dốc thê thảm.

Hơn nữa, sỉ nhục nhất chính là những người bị Tử Thần xử lý đưa lên “Thẩm phán bố cáo” thì đều mang danh ác nhân hại người.

Không ai thích mình bị gọi là người xấu cả, cho dù bản thân hắn như vậy thật.

Người chơi bình thường tò mò về thân phận của đại hiệp vì dân diệt ác, mà thành viên chiến minh gia tộc cũng muốn tìm ra “Tử thần” kia, tuy nhiên mục tiêu của họ là trừ bỏ người này.

Nhưng hành tung của Tử Thần rất mơ hồ bất định, lại không báo trước đối tượng mà hắn sắp trừng phạt, hơn nữa người bị hắn giết hệ thống cũng không thông báo ID cùng với tư liệu của hắn, điều duy nhất biết về “Tử Thần” là một gã Cung tiễn thủ. Thể lực chiến minh gia tộc trong nhất thời cũng chưa tìm được kẻ sách đối phó.

...

Mấy ngày nay, Dương An cùng Pháp Lỗ Địch ban ngày đóng vai Tử Thần, sau đó đến chiến trường Chính Tà giết những người chơi phe đối địch để lấy trị số vinh dự, đến tối thì ra khỏi thành để luyện cấp bậc của sủng vật.

Trải qua mấy ngày luyện cấp, sủng vật của Dương An là “Linh Thức Trường Nha Sư” đã lên đến 4x, cao hơn hai mét, thân hình khổng lồ dần lộ bản sắc vương giả. Ở cấp 3x, Linh Thức Trường Nha Sư liền mở ra thêm một công năng làm thú cười, từ đó, Dương An liền tiết kiệm được thời gian khi đi quảng đường dài, hơn nữa Linh Thức Trường Nha Sư lại rất đặc biệt, những loại thú cười thông thường thì người đang cười không thể phát động công kích, chỉ là dùng để di chuyển. Nhưng Linh Thức Trường Nha Sư lại khác, Dương An khi cười nó vẫn có thể công kích như bình thường.

Hơn nữa sau khi lên 3x, trên vị trí xương vai, Linh Thức Trường Nha Sư mọc thêm 2 huyệt phun hỏa tiễn, có thể khởi động kỹ năng thiên phú ‘Cao Tốc Phún Xạ’ để tăng tốc, nhưng trạng thái này cũng tốn rất nhiều năng lượng.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu của Pháp Lỗ Dịch cũng sớm được áp nở ra, hơn nữa tốc độ thăng cấp lại nhanh hơn so với Linh Thức Trường Nha Sư của Dương An, sinh sau mà có thể lên đến 4x trước. Có Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu làm sủng vật, Pháp Lỗ Dịch đạt được một sự trợ giúp rất lớn, cùng với nó tiến hành Huyền Thú Dung Hợp chẳng những có thể phi hành tầm thấp mà kỹ năng triệu hoán Bạo Diễm Phong cũng được tăng lên. Lấy thực lực của hắn bây giờ một mình đấu với một vài tiểu Boss 5x là không có vấn đề gì cả.

“Bá ~ ”

Một cái pháp trận hình tròn màu xám tro hiện lên, một thân ảnh cao ngất mặt đeo chiếc mặt nạ màu xanh xuất hiện.

- Đã xong, đi thôi!

Dương An thu hồi mặt nạ Truy Phong, lộ ra một gương mặt tái nhợt, nói. Hắn vừa mới hoàn thành một nhiệm vụ Thẩm Phán, mục tiêu lần này là một gã cao tầng của Chiến minh.

- Được, đi nhanh đi!

Pháp Lỗ Dịch gật đầu, mỗi lần hắn làm nhiệm vụ tiếp ứng, cũng không giật mình trước những chuyện quái dị của Dương An.

Dương An triệu hồi ra Linh Thức Trường Nha Sư xoay người nằm sấp lên cái lưng rộng lớn lên nó, hỏa tiễn trên lưng Linh Thức phun ra rồi lao đi với tốc độ cao nhất, còn Pháp Lỗ Dịch ở phía sau thì nhàn nhã dùng Chỉ Xích Thiên Nhai chạy đi.

“Đinh ~ ”

Vừa rời đi không lâu, Dương An đột nhiên thu lại nhắc nhở của hệ thống, là yêu cầu nói chuyện của Phá Nha.

- Phá Nha, sao thế? Không phải muốn tìm tôi để tỷ thí đấy chứ?

Dương An đồng ý nói chuyện, nằm trên lưng Linh Thức vừa chạy vừa nói.

- Tất nhiên là có việc tìm anh rồi, không cần lo, tôi không tìm anh để đấu võ, anh bây giờ ở chỗ nào, tôi đến.

Phá Nha nói.

- Không phải tỷ thí là tốt rồi, tôi ở chiến trường Chính Tà, tọa độ là xxx...

Dương An thần nhiên trả lời, đưa tọa độ mục tiêu của bọn họ cho Phá Nha.

Sau khi kết thúc Thần Chi Thí Luyện Trừng, Phá Nha tìm Dương An tỷ thí mấy trận, có thắng có thua, mà trong khi so đấu hai bên đều có lĩnh ngộ, thu hoạch của mình.

- Đúng lúc tôi cũng ở chiến trường Chính Tà, tôi lập tức đến ngay!

Phá Nha vội nói.

Chạy hơn mười phút, Dương An cùng Pháp Lỗ Dịch đến được điểm hẹn, sau đó một lúc thì Phá Nha cũng đến.

- Sao vậy? Có việc gì tìm tôi gấp thế?

Dương An trực tiếp hỏi luôn, hai người bây giờ coi như bạn tốt, không có gì phải vòng vo cả.

Phá Nha nhìn Pháp Lỗ Dịch, sau đó ánh mắt lại nhìn Dương An chăm chú, tràn đầy ý cười mà nói:

- Gã chết tiệt này, anh chính là Tử Thần kia à?

- Sax!

Nghe Phá Nha một câu nói toạc ra, Dương An cùng Pháp Lỗ địch đồng thời ngẩn người, không nghĩ đến họ lại bị phát hiện thân phận nhanh như vậy.

270. Chương 268: Lý Tưởng Của Dương An

oOo

- Sax!

Bị Phá Nha nói toạc ra như vậy, Dương An nhất thời giật mình.

Tuy rằng hắn cũng nghĩ đến trường hợp thân phận Tử Thần sẽ bị bại lộ, nhưng không nghĩ là sẽ nhanh như vậy, điều này khiến cho Dương An rất khó hiểu.

Toàn bộ đoạn ghi hình đều là lấy góc nhìn thứ nhất ghi lại, hơn nữa còn lợi dụng Ứng Nhân đem khoảng cách kéo lại mười lần, hắn là không ai có thể từ băng ghi hình nhìn ra điều gì mới đúng chứ.

Mà mỗi lần hắn đều dùng “Tử Thần Chi Vãn” một kích giết chết mục tiêu, không hề sử dụng kỹ năng khác, thêm nữa kỹ năng Tử Thần Chi Vãn cũng chưa hề dùng trước mặt người nào khác cả, như vậy, manh mối duy nhất là cái pháp trận do Tự Động Nhật Trang bị kia phát động mà thôi.

- Thì ra là như vậy, tác dụng của Tự Động Nhật Trang Bị ngoài lão Địch ra thì chỉ sử dụng trước mặt Phá Nha trong Thần Chi Thí Luyện Tràng. Hắn nhất định là từ đó nhìn ra manh mối.

Dương An nghĩ một chút liền hiểu ra.

Nghĩ thông suốt lỗ hổng, Dương An cũng yên tâm lại. Lỗ hổng này ngoài Phá Nha ra thì không ai biết nữa, mà hắn cũng tin tưởng Phá Nha sẽ không tiết lộ thân phận của hắn ra ngoài.

- Đúng vậy, tôi chính là Tử Thần mà cậu nói.

Dương An khẽ cười, thoải mái mà thừa nhận.

- Cũng không phải, tôi vừa mới nhầm chán mà đi dạo trên diễn đàn thấy ai ai cũng bàn luận về Tử Thần, tôi xem một đoạn ghi hình trên Thẩm phán bố cáo, thấy cái pháp trận kia hút lấy trang bị, tôi liền nghĩ ngay đến anh.

Phá Nha cười nói.

- Ha ha, tôi cũng nghĩ là như vậy, thế cậu tìm tôi làm gì? Không phải chỉ để chứng thực suy đoán của cậu đi? Hay là có oan tình gì cần tôi giải quyết à?

Dương An cười hỏi.

- Hừ, tôi muốn giết người còn cần tìm anh giúp sao?

Phá Nha hừ một tiếng, nói:

- Tôi chỉ có chút không rõ ràng muốn gặp anh để hỏi mà thôi.

- Có gì cứ hỏi, tôi biết nhất định sẽ trả lời.

Dương An thản nhiên nói, một bên vuốt ve “Linh Thức”.

- Tôi chính là không hiểu anh tại sao phải làm như vậy. Game thủ thì lên đến hàng ức người, anh có thể hóa thân Tử Thần giết hết toàn bộ ác nhân sao? Hơn nữa, cứ coi như anh giết chết bọn họ một lần đi, bọn họ vẫn sẽ tiếp tục ức hiếp người khác. Mà anh làm như vậy đắc tội với toàn bộ Chiến minh gia tộc, chỉ cần bắt cần một chút thôi sẽ nhận lấy tai họa vào người.

Phá Nha chậm rãi nói.

- Ha ha, cảm tạ người anh em quan tâm!

Dương An cười nhẹ, nói:

- Những lời cậu nói tôi đều hiểu được, cũng bởi vậy nên thế giới này mới cần đến một “biến cách”, nhân tâm phải thay đổi: im lặng lâu thì cần phải bạo phát, kể cả có chết cũng cam lòng. Tử Thần hàng lâm có mục đích như vậy, chính là muốn kêu gọi người chơi bình thường đứng lên đấu tranh, chỉ cần họ tỉnh ngộ lại, dũng cảm đối kháng với chiến minh gia tộc thì bầu trời xanh phía trước sẽ là của họ.

- Tử Thần chẳng qua chỉ là một người mở đường mà thôi, đợi cho tất cả mọi người đều trở thành “Tử Thần” thì “Tử Thần” sẽ biến mất.

Dương An chậm rãi nói ra lý tưởng của hắn, Pháp Lỗ Dịch thì lẳng lặng ở một bên mà nghe. Vì huynh đệ, hắn liền đi theo, cho dù đúng, dù sai, dù quay lưng lại với cả thế giới, hắn cũng mặc kệ mà đi theo.

- Vậy cũng không cần dùng phương pháp này mà, làm như vậy cũng chỉ gia tăng giết chóc huyết tinh.

Phá Nha lại hỏi.

Dương An lắc đầu cười nói:

- Tôi không phải là thánh nhân, tôi chỉ nghĩ ra phương pháp lấy bạo chế bạo mà thôi. Tôi không biết làm như vậy là đúng hay sai, tôi chỉ làm việc tôi thấy nên làm mà thôi.

Phá Nha cúi đầu, dường như suy nghĩ cái gì đấy, một hồi lâu mới ngẩng đầu lên, nói:

- Tôi hiểu rồi. Còn một vấn đề cuối cùng nữa là Tử Thần còn thu người nữa không?

Phá Nha rốt cục nói ra mục đích tìm Dương An lần này, muốn gia nhập Tử Thần, nhưng trước đó hắn muốn hiểu rõ ràng mà thôi. Nếu Dương An chỉ là muốn nổi bật thì tuy rằng hắn sẽ không tiết lộ thân phận Dương An, nhưng tuyệt đối không gia nhập vào Tử Thần, thậm chí từ nay về sau không bao giờ qua lại với Dương An nữa.

Dương An hiểu điều đó, cân nhắc một chút cùng với Pháp Lỗ Dịch, cuối cùng hai người đều đồng ý.

- Hoan nghênh gia nhập Tử Thần!

Dương An cười nói, sau đó chìa ra tay phải.

Phá Nha cũng chìa tay phải ra nắm lấy tay Dương An.

- Ha ha, vậy tôi chính là Tử Thần số 2!

- Không, cậu là Tử Thần số 3!

Pháp Lỗ Dịch đắc ý cười nói, ý của hắn là hắn mới là Tử Thần số 2.

- Vấn đề này tự các cậu thảo luận nha, hiện tại chúng ta cùng đi giết người chơi Hắc Âm Liên minh thu lấy điểm vinh dự.

Dương An xoay người cười lên Linh Thức Trường Nha Sư dẫn đầu xông ra ngoài...

Bạch Vân thành, tổng bộ Lam Sắc Quân Dao, một vài đại lão cao tăng của chiến minh đang họp để xử lý sự tình chiến minh.

- Vẫn chưa tìm ra được thân phận Tử Thần sao?

Quang Minh kiến sĩ 5x Quân Thứ buồn bực hỏi.

- Chưa tìm được.

Ám không 5x Vô Hận Tả Luân thần nhiên nói.

- Tử Thần này không biết dùng phương pháp gì có thể che dấu toàn bộ tư liệu bản thân, giết người không hề để lại dấu vết, đầu mối duy nhất là cái pháp trận màu đen có thể hút lấy trang bị kia.

- Đáng giận, bất kể như thế nào cũng phải tìm ra người này. Trong mấy ngày, chúng ta đã có vài Đội trưởng bị hắn xử lý, thật vô cùng nhục nhã.

Quân Thứ tức giận nói.

Tử Thần tuy mới xuất hiện vài ngày, nhưng đã ảnh hưởng không nhỏ đến các thế lực lớn.

- Tin rằng mọi người đã có những suy đoán về thân phận của Tử Thần. Ở liên minh Quang Minh, Cung tiễn thủ có thể dùng một mũi tên miếu sát một người cấp 4x đỉnh, thậm chí là cường giả 5x truyền thuyết thì rất ít. Không biết các người ai có suy đoán gì không?

Minh chủ Quân Dao thần nhiên nói.

- Cung tiễn thủ nổi danh của Liên minh Quang Minh cũng chỉ có Giang Hồ cùng Trọng Pháo Thủ, Giang Hồ thì khẳng định là không, mà Trọng Pháo Thủ thì cũng không phải, bởi vì Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc cũng có vài thành viên bị Tử Thần xử lí.

Quân Thứ nói.

- Không, liên minh Quang Minh còn có một “Thần điều đại hiệp” cơ mà.

Vô Hạng Tả Luân nói.

- Hơn nữa lần trước hẳn giúp chúng ta cướp lấy mấy món bảo vật kia rất có thể là lợi dụng cái pháp trận lóe ra kia.

Vô Hạng Tả Luân vừa nói, mấy người kia cũng liền nghĩ đến người kêu Ngã Gia, một cung tiễn thủ.

Lam Nhị không có ý kiến, Dương An coi như là một người bạn của mình, nhưng tình huống này tốt nhất là không nên bình luận gì cả.

- Khả năng này không lớn!

Lần này đến lượt Áo Ảnh Thủ Tiễn Đãng Giang Hồ phát biểu:

- Đoạn ghi hình tôi cũng đã xem qua, tuy góc nhìn đã được thu hẹp lại, nhưng có thể đoán được khoảng cách phải hơn bốn trăm mét, tôi cùng Ngã Gia đã giao thủ qua, hẳn là cung tiễn thủ đi theo đường tăng cao tốc độ bắn, hẳn không có khả năng đạt được tầm bắn cùng lực công kích lớn như vậy.

- Anh không nghĩ rằng hẳn vừa nâng tốc độ cùng lực công kích và tầm bắn sao?

Quân Thứ hỏi ngược lại.

- Thật sự nực cười, nếu cung tiễn thủ có con đường đi như vậy, sẽ không có Áo Ảnh Thủ cùng với Trọng Pháo Thủ, nếu có người biến thái như vậy, tôi còn muốn nhận hẳn làm sư phụ đây.

Tiến Đãng Giang Hồ khinh thường sự thiếu hiểu biết của Quân Thứ về cung tiễn thủ.

Nhưng mà, hẳn không hề biết rằng trên đời thật sự tồn tại một người biến thái như vậy.

- Mọi người im lặng!

Vô Hạng Tả Luân đột nhiên hô lên.

- Mọi người xem này...

Chỉ thấy Vô Hạng Tả Luân chia sẻ một đoạn ghi hình, mà nơi phát ra là từ tần số Tử Thần: Tử Thần Thẩm phán bố cáo.

- Sao lại thế này, Tử Thần khi nào lại biến thành một Đạo tặc???

271. Chương 269: Gặp Lại Cáp Cát

oOo

Việc “Thẩm phán bố cáo” đưa lên đoạn ghi hình một Đạo tặc đeo mặt nạ màu đen chấp hành nhiệm vụ trừng phạt làm người chơi rất kinh ngạc và khiếp sợ.

Mới đầu, mọi người cho rằng Tử Thần là một Cung tiền thủ, nhưng đột nhiên lại xuất hiện một đạo tặc. Rất nhiều người cho rằng tên “Tử thần” đạo tặc này là hàng giả, nhưng rất nhanh bị phủ nhận. Nếu như người này là giả thì không thể đưa lên “Thẩm phán bổ cáo” được, cho nên khẳng định Tử Thần này là thật.

Tử Thần đạo tặc xuất hiện khiến cho thân phận của “Tử Thần” càng thần bí hơn, càng khó phân biệt. Làm cho kế hoạch bắt giữ Tử Thần của một số người chưa làm đã loạn.

Tử Thần đạo tặc này tất nhiên chính là Phá Nha mới gia nhập Tử Thần.

Sau khi gia nhập “Tử Thần”, Phá Nha liền tiêu tốn rất nhiều khí lực và tiền vàng tìm được trên sàn đấu giá một kiện trường bào có thể ẩn giấu tin tức của người chơi, còn mặt nạ thì lại được mua ở trong tiệm tạp hóa. Hắn chính thức thành Tử Thần số 3.

Để cho người ta không thể nhìn ra thân phận, Dương An còn bảo Phá Nha thay đổi phong cách chiến đấu.

Phá Nha sau khi làm khảo nghiệm thăng cấp 5x thất bại cũng đã có ý nghĩ như vậy, chỉ là chưa có phương hướng mà thôi. Mà ý kiến của Dương An là muốn hắn điên cuồng hơn. Trước kia Phá Nha đánh lên đến mức xuất thần nhập quỷ, mà đánh lên cùng chạy trốn cũng là thiên phú của đạo tặc. Nhưng có những trường hợp thì phải không sợ chết, phải điên cuồng hơn địch nhân thì mới chiến thắng.

Phá Nha tiếp nhận ý kiến của Dương An, khiến cho phong cách của mình trở nên điên cuồng hơn, quả thật thấy thực lực cũng có tăng lên, có đột phá mới.

Mà về phần tại sao Phá Nha lại chấp nhận mình là Tử Thần số 3 là bởi vì hắn quá tự cao và khinh địch mà thôi. Phá Nha cùng Pháp Lỗ Địch tranh chấp danh hiệu số 2 và số 3 rất lâu vẫn không có kết quả, cuối cùng hai người quyết định quyết đấu lấy kết quả thắng bại để quyết định. Mà Phá Nha lại vô cùng tự tin nói: nếu trong ba mươi giây không thể giết Pháp Lỗ Địch thì coi như hắn thua.

Nhưng chính vì một câu này làm cho hắn buộc phải chấp nhận lấy danh hiệu số 3.

Bắt đầu quyết đấu, Pháp Lỗ Địch liền triệu hồi ra Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, rồi cùng nó Huyền Thú Dung Hợp, sau đó bay lên không trung, cách mặt đất hai mươi mét. Pháp Lỗ Địch xuất chiêu này ra làm cho Phá Nha thiếu chút nữa hộc máu mồm, sùi bọt mép, lăn đùng ra đất, đây là khắc tinh của chức nghiệp cận chiến mà. Cuối cùng, Phá Nha tuy không cam lòng nhưng vẫn buộc phải nhận thua.

Nhìn Pháp Lỗ Địch không chiến mà thắng, trong lòng Dương An lại càng dấy lên quyết tâm làm một cái phi hành khí. Lúc ở Thần Chi Thí Luyện Tràng, thời điểm cưới Huyền Ảnh Kim Kiều, lấy tâm bắn cùng tốc độ bắn cung của hắn, nếu có thể phi hành trên không trung thì đối với người chơi khác hay khi giết quái cũng sẽ có ưu thế rất lớn.

Dương An cũng không tìm Kim Chúc Cuồng Nhân nhờ chế tạo ra phi hành khí, bởi vì năng lực chế tạo của người kia cùng lắm chỉ chế tạo ra phi hành khí bay trên cao khoảng bảy mươi mét, như vậy còn lâu mới phù hợp với yêu cầu của Dương An.

Nhưng Dương An vẫn còn hy vọng, vì hắn đang nhớ đến một người...

...

Phía Nam Liên minh Quang Minh, tại Hắc Thạch trấn thuộc Huyền Thiết thành, người chơi như thường ngày đi ra đi vào giết quái luyện cấp làm nhiệm vụ, khi trong truyền tống trận đi ra ba người chơi lạ mặt thì cũng không có ai để ý tới.

- Lão Dương, cậu nói ở đây thật sự có người có thể chế tạo ra phi hành khí cấp cao sao?

Pháp Lỗ Địch theo sau Dương An hỏi.

Ý tưởng của Dương An làm cho hai người kia hứng thú, nhưng bọn hắn chỉ biết Kim Chúc Cuồng Nhân có thể chế tạo phi hành khí, ngoài hắn ra thì các thuật sĩ luyện kim cơ giới khác đều chưa có kỹ thuật này.

- Tổ cũng không dám đảm bảo, nhưng mà khả năng là rất lớn.

Dương An bình thản nói.

- Hắc Thạch trấn này có vẻ rất được chức nghiệp luyện kim cơ giới hoan nghênh, anh không phải tìm một gã thuật sĩ luyện kim cơ giới đấy chứ?

Phá Nha quan sát một chút, phát hiện ở nơi này thuật sĩ luyện kim cơ giới chiếm tỉ lệ rất lớn.

- Không phải “người”, là một Địa Tinh!

Dương An nói.

- Địa Tinh? NPC ?

- Ừ.

Dương An gật gật đầu, lần này hẳn tìm chính là Địa Tinh tên “Cáp Cát” kia. Lúc trước từng giúp hắn làm một nhiệm vụ, mà Tự Động Nhật Trang Bị cùng Bách Biến Phụ Giáp đều là từ hắn mà có.

Dương An dẫn hai người đi qua bảy tám ngã rẽ, liền tìm được cửa hàng Cơ Giới Tiểu Ốc kia.

Đẩy cửa vào, bên trong Cơ Giới Địa Ốc vẫn là bừa bãi không chịu nổi, trên mặt đất đều vứt đầy đủ loại máy móc linh kiện che kín cả lối đi. Mà gã học đồ kia vẫn như cũ cúi đầu sửa chữa cái gì đó, nhưng khi Dương An bước vào hắn liếc mắt một cái liền nhận ra.

- Tiên sinh, ngài đã đến rồi. Cáp Cát lão sư mỗi ngày đều hỏi không biết chừng nào ngài lại đến nữa.

Học đồ nhận ra Dương An nên thái độ có chút tôn kính, ngay lập tức thu dọn cho Dương An một con đường để đi vào.

- Ha ha, cậu vất vả rồi, ta có việc muốn tìm Cáp Cát tiên sinh, phiền cậu nói giúp ta một tiếng.

Dương An thản nhiên nói, tuy rằng đây chỉ là một tiểu học đồ, nhưng ngữ khí của Dương An vẫn rất lễ độ, bởi vì người thường xuyên làm nhiệm vụ đều biết rằng không nên đắc tội bất kì một NPC nào.

- Được, ngài chờ một lát, tôi đi nói với lão sư!

Học đồ cười nói, sau đó mở ra cửa ngầm rồi đi vào.

- Tôi nghe nói Địa Tinh rất ít kết giao với nhân loại, nhìn anh có vẻ quen thuộc với hắn.

Thấy học đồ đi vào, Phá Nha liền nhỏ giọng hỏi.

Dương An cười nói:

- Trước kia làm một cái nhiệm vụ ở trong này. Về phần tại sao rất “quen thuộc” thì lát nữa cậu sẽ biết.

Học đồ vừa đi vào một lát, cửa ngầm lại bị mở ra, nhưng không thấy có ai đi ra.

- Ôi, ôi, huynh đệ của ta, sao lâu quá cậu mới tới thăm thể, làm ta nhớ muốn chết rồi.

Một thanh âm ở phía sau quầy truyền đến, sau đó một Địa Tinh thấp bé đi ra.

- Ha ha, gần đây rất bận mà!

Dương An cười nói, hẳn biết cái mà Cáp Cát nhớ nhưng thực ra chính là “mắt nhỏ” của hắn.

- Hai người này là bạn tốt của tôi, hôm nay đặc biệt dẫn họ đến thăm anh.

Thông thường Địa tinh không cùng nhân loại kết giao nên Dương An phải giới thiệu trước.

- Được, chúng ta đi vào trong rồi nói chuyện.

Cáp Cát nhiệt tình lôi kéo Dương An, nhưng ánh mắt lại không thể dời khỏi Lý Nhĩ Tư chi nhân trên vai hắn.

- Huynh đệ, mau mau cho ta xem “mắt nhỏ” đáng yêu đi.

Vừa mới vào trong tầng hầm, Cáp Cát liền lôi kéo Dương An.

- Ha ha!

Dương An cười cười, không chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhân bay xuống tay Cáp Cát. Lần này đến đây có chuyện muốn nhờ Cáp Cát, phải thỏa mãn hắn một chút đã.

272. Chương 270: Hạch Tâm Tiên Hóa

oOo

Nhìn thấy Cáp Cát mê mẩn mà đùa nghịch với Lý Nhĩ Tư chỉ nhân, Dương An cũng không vội vã quấy rầy hắn, trước hết để hắn nhìn một trận đã, sau khi “dụ dỗ” thật tốt thì sự tình phía sau mới dễ nói chuyện.

- Ách!!

Nhìn bộ dáng của Cáp Cát, Phá Nha cùng Pháp Lỗ Dịch cũng hiểu được ý của Dương An.

Đúng là trước kia Dương An giúp Cáp Cát cứu ra linh hồn của tổ tiên hắn, lại có thân phận Nguyệt Ảnh xạ thủ nên mới xây dựng được một chút giao tình với Cáp Cát, nhưng nếu Dương An không có một kiện Lý Nhĩ Tư chỉ nhân hấp dẫn hắn thì hắn chắc chắn sẽ không nhiệt tình như vậy.

Nhìn Dương An cười cười tiếp chuyện Cáp Cát, hai người cũng không tiến lên quấy rầy, mà lại tò mò quay người nhìn gian mật thất, khi nhìn đến trang bị linh kiện Cáp Cát đặt bừa ở trên bàn thì khiếp sợ không thôi.

- Địa Tinh Hỏa Thương cấp truyền thuyết, Địa Tinh Tham Trắc Khí cấp truyền thuyết, còn có cấp sử thi... Âu mai gót, nơi này rốt cục là địa phương nào đây.

Phá Nha không nhịn được thấp giọng kêu lên, hắn là Quang Minh đệ nhất tặc coi như là một người có kiến thức uyên bác nhưng vẫn chưa từng nhìn thấy nhiều trang bị cấp cao như vậy.

Đặc biệt là trang bị truyền thuyết Phúc Mỗ Lai Đặc Địa Tinh Hỏa Thương, hoàn toàn hấp dẫn ánh mắt của Phá Nha, rất khó mà rời đi.

Địa Tinh Hỏa Thương tuy chỉ là một vũ khí phụ trợ chuyên dụng cho đạo tặc, nhưng nếu là một Địa Tinh Hỏa Thương có lực công kích vô cùng khủng bố, đủ chính xác ở cự li ngắn thì có thể bù lại sự thiếu hụt của chức nghiệp cận chiến.

- Cục phẩm a!

Phá Nha lộ ra một bộ mặt kích động, muốn đưa tay “sờ” một chút cái đuôi Địa Tinh Hỏa Thương cấp truyền thuyết này một chút.

Nhưng mà hắn mới đưa tay ra thì lập tức bị Dương An kéo lại.

- Đừng làm loạn, nếu không hậu quả không thể gánh được đâu, nếu cậu muốn, lát nữa tôi sẽ giúp cậu hỏi một chút xem có cơ hội mua được nó không.

Dương An thấp giọng nói với Phá Nha.

- Ừ!

Phá Nha ngay lập tức tỉnh táo lại, hắn cũng hiểu được tính tình của một số NPC vô cùng kì quái, trong lúc vô ý có thể nảy sinh phẩm cảm, cho nên ở cùng với NPC phải hết sức cẩn thận.

Ba người Dương An lẳng lặng đợi ở một bên, hồi lâu mới thấy Cáp Cát thở dài và lắc đầu không ngừng.

- Ai... Xem ra kiến thức và kỹ thuật của ta còn chưa đủ a!

Cáp Cát ủ rũ nói. Nhưng rất nhanh ánh mắt lóe lên, hồi phục lại tinh thần.

- Ha ha, thật sự có lỗi, mỗi lần nhìn đến Lý Nhĩ Tư chỉ nhân ta lại bị hấp dẫn, để mọi người phải đợi rồi.

- Ha ha, không sao!

Dương An cười nói, sau đó nhân cơ hội nói ra mục đích.

- Không giấu diếm Cáp Cát lão ca, thực ra lần này tôi đến là có việc muốn nhờ.

- Ta đã sớm nhận ra, huynh đệ cứ nói đi, nếu giúp được ta sẽ không từ chối.

Cáp Cát cười nói.

- Vậy tôi liền nói thẳng.

Dương An nói:

- Lần này đến tôi muốn lão ca giúp tôi làm một cái phi hành khí cấp cao, độ cao phi hành cùng tốc độ càng cao càng tốt.

- Phi hành khí sao? Kỹ thuật cũng không hẳn là khó... Cái này a...

Cáp Cát nghĩ nghĩ, sau đó đến một bên bức tường mà tìm kiếm.

Lát sau, Cáp Cát lôi từ giá đỡ ra một trang giấy cũ kỹ.

Cáp Cát chậm rãi mở ra trước mặt của Dương An, vừa nhìn đến, hóa ra là một bản vẽ thiết kế.

- Huynh đệ, cậu xem cái Tịch Diệt Chi Long Phi Hành Khí này thế nào, phi hành cao hai trăm mét, tốc độ cực hạn tiếp cận vận tốc của âm thanh.

Cáp Cát chỉ vào bản vẽ phức tạp mà nói.

- Ừm, không tệ, tuy rằng bay được có hai trăm mét, nhưng mà cũng đủ rồi, vậy làm cái này đi, không biết lão ca khi nào có thể hoàn thành ?

Dương An nhìn thấy bản vẽ một cái phi hành khí hình rồng đã thấy thích rồi.

- Cái này...

Ánh mắt Cáp Cát chợt lóe lên, nhíu mày nói:

- Kỹ thuật là không vấn đề, nhưng tài liệu chế tạo có chút khó tìm. Một số tài liệu ta hiện giờ cũng không có.

- Hừ!

Dương An trong lòng hừ lạnh một tiếng. Hẳn sao lại không rõ tâm lý của Cáp Cát, Địa Tinh có chỉ số thông minh vô cùng cao, đừng nhìn Cáp Cát xưng huynh gọi đệ với Dương An nhưng thực tế hẳn cũng không khác nào một tên gian thương cả.

Trước khi đến Dương An đã dự tính trước điều này, may là hẳn còn có một con át chủ bài, đối với Cáp Cát cực kì say mê máy móc này mà nói thì sức sát thương rất lớn.

- Đúng rồi, lão ca, anh nhìn sủng vật của tôi trước đã.

Dương An cũng không vội hỏi, mà đưa Linh Thức Trường Nha Sư ra.

Linh Thức cao hai mét, dài năm mét xuất hiện, may là căn phòng đủ không gian để chứa nó.

- Cái này... cái này... cái này...

Vừa nhìn thấy Linh Thức, Cáp Cát nhất thời trợn tròn mắt, ngay cả cách nói chuyện cũng quỳn mắt.

- Đây chẳng lẽ là Xuyên Vũ Trường Nha Sư của Lý Nhĩ Tư đại nhân???

- A! Tổ tiên của ta ơi, đây mới thực sự là tác phẩm đặc ý nhất của Lý Nhĩ Tư đại nhân trong truyền thuyết, Xuyên Vũ Trường Nha Sư

Cáp Cát kích động suýt mất đi lý trí, lập tức muốn nhào đến nghiên cứu con thú máy chỉ xuất hiện trong truyền thuyết này.

Nhưng mà, Linh Thức gầm lên một tiếng, gảy nhẹ một cái liền đánh bay Cáp Cát ra xa.

Đương nhiên, đây là do Dương An âm thầm ban ra mệnh lệnh. Địa Tinh nhất tộc chính là như vậy, mỗi khi nhìn thấy một ít đồ vật công nghệ cao lập tức trở nên cuồng nhiệt, đều muốn nghiên cứu một phen. Mà Dương An chính là nhờ cái này mà không chế tâm lý Cáp Cát.

- Huynh đệ, huynh đệ thân ái của ta a, khẩn cầu cậu cho ta nghiên cứu một chút con thú máy trong truyền thuyết này đi!

Cáp Cát vội vàng nói.

- Sao, lão ca, anh vừa mới nói thiếu cái tài liệu gì nhỉ?

Về mặt Dương An đứng đắn nói, lúc này hẳn lại đem chuyện về phi hành khí nói ra, quyền chủ động đã ở trên tay mình, muốn thế nào mà chẳng được.

- Ai nha, huynh đệ của ta, cậu có con Xuyên Vũ Trường Nha Sư này thì cần gì làm phi hành khí đâu.

Cáp Cát vội la lên, ánh mắt thủy chung không rời khỏi “Linh Thức”.

- Lời này có ý gì?

Dương An không hiểu ý của Cáp Cát, rất là kì quái hỏi.

- Lý Nhị Tư đại nhân chế tạo ra Xuyên Vũ Trường Nha Sư này, bản thân nó có năng lực phi hành rất là khủng bố.

Cáp Cát vừa giải thích, vừa đi vòng quanh Linh Thức, mà khi hẳn đi đến phía trước Linh Thức thì nhướng mày lên:

- Thì ra là như vậy, huynh đệ, cậu đợi ta một lát.

Cáp Cát liền đi đến một cái giá đỡ tìm kiếm một chút, lúc này hẳn đã tỉnh táo lại, cũng biết rằng muốn được phép nghiên cứu con thú máy truyền thuyết kia thì chỉ có dụ dỗ Dương An mới được.

Lần này Cáp Cát mang ra một quyển sách rất lớn, để lên mặt đất, sau đó mở ra.

- Huynh đệ nhìn xem!

Một lúc sau, Cáp Cát mở đến một trang sách:

- Đoạn này là tổ tiên Địa Tinh của chúng ta ghi lại một chút ít về Xuyên Vũ Trường Nha Sư.

Dương An ngồi xuống gần quyển sách cổ, nhìn theo hướng Cáp Cát chỉ, chỉ thấy những ký tự khó hiểu có mấy bức tranh minh họa, Cáp Cát nói những hình này là vẽ về Xuyên Vũ Trường Nha Sư, nhưng ngoại hình của nó lại có sự khác biệt rất lớn với Linh Thức.

Dương An xem không hiểu ý nghĩa của chữ cổ, Cáp Cát chỉ có thể kiên nhẫn mà giải thích.

Trải qua một phen giải thích của Cáp Cát, Dương An càng thêm nhận thức về Trí năng cơ giới có khả năng tiến hóa Linh Thức này.

Xuyên Vũ Trường Nha Sư có ba cái rãnh đặt hạch tâm, có thể khảm vào ba loại hình động lực hạch tâm, mà cái gọi là tiến hóa tức là lợi dụng các loại hạch tâm khác nhau chuyển hóa ra các loại hình lực lượng khác nhau, dẫn đến việc phát huy các chức năng khác nhau.

Nhưng mà siêu giai trí năng cơ giới đối với phẩm cấp của hạch tâm có yêu cầu cực cao, Dương An dùng một cái hạch tâm của một con vương giả 3x làm thức tỉnh Xuyên Vũ Trường Nha Sư là cực kì may mắn. Nhưng hiện tại “Linh Thức” kia chỉ mang hình thái nguyên thủy nhất.

Cáp Cát cũng nói luôn, muốn làm cho Xuyên Vũ Trường Nha Sư có được năng lực phi hành phải khảm vào một cái hạch tâm trên 5x Liệt Diễm Chi Vương Giả Hạch Tâm.

Mà vừa vặn chính là Cáp Cát cũng có một chiếc, nhưng mà bị hỏng!

273. Chương 271: A Tư Ba Lạp Trấn

oOo

Y Tu Ba Lạp thành nằm phía tây nổi danh là một tòa đại thành trong số những thành thị cấp 2 của liên minh Quang Minh, với cái tên được đặt theo Y Tu Ba Lạp đại sơn mạch gần đó.

Mà phía tây liên minh Quang Minh cũng là nơi tập trung của Huyết tộc.

Đại lục Phong Vân vốn không có chủng tộc Huyết tộc này, bởi nguyên bản Huyết tộc chính là nhân loại. Giữa cuộc Phản Loạn Chi Chiến của vạn năm trước, một trong những cường giả thần cấp của nhân là Đức Lan đại công tước ở Uy Liêm cổ bảo nhật được thượng cổ thần khí Huyết Linh Châu, có được lực lượng vô hạn, từ đó trở thành Huyết tộc đầu tiên.

Sau khi trở thành Huyết tộc đầu tiên, Đức Lan đại công tước lợi dụng phương thức ‘San sẻ’ thần kỳ mà bắt đầu truyền thừa một bộ phận thần lực của Huyết Linh Châu, một truyền mười, mười truyền một trăm, Huyết tộc như vậy nhanh chóng quật khởi gia nhập vào đại chiến.

Huyết tộc quật khởi là một trong những yếu tố quan trọng giúp liên minh Quang Minh giành thắng lợi cuối cùng.

Sau khi bình định Phản Loạn Chi Chiến, các tộc thuộc liên minh Quang Minh cũng không quên công lao to lớn của Huyết tộc, cũng thừa nhận địa vị của Huyết tộc.

Tuy nhiên, nhân loại sau khi thông qua ‘San sẻ’ trở thành Huyết tộc, có được chiến lực cường đại, nhưng hình dạng lại biến đổi lớn, làn da trắng nõn giống như Vong Linh tộc, miệng mọc ra răng nanh sắc nhọn dọa người, con ngươi cũng trở thành màu đỏ như máu, khác hẳn với hình dáng ban đầu của nhân loại, tràn ngập hơi thở khát máu.

Cũng vì sự khác biệt này, tộc nhân Huyết tộc phát sinh tâm lý tự bi, từ từ tránh xa nhân loại, thời gian đầu tộc nhân Huyết tộc lui ra vùng ngoại ô nông trại phụ cận nhân loại mà cư trú, sau đó, dưới sự dẫn dắt của Đức Lan đại công tước, toàn tộc Huyết tộc di chuyển đến phía tây liên minh Quang Minh.

Trải qua vạn năm cho đến ngày nay, phía tây liên minh Quang Minh đều là Huyết tộc tụ cư, mà người chơi lựa chọn Huyết tộc cũng là sinh ra tại nơi này.

Dương An vì tìm cách để Cáp Cát sửa chữa ‘Liệt Diễm Chi Vương Giả Hạch Tâm’, liền dẫn theo Pháp Lỗ Định cùng Phá Nha di chuyển đến A Tư Ba Lạp trấn thuộc Y Tu Ba Lạp thành.

Thông qua một lượt ‘thăm vấn’ của Dương An, Cáp Cát xác định Liệt Diễm Chi Vương Giả Hạch Tâm trong tay xác thực bị tổn hại, mà Cáp Cát cũng nói qua để chữa trị hạch tâm này hẳn vẫn còn thiếu một tài liệu trọng yếu nhất, Phỉ Lạc tinh thạch.

Lần này Dương An tới A Tư Ba Lạp trấn chính là muốn tìm vị huynh đệ đồng tộc của Cáp Cát, lấy được Phỉ Lạc tinh thạch trong tay hắn, sau đó mang về.

- Phá Nha, cậu là người chơi Huyết tộc, hẳn là quen thuộc nơi này hơn bọn tôi, nên cậu dẫn đường đi tìm cửa hiệu đồng hồ Địa Tinh kia đi!

Ra khỏi truyền tống trận của tiểu trấn, Dương An giao nhiệm vụ dẫn đường cho Phá Nha, mà cửa hiệu đồng hồ Địa Tinh kia chính là nơi Cáp Cát đã nói.

- Ok, may mà lúc còn là tân thủ tôi có tới qua tiểu trấn A Tư Ba Lạp làm nhiệm vụ, đối với cửa hiệu đồng hồ Địa Tinh còn chút ấn tượng!

Phá Nha đã biết chỗ, dẫn đầu đi về phía trước.

Đi theo sau Phá Nha, Dương An cùng Pháp Lỗ Định tò mò đánh giá A Tư Ba Lạp trấn, nơi này người chơi ra vào cũng không ít, trong đó có cả nhân loại, Tinh Linh cùng người chơi chủng tộc khác, nhưng người chơi Huyết tộc vẫn chiếm đa số.

Không hổ là nơi Huyết tộc tụ cư, ngay cả NPC cũng có hơn 90% là Huyết tộc.

- Ừm! Mùi huyết tinh thật đặc biệt !

Dương An đột nhiên nhướng mày, một NPC vừa đi sát qua người làm cho hắn bất giác ngẩn ra.

- Thông thường trên người Huyết tộc ít nhiều đều có mùi huyết tinh, bất quá mùi huyết tinh của người này rất kỳ quái, nhưng lại không nói ra được là đặc biệt ở chỗ nào!

Trong lòng Dương An tò mò, kim lòng không được quay đầu liếc mắt nhìn.

Chỉ thấy bóng lưng một gã NPC gầy gò mặc sắc trường bào màu máu sẫm bước chân không chậm đi ngược hướng với bọn hắn, do trường bào che kín nên không nhìn ra bề ngoài người này, nhưng mùi huyết tinh đặc biệt mơ hồ tản mát kia lại tạo cho người ta một loại uy áp đặc thù.

- Làm sao vậy!

Pháp Lỗ Định phát hiện sự khác thường Dương An, liền nhẹ giọng hỏi.

- Ách, không có gì

Dương An lắc lắc đầu, quay người tiếp tục đi, tuy rằng rất tò mò NPC này, theo trực giác của hắn có lẽ từ NPC này sẽ nhận được nhiệm vụ ẩn tàng nào đó, nhưng những nhiệm vụ ẩn tàng thường cần có điều kiện kích phát riêng, tùy tiện quấy rầy rất có thể sẽ khiến cho NPC phản cảm mà thôi, bởi vậy Dương An cũng không quan tâm.

Tuy rằng Phá Nha đã tới qua nơi này, nhưng ấn tượng cũng không quá sâu sắc, sau cùng lòng vòng hơn hai mươi phút mới tìm được cửa hiệu đồng hồ Địa Tinh ở trong con hẻm hẻo lánh.

Đẩy cửa bước vào, Dương An phát hiện tuy nơi này cũng là cửa hàng Địa Tinh mở, nhưng kém xa Cơ Giới Tiểu Ốc của Cáp Cát. Những chiếc đồng hồ bên trong cửa hiệu sạch sẽ chỉnh tề, trên vách tường treo đủ loại đồng hồ cổ xưa, kim đồng hồ tí tách tí tách chạy, như thể ghi lại từng đoạn lịch sự huyền thoại.

Dương An nhìn thấy một gã Địa Tinh ngồi phía sau quầy đang hí hoáy tháo tung một cái đồng hồ, thăm nghĩ người kia hẳn là huynh đệ đồng tộc của Cáp Cát.

- Ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài có phải là Cáp Lợi tiên sinh không?

Dương An cung kính hỏi.

- Ai đó?

Nghe được tiếng của Dương An, Địa Tinh Cáp Lợi chậm rãi ngẩng đầu, đánh giá sơ qua ba người Dương An.

- Ta chính là Cáp Lợi, xin hỏi có việc gì không?

Cáp Lợi thản nhiên nói, cùng phần lớn Địa Tinh giống nhau, Cáp Lợi này cũng không thích tiếp xúc với người chủng tộc khác.

- Xin chào Cáp Lợi tiên sinh, chúng tôi là bằng hữu của Cáp Cát tiên sinh ở Hắc Thạch trấn, muốn hỏi một chút nơi này của ngài có phải có Phỉ Lạc tinh thạch không?

Dương An trực tiếp hỏi.

Lúc trước Dương An đã kêu Phá Nha tìm kiếm qua, cho tới bây giờ trong tay người chơi không có xuất hiện qua Phỉ Lạc tinh thạch, phỏng chừng rất có thể là giữa NPC sử dụng một loại tinh thạch lưu thông đặc thù, giai đoạn này người chơi vẫn chưa thể sử dụng, hoặc chưa tiếp xúc.

- Cáp Cát của Hắc Thạch trấn? À, là Cáp Cát tiểu đệ!

Cáp Lợi trầm ngâm một hồi lúc này mới nhớ tới ai là Cáp Cát.

- Ha ha, thì ra mọi người là bằng hữu của tiểu đệ Cáp Cát, vừa rồi thật là thất lễ!

Thái độ của Cáp Lợi lập tức trở nên nhiệt tình hơn.

Địa Tinh nhất tộc thường rất ít tiếp xúc với người của chủng tộc khác, chỉ khi nào người được xem là bằng hữu chân chính của họ, lúc đó toàn bộ bộ tộc Địa Tinh sẽ phục vụ người với đúng nghĩa của một người bằng hữu.

- Cáp Lợi tiên sinh khách khí rồi, lần này chúng tôi tới là giúp Cáp Cát tiên sinh mua mấy khối Phỉ Lạc tinh thạch, không biết tiên sinh có loại tinh thạch này hay không?

Dương An lại nhắc tới mục đích của mình.

- Ai!

Cáp Lợi thời dài:

- Thật đáng tiếc, nếu mọi người tới sớm hai tháng có thể còn có, nhưng bây giờ toàn A Tư Ba Lạp trấn, thậm chí toàn Y Tu Ba Lạp thành chỉ sợ cũng tìm không thấy một khối Phỉ Lạc tinh thạch.
- Cáp Lợi tiên sinh, tôi thật rất cần Phỉ Lạc tinh thạch, hi vọng ngài có thể hỗ trợ!

Dương An nhận ra Địa Tinh Cáp Lợi này cùng Cáp Cát đều ‘giảo hoạt’ giống nhau, liền thành khẩn hỏi.

Nhưng mà Cáp Lợi lại như cũ lắc đầu, chậm rãi nói:

- Không phải ta không muốn giúp mọi người, chỉ là trên tay của ta thật không có Phỉ Lạc tinh thạch.
- Chuyện này cũng không ngại nói ọi người biết...

Cáp Lợi lại nói:

- Phỉ Lạc tinh thạch vốn đã rất ít, hơn nữa trên nhiều phương diện đều dùng đến, mặc dù trước đây có một ít hàng tích trữ, nhưng vào khoảng ba tháng trước đột nhiên có người thu mua toàn bộ Phỉ Lạc tinh thạch trên thị trường, hơn nữa ngay lúc đó truyền ra mỗ quặng duy nhất nơi sản xuất loại tinh thạch này bị lực lượng thần bí nào đó phong tỏa, việc sản xuất Phỉ Lạc tinh thạch bị cắt đứt, tiếp theo đó trong một tháng tinh thạch tồn lại trên tay của mọi người cũng tiêu thụ hết, trên thị trường hiện không còn xuất hiện Phỉ Lạc tinh thạch.

- Thì ra là vậy!

Dương An vẫn luôn quan sát biểu tình của Địa Tinh Cáp Lợi, thấy được hắn ta không nói dối.

- Nếu việc đúng như vậy thì phiền rồi!

Trong lòng Dương An chán nản, nhưng hắn chắc chắn sẽ không bỏ cuộc.

274. Chương 272: Ý Thức Ăn Mòn

oOo

Y Tu Ba Lạp đại sơn mạch rất có tiếng ở toàn bộ liên minh Quang Minh, theo lịch sử ghi lại, Y Tu Ba Lạp đại sơn mạch có một ngọn núi chính cao tới tận trời, được người đời cho là một trong tám đại trụ chống trời, tuy nhiên trải qua vô số năm tháng đổi dời, ngọn núi thông thiên này đã biến mất.

Có lẽ truyền thuyết cũng chỉ có trong truyền thuyết mới xuất hiện mà thôi!

Đám người Dương An sau khi rời khỏi cửa hiệu đồng hồ của Cáp Lợi liền hướng về phía Đông A Tư Ba Lạp tiểu trấn mà đi, theo chỉ điểm của Cáp Lợi vị trí mỗ quặng duy nhất sản xuất Phỉ Lạc tinh thạch cách nơi đây về phía Đông khoảng chừng năm mươi phút đồng hồ, nơi đó gần như đã là chỗ sâu trong Y Tu Ba Lạp đại sơn mạch, quái vật cấp bậc tương đối cao, cho nên vô cùng nguy hiểm.

Tuy rằng Cáp Lợi nói cái mỗ quặng kia vào ba tháng trước đã bị một cỗ lực lượng thần bí phong tỏa, nhưng trên chợ không còn Phỉ Lạc tinh thạch, Dương An chỉ còn cách đến cái mỗ quặng tìm hiểu mà thôi, thử xem có gặp được thời vận không.

Bây giờ Dương An kiên quyết phải tìm được Phỉ Lạc tinh thạch sửa chữa ‘Liệt Diễm Chi Vương Giả Hạch Tâm’, đây không còn là việc có được năng lực phi hành, mà quan trọng hơn là muốn làm cho ‘Linh Thức’ thật sự tiến hoá.

Sau khi ra khỏi tiểu trấn, Dương An thấy chung quanh không có người chơi nào thì triệu hoán ‘Linh Thức’ ra, rồi cùng Phá Nha cười lên, tiếp đó hướng mục đích tiến đến, còn Pháp Lỗ Định thì thi triển ‘Chỉ Xích Thiên Nhai’ nhàn hạ theo sau.

Thực ra Pháp Lỗ Định cũng không muốn làm người ‘nhàn hạ’ như vậy, nhưng bị Dương An bắt ép, mục đích là để hắn luyện kỹ năng. Chỉ Xích Thiên Nhai này mỗi một lần thi triển đều phải tiêu hao năng lượng tinh hạch, một viên tinh hạch 5x thông thường cũng chỉ có thể sử dụng trong khoảng hai mươi lần, cái giá

không hề nhỏ, bắt quá làm ‘Tử Thần’ quan trọng nhất là tiếp ứng hậu cần, Pháp Lỗ Dịch nhất định phải nâng cấp kỹ năng này lên.

Tốc độ chạy của ‘Linh Thức’ nhanh hơn Dương An ít nhất ba lần, vốn lộ trình phải mất hơn năm mươi phút giờ chỉ cần hơn mười phút đã đến nơi. Ban đầu thỉnh thoảng còn gặp được một vài người chơi, Dương An, Phá Nha còn có Linh Thức đều dùng kỹ năng ẩn thân, hai người một thú cùng nhau ẩn thân tránh sự chú ý của người khác.

Nơi đây là vị trí sâu trong Y Tu Ba Lạp sơn mạch, hơn nữa chung quanh mở quặng không có quái vật nào, vì vậy người chơi đến nơi này luyện cấp rất ít.

Sau vài giây đồng hồ, Pháp Lỗ Dịch cũng đã ‘hiện’ đến bên cạnh hai người.

- Phía trước chính là mỏ quặng sản xuất Phỉ Lạc tinh thạch như Địa Tinh Cấp Lợi đã nói.

Dương An nói.

Phá Nha cũng gật gật đầu:

- Khả năng là đúng, tôi nhớ cách nơi này khoảng 20 phút lộ trình có một nơi luyện cấp rất tốt, gọi là di tích Y Tu Ba Lạp, rất được người chơi hoan nghênh.

- Ủ!

Dương An gật gật đầu, cũng không nghĩ nhiều đến cái di tích Y Tu Ba Lạp kia, hiện tại hẳn chỉ nghĩ làm sao tiến vào mỏ quặng để tìm kiếm mấy khối Phỉ Lạc tinh thạch.

Ba người chậm rãi đi tới, rất nhanh liền thấy cửa vào mỏ quặng, bắt quá ba người cũng không lỡ mồm xông vào.

Thông qua cửa vào mỏ quặng có thể thấy được mỏ quặng bị một mảng sương mù dày đặc màu đỏ sẫm như máu như bao phủ, hoàn toàn nhìn không thấy tình huống bên trong, mà sương mù màu đỏ tản mát ra mùi huyết tinh dày đặc bay xa khiến cho người cảm thấy rất không thoải mái.

- Mùi huyết tinh thật mạnh, trước kia tôi ở Huyết tộc lâu như vậy cũng chưa từng gặp chỗ nào tương tự.

Phá Nha có chút kinh ngạc nói.

- Ủ, đúng là rất kỳ quái!

Dương An cũng gật gật đầu:

- Tuy là kỳ quái, nhưng cũng phải tiến vào xem một chút, hi vọng may mắn có thể tìm được mấy khối Phỉ Lạc tinh thạch.

- Ha ha, tớ thích nhất là đến những địa phương kỳ quái, đi, chúng ta vào xem!

Pháp Lỗ Dịch hào hứng cười nói lớn.

Dương An vốn dự định một mình tiến vào dò xét một chút, nhưng thấy hai người đồng đội rõ ràng muốn cùng tiến cùng lui, cũng không nói gì thêm, dẫn đầu mang theo hai người thông qua cửa vào bên trong.

Lúc này Dương An đã để mặt nạ Truy Phong thành che nửa mặt, tầm nhìn tăng vọt, mà Pháp Lỗ Dịch thì dùng hợp Miêu Đầu Dạ Ưng gia tăng tầm nhìn, Phá Nha thì uống một bình dược tề gia tăng tầm nhìn, nhưng dù như thế, Dương An có ‘thị lực’ tốt nhất cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy cảnh vật trong vòng 20 mét.

Lấy ‘Linh Thức’ làm tiên phong, ba người rất cẩn thận cùng bước vào trong màn sương. Linh Thức có công năng tự động dò xét mạnh mẽ, trong bất kỳ hoàn cảnh tối sáng nào cũng có thể tự do di chuyển.

Mặc dù ba người đã rất cẩn thận, nhưng vừa tiến vào màn sương không đến mười bước liền ‘trúng chiêu’.

“Xèo ~ xèo ~ ”

Từng tiếng động kỳ quái như âm thanh vật bị ăn mòn truyền đến, đám Dương An phát hiện thân mình đang bị huyết vụ (sương máu) chung quanh ăn mòn, từng cái hai trăm điểm sát thương liên tục bay lên,

hơn nữa càng tiến tới, sát thương ăn mòn cũng càng ngày càng lớn, chỉ vài giây đồng hồ, HP của Dương An đã rớt dưới mức an toàn, mà HP của Pháp Lỗ Dịch ít nhất nên càng là sắp lên nóc tủ.

Không chút do dự, ba người lập tức dừng lại uống thuốc hồi phục tề cao cấp, tiếp đó bù thêm một bình thông thả hồi huyết được tề.

HP hồi đầy, ba người chuẩn bị tiếp tục tiến tới, nhưng, còn chưa kịp đi tiếp, thành linh trong đầu vang lên ‘Ông ~’ một tiếng, một cỗ tinh thần ý niệm mãnh liệt nhảy vào đại não, trong đầu nhất thời chỉ còn một mảnh hỗn loạn, ngây ngốc, ý thức cùng thân thể đều mất đi khống chế, dường như sẽ tức thì trở thành con rối của người khác vậy.

Lúc này Dương An đã biết bọn họ đã dính phải loại tương tự như nguyên rửa, ý thức cùng thân thể đều bị ý niệm cường đại xâm nhập khống chế, thậm chí ngay cả cơ hội tự sát cũng không có.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~ ”

Liên tiếp tiếng của ba vật sắc nhọn chém lên cơ thể vang lên, ý thức đã cực kỳ mơ hồ của Dương An đột nhiên cảm thấy một trận đau nhức, tuy chỉ là một trận đau nhức, nhưng cũng đủ khiến cho ý thức hơi khôi phục lại.

- Mau lui lại!

Phá Nha hét lớn một tiếng, lập tức kéo hai người chạy về lối ra.

Thì ra ban nãy là Phá Nha ra tay đúng lúc chém ba đao vào đầu của ba người, lợi dụng sự đau đớn kích thích, làm cho ba người tỉnh táo hơn.

- Không ngờ mảnh huyết vụ này còn có hiệu quả ăn mòn ý thức mãnh liệt như thế, vừa nãy thiếu chút nữa chúng ta bị khống chế hoàn toàn, trở thành con rối vô ý thức, cứ như vậy mà chết chìm ở đây, cho đến khi có người phá giải mảnh huyết vụ này, hoặc là chết mới có thể khôi phục.

Sau khi liều mạng rời khỏi huyết vụ, Phá Nha mới thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì hẳn trước kia trong phạm vi Huyết tộc có vài lần gặp qua tình cảnh này, có kinh nghiệm, chỉ khác lần này hiệu quả ăn mòn ý thức của huyết vụ mạnh hơn mà thôi, Phá Nha thoáng cái liền tỉnh ngộ, lập tức nghĩ tới phương pháp vừa rồi.

Dương An lập tức ra lệnh cho Linh Thức trở lại, phát hiện Linh Thức hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì, ngay cả huyết vụ ăn mòn cũng không có hiệu lực, xem ra thiết giáp phòng hộ của Linh Thức rất mạnh.

Chứng kiến ‘Linh Thức’ không việc gì, Dương An mới yên tâm tại chỗ nghỉ ngơi khôi phục, vừa rồi tinh thần bị trùng kích thật sự quá lớn, bây giờ hẳn vẫn chưa hoàn hồn xong.

Nhưng mà, ngay lúc ba người vừa muốn ngồi xuống nghỉ ngơi, bên ngoài cửa vào mở rộng đột nhiên truyền đến tiếng động xé gió bén nhọn, chỉ thấy một cái cây roi màu máu rít gió quét tới.

275. Chương 273: Tây Ân

oOo

- Cẩn thận!

Dương An phản ứng đầu tiên, ngay lập tức báo động.

Huyết sắc trường tiên (cây roi màu máu) tốc độ cực nhanh, Dương An vừa mở miệng, trường tiên đã quét ngang tới. Từ trên huyết sắc trường tiên tỏa ra mùi máu cùng sát khí lạnh thấu xương, Dương An chắc chắn rằng chỉ bị nó chạm nhẹ thì mình cũng có thể chết hơn mười lần.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Tốc độ của huyết sắc trường tiên quá nhanh, Dương An không né kịp chỉ có thể mở kỹ năng vô địch ngàn kháng, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất mà tránh né.

Tốc độ phản ứng của Phá Nha không hề chậm hơn Dương An, cũng xuất ra kỹ năng chạy trốn bảo mệnh. Tuy nhiên, Pháp Lỗ Địch thì không được may mắn như vậy, bởi pháp hệ không có kỹ năng bảo mệnh, hơn nữa tốc độ phản ứng chậm hơn hai người kia. Huyết sắc trường tiên quét qua, liền dễ dàng lấy mạng nhỏ của hắn.

- Con bà nó, tới cùng là thứ gì đánh lên chúng ta!

Dương An đã tránh sang một bên thấy Pháp Lỗ Địch bị một kích miểu sát, lửa giận trong lòng lập tức bạo phát.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài lối vào mỏ quặng xuất hiện một bóng người mặc trường bào đỏ sẫm, tay phải kẻ đỏ nắm một chuỗi huyết sắc trường tiên, dựa theo khí tức, Dương An lập tức nhận ra ngay chính là gã Huyết tộc NPC đã gặp qua tại A Tư Ba Lạp trấn.

- Khí tức thật là cường đại, ngoài những đại nhân vật xuất hiện mở ra Thần Chi Thí Luyện Trùng kia, cho tới bây giờ mình chưa từng gặp khí tức cường đại như thế!

Dương An thất kinh với thực lực cường đại của người này, hơn nữa thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc cũng nhìn không ra tư liệu đối thủ, nghĩ thôi cũng đủ biết cấp bậc của hắn vượt xa Dương An, có điều kẻ này vô duyên vô cớ đánh lên, lại còn giết chết bằng hữu của mình, sự phần nộ trong lòng còn áp cả hoảng sợ.

- Yêu nghiệt dị tộc, còn dám phản kháng, mau chịu chết!

Một giọng nói mang theo vẻ uy nghiêm cao cao tại thượng phát ra từ Huyết tộc NPC, lập tức huyết sắc trường tiên lại quất thẳng tới Dương An.

- Yêu nghiệt cái rắm a!

Bình thường nho nhã như Dương An cũng nhịn không được chửi tục.

- Linh Thức!

Dương An hét lớn một tiếng, ra lệnh Linh Thức Trường Nha Sư bắt đầu triển khai công kích, hắn mạnh mẽ lắc đầu để hồi phục ý thức vẫn còn hơi trì trệ, tay trái nắm chặt Trường Bá Luân Phi Điều Trường Cung chuẩn bị sẵn sàng phát ra một kích trí mệnh.

Vô luận NPC này cường đại ra sao, hôm nay cũng phải chiến tới cùng.

- Gràoooo!

Linh Thức Trường Nha Sư rống một tiếng mãnh liệt, thiên phú kỹ năng ‘Cao Tốc Phún Xạ’ tức thì khởi động, hai cái hỏa tiễn trên lưng ‘Oanh’ một tiếng phóng ra, cực nhanh vọt tới Huyết tộc NPC.

- Hả!

Huyết tộc NPC nhìn thấy Linh Thức Trường Nha Sư thì hơi kinh ngạc, nhưng trường bào đã che lại nhìn không thấy vẻ mặt của hắn.

Kình Lực Va Chạm!

Dưới trạng thái cực nhanh của Cao Tốc Phún Xạ, Kình Lực Va Chạm của ‘Linh Thức’ hiệu quả càng thêm mãnh liệt.

Tiếp đó, “Phanh ~” một tiếng, trong vòng chung quanh hai mét của Huyết tộc NPC xuất hiện một vòng bảo hộ màu máu, dễ dàng ngăn cản Kình Lực Va Chạm của Linh Thức Trường Nha Sư, khiến nó bắn ngược ra xa, mà Huyết tộc NPC trong vòng bảo hộ lại không tổn hại đến một sợi tóc.

- Súng vật cơ giới của Lý Nhĩ Tư, đáng tiếc là vẫn chưa trưởng thành!

Huyết tộc NPC hờ hững nói, mà vòng bảo hộ quanh thân hắn cũng đã biến mất.

Phá Nha đang ở bên trong trạng thái Tiềm Hành, nhìn thấy Dương An thề sống chết phản kích, hắn cũng làm theo, giờ đang đợi thời cơ. Ngay lúc vòng bảo hộ biến mất, đột nhiên Phá Nha bạo phát, nháy mắt xuất hiện ngay sau lưng Huyết tộc NPC, chủ thủ sắc bén như đi như con rắn độc muốn cắn thẳng vào gáy kẻ địch.

- Hừ!

Huyết tộc NPC hừ lạnh khinh thường, thân hình lóe lên một cái đã xuất hiện cách ngoài năm mét, huyết sắc trường tiên phản kích quét về phía Phá Nha.

“Veo ~ ”

Phá Nha một kích thất bại liền thấy không ổn, thân thể lập tức hóa thành sương khói tránh né.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ... ”

Dương An canh chuẩn cơ hội khi Huyết tộc NPC công kích Phá Nha, lập tức phát động Tân Nguyệt Tiễn, mười sáu mũi tên nhọn bạo xạ xuất ra, chính là tốc độ bắn lớn nhất hiện giờ hắn có thể dùng.

“Phanh ~ phanh ~ phanh ~ ... ”

Vòng bảo hộ lại xuất hiện, đỡ hết toàn bộ!

- Vô ích thôi, đám dị tộc các ngươi quá yếu!

- Thật không! Nếu không phá ra được, thì đem nhân chìm ngươi vậy!

Dương An lạnh lùng nói, dây cung bật mạnh, Quang Mạc Tiễn ngay trước mặt Huyết tộc NPC nổ bung.

Dương An nói đem nhân chìm đương nhiên không phải dùng nước, mà là muốn phát động màn sáng của ‘Mãn Nguyệt Tiễn’.

Linh Thức Trường Nha Sư bị bắn ra lúc này cũng quay lại, ‘răng rắc’ một tiếng, dưới ngực nó bỗng lộ ra hai họng pháo, ‘bang bang’ hai tiếng, hai quả phi đạn màu lam bay hướng Huyết tộc NPC đang trong quãng sáng.

Phi đạn màu lam nổ tung ra thành những tảng băng lớn, đây là một trong những kỹ năng hạch tâm của Linh Thức Trường Nha Sư, Cấp Đồng Phi Đạn, ngay cả đại Boss 5x cũng có thể bị đóng băng hơn bốn giây!

- Vô dụng!

Huyết bào NPC hồ hững như cũ, hắn hoàn toàn không đặt đám Dương An trong mắt, huyết sắc trường tiên trong tay xoay quanh thân một vòng, liền đem hàn băng cùng với màn sáng trắng trở thành hư không.

Tuy nhiên, sau khi hắn dẹp sạch chướng ngại, chứng kiến Dương An bỗng bành ở giữa không trung hấp thu lực lượng của ánh trắng thì lại lộ ra vẻ khiếp sợ.

- Chậm đã!

Huyết tộc NPC kinh hô một tiếng, huyết sắc trường tiên bỗng nhiên duỗi thẳng vung về phía Dương An.

Huyết sắc trường tiên so với lần trước nhanh hơn nhiều, nhưng không có phát ra công kích, mà là quấn lấy thân thể của Dương An, nhẹ nhàng kéo xuống, cắt ngang kỹ năng Mãn Nguyệt Tiễn của hắn.

- Ngài là Nguyệt Ảnh xạ thủ?

Huyết tộc NPC đột nhiên hỏi, giọng điệu không còn sự khinh miệt cùng địch ý.

- Đúng vậy.

Dương An lạnh nhạt nói:

- Ta không biết ngươi là thần hay là quỷ, ngươi vô cớ đánh lén giết chết bằng hữu của ta, hôm nay coi như liều chết ta cũng sẽ phản kháng tới cùng.

- Hiểu lầm, hoàn toàn là hiểu lầm!

Huyết tộc NPC vội la lên, mà thái độ đã hoàn toàn chuyển biến.

- Hiểu lầm?

Dương An hơi nghi ngờ, quả thật, hắn thực không rõ một NPC tại sao lại vô cớ hướng bọn hắn hạ thủ.

- Thật sự là hiểu lầm, vừa rồi cảm giác được trên người các ngài có khí tức của đám ác ôn dị tộc, nghĩ rằng các ngài đã bị khống chế trở thành con rối, không nghĩ tới ngài lại là truyền nhân của Vũ Nguyệt tiên bối!

Huyết tộc NPC nói, đồng thời cũng bỏ mũ áo choàng ra, để lộ khuôn mặt.

Làn da trắng nõn, răng nanh, mắt đỏ, đều là dấu hiệu của Huyết tộc, nhưng cùng Huyết tộc có điểm khác biệt là mái tóc của hắn có màu trắng bạc, trên thái dương cũng có một ký hiệu màu bạc, hiển nhiên là tồn tại cực kỳ cao quý trong Huyết tộc.

Chỉ thấy hắn đi đến bên cạnh thi thể Pháp Lỗ Định, hai tay vung lên, một luồng sáng màu hồng phủ xuống, Pháp Lỗ Định đã chết cứ thế hồi sinh.

- Xin chào tân nhậm Nguyệt Ảnh xạ thủ, tại hạ Tây Ân, vừa rồi đã đắc tội!

Huyết tộc tự xưng Tây Ân cúi người hành lễ nói xin lỗi.

- Tây Ân?

Dương An không quen biết Tây Ân này!

- Tây Ân!

Phá Nha đang ẩn thân đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Dương An, sắc mặt cực kỳ khiếp sợ.

- Tây Ân là một trong ba người con trai của Đức Lan đại công tước!

276. Chương 274: Giải Cứu Tây Lạc

oOo

Đức Lan đại công tước có ba người con trai, con lớn là Tây Á, con thứ hai Tây Ân, con út là Tây Lạc, ba người con này thế hệ Huyết tộc thứ hai sau Đức Lan đại công, cũng có thể nói Huyết tộc đời thứ hai cũng chỉ có ba người bọn họ.

Ban đầu Huyết tộc thông qua ‘san sẻ’ để truyền thừa lực lượng của Huyết Linh Châu, tuy nhiên ‘san sẻ’ truyền thừa theo các thế hệ thì huyết mạch cũng từ từ loãng dần, lực lượng Huyết Linh Châu họ nhận được cũng càng ngày càng ít.

Đương nhiên, đây chỉ là giới hạn giữa NPC thôi, người chơi Huyết tộc tự có một cách chơi khác.

Huyết mạch của Đức Lan đại công tước là thuần khiết nhất, kể đó là ba nhi của hắn, ba nhi tử này có được truyền thừa thế hệ thứ hai không người nào không phải là cường giả thần cấp cường đại.

Nghe Phá Nha giải thích, Dương An cũng cảm thấy kinh ngạc. Thông thường mà nói siêu cấp tồn tại như cường giả thần cấp đều không dễ dàng xuất hiện, cũng không vô cớ công kích người chơi, càng không ngừ khí hiển hòa, còn tự nhận là ‘Tại hạ’.

- Thảo nào lần đầu tiên nhìn thấy hắn thì mình có loại cảm giác đặc biệt, hóa ra là một siêu cấp tồn tại, mà hắn đối với người chơi thông thường như mình lại khách khí như thế, chắc là cùng sư phụ Vũ Nguyệt có liên

Dương An trầm nghĩ, cũng chỉ có cách giải thích này là hợp lý nhất.

- Tây Ân các hạ khách khí rồi!

Dương An trả lời, nếu là hiểu lầm, Pháp Lỗ Định cũng đã hồi sinh, hơn nữa một tồn tại thần cấp còn ăn nói khép nép hành lễ xin lỗi, tức giận gì cũng nên tiêu tan.

- Là tiểu huynh đệ khách khí thôi, Vũ Nguyệt tiên bối là bạn tốt của cha tôi, chúng ta tự nhiên là người một nhà!

Tây Ân cười nói.

- Thì ra là vậy, xem ra thân phận Vũ Nguyệt đạo sư quả thật không đơn giản.

Dương An nghĩ thầm, tiếp đó liền hướng tây ân hỏi:

- Tây Ân các hạ đến đây hẳn là có chuyện, nếu cần gì bọn tôi có thể hỗ trợ.

Từ lần đầu tiên cùng hắn đi sát qua bên người, trực giác của Dương An cho rằng thần cấp cường giả Tây Ân xuất hiện là có mục đích gì đó, mà giờ đây gặp lại tại mỏ quặng này thì càng khẳng định trực giác của hắn là đúng, và chắc chắn có liên quan đến việc phong tỏa mỏ quặng.

- Thật là có việc trọng yếu, tôi còn chưa biết nói sao để nhờ cậu hỗ trợ.

Sắc mặt Tây Ân trở nên nghiêm trọng:

- Các vị trước hết đi theo tôi, nơi này không thích hợp để nói chuyện!

Ba người Dương An liếc mắt nhìn nhau, rất ăn ý gật gù đầu, tỏ vẻ khẳng định muốn nhận nhiệm vụ này.

Tây Ân mang theo ba người rời khỏi mỏ quặng gần ngàn mét mới dừng lại, sau đó vung tay lên, mở ra một vòng bảo hộ màu máu đem tất cả phủ lấy.

- Ở đây nói chuyện hẳn là không sợ.

Tây Ân thận trọng nói.

- Nhìn bộ dạng của Tây Ân các hạ, việc này nhất định rất nghiêm trọng, không biết thực lực của ba người chúng tôi không biết có thể giúp được gì cho các hạ!

Dương An hỏi.

- Haiz, sự tình quả thật rất nghiêm trọng, đều do đứa em bướng bỉnh của tôi...

Tây Ân giải thích sơ qua toàn bộ câu chuyện.

Câu chuyện bắt đầu từ đệ đệ của Tây Ân, Tây Lạc cũng tức là người con thứ ba của Đức Lan đại công tước. Không lâu trước đó, Tây Lạc ở xã hội nhân loại gặp được một cô gái loài người xinh đẹp rồi đem lòng yêu nàng sâu sắc. Mà cô gái kia cũng không e ngại bề ngoài quái dị của Huyết tộc cũng dần dần yêu Tây Lạc. Nhưng cha mẹ của cô gái lại kiên quyết phản đối con gái cùng một Huyết tộc ở cùng nhau.

Lúc ấy Tây Lạc giấu diếm thân phận con trai Đức Lan đại công tước của hắn, không muốn lợi dụng thân phận tôn quý cường đại này ép buộc cha mẹ của cô gái, hắn muốn nhận được chúc phúc thật tình từ cha mẹ của nàng. Vì vậy Tây Lạc đi khắp nơi tìm kiếm phương pháp khôi phục lại hình dáng nhân loại ình.

Thật ra không phải chỉ có Tây Lạc, rất nhiều Huyết tộc sau cuộc đại chiến đều rất khát vọng biến trở về nhân loại, trong đáy lòng của bọn hắn vẫn cảm thấy bản thân là một phần tử của nhân loại.

Một ngày, đột nhiên xuất hiện một Âm mục sư thần bí tuyên bố có thể giúp Tây Lạc khôi phục thành nhân loại. Tây Lạc vì theo đuổi tình yêu hoàn mỹ, nên không hề nghi ngờ lời nói của Âm mục thần bí này, không nghe lời khuyên bảo của cha mẹ huynh đệ, dứt khoát đi theo Âm mục thần bí.

Sau này Đức Lan đại công tước thông qua đặc thù liên hệ 'San sẻ' lưu lại biết được Tây Lạc đã bị ngộ hại, bị một lực lượng nào đó khống chế, trở thành khôi lỗi.

Tây Ân là phụng mệnh của Đức Lan đại công tìm cách cứu Tây Lạc.

- Lúc trước tôi nhiều lần truy ra tung tích của Tây Lạc cùng tên Âm mục kia, cũng giao thủ qua vài lần, nhưng lần nào cũng để bọn chúng chạy mất, chính là mảnh huyết vụ (sương mù máu) mà các cậu nhìn thấy đó, chỉ cần tôi tiến vào, bọn hắn sẽ phát hiện ra tôi ngay.

Tây Ân nói tiếp.

- Thì ra là vậy, mảnh huyết vụ kia thực sự rất đáng sợ.

Dương An lòng còn sợ hãi nói, vừa rồi ý thức của bọn hắn thiếu chút nữa thì bị ăn mòn trở thành khôi lỗi (con rối).

- Còn có tên Âm mục kia có loại năng lực tái sinh cực mạnh, tôi đã đánh bại hắn vài lần nhưng hắn đều hồi sinh lại, sau đó chạy thoát.

Tây Ân có phần không cam lòng nói.

- Anh là muốn mượn linh hồn phong ấn của tôi trợ giúp.

Dương An cuối cùng hiểu được Tây Ân muốn hắn hỗ trợ gì rồi.

- Không sai, tôi biết Vũ Nguyệt tiền bối có năng lực này, tin tưởng truyền nhân của ngài cũng sẽ có, không biết cậu có thể giúp tôi không?

Tây Ân hỏi.

Đồng thời hệ thống cũng truyền đến nhắc nhở ...

Hệ thống: xin hỏi tiểu đội có nhận nhiệm vụ ‘Giải cứu Tây Lạc’ hay không, trợ giúp Tây Ân cứu đệ đệ của hắn là Tây Lạc, cũng hiệp trợ Tây Ân giết sạch dị tộc.

- Dị tộc?

Dương An không rõ đây là ý gì, bất quá vẫn tiếp nhận nhiệm vụ này.

Thấy Dương An nhận nhiệm vụ, Tây Ân lấy ra một khối đá màu máu hình quả trứng.

- Lát nữa tôi sẽ thu liễm hơi thở ẩn nấp trong khối linh hồn thạch này, khi mọi người tìm được đệ đệ Tây Lạc của tôi thì bóp nát linh hồn thạch, tôi sẽ lập tức xuất hiện đánh chết Âm mục bên cạnh nó.

Tây Ân giao linh hồn thạch cho Dương An, tiếp đó duỗi tay điểm vào mi tâm của chính mình, ba giọt chất lỏng màu bạc bay ra bắn vào mi tâm của ba người Dương An Phá Nha Pháp Lỗ Địch.

- Quái vật bên trong rất mạnh, thực lực của các cậu hiện tại không đủ, đây là ba giọt Huyết tộc tinh huyết của tôi, tạm thời có thể tăng lực lượng của các cậu lên, cũng có thể phòng ngừa ăn mòn ý thức.

Tây Ân trầm giọng nói, sau khi lấy mất ba giọt tinh huyết này, khuôn mặt hắn lộ vẻ mệt mỏi, điều này cho thấy ba giọt tinh huyết đối với hắn hao tổn không nhẹ.

- Thì ra là một nhiệm vụ dẫn đạo (dẫn đường)!

(Là gì thì giải thích ở chương sau)

Ba người lập tức giật mình, liền kiểm tra các hạng thuộc tính, tất cả đều có bước nhảy vọt, hơn nữa vẫn đang không ngừng tăng lên.

Cảm giác được lực lượng cường đại đột ngột xuất hiện, Dương An có loại khoái cảm trước nay chưa từng có.

“Sưu ~” một tiếng, Tây Ân hóa thành một đoàn huyết vụ tiến vào trong linh hồn thạch.

Dương An đem linh hồn thạch cất kỹ, sau đó dẫn theo Phá Nha cùng Pháp Lỗ Địch chạy về phía quảng mỗ. Hiện giờ bọn hắn hận không thể lập tức nhảy vào bên trong bầy quái phát tiết để phóng thích cổ lực lượng cường đại trong cơ thể kia.

277. Chương 275: Lực Lượng Dẫn Đạo

oOo

Nhiệm vụ dẫn đạo chính là khi người chơi không đủ thực lực để ứng phó với nhiệm vụ nên cần đến một lượng lượng nào đó dẫn đạo tạm thời làm tăng sức mạnh lên. Nói chung nhiệm vụ dẫn đạo đều là là nhiệm vụ cực kỳ cao cấp, tuy đạt được lực lượng dẫn đạo, nhưng tính khó khăn cùng nguy hiểm lại cực cao, có điều phần thưởng khi hoàn thành cũng cực lớn.

Dương An vốn là đến thử vận may xem có thể tìm được Phi Lạc tinh thạch hay không, không ngờ gặp con thứ hai của Đức Lan đại công tước trong truyền thuyết, đồng thời tiếp nhận nhiệm vụ dẫn đạo này.

Ba người lần nữa đi vào cửa mỗ quảng, lúc này thuộc tính của bọn hắn đã tăng lên gấp mấy lần, nếu đi ra ngoài, tin tưởng có thể quét ngang toàn bộ người chơi của hai đại liên minh Quang Minh Hắc Ám, hơn thế nữa loại lực lượng này còn đang không ngừng tăng lên.

Nhưng mà lực lượng càng lớn trách nhiệm cũng càng cao, ngoài khoải cảm có được lực lượng mạnh mẽ, ba người cũng ý thức được nhiệm vụ lần này sẽ rất gian nan.

Giờ đây lực lượng tăng nhiều, hơn nữa có tinh huyết của Tây Ân không sợ huyết vụ ăn mòn, ba người Dương An dứt khoát xông vào, dĩ nhiên, lần này cũng là ‘Linh Thức’ xung phong, mà tên đạo tặc Phá Nha này cũng sớm tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

Sư tử máy Linh Thức là thể trí năng cơ giới nhân tạo, không sợ bị ăn mòn ý thức, hơn nữa lần trước đã thử nghiệm qua, vỏ ngoài của nó không sợ bị ăn mòn.

Thuộc tính tăng lên, thị lực cũng tăng lên rất nhiều, trong phạm vi hơn bốn mươi mét của huyết vụ cũng có thể thấy rõ.

- Cẩn thận, phía trước có hai quái vật!

Ngay sau khi tiến vào phạm vi huyết vụ, Dương An liền phát hiện ra hai quái vật hình người màu xám.

Khôi Lỗi Thủ Vệ Mỏ Quặng: tinh anh cấp 63, vốn là thủ vệ mỏ quặng, linh hồn bị lực lượng thần bí ăn mòn biến thành khôi lỗi, từ đó lực lượng tăng lên nhiều.

Quái vật tinh anh cấp 63, nếu là trước khi nhận được lực lượng dẫn đạo ba người Dương An chắc chắn sẽ không dám tùy tiện tiến công, nhưng giờ thì khác, bọn họ đều muốn thử xem lực lượng cường đại tới đâu.

- Giết đi!

Dương An thần nhiên nói, lập tức chỉ huy ‘Linh Thức’ xông lên.

Cao Tốc Phún Xạ!

Kinh Lực Va Chạm!

Linh Thức Trường Nha Sư nhận được mệnh lệnh của Dương An lập tức dùng hết tốc lực xông lên, một đòn Kinh Lực Va Chạm làm ột con Khôi Lỗi Thủ Vệ Mỏ Quặng bị đụng ngất, sau đó thân ảnh vừa chuyển, một chiêu ‘Cương Thiết Vĩ Ba’ đập về phía một con quái vật khác, ngoại trừ tạo thành sát thương còn đem nó đánh vào trạng thái choáng váng.

- Con bên phải là của tôi!

Dương An nói, cung tên trong tay không ngừng bắn ra, Tân Nguyệt Tiễn cực nhanh bạo phát.

11200, 12110, 12200 ...

Từng mũi tên bắn nhanh như súng máy, từng cái hơn vạn điểm sát thương không ngừng dâng lên, thậm chí bạo kích sát thương lại càng kinh người.

- Công kích sát thương thật lớn!

Nhìn thấy chính mình đánh ra từng cú hơn vạn điểm sát thương, ngay cả bản thân Dương An cũng không dám tin, nếu lấy thực lực ban đầu, phỏng chừng trên quái vật tinh anh 6x đánh ra một hai ngàn sát thương đã rất cường đại rồi.

Sau khi khống chế hai Khôi Lỗi Thủ Vệ Mỏ Quặng, ‘Linh Thức’ liền phối hợp cùng Dương An công kích quái vật, nanh vuốt cùng thiên phú kỹ năng công kích không ngừng bạo phát. Tuy ‘Linh Thức’ không nhận được dẫn đạo, nhưng các loại sát thương xé rách xuất huyết chồng lên nhau cũng rất khả quan.

Bên kia...

Pháp Lỗ Định sau khi nhận được mệnh lệnh của Dương An lập tức thả ra sủng vật Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu tiến vào Huyền Thú Dung Hợp. Pháp Lỗ Định dung hợp Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu có một cái đuôi dài giống ong vàng, trên đầu cũng một cặp “ăng ten” râu, còn có một đôi cánh mỏng màu vàng.

Pháp Lỗ Định lập tức bay lên không trung, hai tay kết ấn, từng con Bạo Diễm Phong như những quả cầu lửa nhỏ được triệu hoán ra. Mạch Á Tư Ngự Trùng Vương Giả chỉ hoàn kèm theo kỹ năng Vạn Trùng Triệu Hoán cộng thêm năng lực triệu hoán của Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu khiến hiện tại Pháp Lỗ Định có

thể mỗi một lần triệu hoán hơn tám mươi con Bạo Diễm Phong, giờ thêm được dẫn đạo số lượng này còn tăng lên gấp mấy lần.

- Tận tình mà nổ cho ta!

Pháp Lỗ Định hưng phấn vung tay lên, mấy trăm con Bạo Diễm Phong hướng về một Khôi Lỗi Thủ Vệ Mỏ Quặng khác phóng đi, phát động ‘Tự Sát Tạc Đạn Tập Kích’.

Bạo Diễm Phong tự nổ gây sát thương là một ngàn điểm, bất quá sau khi đạt được lực lượng dẫn đạo, số lượng biến thành kinh người, một hồi pháo hoa hoa lệ nổ bung sắp được trình diễn.

Nhưng mà ngay lúc này Pháp Lỗ Định lại bị người ta giành trước một bước, chính là người vẫn luôn Tiềm Hành, Phá Nha.

Phá Nha đột nhiên ra tay, chủ thủ hung hăng đâm vào gáy của con Khôi Lỗi Thủ Vệ Mỏ Quặng làm tăng thêm sự khổng lồ, sau đó nhanh chóng bạo phát từng chiêu kỹ năng mạnh mẽ.

Đạo tặc công kích chủ trọng chính là bạo kích cao, liên kích cao. Phá Nha ngay sau lưng quái vật không ngừng công kích, sát thương càng lúc càng cao, càng lúc càng khủng bố.

Còn Bạo Diễm Phong của Pháp Lỗ Định thì tập kích chính diện, chạm vào là nổ, “Oanh ~ oanh ~ oanh ~” chọt nổ tung, từng cái một ngàn điểm sát thương đếm không hết bay lên.

Hai người một trước một sau hợp lực phát ra công kích sát thương khủng bố, quái vật tinh anh 6x bị đánh đến không còn sức chống cự, hơn mười vạn HP không ngừng rút xuống, sau hơn hai mươi giây HP thấy đáy, ngã xuống đất tử nạn.

Bởi vì Linh Thức Trường Nha Sư không đạt được lực lượng dẫn đạo, bên này chỉ có mình Dương An là chủ lực công kích, mặc dù công kích sát thương của hắn so với Phá Nha cùng Pháp Lỗ Định cao hơn, nhưng so với hai người hợp lực nói chung vẫn chậm hơn.

Sau khi Pháp Lỗ Định cùng Phá Nha hoàn tất chiến đấu, cũng gia nhập vào bên Dương An, ba người hợp lực đánh ra, ngay sau đó con Khôi Lỗi Thủ Vệ Mỏ Quặng còn lại cũng bị giết chết.

- Hú ú ú!

Xử lý xong hai con tinh anh 6x, ba người đồng thời kim lòng không đậu hú dài một tiếng, loại bạo phát lực lượng mạnh mẽ này cảm giác thật quá sung sướng.

- Mọi người mau nhìn xem thuộc tính, hình như lại tăng lên không ít!

Phá Nha đột nhiên cả kinh nói.

Dương An nghe vậy lập tức kiểm tra thuộc tính, xác thực tăng lên rất nhiều, thì ra sau khi nhận dẫn đạo, mỗi lần giết một con quái vật lực lượng của bọn họ sẽ tiếp tục tăng lên trên diện rộng.

Hai tinh anh 6x cho exp tương đối phong phú, ba người hai súng vật đủ ‘no’, Dương An cấp 48 cộng thêm cơ số điểm, cách cấp 49 càng gần.

Chỉ là exp phong phú này đối với cấp 49 đỉnh phong Phá Nha mà nói hoàn toàn lãng phí, có điều hai người kia đều là chức nghiệp bạo phát cự ly xa, nếu không tổ đội thì hẳn dễ dính đạn lạc. Mà hiện giờ Phá Nha lại không có súng vật, như lời hắn nói trước khi thăng lên 5x sẽ không nghĩ đến ấp trứng súng vật, xem ra hắn đối với thực lực của chính mình rất là cố chấp.

Hai tinh anh 6x cho exp phi thường phong phú, đồ bạo ra cũng không phải kém, hai đồng tiền vàng, mấy viên bảo thạch cao cấp, còn có hai kiện trang bị ám kim 6x.

Hai kiện trang bị ám kim cấp 63 theo thứ tự là Trần Luân Quảng Thạch Khải Giáp và Trần Luân Quảng Thạch Hộ Thối, là 2 phần của bộ sáo trang chiến sĩ, thuộc tính từng kiện cũng khá tốt, hơn nữa tập hợp đủ một bộ gồm bốn kiện trang bị thì cấp bậc hạn chế để mặc lại giảm 10 cấp.

- Nếu tập hợp đủ một bộ sáo trang Trần Luân Quảng thì cấp 53 có thể trang bị, giá trị không kém hai kiện trang bị truyền thuyết.

Dương An đánh giá nói.

Quả thật, ở mức độ cao như 6x, đã là siêu cấp giai đoạn được gọi là ‘Sử thi’ rồi, cũng là một ranh giới cực lớn. Như thế nếu 5x có thể mặc trang bị 6x, tưởng tượng thôi cũng biết được giá trị của nó.

278. Chương 276: Phỉ Lạc Tinh Thạch

oOo

Bị huyết vụ cảm nhiễm, quái vật ở trong này đều biến thành khô lồi, hơn nữa lực lượng tăng lên nhiều, không phải người chơi bình thường có thể đối phó được, hơn nữa một khi tiến vào tiến vào phạm vi huyết vụ thì lập tức cũng bị ăn mòn, hơi sơ sẩy là linh hồn bị ăn mòn không chế mà trở thành khô lồi.

Người chơi bị trở thành khô lồi là một việc thực đáng sợ, trừ phi có người hoàn toàn phá vỡ huyết vụ, hoặc là, hoặc là tử vong mới có thể hồi phục tự do thân thể, nếu không sẽ bị trầm luân trong đó mãi.

- Thoải mái! Quá đã!

Pháp Lỗ Định hưng phấn la hét, thêm một con tinh anh 6x bị hắn điên cuồng chọc chết, thì sao mà hắn không hưng phấn được.

Sau khi đạt được lực lượng dẫn đạo, không sợ sự ảnh hưởng của huyết vụ, lực lượng của bọn họ tăng siêu cấp, giết tinh anh 6x này dễ dàng giống như đánh chết quái vật phổ thông 5x, hơn nữa loại lực lượng này còn đang không ngừng tăng lên.

Dương An liền vỗ vào đầu Pháp Lỗ Định cho ‘tĩnh’, nói:

- Mau thu dọn đồ đạc đi, phía trước chính là nơi khai thác quặng mỏ, nơi đó quái vật nhất định lợi hại hơn, chúng ta cần cẩn thận hơn.

Dương An rất nhanh tỉnh táo lại trong sự kích động của việc đạt được lực lượng cường đại.

- Tốt!

Pháp Lỗ Định tùy tiện chạy đi nhặt đồ vật quái vật rơi xuống, nhưng nhìn dáng vẻ của hắn giống như không nghe được lời khuyên của Dương An.

Từ lối vào mỏ quặng đi thẳng tới, bọn người Dương An đã tiêu diệt hơn hai mươi con Khô Lồi Thủ Vệ Mỏ Quặng, một bộ bốn kiện Trầm Luân Quảng Thạch sáo trang cũng tìm đủ hai bộ, mặt khác còn có không ít trang bị ám kim 5x, cộng với vài thứ linh tinh khác, thu hoạch cực kỳ phong phú.

Trong đó, bọn hắn còn gặp mấy người chơi bị ăn mòn linh hồn trở thành khô lồi, Dương An cũng hảo tâm tiện tay tiễn bọn họ đi luân hồi.

Bên trong quặng mỏ và ngoài mỏ quặng có sự khác biệt rất lớn, cũng thập phần kỳ quái, trong quặng mỏ không có huyết vụ, nhưng cường độ ăn mòn linh hồn lại lớn hơn nhiều.

Sau khi vào quặng mỏ, Dương An cảm nhận rất rõ một cỗ uy áp cường đại, tuy không thể ăn mòn linh hồn, nhưng làm cho người ta cảm thấy rất không thoải mái, khiến hắn càng không dám xem thường.

Không gian của quặng mỏ tương đối hẹp, Linh Thức Trường Nha Sư đã được thu lại, nơi đây không có huyết vụ cản trở, có thể lợi dụng Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn đến dò đường.

Đường đi trong quặng mỏ cứ cách mười mét sẽ có một khúc cua, ngoằn ngoèo kéo dài, một đường hướng xuống phía dưới, đối với người công kích thẳng ở cự ly xa như Dương An có hạn chế rất lớn, may mắn là hắn có hai người đồng đội xuất sắc.

- Chú ý, hai khúc cua tới có một con tinh anh cấp 69.

Dương An thông qua Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn thăm dò thấy phía trước có một con quái vật lùn nhỏ, toàn thân màu xám tro trong tay cầm đoản đao liên cảnh báo.

Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi: tinh anh cấp 69, Địa Huyệt Ma Nhân là quái vật sống trong quặng mỏ, giờ linh hồn bị ăn mòn trở thành khô lồi.

Vừa nghe phía trước có quái vật, Pháp Lỗ Dịch tựa như uống thuốc kích thích liền muốn xông lên, nhưng lại bị Dương An kéo lại.

- Lão Dịch mau tỉnh lại đi, đừng để lực lượng cường đại làm mờ tâm trí, bằng không về sau chúng ta nhất định sẽ bị diệt toàn bộ.

Dương An ngưng trọng nói.

- Ách! Thực xin lỗi, tớ thật sự hưng phấn quá mức rồi!

Nhìn thấy thần sắc Dương An ngưng trọng, Pháp Lỗ Dịch cũng biết tính nghiêm trọng của sự việc.

Xác thực, hệ thống thiết kế cho người chơi đạt được lực lượng dẫn đạo mạnh mẽ, thì trách nhiệm tự nhiên cũng lớn, dễ dàng xử lý tinh anh 6x trước đó, chẳng qua chỉ là ‘món khai vị’ của nhiệm vụ mà thôi.

- Hiểu rõ thì tốt rồi, đi thôi, chúng ta duy trì cẩn thận là được!

Dương An gật đầu nói.

Phá Nha vẫn không có hiện thân, nếu không phải hệ thống tổ đội có thể thấy vị trí đồng đội trên bản đồ, thì Dương An còn tưởng rằng Phá Nha đã biến mất rồi, nhưng hẳn biết rõ một khi xảy ra chiến đấu, Phá Nha luôn xuất hiện vào thời điểm và vị trí thích hợp nhất.

Quả nhiên, đợi Dương An cùng Pháp Lỗ Dịch đến chỗ rẽ ngoặt kia chuẩn bị công kích, thân ảnh Phá Nha đã xuất hiện tại phía sau Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi, chủ thủ cắm vào gáy của quái vật.

Sau khi đạt được dẫn đạo, hiệu quả khống chế kỹ năng của Phá Nha cũng tăng lên.

Có đạo tặc xuất sắc như Phá Nha làm chủ lực khống chế, Dương An cùng Pháp Lỗ Dịch chuyên tâm công kích là được rồi.

Sau một cuộc oanh tạc khủng khiếp, Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi tinh anh cấp 69 cũng chỉ có thể nhận mệnh ngã xuống chịu chết, thuận tiện rơi ra gì đó dưới đất.

- Ha ha, xem ra đây là thứ mà cậu muốn!

Pháp Lỗ Dịch phụ trách thu thập vật phẩm liền ném một khối bảo thạch gì đó cho Dương An.

Dương An nhận lấy, vừa nhìn mặt mày lập tức hớn hở:

- Phỉ Lạc tinh thạch, không thể tưởng được Địa Huyệt Ma Nhân sẽ bạo ra thứ này, tớ còn tưởng phải đào khoáng mới có được.

Phỉ Lạc tinh thạch là một loại tinh thạch hình tròn, toàn thể màu đỏ trong suốt, giống như thuần túy từ máu tươi ngưng tụ thành.

- Thật là đi mòn gót giày tìm không thấy, đến khi gặp được lại chẳng tốn công!

Dương An yêu thích vắn vè viên Phỉ Lạc tinh thạch trong tay, mục đích ban đầu của bọn hắn là tìm kiếm vật này, đúng là một hòn đá ném hai mục tiêu.

- Tiếp tục tiến tới!

Dương An nói, nếu con Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi này có rơi ra Phỉ Lạc tinh thạch thì những con khác cũng sẽ có cơ hội.

Men theo thông đạo một đường thẳng tiến, trên đường đi thỉnh thoảng gặp được Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi đều bị ba người cẩn thận phối hợp quét sạch, Phỉ Lạc tinh thạch cũng tuôn ra bốn viên, đã đủ dùng để chữa trị hạch tâm, mục đích ban đầu của lần này tiến đến tiểu trấn A Tư Ba Lạp đã đạt được, bất quá bọn hắn sẽ không vì vậy mà rời đi, đằng sau còn nhiệm vụ trọng yếu hơn.

Quét sạch hơn mười con quái vật cản đường, phía trước là một không gian lớn dưới lòng đất, hoặc là có thể nói là huyệt động ngầm, bất quá nơi này không phải điểm đến mà bọn hắn muốn tìm.

Trong huyết động rộng rãi tụ tập hơn hai mươi con Địa Huyết Ma Nhân Khôi Lỗi, còn có một con quái vật thân hình khổng lồ cao năm sáu mét, tay cầm một cây Lang Nha cự bổng, vừa nhìn liền biết không phải dạng dễ chọc

Cự Đại Địa Huyết Ma Nhân: đại Boss cấp 65.

- Trong huyết động phía trước có con đại Boss cấp 65, mà một phía của huyết động có lối ra.

Dương An báo cáo tình hình phía trước,

- Đại Boss cấp 65 chúng ta chưa từng gặp qua, chắc là hơn hẳn thực lực của boss siêu giai 5x, tính nguy hiểm rất cao, mọi người nói xem giết, hay nghĩ biện pháp vượt qua.

P phía trước là một con Boss cường đại, Dương An cũng không dám tự quyết định, mọi người thảo luận bước tiếp theo cần lựa chọn như thế nào.

Lúc này Phá Nha cũng hiện thân, hắn nói :

- Muốn an toàn vượt qua cũng không khó, bất quá đạt được dẫn đạo là cơ hội ngàn năm một thuở, tôi nghĩ rằng chúng ta nên liều một phen.

- Ủ, tôi cũng nghĩ như vậy, nếu lấy lực lượng vốn có của chúng ta, tin tưởng ít nhất phải thắng lên 6x mới có chút cơ hội đối phó đại Boss 6x.

Dương An nói.

Dương An cùng Phá Nha đồng thời đưa mắt nhìn về phía Pháp Lỗ Dịch, hai người đã đồng ý liều, giờ xem hắn thế nào thôi.

- Các cậu đừng có nhìn tôi như vậy, tôi đương nhiên là theo ý kiến của mọi người!

Pháp Lỗ Dịch vò đầu nói.

- Tốt, nếu đã quyết định thì chúng ta liền liều mạng.

Dương An ngưng trọng nói.

- Lát nữa Phá Nha phụ trách ngăn chặn Boss, tôi cùng lão Dịch lấy tốc độ nhanh nhất thanh lý tiểu quái, sau đó mới đối phó với Boss, cơ bản là như vậy, mọi người có vấn đề nào khác không.

- Không có!

- Tốt, kế tiếp là liều mạng thôi!

279. Chương 277: ‘phát Tài Rồi!’

oOo

Càng về sau, chênh lệch giữa các cấp bậc sẽ càng lớn, đại Boss 6x đơn thể thực lực kém không nhiều lắm tồn tại như boss siêu giai 5x, người chơi trong giai đoạn này cho dù là ba gã cường giả truyền thuyết 5x cực mạnh tổ đội cũng chưa chắc có thể đối kháng cùng với nó, bất quá bọn người Dương An đạt được lực lượng dẫn đạo, có đủ vốn liếng đi liều một phen.

Phá Nha Tiềm Hành hướng về Cự Đại Địa Huyết Ma Nhân trong huyết động, chuẩn bị đánh lạc hướng.

Nói chung kéo Boss rời đi để cung tiễn thủ có thời gian hit and run là thích hợp nhất, nhưng lại cần lấy tốc độ nhanh nhất xử lý hơn hai mươi con tiểu quái, may nhờ có năng lực quần công của Dương An cùng Pháp Lỗ Dịch khi phối hợp là tương đối khá.

- Tôi đã vào vị trí!

Phá Nha báo cáo trong kênh tổ đội.

- Tốt, toàn bộ theo kế hoạch hành động!

Dương An hạ lệnh nói, sau đó cẩn thận đi ra cửa thông đạo, một đàn ‘Vũ Tiễn’ bao phủ công kích, bỗng chốc dẫn dụ toàn bộ quái vật trong động qua đó.

- Ngao ~

Đại Boss 6x Cự Đại Địa Huyệt Ma Nhân nổi giận gầm lên một tiếng, quơ Lang Nha bỗng muốn đập nát tên nhân loại bước vào lãnh địa của gã. Nhưng mà, Boss còn kịp động chân, một luồng khói đen đã xuất hiện ở phía sau nó, rồi tiếp đó nó được “tặng” một thanh chủy thủ cắm thẳng vào lưng.

Tà Ác công kích!

Kỹ năng chiêu bài khổng chế cùng hấp dẫn cừu hận của của chức nghiệp đạo tặc, lấy thực lực hiện tại của Phá Nha thi triển ra lại càng cực đỉnh.

Boss dừng bước, nhưng hơn hai mươi con tiểu quái vẫn bị công kích vừa rồi thu hút, cùng nhau xông về hướng thông đạo bên này.

Dương An lập tức lùi đến góc kẹt bên trong thông đạo, thông đạo chỉ rộng hai ba mét, mỗi lần nhiều nhất cũng chỉ đủ cho ba con Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi vừa béo vừa lùn tiến vào.

‘Linh Thức’ lần nữa được triệu hóa ra, vừa thấy có quái vật tiến tới, lập tức phóng ra hai quả ‘Cấp Đồng Phi Đạn’ đem quái vật xông vào đóng băng lại.

- Tấn công!

Dương An khê hô, cung tên trong tay đã phát động, mũi tên vô tình đi bạo phát sát thương.

Còn Pháp Lỗ Địch không cần phải nói, tự nhiên là cùng Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu Huyền Thú Dung Hợp, sau đó triển khai oanh tạc toàn diện.

Hiệu quả đóng băng từ Cấp Đồng Phi Đạn rất mạnh, cho dù cấp bậc của Linh Thức kém xa Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi nhưng vẫn có thể khiến chúng đóng băng vài giây, bất quá khuyết điểm là thời gian cooldown quá dài cần đến ba mươi giây, không thể liên tục phóng ra, lúc này sẽ do Dương An phụ trách khổng chế.

Một đám bị tiêu diệt lại một đám lao đến, Dương An công kích tốc độ cao lại có Pháp Lỗ Địch cùng oanh tạc mạnh mẽ, cuối cùng mất gần 20 phút xử lý xong hơn hai mươi con Địa Huyệt Ma Nhân Khôi Lỗi

Không để ý trang bị rơi ra dưới đất, Dương An lập tức lao đi chuẩn bị tiếp ứng Phá Nha.

Phá Nha vẫn đang hấp dẫn cừu hận của Boss, nhiệm vụ của hắn chỉ là bám trụ Boss, vì vậy hắn cũng không công kích cùng khổng chế quá nhiều, chỉ “chơi cú bắt” với Boss trong huyệt động rộng lớn.

- Dẫn Boss đến đây!

Dương An hướng Phá Nha hô to, tiếp đó cũng bắt đầu vào nhịp công kích Boss, muốn dẫn nó vào trong thông đạo, lợi dụng địa hình đối phó.

Thông đạo này chỉ rộng hơn ba mét cao hơn năm mét, Cự Đại Địa Huyệt Ma Nhân chỉ vừa đủ tiến vào thông đạo, tiếp đó muốn xoay người cũng rất khó, hơn nữa con Boss là loại quái vật công kích vật lý cận chiến, địa hình này đối bọn người Dương An rất có lợi.

“Oành ~”, một luồng sáng trắng mãnh liệt đột nhiên nổ tung, Boss tiến vào thông đạo tức thì bị mù tạm thời, sau đó bị một quang sáng lớn bao phủ, tầm nhìn bị ảnh hưởng rất nhiều.

- Ngao

~ Mất bị ánh sáng mãnh liệt làm đau đớn, Cự Đại Địa Huyệt Ma Nhân giận dữ kêu liên tục.

- Nhược điểm của hắn ở rốn, mọi người tập trung công kích!

Dương An thông qua mặt nạ Truy Phong thấy nhược điểm của Boss là lỗ rốn lộ ra trên cái bụng to tướng, tự nhiên là muốn đặc biệt “chiêu đãi”.

Dưới tình huống tổ đội, hiệu quả của Quang Mạc Tiến sẽ không ảnh hưởng đến đồng đội, Pháp Lỗ Dịch làm theo Dương An cùng hưởng vị trí lỗ rốn của Boss triển khai oanh tạc, liên tiếp đánh ra bạo kích sát thương trí mạng các loại.

Bất quá công kích sát thương của Dương An vẫn là biến thái hơn, mỗi lần bạo kích sẽ là mấy vạn sát thương, cao hơn nhiều so với Pháp Lỗ Dịch cố định một lần một ngàn điểm sát thương, nhưng sở trường của Pháp Lỗ Dịch là số lượng.

Hai người đánh chính diện, còn Phá Nha vẫn như cũ ở sau lưng Boss bạo phát sát thương, hiện tại Boss ngay cả xoay người cũng khó khăn, bất quá Phá Nha vẫn rất cẩn thận, luôn luôn chú ý đến dị động của Boss, hẳn là cận chiến, cách Boss gần nhất, một khi có gì ngoài ý muốn, hệ số rủi ro của hắn là cao nhất.

Bởi vì thông đạo hẹp, Cự Đại Địa Huyệt Ma Nhân cũng không thể tự do múa may Lang Nha bổng, chỉ có thể hướng trước về mà đập, hơn nữa tốc độ bị quản chế, ba người chỉ cần cẩn thận chút cũng có thể đem Boss mài chết.

Sau khi quang sáng biến mất, Phá Nha ở phía sau liền ném ra một cái ‘Mặc Vụ Thuật’, một đoàn sương mù màu đen dày đặc khuếch tán mở ra, tiếp tục vây khốn Boss.

Vốn tướng trận chiến nguy hiểm cử tử nhất sinh, hiện tại lợi dụng ưu thế địa hình lại thấy dễ dàng, chỉ hữu kinh vô hiểm tránh khỏi hai lần Boss cuồng bạo, trải qua hơn một giờ tiêu hao, ba người rút cục hợp lực mài HP của con đại Boss 6x về đáy.

Ngay thời điểm Cự Đại Địa Huyệt Ma Nhân ngã xuống, ba người cũng kiệt sức, mệt mỏi ngồi dưới đất mà thở hổn hển.

- Lần này phát tài rồi, có khi nào chúng ta là đội ngũ đầu tiên xử lý đại Boss 6x hay không nhỉ?

Pháp Lỗ Dịch kích động hưng phấn nói.

- Cũng không nhất định, Phong Vân lớn như vậy người gì mà không có, đặc biệt là những chiến minh thế lực lớn, đại tổ đội cường lực không có việc gì là khó.

Dương An lãnh đạm nói.

- Kỳ thật lão Dịch cũng nói đúng phân nửa, lần này thật là phát tài rồi!

Phá Nha cười khanh khách đi tới lướt qua thi thể Boss, trở về trên tay hắn cầm bốn kiện trang bị phát ra hào quang mê người.

Đúng, thực sự mê người, ba kiện trong đó phát ra u quang năm màu, một kiện kiểu dáng pháp bào thì lại phát ra quang mang bảy màu.

- Trang bị cấp sử thi!

Dương An và Pháp Lỗ Dịch đồng thời kinh hô.

Phá Nha chỉ ngây ngốc gật đầu, vui đến nói không nên lời.

Dương An lập tức nhận lấy tiến hành Giám Định, bởi vì phẩm cấp trang bị quá cao, phải mất một lúc mới Giám Định ra.

Dương An nhìn kết quả Giám Định thuộc tính của trang bị, nhất thời buồn bực, bốn kiện trang bị không có một kiện nào phù hợp với hắn, trùng hợp chính là thích hợp cho Pháp Lỗ Dịch cùng Phá Nha, đây chính điều khiến cho hắn cảm thấy buồn bực.

- Xem ra là hai người các cậu phát tài rồi, không có phần của tôi!

Dương An bất đắc dĩ nói, liền đưa trang bị phân biệt ném cho hai người. Lời tuy thế, kỳ thật Dương An cũng cảm thấy vui vì hai vị đồng đội có được trang bị tốt.

Phá Nha lấy được ba kiện bì giáp cấp truyền thuyết hợp thành của sáo trang Cơ Gia La Thôn Phệ Huyết, bộ đạo tặc sáo trang này liền đem thực lực của Phá Nha tăng lên mấy cấp độ.

- Sau khi hoàn thành nhiệm vụ này, tin tưởng có thể trùng kích 5x!

Phá Nha yêu thích không thôi tay vuốt ve bộ trang bị mới, hiện tại tự tin mười phần.

Bất quá ‘Phát’ nhất là Pháp Lỗ Định, hẳn lấy được Áo Lôi Táp Nhĩ Triệu Hoán Pháp Bào cấp sử thi, thuộc tính chỉ có thể dùng hai từ biến thái để hình dung, đợi khi exp của hắn thăng lên, trùng kích khảo nghiệm 5x hẳn là không thành vấn đề.

- Vui vẻ hưng phấn đủ chưa!

Dương An giả vờ oán giận nói:

- Còn không mau thu dọn đồ đạc tiếp tục lên đường!

280. Chương 278: Kết Giới

oOo

Có thể là cấp bậc chênh lệch lớn, vượt hơn mười cấp đánh chết Boss nên tỷ lệ bạo ra đồ tăng diện rộng, con đại Boss 6x lần này tuyệt đối là đại bạo, một lần liền bạo ra một kiện triệu hoán pháp bào cấp sử thi cùng một bộ sáo trang ba kiện của đạo tặc. Nhưng cũng có thể do con đại Boss này bị lực lượng thần bí xâm nhập mà trở nên mạnh mẽ ngoài hạn định, chưa đủ cấp độ thật nên trong huyết động cũng không tìm được chỗ nào nó “giấu bảo”.

Sau khi nghỉ ngơi hồi phục về trạng thái tốt nhất, ba người tiếp tục tiến về mặt trước của thông đạo.

Đáng ngạc nhiên là đoạn đường này lại không có bất kỳ quái vật nào, cứ thẳng một lèo, nhưng chính thế khiến trong lòng Dương An dâng lên một cô bất an, phẳng phát có nguy hiểm nào đó dường như muốn xuất hiện. Hắn biết cả bọn sắp tiếp cận chỗ của mục tiêu rồi.

Thông đạo một đường kéo dài xuống dưới, cẩn thận đi hơn hai mươi phút, rốt cục thấy một huyết động lớn. Đúng vậy, đằng trước xuất hiện một huyết động cực kỳ lớn, lớn hơn không biết bao nhiêu lần so với cái huyết động giết Boss ban nãy.

Từ trong thông đạo nhìn tới, đại huyết động chỉ một mảnh âm u vắng vẻ, không nhìn thấy bất cứ vật gì.

- Chúng ta không phải đi nhầm chứ, sao nơi này cái gì cũng không có?

Pháp Lỗ Định chỉ vào huyết động trống không nói.

Để chắc ăn, bọn hắn vẫn chưa đi ra mà ẩn nấp trong thông đạo tới mà thôi.

Dương An lắc lắc đầu, nói :

- Hẳn là không sai, có mỗi một mỏ quặng, mà cũng chỉ có một con đường trong mỏ quặng, hơn nữa cảm giác bất an nguy hiểm càng ngày càng mãnh liệt, chắc là nơi này!

- Tôi đồng ý với tiểu Ngã!

Phá Nha trong kênh tổ đội nói, thân ảnh của hắn vẫn đang Tiềm Hành.

- Thế này đi, trước tiên tôi để ‘Mắt nhỏ’ ra trước dò xét tình huống, mọi người chú ý cẩn thận!

Dương An nghiêm túc nói, hẳn có một loại cảm giác mãnh liệt, Tây Lạc cùng Âm mục thần bí mà bọn hắn muốn tìm chính là ở trong cái huyết động này.

Cả bọn hơi lùi về sau, tiếp đó Dương An khống chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn tiến vào trạng thái ẩn hình, sau đó cẩn thận bay ra ngoài.

“Oành ~ ”

Ngay lúc Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn bay gần tới cửa thông đạo, nhưng đột nhiên bị một cỗ lực lượng vô hình bắn ngược trở về, ngay cả trạng thái ẩn hình cũng bại lộ.

- Sao lại thế này?

Ba người vẫn luôn chăm chú tình huống phía trước, cũng chứng kiến ‘Mắt nhỏ’ bị bắn ngược ra.

Dương An không có nghĩ nhiều, lập tức không chế Lý Nhĩ Tư chi nhân bay trở về, kiểm tra sơ qua phát hiện không có dấu vết bị hao tổn, toàn bộ công năng cũng bình thường, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

- Có thể là cấm chế hoặc là kết giới linh tinh gì đó!

Phá Nha trầm giọng nói.

- Ừ!

Dương An gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Kỹ năng Ứng Nhân Nguyệt Độc có hiệu quả phá cạm bẫy cùng kết giới ẩn tàng rất mạnh.

Quả nhiên, dưới con mắt đã đổi sang màu xanh nhạt của Dương An, lối ra thông đạo có một kết giới bằng năng lượng màu xám, cũng chính là thứ đã làm Lý Nhĩ Tư chi nhân bắn ngược ra lúc này.

- Quả nhiên có một lá chắn năng lượng kết giới, trong cái huyết động này nhất định có gì cổ quái!

Dương An khẳng định nói.

- Vậy làm sao bây giờ, chúng ta sẽ không qua được!

Pháp Lỗ Dịch nói.

- Không có biện pháp nào tốt hơn, buộc phải mạnh mẽ phá vỡ kết giới!

Phá Nha nói, ba người bọn hắn cũng không có phương pháp tốt hơn.

- E rằng chỉ có thể như vậy.

Dương An bất đắc dĩ nói:

- Tổ cùng Phá Nha hợp lực một kích toàn lực phá vỡ kết giới, lão Dịch chú ý cẩn thận, sẵn sàng chiến đấu bất kỳ lúc nào.

Bởi vì không biết đằng sau kết giới tình huống ra sao, Dương An hạ lệnh sẵn sàng chiến đấu bất kỳ lúc nào.

Dương An lại đưa ánh mắt nhìn chăm chú vào lá chắn năng lượng kết giới có màu xám kia, công năng quét tự động của mặt nạ Truy Phong mở ra, rất nhanh liền phát hiện ngay trung tâm kết giới có một chỗ năng lượng dao động yếu nhất, đây chính là điểm yếu nhất của kết giới.

- Ngay chính giữa chính là nhược điểm, tôi công kích trước, Phá Nha nhìn chuẩn điểm đó rồi theo sát công kích!

Dương An nói, những người khác nhìn không ra kết giới, hắn chỉ có thể sử dụng phương pháp này, bất quá hắn cũng rất tin tưởng thực lực của Phá Nha nhất định có thể làm được.

- Tốt!

Phá Nha tung tung chủy thủ trong tay, tự tin nói.

Pháp Lỗ Dịch ở một bên đề phòng, Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu đã dung hợp.

- Tốt, bắt đầu!

Dương An lui về sau mấy bước, tay trái nâng Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung, tay phải lấp một mũi Lạc Nguyệt Tiên, chân trái tiến lên trước rồi hơi quỳ gối, chân phải duỗi thẳng ra sau, vững vàng chống đỡ thân thể.

"Két~" một tiếng, trường cung dài hai mét bỗng chốc bị kéo cong thành hình tròn, ngay lập tức Phong nguyên tố trong không khí mãnh liệt mãnh liệt dung nhập xung quanh mũi tên, một cơn gió xoáy màu xanh dần dần ngưng tụ ở phía trước đầu mũi tên.

- Bạo Phong Đột Kích!

Dương An khẽ quát một tiếng, khoảnh khắc Phong nguyên tố ngưng tụ xong, mũi tên tức thì bay ra nhanh như chớp, tựa một cơn cuồng phong quét tới mục tiêu.

Ngoại trừ 'Tử Thần Chi Vãn' chỉ hữu hiệu đối với người chơi ra, hiện tại Bạo Phong Đột Kích chính là kỹ năng mạnh mẽ nhất của Dương An.

Mũi tên nhanh như tia chớp xanh lao ra khỏi trung tâm cơn lốc.

“Phanh ~ ”

Một tiếng nổ nặng nề, mũi tên ẩn chứa Phong lực phá vỡ kết giới, nửa đầu mũi cắm vào điểm chính giữa của kết giới.

Lực phòng ngự của kết giới năng lượng màu xám quá mạnh mẽ, một kích cực mạnh của Dương An cũng chỉ có thể cắm lọt nửa đầu tên, không thể giải trừ kết giới.

Tuy nhiên ngay lúc đầu mũi tên cắm vào một nửa, Phá Nha đột nhiên ra tay, lực lượng toàn thân dồn về cánh tay phải, cơ thịt phồng lên ẩn chứa lực lượng kinh người, một thanh chủy thủ đen kịt như mũi khoan đâm tới.

“Đinh ~ ”

Chủy thủ của Phá Nha theo sát mũi tên của Dương An chuẩn xác trúng mục tiêu.

“Rắc rắc ... ”

Vốn lỗ hổng bị Dương An một kích mạnh mẽ mở ra, giờ lại bị chủy thủ của Phá Nha trùng kích xuống thì từng chút một vỡ ra như thủy tinh, cuối cùng hoàn toàn bị tan rã.

Kết giới năng lượng màu xám vừa vỡ, bên trong huyết động hiện rõ ra, sau khi thấy mặt sau của huyết động, ba người tức thì sợ tới mức giật nảy người.

281. Chương 279: Dị Tộc! Nghi Thức!

oOo

Trên đỉnh huyết động lớn như bầu trời đêm không trăng, trong đen kịt có chấm màu bạc nhấp nháy như những ánh sao, làm cho người ta có một loại cảm giác như đang ngắm bầu trời cao vợi, mà ở trung tâm đám ‘sao trời’ này mơ hồ có một lỗ hổng sâu hun hút màu xám xoay tròn, giống như một thông đạo kết nối với một không gian khác vậy.

Bên trong huyết động lớn tràn ngập màu đỏ âm u, chỉ cần bước vào đó mùi máu tanh liền làm cho lông tóc dựng ngược lên.

Trên mặt đất, vô số Phỉ Lạc tinh thạch đỏ như ngưng tụ từ máu tươi xếp thành một pháp trận ngôi sao sáu cánh cực lớn. Phỉ Lạc tinh thạch có tác dụng ngăn cách năng lượng thất thoát cung cấp năng lượng cho truyền tống trận, mà cái pháp trận làm từ vô số Phỉ Lạc tinh thạch kia chính là vì ngăn cách tế đàn trung tâm pháp trận phát tán khí tức.

Trên tế đàn một tên Ám mục toàn thân phủ trong chiếc pháp bào màu xám tro một tay giơ cao pháp trượng, trong miệng tụng niệm chú câu thần chú không rõ tên. Mỗi lần hắc tụng một câu, bên trong pháp trượng liền có một tia năng lượng màu xám đỏ bắn về lỗ hổng trên “bầu trời”, khiến cái lỗ hổng đó xoay nhanh thêm chút nữa.

Bên cạnh Ám mục, một gã Huyết tộc cấp cao đang quỳ gối, hình thái Huyết tộc đã hoàn toàn hiện ra, một đôi cánh thịt màu máu ở sau lưng mở ra giống như cánh dơi, phía trên cánh đây ký hiệu màu bạc. Ám mục dùng một tay tóm chặt lấy đỉnh đầu Huyết tộc, tựa hồ như lấy đi năng lượng sinh mệnh của Huyết tộc.

Ba người Dương An sau khi phá vỡ kết giới thấy rõ mặt thật bên trong huyết động, lúc này nhìn thấy bên trong trống rỗng đều là ảo giác do kết giới tạo ra. Dương An lập tức dùng Ứng Nhân Nguyệt Độc tra xét tư liệu của hai người trên tế đàn.

Tây Lạc: cấp bậc? ? ? (linh hồn bị ăn mòn nghiêm trọng, đã mất đi phần lớn ý thức)

Thần bí Âm mục: cấp bậc? ? ?

- Quả nhiên chính là nơi này!

Dương An đưa thông tin nhìn thấy chia sẻ cho đội ngũ xem, tay trái nắm trường cung, sắc mặt vô cùng ngưng trọng, hai tồn tại dấu chấm hỏi khủng bố cấp bậc chỉ đo được bằng dấu chấm hỏi xuất hiện ngay trước mắt, khiến lòng hẩn sinh ra bất an. Tuy rằng bọn hẩn tiếp nhận lực lượng dẫn đạo trở nên vô cùng cường đại, nhưng tự biết còn lâu mới là đối thủ của loại tồn tại khủng bố này.

- Mọi người theo kế hoạch hành động, nhất định phải chú ý cẩn thận!

Dương An cường chế bất an trong lòng thấp giọng nói, sau đó cẩn thận bước vào bên trong huyết động.

Pháp Lỗ Dịch đã triệu hoán ra mấy trăm con Bạo Diễm Phong chung quanh làm tăng chắn lâm thời, còn Phá Nha thì không biết đã biến mất lúc nào.

- Ha ha, không thể tưởng được còn có vài con sâu bọ hèn mọn vào được, đáng tiếc chỉ có một con đường chết.

Vào lúc kết giới bị vỡ, Âm mục áo bào màu đã phát hiện đám Dương An xâm nhập, giọng của hẩn khàn khàn, rất khó nghe, giống như một người ngoại quốc nói Hán ngữ vậy.

Bọn người Dương An đã sớm dự liệu được sẽ bị phát hiện, cũng không để ý tới lời đe dọa của Âm mục, dựa theo kế hoạch với Tây Ân trước đó mà hành động, đối mặt với loại tồn tại cấp bậc khủng bố này, chỉ một cái chớp mắt cũng có thể làm cho bọn họ hồn phi phách tán, cho nên không thể chần chờ.

Dương An dẫn đầu lao tới, trường cung trong tay nâng lên, một mũi tên ẩn chứa Hỏa nguyên tố nồng đậm bắn một trong bốn thứ tựa như con mắt Đồ Đằng chung quanh tế đàn.

Trước đó Tây Ân đã nói với đám Dương An rằng Âm mục thần bí này đã nhiều lần thông qua bốn con mắt Đồ Đằng này tạo thành truyền tống trận để chạy trốn, vì vậy trước tiên bọn hẩn cần hủy cái truyền tống trận này.

“Oanh ~ ”

Liệt Diễm Tiên ẩn chứa Hỏa nguyên tố trong phút chốc nổ tung, tức thời phá hủy một “con mắt”.

Bên kia, Pháp Lỗ Dịch cũng chỉ chậm hơn Dương An một tí, hơn một trăm con Bạo Diễm Phong hướng một con mắt Đồ Đằng khác triển khai đánh bom tập kích phá hủy, đây vì để bảo đảm, dự phòng việc ngoài ý muốn phát sinh.

- Sâu bọ đáng chết, dám phá hoại, ta sẽ đem tất cả các người biến thành khô lồi, làm tốt thí khi tộc ta xâm lược!

Âm mục phần nộ gầm lên, tay đang để lên đỉnh đầu Tây Lạc lập tức chuyển hướng về phía Dương An, một quả cầu năng lượng màu xám ngưng tụ cực nhanh.

Nhưng đúng vào lúc này, thân ảnh biến mất đã lâu của Phá Nha chợt hiện thân ở dưới tế đàn, trên tay của hẩn cầm một khối linh hồn thạch hình tròn. Thật ra nhiệm vụ của hẩn chính là mang theo linh hồn thạch tới gần tế đàn, sau đó thả Tây Ân ẩn thân trong đó ra.

Thời khắc thân ảnh hiện ra, Phá Nha không chút do dự dùng sức bóp nát linh hồn thạch trong tay. Một luồng ánh sáng màu hồng tỏa ra rồi mau chóng ngưng tụ thành bóng người, đương nhiên đó là con thứ hai của Đức Lan đại công tước, Tây Ân.

Hoàn thành nhiệm vụ, Phá Nha liền Tiềm Hành rời khỏi khu vực nguy hiểm này.

Tây Ân vừa xuất hiện, huyết sắc năng lượng trường tiên vung lên, lập tức đánh vỡ quả cầu năng lượng màu xám mà Âm mục ngưng tụ, giải cứu bọn người Dương An trước.

- Ghê tởm, lại là người tên Tây Ân đáng ghét này!

Ám mục càng phần nộ hơn, hấn rút cục hiểu được những kẻ mà hấn gọi là sâu bọ đã đem địch nhân lớn nhất của hấn vào.

- Đúng vậy chính là ta, tên dị tộc gian xảo xảo hoạt kia, dám mê hoặc tổn thương đệ đệ của ta, hôm nay ta sẽ tuyệt đối không bỏ qua cho người!

Tây Ân thấy đệ đệ của mình bị từng chút từng chút bị lấy đi năng lượng sinh mệnh thì không gì bi phần hơn.

“Xoạt ~” một tiếng, trên lưng Tây Ân mở ra một đôi cánh màu máu bay lên giữa không trung, cũng là phù hiệu màu bạc, nhưng so với Tây Lạc thì phức tạp huyền ảo hơn.

Ruột cuộc Tây Ân lộ ra hình thái cuối cùng, chính là muốn bằng thực lực mạnh mẽ giải quyết tên dị tộc tổn thương đệ đệ của hấn.

- Ha ha, Tây Ân, mỗi lần người đều nói như vậy, có điều mỗi lần đều không làm gì được ta, người không giết được ta, hơn nữa nghi thức sắp hoàn thành, rất nhanh có thể mở ra thông đạo, tộc nhân của ta sẽ liên tục không ngừng đến đại lục Phong Vân.

Ám mục không hề phần nộ, ngược lại giễu cợt chọc giận Tây Ân.

- Lần này không giống, ta có bằng hữu hỗ trợ, nhất định lần này có thể đem người tiêu diệt hoàn toàn!

Tây Ân nói, đồng thời cấp tốc bay nhanh xuống, hấn muốn cứu đệ đệ Tây Lạc trước.

- Ha ha, phải không, chẳng lẽ người nghĩ mấy con sâu nhỏ này có thể đem ta tiêu diệt.

Ám mục cười quái dị nói, sau đó đem Tây Lạc bên người đẩy ra:

- Ha ha, trước để cho huynh đệ các người tương tàn!

Tây Lạc hiện tại đã mất đi đại bộ phận ý thức, dưới sự khống chế của Ám mục thì hung hãn không sợ chết hướng Tây Ân đánh giết tới, tranh thủ thời gian để Ám mục hoàn thành nghi thức cuối cùng.

- Dị tộc ti bỉ gian trá, người cho là như vậy có thể kéo dài thời gian sao, ta đã nói rồi lần này không chỉ một mình ta đối phó người!

Tây Ân phần nộ nói, những lần trước hấn đều là không thể nặng tay với đệ đệ của mình, do dự nên trúng kế để Ám mục chạy thoát.

Nhưng lần này hấn không phải một mình, Tây Ân huy động huyết sắc trường tiên quán lấy Tây Lạc đang điên cuồng nhào lên, sau đó vung về đằng sau, quăng về hướng bọn người Dương An.

- Ngã Gia huynh đệ, phiền các cậu khống chế đệ đệ của tôi, thực lực hiện tại của nó giảm đi nhiều, lực lượng của các cậu có thể làm được, yên tâm xuống tay đi, đệ đệ của tôi sẽ không dễ dàng chết đâu!

Mặc dù Tây Ân nói như vậy, nhưng hấn cũng rất đau lòng. Có điều hấn hiểu được đây là cứu đệ đệ, hơn nữa lấy thực lực của bọn người Dương An quả thật không thể giết chết Tây Lạc, Huyết tộc tam công tử sẽ không dễ dàng chết như vậy.

- Yên tâm đi!

Dương An trả lời.

Lời nói này của hấn ẩn chứa hai loại ý nghĩa, một là muốn Tây Ân yên tâm chiến đấu, hai là bọn hấn sẽ cẩn thận xử lý.

Dương An lập tức triệu hoán Linh Thức Trường Nha Sư, hướng về Tây Lạc bị quăng xuống đất phóng ra hai quả Cấp Đồng Phi Đạn, mà chính hấn cũng thả ra Hoãn Tốc Tiên Quang Mạc Tiên mấy kỹ năng khống chế.

Phá Nha lúc này cũng ‘bay’ đến phía sau Tây Lạc phối hợp với Dương An. Mà Pháp Lô Địch thì triệu hoán ra một con triệu hoán thú hệ Băng vừa bắt được thi triển kỹ năng hàn băng tăng cường khống chế.

Bởi vì sinh mệnh năng lượng của Tây Lạc bị rút đi, thực lực giảm nhiều, trong lúc nhất thời cũng bị bọn người Dương An hợp lực khống chế được.

- Tốt!

Không còn lo lắng nữa, Tây Ân có thể chuyên tâm đối phó Âm mục áo bào màu tro. Hắn biết nhất định phải ngăn cản Âm mục hoàn thành nghi thức mở ra thông đạo, nếu không toàn bộ đại lục Phong Vân có thể sẽ diệt vong.

- Dị tộc, lần này sẽ đem ngươi hoàn toàn tiêu diệt!

282. Chương 280: Huynh Đệ Tương Tàn

oOo

Tây Lạc bị Âm mục thần bí rút đi lượng lớn năng lượng sinh mệnh nên thực lực giảm nhiều, mà bọn người Dương An lại có được lực lượng dẫn đạo của Tây Ân nên thực lực tăng nhiều, tuy vẫn có một chút chênh lệch, nhưng lúc Tây Lạc bị một roi quăng xuống mặt đất, đã bị ba người Dương An hợp lực khống chế, không thể xoay người bò dậy.

Tây Ân không còn lo về việc này nữa, tuy rằng đệ đệ Tây Lạc là bị địch nhân khống chế, nhưng hắn cũng không muốn đối mặt cùng đệ đệ giao thủ, đối với huynh đệ tình nghĩa sâu đậm mà nói, thủ túc tương tàn chính là việc thống khổ nhất.

Hiện tại có bọn người Dương An hỗ trợ kèm chế đệ đệ, Tây Ân có thể chuyên tâm đối phó Âm mục, phá hủy nghi thức của hắn, sau đó đem hắn tiêu diệt.

- Aaaaaa!

Tây Ân ngửa mặt lên trời rống to một tiếng, hai tay cực nhanh kết ấn, phù hiệu màu bạc bên trên cặp cánh sáng lên, hư ảnh một mặt trăng máu dâng lên sau lưng hắn, huyết bào trên người biến ảo co rút lại, dán chặt lấy làn da biến thành từng khối lân phiến (vảy) đỏ lôm, nối tiếp nhau bằng những sợi tơ mảnh hẹp màu bạc.

- O!

Dương An đang khống chế Tây Lạc bỗng nhiên ngẩn ra, mắt thấy hư ảnh mặt trăng máu sau lưng Tây Ân, bỗng nhiên hắn có loại cảm giác như đã nhìn thấy cảnh này đâu đó:

- Là thật, sao lại có loại cảm giác giống như lúc mở ra ‘Ám Nguyệt Phá’ vậy nhỉ!

Tuy rằng rất ngạc nhiên, nhưng lúc này lại không ai giải thích cho hắn, cũng không có thời gian để giải thích.

Thánh Huyết Dạ Xoa!

Toàn thân Tây Ân được bao trùm bởi huyết sắc lân phiến, hình thái cực kỳ dữ tợn, tựa như ác ma trong truyền thuyết vậy. Đây là hình thái chiến đấu cực mạnh của Huyết tộc, Thánh Huyết Dạ Xoa.

- Chịu chết đi, dị tộc gian trá!

Tây Ân biến thân thành Thánh Huyết Dạ Xoa, cánh nhẹ nhàng vỗ, thân ảnh mờ đi rồi như một tia chớp bay nhanh đánh về Âm mục.

- Ghê tởm!

Âm mục không nghĩ tới Tây Ân sẽ đến nhanh như vậy, hắn còn tưởng Tây Lạc sẽ tranh thủ một chút thời gian cho hắn, nghi thức mở ra thông đạo chỉ kém một bước cuối cùng, nhiệm vụ thần thánh để hắn tiềm phục tại đại lục Phong Vân cũng sắp hoàn thành.

Nhưng mà, ngay một khắc sau cùng, một tia chớp màu máu xuyên qua, huyết sắc lợi trảo như một con ác ma tức thời chụp lấy đầu hắn.

Ngay chớp mắt, đầu Âm mục hóa thành huyết vụ, câu thần chú cuối cùng thành linh bị cắt ngang.

Tia chớp máu kia dĩ nhiên là Tây Ân biến thành Thánh Huyết Dạ Xoa, không có chiêu thức hoa lệ, không có động tác tinh diệu, chỉ lấy tốc độ nhanh nhất mạnh mẽ một kích đánh chết địch nhân, đây là phương thức chiến đấu của một trong những siêu cấp cường giả thần cấp.

Một kích cắt đứt nghi thức của Âm mục, thân ảnh hắn vẫn không dừng lại, lập tức quay người hướng phía trên, hai tay siết hình tròn, một đạo huyết sắc năng lượng pháo như con sông máu đập về hướng lỗ hổng. Bị cỗ năng lượng vô song oanh kích, lỗ hổng màu xám bị phá vỡ tiêu tán, thông đạo hoàn toàn bị phá hư.

- Ghê tởm, ghê tởm, Tây Ân ngươi quá ghê tởm!

Âm mục không đầu đột nhiên phát ra âm thanh rè rè phần nộ như qua xử lý điện tử, thì ra hắn còn chưa chết.

- Tây Ân, ngươi không tiêu diệt được ta đâu, tuy rằng lại bị ngươi phá hủy kế hoạch, nhưng ta vẫn có thể trốn thoát, đến nơi khác tiếp tục nghi thức của ta.

Âm mục không đầu hô lên:

- Bất quá trước khi ta rời đi, ta muốn ngươi biết thế nào là tra tấn thống khổ nhất.

- Không hay!

Tây Ân vừa thi triển đại chiêu triệt để hủy hoại thông đạo, chỉ thấy Âm mục biến thành một luồng sáng màu xám bay vọt vào trong cơ thể của Tây Lạc đang bị khống chế.

- A ~ a ~

Tây Lạc thoáng cái đã thoát khỏi sự khống chế của bọn Dương An, hai cánh chấn động bay lên giữa không trung. Lúc này Tây Lạc cũng trở thành hình thái Thánh Huyết Dạ Xoa, Âm mục tiến vào trong cơ thể Tây Lạc thiêu đốt năng lượng sinh mệnh của hắn, cưỡng ép khôi phục lực lượng nguyên bản.

- Dị tộc gian trá đáng chết!

Tây Ân giận quát một tiếng, hắn đã hiểu được mục đích của Âm mục chính là muốn huynh đệ bọn hắn tương tàn.

Tây Ân nháy mắt đột phá không gian chạy như bay đến lại cùng 'Tây Lạc' giằng co:

- Ngã Gia tiểu huynh đệ, các cậu nhanh chóng lui lại, cuộc chiến tiếp theo không phải là các cậu có thể can thiệp vào.

Dương An hiểu được ý tứ của hắn, xác thực là như vậy, tuy rằng bọn hắn thực lực tăng nhiều nhờ có được lực lượng dẫn đạo, nhưng đối mặt với chiến đấu giữa siêu cấp cường giả thần cấp, chút ít thực lực này bọn hắn chẳng là gì cả, một khi không cẩn thận bị dư chấn đánh trúng sẽ thịt nát xương tan.

Ba người không chút do dự cấp tốc thoái lui vào trong thông đạo lúc trước, cẩn thận quan sát chiến đấu trong huyết động.

- Ha ha ha, Tây Ân ngươi rất cường đại, nhưng ngươi nhẫn tâm ra tay với chính đệ đệ của mình sao!

Tây Lạc miệng nói, nhưng thanh âm quái dị phát ra là của Âm mục.

Tây Ân phần nộ đến nghiêng răng nghiêng lợi, dưới trạng thái Thánh Huyết Dạ Xoa càng trở nên thô bạo dữ tợn, đây là một quyết định khó khăn, không ra tay thì Âm mục sẽ chạy trốn, thậm chí ngay cả bản thân cũng có thể gặp nguy hiểm, nhưng nếu toàn lực ra tay, sẽ tổn thương đến thân thể của đệ đệ thân sinh.

- Ha ha ha!

Trong lúc Tây Ân hết sức lưỡng nan, 'Tây Lạc' phát ra tiếng cười hung hăng càn quấy ra sức đánh về phía Tây Ân, liều mình điên cuồng tập kích.

Rơi vào đường cùng, Tây Ân chỉ có thể co rút phòng ngự trước khi nghĩ ra biện pháp không tổn thương đệ đệ của mình.

“Oanh ~ oanh ~ oanh ~ ...”

Hai huynh đệ Tây Ân Tây Lạc, hai siêu cấp cường giả thần cấp lần lượt va chạm nhau, sóng xung kích dao động cực lớn trong huyết động truyền bá, không gian khắp nơi bị năng lượng trùng kích mà bạo tạc.

Tuy rằng thực lực của Tây Ân so với Tây Lạc hơn hẳn một bậc, nhưng một điên cuồng công kích liều mạng, còn một lại cố kỵ không dám ra tay, nhất thời Tây Ân rơi xuống vào thế hạ phong, nhiều chỗ trên người bị thương.

- Không ổn, tiếp tục như vậy Tây Ân sẽ bị đánh bại.

Dương An ngay cả con mắt cũng không dám chớp, luôn luôn chú ý đến cuộc chiến của Tây Ân.

Dương An biết rõ Tây Ân bắn khoản điều gì, đây quả thật là nhược điểm lớn nhất của hắn.

- Cứ tiếp tục như vậy Tây Ân nhất định sẽ thua, nhiệm vụ của chúng ta cũng sẽ thất bại.

Dương An trong lòng thầm nghĩ:

- Nhiệm vụ dẫn đạo này chắc không chỉ đơn giản là đem Tây Ân mang vào, sau đó ở thời khắc cuối cùng đem dị tộc phong ấn lại, có lẽ là vào thời khắc mấu chốt phải hiệp trợ Tây Ân chiến đấu, nhưng rốt cuộc làm sao mới giúp được Tây Ân đây!

Dương An lập tức đưa ý nghĩ của chính mình thương lượng cùng Phá Nha và Pháp Lỗ Dịch, hai người cũng cảm thấy thế, nhiệm vụ của bọn họ không chỉ đơn giản như vậy.

- Đợi một chút, có lẽ cách nghĩ của chúng ta sai!

Phá Nha đột nhiên suy tư nói:

- Mọi người nghĩ xem, nhiệm vụ của đội ngũ chúng ta tiếp nhận chính là ‘Giải cứu Tây Lạc’, tôi cảm thấy mấu chốt là nằm ở Tây Lạc.

- Đúng đúng đúng, một lời làm bừng tỉnh người trong mộng!

Dương An liền tỉnh ngộ.

- Chúng ta đều nghĩ hiệp trợ Tây Ân chính là căn bản của nhiệm vụ này, nhưng có lẽ mục tiêu của chúng ta là Tây Lạc mới đúng.

- Đúng!

Phá Nha cùng Pháp Lỗ Dịch đồng thời gật đầu biểu thị đồng ý.

- Nếu nói như vậy, nhiệm vụ của chúng ta hẳn là trợ giúp Tây Lạc thoát khỏi khống chế của tên Ám mục kia, như vậy cũng tức là hiệp trợ Tây Ân.

Dương An phân tích nói, tiến hành nhiệm vụ lâu như vậy, hiện tại bọn hắn mới thật sự hiểu rõ căn bản của nhiệm vụ.

- Vậy giờ cần làm như thế nào, bây giờ Tây Lạc hoàn toàn bị khống chế, hơn nữa ngay cả tiếp cận chúng ta cũng không có khả năng, hay là thử dùng cách trước kia của Phá Nha đâm vào đuôi hắn để cho hắn thanh tỉnh?

Pháp Lỗ Dịch hỏi.

- Không, vừa nãy tớ dò xét qua tư liệu của Tây Lạc, ý thức của hắn chưa bị khống chế hoàn toàn.

Dương An nói.

- Có lẽ tớ có biện pháp!

283. Chương 281: Huyền Thuật

oOo

Mặc dù có chút trễ, nhưng bọn Dương An trong thời khắc cuối cùng hiểu rõ gốc rễ của nhiệm vụ, có lẽ còn có thể vãn hồi thế cục.

Dương An đại khái có kế hoạch, tuy rằng không biết kế hoạch có thành công không, nhưng vẫn là muốn liều một phen, nếu không ngay một chút hi vọng cũng không có.

- Mọi người ở lại đây, nếu phương pháp này thất bại, tôi chẳng may “về thành dưỡng sức” thì mọi người tiếp tục nghĩ biện pháp nhé.

Dương An dứt khoát nói, sau đó không quan tâm hai người có phản đối không liền xông ra ngoài.

Lúc này Tây Ân cùng ‘Tây Lạc’ đã đang tiến vào giai đoạn kịch liệt nhất, trên người của hai người đều là vết thương chồng chất, máu màu bạc chảy ra bê bết, nhìn đã thấy ghê người. Mà thực lực Tây Ân nhỉnh hơn nhưng thương thế ngược lại càng thêm nghiêm trọng. ‘Tây Lạc’ tuy rằng bị thương, nhưng vẫn liều chết điên cuồng công kích, mỗi một chiêu đều là liều mạng công không thêm thủ, đánh cho Tây Ân liên tiếp tháo chạy.

- Hi vọng sẽ không quá trễ đi, càng hy vọng phương pháp của mình có thể thành công!

Dương An chau mày, thật cẩn thận nhẹ nhàng đi tới.

“Sưu ~ ”

Một đạo mũi tên ẩn chứa Hỏa nguyên tố dày đặc bay vút về phía ‘Tây Lạc’, trúng mục tiêu là cái lưng của hắn, sau đó mãnh liệt bạo tạc.

Một mũi tên như vậy hoàn toàn có thể miểu sát mười tên tám tên cường giả cấp truyền thuyết, nhưng đối với siêu cấp cường giả thần cấp mà nói chỉ là gãi ngứa.

- Hừ, sâu bọ hèn mọn cũng dám cùng ta đối kháng!

Công kích bị quấy rối, ‘Tây Lạc’ phần nộ quay đầu lại liếc Dương An ở phía dưới một cái, lấy lực lượng hiện tại của hắn, chỉ sợ vung tay cũng có thể giết chết nhân loại nhỏ yếu kia.

- Hừ, chính là chờ ngươi nhìn qua!

Dương An không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hướng ‘Tây Lạc’ công kích căn bản không phải muốn tạo thành sát thương gì, mà chỉ là muốn khiến cho hắn chú ý nhìn qua.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Đối với thần cấp cường giả chỉ cần phát tay sẽ đem mình hóa thành tro bụi, giờ phút này Dương An vô cùng bình tĩnh, vào lúc ‘Tây Lạc’ quay đầu nhìn qua liền phát động hiệu quả Huyền Thuật của kỹ năng Ứng Nhân Nguyệt Độc.

Trước đó Dương An có nghĩ đến nhiệm vụ lần này của bọn hắn chính là phải trợ giúp Tây Lạc thoát ly khống chế khôi phục chính mình, mà sau lần nhìn lướt tư liệu thuộc tính của Tây Lạc cũng chứng minh ý thức hắn vẫn chưa bị khống chế toàn bộ.

Dương An nghĩ đến lần đầu tiên bọn hắn tiến vào huyết vụ suýt bị khống chế, may mắn Phá Nha kịp thời dùng đau đớn kích thích làm cho bọn hắn thanh tỉnh. Nhưng hiện tại tình huống của Tây Lạc nghiêm trọng hơn nhiều, đau đớn nhỏ đã không có tác dụng, bởi vậy Dương An nghĩ tới kích thích chỗ sâu nhất linh hồn của hắn, hy vọng hắn có thể hồi tỉnh táo lại.

Mà dùng thứ gì để kích thích chỗ sâu nhất linh hồn của Tây Lạc, đương nhiên là thứ trọng yếu nhất sinh mệnh của hắn. Như vậy đến tột cùng thứ gì là trọng yếu nhất đối với sinh mệnh của Tây Lạc? Thứ Dương An nghĩ tới chính là cô gái mà Tây Lạc yêu.

Dương An chưa từng gặp qua cô gái kia, nhưng lợi dụng Huyền Thuật của Ứng Nhân Nguyệt Độc có thể thông qua ký ức của Tây Lạc làm cho chính hắn ‘nhìn thấy’ hình ảnh cô gái hắn yêu sâu đậm nhất.

Quả nhiên, khi ‘Tây Lạc’ đảo mắt qua trong nháy mắt, Huyền Thuật của Dương An liền đánh vào chỗ sâu nhất linh hồn của hắn.

- Thành bại ở lúc này!

Có thể làm cũng đã làm, giờ phút này Dương An chỉ có khẩn cầu sức mạnh vô hạn của tình yêu.

- A! A!

Khoảng khắc sau khi ‘Tây Lạc’ trúng Huyền Thuật, đột nhiên hai tay ôm đầu cuồng thét, sắc mặt hết sức khó coi, tựa như bị một nỗi đau lớn, đang giãy dụa phản kháng.

- La Lạp... Ta yêu La Lạp!

Tây Lạc mơ mơ màng màng thét to, mà giọng nói cũng không còn như rè rè như qua điện tử xử lý nữa, tựa hồ đây là giọng nguyên bản của Tây Lạc.

- Con sâu ghê tởm, rốt cuộc ngươi đã làm cái gì, Tây Lạc ngu xuẩn, ngươi còn dám phản kháng khổng chế của ta!

Giọng điệu quái dị lại tiếp tục khôi phục, nhưng rõ ràng yếu hơn nhiều.

Xem tình hình này, Dương An biết phương pháp này hữu hiệu, trong lòng không khỏi vui vẻ, lập tức kích hoạt công năng Phục Vị trên Phục Vị giới chỉ, Huyền Thuật từ Ứng Nhân Nguyệt Độc tiếp tục thi triển, thừa thắng xông lên.

- A ~ a ~

‘Tây Lạc’ ở giữa không trung phát ra tiếng gầm rú chói tai, thân thể không ngừng giãy dụa kịch liệt, tựa hồ càng ngày càng thống khổ.

Hai thanh âm hoàn toàn bất đồng luân phiên xuất hiện, từ bên trong linh hồn tranh đoạt quyền khổng chế ý thức thân thể.

- Tây Ân tiên sinh, linh hồn đệ đệ Tây Lạc của anh muốn đoạt lại thân thể, dị tộc tùy thời đều có thể bị trục xuất khỏi đó, anh chuẩn bị!

Dương An lớn tiếng nhắc nhở Tây Ân.

- Tốt, Ngã Gia huynh đệ lần này lại giúp tôi một việc lớn.

Tây Ân gật gù đầu, cường chế thương thế trên người, toàn lực ngưng tụ lực lượng cường đại, chuẩn bị cho tên dị tộc đáng giận sát thương đệ đệ của hắn một chiêu tất sát.

Có người từng nói ‘Yêu’ là lực lượng cường đại nhất trên đời, có lẽ những lời này là đúng.

- A! La Lạp!

Tây Lạc phần nộ ngứa mắt lên trời mà rống, thanh âm đúng là thanh âm của Tây Lạc.

- Dị tộc đề tiện, đừng hòng tiếp tục khổng chế cơ thể của ta, cút ra ngoài cho ta!

Hình bóng người yêu nhất xuất hiện rốt cục hoàn toàn đánh thức linh hồn bị ăn mòn của Tây Lạc, đem tên dị tộc xâm lấn thân thể đuổi ra.

- Ghê tởm, ghê tởm!

Một bóng đen bị trục xuất ra khỏi thân thể Tây Lạc, phát ra tiếng kêu không cam lòng phẫn hận.

Bóng đen lập tức ngưng tụ, một con quái vật đáng sợ xuất hiện, Âm mục thần bí giờ khắc này rốt cục cũng lộ ra bộ mặt thật.

Con quái vật kia toàn thân màu xám đen, hàng chục tua dài mọc ra từ sau lưng, chảy ra một bãi dịch nhờn màu đen ghê tởm.

Ma Đa Nỗ Ma: cấp bậc? ? ? Kẻ xâm lược đến từ Ma Đa tộc vực ngoại tinh không.

Nhìn thấy tư liệu thuộc tính của Ma Đa Nảo Ma, Dương An mới thật sự hiểu được vì sao Tây Ân luôn gọi là dị tộc, lúc trước hắn còn tưởng là nội ứng của liên minh Hắc Ám, không nghĩ tới kẻ xâm lược là đến từ vực ngoại tinh không.

- Vực ngoại tinh không?

Trong đầu Dương An lại một nghi vấn nữa.

- Ta đã nói rồi ngày hôm nay đem người tiêu diệt hoàn toàn, dị tộc gian xảo, chịu chết đi!

Tây Ân vừa nhìn thấy Ma Đa Nảo Ma hiện nguyên hình, một kích ngưng tụ đã lâu tức thì giết ra.

Linh Điểm Thuần Sát!

Tây Ân lại hóa thành tia chớp máu, nháy mắt đã phát ra vô số lần công kích chung quanh thân thể ghê tởm của Ma Đa Nảo Ma, gần như đập nát nó.

Người bên dưới còn chưa nhìn rõ, thân thể khổng lồ của Ma Đa Nảo Ma đã chỉ còn lại đại não trong đồng dịch nhờn, mà những chiếc tua dài cũng nát gần hết, chỗ còn sót khe khẽ run lên.

Ngã Gia huynh đệ, tới lượt cậu rồi!

Tây Ân hét lớn.

- Được!

Dương An biết Tây Ân để một kích cuối cùng lại cho hắn, không chút do dự giương cung lấp tên, một mũi Tân Nguyệt Tiên Tỏa Định đơn giản nhắm thẳng bắn vào ‘Đại não’ giữa không trung, đồng thời Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới lóe lên ánh sáng màu xanh nhạt, kỹ năng Phong Ấn Linh Hồn kích hoạt.

“Phốc ~ ”

Mũi tên sáp nhập vào trong ‘Đại não’, cắt đi tia sinh mệnh cuối cùng...

284. Chương 282: Đức Lan Đại Công Tước

oOo

“Đinh ~ ”

Hệ thống: chúc mừng bạn hiệp trợ Tây Ân hoàn toàn đánh chết Ma Đa Nảo Ma, thưởng cho 1000 điểm trị số vinh dự, exp ...

Hệ thống: chúc mừng tiểu đội của bạn hoàn thành nhiệm vụ ‘Giải cứu Tây Lạc’, thưởng cho 1000 điểm trị số vinh dự, độ tôn kính trong Huyết tộc tăng lên.

Hệ thống: kinh nghiệm của bạn đã đạt tới cấp 49 99%, không nhận tiếp kinh nghiệm, bạn có thể đến chỗ chức nghiệp đạo sư nhận khảo nghiệm tấn giai.

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống liên tiếp vang lên, một hồi lâu Dương An mới như từ trong mộng tỉnh lại.

Mặc dù chỉ góp một kích cuối cùng giết chết Ma Đa Nảo Ma, đại bộ phận là công lao của Tây Ân, nhưng exp hiệp trợ đánh chết một con quái vật thần cấp có thể đủ nhồi Dương An tới cấp 49 đỉnh phong.

Mà đồng dạng Pháp Nha cùng Pháp Lỗ Dịch hai vị đồng đội này cũng phần thưởng.

Nhiệm vụ hoàn thành, lực lượng dẫn đạo trên người bọn Dương An cũng tự biến mất, rút xuống thực lực nguyên bản. Lực lượng cường đại biến mất ngay, tuy có chút mất mát, nhưng về phương diện khác càng thêm khích lệ bọn hắn đối với việc truy cầu lực lượng cường đại. Bọn hắn tin tưởng chỉ cần cố gắng sẽ có ngày đạt tới độ cao kia.

Tây Ân đã mang theo đệ đệ Tây Lạc hạ xuống mặt đất, hình thái Thánh Huyết Dạ Xoa đã biến mất.

- Ngã Gia huynh đệ, rất cảm tạ sự hỗ trợ của các bạn, từ nay về sau các bạn chính là bằng hữu tốt nhất của Huyết tộc!

Tây Ân thành tâm cảm ơn, sau đó đem một khối tinh thạch sáu cạnh màu đen đưa cho Dương An.

- Đây là Thần cách của tên dị tộc kia, tôi nghĩ nên thuộc về tiểu đội của các bạn, các bạn cứ thu lại đi!

- Được!

Dương An từ chối thì bất kính nên đành nhận lấy Thần cách hắc ám này.

- Chào mọi người, tại hạ Tây Lạc, chân thành cảm tạ các bạn đã cứu tôi, nếu không tôi đã thành tội nhân lớn nhất của toàn bộ đại lục Phong Vân rồi.

Tây Lạc hồi hận nói, do mất đi lượng lớn năng lượng sinh mệnh, bây giờ trông hắn rất suy yếu.

- Tây Lạc các hạ, tôi hiểu được việc anh làm, theo đuổi tình yêu, theo đuổi hạnh phúc thì không có chia đúng hay sai.

Dương An đồng cảm mà nói:

- Nhưng tôi cảm thấy cái quan trọng nhất của con người chính là linh hồn của mình, bất kể ngoại hình trở thành như thế nào, quan trọng nhất là linh hồn mình không thay đổi. Bất kể là Huyết tộc, hay là nhân loại, tâm của chúng ta đều hướng về cùng một chỗ, hướng về Quang Minh, thiện lương, chính nghĩa.

- Hơn nữa La Lạp cô nương kia cũng không để ý thân phận Huyết tộc của anh, tôi cảm thấy anh nên dùng sự chân thành của mình làm cha mẹ cô ấy cảm động, tin tưởng anh nhất định sẽ đạt được hạnh phúc thật sự.

Dương An nói tiếp, điều này không khỏi làm hắn nhớ tới Mạnh Tử Lăng chưa bao giờ ghét bỏ hắn vì nghèo khó, mà còn luôn lắng lắng chờ đợi hắn.

Trong lòng Dương An tự nói với mình, về sau nhất định không được cô phụ Tử Lăng, nhất định phải để cho nàng có được hạnh phúc thật sự.

- Đúng! Đa tạ cậu, Ngã Gia huynh đệ, lời của cậu đánh thức tôi, tôi không nên chấp nhất vẻ bề ngoài của mình. Cậu nói đúng, quan trọng nhất là linh hồn không thay đổi.

Tây Lạc được cảnh tỉnh, bất chợt tỉnh ngộ.

- Ha ha, hay cho câu ‘Bất kể ngoại hình biến thành như thế nào, quan trọng nhất là linh hồn không thay đổi’. Thật không hổ là truyền nhân của Vũ Nguyệt!

Bỗng nhiên trong hư không truyền đến một giọng nói uy nghiêm cao quý mà không mất hòa ái.

Đỉnh huyết động tối đen đột nhiên xuất hiện một truyền tống trận màu trắng thật lớn, một nam trung niên Huyết tộc trong bộ trường bào hai màu vàng đỏ hạ xuống, phía sau còn có một Huyết tộc đi theo, bề ngoài có vài phần giống Tây Ân Tây Lạc.

- Phụ thân đại nhân!

- Phụ thân đại nhân!

Tây Ân Tây Lạc đồng thời cung kính nói.

Thì ra người trung niên đến từ truyền tống trận chính là Đức Lan đại công tước, phụ thân của bọn Tây Ân.

Dương An, Pháp Lỗ Dịch, Phá Nha ba người đồng thời kinh ngạc một trận, có thể tiếp xúc nhân vật vĩ đại, truyền thuyết chí cao vô thượng của Huyết tộc ở khoảng cách gần như vậy, nội tâm của bọn hắn không tự giác nảy sinh một loại kính sợ.

- Rất tốt! Tây Lạc, con rất cục thật sự hiểu ra, giáo huấn lần này cũng coi như đáng giá, lần này Tây Ân cũng làm rất tốt!

Đức Lan đại công tước khẽ cười nói, giờ phút này hắn không giống vua Huyết tộc cao cao tại thượng, mà càng giống một người cha hiền lành yêu thương con.

Tay trái Đức Lan đại công tước vừa lật, một quả cầu huyết sắc trong suốt xuất hiện. Đây là thượng cổ thần khí ‘Huyết Linh Châu’, Huyết Linh Châu phát ra một luồng huyết quang bao phủ trên người Tây Ân cùng Tây Lạc, thương thể của bọn hắn lập tức hoàn toàn khôi phục, tinh thần phấn chấn.

Cất kỹ Huyết Linh Châu, Đức Lan đại công tước quay ngược nhìn về phía Dương An, mở miệng nói:

- Người chính là truyền nhân của Vũ Nguyệt phải không, rất không tồi, rất không tồi.

Nghe vị vua Huyết tộc đối với chính mình miệng khen không dứt, Dương An không khỏi vừa mừng vừa sợ, hỏi:

- Đức Lan đại công tước tôn kính, ngài khỏe chứ, ngài quen biết lão sư của tôi sao?

Đức Lan đại công tước gật gật đầu, cười nói:

- Không chỉ là quen biết, ta và lão sư của ngươi còn là bạn sinh tử. Nhớ lại năm xưa hắn cũng đã nói với ta những lời giống như vậy: bất kể ngoại hình biến thành như thế nào, bất kể lực lượng cường đại ra sao, chung quy dù thế nào đi nữa, luôn luôn phải giữ cho linh hồn không đổi.

Lúc nói lời này thì Đức Lan đại công tước hơi hơi cúi đầu, rơi vào sâu trong hồi ức.

Năm đó Đức Lan đại công tước đạt được Huyết Linh Châu truyền thừa, lực lượng đã có thể sánh vai cùng đại anh hùng ‘Bạch Vân’, hơn nữa Huyết tộc quật khởi nhanh chóng, lúc ấy hắn hoàn toàn có thể tự thành lập thế lực, dẫn dắt Huyết tộc chiếm một chỗ tại đại lục Phong Vân, nhưng chính là xong nghe Vũ Nguyệt một câu này, làm cho hắn hoàn toàn hướng về Quang Minh.

Linh hồn không đổi, ngoại hình Huyết tộc bên ngoài không thể thay đổi được trái tim của con người của họ.

- Thì ra là thế!

Dương An gật gật đầu, lời Đức Lan đại công tước nói xác minh phán đoán của hắn.

- Lần này thật sự cảm tạ ngươi cùng bằng hữu của ngươi đã giải cứu Tây Lạc, còn để hắn thoát khỏi mê mang nhận rõ chính mình.

Đức Lan đại công nói, ánh mắt chiếu trên người Pháp Lỗ Dịch cùng Phá Nha.

- Đây là một chút lòng thành, coi như đa tạ các ngươi xuất thủ tương trợ, hi vọng sẽ giúp ích cho thực lực của các ngươi.

Đình! Đình!

Phá Nha cùng Pháp Lỗ Dịch đồng thời nhận được nhắc nhở của hệ thống, thì ra đây mới là phần thưởng chân chính của nhiệm vụ này.

Phá Nha nhìn nhìn hệ thống nhắc nhở, phần thưởng của Đức Lan đại công là kỹ năng ‘Siêu Cấp Huyết Biến’, không ngờ đây là dạng sơ khai của kỹ năng ‘Thánh Huyết Dị Xoa’, nâng lên tới cấp cao nhất có thể biến thân trở thành Thánh Huyết Dị Xoa, ngoài ra còn được trao tặng huân chương Nam tước, có được tất cả quyền lợi địa vị Nam tước.

Phần thưởng của Pháp Lỗ Dịch cũng không sai biệt lắm, huân chương Nam tước, một kỹ năng có thể khiến triệu hoán cuồng hóa.

Hai người hưng phấn trong kênh tổ đội chia sẻ phần thưởng của mình.

Tuy nhiên chỉ có Dương An không nhận được nhắc nhở phần thưởng của hệ thống.

Đức Lan đại công tước có lẽ thấy sự nghi hoặc của Dương An, khẽ cười nói:

- Con đường trưởng thành của ngươi tin rằng lão bằng hữu Vũ Nguyệt của ta đã có an bài, ta cũng không tiện nhúng tay, hiện tại chỉ đem hiệu quả kỹ năng Âm Nguyệt Phá của ngươi tăng lên, lại tặng ngươi huân chương Nam tước, còn có tòa thành di động của ta cũng tặng cho ngươi!

Đức Lan đại công tước lại lấy Huyết Linh Châu ra, một luồng huyết quang bắn vào Vũ Nguyệt Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới trên tay trái của Dương An.

- Không cần kỳ quái, năm xưa sư phụ Vũ Nguyệt của người chính là nhìn Thánh Huyết Dạ Xoa mà sáng chế ra kỹ năng Âm Nguyệt Phá.

Đức Lan đại công tước nói.

Dương An nhìn nhìn thuộc tính của nhân, hiệu quả của Âm Nguyệt Phá kỹ năng đã tăng lên trên diện rộng, vốn toàn bộ thuộc tính tăng 200% giờ lên tới 300%, thời gian tác dụng hạn định cũng gia tăng đến 50 giây.

285. Chương 283: Khiêu Khích Tử Thần

oOo

- Răng Nát* chết tiệt, còn giỡn nữa, mau cất súng đi, nếu lỡ cướp cò bắn tới tôi sẽ cho cậu đẹp mặt!

Pháp Lỗ Dịch rất là buồn bực nhìn xoay tới xoay lui Phá Nha bên người.

(*Phá Nha theo cách đọc có thể hiểu là răng hồng, đồng âm khác nghĩa với tên gốc, là lão Dịch trên)

Phá Nha không để ý đến Pháp Lỗ Dịch lải nhải, tiếp tục nghịch cây Địa Tinh Hỏa Thương chuôi khắc đầy bí văn tinh xảo huyền ảo màu bạc. Đây là Địa Tinh Hỏa Thương cấp truyền thuyết do Dương An giúp hắn từ trên tay Cấp Cát ‘doạ dẫm’ đoạt được. Từ khi có nó Phá Nha liền hưng phấn đến giờ, thỉnh thoảng trên đường ngắm người chơi khác, miệng ‘bang bang’ giả tiếng súng nổ, hoàn toàn giống như đứa trẻ có món đồ chơi ưa thích.

- Cứ để hắn nghịch đi, nếu lỡ cướp cò bắn trúng người khác, chúng ta coi như không quen biết hắn.

Dương An trêu ghẹo nói, sau đó tiếp tục nhìn ‘đơn kêu oan’ trên tần số Tử Thần.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ giải cứu Tây Lạc, Dương An đem theo Phỉ Lạc tinh thạch tìm Cấp Cát sửa chữa Liệt Diễm Chi Vương Giả Hạch Tâm, cũng thành công gắn nó cho Linh Thức Trưởng Nha Sư. Giờ để thí nghiệm lực lượng tiến hóa, Dương An liền mang theo mọi người về Bạch Vân thành.

- Lát nữa tôi sẽ chuẩn bị đi tiếp nhận khảo nghiệm tấn giai.

Phá Nha rất cực nghịch đủ, dừng lại nói:

- Sau khi trải qua lần đạt được dẫn đạo chi lực này, tôi cảm giác mình cải biến rất nhiều, cũng tiến bộ rất nhiều, tin tưởng lần này nhất định có thể thông qua khảo nghiệm ở độ khó cao nhất.

Dương An biết Phá Nha đối với thực lực bản thân rất chấp nhất, giờ thấy hắn đầy đủ tin tưởng nói, cũng bày tỏ ủng hộ.

- Tôi cũng muốn nhận khảo nghiệm tấn giai, chỉ là khảo nghiệm của tôi phải chờ tới buổi tối mới có thể tiếp nhận.

Dương An nói:

- Đúng rồi lão Dịch, cậu cũng lên cấp 49 đỉnh phong rồi, với trang bị thực lực của cậu vào lúc này, cộng thêm súng vật chắc có thể thông qua khảo nghiệm trung cấp rồi đấy.

- Ừ, nhưng tạm thời tớ còn chưa muốn tiếp nhận khảo nghiệm tấn giai, vừa được mấy kỹ năng mới, tớ muốn luyện một chút, khi có đầy đủ thực lực cùng tin tưởng đi làm cũng không muộn.

Pháp Lỗ Dịch lắc đầu, đối với thực lực bản thân hắn rất rõ, chênh lệch cùng hai tên biến thái Dương An và Phá Nha không ít, hắn không muốn kéo mọi người tụt lùi, cần làm tốt chuẩn bị cam đoan một lần thông qua.

- Như vậy cũng tốt, trước khi tiếp nhận khảo nghiệm tấn giai thì hệ thống sẽ tổng hợp thực lực bản thân người chơi. Thực lực càng mạnh, hệ thống phân định cấp độ khó khảo nghiệm càng cao, nhưng nếu thành công thì thuộc tính gia thành cùng phần thưởng cũng sẽ càng lớn.

Dương An gật đầu nói.

- Xác thực là vậy!

Phá Nha nói, hai tay của hắn như cũ nghịch Địa Tinh Hỏa Thương.

- Ô, quái lạ...

Dương An đột nhiên chau mày.

- Làm sao vậy?

- Chuyện gì?

Phá Nha cùng Pháp Lỗ Định lên tiếng hỏi.

- Mọi người lên tần số Tử Thần nhìn xem, cơ hồ cùng một thời gian có hơn mười người nhờ giải oan, hơn nữa làm là bị cùng một kẻ ức hiếp.

Dương An chuyển hình thức tới tán gẫu tổ đội.

Tần số Tử Thần mở tự do cho thành thành viên Tử Thần, Phá Nha Pháp Lỗ Định lập tức nhấn mở.

Bọn họ đều thấy phân biệt hơn mười người bị cùng một ID là thuần giáp chiến sĩ 'Nham Năng' vô lý ức hiếp, hơn nữa còn là ở những nơi khác nhau, hơn nữa theo video ghi lại có thể thấy Nham Năng này cực độ hung hăng càn quấy, giết người xong còn hô hoán hoan nghênh 'Tử Thần' tới bất kỳ lúc nào.

- Đây khả năng là có ý, mục đích muốn dẫn dụ Tử Thần hiện thân.

Dương An khẽ cau mày phân tích.

- Theo video ghi lại tên thuần giáp chiến sĩ Nham Năng này không có đeo huy hiệu của bất kỳ gia tộc nào, nhưng không loại trừ có thể lực lớn đẳng sau sai khiến, thậm chí những người nhờ chúng ta 'giải oan' này cũng không loại trừ là an bài đặc thù.

Sắc mặt Pháp Lỗ Định cùng Phá Nha cũng trở nên ngưng trọng, bất quá trước khi Dương An khởi động kế hoạch Tử Thần đã dự tính sẽ có loại tình huống như vậy phát sinh, mà phương pháp ứng phó của bọn họ cũng rất đơn giản, chỉ một chữ —giết.

Đối phó với loại ác nhân ngang nhiên khiêu chiến Tử Thần này, thì phải diệt sát.

- Tôi thấy hắn không phải là chiến minh gia tộc giả trò quỷ!

Phá Nha trầm mặc một chút rồi nói.

- Lúc này tôi có kiểm tra, tên Nham Năng này mấy ngày gần đây mới tấn thăng cường giả 5x, trước kia cũng là một người chơi thông thường không có bất kỳ bối cảnh nào, bất quá thanh danh rất thổi, tổ chức một tiểu đội 20 người khắp nơi ức hiếp người chơi thông thường.

- Dương nhiên, cũng không bài trừ khả năng như anh nói.

Phá Nha lại bổ sung thêm.

- Nhất định là cái tên Nham Năng kia sau khi thăng chức 5x muốn mượn Tử Thần của chúng ta lập uy nên cố ý khiêu khích.

Pháp Lỗ Định cũng phát biểu ý kiến của mình.

Thần Chi Thí Luyện Tràng mở ra, rất nhiều người chơi đều được hưởng lợi, thực lực tăng lên, hơn nữa hệ thống sủng vật cũng được update, một ít cao thủ bị vây ở 4x đỉnh phong đã lâu mượn dùng sủng vật phụ trợ nên thành công tấn thăng đến 5x. Theo tin từ liên minh Quang Minh, số lượng cường giả truyền thuyết 5x trong vòng hai tuần gia tăng thêm ba mươi người, có người từng phỏng đoán rằng hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng và hệ thống sủng vật sẽ đưa Phong Vân tiến lên đến thời đại 5x, càng ngày càng nhiều người chơi sẽ tấn thăng đến 5x.

- Bất kể là loại tình huống nào cũng vậy, đã có người muốn khiêu khích 'Tử Thần', vậy nhất định phải đem hắn này diệt sát. Nếu đến nước này chúng ta còn lùi bước thì 'Tử Thần' làm sao có thể làm gương dẫn dắt người chơi thông thường, đánh thức lòng đoàn kết phản kháng của họ.

Dương An lời lẽ đanh thép nói.

- Tình huống như vậy mục tiêu nhất định có chuẩn bị, hành động của chúng ta nhất định phải cẩn thận vạn phần.

Dương An lại nói:

- Phá Nha, cậu đi tiếp nhận khảo nghiệm tấn giai đi, lần này do tôi cùng lão Dịch hành động!

Phá Nha nghe thể lắc lắc đầu, sắc mặt chuyển biến, lộ ra sát khí, nói :

- Không, lần này do tôi ra tay, coi như khởi động trước khi làm khảo nghiệm tấn giai.

- Nếu như vậy sẽ do cậu làm chủ công, nhưng tôi sẽ theo cùng giúp cậu đề phòng tình hình chung quanh, tùy thời ứng phó với việc phát sinh ngoài ý muốn.

Dương An không có phản đối, bất quá hắn cũng muốn đi theo, hắn cảm giác việc này không đơn giản như vậy, đối phương dám ngang nhiên khiêu khích Tử Thần hiện thân, tuyệt đối có thủ đoạn gì đó.

- Tra được rồi, tên Nham Năng kia đang cùng tổ đội của hắn ở chiến trường Chính Tà, vị trí cách Bạch Vân thành chừng một giờ lộ trình, hắn là hắc cốt ý bại lộ vị trí của mình.

Phá Nha rất nhanh liền tra được vị trí của mục tiêu.

Từ sau khi Phá Nha gia nhập, công tác tình báo liền giao cho hắn, hắn cũng tiết lộ mình là thành viên của tổ chức thích khách lớn nào đó, mạng lưới tình báo rất khủng.

- Được, chúng ta xuất phát!

Dương An trầm giọng nói, sau đó dẫn theo hai người đi thẳng đến truyền tống Bạch Vân thành ở cửa đông.

Diện tích của Bạch Vân thành quá lớn, vì vậy chắc là người chơi yêu cầu, hệ thống ở bốn cửa thành Đông Nam Tây Bắc đều thiết lập truyền tống trận, như vậy thuận tiện hơn.

Bọn hắc làm như vậy là để che giấu tai mắt người, phòng ngừa người có tâm âm thầm để ý.

Ra khỏi cửa đông chính là Khải Linh đại sâm lâm, Dương An tìm chỗ không có người triệu hồi ‘Linh Thức’ ra, còn có Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo (tòa thành di động Cấp Nhĩ) của Đức Lan đại công tước tặng cho.

Sau một đoạn thần chú ngắn, một con tử hắc sắc cự long (rồng khổng lồ màu tím đen) xuất hiện trong trong hư không, mà trên lưng con rồng này chở theo một tòa thành cổ xưa không biết đã có được bao nhiêu năm, chính là Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo.

Tác dụng của Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ. Dương An cùng đồng đội của hắc có thể vào trong đó tiến hành một hành trình dài, còn nếu trú đóng trên mặt đất mà nói, trong phạm vi hai trăm mét những người được chỉ định có thể có được tăng trưởng biên độ thuộc tính nhất định.

- Mọi người ngồi thành bảo di động mà đi, tôi cùng Linh Thức ở bên ngoài phối hợp tác chiến.

Dương An lập tức phân phối tốt công tác.

Pháp Lỗ Dịch cùng Phá Nha tiến vào bên trong tòa thành, cặp cánh của tử hắc cự long vung lên, thân thể khổng lồ cộng thêm một tòa thành bảo vững vàng phóng lên cao, bay lên độ cao hơn một ngàn mét, nương tầng mây ẩn núp hành tung hướng đích đến bay tới.

- Linh Thức, hình thái Liệt Diễm!

Dương An lui ra sau hai bước khẽ quát một tiếng.

- Rống!

Linh Thức nhận được mệnh lệnh ngửa mặt lên trời rống, ba hạch tâm ở trước ngực chuyển động, hạch tâm màu đỏ như lửa chuyển lên chính giữa, lập tức toàn thân bốc cháy lên ngọn lửa mãnh liệt, giáp thép bên ngoài bắt đầu chuyển hoá tiến hoá.

286. Chương 284: Phục Kích

oOo

Phía bắc Bạch Vân thành đối diện với chiến trường Chính Tà được có một khu rừng rậm toàn cây cổ thụ cao chọc trời, một tổ đội gồm 19 người đang ở nhằm chặn vây giết mấy quái vật 5x, tuy nhiên những người này có chút lơ đãng.

- Lão đại, anh nói cái gã gọi là Tử Thần liệu có dám tới đây hay không nhỉ?

Một tên Băng kiếm sĩ một bên chém quái, một bên hướng Nham Năng hỏi.

Nham Năng tay nắm lấy nhất nham thạch đại thuẫn, một phát đẩy hai quái vật ra, vẻ mặt khinh miệt nói:

- Anh mà ước gì hần nhanh xuất hiện, Tử Thần ác ma gì chứ, hần dám đến lão tử sẽ dùng đại thuẫn này đập bẹp.

- Nhưng mà lão đại, em nghe nói ‘Tử Thần’ không chỉ một người, hơn nữa nghe đồn tên Tử Thần cung tiền thủ có thể ở ngoài ngàn mét một mũi tên lấy thủ cấp người, rất khó phòng bị.

Băng kiếm sĩ lại nói.

Nham Năng lại khinh thường lắc đầu, hừ lạnh nói:

- Cái gì mà ở ngoài ngàn mét lấy thủ cấp người, những kẻ đó chẳng qua đang chém, nghe nói tên Trọng Pháo Thủ tầm bắn xa nhất cũng chỉ có ba trăm mét mà thôi, hơn nữa lần này chúng ta có Hắc Âm Thị Huyết làm hậu thuẫn, trong phạm vi bốn trăm mét đã bố trí dày đặc cung tiền thủ cùng đạo tặc, nếu có nhân vật khả nghi xuất hiện chúng ta sẽ biết ngay.

- Không sai, hơn nữa lần này chúng ta có át chủ bài, bất luận là tên Tử Thần nào tới cũng chỉ có chết!

Băng kiếm cười hắc hắc nói.

- Bên ngoài đã bố trí trọng binh, trừ phi cái tên Tử Thần kia từ trên trời giáng xuống, nếu không không thể nào tránh được, tổ đội chúng ta lần này có thể nổi danh rồi.

...

- Lão Dương, chúng ta đã đến phía trên đầu vị trí mục tiêu, đã thấy tên Nham Năng.

Trên không trung cao hơn một ngàn mét, cự long chờ theo tòa thành di động giấu bên trong những đám mây lớn, Pháp Lỗ Dịch cùng Phá Nha có thể thông qua một khối tương tự kính viễn vọng quan sát hình ảnh bên ngoài.

- Tốt, khoảng năm phút sau tôi đến địa điểm chỉ định, trước tiên mọi người khoan động thủ, chờ tôi đến rồi nói sau.

Dương An trả lời lại trong kênh tổ đội, bản thân hắn đang cười lên Linh Thức phóng nhanh như hỏa tiễn xuyên qua khu rừng rậm.

Linh Thức Trường Nha Sư biến hóa thành hình thái Liệt Diễm, toàn thân bọc thép biến thành màu như ngọn lửa, biến hóa cực lớn, hai bên chi trước bật ra hai lưỡi dao kim loại sắc bén, dễ dàng chém đứt hết thấy vật chất cứng rắn, động cơ phản lực trên lưng trở nên tiên tiến hơn, mà hình thái Liệt Diễm của Linh Thức Trường Nha Sư cũng dựa vào động cơ phản lực mạnh mẽ này để tự do phi hành trên không trung.

Tốc độ chạy trên mặt đất của hình thái Liệt Diễm ước chừng gấp năm lần so với hình thức ban đầu, khi vận dụng tốc độ cao nhất thì không khác gì một quả cầu lửa bắn từ miệng đại bác.

Để cẩn thận, Dương An sớm đã thả Lý Nhĩ Tư chi nhân ra phía trước dò đường. Cũng nhờ hành động này mà hắn phát hiện phạm vi bốn trăm mét xung quanh mục tiêu dày đặc đạo tặc và cung tiền thủ, trước ngực của bọn họ đều có đeo huy chương Hắc Âm Thị Huyết chiến minh.

- Mọi người chú ý, chung quanh mục tiêu có lượng lớn người chơi Hắc Âm Thị Huyết mai phục.

Dương An lập tức phát ra báo động.

- Quả nhiên là cái bẫy, bắt quá xem điệu bộ của Hắc Ám Thị Huyết thì có vẻ không muốn tự mình động thủ, có lẽ là muốn mượn Nham Năng đến dò xét một chút về ‘Tử Thần’.

Phá Nha phân tích nói, lúc này hắn đã đội mặt nạ, dù biết rõ là bẫy hắn cũng muốn ra tay.

- Tôi cũng cảm thấy như thế. Phá Nha, cậu có lòng tin không, bằng không hãy để tôi ra tay!

Dương An hỏi, mà chính hắn thì đang ẩn thân núp ngay trên ngọn cây cổ thụ cao nhất cách chỗ mục tiêu năm trăm mét, Linh Thức Trường Nha Sư thì chuyển hoá lại hình thái ban đầu, mở ra ‘Thủy Tiềm Huyền Ảnh’ chờ dưới tàng cây, nếu Pháp Lỗ Dịch không kịp tiếp ứng, thì Linh Thức rất nhanh có thể trợ giúp rút lui.

- Không cần lo lắng, tuy rằng thuận giáp chiến sĩ khắc chế đạo tặc, nhưng tên đó mới tấn 5x thực lực kém xa những cường giả cũ, trong vòng 15 giây hắn là có thể giải quyết.

Phá Nha mười phần tự tin nói.

- Được rồi, người của Hắc Ám Thị Huyết cách mục tiêu ngoài một trăm mét, lão Lỗ trực tiếp “thả” Phá Nha xuống, sau 16 giây bất luận thành công hay không đều phải triệu hoán hắn về, việc còn lại do tôi xử lý.

Dương An ngưng trọng nói, hắn đối với thực lực của Phá Nha cũng rất có lòng tin, dù sao từ lâu trước kia Phá Nha đã có thể đánh chết cường giả 5x.

- Đã rồi!

Pháp Lỗ Dịch cùng Phá Nha đồng thời đáp.

Pháp Lỗ Dịch tiếp ứng hậu cần tương đối xuất sắc, Chỉ Xích Thiên Nhai phát động, chuẩn xác đưa Phá Nha truyền tống đến vị trí thích hợp nhất.

Pháp trận màu xám chợt lóe, Phá Nha tức thì xuất hiện ở chỗ trống sau lưng Nham Năng, hiện tại toàn thân Phá Nha biến thành màu đỏ như máu, tản mát ra sát khí cùng mùi huyết tinh nồng, ‘Siêu Cấp Huyết Biến’ đã được mở ra.

Phá Nha vừa xuất hiện lập tức lao lên, chủ thủ đen như mực hướng sau gáy Nham Năng.

‘Tử Thần’ xuất hiện quá đột ngột, đồng đội chung quanh Nham Năng hoàn toàn không kịp phản ứng.

Bắt quá Nham năng có thể thắng chức cường giả truyền thuyết 5x, cũng không phải dùng để ngắm. Hơn nữa hắn sớm có chuẩn bị, phát hiện Tử Thần đột ngột xuất hiện ở phía sau, lập tức phát động Va Chạm xông về trước đi tránh đi sự khống chế của đạo tặc, nhưng lại chậm hơn một bước, toàn thân như bị đóng băng ngay lập tức.

Có thể được công nhận là Quang Minh đệ nhất đạo, Phá Nha tự nhiên thân kinh bách chiến, lập tức ném một cái ‘Trấn Hồn’ qua, làm Nham Năng đóng băng tại chỗ.

“Phanh!”

Chủ thủ cắm vào gáy của Nham Năng, một đòn Tà Ác Công Kịch choáng váng 6 giây, sau đó rất nhanh quay ngược trở lại hướng cổ họng. “Phốc ~” một tiếng, máu tươi vẩy ra, tuy rằng không phải một kích chí tử, nhưng tạo thành cái sát thương hơn bốn nghìn điểm dâng lên trên đầu Nham Năng. Lượng HP hơn 1 vạn của Nham Năng chỉ thoáng cái đã rút đi một phần ba.

Thuần giáp chiến sĩ là chức nghiệp có phòng ngự và HP trâu nhất, hơn nữa sau khi thắng chức 5x thì lại càng tăng mạnh, nhưng lại không thủ được trước sát thương siêu cao của Phá Nha.

Nếu không có gì bất thường, Nham Năng kiêu căng ngạo mạn đã bị tuyên án tử hình.

Nhưng mà việc ngoài ý muốn đương nhiên là thứ ngoài dự liệu, ngay khi Phá Nha chuẩn bị phát động toàn lực liên kích, một mũi tên từ bên cạnh cấp tốc bay vụt đến.

- Hừm!

Tốc độ mũi tên cực nhanh, nếu Phá Nha tiếp tục công kích Nham Năng tất sẽ dính đòn.

Phá Nha không chút do dự, nghe được thanh âm mũi tên vang lên, liền sử dụng ‘Tật Phong Bộ’ né mũi tên đang bay vụt đến.

- Phá Nha cẩn thận, có cung tiễn thủ đánh lên ở cự ly xa.

Dương An vẫn luôn quan sát liên hét lớn trong kênh tổ đội.

287. Chương 285: Phấn Bản Tỉa

oOo

- Có kẻ bắn tỉa ở cự ly xa!

Đây là ý niệm đầu tiên trong đầu Dương An.

- Cung tiễn thủ Hắc Ám Thị Huyết đều ở ngoài phạm vi hai trăm mét, hơn nữa mục đích của bọn họ hẳn là thử ‘Tử Thần’, lần này khiến chiến Tử Thần nhất định là lấy tổ đội Nham Năng làm chủ.

Dương An rất nhanh khẩn trương nhìn quét tình huống phía dưới, lập tức phát hiện chỗ không thích hợp,

- Sao chỉ có mười chín người, không phải Phá Nha nói tổ đội của Nham Năng có hai mươi thành viên sao? Kẻ không thấy kia khẳng định chính là cung tiễn thủ mai phục đánh lên.

- Phá Nha chú ý, tổ đội Nham Năng có một tên cung tiễn thủ mai phục ở cự ly xa, bất quá không cần lo lắng, tôi lập tức tìm ra đem hắn xử lý!

Dương An lập tức nói ra phát hiện của mình.

- Ok!

Phá Nha đáp lại trong kênh tổ đội. Hiện tại hắn ẩn thân tiềm phục ngay gần Nham Năng, chuẩn bị tùy thời ra tay, đương nhiên trước tiên cũng muốn chờ Dương An mang tên tập kích trong tối giải quyết, bằng không sẽ có thêm nhiều phiền toái.

Một chiêu này của Nham Năng cũng coi như âm hiểm, hơn nữa phi thường lớn mật, trước dùng thành viên Hắc Ám Thị Huyết đem cung tiễn thủ Tử Thần phong tỏa ở bên ngoài, lấy chính mình làm mồi dẫn đạo tặc Tử Thần xuất hiện, cuối cùng còn mai phục một tên cung tiễn thủ ở cự ly xa tiến hành đánh lên.

Một chiêu này quả thật đủ độc, dù không thể giết chết đạo tặc Tử Thần, nhưng cũng phá tan kỷ lục khi Tử Thần phán quyết tất phải chết, đủ để kích thích thật lớn đối với hình tượng ‘Tử Thần’.

Bất quá, bọn hắn ngàn tính vạn tính cũng không ngờ được của tầm bắn ở cự ly xa đến biến thái của Dương An.

- Theo đường bay của mũi tên, tay đánh lên hắn ở gần chỗ này!

Trong đầu Dương An rất nhanh tính toán ra, xoay chuyển ánh mắt, chức năng phóng lớn của Ứng Nhân Nguyệt Độc khởi động, lập tức hướng tới phạm vi tính toán dò xét.

“Sát ~ sát ~ sát ~”

Thị giác tiêu cự rất nhanh biến hóa, đưa cảnh vật xa xa nhanh chóng kéo đến trước mặt tiến hành dò xét.

- Đây rồi babe!

Tính toán chuẩn xác, Dương An nhanh chóng tìm ra tên đang ẩn núp tập kích.

Một tên cung tiễn thủ thân mặc bì giáp màu lửa đỏ đang núp trên đại thụ cách Nham Năng khoảng hai trăm mét, cơ bản có thể chắc chắn hẳn chính là tay bắn tỉa kia.

Thiên Vũ Vô Tình: Cung tiễn thủ 50 cấp.

- Thì ra là cung tiễn thủ 5x, khó trách có thể có tầm bắn như vậy, nhưng một tổ đội hai mươi người có được hai gã 5x thì cũng không đơn giản.

Dương An hơi ngạc nhiên, tuy rằng số lượng cường giả 5x hiện tại không ngừng gia tăng, nhưng hiện giờ bên phe liên minh Quang Minh cũng chỉ có không nhiều hơn một trăm người, suy nghĩ cũng có thể biết chỗ bất phàm của tổ đội này.

- Vị trí của mình cách Nham Năng năm trăm mét, lấy công thức Pitago mà tính toán, thì cách Thiên Vũ Vô Tình kia hơn năm trăm mét, dùng thêm ‘Ám Nguyệt Phá’ thì tầm bắn đủ rồi.

Dương An rất nhanh tính toán khoảng cách của hai người.

Tầm bắn hiện tại của Dương An đã vượt qua bốn trăm mét, mở thêm Ám Nguyệt Phá, tầm bắn vượt qua ngàn mét, tồn tại này tuyệt đối là siêu cấp khủng bố.

Đối phó địch nhân ẩn núp đang tập kích, phương pháp tốt nhất chính là đem hắn tìm ra, sau đó tiến hành phản bắn tỉa.

Tỏa Định!

Ám Nguyệt Phá mở ra, Dương An lập tức dùng kỹ năng Tỏa Định định trụ mục tiêu, sau đó bắn ra một mũi tên ẩn chứa Hỏa nguyên tố đầy đặc.

Vẫn đang nhìn chằm chằm chung quanh Nham Năng sẵn sàng đánh lên đạo tặc Tử Thần bất kỳ lúc nào, Thiên Vũ Vô Tình hồn nhiên không biết chính mình bị người ta chú ý đến.

- Hả!

Thiên Vũ Vô Tình bỗng nhiên cảm giác thân thể cứng lại, lập tức nghĩ đến đã bị định trụ rồi, muốn phản kháng, nhưng đã muộn, một mũi tên từ bên cạnh phá vỡ hộp sọ hắn rồi ‘Oành’ một tiếng nổ tung.

Mũi tên của Dương An vừa nhanh vừa tinh, hơn nữa Tỏa Định kỹ năng, ở dưới tình huống đánh lên trên cơ bản không thể tránh né. Ám Nguyệt Phá tăng lên 300% toàn bộ thuộc tính, sát thương của Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn đã đủ miếu sát Thiên Vũ Vô Tình một cách dễ dàng.

Thiên Vũ Vô Tình là bị chết không minh bạch, toàn bộ quá trình cũng không quá vài giây đồng hồ, có thể thấy được tốc độ tính toán cực nhanh của Dương An, ra tay rất quyết đoán.

- Đã giải quyết tay bắn tỉa, việc còn lại giao cho cậu!

Dương An lập tức liên hệ với Phá Nha, sau đó mới hướng tên Thiên Vũ Vô Tình bắn một mũi Tự Động Nhật Trang Bị.

- Không thành vấn đề!

Phá Nha cười nhẹ trả lời, nếu là hắn lúc trước, dưới tình huống kích thích nhất thất bại không thể giải quyết mục tiêu, hắn nhất định sẽ chạy xa hiện trường. Bất quá phong cách hiện tại của Phá Nha đã thay đổi, vốn là thích đánh lên giờ thêm cả chút máu liều, một khi xuất hiện một tia hi vọng sẽ toàn lực chém giết.

Bởi vì thời gian quá ngắn, Nham Năng còn không biết Thiên Vũ Vô Tình đã bị xử lý, thêm nữa muốn dẫn dụ Phá Nha tiếp tục hiện thân, đồng đội chung quanh hắn tuy đã phản ứng kịp, nhưng cũng không tới gần bảo hộ hắn.

Tay bắn tỉa ở cự ly xa đã xử lý xong, Phá Nha lập tức Tiềm Hành hướng mục tiêu chính của lần này là Nham Năng.

Năng lực Tiềm Hành của Phá Nha rất cao, đã tới gần Nham Năng ở khoảng cách hai mét cũng không bị phát hiện.

- Chết đi!

Phá Nha đột nhiên hiện lên, chủ thủ hướng về trước mặt Nham Năng đâm tới.

Sát khí vừa hiện, Nham Năng rốt cục cũng cảm giác được Phá Nha đánh lên, lập tức giơ đại thuẫn lên bảo vệ trước mặt. Đại thuẫn của thuẫn giáp chiến sĩ phòng ngự ngăn cản đều rất mạnh mẽ, chủ thủ của đạo tặc có mạnh hơn cũng rất khó phá vỡ.

Nhưng mà Phá Nha như đã sớm nhìn thấu chiêu này của hắn, thân ảnh chợt lóe, cổ tay vừa chuyển, chủ thủ đang cầm về phía mặt đột nhiên quay ngược trở lại cực nhanh, theo bên cạnh đột nhập.

“Phanh ~ ”

Chủ thủ đâm trúng một bên đầu, Nham Năng lập tức bị định trụ rơi vào trạng thái choáng váng, HP cũng rớt xuống một phần năm. Thân thể Phá Nha lập tức cấp tốc xoay tròn, một nhát Bối Thử cắm vào hậu tâm Nham Năng, khiến HP hắn còn không đến một phần ba.

Đội Thiên Vũ Vô Tình mãi vẫn không thấy xuất hiện, Nham Năng biết đại sự không ổn, nhưng thân bị khống chế không thể động đậy, chỉ có thể trong kênh tổ đội lớn tiếng quát to, mệnh lệnh thủ hạ ra tay. Bất quá trước đó hắn tự cao tự đại, vì dẫn dụ Phá Nha xuất hiện, trong vòng năm mét đồng đội bên cạnh hắn không có lấy một người, mà nguyên tố thao khống sư phản ứng nhanh nhất cũng chậm một bước.

“Phốc ~ ”

Chủ thủ ở cổ họng Nham Năng khẽ vạch một cái, máu tươi bắn ra, trong nháy mắt đoạt mất sinh mệnh.

Phá Nha tay trái chụp tới, nhật trang bị do Nham Năng bạo ra, thân ảnh chợt lóe Tiềm Hành chạy xa, lúc này ma pháp của nguyên tố thao khống sư mới kịp đến, kết quả chỉ có thể dừng tại trên thi thể Nham Năng.

- Kết thúc công việc!

Dương An sau khi thấy Phá Nha hoàn thành nhiệm vụ liền hướng Pháp Lỗ Dịch phát tín hiệu.

Hai pháp trận màu xám trước sau ở dưới chân Phá Nha cùng Dương An hiện ra, liền đem bọn họ kéo vào.

- Phá Nha “tiểu muội”, “muội” vượt quá thời gian, ước chừng dùng 18 giây mới giải quyết xong mục tiêu, nếu không phải lão Dương dặn ka có mệnh lệnh của hắn mới tiếp ứng, thì ka đã sớm đem “muội” kéo về!

Trong Cáp Nhĩ Di Động Thành Bảo đang ở hơn một ngàn mét trên không trung, Pháp Lỗ Dịch trêu ghẹo.

- Muội cái đầu, đó là việc ngoài ý muốn được không!

Phá Nha buồn bực liếc Pháp Lỗ Dịch một cái, trước khi xuất động lỗ khoe khoang khoác lác nói trong vòng mười lăm giây giải quyết, ai ngờ có thêm tay bắn tỉa, vượt qua khi 3 giây, lần này hắn lại bẽ mặt trước Pháp Lỗ Dịch rồi.

- Ha ha, mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng tính là hoàn thành ‘Thẩm Phán’, không mất thanh danh ‘Tử Thần’ ta.

Dương An cười nói:

- Tình huống như hôm nay ngày sau nhất định sẽ tái diễn, về sau chúng ta hành động phải vạn phần cẩn thận.

- Được!

Phá Nha nghi trọng gật gật đầu.

- Tốt, chúng ta lên đường trở về Bạch Vân Thành, tiếp theo tiếp nhận khảo nghiệm tấn thăng 5x!

Dương An lập tức hạ lệnh, tử hắc cự long chở theo tòa thành lập tức đổi hướng!

288. Chương 286: Khảo Nghiệm Thăng Cấp 5x

oOo

Màn đêm buông xuống, mặt đất bao trùm trong bóng tối, bầu trời chỉ có ánh trăng tỏa ánh sáng nhẹ nhàng. Đêm nay trăng tròn thế nên ánh sáng của nó lan tỏa hoàn toàn trời đêm, che mờ ánh sáng từ những ngôi sao, trở thành tồn tại chói mắt độc nhất.

Sau khi chuẩn bị đầy đủ, Dương đến Áo Sơn phong linh, lần này đến để nhận nhiệm vụ khảo nghiệm thăng cấp 5x.

- Lão sư, người vẫn khỏe chứ ạ?

Dương An cung kính chào hỏi Vũ Nguyệt đang ngồi xếp bằng trên tảng đá lớn. Tuy Vũ Nguyệt chỉ là một NPC nhưng Dương An thật tâm đã coi ông như sư phụ mà đối đãi.

- Con đến đó sao, chắc đến nhận nhiệm vụ tiến giai hả?

Vũ Nguyệt ngẩng đầu lên nhìn Dương An nói.

- Dạ, con đến nhận nhiệm vụ tiến giai.

Dương An gật đầu nói, sau đó lấy một phong thư trong hành trang đưa cho Vũ Nguyệt:

- Đây là bức thư Đức Lan đại công tước muốn con đưa cho người.

- Oh! Không ngờ con đã gặp Đức Lan, cũng không ngờ hẳn ta còn nhớ đến lão bằng hữu ta đây.

Vũ Nguyệt hơi ngạc nhiên, sau khi nhận được thư liền mở ra đọc luôn.

Nội dung bức thư không dài, Vũ Nguyệt nhanh chóng xem xong.

- Ha ha ha!

Đột nhiên ông cười một cách sảng khoái.

- Sao lão sư vui mừng thế ạ?

Dương An nghi ngờ hỏi.

- Ha ha, trong thư lão gia hỏa kia hết lời khen ngợi con, lại muốn ta thưởng cho con, hẳn không nói ta đương nhiên cũng không bạc đãi đệ tử của mình.

Vũ Nguyệt cười nói, nhưng dưới nụ cười lại ẩn chứa tâm sự gì đó, có lẽ nội dung bức thư không chỉ có vậy.

- Đức Lan đại công tước quá khen rồi ạ!

Dương An tuy trong lòng cao hứng nhưng vẫn tỏ ra bình tĩnh.

- Không tồi, biết khiêm tốn, nhưng đôi khi cũng nên thể hiện mình một chút, tự tin lên.

Vũ Nguyệt thản nhiên nói.

- Vâng thưa lão sư!

- Tốt, quay lại chuyện hôm nay!

Vũ Nguyệt nói:

- Khảo nghiệm tiến giai 5x không đơn giản, con đã chuẩn bị đầy đủ chưa, một khi thất bại thì phải một tháng sau mới có thể nhận lại.

- Dạ, con đã chuẩn bị đầy đủ rồi!

Dương An dứt khoát gật đầu, trước khi đến hẳn đã chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ.

- Lần khảo nghiệm này nói khó cũng không khó mà nói dễ cũng không dễ, chủ yếu xem trụ cột của con có vững chắc hay không, và thêm một chút trí tuệ nữa.

Vũ Nguyệt nói:

- Nhiệm vụ khảo nghiệm chỉ có một, ta sẽ truyền tống con đến một nơi đặc thù, chỉ cần trước khi mặt trời lên con tìm được một chiếc rương màu đỏ coi như hoàn thành nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ chỉ có một? nghe nói khảo nghiệm tiến giai 5x rất khó khăn, sao lại...

Dương An trong lòng nghi hoặc nhưng nhanh chóng gạt bỏ, khảo nghiệm tấn giai của Nguyệt Ảnh xạ thủ cùng các chức nghiệp khác không giống nhau, lần này cũng thế, không có gì ngạc nhiên.

Hệ thống: người chơi Ngã Gia, bạn có hay không tiếp nhận nhiệm vụ tấn giai 5x Nguyệt Ảnh xạ thủ?

- Có!

Nước tới chân thì nhảy, Dương An cũng không còn lo lắng nhiều lắm, đằng nào cũng phải làm, cứ do dự biết đâu lại lại nảy sinh vấn đề gì đó, giống như lời nói vừa rồi của Vũ Nguyệt, nên tự tin vào bản thân mình.

Chứng kiến Dương An tiếp nhận nhiệm vụ, Vũ Nguyệt gật đầu nói:

- Tốt, bây giờ ta sẽ truyền tổng con đến địa điểm làm nhiệm vụ.

Không có nhiều lời, Vũ Nguyệt từ trước ngực lấy một quyển trục rồi mở ra. Một pháp trận màu trắng từ trong quyển trục bay ra bao trùm lấy Dương An, quang mang chớp động, thân ảnh Dương An đã biến mất.

Ánh sáng lóe lên, cảnh vật trước mắt đã thay đổi hoàn toàn, âm thanh nhắc nhở của hệ thống lại vang lên...

Hệ thống: bạn đã tiến vào Thiên Không Chi Đô, bởi vì nguyên nhân đặc thù nên mọi liên lạc với bên ngoài bị tạm ngưng.

Một không gian mới, không biết xung quanh có nguy hiểm gì không, Dương An lập tức thi triển Tiềm Ảnh, ẩn thân rồi bắt đầu đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Xung quanh là một dãy núi đầy đá vụn, tuy là ban đêm nhưng không ảnh hưởng đến tầm nhìn của Dương An nhiều lắm, trong tầm mắt không có phát hiện quái vật, coi như an toàn.

- Oh men! Trắng to thật!

Dương An vô tình ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, phát hiện ánh trăng ở đây so với Áo Phong sơn linh thì lớn hơn nhiều, người trăng giống như vô cùng gần gũi, có cảm giác như chỉ cần vươn tay lên là có thể chạm vào.

- Nơi này gọi là Thiên Không Chi Đô, chẳng lẽ đây là đô thị xây trên bầu trời?

Dương An trầm nghĩ.

Xác định xung quanh tạm thời không có quái vật uy hiếp, Dương An bắt đầu nghiên cứu nội dung nhiệm vụ. Bản đồ hệ thống đã chuyển sang bản đồ Thiên Không Chi Đô nhưng toàn một màu xám xịt, chỉ có xung quanh vị trí đang đứng hai ba trăm mét là có bản đồ rõ ràng và thêm vị trí của nơi cần đến được đánh dấu bằng một điểm đỏ.

- Như vậy là phải mở bản đồ mới rồi.

Dương An cẩn thận phân tích bản đồ nhưng vẫn không phát hiện ra manh mối gì.

- Đi từng bước, tiếp cận vị trí chiếc rương rồi nghĩ tiếp, may là khoảng cách không xa lắm.

Dương An thu hồi bản đồ, sau đó triệu hồi Linh Thức Trường Nha Sư rồi đi về phía điểm đỏ chỉ định.

Một đường đi tới, không biết là do may mắn hay là do sắp xếp của nhiệm vụ, mà không hề thấy bóng quái vật, nhưng Dương An vẫn cảnh giác bước chắc từng bước, bản đồ xám xịt cũng bắt đầu sáng lên.

Sau khi đi được hai mươi phút, phía trước khoảng hai trăm mét hiện lên một tòa thành nhỏ không biết đã tồn tại được bao nhiêu năm tháng, tựa như một con cự thú thống trị bóng đêm, rộng lớn mà thần bí.

Bên trên thành nhỏ không ngừng có những bóng đen thật lớn bay lượn xung quanh, không biết là loại quái vật khủng bố nào.

Hệ thống: bạn đã tiến vào phạm vi Đồ Tháp La thành.

Nghe được hệ thống nhắc nhở, Dương An nhìn lại bản đồ, đã thấy rõ mặt trên đã hiện phạm vi Đồ Tháp La Thành, mà điểm đỏ tượng trưng cho nhiệm vụ kia cũng ở vị trí trung tâm tòa thành nhỏ này.

289. Chương 287: Khảo Nghiệm Khi Vào Thành

oOo

Dương An nhẹ nhàng leo xuống lưng ‘Linh Thức’, cẩn thận đi tới gần khu vực Đồi Tháp La tiểu thành. Mặc dù gọi là tiểu thành, nhưng những bức tường thành ở đây cũng dài tới mấy nghìn mét, không nhìn thấy điểm dừng.

- Theo bản đồ thì chiếc rương ở trung tâm tòa thành này.

Dương An đi tới trước cửa thành nhưng nó đã đóng chặt.

Hắn thử dùng sức mở cửa nhưng thất bại.

- Linh Thức, Va Chạm!

Dương An liền ra lệnh cho Linh Thức Trường Nha Sư chuyển sang trạng thái Liệt Diễm phát động kỹ năng Va Chạm với cửa thành. Lực lượng của Linh Thức Trường Nha Sư lớn hơn hẳn nhiều nên có khả năng thành công. Nhưng sau khi Va Chạm trúng cửa thành, ngoại trừ một tiếng động thật lớn thì chẳng có gì xảy ra cả.

- Chắc cửa thành đã khóa từ bên trong, loại cửa được đặc chế chống công kích chiến tranh này quả không dễ dàng phá hủy.

Dương An buộc phải tìm cách khác để vào thành.

- Nếu không thể đi vào từ mặt đất, vậy thì thử từ không trung đi!

Dương An lại leo lên lưng Linh Thức, chỉ huy nó bay lên không trung.

Dưới sự điều khiển của Dương An, Linh Thức Trường Nha Sư đáp không đi lên, bay lượn tự do trên bầu trời.

Tường thành của Đồi Tháp La Thành cao khoảng trăm mét, lấy tốc độ của Linh Thức thì chỉ mất hai ba giây là có thể bay qua.

Nhưng khi Linh Thức vừa mới bay lên, chưa kịp bay qua tường thành, những cự thú bay lượn trên đỉnh tòa thành lập tức bị kinh động, một con trong đó từ hơn bốn trăm mét trên bầu trời lao xuống phía kẻ xâm nhập.

Kịch Độc Xà Dăng: tinh anh cấp 67.

- Ngươi to, là tinh anh 6x, không ngờ xa như vậy cũng kinh động đến quái vật.

Dương An lo lắng, lập tức chỉ huy Linh Thức quay đầu bay vào xuống chỗ khuất dưới góc cửa thành mà trốn tránh.

Hiện tại không thể so với thời điểm có được lực lượng dẫn đạo của Tây Ân, một con tinh anh 6x loại phi hành như vậy là tồn tại nguy hiểm trí mạng.

May mắn là khi Dương An bay xuống cửa thành, Kịch Độc Xà Dăng liền xoay người bay trở lại không trung.

- Mấy con quái này không phải canh người bay vào thành phố chứ...

Dương An không tin liền thử lại lần nữa, kết quả là khiến là một con lại lao xuống, hắn cũng thử công kích khổng chế mấy con quái này ai ngờ khi bị công kích nó lại kéo thêm cả họ hàng tổ tông xuống để hỏi thăm Dương An.

- Không thể bay vào thành lại thêm cửa thành đóng chặt, làm thế nào đây.....

Dương An có vẻ đau đầu với vấn đề này. Trên bản đồ có ghi Đồi Tháp La Thành có hai cửa thành ra vào nhưng đoán chắc là bên kia cũng đóng chặt như bên này thôi.

- Arhhhh~, làm sao để vào được thành đây?

Dương An hít sâu một hơi để bình tĩnh lại, thả lỏng tâm thần mới có thể nghĩ ra được cách.

Lơ đãng nhìn lên những con Kịch Độc Xà Dăng đang bay vòng vòng trên không trung, Dương An bỗng nhiên phát hiện chính giữa khu vực chúng nó bay lượn đông nhất chợt lóe lên một điểm u quang màu vàng.

- Ủa! Gì thế nhỉ?

Dương An ngay lập tức chỉnh mặt nạ thay đổi tiêu cự (cự ly nhìn, như ống nhòm), phát hiện ra một viên thủy tinh 6 cạnh màu vàng đang tỏa ra ánh sáng le lói.

- Trong lòng vừa động, Dương An cảm thấy viên thủy tinh này có lẽ là điểm quan trọng, lập tức thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc.

Thủy Tinh Động Lực Phòng Thủ Thành: cung cấp năng lượng cho cơ quan điều khiển cửa thành, sau khi đánh vỡ có thể mở cửa thành trong mười giây, sau mười giây thủy tinh tự động hồi phục.

- Hóa ra là thế, khó trách sư phụ nói nhiệm vụ tiến giai lần này khảo nghiệm chủ yếu là trụ cột của cung tiền thủ, muốn qua cửa này cần có tầm bắn xa và độ chính xác cao.

Dương An tỉnh ngộ, cuối cùng cũng phát hiện ra điểm mấu chốt.

- Viên thủy tinh có độ cao tầm bốn trăm mét, không cần thi triển Âm Nguyệt Phá cũng đủ bắn tới nơi, quan trọng là một phát trúng mục tiêu.

Dương An cau mày nhìn lên không trung.

Viên thủy tinh được mười con Kịch Độc Xà Dăng bay xung quanh, hầu như nó bị che khuất bởi thân thể to lớn của Kịch Độc Xà Dăng, chỉ thi thoảng xuất hiện trong một khoảng thời gian rất ngắn. Đây chính là điểm mấu chốt, mà bắn không qua khe hở này sẽ gặp công kích của mười em quái tinh anh Kịch Độc Xà Dăng.

Cẩn thận quan sát hơn mười phút, Dương An cũng nắm được quy luật vận động của bầy Kịch Độc Xà Dăng.

Tay trái nâng Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung lên, tay phải rút một mũi tên đặt lên thân cung, Dương An kéo căng dây cung chờ thời cơ.

5 ... 4 ... 3 ...

Nhìn đám quái vật bay lòng vòng trên trời, Dương An khẽ đếm.

2 ... 1 ...

Số '1' vừa nói xong thì một mũi Liệt Diễm Phá Cốt Tiễn cũng được bắn ra.

“Sưu ~ ”

Mũi tên bay vút lên không trung! Trong nháy mắt khi mũi tên được bắn ra, Dương An có cảm giác là mũi tên nhất định sẽ trúng đích. Đây là trực giác trải qua thời gian dài gọt giũa mà có, giống như một cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp, khi sút bóng sẽ có cảm giác bóng có vào cầu môn hay không.

Không quan tâm xem sau khi thủy tinh động lực bị phá hư, Kịch Độc Xà Dăng có lao xuống hay không, Dương An liền ngay lập tức lao về phía cửa thành.

“Oành ~ ”

Đúng như dự đoán, mũi tên trúng mục tiêu, thủy tinh động lực bị phá nát.

“Răng rắc ~”, thanh âm của cơ quan khi chuyển động vang lên, cửa thành chậm rãi mở ra hai bên. Dương An thu hồi Linh Thức, không chờ cửa thành mở hết đã lách mình chạy vọt vào trong.

Sau khi thủy tinh động lực bị vỡ, hơn mười con Kịch Độc Xà Dăng bảo vệ thủy tinh liền điên cuồng lao xuống dưới. Nếu Dương An còn đứng tại chỗ e rằng sẽ bị chúng nó ‘hấp diêm’ đến chết, quái tinh anh 6x khi phát điên lên thì... May là hắn đã dự tính trước nên nhanh chân chuồn mất, mà đám quái kia cũng bị quy tắc nào đó hạn chế nên không thể tiến vào trong Đồ Tháp La Thành.

Mười giây sau, cửa thành đóng lại, Dương An lại triệu hồi Linh Thức ra, lại cho Lý Nhị Tư chi nhân đi trước dò đường.

Đồ Tháp La Thành có thể nói là một tòa phế tích, bên trong trống không, không có một dân cư nào sinh sống cả, trong đêm tối lại càng thêm vẻ âm u tĩnh mịch, mặt đường phủ đầy tro bụi, cũng không biết là đã bị bỏ hoang bao nhiêu năm rồi.

Kiến trúc trong thành còn được bảo trì nguyên vẹn, phong cách kiến trúc cổ xưa có chút hơi giống của Bạch Vân thành bây giờ, chỉ là vẫn có nét khác biệt rõ rệt.

Chẳng biết tại sao Dương An lại liên tưởng đến kiểu kiến trúc của phụ cận di tích Ngã Nhĩ Đốn tầng hai kia, hai cái có vẻ khá giống nhau.

- Nơi đây chắc chắn đã từng có người sinh sống, còn cực kỳ phát triển và thịnh vượng. Không biết tại sao lại trở thành hoang phế như vậy nhỉ?

Dương An vừa quan sát xung quanh vừa đi về phía trung tâm tòa thành.

“Xẹt ~”

Bỗng nhiên một luồng năng lượng màu hồng phóng tới, dạng như tia laze công kích Dương An.

- Có quái vật!

Dương An nhanh chóng phản ứng, Nguyệt Ảnh Chi Vũ được mở ra chặn đứng đòn bắn lên, thân ảnh lập tức né sang một bên.

290. Chương 288: Ải Thứ Hai

oOo

Quái vật tập kích Dương An chính là một mặt gương cổ kính bằng đồng thau lớn gần một thước, mặt ngoài còn mơ hồ mọc ra năm bộ phận của khuôn mặt người. Bốn phía xung quanh chiếc gương có sáu khối kim loại 6 cạnh cũng bằng đồng thau trôi nổi, chuyển động. Mà chính giữa mỗi khối kim loại lại có một viên tinh thể bảo thạch màu đỏ nhạt, mấy luồng laze màu hồng vừa nảy chính là do mấy tinh thể kia hội tụ lại bắn ra.

Dương An nhanh chóng trốn sau một bãi đất cách cái mặt gương kì dị kia ba mét, ném một cái kỹ năng Ứng Nhân Nguyệt Độc xem thuộc tính của nó.

Kính Vương Thú: siêu cổ đại quái vật, tinh anh cấp 65, HP 6000.

- Quái tinh anh cấp 65 mà có mỗi sáu nghìn máu, mình không nhìn nhầm chứ? Siêu cổ đại quái vật là cái quái gì nhỉ?

Rất nhiều nghi vấn được đặt ra, Dương An một bụng thắc mắc.

Mà lúc này, ngày càng nhiều Kính Vương Thú tràn ra từ các góc đường, tụ tập lại, phong tỏa hết các con đường. Nếu muốn vượt qua nhiều Kính Vương Thú như vậy chỉ có hai cách: Một là giết hết chúng nó mà đi qua, hai là bay qua. Lấy tốc độ của Linh Thức thì vượt qua mấy con Kính Vương Thú trôi nổi trên không trung này hẳn rất dễ dàng.

Dương An tất nhiên là chọn phương pháp thứ hai.

Nhưng vừa mới nhảy lên lưng Linh Thức hóa thành hình thái Liệt Diễm, hệ thống lại có nhắc nhở rằng trong thành Đồ Tháp La Thành không cho phép người chơi phi hành trên không trung, trừ khi đồng thời phá hủy tám viên thủy tinh động lực ở bốn phía tường thành.

Hết cách, Dương An chỉ có thể lựa chọn phương pháp phiền phức nhất đó là giết từng con một để đi qua.

Dương An cẩn thận lùi ra khoảng cách xa nhất có thể công kích đến một con Kính Vương Thú.

“Đình ~” một tiếng, mũi tên bắn trúng chiếc gương ở giữa. Một chữ MISS thật to nhảy lên, rõ ràng là xịt rồi, lại còn hấp dẫn nó lại đây, kéo thêm bốn chiếc gương khác.

Tuy Kính Vương Thú có cừu hận dây chuyền, động cái là kinh động đến toàn bộ, nhưng Dương An cũng sớm dự liệu việc này, không có chút bối rối nào cả.

“Oanh ~ oanh ~”, Linh Thức lại chuyển hóa hình thái nguyên thủy, bắn ra hai quả Cấp Đổng Phi Đạn vào chỗ tập trung đông Thú Vương Kính. Mấy con Kính Vương Thú bình thường đã di chuyển chậm rồi dính phải hiệu quả giảm tốc nữa lập tức như bị đóng băng lại, đứng yên tại chỗ.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ...”

Dương An lập tức bắn tên, hai tay nhanh như ảo ảnh, bắn liền một lèo 15 mũi tên.

“Đinh ~ đinh ~ đinh ~ ...”

Mười lăm mũi tên toàn bộ đều cắm vào giữa tâm của Kính Vương Thú, nhưng mà lại đánh ra đúng mười lăm lần “miss”.

- Ác vậy, rốt cục là không thể phá phòng ngự hay là vận may của mình quá kém, mười lăm mũi tên đều trượt à?

Dương An vẫn luôn bình tĩnh nhưng cũng không nén nổi sự kinh ngạc mà há to miệng thốt lên.

Ngay lập tức Dương An liền phủ định ý định giết hết quái vật để đi qua, lấy xác suất trúng mục tiêu hiện tại của hắn hiện nay, xác suất bắn trượt là một phần vạn, sẽ không thể xuất hiện tình huống “may mắn” là mười lăm mũi tên đều bắn trượt như vậy.

Dương An tiếp tục bắn ra một mũi Phá Cốt Tiễn, nhưng kết quả vẫn như vậy.

- Chẳng nhẽ Kính Vương Thú là loại quái miễn dịch công kích vật lí ?

Dương An nghĩ đến một khả năng, vì thế liền ra lệnh Linh Thức chuyển hóa hình thái Liệt Diễm bắn ra hai quả Liệt Diễm Phi Đạn.

Hai quả phi đạn bay đến, “ầm ầm” nổ tung, dâng lên từng trận sóng lửa.

Mà lúc này, Dương An cũng trợn tròn mắt lên nhìn xung quanh Kính Vương Thú dâng lên một tầng bảo vệ màu xanh nhạt, không hề bị ảnh hưởng của vụ nổ, không hề chịu một điểm sát thương nào cả.

- Thảo nào có mỗi sáu nghìn máu, mà có phòng ngự biến thái như vậy thì một máu mà cũng nhận.

Dương An muốn điên lên, phá không được phòng ngự của quái vật, hắn liền không có biện pháp gì để đối phó.

Đang lúc Dương An buồn bực thì Kính Vương Thú đã phá vỡ trạng thái đóng băng, tiếp tục lao tới, sáu khối kim loại bắt đầu xoay tròn. “Xẹt ~”, sáu luồng ánh sáng màu đỏ nhạt bắn ra, sau đó hội tụ lại rồi phóng về phía địch nhân.

Lúc này đã có bốn con Kính Vương Thú công kích Dương An và Linh Thức Trường Nha Sư.

Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Dưới sự công kích này, thân thể Dương An không thể đỡ được, đành phải sử dụng kỹ năng vô địch để đón đỡ, sau đó né ra thật xa.

Còn Linh Thức thì mở ra kỹ năng thiên phú 4x Hoàng Kim Năng Lượng Thuần, hình thành một cái thuần năng lượng hình tròn ở trước mặt để đón đỡ tia laze đầu tiên, nhưng rất nhanh tia thứ hai bắn đến trúng vào chân trước của Linh Thức. Tuy được bọc thép nhưng cái chân này vẫn bị tan chảy một phần, gây ảnh hưởng đến sự linh hoạt.

Hệ thống: súng vật của bạn bị hao tổn quá 20%, đề nghị thu hồi súng vật vào không gian súng vật để tự động chữa trị.

- Gặp quỷ rồi, chẳng những có phòng ngự biến thái mà công kích cũng có lực sát thương cao như vậy.

Dương An rất hiểu sự cứng cáp của Linh Thức được bọc thép, ngay cả huyết vụ của quái vật thần cấp cũng không thể ăn mòn. Nhưng hiện tại cái tia chớp kia bay sượt qua đã gây tổn thương nghiêm trọng rồi, có thể đoán được lực sát thương biến thái của nó.

Không muốn Linh Thức tiếp tục chịu thương tổn, Dương An lập tức gọi nó quay về không gian sủng vật để tiến hành tự chữa trị bộ phận bị tổn hại.

- Công kích vật lý cùng phép thuật đều không ảnh hưởng được chút nào, năng lực phòng ngự của bọn này cao như vậy sao!

Cái đầu của Dương An hoạt động hết công suất, vừa tìm kế sách đối phó, vừa dựa vào những kiến trúc xung quanh để tránh né.

Dương An cũng từng nghĩ đến việc mạnh mẽ chạy qua chỗ này, nhưng tốc độ của hắn có nhanh thế nào cũng không thể nhanh bằng tốc độ ánh sáng được, bốn con Kính Vương Thú bắn ra tia laze kia có thể phong tỏa hết đường để chạy trốn. Hơn nữa ở phía trước còn rất nhiều quái vật, không thể mạnh mẽ mà lao lên chịu chết được.

- Không có khả năng là tuyệt đối phòng ngự được, hệ thống đưa ra nhiệm vụ có khó khăn đến đâu thì vẫn sẽ có cách vượt qua, nhất định phải có phương pháp nào đó.

Dương An ngay lập tức phân tích.

“Oanh ~”, một con Kính Vương Thú phát ra một tia laze phóng đến chỗ tường đá mà Dương An trốn, khiến hắn phải chạy trốn đến chỗ khác.

Nhìn Kính Vương Thú bắn ra tia laze, trong đầu Dương An chợt lóe lên suy nghĩ.

- Đúng rồi, có lẽ suy nghĩ trước kia của mình là sai rồi, cứ cho rằng ở chính giữa con quái vật là nhược điểm, nhưng có khi sáu khối kim loại kia mới là nhược điểm của nó.

Nghĩ là làm, Dương An lập tức nhảy bật lên, trên không rất nhanh bắn một mũi tên về phía viên tinh thạch màu đỏ nhạt giữa một khối kim loại. Tuy rằng khối kim loại này có sự chuyển động nhất định, nhưng với sự linh ngộ về nhắm bắn của Dương An thì bắn trúng mục tiêu không có vấn đề gì lớn.

“Đinh ~”, mũi tên đâm vào chính giữa viên tinh thạch, viên tinh thạch này ngay lập tức mất đi ánh sáng, nhưng một lát sau lại khôi phục như ban đầu.

Sau một mũi tên bắn ra, Dương An không hề dừng lại, vọt đến sau một bức tường.

- Quả nhiên là thế, sáu viên bảo thạch kia là điểm mấu chốt để chiến thắng.

Dương An bắt được mấu chốt của vấn đề.

- Cửa thứ nhất vào thành là để khảo nghiệm tầm bắn của cung tiễn thủ, cửa ải này hẳn là khảo nghiệm tốc độ công kích của cung tiễn thủ. Viên tinh thạch sau khi bị công kích rất nhanh liền khôi phục lại, chắc chắn mấu chốt chính là phải cùng một thời điểm công kích cả sáu viên tinh thạch.

291. Chương 289: Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ

oOo

Nói đến trụ cột của cung tiễn thủ, cho dù là lựa theo hướng phát triển nào thì trụ cột vẫn là ba loại, theo thứ tự là tầm bắn, tốc độ công kích và độ chính xác. Có điều đi theo con đường cung tiễn thủ khác nhau lại có chỗ am hiểu khác nhau.

Độ chính xác có vai trò trọng yếu, cho dù người chơi có tầm bắn xa như thế nào, tốc độ công kích có nhanh như thế nào, bắn có trúng hay không mới là điều quan trọng, bởi vậy độ chính xác được cung tiễn thủ rất chú trọng.

Dương An cơ bản đã tìm được điểm mấu chốt của khảo nghiệm 5x mà mình nhận được, cửa thứ nhất là kiểm tra tầm bắn và độ chính xác, cửa thứ hai chính là tốc độ bắn cùng độ chính xác. Còn có cửa thứ ba hay không thì phải tiếp tục đi tiếp mới biết được.

”Đinh ~ đinh ~ đinh...”

Sáu mũi tên nhanh như sấm sét đồng thời cắm vào sáu viên bảo thạch chính giữa sáu khối kim loại xoay quanh Kính Vương Thú. Sáu viên bảo thạch sáng ngời đồng thời tắt ngóm, ngừng di chuyển, mà Kính Vương Thú cũng mất đi trạng thái phòng ngự tuyệt đối. Với lượng máu ít ỏi của nó thì Dương An chỉ cần thêm hai ba mũi tên là có thể giết một con.

Đồng thời bắn trúng sáu viên bảo thạch nghe thì có vẻ dễ dàng, nhưng trên thực tế dù tốc độ bắn cực hạn của Dương An tới mười sáu tên một giây, nhưng mới đầu hẳn cũng không thành công được. Nếu như đồng thời bắn ra sáu mũi tên thì Dương An làm được, nhưng cái khó ở đây là sáu mũi tên đó phải đồng thời chia ra bắn trúng sáu mục tiêu đang xoay tròn. Cái này phải gọi là nhất tâm lục dụng, mắt nhìn sáu hướng tay bắn sáu tên. (

chém)

Sau một lúc luyện tập, Dương An đã biết được quy luật chuyển động của sáu khối kim loại, nếu không có quy luật này thì rất khó để bắn cùng lúc sáu mục tiêu này.

Sau khi nắm được điểm mấu chốt, quen thuộc một ít quy luật, việc đối phó với Kính Vương Thú liền trở nên dễ dàng hơn.

Nương nhờ tường đá các loại mà ẩn nấp, Dương An một đường đi tới trung tâm thành, thông thả xử lý dần đám Kính Vương Thú xuất hiện.

Có lẽ do Kính Vương Thú đã có phòng ngự đặc thù nên khi bị phá bỏ thì trở nên cực kì yếu ớt, nên tỉ lệ rơi đồ cực kì thấp, mà cũng chỉ rơi ra hai loại, một là tinh thạch, hai là khối kim loại sáu cạnh kia. Nếu tập hợp đủ sáu khối kim loại thì sẽ ghép được một cái Kính Vương Thuần có thể liên tục phát động một vòng bảo hộ có lực phòng ngự rất mạnh, nhưng chỉ có chức nghiệp pháp hệ mới trang bị được.

Men theo con đường rộng trong thành, giết hơn một trăm con Kính Vương Thú, vậy mà chỉ rơi ra được hai bộ Kính Vương Thuần. Tuy ở con đường khác còn có Kính Vương Thú, nhưng thời gian làm nhiệm vụ đã qua hơn nửa, không biết sau này còn có vụ gì nữa, Dương An mới nhịn không đi đến chém giết với Kính Vương Thú.

Tốn hơn ba giờ, Dương An mới đến được dải đất trung tâm của Đồ Tháp La Thành. Nơi này là một quảng trường trống trải, đã không còn bóng dáng Kính Vương Thú, có vẻ như là đã vượt qua được cửa ải thứ hai.

Trung tâm của quảng trường có một bụi đá cao tầm năm mươi mét, nhìn rất giống tế đàn thời cổ đại. Cái đài cao này chỉ có một cái cầu thang đi lên, có một con quái vật màu xám tro đang nằm sấp trên đó, cản trở con đường duy nhất để lên tế đàn.

- Cái rương màu đỏ nằm ngay phía trên đài kia!

Ở ngoài hai trăm mét, Dương An đã nhìn thấy cái rương màu đỏ, mà bản đồ nhiệm vụ cũng chỉ đúng vào chỗ đó. Rõ ràng đó là mục tiêu của khảo nghiệm lần này.

- Thử xem Tự Động Nhặt Trang Bị có thu được cái rương kia không!

Dương An bắn một mũi tên từ xa. Mũi tên bay theo hình pa-ra-bon hướng đến cái rương trên đài, nhưng chưa chạm đến thì nó đã bị một tầng bảo hộ hình tròn hắt văng ra.

Thực tế thì Dương An cũng không hi vọng mấy, tuy rằng rất nhiều nhiệm vụ có thể “cheat” được, nhưng không có nghĩa là tất cả.

Dương An phóng ra Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn né tránh quái vật kia rồi bay đến khoảng không trên đài, vừa nhìn đã phát hiện ra trên bề mặt đá có bốn lỗ thủng hình thoi, dường như là một ổ khóa đặc chế nào đó.

- Chắc là phải giết con quái vật này, chìa khóa để mở ra vòng bảo hộ nhất định là nằm trên người nó.

Dương An lập tức hiểu rõ khảo nghiệm:

- Cửa thứ ba này chắc là khảo nghiệm thực lực tổng hợp.

Nghĩ vậy, Dương An liền tìm hiểu tư liệu của quái vật kia để nghĩ biện pháp đối phó. Một cái kỹ năng Ứng Nhân Nguyệt Độc được tung ra.

Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ: Boss đặc thù cấp 58, là thủ hộ thú của tế đàn trung tâm Đồ La Tháp thành.

Dương An lùi đến một chỗ tối bên cạnh quảng trường trung tâm, bởi vì ở phía khác còn có Kính Vương Thú chưa tiêu diệt, Dương An sợ kinh động đến nên cũng không dám lùi quá xa.

“Sưu ~”

Một mũi Tân Nguyệt Tiên bắn ra cắm vào người Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ.

-1

Một con số sát thương vô cùng kì lạ dâng lên, Dương An cũng hết nói nổi.

- Không phải lại gặp loại có phòng ngự vô cùng biến thái đi.

Mũi tên công kích đến liền đánh thức Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ đang ngủ say.

- Chi

~ Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ vừa tỉnh dậy liền phát ra một tiếng kêu chói tai, sau đó đứng dậy.

Một đôi cánh hơn sáu mét màu xám tro mở ra, Thạch Tượng Quỷ lộ rõ hình thái: cao gần ba mét, đầu dài nhọn, trán có ba chiếc sừng chọc thẳng lên trời, bốn ngón tay móng vuốt sắc nhọn thon dài, cái đuôi lớn quét qua quét lại, làn da màu u tối giống như đá xám.

Hai mắt đỏ ngầu mở ra, Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ liền nhìn thấy kẻ quấy rầy giấc ngủ của nó, hai cánh liền vỗ vỗ, nhanh chóng từ trên thềm đá lao xuống dưới.

Dương An tất nhiên không ngồi yên chờ Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ tấn công, một mũi Hoãn Tốc Tiên bắn ra cắm vào ngực con Boss. Nhưng Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ kia vẫn xông đến, hiệu quả của Hoãn Tốc Tiên bị miễn dịch.

Tốc độ bay của Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ cực kì nhanh, chớp lát đã đến trước mặt Dương An, hai trảo đột nhiên chụp đến.

Tật Phong Gia Tốc!

Trong lúc nguy cấp, Dương An mở ra kỹ năng gia tốc Tật Phong Gia Tốc, lắc mình một cái, nương theo kẽ hở của con Boss mà né qua.

Ở nơi trống trải mà phải đối phó với quái vật có tốc độ nhanh như vậy, Dương An tất nhiên lại dùng đến sở trường của mình: ‘Hit and run hình tam giác’.

“Phanh ~”.

Một mũi Quang Mạc Tiên nổ tung, may mắn là con Boss này vẫn dùng mắt để nhìn nên vẫn bị dính hiệu ứng mù tạm thời, để cho Dương An có một chút thời gian chạy trốn và suy nghĩ biện pháp.

Nhưng thời gian cũng chỉ hai giây mà thôi, sau hai giây bị mù, Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ liền vỗ cánh bay ra khỏi vùng ảnh hưởng của quảng sáng.

292. Chương 290: Hy Vọng

oOo

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~...”

Dương An quay người bắn ra mười lăm mũi Tân Nguyệt Tiễn, nếu các trạng thái khổng chế đã không có hiệu quả thì phải trực tiếp công kích, dùng sở trường “hit and run” của cung tiễn thủ đến giết chết con Boss.

“Phốc ~ phốc ~ phốc ~...”

Những mũi tên thi nhau cắm vào ngực của Thạch Tượng Quỷ kia, mười lăm cái hơn hai nghìn điểm sát thương dâng lên, may mắn là trong đó có ba mũi tên gây ra hiệu quả mạnh mẽ đánh lui, đẩy lùi được con Boss một chút.

- Ồ! Xem ra lực phòng ngự của con Boss này cũng không phải là quá mạnh, hơn nữa vẫn bị hiệu ứng đánh lui.

Dương An có hơi chút bất ngờ, hẳn không nghĩ tới một con Boss đặc thù cấp 5x mà vẫn bị dính hiệu quả đánh lui, xem ra lực lượng của Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ cũng không cao lắm.

Boss đặc thù quả thật là rất đặc biệt.

Đại Lực Thần thủ sáo là một trang bị ám kim cấp 3x, đối với Dương An hiện tại thì đã lỗi thời, nhưng món đồ này kèm theo hiệu quả mạnh mẽ đánh lui rất tốt, vì vậy hắn cũng chưa thay đổi gắng tay khác.

- Nếu có thể đánh lui Boss vậy thì dễ dàng hơn rồi!

Dương An dường như đã tìm được phương pháp đối phó với con Boss này.

Dù quái vật cường đại đến đâu vẫn có nhược điểm, chỉ là ta không biết mà thôi. Nếu tìm được nhược điểm rồi thì chiến thắng đã ở rất gần rồi.

Trong thời gian Boss bị đánh lui, Dương An triệu hồi ra “Linh Thức”, trải qua mấy giờ tự động chữa trị thì thương tổn đã ổn định lại. Linh Thức vừa được triệu hồi liền chuyển hóa ngay về hình thái Liệt Diễm.

- Điện Quang Hỏa Thạch!

Dương An hét lên một tiếng, Linh Thức nhận được mệnh lệnh, lập tức thực hiện. Hỏa tiễn trên lưng chuyển động, toàn thân phun ra ngọn lửa, Linh Thức như một viên hỏa cầu bắn về phía mục tiêu.

Phanh!

Linh Thức nhảy vọt đến con Boss còn chưa ổn định trên không, đập nó rơi xuống mặt đất, đồng thời một cái thương tổn hơn ba nghìn cũng nhảy lên.

Điện Quang Hỏa Thạch là kỹ năng có được do Linh Thức tiếp nhận Liệt Diễm Hạch Tâm, có thể gây choáng khi va chạm mạnh, ngoài ra còn có lực sát thương không tệ.

Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ bị choáng ba giây, hiệu quả va chạm mạnh có thể gây choáng khiến cho Dương An rất là vui mừng.

Thân ảnh Dương An chợt lóe, điều chỉnh góc độ một chút, sau đó liền phát ra công kích liên miên không ngừng.

Từng cái sát thương nảy lên từ trên người con Boss, Dương An cũng phát hiện lực phòng ngự sau lưng của nó rất mạnh, mà ở trước mặt thì lại yếu hơn một chút, đây cũng là một phát hiện trọng yếu.

- Chi

~ Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ tỉnh dậy sau khi bị choáng váng, hét lên một tiếng đầy phẫn nộ, sau đó liền lao tới Dương An.

Nhưng mà nó vừa mới bay lên, Linh Thức lại nhảy lên đập một cái khiến nó bật trở lại mặt đất. Đó là một cái kỹ năng thiên phú của Linh Thức: Kinh Lực Va Chạm.

Ngay cả Dương An cũng tự nhận trình độ khổng chế cận chiến của mình không bằng Linh Thức.

Mũi tên của Dương An lại bay đến, mục đích của hắn là lợi dụng sự hiệu quả của mạnh mẽ đánh lui mà áp chế con Boss ở một góc bậc thang khiến cho nó không thể đứng lên cũng như xoay người.

Bây giờ Dương An đã hoàn toàn nắm quyền chủ động, khi Boss bay lên, ngay lập tức bị đánh rơi xuống đất, dần dần bị ép đến vị trí Dương An tính toán, HP cũng theo thời gian mà giảm xuống.

- Chi

~ Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ tiếp tục phát ra tiếng thét chói tai đầy phần nộ, nhưng kì quái là nó không hề vọt lên trên không mà nó thu hai cánh lại che trở thân mình, làn da cũng trở nên tối đen đi.

- Ô!

Dương An cảm thấy kì quái, nhưng cung tên trên tay vẫn không ngừng xả đạn, những mũi tên cứ liên miên không ngừng đánh tới. Nhưng chuyện kì quái liên xuất hiện, lúc này còn đánh ra được một hai nghìn điểm sát thương nhưng mấy mũi tên tiếp theo chỉ gây được ‘-1’ sát thương mà thôi.

Không những vậy, ở dưới trạng thái kia, qua mỗi một giây thì lượng máu của Đồ La Tháp Thạch Tượng Quỷ lại hồi phục một khoảng lớn, bao công lao Dương An tấn công này giờ đều trở nên vô dụng.

Dương An liền xem nhật kí chiến đấu, hóa ra Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ này tiến vào trạng thái hóa đá, không thể công kích nhưng phòng ngự trở nên rất cao, hơn nữa còn có thể khôi phục lại lượng máu đã mất.

- Linh Thức mau xông đến đụng nó ngã xuống!

Dương An thấy tình hình không ổn lập tức lệnh cho Linh Thức sử dụng Va Chạm.

“Oanh ~”

Nhưng mà lần va chạm này người ngã ra không phải là con Boss mà chính là Linh Thức.

Gặp phải cái loại mai rùa vô địch phòng ngự này, Dương An cũng không có biện pháp nào hữu hiệu, may là Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ kia hóa đá cũng chỉ duy trì được năm giây, thế nhưng lượng máu vừa hao tổn được đã hồi hơn nửa.

- Hừ, mày rốt cục cũng chui đầu khỏi mai rùa!

Dương An hừ lạnh một tiếng, lại tiếp tục thực hiện chiến thuật đánh lui áp chế.

Nói đến lực phòng ngự, lực công kích hay tốc độ thì Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ khoản nào cũng giỏi, nếu gặp một số chức nghiệp cận chiến hay chức nghiệp pháp hệ sẽ gây phiền toái rất lớn. Nhưng đến đũa cho nó là gặp phải Dương An có tỉ lệ đánh lui cực kì cao, còn có một con Linh Thức có chiêu Va Chạm mạnh mẽ biến thái, toàn bộ ưu điểm của nó liền mất hết, chịu cảnh bị áp chế, ngay cả có kỹ năng khôi phục rất mạnh nhưng đó cũng chỉ là làm chậm hoãn thời gian tử vong mà thôi.

Linh Thức lại một cái Va Chạm khiến cho Thạch Tượng Quỷ đã hấp hối bay trở về mặt đất. Dương An ngay lập tức thì triển ra Mãn Nguyệt Tiễn, một cơn mưa tên bắn đến, cuối cùng cũng giết chết được con Boss đặc thù này.

- Phù

~ Nhìn Thạch Tượng Quỷ ngã xuống đất, Dương An cũng thở phào một hơi, nâng đôi găng tay Đại Lực Thần Thủ Sáo lên mà nhìn ngắm.

- Còn tưởng con Boss có tốc độ cùng lực công kích cao này khó giết, không nghĩ “cuối đường lại thấy gácra”. Xem ra cửa ải thứ ba này chính là khảo nghiệm tổng thể thực lực, khả năng quan sát cùng với độ may mắn a.

Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ chết thật sự oan ức, nhưng nó thật rất hào phóng, lại rơi ra rất nhiều đồ vật, trong đó có bốn viên thủy tinh màu đen hình thoi, xem ra chính là chìa khóa mở ra kết giới trên đài cao.

Thả lỏng một chút, Dương An vừa uống được thủy khôi phục trạng thái, vừa xem xét một số đồ vật con boss rơi ra. Tiền vàng và tinh thạch thì không cần nói, ngay cả trang bị cực phẩm cấp 5x cũng rơi ra, trong đó có ba kiện ám kim, hai kiện truyền thuyết.

Đồ Tháp Lạp Đoạn Long Độc Thứ: trang bị truyền kì đạo tặc Đồ Tháp Lạp từng sử dụng, trang bị đặc thù cấp truyền thuyết, có thể khảm vào bao cổ tay để sử dụng, kèm theo cấp cao nguyên rửa suy yếu cùng hóa đá và xuất huyết trạng thái; có thể thêm vào ba loại độc được. Chức nghiệp hạn định: chức nghiệp cận chiến có thể sử dụng. Cấp bậc hạn chế: không.

- Đây là một kiện trang bị phụ trợ dành cho chức nghiệp cận chiến, khảm vào giữa bao cổ tay, có thể bắt ngờ tấn công quân địch, tên Phá Nha kia hẳn rất thích đi. Mà không biết tên kia có hoàn thành nhiệm vụ tấn giai không nữa.

Dương An nhìn thấy trang bị như một cái bao tay có thêm ba cái lưỡi dao màu xám tro này lại nghĩ đến Phá Nha, trang bị này rất thích hợp cho hắn sử dụng.

(Biên: Hình dung giống bộ vuốt của người sói trong Xmen ấy, tự do thò thụt)

Mà kiện trang bị cấp truyền thuyết khác chính là áo choàng tên Đồ Tháp La Ma Dực Phi Phong, kèm theo kỹ năng Ma Dực, có thể biến áo choàng thành một đôi cánh màu đen, có được năng lực phi hành cực kì cường đại, tiếc là chỉ có chức nghiệp pháp hệ mới sử dụng được, mà hắc ám pháp hệ mặc lên có thể tăng thuộc tính bản thân lên 10%, trang bị này Dương An cũng không thể sử dụng được.

- Tuy rằng mình không thể dùng nhưng mà có thể đưa cho Tử Lăng dùng cũng được.

Dương An cười cười thu trang bị vào hành trang.

293. Chương 291:thăng Cấp 5x

oOo

Sau khi nghỉ ngơi cho các kỹ năng hồi phục hoàn toàn, Dương An men theo cầu thang đá đi lên đài cao.

Không biết trên cầu thang có cạm bẫy hay nguy hiểm gì không, nên Dương An bước đi rất cẩn thận nhưng đến cuối cùng lại không có chuyện gì xảy ra, có lẽ khi xử lý Boss cuối coi như khảo nghiệm hoàn thành.

Đài cao bằng đá này là kiến trúc cao nhất trong tòa thành nhỏ này, cao hơn năm mươi mét. Khi đứng ở trên có thể quan sát toàn bộ xung quanh Đồ Tháp La Thành, nhưng bây giờ là ban đêm nên tầm quan sát có hạn.

Một cái rương to màu đỏ nằm ở giữa trung tâm đài cao, xung quanh có một kết giới vô hình bảo vệ, người ngoài không thể tiến vào được.

Dương An lấy ra bốn viên thủy tinh hình thoi màu đen lấy được khi hạ Đồ Tháp La Thạch Tượng Quỷ, đặt vào bốn chỗ ô trống ở bốn phía đài cao. Khi viên cuối cùng được đặt vào ô trống, ‘Ông ~’ một tiếng, kết giới bảo vệ màu xám hiện hình rồi nhanh chóng biến mất.

- Cuối cùng cũng hoàn thành, đưa rương này về là có thể lên được 5x!

Dương An mỉm cười, đi lên tìm hiểu chiếc rương. Nó dài hai mét ột mét, không có khóa nhưng lại không thể mở ra. Có điều nhiệm vụ lần này chỉ là mang chiếc rương về, không có yêu cầu lấy đồ vật bên trong.

“Sư ~” một tiếng thu rương vào hành trang, nhiệm vụ đã hoàn thành, tiếng nhắc nhở của hệ thống cũng vang lên.

Hệ thống: chúc mừng người chơi Ngả Gia đã hoàn thành nhiệm vụ tiến giai. Xin bạn chờ ở trên tế đàn, mười giây sau sẽ hệ thống sẽ tự động truyền tống bạn về đại lục Phong Vân.

Dương An đang có ý định quay lại giết thêm mấy con Kính Vương Thú để nhặt Kính Vương Thuần nhưng nghe thấy thông báo của hệ thống thì thất vọng. Hắn không dám rời khỏi tế đàn, ai biết được bỏ qua lần truyền tống này hậu quả sẽ như thế nào, có khi cả đời ở đây quét lá không thể trở về đại lục Phong Vân được.

Mười giây sau, trên tế đàn xuất hiện một truyền tống trận màu trắng vàng, ‘soạt~’ một tiếng, Dương An bị kéo vào trong truyền tống trận.

Ánh sáng lóe lên, Dương An đã rời khỏi tòa thành trên không trở về Áo Phong sơn linh, Vũ Nguyệt vẫn đứng ở vị trí cũ, ánh mắt lóe lên tia mừng rỡ.

- Xem ra con đã hoàn thành nhiệm vụ, có ngộ ra cái gì không?

Vũ Nguyệt thần nhiên hỏi.

Dương An gật đầu, đưa chiếc rương màu đỏ giao cho Vũ Nguyệt, nói:

- Con không rõ lắm, nhưng mà đối với kỹ năng trụ cột có thêm một chút hiểu biết thôi ạ.

- Không tồi, con phải nhớ kỹ: Chúc nghiệp nào cũng thế, quan trọng nhất là các kỹ năng trụ cột, nếu bỏ qua nó thì cho dù con có mạnh đến đâu thì cũng bị thất bại mà thôi.

Vũ Nguyệt nhận lấy chiếc rương rồi để lên mặt đất.

- Cảm tạ sư phụ đã dạy dỗ.

Dương An cung kính nói.

- Tốt, con đã qua khảo nghiệm, đã lấy được chiếc rương kia thì cũng có tư cách thăng chức 5x.

Vũ Nguyệt mỉm cười, vung tay phải lên, một ánh sáng màu xanh nhạt bay về phía Dương An.

“Đinh ~ ”

Hệ thống: Chúc mừng người chơi Ngã Gia đã hoàn thành nhiệm vụ tiền giai 5x, thành công thăng lên 5x, có thể học kỹ năng cung tiễn thủ 5x.

Hệ thống: Chúc mừng người chơi Ngã Gia thành công thăng lên Nguyệt Ảnh Xạ Thủ 5x, có thể học tập các Nguyệt Ảnh tiễn kỹ 5x, mỗi khi tăng một cấp được thưởng thêm 5 điểm thuộc tính nhanh nhẹn, 3 điểm thuộc tính tinh thần, tăng năm cấp được thêm 4 điểm thuộc tính tùy chọn, exp tăng cấp gấp đôi chức nghiệp bình thường.

- 5x, cuối cùng mình cũng trở thành cường giả truyền thuyết 5x!

Dương An trong lòng xúc động, đây là mốc mà nhân vật trước kia không thể đạt tới, giờ phút này hẳn mới chân chính cảm thấy mình được ‘trọng sinh’.

Sau khi lên 5x, các thuộc tính tăng thêm một lượng lớn, công kích, phòng ngự, HP... đều gấp hai ba lần thời điểm cấp 49. Dương An có lòng tin rằng không cần ‘Tử Thần Chi Vãn’, không mở ra ‘Ám Nguyệt Phá’, một mũi Phá Cốt Tiễn thông thường cũng có thể đưa một em 4x chức nghiệp bất kỳ “về thành dương sức”.

Đây là sự chênh lệch giữa 4x và 5x, người chơi 5x được gọi là cường giả truyền thuyết, không thể nói là một bước lên trời nhưng sự chênh lệch thì không một người chơi 4x nào theo kịp.

Sau khi bình tĩnh lại. Dương An liền học hai kỹ năng 5x, một cái của cung tiễn thủ và một cái của Nguyệt Ảnh xạ thủ, lần lượt là Tuyệt Cường Xạ Kích và Vô Hạn Nguyệt Thực.

- Đây là phần thưởng cho lần thăng cấp này của con!

Vũ Nguyệt khẽ vuốt ve chiếc rương màu đỏ kia, “cạch” một tiếng, chiếc rương tự động mở ra, quang mang bảy màu theo đó mà phóng ra, trong đêm tối càng thêm rực rỡ.

- Bộ Lưu Tinh sáo trang này cũng là trang bị trước kia ta đã từng sử dụng, vì một vài nguyên nhân mà ta không thể quay về Thiên Không Chi Đô lấy được đành phải nhờ con lấy lại!

Vũ Nguyệt nói, cẩn thận lấy trong rương ra ba kiện trang bị đưa cho Dương An.

Một chiếc trường cung màu đỏ như lửa, nhìn vào giống như một con bắt tử hỏa phượng hoàng đang giương cánh chuẩn bị bay lượn; một kiện bì giáp màu đỏ sậm, một đôi găng tay cũng màu đỏ sậm; ba kiện trang bị cấp sử thi đó tập hợp thành bộ Lưu Tinh sáo trang.

Vũ Nguyệt Chi Lưu Tinh Trường Cung: trang bị thần cấp Nguyệt Ảnh xạ thủ Vũ Nguyệt đã từng sử dụng; thuộc bộ Lưu Tinh sáo trang; phẩm cấp: sử thi; công kích 690—750, lực lượng +200%, nhanh nhẹn +180%, may mắn +180%, tinh thần +150%; hiệu quả đặc thù: thời gian cooldown kỹ năng giảm 50%, tầm bắn tăng

50%; có 40% gây ra 5 lần sát thương bạo kích; công kích kèm theo hiệu quả thiêu đốt; kỹ năng đặc thù: Lưu Tinh Vãn Diệt Tiễn, tiễn kỹ công kích phạm vi rộng, mỗi một mục tiêu nhận được sát thương công kích 200%, mục tiêu bị đánh trúng có hai giây hóa đá; cấp bậc hạn chế: không; chức nghiệp hạn chế: Nguyệt Ảnh xạ thủ có thể trang bị; sau khi trang bị tự động khóa, không thể giao dịch, không thể rơi xuống.

Một trường cung cấp sử thi thật trâu bò, riêng lực công kích đã gấp ba lần Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung mà Dương An đang dùng, các thuộc tính khác càng khỏi phải bàn.

Thuộc tính của Lưu Tinh Bì Giáp cùng Lưu Tinh Thủ Sáo biến thái không kém, mà Lưu Tinh Thủ Sáo kèm theo 60% tỷ lệ đánh lui, Dương An không lo bị mất hiệu quả đẩy lui khi thay thủ sáo này vào.

Bộ sáo trang còn có hiệu quả tăng kỹ năng trụ cột lên một cấp, tầm bắn được nâng cao thêm và thêm một kỹ năng sáo trang nữa là Lưu Tinh Hỏa Thần Tiễn.

Dưới chỉ thị của Vũ Nguyệt, Dương An thay bộ sáo trang này vào, các hạng thuộc tính toàn diện tăng lên, đây là lực lượng của sáo trang cấp sử thi.

- Lưu Tinh sáo trang chỉ là một phần thưởng thêm, đây mới là phần thưởng chính.

Khi Dương An đang vui sướng cảm nhận lực lượng do sáo trang mang đến, Vũ Nguyệt lại tung ra tin còn hot hơn.

- Lại còn có phần thưởng nữa, mà còn là phần thưởng chính!

Dương An giật mình.

- Đúng vậy!

Vũ Nguyệt gật đầu:

- Tiểu tử, ra đi nào!

Vũ Nguyệt vừa nói xong, “tiểu tử” kia liền từ sau lưng ông ‘chui’ ra.

294. Chương 292:huyền Ảnh Chi Dực (1)

oOo

- Nguyệt Quang Hùng!

Dương An vô cùng ngạc nhiên, “tiểu tử” lấp ló sau vạt áo Vũ Nguyệt không ngờ là ‘em’ Boss 5x đặc thù Nguyệt Quang Hùng đã gặp khi tiến hành khảo nghiệm tiến giai 4x.

Nguyệt Quang Hùng vẫn đáng yêu, ngộ nghĩnh như một chú gấu bông, toàn thân một màu vàng, giữa trán có hình ảnh trăng lưỡi liềm màu bạc, ngay ở vùng bụng cũng hiện lên đồ án ánh trăng tròn.

- Xem ra con đã gặp Nguyệt Quang Hùng này rồi!

Vũ Nguyệt thản nhiên nói, tay vuốt ve hình trăng lưỡi liềm trên trán Nguyệt Quang Hùng.

- Dạ, lúc trên Nguyệt Nha linh đã gặp rồi ạ.

Dương An trả lời, hẳn không rõ “bé” này với phần thưởng có gì liên quan đến nhau.

- Nguyệt Quang Hùng này chính là phần thưởng chính của lần này.

- Nhưng con đã có một sủng vật rồi!

Dương An vội nói, Linh Thức rất mạnh nên hẳn không muốn đổi sủng vật khác.

Vũ Nguyệt lắc lắc đầu, nói :

- Không sao, ta giúp con tăng không gian chứa sủng vật.

- A, có thể gia tăng thêm một cái không gian sủng vật!

Dương An trong lòng vui vẻ.

- Hơn nữa, bé Nguyệt Quang Hùng này không phải sủng vật thông thường mà là do Thần cách của ta đào tạo mà thành, trong cơ thể nó ẩn chứa Thần cách của ta nên trở thành một quái vật hệ Nguyệt Quang.

Vũ Nguyệt lại nói:

- Ta đưa Nguyệt Quang Hùng cho con là giúp con có thể dung hợp Nguyệt Ảnh Thần cách của ta khi còn ở 5x, có được một bộ phận nguyệt chi thần lực.

- Nguyệt Ảnh Thần cách? Dung hợp?

Dương An nghi hoặc, không hiểu là như thế nào.

- Có lần ta đã nói với con về Thần cách, cũng đã nói 6x có thể dung hợp Thần cách để sở hữu một phần thần chi lực, còn 5x có thể thông qua một số phương pháp đặc thù mà dung hợp nhưng chỉ có được một bộ phận rất nhỏ thần chi lực, ngoài ra là không thể sử dụng

Vũ Nguyệt cẩn thận nói:

- Mà Nguyệt Quang Hùng có thể giúp con dung hợp Thần cách khi ở thời điểm 5x nhưng đạt được hiệu quả như ở 6x.

Dương An tuy không tìm hiểu về Thần cách nhiều lắm nhưng nhớ rõ Thần cách là một trong những điều kiện để một cường giả trở thành thần cấp, đối với cường giả thần cấp vô cùng quan trọng.

- Sư phụ đưa Thần cách cho con, không phải người mất đi tư cách làm cường giả thần cấp sao, con sao có thể...

Dương An vội vàng nói, hẳn biết thần chi lực là một loại lực lượng vô cùng cường đại có thể giúp mình trở nên mạnh mẽ hơn, nhưng mà hẳn đối với NPC Vũ Nguyệt vô cùng kính trọng, đối xử giống như với ân sư trong hiện thực.

Vũ Nguyệt vui mừng gật đầu, nói:

- Yên tâm đi, đạt đến cảnh giới như chúng ta thì Thần cách có cũng như không, con cứ nhận đi, trước hết dung hợp Thần cách, sau này có thể trợ giúp con trong việc lĩnh ngộ thần chi lực.

- Ôn thầy như núi, con không cách nào báo đáp!

Dương An vô cùng xúc động, cúi người nói.

- Ha ha, con mau thu phục Nguyệt Quang Hùng này đi!

Vũ Nguyệt nói.

Dưới sự chỉ bảo của Vũ Nguyệt, Dương An cẩn thận lấy một giọt máu nhỏ vào hình trăng lưỡi liềm ở trán Nguyệt Quang Hùng, ngay sau đó tiếng hệ thống nhắc nhở đã thu phục Nguyệt Quang Hùng làm sủng vật, không gian sủng vật đã gia tăng thêm một cái.

Dương An liền mở giao diện thuộc tính của Nguyệt Quang Hùng lên, xem qua liền hiểu ngay.

Nguyệt Quang Hùng (sủng vật 5x hệ Nguyệt Quang), tính thông toàn bộ ma pháp khổng chế Thổ hệ, trong cơ thể ẩn chứa Nguyệt chi thần lực giúp chủ nhân thông qua dung hợp đạt được một phần lực lượng Nguyệt Ảnh Thần cách.

Dương An phát hiện, thuộc tính Nguyệt Quang Hùng hiện tại với lúc trước có sự khác biệt, trước kia có tính thông toàn bộ ma pháp thổ hệ mà bây giờ chỉ còn lại có ma pháp phụ trợ khổng chế.

- Về nguyệt chi thần lực, ta sẽ không nói gì thêm tất cả dựa vào sự lĩnh ngộ của con.

Vũ Nguyệt nói.

- Con hiểu!

Dương An trả lời.

Dương An nhanh chóng muốn biết lực lượng khi dung hợp Thần cách, liền lệnh cho Nguyệt Quang Hùng dung hợp cùng mình. Ngay lập tức, hình trăng lưỡi liềm và đồ án mặt trăng trên trán bụng Nguyệt Quang Hùng nhấp nháy rồi hóa thành một đạo ngân quang tiến vào ngực Dương An.

Hệ thống: chúc Mừng người chơi Ngã Gia thành công dung hợp Nguyệt Ảnh Thần cách, có thể sử dụng một bộ phận nguyệt chi thần lực, đạt được thần chi lực của riêng Nguyệt Ảnh xạ thủ: Huyền Ảnh Thần Lực.

- Huyền Ảnh Thần Lực!

Dương An thì thầm trong lòng, sau lưng xuất hiện cảm giác ngứa ngứa, “Xoẹt~” một tiếng, hai đôi cánh chim màu xanh nhạt đột nhiên xuất hiện, dài hơn hai mét.

Hai đôi bốn chiếc cánh chim màu xanh nhạt xuất hiện, hình tượng Dương An bây giờ giống như thiên sứ trong truyền thuyết, cao quý thuần khiết.

- Đây chính là hình thái chân chính của Huyền Ảnh Thần Lực, cũng có thể biến hóa thành các hình thái bất kỳ theo ý muốn của con.

Vũ Nguyệt nói thêm.

Dương An gật đầu, trong đầu nghĩ đến hình dáng các bộ cánh bất kỳ, Huyền Ảnh Thần Lực liền biến hóa theo, lúc đầu là một đôi cánh Thiên Sứ thông thường, sau đó là một đôi cánh ác ma màu đen, thậm chí còn có thể biến thành một đôi cánh phượng hoàng rực lửa, tóm lại là có thể thiên biến vạn hóa, tùy theo tâm ý của mình.

Tạm biệt Vũ Nguyệt xong, Dương An gọi ra hình thái nguyên thủy của Huyền Ảnh Thần Lực, hai đôi cánh chim vỗ nhàng, cả người bay lên không trung, hòa vào bầu trời tối đen.

- Thật thoải mái! Một cảm giác rất là Yomost!!

(Dịch: kimochiiiiiii...)

Trên không trung, Dương An không kìm được mà kêu lên, cảm giác bay lượn lúc này khác hoàn toàn khi cưỡi Linh Thức, bây giờ dùng chính lực lượng của mình bay trong không trung, có cảm giác tiêu diêu tự tại, không phụ thuộc vào ai.

... ..

Ngay khi Dương An đang hưởng thụ cảm giác khi tự do bay lượn trên không trung, có hơn mười cường giả 5x đang thảo luận chuyện ‘Tử Thần’ ở trong Bạch Vân tửu lâu.

Bạch Vân tửu lâu tầng ba có ba phòng VIP chỉ dành cho lão đại tam đại chiến minh sử dụng. Lúc này trong một phòng, Thị Huyết Chiến Lang, Thị Huyết Ma Long, Phá Thiên Kinh là lão đại cùng các cường giả của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh và Phá Lôi chiến minh đang thương nghị thảo luận.

- Chiến Lang minh chủ, nghe nói mấy hôm trước các anh mượn tay tổ đội Nham Năng đối phó ‘Tử Thần’, kết quả thế nào?

Phá Thiên Kinh biết kết quả rồi vẫn cố ý hỏi.

Thị Huyết Chiến Lang vẻ mặt bình thản, hắn đương nhiên biết Phá Thiên Kinh đang có tình chọc ngoáy:

- Nham Năng căn bản là phế vật, vốn nghĩ mượn tay hắn có thể dò xét được một chút tư liệu về ‘Tử Thần’ nhưng không ngờ là chả thu được kết quả gì..

- Tên ‘Tử Thần’ kia chứng tỏ là có chút vốn liếng, Kinh Lôi chiến minh có rất nhiều cao thủ đã bị Thảm Phán.

Phá Thiên Kinh nói.

- Hắc Ám Thị Huyết chiến minh chúng ta cũng thế, mấy ngày nay có hơn mười đội trưởng chiến đấu bị xử lý khiến cho lòng người hoang mang, uy danh của chiến minh cũng bị đá kích lớn.

- Tử Thần xuất hiện đó là một mối nguy hại lớn đối với chúng ta. Hắn có kỹ năng cực kỳ khủng bố, ba chiến minh chúng ta nên liên hợp lại, cùng các thế tộc khác tiến hành truy lùng, hủy diệt hắn.

Phá Thiên Kinh nói, tuy rằng thế lực một chiến minh vô cùng to lớn nhưng Tử Thần xuất quỷ nhập thần, muốn lòng bất không phải là chuyện đơn giản.

- Đó là một đề nghị không tệ, đối phó với ‘con chuột’ cần phải người đồng thế mạnh.

Hắc Âm Thị Huyết nói:

- Bất quá việc này bàn sau, bây giờ quan trọng nhất là chuyện tình của liên minh Quang Minh muốn quét khỏi chiến minh thứ tư.

-Đúng, một khi chiến minh thứ tư này thành công quét khỏi thì ảnh hưởng rất lớn đối với lợi ích của chúng ta.

295. Chương 292:huyết Ảnh Long Thứ Khách (2)*

oOo

(*: ở đây 2 chương 292 là do tác giả đánh số sai, không liên quan nên tên chương khác nhau)

- Lão Dương, cuối cùng cậu cũng online, mau qua đây, Phá Nha vừa hoàn thành khảo nghiệm tiến giai 5x, chúng tớ đang ở chiến trường Chính Tà, tọa độ là...

Dương An vừa mới online không lâu thì có truyền âm của Pháp Lỗ Địch gửi tới. Nghe được Phá Nha đã hoàn thành khảo nghiệm 5x, hẳn cũng khá vui mừng. Ngày đó Phá Nha đi tìm chức nghiệp đạo sư nhận nhiệm vụ tiến giai sớm hơn hẳn, mà Dương An chỉ cần hơn nửa buổi tối là xong còn Phá Nha đi mất ba ngày, cũng ở bản đồ cách li thông tin, về sau điện thoại mới biết Phá Nha cũng bị truyền thống đến một không gian độc lập, khi tiến hành nhiệm vụ thì mở ra được một nhiệm vụ chức nghiệp ẩn tàng nên thời gian kéo dài thêm.

- Tốt quá, tớ qua liền đây!

Dương An hào hứng nói.

- Có chuyện gì mà khiến anh vui mừng vậy!

Mạnh Tử Lăng ở bên cạnh hỏi. Vốn ngày hôm nay hai người bọn họ muốn luyện cấp cùng nhau nên hẹn gặp ở cửa đông Bạch Vân thành, không ngờ tới là vừa mới gặp mặt đã nhận được truyền âm của Pháp Lỗ Địch.

- Anh có một người bạn mới lên 5x, lão Địch muốn gọi anh qua đó nên anh không thể cùng em luyện cấp rồi.

Dương An vẻ mặt xin lỗi nói.

- Vậy anh đưa em qua đó đi, có luyện cấp hay không cũng không sao cả, quan trọng là... chúng ta có thể ở bên nhau thôi Mạnh Tử Lăng cười nói.

Dương An cả ngày đều chìm đắm trong trò chơi, mặc dù là người yêu nhưng thời gian hai người gặp nhau ngoài đời không nhiều. Bởi thế nên trong trò chơi, không bận việc gì là hẳn đều dành thời gian cho Tử Lăng.

(Biên: vừa có gấu vừa vẫn được chơi game, nhất anh main > <>

<>

- Được rồi, chúng ta cùng đi!

<>

Dương An suy nghĩ một lúc rồi đáp ứng, ý định nói cho nàng biết về chuyện ‘Tử Thần’.

<>

Thời gian trước, Mạnh Tử Lăng được nhóm Thiên Hành giúp đỡ nên đã lên được cấp 45, thực lực không kém nên có thể đi vào chiến trường Chính Tà.

<>

Ra khỏi cửa bắc Bạch vân Thành, Dương An triệu hồi Linh Thức ra, chuyển sang hình thái Liệt Diễm. Lên đến 5x nên thể hình Linh Thức cũng lớn hơn rất nhiều. Dương An quyết định Linh Thức sẽ là sủng vật mình dùng bên ngoài, còn Nguyệt Quang Hùng sẽ là sủng vật của ‘Tử Thần’, như vậy có thể che dấu thân phận tốt hơn.

<>

- Kiuuu

~<>

Một tiếng phượng minh vang lên, một con Hắc Diễm Tà Phượng Hoàng toàn thân bao trùm trong ngọn lửa màu đen xuất hiện, đó là sủng vật của Mạnh Tử Lăng, tên là ‘Tiểu Hắc’.

<>

- Chúng ta đi thôi!

<>

Dương An dậm chân nhảy lên lưng Linh Thức, ra lệnh cho nó bay lên không trung. Mạnh Tử Lăng cũng ngồi trên lưng Hắc Diễm Tà Phượng Hoàng bay theo sau.

<>

Tốc độ phi hành của Linh Thức và Tiểu Hắc rất cao nên chỉ cần một ít thời gian là bay đến một vùng hẻo lánh trong chiến trường Chính Tà, nơi đây là một trong những địa điểm mà ‘Tử Thần’ hay tụ họp.

<>

Dương An và Mạnh Tử Lăng vừa mới đáp xuống đã chứng kiến cảnh Pháp Lỗ Định cùng Phá Nha đang đấu khẩu kịch liệt.

<>

- Lão Dương đến rất đúng lúc, cậu xem đây có phải khi dễ người quá đáng không... Mau phân xử giúp tớ!

<>

Vừa thấy Dương An đáp xuống, Pháp Lỗ Định liền đi qua chào hỏi với bộ mặt oán hận, nhưng khi nhìn thấy Tử Lăng liền thay đổi luôn, tươi cười nói:

<>

- Hóa ra chị dâu cũng tới!

<>

- Tử Lăng, em qua đây anh giới thiệu với em một người!

<>

Dương An không để ý đến Pháp Lỗ Định đang oán hận, kéo tay Tử Lăng đến giới thiệu với Phá Nha:

<>

- Đây là người anh vừa mới nói với em, Phá Nha. Phá Nha, đây là bạn gái tôi, tên là Tử Bất Ngữ.

<>

- Xin chào!

<>

- Chào chị dâu!

<>

Hai người bắt tay nhau coi như bạn hữu.

<>

- Được rồi, vừa rồi là có chuyện gì xảy ra vậy lão Địch, ai khi dễ cậu!

<>

Dương An khẽ cười nói.

<>

- Chính là tên Răng Nát chết tiết này, vừa mới thăng chức 5x liền nói muốn khiêu chiến tở để cướp lại vị trí Tử Thần số 2. Cậu bảo một người 5x đi khiêu chiến một người 4x có phải là khi dễ người ta không!

<>

Pháp Lỗ Địch nói ra ‘ám ức’ của mình.

<>

- Hừ, không phải ngày đó ông chơi gian thì chưa chắc tôi đã thua, bây giờ tôi muốn đòi lại vị trí Tử Thần số 2 của mình.

<>

Phá Nha không chịu kém cạnh.

<>

Dương An lắc đầu, không để ý đến chuyện này nữa. Đây là chuyện không chỉ xảy ra một hai lần, nhưng đều là chuyện vui đùa bình thường, không ảnh hưởng đến tình cảm mọi người.

<>

- Tử Thần số 2? Mọi người không phải là Tử Thần đang nổi tiếng hiện này chứ?

<>

Mạnh Tử Lăng kinh ngạc hỏi.

<>

-Ặc

~<>

Pháp Lỗ Địch và Phá Nha đồng thời quay sang nhìn Dương An, bọn hắn nghĩ Tử Lăng là bạn gái Dương An nên biết việc này, vừa rồi mới không kiên nhẫn gì nói hết mọi chuyện về ‘Tử Thần’.

<>

- Đúng vậy, bọn anh chính là ‘Tử Thần’!

<>

Dương An nhẹ nhàng nói, khuôn mặt cũng trở nên trịnh trọng:

<>

- Bây giờ anh nói cho em biết mọi chuyện, hi vọng em có thể giữ bí mật, không những là trong trò chơi mà cả ở bên ngoài cũng không nên nói cho ai biết.

<>

- Dạ, anh yên tâm đi, em sẽ tuyệt đối giữ bí mật.

<>

Mạnh Tử Lăng nghiêm túc trả lời, sau đó cười nói:

<>

- Thật không ngờ anh lại là Tử Thần, có thể cho em tham gia được không?

<>

<>

- Không thể được, như vậy quá nguy hiểm!

<>

Dương An kiên quyết từ chối.

<>

- Vậy cũng được, nhưng mọi người nhớ phải cẩn thận nhé!

<>

Mạnh Tử Lăng không có tiếp tục nài nỉ, nàng biết được nỗi lo lắng của Dương An và cũng không muốn hấn lo lắng cho nàng.

<>

- Chị dâu yên tâm đi, có em ở đây thì lão Dương chắc chắn không có nguy hiểm gì.

<>

Pháp Lỗ Dịch cười nói.

<>

- Hừ, xem lại bản thân mình đi, ngay cả tôi mà anh còn chưa đánh lại ở đây mà mạnh miệng.

<>

Phá Nha trêu đùa.

<>

- Đúng rồi, không phải Phá Nha mở ra được chức nghiệp ẩn tàng sao, là chức nghiệp gì vậy?

<>

Dương An lập tức nói sang chuyện khác, hấn không muốn tiếp tục nghe hai người cãi nhau.

<>

- Lần này có thể nói là nhân họa đắc phúc, lần trước tấn giai thất bại đến lần này lại mở ra được chức nghiệp ẩn tàng.

<>

Phá Nha đắc ý nói:

<>

- Chức nghiệp ẩn tàng của tôi gọi là Huyết Ảnh Long Thứ Khách, là một nhánh đặc thù của đạo tặc, kỹ năng thiên về công kích chém giết, là một chức nghiệp phi thường cường đại.

<>

- Sao, Huyết Ảnh Long Thứ Khách à! Tôi nhớ chức nghiệp đạo sư của tôi đã nhắc đến Huyết Tộc Đạo Thần Hưu Mã Nhĩ chính là một Huyết Ảnh Long Thứ Khách, có phải là truyền thừa của ông ta không?

<>

Dương An nói, hắc nhớ trước kia Vũ Nguyệt đã nhắc tới chức nghiệp này.

<>

- Tôi không biết có phải là truyền thừa của Đạo Thần Hư Mã Nhĩ không nữa, nhưng phần thưởng tiến giai 5x là một thanh chủ tử cấp sử thi tên Hư Mã Nhĩ Long Ảnh Chủ Tử.

<>

Phá Nha nói.

<>

- Uh, vô luận thế nào thì đây cũng là một chức nghiệp cường đại.

<>

Dương An cười nói, sau đó đem được Đồ Tháp Lạp Đoạn Long Độc Thứ lấy được lúc trước đưa cho Phá Nha:

<>

- Xem thứ này có hợp không, nếu được thì tôi tặng cậu như món quà mừng tiến giai!

<>

- Tốt, đương nhiên sẽ lấy rồi, thật sự cảm ơn anh!

<>

Phá Nha nhìn thấy thuộc tính của Đồ Tháp Lạp Đoạn Long Độc Thứ liền yêu thích không rời tay, lập tức đeo vào cổ tay trái.

<>

- Đúng rồi, vừa rồi không phải cậu muốn khiêu chiến lão Địch sao, hắc mới 4x nên đừng có khi dễ hắc, không bằng hai chúng ta đấu vài hiệp xem sao.

<>

Dương An cười nói, sau khi lên 5x hắc cũng chưa đánh trận nào nên có hơi ngứa tay.

<>

- Tốt thôi, tôi cũng đang có ý định này!

<>

Phá Nha vui mừng nói.

<>

- Nhưng không được sử dụng sủng vật!

<>

Phá Nha bổ sung, sủng vật U Linh Ma Long của hắc còn đang được ấp chưa nở, nếu Dương An nhảy lên Linh Thức bay lên trời thì hắc chơi với ai.

<>

- Được, chúng ta đấu không cần sủng vật.

<>

Dương An sáng khoái đáp ứng.

<>

<>

296. Chương 293: Hiệu Dụng Của Huyền Thuật

oOo

Hệ thống: người chơi Phá Nha muốn quyết đấu với bạn. Hình thức quyết đấu: sau khi tử vong không bị trừng phạt, được hồi sinh tại chỗ, xin hỏi đồng ý hay không?

- Đồng ý!

Dương An chấp nhận yêu cầu quyết đấu của Phá Nha, hệ thống bắt đầu đếm ngược mười giây.

Hai người đứng cách nhau ba mươi mét, chờ đợi hệ thống kết thúc đếm ngược.

Từ hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng đến giờ, hai người đã đấu với nhau trên dưới hai mươi trận, có thể nói là rất quen thuộc đối thủ. Các trận đấu ngày trước có thắng có thua nên không thể nói ai mạnh ai yếu, bây giờ thắng cấp 5x, lại thêm hai người đều là chức nghiệp ẩn tàng cũng nên phân thắng bại.

Pháp Lỗ Dịch và Tử Lăng cười sùng vật bay lên không trung để quan sát hai người quyết đấu đồng thời đề phòng có người nhúng tay vào trận đấu.

3 ... 2 ... 1 ...

Hệ thống đếm ngược xong, tên hai người liền biến thành màu đỏ, biểu hiện có thể công kích.

- Tôi đến đây!

Phá Nha tự tin nói, lời chưa dứt thân ảnh đã Tiềm Hành biến mất đánh về phía Dương An.

Ứng Nhân Nguyệt Độc!

Dương An mở ra kỹ năng tìm kiếm thân ảnh Phá Nha nhưng Ứng Nhân Nguyệt Độc cấp mười cũng không thể nhìn ra thân ảnh hắn, ngay cả một hơi thở cũng không phát hiện ra. Xem ra Tiềm Hành của Huyền Ảnh Long Thứ Khách cũng không phải đồ bỏ.

Không nhìn thấu Tiềm Hành của Phá Nha nhưng Dương An cũng không bối rối, vẻ mặt vẫn duy trì vẻ tươi cười cũng không có lùi lại, hai tay duy trì tư thế đề phòng.

Một chức nghiệp cận chiến đánh với một chức nghiệp viễn trình thì cái quan trọng nhất là 'khoảng cách'. Chức nghiệp cận chiến sẽ tìm mọi cách để tới gần đối thủ, còn chức nghiệp viễn trình sẽ cố gắng kéo dài khoảng cách ra càng xa càng tốt.

Tốc độ Phá Nha cực kỳ khủng khiếp, trong nháy mắt đã tới trước mặt Dương An, hắn không lựa chọn đánh lên mà là chính diện công kích.

Trấn Hồn!

Phá Nha đột nhiên xuất hiện, sử dụng kỹ năng khống chế khiến đối phương đóng băng tại chỗ, chủ thủ tay phải nhanh chóng đâm về phía đầu Dương An.

“Oành ~”

Hư Mã Nhĩ Long Ảnh Chủ Thủ của Phá Nha nhanh chóng đâm xuyên qua đầu Dương An, năng lượng trong nháy mắt bùng nổ mãnh liệt. Công kích mạnh mẽ như thế đủ để miêu sát một chức nghiệp chỉ mặc bì giáp như Dương An.

Dương An bị headshot, cả thân thể cũng tan biến dần nhưng Phá Nha lại không thấy thông báo quyết đấu thắng lợi của hệ thống.

- Không tốt!

Chứng kiến thân thể Dương An biến mất, Phá Nha biết mình trúng kế những đã muộn.

Phá Nha cảm thấy choáng váng, thân thể bị đóng băng biết ngay là trúng kỹ năng ‘Tỏa Định’ của Dương An.

Hóa ra Phá Nha chỉ xử lý được ảo ảnh thể thân của Dương An. Sau khi không phát hiện thân ảnh của Phá Nha thì Dương An lập tức phát động hiệu quả đặc thù của Nguyệt Ảnh Chi Vũ: Huyền Ảnh Phân Thân, tạo ra một thể thân tại chỗ sau đó thì triển Tiềm Ảnh né đi.

Một loạt hành động lưu loát, nhanh chóng không một kẻ hở dẫn dắt đối phương vào bẫy.

- Vạn Ảnh Tinh Tung!

Thanh âm Dương An vang lên, thi triển ra kỹ năng kèm theo của Lưu Tinh Bì Giáp, lập tức xuất hiện một màn khiến người ta kinh ngạc.

Lấy Phá Nha là trung tâm, xung quanh trái phải, thậm chí trên trời trong vòng ba mươi mét đều xuất hiện thân ảnh Dương An, tạo nên một hình bán cầu bao phủ Phá Nha, mà mỗi thân ảnh Dương An đều là chân thật.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Vô số Dương An đồng thời gương cung bắn tên, mỗi một mũi tên đều phong tỏa một phương hướng của Phá Nha, khóa chặt mọi đường lui khiến hắn không né tránh.

Nhưng đạo tặc là chuyên gia đào tẩu, muôn phong tỏa một cao thủ đạo tặc không phải dễ dàng như vậy.

Huyết Ảnh Độn!

Trúng kỹ năng Tỏa Định, không thể thi triển các kỹ năng khác, chỉ có kỹ năng đặc thù của Huyết Ảnh Long Thứ Khách này mới có thể bỏ qua mọi trạng thái bất lợi mà thi triển. Huyết Ảnh lóe lên, Phá Nha lập tức ẩn thân chạy ra xa nhưng sau đó hắn vẫn nhận được hệ thống nhắc nhở mình đã tử vong, thân thể ngã xuống mặt đất.

- Huyền Thuật...

Sau khi tử vong, Phá Nha mới tỉnh ngộ.

Đúng vậy, Dương An sử dụng huyền thuật.

Hắn sử dụng công năng của nhãn Phục Vị bỏ thời gian cooldown của Ứng Nhân Nguyệt Độc xong liền phát động hiệu quả của Huyền Thuật. Phá Nha bị Huyền Thuật lừa gạt khiến hình ảnh vô số mũi tên bắn tới đã bị làm chậm đi nửa nhịp khiến cho khi hắn thi triển kỹ năng cũng là lúc bị vạn tiễn xuyên tảo, à nhầm xuyên tâm.

Không chỉ như thế, số lượng mũi tên mà Phá Nha nhìn thấy cũng được phóng đại lên nhiều lần, trên thực tế chỉ có hơn mười mũi tên công kích thực sự.

Vạn Ảnh Tinh Tung khiến cho Dương An có khả năng thuận di vô hạn trong phạm vi ba mươi mét, mỗi lần ba giây. Tuy vậy, tốc độ bắn cung của hắn không thể nào tới được hàng trăm nghìn mũi tên, đó là hiệu quả của huyền thuật.

Bạch quang lóe lên. Phá Nha đã hồi sinh tại chỗ.

- Tuy rằng không phục lắm nhưng thua vẫn là thua, không ngờ anh có thể nghĩ ra chiến thuật như vậy.

Phá Nha có vẻ không phục nhưng hắn là người dám làm dám chịu, đã thua là sẽ nhận:

- Tôi còn rất nhiều thủ đoạn chưa xài, nhất định lần sau sẽ cho anh nếm đủ.

- Ha ha, lần sau nhất định lại là lão Dương thắng, trừ phi chú có thể tự mình bay lên trời!

Pháp Lỗ Định nói sâu xa đầy ẩn ý.

Dương An cười lắc đầu, lập tức sau lưng xuất hiện một luồng sáng trắng, ‘Xoẹt~’ một tiếng, hai đôi cánh chim màu xanh nhạt xuất hiện giống như Đại thiên sứ hàng lâm.

Pháp Lỗ Định và Tử Lăng không có tỏ ra ngạc nhiên, bọn họ đã sớm biết Dương An có cánh, chỉ có Phá Nha là tỏ ra kinh ngạc và khiếp sợ.

- Đây là năng lực tôi có sau khi dung hợp Thần cách, nhưng đôi cánh này khá đặc biệt.

Dương An giải thích với Phá Nha.

- Xem ra anh còn giấu nghề à nha!

Phá Nha cười nói, lần này hẳn phục thật rồi, tuy hẳn có biện pháp đối phó với người chơi phi hành tầm thấp bằng súng vật như Pháp Lỗ Định nhưng lại bỏ tay với loại bay lượn tự do trên bầu trời như Dương An.

Dương An cười nói:

- Không phải chúng ta thu được một viên Thần cách sao, cậu cứ cầm thử về nghiên cứu xem sao, tôi cũng không biết phương pháp dung hợp Thần cách khi 5x như thế nào.

- Được, để tôi thử xem!

Phá Nha gật đầu nói.

- Được rồi, quyết đấu chấm dứt, bây giờ chúng ta nói chuyện chính sự!

Dương An nghiêm túc nói.

- Có chuyện gì vậy? Lại có người khiêu khích Tử Thần hả?

Phá Nha hỏi, hẳn ba ngày nay đều ở trong khu vực ngăn cách tin tức nên không rõ ràng chuyện bên ngoài lắm.

297. Chương 294: Người Phát Ngôn Của Tử Thần

oOo

- Cậu xem những video này nè!

Dương An đem những người khác, kể cả Tử Lăng thêm vào tổ đội, sau đó chia sẻ mấy cái video trong kênh chat đội.

Video được quay dưới góc nhìn thứ ba, những đoạn video đều thống nhất nói về quá trình giết chết những người chơi khác nhau của một tên nam Ám mục và một tên nam kiếm sĩ, cả hai đều đeo mặt nạ.

- Trong lúc cậu tiến hành nhiệm vụ tiến giai, trên diễn đàn liên tục xuất hiện những video hai gã sát nhân giết những người chơi khác, lão Định phát hiện ra đầu tiên đấy.

Đội Phá Nha nhìn không sai biệt lắm, Dương An tiếp tục nói:

- Hai người này tự xưng là “Người phát ngôn của Tử Thần”, đại diện cho Tử Thần tiến hành Thảm Phán, mà những video này ghi lại cảnh bọn họ đánh chết ác nhân sau đó post lên diễn đàn.

- Bọn hắn không giống chúng ta có tần số Tử Thần độc lập hoàn thiện, chỉ là thuần túy nhận ủy thác trên diễn đàn và công bố kết quả Thảm Phán, nhưng như vậy cũng đã gây oanh động rất lớn.

Pháp Lỗ Định bổ sung thêm.

Lúc ấy, Dương An mở ‘Tần số Tử Thần’ là chính thức xin phép quan chấp chính Bạch Vân thành, hết sức hoàn thiện độc lập. Thông thường, xin khai thông các tần số như tần số tin tức, tần số thích khách... đều có yêu cầu cực kỳ hà khắc, người bình thường khó có thể làm được. Chỉ riêng Dương An đến nơi làm việc của đệ ngũ chấp chính quan, vừa đưa ra lệnh bài mà đệ ngũ chấp chính quan Giang Long cấp cho thì lại cực kỳ thuận lợi khai thông tần số Tử Thần.

- Tôi thấy những người bọn họ giết quả thật đều là những ác nhân hoành hành ngang ngược.

Phá Nha hoạt động lâu dài trong những người chơi cao tầng, dễ dàng nhận ra thân phận những tên bị Thảm Phán.

- Vậy anh định làm thế nào, muốn đánh bọn họ?

Phá Nha lại hỏi.

Dương An lắc lắc đầu, nói:

- Vốn mục đích của Tử Thần là muốn kêu gọi người chơi đoàn kết đối kháng thế lực ác, hiện tại xuất hiện hai cái tên “Người phát ngôn của Tử Thần”, cũng coi như là khởi đầu tốt, tôi chỉ sợ có những kẻ muốn tìm kế, mượn danh hào “Tử Thần” để diệt trừ đối lập chứ không phải thật tâm vì những người chơi bình thường đòi lại công đạo, như vậy sẽ bóp méo hình tượng Tử Thần trong suy nghĩ của tất cả người chơi.

- Đây quả thực là một tai họa ngầm, giống như làm giả hàng hóa trong hiện thực, đem hàng chính phẩm cũng bị bôi xấu.

Lúc này Tử Lăng, vốn không phải là thành viên Tử Thần cũng phát biểu ý kiến.

- Đúng thế, cho nên tôi muốn đi gặp hai “Người phát ngôn của Tử Thần” này, nếu bọn họ thiệt tình vì người chơi đòi công đạo, tùy ý cho bọn họ phát triển, nếu không chúng ta đành tiêu diệt họ.

Dương An nghiêm túc nói.

- Việc này đơn giản, bọn hắc mỗi lần ra tay đều công bố trước mục tiêu Thẩm Phán, chỉ cần tra một chút là biết hành tung của bọn hắc.

Pháp Lỗ Dịch nói, sau đó kết nối vào diễn đàn.

Chỉ chốc lát, Pháp Lỗ Dịch liền tra được:

- Mục tiêu kế tiếp của bọn hắc là một cao tầng của Kinh Lôi chiến minh, Quang Minh mục sư Ngã Bất Thị Mông Ngưu 5x, kế tiếp liền trùng vào Phá Nha.

Phá Nha sau khi gia nhập liền kiêm chức thu thập tình báo và điều tra hành tung mục tiêu Thẩm Phán.

- Ngày hôm nay, Ngã Bất Thị Mông Ngưu muốn tới đầm lầy Ô Tác Ba ở phía tây Bạch Vân thành làm nhiệm vụ, theo tình báo, hắc mang theo một đoàn 40 người, đã rời đi Bạch Vân thành.

Phá Nha báo cáo.

Dương An hai tay kết ấn niệm động chú ngữ, một con tử hắc cự long chở một tòa thành nhỏ xuất hiện.

- Tốt, chúng ta xuất phát đến đầm lầy Ô Tác Ba, gặp “Người phát ngôn của Tử Thần”.

Hắc ra lệnh một tiếng liền mang theo mọi người tiến vào trong tòa thành.

Tử hắc cự long hai cánh chấn động, chở Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo lên không, xông vào bên trong tầng mây cao hơn ngàn mét.

Đầm lầy Ô Tác Ba cách Bạch Vân thành tương đối xa, cho dù cưỡi ngựa nhanh nhất cũng mất một giờ lộ trình. Bất quá có Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo như một “Xe buýt trên không trung” đám Dương An trực tiếp bay qua Chính Tà chiến trường chỉ khoảng mười phút đồng hồ mà thôi.

- Đã tới phía trên đầm lầy Ô Tác Ba.

Phụ trách khống chế tòa thành di động này tự nhiên là Pháp Lỗ Dịch đảm nhiệm chức hậu cần.

- Tìm mục tiêu đi, Ngã Bất Thị Mông Ngưu dẫn theo đoàn thể 40 có lẽ không khó tìm.

Dương An nói.

Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo mà Đức Lan đại công tước tặng này có rất nhiều công năng, trong đó đứng đầu là công năng tìm kiếm rất cường đại, Pháp Lỗ Dịch lập tức khởi động quét hình.

Phạm vi đầm lầy Ô Tác Ba rất lớn, trên màn hình hình ảnh không ngừng chuyển động cho thấy địa hình phía dưới đầm lầy.

- Ngừng!

Dương An đột nhiên hô, hình ảnh trên màn hình đình chỉ biến hóa.

- Phóng to!

Dương An lại nói.

Pháp Lỗ Định lập tức làm theo mệnh lệnh, hình ảnh phóng to rõ ràng. Theo hình ảnh, đây là một đội ngũ 40 người, thành viên đều trang bị hoàn mỹ, một Quang Minh mục sư trang bị xuất chúng được bảo hộ ở giữa, hơn nữa trước ngực có đeo huy chương Kinh Lôi chiến minh, hẳn đây chính là mục tiêu.

- Lão Định báo cáo tọa độ!

- Tọa độ là 472. 633. 259.

Pháp Lỗ Định lập tức đáp.

- Tốt, mọi người ở trong này quan sát, tôi đi xuống xem hai tên “Người phát ngôn của Tử Thần” xuất hiện.

Dương An nói xong liền triển khai Huyền Ảnh Chi Dực, mang mặt nạ Truy Phong, mở ra toàn bộ thuộc tính ẩn tàng, sau đó theo cửa bên hông tòa thành bay ra ngoài.

Căn cứ tọa độ, Dương An rất nhanh tìm được đội ngũ Ngã Bất Thị Mông Ngưu, lập tức thi triển Tiềm Ảnh ẩn thân, tại trên không đội ngũ 500 mét chậm rãi theo sau.

- Tụi mày có thấy danh sách Thẩm Phán “Người phát ngôn của Tử Thần” thông báo trên diễn đàn không, phía trên có tên “Mông Ngưu” lão đại, mày nói cái tên “Người phát ngôn của Tử Thần” có xuất hiện không?

Phía sau đội ngũ một tên đạo tặc gầy yếu nhỏ giọng nói cùng tên đạo tặc mập mạp bên cạnh.

- Rất có thể, bất quá bọn hắn đến cũng chỉ có con đường chết, đoàn đội chúng ta đều là tinh anh cao thủ 4x, tao ngược lại hi vọng bọn hắn sẽ xuất hiện.

Tên đạo tặc mập mạp đắc ý nói.

- Thật không rõ, như thế nào mà một cái, hai cái Tử Thần đều xuất hiện, đặc biệt cùng chúng ta đối nghịch, mấy người bằng hữu chúng ta đều bị bọn hắn giết.

Tên đạo tặc gầy yếu lại nói.

Mà ngay tại lúc bọn hắn nhỏ giọng thảo luận, ở phía sau đội ngũ khoảng mười mét, bỗng nhiên xuất hiện một cổng vòm màu xám tro, lập tức một tên kiếm sĩ mặc khải giáp đen bạc, cầm trong tay một thanh trọng kiếm màu đen, lặng yên theo cổng vòm đi tới, theo sát phía sau còn có một Âm mục mặc trường bào xám đen, sau đó cổng vòm biến mất.

- Ha ha, Ngã Bất Thị Mông Ngưu, tiếp nhận Tử Thần trừng phạt đi!

Vừa xuất hiện, kiếm sĩ ẩn dưới mặt nạ liền hét lớn một tiếng, phía trước đội ngũ Kinh Lôi chiến minh lập tức kinh động, rất nhanh đề phòng.

Kiếm sĩ và Âm mục đột nhiên xuất hiện tựa hồ coi thường đội ngũ đang đề phòng nghiêm ngặt, chỉ thấy Âm mục vung pháp trượng lên, mấy luồng sáng đen rơi trên đại bộ phận thành viên Kinh Lôi chiến minh, lập tức hành động bọn họ trở nên chậm chạp, toàn thân vô lực.

Trong đội ngũ Quang Minh mục sư Ngã Bất Thị Mông Ngưu cũng lập tức huy động pháp trượng, từng cái Khu Tấn Thuật thi triển ra bên ngoài.

Lúc này, kiếm sĩ cũng xuất thủ, chỉ nghe “Ông ~ “ một tiếng, thanh trọng kiếm trong tay trong nháy mắt bốc lên ngọn lửa đỏ đậm.

“Sưu ~ ”

Thân ảnh kiếm sĩ biến mất, ngay sau đó xuất hiện đã đến trước Ngã Bất Thị Mông Ngưu.

“Oanh ~ oanh ~ oanh ~ ”

Hỏa diễm kiếm nhanh chóng chém xuống, chỉ một kích liền tạo ra một chuỗi bạo tạc.

Kiểm sĩ tập kích quá nhanh, Ngã Bất Thị Mông Ngưu trở tay không kịp, toàn thân bị chém tan nát, bỗng chốc bị đánh chết, ngã xuống đất.

- Thật mạnh, còn chưa tới 5x đã có thực lực như vậy, thanh trọng kiếm kia cũng càng bí hiểm, mà tên Âm Mục kia lại càng không đơn giản.

Dương An sợ hãi than, toàn bộ quá trình hắn đều thấy rất rõ ràng, thực lực kiếm sĩ này, nếu như là sinh tử quyết đấu, Phá Nha trước khi tấn cấp không nhất định có thể thắng, còn có tên Âm mục kia, có thể lập tức thuấn phát mấy cái nguyên rửa phạm vi lớn, cũng không phải cao thủ 4x thông thường có thể làm được.

Cuối cùng, đợi cho “Người phát ngôn của Tử Thần” xuất hiện, Dương An cũng không lãng phí thời gian, thân ảnh lộ ra, mở cung bạo xạ, đem người chơi còn lại bắn chết toàn bộ.

Dương An chậm rãi hạ thấp nhìn xuống hai người, mà hai tên kia cũng khiếp sợ nhìn hắn, hoặc có thể nói là khiếp sợ nhìn đôi cánh chim trên lưng hắn.

- Các anh chính là “Người phát ngôn của Tử Thần”!

Dương An trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy, chúng tôi cuối cùng cũng dẫn anh xuất hiện, Tử Thần tiên sinh!

Âm mục chậm rãi nói.

298. Chương 295: Quang Phong Âm Luân

oOo

Dương An hạ xuống đến độ cao cách mặt đất 100 mét, bảo trì cảnh giác. Tuy rằng chức nghiệp pháp hệ tầm bắn không thể nào công kích tới, nhưng trò chơi lớn như vậy, không chắc sẽ không có một vài kỹ năng trang bị đặc thù, vẫn cần thận là hơn.

- Chúng tôi cuối cùng đợi đến lúc anh xuất hiện, tử thần tiên sinh!

Âm Mục chậm rãi nói.

- Oh! Hóa ra các anh muốn làm tôi hiện thân!

Dương An bình tĩnh nói, thần thái của hắn dường như không sợ bất cứ âm mưu quỷ kế gì. Đồng thời, trong lúc đối thoại, Dương An mở Ứng Nhân Nguyệt Độc thử tra xét tư liệu của hai người, phát hiện cái tên Âm mục kia ID là “Thằng Hề Báo Thù” mà kiếm sĩ thì không nhìn ra được gì, có thể là có phương pháp ẩn tàng đặc thù.

- Phá Nha, xem thử có tra được tư liệu của người chơi “Thằng Hề Báo Thù”.

Dương An thông qua kênh đội ngũ kêu Phá Nha âm thầm điều tra.

Thật ra thì ở trong Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo, bọn họ cũng có thể chứng kiến hình ảnh phía dưới, nhưng không thể nghe được âm thanh, bất quá Dương An mở ra đối thoại cộng hưởng, thì bọn họ có thể nghe được.

Phá Nha hiệu suất rất nhanh chóng, chỉ chốc lát đã hồi âm:

- Tra được cái tên “Thằng Hề Báo Thù” đã từng post mấy bài trên diễn đàn, bất quá là chức nghiệp đạo tặc, cũng không có danh khí gì, xem ra cái ID Âm mục kia là giả, dùng phương pháp đặc thù biến hóa ra.

Dương An đã sớm đoán trước không có kết quả gì, dám ra đây giết người sao lại không có thủ đoạn che giấu tung tích.

- Không sai, kỳ thực chúng tôi công bố danh sách mục tiêu thẩm phán chính là muốn anh tìm đến chúng tôi.

Âm mục lại nói, cái tên kiếm sĩ đứng bên cạnh hắn không nói gì.

- Tôi hiện tại đã tới đây, vậy các anh có thể nói ra mục đích của mình chứ.

Dương An thần nhiên nói.

- Muốn giết chết tôi? Hay là muốn bắt tôi?

- Ha ha, những cái đó đều không phải, mục đích chúng tôi dẫn anh ra chính là muốn gia nhập “Tử Thần” chân chính.

Ám mục cười nói, sau đó đưa tay lấy mặt nạ xuống, lộ ra diện mục, là một gã nam tử thanh tú khoảng ba mươi tuổi.

- Sao!

Dương An có chút kinh ngạc, nghe được song phương đối thoại, Phá Nha cùng Pháp Lỗ Định cũng cảm thấy kinh ngạc.

- Hay là tự giới thiệu một chút đi, tôi gọi là Ám Luân, Quang Âm song mục, đây là đệ đệ của tôi, Quang Phong, Quang Minh kiếm sĩ.

Tên tự xưng là Ám Luân Quang Âm song mục* nói, đệ đệ của hắn Quang Phong cũng tháo mặt nạ xuống.

(*Quang Âm song mục: mục sư có cả hai hệ Quang Minh và Hắc Ám)

- Bọn họ là Quang Phong Ám Luân!

Lần này kinh ngạc chính là Phá Nha.

- Cậu nhận ra bọn họ?

Dương An hỏi.

- Uh!

Phá Nha nói,

- Trước kia, Quang Phong và Ám Luân đứng thứ nhất và thứ hai trên bảng xếp hạng cấp độ từ rất sớm, thực lực xuất sắc, thanh danh vô cùng lớn, tại thời điểm tiến vào 4x, bọn hắn được đoán sẽ là người sớm nhất tấn cấp 5x cường giả truyền thuyết, bất quá về sau kết thù với tộc trưởng Phách Vương Long gia tộc của Kinh Lôi chiến minh, bị đuổi giết, kết quả bị vây khốn, chống cự tàn sát đám người Phách Vương Long gia tộc đến máu chảy thành sông, cuối cùng bị hơn mười cao thủ Phách Vương Long gia tộc hợp lực đánh chết, một lần rút không biết bao nhiêu cấp, sau đó về sau hai người liền mai danh ẩn tích.

(Dịch: chỗ này hơi khó hiểu, thực ra là hai thên này bị bọn kia vây lại, sau đó đem vài bao thịt cho hai pé này giết, tên chuyển sang màu đỏ, cuối cùng bị vài cao thủ đánh hội đồng, rút 1 đồng cấp, haizz)

- Nếu quả thật là hai người bọn hắn, bọn hắn nói muốn gia nhập “Tử Thần” có thể là thật tình, bất quá không loại trừ bọn hắn có phương pháp giả mạo biến hóa.

Phá Nha bổ sung nói.

Dương An ngay từ đầu tiến vào trò chơi cũng rất trẻ, hơn nữa thời gian còn lại cũng mãi miết luyện cấp, không hỏi thể sự, nên không biết lịch sử chói lọi của Quang Phong Ám Luân.

Dương An lại dùng Ứng Nhân Nguyệt Độc xem xét lại lần nữa, ID hai người đã hiển thị là Ám Luân và Quang Phong, bất quá cũng không thể vì thế mà khinh địch, tin tưởng liền.

- Anh có gì có thể chứng minh thân phận anh nói là thật, mà không phải thể lực nào đó phái tới gia nhập vào “Tử Thần”, sau đó đem bọn tôi hoàn toàn diệt trừ, dù sao ID vừa rồi của anh hiển thị là “Thăng Hề Báo Thù”.

Dương An thần nhiên hỏi.

Kỳ thực Quang Phong Ám Luân có hay không thiệt tình gia nhập Tử Thần cũng không có quan hệ gì, Dương An khẩn trương là vì bọn hắn có hay không thiệt tình vì đồng đạo người chơi thông thường đòi lại công đạo.

- Còn muốn chứng minh cái gì; đại ca, chúng ta đi thôi, em không thêm gia nhập bọn hần, huynh đệ chúng ta như cũ vẫn có thể đem những người kia giết sạch.

Quang Minh kiểm sĩ Quang Phong một mực im lặng, lần này mở miệng liền nóng nảy, xem ra là một tên dễ xúc động, bất quá bị Âm Luân trừng mặt liền ngoan ngoãn yên tĩnh lại.

- Tôi không có điều gì để chứng minh, tôi chỉ có thể nói bọn tôi thật tình gia nhập “Tử Thần”, tin hay không là tùy anh.

Âm Luân vẫn như cũ ổn trọng nói.

- Trước tiên không nói các anh thật tình hay không, theo như lời đệ đệ anh nói, lấy thực lực của các anh hoàn toàn có thể làm một mình, không cần phải gia nhập “Tử Thần”.

Dương An hỏi, phía sau mặt nạ Truy Phong, hần nhìn chằm chằm ánh mắt Âm Luân, lưu ý biến hóa ánh mắt của hần.

- Tôi biết anh với tư cách Tử Thần, Thẩm Phán những ác nhân hoành hành ngang ngược tuyệt đối không đơn giản chỉ vì người chơi bình thường đòi lại công đạo, tin tưởng rằng anh muốn dùng danh hào Tử Thần, kêu gọi người chơi bình thường đoàn kết lại, dùng cảm phản kháng.

Âm Luân gần từng tiếng, nghiêm túc nói.

- Mà lý tưởng của tôi cũng như vậy, bất quá thay vì phân tán ra mỗi người một trận doanh, không bằng thống nhất lại, để lực lượng mạnh mẽ hơn.

Dương An nghe được cũng thấy động tâm, lý tưởng của hần quả thật là như thế, trong lúc nhất thời có cảm giác như gặp được tri âm, hơn nữa theo dõi ánh mắt của Âm Luân hần không phát hiện được dao động gì, bằng cảm giác, hần là đáng giá tín nhiệm.

- Được, tôi tin tưởng lời nói của anh, bất quá có đồng ý cho các anh gia nhập Tử Thần không thì không phải do một mình tôi định đoạt.

Dương An nói

- Phá Nha, Lão Địch, các cậu thấy thế nào?

Dương An thay đổi sang kênh tổ đội, hỏi.

- Tôi không có ý kiến, nếu bọn hần quả thật là Quang Phong Âm Luân thì gia nhập chúng ta cũng là việc tốt.

Phá Nha nói.

- Hai người các cậu không thành vấn đề thì tớ cũng không thành vấn đề.

Pháp Lỗ Địch nói.

- Được, mọi người cũng hạ xuống xem đi!

Dương An nói.

- Tin rằng bọn ạnh cũng biết “Tử Thần” ngoại trừ tôi còn có các thành viên khác!

Dương An hạ xuống mặt đất, “Bá ~” một tiếng, một pháp trận màu đen hình tròn hiện lên, Phá Nha và Pháp Lỗ Địch đồng thời xuất hiện, còn Tử Lăng tiếp tục lưu lại trong tòa thành trên bầu trời.

- Một mực đều cho rằng “Tử thần” cũng chỉ có cung tiễn thủ và đạo tặc, không ngờ được còn có một Triệu Hoán Sư.

Âm Luân nói.

- Hần là hậu cần của chúng tôi, tuy rằng không tham gia chiến đấu, nhưng vị trí của hần trong “Tử Thần” là không thể thiếu.

Dương An nói.

- Đừng lè mề nữa, các anh có đồng ý để bọn tôi gia nhập hay không?

Ngữ khí như vậy, tự nhiên là Quang Phong.

- Vừa rồi chúng tôi đã thông qua, hoan nghênh các anh gia nhập “Tử Thần”.

Dương An nói, sau đó không chế mặt nạ Truy Phong, bỏ che đây, lộ ra khuôn mặt và ID.

Phá Nha và Pháp Lỗ Định cũng tháo mặt nạ xuống, mặt nạ của bọn họ chỉ là hàng thông thường, không có thuộc tính gì.

- Hi vọng về sau chúng ta có thể hợp tác vui vẻ!

Ám Luân khẽ cười nói.

299. Chương 296: Thập Giới Kiếm

oOo

Tín nhiệm là một loại cảm giác nhìn không tới sờ không được nhưng cảm giác đó tồn tại rất thực tế, loại cảm giác này so với chứng cứ, ngôn từ xác thực nào đó còn quan trọng hơn.

Nhìn ánh mắt Ám Luân khi nghe hắn nói về lý niệm, Dương An có cảm giác đáng để tin tưởng.

- Chào mọi người, ID của tôi gọi là Ngã Gia, sau này mọi người chính là huynh đệ cùng nhau tiến thoái.

Dương An bắt tay cùng Ám Luân và Quang Phong chứng tỏ đồng ý huynh đệ bọn họ gia nhập.

Ám Luân tự nhiên không cần phải nói, vẫn thành thực trầm ổn, có thêm lịch sự, mà Quang Phong thuộc loại xúc động nóng nảy, nhưng loại người này cũng sáng khoái hào phóng nhất, rất nhanh liền quên đi việc không thoải mái vừa rồi, hòa nhập cùng mọi người ngay.

- Xin chào Ám Luân Quang Phong, tôi là Phá Nha, nghe danh đã lâu!

Phá Nha cũng tiến lên cùng hai người bắt tay, bộ dáng kích động giống như gặp được thần tượng vậy.

- Ha ha, không ngờ Quang Minh đệ nhất tặc danh xưng Quỷ Ảnh đạo tặc Phá Nha cũng là một thành viên Tử Thần, đúng là ngoài ý muốn, bất quá cũng làm cho người ta rất là cao hứng.

Ám Luân cười nói.

- Quá khen, hai vị tiền bối mới tính là cao thủ a!

Phá Nha hiềm khi khiêm tốn nói.

- Ha ha, mọi người đều là thành viên của Tử Thần cũng không cần khách khí như vậy.

Pháp Lỗ Định cũng tiến đến.

- Tôi là Pháp Lỗ Định, triệu hoán sư, là thành viên Tử Thần số 2, “nhóc” Phá Nha kia là Tử Thần số 3.

- Lão Định nói đúng, về sau mọi người không cần khách khí như vậy.

Dương An cũng nói.

- Oh? Thì ra thành viên Tử Thần còn có xếp hạng?

Quang Phong đột nhiên nói.

- Đúng vậy, hắn quyết đấu bại dưới tay tôi, cho nên tôi là Tử Thần số 2, hắn là số 3!

Pháp Lỗ Định chỉ chỉ Phá Nha, rất đắc ý nói.

- Ai bảo là thua, lần đó không phải ông ăn gian thì làm sao tôi thua được, có ngon thì giờ đấu lại đi.

Bị Pháp Lỗ Định làm ất mặt như vậy, Phá Nha tức thì phản kháng.

- Có kết quả này là do chú tự đại, có ngon thì chờ anh thắng chức 5x rồi đánh một trận nhá.

Pháp Lỗ Định khoanh tay trước ngực, một bộ thách thức ‘làm gì được nhau’.

- Ngại quá, hai người bọn họ là như vậy, cả ngày âm ỉ không ngừng.

Dương An bất đắc dĩ lắc đầu nói cùng Âm Luân.

Âm Luân cũng là cười khổ một tiếng, nói :

- Tôi hiểu, bởi vì đệ đệ này của tôi cũng không tốt hơn là mấy.

Rất nhanh, Dương An liền hiểu rõ ý tứ của Âm Luân, vì Quang Phong rất nhanh liền gia nhập cùng hai người tranh đoạt số thứ tự trong hàng ngũ Tử Thần, Dương An cùng Âm Luân đành bất đắc dĩ nhìn ba đứa ‘trẻ to xác’ tranh luận không ngừng kia.

- Được rồi được rồi, các cậu muốn đấu như vậy thì đấu một trận đi.

Rốt cuộc Dương An nhịn không được quát ngừng ba người đang tranh cãi kia.

- Được, tôi cùng với lão Định đấu trước.

Phá Nha ngay lập tức hưng phấn lên, nhưng lập tức bị Dương An dội cho chậu nước lạnh.

- Cậu thì chờ lần sau đi, bằng không 5x đấu với 4x, dù thắng người ta cũng sẽ bảo là không công bằng.

Dương An nói.

- Lão Định cùng Quang Phong đánh một trận đi, còn về phần Tử Thần sắp xếp số thứ tự gì đó các cậu tự thương lượng với nhau, tôi chỉ muốn thông qua chiến đấu xem thực lực của các cậu mà thôi.

Dương An nói muốn nhìn xem thực lực của bọn họ chỉ là một trong số những nguyên nhân, dù sao về sau Quang Phong sẽ là chủ chiến của Tử Thần, nên cần thiết hiểu rõ thực lực của hắn, thứ hai là vì Pháp Lỗ Định, Dương An biết thực lực bây giờ của Pháp Lỗ Định có thể đi tấn chức 5x, nhưng hắn đối với bản thân mình lại không đủ tự tin, nên vẫn chưa động thủ.

Kỳ thật thực lực của Pháp Lỗ Định không yếu, bình thường khi tổ đội cùng nhau đều phát huy rất tốt, chỉ là thiếu tự tin, khi chỉ một mình không biết sao trở nên rất “cùi bắp”.

- Được, tôi sẽ chờ hắn đến khi tấn chức 5x sẽ đấu tiếp, nếu không thua còn cãi cớ.

Phá Nha hừ một tiếng, sau đó đi đến bên cạnh Dương An.

Pháp Lỗ Định cùng Quang Phong đều là 4x đỉnh phong, cấp bậc coi như bằng nhau. Quang Phong thì không sao, nhưng Pháp Lỗ Định lại có một chút do dự, bất quá dưới sự kích thích của Phá Nha vẫn ứng chiến.

Vì tránh cho người Kinh Lô chiến minh tới trả thù mà phá hư tỷ thí, mọi người quyết định rời đi đến một nơi yên tĩnh.

- Húuuuuuuuuuuuu ~

Một trận tiếng sói tru vang lên, Pháp Lỗ Định dung hợp Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, sau đó lại triệu hồi triệu hoán thú Băng Cực Chiến Lang của hắn ra. Băng cực Chiến Lang vốn là Cương Kiếm Chiến Lang dung hợp cùng triệu hoán thú khác mà thành, trên triệu hoán pháp bào Áo Lô Tịch Nhĩ cấp sử thi có một kỹ năng đặc thù, có thể đem ba con triệu hoán bất đồng dung hợp thành một, mà Mạch A Tư Ngự Trùng Vương Giả Chi Hoàn lại có một kỹ năng có thể khiến triệu hoán thú thăng cấp trưởng thành, vốn là Cương Kiếm Chiến Lang 4x đã trưởng thành đến 5x, bởi vì dung hợp hai con triệu hoán thú 5x, hình dáng cũng biến hóa rất lớn, bề ngoài một thân lông trắng như tuyết, mấy vị trí cải tạo cơ giới cũng biến thành kết cấu giống băng kết thành, trên vai vác đại kiếm đen kịt cũng biến thành hai thanh Băng Tinh trường kiếm màu lam.

Hệ thống hoàn tất đếm ngược thời gian quyết đấu, song phương chính thức bắt đầu.

Quang Phong cũng rút trọng kiếm trên lưng ra, bất ngờ vỗ hai cái lên lưỡi kiếm, khiến trọng kiếm vốn màu đen bạc bất ngờ biến thành đỏ đậm rực lửa. “Sưu ~” một tiếng, Quang Phong toàn lực xông về phía Pháp

Lỗ Định. Pháp Lỗ Định đương nhiên không ngu đến nỗi tự giáp mặt chống đỡ, liền bay lên không trung, chỉ huy Băng Cự Chiến Lang xông lên trước, quyết đấu cũng chính thức khai hỏa.

- Thanh kiếm kia của Quang Phong thực thần kỳ a, bỗng nhiên có thể biến hóa như vậy!

Ở một bên quan sát quyết đấu Dương An tò mò nói.

- Thanh kiếm kia của Quang Phong gọi là ‘Thập Giới Kiếm’, vũ khí cấp sử thi, được khảm tinh thạch với thuộc tính đặc chế bất đồng có thể biến hóa thành những hình thái khác nhau, mang hiệu quả khác nhau, mà bây giờ biến thành bạo điểm kiếm thì có được hiệu quả bạo phát gia tốc cùng bạo tạc công kích.

Ám Luân cũng không giấu diếm, hướng Dương An cùng Phá Nha giải thích.

- Thì ra là thế.

Dương An không lên tiếng, người nói chính là Phá Nha.

- Đúng rồi, lúc trước anh không phải là Ám mục sao, như thế nào giờ lại thành Quang Ám song Mục, chẳng lẽ là chức nghiệp ẩn tàng?

Ám Luân lắc lắc đầu, nói:

- Không phải chức nghiệp ẩn tàng, lần đó bị người của Phách Vương Long “luân bạch”*, thoáng cái cấp bậc cũng tuột xuống bảy tám cấp, sau đó hai huynh đệ chúng tôi lưu lạc khắp nơi, sau cùng tại một phế tích xa xôi đạt được thanh trường kiếm cho Quang Phong và chiếc nhẫn cấp sử thi cho tôi, cho nên tôi có thể học toàn bộ kỹ năng của Quang Minh mục Sư cùng Hắc Ám mục Sư.

(Biên: *luân bạch: liên tục giết rồi hồi sinh rồi giết để làm tụt cấp, từ này ‘ăn cấp’ trong Công Tử Liên Thành :]])

Nói đến chuyện cũ, Ám Luân cũng không hề có chút cảm khái than tiếc nào, xem ra đối với quá khứ đã thông suốt.

Còn Dương An thì thầm than, hai kiện trang bị cấp sử thi của Ám Luân cùng Quang Phong chưa từng xuất hiện trên bảng xếp hạng vũ khí, việc này cho thấy thần binh lợi khí tuyệt không chỉ ít ỏi như mọi người vẫn nghĩ, cũng khiến cho Dương An sinh lòng cảnh giác, trang bị truyền thuyết sử thi chứng thật là rất biến thái, về sau cần phải cẩn thận thêm.

Dương An cùng Phá Nha cũng đem một số tình huống chức nghiệp của bọn họ nói cho Ám Luân, mà Dương An còn đưa kiện Ma Dục Phi Phong tặng cho Ám Luân.

Kiện áo choàng cấp truyền thuyết có thể biến hóa thành Ma Dục này vốn định đưa cho Tử Lăng, mà nàng lại nói sau khi biến hóa thành Ma Dục trông rất gớm, kiên quyết không lấy, hiện giờ đúng dịp tặng cho Ám Luân.

300. Chương 297: Cảm Giác Của Tế Vũ

oOo

Pháp Lỗ Định cùng Quang Phong quyết đấu, cuối cùng Pháp Lỗ Định bất ngờ giành chiến thắng, bởi thời khắc mấu chốt hắn triệu hồi chỉ chít Bạo Điểm Phong sử dụng Tự Sát Tạc Đạn Tập Kích, một chiêu này quả thực là khắc tinh của chức nghiệp cận chiến.

Kết quả này nằm trong dự liệu của Dương An. Hắn luôn có lòng tin với thực lực và trí tuệ của Pháp Lỗ Định.

Quyết đấu thắng lợi, Pháp Lỗ Định tự nhiên lại hướng Phá Nha lên mặt một phen.

- Tốt lắm, kế tiếp cậu phải đi thăng chức 5x đi, làm theo khả năng, nhưng nếu tự tin thì nên nhận khảo nghiệm độ khó cao nhất.

Dương An đề nghị ý kiến với Pháp Lỗ Định, rồi chuyển hướng về phía Ám Luân:

- Huynh đệ các anh chắc cũng đã đủ thực lực thăng cấp rồi nhỉ.
- Chúng tôi sớm đã có thể đi làm nhiệm vụ tấn giai, chỉ là các anh đột nhiên thành lập ‘Tử Thần’, đại ca nói muốn gia nhập cùng các anh xong mới tính đến tấn giai.

Quang Phong tùy tiện nói, chân thực mà kể ra lời của đại ca mình.

- Hiện tại tất cả mọi người đều là Tử Thần rồi, không cần phân biệt các anh chúng tôi gì gì nữa.

Dương An nói:

- Ba người đi nhận nhiệm vụ tiến giai đi, đợi khi cả năm người chúng ta đều lên 5x thì sẽ cùng đi làm một nhiệm vụ độ khó cực cao, coi như thử thách chung đầu tiên.

Dương An còn nhớ rõ sau khi lên 5x thì phải tìm đệ ngũ chấp chính quan Giang Long nhận nhiệm vụ về Trương Bá Lâu, nhưng phỏng chừng nhiệm vụ kia khó khăn không đơn giản, hẳn vẫn do dự chưa quyết.

Hoàn thành xong nhiệm vụ Thảm Phán ngày hôm nay, năm vị thành viên Tử Thần liền tách ra. Pháp Lỗ Dịch, Âm Luân, Quang Phong đi tiếp nhận khảo nghiệm 5x, Phá Nha cũng có nhiệm vụ của mình, mà Dương An thì tiếp tục kế hoạch ban đầu, cùng Mạnh Tử Lăng luyện cấp, hẳn cũng muốn tập luyện cho quen mấy kỹ năng mới.

... ..

Vào đêm, Bạch Vân thành so với lúc ban ngày càng thêm sôi động, rất nhiều người chơi ban ngày ra ngoài luyện cấp đã trở lại.

Dương An có hẹn ở cửa bắc Bạch Vân thành cùng Tế Vũ. Từ khi kết thúc hoạt động Thần Chi Thí Luyện Trùng, Dương An cùng Tế Vũ đã rất ít khi cùng giết quái ban đêm, nguyên nhân là Tế Vũ bận rộn xử lý công việc gia tộc. Hôm nay đột nhiên Tế Vũ hẹn, Dương An cũng không cảm thấy có gì đổ ngọt, hẳn cũng rất muốn gặp lại vị tỷ tỷ trong trò chơi này.

Đợi một lát cạnh truyền tống trận ở cửa bắc, Dương An liền gặp được Tế Vũ từ truyền tống trận bước ra. Vẫn là thanh Băng Hỏa đại kiếm, nhưng áo giáp trên người đã thay đổi, tất cả đều là cấp truyền thuyết.

Hai người thấy nhau từ xa mà cười, không khí tràn ngập tình cảm thân quen. Đương nhiên, chỉ là tình cảm chị em. Dương An đối với tình cảm phân chia rất rõ ràng, không muốn dính dáng đến kiểu đen tối gì cả, hẳn cũng đem quan hệ với Tế Vũ kể hết cho Tử Lăng.

- Tỷ tỷ, hôm nay lại rảnh rồi tìm em cơ à!

Dương An cười hỏi.

Tế Vũ cũng cười cười, nói:

- Đoạn thời gian này đều bận rộn việc gia tộc, khó lắm mới có lúc rảnh đi nhìn đệ đệ của tỷ, không trách tỷ tỷ làm lỡ việc hẹn hò với bạn gái chứ.
- Em đương nhiên cũng muốn gặp chị rồi.

Dương An nói.

- Đi thôi, chúng ta ra bên ngoài thành từ từ nói chuyện.

Tế Vũ kéo tay Dương An chạy ra khỏi cửa thành phía bắc, mà Dương An cũng triệu hồi ra Linh Thức, hai người cùng cười đi về hướng chiến trường Chính Tà.

- Đệ đệ, sức vật này của cậu thật lợi hại, mạnh hơn của chị nhiều.

Tế Vũ vuốt ve Linh Thức bọc thép, một bộ yêu thích.

Rời xa Bạch Vân thành, Dương An liền khống chế ‘Linh Thức’ giảm bớt tốc độ để hai chị em dễ dàng nói chuyện.

- Nó gọi là ‘Linh Thức’ do em tình cờ lấy được ở Thần Chi Thí Luyện Trùng tầng ba, quả thật rất mạnh.

Dương An thần nhiên nói, mà Linh Thức cũng giống như cảm giác được mình đang được khen, đặc ý gầm rú vài tiếng.

- Đệ đệ, kỳ thật đêm nay chị có chuyện muốn hỏi cậu.

Tế Vũ đột nhiên trở nên nghiêm túc:

- Cậu là ‘Tử Thần’ phải không?

Dương An ngẩn ra, hẳn không nghĩ tới Tế Vũ sẽ đột nhiên hỏi việc này, nhất thời không biết trả lời ra sao. Tuy rằng Dương An biết thân phận Tế Vũ, nhưng khi làm công tác Thẩm Phán cũng không có thiên vị, đã giết không ít thành viên Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc.

Dương An mau chóng khôi phục lại, nhẹ nhàng nói:

- Chị lấy thân phận tỷ tỷ của em, hay là thân phận phó tộc trưởng Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc mà hỏi đây?

- Bất kể khi nào chị cũng vẫn là tỷ tỷ của cậu.

Tế Vũ nói nhỏ.

Tuy rằng Tế Vũ ở phía trước không quay đầu lại, nhưng Dương An cảm giác được sự chân thành trong giọng nói của nàng, cũng hiểu nàng tuyệt đối sẽ không làm chuyện gì bất lợi với mình.

- Đúng, em chính là Tử Thần.

Dương An thần nhiên trả lời, bởi vì hắn tuyệt đối tin tưởng Tế Vũ.

- Chị cũng đã đoán như thế!

Tế Vũ nói nhỏ:

- Cậu yên tâm đi, việc này chị sẽ không nói cho người nào khác, mà sau này cậu cũng cứ mặc tay Thẩm Phán thành viên bất lương trong gia tộc bọn chị, coi như giúp chị giáo huấn bọn hắn một chút.

Dương An biết Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc có danh dự không tồi, nhưng thế lực tới mấy vạn thành viên, khó tránh tốt xấu lẫn lộn, không phải cao tăng nhất thời có thể quản lý hết được.

- Giúp chị dạy dỗ thành viên bất lương thì không thành vấn đề, chỉ không biết có tiền công không nhỉ?

Dương An khẽ nói đùa, đánh vỡ tình cảnh khó xử ban đầu.

- Chị chỉ sợ mời không nổi Tử Thần đại danh鼎鼎 thôi.

Tế Vũ cũng cười nói.

- Còn nữa, về sau cậu hành động nhất định phải vạn phần cẩn thận, dù sao hành vi của ‘Tử Thần’ cũng chính là khiêu chiến với toàn bộ thế lực trong liên minh Quang Minh.

- Tỷ tỷ mà có lời, đệ đệ dù chết cũng không chối từ, còn chết rồi thì thôi.

Dương An cười đùa.

- Đúng rồi, sao chị lại phát hiện em là Tử Thần, phải nghe để cảnh giác mới được.

- Không biết, chỉ là một loại cảm giác.

Tế Vũ nói nhỏ.

- Đúng rồi, lần này kỳ thật còn có một việc muốn tìm cậu.

- Chuyện gì vậy ạ?

- Ba ngày sau Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc sẽ tăng cấp lên thành đệ tứ đại chiến minh của liên minh Quang Minh, đến lúc đó bọn chị phải ở chiến trường Chính Tà tiến hành một nhiệm vụ thủ hộ, muốn mời cậu ra tay giúp đỡ.

Tế Vũ chậm rãi nói.

Quy tắc trong Phong Vân, một gia tộc muốn trở thành chiến minh yêu cầu phi thường hà khắc, đầu tiên là trị số vinh dự gia tộc cùng là bốn giá trị tương tự cần đạt đến yêu cầu thì gia tộc mới được phép đề xuất thăng cấp với Bạch Vân thành. Khi đó Bạch Vân thành chủ sẽ đưa ra một nhiệm vụ là ở chiến trường Chính Tà giết chết quái vật được chỉ định, từ đó thu thập một viên Chiến Minh Chi Chứng tinh thạch (tinh thạch chứng nhận chiến minh), sau đó phải thủ hộ nó tại chỗ trong 6 giờ. Một khi hoàn thành gia tộc mới có thể thăng lên trở thành chiến minh.

Trong lúc làm nhiệm vụ thủ hộ, chẳng những phải chịu quái vật cạnh đó tấn công, mà bên liên minh Hắc Ám cũng sẽ biết tin mà công kích muốn phá nhiệm vụ, tóm lại muốn thăng cấp trở thành chiến minh là việc cực kỳ gian nan.

...

- Được rồi, đến lúc đó em sẽ lấy thân phận hiện tại tới giúp chị.

Dương An tự nhiên là đáp ứng rồi.

301. Chương 298: Giang Long

oOo

Một đêm này, Dương An cùng Tế Vũ không có nhắc thêm về vụ Tử Thần, cũng không bàn tới sự vụ chiến minh gia tộc, chỉ toàn tâm toàn ý đánh quái giết Boss, giống như quay lại thời điểm vừa mới quen biết nhau.

Nhờ Tế Vũ vận dụng tình báo gia tộc, Dương An tìm được một con Boss vương giả 5x loại cơ giới. Bằng vào ưu thế trên không của Dương An, hai người hợp lực đánh chết nó, chiến lợi phẩm ngoài 2 kiện trang bị truyền thuyết còn một viên Băng Đồng Chi Vương Giả Hạch Tâm 5x. Hạch tâm mới này vừa khéo thay cho Thủy Lam Chi Vương Giả Hạch Tâm 3x bằng hệ khiến cơ năng của Linh Thức thêm hoàn thiện, lần nữa tiến hóa thêm hình thái Băng Lam.

Tối gần hừng đông, hai người mới trở lại Bạch Vân thành, tạm biệt lẫn nhau rồi lần lượt logout. Dương An cùng cả nhà ăn bữa cơm chiều, nói chuyện chán chê rồi mới lại tiến vào trò chơi.

Dương An online thì những thành viên Tử Thần khác cũng đã đăng nhập, mọi người sôi nổi trò chuyện. Ngày hôm qua 3 người đi làm khảo nghiệm 5x đều thành công, huynh đệ Âm Luân Quang Phong thông qua khảo nghiệm khó khăn cấp cao, còn Pháp Lỗ Dịch lựa chọn khó khăn trung cấp, đều thu được phần thưởng tương đối khá. Mà Pháp Nha ngày hôm qua thì đi tìm manh mối dung hợp Thần cách, nhưng chưa có kết quả.

- Chúc mừng tất cả mọi người thăng chức 5x, giờ nhanh đến dinh thự của đệ ngũ chấp chính quan đã, sau đó mọi người đều có quà.

Dương An phát đi tin tức kêu mọi người tập hợp, hẳn chuẩn bị ngày hôm nay đi nhận nhiệm vụ 'Trương Bá Luân'.

Mà lúc này, Mạnh Tử Lăng cũng online, gửi tin nhắn hỏi Dương An đang làm cái gì. Dương An nói cụ thể lộ trình hôm nay, nhưng chưa dứt lời Mạnh Tử Lăng đã kiên quyết muốn theo chân cả bọn cùng đi làm nhiệm vụ. Không khuyên nổi, Dương An cũng chỉ có thể đáp ứng nàng.

Mạnh Tử Lăng hiện tại coi như là thành viên Tử Thần ngoài biên chế.

Bên trong thành không cho phép cưỡi sủng vật, Dương An chỉ có thể truyền tống đến quảng trường trung ương, sau đó đi bộ đến khu tây thành gặp đệ ngũ chấp chính quan.

Pháp Nha là người đến sớm nhất, Dương An xếp thứ hai, tiếp theo Pháp Lỗ Dịch, Âm Luân, Quang Phong; còn có Tử Lăng cũng lục tục tới.

- Đầu tiên chúc mừng lão Dịch, Âm Luân cùng Quang Phong thành công thăng cấp 5x.

Dương An đem tất cả kéo vào đội ngũ, nói trong kênh tổ đội:

- Theo lệ cũ, tôi sẽ có quà chúc mừng mọi người.

- Hoan hô lão đại, lên cấp còn có quà nữa. Lão đại, rốt cục là quà gì thế?

Vừa nghe đến có quà, Quang Phong lập tức hưng phấn lên, tuy rằng nói chuyện có phần cao ngạo nóng nảy, nhưng tính hần sang sảng thẳng thắn rất nhanh hòa nhập được với mọi người.

- Bắt lấy, còn nữa đừng có gọi tôi là lão đại.

Dương An ném qua đôi hộ oản (bao cổ tay) cấp truyền thuyết cho Quang Phong, đây là chiến lợi phẩm giết Boss tối qua, vừa vặn thích hợp kiếm sĩ trang bị.

- Oaaa! Cảm ơn lão đại nhiều!

Quang Phong yêu thích vuốt ve món quà, hưng phấn đến độ tức thì trang bị lên luôn, còn như cũ kêu “lão đại”, khiến những người khác cười lớn một trận.

Tiếp theo, Dương An đưa hai chiếc Kính Vương Thuần cho Pháp Lỗ Dịch cùng Âm Luân. Kính Vương Thuần chỉ pháp hệ mới có thể trang bị, hơn nữa còn phải là 5x, vừa vặn thích hợp hai người bọn họ.

- Tốt lắm, tất cả mọi người đều hài lòng chứ?

Dương An cười hỏi, ba kiện trang bị này nếu bán ra hẳn thu được không ít, nhưng Dương An lại không chút so đo, bởi vì tất cả đều là huynh đệ của nhau.

(Dịch: ông kiếm đến bao nhiêu tỷ đồng rồi chả không so đo, gọi là nhà giàu không tiếc con lợn con =.=)

- Dĩ nhiên là thích rồi!

Thu được lễ vật ba người tự nhiên tương đối cao hứng.

- Tốt, nếu tất cả mọi người đã nhận quà của tôi thì giờ cùng tôi đi nhận một nhiệm vụ đi!

Dương An nói, giống như là hần vừa “đút lót” mọi người vậy.

Mọi người đều biết Dương An là nói đùa, cho dù không có lễ vật, mọi người cũng sẽ vui vẻ cùng hần đi làm nhiệm vụ.

Dương An mang theo tiểu đội đi tới trước đại môn dinh thự đệ ngũ chấp chính quan Giang Long, hướng thủ vệ trình lệnh bài, nói rõ ý đồ tới đây, một hồi sau có thủ vệ từ trong ra dẫn bọn hần tiến vào dinh thự.

Dinh thự của đệ ngũ chấp chính quan chiếm diện tích rất lớn, trong đó bao gồm khu vực công tác cùng chỗ ở. Kiến trúc nơi đây khá đơn giản, không có rường cột chạm trổ, cũng không có sơn son thiếp vàng, nhưng lại tỏa ra vẻ tao nhã thoát tục.

Đệ ngũ chấp chính quan cùng với những chấp chính quan khác đều có địa vị giống nhau, đều là thành chủ một thành, chỉ sau đại anh hùng Bạch Vân, nhưng mà dinh thự của hần lại giản dị như vậy, có thể thấy nét thanh liêm của vị “quan” này.

Đoàn người Dương An đi dọc hành lang, theo thủ vệ xuyên qua khu vực làm việc mới tới nơi ở của Giang Long.

- Ta chỉ có thể đưa các vị đến nơi đây, chấp chính quan đại nhân đang ở ở bên trong chờ các vị.

Thủ vệ đột nhiên dừng lại, chỉ vào cánh cổng hình tròn nói.

- Làm phiền thủ vệ đại ca rồi!

Dương An rất lịch sự nói tiếng cảm tạ, giao hảo tốt với NPC mà một trong những điều cần biết của trò chơi.

Thủ vệ gật gật đầu, lui ra ngoài.

Dương An đưa mắt nhìn đồng đội, ý bảo mọi người chú ý. Trong quá trình đi vào tới đây, Dương An đã giải thích một lần ọi người trong kênh tổ đội, để tất cả hiểu được nhiệm vụ lần này tuyệt không giống bình thường, cũng không ai dám coi nhẹ, hết thấy đều nghe theo Dương An chỉ huy.

Xuyên qua cánh cổng, nhóm Dương An tiến vào một khu vườn nhỏ rất đẹp và yên tĩnh, bên trong gieo trồng đủ loại hoa quả, góc vườn còn có một cái ao nhân tạo phát tiếng nước róc rách, cho thấy liên tục có nước chảy lưu thông.

Một ông lão khoảng 60 tuổi thân mặc trường bào xanh đậm mọc mọc ngồi xổm bên cạnh cái ao, lẳng lẳng nhìn đàn cá tung tăng đuổi bắt trong nước, hai mắt thất thần giống như đang nhớ lại điều gì đó. Ông lão nhìn qua rất bình thường này hiển nhiên là Bạch Vân thành đệ ngũ chấp chính quan Giang Long, một trong những siêu cấp cường giả thần cấp thủ hộ Bạch Vân thành.

Nhóm Dương An cẩn thận đi tới, thấy Giang Long đang lâm vào trầm tư, cũng không có quấy rầy mà lẳng lẳng đứng cách đó không xa chờ đợi.

Một lúc lâu, Giang Long tựa hồ nhận thấy nhóm Dương An đang ở đây, rốt cục lấy lại tinh thần đứng lên. Mà trong khoảng khắc này, Dương An thấy được trong ánh mắt ông ta một tia tưởng niệm.

- Kính chào chấp chính quan đại nhân!

Dương An đi đầu, sáu người cùng nhau tôn kính cúi người hành lễ.

- Người rốt cuộc đã tới, không cần câu nệ, mọi người đến bên này ngồi đi!

Giang Long chỉ chỉ chiếc bàn đá dưới gốc cây cổ thụ. Tuy ông chưa từng gặp Dương An, nhưng liếc mắt một cái đã nhận ra hẳn chính là người mang bức thư tới trước đây, có lẽ là nhờ Trương Bá Luân Phi Điểu Trường Cung trên tay Dương An.

Dương An cảm thấy được nhiệm vụ này có quan hệ với Trương Bá Luân, bởi vậy trước khi đến nơi này đã trang bị chiếc cung này.

Mọi người ngồi quanh bàn đá, Dương An ngay bên cạnh Giang Long.

Mới vừa ngồi xuống, Dương An liền nhìn thấy trên bàn đá có một phong thư thật dày đã được bóc ra, chính là phong thư ngày đó hắn mang về từ chiến trường Chính Tà.

- Tiểu huynh đệ, Vũ Nguyệt lão quỷ hẳn là sư phụ của cậu?

Giang Long thần nhiên hỏi.

Nghe vậy, ánh mắt Dương An cũng rời khỏi phong thư, ưỡn ngực tự tin trả lời:

- Tại hạ chính là đệ tử bất tài của ân sư Vũ Nguyệt.

- Ha ha, quả thế, ta liếc mắt một cái đã nhận ra bì giáp cậu mặc chính là trang bị năm đó của Vũ Nguyệt lão quỷ.

Giang Long ha ha cười nói, trên mặt lại lộ ra một tia ưu sầu:

- Thật sự là năm tháng không buông tha người, mới đó mà đã qua ngàn vạn năm tháng, lão bằng hữu năm đó cũng đã hoàn toàn thay đổi, thật hoài niệm thời gian kẻ vai chiến đấu trước kia.

302. Chương 299: Chân Tướng Vạn Năm Trước

oOo

Tất cả mọi người đều không ngờ đệ ngũ chấp chính quan Giang Long quyền cao chức trọng ở Bạch Vân thành, thậm chí ở toàn bộ liên minh Quang Minh lại có thể hòa ái thân mật với mình như thế, không có chút cao ngạo ra vẻ.

Dĩ nhiên có riêng Dương An không ngạc nhiên, hẳn biết thái độ này quá nửa có quan hệ với sư phụ Vũ Nguyệt của hắn. Đây cũng không phải là lần đầu tiên, từ Địa Tinh Cáp Cát tới gần đây nhất là vua Huyết tộc Đức Lan đại công tước, tất cả đều có quan hệ sâu xa với vị thần cấp cung tiền thủ vang danh một thời kia.

- Phong thư cậu đưa tới lần trước ta đã xem qua, bởi vì nhiệm vụ tiếp theo sẽ phi thường nguy hiểm cho nên ta mới hẹn cậu quay lại khi lên được 5x.

Hàn huyền một lát, Giang Long liền vào thẳng chủ đề.

- Xin hỏi tôi có thể giúp gì được ngài đây?

Dương An thần nhiên hỏi, những người khác thì lắng lắng nghe.

Giang Long khẽ thở dài, không trả lời ngay mà nhẹ nhàng mở phong thư trên bàn ra, cẩn thận lấy từ trong đó một cuốn sổ bìa xanh giống như quyển nhật ký. Cuốn sổ cũng mở ra, một đoạn chuyện xưa không muốn người biết cũng được hé mở.

Chuyện xưa phát sinh vào vạn năm về trước, Phản Loạn Chi Chiến bạo phát, chiến tranh thổi quét qua toàn bộ đại lục Phong Vân, nơi nơi đều không tránh khỏi, dân chúng liên minh Quang Minh nhà tan cửa nát, quân đội chiến sĩ liêu chết chiến đấu hăng hái bảo vệ quê hương, nói chung tất cả đều sinh hoạt trong cảnh nước sôi lửa bỏng.

Nhưng cũng trong thời đại Phản Loạn Chi Chiến kéo dài tới mấy trăm năm này, cũng xảy ra không ít câu chuyện tình xúc động khiến hậu nhân truyền lưu thiên cổ. Có điều không phải tất cả đều được truyền lại, không ít trong số đó bị khói lửa chiến tranh bao phủ không người biết, thậm chí còn do một vài nguyên nhân bất đắc dĩ nào đó mà bị thế nhân hiểu lầm, người người chửi rủa.

Một trong số đó là chuyện của Phi Điểu và Du Ngự.

Năm đó Trương Bá Luân là đại đội trưởng đội quân tiên thuật của liên minh Quang Minh, bằng một thanh Phi Điểu Trường Cung giết địch vô số, dũng mãnh thiện chiến, lập nhiều chiến công hiển hách, được người đời xưng là Độc Nhân Thần Xạ Thủ. Còn Giang Tiểu Ngự còn lại là một Quang Minh mục sư theo phụ thân Giang Long ra trận.

Số mệnh cùng duyên phận đã để cho hai người họ quen biết rồi dần dần cảm mến nhau. Chuyện tình của hai người khi đó được truyền tụng là tình yêu của “Phi Điểu cùng Du Ngự”.

Nhưng chiến tranh hắc ám lại khiến cho đoạn tình yêu này bị thế nhân hiểu lầm vạn vạ.

Giang Tiểu Ngự đột nhiên mất tích, không lâu sau liền truyền tin tức Trương Bá Luân mang theo sĩ quan phụ tá của hắn phản bội liên minh Quang Minh. Từ đó về sau trong mắt người đời Trương Bá Luân trở thành phản đồ bỏ Quang Minh cùng chính nghĩa, mà Giang Tiểu Ngự cũng từ đó không hề xuất hiện, cũng không ai biết nguyên do trong đó...

Giang Long chậm rãi kể lại chuyện năm đó, mỗi khi nhắc đến con gái Giang Tiểu Ngự là gương mặt ông lại hiện thật sâu tưởng niệm cùng áy náy.

- Đây vốn là quyển nhật ký của con gái ta, cũng là văn kiện duy nhất ghi lại từ đầu đến cuối chân tướng năm đó.

Giang Long lại nói.

Hóa ra năm đó Trương Bá Luân sở dĩ phản bội rời khỏi liên minh Quang Minh đi nương nhờ phe Hắc Ám hoàn toàn là vì Giang Tiểu Ngự. Trương Bá Luân dũng mãnh thiện chiến mau chóng trở thành đối tượng được phe Hắc Ám coi trọng muốn thu phục, nhưng hắn một lòng hướng về Quang Minh, nội tâm chưa từng dao động, do vậy phe Hắc Ám đem mục tiêu chuyển hướng sang người hắn yêu là Giang Tiểu Ngự.

Phe Hắc Ám thông qua gian tế cài vào quân đội liên minh Quang Minh là Vưu Thần lên kế hoạch thi triển nguyên rửa thuật áp chế bắt cóc Giang Tiểu Ngự, bức bách Trương Bá Luân đi vào khuôn khổ. Cuối cùng chúng thật sự thành công, bởi vì Trương Bá Luân quá yêu Giang Tiểu Ngự.

Trương Bá Luân mang theo thủ hạ trung thành nhất của hắn là Hưu Bá Đặc phản bội rời khỏi liên minh Quang Minh, bên ngoài là đầu phục phe Hắc Ám, nhưng thường thường sẽ dùng cách bí mật nhất truyền tin tình báo cho quân đội Quang Minh.

Tuy nhiên cuối cùng họ bị tố giác, mà người tố giác cũng chính là gian tể năm đó – Vũ Thản. Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư bị phe Hắc Ám truy bắt, chỉ có Hưu Bá Đặc liều chết đem theo bản nhật ký cùng hai món tín vật thông qua bí đạo chạy thoát, mới khiến chân tướng được rõ ràng.

- Con gái Tiểu Ngư của ta cùng Trương Bá Luân đang bị cầm tù ở trong thiên lao Hắc Phong thành, ta hi vọng mọi người có thể giúp ta cứu chúng ra, đòi lại cho chúng một cái công đạo, hơn nữa giết chết phản đồ chân chính năm đó bắt đi con gái ta – Vũ Thản.

Giang Long nhẹ nhàng khép bản nhật ký kia lại, cũng nói ra thỉnh cầu của ông.

Hệ thống: bạn nhận được nhiệm vụ ‘chân tướng vạn năm trước’. Bạn cần lên vào chủ thành của liên minh Hắc Ám - Hắc Phong thành, cứu ra Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư bị cầm tù, đồng thời đánh chết phản đồ chân chính Vũ Thản. Nhiệm vụ có thể tiến hành tổ đội. Xin hỏi nhận hay không?

Lên vào đệ nhất đại thành của liên minh Hắc Ám là chuyện vô cùng nguy hiểm, nơi đó chính là ‘thánh địa’ của phe Hắc Ám, không cần nói đến vô số siêu cấp cường giả ẩn núp bên trong, chỉ tính riêng số người chơi Hắc Ám trong đó đã đủ khủng bố, một khi bị phát hiện tuyệt đối là cử tử nhất sinh.

Dương An đem nhắc nhở của hệ thống truyền tới cho đồng đội, hỏi ý kiến mọi người. Nhiệm vụ như vậy hẳn cũng không dám tự tiện áp đặt, nhưng cho dù những người khác không muốn tham gia hẳn cũng sẽ một mình nhận nhiệm vụ này.

Nhưng đúng như dự liệu, tất cả mọi người không chút do dự đáp ứng ngay.

Dương An nhìn mọi người, khẽ cười, dứt khoát lựa chọn nhận.

- Giang Long đại nhân, chúng tôi nguyện ý nhận thỉnh cầu của ngài.

- Tốt, quả nhiên là đội mạo hiểm giả dũng cảm. Gặp được các cô cậu khiến ta nhớ tới đám chiến hữu ở Phản Loạn Chi Chiến năm đó.

Giang Long nói, đồng thời tay phải nhẹ nhàng vung lên, trên mặt bàn thức thì xuất hiện sáu bình được tẽ màu xám.

- Đây là sáu bình Hỗn Độn được tẽ có thể che giấu khí tức của mọi người, sau khi uống vào trong vòng ba giờ mọi người có thể biến hóa thành Vong Linh tộc, thuận tiện ọi người hoạt động bên khu vực Hắc Ám hơn.

- Còn có chiếc Du Ngư Hạng Liên và viên Quang Minh Khu Tán thần thạch này nữa.

Giang Long lấy ra thêm một viên đá màu trắng cùng một chiếc vòng cổ giao cho Dương An:

- Vòng cổ này do Hưu Bá Đặc mang đi ra, có thể trợ giúp mọi người tìm được vị trí của Tiểu Ngư, còn viên Quang Minh Khu Tán thần thạch thì có thể xua tan nguyên rửa trên người nó.

Dương An tiếp nhận hai đồ vật. Du Ngư Hạng Liên là vòng cổ màu bạc có mặt trang trí là hình một người cá nhảy ra khỏi mặt nước, rất sống động. Còn viên Quang Minh Khu Tán thần thạch còn lại là một viên đá màu trắng ngà lớn cỡ quả trứng chim, chính giữa có ấn ký thập tự màu vàng thần thánh, mơ hồ tán phát từng tia khí tức Quang Minh.

Dương An đem hai vật phẩm trọng yếu này cất thật kỹ, lại phân phát Hỗn Độn được tẽ ọi người, sau đó cáo biệt Giang Long, rời khỏi dinh thự của chấp chính quan.

- Mọi người chia nhau chuẩn bị, một giờ sau tập hợp ở cửa đông Bạch Vân thành.

Ra bên ngoài, Dương An liền phân phó xuống. Nhiệm vụ này không phải là nhỏ, nhất định phải chuẩn bị thật đầy đủ.

- Không thành vấn đề!

Mọi người lên tiếng, liền phân công nhau chuẩn bị.

Dương An thì cùng đi Mạnh Tử Lăng đi xem sàן đấu giá, vì nàng chuẩn bị một ít được tẽ đặc thù.

303. Chương 300: Gặp Lại Hưu Bá Đặc

oOo

Một giờ sau, thành viên ‘Tử Thần’ và Mạnh Tử Lăng tập hợp tại một địa điểm hẻo lánh ngoài cửa đông Bạch Vân thành sau đó cùng tiến vào Khải Linh đại sâm lâm. Dưới sự che giấu của các phiến đại thụ rậm rạp Dương An triệu hồi tử hắc cự long rồi tất cả mọi người tiến vào Cáp Nhĩ Di Động Thành Bảo.

- Xuất phát!

Dương An ra lệnh một tiếng, Cự Long liền bay lên trời tiến về phía Bắc chiến trường Chính Tà với tốc độ cao nhất, mục tiêu chính là bí đạo cất chứa Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung ngày đó Dương An vô tình tìm thấy.

Dương An đoán bí đạo đó có thể thông tới bên trong Hắc Phong thành, nếu đi qua thông đạo này thì an toàn hơn nhiều, bởi vì tuy có Hỗn Độn được tề nhưng nó chỉ có tác dụng biến thành người chơi Vong Linh tộc trong vòng ba giờ, ai biết nhiệm vụ này kéo dài đến bao lâu, cho nên chỉ đến lúc quan trọng mới dùng được tề là tốt nhất.

Xem xét lại bản đồ, Dương An dễ dàng tìm thấy tọa độ gốc cây đã đánh dấu. Nơi đó đã rất gần phạm vi Hắc Phong thành, cách rất xa Bạch Vân thành, cho dù có cưỡi ngựa cũng phải mất tới nửa ngày mới tới nơi. Nhưng nhóm người Dương An lại có Cáp Nhĩ Di Động Thành Bảo nên dĩ nhiên nhàn nhã.

- Đã đến tọa độ dự kiến!

Pháp Lỗ Dịch phụ trách ‘khoang lái’ thông báo. Tử hắc cự long dừng lại ở độ cao hơn một ngàn mét.

- Lão Dịch với mọi người đi xuống trước đi, tớ thu hồi lại cự long rồi bay xuống sau. Nơi đây đã là chiến trường Chính Tà, rất gần trận doanh Hắc Ám, có rất nhiều người chơi Hắc Ám lui tới, mọi người nhớ cẩn thận.

Dương An thận trọng nói, cự long là một mục tiêu rất lớn, trực tiếp bay xuống sẽ dễ dàng bị người ta phát hiện.

Mọi người cũng nghiêm túc gật đầu, Pháp Lỗ Dịch liên thi triển kỹ năng Chỉ Xích Thiên Nhai đem tất cả mọi người đi xuống. Dương An bay ra ngoài thu hồi tòa thành di động khổng lồ sau đó cũng ẩn thân đi xuống cùng mọi người.

Hoàn cảnh xung quanh không có gì thay đổi, chỉ có mấy cây dây leo cuốn trên cổ thụ mọc đầy rêu xanh bám trên đoạn tường nát ngói vỡ là có vẻ lớn lên. Dương An liền nhìn qua một chút, mấy dây leo che chắn cửa vào ở gốc cây đã dài ra, không có dấu vết bị phá hủy, xem ra không có ai phát hiện ra chỗ này.

Để đảm bảo an toàn tuyệt đối, Dương An thả Lý Nhĩ Tư chỉ nhân bay vào trong hốc cây đi trước dò đường, xác định không có gặp nguy hiểm mới gọi mọi người tiến vào trong đó.

Người tiến vào đầu tiên chính là đạo tặc Phá Nhá sau đó là kiếm sĩ Quang Phong. Pháp Lỗ Dịch, Âm Luân và Tử Lăng đi giữa còn Dương An đi cuối vừa chỉ huy vừa đoạn hậu.

- Lần trước tôi tới bị một con Boss bí ẩn đuổi giết, mọi người đi vào nhớ cẩn thận, tùy cơ ứng biến.

Sau khi tiến vào thông đạo, Dương An lại nhắc nhở một lần nữa.

Kinh nghiệm mọi người phong phú, không cần nhắc nhở đã tiến vào trạng thái đề phòng và triệu hồi sủng vật, sẵn sàng chiến đấu.

U Linh Ma Long của Phá Nha còn chưa nở. Sủng vật của Quang Phong là một con Quang Minh Bạch Hồ lông màu trắng vàng toát lên hơi thở vương giả. Pháp Lỗ Dịch thì dung hợp với Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu. Âm Luân thì triệu hồi ra hai con mèo con một đen một trắng, khi chúng nó kêu “Meo meo ~” thì những người khác thấy tinh thần thoải mái, tỉnh táo vài phần. Chỉ có Hắc Hỏa Tà Phượng của Mạnh Tử Lăng và Linh Thức của Dương An quá lớn không vừa với thông đạo nên không thể triệu hoán ra. Nhưng Dương An còn một sủng vật khác, Nguyệt Quang Hùng có thể giúp ích được, tuy bị mất kỹ năng công kích nhưng kỹ năng khống chế cũng khá mạnh mẽ.

Dương An chỉ huy mọi người cẩn thận đi tới, mọi người đều có thủ đoạn nhìn trong ban đêm nên đi trong thông đạo u ám không gây ra tiếng động nào.

Bên trong thông đạo không có gì thay đổi, những tiểu quái lần trước bị Dương An xử lý cũng không được hồi sinh, thông đạo trống rỗng, không có bất kỳ trở ngại nào. Tiểu đội nhanh chóng đi tới gian thạch thất có Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc ngủ say.

Quan tài đá trong thạch thất đã đóng kín, Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc có thể đã lại ngủ say, còn chiếc bảo rương kia đã biến mất.

- Hưu Bá Đặc là người trung thành nhất bên người Trương Bá Luân năm đó, rất có thể là điểm mấu chốt trong nhiệm vụ lần này, tôi nghĩ xử lý hắn trước đã rồi tính tiếp.

Ám Luân phân tích.

Dương An đã đem mọi sự tình liên quan đến nhiệm vụ lần này kể qua một lượt để mọi người thuận tiện làm nhiệm vụ.

Từ khi trò chơi mới ra mắt Ám Luân đã từng là cường giả đứng hạng nhất nhì, kinh nghiệm của hắn phân tích ra một con đường hoàn thành nhiệm vụ. Dương An suy nghĩ một chút rồi cảm thấy có thể làm như vậy liền quyết định đem Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc xử lý đầu tiên.

Tiểu đội sáu người đứng vững trong thông đạo, Ám Luân vung pháp trượng lập tức liên tục, từng kỹ năng chúc phúc bao trùm lấy mọi người, thuộc tính trên thân mọi người lập tức tăng lên gần 50%.

(Dịch: như hack ấy)

Sau Ám Luân, Pháp Lỗ Dịch cũng lấy ra Kính Vương Thuần làm khiên chắn.

- Phá Nha dẫn Hưu Bá Đặc đi, người khác ở nguyên vị trí và làm theo nhiệm vụ.

Thấy mọi người sắp xếp xong, Dương An nói trong kênh đội ngũ.

Phá Nha đáp một tiếng, thân ảnh đã vọt nhanh vào bên trong gian thạch thất. Một lúc sau, trong thạch thất vang lên tiếng gầm khùng khiếp.

- Mọi người chú ý, tôi dẫn Boss ra đây!

Phá Nha nói trong kênh đội ngũ. Tiếng vừa dứt thì thân ảnh Phá Nha liền lao ra, theo sau là một thân ảnh to lớn màu xám đen, đó chính là Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc.

Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc: Boss đặc thù cấp 65. Hưu Bá Đặc là thủ hạ trung thành nhất của Trương Bá Luân, mạo hiểm tính mạng đem thư tín trọng yếu đi ra, trong khi chiến đấu bị trúng nguyên rửa ác độc, tâm trí bị ăn mòn cuối cùng biến thành vong linh.

- Thì ra là Boss cấp 65, khó trách lúc ấy mình chỉ nhìn thấy dấu chấm hỏi.

Dương An nghĩ thầm, lúc ấy hắn mới chỉ cấp 39, cấp bậc cách nhau quá xa nên không thể nhìn ra tư liệu Boss.

- Mọi người ra tay theo kế hoạch!

Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc vừa xông Dương An lập tức hạ lệnh động thủ.

“Sưu ~”

Dương An tuy đứng ở cuối đội ngũ nhưng nhanh nhất bắn ra một mũi ‘Hoãn Tốc Tiễn’.

“Phốc ~” một tiếng, Hoãn Tốc Tiễn trúng mục tiêu tức thì có hiệu lực. Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc lập tức giảm đi.

Ngay sau đó, Quang Phong phát động Trùng Phong, thân ảnh nhanh chóng tiến tới, Thập Giới Kiếm trong tay đã được khảm Quang Minh Tinh Thạch, chuyên dùng đối phó với sinh vật vong linh nhanh chóng bổ xuống. Quang Minh Bạch Hồ cũng theo sát hắn công kích vong linh Hưu Bá Đặc. Ám Luân múa quyền

trượng, hắc quang vừa hiện thì ngay lập tức có vài đạo nguyên rửa đánh tới trên người Boss. Mà Phá Nha đã ẩn thân vọt ra sau lưng Boss tiến hành khống chế và công kích.

Có hai class cận chiến ở phía trước chống đỡ, đám pháp hệ và cung tiễn thủ ở phía sau thi nhau bắn ra.

Ám Luân toàn lực chú ý HP của hai người cận chiến kia, liên tục trị liệu để đảm bảo an toàn. Pháp Lỗ Dịch lại gỡ chiêu cũ, gọi Bạo Diễm Phong ra tiến hành Tự Sát Tạc Đạn Tập Kích. Chức nghiệp 4x duy nhất là Mạnh Tử Lăng cũng không chịu kém, từng cái ma pháp hắc ám được bắn ra nhưng do chênh lệch cấp độ và Vong Linh hệ có chút miễn dịch với ma pháp hắc ám nên mức sát thương cũng không cao.

Dương An ở phía sau cũng không ngừng công kích. Lúc chiến đấu Dương An liền đổi sang Lưu Tinh trường cung cấp sử thi, không những có sát thương à còn có hiệu quả thiêu đốt, sát thương lại càng cao hơn.

304. Chương 301: Kỹ Năng Chuyên Tinh Chi Giới

oOo

Thiêu đốt là hiệu quả kèm theo của Lưu Tinh trường cung, tăng sát thương của mỗi mũi tên công kích. Mà Nguyệt Ảnh xạ thủ là khắc tinh của vong linh hệ, sát thương gây ra lại càng lớn cộng thêm tốc độ công kích nhanh khiến cho Dương An là người bắn ra sát thương lớn nhất trong tổ đội này.

Vong linh xạ thủ Hưu Bá Đặc có năng lực công kích từ xa cực kỳ mạnh. Thông thường loại quái vật như thể hay có kỹ năng công kích quần thể phạm vi rộng. Nhưng tổ đội Dương An có sáu người thì bốn người có năng lực khống chế không tầm thường, lại thêm lợi thế khống chế trước nên Boss không thể phát ra công kích từ xa được.

Chỉ có Pháp Lỗ Dịch và Quang Phong là không am hiểu khống chế, kỹ thuật khống chế của bốn người còn lại thì khỏi phải nói. Phá Nha có năng lực khống chế choáng váng của đạo tặc, là năng lực mạnh nhất, mà Quang Âm song mục Ám luân cùng Ám không Mạnh Tử Lăng càng có rất nhiều có rất nhiều kỹ năng khống chế cường đại như Phục Linh Cửu, Tử Vong Triền Nhiễm, Hắc Ám Ma Linh Thúc v.v....

Về phần Dương An, vị cung tiễn thủ toàn năng này có những kỹ năng khống chế đều luyện đến cấp cao, hiệu quả khống chế vô cùng siêu tuyệt.

Có bốn người bọn Dương An phối hợp khống chế, Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc có rất ít cơ hội phản kích, bắn ra được mấy mũi tên thì bị hai tấm Kính Vương Thuần ngăn lại, một khi thấy nó có dấu hiệu sắp thi triển kỹ năng mạnh, tất cả mọi người liên thủ với nhau cắt đứt luôn.

Tiểu đội hết sức ăn ý khiến cho việc chiến đấu trở nên thuận lợi.

Sau hơn mười phút toàn đội toàn lực công kích, lượng HP của Boss còn lại có một vạch, Dương An liền hô mọi người dừng công kích, sau đó thay Trương Bá Luân Phi Diểu Trường Cung vào bắn ra một mũi tên cuối cùng.

- AAAAA!

Một tiếng thét ai oán vang lên, Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc vô lực té trên mặt đất.

“Ông ~ ”

Một làn khói trắng nhẹ nhàng bay lên từ thi thể Vong Linh xạ thủ Hưu Bá Đặc.

- Mọi người cẩn thận!

Dương An nhắc nhở trong kênh đội ngũ, đối với những thứ không biết nên cẩn thận một chút cũng không thừa.

Nghe Dương An nhắc nhở, mọi người vừa mới thả lỏng lại trở lại tư thế chiến đấu. Hai class cận chiến Phá Nha và Quang Phong đã lùi lại để phòng.

Màn khói từ từ ngưng tụ thành một hư ảnh mờ mờ giống như linh hồn xuất hiện trước mắt mọi người.

- Đồng bạn nhân loại thân ái!

Bỗng nhiên có thanh âm từ hư ảnh phát ra:

- Ta chờ các bạn đã lâu lắm rồi, cảm ơn các bạn đã giúp linh hồn của ta được giải thoát.
- Xin cho hỏi, ngài có phải là Hưu Bá Đặc tiên sinh không?

Dương An nhìn thấy linh hồn nhân loại thì giống như nghĩ ra điều gì đó.

- Ta chính là Hưu Bá Đặc, đồng bạn nhân loại thân ái, thật vui khi nhìn thấy các bạn.

Linh hồn Hưu Bá Đặc nói. Hắn ngàn vạn năm bị trói thân bên phe cánh Hắc Ám, bị người liên minh Quang Minh hiểu lầm là phản đồ mà không thể giải thích, bây giờ nhìn thấy có nhân loại xuất hiện, tâm tình tự nhiên là vô cùng vui mừng.

Nhưng khi hắn nhìn thấy Phi Điều Trường Cung trong tay Dương An thì ánh mắt trở nên lo lắng kèm oán hận nói:

- Nhân loại thân ái, Hưu Bá Đặc ta khẩn cầu các bạn hãy cứu lấy đại ca Trương Bá Luân và thay ta giết chết tên tiểu nhân dê tiện Vũu Thản.
- Chúng tôi đến cũng là vì chuyện này.

Dương An chân thành nói.

- Hưu Bá Đặc vô cùng cảm kích.

Linh hồn Hưu Bá Đặc ở trên không trung chân thành hướng về phía mọi người hành lễ.

- Linh hồn của ta sẽ tan biến rất nhanh, cảm ơn các bạn đã giải thoát cho ta khỏi trói buộc vong linh.

Nói xong câu đó, linh hồn Hưu Bá Đặc cũng nhạt dần, càng lúc càng giống như trở thành trong suốt.

- Hưu Bá Đặc tiên sinh, ngài là vinh quang của nhân loại chúng ta, nhất định bọn tôi sẽ đòi lại vinh quang và danh dự của ngài.

Dương An kiên quyết nói.

- Đúng vậy, Hưu Bá Đặc tiên sinh, chúng tôi nhất định sẽ giúp ngài lấy lại công đạo.

Mọi người xung quanh cùng đồng thanh nói.

Những chuyện Hưu Bá Đặc đã trải qua khiến lòng người rung động, một đồng bạn trung thành, một người tình nguyện cùng Trương Bá Luân bị thế nhân hiểu nhầm, một người bị trúng vong linh nguyên rửa sắp chết cũng cố gắng đem thư cầu cứu ra ngoài cho đồng bạn. Một người như thế đáng được thế nhân tôn kính.

Linh hồn Hưu Bá Đặc ngày càng trong suốt, hắn cũng không có mở miệng đáp lại nhưng vẻ mặt tươi cười đã nói lên tất cả. Khi linh hồn Hưu Bá Đặc hoàn toàn tan biến, trước người Dương An bỗng hiện lên một viên tinh thạch màu bạc tạo hình giống như giọt nước to bằng nửa nắm tay người lớn.

Hệ thống: Tiểu đội các bạn nhận được một nhiệm vụ ẩn tàng ‘Tâm nguyện của Hưu Bá Đặc’, xin hãy đưa Hưu Bá Đặc Linh Hồn Tinh Thạch về cho trưởng lão hội liên minh Quang Minh, chứng minh mọi chuyện.

Cả tiểu đội đồng thời nhận được tiếng nhắc nhở của hệ thống, đoán chừng là do câu cuối của mọi người nói phát ra từ nội tâm nên mới mở ra nhiệm vụ này.

Dương An cẩn thận cất kỹ viên tinh thạch kia, tâm tình cũng khôi phục lại nói:

- Được rồi, mọi người khôi phục tại chỗ, Phá Nha thu dọn đồ đạc.

Mọi người gật đầu, nhanh chóng ngồi xuống uống được thủy khôi phục mana, khi này chiến đấu tiêu hao không nhỏ.

Chỉ một chốc lát sau Phá Nha đã thu thập xong chiến lợi phẩm mà thi thể Vong Linh xạ thủ cũng biến mất.

- Có vài món đồ nhưng phần lớn là vật phẩm nhiệm vụ.

Phá Nha đem tất cả đồ thu được đưa cho Dương An.

Có bốn đồ vật tất cả, một tấm bản đồ, một pho tượng Phi Điểu* chân sáu cạnh, một mũi tên màu bạc và một chiếc nhẫn.

(* Pho tượng tạc hình con chim đang bay, viết hoa và để Hán Việt là vì nó liên quan đến Trương Bá Luân, giống như biệt hiệu là Phi Điểu)

- Âm Luân đoán vậy mà trúng, Vong Linh xạ thủ này đúng là có liên quan tới nhiệm vụ.

Dương An đem bốn kiện đồ vật ra ọi người cùng xem:

- Tấm bản đồ này vẽ lại hệ thống thoát nước ngầm của Hắc Phong thành, còn có cả vị trí của phủ đệ Trương Bá Luân trước kia, còn pho tượng và mũi tên bạc này là vật phẩm nhiệm vụ, không biết có tác dụng gì.

- Nếu là vật phẩm nhiệm vụ thì chắc chắn sẽ dùng tới, chú ý nhiều hơn một chút là được.

Âm Luân nói.

- Cũng đúng!

Dương An gạt đầu, sau đó lấy ra chiếc nhẫn không phải là vật phẩm nhiệm vụ ra Giám Định.

Sau khi Giám Định thành công, ban đầu chiếc nhẫn có màu bạc bây giờ tản mát ra u quang ám kim, chứng tỏ đây là một chiếc nhẫn cấp ám kim.

Tiến Thuật Kỹ Năng Chuyên Tinh Chi Giới: trang bị cấp ám kim. Kèm theo hiệu quả đặc thù: toàn bộ kỹ năng cung tiễn thủ tăng lên 30%, thăng cấp độ thuần thực toàn bộ kỹ năng giảm bớt 30%, cấp bậc hạn định: không, chức nghiệp hạn chế: cung tiễn thủ có thể sử dụng.

- Trời ạ, còn có nhẫn đặc thù như vậy hả, giảm độ thuần thực thăng cấp kỹ năng 30%.

Phá Nha vừa kinh ngạc vừa hâm mộ nói:

- Tiếc là chức nghiệp đạo tặc không thể trang bị.

- Hừ, lại còn ghen tị nữa. Ở cùng các cậu lâu như vậy, mỗi lần có trang bị cực phẩm đều là mấy người dùng, lần này tôi có trang bị cậu còn kêu gì.

Dương An đắc ý nói, còn cố tình đeo nhẫn một cách chậm rãi trước mặt Phá Nha khiến hắn tức giận đến mặt đỏ bừng.

- Tuy chiếc nhẫn này chỉ gia tăng hai thuộc tính nhưng lại là hai thuộc tính đặc thù, có thể so với với rất nhiều trang bị cấp truyền thuyết.

Âm Luân thần nhiên nói:

- Nếu không phải chỉ dành cho cung tiễn thủ dụng thì giá trị sẽ cao thêm vài lần, nhưng hiện tại trên trên tay tiểu Ngã thì cũng tốt.

- Ha ha!

Dương An nhẹ nhàng cười, có Kỹ Năng Chuyên Tinh Chi Giới này thì luyện kỹ năng sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

- Không biết khi kỹ năng luyện đến cấp 16 thì sẽ như thế nào?

Dương An trong lòng tràn ngập chờ mong.

305. Chương 302: Lẻn Vào Hắc Phong Thành

oOo

Chiến trường Chính Tà nằm ở giữa đại lục Phong Vân, như chiếc thất lưng ngăn cách liên minh Quang Minh và liên minh Hắc Ám.

Vị trí chiến trường này vốn là trung tâm hoạt động của toàn bộ các chủng tộc trên đại lục, kiến trúc phân bố khá rộng lớn nên sẽ có không ít những thông đạo được kiến tạo bí mật, trải qua vạn năm vẫn còn sót ít thông đạo bảo trì được như cũ, cái mà Dương An phát hiện chính là một trong số đó.

Thông đạo này đi qua vị trí Hắc Phong thành hiện tại, thông với hệ thống thoát nước ngầm của thành, tức là đi qua thông đạo này sẽ có thể không bị phát hiện, tiến vào đệ nhất đại thành của liên minh Hắc Ám, nơi tụ tập nhiều cường giả Hắc Ám nhất.

Đợi cho tất cả mọi người khôi phục xong liền tiếp tục đi sâu vào bên trong.

Lần trước Dương An chỉ thăm dò đến thạch thất của Hưu Bá Đặc, đối với tình huống bên trong cũng không rõ ràng lắm, bởi vậy Dương An vô cùng cẩn thận nhưng có Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn đi trước dò đường nên vẫn khá an toàn.

Bên trong thông đạo thì thoáng xuất hiện một ít quái cường hóa 5x nhưng dưới sự hợp lực của sáu người thì không mất bao lâu để xử lý, hơn nữa lượng exp đám quái này “biểu” cũng không tệ. Bí đạo (thông đạo bí mật) này quanh co khúc khuỷu nhưng không có đường rẽ, không lo bị lạc, chỉ có điều hơi xa cộng thêm thời gian phải xử lý quái vật nên lại càng chậm, mất hơn hai tiếng đồng hồ mới đi đến cuối.

Đúng vậy, là cuối đường, một bức tường đá đã chắn ngang con đường phía trước.

- Theo bản đồ chỉ dẫn, phía sau bức tường này chính là thủy đạo (đường đi men theo hệ thống thoát nước ngầm) bên dưới Hắc Phong thành, hay nói cách khác là bước qua bức tường này là chúng ta đã chính thức tiến vào phạm vi của Hắc Phong thành.

Dương An nhìn vào bản đồ lấy được trên người Vong Linh xạ thủ rồi nói, sắc mặt ngưng trọng.

- Đúng là trên bản đồ nói vậy, nhưng chúng ta vượt qua bức tường này thế nào? Nó không phải công trình dễ dàng bị công phá đâu nha~!

Phá Nha cau mày nói.

- Hay để tớ dùng Bạo Diễm Phong thử xem có phá được nó không?

Pháp Lỗ Dịch nói.

- Được rồi, để tôi thử Bạo Liệt Kiếm* xem sao!

Quang Phong nói, hần rút trọng kiếm sau lưng ra xông lên trước.

(*Kiếm của Quang Phong gần loại tinh thạch khác nhau sẽ biến hình và công năng khác nhau, nên có thể có nhiều tên gọi)

- Dùng mạnh động!

Ám Luân liền kêu Quang Phong dừng lại rồi nói tiếp:

- Nhiệm vụ đã chỉ đến nơi đây, nếu có xuất hiện tường đá thì dùng lực cũng chưa chắc đã phá hủy được nó, hãy tiếp tục suy nghĩ xem có đầu mối gì không đi!

- Ấy, anh nói câu này tôi mới nhớ, bức tường này không phải dùng sức có thể phá hủy được, chắc phải dùng ‘chìa khóa kia’ mở ra.

Dương An có chút giật mình, liền lấy trong hành trang ra pho tượng Phi Điểu, khẽ cười nói:

- Có lẽ đây là chìa khóa mở cửa.

Ám Luân cũng đồng ý với ý kiến của hần nói:

- Tiểu Ngã nói không chừng đúng đó. Mau tìm xem có dấu vết cơ quan nào không!

- Được!

Sau khi nói một tiếng, sáu người liền phân công nhau tìm kiếm, gõ từng viên gạch, sờ mó từng tắc tường, không bỏ qua một vị trí nào.

- Mọi người đến xem này, vị trí này có tiếng vang rất lạ!

Manh Tử Lăng dùng pháp tượng gỗ trên tường đã phát hiện một chỗ bất thường.

Vừa nghe nói có phát hiện, tất cả mọi người đều đi tới.

Dương An nhìn Phá Nha gật đầu, Phá Nha lập tức hiểu ý đi lên trước dùng chủy thủ gỗ nhẹ vài cái, đứng là phát ra tiếng vang lạ thường, mọi người lập tức vui vẻ hẳn lên. Phá Nha tỉ mỉ tìm kiếm, gõ gõ, một lúc sau tìm được một khe hở bí mật. Hắn đưa lưỡi chủy thủ vào đẩy tảng đá che lấp đi, quả nhiên bên trong là một cái lỗ có sáu cạnh.

- Tốt lắm!

Dương An nhìn Tử Lăng mỉm cười tán thưởng, sau đó đem pho tượng Phi Điều đặt vào trong lỗ nhẹ nhàng ấn một cái...

“Răng rắc!” Thanh âm chuyển động của cơ quan vang lên, bức tường sừng sững chắn ngang con đường từ từ chìm xuống, tình cảnh phía sau cũng chậm rãi hiện ra. Bức tường này không ngờ được làm bằng đá hoa cương dày đến hơn một mét, may mắn lúc này không dùng lực phá hủy nếu không thì cửa chẳng phá được lại làm hỏng cơ quan bên dưới.

Tường đá chậm rãi mở ra, Dương An kêu mọi người lùi về ngách nhỏ phía sau đề phòng sau bức tường có nguy hiểm, nhiệm vụ do thám sẽ do Lý Nhĩ Tư chỉ hân đảm nhận.

Sau tường đá là thông đạo thoát nước ngầm, cửa thông với thông đạo được mở ở một nơi bí mật và kín đáo, nếu cửa đá khép lại thì từ bên ngoài rất khó phát hiện.

Không gian trong thủy đạo rất tối, rộng khoảng năm mét, ở giữa là dòng nước thải chảy qua, chỉ có hai con đường nhỏ rộng khoảng nửa mét cho người đi ở hai bên hành lang.

- Ba trăm mét phía trước không có quái vật, đi thôi!

Dương An thông báo tin tức nhìn qua “mắt nhỏ” ọi người.

- Trên bản đồ không có vị trí thiên lao của Hắc Phong thành, cũng không biết vị trí của tên phản đồ Vưu Thản, không bằng chúng ta tới phủ đệ của Trương Bá Luân trước kia xem có tìm được manh mối nào không!

Dương An khổng chế “mắt nhỏ” thăm dò, còn Âm Luân và những người khác cùng nhau phân tích xem hành động kế tiếp như thế nào.

- Chỉ có cách đó thôi!

Dương An nói:

- Phủ đệ của Trương Bá Luân ở phía Tây Nam thành tức là ở bên trái chúng ta.

Mọi người cũng tỏ vẻ đồng ý sau đó lập tức sắp xếp lại đội ngũ tiến vào thủy đạo.

- A!

Vừa mới đi vào phạm vi thủy đạo, Dương An đã cảm giác như mình bị chóng mặt, tựa như có một nguồn năng lượng tà ác xâm nhập đến linh hồn, khiến cho người ta cảm thấy u uất, trong lòng không tìm được mà nổi lên cảm xúc u buồn, cừ hận và các loại cảm xúc tiêu cực khác.

- Không tốt, là ăn mòn linh hồn!

Dương An thầm kêu không ổn, hắn nhớ lại lúc làm nhiệm vụ “cứu vớt Tây Lạc”, khi tiến vào huyết vụ cũng có cảm giác tương tự, linh hồn bị đả kích, thân thể không theo khổng chế.

Nhưng ngay sau đó, một chuyện kỳ lạ đã xảy ra, Dương An cảm giác như ở trung tâm linh hồn mình có một nguồn năng lượng màu xanh nhạt chậm rãi lan tỏa, tản mát ra bên ngoài thân thể. “Đinh ~” một tiếng, cả người hắn tỉnh táo trở lại, thân thể cũng khôi phục lại bình thường.

Nhưng Dương An lại phát hiện ra những người khác không có hồi tỉnh, vẫn ngây ngốc như cũ, ánh mắt trống rỗng vô hồn.

- Nhất định là tiến vào phạm vi Hắc Phong thành liền bị năng lượng tà ác gây ảnh hưởng đến ý trí người chơi Quang Minh.

Dương An phỏng đoán, có điều hẳn vẫn không biết tại sao mình lại tỉnh táo trở lại, chỉ mơ hồ hoài nghi có liên quan đến Nguyệt chi thần lực.

306. Chương 303: Quái Vật Thần Bí

oOo

Thần lực đặc biệt của Nguyệt Ảnh xạ thủ được gọi là Nguyệt chi thần lực, nhưng tác dụng của nó ra sao thì Dương An không hề có tìm hiểu được nhiều thậm chí có thể nói là mù tịt. Nhưng hào quang xanh nhạt phóng thích ra từ sâu trong linh hồn kia thì Dương An vẫn đoán đó chính là Nguyệt chi thần lực.

Dương An phá tan trói buộc xong thì phát hiện tình huống của các thành viên khác nghiêm trọng hơn, ánh mắt trống rỗng vô hồn, nhưng kỳ quái là mấy súng vật được triệu hoán ra không có chịu ảnh hưởng, đặc biệt là hai con mèo nhỏ một đen một trắng kia của Âm Luân.

Chỉ thấy hai con mèo con liên tục đi vòng quanh Âm Luân, không ngừng kêu ‘Meo meo meo meo’, sinh ra một tần số xung kích kỳ ảo nào đó.

- A!

Âm Luân nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, ngón tay hơi nhúc nhích.

- Âm Luân, mau thi triển Khu Tán Thuật đi!

Thấy Âm Luân khôi phục một chút thần trí ngay lập tức Dương An quát to trong kênh đội ngũ.

- A~!

Giống như nghe thấy tiếng của Dương An quát to, Âm Luân khẽ kêu một tiếng rồi giờ quyền trượng lên, mà hai con mèo nhỏ dưới đất lại càng kêu to hơn.

“Xoạt ~ ”

Một đạo thánh quang từ trên trời giáng xuống, khiến cho cả thủy đạo xám xịt cũng được chiếu sáng ngời, đó chính là kỹ năng quần thể Khu Tán Thuật mà Âm Luân mạnh mẽ thi triển. Qua mấy kỹ năng chúc phúc thần thánh, tâm trí của mọi người cũng chậm chậm hồi tỉnh lại.

- Mọi người không sao chứ?

Dương An ân cần hỏi thăm đồng thời vỗ vai Âm Luân, giờ ngón cái lên, Âm Luân hiểu ý gật đầu cười.

- Vừa rồi làm sao thế? Chúng ta vừa bị khống chế hả?

Mấy người Pháp Lỗ Dịch, Phá Nha đều có cảm giác nghi hoặc.

Âm Luân lắc đầu nói:

- Không phải bị khống chế, mà là hơi thở Tà Ác tại nơi này khiến cho ý chí của chúng ta bị ăn mòn, may mắn tiểu Ngã nhắc nhở tôi. Thủy đạo này tập trung rất nhiều tà khí, khi người chơi Quang Minh tiến vào đây thì tâm hồn sẽ rất dễ nảy sinh những cảm xúc tiêu cực và những thứ cảm xúc ấy sẽ được phóng đại lên nhiều lần.

- Mọi người nhìn nhắc nhở của hệ thống đi, hiện tại chúng ta đã tiến vào phạm vi của Hắc Phong thành nên thuộc tính bản thân bị giảm đi.

Âm Luân lại nói.

So sự quen thuộc với trò chơi của thì Dương An cảm thấy mình không thể nào bằng Âm Luân.

Mọi người nhanh chóng xem nhắc nhở của hệ thống, phát hiện sau khi tiến vào Hắc Phong thành thì toàn bộ thuộc tính giảm 10%, bất quá có một người ngoại lệ đó chính là Dương An.

Dương An cũng xem qua nhật ký hệ thống, phát hiện chỉ có nhắc nhở hắc hắc đã tiến vào phạm vi Hắc Phong thành nhưng thuộc tính lại không bị ảnh hưởng. Thêm nữa hắc hắc lại phát hiện ra một điều kỳ quái, bảng thuộc tính của hắc hắc lại có thêm một dòng là Nguyệt chi thần lực, có độ mở ra là 1%.

- Chắc là do Nguyệt chi thần lực khiến mình miễn dịch với hạn chế khi tiến vào phạm vi trận doanh địch, nhưng mà 1% này có ý nghĩa gì?

Nghĩ được một chuyện thì kéo theo các chuyện khác này nảy sinh, thật là đau đầu.

Dương An lắc đầu, nghĩ không ra thì không cần nghĩ nữa.

- Đây là Hắc Phong thành, là địa bàn của địch nhân, có thể xuất hiện bất cứ tình huống gì nên mọi người nhớ tập trung tinh thần làm việc cho tốt.

Dương An nhắc nhở mọi người lần cuối:

- Được rồi, chúng ta tiếp tục đi!

Biến cố vừa rồi xảy ra thật đột ngột, loại công kích nhằm vào linh hồn này thật khó lòng phòng bị nhưng đã có kinh nghiệm nên mọi người đều cảnh giác hơn. Đặc biệt là Âm Luân, thi thoảng lại thi triển Khu Tán Thuật, hai con mèo nhỏ cũng đi vòng quanh mọi người, tiếng kêu của chúng nó cũng có tác dụng thanh tỉnh linh hồn.

Bản đồ Hưu Bá Đặc rơi ra biểu hiện rõ vị trí và lộ tuyến phủ đệ cũ của Trương Bá Luân, mọi người đi theo chỉ dẫn của bản đồ là có thể tới nơi, trên đường đi cũng không gặp quái vật gì, có vẻ rất an toàn.

- Mọi người có cảm giác thấy chỗ này quá yên tĩnh không? Vùng đất như này hẳn phải có quái vật chứ?

Trên đường đi Pháp Lỗ Địch đột nhiên nói.

- Con đường này hẳn là con đường trước kia Trương Bá Luân và Hưu Bá Đặc sử dụng để ra vào Hắc Phong thành nên có thể không có quái vật.

Âm Luân nói.

- Đúng rồi đó!

Phá Nha đang ẩn thân cũng nói với vào trong kênh đội ngũ.

- Khoan! Mọi người có nghe thấy tiếng gì không?

Pháp Lỗ Địch lại nói trong kênh đội ngũ. Để phòng tránh những chuyện ngoài ý muốn nên khi tiến xuống lòng đất Dương An yêu cầu mọi người nói chuyện trong kênh đội ngũ, tránh cho âm thanh nói chuyện bị người phát hiện.

- Lão Địch chết tiệt đừng có dọa người ta nữa!

Mạnh Tử Lăng có vẻ hơi sợ hãi nói.

Dù sao Mạnh Tử Lăng cũng là con gái, lại ở vùng tối tăm âm u dọa người như thế này thì có ngọn gió lay nhẹ cũng sẽ gây ra sự sợ hãi.

Dương An đi phía sau, thấy thế liền bước lên khẽ nắm tay cô, truyền lại cảm giác an toàn, mà Tử Lăng cũng cảm thấy lòng mình ấm áp, quên đi sự sợ hãi.

- Tôi nói thiệt mà, mọi người nghe kỹ đi, có tiếng động kỳ quái đang hướng về phía chúng ta đó.

Pháp Lỗ Địch dung hợp với Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu nên thánh lực tăng lên rất nhiều, lại thêm lời nói nghiêm túc không giống với khi đùa giỡn khiến mọi người cũng cảnh giác lên. Nghe ngóng cẩn thận một hồi nhưng chỉ nghe được tiếng nước chảy róc rách chứ không phát hiện ra bất cứ thanh âm nào khác.

Mà Dương An cũng thi triển ra Ứng Nhân Nguyệt Độc xem xét trước sau nhưng cũng không phát hiện ra cái gì, Pháp Lỗ Địch cũng nói âm thanh kia cũng biến mất.

- Không có phát hiện gì nhưng không có nghĩa là lão Địch nói sai, cho nên mọi người cẩn thận hơn một chút nữa, chúng ta đi tiếp.

Dương An thân nhiên nói.

Nhưng khi mọi người vừa bước đi, Pháp Lỗ Địch lại hô:

- Thanh âm kia lại xuất hiện rồi, hơn nữa lại rất gần đây, ở...

Pháp Lỗ Địch chưa nói hết câu thì thân thể đã bị kéo bay ra xa, rơi xuống giữa dòng nước giữa thông đạo.

Biến cố xảy ra bất ngờ khiến mọi người trở tay không kịp, nhưng tất cả đều là tay lão luyện nên rất nhanh bình tĩnh lại, mà Pháp Lỗ Địch cũng coi như nhanh tay, ngay lập tức giương đôi cánh côn trùng ra bay lên trên.

Trong ánh sáng ít ỏi chỉ nhìn thoáng thấy mắt cá chân Pháp Lỗ Địch bị một cái xúc tu màu đen quần lấy lôi đi.

“Sưu ~ ”

Dương An nhanh tay bắn ra mấy mũi tên, chặt đứt xúc tu quần chân Pháp Lỗ Địch, nhưng không ngờ sau đó lại có nhiều xúc tu từ dưới dòng nước đen bắn về phía những người khác.

“Oành ~ ”

Dương An lại bắn ra một mũi Quang Mạc Tiễn khiến cho thủy đạo tối đen trở lên trắng xóa.

- Mọi người lui lại sau mau!

Dương An nhảy sang bờ bên kia để lại khoảng trống cho những người khác lùi lại, quái vật đến quá bất ngờ lại ẩn náu ở nơi không ai ngờ tới, lúc này không thích hợp để đánh nhau với nó.

307. Chương 304: “rùa Chui Vào Mai”

oOo

Quang Mạc Tiễn nổ tung tạo thành ánh sáng chói mắt, tạo thời cơ cho những người khác lui lại.

Hủ Thi Lạn Nê Quái: Đại Boss cấp 65, hệ Vong Linh, quái vật sinh trưởng thời gian dài tại hệ thống thoát nước ngầm, khu vực phụ cận xung quanh đều là địa bàn của nó.

Dương An vừa lui lại vừa xem xét nhật ký chiến đấu. Hóa ra con quái vật vừa đánh lên kia là một con đại Boss 6x. Dương An đưa tư liệu Boss ọi người trong đội ngũ xem rồi hỏi:

- Phía trước có con đại Boss 6x chắn đường, mọi người muốn xử lý nó rồi đi tiếp hay quay lại tìm đường khác?

Bản đồ Hưu Bá Đặc rất tường tận nên việc tìm ra một lối đi khác tới phủ đệ cũ của Trương Bá Luân cũng không khó.

- Theo ý của tôi thì có thể xử lý được thì làm luôn rồi tiếp tục đi.

Ám Luân nói:

- Lựa chọn đường khác thì không biết có gặp nguy hiểm nào nữa không. Còn nữa, rất có thể lúc quay trở ra chúng ta sẽ phải đi theo đường này, nếu xử lý được thì sẽ tốt hơn.

Ám Luân phân tích rất đúng nên những người khác cũng không có ý kiến gì.

Dương An là đội trưởng, có đi hay không là ở hắn, suy nghĩ một chút, ánh mắt trở nên kiên quyết hắn nói:

- Theo ý của Ám Luân đi, phía trước một trăm mét có một đoạn rẽ có không gian khá rộng có thể làm nơi chúng ta chiến đấu.

Đi đến địa điểm đã chọn lựa, cả tiểu đội sáu người triển khai đội hình, hai huynh đệ Quang Phong Ám Luân ở bên trái, Phá Nha và Tử Lăng ở bên phải còn hai người có thể phi hành là Pháp Lỗ Địch và Dương An thì bay giữa thông đạo. Pháp Lỗ Địch triệu hồi ra hơn mười con Bạo Diễm Phong xung quanh, còn Kính Vương Thuần của hắn thì để che chắn cho Tử Lăng.

- Con Boss này rất quái dị, ngay cả kỹ năng của tôi cũng không nhận ra nó, chỉ có thể dựa vào lỗ tai của lão Dịch để nhận biết nó thôi.

Dương An nhắc nhở:

- Hơn nữa chúng ta đang trong Hắc Phong thành, cần ra tay nhẹ nhàng một chút, tránh gây ra động tĩnh quá lớn để bị phát hiện.

Tuy rằng nơi đây cách mặt đất hơn mười mét nhưng nếu gây ra những động tĩnh quá lớn thì sẽ không tránh khỏi bị người bên trên phát hiện, dù sao nơi đây cũng là đại bản doanh quân địch.

- Mọi người cứ yên tâm công kích đi, em có một kỹ năng có thể phong tỏa không gian chỗ này, không cho bất cứ động tĩnh nào có thể lọt ra ngoài.

- Tốt, vậy là mọi người hãy cố hết sức công kích nhé, tiết kiệm chút thời gian.

Dương An cười nói, hẳn không nghĩ tới Tử Lăng có được loại kỹ năng phong tỏa không gian cực kỳ hiếm này.

Ám Luân thi triển các kỹ năng chúc phúc, gia tăng thuộc tính cho tất cả mọi người.

- Âm thanh kỳ quái kia sắp đến rồi đó, mọi người chú ý rãnh nước dưới chân!

Pháp Lỗ Dịch đột nhiên cảnh báo, vừa rồi hắn bị một xúc tu cuốn lấy một cách vô thanh vô tức.

Mọi người không hẹn mà di chuyển ánh mắt ra rãnh nước phía trước, tiếng “Ồ ô ~” từ xa vọng lại, lần này thì tất cả mọi người đều nghe được, mặt nước xao động lộ ra một vật thể màu đen đang di chuyển lại đây rất nhanh.

Ngoại hình quái vật không thể thấy rõ, Ám Luân lập tức ném một cái Chiếu Minh Đạn chiếu sáng thông đạo u ám phía trước còn Pháp Lỗ Dịch chỉ huy mấy con Bạo Diễm Phong công kích thử.

- Chi ~ chi ~

Bạo Diễm Phong lao xuống oanh kích khiến chỗ ‘bùn lầy’ nổ tung tóe, quái vật trong nước phát ra tiếng thét quái dị cực kỳ chói tai, lộ ra thân hình ẩn trong mặt nước. Con đại Boss 6x này hóa ra chỉ là một đám bùn đất mềm mềm, trước mặt có một cái mồm to, toàn thân bốc ra mùi tanh tưởi như xác chết phân hủy, mơ hồ có thể thấy được rất nhiều thân thể sinh vật thối rữa bị hòa lẫn bên trong.

- Mọi người bắt đầu công kích đi, chú ý không chế nó!

Dương An hét lớn, bắn ra một mũi Hoãn Tốc Tiễn.

Thế mà Hoãn Tốc Tiễn giờ đã được gia tăng hiệu quả bởi Kỹ Năng Chuyên Tinh Chi Giới lại không giảm bớt được tốc độ của Boss, nó vẫn nhanh chóng lao lên.

Quang Phong lấy ra Thánh Quang kiếm cùng với Phá Nha lao ra, Thánh Quang kiếm có tác dụng khắc chế với sinh vật vong linh nhưng lúc này không có phát huy ra được toàn bộ hiệu quả, công kích của trọng kiếm dễ dàng bị đám ‘bùn lầy’ nhào hấp thu. Chủ thủ của Phá Nha cũng tương tự, giống như đâm vào đám bùn nhão, chỉ phá hoại được chút xíu không tạo thành được sát thương nghiêm trọng.

- Con này miễn dịch công kích vật lý, phiền toái to rồi!

Quang Phong lập tức nhắc nhở mọi người.

Cái này thực sự là phiền toái lớn, trong tiểu đội này thành viên công kích vật lý là chủ chốt, còn công kích ma pháp thì chỉ có Pháp Lỗ Dịch và Tử Lăng mới cấp 4x, mức sát thương rất nhỏ.

Dương An cũng thử bắn ra mấy mũi tên công kích, nhưng khi trúng vào người Hủ Thi Lạn Nê Quá lại không tạo ra nửa điểm sát thương.

Phương thức bạo kích tự sát của Pháp Lỗ Dịch cũng bắt đầu, hơn mười con Bạo Diễm Phong lao xuống mãnh liệt. Nhưng chỉ bay được đến nửa đường thì Hủ Thi Lạn Nê Quá bắn ra bảy tám cái xúc tu chặn giết phân nửa số Bạo Diễm Phong, số còn lại thì bị cái mồm to của nó hút hết vào trong, tất cả đội cảm tử tịt ngòi!!!

- Quái vật gì thế này! Ngay cả Bạo Diễm Phong cũng không có hiệu quả!

Pháp Lỗ Định kêu lên, có vẻ không thể tin được.

Thủ đoạn công kích chủ yếu đã bị phá, bây giờ đến lượt Hủ Thi Lạn Nê Quái phản kích, một loạt xúc tu dài và hẹp phóng ra kèm theo Hủ Thực Nê Đạn (đạn bùn ăn mòn) từ trong mồm nó phun ra.

Dương An lập tức bắn tên chặt đứt các xúc tu bay tới, Quang Phong và Phá Nha cũng liên thủ chém đứt một lượng lớn xúc tu. Pháp Lỗ Định và Âm Luân điều khiển Kính Vương Thuần ngăn chặn Hủ Thực Nê Đạn, che chắn ọi người lui về phía sau.

Tất cả mọi người không ai ngờ được ngay từ khi bắt đầu đã lâm vào thế bị động, con Boss này giống như con rùa chui vào mai, không cách nào đánh được.

Dương An vừa chặt đứt xúc tu vừa suy nghĩ đối sách:

- Công kích vật lý không hiệu quả, mũi tên bắn trúng giống như bắn vào bùn nhão, muốn đối phó loại quái này thì chỉ có dùng Xuyên Thấu Tiễn mới có tác dụng. Nhưng như vậy thì chỉ có mỗi một kỹ năng công kích, không thấm vào đâu.

- Làm thế nào để công kích vật lý có hiệu quả nhỉ... Dao cắt vào bùn nhão hai ba nhát thì nó vẫn trở lại trạng thái bình thường, nhưng nếu như cắt vào khối đất cứng thì sao nhỉ?

Dương An chợt nảy ra một ý tưởng.

- Quang Phong, đổi sang một thanh kiếm hệ băng đi!

Dương An kêu lên đồng thời lấy ra được tề đóng băng đã mua trước đó lắp vào Trang Bị Gia Tộc Mũi Tên.

Ý tưởng của Dương An là đóng băng Hủ Thi Lạn Nê Quái, bùn lầy là do nước và đất tạo thành, trong đó nước chiếm phần lớn. Nếu đem nước trong cơ thể nó đóng băng lại thì có cơ hội đem nó ‘biến cứng’.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Hơn mười mũi tên ẩn chứa năng lượng băng nguyên tố được bắn ra, lần lượt cắm vào các vị trí trên thân thể Hủ Thi Lạn Nê Quái.

“Crắc ~ Crắc ~”

Băng nguyên tố ở mũi tên khi chạm vào thân thể quái vật thì nhanh chóng lan tỏa ra và bay hơi mất, nhưng cũng đủ đóng băng vị trí xung quanh mũi tên cắm vào, tốc độ của con Boss cũng bắt đầu giảm bớt.

- Quả nhiên hữu hiệu!

Dương An trong lòng vui vẻ.

Quang Phong thấy công kích đóng băng hữu hiệu cũng ngay lập tức hiểu ý, thay một viên tinh thạch màu băng lam vào Thập Giới Kiếm, khiến nó biến thành một thanh đại kiếm giống như một khối băng. Băng Sương đại kiếm công kích đều ẩn chứa hiệu quả đóng băng, mà công kích cũng trở lại có sát thương như bình thường.

308. Chương 305: Lối Ra

oOo

Có đôi lúc đối phó với địch nhân “cứng” thì phải khiến hắn “mềm” ra, mà địch nhân mềm lại phải nghĩ biện pháp làm hắn “cứng”.

Biện pháp của Dương An đã thành công, khiến nước trong cơ thể Hủ Thi Lạn Nê Quái đóng băng lại làm nó “biến cứng”, có thể công kích.

Phá Nha cũng học theo, lấy ra được tề đóng băng bôi lên chủ thủ, sau đó lao tới phía sau Boss triển khai công kích. Pháp Lỗ Định thì triệu hồi Băng Cực Chiến Lang, lệnh cho nó dùng hai thanh Băng Tinh trường kiếm trên lưng hết sức mà chém.

Dương An cũng kiếm một chỗ trống trải triệu hồi ra Linh Thức rồi để nó chuyển hóa sang hình thái Băng Lam. Hình thái này khiến toàn thân kim loại của Linh Thức chuyển sang màu lam đậm, đây là công hiệu của Băng Lam Vương Giả Hạch Tâm 5x, khiến kỹ năng hệ Băng được tăng cường thật lớn, lại thêm mỗi lần công kích đều kèm theo hiệu quả đóng băng.

Linh Thức 5x hình thể phi thường khổng lồ, tại thủy đạo nhỏ hẹp này căn bản đứng dậy không nổi, nhưng nó có thể ở đằng sau phóng Cấp Đồng Phi Đạn hiệp trợ khống chế.

Bùn lầy nhão nhoẹt bị đóng băng, rốt cục mọi người cũng cảm giác mình công kích trúng mục tiêu, ngay cả Bạo Diễm Phong của Pháp Lỗ Dịch cũng bắt đầu có hiệu quả, tình thế lập tức chuyển biến.

Chẳng những là đóng băng, Dương An còn nghĩ tới phương pháp ‘Hóa đá’. Sủng vật thứ hai của hắn là Nguyệt Quang Hùng cũng gia nhập khống chế, dùng Thạch Hóa Thuật hóa đá Hủ Thi Lạn Nê Quái. Nguyên lý này tương tự như dùng bê tông trong xây dựng, khi ướt thì nhão nhoẹt nhưng tới lúc khô lại cứng rắn không gì bằng.

Hủ Thi Lạn Nê Quái là đại Boss 6x đương nhiên cực mạnh, thân hình có thể tùy ý biến hóa, miễn dịch công kích vật lý, cho dù là thuần giáp chiến sĩ cũng không đỡ được, lại thêm những cái xúc tu không ngừng phóng ra kia, một khi bị nó cuốn vào thì chỉ biết nhắm mắt mà chờ chết. Tóm lại nếu dùng chiến thuật bình thường, không tìm được điểm mấu chốt, cứ lao bừa cảm tử thì dù một đoàn đội tinh anh đến 40 người cũng có thể bị diệt đoàn.

Có lẽ đây là một loại cân bằng trò chơi đặt ra: lực lượng càng cường đại thì nhược điểm cùng hạn chế cũng sẽ càng lớn.

Dương An may mắn tìm được mấu chốt, đúng lúc nghĩ tới chiêu đóng băng, cứ thế áp chế con Boss không còn lực phản kháng, chỉ có thể đứng im chịu đòn.

Tình thế tồi tệ lập tức trở nên dễ dàng, kết quả tự nhiên không hề ngoài ý muốn.

Hủ Thi Lạn Nê Quái tử nạn cũng hóa thành một đồng bùn lầy ghê tởm, còn may Dương An có Tự Động Nhặt Trang Bị thu chiến lợi phẩm chứ không cần mó tay vào.

Con đại Boss 6x này rơi không nhiều đồ, một quả trứng sủng vật, một chiếc vòng cổ cấp truyền thuyết.

Dương An trong lúc đợi mọi người nghỉ ngơi khôi phục thì đưa vòng cổ ra Giám Định.

- Vòng cổ này gọi là Lạc Cơ Bách Biến Tinh Quân Hạng Liên, kèm theo hai kỹ năng đặc thù, một là tùy ý biến hóa ngoại hình, một là biến thành bùn nhão miễn dịch công kích vật lý!

Dương An đưa thuộc tính vòng cổ chia sẻ trong đội:

- Hai kỹ năng này đều rất hữu dụng, hơn nữa không hạn chế chức nghiệp, mọi người thương lượng xem ai sẽ sử dụng.

Hai kỹ năng này quả rất thực dụng, tùy ý biến hóa ngoại hình, thậm chí là ID, phi thường thích hợp công tác Tử Thân. Còn biến hóa thành bùn nhão thì sẽ là một kỹ năng bảo mệnh dùng trong thời điểm mấu chốt.

Trải qua thương nghị, mọi người nhất trí quyết định tạm để Quang Phong giữ, nếu những người khác muốn dùng cũng có thể lấy để sử dụng.

Thanh lý xong chương ngại, tiểu đội tiếp tục đi tới, mà Linh Thức cùng Băng Cực Chiến Lang vì hình thể khổng lồ nên đành thu hồi.

Dọc theo đường đi mọi người tăng cường cảnh giác, đặc biệt Pháp Lỗ Dịch, sống chết mà “vĩnh tai tám hướng”. May mắn là một đường an toàn không còn bị cản trở, khả năng do khu vực này chỉ có một con Boss vừa này mà thôi.

- Căn cứ biểu thị trên bản đồ thì nơi này chính là phủ đệ cũ của Trương Bá Luân.

Ám Luân so sánh bản đồ rồi phân tích nói.

Xác thực hiện tại tiểu đội đã đứng ngay nơi đánh dấu trên bản đồ, nhưng chung quanh lại không có thấy cái gì đặc biệt, vẫn là thủy đạo như ban nãy.

- Hẳn là lại có cơ quan, mọi người phân công nhau tìm xem!

Ám Luân lại nói.

Sự thật cũng đúng như hần đoán, mọi người tìm thấy công tắc ngằm giấu tại một tảng đá. Dương An gắn pho tượng Phi Điều vào mở cơ quan, một bên vách tường của thủy đạo chìm xuống...

Mặt sau tường đã xuất hiện một chiếc cầu thang uốn cong kéo dài về phía trước, hẳn là thông lên mặt đất.

Dương An lập tức thả Lý Nhĩ Tư chi nhân bay lên đi trước thăm dò.

Cầu thang một đường hướng về phía trước, qua ba lần chuyển góc phía cuối lại là một bức tường thấp, hay đúng hơn là một cánh cửa. Mặt trên cánh cửa có một chiếc lỗ nhỏ nhỏ để có thể nhìn ra bên ngoài. Dương An khống chế Lý Nhĩ Tư chi nhân xuyên qua đó ra ngoài, phát hiện bên ngoài không ngờ là một cái đình viện*, mà cánh cửa này thì là ẩn giấu trong một hòn giả sơn.

(*Đình viện: một khoảng sân trồng hoa cỏ, nuôi chim chóc, thả cá... Tóm lại là chỗ để thư giãn nghỉ ngơi ngắm cảnh trong dinh thự, tách với khu ở)

Đình viện này đã hoang phế từ bao giờ, cây cối bên trong phần lớn điêu linh khô héo, trên mặt đất tràn đầy lá vàng cùng cỏ dại, chỉ còn chiếc ao nhỏ trong góc là có chút sinh khí.

- Phía trước là lối ra, nhưng chắn một cánh cửa đá, hẳn là có thể mở bằng pho tượng Phi Điều.

Dương An kể qua tình huống ọi người.

Tất cả thương lượng một hồi rồi quyết định ra ngoài xem một chút, thử xem có tìm được manh mối nơi Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư bị giam cầm hay không.

Theo cầu thang đi đến cuối, quả nhiên thấy ở cánh cửa có một cái rãnh sáu cạnh.

- Mọi người uống Hỗn Độn được tề đi, tôi nghĩ khi cánh cửa này vừa mở thì khí tức đặc thù của người chơi Quang Minh chúng ta sẽ lộ ra ngoài, rất dễ bị địch phát hiện!

Trước khi Dương An lắp pho tượng Phi Điều vào rãnh kia, Ám Luân lên tiếng nhắc nhở.

Mọi người sẽ không hoài nghi “lão tiền bối” trong Phong Vân như Ám Luân, cùng nhau uống cạn Hỗn Độn được tề. Một luồng khí lạnh từ bụng đi khắp cơ thể, làn da tức khắc biến sang màu xám trắng, một cỗ tử khí nhẹ nhẹ tản mát, không khác gì người chơi Vong Linh tộc bên liên minh Hắc Ám.

Lúc này hệ thống cũng nhắc nhở đã thành công ngưng trang thành Vong Linh tộc, có tác dụng trong thời gian hạn định là 3 giờ.

Nắm chắc thời gian, Dương An lập tức dùng pho tượng Phi Điều mở cánh cửa đá. Nhưng ngay khi cửa mở, bên ngoài hành lang tiến vào đình viện vừa lúc có hai bóng người đi tới, khiến mọi người sợ tới mức dựng tóc gáy, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

May là cửa đá mở ra không có tiếng động lớn, còn có tiếng nước chảy trong ao che lấp, hai bóng người trên hành lang cũng không tiến vào đình viện, lập tức đã đi qua.

- Là tôi quá chủ quan, chứ nghĩ cái đình viện hoang phế này không ai tới, thiếu chút nữa làm hại mọi người bị lộ.

Đợi khi hai bóng người rời xa, Dương An áy náy nói.

Mọi người tự nhiên không có trách trách hần, an ủi tỏ vẻ hiểu được.

- Nếu nơi này vẫn còn người sinh sống, tôi cùng Phá Nha sẽ ra ngoài trước điều tra, mọi người ở lại chỗ này chờ tin.

Dương An lập tức an bài nhiệm vụ.

- Quang Phong trước tiên đem Bách Biên Tinh Quân Hạng Liên đưa cho Phá Nha, hơn nữa phụ trách bảo vệ tốt mọi người.

Quang Phong không chút do dự vòng cổ truyền thuyết nhật từ Boss ban này giao cho Phá Nha, cũng đảm bảo trọng trách bảo hộ ba chức nghiệp pháp hệ.

Dặn dò thêm mấy câu, Dương An cùng Phá Nha liền ẩn thân đi ra khỏi hòn giả sơn.

309. Chương 303: Quái Vật Thần Bí

oOo

Thần lực đặc biệt của Nguyệt Ảnh xạ thủ được gọi là Nguyệt chi thần lực, nhưng tác dụng của nó ra sao thì Dương An không hề có tìm hiểu được nhiều thậm chí có thể nói là mù tịt. Nhưng hào quang xanh nhạt phóng thích ra từ sâu trong linh hồn kia thì Dương An vẫn đoán đó chính là Nguyệt chi thần lực.

Dương An phá tan trời buộc xong thì phát hiện tình huống của các thành viên khác nghiêm trọng hơn, ánh mắt trống rỗng vô hồn, nhưng kỳ quái là mấy sủng vật được triệu hoán ra không có chịu ảnh hưởng, đặc biệt là hai con mèo nhỏ một đen một trắng kia của Âm Luân.

Chỉ thấy hai con mèo con liên tục đi vòng quanh Âm Luân, không ngừng kêu ‘Meo meo meo meo’, sinh ra một tần số xung kích kỳ ảo nào đó.

- A!

Âm Luân nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, ngón tay hơi nhúc nhích.

- Âm Luân, mau thi triển Khu Tán Thuật đi!

Thấy Âm Luân khôi phục một chút thần trí ngay lập tức Dương An quát to trong kênh đội ngũ.

- A~!

Giống như nghe thấy tiếng của Dương An quát to, Âm Luân khẽ kêu một tiếng rồi giờ quyền trượng lên, mà hai con mèo nhỏ dưới đất lại càng kêu to hơn.

“Xoạt ~ ”

Một đạo thánh quang từ trên trời giáng xuống, khiến cho cả thủy đạo xám xịt cũng được chiếu sáng ngời, đó chính là kỹ năng quần thể Khu Tán Thuật mà Âm Luân mạnh mẽ thi triển. Qua mấy kỹ năng chúc phúc thần thánh, tâm trí của mọi người cũng chậm chậm hồi tỉnh lại.

- Mọi người không sao chứ?

Dương An ân cần hỏi thăm đồng thời vỗ vai Âm Luân, giờ ngón cái lên, Âm Luân hiểu ý gật đầu cười.

- Vừa rồi làm sao thế? Chúng ta vừa bị khống chế hả?

Mấy người Pháp Lỗ Dịch, Phá Nha đều có cảm giác nghi hoặc.

Âm Luân lắc đầu nói:

- Không phải bị khống chế, mà là hơi thở Tà Ác tại nơi này khiến cho ý chí của chúng ta bị ăn mòn, may mắn tiểu Ngã nhắc nhở tôi. Thủy đạo này tập trung rất nhiều tà khí, khi người chơi Quang Minh tiến vào đây thì tâm hồn sẽ rất dễ nảy sinh những cảm xúc tiêu cực và những thứ cảm xúc ấy sẽ được phóng đại lên nhiều lần.

- Mọi người nhìn nhắc nhở của hệ thống đi, hiện tại chúng ta đã tiến vào phạm vi của Hắc Phong thành nên thuộc tính bản thân bị giảm đi.

Âm Luân lại nói.

So sự quen thuộc với trò chơi của thì Dương An cảm thấy mình không thể nào bằng Âm Luân.

Mọi người nhanh chóng xem nhắc nhở của hệ thống, phát hiện sau khi tiến vào Hắc Phong thành thì toàn bộ thuộc tính giảm 10%, bất quá có một người ngoại lệ đó chính là Dương An.

Dương An cũng xem qua nhật ký hệ thống, phát hiện chỉ có nhắc nhở hắn đã tiến vào phạm vi Hắc Phong thành nhưng thuộc tính lại không bị ảnh hưởng. Thêm nữa hắn lại phát hiện ra một điều kỳ quái, bảng thuộc tính của hắn lại có thêm một dòng là Nguyệt chi thần lực, có độ mở ra là 1%.

- Chắc là do Nguyệt chi thần lực khiến mình miễn dịch với hạn chế khi tiến vào phạm vi trận doanh địch, nhưng mà 1% này có ý nghĩa gì?

Nghĩ được một chuyện thì kéo theo các chuyện khác này nảy sinh, thật là đau đầu.

Dương An lắc đầu, nghĩ không ra thì không cần nghĩ nữa.

- Đây là Hắc Phong thành, là địa bàn của địch nhân, có thể xuất hiện bất cứ tình huống gì nên mọi người nhớ tập trung tinh thần làm việc cho tốt.

Dương An nhắc nhở mọi người lần cuối:

- Được rồi, chúng ta tiếp tục đi!

Biến cố vừa rồi xảy ra thật đột ngột, loại công kích nhằm vào linh hồn này thật khó lòng phòng bị nhưng đã có kinh nghiệm nên mọi người đều cảnh giác hơn. Đặc biệt là Âm Luân, thi thoảng lại thi triển Khu Tán Thuật, hai con mèo nhỏ cũng đi vòng quanh mọi người, tiếng kêu của chúng nó cũng có tác dụng thanh tỉnh linh hồn.

Bản đồ Hưu Bá Đặc rơi ra biểu hiện rõ vị trí và lộ tuyến phủ đệ cũ của Trương Bá Luân, mọi người đi theo chỉ dẫn của bản đồ là có thể tới nơi, trên đường đi cũng không gặp quái vật gì, có vẻ rất an toàn.

- Mọi người có cảm giác thấy chỗ này quá yên tĩnh không? Vùng đất như này hẳn phải có quái vật chứ?

Trên đường đi Pháp Lỗ Địch đột nhiên nói.

- Con đường nay hẳn là con đường trước kia Trương Bá Luân và Hưu Bá Đặc sử dụng để ra vào Hắc Phong thành nên có thể không có quái vật.

Âm Luân nói.

- Đúng rồi đó!

Phá Nha đang ẩn thân cũng nói với vào trong kênh đội ngũ.

- Khoan! Mọi người có nghe thấy tiếng gì không?

Pháp Lỗ Địch lại nói trong kênh đội ngũ. Để phòng tránh những chuyện ngoài ý muốn nên khi tiến xuống lòng đất Dương An yêu cầu mọi người nói chuyện trong kênh đội ngũ, tránh cho âm thanh nói chuyện bị người phát hiện.

- Lão Địch chết tiệt đừng có dọa người ta nữa!

Mạnh Tử Lăng có vẻ hơi sợ hãi nói.

Dù sao Mạnh Tử Lăng cũng là con gái, lại ở vùng tối tăm âm u dọa người như thế này thì có ngọn gió lay nhẹ cũng sẽ gây ra sự sợ hãi.

Dương An đi phía sau, thấy thế liền bước lên khẽ nắm tay cô, truyền lại cảm giác an toàn, mà Tử Lăng cũng cảm thấy lòng mình ấm áp, quên đi sự sợ hãi.

- Tôi nói thiệt mà, mọi người nghe kỹ đi, có tiếng động kỳ quái đang hướng về phía chúng ta đó.

Pháp Lỗ Địch dung hợp với Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu nên thánh lực tăng lên rất nhiều, lại thêm lời nói nghiêm túc không giống với khi đùa giỡn khiến mọi người cũng cảnh giác lên. Nghe ngóng cẩn thận một hồi nhưng chỉ nghe được tiếng nước chảy róc rách chứ không phát hiện ra bất cứ thanh âm nào khác.

Mà Dương An cũng thi triển ra Ứng Nhân Nguyệt Độc xem xét trước sau nhưng cũng không phát hiện ra cái gì, Pháp Lỗ Địch cũng nói âm thanh kia cũng biến mất.

- Không có phát hiện gì nhưng không có nghĩa là lão Địch nói sai, cho nên mọi người cẩn thận hơn một chút nữa, chúng ta đi tiếp.

Dương An thần nhiên nói.

Nhưng khi mọi người vừa bước đi, Pháp Lỗ Địch lại hô:

- Thanh âm kia lại xuất hiện rồi, hơn nữa lại rất gần đây, ở...

Pháp Lỗ Địch chưa nói hết câu thì thân thể đã bị kéo bay ra xa, rơi xuống giữa dòng nước giữa thông đạo.

Biến cố xảy ra bất ngờ khiến mọi người trở tay không kịp, nhưng tất cả đều là tay lão luyện nên rất nhanh bình tĩnh lại, mà Pháp Lỗ Địch cũng coi như nhanh tay, ngay lập tức giương đôi cánh côn trùng ra bay lên trên.

Trong ánh sáng ít ỏi chỉ nhìn thoáng thấy mắt cá chân Pháp Lỗ Địch bị một cái xúc tu màu đen quần lấy lôi đi.

“Sưu ~ ”

Dương An nhanh tay bắn ra mấy mũi tên, chặt đứt xúc tu quần chân Pháp Lỗ Địch, nhưng không ngờ sau đó lại có nhiều xúc tu từ dưới dòng nước đen bắn về phía những người khác.

“Oành ~ ”

Dương An lại bắn ra một mũi Quang Mạc Tiễn khiến cho thủy đạo tối đen trở lên trắng xóa.

- Mọi người lui lại sau mau!

Dương An nhảy sang bờ bên kia để lại khoảng trống cho những người khác lùi lại, quái vật đến quá bất ngờ lại ẩn náu ở nơi không ai ngờ tới, lúc này không thích hợp để đánh nhau với nó.

310. Chương 304: “rùa Chui Vào Mai”

oOo

Quang Mạc Tiễn nổ tung tạo thành ánh sáng chói mắt, tạo thời cơ cho những người khác lui lại.

Hủ Thi Lạn Nê Quái: Đại Boss cấp 65, hệ Vong Linh, quái vật sinh trưởng thời gian dài tại hệ thống thoát nước ngầm, khu vực phụ cận xung quanh đều là địa bàn của nó.

Dương An vừa lui lại vừa xem xét nhật ký chiến đấu. Hóa ra con quái vật vừa đánh lên kia là một con đại Boss 6x. Dương An đưa tư liệu Boss ọi người trong đội ngũ xem rồi hỏi:

- Phía trước có con đại Boss 6x chắn đường, mọi người muốn xử lý nó rồi đi tiếp hay quay lại tìm đường khác?

Bản đồ Hưu Bá Đặc rất tường tận nên việc tìm ra một lối đi khác tới phủ đệ cũ của Trương Bá Luân cũng không khó.

- Theo ý của tôi thì có thể xử lý được thì làm luôn rồi tiếp tục đi.

Ám Luân nói:

- Lựa chọn đường khác thì không biết có gặp nguy hiểm nào nữa không. Còn nữa, rất có thể lúc quay trở ra chúng ta sẽ phải đi theo đường này, nếu xử lý được thì sẽ tốt hơn.

Ám Luân phân tích rất đúng nên những người khác cũng không có ý kiến gì.

Dương An là đội trưởng, có đi hay không là ở hắn, suy nghĩ một chút, ánh mắt trở nên kiên quyết hắn nói:

- Theo ý của Ám Luân đi, phía trước một trăm mét có một đoạn rẽ có không gian khá rộng có thể làm nơi chúng ta chiến đấu.

Đi đến địa điểm đã chọn lựa, cả tiểu đội sáu người triển khai đội hình, hai huynh đệ Quang Phong Âm Luân ở bên trái, Phá Nha và Tử Lăng ở bên phải còn hai người có thể phi hành là Pháp Lỗ Địch và Dương An thì bay giữa thông đạo. Pháp Lỗ Địch triệu hồi ra hơn mười con Bạo Diễm Phong xung quanh, còn Kính Vương Thuần của hắn thì để che chắn cho Tử Lăng.

- Con Boss này rất quái dị, ngay cả kỹ năng của tôi cũng không nhận ra nó, chỉ có thể dựa vào lỗ tai của lão Địch để nhận biết nó thôi.

Dương An nhắc nhở:

- Hơn nữa chúng ta đang trong Hắc Phong thành, cần ra tay nhẹ nhàng một chút, tránh gây ra động tĩnh quá lớn để bị phát hiện.

Tuy rằng nơi đây cách mặt đất hơn mười mét nhưng nếu gây ra những động tĩnh quá lớn thì sẽ không tránh khỏi bị người bên trên phát hiện, dù sao nơi đây cũng là đại bản doanh quân địch.

- Mọi người cứ yên tâm công kích đi, em có một kỹ năng có thể phong tỏa không gian chỗ này, không cho bất cứ động tĩnh nào có thể lọt ra ngoài.

- Tốt, vậy là mọi người hãy cố hết sức công kích nhé, tiết kiệm chút thời gian.

Dương An cười nói, hắn không nghĩ tới Tử Lăng có được loại kỹ năng phong tỏa không gian cực kỳ hiếm này.

Âm Luân thi triển các kỹ năng chúc phúc, gia tăng thuộc tính cho tất cả mọi người.

- Âm thanh kỳ quái kia sắp đến rồi đó, mọi người chú ý rãnh nước dưới chân!

Pháp Lỗ Địch đột nhiên cảnh báo, vừa rồi hắn bị một xúc tu cuốn lấy một cách vô thanh vô tức.

Mọi người không hẹn mà di chuyển ánh mắt ra rãnh nước phía trước, tiếng “Ồ ô ~” từ xa vọng lại, lần này thì tất cả mọi người đều nghe được, mặt nước xao động lộ ra một vật thể màu đen đang di chuyển lại đây rất nhanh.

Ngoại hình quái vật không thể thấy rõ, Âm Luân lập tức ném một cái Chiếu Minh Đan chiếu sáng thông đạo u ám phía trước còn Pháp Lỗ Địch chỉ huy mấy con Bạo Diễm Phong công kích thử.

- Chi ~ chi ~

Bạo Diễm Phong lao xuống oanh kích khiến chỗ ‘bùn lầy’ nổ tung tóe, quái vật trong nước phát ra tiếng thét quái dị cực kỳ chói tai, lộ ra thân hình ẩn trong mặt nước. Con đại Boss 6x này hóa ra chỉ là một đám bùn đất mềm mềm, trước mặt có một cái mồm to, toàn thân bốc ra mùi tanh tưởi như xác chết phân hủy, mơ hồ có thể thấy được rất nhiều thân thể sinh vật thối rữa bị hòa lẫn bên trong.

- Mọi người bắt đầu công kích đi, chú ý không chế nó!

Dương An hét lớn, bắn ra một mũi Hoãn Tốc Tiễn.

Thế mà Hoãn Tốc Tiễn giờ đã được gia tăng hiệu quả bởi Kỹ Năng Chuyên Tinh Chi Giới lại không giảm bớt được tốc độ của Boss, nó vẫn nhanh chóng lao lên.

Quang Phong lấy ra Thánh Quang kiếm cùng với Phá Nha lao ra, Thánh Quang kiếm có tác dụng khắc chế với sinh vật vong linh nhưng lúc này không có phát huy ra được toàn bộ hiệu quả, công kích của trọng kiếm dễ dàng bị đám ‘bùn lầy’ nhào hấp thu. Chủ thủ của Phá Nha cũng tương tự, giống như đâm vào đám bùn nhão, chỉ phá hoại được chút xíu không tạo thành được sát thương nghiêm trọng.

- Con này miễn dịch công kích vật lý, phiền toái to rồi!

Quang Phong lập tức nhắc nhở mọi người.

Cái này thực sự là phiền toái lớn, trong tiểu đội này thành viên công kích vật lý là chủ chốt, còn công kích ma pháp thì chỉ có Pháp Lỗ Địch và Tử Lăng mới cấp 4x, mức sát thương rất nhỏ.

Dương An cũng thử bắn ra mấy mũi tên công kích, nhưng khi trúng vào người Hủ Thi Lạn Nè Quá lại không tạo ra nửa điểm sát thương.

Phương thức bạo kích tự sát của Pháp Lỗ Dịch cũng bắt đầu, hơn mười con Bạo Diễm Phong lao xuống mãnh liệt. Nhưng chỉ bay được đến nửa đường thì Hủ Thi Lạn Nê Quá bắn ra bảy tám cái xúc tu chặn giết phân nửa số Bạo Diễm Phong, số còn lại thì bị cái mồm to của nó hút hết vào trong, tất cả đội cảm tử tịt ngòi!!!

- Quái vật gì thế này! Ngay cả Bạo Diễm Phong cũng không có hiệu quả!

Pháp Lỗ Dịch kêu lên, có vẻ không thể tin được.

Thủ đoạn công kích chủ yếu đã bị phá, bây giờ đến lượt Hủ Thi Lạn Nê Quá phản kích, một loạt xúc tu dài và hẹp phóng ra kèm theo Hủ Thực Nê Đạn (đạn bùn ăn mòn) từ trong mồm nó phun ra.

Dương An lập tức bắn tên chặt đứt các xúc tu bay tới, Quang Phong và Phá Nha cũng liên thủ chém đứt một lượng lớn xúc tu. Pháp Lỗ Dịch và Âm Luân điều khiển Kính Vương Thuần ngăn chặn Hủ Thực Nê Đạn, che chắn ọi người lui về phía sau.

Tất cả mọi người không ai ngờ được ngay từ khi bắt đầu đã lâm vào thế bị động, con Boss này giống như con rùa chui vào mai, không cách nào đánh được.

Dương An vừa chặt đứt xúc tu vừa suy nghĩ đối sách:

- Công kích vật lý không hiệu quả, mũi tên bắn trúng giống như bắn vào bùn nhão, muốn đối phó loại quái này thì chỉ có dùng Xuyên Thấu Tiễn mới có tác dụng. Nhưng như vậy thì chỉ có mỗi một kỹ năng công kích, không thấm vào đâu.

- Làm thế nào để công kích vật lý có hiệu quả nhỉ... Dao cắt vào bùn nhão hai ba nhát thì nó vẫn trở lại trạng thái bình thường, nhưng nếu như cắt vào khối đất cứng thì sao nhỉ?

Dương An chợt nảy ra một ý tưởng.

- Quang Phong, đổi sang một thanh kiếm hệ băng đi!

Dương An kêu lên đồng thời lấy ra được tề đóng băng đã mua trước đó lắp vào Trang Bị Gia Tộc Mũi Tên.

Ý tưởng của Dương An là đóng băng Hủ Thi Lạn Nê Quá, bùn lầy là do nước và đất tạo thành, trong đó nước chiếm phần lớn. Nếu đem nước trong cơ thể nó đóng băng lại thì có cơ hội đem nó ‘biến cứng’.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Hơn mười mũi tên ẩn chứa năng lượng băng nguyên tố được bắn ra, lần lượt cắm vào các vị trí trên thân thể Hủ Thi Lạn Nê Quá.

“Crắc ~ Crắc ~”

Băng nguyên tố ở mũi tên khi chạm vào thân thể quái vật thì nhanh chóng lan tỏa ra và bay hơi mất, nhưng cũng đủ đóng băng vị trí xung quanh mũi tên cắm vào, tốc độ của con Boss cũng bắt đầu giảm bớt.

- Quả nhiên hữu hiệu!

Dương An trong lòng vui vẻ.

Quang Phong thấy công kích đóng băng hữu hiệu cũng ngay lập tức hiểu ý, thay một viên tinh thạch màu băng lam vào Thập Giới Kiếm, khiến nó biến thành một thanh đại kiếm giống như một khối băng. Băng Sương đại kiếm công kích đều ẩn chứa hiệu quả đóng băng, mà công kích cũng trở lại có sát thương như bình thường.

311. Chương 305: Lối Ra

oOo

Có đôi lúc đối phó với địch nhân “cứng” thì phải khiến hắn “mềm” ra, mà địch nhân mềm lại phải nghĩ biện pháp làm hắn “cứng”.

Biện pháp của Dương An đã thành công, khiến nước trong cơ thể Hủ Thi Lạn Nê Quái đóng băng lại làm nó “biến cứng”, có thể công kích.

Phá Nha cũng học theo, lấy ra được tề đóng băng bôi lên chủ thủ, sau đó lao tới phía sau Boss triển khai công kích. Pháp Lỗ Dịch thì triệu hồi Băng Cực Chiến Lang, lệnh cho nó dùng hai thanh Băng Tinh trường kiếm trên lưng hết sức mà chém.

Dương An cũng kiếm một chỗ trống trải triệu hồi ra Linh Thức rồi để nó chuyển hóa sang hình thái Băng Lam. Hình thái này khiến toàn thân kim loại của Linh Thức chuyển sang màu lam đậm, đây là công hiệu của Băng Lam Vương Giả Hạch Tâm 5x, khiến kỹ năng hệ Băng được tăng cường thật lớn, lại thêm mỗi lần công kích đều kèm theo hiệu quả đóng băng.

Linh Thức 5x hình thể phi thường khổng lồ, tại thủy đạo nhỏ hẹp này căn bản đứng dậy không nổi, nhưng nó có thể ở đằng sau phóng Cấp Đổng Phi Đạn hiệp trợ khổng chế.

Bùn lầy nhão nhoẹt bị đóng băng, rốt cục mọi người cũng cảm giác mình công kích trúng mục tiêu, ngay cả Bạo Diễm Phong của Pháp Lỗ Dịch cũng bắt đầu có hiệu quả, tình thế lập tức chuyển biến.

Chẳng những là đóng băng, Dương An còn nghĩ tới phương pháp ‘Hóa đá’. Sủng vật thứ hai của hắn là Nguyệt Quang Hùng cũng gia nhập khổng chế, dùng Thạch Hóa Thuật hóa đá Hủ Thi Lạn Nê Quái. Nguyên lý này tương tự như dùng bê tông trong xây dựng, khi ướt thì nhão nhoẹt nhưng tới lúc khô lại cứng rắn không gì bằng.

Hủ Thi Lạn Nê Quái là đại Boss 6x đương nhiên cực mạnh, thân hình có thể tùy ý biến hóa, miễn dịch công kích vật lý, cho dù là thuần giáp chiến sĩ cũng không đỡ được, lại thêm những cái xúc tu không ngừng phóng ra kia, một khi bị nó cuốn vào thì chỉ biết nhắm mắt mà chờ chết. Tóm lại nếu dùng chiến thuật bình thường, không tìm được điểm mấu chốt, cứ lao bừa cảm tử thì dù một đoàn đội tinh anh đến 40 người cũng có thể bị diệt đoàn.

Có lẽ đây là một loại cân bằng trò chơi đặt ra: lực lượng càng cường đại thì nhược điểm cùng hạn chế cũng sẽ càng lớn.

Dương An may mắn tìm được mấu chốt, đúng lúc nghĩ tới chiêu đóng băng, cứ thế áp chế con Boss không còn lực phản kháng, chỉ có thể đứng im chịu đòn.

Tình thế tồi tệ lập tức trở nên dễ dàng, kết quả tự nhiên không hề ngoài ý muốn.

Hủ Thi Lạn Nê Quái tử nạn cũng hóa thành một đồng bùn lầy ghê tởm, còn may Dương An có Tự Động Nhặt Trang Bị thu chiến lợi phẩm chứ không cần mó tay vào.

Con đại Boss 6x này rơi không nhiều đồ, một quả trứng sủng vật, một chiếc vòng cổ cấp truyền thuyết.

Dương An trong lúc đợi mọi người nghỉ ngơi khôi phục thì đưa vòng cổ ra Giám Định.

- Vòng cổ này gọi là Lạc Cơ Bách Biến Tinh Quân Hạng Liên, kèm theo hai kỹ năng đặc thù, một là tùy ý biến hóa ngoại hình, một là biến thành bùn nhão miễn dịch công kích vật lý!

Dương An đưa thuộc tính vòng cổ chia sẻ trong đội:

- Hai kỹ năng này đều rất hữu dụng, hơn nữa không hạn chế chức nghiệp, mọi người thương lượng xem ai sẽ sử dụng.

Hai kỹ năng này quả rất thực dụng, tùy ý biến hóa ngoại hình, thậm chí là ID, phi thường thích hợp công tác Tử Thân. Còn biến hóa thành bùn nhão thì sẽ là một kỹ năng bảo mệnh dùng trong thời điểm mấu chốt.

Trải qua thương nghị, mọi người nhất trí quyết định tạm để Quang Phong giữ, nếu những người khác muốn dùng cũng có thể lấy để sử dụng.

Thanh lý xong chương ngại, tiểu đội tiếp tục đi tới, mà Linh Thức cùng Băng Cực Chiến Lang vì hình thể khổng lồ nên đành thu hồi.

Dọc theo đường đi mọi người tăng cường cảnh giác, đặc biệt Pháp Lỗ Dịch, sống chết mà “vĩnh tai tám hướng”. May mắn là một đường an toàn không còn bị cản trở, khả năng do khu vực này chỉ có một con Boss vừa nãy mà thôi.

- Căn cứ biểu thị trên bản đồ thì nơi này chính là phủ đệ cũ của Trương Bá Luân.

Ám Luân so sánh bản đồ rồi phân tích nói.

Xác thực hiện tại tiểu đội đã đứng ngay nơi đánh dấu trên bản đồ, nhưng chung quanh lại không có thấy cái gì đặc biệt, vẫn là thủy đạo như ban nãy.

- Hẳn là lại có cơ quan, mọi người phân công nhau tìm xem!

Ám Luân lại nói.

Sự thật cũng đúng như hần đoán, mọi người tìm thấy công tắc ngằm giấu tại một tảng đá. Dương An gắn pho tượng Phi Điểu vào mở cơ quan, một bên vách tường của thủy đạo chìm xuống...

Mặt sau tường đã xuất hiện một chiếc cầu thang uốn cong kéo dài về phía trước, hẳn là thông lên mặt đất.

Dương An lập tức thả Lý Nhĩ Tư chi nhân bay lên đi trước thăm dò.

Cầu thang một đường hướng về phía trước, qua ba lần chuyển góc phía cuối lại là một bức tường thấp, hay đúng hơn là một cánh cửa. Mặt trên cánh cửa có một chiếc lỗ nho nhỏ để có thể nhìn ra bên ngoài. Dương An không chế Lý Nhĩ Tư chi nhân xuyên qua đó ra ngoài, phát hiện bên ngoài không ngờ là một cái đình viện*, mà cánh cửa này thì là ẩn giấu trong một hòn giả sơn.

(*Đình viện: một khoảng sân trồng hoa cỏ, nuôi chim chóc, thả cá... Tóm lại là chỗ để thư giãn nghỉ ngơi ngắm cảnh trong dinh thự, tách với khu ở)

Đình viện này đã hoang phế từ bao giờ, cây cối bên trong phần lớn điêu linh khô héo, trên mặt đất tràn đầy lá vàng cùng cỏ dại, chỉ còn chiếc ao nhỏ trong góc là có chút sinh khí.

- Phía trước là lối ra, nhưng chắn một cánh cửa đá, hẳn là có thể mở bằng pho tượng Phi Điểu.

Dương An kể qua tình huống ọi người.

Tất cả thương lượng một hồi rồi quyết định ra ngoài xem một chút, thử xem có tìm được manh mối nơi Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư bị giam cầm hay không.

Theo cầu thang đi đến cuối, quả nhiên thấy ở cánh cửa có một cái rãnh sáu cạnh.

- Mọi người uống Hỗn Độn được tề đi, tôi nghĩ khi cánh cửa này vừa mở thì khí tức đặc thù của người chơi Quang Minh chúng ta sẽ lộ ra ngoài, rất dễ bị địch phát hiện!

Trước khi Dương An lắp pho tượng Phi Điểu vào rãnh kia, Ám Luân lên tiếng nhắc nhở.

Mọi người sẽ không hoài nghi “lão tiền bối” trong Phong Vân như Ám Luân, cùng nhau uống cạn Hỗn Độn được tề. Một luồng khí lạnh từ bụng đi khắp cơ thể, làn da tức khắc biến sang màu xám trắng, một cổ tử khí nhẹ nhẹ tản mát, không khác gì người chơi Vong Linh tộc bên liên minh Hắc Ám.

Lúc này hệ thống cũng nhắc nhở đã thành công ngụy trang thành Vong Linh tộc, có tác dụng trong thời gian hạn định là 3 giờ.

Nắm chắc thời gian, Dương An lập tức dùng pho tượng Phi Điểu mở cánh cửa đá. Nhưng ngay khi cửa mở, bên ngoài hành lang tiến vào đình viện vừa lúc có hai bóng người đi tới, khiến mọi người sợ tới mức dựng tóc gáy, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

May là cửa đá mở ra không có tiếng động lớn, còn có tiếng nước chảy trong ao che lấp, hai bóng người trên hành lang cũng không tiến vào đình viện, lập tức đã đi qua.

- Là tôi quá chủ quan, chứ nghĩ cái đình viện hoang phế này không ai tới, thiếu chút nữa làm hại mọi người bị lộ.

Đợi khi hai bóng người rời xa, Dương An áy náy nói.

Mọi người tự nhiên không có trách trách hần, an ủi tỏ vẻ hiểu được.

- Nếu nơi này vẫn còn người sinh sống, tôi cùng Phá Nha sẽ ra ngoài trước điều tra, mọi người ở lại chỗ này chờ tin.

Dương An lập tức an bài nhiệm vụ.

- Quang Phong trước tiên đem Bách Biên Tinh Quân Hạng Liên đưa cho Phá Nha, hơn nữa phụ trách bảo vệ tốt mọi người.

Quang Phong không chút do dự vòng cổ truyền thuyết nhất từ Boss ban này giao cho Phá Nha, cũng đảm bảo trọng trách bảo hộ ba chức nghiệp pháp hệ.

Dặn dò thêm mấy câu, Dương An cùng Phá Nha liền ẩn thân đi ra khỏi hòn giả sơn.

312. Chương 306: Vưu Thẩn

oOo

Ra khỏi đình viện, hai người liền một trái một phải dọc theo hành lang phân công nhau tìm kiếm manh mối.

Năng lực Tiềm Hành của Dương An tuy không bằng Phá Nha, nhưng có Kỹ Năng Chuyên Tinh Chi Giới tăng lên hiệu quả kỹ năng nên cũng không phải dễ bị phát hiện.

Một đường cẩn thận tìm kiếm, Dương An phát hiện nơi này không phải là hoang phế không người, mà trái lại trừ đình viện tất cả nơi khác đều được quét tước rất sạch sẽ. Dương An liền nghi ngờ:

- Có lẽ chỉ có đình viện kia là bị cố tình bỏ qua không ai đến, có điều nơi này là của ai nhỉ?

Tiếp tục tìm tòi, Dương An đi qua mấy gian phòng, nhưng vẫn chưa thấy bóng bất cứ ai, nhưng tất cả vẫn rất sạch sẽ, có lẽ những người sống ở đây đều đi đâu đó chưa về.

Mãi vẫn chưa phát hiện manh mối nào hữu dụng, Dương An cẩn thận rời khỏi một căn phòng. Nhưng ngay lúc hần muốn đẩy cửa phòng ra ngoài lại phát hiện có hai bóng người từ xa đang tiến lại.

Dương An lập tức lui trở về phòng, khép cửa lại như cũ, thu liễm hơi thở, thông qua một khe hở trên cánh cửa nhìn trộm tình huống bên ngoài.

Hai bóng người kia đã ngày càng gần, có thể nhìn rõ mặt. Đây là hai NPC hộ vệ cầm trong tay trường thương, làn da trắng nõn, tản ra tử khí nhân nhật, vừa nhìn đã biết là Vong Linh tộc.

Dương An phóng ra Ưng Nhân Nguyệt Độc, lập tức có được tư liệu về hai hộ vệ này.

Vong Linh Hộ Vệ: tinh anh cấp 63, hộ vệ trung cấp, phụ trách công tác tuần sát an toàn phủ đệ của Vưu Thẩn tử tước.

- Phủ đệ của Vưu Thẩn tử tước? Nơi này không phải là phủ đệ cũ của Trương Bá Luân sao, thế nào lại biến thành Vưu Thẩn rồi?

Dương An lập tức đem tình huống nói cho đội viên qua kênh tổ đội.

- Chắc là sau khi Vưu Thẩn bán đứng Trương Bá Luân đã được thượng tầng Hắc Phong thành ban lại phủ đệ.

Ám Luân rất nhanh có kết luận.

Sự tình cũng quả thật như thế. Vưu Thẩn chẳng qua là một tiểu nhân tinh thông tâm kế, so thực lực kém xa Trương Bá Luân. Năm đó hần cũng là nhân loại, lập kế hoạch làm cho Trương Bá Luân bội phản liên minh Quang Minh gia nhập phe Hắc Ám vốn là để làm chiến công mong được cao tăng Hắc Ám để mắt, ai ngờ sau khi Trương Bá Luân gia nhập phe Hắc Ám lại rất nhanh được trọng dụng, địa vị vượt qua hần. Dưới oán hận cùng đồ kỵ, hần thời thời khắc khắc đều muốn đối phó Trương Bá Luân, kết quả trong lúc vô ý hần đã phát hiện Trương Bá Luân cùng Hưu Bá Đặc vẫn bí mật truyền tin tình báo về liên minh Quang Minh. Vưu Thẩn tự nhiên là bắt lấy cơ hội này mà lên đài.

- Nếu nơi này là chỗ của Vưu Thẩn, trước hết chúng ta giải quyết tiểu nhân gian trá này đã.

Dương An quyết định bước tiếp theo kế hoạch, những người khác cũng không có phản đối.

Mà lúc này, Phá Nha bên kia cũng truyền đến tin tức:

- Mọi người, tôi phát hiện mục tiêu Vưu Thẩn, hắn đang một mình trong hoa viên, chỉ là cách mỗi 5 phút sẽ lại có hai thủ vệ đi tuần qua.

- Tốt, trước tiên cậu canh chừng mục tiêu, đừng để bại lộ, tôi sẽ tới ngay.

Dương An hơi có chút kích động, hắn thống hận nhất là loại tiểu nhân như vậy.

Dương An theo tọa độ Phá Nha Báo nhanh chóng đi tới, một bên thương lượng kế sách trong kênh tổ đội:

- Lão Địch một lát nữa chú ý nghe chỉ thị của tôi đem mọi người truyền tống tới cạnh Phá Nha, Tử Lăng chú ý thi triển kỹ năng phong tỏa không gian, ngăn động tĩnh khi chiến đấu, còn nữa, khi tấn công tận lực hạn chế sử dụng kỹ năng gây ra động tĩnh lớn...

Từng chỉ thị truyền xuống, lúc này Dương An đã tránh qua hai nhóm hộ vệ, nhảy lên một nóc nhà cạnh hoa viên. Năng lực Tiềm Hành của hắn không mạnh mẽ như Phá Nha cho nên không dám tới quá gần.

Vưu Thẩn một thân pháp bào đồ sậm, phần da thịt hở ra đều là màu xám trắng không một chút huyết sắc, hiển nhiên là đã từ nhân loại biến thành vong linh. Vưu Thẩn đang một mình trong hoa viên mà thường trà ngắm hoa, rất là nhân nhã.

Vưu Thẩn: Boss đặc thù cấp 69, Hỏa hệ nguyên tố thao khống sư, phản đồ của nhân loại.

- Vưu Thẩn là Boss cấp 69 Boss, mọi người tốc chiến tốc thắng, phải dứt điểm trong năm phút.

Dương An nói trong kênh đội ngũ.

- Phá Nha, theo kế hoạch hành động.

- Ok!

Phá Nha lên tiếng.

Đội cho hai gã NPC hộ vệ đi qua, Phá Nha lập tức đeo Bách Biến Tinh Quân Hạng Liên vào, khởi động kỹ năng biến thân, ‘Xì ~’ một tiếng, bên ngoài Phá Nha vụn vụn một trận, trong nháy mắt liền biến thành bộ dạng NPC hộ vệ.

Phá Nha rất hiểu kỳ đánh giá bộ dáng mới của mình, bất quá hắn cũng không có quên nhiệm vụ, sắc mặt trầm xuống, cả người trở nên nghiêm chỉnh lại, cước bộ trầm ổn đi gần Vưu Thẩn.

- Bấm tử tước đại nhân, vừa rồi có hai thích khách lên vào phủ, đã bị bọn thuộc hạ bắt lại.

“Hộ vệ” Phá Nha đến phía sau Vưu Thẩn báo cáo. Đây là cách mọi người bàn trước để tiếp cận mục tiêu, bởi sợ hắn có thể nhìn thấu kỹ năng ẩn thân.

- Làm tốt lắm, người đi xuống lĩnh thưởng đi, ta ngồi đây một lát nữa sẽ tự đi thẩm vấn hai kẻ kia.

Vưu Thẩn vẫn chưa xoay người lại, xem ra không có phát hiện hộ vệ này là giả.

- ‘Hộ vệ’ cũng không có lui ra, ngược lại càng tiến gần, mắt lộ sát khí, trong lòng nghĩ: “Không cần, thích khách ở chỗ này.”

Chỉ thấy Phá Nha đứng sau Vưu Thẩn hai mét đột nhiên bùng phát, thân ảnh như một con sói đói lao tới con mồi, chủ thủ cấp sử thi trong tay linh hoạt như linh xà nhắm lấy mục tiêu là cái đầu của Vưu Thẩn.

- Hừ, hóa ra người mới thật là thích khách.

Vưu Thẩn nói như thế nào cũng là Boss 6x đỉnh phong, sát khí vừa hiện, hắn đã cảm giác được, tức thì muốn nghiêng người tránh né.

“Ông ~ ”

Bất ngờ thấy choáng váng, Vưu Thản cảm thấy thân thể không thể động đậy, giống là linh hồn đã bị tập kích mạnh mẽ vậy.

Cái này hiển nhiên là kỹ năng ‘Trần Hồn’ của Phá Nha.

- Cho là như thế này làm khó được ta sao!

Vưu Thản cười lạnh một tiếng, khởi động kỹ năng hồi phục tinh thần, thân thể lập tức khôi phục không chế. Nhưng mà, hắn mới vừa động, thân thể lại đóng băng.

Tòa Định!

Dương An từ đằng xa kịp thời phối hợp đánh lén.

“Phanh ~ ”

Chủ thủ của Phá Nha hung hăng cầm trúng gậy Vưu Thản, Tà Ác công kích, choáng váng 3 giây, lại bồi thêm một đòn Muộn Côn, tăng thời gian choáng váng lên 10 giây.

- Lão Lỗ truyền tống!

Pháp Lỗ Dịch đã chuẩn bị sẵn, vừa nghe mệnh lệnh lập tức khởi động kỹ năng Chỉ Xích Thiên Nhai, một pháp trận màu xám tro hiện lên, mọi người tức thì xuất hiện phía sau Phá Nha.

Bốn người vừa xuất hiện, lập tức phân tán ra bố trí trận hình.

Tử Lăng hai tay kết ấn, trong miệng niệm chú ngữ, một màn hào quang vô hình đem không gian trong hoa viên phong tỏa, ngăn cách động tĩnh bên trong, người ở phía ngoài kể cả đứng bên cạnh cũng rất khó thấy phát hiện tình huống bên trong (ngoại trừ đồng đội).

313. Chương 307: Lại Là Huyền Thuật

oOo

Vưu Thản là loại người thực lực bản thân không cao nhưng lại đồ kỵ với thành tựu của người khác, không tiến thân bằng thực lực chân chính mà cả ngày nghĩ biện pháp pháp ‘gạt người’, dùng âm mưu quỷ kế kéo người ra khỏi “chỗ ấm” rồi cướp lấy.

Có lẽ sẽ có kẻ cho rằng có thể ‘gạt người’ cũng là một loại thực lực, nhưng ở đây không bàn luận cùng loại người đó, bởi vì bàn luận với đám này là tự hạ thấp bản thân mình.

Ám Luân, Quang Phong, Mạnh Tử Lăng cùng Pháp Lỗ Dịch bốn người đã chuẩn bị sẵn sàng, vừa truyền tống đến nơi liền tản theo trận hình. Pháp quyền của Ám Luân huy động liên tục, tăng phúc cho đồng đội của mình, đồng thời ném toàn bộ nguyên rửa các loại có được cho Vưu Thản. Mạnh Tử Lăng thì thi triển kỹ năng phong tỏa không gian hoa viên ngăn động tĩnh, sau đó Quang Phong mới làm chủ công phát động công kích. Còn Pháp Lỗ Dịch đương nhiên không dám dùng Bạo Diễm Phong gây nổ lớn, nhưng Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu vẫn còn không ít chiêu số, gồm cả phóng ra độc châm.

Mọi người phân công phối hợp tương đối ăn ý, từ khi truyền tống tới đến lúc phát động công kích không quá 2 giây.

Đánh lén phủ đầu thành công, Dương An cũng từ nóc nhà nhảy tới. Hắn chọn một vị trí sát mép ngoài hoa viên rồi mới gia nhập công kích, mục đích để canh chừng nếu có kẻ tiến vào đây.

- Vưu Thản là Boss đặc thù, còn là Hỏa khổng, máu mỏng phòng thấp, chúng ta gia tăng tấn công, mau dứt điểm thôi.

Dương An hô, đồng thời cung tên trong tay không ngừng bắn ra.

Sau khi lên 5x, Dương An là Nguyệt Ảnh xạ thủ càng thêm khắc chế với sinh mệnh Vong Linh, dù chỉ dùng Tân Nguyệt Tiễn công kích cũng có thể đánh ra bốn năm ngàn sát thương. Hơn nữa Dương An còn phát hiện từ lúc có thêm nguyệt chi thần lực thì ngay cả những kỹ năng cung tiễn thủ thông thường khác cũng ẩn chứa hiệu quả khắc chế Vong Linh.

Mọi người hợp lực, HP của Vưu Thản rút rất mau, hơn 2 phút đã mất 50% máu, hơn nữa Dương An còn gắn thêm được tề đóng băng lên Trang Bị Gia Tốc Mùi Tên mà bắn, càng khiến Vưu Thản không có cơ hội phản kích.

- Ha ha, đám chuột nhắt các ngươi cũng muốn ám sát bản tử tước, quá ngây thơ rồi.

Vưu Thản vẫn đang trong trạng thái đóng băng kèm choáng váng bỗng nhiên âm trầm cười nói.

“Oanh ~” một tiếng, một luồng lửa nóng bao phủ lấy cơ thể Vưu Thản, làm tan chảy hết băng sương bên ngoài, nóng đến độ đẩy lui cả Quang Phong cùng Phá Nha công kích cận thân, sau đó thân ảnh lóe lên một cái, Vưu Thản đã xuất hiện ở một góc khác trong hoa viên.

Kỹ năng phong tỏa không gian của Mạnh Tử Lăng có chút quái dị, có thể tự do đi vào không gian này, nhưng lại không thể thi triển kỹ năng chạy trốn mà thoát ra.

- Sát thương kinh thật!

Quang Phong cùng Phá Nha bị ngọn lửa đánh một chút, lập tức bị xóa đi hơn 5000 HP. May có Âm Luân kịp thời huy động pháp quyền, tung ra Trị Liệu Thuật kéo đầy máu lại.

- Mọi người cẩn thận Vưu Thản phản kích. Phá Nha mau chóng khống chế hấn lần nữa.

Dương An lập tức nhắc nhở, mà hấn cũng tức khắc đổi được tề mới gắn lên Trang Bị Gia Tốc Mùi Tên. Giờ toàn thân Vưu Thản bao phủ trong ngọn lửa, được tề đóng băng không có nhiều tác dụng, Dương An chọn Lôi Điện tề liệt được tề thay thế.

Phá Nha báo trước trong kênh tổ đội, sau đó ẩn thân trốn vào trong không khí tiến hành đánh lên.

- Hừ, một đám bọn chuột nhắt nghĩ rằng phong tỏa không gian là có thể ám sát ta sao. Hôm nay, một đứa cũng đừng hòng chạy thoát.

Vưu Thản lạnh giọng nói, một pháp tượng màu đỏ sậm bỗng nhiên xuất hiện trên tay phải hấn.

“Rống ~”

Vưu Thản vùng pháp tượng, Hỏa nguyên tố ngưng tụ lại thành một con Liệt Diễm Hỏa Xà to bằng eo người, hung mãnh cắn xuống đám Dương An.

Liệt Diễm Hỏa Xà tỏa nhiệt khí mãnh liệt, đến Quang Phong có HP cùng phòng ngự cao nhất đội cũng không dám ngạnh kháng, lập tức lui về phía sau. Mà Pháp Lỗ Dịch cùng Âm Luân đều không chậm tung hai chiếc Kính Vương Thuần ngăn cản. ‘Oanh ~’ một tiếng, lần công kích đầu tiên của hỏa xà bị chặn lại, nhưng cả hai người cũng bị chấn động làm tụt máu.

Hỏa xà liên tục công kích, mà Vưu Thản cũng đồng thời phóng ra từng quả cầu lửa lớn cỡ chiếc chậu rửa mặt, mọi người không thể không gia tăng di động tránh né.

- Ha ha ha!

Vưu Thản vừa đánh vừa đắc ý cười lớn.

- Muốn cười sao, ta cho ngươi cười!

Dương An sắc mặt lạnh lùng, Lôi Điện Phá Cốt Tiễn bắn ra. Vừa rồi hấn đã dùng mặt nạ Truy Phong quét qua, ‘cốt điểm’ của Vưu Thản không phải ở đầu mà là ở giữa xương ngực.

- Hừ, mũi tên như cái tằm cũng muốn công kích ta!

Vưu Thản cười lạnh một tiếng, tức thời dùng kỹ năng né đi.

- Thế sao!

Dương An cũng cười lạnh. Nếu lúc này hấn tháo xuống mặt nạ Truy Phong thì sẽ thấy con ngươi của hấn đã biến thành màu xanh nhạt, giống như được khảm thêm hai mảnh trăng tròn vậy.

Huyền Thuật!

Vưu Thần vừa thi triển kỹ năng Thiểm Thước tránh đòn, thân ảnh lần nữa hiện ra thì phát hiện mình vẫn ở nguyên chỗ cũ, mà trước ngực không biết từ bao giờ đang cắm một mũi tên nổ lách tách lôi điện, khiến toàn thân hắn đông cứng tê liệt.

Vưu Thần không dám tin vào hai mắt của mình, rõ ràng đã thi triển Thiểm Thước tránh thoát, không hiểu tại sao lại ở nguyên tại chỗ!

Kỳ thật, đây là hắn đang bị trúng Huyền Thuật, ánh mắt bị lừa gạt.

“Phanh ~”

Phá Nha lập tức xuất hiện, một cước đá vào bụng Vưu Thần, cắt đứt kỹ năng khiến Liệt Diễm Hỏa Xà tan biến. Lửa quanh thân Vưu Thần tắt ngóm, lần nữa bị khống chế.

Trải qua một lần giáo huấn, tất cả mọi người không dám có nửa điểm thả lỏng, đặc biệt là Phá Nha làm chủ khống chế, lại càng thời khắc lưu ý động tĩnh của Vưu Thần. Quang Phong xông tới, vung đại kiếm lên liên tiếp bổ xuống.

Nhưng mà, chuyện ngoài ý muốn lại lần nữa phát sinh, chỉ là lần này không phải ở Vưu Thần, mà là do có người tiến vào.

Một cái hộ vệ chẳng biết tại sao đột nhiên tiến nhập hoa viên, mà khi hắn vừa tới nay này đã bị tình cảnh làm cho ngây người, rõ ràng ở bên ngoài không trông thấy bóng ai, bước vào lại là một hồi chiến đấu kịch liệt.

Điều này cũng là dịp may cho Dương An. Hắn đứng ở mép hoa viên nên thành người đầu tiên phát hiện kẻ xâm nhập, bất chấp tất cả, lập tức xoay người phóng một mũi Hôn Thụy Tiễn tạm thời đẩy ngã hộ vệ kia.

- Mọi người toàn lực công kích!

Dương An ý thức được không ổn, lập tức hạ lệnh toàn lực tấn công, mà hắn cũng lặng yên mở ra ‘Ám Nguyệt Phá’!

314. Chương 308: Cảnh Giới Mới Vô Hạn

oOo

Bởi vì lo lắng không gian phong tỏa của Mạnh Tử Lăng sẽ bị tồn tại cường đại nào đó phát hiện cho nên Dương An tận lực hạn chế làm ra động tĩnh lớn, không sử dụng được mấy kỹ năng cường đại.

Nhưng giờ một NPC hộ vệ đột nhiên xâm nhập, Dương An thầm cảm thấy không ổn, nói không chừng tiếp theo sẽ có nhiều chuyện ngoài ý muốn hơn, bởi vậy lệnh mọi người toàn lực tấn công, mà hắn cũng mở ra ‘Ám Nguyệt Phá’, thuộc tính toàn thân tức thì tăng lên 300%, tốc độ cùng công kích sát thương đều đạt tới một trình độ cực kỳ đáng sợ.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ...”

Mũi tên như bắn từ súng máy liên miên không dứt phóng về phía NPC hộ vệ xâm nhập, từng sát thương gần 2 vạn điểm theo đó dâng lên, bạo kích gấp đôi sát thương lại càng liên tiếp xuất hiện. Mà mũi tên kèm theo hiệu quả tê liệt, lại thêm Lưu Tinh Thủ Sáo có hiệu quả đánh lui, NPC hộ vệ từ đầu đến cuối cũng không có cơ hội đứng dậy phản kích, cứ thế mà “tèo”.

Một cái tinh anh 6x, Dương An chỉ dùng bảy tám giây đã gọn gàng giải quyết, quá khủng bố, nếu truyền ra ngoài phỏng chừng dọa không ít người.

Giải quyết xong NPC hộ vệ, Dương An xoay người tái nhập trận chiến. Lúc này hắn không sử dụng kỹ năng nào khác, chỉ dùng duy nhất Tần Nguyệt Tiễn mà trút tới như mưa, muốn mau chóng thủ thắng.

Dương An tay phải càng lúc càng nhanh, nhanh đến chỉ có thể dùng từ “như ảo ảnh” để hình dung.

15 mũi tên... 16 mũi tên... 17 mũi...

Tốc độ bắn cung không ngừng tăng lên, không ngừng đột phá, cho đến ngay cả chính hắn cũng không còn đếm kịp, toàn bộ thế giới giống như cũng chỉ còn lại có cung, tên và mục tiêu, ngay cả thân thể hắn cũng đã không còn tồn tại...

Giờ phút này, cung tức là hắn, tên cũng là hắn!

Đây là một loại tốc độ cực hạn... Không, phải nói là tốc độ vượt qua cực hạn, cực hạn là có hạn, mà vượt qua giới hạn là vô hạn.

Lại một lần ở trạng thái Âm Nguyệt Phá, Dương An đột phá đến một cảnh giới mới, một cảnh giới có thể xưng là cảnh giới tốc độ bắn cung vô hạn.

Trong lúc bất tri bất giác, độ thuần thực kỹ năng ‘nắm giữ vũ khí loại cung’ vốn từ rất lâu chưa hề thay đổi bắt đầu chậm rãi tăng lên.

Âm Luân Quang Phong hai người vừa mới gia nhập, chưa từng gặp qua Dương An mở ra Âm Nguyệt Phá, hiện giờ vừa thấy, cho dù là “tiền bối” kiến thức uyên bác cũng không tìm được khiếp sợ, giống như thấy một con quái vật khủng bố.

Đặc biệt là Quang Phong cận chiến công kích Boss, tuy rằng biết rõ trận mưa tên kia không gây tổn thương ỉnh, nhưng đáy lòng lại không thể không chế sự sợ hãi.

- Gã này lại nổi điên rồi, bất quá lần này phải gọi là đặc biệt điên!

Phá Nha cũng nhận thấy được Dương An lần này bất đồng, cổ khí thể kia cường đại hơn nhiều. Dưới dạng công kích siêu tốc này, hắn cũng không dám nói 100% có thể tránh.

- Hừ, không thể để gã điên kia cướp hết nổi bật!

Phá Nha hừ lạnh một tiếng, cũng không cam chịu yếu thế, mở trạng thái Siêu Cấp Huyết Biển, làn da tức khắc trở thành màu đỏ, móng tay dài ra, toàn thân trên dưới tản mát một loại khí tức khát máu, công kích trở nên càng thêm điên cuồng, giống như một con sói hoang đã nhịn đói nhiều ngày.

- Hai gã điên này!

Quang Phong từ khiếp sợ cũng kịp hực hồi tinh thần lại, bị hai người ảnh hưởng, tốc độ công kích cũng không tự giác nhanh hơn.

HP Vũ Trụ Thảm rất thật sự mau, thoáng cái đã chỉ còn 5%.

- Ha ha, nhìn người lần này còn không chết!

Pháp Lỗ Định kích động triệu hồi ra một vòng Bạo Diễm Phong mới tiến hành oanh tạc. Vừa rồi Dương An hạ lệnh toàn lực công kích, hắn cũng không cần tiếp tục bắn khoả, hơn nữa Hỏa Xà ban nãy của Vũ Trụ Thảm đã gây ra động tĩnh không hề nhỏ.

Nhưng mà Pháp Lỗ Định còn chưa có cười xong, sắc mặt lại cứng lại rồi.

Ngay trước lúc tử vong, Vũ Trụ Thảm vốn đang cực kỳ suy yếu đột nhiên phát ra một ngọn lửa màu xám tro, cả người trở nên bạo ngược âm hiểm, mà ngọn lửa xám tro kia lại có thể chặn toàn bộ công kích.

- Là trạng thái vô địch, mọi người chú ý Vũ Trụ Thảm phản kích, Phá Nha lập tức chặn hắn thi triển kỹ năng.

Toàn bộ công kích đều biến thành từng cái MISS, Dương An lập tức luân phiên hạ lệnh.

Không cần Dương An hạ lệnh, Phá Nha sớm đã hành động, cước đạp, Trần Hồn, Đoạn Liễu đủ loại kỹ năng ào ào đánh ra, nhưng toàn bộ đều bị ngọn lửa màu xám tro dễ dàng chặn lại.

- Ha ha ha, bọn chuột nhắt, ngày hôm nay các ngươi một kẻ cũng đừng hòng sống sót rồi đi!

Vũ Trụ Thảm cất tiếng cười to, trong tiếng cười tràn ngập bạo ngược cùng tà ác, sau đó lấy ra một bình nhỏ chứa thứ chất lỏng sền sệt màu đen sậm như máu đông uống vào.

- Ta lấy linh hồn làm đại giá đổi lấy lực lượng khôn cùng, hóa thân thành ác ma hướng thế gian gieo rắc tà ác.

Vưu Thản cười điên cuồng, trường bào trên người bị năng lượng bộc phát ra tiêu hủy tức khắc, làn da xám ngoét rất nhanh mọc ra những lân phiến đỏ như máu, hơi thở tà ác lập tức tràn ngập toàn bộ hoa viên bị phong tỏa.

Lúc này, tất cả mọi người thu được một nhắc nhở: Boss đặc thù cấp 69 Vưu Thản đánh đổi linh hồn, bằng tác dụng của ác ma được tề sẽ biến thành Boss ác ma cấp 70.

Dương An nhất thời chấn động. Ở thời khắc cuối cùng này Vưu Thản lại muốn biến thành Boss ác ma cấp 70, hơn nữa hắn còn đang trong trạng thái vô địch không thể ngăn chặn.

Cấp 69 đến cấp 70, nhìn thì chỉ hơn kém một cấp, nhưng thực lực lại như trời với đất. 5x được người gọi là truyền thuyết, 6x là sử thi, mà 7x thì là tồn tại siêu cấp, có thể xưng là á thần cấp.

Lúc này, toàn thân Vưu Thản đã bao trùm lấy lân phiến đỏ lôm, hai tay hóa thành vuốt nhọn, một chiếc đuôi màu đỏ bằng xương cũng mọc dài ra, trên trán tăng thêm hai cái sừng ác ma...

- Nhất định phải ngăn cản hắn, bằng không chúng ta thật sự sẽ toàn bộ nằm lại nơi này, cũng sẽ khiến cho liên minh Hắc Ám nao động, đến lúc tất cả là công cốc!

Dương An cố gắng lấy lại bình tĩnh nói.

Dương An cung tên có thêm Lôi Điện tê liệt đã vô tác dụng, những kỹ năng khác cũng vậy, thậm chí Chấn Đãng Tiễn có hiệu quả mạnh mẽ chặt đứt kỹ năng cũng bị ngọn lửa xám tro ngăn trở. Mà những đồng đội khác đều không khá hơn.

Mất thấy Vưu Thản đã sắp hoàn thành quá trình biến thành ác ma 7x, cả bọn chuẩn bị như cá nằm trên thớt thì Dương An cảm giác được trong hành trang có một kiện đồ vật đang kịch liệt chấn động.

- Đây là...

Dương An lập tức mở hành trang, phát hiện thì ra là Hưu Bá Đặc Trung Thành Chi Tiễn nhặt từ trên người Hưu Bá Đặc.

- Mũi tên màu bạc này được hệ thống nhắc nhở là vật phẩm nhiệm vụ, có khi quan hệ với việc đánh chết phản đồ đệ tiện Vưu Thản này!

- Đúng rồi! Trung thành, phản bội, hai ý chí hoàn toàn tương phản!

Dương An nhất thời tỉnh ngộ, tuy rằng không biết mình có nghĩ đúng không, nhưng đã không còn cách khác, chỉ có thể liều một phen.

Dương An tay phải rút ra Hưu Bá Đặc Trung Thành Chi Tiễn, tay trái đổi lại Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung, cung cùng tên hợp lại làm một, chỉ hướng kẻ phản bội chân chính.

- Trương Bá Luân... Hưu Bá Đặc... Các ngươi là người của liên minh Quang Minh!

Vưu Thản chứng kiến cung cùng tên trên tay Dương An, khuôn mặt âm trầm ác độc lộ ra vẻ sợ hãi không gì sánh được.

315. Chương 309: Trung Thành

oOo

Ngay khi cung cùng tên hợp lại làm một, bởi có cùng ý chí ‘trung thành’ mà sinh ra cộng hưởng mãnh liệt, tựa như là bạn hữu gặp lại nhau.

Trương Bá Luân vì người mình yêu mến mà nhẫn nhịn cầu toàn, ở mặt ngoài là đi đầu hàng phe địch, nhưng trái tim không lúc nào không hướng về với Quang Minh, trung thành với liên minh Quang Minh. Mà Hưu Bá Đặc thì trung thành với Trương Bá Luân, biết rõ sẽ phải nhận đủ thóa mạ khuất nhục, nhưng một lòng theo sát không rời.

Trung thành, không phân lớn nhỏ!

Vưu Thần chứng kiến Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung cùng Hưu Bá Đặc Trung Thành Chi Tiễn trong tay Dương An, trên mặt lập tức lộ ra vẻ sợ hãi, nhưng chỉ chốc lát đã hóa thành oán hận đố kỵ.

- Trường cung cùng mũi tên này... Hóa ra các ngươi là người của liên minh Quang Minh, vì hai tên ngu xuẩn kia mà tới giết ta hả!

Lấy thực lực Vưu Thần còn không thấu hiểu quả nguy trang của Hỗn Độn được tề, bởi vậy mãi đến giờ vẫn chưa biết là người chơi liên minh Quang Minh muốn ám sát hắn.

- Đúng vậy, hôm nay ta sẽ muốn dùng Trương Bá Luân cùng Hưu Bá Đặc tiễn để tiêu diệt tiểu nhân đê tiện như ngươi!

Trong lòng Dương An xuất hiện lửa giận chưa từng có, hắn thống hận nhất là loại tiểu nhân đê tiện như thế này.

- Ha ha ha, thật sự là quá ngây thơ rồi, thắng chính là thắng, thua thì thua, không có gì là đê tiện với không đê tiện.

Vưu Thần khinh thường cười ha hả.

- Đúng vậy, thắng chính là thắng, thua thì thua, nhưng thắng thua đều phải đường chính chính, cho dù tài nghệ không bằng người, cũng phải dùng bản lĩnh của mình mà tự bước lên, cố gắng phấn đấu, đối mới là thắng lợi có nghĩa.

Dương An vẻ mặt chính khí nói, mà cung tên trong tay đã kéo sẵn sàng.

“Sưu ~ ”

Mũi tên màu bạc bắn ra, một luồng sáng bạc nhanh như thiểm điện cắt qua không gian, đột ngột hóa thành một con Phi Điều màu bạc giương cánh bay lượn.

- Kiuuu

~ Một tiếng chim hót kiêu hãnh vang lên, Phi Điều màu bạc hóa thành lưu quang hối hả đánh về phía Vưu Thần.

Nói thì chậm, tất cả xảy ra chỉ vừa chớp mắt...

Vưu Thần còn đang cuồng tiếu, Phi Điều màu bạc đã bay nhanh xuống, xé tan ngọn lửa xám tro vô địch, ‘Phanh ~’ một tiếng, mũi tên màu bạc xuyên thủng cái đầu ác ma của hắn.

Vưu Thần ngưng bật tiếng cười, một con số sát thương cực lớn dâng lên, kết thúc sinh mệnh của hắn.

Vưu Thần còn chưa thể biến thành ác ma 7x, thời khắc cuối cùng, Trương Bá Luân Phi Điều Trường Cung cùng Hưu Bá Đặc Trung Thành Chi Tiễn hợp lại làm một xử lý tiểu nhân đê tiện này. Thi thể hắn vô lực đổ rạp trên mặt đất, đến chết cũng không nhắm mắt, một bộ không cam lòng, có thể thấy được hắn đến chết cũng không biết hối cải.

Sợ Vưu Thần sẽ có kỹ năng hồi sinh, Dương An ngay một kích cuối cùng kia cũng đồng thời phát động kỹ năng phong ấn linh hồn.

Dương An cảm giác một thân vô lực, một kích vừa rồi đã tiêu hao toàn bộ mana của hắn, lại thêm Âm Nguyệt Phá trước đó. Có điều tất cả đều xứng đáng, chẳng những hoàn thành xong nhiệm vụ đầu tiên, còn có linh ngộ mới về tốc độ công kích, khiến hắn tựa như bước vào một cánh cửa hoàn toàn rộng mở.

“Đinh ~ ”

Một âm thanh trong trẻo vang lên, tựa như có gì đó rơi vào trong ống tên sau lưng Dương An. Dương An vừa nhìn, nguyên bản ống tên chỉ có 12 mũi Lạc Nguyệt Tiễn giờ lại nhiều thêm một mũi tên màu bạc. Hưu Bá Đặc Trung Thành Chi Tiễn sau khi bắn chết Vưu Thần lại trở lại ống tên của hắn.

Dương An rút mũi tên màu bạc ra, phát hiện thuộc tính Hưu Bá Đặc Trung Thành Chi Tiễn đã phát sinh biến hóa, vốn là vật phẩm nhiệm vụ, giờ lại gia tăng thuộc tính biến thành trang bị hắn có thể sử dụng.

Hưu Bá Đặc Trung Thành Chi Tiền: vật phẩm đặc thù, có tỷ lệ nhất định bài trừ trạng thái vô địch, mỗi 100 giây có thể sử dụng một lần, mũi tên tự động thu về.

- Tỷ lệ nhất định bài trừ trạng thái vô địch, đây tuyệt đối là khắc tinh của đạo tặc cùng thuần giáp chiến sĩ!

Dương An thỏa mãn cất lại vào ống tên, sau đó lấy một bình mana uống vào, hồi phục chỗ đã hao hụt.

- Đồ rơi ra đã nhặt hết, một tấm bản đồ, một khối lệnh bài, còn có một chiếc vòng tay.

Rất nhanh, Phá Nha liền thu thập xong chiến lợi phẩm từ thi thể Vương Thản.

- Bản đồ? Chẳng lẽ là bản đồ Hắc Phong thành?

Dương An trong lòng vui vẻ, bọn hắn mặc dù có bản đồ con đường nước ngầm lấy từ Hữu Bá Đặc, nhưng hiển thị với Hắc Phong thành ở mặt trên lại rất sơ sài, chỉ có vài kiến trúc chủ yếu để định vị, bởi vậy bọn hắn cũng không biết vị trí thiên lao giam cầm Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư.

- Đúng vậy, là bản đồ chi tiết Hắc Phong thành!

Phá Nha trả lời.

- Bản đồ giao cho Âm Luân, chúng ta rời khỏi nơi này rồi nói sau.

Dương An ý thức được nơi này không phải địa phương an toàn, không thích hợp ở lâu.

Âm Luân tiếp nhận bản đồ, cũng hiểu Dương An muốn hắn tìm ra vị trí thiên lao.

Mọi người không có nghỉ ngơi, dưới dẫn dắt của Dương An xông ra khỏi hoa viên.

Nhưng mà, bọn hắn vừa rời đi không lâu, một đội tuần tra NPC hộ vệ vừa vờn hướng bên này đi tới.

- Đứng lại, tiểu nhân lớn mật, lại dám xông vào phủ tử tước, mau mau thúc thủ chịu tội!

Một gã NPC cầm đầu quát lớn, mang theo một đội mười hộ vệ chạy lại vây bắt.

- Mọi người bình tĩnh, không cần hành động thiếu suy nghĩ.

Dương An lập tức hô trong kênh tổ đội. Tiểu đội NPC hộ vệ này không thể nhìn thấu bọn họ là người chơi liên minh Quang Minh nguy trang, bằng không đã không nói hai lời mà lập tức công kích. Thêm nữa vừa mới toàn lực chiến đấu, toàn bộ đội viên đều tiêu hao nghiêm trọng, nếu lại khai chiến thì phiền toái rất lớn.

Thấy NPC hộ vệ trước tiên cảnh cáo, không có lập tức triển khai công kích, ánh mắt Dương An lóe lên, nghĩ ra một kế.

- Các vị trưởng quan, chúng ta là tiếp nhận nhiệm vụ truy tung thích khách liên minh Quang Minh mới xông lâm vào phủ tử tước, hơn nữa lúc chúng ta đuổi tới đây phát hiện tử tước đại nhân đã bị ám sát bỏ mình, thỉnh các vị trưởng quan mau chóng thông báo, bắt gã thích khách liên minh Quang Minh trà trộn.

Dương An vẻ mặt đứng đắn nói, không có lộ ra nửa điểm kích động.

Hộ vệ đội trưởng cầm đầu hoài nghi đánh giá đám người Dương An, muốn tìm ra sơ hở, đồng thời chỉ thị hai gã hộ vệ lập tức tiến vào hoa viên xem xét.

Hiệu quả của hỗn Động được tề ngay cả Vương Thản cũng không nhìn ra, sao những hộ vệ này có thể biết, hơn nữa vẻ mặt Dương An quá “thật”.

Hộ vệ đội trưởng không thấy bất cứ sơ hở nào, mà hai gã hộ vệ cũng kích động chạy về báo cáo tước đại nhân chứng thật là gặp chuyện bỏ mình.

- Trưởng quan đại nhân, thỉnh mau chóng phái người triển khai truy bắt, bằng không bị thích khách liên minh Quang Minh chạy trốn, phía trên nhất định sẽ trách móc xuống, chúng ta đều không có kết quả tốt!

Dương An tức thời nói chuyện giật gân, đồng thời cường điệu là ‘chúng ta’, mãnh liệt tỏ rõ bọn họ là người cùng phe cánh.

Nghe Dương An nói, hộ vệ đội trưởng cũng biết tính chất nghiêm trọng của chuyện này, ở tử tước phủ phát sinh sự kiện ám sát, bọn hắn sẽ không thoát một phần trách nhiệm. Trong bối rối hộ vệ đội trưởng cũng không còn thời gian tiếp tục hoài nghi đám Dương An, lập tức truyền lệnh thủ hạ triệu tập toàn bộ hộ vệ trong phủ tiến hành lùng bắt thích khách, cũng lấy tốc độ nhanh nhất đưa sự tình thông báo lên.

Dương An lập tức lấy cớ tham gia lùng bắt thích khách mang theo đội viên rời đi, sau đó trở lại đình viện hoang phế kia, tiến vào trong bí đạo.

Vừa mới chiến đấu xong, bọn hắn cần nghỉ ngơi khôi phục thật tốt, hơn nữa cũng muốn có thêm thời gian tìm ra vị trí thiên lao, thương lượng đối sách kế tiếp.

316. Chương 310: Quyết Định

oOo

- Nay Hắc Tử, không phải bọn ông nói là đi phó bản sao, thế nào giờ về hết thế?

Một Vong Linh đạo tặc đang đi trên đường cái trong Hắc Phong thành đột nhiên gặp được một người quen.

- À Tiểu Lão Thử đây à! Ông không biết sao, có người liên minh Quang Minh xâm nhập Hắc Phong thành, bọn tôi nhận được tin thì lập tức trở lại.

- Tưởng gì, không phải thường xuyên có người liên minh Quang Minh lên vào Hắc Phong thành sao, có cái gì phải khẩn trương.

- Là ông không biết thôi, thích khách lần này đã đánh chết một gã NPC tử tước. Mạo hiểm giả công hội đã tuyên bố nhiệm vụ về chuyện này, phần thưởng cực kỳ phong phú, rất nhiều đại tổ đội đều gia nhập lùng bắt thích khách, hiện tại mạo hiểm giả công hội ở Hắc Phong thành đã chặt kín người tới tiếp nhận nhiệm vụ rồi đấy.

- Kinh, đánh chết một gã tử tước cơ à, thế đúng là đại sự rồi. Tôi cũng đi thử thời vận cái nhĩ!

Vong Linh đạo tặc tên Tiểu Lão Thử vẻ mặt hèn mọn lùi theo dòng người.

Có thể có tước vị tử tước, tại Hắc Phong thành đã xem như thuộc cao tầng, không kẻ nào là không có thực lực cường đại. Thế nhưng Vũu Thần lại bị ám sát ngay tại phủ tử tước của mình, đủ thấy thích khách liên minh Quang Minh kia tuyệt không đơn giản. Nhiệm vụ như vậy tự nhiên được người chơi coi trọng, chỉ là bọn họ lại không biết Vũu Thần lên được tước vị kia không phải nhờ thực lực mà là dựa vào thủ đoạn hèn hạ.

Việc người chơi liên minh Quang Minh xuất hiện ở Hắc Phong thành, còn thành công ám sát một gã NPC tử tước tạo nên một tràng phong ba, khiến một nửa người chơi cùng NPC thủ hộ Hắc Phong thành đều xuất động gia nhập lùng bắt, tình huống có thể nói là một mớ hỗn loạn.

Người chơi tích cực tự nhiên là vì phần thưởng của mạo hiểm giả công hội, cùng với quang vinh kích thích thích khách. Mà NPC thủ hộ xuất động chính là muốn thanh trừ thích khách Quang Minh.

Trong lúc bên ngoài rối như tơ vò, thì sáu nhân vật chính của sự kiện trên vẫn còn đang ở nguyên địa điểm phát sinh.

Hay nói đúng hơn là phía dưới địa điểm phát sinh.

Dương An mang theo tiểu đội một lần nữa tiến vào thủy đạo dưới đình viện bỏ hoang, rồi lại dùng pho tượng Phi Điểu đóng cửa đá lại lần nữa, người ở phía ngoài căn bản là khó có thể phát hiện.

Sáu người ngồi ở bậc cầu thang sau cánh cửa, vừa cần thuốc đợi khôi phục vừa chờ Âm Luân tìm ra vị trí thiên lao. Dù là Bạch Vân thành mà cả bọn vô cùng quen thuộc, nhưng nếu phải tìm một nơi be bé lại ít đi qua thì cũng không hề dễ, huống cho là ở Hắc Phong thành xa lạ.

Trong thời gian chờ đợi, Dương An cũng lấy hai món đồ còn lại rút từ Vũu Thần ra xem qua. Một tấm lệnh bài màu đen bóng lớn bằng lòng bàn tay, mặt trước khắc đồ án khô lâu, mặt sau dùng văn tự Vong Linh tộc khắc hai chữ tử tước, chính là lệnh chứng minh tước vị của Vũu Thần. Hệ thống nhắc nhở có thể

đem tấm lệnh bài này giao cho bất cứ chấp chính quan nào của Bạch Vân thành cũng đều có thể đổi lấy đại lượng trị số vinh dự, bởi nó là minh chứng rằng đã đánh chết tử tước của địch quân.

Một món khác là một chiếc vòng tay đen kịt, mặt ngoài khắc một sinh vật vừa giống cự long, lại vừa giống ác quỷ.

Dương An đem cả hai Giám Định, u quang bảy màu tức khắc tỏa ra, chiếu sáng cả đoạn cầu thang âm u. Không ngờ đó lại là trang bị cấp sử thi.

Dương An đem show thuộc tính trang bị lên kênh tổ đội.

- Vòng tay cấp sử thi này gọi là Mông Ba Nã Hỏa Diễm Ác Ma Thủ Trạc, tăng nhiều hạng thuộc tính trên diện rộng, hơn nữa có thể khiến dùng học được cả hai hệ kỹ năng là Hỏa diễm cùng Hắc Ám, bất quá chỉ Ám không hoặc Hỏa không mới có thể trang bị.

Trong đội ngũ chỉ có Mạnh Tử Lăng là nguyên tố thao khống sư, hơn nữa vừa vặn là Hắc Ám nguyên tố thao khống sư, không cần tranh luận, vòng tay kia tự nhiên phân cho nàng.

- Em cầm đi, chiếc Mông Ba Nã Hỏa Diễm Ác Ma Thủ Trạc này sẽ khiến thực lực em tăng nhiều, hơn nữa còn học thêm được kỹ năng hệ Hỏa, công kích mạnh thêm vài lần đấy.

Dương An đưa vòng tay tới trước mặt Tử Lăng.

Tuy nhiên Tử Lăng lại không chịu nhận:

- Em không muốn dùng thứ tà ác này, hơn nữa còn là thứ tà ác rơi từ trên người căn bản như Vương Thần nữa.

Mạnh Tử Lăng cự tuyệt không phải là tính tình tiểu thư gì, mà là vấn đề nguyên tắc, lương tâm của nàng không thể chấp nhận nỗi thứ tà ác nhường ấy.

Dương An cũng lắc lắc đầu, vẫn đem vòng tay nhét ở trên tay nàng, mỉm cười nói:

- Mọi người phải nhớ kỹ, bất luận ở hiện thực hay trong trò chơi, lực lượng đều không phân chính tà, chỉ có lòng người với có thiện và ác, còn trang bị đều là vật chết, mấu chốt là ở nhân tâm, là mình sẽ dùng trang bị đó để làm việc như thế nào.

Mọi người trầm mặc không nói, rồi đều gật đầu đồng ý với Dương An. Kỳ thật những điều này đều là đạo lý đơn giản, ai ai cũng biết, nhưng thật sự hiểu được lại không nhiều.

Qua một hồi lâu, Âm Luân rốt cuộc tìm được vị trí thiên lao trên bản đồ.

- Thiên lao nằm ở một góc khuất phía tây bắc Hắc Phong thành.

Âm Luân trong tay ngưng tụ ra một Thánh Quang Cầu chiếu sáng rồi chỉ tay lên bản đồ:

- Tôi đã so sánh thủy đạo và trên mặt đất, từ nơi này còn phải đi ít nhất 40 phút nữa, đây còn là trường hợp không gặp bất cứ con quái nào. Nhưng nếu đi trên mặt đất thì chỉ cần chừng 10 phút, nhưng lại cực kỳ nguy hiểm, dù sao nơi này cũng là đại bản doanh của liên minh Hắc Ám.

Thủy đạo dưới mặt đất ngoằn ngoèo rối rắm, tự nhiên là tốn thời gian, hơn nữa trên đường đi có tỷ lệ rất lớn là sẽ xuất hiện quái vật khiến càng chậm, thế nhưng lại tương đối an toàn. Mà đi trên mặt đất thì hoàn toàn ngược lại, thẳng một mạch nhưng hệ số nguy hiểm cũng thật lớn, một khi bị người chơi đối địch hoặc NPC nhìn thấy, vậy thì “tập xác định”.

- Giờ chọn gì đây, dưới an toàn nhưng chậm hay trên nhanh chóng mà nguy hiểm cực cao?

Toàn bộ đội viên đều nhìn Dương An, chờ hắn quyết định.

Đây không phải bởi vì Dương An là đội trưởng, cũng không phải hắn là thủ lĩnh của Tử Thần, mà là tất cả mọi người đều tin nhiệm hắn, tin rằng hắn có thể làm ra lựa chọn chính xác nhất.

317. Chương 311: Nguy Hiểm Cùng An Toàn

oOo

- Hai tuyến đường đều có lợi và hại, thế nào mới tốt đây?

Dương An nhú chặt mày, trong lòng phân vân.

Thời gian không nhiều, không còn dư để mãi do dự, hẳn cũng phải có quyết định.

- Tôi quyết định mạo hiểm đi trên mặt đất!

Dương An quyết đoán nói.

- Thời gian có hiệu lực của Hỗn Độn được tề chỉ còn khoảng 2 giờ, nếu đi dưới thủy đạo lại không biết tình huống thiên lao bên kia rồi còn tìm cách trốn thoát thì sợ là không đủ. Trên mặt đất nhanh hơn nhiều, thêm Hỗn Độn được tề hiệu quả rất mạnh, trừ những tồn tại siêu cấp hoặc người chơi có kỹ năng đặc thù thì sẽ không sợ bị phát hiện.

Đã tin tưởng Dương An, mọi người đều không phản bác, có điều lựa chọn con đường nguy hiểm trên mặt đất khiến mấy người đều rất hồi hộp.

Ám Luân thấy thế liền an ủi:

- Kỳ thật mọi người cũng không cần khẩn trương như thế. Mặt đất cũng không nguy hiểm như trong tưởng tượng đâu. Vừa rồi tiểu Ngã cố ý để đám hộ vệ loạn tin Vưu Thản bị ám sát là vì muốn gây hỗn loạn, tin rằng giờ Hắc Phong thành đã rối như tơ vò. Chúng ta chỉ cần nắm chắc thời gian cùng bình tĩnh ứng phó thì không lo bị phát hiện.

Những người khác nghe Ám Luân phân tích như vậy cũng bình tĩnh lại, bắt đầu thương lượng đối sách gồm tới thiên lao thế nào, đi vào tìm mục tiêu ra sao, chạy trốn kiểu gì...

Hiện giờ quanh phủ tử tước của Vưu Thản là một biển người. Đây đều là người chơi nhận nhiệm vụ đuổi giết thích khách liên minh Quang Minh tìm tới. Mà trong một hẻm nhỏ cách phủ tử tước hai con ngõ, một con “mắt nhỏ” đã ẩn hình bay ra từ lỗ thoát nước trên mặt đất.

- Bên ngoài không có ai, mọi người nhanh chân nào!

Dương An một mặt khống chế Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn giám thị bên ngoài, một mặt chỉ huy hành động.

Dựa vào bản đồ, Ám Luân đã nhanh chóng tìm được lối ra gần phủ tử tước.

Phá Nha hóa thành một làn khói đen bay qua cái lỗ trên nắp cống bay ra ngoài, sau đó ẩn thân nhắc chiếc nắp lên mở lối rồi tiến ra đầu hẻm phụ trách canh gác. Tiếp theo từng đội viên nhanh chóng qua lối đó mà lên mặt đất, người cuối cùng đặt miệng cống lại như cũ, tránh lưu dấu vết.

Lên tới mặt đất, tất cả mọi người tháo mặt nạ xuống, chỉ kéo mũ sau áo choàng lên che bớt nét mặt, ẩn tư liệu thuộc tính, để tránh việc khẩn trương lộ ra sơ hở. Mà tháo mặt nạ xuống là bởi vì chỉ có người chơi liên minh Quang Minh mới thịnh hành việc đeo mặt nạ, nguyên nhân cũng là tạo hình ngư bức của ‘Thần điều đại hiệp’ Dương An làm xuất hiện làn sóng thời trang ăn theo.

Toàn bộ đội viên hít sâu một hơi, áp chế căng thẳng, sau đó theo Ám Luân dẫn đường mà xuất phát về thiên lao hướng tây bắc.

Lúc này đội hình đã biến hóa, Ám Luân cùng Phá Nha ở phía trước, Pháp Lỗ Địch và Mạnh Tử Lăng ở giữa, cuối cùng là Dương An cùng Quang Phong.

Tiểu đội sáu người cũng không co rút, ngẩng đầu ưỡn ngực, trấn định tự nhiên tiêu sái ra khỏi hẻm nhỏ.

Mới vừa ra ngoài, họ vừa lúc gặp một đội ngũ hơn mười người.

- Ha ha, mấy vị huynh đệ này thật cẩn thận, cả cái hẻm nhỏ thế kia cũng lục soát. Không biết mọi người có phát hiện gì không?

Dẫn đầu đội ngũ là một gã Thú Nhân chiến sĩ cười hỏi. Xem ra bọn hắn cũng đã tiếp nhận nhiệm vụ đuổi bắt thích khách.

Ám Luân thân đầy kinh nghiệm lập tức kịp phản ứng, giả vờ bất đắc dĩ lắc đầu, nói:

- Không thấy gì cả, có điều bọn tôi vừa mới nhận được tin hướng nam phủ tử tước đã phát hiện hành tung thích khách, hình như là tiểu đội mười tên đạo tặc, thực lực tương đối mạnh mẽ.

- Tiểu đội mười gã đạo tặc?

Thú Nhân chiến sĩ nhíu nhíu mày, sắc mặt trở nên ngưng trọng:

- Quả thật chỉ có đạo tặc mới có năng lực thần không biết quỷ không hay len vào Hắc Phong thành tiến hành ám sát, hơn nữa còn là đạo tặc thực lực tương đối mạnh mẽ, xem ra dù có tìm được cũng khó mà đối phó đây!

- Bọn tôi cũng là góp vui thôi!

Ám Luân lại nói:

- Đúng rồi, bọn tôi còn nhận được tin rằng tiểu đội đạo tặc này hình như là nhận nhiệm vụ ám sát liên hoàn. Mục tiêu kế tiếp của bọn hắn hình như là một bá tước ở phía đông nam, còn bá tước cụ thể nào thì không biết.

- Còn có tin này sao!

Thú Nhân chiến sĩ ngay lập tức cả kinh:

- Không được, chúng ta phải lập tức chạy qua xem sao. Đa tạ huynh đệ đã nói cho tin tức độc nhất vô nhị này.

- Ha ha, cũng không có gì, bọn tôi thực lực không đủ, cũng chỉ muốn xem náo nhiệt thôi.

Ám Luân cười nói.

- Vậy đa tạ huynh đệ, chúng ta sau này còn gặp lại!

Thú Nhân chiến sĩ liền ôm quyền, lập tức mang theo thủ hạ chạy về hướng đông nam.

- Ha ha, gã kia ngốc thật, tin tức bí mật nhường này lại tùy tiện nói cho người khác biết.

Đi được khá xa, Thú Nhân chiến sĩ cười đắc ý nói:

- Lần này chúng ta sẽ có thể nhanh hơn người khác một bước, dẫn đầu tìm được thích khách.

Kỳ thật, Thú Nhân chiến sĩ không biết hắn mới chân chính là thằng ngốc. Ám Luân sở dĩ nói cho hắn cái tin tức “độc nhất vô nhị” kia chẳng qua là muốn quấy cho Hắc Phong thành thêm loạn, đẩy chú ý của tất cả về hướng đông nam cùng tây nam, để tiểu đội 6 người hành động đằng này càng thêm an toàn.

Một đường qua nhiều con phố, gặp không ít đội ngũ đuổi bắt thích khách, Ám Luân đều “có lòng” nói cho bọn hắn tin tức độc nhất vô nhị kia, khiến cái tin ngày càng lan rộng.

Thông thường mà nói lên vào đại bản doanh quân địch thì càng bí mật càng tốt, thế nhưng Ám Luân lại làm ngược lại, chọn đường lớn nhiều người mà đi, đây chính là kiểu nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, sẽ không ai nghĩ thích khách toàn thành đang lũng dụng lại dám nghênh ngang trên đường cái.

Đương nhiên, Ám Luân vẫn tránh xa những nơi có thể có siêu cấp cường giả tồn tại, như mạo hiểm giả công hội, phủ đệ của quan viên, thậm chí là NPC tuần tra trên đường.

Tuy rằng Ám Luân gan lớn, nhưng hắn cũng là hiểu cần đúng mực, lúc cần mạo hiểm thì mạo hiểm, lúc cần cẩn thận phải cẩn thận.

Các con đường trong Hắc Phong thành cũng đủ màu đủ vẻ, đủ loại quầy hàng giao dịch, nhưng mọi người cũng không có tâm tư đi tham quan.

- O!

Dương An đi cuối cùng phụ trách quan sát tình hình xung quanh đột nhiên phát hiện một thân ảnh khá quen thuộc đang đi tới.

- Loạn Thế Cuồng Long, tự nhiên lại gặp ở đây, mà chắc hẳn không nhận ra mình được.

Người nọ chính là Loạn Thế Cuồng Long đã giao thủ cùng Dương An ở tầng năm Thần Chi Thí Luyện Tràng. Không ngờ lại gặp “người quen”, có điều Hắc Phong thành là đệ nhất đại thành bên liên minh Hắc Ám, Loạn Thế Cuồng Long xuất hiện ở đây cũng là bình thường.

Dương An vẻ mặt trấn định, rất nhanh thu hồi ánh mắt, thực tự nhiên bước theo đội ngũ.

Loạn Thế Cuồng Long giống như cũng đã phát hiện Dương An mới nhìn hắn, cũng nhìn lại, nhưng quả thực không thể nhận ra Dương An đã biến thành bộ dáng Vong Linh tộc.

Suốt một đường an toàn, không bị người nào phát hiện, sáu người thuận lợi tới vị trí tận cùng phía tây bắc trong Hắc Phong thành.

318. Chương 312: Lấy Lòng Cùng Đe Dọa

oOo

Bọn Dương An không trực tiếp tới gần thiên lao, mà đứng một góc xa xa trước hết quan sát, tìm kế sách chu toàn.

Nơi này cũng không có biến đề là thiên lao cầm tù phạm nhân, nhưng nhìn thủ vệ dày đặc đủ hiểu, cách mỗi 40 giây sẽ có một đội 20 thủ vệ tuần tra qua, trong đó mỗi người đều là tinh anh cường hóa 6x, gã đội trưởng còn là Boss 6x, thậm chí khả năng còn có tồn tại cường đại ẩn núp nơi nào đó. Nói chung muốn mạnh mẽ cướp ngục là không có khả năng.

Ngoài số lượng đông đảo NPC thủ vệ, chung quanh thiên lao dựng lên từng chiếc trụ Đồ Đằng* quái dị, trên mỗi đỉnh trụ lại có một con mắt màu hồng không ngừng chuyển động, tựa như có thể nhìn thấu toàn bộ những gì ẩn náu. Mà toàn bộ những trụ Đồ Đằng này lại liên hợp tạo thành một kết giới phòng ngự cực mạnh, có thể phát động ngăn cản địch nhân trùng kích.

(Dịch: thật ra đến giờ mình vẫn không hiểu hết ý nghĩa từ Đồ Đằng, đại loại nó là ‘Totem’ - chỉ vật tổ xa xưa truyền lại, trụ đồ đằng giống một số cột trụ của dân da đỏ thì phải.)

- Âm Luân, thế nào?

Dương An nhìn qua Âm Luân đang không ngừng so sánh bản đồ thủy đạo và mặt đất.

Âm Luân hai tay chỉ vào cùng một điểm trên cả 2 bản đồ, nói:

- Tìm được rồi, cách nơi này ước chừng tám trăm mét có lỗ thoát nước khá kín đáo, có thể dùng nó.

Dương An gật gật đầu, nói:

- Tốt, chúng ta cùng đi xem tình huống nơi đó, chờ an bài tốt đường lui, chúng ta sẽ theo kế hoạch hành động.

Âm Luân mang theo mọi người rời đi, đi vào một hẻm nhỏ tối tăm. Nơi này quả nhiên có một lỗ thoát nước. Dưới những người khác làm màn che thịt, Phá Nha cẩn thận mở nắp lỗ thoát nước rồi chui xuống.

- Mọi người cẩn thận, nơi này có không ít quái 5x cường hóa.

Phá Nha nhanh chóng báo cáo tình hình bên dưới.

- Quang Phong đi xuống trước, những người khác đi theo, tôi cản phía sau.

Dương An lập tức chỉ huy nói.

Ở bên dưới, mọi người nhìn thấy có không ít quái cường hóa 5x bộ dáng giống như con cóc khổng lồ.

- Quái cường hóa cần thời gian rất lâu mới sinh mới, trước tiên chúng ta dọn dẹp quanh đây đã, phòng ngừa chúng nó trở thành trở ngại.

Dương An lại nói.

Ra lệnh một tiếng, Mạnh Tử Lăng đã mở ra không gian phong tỏa, những người khác toàn lực công kích, một hồi đồ sát một phía như cắt dưa thái rau diễn ra.

Tổng hơn 10 phút, phạm vi trước sau 200 mét đã được xử lý sạch sẽ.

- Lão Dịch làm dấu trước đi, Phá Nha, Âm Luân cùng tôi tiến vào thiên lao, những người khác theo kế hoạch chuẩn bị tiếp ứng.

Dương An lại luân phiên hạ lệnh.

Đội Pháp Lão dịch làm dấu trên thân mình xong, ba người thông qua lối cũ trở lên mặt đất rồi đi tới thiên lao.

Lần này, Dương An tính lại đường đường chính chính mà tiến vào thiên lao.

- Đứng lại, nơi này là trọng địa quân sự, người không phận sự cấm lại gần. Nếu các người tiếp tục đi tới, ta có quyền đem các người đánh chết tại chỗ.

Còn chưa tới gần thiên lao được 100 mét, bọn Dương An đã bị một đội thủ vệ vũ trang đầy đủ xông tới, chỉ thẳng hơn 20 mũi trường thương trước mặt chặn đường.

Bọn Dương An tất nhiên sẽ không gây náo, lập tức dừng bước.

- Các vị trưởng quan, chúng tôi là tiếp nhận nhiệm vụ truy bắt thích khách liên minh Quang Minh. Cấp trên chỉ thị lần này thích khách có thể là có quan hệ với mấy tù phạm trong thiên lao, cho nên phải tới thiên lao tìm manh mối.

Âm Luân dáng vẻ cực kỳ biết điều phân trần với thủ vệ đội trưởng, mà Dương An cùng Phá Nha phía sau hẳn thì không có mở miệng.

Nghe được hai chữ “cấp trên”, thủ vệ đội trưởng biến sắc, hơi lộ vẻ kinh hoảng, xem ra cũng là một gã ‘thông minh’.

Nhưng mà một gã đội phó lại là kẻ ‘nhiệt tình làm hết chức trách’ nói:

- Thiên lao trọng địa, mặc kệ người làm cái nhiệm vụ gì, không có giấy thông hành cho phép thì không đi đâu hết, mời các người rời đi đi!

- Việc này rất hệ trọng, Vương Thủ tử tước đã bị thích khách giết chết, nếu không nhanh chóng tìm được manh mối truy bắt thích khách, chỉ sợ sẽ càng có nhiều người bị ám sát, xin các vị trưởng quan linh động.

Âm Luân đương nhiên nhìn ra vẻ mặt ban nãy của tên đội trưởng, nên hướng hẳn trình huy chương tử tước nhặt từ thi thể Vương Thủ, mặt khác còn âm thầm rút hai viên tinh hạch 5x cho hắn.

Thủ vệ đội trưởng cũng không có từ chối, nhận 2 viên tinh hạch. Chuyện như vậy bọn hắn đã gặp mãi thành quen, cũng không có gì to tát. Mà nhìn thấy huy chương tử tước, ánh mắt thủ vệ đội trưởng càng thêm co rút, dường như sợ sẽ thật sự đắc tội ‘cấp trên’ kia.

- Thật sự là truy xét thích khách sao, có thể nói tên vị đại nhân mà các người tiếp nhận chỉ thị không?

Đội phó vẫn không buông tha.

Thủ vệ đội trưởng nhú nhú mày, cũng không nói gì. Bên trong thiên lao này đều là trọng phạm, nếu xảy ra chuyện gì hẳn tuyệt đối không phụ trách nổi, đương nhiên sẽ không dễ dàng cho người vào, hơn nữa hắn còn muốn nhân cơ hội mà kiểm soát.

- Hừ, chúng ta nhận lệnh từ Đình Nghị Hội Tối Cao, các người địa vị gì, cũng dám hỏi đến!

Dương An luôn im lặng lúc này cũng mở miệng, hơn nữa bày ra một bộ cao ngạo.

Những điều này đều đã được bọn hắc thương lượng, từ Âm Luân cười nói lấy lòng, sau đó Dương An đợi thời cơ sẵn vai kẻ hung ác, như vậy có thể đánh tan tâm lý kẻ khác, đặc biệt là loại sợ chết lại tham lam như thủ vệ đội trưởng kia.

Kỳ thật một chiêu này cũng phi thường nguy hiểm. Tất cả đều dựa vào hiệu quả siêu cường của Hỗn Độn được tề không để bị phát hiện, nếu không bị người nhìn thấu thì bọn hắc ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không có đã bị đánh chết.

Đình Nghị Hội Tối Cao của liên minh Hắc Âm cũng giống như trưởng lão hội của liên minh Quang Minh, là cơ quan quyền lực cao nhất liên minh Hắc Âm.

Thủ vệ đội trưởng và tên đội phó vừa nghe đến Đình Nghị Hội Tối Cao tức thì ngẩn ra, bọn hắc tự nhiên hiểu mấy chữ này đại biểu cho cái gì. Bọn hắc chỉ là cai ngục nho nhỏ, còn cách ngàn vạn dặm mới có tư cách hỏi đến mấy “vị” trong kia.

Lúc này, Âm Luân lại sẵn vai người lấy lòng tiến lên hai bước, cố ý hạ giọng nói:

- Trưởng quan bỏ qua cho đồng đội của tôi không hiểu chuyện, bất quá ngài cũng biết Đình Nghị Hội Tối Cao là tồn tại bậc nào, có rất nhiều cơ mật chúng tôi không thể tiết lộ, tôi chỉ có thể nói cho ngài biết vụ ám sát lần này cũng không đơn giản như bề ngoài, mong ngài xem xét linh động!

Âm Luân lại dứt thêm 3 viên tinh hạch cho hắc.

Thủ vệ đội trưởng vốn bị Dương An hù một trận, giờ nghe Âm Luân lại nhắc việc cơ mật gì gì, sợ thật sự rước họa vào thân, cũng không dám tiếp tục ngăn cản, nhưng vẫn làm ra vẻ:

- Các người là thụ mệnh Đình Nghị Hội Tối Cao, lại có huy chương tử tước chứng minh, đương nhiên được đặc biệt cho phép tiến vào thiên lao.

- Đa tạ trưởng quan chăm chú.

Âm Luân chấp tay cảm tạ.

Nhưng gã đội phó xem chừng vẫn chưa thôi:

- Đội trưởng, việc này...

- Câm miệng, đây là việc cơ mật, không phải chúng ta có thể hỏi đến.

Thủ vệ đội trưởng lập tức quát ngăn đội phó tiếp tục nhiều lời, mang theo ba người đi về phía cửa vào thiên lao.

Lại tiếp tục dùng tinh thạch “mở đường”, còn có thủ vệ đội trưởng dẫn dắt, cuối cùng ba người Dương An thật sự thuận lợi tiến nhập thiên lao.

319. Chương 312: Giang Tiểu Ngư

oOo

- Ha ha, không phải tôi hoa mắt chứ, đám thủ vệ thiên lao kia bị lừa thật rồi. Đây là nơi giam trọng phạm của Hắc Phong thành đấy, hai người các anh làm thế nào tài thế!

Phá Nha bật cười trong kênh đội ngũ, cảm thấy rất ngạc nhiên.

Kế hoạch to gan này là Dương An cùng Âm Luân bàn tính ra. Thiên lao thủ vệ sâm nghiêm bậc này, muốn lén lút đi vào cơ bản không có khả năng, cho nên hai người nghĩ đến một cách lớn mật, không ngờ thật sự thành công.

Âm Luân cười, nói trong kênh tổ đội:

- Lần này phải khen ngợi nhân vật kỹ thuật thiết kế trò Phong Vân này, quá chân thật, NPC cũng có tính cách cùng tột xấu như con người rồi.

Dương An cười bổ sung:

- Âm Luân nói đúng, NPC có trí tuệ không kém con người, thậm chí có cả tư tưởng “ăn hối lộ”, “sợ cấp trên”... Quả thật không khen không được!

- Hóa ra còn có chuyện như vậy, các anh không nói thì tôi cũng không biết.

Nghe hai người nói xong, Phá Nha sợ hãi than.

Thủ vệ đội trưởng kia chỉ có thể dẫn ba người tới cửa vào thiên lao chứ không thể tiến vào. Bất quá hắn cũng thông báo cho thủ vệ bên trong, lại thêm Âm Luân dùng tinh thạch “mở đường” tiếp, tất cả coi như thuận lợi.

- Ý!

Dương An vừa bước vào thiên lao thì cảm giác được Giang Tiểu Ngư Hạng Liên trong hành trang có động tĩnh. Chiếc vòng này chợt lóe lên ánh sáng trắng, là nó cảm ứng được hơi thở của Giang Tiểu Ngư.

- Giang Tiểu Ngư quả nhiên bị giam ở trong này, chúng ta mau tăng tốc, nếu không sẽ rất dễ bị đám thủ vệ phát giác sơ hở.

Dương An đem phát hiện của hắn nói cho hai người đồng hành.

Âm Luân cùng Phá Nha thận trọng gật gật đầu.

- Các vị trưởng quan, tiếp theo để bọn tôi tự tìm tòi manh mối là được rồi, không cần làm phiền các vị. Sau chuyện này chúng tôi nhất định sẽ ở trước mặt cấp trên bẩm báo lại công lao của các vị.

Âm Luân lại dứt mấy viên tinh hạch cho gã bồ đầu bên trong thiên lao.

Thu “hối lộ” xong, gã bồ đầu cũng không làm khó:

- Được rồi, nhưng các ngươi ngàn vạn lần đừng tùy tiện chạy loạn, nơi này có một ít phạm nhân vô cùng hung ác, sợ là các ngươi sẽ gặp phải chuyện bất trắc.

- Đa tạ trưởng quan nhắc nhở!

Âm Luân nói, sau đó giả vờ làm bộ cẩn thận điều tra, theo phương hướng Dương An chỉ sẵn mà từ từ tiến đến.

- Bồ đầu, cứ mặc bọn chúng tự do tiến vào không có việc gì chứ?

Thấy ba người chơi đi xa, một gã tiểu tốt nhỏ giọng hỏi.

Gã bồ đầu kia không thèm để ý nói:

- Các ngươi cứ yên tâm đi, trong thiên lao này bọn chúng có thể làm được cái rắm gì, nếu như thật sự xảy ra chuyện thì bọn chúng cũng tuyệt đối không thể rời đi, đừng có lo bò trắng răng.

Thiên lao rất lớn, hơn nữa không khí tối tăm hơi hám, không khá hơn bao nhiêu so với cống ngầm, chia thành từng căn phòng giam giữ phạm nhân riêng biệt, chỉ có thể thông qua một cánh cửa sổ nhỏ bên trên cửa sắt mà quan sát tình huống bên trong.

Giang Tiểu Ngư Hạng Liên lóe lên chính là hướng để bọn Dương An tìm tòi, ánh sáng lóe ra càng mạnh nghĩa là tới càng gần, cứ như thế có thể có phương hướng chính xác, cũng tránh cho bọn thủ vệ hoài nghi.

Thiên lao xây ngầm dưới lòng đất, phân thành rất nhiều tầng, mà càng hướng xuống thì phạm nhân lại càng hung ác.

Căn cứ chỉ thị của vòng cổ, bọn Dương An nhanh chóng xuống tới sâu, mà bọn hắn cũng cảm giác được một vài phòng giam toát ra những hơi thở cực kỳ cường đại, chỉ là thiên lao này giống như tồn tại kết giới nào đó đem ức chế hết những hơi thở này, tuy nhiên hung tàn lệ khí của trọng phạm cũng khiến bọn hắn cảm thấy không thoải mái.

- Chắc là ở tầng này!

Tới tầng thứ ba, Dương An phát hiện chiếc vòng cổ lóe ra ánh sáng rất mãnh liệt, nhất định là đã gần sát với Giang Tiểu Ngư.

Ba người ngay lập tức bước nhanh hơn, dừng trước mỗi phòng giam để xem phản ứng của vòng cổ, cuối cùng tìm tới căn phòng giam nằm ở góc cuối tầng ba thì vòng cổ không lóe sáng nữa mà giữ nguyên không chớp, đây hẳn là phòng giam Giang Tiểu Ngư.

Thông qua cửa sổ nhỏ nhìn vào trong, Dương An lơ mơ thấy được hai thân ảnh rúc vào một góc, xem thần thái thì cực kỳ suy yếu.

Một thân ảnh trong đó giống như cảm giác được cái gì, cũng ngẩng đầu nhìn lại.

Khi Dương An thấy người kia ngẩng đầu lên để lộ khuôn mặt thì trong lòng cả kinh. Người này sắc mặt xám trắng, đã bắt đầu thối rữa, bộ dáng cực kỳ dọa người. Dương An có chút nghi ngờ đây không phải là Giang Tiểu Ngư.

Để xác nhận, Dương An đem chiếc vòng cổ đặt sát ô cửa sổ rồi lắc một chút, sau đó lập tức thu hồi vào hành trang, sợ làm lộ hơi thở thánh khiết sẽ khiến bọn thủ vệ chú ý.

Một chiêu này quả nhiên hữu hiệu, người kia vừa nhìn chiếc vòng đã gian nan bò lại gần, suy yếu thều thào hỏi:

- Người... Sao người lại có... Có vòng cổ của ta.

- Người là ai!

Dương An không có thời gian giải thích nhiều như vậy, hạ giọng trực tiếp hỏi.

- Giang Tiểu Ngư!

Có thể bởi vì cực kỳ suy yếu, người nọ chỉ nói ba chữ.

Đến lúc này Dương An đã khẳng định được thân phận người này.

- Người còn lại kia chắc là Trương Bá Luân đại nhân phải không? Chúng tôi được phụ thân Giang Long đại nhân của cô nhờ cứu các người ra ngoài.

- Đúng, hẳn là trượng phu của ta Trương Bá Luân.

Giang Tiểu Ngư trả lời.

- Tốt, hai người chờ một lát, chúng tôi sẽ lập cứu hai người ra ngoài. Cô mau lùi lại một chút.

Dương An lại nói.

- Xác định thân phận, tôi sẽ lập tức mở cửa phòng giam, hai người nhớ canh gác.

Dương An vội la lên:

- Mở cửa phòng giam rất có thể sẽ tạo thành báo động, cho nên động tác tiếp theo phải nhanh, Âm Luân báo cho lão Địch chuẩn bị tiếp ứng đi.

- Được!

Âm Luân gật gật đầu, đứng bên cạnh che cho Dương An, đồng thời thông báo tới Pháp Lão Địch. Mà Pháp Nha thì đứng chắn ở phía bên kia.

Dĩ nhiên bọn hắn không có chìa khóa thiên lao, nhưng Dương An có chiếc chìa khóa ma pháp vạn năng Cấp Khắc Long đã được thăng cấp, có thể mở mọi ổ khóa dưới cấp sử thi.

Dương An lấy ra chìa khóa ma pháp vạn năng Cấp Khắc Long tra vào lỗ, pháp trận bên trên chìa khóa bắt đầu chuyển động, tổng thể chiếc chìa cũng biến ảo không ngừng.

1% ... 5% ... 7% ...

Tiến độ không nhanh không chậm, chỉ một chút nữa có thể mở ra.

Nhưng ngay thời khắc mấu chốt này, một gã thủ vệ trực ban lại đi tuần qua, phát hiện bọn Dương An dừng lại rất khả nghi trước một buồng giam.

- Các người đang làm gì đó?

320. Chương 314: Mạo Hiểm Truyền Tống

oOo

Ở thời khắc mấu chốt nhất này, một khi bị người phát hiện là bọn hắn cướp ngục, vậy thì tất cả đồ sông đổ bể, hơn nữa ba người bọn hắn còn phải táng thân trả giá.

“Vèo ~ ”

Phá Nha nắm thời cơ, tức khắc ẩn thân tiến lên, muốn khống chế trước khi gã thủ vệ này kịp báo động.

“Phanh!”, một đòn Muộn Côn, chủy thủ nhanh như thiểm điện cắm vào gáy gã thủ vệ khiến hắn choáng váng, sau đó Phá Nha lại tung tiếp 2 kỹ năng nữa, đưa thời gian choáng váng tăng đến 12 giây.

Ám Luân động tác cũng không chậm, mấy cái nguyên rửa cùng trời buộc thuật liên tục ném tới, tăng cường khống chế. Hiện tại không thể gây ra động tĩnh lớn, bởi vậy hai người đều chỉ có thể thi triển mấy kỹ năng khống chế, hơn nữa thời gian cũng không cho phép bọn hắn đánh chết thủ vệ.

Gần 20 giây, rốt cục chìa khóa vạn năng cũng đã biến hóa xong. “Xoạch” một tiếng, cửa sắt bị mở ra.

- Đi!

Dương An thu hồi chìa khóa, gấp gáp quát một tiếng.

Ngay một khắc lúc cửa phòng giam bị mở, toàn bộ tầng ba đều vang lên tiếng báo động chói tai, tình huống bọn Dương An nguy cấp hơn bao giờ hết.

Phá Nha đâm mạnh chủy thủ vào gáy thủ vệ khiến thân thể hắn tê liệt 8 giây, sau đó ‘oành ~’ một tiếng, sương mù màu đen như mực tản ra, ngăn cản tầm mắt.

Ba người nối nhau mà vào, sau đó đóng cửa lại để có thể kéo dài một ít thời gian khi bọn thủ vệ đuổi tới.

Dương An cũng không quan sát hoàn cảnh phòng giam, chỉ liếc qua nhìn Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư đang cực kỳ suy yếu rồi triển khai bước tiếp theo kế hoạch.

- Chúng ta chỉ có vài giây, Ám Luân lập tức mở ra Nhâm Ý Môn.

Dương An quyết đoán hạ lệnh:

- Lão Địch nghe được không, chuẩn bị hành động theo kế hoạch.

- Đã... Đã rồi!

Pháp Lỗ Địch yếu ớt đáp lại. Dương An cũng thấy hơi kỳ lạ nhưng không quá lưu ý.

Ám Luân giống như cùng suy nghĩ với Dương An, lời còn chưa dứt, hắn đã bắt đầu triệu hoán Nhâm Ý Môn.

Nói về năng lực truyền tống thì Chỉ Xích Thiên Nhai của Pháp Lỗ Địch mạnh hơn rất nhiều Nhâm Ý Môn của Ám Luân. Hiện tại Chỉ Xích Thiên Nhai một lần có thể truyền tống bốn người, hơn nữa chỉ cần người được làm dấu trước ở trong phạm vi chỉ định thì có thể truyền tống theo cả 2 hướng. Còn Nhâm Ý Môn chỉ có thể truyền tống Ám Luân cộng thêm một người nữa, hơn nữa chỉ tới được địa điểm đã làm dấu từ trước.

Tuy nhiên Chỉ Xích Thiên Nhai không thể tác dụng trên NPC, thời gian cooldown tới 10 giây, còn Nhâm Ý Môn thì bất kể là NPC, người chơi hay quái vật, chỉ cần tiến vào trong đó là có thể tiến hành truyền tống, không có thời gian cooldown, cho nên lần thực hiện nhiệm vụ cứu Phi Điều cùng Du Ngư này chỉ có thể dùng Nhâm Ý Môn.

Ba giây sau, một cánh cổng màu xám bỗng nhiên xuất hiện trong căn phòng. Có thể nhìn qua cánh cổng thấy được bên kia là một dòng xoáy hỗn độn, phá tan rào cản không gian để thông tới nơi khác.

Dương An cùng Phá Nha lập tức qua nâng Giang Tiểu Ngư và Trương Bá Luân dậy.

- Hai vị, đồng bạn của tôi sẽ lần lượt mang hai người truyền tống ra ngoài, bên kia đã có người chuẩn bị sẵn sàng tiếp ứng.

Dương An nói cùng Giang Tiểu Ngư đang tỉnh táo, còn Trương Bá Luân thì bị thương rất nặng, hôn mê không tỉnh.

Giang Tiểu Ngư gật gật đầu tỏ vẻ hiểu được:

- Xin các anh hãy cứu chồng tôi trước đi!

Dương An hiểu được suy nghĩ của Giang Tiểu Ngư, cũng khẽ cảm động, nhưng không có nói gì thêm, ý bảo Âm Luân đưa Trương Bá Luân đi trước.

Âm Luân dìu Trương Bá Luân tiến vào Nhâm Ý Môn, truyền tống đến bên kia, lúc sau Nhâm Ý Môn màu xám liền biến mất không thấy gì nữa, muốn truyền tống phải triệu hoán lần nữa.

Giang Tiểu Ngư thấy Trương Bá Luân đã truyền tống đi, có vẻ chưa thôi lo lắng, gương mặt xám trắng thối rữa lộ rõ vẻ hoảng hốt. Dương An tự nhiên là lưu ý tới, liền lên tiếng an ủi:

- Yên tâm đi, đồng bạn của tôi rất nhanh sẽ trở lại đem cả cô qua đó, tiếp đến chúng ta sẽ cùng nhau trở về liên minh Quang Minh, trả lại cho các vị một cái công đạo.

- Tôi biết rồi, cảm tạ các anh đã mạo hiểm tới cứu.

Giang Tiểu Ngư nhỏ giọng đáp.

Hai người vừa dứt lời, dưới chân Dương An liền dần hiện ra một pháp trận hình tròn màu xám. Đây chính là pháp trận phát động Chỉ Xích Thiên Nhai, Âm Luân lại xuất hiện.

- Bên kia hình như đã có chuyện, nhưng mọi người chỉ lí nhí không nói, tôi cũng không có thời gian tìm hiểu, cần chuẩn bị sẵn sàng ứng phó mọi biến cố.

Âm Luân sắc mặt trầm trọng nói, sau đó bắt đầu triệu hoán Nhâm Ý Môn.

Dương An hiểu được đám Pháp Lỗ Dịch không nói gì nhất định là có nguyên nhân, có điều chuyện khẩn cấp nhất bây giờ là truyền tống nốt Giang Tiểu Ngư ra ngoài.

Ngay lúc này, bọn thủ vệ gác ngục đã tìm tới được, nghe động tĩnh ít nhất có tới hơn 10 gã. Nếu không có kỹ năng truyền tống nghịch thiên của hai người Âm Luân Pháp Lỗ Dịch thì đúng là chạy đẳng trời.

Hơn nữa thủ vệ có chìa khóa phòng giam, rất nhanh là có thể mở cửa sắt, sau đó xông tới “đồ sát” mọi người.

- Anh đừng phân tâm, chuyện khác cứ để tôi và Phá Nha.

Dương An lập tức ổn định lòng quân, mà Phá Nha cùng Âm Luân cũng là người phi thường, càng nguy cấp, bọn hắn lại càng bình tĩnh.

Chỉ một giây nữa là có thể triệu hóa Nhâm Ý Môn, nhưng mà cửa nhà tù đã bị mở...

“Ồnh ~ ”

Ngay tức khắc, Dương An bắn ra Quang Mạc Tiễn. Ánh sáng chói lòa lập tức khiến bọn thủ vệ mù mắt tạm thời, tiếp đó một mũi Hoãn Tốc Tiễn đi tới “làm thân” với chúng, ngăn chúng lại trước cửa vào chật hẹp.

“Xì xì ~ ”

Trong màn sáng, một cánh cửa màu xám lại xuất hiện. Âm Luân tức khắc giữ chặt Giang Tiểu Ngư cũng đang ở trạng thái mù rồi nhảy vào trong đó.

- Lão Dịch, đi!

Thấy Âm Luân đã đi vào, Dương An lập tức kêu gọi Pháp Lỗ Dịch mở ra Chỉ Xích Thiên Nhai đem hắn cùng Phá Nha kéo qua.

Dương An trước đó đưa Phục Vị Giới Chỉ cho Pháp Lỗ Dịch, bởi vậy có thể liên tục thi triển hai lần Chỉ Xích Thiên Nhai. Pháp trận tròn lại thoáng hiện dưới chân hai người, sau đó đem cả hai “lôi đi”, biến mất trong phòng giam.

Ngay sau đó, hai người đã xuất hiện bên trong thủy đạo. Dương An nhìn thấy đồng đội tất cả bình yên vô sự thì khẽ thở phào. Kế tiếp là mang theo Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư rời khỏi Hắc Phong thành, về phần thiên lao kia giờ trở thành “thiên hạ đại loạn” đã không còn là việc phải bận tâm.

Ám Luân rốt cục có thời gian thi triển Khu Tán Thuật cùng Hắc Ám Chúc Phúc Thuật tiến hành trị liệu cho 2 vợ chồng Trương Bá Luân. Hai người bọn họ bây giờ mang thân Vong Linh tộc, chỉ có thể dùng Hắc Ám Chúc Phúc Thuật tiến hành trị liệu, may mà Ám Luân là Quang Âm song mục có thể thi triển kỹ năng trị liệu Hắc Ám.

Sau mấy cái Hắc Ám Chúc Phúc Thuật, sắc mặt hai vợ chồng cũng trở nên tốt hơn. Trương Bá Luân theo đó tỉnh lại, nhưng vẫn còn cực kỳ suy yếu.

- Tốt lắm, kế tiếp chúng ta sẽ rời khỏi Hắc Phong thành.

Dương An thần nhiên nói.

Nhưng mà, bọn hắn vừa muốn khởi hành, từ một góc cách đó không xa truyền tới tiếng bước chân.

321. Chương 315: Không Thể Rời Đi

oOo

Đội ngũ mang theo hai “đào phạm” Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư không thể tiếp tục trở lên mặt đất, nếu không vừa đi ra thân phận sẽ tức khắc bại lộ, bởi vậy chỉ có thể thông qua thủy đạo rời đi. Cách này tuy mất thời gian, nhưng đã đem mục tiêu cứu ra thì giờ an toàn là quan trọng nhất.

Tuy nhiên ngay lúc Dương An mới vừa hạ lệnh xuất phát, đã nghe dày đặc tiếng bước chân truyền đến, toàn bộ đội viên lập tức đề phòng.

Dương An trước tiên thả Lý Nhĩ Tư chi nhân bay qua hướng truyền tiếng động, lập tức phát hiện sau khúc ngoặt bên phải cách đây tầm trăm mét có một đội 10 người chơi liên minh Hắc Ám đang tiến rất nhanh, hơn nữa nhìn tư thế biết không phải chuyệ

- Mọi người chú ý, có một đội ngũ 10 người đang tới đây. Không cần khẩn trương, Hỗn Độn được tề vẫn còn hiệu quả, cố gắng lừa bọn chúng là tốt nhất.

Dương An báo động trong kênh tổ đội. Giờ vẫn còn ở khá gần thiên lao, hắn không muốn gây động tĩnh lớn.

Từ khi nhận nhiệm vụ hung hiểm này, tiểu đội sáu người đã phối hợp phi thường ăn ý, tự động lập trận hình, Phá Nha ẩn thân, Quang Phong ở phía trước, Pháp Lỗ Dịch Mạnh Tử Lăng ở bên trong, Ám Luân cùng Dương An sau cùng che khuất Trương Bá Luân và Giang Tiểu Ngư, để tránh họ bị đội kia phát hiện.

- Lão Dương, kỳ thật...

Pháp Lỗ Dịch đột nhiên vào lúc này lí nhí:

- Kỳ thật vừa rồi đã có ba người chơi liên minh Hắc Ám phát hiện vị trí của bọn tớ, nhưng không nhìn thấu bọn tớ là liên minh Quang Minh. Tử Lăng nói hai câu, lại thấy bọn tớ có 2 chức nghiệp 5x nên dễ dàng lừa được chúng rời đi. Vừa này vì không muốn cậu lo lắng nên không nói.

- Ax!

Dương An vừa tức giận vừa buồn cười. Hắn đương nhiên hiểu ý tốt của bạn mình, cũng không định trách cứ:

- Quên đi, lần sau có chuyện gì nhất định phải báo ọi người đấy.

Pháp Lỗ Dịch gật gật đầu, rồi tả lại bộ dáng ba người chơi lúc trước. Dương An vừa nghe xong ngay lập tức ngẩn ra, bởi trong đội 10 người kia có 3 gã giống hệt như miêu tả.

- Xem ra bọn hắc không phải là tình cờ qua đây.

Dương An lập tức nghĩ đến một chuyện, sắc mặt nghiêm trọng:

- Toàn bộ đội viên chú ý, lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu, lấy tốc độ nhanh nhất xử lý tổ đội kia.

Vốn chỉ muốn lừa đội ngũ kia rời đi tránh phiền toái, nhưng xem ra không ổn rồi.

Chỉ chớp lát, đội ngũ liên minh Hắc Ám kia đã ngoặt về hướng này. Một Thú Nhân thuần chiến sĩ 5x, một Lôi Khổng 5x, tám gã còn lại cũng là 4x, đầy đủ loại chức nghiệp, trong đó hai đạo tặc đã ẩn thân.

- Đánh!

Vừa nhìn thấy đội ngũ kia xuất hiện, Dương An không nói hai lời lập tức hạ lệnh công kích

“Bá ~”

Mạnh Tử Lăng trước tiên ra tay bố trí phong tỏa không gian, ngay sau đó là Âm Luân nguyên rửa quần thể. Đội ngũ mười người kia còn chưa kịp phản ứng đã phát hiện tự thân thuộc tính giảm xuống trên diện rộng, thân thể suy yếu, ngay cả hai đạo tặc cũng hiện lại hình.

“Sưu ~ sưu ~” hai mũi tên, hai Âm vụ đi sau cùng đã bị mũi tên xuyên thủng yết hầu “về thành”. Âm vụ cùng Quang Minh mục sư không sai biệt lắm, máu mỏng phòng yếu, lấy lực công kích hiện tại của Dương An thì dễ dàng có thể miểu sát.

Hai Âm vụ tử nạn, đội ngũ kia rốt cục cũng phản ứng. Thú Nhân thuần chiến sĩ 5x mở kỹ năng Trùng Phong lao đến. Không có Âm vụ thi triển Khu Tấn Thuật, thuộc tính giữ nguyên suy yếu, Quang Phong đơn giản nhảy ra ngăn chặn. Còn về Lôi khổng 5x cũng đã bắt đầu thi triển ma pháp, nhưng chú ngữ còn chưa niệm xong đã bị một thanh chủy thủy đen kịt cắt đứt cổ họng, lại là miểu sát.

Thanh chủy thủy kia dĩ nhiên là của Phá Nha đã chuyển chức thành Huyền Ảnh Long Thứ Khách 5x. Nhất kích tất sát, Phá Nha cũng không giống như đạo tặc thông thường sẽ ẩn thân chờ thời mà tiếp tục điên cuồng đánh về phía mấy chức nghiệp pháp hệ còn lại, như sói nhập bầy dê mà triển khai giết chóc.

Ám khổng Mạnh Tử Lăng thì duy trì phong tỏa không gian đồng thời trợ giúp khổng chế địch nhân khác. Pháp Lỗ Định lại triệu hồi ra hơn mười con Bạo Diễm Phong nhằm thuần chiến sĩ 5x kia mà oanh tạc. Thú Nhân thuần chiến sĩ bị Quang Phong chế trụ, không thể phân tâm chặn đánh Bạo Diễm Phong, ‘rầm rầm rầm ...’ năm sáu chục con Bạo Diễm Phong cùng nhau phát nổ, Thú Nhân thuần chiến sĩ ngay cả máu cũng không kịp uống đã bị nổ chết.

Dương An liên tục bắn mấy phát tên “tiên” nốt hai đạo tặc, sau đó hắc phát hiện toàn bộ đội ngũ 10 người liên minh Hắc Ám đã thanh lý xong, chỉ thấy Phá Nha đứng ở thi thể mấy gã kia mà cười đắc ý.

Chiến tích cuối cùng, Dương An xử lý bốn, Phá Nha cũng là bốn, Quang Phong bởi vì bám trụ thuần chiến sĩ khó chơi nhất nên chỉ có thể cùng Pháp Lỗ Định hợp lực xử lý một, mà Pháp Lỗ Định còn nhàn nổ chết thêm một tên.

Không đến 10 giây xử lý xong đội mười người, tuy rằng địch nhân thực lực không tính là cao, nhưng đủ thấy sự cường đại của đội ngũ Dương An.

Trận chiến đấu này không có bao nhiêu tiêu hao, thu thập xong chiến lợi phẩm cả bọn lập tức rời đi, để tránh có địch nhân quay về báo thù.

Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư thân thể cực kỳ suy yếu, không thể chạy nhanh, Quang Phong và Pháp Lỗ Định liên triệu hồi ra Quang Minh Bạch Hổ cùng Băng Cực Chiến Lang công hai người trên lưng.

Phụ trách chỉ đường là Âm Luân, hắc đã sớm định hướng chọn được một bí đạo rời đi Hắc Phong thành tiến vào chiến trường Chính Tà, đến lúc đó bọn hắc có thể phi hành phản hồi Bạch Vân thành.

Trong thủy đạo thỉnh thoảng xuất hiện một ít quái cường hóa và tinh anh 5x, nhưng không gây khó dễ nổi cho đội, chỉ có chút lãng phí thời gian. Hiệu quả của Hỗn Độn được tề cũng đã hết, sáu người hồi phục đáng về nhân loại liên minh Quang Minh.

Ngoại trừ quái vật, đội ngũ còn gặp được rất nhiều đội ngũ liên minh Hắc Ám, phỏng chừng tin tức của bọn họ đã bị tiết lộ, đặc biệt là phạm vi phía tây nam, đội ngũ liên minh Hắc Ám xuất hiện càng dày đặc.

May là mạng lưới thoát nước ngầm của Hắc Phong thành cực kỳ rắc rối, nếu không có bản đồ thì rất dễ lạc đường, hơn nữa ánh sáng u ám, tầm mắt bị hạn chế lớn, cho dù biết thích khách Quang Minh ở trong đó, người chơi liên minh Hắc Ám muốn đuổi bắt cũng phi thường gian nan, thường thường bị vây vào bị động.

Gặp được đội ngũ liên minh Hắc Ám, bọn Dương An lựa chọn nếu né được thì tận lực né tránh, còn không thì lấy thời gian ngắn nhất xử lý nhanh gọn, sau đó lập tức rút lui.

Trong thủy đạo tối tăm, hao phí ba bốn giờ, rốt cục Dương An cùng các đội viên mang theo Trương Bá Luân và Giang Tiểu Ngư tới được chỗ nối với thông đạo bí mật rời khỏi Hắc Phong thành.

Dương An xuất ra pho tượng Phi Điểu mở cánh cửa đá to lớn trước mặt, để lộ đằng sau một thông đạo khô mát. Chỉ cần bước qua cánh cửa này tức là đã rời khỏi Hắc Phong thành.

- Đi thôi, tiến vào bí đạo chúng ta liền rời khỏi Hắc Phong thành, an toàn rồi.

Mất thấy nhiệm vụ sắp hoàn thành, Dương An cũng có chút kích động.

Nhưng ngay lúc mọi người chuẩn bị đem Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư đưa vào bí đạo, hai người lại đột nhiên phát ra tiếng rên rỉ thống khổ.

Trương Bá Luân bởi suy yếu mà luôn luôn không nói gì lúc này lại cố gắng giãy dụa mở miệng:

- Không... Không thể rời khỏi Hắc Phong thành!

322. Chương 316: Hai Chỉ Có Thể Cứu Một

oOo

Dương An cùng tiểu đội có thể lên vào Hắc Phong thành, đánh gục phản đồ Vụ Thản, tiến vào thiên lao cứu ra mục tiêu đều là nhờ các đội viên chặt chẽ phối hợp, cộng thêm sự can đảm cùng trí tuệ vô cùng ingh, đương nhiên, cũng có một chút may mắn.

Nhưng mà, bước tiếp theo có thể rời khỏi nơi nguy hiểm, nhiệm vụ sắp hoàn thành thì Trương Bá Luân lại nói không thể ly khai Hắc Phong thành.

- Trương Bá Luân đại nhân, xin hỏi có nguyên nhân gì không?

Dương An từ trong kích động ban đầu tỉnh táo lại, hẳn biết trong đó nhất định là có nguyên nhân nào đó.

- Ừ!

Trương Bá Luân gật gật đầu gian nan nói:

- Tôi và Tiểu Ngư đều bị địch nhân thi triển Vong Linh Trớ Chú, chỉ cần chúng tôi vừa ra khỏi phạm vi Hắc Phong thành sẽ lập tức tử vong.

- Sao!

Mọi người nghe được cũng cả kinh, thậm hô may mắn mới vừa rồi chưa kịp đưa hai người vào bí đạo, bằng không đã thành sai lầm không thể cứu vãn.

- Đúng rồi, Quang Minh Khu Tán Thần Thạch!

Dương An bỗng thét một tiếng. Trước khi đi Giang Long đã đưa cho hắn một viên Quang Minh Khu Tán Thần Thạch, nói là có thể xóa tan nguyên rủa trên người Giang Tiểu Ngư, có điều không biết sau khi sử dụng sẽ tạo thành hiện tượng gì, sợ làm cho cường giả liên minh Hắc Ám chú ý, cho nên Dương An định sau khi rời khỏi Hắc Phong thành mới mang ra sử dụng.

Dương An lập tức lấy từ hành trang một viên đá màu trắng ngà trông như viên đá cuội bình thường, mặt ngoài có khắc một thập tự giá màu vàng, chính là Quang Minh Khu Tán Thần Thạch.

Quang Minh Khu Tán Thần Thạch vừa lấy ra, một luồng hào quang màu trắng ngà tức thời lan tỏa, xóa tan toàn bộ hơi thở tà ác chung quanh đó, khiến đám Dương An cảm giác được như có một cỗ lực lượng nhu hòa thánh khiết tẩy rửa tâm linh, thậm chí khôi phục cả những thuộc tính suy yếu.

Được tắm trong Thánh Quang, Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư cũng có chuyển biến tốt đẹp về tinh thần.

- Quả nhiên thần kỳ, viên Quang Minh Khu Tán Thần Thạch này nhất định có thể đủ giải trừ Vong Linh Trớ Chú ác độc kia.

Dương An nắm Thần Thạch, trong lòng nhất thời vui vẻ, nhưng lập tức thấy nan giải. Quang Minh Khu Tán Thần Thạch chỉ có một viên, nhưng đến hai người bị nguyên rửa, hai chỉ có thể cứu một, tức là bất kể cứu ai, nhiệm vụ cũng coi như thất bại.

Nguyên lai trong quyển nhật ký Hưu Bá Đặc liệu chết mang đi ra chỉ ghi lại Giang Tiểu Ngư đã bị nguyên rửa, mục đích là để chế trụ Trương Bá Luân, khiến hấn nguyện trung thành cùng liên minh Hắc Ám. Về sau Trương Bá Luân bị phát hiện là ‘Vô Gian Đạo’* cũng đã bị thi thuật, hơn nữa so với Giang Tiểu Ngư càng thêm ác độc, những điều này nhật ký còn chưa kịp ghi lại, bởi vậy Giang Long cũng chỉ chuẩn bị một viên Quang Minh Khu Tán Thần Thạch vốn cực kỳ trân quý này.

(* Vô Gian Đạo: tên một bộ phim nổi tiếng về đề tài hoạt động gián điệp của cả 2 bên cảnh sát và tội phạm)

- Quang Minh Khu Tán Thần Thạch... Thật tốt quá, mau... Mau cứu Tiểu Ngư!

Ánh mắt Trương Bá Luân hiện lên một tia vui sướng khác thường.

Nhưng mà Giang Tiểu Ngư lại lắc đầu, nước mắt tuôn như mưa:

- Không, cứu trợ phụ của tôi, đều là do tôi liên lụy hấn, khiến hấn chịu đủ tủ nhục suốt vạn năm qua...

- Tiểu Ngư đừng nói nữa, vạn năm qua ta chưa từng hối hận, vì người mà ta yêu nhất hết thấy đều đáng giá, hơn nữa mọi việc ta làm đều có trời đất chứng giám, ta không có bán đứng Quang Minh.

Trương Bá Luân trên mặt cũng đã tràn ngập nước mắt, sau đó hướng Dương An nói:

- Cầu xin cậu cứu Tiểu Ngư, nhất định phải cứu Tiểu Ngư!

- Không, cứu trợ phụ của ta đi mà.

Trương Bá Luân cố gắng vươn người nắm lấy bàn tay của Giang Tiểu Ngư, ôn nhu lau nước mắt trên mặt nàng, nói:

- Tiểu Ngư, ngoan nào, để bọn họ cứu nàng trước, tiếp đó nàng trở về xin Giang Long đại nhân một viên Quang Minh Khu Tán Thần Thạch nữa quay lại cứu ta là được rồi.

- Đúng vậy!

Dương An đột nhiên tỉnh ngộ, trước cứu Giang Tiểu Ngư, sau đó đem cô ta về chỗ Giang Long xin một viên Quang Minh Khu Tán Thần Thạch khác, như vậy hẳn là có thể cứu hai người.

- Không!

Giang Tiểu Ngư lại lắc đầu, bất quá đã không có kích động như trước:

- Chàng không cần gạt ta, ta biết từ khi chúng ta rời khỏi thiên lao thì nguyên rửa cũng đã tự phát động, thời gian vừa đến, cho dù chúng ta không có rời đi Hắc Phong thành cũng sẽ chết.

Giang Tiểu Ngư nhẹ nhàng dựa sát vào lồng ngực Trương Bá Luân:

- Chúng ta vốn là vợ chồng, không có chàng, ta há có thể sống tạm, Du Ngư không thấy Phi Điều liệu sống được sao, vạn năm trước chàng vì ta cam nguyện bỏ qua Quang Minh, gánh chịu thoả mạ, hôm nay ta há có thể lưu lại chàng mà đơn độc một mình.

- Nàng biết cả rồi sao!

Trương Bá Luân ôn nhu vuốt ve mái tóc Giang Tiểu Ngư, tuy rằng đối mặt tử vong, nhưng trong lòng tràn đầy tình yêu ấm áp.

- Nguyên rửa còn bao lâu nữa thì phát động?

Dương An vội vàng hỏi, nếu đủ thời gian hẳn là còn cách.

- Đại khái không đến nửa giờ!

Trương Bá Luân thản nhiên nói, mặt lại mỉm cười, hoàn toàn không có chút sợ hãi vì tử vong sắp đến.

- Các vị đừng lo lắng, tôi cùng thê tử của tôi đã quyết định sống chết cùng nhau, Phi Điều cùng Du Ngư vĩnh viễn không chia lìa.

- Khốn khiếp!

Dương An không cam lòng nắm Quang Minh Thần Thạch đâm một quyền lên cửa đá.

- Không tới 30 phút, chỉ tính rời khỏi bí đạo này nhanh nhất cũng đã hơn 20 phút, không còn cách nào sao!!!

Vô luận là ở phạm vi Hắc Phong thành, hay trong bí đạo thì đều bị hạn chế không thể sử dụng Hồi Thành Quyền Trục, coi như đủ thời gian phản hồi Bạch Vân thành tìm Giang Long, cũng không đủ thời gian trở về.

Dương An hết sức không cam lòng, phi thường chán nản, đây cũng không phải là vấn đề không hoàn thành nhiệm vụ nữa, mà hẳn đã bị tình yêu vĩnh viễn không chia rời của hai người làm cảm động. Hắn không muốn chứng kiến cặp vợ chồng tình sâu nghĩa nặng nhường này cứ như vậy rời bỏ nhân thế.

Mạnh Tử Lăng đã muốn cảm động rơi lệ, khóc thút thít, mặt yếu đuối không còn được che chắn, cũng không để ý người khác, nhẹ nhàng dựa sát vào sau lưng Dương An.

Ám Luân, Quang Phong, Phá Nha, Pháp Lỗ Dịch lúc này cũng trầm mặc không nói gì, tất cả mọi người đều bị tình yêu của Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư làm cảm động.

- Đáng giận... Đáng giận...

Dương An phẫn hận dùng sức đâm lên cửa đá, nắm tay sớm đã nứt toác, huyết nhục mơ hồ, hệ thống bố trí chân thật cảm giác đau đớn nhưng hẳn lại như không cảm thấy. Trong tay còn chìa khóa cứu mạng người, thế nhưng không biết phải làm sao...

Máu tươi từ tay phải Dương An đã muốn nhuộm kín viên Quang Minh Khu Tán Thần Thạch màu trắng ngà.

Mà đúng lúc này, Dương An khẽ ngẩng ra, Thần cách sâu trong linh hồn đột nhiên khẽ chấn động, tựa hồ sản sinh một tia cộng hưởng với Quang Minh Khu Tán Thần Thạch trong tay...

- Nguyệt chi thần lực, thần chi lực... Lẽ nào...

Nhìn nhìn Quang Minh Khu Tán Thần Thạch trong tay, Dương An tựa hồ nghĩ tới điều gì, ngay lập tức có một ý tưởng to gan.

Khẽ thở hắt một hơi, Dương An bình tâm trở lại, quay tới vỗ nhẹ lên bả vai Tử Lăng mà an ủi.

- Hai vị đại nhân, tại hạ có một phương pháp có lẽ có thể cứu được cả hai, có điều phương pháp này tôi cũng không chắc có thể thành công.

Dương An đi đến bên cạnh Trương Bá Luân nói:

- Không biết hai vị có tin tưởng để tại hạ thử qua.

Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư nhìn nhau cười, nói:

- Chúng tôi đương nhiên tin tưởng tiểu huynh đệ, vợ chồng tôi đã sẵn sàng chết cùng nhau rồi, nếu thành công dĩ nhiên đáng mừng, nhưng cho dù thất bại cũng không có gì đáng ngại, tiểu huynh đệ cứ phóng tay hành động đi!

Dương An cắn chặt răng, dứt khoát nói:

- Tốt, vậy mời Tiểu Ngư đại nhân nhận Thần Thạch Khu Tán trước đã.

323. Chương 317: Bỏ! Được!

oOo

Cảm giác được Nguyệt Ảnh thần cách sâu trong linh hồn cùng Quang Minh Khu Tán Thần Thạch sản sinh một tia cộng hưởng, Dương An hạ quyết tâm, quyết định hy sinh Nguyệt Ảnh thần cách Vũ Nguyệt đặc biệt vì hắn chuẩn bị để thử cỏi bỏ nguyên rửa cho Trương Bá Luân.

Bỏ đi Thần cách, cũng tức là bỏ đi Nguyệt chi thần lực, đối với thực lực Dương An sẽ có ảnh hưởng thật lớn, tuy nhiên lực lượng có thể dùng cách khác tăng lên, nhưng người hữu tình như Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư một khi rời đi nhân thế sẽ không có cách nào khác vãn hồi.

Việc này có lẽ gọi là tặng áo cho người đi!

- Không, tôi biết cậu nghĩ gì, nhưng tôi sẽ không sống đơn độc chỉ một mình đâu.

Nghe Dương An nói trước tiên để mình xóa tan nguyên rửa, Giang Tiểu Ngư lại không đồng ý, cho là hắn chỉ muốn lừa nàng trị liệu.

- Xin tin tưởng tôi!

Dương An kiên nghị nói.

- Phương pháp của tôi hiệu quả tốt nhất nếu là Trương Bá Luân đại nhân, hơn nữa tôi cũng muốn thông qua quan sát thay đổi của Quang Minh Khu Tán Thần Thạch khi phát động năng lượng để nghiệm chứng một ít ý tưởng.

- Nhưng mà...

Giang Tiểu Ngư còn muốn ngăn cản, lại bị Trương Bá Luân gọi lại:

- Tiểu Ngư, tin tưởng vị tiểu huynh đệ này đi!

- Vâng, nhưng nếu phương pháp của hắn thất bại, ta nhất định không để chàng ra đi một mình!

Giang Tiểu Ngư dựa sát vào Trương Bá Luân, tuy giờ bề ngoài trông cả hai chẳng khác gì thầy ma đang thổi rửa, nhưng vẫn không át đi được nhu tình của nàng.

Trương Bá Luân không nói gì, nhẹ nhàng đẩy Tiểu Ngư ra, sau đó gật đầu với Dương An, ý bảo có thể bắt đầu.

Dương An cũng gật gật đầu, kích hoạt Quang Minh Khu Tán Thần Thạch, xác định mục tiêu lựa chọn sử dụng rồi mặc nó rời tay bay ra.

“Ông ~ ”

Quang Minh Khu Tán Thần Thạch bay trên trán Giang Tiểu Ngư rồi rung lên kịch liệt. Đồ án thập tự giá màu vàng bên ngoài Thần Thạch bộc phát ra kim quang chói mắt, lập tức từng vòng quang mang màu vàng tỏa ra, đem cả người nàng bao phủ.

Trong kim quang thần thánh, trên người Giang Tiểu Ngư bốc lên từng luồng khói màu đen sau đó bị kim quang tịnh hóa. Mà huyết nhục thổi rửa của Giang Tiểu Ngư cũng bắt đầu được chữa trị, làn da màu xám trắng đặc trưng Vong Linh tộc cũng chậm chậm trở nên hồng hào, dần dần khôi phục màu da nhân loại.

Cảm giác được Thánh Quang dao động, Dương An khẳng định phán đoán trong lòng:

- Quả nhiên là thần chi lực, Quang Minh Khu Tán Thần Thạch hẳn là được thần chi lực hệ Quang Minh tưới tắm mà thành, mà Nguyệt chi thần lực của mình có tác dụng khắc chế Vong Linh thật lớn, hẳn có cơ hội thành công.

Kỳ thật Dương An đoán không sai bao nhiêu, Quang Minh Khu Tán Thần Thạch chính là do thần cấp Quang Minh mục sư vận dụng đại lực lượng đưa thần chi lực rót vào trong tinh thạch đặc thù chế tạo thành.

Chỉ chốc lát, nguyên rửa trên người Giang Tiểu Ngư đã hoàn toàn biến mất, Giang Tiểu Ngư rốt cục hồi phục bộ dáng nhân loại, mà Quang Minh Khu Tán Thần Thạch cũng vụn ra như bột phấn.

Vạn năm bị bức làm Vong Linh, giờ khắc này thấy chính mình khôi phục về làm nhân loại, Giang Tiểu Ngư không nhin được lộ vẻ mừng rỡ, nhưng rất mau lại trở lại vẻ ưu thương, người nàng yêu thương nhất vẫn còn đang cận kề cái chết.

- Tiểu huynh đệ, xin cậu mau mau cứu trợ phụ của tôi!

Giang Tiểu Ngư khẩn thiết nói.

- Tôi sẽ cố hết sức!

Dương An gật đầu nói.

- Nguyệt Quang Hùng!

Dương An khẽ quát một tiếng, triệu hoán Nguyệt Quang Hùng. Nhẹ nhàng vuốt ve đồ án mặt trăng lưỡi liềm màu bạc trên trán nó, Dương An quả thật luyện tể Nguyệt chi thần lực cường đại mà thần bí, tuy nhiên nếu làm vậy mà đổi lại cơ hội cho hai người hữu tình, coi như là đáng giá.

Dưới mệnh lệnh mạnh mẽ của Dương An, Nguyệt Quang Hùng lại một lần nữa hóa thành một quả cầu ánh sáng màu vàng nhạt rồi chui vào lồng ngực hắn, rút ra Nguyệt Ảnh thần cách dung hợp sâu trong linh hồn hắn.

Sau lần đầu tiên Nguyệt Quang Hùng trợ giúp Dương An dung hợp thần cách, thần cách liền thoát khỏi thể thai nghén Nguyệt Quang Hùng này mà cùng linh hồn Dương An dung hợp một chỗ, hiện tại muốn lấy ra, tự nhiên phải dùng Nguyệt Quang Hùng.

Chỉ chốc lát, quả cầu ánh sáng do Nguyệt Quang Hùng biến ra cũng đã từ lồng ngực Dương An bay ra ngoài, dừng trên tay hắn, mà màu vàng nhạt cũng đã biến thành xanh nhạt.

Ngay lúc Nguyệt Quang Hùng rời khỏi thân thể, Dương An cảm thấy lực lượng giống như bị rút bớt đi, hắn phát hiện tự thân thuộc tính giảm gần 30%. Lúc trước dung hợp thần cách không có phát hiện thuộc tính tăng lên, không ngờ giờ lấy ra lại bị tác dụng phụ lớn như thế.

Lúc này trông Dương An như vừa trải qua một trận đại chiến, cực độ suy yếu, nhưng hắn vẫn cắn răng chống đỡ, đưa quả cầu ánh sáng màu xanh nhạt tới trước mặt Trương Bá Luân, nói:

- Trương Bá Luân đại nhân, đây là Nguyệt Ảnh thần cách từ sự phụ Vũ Nguyệt của tôi, khắc chế rất mạnh đối với lực lượng Vong Linh, dung hợp nó vào tin rằng rất có khả năng có thể giải trừ Vong Linh Trở Chủ trên người ngài.

- Tiểu huynh đệ, thần cách này ta không thể nhận!

Trương Bá Luân nghe được tên Vũ Nguyệt, sắc mặt ngay lập tức biến đổi:

- Viên thần cách này quá quý trọng, nhất định là Vũ Nguyệt đại nhân lưu cho truyền nhân của người, hơn nữa tôi biết sau khi rút thần cách cậu sẽ bị ảnh hưởng cực kỳ lớn, tôi tuyệt đối không thể nhận viên thần cách này, nếu không thật quá có lỗi với Vũ Nguyệt đại nhân!

Trương Bá Luân cự tuyệt cũng là trong ý liệu, Dương An lại lắc lắc đầu, cười nhạt nói:

- Lực lượng có thể đề thăng bằng cách khác, nhưng tôi không thể đứng im nhìn đôi phu thê chí tình chí nghĩa lìa xa nhau. Ngài cứ yên tâm sử dụng, tin rằng nếu sự phụ tôi có biết cũng nhất định sẽ đồng ý với quyết định của tôi.

Nhìn Dương An đã kiên quyết, lại nhìn sang Giang Tiểu Ngư đang đăm đăm chờ mong, Trương Bá Luân cũng chịu nhận lấy.

Dương An vùng tay, Nguyệt Quang Hùng hóa thành quả cầu ánh sáng màu trắng sữa rồi chui vào trước ngực Trương Bá Luân, thoáng cái đã biến mất.

Thế nhưng qua một hồi lâu lại vẫn không có bất cứ động tĩnh gì, chỉ có Trương Bá Luân gắt gao nhắm chặt hai mắt, không rõ là có gì đang diễn ra. Lại một lát nữa, quả cầu ánh sáng màu trắng sữa từ lồng ngực Trương Bá Luân chui ra, trở lại trên tay Dương An.

- Chẳng lẽ bị bài xích!

Dương An nhướn mày. Trước kia Vũ Nguyệt nói qua Nguyệt Ảnh thần cách chỉ có Nguyệt Ảnh xạ thủ mới có thể dung hợp, nhưng Dương An nghĩ Trương Bá Luân cũng là cung tiễn thủ, lại từng đi theo Vũ Nguyệt, nói không chừng có thể dung hợp. Có điều hiện tại xem ra kết quả không như ý nguyện.

Dương An thất vọng áy náy lắc đầu, giờ này khắc này hẳn cũng không còn biện pháp. Mà thấy hắn lắc đầu, những người khác cũng cảm thấy thất vọng hòa lẫn thương tâm.

Nhưng ngay lúc này, trên người Trương Bá Luân bỗng nhiên tản mát ra quang mang màu xanh mãnh liệt, mà ở bên trong màu xanh đó mơ hồ còn thấy được vài tia ánh sáng màu trắng sữa.

Quang mang xanh lóe vài giây rồi phụt tắt, mà Trương Bá Luân cũng bất ngờ khôi phục bộ dáng nhân loại, tinh thần cũng khôi phục đỉnh cao.

- Sao lại thế này, Nguyệt Ảnh thần cách rõ ràng bị bài xích ra, thế thì nguyên nhân bị xua tan bằng cách nào?

Dương An cực kỳ khó hiểu, có điều nhìn thấy Trương Bá Luân giải trừ nguyên nhân như kỳ tích, hắn thật tâm cảm thấy vui mừng.

- Ha ha, cảm tạ tiểu huynh đệ, tất cả nhờ cậu vô tư giúp đỡ, Nguyệt chi thần lực trùng kích khiến tôi đột phá bình cảnh ngưng tụ thần cách riêng của bản thân, diễn sinh ra thần chi lực cường đại xóa tan Vong Linh Trớ Chứ.

Trương Bá Luân hướng Dương An cúi đầu cảm tạ thật sâu:

- Hơn nữa có Nguyệt chi thần cách ảnh hưởng, thần chi lực của tôi cũng mang một tia Nguyệt chi thần lực, trở nên càng cường đại hơn.

Như để chứng tỏ những lời vừa nói, “xoạt~” một tiếng, sau lưng Trương Bá Luân hóa thành một đôi cánh chim trắng tinh khiết như cánh thiên sứ, từng luồng gió mát tản ra, chứng tỏ thần chi lực của hắn thuộc về Phong thuộc tính.

- Thì ra thế!

Dương An hơi giật mình. Hóa ra Trương Bá Luân vốn đã có thực lực tiếp cận thần cấp, lần này dưới cơ duyên xảo hợp nhờ Nguyệt chi thần lực khiến hắn qua được một cửa cuối cùng, trở thành siêu cấp cường giả thần cấp.

Thấy Trương Bá Luân cũng khôi phục thân phận nhân loại, Giang Tiểu Ngư vui sướng bỏ nhào vào trong ngực của hắn. Một tình yêu trải qua vạn năm tháng cuối cùng cũng đã có một cái kết tuyệt vời.

Dương An biết điều lui ra, mà hắn lúc này phát hiện quả cầu màu trắng ngà do Nguyệt Quang Hùng hóa thành tựa như càng thêm sắc nét, nhưng cũng không nghĩ nhiều, hắn lệnh Nguyệt Quang Hùng mang theo thần cách một lần nữa hòa tan vào cơ thể, dung nhập sâu trong linh hồn.

Một cảm giác thư thái dâng trào, Dương An cảm nhận được lực lượng đã mất lần nữa toàn bộ trở lại, hơn nữa còn cường đại hơn xưa.

Hệ thống: bởi vì tinh thần nguyện ý hi sinh của bạn đã xúc động Nguyệt Ảnh thần cách, Nguyệt chi thần lực mở ra 5%.

324. Chương 318: Hoàn Thành Nhiệm Vụ

oOo

Dương An vạn lần không nghĩ tới vì quyết định dứt bỏ Nguyệt Ảnh thần cách cứu chữa Trương Bá Luân ngược lại kích thích lực lượng thần cách, khiến Nguyệt chi thần lực mở ra đến 5%. Điều này khiến hắn không chỉ không có thiệt thòi, mà còn cường đại hơn vài phần.

Hơn nữa bề mặt thuộc tính càng biến hóa rõ ràng, bên dưới cột máu và mana có thêm một cột năng lượng màu xanh nhạt. Đây là cột năng lượng Nguyệt chi thần lực, về sau thi triển kỹ năng Nguyệt Ảnh xạ thủ sẽ không còn cần tiêu hao mana, cộng thêm Nguyệt chi thần lực càng nhiều thì hiệu quả kỹ năng cũng sẽ càng mạnh.

- Nguyệt chi thần lực, thật sự là lực lượng kỳ quái!

Dương An mang theo một đầu nghi hoặc đóng lại bảng thuộc tính. Thần cách, thần chi lực đều là những sức mạnh cực kỳ thần bí, chỉ có thể từ từ tìm hiểu.

Chứng kiến Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư rốt cục thoát khỏi nguyên rửa hồi phục thân phận nhân loại, bọn Dương An đều cảm thấy vui mừng và cảm động, người có tình rồi lại được bên nhau, đây chính là kết cục trọn vẹn nhất.

- Nguyên rửa đã được giải trừ, chúng ta mau rời khỏi đây thôi!

Dương An đột nhiên lên tiếng nhắc nhở mọi người, mặc dù là cắt đứt khung cảnh cảm động khó thấy, nhưng hắn biết vừa rồi thần chi lực bộc phát hai lần, rất có khả năng đã kinh động một vài tồn tại cường đại trong Hắc Phong thành, bởi vậy phải mau rời đi.

Tất cả mọi người hiểu được bây giờ còn trong phạm vi nguy hiểm, lập tức nghe theo, triển khai trận hình nhanh chóng tiến vào bí đạo. Dương An đi cuối lần nữa đóng bức tường đá hoa cương dày tới 2 mét lại như ban đầu, rồi thu về pho tượng Phi Điểu, đề phòng còn có lần nữa cần xâm nhập Hắc Phong thành theo bí đạo này.

Quả nhiên, ngay sau lúc bọn Dương An rời đi không lâu, một thân ảnh đen kịt không biết từ đâu hiện lên, nhưng chỉ dừng lại vài giây, âm u cười “hắc hắc” hai tiếng rồi biến mất.

Lúc tiến vào vừa phải thăm dò lại vừa phải xử lý quái vật nên tốc độ chậm, giờ thì đơn giản hơn nhiều, hơn nữa thương thế của Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư đã khôi phục, tuy rằng vẫn không có năng lực chiến đấu, nhưng có thể tự bước đi, khiến tốc độ cũng nhanh hơn.

- Hai vị đại nhân, đây là đồ đặc thuộc về hai người, tôi xin trả lại hai vị!

Vẫn theo đội ngũ đi tới, Dương An lấy Phi Điểu Trường Cung cùng Du Ngư Hạng Liên ra trả lại Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư.

Trương Bá Luân Phi Điểu Trường Cung là trang bị cấp truyền thuyết, giờ cũng không còn bao nhiêu tác dụng đối với Dương An, còn chiếc vòng cổ kia thì không thấy thuộc tính, nhìn qua chỉ là đồ trang sức bình thường, bởi vậy Dương An muốn để vật quy nguyên chủ.

(Dịch: tác giả nó để chỗ này kiểu không có tác dụng mới trả, thất vọng main quá đi :]])

- Ngã Gia huynh đệ, các bạn đều là anh hùng chân chính, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ân tình của các bạn tôi vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng, ngày sau nếu các bạn có việc gì khó khăn cứ việc tới tìm tôi, vợ chồng tôi nhất định muôn lần chết cũng không chối từ.

Trương Bá Luân cảm kích nói, cũng tiếp nhận trường cung và vòng cổ Dương An đưa. Hai đồ vật này vẫn luôn đi theo hai người, có cảm tình đặc thù trong đó.

- Phi Điểu Trường Cung cùng Du Ngư Hạng Liên đối với hai vợ chồng tôi có ý nghĩa đặc biệt, nên chúng tôi cũng mặt dày mà thu lại.

Trương Bá Luân lại nói:

- Tôi nhớ trong mật thất phía trước vẫn còn một ít đồ vật, tuy giá trị không cao, nhưng xin các bạn nhận lấy coi như để bù đắp đi!

- Ha ha!

Dương An chỉ cười đáp lại. Hắn cũng không nghĩ muốn đòi bồi thường, nhưng có dĩ nhiên là tốt rồi.

(Thất vọng tập 2 :]])

Mật thất theo lời Trương Bá Luân chính là căn phòng bày biện đủ loại chai lọ. Căn phòng này từ lần đầu tiên bước vào bí đạo Dương An đã lục soát qua, không thấy có gì đáng giá, chỉ thấy Trương Bá Luân tới góc tường nhặt lên mấy viên đá không hề bắt mắt nằm trên mặt đất.

- May quá, lâu thế rồi vẫn còn!

Trương Bá Luân đưa mấy tảng đá giao cho Dương An:

- Đây là Bách Biến Ma Quang, có thể dùng để chế tạo hoặc dung hợp vào trang bị, khiến cho trang bị có được công năng biến hóa ngoại hình. Trước kia tôi có thể vụng trộm đưa tin tình báo về liên minh là nhờ thứ này tạo ra trang bị che giấu thân phận.

- Tốt, thứ tốt!

Dương An nhìn mấy viên đá không thể bình thường hơn trong tay, không biết nói gì hơn ngoài mấy lời từ chân tâm. Bách Biến Ma Quang đối với người chơi khác có thể là vô dụng, nhưng với Tử Thần thì lại là thứ cực phẩm để che giấu thân phận.

Không biết là hệ thống đặc ý an bài, hay là thật trùng hợp, Bách Biến Ma Quang lớn bằng nắm tay vừa vặn có 6 viên, đủ phân cho sáu người trong đội.

Rời khỏi bí đạo, tiến vào chiến trường Chính Tà, Dương An triệu hoán Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo, cả 8 người cùng tiến vào bên trong bay lên không. Người chơi ở chiến trường Chính Tà có thể sử dụng Hồi Thành Quyển Trục, nhưng NPC lại không được, mà nhiệm vụ là phải đưa bọn họ trở về an toàn, tự nhiên cần đi theo cách này.

Tử hắc cự long sải cánh bay vút trong làn mây, hướng Bạch Vân thành mà tới.

Trương Bá Luân tuy rằng khôi phục bộ dáng nhân loại, nhưng vẫn chưa được minh oan, hiện vẫn là phản đồ của liên minh Quang Minh, nếu tùy tiện tiến vào Bạch Vân thành nhất định sẽ bị bắt, bởi vậy Dương An chỉ huy tử hắc cự long trực tiếp bay vào Bạch Vân thành.

Bạch Vân thành là vùng cấm bay cấm người chơi phi hành đi vào, bọn Dương An còn chưa tiến vào trên không Bạch Vân thành đã bị một đội thiên không kỵ sĩ cười Sư Thứu* to lớn màu vàng bay đến chặn đường, nhưng khi thấy rõ là tòa thành chở bởi tử hắc cự long, mỗi thiên không kỵ sĩ đều cung kính xếp thành hàng hoan nghênh rồi hộ tống cả bọn đi tiếp.

(* Sư Thứu: loại thú phi hành đầu và cánh đại bàng và mình sư tử:)

Cấp Nhĩ Di Động Thành Bảo chính là “vương tọa không trung” của Đức Lan đại công tước, đương nhiên thiên không kỵ sĩ nhận ra sẽ không dám ngăn chặn, hơn nữa còn muốn hộ tống bằng nghi lễ tối cao.

Tử hắc cự long bay trên bầu trời Bạch Vân thành khiến bên dưới náo động một trận, vô số người chơi sôi nổi bàn tán xem là đại nhân vật nào tới Bạch Vân thành, khiến cho thiên không kỵ sĩ đoàn cao cao tại thượng cũng phải xếp thành hàng hộ tống.

Dương An cũng không nghĩ tới sẽ tạo thành náo động như vậy, có điều đã làm rồi thì miễn việc tính hậu quả đi.

Tòa thành di động trực tiếp đáp xuống phủ đệ của đệ ngũ chấp chính quan, nơi đó có một khoảng sân rộng lớn đủ để cự long đáp xuống.

Dương An mang theo mọi người hấp tấp ra khỏi tòa thành, mà Giang Long đã chờ sẵn từ lâu bên ngoài.

- Cha!

Giang Tiểu Ngư tức thì bổ nhào vào lòng Giang Long. Cách xa nhau vạn năm, cha con cuối cùng được gặp lại, nước mắt trên mặt cả hai không thể ngừng mà thi nhau tuôn rơi, khóc không thành tiếng.

Giang Long nhẹ nhàng vuốt tóc con gái, cánh tay không ngừng run rẩy, trên mặt lão lệ không tiếng động chảy xuôi.

325. Chương 319: Lân Lược Ban Thưởng

oOo

Tuy rằng có nhiều khó khăn trắc trở, cũng đã trải qua rất nhiều thương cảm, nhưng kết cục cuối cùng tất cả đều vui vẻ.

Cha con nhận nhau, Trương Bá Luân cũng tiến lên bái kiến Giang Long, sau đó hai vợ chồng theo hạ nhân dẫn đường đi sửa sang lại bộ dáng, dù sao hiện trên người bọn họ còn mặc áo tù nhân thiên lao Hắc Phong thành.

Giang Long thì mang theo đám người Dương An đi tới tiểu đình viện lần trước. Vẫn là bộ bàn ghế kia, nhưng lần này trên mặt tất cả đều là vẻ vui mừng, ngay cả Giang Long cũng như vậy.

Trải qua trăm cay nghìn đắng, nhiệm vụ rốt cục hoàn thành, cũng chứng kiến kết cục đại đoàn viên, chúng đội viên cũng rất chờ mong phần thưởng của nhiệm vụ lần này.

- Giang Long đại nhân, đây là chứng cứ đã đánh chết Vũu Thần, còn đây là tinh hồn của Hưu Bá Đặc, hi vọng ngài có thể minh oan cho hắn!

Dương An đem lệnh bài tử tước của Vũu Thần cùng Hưu Bá Đặc tinh hồn giao cả cho Giang Long.

Giang Long tuy rằng không phải thành viên trưởng lão hội liên minh Quang Minh, nhưng hắn vẫn có thể liên hệ được những vị đại nhân vật hành tung bất định này.

- Yên tâm đi, Hưu Bá Đặc trung thành như thế, ta nhất định sẽ giúp hắn minh oan!

Giang Long nhẹ nhàng cười nói:

- Nhiệm vụ lần này vất vả các người rồi. Lần này các người đã lập công lớn vì vì liên minh Quang Minh, nhất định phải ban thưởng thật tốt.

“Đinh ~ đinh ~” hai tiếng âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên, toàn bộ đội viên đều thu được nhắc nhở hoàn thành hai nhiệm vụ ‘Chân tướng vạn năm trước’ cùng với ‘Tâm nguyện của Hưu Bá Đặc’, còn phần thưởng thì chờ Giang Long công bố.

- Người có được A Bá Lôi Đức Quang Âm Chỉ Hoàn!

Giang Long đầu tiên nhìn Ám Luân:

- Ta đại diện hội đồng trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh trao tặng người huân chương tử tước, tôn hưởng tước vị cùng quyền lợi tử tước, cá nhân ta tặng thêm người chiếc A Bá Lôi Đức Sinh Tử Pháp Trượng này, hi vọng người có thể vận dụng thật tốt, biến thành tỳ của nó trở thành vinh quang của bản thân mình.

Giang Long tự mình giúp Ám Luân đeo lên huân chương tử tước, cũng đem một chiếc pháp trượng mục sư cấp sử thi giao cho Ám Luân.

- Kiểm sĩ dừng cảm được Kiểm Thánh Tịch Ba chiếu cố!

Kế tiếp nhận phần thưởng chính là Quang Phong, Thập Giới Kiểm chính là bảo kiểm Kiểm Thánh Tịch Ba từng sử dụng.

- Ta đại diện hội đồng trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh trao tặng người huân chương tử tước, tôn hưởng tước vị cùng quyền lợi tử tước, còn ta thì tặng người bộ Thập Giới Tinh Thạch này...

Nhìn thấy mười viên tinh thạch màu sắc khác nhau nằm trong hộp gỗ tinh xảo, Quang Phong cũng thất thố cười ha ha. Thập Giới Kiểm tổng cộng có 10 loại hình thái, mỗi loại đều có đặc điểm khác nhau, mà để chuyển hoá hình thái thì cần đổi Thập Giới Tinh Thạch khác nhau. Vốn Quang Phong chỉ có Quang, Hỏa,

Bằng, Lôi bốn loại Thập Giới Tinh Thạch cấp thấp chính hần chế tạo, hiện giờ một bộ 10 loại đều đầy đủ, hơn nữa còn là hàng cao cấp, hần có thể không thất thổ được sao.

- Người được Ngự Trùng Vương Giả Mạch Á Tư ủng hộ!

Tiếp theo là Pháp Lỗ Định:

- Ta đại diện hội đồng trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh trao tặng người huân chương tử tước, tôn hưởng tước vị cùng quyền lợi tử tước, mà ta thì tặng người chiếc Mạch Á Tư Thiên Trùng Pháp Quyền này, hi vọng người vận dụng nó thật tốt, theo bước chân Ngự Trùng Vương tạo thành vinh quang của chính người.

Trên người Pháp Lỗ Định có một kiện Áo Lôi Táp Nhĩ Triệu Hoán Pháp Bào cấp sử thi, nhưng danh hiệu được nêu lên lại từ Mạch Á Tư Ngự Trùng Vương Giả Chi Hoàn cấp truyền thuyết, xem ra Ngự Trùng Vương Giả Chi Hoàn này cũng không phải đơn giản như vậy.

Quả nhiên, khi Pháp Lỗ Định trang bị Thiên Trùng Pháp Quyền cấp sử thi lên, Ngự Trùng Vương Giả Chi Hoàn đột nhiên phát ra quang mang bảy màu, tiến hóa lên thành cấp sử thi. Hiện giờ Pháp Lỗ Định đã có được ba kiện trang bị cấp sử thi, so ra không kém Dương An.

- Người thừa kế truyền kỳ của Huyết tộc, Đạo Thần Hư Mã Nhĩ!

Đến Phá Nha, hần chính là được truyền thừa của Đạo Thần Hư Mã Nhĩ mà chuyển chức trở thành Huyết Ảnh Long Thứ Khách:

- Ta đại diện hội đồng trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh trao tặng người huân chương tử tước, tôn hưởng tước vị cùng quyền lợi tử tước, người hãy lấy thần cách trên người của người ra, phần thưởng của người là bước đầu dung hợp thần cách.

Hắc Ám thần cách của Phá Nha là lấy được trong nhiệm vụ “Giải cứu Tây Lạc” lần trước, hần tận lực tìm kiếm phương pháp dung hợp mà không được, hiện giờ Giang Long có thể giúp hần dung hợp thần cách, mặc dù là bước đầu, không giống Dương An mở ra thần chi lực, nhưng đã có thể tự do bay lượn trên bầu trời, đủ khiến hần thỏa mãn.

Giang Long lắng không tiếp nhận Hắc Ám thần cách Phá Nha xuất ra, hai tay luân phiên kết ấn, phía trên Hắc Ám thần cách cũng xuất hiện một pháp trận kỳ lạ. Lập tức Giang Long một tay bắt thần cách, nhẹ nhàng nhấn một cái trước ngực Phá Nha, thần cách tiến vào trong cơ thể, một đôi cánh thiên sứ trắng tinh theo đó mở bung, chỉ là không lộ thần chi lực.

- Tuy rằng ta chỉ có thể giúp người bước đầu dung hợp thần cách, không thể mở ra thần chi lực, nhưng người có thể tự mình cố gắng tìm phương pháp mở ra thần chi lực!

Giang Long nói.

Cuối cùng chỉ còn lại Mạnh Tử Lăng và Dương An.

- Nói đến có điểm hổ thẹn, hai phần thưởng kế tiếp cũng không phải ta cho.

Giang Long khẽ nói, sau đó nhìn về phía Mạnh Tử Lăng:

- Nữ sĩ trẻ tuổi xinh đẹp mà dũng cảm, ta đại biểu hội đồng trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh trao tặng người huân chương tử tước, tôn hưởng tước vị cùng quyền lợi tử tước, mà thêm vào phần thưởng là chiếc Phù Táp Lâm Hư Không Pháp Quyền cấp sử thi, bằng chiếc pháp trượng này người có thể đến chỗ chức nghiệp đạo sư nhận khảo nghiệm khảo nghiệm chức nghiệp ẩn tàng Không Gian Chưởng Không Giả.

- Phù Táp Lâm!

Dương An không khỏi lên tiếng kinh hô, những người khác có thể không biết Phù Táp Lâm là nhân vật nào, nhưng hần lại rất rõ ràng, Hắc Ám nguyên tố thao khống sư Phù Táp Lâm chính là hảo hữu sinh tử của Vũ Nguyệt, cũng là thần cấp cường giả năm đó Vũ Nguyệt phải tự tay giết chết, lại càng là nhiệm vụ mục tiêu để Dương An chuyển chức thành Nguyệt Ảnh xạ thủ.

- Là sư phụ của tôi...

Nghe cái tên Phù Táp Lâm, Dương An cũng biết tại sao Giang Long lại nói phần thưởng không phải là từ hắn.

- Đúng vậy, sư phụ của người Vũ Nguyệt tìm đến ta, mà đưa Hư Không Pháp Quyền cũng là hân giao cho ta.

Giang Long khẽ cười nói:

- Không ngờ được lão bằng hữu này lại yêu thương đồ nhi của hắn đến thế.

- Tốt lắm, cuối cùng đến phần thưởng của người, vốn ta nghĩ tự mình chuẩn bị thật tốt, nhưng sư phụ người lại ngàn cân vạn dặm ta không thể cấp cho người phần thưởng khác.

Giang Long nghiêm mặt nói:

- Nguyệt Ảnh xạ thủ ưu tú, ta đại biểu hội đồng trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh trao tặng người huân chương bá tước, tôn hưởng tước vị cùng quyền lợi bá tước, mà sư phụ người muốn ta đưa cho người khóa Nguyệt Quang Chi Vương Giả Hạch Tâm 6x này.

Lần trước Dương An hoàn thành nhiệm vụ giải cứu Tây Lạc, cùng Phá Nha Pháp Lỗ Định đều được trao tặng tước vị nam tước, hiện tại tăng lên bá tước, nhìn qua chỉ cao hơn đồng bạn một cấp, nhưng chênh lệch rất lớn.

Nghe xong Giang Long nói là Vũ Nguyệt yêu cầu không thể cấp phần thưởng khác, Dương An liền hiểu được, lần trước Đức Lan đại công tước cũng nói như thế, nhưng hắn cũng không có oán hận lão sư không công bằng, hắn tin tưởng Vũ Nguyệt tự có an bài, hơn nữa một khóa Nguyệt Quang Chi Vương Giả Hạch Tâm 6x cũng là bảo vật vô giá.

Dương An lúc này thực chờ mong ‘Linh Thức’ trang bị hạch tâm này biến thành hình thái Nguyệt Quang.

326. Chương 320: Nhiệm Vụ Phía Sau

oOo

Dương An từng tại cửa hàng của Địa Tinh Cấp Cát xem lại sách tranh lưu truyền hình ảnh về ‘Xuyên Vũ Trường Nha Sư’. Quyển sách có ghi Xuyên Vũ Trường Nha Sư sử dụng Vương Giả Hạch Tâm khác nhau sẽ tiến hóa thành những hình thái riêng biệt, nhưng cũng chỉ có Liệt Diễm, Băng Lam, Tật Phong, Đại Địa, Oanh Lôi, Quang Minh cùng Hắc Ám bảy loại hình thái, chứ không nhắc đến hình thái Nguyệt Quang.

Có điều theo lý luận của Lý Nhĩ Tư, Xuyên Vũ Trường Nha Sư có thể trang bị các loại thuộc tính Vương Giả Hạch Tâm, cho nên dĩ nhiên có thể tiến hóa thành hình thái Nguyệt Quang.

‘Linh Thức’ cùng người sủng vật của người chơi khác có khác biệt rất lớn, là một con sủng vật phi thường đặc biệt, Dương An rất chờ mong nó tiến hóa lên hình thái Nguyệt Quang, nhưng đương nhiên bây giờ còn chưa phải lúc.

- Người là đội trưởng đội ngũ, hơn nữa nhiệm vụ này cũng là người kích phát, bởi vậy hội đồng trưởng lão tối cao trao tặng người tước vị bá tước, hi vọng người có thể tiếp tục cố gắng, sáng tạo ra vinh quang thuộc về bản thân mình và cho cả đội ngũ.

Giang Long giải thích nói.

- Chúng tôi nhất định sẽ tiếp tục cố gắng!

Tiểu đội sáu người đồng thanh nói.

- Ha ha, gặp được nhóm của các người, thật làm cho ta nhớ tới nhóm của Vũ Nguyệt và bạn bè hắn.

Giang Long khẽ cười nói, trên mặt lộ vẻ ưu thương khi nhớ về quá khứ:

- Năm đó, Vũ Nguyệt và đồng đội của hắn từng tạo thành một tiểu đội siêu cấp, tiên phong trên chiến trường, giải cứu vô số bình dân khỏi biển lửa chiến tranh. Hi vọng ngày sau các người cũng có thể trở thành một đội ngũ truyền kỳ như thế.

Dương An chưa từng nghe Vũ Nguyệt nói qua việc này, chỉ đoán thân phận của ông tuyệt đối không đơn giản, thậm chí địa vị còn cao hơn vị đệ ngũ chấp chính quan này, chứ không nghĩ tới Vũ Nguyệt còn có một đoạn truyền kỳ như vậy.

Kỳ thật bản thân Dương An cũng không có phát hiện, ở trong bất tri bất giác, hắn đang làm tương tự những chuyện năm đó sư phụ hắn đã làm.

- Các người mau chóng tăng thực lực lên đi, có lẽ không lâu tương lai còn muốn tìm nhóm các người hỗ trợ.

Giang Long cuối cùng tràn đầy ẩn ý nói.

Dương An cũng lưu ý đến lời này có thể có dụng ý khác, hình như là một nhắc nhở, rằng nhiệm vụ của bọn họ còn chưa có thật sự kết thúc. Dương An tuy rằng muốn tiếp tục truy vấn, nhưng cũng biết Giang Long chắc là sẽ không tiết lộ thêm, nên không mở miệng.

Cuối cùng, Giang Long lại tặng ọi người một lượng lớn trị số vinh dự cùng quyền trực kinh nghiệm, là phần thưởng của nhiệm vụ “Tâm nguyện của Hưu Bá Đặc”.

Mạnh Tử Lăng đã cấp 49 đỉnh phong, bởi vậy quyền trực kinh nghiệm tạm thời chưa sử dụng, còn bốn người khác thì nhờ đó thăng tới ba cấp. Riêng Dương An bởi vì cần lương exp gấp đôi chức nghiệp khác nên chỉ lên được hai cấp, đây là mặt hạn chế của Nguyệt Ảnh xạ thủ, cũng lý giải vì sao hắn là người lên 5x sớm nhất ở đây lại vẫn cùng một cấp với mọi người.

Phần thưởng nhận hết, nhiệm vụ coi như kết thúc.

Cuối cùng, ở Dương An đặc biệt thỉnh cầu, Giang Long đáp ứng rồi tìm một vị thợ rèn cấp đại tông sư chuyên rèn trang bị vũ khí cho quân đội liên minh Quang Minh giúp bọn hắn luyện hóa Bách Biến Ma Quáng.

Mỗi viên Bách Biến Ma Quáng chỉ lớn bằng nắm tay, mà trải qua tinh luyện lại càng nhỏ, nên cũng không thể rèn thành trang bị gì.

Trải qua sau khi thương nghị, Phá Nha, Pháp Lô Dịch, Tử Lăng, Quang Phong bốn người phân biệt rèn bốn chiếc mặt nạ, lấy mặt nạ Truy Phong của Dương An làm mẫu, có thể tự do đổi thành che cả mặt và nửa mặt, xem như dấu hiệu của Tử Thần.

Còn mặt nạ của Dương An cùng Âm Luân đều có công năng đặc biệt, không cần đổi, hai người bọn họ thì đưa Bách Biến Ma Quáng dung nhập vũ khí cùng pháp bảo, khiến chúng có thể biến đổi thành những hình dáng bất đồng.

Đối với thợ rèn cấp đại tông sư, những điều này đều là việc đơn giản, không đến một giờ, toàn bộ đã hoàn thành, mà thợ rèn cấp đại tông sư này còn bỏ thêm vào bốn chiếc mặt nạ một ít tài liệu trân quý, khiến bốn chiếc mặt nạ càng thêm quý giá, căn cứ chức nghiệp bốn người mà có điểm đặc sắc sai biệt, tản mát bốn loại khí chất chức nghiệp riêng.

Làm xong những việc này thì cũng đã sắp hoàng hôn, bận rộn cả ngày, tất cả mọi người cảm thấy tinh thần mệt mỏi, tạm biệt nhau rồi đồng loạt logout nghỉ ngơi.

Sau khi out, Dương An cảm giác trong lòng có một sự xúc động khó nói, lập tức gọi điện cho Tử Lăng. Trải qua nhiệm vụ lần này, giống như có được hiểu biết mới về tình yêu, khiến cho hắn càng thêm quý trọng tình cảm Tử Lăng dành cho hắn, chính là bất kể nghèo khó ta mãi ở bên nhau.

Chạy thể dục, cùng người nhà ăn sáng, đợi mẹ và em gái ra khỏi nhà như thường lệ, hắn lại lần nữa online tiến vào trò chơi.

Ngoài Mạnh Tử Lăng phải đi làm, toàn bộ thành viên Tử Thần đều online. Trải qua lần nhiệm vụ này, Mạnh Tử Lăng đã chính thức trở thành thành một phần tử không thể thiếu trong Tử Thần.

Năm người phân công nhau mua sắm chuẩn bị thuốc men rồi tập hợp ở cửa bắc Bạch Vân thành, kế tiếp là việc luyện cấp.

- Mọi người đều đã nghe Giang Long nói câu cuối rồi đấy, rất có thể trong tương lai gần sẽ có nhiệm vụ còn khó khăn hơn, chúng ta phải nhanh tăng cấp bậc và trang bị lên chút nữa.

Dương An phân tích trong kênh tổ đội.

- Khả năng này rất lớn, tôi đoán là chúng ta vừa chạm được vào một đầu mối quan trọng trong nhiệm vụ liên hoàn.

Ám Luân cũng nói.

- Mặc kệ có bao nhiêu nhiệm vụ, Tử Thần chúng ta tiếp được hết!

Quang Phong một bộ không biết sợ hết to, Pháp Lỗ Dịch cũng chẳng khác gì.

Còn Phá Nha thì về mặt hưng phấn:

- Thế thì triển thôi, giờ chúng ta mau đi giết quái đi, tôi cảm thấy đang tràn ngập sức mạnh, tôi muốn giết Boss.

Ra khỏi cửa bắc, năm người thẳng đến chiến trường Chính Tà tìm kiếm Boss.

Người bình thường luyện cấp phần lớn là giết quái phổ thông, mà bọn Dương An thì luyện bằng giết Boss, hơn nữa còn là Boss vương giả 5x trở lên.

Ở bên ngoài ban đêm không có người chơi khác quấy rầy, tất cả mọi người không cần ẩn núp, có thể tận tình phát huy toàn bộ thực lực.

Tin rằng trong toàn bộ Phong Vân cũng chỉ có bọn hắc ám điên cuồng như thế, lấy lực năm người kiếm Boss 5x trở lên luyện cấp. Có điều người ta có thực lực, người ta trâu, người ta có quyền :]].

Đêm nay, năm người hợp lực đánh chết bốn con Boss vương giả 5x cùng một con đại Boss 6x, hơn nữa còn là dùng tới hơn nửa thời gian tìm mục tiêu. Đương nhiên thu hoạch cũng cực kỳ phong phú, 5 con siêu cấp ‘đại gia hỏa’ này cho lượng exp để mỗi người tăng lên một cấp. Đối với 5x mà nói, tốc độ thăng cấp này quá nhanh rồi.

Tính về vật phẩm, trang bị cấp truyền thuyết thu được 10 kiện, còn có một kiện cấp sử thi. Tuy rằng theo việc trang bị cấp truyền thuyết nhiều dần lên mà giá trị có một chút giảm xuống, nhưng mười một kiện cực phẩm này vẫn có giá của nó. Ngoài trang bị, còn có các loại bảo thạch cùng tinh hạch... Lại “phát tài” rồi!

Để riêng những thứ mà sáu người có thể sử dụng, còn lại thống nhất qua Dương An bán cho Tế Vũ, tiền bạc thu được thì chia đều.

Ngày hôm sau, Mạnh Tử Lăng thành công chuyển chức trở thành Không Gian Chuông Không Giả, ‘Tử Thần’ càng thêm lớn mạnh.

Cũng theo số đội viên tăng lên, ác nhân bị ‘Thẩm Phán’ mỗi ngày cũng càng ngày càng nhiều.

‘Tử Thần’ đã trở thành biểu tượng chính nghĩa trong lòng những người chơi thông thường, được họ kính nể và tôn sùng.

327. Chương 321: Giăng Co

oOo

Mặt trời đã lên báo hiệu một ngày mới đã đến, cũng báo hiệu ột hồi đại chiến kịch liệt bắt đầu ở chiến trường Chính Tà này.

Hôm nay là ngày gia tộc Kiếm Vũ Phong Vân liên hợp với tứ đại gia tộc khác xin thăng cấp thành ddaij chiến minh thứ tư của liên minh Quang Minh. Một ngày trước thì Kiếm Vũ Phong Vân đã nhận được nội dung nhiệm vụ: Hạ một con Boss vương giả 6x Độc Giác Ma Long đang chiếm cứ một tòa phế thành ở trung tâm chiến trường Chính Tà, lấy được Chiến Minh Chi Chứng, sau đó thành công thủ hộ 6 giờ coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Tin tức này rất nhanh được hệ thống thông báo cho hai phe Quang Minh và Hắc Ám cùng biết.

- Thị Huyết Chiến Lang, Phá Thiên Kinh, các người muốn làm gì? Mang nhiều nhân mã như vậy là muốn ngăn cản Kiếm Vũ Phong Vân trở thành chiến minh thứ tư của liên minh Quang Minh sao?

Tộc trưởng Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc Sắc Vi Chi Kiếm sắc mặt nghiêm nghị nói, căn quốc anh thư khiến người khác phải úy kỵ, mà Tế Vũ ở bên cạnh nàng cũng có khí thế không kém.

Sau hơn hai giờ chiến đấu kịch liệt, tiêu hao vô số quyền trục khổng chế, HP của Boss vương giả 6x cũng sắp hết.

Nhưng đúng lúc này lại có kẻ phá rối, hai đại minh chủ Thị Huyết Chiến Lang và Phá Thiên Kinh lần lượt mang hơn mười vạn người kéo đến, ý đồ phá hư nhiệm vụ của Kiếm Vũ Phong Vân.

Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc liên kết với bốn đại gia tộc khác huy động hơn ba mươi vạn người, còn có Lam Sắc Quân Dao chiến minh phái tới gần mười lăm vạn cao thủ để hỗ trợ. Với số lượng các phe như thế có thể nói khí thế xung thiên, dòng người tấp nập, so sánh với tình cảnh khi ở tầng năm Thần Chi Thí Luyện Tràng còn cường đại hơn mấy chục lần.

- Chiến Lang minh chủ, Phá Thiên Kinh minh chủ, tất cả mọi người đều là người chơi Quang Minh, có lẽ nên hỗ trợ nhau mới phải đạo chứ!

Quân Dao bước lên, khí tức thủ lĩnh trên người tự nhiên tản mát ra ngoài.

Rất nhiều cường giả 5x thành danh của Lam Sắc Quân Dao đều đến trợ oai, nhưng ngoại trừ chiến minh đệ nhất thuần giáp Nhạc Nguyệt thì tất cả bọn hắn đều không tham gia giết Boss, chỉ hỗ trợ thủ hộ.

Cao thủ Hắc Ám Thị Huyết chiến minh và Kinh Lôi chiến minh cùng tụ tập một chỗ giằng co với liên quân Lam Sắc Quân Dao và Kiếm Vũ Phong Vân.

- Quân Dao minh chủ nói thật là hay!

Thị Huyết Chiến Lang âm trầm nói:

- Ngày đó người ở Thần Chi Thí Luyện Tràng chơi ta một cú sau đó còn liên kết với các thế lực khác yêu cầu Hắc Ám Thị Huyết chiến minh của ta phân phối chiến lợi phẩm, ngày hôm nay ta muốn tính lại món nợ ấy.

Trong lần tranh đoạt ở tầng năm Thần Chi Thí Luyện Tràng, Lam Sắc Quân Dao và Kiếm Vũ Phong Vân mượn tay Dương An thu lấy toàn bộ bảo vật sau đó Quân Dao còn thiết kế bẫy đem 'thu hoạch' đổ lên người Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, cuối cùng liên hợp mấy thế lực lại yêu cầu chia chác, khiến cho Hắc Ám Thị Huyết chiến minh tiền mất tật mang. Về sau, Thị Huyết Chiến Lang biết được mọi chuyện nên trong lòng luôn ghi hận.

Nói là tính sổ nhưng mọi người ở đây đều biết đó chỉ là một cái cớ mà thôi, Hắc Ám Thị Huyết chiến minh và Kinh Lôi chiến minh cần có một cái cớ để hành động. Đương nhiên bọn chúng sẽ không đến ngay từ đầu, chờ khi Kiếm Vũ Phong Vân sắp hoàn thành nhiệm vụ mới ra tay, một kích trí mạng.

- Hừ, chỉ là kiếm cớ mà thôi!

Tế Vũ vẻ mặt khinh thường nói.

- Quân Dao minh chủ, nếu Hắc Ám Thị Huyết chiến minh và Kinh Lôi chiến minh động thủ, xin hãy hỗ trợ chúng tôi thủ hộ phía ngoài, thành viên Kiếm Vũ Phong Vân sẽ thủ hộ bên trong.

Sắc Vi Chi Kiếm nói.

- Sắc Vi tộc trưởng yên tâm đi, nếu đã đáp ứng trợ giúp thì chúng tôi nhất định sẽ toàn lực.

Quân Dao khẽ cười nói.

Ngay khi hai bên đang căng thẳng, bên trong thành phát ra một tiếng vang lớn, Độc Giác Ma Long đã bị giết chết. Một viên tinh thạch Chiến Minh Chi Chứng hình thoi, màu vàng, dài gần hai mét xuất hiện, trôi nổi giữa không trung.

Mấy đạo tặc được Kiếm Vũ Phong Vân an bài nhanh chóng xông lên thu thập các trang bị vật dụng rơi ra. Tuy rằng có vài món trang bị cấp truyền thuyết, sử thi nhưng không kiếm cho các thành viên gia tộc kích động, bởi hiện tại tiêu điểm là Chiến Minh Chi Chứng.

Xung quanh Chiến Minh Chi Chứng đã thanh lý sạch sẽ, mười nguyên tố thảo không sư 5x nhanh chóng đi lên, vạch lên mặt đất các loại pháp trận, những pháp trận đó lại hợp thành một đại trận pháp. Pháp trận khắc xong lại có người đem cao cấp tinh thạch đến bỏ vào các vị trí được chỉ định, cuối cùng mười nguyên tố thảo không sư 5x đồng loạt dụng mana kích hoạt đại trận.

Toàn bộ pháp trận được kích hoạt sáng lên, một kết giới thủ hộ hơi mờ hiện ra, đem Chiến Minh Chi Chứng bảo vệ bên trong.

Tất cả đều tiến hành theo kế hoạch, phó tộc trưởng Nhất Tiến Tuyết Trần của Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc chỉ huy các thành viên hành động cực kỳ gọn gàng, không đến năm phút đã mở ra kết giới bảo vệ. Qua thêm một lúc, mười nguyên tố thảo không sư còn tạo thêm hai tầng kết giới bảo hộ nữa, đem Chiến Minh Chi Chứng bảo vệ chặt chẽ bên trong.

- Phía Tuyết Trần đã hoàn thành.

Sắc mặt Sắc Vi Chi Kiếm trở nên ngưng trọng:

- Ước chừng mười phút sau sẽ có đợt quái vật đầu tiên tấn công. Truyền lệnh xuống, mọi người làm theo kế hoạch, chuẩn bị nghênh chiến.

Bốn gia tộc kết minh với Kiếm Vũ Phong Vân cũng nhanh chóng truyền lệnh xuống, đại bộ phận các thành viên lúc trước không cần tham dự giết Boss cũng tiến vào trạng thái chiến đấu.

- Quân Dao minh chủ, sau mấy phút nữa sẽ nghênh đón lần tấn công đầu tiên của quái vật.

Sắc Vi Chi Kiếm nhìn Quân Dao:

- Theo như thỏa thuận trước kia, Lam Sắc Quân Dao trợ giúp chúng tôi chống lại địch nhân xâm phạm, còn lại là do Kiếm Vũ Phong Vân chúng tôi phụ trách, hi vọng Quân Dao minh chủ trợ giúp hết mình.

Quân Dao vẫn ung dung nói:

- Sắc Vi tộc trưởng yên tâm đi, vẫn câu nói trước kia, đã đáp ứng rồi thì chúng tôi nhất định toàn lực ứng phó. Nhân mã liên minh Hắc Ám chưa tới, tôi sẽ giúp các vị ngăn cản hai tên này trước!

Sắc Vi Chi Kiếm cảm ơn một tiếng rồi quay lại trong thành, chỉ huy công tác thủ hộ, để phó tộc trưởng Tế Vũ và mấy vạn tinh anh ở lại cùng người Lam Sắc Quân Dao ở lại chống cự địch nhân.

- Chiến Lang, bọn chúng đã đánh rớt ra Chiến Minh Chi Chứng, có tấn công luôn không?

Phá Thiên Kinh thần nhiên hỏi, hành động lần này do Hắc Ám Thị Huyết chiến minh cầm đầu, hẳn cũng phối hợp hành động.

Về mặt Thị Huyết Chiến Lang âm trầm, lắc đầu nói:

- Thời cơ chưa tới, đợi liên minh Hắc Ám tấn công chỗ này thì người của Lam Sắc Quân Dao sẽ phải phân tán ra, đến lúc đó chúng ta đâm một đao từ phía sau cho bọn chúng biết tay.

Mấy phút sau, bốn phương tám hướng truyền đến từng trận tiếng gầm rú, vô số quái vật dũng mãnh tiến đến như nước chảy về biển khơi, đích tới chính là tòa phế thành kia, chiến đấu rất cực phát hỏa.

Tế Vũ rất lo lắng cho trận địa ở phía sau nhưng hiện tại cô không thể rời đi được, cô phải dẫn dắt thành viên gia tộc ở đây cùng Lam Sắc Quân Dao ngăn chặn Hắc Ám Thị Huyết chiến minh và Kinh Lôi chiến minh phá hư mọi chuyện.

Ngay khi một mặt đang chiến đấu ác liệt, một mặt đang hết sức giằng co, trên không trung xa xa có mấy điểm sáng đang nhanh chóng bay về hướng này.

328. Chương 322: Cường Thế Hàng Lâm

oOo

- Nhìn kia... kia là cái gì vậy?

Không biết ai là người kêu lên đầu tiên, sau đó lại có nhiều người liên tục kêu lên, khiến cho tất cả người chơi hai bên đang giằng co nhau đều phải ngẩng đầu lên nhìn bầu trời. Từ phía Bạch Vân thành ở phương Nam có sáu điểm sáng có màu sắc bất đồng đang bay nhanh về phía bên này.

Nhìn rõ những điểm sáng kia, chỉ Tế Vũ nở nụ cười, còn những người chơi khác thì ngơ ngác ngác.

Sáu điểm sáng phi hành ở vận tốc cao theo hình cánh cung, dẫn đầu là một con sư tử máy có đôi nanh rất dài, toàn thân được bao phủ trong ngọn lửa đỏ rực đập không mà chạy, ngồi bên trên nó là một cung tiễn thủ đeo một cái mặt nạ che nửa mặt màu xanh, người đó chính là Dương An.

Bên phải hắn là một con Hắc Diễm Tà Phượng Hoàng được bao phủ trong ngọn lửa màu đen, người ngồi trên là Không Gian Chưởng Khổng Giả Mạnh Tử Lăng, cũng đeo một chiếc mặt nạ che nửa khuôn mặt. Xa hơn bên phải là Quang Phong cười Quang Minh Bạch Hổ, Quang Minh Bạch Hổ có đôi cánh chim màu xám nên cũng có năng lực phi hành. Mà vị trí áp chót bên phải là ca ca của hắn, Âm Luân, hai con Hắc Bạch Tiểu Miêu không thể phi hành nhưng Âm Luân được Dương An tặng cho Ma Dực Phi Phong, biến ảo ra một đôi cánh ác ma màu đen, phối hợp tương phản với pháp bào Quang Minh mục sư màu trắng thánh khiết trên người hắn càng lộ ra vẻ thần bí.

Bên trái Dương An là Pháp Lỗ Dịch đang cười một con bọ cánh cứng màu vàng, đây là siêu cấp triệu hoán thú thông qua Thiên Trùng Pháp Trượng triệu hoán ra. Tiếp cạnh là Phá Nha với đôi cánh thiên sứ trắng tinh, U Minh Ma Long của hắn có thể phi hành nhưng không thể cười, hơn nữa hắn kiên trì muốn khoe ra đôi cánh của mình.

Toàn bộ sáu người đều đeo một chiếc mặt nạ che nửa mặt, có vẻ thần bí. Sư gầm, phượng minh, hổ khiêu, trùng rít, còn có quang ám chi dực hộ pháp hai bên, sáu người giống như thần tiên giáng trần trong thần thoại Trung Quốc xa xưa, khiến cho người chơi phía dưới cảm thấy vừa kinh ngạc vừa có chút sợ hãi.

- Oát thị hội... Không phải GM đi tuần chứ?

(GM: Game Master, quản lý những sự việc xảy ra trong game)

- Thăng đàn, trong Phong Vân làm gì có GM, đó là người chơi đấy!

- Người chơi á! Không thể nào... Sao giống như thiên thần hạ phàm thế...

Một tên nói.

- Đúng là nào phăng!

Mấy người chơi xung quanh nhìn hắn tỏ vẻ khinh bỉ, kỳ thật trong lòng bọn họ cũng khiếp sợ vô cùng nhưng không nói ra mà thôi.

Sáu người, bốn thú trực tiếp đáp xuống khoảng trống giữa hai phe đang giằng co, nhất thời tập trung tất cả mọi ánh nhìn.

Dương An dẫn năm người đi đến bên Tế Vũ:

- Tỷ tỷ, em xin lỗi vì đến muộn, có chút chuyện nên...

Chút chuyện trong lời hắn nói chính là đi 'Thẩm Phán' ác nhân.

- Không muộn, không muộn một chút cũng không muộn!

Tế Vũ hơi kích động nghênh đón, nhìn thấy Dương An dẫn theo mấy người hoành không hàng lâm thì nội tâm cũng bình tĩnh lại không ít.

- Tỷ tỷ, giới thiệu với chị, đây là bạn gái em, Tử Lăng.

Dương An kéo tay Tử Lăng lại giới thiệu, sau đó lại chỉ bốn người khác:

- Bốn người này cũng là bạn tốt của em, bọn họ cũng là đến giúp chị.
- Em chính là bạn gái của tiểu Ngã à, mỗi lần gặp là nó lại cả ngày kể về em đó.

Tể Vũ nhiệt tình kéo tay Mạnh Tử Lăng, hai người giống như đã quen biết từ lâu chỉ là chưa có gặp mặt mà thôi.

- Em chào chị Tể Vũ!

Mạnh Tử Lăng gặp được tỷ tỷ tốt mà Dương An hay nhắc rất cao hứng, hai người nhanh chóng thành bạn tốt.

- Mấy vị bằng hữu, tôi đại biểu cho Kiếm Vũ Phong Vân gia tộc cảm ơn lòng nhiệt tình trợ giúp của các bạn.

Tể Vũ lại hướng đám Phá Nha chân thành nói.

- Qua hôm nay, Kiếm Vũ Phong Vân chúng tôi nhất định sẽ tạ ơn các vị thật xứng đáng.
- Không cần khách sáo, nếu đã là chị của tiểu Ngã thì chúng tôi nhất định sẽ toàn lực hỗ trợ.

Ám Luân khẽ cười nói, những người khác cũng biểu hiện đồng tình, để thể hiện lịch sự, mọi người đều bỏ mặt nạ ra.

- Tể Vũ đại tỷ còn nhớ em không?

Pháp Lỗ Dịch cười hì hì chen vào, trước kia hắn cũng từng đi theo Dương An và Tể Vũ ra ngoài vào ban đêm, cũng không xa lạ gì.

- Nhớ rõ, tất nhiên là vẫn nhớ rồi, là lão Dịch, đúng không?

Tể Vũ cười nói.

Lúc này Quân Dao cũng mang mấy cường giả của chiến minh đi tới, phía sau còn có đám người Thiên Hành, Lam Nhị, Diêm Diện Bao. Bọn họ là đội ngũ tự do, không có gia nhập Lam Sắc Quân Dao, lần này tới chỉ là góp vui mà thôi.

Kỳ thật không chỉ có nhóm người của Thiên Hành, còn có rất nhiều người chơi thông thường không trong chiến minh gia tộc chạy tới, những người này tới để xem náo nhiệt hoặc là tranh thủ kiếm chút đỉnh. Hai đại trận doanh đã trải qua mấy lần có chiến minh mới ra đời, mỗi một lần đó là đều có chiến đấu kịch liệt giữa hai bên khiến chiến trường Chính Tà trở thành chiến trường chân chính, tuy rằng cực kỳ nguy hiểm nhưng thu hoạch được đủ loại lợi ích, làm sao có thể buông tha dễ dàng, chim chết vì mồi người chết vì lợi cũng là như thế.

- Ngã Gia huynh đệ, chúng ta lại gặp mặt!

Quân Dao cười vừa vẫy gọi Dương An, nhưng khi nhìn thấy hai người bên cạnh Dương An thì lại cảm thấy khiếp sợ:

- Không ngờ hai vị Quang Phong Ám Luân lại ở đây, đã lâu không gặp.

Mấy vị cường gia bên cạnh Quân Dao nghe tên hai huynh đệ Quang Phong Ám Luân cũng kinh ngạc. Hai huynh đệ họ từng là những cường giả nổi tiếng thời kỳ đầu, tuy đã mất tích từ lâu, ai ngờ bây giờ họ lại quật khởi.

- Quân Dao minh chủ đã đến rồi à? Chúng tôi chỉ đến góp vui mà thôi!

Dương An lễ phép trả lời, tuy rằng cách nhìn của hắn với các chiến minh gia tộc đã không cực đoan như xưa nhưng đối với những đại nhân vật của chiến minh như Quân Dao thì hắn vẫn không nóng không lạnh.

- Hóa ra là Quân Dao, lâu lắm rồi không gặp!

Ám Luân mỉm cười đáp, Quang Phong đứng bên cạnh thì không nói gì.

Bọn họ đều là siêu cấp cường giả trước kia nên cũng coi như là ‘quen biết đã lâu’.

Dương An hàn huyền vài câu với Quân Dao rồi cùng với nhóm Tử Lăng đi đến chỗ của Thiên Hành.

- Thiên Hành đại ca, các bạn, rất vui vì được gặp mọi người ở đây.

Dương An xúc động bắt tay Thiên Hành, sau khi ‘Tử Thần’ thành lập hẳn cũng ít qua lại với nhóm của Thiên Hành.

Thành viên tiểu đội của Thiên Hành vẫn như xưa, Lam Nhị, Diễm Diện Bao, Vũ Dương, Vũ Hàn, Tiễn Vô Song, vẫn là những khuôn mặt quen thuộc đó. Tiểu đội phát triển cũng tốt, ngoại trừ Tiễn Vô Song ra thì tất cả mọi người đã lên 5x hết.

Tử Lăng đã cùng bọn họ luyện cấp nên không có xa lạ, liền cùng với mấy bạn nữ trong đội nói chuyện, tán gẫu. Còn Pháp Lỗ chạy tới bên người Diễm Diện Bao, sau hoạt động Thần Chi Thí Luyện Tràng thì Diễm Diện Bao với Pháp Lỗ Định có chút hảo cảm, hẳn liền đánh bạo tán tỉnh bây giờ hai người đã đi chung.

- Ha ha, tiểu Ngã à, em ngày càng mạnh lên, cũng có đội ngũ riêng của mình rồi!

Thiên Hành vui vẻ cười nói, hẳn cũng chứng kiến khí thế khi Dương An mang đám người kia tới.

- À, chỉ là mấy bằng hữu chung chí hướng thành lập một cái tiểu đội nhỏ thôi anh, khi nào anh em mình lại đến Bạch Vân tửu lâu uống rượu nói chuyện nhé!

Dương An cười nhẹ, trong lòng cũng có chút cảm khái, hôm qua vừa mới cùng nhau sánh vai chiến đấu, hôm nay đã phân tán mỗi người một nơi, cái này có thể gọi là nhân sinh đời người, hợp rồi tan, tan rồi hợp.

329. Chương 323: Đánh Cuộc

oOo

Giữa nam nhân và nữ nhân có sự khác biệt rất lớn, có người nói: Ba nữ nhân thêm một con vịt là thành một cái chợ, quả không sai, cho dù không có chuyện để nói nhưng họ vẫn có thể tám với nhau cả ngày. Còn đàn ông thì khác, cho dù bạn bè nhiều năm mới gặp lại cũng chỉ đơn giản nói vài câu, nhưng ‘vài câu’ đấy có thể ẩn chứa tâm ý.

Kim Chúc Cuồng Nhân cùng Tiễn Đãng Giang Hồ cũng đã đi tới, Dương An hàn huyền với bọn họ một chốc rồi hẹn với Thiên Hành một chiều nhậu ở Bạch Vân tửu lâu khi xong việc, sau đó trở lại chỗ Tế Vũ.

- Tỷ tỷ, tình huống thế nào rồi?

Dương An thấy Tế Vũ chau mày liền hỏi.

- Mấy huynh đệ đi theo dõi báo về, vị trí của chúng ta đã bị liên minh Hắc Ám phát hiện, bốn đại chiến minh liên minh Hắc Ám huy động năm mươi vạn nhân mã, còn thêm vô số gia tộc và người chơi thông thường khác, khoảng hai giờ sau sẽ đến đây. Đội tiên phong còn có thể đến sớm hơn nữa.

Tế Vũ không ngại Dương An không phải là thành viên gia tộc mà kể rõ tình huống ra.

- Đây quả là một tin tức xấu, nếu so về số người chơi thì chúng ta cũng không ít người nhưng lại phải phân ra đối phó với quái vật tấn công, lại còn phải lo nội loạn khiến cho chúng ta rơi vào hoàn cảnh xấu.

Dương An phân tích nói, xem Quang minh chia làm hai phe giằng co nhau là hẳn biết Hắc Ám Thị Huyết chiến minh và Kinh Lôi chiến minh tới gây sự.

- Ghê tởm nhất là hai tên Phá Thiên Kinh và Thị Huyết Chiến Lang!

Tế Vũ phẫn hận liếc bọn chúng:

- Kiểm Vũ Phong Vân thăng cấp lên chiến minh cũng là chuyện trọng yếu để liên minh Quang Minh đối kháng với liên minh Hắc Ám, nhưng hai người bọn chúng vì một chút lợi ích mà kiếm có ngăn cản.

- Hóa ra là có chuyện như vậy!

Dương An với chuyện các thế lực lớn tranh giành cầu xé lẫn nhau không để ý lắm, hẳn tới là chỉ để giúp Tế Vũ. Nhìn Thị Huyết Chiến Lang và Phá Thiên Kinh ở đối diện đang đợi thời cơ ra tay, Dương An bỗng nhiên nảy ra một kế hoạch.

- Tỷ tỷ, nếu nhân mã của chị không đủ em sẽ tìm thêm người đến giúp được không?

Dương An cười nói.

- Tất nhiên là được rồi, em còn bằng hữu chưa tới hả?

Tế Vũ nghi ngờ hỏi đồng thời cũng chờ mong. Nhìn Phong, Âm Luân, Phá Nha là những cường giả nổi tiếng nên nghĩ những bằng hữu khác của Dương An cũng không kém hơn, có nhiều cường giả đến trợ giúp đối với bọn họ là chuyện tốt.

Có điều Dương An lắc đầu cười, nhìn đội nhân mã của hai chiến minh đối diện nói:

- Không phải bằng hữu của em, nhưng em có thể mang cho chị hai mươi vạn người giúp đỡ.

- Hai mươi vạn? Ý em là...

- Đúng vậy, em muốn Hắc Âm Thị Huyết và Kinh Lôi chiến minh giúp chị thủ thành.

Dương An thần nhiên nói. Mà ngoài kia còn vô số thành viên hai chiến minh đang đi tới, thực tế nhân số đã vượt quá hai mươi vạn.

- Điều này...

Tế Vũ có vẻ hơi bất ngờ.

- Chị cứ yên tâm đi, sơn nhân tự có diệu kế*!

Dương An ra vẻ thần bí nói.

(*Sơn nhân tự có diệu kế: một câu nói ưa thích của Gia Cát Lượng, sơn nhân tức là người sơn dã, ông tự ví mình như thế vì vốn là ẩn sĩ tự mình trồng trọt lương thực thực phẩm giữa đất trời)

Quân Dao ở bên cạnh nghe hai người nói chuyện cũng mỉm cười, hẳn cũng muốn nhìn xem Dương An làm thế nào thu phục đám nháo sự kia.

- Các bạn đã nghỉ ngơi xong chưa, chuẩn bị làm nóng người tý nhé!

Dương An nói với các thành viên trong kênh đội ngũ.

Huynh đệ Quang Phong Âm Luân và Phá Nha nhanh chóng tới đây còn Tử Lăng và Pháp Lỗ Dịch có vẻ lưu luyến với nhóm người Diêm Diện Bao, một lúc sau mới tập trung đủ. Tiểu đội tử thần tập kết xong, đội mặt nạ xuống rồi theo Dương An đi đến chỗ Hắc Âm Thị Huyết chiến minh.

- Thị Huyết Chiến Lang, Phá Thiên Kinh, hai vị minh chủ ngày hôm nay mang nhân mã đến tin chắc không phải để trợ giúp mà muốn nháo sự à nha.

Dương An vừa đến đã nói thẳng mục đích của hai người bọn chúng, hẳn đối với hai người này và cả hai chiến minh của chúng đều không có chút hảo cảm nào.

Trong khoảng thời gian là công tác 'Thâm Phán', Dương An cũng đã có tìm hiểu qua đối với phong cách làm việc của các thế lực lớn, kỳ thật tôn chỉ của rất nhiều gia tộc không xấu chỉ có một số ít 'con sâu làm rầu nồi canh', nhưng cũng có một số thế lực lấy thịt đè người, tiêu biểu là Hắc Âm Thị Huyết cùng Phá Thiên Kinh hai đại chiến minh, chẳng qua bọn chúng kiểm soát che đậy đi mà thôi.

- Nhóc con, mày nghĩ mình là ai thế, siêu nhân mặc sịp đồ à, dám nói chuyện như vậy đối với minh chủ của chúng tao!

Một gã kiếm sĩ 5x của là Hắc Âm Thị Huyết chiến minh muốn biểu hiện nên chưa đợi hai vị 'lão đại' mở miệng đã nhanh chóng thóa mạ.

- Hừ!

Thị Huyết Chiến Lang liếc hắt khiến thằng bé cảm miệng lùi lại phía sau, rồi nhìn Dương An với vẻ oán độc:

- Ta nhận ra ngươi, ngươi chính là cung tiễn thủ nổi tiếng trong Thần Chi Thí Luyện Trùng tầng năm, tên là gì nhỉ...ah ‘Thần điều đại hiệp’, hay là ta nên gọi ngươi là ‘Tử Thần tiên sinh’ nhỉ!

- Tử Thần! Hắt là Tử Thần!

- Thần điều đại hiệp chính là Tử Thần? Đúng rồi, cũng chỉ có chỉ có kỳ nhân như Thần điều đại hiệp mới có thực lực như Tử Thần.

- Con bà nó, hắt chính là Tử Thần, lão tử muốn chặt hắt!

Xung quanh nhất thời ồn ào, rất nhiều người đang tán, có khen có chê, còn có những ác nhân từng bị Tử Thần ‘Thẩm Phán’ đều rục rịch muốn ra tay. Thị Huyết Chiến Lang không mảy không nhạt nói ra, ý đồ đem Dương An vút lên đầu sóng ngọn gió, dù sao nơi này phần lớn là thành viên chiến minh, gia tộc.

Kỳ thật Thị Huyết Chiến Lang cũng chỉ là hoài nghi, không có bất kỳ chứng cứ xác thực nào, nói thế cũng chỉ rung cây dọa khỉ xem nhóm người Dương An có lộ ra dấu vết nào không.

Sáu người đến cả chuyện đi vào thiên lao của Hắc Phong thành rồi trở ra lạnh lạnh cũng đã trải qua nên lời nói của Thị Huyết Chiến Lang không ảnh hưởng đến họ, sáu người vẫn bình tĩnh đứng nơi đó, ngay cả mí mắt cũng chưa nháy lần nào.

Dương An cũng dự liệu sẽ có người hoài nghi thân phận của bọn họ, khi đã khoác lên vai tấm áo ‘Tử Thần’ hắt đã chuẩn bị tốt tâm lý khi sự thật bị lộ, hắt cũng sẽ không lùi bước, hắt không còn là Băng không trước kia bị người người đuổi giết mà vô lực phản kháng, bây giờ hắt có bạn bè mạnh mẽ, còn có vô số người chơi bình thường ủng hộ.

- Ha ha ha!

Dương An đột nhiên cười to khiến mọi người bất ngờ:

- Thị Huyết minh chủ thật là khéo đùa, nếu tôi có thực lực như ‘Tử Thần’ thì đã một nhát heatshot hai vị rồi, làm gì phải tốn thời gian ở đây với hai người nữa.

- Ha ha, nói cũng phải, coi như ta đã đoán sai!

Thị Huyết Chiến Lang cười lạnh lẽo, khuôn mặt không biểu tình, chẳng ai biết hắt có thật sự tin hay không, lại hỏi:

- Vậy mục đích của cậu là gì?

- Tôi muốn cùng hai vị minh chủ đánh cuộc một lần!

Dương An thản nhiên nói:

- Nếu như gây chiến khiến cho hai bên tổn hại nghiêm trọng, chẳng bằng chúng ta chọn ra mấy cường giả so tài phân cao thấp.

- Nhóc con, ngươi dựa vào đâu mà dám đánh cược cùng bọn ta, chỉ bằng sáu kẻ vô danh tiểu tốt như mấy người ư!

Phá Thiên Kinh không nhận được mà mở miệng, sáu tên vô danh tiểu tốt mà dám cùng với hai đại chiến minh hơn hai mươi vạn người đánh cược, theo hắt nhìn thì bọn chúng quá kiêu ngạo không thèm coi bọn hắt vào đâu.

- Chỉ bằng mấy cái này!

Dương An chậm rãi rút từ hành trang ra hai kiện trang bị tản mát u quang bảy màu:

- Nơi này có một kiện pháp bào Thổ không và một kiện hộ oản (bao cổ tay) Băng không đều là cấp sử thi, không biết hai vị có hứng thú hay không?

330. Chương 324: Trận Chiến Đầu Tiên

oOo

Trang bị cấp sử thi chỉ rút ra trên người Boss vương giả 6x hay Boss siêu giai 5x nhưng tỷ lệ rất thấp. Đứng có thấy trên người bọn Dương An có hai ba kiện trang bị cấp sử thi mà coi trang bị cấp sử thi phổ biến như hàng bán ngoài chợ, hiện tại trang bị truyền thuyết đã được coi là hàng ‘trăm năm khó gặp’ rồi chứ chưa kể đến trang bị sử thi.

Nhóm sáu người của Dương An có thể nói là may mắn, nếu tổng kết số trang bị sử thi có trong liên minh Quang Minh thì bọn hắn cam đoan sẽ chiếm hơn phân nửa. Còn hai kiện trang bị cấp sử thi kia cũng là khó khăn gian khổ lắm mới ‘trộm’ được từ sào huyệt của hai Boss vương giả 6x ra.

- Cậu muốn đánh cuộc thế nào?

Thị Huyết Chiến Lang thần nhiên nói, hiển nhiên là đã động tâm với hai kiện sử thi này.

- Rất đơn giản, hai bên chọn ra sáu người sau đó sử dụng hệ thống rút thăm chọn đối thủ tiến hành đấu sinh tử, bên nào có số trận thắng nhiều hơn sẽ thắng cuộc, nếu như hai bên hòa nhau thì coi như chúng ta thua.

Dương An nói, tỏ vẻ nắm chắc mười phần:

- Chúng tôi thua thì hai kiện sử thi này thuộc về hai vị nhưng nếu chúng ta thắng... tôi có một yêu cầu nhỏ là muốn hai vị chỉ huy thuộc hạ hết sức giúp đỡ Kiếm Vũ Phong Vân thủ hộ chỗ này cho đến khi kết thúc.

- Khẩu khí thật lớn nhưng cũng rất thú vị!

Thị Huyết Chiến Lang cười âm hiểm nói.

Phá Thiên Kinh thấy Thị Huyết Chiến Lang muốn đáp ứng liền hỏi:

- Thị Huyết, ông định cược cùng bọn chúng hả? Đặt hai kiện trang bị sử thi mà đòi chúng ta cược hơn hai mươi vạn thủ hạ, không coi thường chúng ta quá đi chứ?

- Ha ha, nếu như bọn chúng muốn đưa hai kiện sử thi cho chúng ta thì tại sao chúng ta không nhận? Trận này thắng chắc rồi nên đặt cược hai mươi vạn nhân mã thì có sao!

Thị Huyết Chiến Lang nói vẻ tin chắc mười phần, cũng có thể nói hắn khinh thường nhóm người Dương An.

Thị Huyết Chiến Lang cho rằng Quang Phong Âm Luân và Phá Nha tuy là nổi tiếng nhưng mới thăng chức 5x không lâu, so với những cường giả 5x truyền thuyết lâu năm bên mình đã nắm rõ kỹ thuật và kinh nghiệm thì thắng thua đã rõ ràng, bên mình tất thắng.

Phá Thiên Kinh hiểu ra cũng cười đắc ý nói:

- Vẫn là Chiến Lang huynh suy nghĩ thấu đáo, chúng ta mỗi bên lựa chọn ra ba người ứng chiến được chứ?

- Được, sau khi thắng lợi thì chiến lợi phẩm chia đôi!

Thị Huyết Chiến Lang gật đầu, cười âm hiểm.

Rất nhanh hai đại chiến minh đã lựa chọn mỗi bên ra ba gã cường giả 5x, tổng cộng là sáu người đều là cường giả 5x thành danh đã lâu. Tuy rằng hai vị minh chủ đều cho rằng bên mình thắng là tất yếu nhưng vẫn lựa chọn ra những cường giả đứng đầu trong chiến minh còn bản thân mình thì không xuất chiến, để phòng khả năng có thể thua trận nhưng không ảnh hưởng đến thanh danh của chiến minh.

Để đề phòng, Dương An đưa ra yêu cầu hệ thống ký kết hiệp nghị, nếu hai đại chiến minh mà thua thì hai mươi lăm vạn thành viên ở đây phải toàn lực trợ giúp Kiếm Vũ Phong Vân thủ hộ thành, nếu làm trái hiệp nghị thì hai đại chiến minh tự động giải tán.

Thị Huyết Chiến Lang cùng Phá Thiên Kinh đều cảm thấy không sao cả, cũng ký tên.

Song phương đưa danh sách lên hệ thống, Dương An cũng không có mượn người của Tế Vũ hay Quân Dao mà lấy luôn người trong tiểu đội Tử Thần ứng chiến.

Tình cảnh hiện tại có vẻ rất quái dị, bên kia phé thành có mấy chục vạn người chơi đang chiến đấu với quái vật tập kích, khí thế ngất trời còn bên này cũng tập trung mấy chục vạn người chơi nhưng lại vô cùng im ắng, tất cả mọi người đều tập trung lên sàn đấu.

Hệ thống rút thăm nhanh chóng chọn ra các cặp đôi chiến đấu.

“Ám Luân VS Phách Vương Long” !

Không biết là trùng hợp hay là ý trời, trận đấu này đúng là cừu nhân đối mặt.

- Đúng là oan gia ngõ hẹp!

Ám Luân lắc đầu cười khổ.

Quang Phong trông thấy Phách Vương Long thì hiện lên vẻ mặt phần hận, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Đại ca, nhất định phải hành hạ tên khốn kia đến chết nhé!

Ám Luân lắc đầu, ở kênh đội ngũ nói:

- Tiểu Ngả, có yêu cầu gì đối với lần đối chiến này không?

Dương An cũng bắt chước hần lắc đầu:

- Không có yêu cầu gì, chỉ cần chú ý một chút, tùy tiện mà ‘chơi đùa’, những người khác cũng vậy nhé !

- Tốt, vậy là có thể chơi thoải mái rồi!

Ám Luân nhẹ nhàng cười bước ra sân đấu ở trung tâm, pháp bào của hần sau khi dung hợp với Bách Biến Ma Quang thì có thể biến đổi ngoại hình bất kỳ, bây giờ là biến thành pháp bào của Quang Minh mục sư.

- Ha ha, Quang Minh mục sư đấu với thú huyết cuồng chiến sĩ, xem ra trận này chúng ta thắng rồi!

Phá Thiên Kinh đắc ý cười nói.

Quang Minh mục sư trong nhận thức của đa số người chơi là một chức nghiệp phụ trợ, tuy có mấy kỹ năng công kích nhưng độ sát thương rất yếu, là chức nghiệp rất phé*, lại đối đầu với thú huyết cuồng chiến sĩ có tốc độ công kích nhanh và sát thương mạnh mẽ, nhất định là sẽ thua không phải bàn cãi.

(* ở đây là không thể mang đi pk, giết người được)

Đương nhiên, đây chỉ là nhận định của người đối với mục sư mà thôi, trên thực tế...

- Thì ra là Ám Luân, đã lâu không gặp!

Thú huyết cuồng chiến sĩ Phách Vương Long toàn thân bao phủ bởi chiến giáp kim loại thể hiện khí chất vô cùng bá đạo tương phản thật lớn so với hình tượng Quang Minh mục sư của Ám Luân.

- Bắt đầu đi!

Ám Luân lạnh lùng nói, dường như không muốn Phách Vương Long nói lời vô nghĩa nên Ám Luân liền gửi luôn yêu cầu quyết đấu sinh tử đến hần.

Quyết đấu sinh tử là một loại quyết đấu hợp pháp, nhân vật tử nạn sẽ rơi trang bị và nhân vật giết người không tăng giá trị tội ác.

- Hừ!

Phách Vương Long hừ lạnh một tiếng rồi tiếp nhận thỉnh cầu, hệ thống phát ra một tiếng ‘Đinh’ , tiến vào mười giây đếm ngược.

Ám Luân vẫn vẻ mặt lãnh đạm, không có thể hiện ra cảm xúc phần nộ khi gặp cừu nhân nhưng cũng không lộ ra vẻ mặt tươi cười hàng ngày, triệu hoán hoán ra hai con Hắc Bạch Tiểu Miêu, triển khai mục sư thuần, cũng không thềm mở ra Kính Vương Thuần mà chỉ thi triển tất cả các kỹ năng buff ình, coi như chuẩn bị xong.

Còn Phách Vương Long thì hoàn toàn trái ngược, một bộ dáng không thể kiêu ngạo hơn, gào thét vài câu sau đó cũng mở ra Thú Huyết Cuồng Hóa nhưng lại không thấy hấn triệu hồi ra sủng vật.

“Đinh ~”, mười giây đếm ngược xong, tên của hai người đều chuyển sang màu đỏ, báo hiệu có thể công kích.

- Yaaa!

Phách Vương Long quát lên một tiếng, hai tay nắm lấy trọng kiếm bằng đồng thau, thi triển ‘Va Chạm’ bắt đầu tấn công, nhanh chóng vọt tới trước người Âm Luân, khoảng cách hai bên thu hẹp xuống chưa đầy 6 mét.

Âm Luân vẫn bình tĩnh, một mặt lui về phía sau, mặt khác thi triển kỹ năng khổng chế ngăn cản Phách Vương Long công kích.

Chỉ thấy tay trái Âm Luân đặt trước ngực chậm rãi kết xuất thủ ấn thi triển kỹ năng, phóng thích một cái ‘Thánh Linh Triền Nhiễm’, lập tức khiến Phách Vương Long khựng lại, bên hông đã bị một con Thánh Linh màu trắng cuốn lấy không thể cử động, sau đó từng cái Thánh Quang Đan bay tới, mài mòn dần HP của hắn.

Mà tay phải Âm Luân cũng không rảnh rỗi, giơ cao pháp trượng, chậm rãi huy động giống như đang vẽ ra một cái pháp trận thần bí.

- Song khổng! Mục sư cũng có thể song khổng!

Những nguyên tố thao khổng sư đỉnh cấp bên ngoài khi chứng kiến chiêu thức của Âm Luân thì sợ hãi than thở.

331. Chương 325: Thay Sinh Đổi Tử

oOo

Song khổng là một thuật ngữ trong giới thao khổng sư, có nghĩa là kỹ xảo đồng thời thi triển hai kỹ năng khổng chế nguyên tố ma pháp cao cấp. Loại kỹ xảo này rất khó luyện thành, có thể nói đó là dấu hiệu của nguyên tố thao khổng sư đỉnh cấp.

Mà bây giờ, một mục sư có kỹ xảo song khổng khiến cho rất nhiều nguyên tố thao khổng sư sợ hãi.

- Trời ạ, Âm Luân lại dùng chiêu đó, xem ra Phách Vương Long thảm rồi!

Thân thể Phá Nha không kìm chế được mà run rẩy như là nhớ lại một ký ức đáng sợ nào đó.

Mọi người bình thường đều có trao đổi luận bàn nên khi nhìn tư thế của Âm Luân là biết hắn sắp ra chiêu nào. Không chỉ có Phá Nha mà còn cả Pháp Lỗ Dịch và Quang Phong đều có cảm nhận tương tự, giống như bọn họ đã từng ném qua sự khủng bố của chiêu này.

- Ha ha!

Dương An và Mạnh Tử Lăng cười nhẹ, có vẻ hai người bọn họ không có phải chịu qua chiêu này.

Âm Luân còn ẩn tàng lực lượng Âm mục, nhưng chức nghiệp Quang Minh mục sư có năm kỹ năng khổng chế lại thêm ánh mắt sắc bén nên nắm được thời cơ ra tay thích hợp, khiến cho Phách Vương Long không kịp xoay sở, để ấy kỹ năng công kích của Âm Luân lấy đi từng chút từng chút HP của hắn mà không có cách kháng cự.

Hai quang cầu một đen một trắng hiện ra, xoay tròn quanh Sinh Tử Pháp Trượng. Tốc độ huy động của Âm Luân nhanh dần lên khiến hai quang cầu ngày càng lớn, mà hai con Hắc Bạch Tiểu Miêu cũng đi vòng quanh chân hắn kêu ‘meo meo meo meo’ khiến tốc độ ngưng tụ càng nhanh hơn nữa.

Đến bây giờ, cho dù Phách Vương Long có bị nào hay không cũng biết Âm Luân đang chuẩn bị đại chiêu, vốn đang bực mình vì bị khổng chế lại càng nóng giận hơn.

- Đáng chết!

Phách Vương Long nổi giận gầm lên một tiếng, một ngọn lửa lớn cháy bùng quanh thân hắn, ý đồ muốn thoát ra khỏi khống chế của Âm Luân.

Đây là một tuyệt chiêu của Phách Vương Long, ‘Dã Thú Cuồng Bạo’, Phách Vương Long không triệu hồi ra sủng vật là vì hắn đã phong ấn sủng vật vào trong người bằng một phương pháp đặc biệt, do đó có thể phát động lực lượng của Dã Thú Cuồng Bạo trong thời gian nhanh nhất.

Sau khi phát động Dã Thú Cuồng Bạo, thân hình của Phách Vương Long lớn thêm vài phần, giống như một người thú, nửa thân trên dài ra, mọc đầy lông lá màu nâu.

Phách Vương Long bây giờ đã biến thành một con dã thú cuồng bạo, hắn quơ tay cầm lấy thanh trọng kiếm từ trên cao đột nhiên bổ về phía Âm Luân.

Âm Luân không hề kinh hoàng, “Oành ~” một tiếng, Thánh Quang trên người nổ bung, gần giống với Quang Mạc Tiễn của Dương An nhưng không có hiệu quả mạnh mẽ như vậy, chỉ là dịch chuyển tức thời ra bên ngoài, ngay cả chéo áo của hắn Phách Vương Long cũng không chạm vào được.

Âm Luân lùi lại phía sau, tay trái chỉ về phía trước, hai con Hắc Bạch Tiểu Miêu lập tức nhắm phía Phách Vương Long, quần quanh chân hắn, trong miệng không ngừng kêu meo meo, nếu có ai tinh ý phát hiện thì thấy tiếng mèo kêu như có tiết tấu khác với lúc trước, giống như ma âm làm cho linh hồn suy yếu, lâm vào trạng thái mê muội.

‘Hỗn Độn Ma Âm’, đây là kỹ năng khống chế tinh thần mạnh mẽ do hai con Hắc Bạch Tiểu Miêu liên hợp phát động, một khi trúng chiêu thì không dễ dàng giải thoát được lại thêm chiêu này khó lòng phòng bị cho nên bọn người Dương An khi tỷ thí với Âm Luân đều dính đòn không ít lần.

Âm Luân cũng đã nói, hai con Hắc Bạch Tiểu Miêu này chỉ có thể coi là một con sủng vật, ban đầu là một quả trứng sủng vật nở ra hai con mèo sinh đôi, cùng sử dụng một không gian sủng vật.

Phách Vương Long trúng Hỗn Độn Ma Âm, lập tức trở nên ngây dại, đứng im tại chỗ không hề động đậy.

Lúc này Âm Luân cũng đã dừng huy động pháp trượng, hai quang cầu đen trắng đã ngưng tụ hoàn toàn. Hai quang cầu tỏa hai hơi thở bất đồng, quang cầu màu trắng tràn đầy hơi thở sinh mạng còn quang cầu màu đen toát ra khí tức tử vong nồng đậm, hai loại khí tức này vừa bài xích lại hấp dẫn lẫn nhau.

- Thay Sinh Đổi Tử!

Âm Luân khẽ quát một tiếng, pháp trượng vung lên chỉ về phía trước, hai quang cầu chậm rãi bay về phía Phách Vương Long.

“Âm ~ ”

Hai quang cầu đang quay tròn bỗng nhiên chạm vào nhau, trắng đen giao hòa, tạo thành một quả cầu năng lượng xoay tròn đem Phách Vương Long bao vây ở bên trong. Một trắng một đen, hai loại năng lượng nhanh chóng đan xen, ma sát với tốc độ cao, giống như một vòng xoáy sinh tử đem linh hồn của Phách Vương Long bóc ra khỏi cơ thể rồi đưa vào luân hồi chịu tra tấn khủng khiếp.

Phách Vương Long trong quả cầu năng lượng lộ ra thần sắc thống khổ, tru lên như heo bị chọc tiết, giống như có người đem hắn ra lăng trì, thống khổ kéo dài vô tận, mấy ngàn điểm sát thương lần lượt hiện lên trên người hắn.

- Tôi không nhìn nữa đâu, đây là khổ hình thống khổ nhất thế gian...

Phá Nha run run, xem ra chiêu kia là một bóng ma khắc sâu trong lòng hắn.

Quang Phong tuy có run rẩy nhưng biểu hiện ra vô cùng hưng phấn:

- Hay, đại ca làm hay lắm, chậm rãi hành hạ tên khốn kia đến chết.

- Ôi!

Dương An cười nhẹ, hắn kêu Âm Luân thả tay chơi đùa, ai ngờ hắn đem người ta củ hành như vậy.

Thực ra, sau lần toàn nhóm thi đấu với nhau đã nhất trí coi ‘Thay Sinh Đổi Tử’ của Âm Luân và ‘Tử Thần Chi Vãn’ của Dương An vào dạng cấm chiêu của ‘Tử Thần’, không được sử dụng khi tỷ thí. Đây là hai chiêu thức tra tấn người khác, ‘Thay Sinh Đổi Tử’ được coi là trừng phạt tàn nhẫn thống khổ nhất còn ‘Tử Thần Chi Vãn’ được coi là chiêu thức khủng bố dọa người nhất thế gian.

HP của thú huyết cuồng chiến sĩ Phách Vương Long này lên tới hai vạn, sau khi Dĩ Thú Cuồng Bạo lại tăng lên ba vạn, thế nhưng bây giờ Phách Vương Long lại chỉ hi vọng máu mình hết càng nhanh càng tốt, như vậy hẳn có thể nhanh chóng tử vong không phải hứng chịu tra tấn thống khổ vô cùng này nữa.

Sau mười giây tra tấn, Hp của Phách Vương Long đã cạn, mà thời gian tác dụng của kỹ năng Thay Sinh Đổi Tử cũng vừa hết. Mười giây này đối với hắn giống như mười năm vậy.

Khi Phách Vương Long ngã xuống, trên mặt còn lộ ra vẻ thống khổ, có thấy được mức độ khủng bố của chiêu thức này.

Chiến đấu chấm dứt, Âm Luân không hư hao chút nào, toàn thắng.

Âm Luân chậm rãi đi tới nhật trang bị mà Phách Vương Long rơi ra, là một kiện trang bị cấp truyền thuyết, cất vào hành trang sau đó thản nhiên quay về chỗ.

Lúc này toàn trường mới vỡ òa, rất nhiều tiếng than sợ hãi và thán phục, lúc trước bọn họ cho rằng Quang Minh mục sư nhất định thua thê thảm, ai ngờ kết cục lại như vậy.

Phách Vương Long được một gã Quang Minh mục sư hồi sinh lại, sắc mặt tái nhợt không dám ngẩng đầu nhìn Âm Luân lấy một cái mà cúp đuôi chạy về. Riêng Huyết Chiến Lang cùng Phá Thiên Kinh nhìn nhau vẻ mặt lo lắng.

- Đánh đã tay chứ?

Dương An mỉm cười nói.

Âm Luân nhún vai nói:

- Nếu như có thể, tôi còn muốn chơi thêm một chút nữa nhưng đáng tiếc thời gian tác dụng của Thay Sinh Đổi Tử chỉ có mười giây.

Phá Nha và Pháp Lỗ Định ngay lập tức trừng mắt nhìn hắn một cách khinh bỉ.

- Haizz!

Dương An lắc đầu thở dài sau đó bước lên hai bước nói :

- Hai vị minh chủ, thiệt là ngại quá, trận đầu là chúng ta thắng.

- Không hổ danh là Âm Luân, chúng ta thua tâm phục khẩu phục!

Thị Huyết Chiến Lang âm trầm nói nhưng không ai biết là hắn đang nói thật hay giả vờ:

- Vậy chúng ta bắt đầu trận thứ hai thôi!

Rất nhanh hệ thống đã chọn ra hai đối thủ kế tiếp...

332. Chương 326: Không Gian Chưởng Khống Giả

oOo

Mãi đến khi Phách Vương Long hồi sinh lại, người chơi đến xem vui còn không tin nổi một thú huyết cuồng chiến sĩ lại bị một Quang Minh mục sư vốn là chức nghiệp nổi danh “yếu đuối” hành hạ cho tới chết. Kết quả này phá vỡ quan niệm dĩ vãng của vô số người, nhưng cũng có người nhận ra Quang Minh mục sư kia chính là Âm Luân – người từng là đệ nhất nhân trong trò chơi thuở ban đầu, nên kết quả này xem như chấp nhận được.

Thị Huyết Chiến Lang vẫn một biểu tình âm lãnh, không có ai biết hắn đang suy nghĩ gì, Phá Thiên Kinh cũng không có yêu cầu Âm Luân trả lại trang bị Phách Vương Long rút ra, dù sao đây là sinh tử chiến, người thắng tự nhiên có quyền thu chiến lợi phẩm.

Rất nhanh, hệ thống đã chọn lựa được đối thủ trận thứ hai, phe hai đại chiến minh được rút thăm trúng là một Đại Địa kiếm sĩ 5x tên Thạch Cốt, là thành viên Hắc Âm Thị Huyết chiến minh, mà bên Dương An thì là cô gái duy nhất trong sáu người, Mạnh Tử Lăng.

Nhìn ra Mạnh Tử Lăng có chút khấn trương, Dương An ôn nhu nói khẽ bên tai nàng:

- Không cần khấn trương, em cứ coi giống như những lần mấy người chúng ta luận bàn là được rồi.

Những đội viên khác cũng sôi nổi cổ vũ cùng động viên Tử Lăng.

Cho tới bây giờ, có Dương An che chở, Mạnh Tử Lăng chưa từng có kinh nghiệm cùng người khác giao đấu, ngay cả khi gia nhập Tử Thần cũng chỉ là cùng Pháp Lỗ Dịch phụ trách công tác hậu cần, tuy rằng bình thường cũng có cùng mấy đội viên luận bàn, nhưng vẫn là lần đầu giao đấu cùng người ngoài.

- Vâng!

Mạnh Tử Lăng nhẹ nhàng gạt đầu, cũng trấn định vài phần, chậm rãi đi ra ngoài.

- Ha ha, một cô em sao, đáng người không tồi, chỉ không biết sau mặt nạ là Tây Thi hay Chung Vô Diệm đây!

Thạch Cốt ánh mắt soi trên liếc dưới không kiêng nể, nói chuyện ngả ngớn, vừa nhìn đã biết không phải hạng tốt đẹp, nhưng có điều thực lực của hắn lại không có tệ giống nhân phẩm hắn.

- Không cần để ý đến hắn, đối phó người như thế biện pháp tốt nhất chính là đánh ngã mà đạp lên hắn.

Dương An sợ Tử Lăng bị Thạch Cốt dọa sợ, lập tức thông qua kênh tổ đội an ủi.

Mạnh Tử Lăng vẫn không hết được khấn trương, tuy rằng được đồng đội và Dương An động viên, nhưng bị mấy chục vạn người chơi cùng nhìn chăm chăm, quả thật khó để bình tĩnh.

Mười giây đếm ngược vang lên, Mạnh Tử Lăng cũng chỉ là theo bản năng mở ra Hắc Âm hộ thuẫn, ngay cả súng vật cũng quên triệu hoán.

Mười giây vừa qua, Thạch Cốt dẫn đầu phát động Bôn Tập, thân ảnh lao tới nhanh như chớp, trong lúc Mạnh Tử Lăng còn thất thần thì một thanh đại kiếm màu vàng đất lấy xu thế vạn quân chém tới.

“Phanh!”

Hắc Âm hộ thuẫn bị một kiếm phá vỡ, Mạnh Tử Lăng cũng bị dính một đòn hơn ba nghìn điểm sát thương, thân thể bị đẩy lùi về sau sáu bảy bước, khó lắm mới đứng vững không ngã xuống.

- Ha ha, người đẹp đeo mặt nạ, nếu cô em chịu theo hầu hạ anh hai ngày, anh sẽ để chúng ta đấu hòa.

Thạch Cốt buông lời trêu chọc, nhưng cũng không dừng công kích, súng vật Đại Tri Chu (con nhện lớn) cao gần hai mét sau lưng hắn đã đuổi tới triển khai công kích.

- Hừ!

Sắc mặt Mạnh Tử Lăng trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, mấy lời Thạch Cốt vừa nói đã chạm tới chỗ cấm kỵ của nàng, khiến nàng không kiềm được cơn giận, cảm giác khấn trương theo đó tiêu tán.

“Bá!” một tiếng, thân ảnh bỗng nhiên biến mất, Mạnh Tử Lăng thoáng cái đã phóng ra ngoài hơn 20 mét.

Một kích thất bại, Thạch Cốt cười mập mờ nói:

- Ghê nhỉ! Là kỹ năng Thiểm Thước sao, nhưng cũng không thoát được anh đâu bé cưng!

- Nham Thổ Chu!

Thạch Cốt hú lên quái dị, Đại Tri Chu màu vàng đất phía sau hắn lập tức hướng Mạnh Tử Lăng bắn ra một dải mạng nhện đem Mạnh Tử Lăng vừa mới đứng bao lại.

Mạnh Tử Lăng đã khôi phục lại bình tĩnh, hơn nữa còn thêm vài phần lạnh như băng, bị mạng nhện cuốn lấy cũng hề kinh hoảng. ‘Bùng ~’, một ngọn lửa màu đen bỗng nhiên theo người nàng bốc lên, dễ dàng thiêu hủy mạng nhện.

- Tiểu Hắc!

Mạnh Tử Lăng lạnh lùng quát một tiếng, triệu hồi ra Hắc Diễm Tà Phượng Hoàng, từng luồng lửa đen phụt ra từ miệng nó, gắt gao ngăn chặn con Nham Thổ Chu (con nhện đất).

Thạch Cốt không có nghĩ đến nữ Âm khổng vừa rồi còn đang hồi hộp luống cuống tay chân này giờ đột nhiên lại lạnh lùng nghiêm nghị như thế, phát huy ra thực lực kinh người. Bất quá điều này lại khiến hắn càng hưng phấn như vừa cắn lặc, muốn xông lên trước tiếp tục công kích.

Nhưng mà khi hắn vừa định xông tới lại phát hiện dưới chân đã bị mấy dải năng lượng màu đen quấn lấy, bước thôi cũng khó khăn.

Hắc Âm Triền Nhiễm, một kỹ năng khổng chế thông thường của Âm khổng, hiệu quả rất mạnh.

Chức nghiệp Không Gian Chuởng Không Giả của Mạnh Tử Lăng là từ Âm khổng tiến hoá mà thành, tự nhiên tinh thông kỹ năng hệ Hắc Âm, mà nàng đồng thời cũng có được năng lực Hỏa khổng, nghiêm khắc mà nói, nàng là một Không Gian – Hỏa – Âm tam hệ nguyên tố thao khống sư.

“Oành ~ oành ~ oành ~”

Pháp quyền vung lên, liên tục ba cái Hắc Âm Hủ Thực Quang Đạn bắn ra. Cho đến hiện tại Mạnh Tử Lăng vẫn chỉ sử dụng lực lượng Âm khổng.

- Hí hí, nghĩ thế này làm khó được anh sao, bé cưng ơi, em ngây thơ thật đấy!

Thạch Cốt cười quái dị một tiếng, thân thể đang bị Hắc Âm Triền Nhiễm vây khốn bỗng biến thành một đồng bùn lầy trườn trên mặt đất.

- Nhìn kìa, Thạch Cốt muốn thi triển tuyệt chiêu tất sát ‘Thổ Độn Sát’ của hắn, không ai biết hắn khi nào thì xuất hiện, vô thanh vô tức từ dưới đất phát động công kích chém giết đối thủ!

Không biết là người chơi nào đột nhiên kinh hô.

- Ha ha, xem ra nữ Âm khổng kia đen rồi, chưa từng có người thoát được Thổ Độn Sát của Thạch Cốt, trừ khi kẻ đó biết bay!

“Ừc ực!”

Bỗng nhiên, mặt đất cứng rắn dưới chân Mạnh Tử Lăng biến thành mềm nhũn như bùn, hút lấy hai chân nàng, mà Thạch Cốt thì hiện ra ở sau lưng, đại kiếm nhanh như chớp lên lút đâm tới hậu tâm Tử Lăng.

Nhưng mà, cái đích đại kiếm đâm trúng lại bỗng thành không khí, Thạch Cốt ánh mắt hoa lên, thân ảnh Mạnh Tử Lăng lần nữa biến mất.

- Lại là một loại Thiểm Thước sao?

Thạch Cốt lần này quả thật kinh ngạc, kỹ năng Thiểm Thước cực hiếm, có một loại đã cực kỳ may mắn, không ngờ Mạnh Tử Lăng lại có đến hai.

(Chỗ này là Thạch Cốt tưởng Tử Lăng có 1 cái thuận di ra ngoài 20 mét, một cái biến mất như trên, hơi khó hiểu, nhưng thật ra do Tử Lăng là chức nghiệp ẩn tàng về không gian)

- Trò trẻ con!

Mạnh Tử Lăng rốt cục nói ra câu nói đầu tiên, có điều ngữ khí lạnh như băng cùng miệt thị, khiến Thạch Cốt cũng cảm giác khó thở.

Làm Không Gian Chuởng Không Giả, khu vực không gian trong phạm vi hạn định đều bị nàng nắm trong tay, Mạnh Tử Lăng đã sớm cảm giác được vị trí của Thạch Cốt, cố ý trúng chiêu chẳng qua là kẻ dụ địch.

- Không Gian Cấm Cố!

Mạnh Tử Lăng không hề cho hấn cơ hội phản kích, lập tức thi triển ra ma pháp hệ không gian. Một pháp trận màu xám đường kính chừng 5 mét hiện lên dưới chân Thạch Cốt, không khí trong đó tựa như biến thành thể rắn, người bị nhốt ở bên trong hoàn toàn không thể nhúc nhích.

- Không Gian Bạo Phá!

Pháp trận lại vung lên, không gian bị cấm cố trong phút chốc co rút lại thành một điểm sáng lớn cỡ đầu ngón tay, sau đó lại nháy mắt bành trướng nổ tung. “Ầm ầm ầm!”, tiếng nổ như bom nguyên tử truyền ra ngoài, sóng năng lượng phóng ra khiến không gian chung quanh cũng sinh vận vẹo, xuất hiện huyền tượng không gian gấp khúc.

Tựa như năng lượng phát ra khi vũ trụ tan vỡ, Thạch Cốt bị vây trong pháp trận chớp mắt nổ tung đến cận bã cũng không có. Sau khi không gian khôi phục như ban đầu, chỉ thấy trên mặt đất còn lưu lại một kiện giáp ngực màu vàng đất minh chứng hấn từng tồn tại nơi này.

“Bá!”

Thân ảnh Mạnh Tử Lăng chợt lóe, hiện lên giữa chiến trường, khí chất lạnh lùng nghiêm nghị giống như trong mảnh không gian năng chính là chúa tể, năng chính là vương giả.

Chậm rãi cúi người, dưới ánh nhìn của mấy chục vạn người đang há hốc miệng, Mạnh Tử Lăng tự nhiên nhật lên chiến lợi phẩm thuộc về năng.

Trận thứ hai, tiểu đội sáu người lại toàn thắng!

333. Chương 327: Trận Thứ Ba

oOo

Liên tiếp bại hai trận, Thị Huyết Chiến Lang sắc mặt âm trầm, tức giận hừ một tiếng, đáng tiếc Thạch Cốt bị nổ đến cận bã cũng không còn, không thể hồi sinh tại chỗ, bằng không nhất định ăn chửi đến “mưa bay” đầy mặt. Trận vừa rồi nếu không phải tại hấn ngã ngửa mà toàn lực ra tay ngay từ đầu, hấn đã không thua.

Phá Thiên Kinh có vẻ nóng nảy, nguyên tưởng rằng tất thắng nào ngờ lại bại hai trận, hơn nữa còn bại triệt triệt để để, khiến hấn cảm tức thiếu chút điên lên. Mà trận vừa rồi hấn càng muốn trút giận sang Thị Huyết Chiến Lang vài câu, có điều vẫn kiềm chế không bạo phát, dù sao luận tổng thể thực lực, Kinh Lôi chiến minh của hấn vẫn kém Hắc Âm Thị Huyết chiến minh một bậc.

Phía bên ngoài lại bùng phát một trận kêu than sợ hãi. Trận trước Âm Luân thì cũng thôi, dù sao hấn cũng từng là nhân vật tuyệt thế trong Phong Vân một thời, nhưng giờ một nữ Âm khổng chưa hề có tiếng tăm lại có thể gọn gàng đánh cho Thạch Cốt danh xưng Hắc Âm Thị Huyết đệ nhất kiếm sĩ đến cả cận bã cũng không còn. Tuy vẫn có rất nhiều người cho rằng Thạch Cốt thua vì khinh địch, nhưng có điều không ai dám hoài nghi thực lực nữ Âm khổng.

- Tả Luân, cũng là Âm khổng, cậu có ý kiến gì không?

Quân Dao vốn đứng một góc lảng lạng quan sát bỗng hỏi.

Vô Hận Tả Luân bên cạnh hấn nhíu nhíu mày, như có suy nghĩ gì nói:

- Thực quý dị, ngay từ đầu mấy ma pháp vẫn là kỹ năng hệ Hắc Âm, nhưng hai đòn cuối cùng thì em chưa từng nghe hệ Hắc Âm có, lại có thể đem một Đại Địa kiếm sĩ tạc đến cận bã cũng tan, tin chắc cô ta không đơn giản là một Âm khổng đâu.

- Đúng là không đơn giản, thật không biết Ngã Gia này làm thế nào mà tụ tập được tận mấy ‘kỳ nhân’ như vậy.

Lam Sắc Quân Dao tràn đầy kỳ ý gật gật đầu.

- Đoàn trưởng, em vẫn nghi ngờ bọn họ chính là Tử Thần, đặc biệt Ngã Gia kia là đáng nghi nhất.

Quân Thứ thần nhiên nói.

- Quân Thứ, cậu cũng đừng có tiếp tục tranh luận vấn đề này ở đây nữa.

Nói chuyện chính là Áo Ảnh Thủ Tiễn Đãng Giang Hồ:

- Coi như hoà nghị bọn họ là ‘Tử Thần’ thì sao, chẳng lẽ cậu có năng lực đối phó bọn họ. Vạn lần đừng chọc giận họ, lấy thực lực của bọn họ mà điên cuồng trả thù thì đối với Lam Sắc Quân Dao sẽ là đá kích cực kỳ nghiêm trọng.

Tiến Đãng Giang Hồ phân tích nói khiến Quân Thứ không chỗ nào phản bác được.

- Kỳ thật tôi cảm thấy hành vi của Tử Thần chưa hẳn là xấu đối với chiến minh!

Lam Nhị lên tiếng:

- Đoàn trưởng còn nhớ mục đích ban đầu khi chúng ta thành lập Lam Sắc Quân Dao không, nhưng bây giờ nó đã biến thành thế nào?

- Ài!

Quân Dao bắt đầu dĩ thử dài, mà không chỉ hấn, mấy người đứng sau cũng trầm mặc không nói. Đúng vậy, giờ đã không còn như lý tưởng ban đầu.

- Thế lực càng ngày càng cường đại, đường lại càng lệch nhiều khỏi quỹ đạo, nói là thân bất do kỷ, kỳ thật chẳng qua là chúng ta lấy cớ thôi, ngày đó Thiên Hành cũng vì thế mà rời đi.

Quân Dao thần nhiên nói, lập tức ánh mắt trở nên sắc bén, như hạ quyết tâm:

- Tả Luân, Quân Thứ, truyền lệnh xuống, sau khi chuyện lần này hoàn thành sẽ toàn diện chỉnh đốn chiến minh, không thể phá hư bản chất quân nhân của chúng ta.

(Chiến minh này do toàn bộ đội xuất ngũ làm đầu não, nên tôn chỉ cũng thiên theo hướng quân đội)

- Rõ, thưa đoàn trưởng!

Vô Hạng Tả Luân cùng Quân Thứ nghiêm túc đáp.

Hai trận thắng hai, ngày càng có nhiều người thắc mắc lai lịch bọn Dương An. Bọn hấn đều nghi hoặc không biết từ bao giờ liên minh Quang Minh lại sinh ra một tiểu đội siêu cấp như vậy.

Bọn Dương An cũng không để ý việc bị người bàn tán, thấy Mạnh Tử Lăng thắng lợi trở về, mấy người sôi nổi tán dương.

- Ai nha, thấy hai người tỏa sáng như vậy, tôi cũng ngứa tay, hi vọng tiếp theo đến lượt tôi đi!

Phá Nha hưng phấn như cần thuốc, tuyệt đối là kẻ hiếu chiến nhất trong sáu người.

- Chuẩn men, tôi cũng phùng phùng toàn thân rồi đây, chỉ muốn xông lên chiến một hồi!

Quang Phong cũng xoa tay, xem ra không khá hơn Phá Nha bao nhiêu.

- Mơ đi hai cưng, tiếp sau nhất định là phần của bốn đại hiệp!

Nói chuyện tinh tường chọc cười như thế, dĩ nhiên là Pháp Lỗ Dịch.

Ba người thường xuyên cãi lộn, Dương An cùng Âm Luân tự nhiên là không để ý nhiều lắm.

Rất nhanh, danh sách đối chiến trận thứ ba đã có...

- Ha ha, không thể tưởng được lão Dịch miệng thật chuẩn!

Dương An là đội trưởng nên được báo kết quả đầu tiên.

- Ha ha, tớ đã nói mà, sau khi logout tớ sẽ đi mua xổ số luôn ấy chứ.

Pháp Lỗ Dịch lập tức đắc ý vênh vao.

- Hừ, đừng vừa đi ra ngoài đã bị người ta đánh chết nhá!

Phá Nha cùng Quang Phong mặt đầy oán hận rửa.

- Ha ha!

Pháp Lỗ Định càng cười to trên tít.

Lúc này Âm Luân nghiêm túc lên tiếng:

- Lão Định, tốt nhất là cậu không nên chủ quan, đối thủ của cậu là người được công nhận đệ nhất cường giả Kinh Lôi chiến minh, Lôi Vân Phong Bạo đấy.

- Lão Định, cẩn thận là hơn!

Dương An cũng nhắc nhở nói.

Pháp Lỗ Định cũng là người biết suy nghĩ, sau khi cười xong cũng trở nên thận trọng.

Lôi Vân Phong Bạo, Lôi hệ nguyên tố thao khống sư 5x, đệ nhất cường giả Kinh Lôi chiến minh, ở giai đoạn khi cường giả truyền thuyết mới có 39 người cũng được xếp hạng trước 5.

Lôi Vân Phong Bạo đối với thực lực của chính mình phi thường có tin tưởng, trong lòng có điểm miệt thị Pháp Lỗ Định, bất quá cũng biểu hiện rất là thận trọng. Dù sao đã thua hai trận, tiếp tục xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn đồng nghĩa với lâm vào tuyệt cảnh, bởi vậy hắn cũng không dám khinh thường.

Hai người bước ra, so sánh đã cực kỳ rõ ràng, Lôi Vân Phong Bạo toàn thân khí phách ngang nhiên, một bộ tuyệt thế cường giả, mà hình tượng Pháp Lỗ Định thì lại giống y xì một “nhân vật đầu trò”*.

(*: nhân vật bày trò, đầu tiêu trò gây cười)

Nhưng không ai dám coi khinh “nhân vật đầu trò” này, dù sao 2 trận trước cũng còn sờ sờ trước mắt.

Pháp Lỗ Định phi thường thuần thực triệu hồi ra Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, cùng với nó dung hợp, bay đến giữa không trung, sau đó là Băng Cực Chiến Lang xuất hiện bên dưới chuẩn bị chiến đấu, cuối cùng là Kính Vương Thuần làm phòng thủ.

Lôi Vân Phong Bạo cũng triển khai Ma Pháp Hộ Thuần, một màn hào quang trong suốt màu tím đem hẳn bảo hộ bên trong.

Mười giây thời gian đếm ngược...

Lần này dẫn đầu công kích chính là Pháp Lỗ Định, gần trăm con Bạo Diễm Phong giống như đám mây màu hồng rơi từ trên trời rơi xuống tiến hành Tự Sát Tạc Đạn Tập Kích, Băng Cực Chiến Lang cũng xuất hai thanh Băng Tinh đại kiếm từ mặt đất triển khai công kích.

Trên dưới hai đường đồng thời công kích chứng thật là phi thường khó giải quyết, bất quá Lôi Vân Phong Bạo cũng là cường giả hàng đầu, dĩ nhiên có cách ứng phó.

“Oanh ~ ”

Lôi Vân Phong Bạo nhẹ nhàng bắn ra một quang cầu Lôi Điện màu tím, vừa vặn nổ tung tạo thành một hàng rào điện khổng lồ chặn hướng Băng Cực Chiến Lang đang lao tới. Mà lúc này, trên không đàn Bạo Diễm Phong đã muốn lao xuống.

- Lôi Điện Kinh Cúc!

Lôi Vân Phong Bạo khẽ quát một tiếng, bên ngoài Ma Pháp Hộ Thuần thấy rõ nhiều hơn một tầng lôi điện nẩy tí tách màu bạc như áo khoác.

“Oanh ~ oanh ~ oanh ~ ... ”

Bạo Diễm Phong cảm tử nổ tung, chính là Tự Sát Tạc Đạn Tập Kích mà Pháp Lỗ Định am hiểu nhất.

Nhưng mà tuyệt chiêu nhiều lần thành công lần này lại mất hiệu lực, từng con Bạo Diễm Phong vừa gặp tầng chắn Lôi Điện Kinh Cúc đã lập tức nổ tung, hoàn toàn không ảnh hưởng gì được Lôi Vân Phong Bạo bên trong lớp chắn.

Lôi Vân Phong Bạo đơn giản phá vỡ thể công của Pháp Lỗ Định:

- Chú em đánh xong rồi hả, giờ đến lượt anh!

334. Chương 328: Chuyên Gia Chơi Bom

oOo

Thế công của đàn Bạo Diễm Phong chứng thật là phi thường khó chơi, hơi không cẩn thận cũng sẽ bị nổ đến ung đầu, nhưng chiêu này cũng có một nhược điểm rất lớn, đó là HP của mỗi con Bạo Diễm Phong chỉ có 1000, có thể nói vừa bị đánh là chết, trên lý luận chỉ cần trước khi chúng nó áp sát đem chặn giết hết là có thể phá giải, nhưng thực tế lúc nào cũng khó hơn lý thuyết.

Có điều lần này gặp Lôi Vân Phong Bạo thì đúng là lý thuyết lên ngôi, ‘Lôi Điện Kinh Cức’ khiến cho Bạo Diễm Phong nổ tung sớm, còn ma pháp thuần thì gần sóng xung kích, Lôi Vân Phong Bạo không hư hao chút nào.

Thấy Lôi Vân Phong Bạo dễ dàng phá giải dàng như thế, cả Pháp Lỗ Định lẫn các thành viên Tử Thần khác đều phải thật tâm bội phục hẳn có bản lĩnh, bởi trong bọn cũng chỉ có Dương An cùng Mạnh Tử Lăng là có thể dễ dàng hóa giải chiêu này.

- Chút tài mọn, chú đánh chán rồi, giờ để anh nhá!

Lôi Vân Phong Bạo khẽ cười, tay trái vung lên, một quyển trục màu tím xuất hiện.

- Đại Lôi Bạo kích!

Lôi Vân Phong Bạo lập tức kích hoạt quyển trục ma pháp, phóng thích kỹ năng ‘Đại Lôi Bạo kích’ phong ấn trong đó ra. Đại Lôi Bạo kích là một kỹ năng quần công phạm vi nhỏ của Lôi khổng 4x, có sát thương cực cao, nếu từ người chơi thì triển thì mất khoảng 2 giây ngưng tụ, nhưng qua quyển trục thì đổi là nháy mắt. Chế tạo một quyển trục ma pháp như vậy rẻ nhất cũng tốn vạn tiền vàng, nhưng để chiến thắng trận này Lôi Vân Phong Bạo cũng không tiếc.

“Long ~ long ~ ”

Trên đỉnh đầu Pháp Lỗ Định nhiên ngưng tụ một dải mây đen đường kính gần 10 mét, sau đó 10 cột sét to như thùng nước thành hình linh đánh xuống. Tốc độ lôi điện ngang ngửa với vận tốc ánh sáng, một khi kỹ năng đánh ra thì trừ có kỹ năng chạy trốn đặc biệt, nếu không không thể tránh né.

Pháp Lỗ Định quả thật không có kỹ năng chạy trốn, chỉ có thể theo bản năng không chế Kính Vương Thuần bay đến đỉnh đầu ngành kháng.

“Oành ~ ”

Kính Vương Thuần đúng lúc ngăn trở cột sét màu tím đánh xuống. Kính Vương Thuần phòng ngự ma pháp tương đối cao, ngăn cản được đại bộ phận sát thương, nhưng cũng không triệt tiêu được lực xung kích khiến cả người cả thuần bị đánh bay xuống đất.

“Xèo ~ ”

Thế công của Lôi Vân Phong Bạo tự nhiên chưa kết thúc, Lôi hệ ma pháp 3x Lôi Điện Trường Mâu tức thì ngưng tụ rồi bay vút hướng Pháp Lỗ Định vừa bị đập lùi.

Đồng dạng là trên dưới giáp công, đây là một loại cười nhạo của Lôi Vân Phong Bạo đối với Pháp Lỗ Định.

“Oành ~ ”

Lôi Điện Trường Mâu lập tức xuyên thủng ngực Pháp Lỗ Định vốn không hề có năng lực phòng ngự, đánh ra hơn tám nghìn điểm sát thương. HP của Pháp Lỗ Định chỉ còn dính đáy, cũng từ giữa không trung ngã xuống mặt đất.

Lôi Điện Trường Mâu chính là một kỹ năng cấp thấp của Lôi khổng 3x, nhưng trong tay Lôi Vân Phong Bạo lại có thể đánh ra hơn tám nghìn điểm sát thương, có thể thấy công kích bản thân hẳn khủng cỡ nào.

Pháp Lỗ Dịch miệng phun máu tươi ngã xuống mặt đất, HP chỉ còn một tia, Kính Vương Thuần cũng tạm thời mất đi hào quang, Băng Cực Chiến Lang vẫn bị rào điện vây khốn, trong lúc nhất thời lâm vào khốn cảnh...

- Ô, chú còn chưa ngỏm sao!

Lôi Vân Phong Bạo cũng không có thật sự kinh ngạc, mà là một loại đùa bốn khinh miệt đối thủ, từng bước một tới gần, làm cho đối thủ trước khi chết phải sợ hãi hân.

Pháp Lỗ Dịch giãy dụa đứng dậy, oán hận nhìn chằm chằm Lôi Vân Phong Bạo đang từ từ tiến tới, nghiêng rằng nghiêng lợi nói:

- Là mày ép tao!

Lôi Vân Phong Bạo hơi dừng bước, nghĩ rằng Pháp Lỗ Dịch sẽ liều mạng lao tới, có điều lại dự liệu của mọi người, Pháp Lỗ Dịch lại xoay người rồi vung đôi cánh sau lưng bay ra xa chạy trốn.

- Ha ha ha!

Hành động của Pháp Lỗ Dịch có “phần thưởng” là một trận cười của vạn người xem.

Chỉ có tiểu đội 5 người Tử Thần là vẫn bình tĩnh, bởi vì chỉ có bọn hắn mới biết khi Pháp Lỗ Dịch đột nhiên trở nên ‘yếu đuối’, cũng chính là lúc hắn ‘gian trá’ nhất.

Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu là một sủng vật có tốc độ rất cao, Pháp Lỗ Dịch sau khi dung hợp với nó cũng có đặc điểm này, tuy chỉ bay cao được trong khoảng 20 mét, nhưng lại có thể nhảy mất phóng ra xa hơn mười mét, tránh khỏi tầm bắn của Lôi Vân Phong Bạo.

- Muốn chạy trốn sao?

Lôi Vân Phong Bạo khinh miệt cười đuổi theo, đồng thời pháp trượng cũng chuẩn bị sẵn ma pháp công kích.

Chức nghiệp nguyên tố thao khống sư đương nhiên không có kỹ năng thuần di, đáng lẽ không thể đuổi kịp Pháp Lỗ Dịch, nhưng đây là Pháp Lỗ Dịch cố ý chậm lại thật tự nhiên, khiến Lôi Vân Phong Bạo cho là hắn là bị thương mà tốc độ giảm đi.

Lôi Vân Phong Bạo nhaoáng cái đã đuổi tới tầm công kích, mà trùng hợp chính là chỗ Pháp Lỗ Dịch ngã xuống khi nãy. Nhưng vào lúc này, Lôi Vân Phong Bạo cảm thấy dưới chân bỗng truyền lên cảm giác đau đớn, giống như đâm phải đinh, nhưng khi hắn cảm giác được không ổn thì cũng đã quá muộn rồi...

“Ầm ~ ầm ~ ầm ~”

Mặt đất dưới chân Lôi Vân Phong Bạo giống như có chôn địa lôi giờ được kích hoạt mà nổ tung, tức thì ánh lửa ngập trời, Lôi Vân Phong Bạo ngay cả có Ma Pháp Hộ Thuần cũng không chút tác dụng, bị nổ bay bắn tung lên không, lâm vào choáng váng.

Hóa ra khi Pháp Lỗ Dịch rơi xuống mặt đất đã bí mật triệu hoán ra hơn 10 con Địa Lôi Chu mai phục ngầm ở đây, mà khi nãy hắn chạy trốn là để dẫn Lôi Vân Phong Bạo tới nơi này.

- Tiểu Lang, đến mày đây!

Pháp Lỗ Dịch rất là tùy ý nói.

Một tiếng sói tru kinh thiên, Băng Cực Chiến Lang toàn thân biến thành màu đỏ, trở nên cực độ hung tàn, hàng rào điện thoắt cái bị phá.

“Bá ~”

Băng Cực Chiến Lang toàn lực xông lên, thân ảnh tựa như xuyên qua cả không gian mà biến mất, đến khi xuất hiện lại đã lù lù phía sau Lôi Vân Phong Bạo đang bị bắn tung lên không.

“Choeng ~ choeng ~” hai kiếm, kiếm đầu tiên phá thuẫn, kiếm thứ hai lấy đầu.

Thân đầu tách biệt, Lôi Vân Phong Bạo ngã xuống mặt đất cũng là lúc HP thấy đáy, tử nạn.

Pháp Lỗ Định chậm rãi hạ xuống cạnh thi thể của hắn, xoay người nhặt trang bị rơi ra, trước khi đi còn làm vẻ mặt bất đắc dĩ lắc đầu than tiếc:

- Ngại quá, về sau đi đường phải cẩn thận nhé!

Nếu Lôi Vân Phong Bạo còn có thể nghe khăng định bị tức đến nổ phổi.

- Không hổ là chuyên gia chơi bom của chúng ta, ngay cả Lôi Vân Phong Bạo cũng bị anh nổ chết!

Phá Nha thấy Pháp Lỗ Định thắng lợi trở về cũng hiếm khi lên tiếng khen ngợi.

- May mắn, may mắn thôi mà!

Pháp Lỗ Định chấp tay, cũng trở nên rất là khiêm tốn.

- Mấy cái gã này!

Dương An lắc đầu cười khổ.

- Ha ha ha!

Dương An vừa nói xong thì cả 6 người cùng cười phá lên.

Mà liên minh Hắc Ám Thị Huyết cùng Kinh Lôi bên kia thì lại trái ngược hoàn toàn.

Ngay cả Lôi Vân Phong Bạo cực mạnh của Kinh Lôi chiến minh cũng thua, liên tiếp bại ba trận, vẻ mặt Thị Huyết Chiến Lang trở nên xanh mét, Phá Thiên Kinh thì ngoài gương mặt đỏ như gà chọi vì tức giận còn mang vẻ không thể tin nổi, hắn không sao chấp nhận đệ nhất cường giả Kinh Lôi chiến minh lại thua một gã triệu hoán sư giống như nhân vật gây cười kia, điều này là bực nào sỉ nhục.

Lôi Vân Phong Bạo được hồi sinh tại chỗ, nhưng hắn lại kiên quyết không nhận thua, liên tục kêu gào muốn Pháp Lỗ Định cùng hắn đánh lại, mà Pháp Lỗ Định tất nhiên là dứt khoát bất động, có thắng ngốc mới để ý tiếp đến hắn.

- Hai vị minh chủ, thực ngại quá, chúng tôi thắng liên tiếp ba trận, xin hỏi hai vị còn muốn tiếp tục không?

Dương An bước ra hai bước cao giọng hô.

- Chúng mày đừng có vênh váo, chờ bị diệt sạch đi!

Phá Thiên Kinh tức điên lên, cũng không thềm để ý phong độ.

- Ha ha, lúc trước là các vị tự nguyện đáp ứng so đấu, hiện giờ tài nghệ không bằng người thì không chịu được sao?

Dương An cũng sẽ không cho hắn mặt mũi, châm chọc nói.

- Đủ rồi!

Thị Huyết Chiến Lang phát tay ngăn cản Phá Thiên Kinh tiếp tục thất lễ khiến người cười chê, âm trầm nói:

- Tiếp tục trận tiếp theo!

Dương An xòe tay làm bộ bất đắc dĩ.

Hệ thống rất nhanh rút thăm xong người cho trận thứ tư.

Khi thấy người được chọn, Thị Huyết Chiến Lang âm hiểm nở nụ cười!

335. Chương 329: Nhanh Nhất Phá Mạnh Nhất (thượng)

oOo

Hắc Ám Thị Huyết chiến minh cùng Kinh Lôi chiến minh giống nhau, người mạnh nhất chiến minh cũng không phải minh chủ, mà là một người hoàn toàn khác.

Thị Huyết Ma Long, Hắc Ám nguyên tố thao khống sư, đệ nhất cường giả Hắc Ám Thị Huyết chiến minh, đồng thời cũng là cường giả thực lực đứng thứ ba trong liên minh Quang Minh.

Bảng xếp hạng này đương nhiên là tính cho thời đại 5x trước khi kết thúc Thần Chi Thí Luyện Tràng, là do một ít người chơi tổ chức bình chọn sắp xếp, cũng không phải bảng xếp hạng cường giả chân chính, tuy nhiên chính xác thực cũng khá cao.

Chiếm vị trí đệ nhất trên bảng xếp hạng cường giả là Lôi hệ nguyên tố thao khống sư Quân Dao, cũng tức là minh chủ Lam Sắc Quân Dao chiến minh. Mà đứng thứ hai là một Thổ hệ nguyên tố thao khống sư tên Mạc Minh, là một người chơi thông thường, không gia nhập thế lực gì, thoát ẩn thoát hiện, nhưng mỗi khi xuất hiện trước mặt người khác thì đều có thể khiến cho kinh thiên động địa. Còn thứ ba chính là Thị Huyết Ma Long.

Đương nhiên, phải nhắc lại đây là bảng xếp hạng từ thời đại 5x trước, cũng tức là chỉ có 39 người, còn giờ số lượng 5x đã nhiều hơn, thậm chí không ít người mới có thể đẩy ngã những “lão làng” lâu năm, điển hình như việc tiểu đội 6 người của Dương An đang làm.

Thị Huyết Chiến Lang thấy người xuất chiến trận thứ tư là Thị Huyết Ma Long thì sắc mặt xanh mét cũng khôi phục lại. Hắn cực kỳ tín nhiệm Thị Huyết Ma Long, bất kể đối phương cử người nào xuất chiến thì phe hắn cũng nhất định thắng.

- Ma Long, lấy toàn lực mà giải quyết trận đấu nhanh nhất có thể!

Thị Huyết Chiến Lang trầm giọng nói, hắn muốn theo trận này bắt đầu xoay thế cục.

Thị Huyết Ma Long im lặng không tiếng động gật gật đầu, ánh mắt sắc bén trừng mắt nhìn đối thủ.

Mà tiểu đội Tử Thần lần này đến phiên người có thực lực mạnh nhất, cũng là đội trưởng, Dương An ra tay.

- Tiểu Ngã, hay là anh cố tình thua trận này đi, không thì tôi làm gì có cơ hội ra trận!

Phá Nha vẻ tội nghiệp nói.

- Ủ, tôi sẽ tận lực!

Dương An thần nhiên nói.

- Nhưng, mỗi lần anh nói cái câu “tận lực” đều là tận lực chấm dứt chiến đấu nhanh nhất thì có!

Phá Nha bất đắc dĩ nói:

- Ài, xem ra mình không có cơ hội tỏa sáng rồi!

- Ha ha, cái gã này, lát nữa cao thủ liên minh Hắc Ám tấn công thì thiếu cơ hội chắc!

Dương An cười nói, cũng khiến mọi người cười rộ theo. Kỳ thật Dương An cũng muốn mau chóng chấm dứt “nội loạn”, chỉnh đốn tốt đội liên minh Hắc Ám đột kích.

Đối mặt với cao thủ của cả hai đại chiến minh, sáu người còn có thể chuyện trò vui vẻ, khiến nhiều người xem đều cảm thấy không bằng...

- Hừ!

Thị Huyết Ma Long hừ lạnh một tiếng, sau lưng rung lên, một đôi cánh trắng tinh lập tức xòe rộng rồi vỗ mạnh nâng hắn lên cao, khí thế lạnh thấu xương, khiến hơn mười vạn người chơi phía dưới ồ lên sợ hãi từng trận.

Thị Huyết Ma Long lấy xu thế vương giả từ trên cao nhìn xuống Dương An bên dưới, đồng thời một con ‘Âm Tộc Phi Long’ hình thể khổng lồ xuất hiện ở bên cạnh, hắn muốn toàn lực tấn công, không cho đối thủ có bất kỳ cơ hội phản kích nào.

- Chiến đi!

Giọng nói lãnh đạm mà tràn ngập khí phách của Thị Huyết Ma Long vang lên.

- À, ra là thần chi dực!

Dương An liếc mắt một cái liền nhìn ra đôi cánh của Thị Huyết Ma Long là do thần cách diễn hóa, nhưng cũng không hề có thần chi lực dao động, hiển nhiên mới bước đầu dung hợp, chỉ có thể biến hóa ra thần chi lực để tự do bay lượn.

- Xem ra lần này có chút phiền toái!

Dương An lắc lắc đầu, sau lưng một đôi cánh trắng tinh cũng lặng lẽ bung ra, hơn nữa tràn ngập dao động kỳ dị, mà ‘Linh Thức’ cũng xuất hiện ở trước người hắn, chuyển sang hình thái Liệt Diễm, sau đó cả hai cùng bay lên bầu trời.

Hai vị cường giả cùng có được đôi cánh trắng tinh đồng thời xuất hiện, người chơi phía dưới ồn ào một trận, sôi nổi đoán đây là lực lượng gì, mà một ít người hiểu chuyện thì càng lộ ra ánh mắt khiếp sợ.

- Cậu thật khiến tôi kinh ngạc, không ngờ người chơi bình thường như cậu cũng có thể dung hợp thần cách.

Thị Huyết Ma Long biết rõ dung hợp thần cách khó khăn đến cỡ nào. Thần cách của hắn cũng là hao phí đại lượng nhân lực vật lực của chiến minh mới đạt được, sau đó lại nhiều lần khó khăn gian khổ mới hoàn thành một nhiệm vụ đặc thù, được bước đầu dung hợp thần cách, diễn hóa ra một đôi cánh chim.

- Còn tôi thì không kinh ngạc về anh, tiểu đội của tôi không chỉ một người dung hợp thần cách!

Dương An trào phúng nói, hắn rất ghét loại đối thủ làm ra vẻ cao cao tại thượng, hạng này không đáng để người khác tôn kính.

- Hừ!

Thị Huyết Ma Long trừng mắt, ngậm nổi lửa giận.

Dương An đáp lại bằng vẻ mặt hờ hững!

Hệ thống đếm ngược 10 giây, hai người bay lên tới đến độ cao hơn 500 mét.

...

“Đinh ~” một tiếng, trận chiến sinh tử thứ tư bắt đầu.

“Vèo ~ ”

Âm Tốc Phi Long mở màn, cực nhanh bay vọt về phía Dương An, mà Thị Huyết Ma Long thì theo sát phía sau, nấp sau Âm Tốc Phi Long chuẩn bị triển khai công kích.

- Thật nóng vội!

Dương An chỉ mỉm cười, ý niệm vừa động, Linh Thức Trường Nha Sư đã phóng hỏa tiễn về phía Âm Tốc Phi Long, mà hắn thì điều khiển đôi cánh né sang một bên nhằm Thị Huyết Ma Long mà tấn công.

Chạm trán đầu tiên chính là hai sủng vật.

Điện Quang Thạch Hỏa!

Linh Thức thi triển ra kỹ năng hạch tâm, tòa thân bọc thép tuôn ra hỏa diễm hùng hục, chân chính hóa thành một con sư tử lửa lao vọt tới Âm Tốc Phi Long.

“Oành ~ ”

Âm Tốc Phi Long bị cự lực đánh bay, tuy rằng nó cũng là một con quái vật vô cùng mạnh mẽ, nhưng vẫn kém hơn ‘Linh Thức’ một bậc, dính phải kỹ năng ‘Điện Quang Thạch Hỏa’, HP tức thì giảm xuống.

Linh Thức được thể không buông tha, đập không mà bay tới, nanh cùng vuốt đồng thời cắn xé tạo thành những vết thương sâu tận xương trên cơ thể con Âm Tốc Phi Long, máu màu đen bắn tung, HP cấp tốc giảm xuống.

Âm Tốc Phi Long thống khổ gặm rú, cố gắng quay cuồng né tránh Linh Thức, nhưng nhất thời không sao dứt ra nổi.

Mà bên kia, hai ‘con người’ cũng đang quần lấy nhau.

Dương An thuần thực võ hai cánh bay lùi về sau, trường cung chĩa thẳng Thị Huyết Ma Long đang đuổi theo mà không ngừng bắn tới, mũi tên nhanh như bắn từ súng máy.

Nhưng nguyên tố thao khống sư ở trên bầu trời thì nhanh hơn trên mặt đất nhiều, Huyết Ma Long bằng vào kỹ năng pháp hệ tăng trạng thái ình cũng đủ linh hoạt né được phần lớn mũi tên, thêm nữa là hai tầng ma pháp thuần chống đỡ, dần có thể rút khoảng cách.

Rốt cuộc sau hai kỹ năng thuần di, Thị Huyết Ma Long đột nhập đến khoảng cách đối thủ chưa tới trăm mét.

- Kết thúc!

Thị Huyết Ma Long quỷ dị cười, tay đột nhiên lấy ra một quyển trục ma pháp màu đen....

336. Chương 330: Nhanh Nhất Phá Mạnh Nhất (hạ)

oOo

Thị Huyết Ma Long vẫn luôn không có công kích, chỉ tạo hai tầng ma pháp thuần rồi liều mạng rút khoảng cách, chính là đợi giờ khắc này.

- Cẩn nuốt hết thầy đi! Hắc Động!

Thị Huyết Ma Long quỷ dị cười, ném ra một quyển trục ma pháp màu đen.

“Ầm ~ ầm ~ ”

Quyển trục bung ra, tức thời phóng thích một cỗ năng lượng cảm giác đủ để hủy thiên diệt địa, mà kỳ quái chính là cỗ năng lượng này cũng không có tràn lan xung quanh, ngược lại co rút xoáy lại thành một xoáy tròn, biến thành một hố đen xoáy tròn giữa bầu trời.

“Vù ~ ”

Một luồng lực hút trong nháy mắt từ hố đen kia tràn ra, hút lấy toàn bộ vật chất dù vô hình hay hữu hình trong phạm vi trăm mét, không thể ngăn cản.

Dương An nhìn quyển trục ma pháp ném ra, vừa mới cảm giác được nguy hiểm muốn bay ngược lại thì đã muộn, lực hút cường đại kia đã bắt được thân thể hắn rồi lôi đi.

- Chỉ sợ lần này Ngã Gia phải thua, lại bị Thị Huyết Ma Long thi triển ‘Hắc Động’ không thể phá này.

Đứng giữa mấy cường giả của Lam Sắc Quân Đao chiến minh, Ám không Vô Hận Tả Luân có điểm tiếc hận nói.

- Hắc Động? Sao tôi chưa bao giờ nghe đến kỹ năng này nhỉ, rất lợi hại sao?

Phó minh chủ Quân Thứ cũng không biết có một cái kỹ năng như vậy.

- Không thể dùng từ lợi hại để hình dung nữa rồi, chỉ có thể dùng từ “không thể phá”.

Vô Hận Tả Luân lộ vẻ sợ hãi:

- Những người đã thấy qua Hắc Động thì không ai là không cho rằng đây là kỹ năng bá đạo nhất của nguyên tố thao khống sư, có thể đem toàn bộ mục tiêu trong phạm vi trăm mét hút vào không gian năng lượng loạn lưu Hắc Động rồi xé nát, không kẻ nào có thể thoát, xứng với danh “không thể phá”.

- Tôi nghe nói Hắc Động này là một kỹ năng cấp sử thi.

Quân Đao cũng nói chuyện:

- Không ngờ Thị Huyết Ma Long lại thành công chế tạo quyển trục ma pháp loại này, khiến thời gian niệm chú 20 giây hóa thành nháy mắt. Tin chắc phí chế tạo quyển trục này không thua giá của ba kiện trang bị truyền thuyết cực phẩm đâu, xem ra hán quyết tâm phải thắng trận này.

Mấy cao tầng Lam Sắc Quân Đa đồng thời hít sâu một ngụm hơi lạnh, vì thắng một trận so đấu mà “đốt” ba kiện trang bị truyền thuyết cực phẩm, quá xa xỉ rồi.

Tể Vũ cũng chăm chú nhìn chiến trường trên bầu trời, thấy Dương An dần dần bị kéo vào Hắc Động, tim nằng thiếu chút nhảy cả ra ngoài, trên mặt lộ ra lo lắng cùng ấy nấy.

- Âm Luân, có khi nào lần này tiểu Ngã sẽ thua không?

Phá Nha cũng hơi có vẻ lo lắng.

- Không thể có chuyện đó đâu!

Âm Luân vẫn là vẻ mặt bình tĩnh.

Phá Nha gật gật đầu, vẻ lo lắng trên mặt thoáng cái đã mất tăm, nói:

- Đúng, gã này càng ngày càng ‘thần kỳ’, trước khi lên 5x tôi còn có thể ngang tay với hắn, nhưng từ 5x trở đi hắn càng ngày càng mạnh, càng ngày càng ‘thần kỳ’.

- Không thần kỳ thì sao hắn có thể làm lão đại Tử Thần chúng ta!

Pháp Lỗ Dịch bồi thêm câu chốt ở kênh tổ đội, mà một câu này cũng khiến cả 5 người nở nụ cười biểu hiện của tuyệt đối tin nhiệm.

Dương An cũng không biết phía dưới có người bởi vì hắn tin tưởng, cũng có bởi vì hắn lo lắng, hắn chỉ cảm thấy một cảm giác vô lực trước giờ chưa từng có.

- Lạy hồn, đây là kỹ năng quái gì vậy, Thiểm Thước cũng vô hiệu.

Dương An đã mở ra hai kỹ năng gia tốc mà toàn lực phóng ra ngoài, thế nhưng lại giống như bị một bàn tay khổng lồ vô hình tóm lấy rồi kéo vào Hắc Động, bất kể giả dụ thế nào cũng đều là phí công, hơn nữa lực hút còn càng lúc càng lớn, nháy mắt đã chỉ còn cách hố đen kia không tới 50 mét.

- Ha ha, phản kháng làm gì vô ích thôi, lực hút sẽ càng lúc càng lớn, kỹ năng này vốn không thể phá giải.

Thị Huyết Ma Long lộ ra nụ cười chiến thắng, giống như đã nhìn thấy được Dương An bị Hắc Động xé nát.

- Không thể phá sao? Vậy để ta làm người đầu tiên phá đi!

Tiếng Dương An vang ra rõ ràng, chỉ thấy hắn bỗng xoay người đối mặt với hố đen năng lượng kia.

- Âm Nguyệt Phá! Nguyệt chi thần lực!

Dương An lập tức mở ra toàn bộ trạng thái, phóng xuất ra toàn bộ lực lượng, toàn bộ thuộc tính tăng lên tới cực điểm, hiệu quả của Nguyệt Ảnh Chi Vũ và Tật Phong Gia Tốc tăng gấp 3... gấp 5... giờ là gấp 10 lần.

“Oành ~ ”

Một tiếng nổ lớn vang lên, Dương An cảm giác được giống như là tiến vào thế giới vận tốc ánh sáng, cả người lấy vận tốc vượt xa vận tốc âm thanh vô số lần rồi bay vụt vào trong Hắc Động, nhanh đến nỗi người ngoài chỉ kịp nhìn thấy một luồng tinh quang thuần di lao vào hố đen kia.

- Ha ha, còn tưởng rằng tuyệt chiêu gì, hóa ra là tự sát...

Thị Huyết Ma Long cuồng ngạo cười ha hả.

Nhưng mà ngay sau đó, nét tươi cười của hắn cứng lại, mặt lộ vẻ vô cùng khiếp sợ.

Trong cái nháy mắt, Dương An vọt thẳng ra theo đầu bên kia của Hắc Động, tựa như là đột phá vũ trụ xa xôi trở lại nhân gian, bộ dáng rất là chật vật, HP cũng chỉ còn lại không tới 10%. Không người nào biết vừa rồi hắn đã làm gì, nhưng xác thực là hắn còn sống.

Còn Hắc Động trái lại tiêu tán, bầu trời cũng bình lặng trở lại.

Điều này... Sao có thể thế được...

Thị Huyết Ma Long giống bị người điểm huyết, hẳn hoàn toàn không thể tin tuyệt chiêu “không thể phá giải” của mình lại bị phá giải.

- Không có gì không có khả năng, anh căn bản không biết cái gì gọi là Hắc Động!

Thanh âm của Dương An trở nên mờ ảo bất định, thân ảnh của hắn lần nữa biến mất.

- Vạn Ảnh Tinh Tung!

Trong nháy mắt, thân ảnh Dương An từ biến mất hóa thành nơi nào cũng có, cao thấp trái phải trước sau trong phạm vi 30 mét quanh Thị Huyết Ma Long đều là thân ảnh Dương An, kèm theo đó là cơn mưa tên không một kẻ hở.

Vạn Ảnh Tinh Tung, Huyền Thuật, kết hợp với tốc độ bắn siêu việt, Dương An lại dùng một chiêu này giải quyết chiến đấu.

Thị Huyết Ma Long đến chết cũng không biết hắn kỹ năng “không thể phá giải” của mình bị phá thể nào, mà cũng không một ai có thể giải thích được.

Nhẹ nhàng vỗ cánh, thân ảnh Dương An xẹt qua một đường cong tuyệt đẹp, nhặt lấy chiến lợi phẩm rồi trở về phía năm người đồng đội.

Ám Luân thấy bộ dạng chật vật của hắn, tức ném ra hai cái cái trị liệu cùng chúc phúc, đem hắn hồi phục như cũ.

- Trời ạ, cái gã này, anh lập kỳ tích rồi đấy, Hắc Động tất cả mọi người công nhận “không thể phá giải” lại bị anh “phá giải”.

Phá Nha dùng sức vỗ bờ vai Dương An, trên mặt lộ vẻ hưng phấn cùng nghi vấn.

- Kỳ thật cũng không có gì, muốn phá Hắc Động này mấu chốt ở một chữ — nhanh.

Dương An cười cười dựng thẳng lên một ngón tay.

- Nhanh?

- Đúng vậy, cũng chính là tốc độ...

Dương An giải thích nói:

- Thật lâu trước kia Anhtanh vĩ đại đã đưa ra lý luận về lỗ đen vũ trụ*. Hắc Động chính là lỗ đen, cũng chính là lối đi tới một vũ trụ liền kề, chỉ cần đạt tới vận tốc ánh sáng sẽ có thể xuyên qua lỗ đen tới một chỗ khác. Cũng may Hắc Động mà Thị Huyết Ma Long thi triển cũng không khủng bố như lỗ đen vũ trụ, cho nên tôi dựa vào mấy kỹ năng tăng tốc lên cực điểm trong nháy mắt có thể xuyên qua.

(*: Thuyết tương đối rộng của Albert Einstein)

337. Chương 331: Uy Nhiếp

oOo

Dương An chiến thắng, nhanh nhất phá mạnh nhất, đập tan cái khái niệm “không thể phá giải” của kỹ năng Hắc Động.

- Ô! Hoá ra lại đơn giản như vậy. Lần sau tôi cũng phải thử cảm giác phá tuyệt chiêu “Hắc Động” là như thế nào.

Phá Nha có vẻ hưng phấn muốn thử.

- Đừng thử! Tôi dám chắc nếu cậu dám thử thì cậu sẽ chết chắc!

Ám Luân dội cho Phá Nha một gáo nước lạnh.

-Tôi cũng phần nào hiểu được làm sao Tiểu Ngã phá giải chiêu thức đó. Cậu ta tuy nói thì có vẻ đơn giản, nhưng nếu muốn làm sẽ vô cùng khó khăn...

- Đầu tiên là bản thân người chơi phải có được năng lực phi hành trác tuyệt, bởi vì phi hành nhanh hơn chạy trên mặt đất rất nhiều. Trước kia kỹ năng “Hắc Động” sở dĩ không thể phá giải bởi vì nguyên nhân lớn nhất là đối phương chạy không đủ nhanh. Thứ hai là tốc độ phải rất nhanh, thứ ba là phải có một kỹ năng có thể giống như “xuyên qua” không gian, sau đó xé rách không gian trong khoảnh khắc...

- Cậu có thể thỏa mãn điều một và điều hai, hơn nữa cậu cũng không thua Tiểu Ngã là bao, nhưng kỹ năng quan trọng nhất là “Xuyên qua” cậu lại không có .

- Nhưng tôi có nhiều kỹ năng vô địch hơn Tiểu Ngã, nên lực xé bên trong lỗ đen không thể làm tôi bị thương được, nên tôi có đủ thời gian bay ra ngoài.

Phá Nha cãi lại.

Ám Luân lắc đầu. Được sự gợi ý của Dương An, hắn tiếp tục giải thích:

- Tôi trích lại câu nói của Tiểu Ngã: “anh căn bản không biết thế nào là Hắc Động”. Hắc Động, hay hố đen, là một “đường hầm” đặc biệt trong vũ trụ. Quãng đường giữa hai đầu có thể là 0, hoặc là vô hạn. Nếu không trong chớp mắt “xuyên qua” xé rách không gian thì cậu vĩnh viễn không thể nào thoát ra được!

- Phức tạp quá! Tôi không hiểu gì cả!

Phá Nha bắt đầu dĩ lắc đầu. Hoá ra đằng sau lý luận tưởng như đơn giản đó lại bao hàm những điều kiện khó khăn đến vậy.

- Ha ha!

Nhìn thấy bộ dạng lúng túng của Phá Nha, mọi người xung quanh cười phá lên.

- Kiến thức của anh thật sâu rộng, không hổ là quân sư của “Tử Thần”!

Dương An nhìn Ám Luân rồi nở một nụ cười tán thưởng. Hắn tuy hiểu mình làm thế nào, nhưng hắn lại không thể giải thích rõ ràng rành mạch như vậy được.

- Không dám không dám!

Ám Luân cười nói.

Sau khi cười xong, sắc mặt của Dương An trở nên nghiêm túc lại, sau đó chuyển hướng về hai đại chiến binh phía đối diện đã muốn giương cung bạt kiếm.

- Hai vị minh chủ, chúng tôi đấu bốn trận thắng cả bốn, nên có lẽ không cần phải đấu tiếp làm gì ắt thời gian. Hy vọng mọi người có thể giữ lời dốc hết sức tiến hành thủ gia tộc Kiếm Vũ Phong Vân.

Dương An tiến lên trước hai bước rồi hô lớn để tất cả mọi người có thể nghe được tiếng của hắn.

- Con bà nó, thằng ôn này ngông cuồng quá. Tôi phải diệt cả họ nhà hắn mới được!

Phá Thiên Kinh tức giận rút ra thanh đại kiếm đang đeo sau lưng định dẫn theo hơn 10 vạn thành viên chiến binh xông tới giết đám người Dương An.

- Ha ha!

Dương An thấy động cũng không sợ mà ngược lại còn cười ha hả:

- Lẽ nào minh chủ Phá Thiên Kinh muốn đổi ý? Ha ha, thật ra tôi vô cùng hi vọng anh đổi ý!

- Thằng chó, ĐMM!

Phá Thiên Kinh chửi đồng. Nhưng hắn cũng không dám gọi huynh đệ của mình xông lên vì hắn biết nếu mình vi phạm hiệp định, hệ thống sẽ tự động giải thể Kinh Lôi chiến binh. Tất cả những thứ mà hắn gắng công xây dựng lâu nay sẽ tan thành mây khói.

Sắc mặt của Dương An trở nên âm u. Lời nói của Phá Thiên Kinh đã động chạm đến vảy ngược của Dương An. Hắn tuyệt đối không cho phép ai dám xúc phạm tới người nhà của hắn, cho dù chỉ là một câu chữ tục cũng không được.

“Sưu ~ ”

Dương An cầm lấy một mũi tên sau đó giương cung bắn ra. Mũi tên như xé rách không gian bắn xẹt qua cổ họng Phá Thiên Kinh.

- Đầu tiên, mẹ của tôi rất khỏe, không cần anh phải hỏi thăm! Thứ hai, nếu không phải hai bên đã có hiệp định thì mũi tên vừa rồi đã đâm lủng cổ họng của anh rồi!

Giọng nói của Dương An mang đậm sát ý. Tuy rằng đối phương đã động chạm đến lòng tự ái của hắn, nhưng vì đại cục nên hắn phải nhẫn nhịn. Nhưng không có nghĩa là hắn bỏ qua cho đối phương.

Tiếng chữ tục của Phá Thiên Kinh ngừng bật. Theo bản năng hắn đưa tay sờ cổ mình. Thấy tay mình ướt ướt, sắc mặt hắn lúc trắng lúc xanh. Hắn tuyệt đối không cho rằng Dương An bắn hụt pha vừa rồi. Hắn hiểu Dương An không hề chém gió. Nếu muốn, Dương An có thể lấy đầu hắn vô cùng dễ dàng.

Phá Thiên Kinh bị một mũi tên này làm cho căm họng. Mấy vị cường giả ở bên cạnh muốn xông tới lấy lại thể diện cho đại ca thì bị hắn kéo lại.

Thị Huyết Chiến Lang cũng lấy lại vẻ âm u thần bí lúc ban đầu. Hắn rút cuộc mở miệng:

- Dám chơi dám chịu, tất cả huynh đệ Hắc Anh Thị Huyết ở chỗ này phải dốc sức giúp đỡ Kiếm Vũ Phong Vân thủ thành.

Tuy rằng đám người bên dưới cũng không muốn làm vậy chút nào, nhưng minh chủ đã có lời, hơn mười vạn thành viên của chiến minh không ai dám không nghe.

Phá Thiên Kinh biết lúc này hắn đã cười lên lưng cộp. Nếu muốn lật lọng thì y sẽ mất nhiều hơn là được, nên đành phải tuân thủ hiệp ước:

- Liên minh Kinh Lôi chiến minh chúng ta đường đường là một trong tam đại chiến minh của liên minh Quang Minh, chúng ta chưa bao giờ biết lật lọng. Toàn bộ huynh đệ của Kinh Lôi hãy dốc sức trợ giúp Kiếm Vũ Phong Vân.

- Được vậy thì hay!

Dương An hừ lạnh một tiếng, sau đó xoay người phát áo choàng bỏ đi.

- Lão Dương đừng nóng! Sau khi xong việc, chúng ta sẽ giết toàn bộ cường giả 5x Kinh Lôi chiến minh một lần là được.

Pháp Lỗ Định là người hiểu Dương An nhất ngoại trừ Mạnh Tử Lăng ra, tự nhiên hiểu vì sao hắn lại tức đến vậy.

- Ha ha, vừa rồi tôi không có cơ hội ra tay. Tới lúc đó tôi sẽ cho bọn chúng biết sự đáng sợ của Huyết Ảnh Long Thứ Khách.

Phá Nha cũng phụ họa. Người hiểu Dương An đương nhiên không phải chỉ có Pháp Lỗ Định.

- Được! Đến lúc đó chúng ta sẽ phải chơi một cách vui vẻ.

Dương An đương nhiên hiểu mọi người đang quan tâm tới hắn, nên hắn cũng bớt giận, sau đó hắn đi về phía Tế Vũ.

- Tỷ tỷ, nếu chị cảm thấy 20 vạn nhân mã còn chưa đủ, em sẽ kiếm cách giúp chị!

Dương An luôn rất tốt bụng với những người bạn tốt của mình.

- Đủ chứ, quá đủ là đằng khác! Mọi người nghỉ ngơi một chút đi! Chị còn phải nhờ cậu giết thêm nhiều cao thủ của phe Hắc Âm nữa đây!

Tế Vũ cũng lấy làm kinh ngạc khi Dương An thực sự kéo được hai đại chiến minh tới giúp nàng. Nàng không biết phải báo đáp hần thế nào.

- Làm phiền hai vị minh chủ Thị Huyết Chiến Lang và Phá Thiên Kinh lần này.

Tế Vũ đã lấy lại được diện mạo vốn có của một nữ cường giả. Giải quyết được nội loạn khiến nàng cũng yên tâm hơn nhiều. Nàng sau đó quay sang nhìn những người trong gia tộc và rất nhiều người chơi đang đứng ở đây rồi hô lớn:

- Các vị bằng hữu của phe Quang Minh. Hôm nay Kiếm Vũ Phong Vân chúng tôi xin trở thành chiến minh thứ tư của phe Quang Minh để đối kháng với phe Hắc Ám là trăm lợi mà không có một hại, hy vọng các vị có thể giúp chúng tôi một tay ngăn cự phe Hắc Ám.

Tư thế oai hùng của bậc cân quắc không thua đấng mày râu của Tế Vũ cùng việc 6 người Dương An đáng bại cường giả của hai đại chiến minh khiến uy thế của Kiếm Vũ Phong Vân lên cao. Rất nhiều người chơi ở đây tỏ ra thần phục, ai nấy cũng hào hứng nói sẽ giúp đỡ Kiếm Vũ Phong Vân đối kháng với phe Hắc Ám.

Bên này nội loạn đã được giải quyết, ở phía bên kia, phế thành cũng trụ vững sau đợt sóng công kích đầu tiên của quái vật, nhưng tất cả chỉ mới bắt đầu...

338. Chương 332: Đối Thủ

oOo

Đợt công kích đầu tiên của đám quái vật cũng không quá mãnh liệt nên hơn ba mươi vạn người do Kiếm Vũ Phong Vân liên hợp tứ đại gia tộc có thể nhẹ nhàng chống đỡ, thanh lý toàn bộ. Nhưng không ai dám thả lỏng vì họ đều biết đây mới chỉ đợt làm nóng mình, càng về sau, lực xung kích của sóng quái vật sẽ càng lúc càng mạnh.

Hệ thống sắp xếp tất cả sáu đợt quái vật công kích phế thành. Mục đích của chúng cũng chỉ có một: đó là phá hủy Chiến Minh Chi Chứng.

Sắc Vi Chi Kiếm biết Dương An tới tương trợ nên nàng hạ lệnh cho những thành viên đang giữ thành mau chóng nghỉ ngơi để khôi phục trạng thái tốt nhất, sau đó dẫn theo mấy thành viên cao tầng tới nghênh tiếp họ.

- Ngã Gia huynh đệ, lần này lại phải làm phiền anh rồi!

Sắc Vi Chi Kiếm vô cùng biết ơn Dương An. Hần không chỉ giúp họ hoá giải sự uy hiếp của hai đại chiến minh kia mà còn đem tới hơn 20 vạn nhân mã tới giúp đỡ. Nàng càng lúc càng tin chắc nhiệm vụ bảo vệ lần này sẽ thành công.

Sắc Vi Chi Kiếm còn cảm ơn từng người trong tiểu đội 6 người của Dương An, đồng thời nàng cũng lấy làm kinh hãi không biết Dương An làm thế nào có thể tập hợp được mấy nhân vật tuyệt thế như thế này. Ngay cả cường giả của hai đại chiến minh cũng bị đánh bại. Nàng không dám nói Kiếm Vũ Phong Vân có thể rút ra được một tiểu đội có sức chiến đấu mạnh đến thế!

Thực lực của bốn vị cường giả xuất chiến của hai đại chiến minh không hề yếu chút nào. Bọn họ đều là những cường giả top đầu của phe Quang Minh, vậy mà Ám Luân, Pháp Lỗ Dịch, Mạnh Tử Lăng và Dương An có thể đánh bại 4 người đó. Ngoài việc thực lực của bốn người rất mạnh thì còn có một nguyên nhân rất quan trọng khác, đó là “kỳ”. Chiến thuật kỳ lạ, kỹ năng kỳ lạ, đến ngay cả năng lực đặc thù cũng rất kỳ lạ nằm ngoài dự đoán của mọi người.

- Lần này tôi đã đồng ý với chị Tế Vũ nên tôi đương nhiên sẽ dốc hết sức. Sắc Vi tộc trưởng không cần phải khách sáo.

Dương An thần nhiên nói.

Ngoài mặt thì có vẻ như Dương An đang tỏ ra khiêm tốn, nhưng ý của hần thế nào cũng rất rõ ràng: đó là hần tới để giúp Tế Vũ, chứ không phải giúp Sắc Vi.

Sắc Vi Chi Kiếm cũng nói vài câu cảm ơn, sau đó nàng tới thảo luận với các thế lực lớn kế hoạch tấn công và phòng thủ trong lần thủ thành lần này. Dương An cũng chẳng để ý đến chuyện này. Sau khi có kết quả, hắn sẽ biết Kiếm Vũ Phong Vẫn sẽ bố trí hoạt động của hắn ra sao.

Kiếm Vũ Phong Vẫn cùng tứ đại gia tộc sẽ để lại 15 vạn người để phụ trách việc giữ thành, còn những thành viên khác sẽ kết hợp với hơn 20 vạn người chơi của 2 chiến minh để đối kháng với làn sóng công kích của người chơi phe Hắc Ám. Còn đám người Dương An thì đi cạnh Tế Vũ, sẽ không chịu sự chỉ huy của bất cứ ai. Họ được tự do hành động.

Phe Quang Minh có đến gần 80 vạn quân chuẩn bị sẵn sàng. Chỉ chờ sau khi bọn họ chống đỡ qua sóng công kích thứ 2 của đám quái vật, hơn mấy vạn quân tiên phong của phe Hắc Ám sẽ đánh tới, sau đó khoảng 15 phút thì 60 đến 70 vạn quân chủ lực của phe Hắc Ám sẽ kéo tới.

Quân tiên phong của liên quân Hắc Ám sẽ xuất hiện ở hướng Bắc. Quân chủ lực của liên quân Quang Minh đã dọn dẹp xong chiến trường chỉ chờ quân địch tới. Tiểu đội 6 người của Dương An cũng đang đợi ở đây.

Loạn Thế Cuồng Long, Loạn Thế Ma Quân, Băng Ma Bồ Lan Đặc v.v... Những cường giả có tiếng của phe Hắc Ám cũng đều có mặt. Mấy vạn quân tiên phong của phe Hắc Ám lần này tuyệt đối là tinh anh của các thế lực lớn trong phe Hắc Ám. Đại quân ở phía sau cũng có rất nhiều cao thủ nhất đẳng sẽ tấn công ồ ạt trong hành động lần này.

Trận chiến lần này đã không còn chỉ là trận chiến để gia tộc Kiếm Vũ Phong Vẫn thăng cấp thành chiến minh nữa mà đã trở thành trận đại chiến của hai phe Quang Minh và Hắc Ám.

- Ma Quân huynh, không ngờ chúng ta lại sớm gặp mặt nhau như vậy!

Quân Dao không hổ danh là lão đại của một trong ba đại chiến minh của phe Quang Minh. Hắn có thể không chút biến sắc trước cơn giông bão mà bình tĩnh chào hỏi kẻ địch.

- Ha ha, hoá ra là Quân Dao huynh. Ta nghe nói phe Quang Minh sắp sửa xuất hiện chiến minh thứ 4 nên tôi tới đây góp vui thôi !

Loạn Thế Ma Quân trả lời với vẻ thản nhiên. Nhìn hai người chào hỏi nhau niềm nở như vậy, không ai nghĩ họ lại là kẻ thù không đội trời chung.

Loạn Thế Cuồng Long ở bên cạnh Loạn Thế Ma Quân có vẻ rất nôn nóng vì hắn nhận ra Dương An, hay nói đúng hơn là hắn nhận ra chiếc mặt nạ che nửa mặt của Dương An.

“Soạt ~” một tiếng, sau lưng của Loạn Thế Cuồng Long xuất hiện một đôi cánh ác ma màu đen. Hắn phóng thẳng lên không trung, rồi chỉ pháp trượng xuống phía Dương An:

- Thăng cung tiễn thủ nhãi nhép kia! Lần trước tao bị mày chơi xỏ, lần này nhất định tao sẽ trả thù!

- Hừm!

Dương An liếc mắt nhận ra Loạn Thế Cuồng Long đã có được thần dược, mặc dù không có dấu hiệu rung động của thần lực trên đó. Điều này khiến hắn cũng hơi ngạc nhiên khi biết đã có không ít người dung hợp được thần cách.

Dương An chỉ liếc mắt nhìn hắn một cái sau đó quay đi chẳng thèm để ý Loạn Thế Cuồng Long đang gào thét một cách điên cuồng, bởi mục tiêu của Dương An là một kẻ khác: Băng Ma Bồ Lan Đặc. Trước kia rất lâu ở chiến trường Chính Tà, khi Dương An tiến hành nhiệm vụ 4x, hắn đã thử đánh lên Bồ Lan Đặc, nhưng đối phương chỉ cần vung tay một cái đã chặn được đòn tấn công, sau đó thiếu chút nữa còn bị hắn truy sát. Sau này Dương An mới biết Bồ Lan Đặc được xếp vào hàng ngũ cường giả top đầu của phe Hắc Ám nên Dương An luôn muốn có cơ hội đấu lại với Bồ Lan Đặc.

Bồ Lan Đặc cảm giác được đôi mắt của Dương An đang nhìn chằm chằm vào mình nên hắn cũng quay lại nhìn. Có điều hắn vẫn chưa nhận ra Dương An. Nhưng khi một mũi Lạc Nguyệt Tiễn bay tới trước mặt hắn thì hắn đã nhớ lại cảm giác lần trước.

- Keng!

Bố Lan Đặc cũng không làm gì cả, pháp trượng vẫn chống trên mặt đất mà chỉ cười mỉm. Trong khoảnh khắc trước mặt hắn ngưng tụ ra hai khối băng tinh hình lục lăng màu xanh biếc cản lại mũi tên của Dương An một cách dễ dàng.

- Ha ha, hoá ra là cậu!

Bố Lan Đặc cười nhẹ nói. Hắn có khí chất vô cùng tao nhã và cao quý giống như những vị ma pháp sư trong truyền thuyết của phương Tây.

Dương An cũng bước tới cười nói:

- Không ngờ anh còn nhận ra tôi!

- Cũng đã lâu rồi nhỉ? Mặc dù tôi không nhìn thấy bộ dạng của cậu, nhưng cảm giác mà mũi tên của cậu mang lại rất đặc biệt nên tôi rất có ấn tượng.

Bố Lan Đặc nói.

-Ồ! Có chuyện như vậy sao?

Dương An cũng không lấy làm kinh ngạc. Mũi tên vừa nãy được bắn ra cũng chỉ có mục đích để Bố Lan Đặc nhớ lại lần đó.

- Lần trước để anh dễ dàng đỡ như vậy, không biết lần này anh có hứng thú thử xem kết quả có khác gì lần trước hay không?

- Rất sẵn lòng!

Tuy hai người thuộc về hai trận doanh đối địch nhau, nhưng Bố Lan Đặc là người biết anh hùng và trọng anh hùng. Dương An khá hợp với hắn nên hắn nói:

- Đáng tiếc là chúng ta thuộc hai trận doanh đối địch, bằng không chúng ta nhất định có thể trở thành bạn tốt.

- Đúng là vậy, nhưng có thể trở thành “đối thủ” cũng không tồi!

Dương An gật đầu nói.

Bố Lan Đặc cũng mỉm cười đồng tình.

Loạn Thế Cuồng Long thấy Dương An không để ý tới mình bèn nổi trận lôi đình định tấn công Dương An, nhưng hắn đã bị một người khác chặn lại.

- Nếu họ đã là đối thủ của nhau, mà việc gì phải ngăn cản họ làm chi. Nếu buồn thì mày cứ chơi với tao này.

Người xuất hiện chính là Phá Nha. Sau lưng hắn là một đôi cánh chim trắng muốt. Đôi bàn tay của hắn đang chậm chậm vuốt ve thanh chuỷ thủ, có vẻ rất bất cần đời.

339. Chương 333: Mâu Vs Thuần

oOo

Có một số người có lẽ cả đời cũng chỉ gặp mặt nhau một lần lại có thể dễ dàng làm quen với nhau, hơn nữa còn có thể trở thành những người bạn tâm giao. Có lẽ có thể gọi đây là sự ràng buộc giữa người với người.

Phá Nha là người duy nhất chứng kiến ngày đó Dương An đã lớn gan thể nào khi đánh lén Bố Lan Đặc, nên hắn cũng hiểu Dương An muốn làm gì. Vì thế cho nên hắn mới đứng ra cản Loạn Thế Cuồng Long lại. Mà thật ra hắn cũng đang rất ngứa tay.

- Nơi này ồn ào quá! Không bằng chúng ta lên trên đi!

Bố Lan Đặc chậm rãi nói, sau đó một đôi cánh ác ma vươn ra sau lưng hắn. Hắn từ từ bốc người bay lên cao. Đây cũng là một đôi thần chi dực.

- Ý kiến hay!

Dương An mỉm cười, sau đó một đôi cánh chim trắng muốt cũng mọc ra sau lưng hắn. Hắn nhẹ nhàng đập cánh bay lên trên cao hơn một ngàn mét.

- Hay cho hai từ “đối thủ”!

Một Hỏa khổng trên người mặc pháp bào màu đỏ chói như lửa của phe Hắc Ám cũng mở ra đôi thần chi dực.

- Quân Dao huynh, chúng ta đã lâu chưa đấu với nhau một trận, không bằng nhân ngày hôm nay, chúng ta luận bàn một chút nhỉ?

- Hoá ra là Mạc Lương huynh!

Quân Dao cười nhạt, sau đó cũng mở ra thần chi dực bay lên trên không. Hắn không ngờ cũng có thần chi dực.

Mạc Lương – Hỏa hệ nguyên tố thao khống sư có thực lực mạnh nhất phe Hắc Ám, cũng là đối thủ cũ của Quân Dao, đệ nhất cao thủ của phe Quang Minh. Không nói nhiều lời, hai người vừa lên tới nơi đã xuất chiêu với toàn bộ lực lượng. Ma pháp hỏa hệ và lôi điện hệ va chạm vào nhau tạo thành những tiếng ầm ầm, giống như tín hiệu báo hiệu cho trận chiến giữa 2 phe bắt đầu. Ở phía dưới, đại quân của 2 bên bắt đầu xung phong xông vào trận địa của đối phương.

Trên chín tầng trời, Dương An và Bồ Lan Đặc đã tránh xa mặt đất ầm ĩ để tập trung tinh thần giao đấu với nhau.

- Bắt đầu thôi!

Dương An cười nhẹ, sau đó thi triển “Tiềm Ảnh”. Lần trước đánh lén thất bại, nên lần này hắn muốn dùng lại chiêu đánh lén để quyết một trận thắng bại.

Bồ Lan Đặc cũng cười nhẹ. Hắn liên tục múa pháp trượng. Ba tầng ma pháp hộ thuẫn màu xanh đậm trong suốt bọc lấy toàn bộ trước sau trái phải trên dưới người hắn. Sau đó, chín tấm băng tinh thuần hình lục giác cũng được ngưng tụ treo lơ lửng xung quanh hắn.

Bồ Lan Đặc được công nhận là người chơi có năng lực phòng ngự mạnh nhất phe Hắc Ám và cũng là nguyên tố thao khống sư có kỹ thuật tốt nhất. Hiện tại hắn thi triển tư thế phòng ngự mạnh nhất của mình, vì hắn cảm giác mũi tên của Dương An lúc này không còn dễ đỡ như trước kia. Hắn nhất định phải dùng trạng thái tốt nhất của mình để ứng phó.

Dương An cũng không định chiếm lợi trước. Trước khi Bồ Lan Đặc hoàn toàn thi triển xong tư thế phòng ngự mạnh nhất của mình, hắn cũng không hề ra tay.

Dương An ẩn thân bay ra phía sau hơn 400 mét. Hắn chỉ liếc mắt một cái để định vị mục tiêu, tránh cho việc Bồ Lan Đặc sẽ có cảm giác bị nhìn chằm chằm mà phát hiện ra vị trí của hắn.

“Răng rắc! ”

Một mũi tên màu bạc được đặt lên dây cung, Lưu Tinh Trường Cung được kéo căng thành hình trăng tròn. “Trung Thành Chi Tiễn” của Hưu Bá Đặc có mang theo đặc tính phá giáp và hoá giải các kỹ năng vô địch, nên nó rất hiệu quả trong việc đối phó với những đối thủ có khả năng phòng ngự mạnh mẽ thế này.

“Phanh!”

Đợi đến thời cơ thích hợp, đôi mắt của Dương An như khoá chặt lấy mục tiêu. Hắn khẽ buông tay. Mũi tên rời khỏi dây cung, mang theo tốc độ và lực lượng như muốn xuyên phá không gian phóng vút như chớp về phía trước.

Tuyệt Cường Xạ Kích!

Kỹ năng có sức công phá mạnh nhất của cung tiễn thủ 5x, phát huy 200% sức công kích của người chơi, hơn nữa còn mang theo đặc tính phá giáp phá phòng ngự cực mạnh. Tuy sức phá hoại của chiêu thức này

còn thua xa “Tử Thần Chi Vãn” bỏ qua phòng ngự, nhưng ưu điểm của nó là thời gian ngưng tụ ngắn hơn nhiều.

Phục Vị!

Tuyệt Cường Xạ Kích!

Ngay khi mũi tên đầu tiên rời khỏi dây cung, Dương An đã lợi dụng kỹ năng Phục Vị của nhẫn làm cooldown về 0 rồi bắn ra mũi tên thứ hai. Mũi tên thứ hai đi theo cùng một quỹ đạo với mũi tên thứ nhất, khoảng cách giữa chúng rất sát sao, cả hai đều bay với một tốc độ nhanh như chớp.

Đây là một cuộc chiến giữa mâu và thuẫn. Một người chủ công, một người chủ thủ. Thật khó mà biết hươu chết về tay ai!

Cảm ứng của Bồ Lan Đặc cực kỳ linh mãnh. Hắn ngay lập tức phản ứng bằng cách điều động chín tấm băng tinh thuần tới sau gáy tạo thành chín tầng hộ thuẫn.

“O o ~”

Xung lực và động lượng sau khi bắn ra của mũi tên đều tập trung ở phía đầu mũi tên. Mũi tên màu bạc mang theo một đạo kinh lực hình xoắn ốc xuyên thủng chín tầng Băng Tinh Thuần, hướng thẳng tới ba tầng ma pháp hộ thuẫn, cũng là thủ đoạn phòng ngự mạnh nhất của Bồ Lan Đặc.

“Keng ~”

Tầng thứ nhất bị phá!

“Keng ~”

Tầng thứ hai cũng bị phá...

Mũi tên đầu tiên chỉ phá được 2 tầng ma pháp phòng ngự thì kinh lực của nó đã tiêu tan hết, nhưng nhiệm vụ mở đường mũi tên thứ hai của nó đã thành công.

Mũi tên thứ nhất trong nháy mắt biến mất. Mũi tên thứ hai vẫn được bảo toàn nguyên vẹn năng lượng phá tan tầng phòng ngự cuối cùng, hơn nữa dư lực của nó còn đủ xuyên thủng đầu của Bồ Lan Đặc.

Nói thì rất nhiều, nhưng mọi chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt!

Dương An khẽ nhắm mắt, trong lòng lấy làm vui mừng khi nghe hệ thống thông báo hắn đã được điểm vinh dự khi giết người chơi của phe Hắc Ám. Lần này hắn thắng rồi!

Thi thể của Bồ Lan Đặc còn chưa tiếp đất thì đã biến mất. Điều đó có nghĩa hắn đã lựa chọn trở về thành để hồi sinh. Nếu hắn đã thua Dương An, hắn cũng chẳng cần phải tiếp tục tham gia trận chiến này nữa!

Dương An động thân nhất trang bị rơi ra trên người của Bồ Lan Đặc. Không ngờ đó lại là một kiện bảo vệ đùi cấp sử thi của Băng khổng. Sau khi cất đi chiến lợi phẩm, Dương An bay xuống chiến trường phía dưới!

Đại quân của phe Hắc Ám cũng đã giết tới. Hơn một triệu người chơi cấp cao của cả hai phe điên cuồng chém giết. Tên bay đầy trời, ma pháp nổ khắp nơi, cộng thêm những tiếng rống của những game thủ thuộc class cận chiến khi xung phong. Bầu không khí đầm máu đã bao trùm toàn bộ chiến trường Chính Tà.

Cường giả top đầu của 2 phe cũng vô cùng ấn ý tìm kiếm một đối thủ. Mỗi một game thủ top đầu đều có lực phá hoại cực kỳ khủng bố; nhất là nguyên tố thao khống sư, vì họ chẳng khác những cỗ máy xay thịt trên chiến trường là mấy. Bởi vậy khi trận chiến cỡ lớn nổ ra, cường giả của một bên có tác dụng kiềm chế bên còn lại.

Ngoại trừ Phá Nha thì những thành viên còn lại trong tiểu đội Tử Thần đều xông xáo giết địch. Bởi vì bọn họ “không nổi danh” nên những cường giả phe Hắc Ám cũng không để ý đến họ.

Trận chiến giữa Phá Nha và Loạn Thế Cuồng Long cũng sắp kết thúc. Phong khổng như Loạn Thế Cuồng Long không thể nào tránh khỏi sự đeo bám quá sát của Phá Nha, phải chật vật lắm thì hắn mới có thể tránh né những đợt công kích liên miên. Cuối cùng vết hầu của hắn bị thanh chuỷ thủ của Phá Nha cắt trúng. Trận đấu cũng kết thúc.

Dương An ẩn thân đáp xuống bên cạnh của Âm Luân. Phá Nha cũng bị hấn gọi trở về.

- Mọi người làm nóng người cũng đủ rồi!

Dương An một mặt giương cung bắn chết một người chơi đối địch đang xông tới, đồng thời hô lên với các đội viên trong tiểu đội:

- Hay chúng ta thi đua đi ! 6 người chúng ta chia nhóm, xem nhóm nào điểm cao hơn. Giết một người chơi 5x được 3 điểm, một người chơi 4x được một điểm. Bên thua sẽ phải đãi bên thắng một trận ra trò tối nay ở Bạch Vân tử lâu.

- Ý kiến rất hay!

- Nghe có vẻ khá thú vị!

Mấy phần tử hiếu chiến nhao nhao đồng ý

- Được, tôi và Tử Lăng cùng một nhóm!

Dương An đương nhiên phải chớp thời cơ “cướp” người trước. Mạnh Tử Lăng là nguyên tố thao khống sư duy nhất trong tiểu đội Tử Thần, chỉ cần thi triển một đại ma pháp đánh lan là có thể giết được cả một đám người chơi đối địch.

- Tôi đương nhiên cùng đại ca một nhóm!

Quang Phong nói.

- Vậy tôi chỉ còn cách cặp với lão Dịch rồi!

Phá Nha nói với giọng buồn bực.

- Tiểu tử thối cậu có vẻ không muốn làm đồng đội với tôi phải không. Đừng quên tôi là chuyên gia ném bom của “Tử Thần”, chỉ cần ném ra mấy quả thì tôi đã có thể nổ chết cả đám người chơi rồi.

Pháp Lỗ Dịch nói với giọng đắc ý.

- Ha ha! Nếu mọi người đều đã có cặp thì chúng ta bắt đầu thôi!

Dương An cười nói. Sau đó hấn triệu hoán “Linh Thức”, sau đó kéo Mạnh Tử Lăng tới một vị trí có địa hình khá cao ở phía sau.

- Không hay rồi! Chúng ta bị cậu ta chơi xỏ rồi. Trận đấu đã được quyết định rồi, còn thi thố khỉ gì nữa !

Phá Nha thấy Dương An không tiến tới mà lại lui lại phía sau, sau đó còn triệu hoán ra “Linh Thức “ rồi chạy tới nơi có địa hình cao ở phía sau thì hấn đã đoán được ý đồ của Dương An.

- OMG! Cậu ta nhất định sẽ dùng chiêu đó, chúng ta chơi lại được sao?

340. Chương 334: Nguyệt Quang Vi Ba Pháo

oOo

Trong ánh mắt nuốt hận của bốn người, Dương An kéo tay Tử Lăng, mang theo “Linh Thức” lui lại một chỗ cao trên mặt đất.

- Linh Thức, lần này phải xem uy lực của mày rồi!

Dương An trù mẩn vỗ vỗ cái đầu kim loại màu đen bạc của Trường Nha Sư. Linh Thức Trường Nha Sư 5x đã cao hơn ba mét, nhìn như một con quái vật to lớn.

- Grào !

Linh Thức cất tiếng gầm nhẹ, vui vẻ đáp lại chủ nhân.

- Hình thái Nguyệt Quang!

Dương An và Mạnh Tử Lăng cùng lui về sau hai bước, rồi hạ lệnh cho Linh Thức chuyển sang hình thái Nguyệt Quang.

“Crắc crack ~”

Linh Thức Trường Nha Sư nhận được mệnh lệnh, hạch tâm trước ngực biến đổi, hạch tâm Nguyệt Quang màu bạc dần xuất hiện, mà một thân kim loại cũng biến hóa, giống như chuyển sang Kim Cương vậy. Hình thái Nguyệt Quang khác biệt rất lớn so với hai hình thái trước, kim loại bọc toàn thân đổi thành màu trắng bạc, hỏa tiễn ở lưng đã chuyển thành hai nòng pháo thật lớn hình chữ nhật.

- Bắt đầu hấp thu Nguyệt Quang lực, Tử Lăng, giúp anh phong tỏa không gian xung quanh, đừng cho ai đến gần.

Dương An liền nói.

Mạnh Tử Lăng liền gật đầu, sử dụng vài ma pháp không gian phong tỏa không gian xung quanh.

“Răng rắc ~”

Khung máy của Linh Thức hạ xuống, bốn móng vuốt màu vàng chắc chắn cắm xuống đất, ở trên còn bật ra bốn thanh sắt ghim chặt vào mặt đất thêm lần nữa. Trong con mắt trắng chớp lóe ánh sáng tím hiệu, ở trên tứ chi và thân thể xuất hiện từng dãy trang bị hấp thu năng lượng màu vàng, hấp thu Nguyệt Quang lực từ tinh không xa xôi truyền đến, bắt đầu bổ sung năng lượng, từng vạch năng lượng trên thân khẩu pháo năng lượng lần lượt sáng lên.

Mất hơn hai mươi giây, vạch năng lượng cuối cùng đã sáng nốt, Dương An cũng đã cài đặt sẵn vị trí phát xạ, chính là đám chức nghiệp viên trình công kích ở đằng sau đại quân liên minh Hắc Ám.

- Nguyệt Quang Vi Ba Pháo, bắn!

Dương An phát ra mệnh lệnh cuối cùng !

“Ục ~ ”

Từng đợt tiếng vang của năng lượng truyền đến, các hạt năng lượng màu trắng càng lúc càng tập trung nhiều hơn tại nòng pháo.

“Bùm ~ ”

Hai chùm tia sáng năng lượng cực lớn phóng ra ngoài, tựa như ánh sáng của tử vong, năng lượng cực kỳ khủng bố của nó đủ để đập nát mọi sinh vật trên đường di chuyển của mình. Người chơi bên liên minh Hắc Ám còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, thân thể đã bị năng lượng màu trắng kia bao phủ, ngay sau đó, nhiệt độ cực cao đủ để thiêu cháy tất cả mọi thứ xuất hiện.

Chùm tia sáng năng lượng đáng sợ này chỉ kéo dài ba giây rồi biến mất, nhưng trong ba giây ngắn ngủi này, trong phạm vi ba trăm mét của đại quân liên minh Hắc Ám giống đã trải qua một đợt hạo kiếp rửa tội từ lửa trời vậy, mặt đất đều cháy đen, bên trên chỉ còn lại thi thể đứt đoạn của những người chơi và vô số trang bị rơi ra sau khi chết.

Một pháo này, ước chừng đã xử lý gần vạn người chơi của liên minh Hắc Ám, mà một pháo hủy thiên diệt địa này cũng đem đám người chơi đang chém giết sừng sờ, cả hai bên đều ngơ ngẩn, tất cả cường giả đều quăng ánh mắt về bãi đất trống phía sau liên minh Quang Minh, bọn hắn đều nhìn thấy hai họng pháo cực lớn được công trên lực một con rôbot sư tử nanh dài màu trắng bạc

- OMG, khẩu pháo vừa rồi là súng vật gì vậy? Cái này cũng quá kinh khủng rồi.

- Không phải nói sau khi trở thành súng vật thì thực lực của quái vật sẽ bị hạn chế rất lớn sao, sao lại có thể phát ra công kích khủng bố như vậy được?

- Có thể là do phẩm chất của quái vật cực cao, cho dù sau khi trở thành súng vật bị hạn chế thì cũng vẫn cực kì khủng bố.

- OMG, súng vật của ta sao lại kém vậy chứ ?

Trong giây lát tiếng bàn luận sôi nổi vang lên, nhưng càng nhiều hơn là sự sợ hãi, đặc biệt là người chơi bên liên minh Hắc Ám, nếu lại thêm vài phát pháo, thì bọn họ cũng khỏi cần đánh nữa.

- Đệ đệ, súng vật của cậu là thứ gì vậy mà có thể bắn ra một pháo hủy thiên diệt địa như vậy, mau thêm mấy pháo đi, chúng ta đối kháng liên minh Hắc Ám sẽ dễ dàng hơn.

Tế Vũ lập tức tiến đến dò hỏi.

- Nào dễ dàng thế hả chị, Nguyệt Quang Vi Ba Pháo mỗi lần bắn xong cần mười giờ để cooldown.

Dương An liền nói.

Nguyệt Quang Vi Ba Pháo là kỹ năng hạch tâm mạnh nhất của Linh Thức Trường Nha Sư trong hình thái Nguyệt Quang, mặc dù có uy lực hủy thiên diệt địa, nhưng thời gian chờ cooldown lại dài đến mười tiếng, cũng là một điểm yếu rất lớn.

Sau khi bắn xong một pháo này, Linh Thức Trường Nha Sư cũng tiến vào trạng thái suy yếu hai mươi phút, cũng lập tức trở về hình thái nguyên thủy của nó.

Dương An thu Linh Thức vào không gian súng vật, sau đó tiếp tục theo Tử Lăng giết địch.

- Các vị, chúng ta đã diệt hơn chín nghìn bảy trăm địch nhân rồi, mọi người cần cố gắng nha!

Dương An đặc ý nói ra thành tích bản thân trong kênh tổ đội.

- Dừng !

Đám Phá Nha khinh bỉ nhìn hần.

- Đại ca, chúng ta cũng tăng tốc độ lên thôi, không lấy được số một thì cũng không thể xếp cuối.

Quang Phong tăng tốc độ vung lên chặt xuống Quang Minh đại kiếm, vì che dấu thân phận, cho nên Thập Giới Kiếm của hần luôn dùng hình thái Quang Minh.

- Chúng ta thay đổi kế hoạch, qua bên kia giết 5x, một gã 5x tính bằng ba người đó!

Ám Luân nói, dùng vài kỹ năng chúc phúc buff lên người Quang Phong và các thành viên khác.

Có Ám Luân ở phía sau liên tục chiếu cố, Quang Phong giống như một con Tiểu Cường* đánh mãi không chết, bước chân liên tục xông lên phía trước trong vòng vây liên minh Hắc Ám.

(*Tiểu Cường: tên gọi khác của loài gián, ý khen ngợi vì hoàn cảnh nào cũng khó chết)

- Phá Nha, chúng ta cũng không thể tụt lại sau!

Pháp Lỗ Địch ở phòng tuyến bên cạnh cũng hạ quyết tâm nói, triệu hoán Băng Cực Chiến Lang phái ra xông lên liều chết, đồng thời khống chế Bạo Diễm Phong dùng Tự Sát Tạc Đạn Tập Kích, hơn mười hai con Bạo Diễm Phong tiến hành oanh tạc, phạm là 4x cho dù HP được bơm liên tục cũng không chịu nổi, tất nhiên, cũng không thể thiếu được Địa Lô Chu quỹ dị ẩn núp dưới mặt đất, trở thành khắc tinh của chức nghiệp cận chiến.

Phá Nha cũng không đáp lời Pháp Lỗ Địch, bởi vì hần đã lao vào sâu phía sau quân địch, mục tiêu của hần chính là thứ có tác dụng quyết định trong chiến tranh, Ám vu, chức nghiệp này giống với mục sư bên Quang Minh, mặc dù rất quan trọng nhưng lại cực kỳ yếu ớt, thường là đối tượng mà đạo tặc thích nhất.

U Linh Ma Long của Phá Nha là một súng vật thuộc Long tộc nhưng nhỏ bé chỉ bằng nhân loại, có tốc độ cực nhanh, có thể Tiềm Hành, năng lực giết chóc và công kích cực mạnh có tác dụng xé rách xuất huyết, hoàn toàn là một con súng vật chuyên dùng để tấn công.

Một người một súng giống như sói vào bầy dê, chủ thủ liên tục cắt qua yết hầu địch nhân, lần lượt có Ám vu, nguyên tố thao khống sư ngã xuống dưới sự công kích của hần.

Cũng xâm nhập vào sâu phía sau quân địch còn có Mạnh Tử Lăng, làm Không Gian Chướng Khổng Giả, chỉ cần có đầy đủ mana, thì năng có khả năng thuần di gần như vô hạn, cần bản chẳng sợ bị địch nhân vây khốn, trừ phi có kỹ năng nghịch thiên giống như “Hắc Động”.

Mạnh Tử Lăng mỗi khi xuất hiện ở nơi nào, không gian nằm mét xung quanh nơi đó đều bị phong tỏa đứng lại, sau đó ép xúc gây nổ rồi thuần di, địch nhân cứ lặng yên như vậy mà dập nát.

Mà sau khi Dương An tiến hành một lần “tổng vệ sinh” xong, liền quay lại chiến trường, liên tục đánh lên các cường giả đứng đầu đang phải chiến đấu kịch liệt.

Vốn hai bên đang quyết đấu ngang tay, sau khi bị Dương An đánh lên rất nhanh đã phân thắng bại, cứ như vậy liên tục có các cường giả đứng đầu bên Quang Minh hạ đo ván cường giả bên Hắc Ám, rất nhanh, tình thế chiến trường chậm rãi nghiêng về bên Quang Minh, bên Hắc Ám bị đánh phải liên tục trốn chạy.

341. Chương 335: Chiến Lợi Phẩm

oOo

Sáu người tiểu đội Dương An dĩ nhiên đã tiến vào hàng ngũ cường giả đỉnh cấp bên liên minh Quang Minh, nhưng nếu lấy lực sáu người so sánh với đại quân hơn mười vạn thì vẫn rất nhỏ bé, có điều nếu cỗ lực lượng nhỏ bé nhưng mạnh mẽ này dùng đúng chỗ, thì cũng đủ để xoay chuyển cục diện trên chiến trường.

Ví dụ như Dương An đánh lên giết đi cường giả đứng đầu của quân địch, khiến so sánh lực lượng cường giả đỉnh cấp bên Quang Minh vượt trên liên minh Hắc Ám, còn có Phá Nha đánh lên vào phía sau quân địch, khiến cho Ám vụ không thể trị liệu cho đồng bạn phía trước của mình...

Có thể phạm vi ảnh hưởng ban đầu của sáu người rất nhỏ, nhưng ưu điểm chính là phạm vi dần dần mở rộng hơn.

Sau khi có mấy cường giả bên liên minh Hắc Ám bị Dương An đánh lên mà tử nạn, những người khác đều dần đề phòng, bắt đầu co cụm lại gần nhau, không cùng các cường giả bên liên minh Quang Minh so đấu nữa.

Nhưng lúc này ưu thế đã dần nghiêng về phía liên minh Quang Minh, nhân lúc một pháo hủy diệt ban này vẫn còn khiến người chơi bên liên minh Hắc Ám bị kinh sợ, đại quân người chơi bên liên minh Quang Minh cực thịnh, đã đánh cho liên quân Hắc Ám liên tục lui về sau.

Mà thành viên của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh cùng Kinh Lô chiến minh cũng rất toàn lực chém giết người chơi bên liên quân Hắc Ám, không chút giả tạo. Cảnh này khiến rất nhiều người kinh ngạc, không ai hiểu được hai người đứng đầu của hai liên minh này đang suy nghĩ gì trong đầu.

Liên tục chém giết hai tiếng, liên quân Quang Minh ước chừng tổn hao hai mươi vạn người, chém giết hơn năm mươi vạn người bên liên quân Hắc Ám, từ đó liên minh Hắc Ám đã phải rút lui.

Lần này liên quân Quang Minh xem như đại thắng, ngoại trừ những người đã chết quá lâu không thể hồi sinh, thì đa số những người chết khác đều được mục sư hồi sinh tại chỗ, cũng không tổn thất quá nhiều, hơn nữa là bên chiến thắng sẽ có quyền lợi được quét dọn chiến trường.

Chiến trường mãi mãi là nơi đem lại lợi ích cực kỳ phong phú, người chơi đối phương bị đánh chết ít nhất sẽ rơi ra hai kiện trang bị, sau khi chiến đấu kết thúc, trên mặt đất để lại hơn trăm vạn kiện trang bị đủ loại.

Liên quân Quang Minh đã thỏa thuận tốt từ sớm, phạm vi thu dọn riêng biệt cho từng thể lực khác nhau. Vào lúc này, nhóm thể lực chiến minh gia tộc cùng nhóm thể lực do người chơi bình thường tạo thành đã hiện rõ sự khác biệt. Bên chiến minh gia tộc đều chỉ định rõ ràng nhân viên thu dọn chiến trường, còn bên nhóm người chơi tự do vì thiếu sự thống nhất mà xuất hiện hỗn loạn, thậm chí còn xuất hiện tình trạng tranh cướp.

Chiến đấu tạm ngừng, sáu người Dương An từ sớm đã lui về một góc yên tĩnh nghỉ ngơi hồi phục, bọn hắn cũng không tham gia thu dọn chiến trường, bởi vì trong quá trình giết địch, bọn hắn đã thuận tay đem những trang bị tốt thu vào, lúc này trên người bọn hắn đều đã chất đầy trang bị các cấp.

- Wow, thật là mệt, nhưng hai giờ chém giết này thu nhập còn nhiều hơn mấy buổi tối chúng ta giết Boss đó!

Pháp Lỗ Dịch vừa nói vừa đem hơn ba trăm kiện trang bị kiếm được thả trên mặt đất.

Những người khác cũng dồn dập lấy những thứ mình lấy được ra tiến hành thống kê, tức thời đám trang bị màu sắc khác nhau như một tòa núi nhỏ phát ra đủ loại ánh sáng, bởi vì không gian mang theo có hạn, lúc cầm lấy trang bị thì chỉ tuyển những loại trang bị có thuộc tính phẩm cấp hoàng kim trở lên.

Trong sáu người thì trang bị mà Dương An và hai anh em Quang Phong Âm Luân thu thập được có phẩm chất tốt nhất. Hai anh em họ đều chọn 5x làm mục tiêu, mà loại cấp bậc này đều thuộc dạng cường giả, cho nên trang bị mà họ rơi ra cũng thuộc hàng thượng phẩm.

Nhưng nổi trội hơn cả vẫn là Dương An, trang bị hắn đem ra kém nhất cũng là phẩm cấp ám kim, còn có hơn mười kiện trang bị truyền thuyết, ngay cả cấp sử thi cũng có hai cái, một cái là của Bồ Lan Đặc, còn một cái là từ một cường giả 5x khác rơi ra.

- Hô hô hô, thu hoạch tốt như vậy, nếu mỗi ngày đều có Quang - Âm đại chiến thì tốt quá !

Pháp Lỗ Định cầm một kiện trang bị lên nhìn, vẻ mặt vui mừng nói. Thu hoạch như vậy so ra còn nhiều hơn Thần Chi Thí Luyện Tràng nữa.

- Hèn gì nhiều người chơi thích tham gia hỗn chiến như vậy!

Âm Luân nói:

- Chiến trường là nơi nguy hiểm nhất, đồng thời cũng là nơi đem lại nhiều lợi ích nhất, trước đây tôi và Quang Phong từng tham gia chiến trường Chính Tà vài ngày, thu hoạch cũng không kém, nhưng không duy trì được lâu, chiến trường thật sự rất nguy hiểm.

Dương An gật đầu nói:

- Quả thật là vậy, chẳng qua thế giới này không có an toàn tuyệt đối, hãy hưởng thụ ngày hôm nay, hưởng thụ trò chơi, hưởng thụ tình hữu nghị của sáu người chúng ta đi.

- Đúng, sáu người chúng ta còn phải sợ cái gì chứ, Hắc Phong thành không phải cũng bị chúng ta bảy lần giết vào bảy lần giết ra đó sao.

Pháp Lỗ Định vẫn luôn luôn lạc quan mạnh mẽ như thế.

Sáu người bọn hắn, có người còn chưa từng gặp nhau ngoài đời, thậm chí chân dung ngoài đời cũng chưa từng nhìn thấy, nhưng tình hữu nghị giữa họ là chân thật, mặc dù chưa trải qua mấy thời gian, nhưng cũng đủ để sáu người họ trở thành huynh đệ sinh tử.

Sáu người cùng động tay, đem gần hai ngàn kiện trang bị phân chia đại khái theo phẩm chất, trong đó có rất ít món có thể khiến họ để mắt đến. Trừ một ít trang bị đặc thù ra, trên người sáu người họ bây giờ đều là trang bị cấp truyền thuyết và sử thi, có thể khiến họ để mắt đến thực sự không nhiều lắm.

Sau khi được những người khác đồng ý, Dương An đặc biệt chọn ra một đám trang bị cực phẩm tặng cho đám Thiên Hành, mặc dù bây giờ đã có tiểu đội của mình, nhưng Dương An vẫn không quên ngày xưa mấy người Thiên Hành đã dẫn mình theo, đưa vài món trang bị cũng chỉ là tỏ chút lòng mà thôi.

Lát sau, Dương An đã nhắn tin cho Tế Vũ, muốn nàng dẫn theo vài người đến đây giao dịch. Trước đến giờ bọn hắn đều bán trang bị cho Tế Vũ, bây giờ cũng chẳng thêm về thành, mà trực tiếp giao dịch tại chỗ.

Rất nhanh, Tế Vũ đã dẫn theo hơn mười người chơi đến, nhìn thấy đồng trang bị cao cấp chất thành ngọn núi nhỏ, mười mấy người chơi cũng hoảng sợ.

- Mọi người xác thực không phải là đi ăn cướp về đó chứ?

Tế Vũ kinh ngạc hỏi.

- Cũng gần như thế!

Đám người Dương An cười cười nói, đám trang bị này từ một khía cạnh khác mà nói thì đúng là đi cướp về thật!

Bởi vì muốn xem xét đánh giá thuộc tính từng loại trang bị, cho nên hơn mười người chơi mất hơn bốn mươi phút mới làm xong công tác thống kê. Những người này đều được Tế Vũ dặn dò trước, cho nên khi đánh giá cũng rất công bằng.

- Chị sẽ lấy trang bị đi, nhưng lần giao dịch này tiền quá nhiều, cho nên phải đợi đến ban ngày mới có thể trả hết tiền cho cậu được.

Tế Vũ nói.

- Không thành vấn đề!

Dương An cười nói, bọn họ làm ăn với nhau đã quen, hơn nữa cũng tin tưởng thái độ làm người của Tế Vũ.

Mặc dù giá cả trang bị bây giờ đều hạ thấp, nhưng phẩm cấp đám trang bị của nhóm Dương An lần này đều rất cao, hơn nữa số lượng rất lớn, nên vẫn là một giao dịch rất lớn. Tất nhiên, số tiền này là sáu người chia đều.

342. Chương 336: Tiểu Đội Mạnh Nhất

oOo

“Đỉnh ~ đỉnh ~ đỉnh ~”

Kênh thể giới vang lên âm thanh nhắc nhở của hệ thống, toàn bộ người chơi bên liên minh Quang Minh đều nhận được âm thanh nhắc nhở này.

Hệ thống: gia tộc Kiếm Vũ Phong Vân và bốn đại gia tộc trực thuộc hoàn thành nhiệm vụ thủ hộ Chiến Minh Chi Chứng, chính thức thăng cấp thành Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh.

Qua hơn sáu tiếng chống cự, gia tộc Kiếm Vũ Phong Vân cùng hơn hai mươi vạn người chơi liên quân liên minh Quang Minh đã bảo vệ Chiến Minh Chi Chứng không bị phá hủy, thăng cấp thành công thành đại chiến minh thứ tư của liên minh Quang Minh, từ này về sau liên minh Quang Minh đã có thêm một cỗ lực lượng mạnh mẽ khi đối kháng với liên minh Hắc Ám.

Liên minh Hắc Ám về sau cũng tập hợp đại quân cố gắng phản công, nhưng do trước đó bị thương vong rất lớn, muốn bổ sung trong thời gian ngắn là không thể, hơn nữa các cường giả do bị đánh lén ngã xuống mà rơi ra trang bị, làm ảnh hưởng thực lực rất nhiều, cho nên các cường giả bên liên minh Quang Minh càng chiếm ưu thế.

Liên minh Hắc Ám sau khi bị bại trong lần đầu tấn công đã không còn là uy hiếp quá lớn, nhưng lại xuất hiện thêm quái vật tấn công cùng lúc đã gây không ít khó khăn, đặc biệt là vòng cuối, có những hai Boss vương giả 6x xuất hiện, suýt nữa phòng tuyến đã bị xuyên thủng, may mắn hơn 20 cường giả hàng đầu liên minh Quang Minh kịp thời gia nhập vây công hai boss 6x, lại thêm mấy vạn người chơi ở bên ngoài phối hợp công kích, hợp lực đánh chết, đến lúc này mới chính thức thắng lợi.

Kiếm Vũ Phong Vân cũng từ bỏ quyền thu dọn trang bị sau đợt quái vật tấn công này, hơn nữa người chơi tham gia chiến đấu trước đó cũng thu hoạch được không ít, vì vậy mà tất cả rất vui mừng, còn hai Boss 6x kia, tất nhiên là do hai mươi cường giả đứng đầu phân chia.

Cuộc chiến thăng cấp đại liên minh thứ tư của liên minh Quang Minh kết thúc từ đó.

Việc Kiếm Vũ Phong Vân thăng cấp thành đại chiến minh thứ tư tất nhiên trở thành tin hot trên trang chủ diễn đàn, nhất thời có rất nhiều ý kiến bàn luận, nhưng không lâu sau, sự chú ý của tất cả đều bị một đoạn clip hấp dẫn.

Tiêu đề của đoạn clip kia là “Tiểu đội sáu người mạnh nhất liên minh Quang Minh”, mà nội dung bên trong chính là biểu hiện của sáu người Dương An trong trận chiến Quang Âm. Đoạn clip kia đã được cắt xén biên tập tỉ mỉ, khiến sáu người họ giống như thiên thần sứ giả từ trên trời xuất hiện, tất cả hành động của sáu người trong cuộc chiến đều được quay lại chi tiết, ngay cả một pháo hủy thiên diệt địa của Linh Thức Trường Nha Sư cũng không sót, thậm chí cả hình ảnh lúc sáu người đang thống kê chiến lợi phẩm, tùy tiện đem những món trang bị cực phẩm ném ra cũng bị quay lại.

Đám Dương An chỉ có thể thâm mắng một câu. “đám chó săn đáng chết”, bọn hắn cũng thật sự không ngờ lại có được danh hiệu “Tiểu đội sáu người mạnh nhất liên minh Quang Minh”.

Thời gian gần 0h trong trò chơi, Bạch Vân tửu lâu trong Bạch Vân thành.

Dương An từ trong một căn phòng ở tầng ba đi ra, chậm rãi đi xuống tầng hai Bạch Vân tửu lâu.

Tầng ba của Bạch Vân tửu lâu là nơi cao cấp nhất, chi phí cực lớn, mà lúc này nơi đây đang được Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh chọn làm nơi ăn mừng, toàn bộ phòng tầng ba đều được Kiếm Vũ Phong Vân bao trọn.

Thành viên tinh anh của Kiếm Vũ Phong Vân đều tập trung trong các căn phòng khác nhau ở tầng ba ăn mừng, mà trong căn phòng lớn nhất, chính là cao tầng của Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh và các lão đại của ba đại chiến minh khác, trong này có thể nói là tập trung toàn những nhân vật quyền lực nhất trong liên minh Quang Minh.

Một trận hôm nay, ba đại chiến minh đều bỏ không ít công sức, mặc dù Hắc Âm Thị Huyết và Kinh Lôi chiến minh đều là “bị ép” phải ra mặt nhưng dù sao vẫn đã dùng toàn lực trợ giúp, Kiếm Vũ Phong tự nhiên muốn cảm tạ bọn họ.

Mà Dương An dưới sự mời mọc nhiệt tình của Tế Vũ, không từ chối được phải vào căn phòng này. Mặc dù bên trong đều là các lão đại của mấy thế lực lớn, nhưng đối với Dương An, một tiểu nhân vật cũng không dám tỏ chút khinh thường nào. Dương An và tiểu đội của hắn đã thể hiện ra thực lực cực mạnh, có đủ tư cách tranh ngôi vị số một trong liên minh Quang Minh.

Dương An cũng không muốn làm quen với đám gọi là lão đại này, lễ phép chào hỏi mấy chén, ngồi thêm một lát rồi cáo từ. Tế Vũ cũng biết Dương An không thích tham gia những hoạt động như thế này, nên cũng không giữ lại, chỉ bày tỏ sau này nhất định sẽ báo đáp sự hỗ trợ của tiểu đội bọn họ, cùng với Sắc Vi Chi Kiếm tiễn hắn ra ngoài.

Rời khỏi tầng ba, Dương An lập tức đi vào một căn phòng nhỏ ở tầng hai, nơi này còn một cuộc tụ họp đối với hắn càng quan trọng hơn.

Dương An đẩy cửa đi vào, thấy tất cả mọi người đều đã đến đông đủ, năm thành viên khác của tiểu đội Tử Thần, còn có toàn bộ thành viên của tiểu đội Thiên Hành cũng đã đến, toàn bộ thành viên hai tiểu đội đều tập trung tại đây. Pháp Lỗ Dịch và Mạnh Tử Lăng cũng từng trong tiểu đội Thiên Hành, tất nhiên rất quen thuộc, mà mấy thành viên của tiểu đội Thiên Hành tính cách cũng thẳng thắn thoải mái và vui vẻ, cực kỳ hợp tính với hai anh em Âm Luân Quang Phong và Phá Nha, cho nên không khí rất vui vẻ, hòa đồng.

Bởi vì Dương An mời đám Thiên Hành, hơn nữa còn là đội trưởng Tử Thần, lần chiến đấu này cả hai bên đều bỏ rất nhiều công sức, để trả thù lao ọi người, cho nên mặc dù Dương An và Mạnh Tử Lăng đã sớm lấy được điểm cao nhất trong trận so đấu giết địch, nhưng bữa tiệc này vẫn là do hắn mời.

Nói đến kết quả thi đấu giết địch, một tổ Dương An và Mạnh Tử Lăng lấy thành tích hơn hai vạn tự nhiên xếp số một, tiếp đó là tổ đội Pháp Lỗ Dịch và Phá Nha, còn tổ đội Quang Phong Âm Luân vì không có kỹ năng công kích quần thể mà xếp cuối cùng, nhưng bọn hắn cũng đạt được thành tích hơn năm nghìn.

- Lão Dương này, làm sao mà mỗi lần tụ họp là cậu lại đến chậm nhất vậy?

Pháp Lỗ Dịch uống một chén rượu, giả vờ tức giận nói.

- Không có cách nào, dù sao Tế Vũ cũng là một trong số bạn tốt của tớ, cũng phải lịch sự ngồi lâu một chút chứ.

Dương An liền cười nói, thoải mái ngồi xuống chỗ trống bên cạnh Thiên Hành:

- Vẫn là ở đây cùng với mọi người thoải mái!

- Ha ha ha!

Tất cả cùng cười lớn, “thoải mái” cười lớn, chơi trò chơi, cần nhất đúng là tự do thoải mái.

Theo quy định cũ, Dương An vì đến muộn phải nhận phạt ba chén.

Dương An vừa uống xong ba chén, Tiễn Vô Song đã chạy đến nắm cánh tay hắn làm nũng, nói:

- Tiểu Ngã ca ca, lần trước không phải anh nói sẽ tặng quà cho em sao?

Sau đó nàng liền chìa hai bàn tay mềm mại nhỏ bé ra trước mặt hắn.

- Quà tặng? Tất nhiên là có rồi!

Dương An liền nói, từ trong hành trang lấy ra ba vật phẩm đưa cho Tiễn Vô Song, trong đó có hai kiện trang bị ám kim 5x và một cây cung ngắn cấp truyền thuyết.

- Cây đoản cung này rất hợp với em, còn hai kiện trang bị kia thì đợi khi em lên 5x thì có thể dùng rồi.

- Woa a a, trang bị truyền thuyết, cuối cùng em cũng có trang bị truyền thuyết, thật cảm ơn anh, Tiểu Ngã ca ca!

Tiến Vô Song vui vẻ, ôm lấy Dương An, khẽ hôn một cái lên mặt hắn.

- Ha ha ha!

Tất cả mọi người cùng cười lớn, trong mọi người thì Tiễn Vô Song nhỏ tuổi nhất, vừa qua tuổi mười tám, mọi người bình thường đều đối xử với nàng như em gái, cho nên cũng không cảm thấy có gì lạ.

Nhưng Dương An thì khác, bởi vì bạn gái Mạnh Tử Lăng của hắn đang ngồi với mấy cô gái ở đối diện.

Dương An chợt dạ liếc nhìn Mạnh Tử Lăng một chút, thấy nàng cũng cười vui vẻ cùng mọi người, lúc này hắn mới an tâm.

343. Chương 337: Cậu Là Tử Thần Sao?

oOo

- Tiểu Ngã, anh bắt công quá! Tại sao chỉ tặng quà cho Vô Song, của em đâu?

Vũ Dương cất tiếng kháng nghị, cũng muốn được tặng quà.

- Em tất nhiên cũng có rồi! Không chỉ Vũ Dương, tôi đều đã chuẩn bị một ít trang bị ọi người.

Dương An cười nói. Sau đó, hắn lấy ra mấy trang bị đã chuẩn bị tốt từ trước, lần lượt phân phát ọi người.

- Ó! Cái này...

Vũ Dương vốn chỉ nói đùa mà thôi, ai ngờ Dương An thật sự lấy ra rất nhiều trang bị.

Ngoại trừ một ít trang bị lựa chọn lúc ban ngày, Dương An còn lấy ra một ít trang bị vẫn luôn cất trong rương. Bao gồm cả Lam Nhị thành viên của Lam Sắc Quân Dao, mỗi người đều được tặng một kiện trang bị cấp truyền thuyết và vài món ám kim 5x cực phẩm. Hành động này của Dương An khiến ọi người trong tiểu đội Thiên Hành đều trợn mắt há hốc mồm.

Sáu người bọn họ trừ Tiễn Vô Song ra thì cũng đã thăng cấp 5x, trang bị trên người vẫn còn lẫn lộn ám kim hoàng kim 4x. Ngay cả Thiên Hành và Địch Diện Bao lợi hại nhất bọn cũng chỉ được thưởng một cái nhẫn ám kim 5x nhờ việc biểu hiện tốt trong khảo nghiệm 5x vừa rồi. Nhưng mà dù vậy, thực lực của tiểu đội Thiên Hành mới tấn cấp 5x cũng đã xem như tăng nhiều, từ đó có thể thấy mấy trang bị cao cấp khan hiếm đến thế nào.

- Tất cả mọi người dừng lại, những trang bị đó chúng ta không thể nhận. Vô Song cũng thế!

Thiên Hành nghiêm mặt, kêu các đội viên đang nhìn thuộc tính của trang bị bỏ đồ xuống.

- Mấy trang bị này quá trân quý, giá trị quá cao, bọn anh không thể nhận. Tiểu Ngã, em thu về đi!

Thiên Hành vừa nói, bọn Vũ Dương cũng cảm thấy thế cho nên vội vàng buông tay, trả lại đồ cho Dương An. Bọn họ đương nhiên biết giá trị của mấy món trang bị đó, riêng kiện truyền thuyết kia cũng không phải thứ bọn họ có thể dễ dàng gánh được.

Dương An khoát tay áo, bảo bọn họ dừng lại, quay đầu nhìn Thiên Hành.

- Thiên Hành đại ca, em hiểu hiểu anh muốn gì. Em đưa những trang bị này ọi người cũng không có ý gì khác, chỉ vì em và mọi người là bạn bè mà thôi. Bạn bè chia đồ cho nhau đều không là gì cả, trừ khi mọi người ghét bỏ mấy món đồ này.

- Thiên Hành đại ca, trước kia mọi người cũng từng đưa em trang bị, hiện giờ em tặng lại cũng có ý như vậy. Bạn bè với nhau tính toán làm gì nhiều, không phải là mọi người không coi em là bạn chứ?

Dương An lại nói.

- Thiên Hành huynh, mọi người cứ thu lấy tâm ý của tiểu Ngã đi. Tất cả cũng biết thái độ làm người của tiểu Ngã rồi mà.

Ám Luân đột nhiên lên tiếng khuyên nhủ. Hắn giỏi quan sát sắc mặt, liếc mắt là thấy rõ Thiên Hành không tiếp nhận trang bị này là vì tiểu đội bọn họ.

Quả thật, trong lòng Thiên Hành có chút băn khoăn. Hiện tại, Dương An đã có tiểu đội của mình mà những trang bị kia rất có thể là rút ra từ tài sản chung của tiểu đội đó. Thiên Hành không muốn làm khó Dương An, khiến hắn bị những đội viên khác chê trách.

Nhưng mà thấy Ám Luân thành khẩn khuyên bảo, lại quay ra nhìn khuôn mặt đầy thịnh tình của Dương An, Thiên Hành cuối cùng cũng tiếp nhận:

- Nếu đã vậy thì bọn anh mượn món đồ này trước, về sau sẽ trả lại cách khác.

Nói thì nói vậy nhưng Thiên Hành vẫn có chút ngượng ngùng.

- Ha ha, chuyện sau này thì sau này hãy nói. Thiên Hành đại ca, anh thử đeo trang bị này xem.

Dương An thấy Thiên Hành cuối cùng cũng nhận, hắn hài lòng nói.

Dương An đưa cho Thiên Hành một bộ áo giáp màu đen bạc bao bọc từ đầu tới chân, đường nét lưu loát nhịp nhàng. Có bộ chiến giáp này, lực phòng ngự của Thiên Hành cũng tăng lên nhiều, hơn nữa có thêm “Âu Phát Lô Thần Chiến Chung” cấp truyền thuyết, lực công kích đồng dạng cũng thăng cao.

Những người khác cũng dồn dập thay đổi trang bị, thực lực được tăng trên diện rộng, Lam Nhị tuy được coi là nhân viên cao tầng của Lam Sắc Quân Đạo nhưng nàng luôn ở cùng một chỗ với bọn Thiên Hành, chưa từng nhận trợ giúp từ chiến minh, bởi thế trang bị cũng không được tốt lắm.

Thành viên của tiểu đội Thiên Hành có kỹ thuật cao, đặc biệt là phối hợp đoàn thể càng thêm ăn ý, hiện giờ lại được trang bị đầy đủ, đây chính là cơ hội cho bọn họ trùng kích lên tầng thứ cao hơn.

Những người thu được lễ vật tất nhiên là vui mừng mà những người không có quà cũng vì bạn mình mà cao hứng. Một nhóm mười hai người cười cười nói nói, con gái tán chuyện, con trai uống rượu, không khí rất vui vẻ.

- Tiểu Ngã, thật ra các bạn có phải là “Tử Thần” hay không?

Thiên Hành đột nhiên hỏi. Lúc này mọi người đã có mấy phần chệnh choáng.

- Đại ca không có ý gì khác, chỉ tùy ý hỏi thế thôi.

Dương An tự nhiên là biết Thiên Hành sẽ không đặc ý thử bọn họ, càng không hại họ nhưng hắn vẫn không thừa nhận. Ám Luân Phá Nha và đội viên nghe Thiên Hành nói vậy cũng không có biểu lộ gì mà vẫn rất bình tĩnh tự nhiên.

- Thiên Hành đại ca dựa vào đâu mà đoán bọn em là Tử Thần vậy?

Dương An không trả lời mà chỉ hỏi ngược lại như vậy.

- Bởi vì mấy người thật sự quá mạnh. Chỉ có thực lực mạnh như vậy mới có thể là Tử Thần thôi.

Thiên Hành nói.

- Ha ha...

Dương An cười nhẹ. Hắn còn tưởng Thiên Hành giống Tế Vũ và Phá Nha đã phát hiện ra cái gì cơ, thì ra là vì nguyên nhân này.

- Em thừa nhận là chúng em có chút thực lực nhưng mà có câu nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Phong Vân nếu có thể tạo ra một tiểu đội như bọn em thì cũng có thể tạo ra một tiểu đội cường đại hơn.

- Ha ha, nói cũng phải!

Thiên Hành cười nói:

- Thật ra bọn anh cũng rất muốn có thể trừng phạt cái ác giống “Tử Thần” nhưng mà bọn anh lại không có thực lực đó, cũng không có khí phách và can đảm như vậy.

- Không nên nản chí như vậy! Vẫn là câu nói kia, Phong Vân đã có thể tạo thành tiểu đội như Tử Thần thì các anh cũng có thể. Nói không chừng, sẽ có ngày mọi người có thể gặp được Tử Thần đấy.

Dương An nói.

- Ha ha, nói cũng phải!

Thiên Hành lại nói câu đó, sau đó nâng chén rượu nói:

- Nào, cùng ly, chén này cầu chúc chúng ta có thể cường đại hơn!

- Được!

- Ha ha, cạn ly!

Mọi người giơ cao chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn. Ăn uống vui vẻ xong, mọi người cũng tận hứng, tất cả đều tự rời đi.

Mọi người đều uống say mèm, tiểu đội Tử Thần đêm nay không thể ra thành giết Boss, chỉ có thể logout đi nghỉ ngơi.

Dương An buông mũ chơi game ra, cảm giác say rượu liền biến mất, có điều cảm giác vui sướng tụ tập với bạn bè vẫn thật lâu không tiêu tán.

Lại đã đến cuối tuần, suốt buổi chiều Dương An đều dành để đi dạo phố với Mạnh Tử Lăng, làm tròn hết nghĩa vụ của một người bạn trai. Sau khi gia nhập Tử Thần, Mạnh Tử Lăng cũng kiếm được một món tiền phong phú từ trò chơi. Nhưng mà nàng vẫn tiếp tục công việc cũ, nói rằng không có thói quen suốt ngày ru rú ở trong nhà. Dương An tự nhiên là tôn trọng quyết định của nàng.

Mấy ngày tiếp, tiểu đội Tử Thần trước sau như một, chấp hành công tác Tử Thần, trừng phạt kẻ ác, sau đó toàn lực giết quái luyện cấp. Bọn họ đều nhớ rõ câu nói của Giang Long, và Kinh Lôi chiến minh bởi vì có vị minh chủ “anh minh” ngày đó chửi loạn chửi đến vậy ngược của Dương An mà trong vòng vài ngày, gần mười người đứng đầu chiến minh này đều lọt vào sự đuổi giết của “Tử Thần”, tổn thất thảm trọng.

344. Chương 338: Vũ Nguyệt Gọi Tới

oOo

- Sau 5x, số lượng exp ngày càng khổng lồ. Tôi còn thiếu chút nữa là lên 58, khuya hôm nay nhất định phải thăng cấp.

Phá Nha quơ quơ chủ thủ, nói rất thành thật. Trong tiểu đội Tử Thần, cấp bậc của hắn là cao nhất.

- Tôi còn kém rất nhiều mới lên cấp 58, xem ra tối nay không có hy vọng rồi!

Pháp Lỗ Định nói.

- Hiếm có khi đêm nay tập trung đông đủ, mọi người làm hết sức thôi, đêm nay giết thêm mấy con Boss!

Dương An thoải mái cổ vũ mọi người. Nguyệt Ảnh xạ thủ muốn tăng cấp cần exp gấp đôi người khác, bởi vậy cấp bậc của hắn đứng thứ hai từ dưới lên, chỉ hơn Mạnh Tử Lăng thường xuyên vắng mặt vì bận đi làm một chút thôi.

Kiểm Vũ Phong Vân chiến minh thăng cấp thành công đã qua hơn một tuần. Sáu người Dương An trong khoảng thời gian này trực phạt kẻ ác, làm nhiệm vụ, buổi tối lại ra chiến trường Chính Tà điên cuồng luyện cấp, cấp bậc đều đã lên tới 57 58.

Tốc độ thăng cấp như vậy đã tính là rất nhanh nhưng từ sau 5x muốn tăng cấp cần số lượng exp khá lớn, một buổi tối có thể lên nửa cấp đã là không tồi rồi. Chính vì luyện cấp khó khăn cho nên một đám cường giả 5x truyền thuyết cũng không đặt tâm tư vào việc lên level mà dồn tinh lực vào kỹ năng và kỹ thuật. Nhưng mà thời đại 5x đã đến cũng khiến cho các cường giả lại có động lực để cố gắng đua cấp.

- Bảng cấp bậc của hai đại phe cánh cũng đã xuất hiện cường giả cấp 59, không biết khi nào sẽ có người thăng lên 6x nhỉ?

Phá Nha lại nói.

- Hì hì, nói không chừng chúng ta sẽ trở thành nhóm người thăng cấp 6x sớm nhất.

Pháp Lỗ Dịch cười hì hì nói.

Những người khác cũng chỉ cười hai tiếng, không cho đó là thật.

Lát sau, sáu người chỉnh trang cho tốt rồi truyền tống đến cửa Bắc Bạch Vân thành, chuẩn bị tiến vào chiến trường Chính Tà để giết boss.

Nhưng mà, ngay khi sáu người chuẩn bị rời khỏi thành, một đứa bé mặc quần áo rách rưới khoảng bảy tám tuổi chạy về phía bọn họ, hoặc chuẩn xác hơn là chạy về phía Dương An.

- NPC? Lẽ nào có nhiệm vụ?

Phong Vân có quy định chưa đủ mười tám tuổi thì không được tiến vào trò chơi. Bởi vậy không cần chăm chú quan sát cũng có thể biết được đứa bé kia là NPC.

- Cậu bé, có chuyện gì vậy?

Dương An ngồi xổm xuống, nhẹ giọng hỏi đứa bé NPC đứng bên chân mình. Thường xuyên làm nhiệm vụ cho nên hắn tự biết cách đối đãi với bất kỳ một NPC nào.

- Đại ca ca, có một lão bá bá bảo em ở chỗ này chờ anh, nói khi nào trăng lên cao thì bảo anh đi tìm ông ấy.

Đứa bé nói.

Dương An nhíu mày, trầm ngâm suy nghĩ.

- Lão bá bá? Chờ khi trăng lên cao? Chẳng lẽ là sư phụ?

- Lúc trước đều là khi tấn giai mới đi tìm sư phụ, ngoại trừ lúc ở Thần Chi Thí Luyện ra, sư phụ chưa từng chủ động đi tìm mình. Lẽ nào có chuyện quan trọng gì?

Dương rất nghi hoặc, hỏi đứa bé mấy câu nữa thì nó lại nói là nó không biết. Dương An cho thằng bé một túi tiền vàng rồi để nó đi.

- Có chuyện gì không?

Ám Luân thấy Dương An cau mày liền hỏi.

Dương An lắc đầu nói:

- Không rõ lắm, có thể là đạo sư của tôi muốn tìm tôi có việc. Như vậy đi, mọi người ra thành trước, cẩn thận một chút chắc là không có vấn đề gì. Tôi đi qua xem chút rồi trở lại tụ họp với mọi người.

- Ok, có tình huống gì thì liên lạc!

Ám Luân nói.

Dương An tách khỏi năm người, truyền tống vài lần đã tới được Lạc Nguyệt tiểu trấn. Sau khi tiến ra bên khoảng tối om ngoài dã ngoại, hẩn mở toàn lực, chạy về phía Áo Phong sơn linh.

Dương An trực tiếp dừng ở phía trên Áo Phong sơn linh. Vũ Nguyệt vẫn ngồi ở trước mấy tảng đá lớn kia. Dương An đi lên trước, cung kính hành lễ:

- Lão sư, người muốn tìm con ạ?

- Ủm, còn chưa tới cấp 58 sao, hơi chậm!

Vũ Nguyệt không trả lời Dương An mà nói một khó hiểu.

Nhưng mà Dương An cũng xác nhận được là Vũ Nguyệt muốn tìm hẩn, bằng không cũng sẽ không nói chuyện với hẩn như vậy. Không có nhiệm vụ, hoặc chưa đủ điều kiện tiếp nhận nhiệm vụ thì bất cứ người nào đối thoại với Vũ Nguyệt cũng đều chỉ nhận được một đoạn đối thoại máy móc mà thôi.

- Lần này tìm con có hai chuyện.

Vũ Nguyệt thần nhiên nói.

- Xin người phân phó!

Dương An nghiêm túc nghe, không để lộ chút sai lầm nào.

- Chuyện thứ nhất là có mấy món đồ muốn giao cho con.

Vũ Nguyệt giơ tay lên, bốn miếng tinh thạch sáu cạnh màu xám và một hạt châu màu máu trôi nổi trước mặt Dương An.

- Thần cách?

Dương An cả kinh hói. Bốn miếng tinh thạch sáu cạnh kia không ngờ lại là thần cách. Hơn nữa, bề ngoài của bốn miếng này còn vẽ những bí văn pháp trận khác nhau, nhàn nhạt tỏa ra thần chi lực.

Vũ Nguyệt gật đầu nói:

- Đúng vậy, bốn miếng thần cách này là do hội đồng trưởng lão tối cao của liên minh Quang Minh chuẩn bị cho bốn người còn lại của tiểu đội các con. Nó đã trải qua luyện hóa đặc thù, có thể trực tiếp dung hợp. Tuy rằng hiệu quả không bằng Nguyệt Ảnh thần cách ta đưa cho con nhưng nó có thể miễn cưỡng mở ra thần chi lực. Còn hạt châu này có một tia tinh hồn của Hư Mã Nhĩ, sau khi dung hợp có thể giúp người nhận truyền thừa của hẩn mở ra thần chi lực.

- Hội đồng trưởng lão tối cao đặc biệt chuẩn bị cho tiểu đội của chúng con? Chẳng lẽ có nhiệm vụ trọng đại gì ạ?

Dương An cả kinh nói. Hẩn không ngờ Vũ Nguyệt lần này tìm hẩn đến lại có một chuyện tốt lớn đến thế. Có điều suy nghĩ một lát liền biết, phía sau chuyện tốt là có việc cần trả giá.

- Việc này con không cần hỏi nhiều, thời cơ tới thì con sẽ tự biết!

Vũ Nguyệt nghiêm túc nói:

- Chuyện thứ hai, sáu người các con phải trong vòng năm ngày tấn cấp sử thi 6x, sau đó lại đi tìm Giang Long, tên đó tất sẽ an bài chuyện cần làm.

Vũ Nguyệt vừa nói xong, Dương An đã nhận được một nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống: người chơi Ngả Gia, bạn đã tiếp nhận nhiệm vụ “Trở về quê hương”, mời dẫn dắt đội viên năm người của bạn: Âm Luân, Quang Phong, Phá Nha, Pháp Lỗ Dịch, Tử Bất Ngữ hoàn thành nhiệm vụ. Vòng một của nhiệm vụ “Chân tướng vạn năm trước” đã hoàn thành. Vòng thứ hai đã mở, mời tấn cấp sử thi 6x trong vòng năm ngày, sau đó tới Bạch Vân thành gặp chấp chính quan Giang Long để tiếp nhiệm vụ.

(Tử Bất Ngữ là nick của Tử Lăng trong game)

- Thì ra là một nhiệm vụ liên hoàn, lên vào thành Hắc Phong cứu vợ chồng Trương Bá Luân là vòng thứ nhất.

Dương An trầm nghĩ. Có điều, mày hẳn nhanh chóng nhủ chặt lại.

- Trong năm ngày lên đây cấp 59 đã là miễn cưỡng lắm rồi. Sau đó còn đi làm nhiệm vụ tấn giai, không biết nhiệm vụ cấp 6x sẽ như thế nào nhưng khẳng định còn khó hơn nhiệm vụ 5x rất nhiều.

- Con không cần phải lo lắng về vấn đề khảo nghiệm tấn giai.

Vũ Nguyệt nhìn thấu bản khoản của Dương An cho nên nói:

- Người có thần chi lực không cần thông qua khảo nghiệm tấn giai 6x vẫn được thăng cấp trực tiếp. Các con cứ việc đi thăng thực lực là được.

- Thần chi lực còn có thể làm như vậy!

Dương An kinh ngạc nhưng rất nhanh liền thoải mái. Hiện tại là giai đoạn người chơi muốn có được thần chi lực thì tất phải dung hợp với thần cách trước. Có điều, muốn hoàn toàn dung hợp với thần cách cũng là một nhiệm vụ cực kỳ khó khăn. Hơn nữa, dung hợp thần cách rồi cũng không chắc có thể mở ra thần chi lực, trừ khi gặp phải vận may đặc thù nào đó hoặc lên tới cấp 7x á thần.

Nhưng mà 7x á thần là cái cấp độ xa xôi tới cỡ nào, bởi thế bọn Dương An hiện tại có một ưu thế rất lớn.

- Được rồi, nhanh đi tăng cấp đi, dùng tốc độ lớn nhất đạt lấy cấp sử thi 6x.

Ánh mắt của Vũ Nguyệt lộ ra một tia chờ đợi.

- Vâng thưa lão sư!

Dương An cung kính từ biệt.

Sử dụng hồi thành quyền trực trở về Lạc Nguyệt tiểu trấn, Dương An liền mở kênh đội ngũ, chuẩn bị nói cho các đồng đội khác biết chuyện.

Nhưng mà, vừa kết nối được, hẳn lại nhận được tin tức cầu cứu khẩn cấp từ Âm Luân.

345. Chương 339: Bị Tập Kích

oOo

Quay trở lại lúc sáu người Dương An vừa mới bước chân tới cửa Bắc Bạch Vân thành.

Đám người Dương An không biết, trừ đứa bé NPC do Vũ Nguyệt phái tới, còn có một nhóm người khác cũng đang nhìn chăm chăm họ.

- Lão đại, mục tiêu quả nhiên giống hàng ngày, rồi Bạch Vân thành đi chiến trường Chính Tà, nhưng mà tên cung tiễn thủ kia dường như có chuyện gì đó đã rời khỏi năm người kia.

Một góc chỗ cửa Bắc Bạch Vân thành, một đạo tặc cấp 5x lén lút nhìn đám người Âm Luân.

- Làm tốt lắm, chú mày cẩn thận, tránh xa chúng một chút, đừng để bọn nó phát hiện ra điều gì.

Bên kia truyền lại giọng nói âm trầm, mà chủ nhân của nó chính là minh chủ Hắc Ám Thị Huyết chiến minh

- Thị Huyết Chiến Lang.

- Lão đại yên tâm đi, em đã phái người rắc bột truy tung lên người bọn nó rồi. Trong vòng một ngàn mét, em có thể tìm ra vị trí của chúng.

Đạo tặc trả lời.

- Tốt, tùy thời báo cáo tình huống.

Thị Huyết Chiến Lang phân phó.

- Chiến Lang, có phải đã xác định mục tiêu rồi hay không?

Người nói chuyện rõ ràng là Phá Thiên Kinh.

Kỳ thật hai đại chiến minh đã nhìn chăm chăm bọn Dương An mấy ngày rồi. Mục đích của họ là xử lý toàn bộ sáu người này, rửa sạch sỉ nhục lúc trước.

- Tai mắt của tôi ở cửa Bắc đã phát hiện được mục tiêu nhưng tên Ngã Gia kia lại đột nhiên rời đi. Có điều, tôi tin bọn họ rất nhanh sẽ tụ họp lại thôi.

Thị Huyết Chiến Lang nói:

- Sáu người bọn chúng lại có thể khuất nhục cao thủ hai đại chiến minh chúng ta, nhất định trên người chúng có nhiều trang bị tốt, xử lý xong nói không chừng có thể tuôn ra ba bốn kiện sử thi ấy chứ.

- Tên Ngã Gia kia là lợi hại nhất, đi vắng thì vừa hay, chúng ta trước hết xử lý năm tên kia, đợi đến lúc hắn quay ra cứu viện thì dễ đối phó hơn nhiều.

Phá Thiên Kinh Cười u ám nói:

- Lần này cường giả hai đại chiến minh chúng ta liên thủ, tỉ mỉ chuẩn bị gần một tuần, nhất định có thể vây giết bọn chúng.

- Mấy ngày này chúng ta đã thu thập và chế tạo trang bị cùng kỹ năng nhìn ban đêm, còn có một vài quyền trục đặc thù. Lần này thì bọn chúng có mà chạy đằng trời.

Thị Huyết Ma Long từng thua trong tay Dương An âm hiểm nói.

- Lần này chúng ta xuất động hơn một ngàn cao thủ tinh anh, nhất định có thể xử lý chúng. Nếu không phải khẩn động thủ ban ngày sẽ khiến Kiếm Vũ Phong Vân chú ý mà làm trở ngại kế hoạch của chúng ta thì cũng không cần phiền toái như vậy.

Phá Thiên Kinh nói.

Bởi vì trang bị và được tề nhìn ban đêm rất khan hiếm, hai đại chiến minh chỉ có thể phái ra hơn một ngàn cao thủ tinh anh, hơn nữa đại bộ phận đều không có vật phẩm nhìn đêm, chỉ có thể nhờ những đồng bạn có vật phẩm nhìn đêm dẫn dắt.

- Thời gian không sai biệt lắm! Phá Thiên Kinh minh chủ, chuẩn bị triệu tập thủ hạ, từng nhóm rời Bạch Vân thành, sau đó tập kết ngoài thành.

Thị Huyết Chiến Lang hạ lệnh chuẩn bị hành động.

Từ đó, hơn một ngàn cường giả tinh anh Hắc Ám Thị Huyết và Kinh Lôi chiến minh tách ra thành từng đội nhỏ, lặng lẽ rời Bạch Vân thành, tiến vào chiến trường Chính Tà.

Ban đêm ở dã ngoại vô cùng nguy hiểm, không có Dương An dẫn đội, tiểu đội Tử Thần cũng băng vào mặt nạ kèm theo kỹ năng nhìn ban đêm cấp cao, cùng với kinh nghiệm săn quái quá khứ thông thạo mò mẫm. Hiện tại là Âm Luân dẫn đội, không có một Nguyệt Ảnh xạ thủ bảo vệ, họ không dám xâm nhập quá sâu, chỉ kiếm ‘mồi’ cách Bạch Vân thành một giờ đi đường.

Sau khi tìm được một con boss 6x, năm người liền bắt đầu bố trí chỗ công kích. Dương An đi vắng, cả bọn cũng không dám tìm quái quá mạnh.

Năm người phân công rõ ràng, khống chế, kiểm chế, công kích, ngăn cản...v.v... Họ phối hợp rất ăn ý, thông thả rút mòn HP của boss, chiến đấu tiến hành vô cùng thuận lợi.

Nhưng bọn họ không hề biết, hai đại chiến minh đã coi bọn họ thành một con boss hình người để thiết kế tiêu diệt.

Tiến độ của hai đại chiến minh rất chậm. Bọn họ không có kinh nghiệm hành quân ban đêm, toàn bộ đều nhờ đạo tặc đi trước dò đường cung cấp lộ tuyến. Trải qua một đường nguy hiểm, quân đoàn tinh anh rốt cuộc cũng tụ họp được với mấy đạo tặc có nhiệm vụ theo dõi.

- Ác Côn, mục tiêu ở chỗ nào?

Thị Huyết Ma Long hỏi gã đạo tặc cầm đầu. Hành động lần này, Thị Huyết Chiến Lang và Phá Thiên Kinh cũng không tham dự. Mục đích của bọn hắn khi không tham gia là để lấy cớ, nếu chuyện có lộ ra ngoài thì bọn họ sẽ nói thủ hạ tự tiện hành động, không liên quan tới chiến minh.

- Bọn chúng ở phía trước khoảng năm trăm mét. Em sợ bị phát hiện cho nên không dám tới quá gần. Anh xem, nơi đó thỉnh thoảng tuôn ra ánh lửa và tiếng quái vật rống.

Đạo tặc tên Ác Côn đáp lời.

Mọi người nhìn về phía hắn chỉ, quả nhiên thấy phía xa thỉnh thoảng có ánh sáng của kỹ năng, còn có tiếng gầm gừ giận dữ của boss. Nhưng mà cũng chỉ có thể thôi, đa số bọn họ cho dù có kỹ năng nhìn ban đêm nhưng cấp lại không cao, tối đa chỉ ba mươi tới năm mươi mét, vì thế nhìn không thấy bóng dáng mục tiêu.

- Tốt, Lôi Vân huynh, anh dẫn người chặn ở đây, tôi mang quân sang bên kia bọc đánh, tất cả đều theo kế hoạch.

Thị Huyết Ma Long nói. Chỉ huy của Kinh Lôi chiến minh trong lần hành động này là Lôi Vân Phong Bạo.

- Được, chúng ta giữ liên lạc!

Lôi Vân Phong Bạo nói.

- Lão Dương làm gì mà lâu vậy nhỉ? Không có cậu ta, giết Boss chẳng còn thoải mái nữa.

Pháp Lỗ Dịch vừa khống chế công kích vừa lải nhải.

- Chắc là có việc gì rồi, chúng ta dùng thêm chút sức đi. Boss dư không tới 40% HP nữa.

Ám Luân thần nhiên nói, phát tay làm đầy cột HP của Quang Phong và Phá Nha.

- Cũng phải, dốc thêm chút sức đi nếu không sẽ bị lão Dương kia cười chết. Chúng ta ngay cả dám đến một con Boss 6x cũng địch không lại.

Pháp Lỗ Dịch nói.

- Ủm, mọi người chú ý. phía Nam có một lượng lớn người đang tiếp cận chúng ta. Phòng chừng có năm trăm người.

Phá Nha đột nhiên báo động. Dương An đi vắng, thiếu Lý Nhĩ Tư chỉ nhãn đề phòng, hắn liền phái ra U Linh Ma Long tiềm phục ở ngoài ba trăm mét phụ trách canh gác. Vừa rồi, hắn thông qua thị giác cộng hưởng phát hiện ra điều bất thường.

- Không phải là hướng về phía chúng ta chứ?

Pháp Lỗ Dịch hỏi.

- Biết là ai không?

Ám Luân hỏi đúng trọng điểm. Thời gian về đêm, một số lượng người lớn như vậy đi về phía bọn họ, mục tiêu đã quá rõ ràng.

- Là người của Kinh Lôi chiến minh. Trước ngực họ đều có huy chương của Kinh Lôi chiến minh.

Phá Nha nói. U Linh Ma Long thuộc loại sinh mệnh Tử Linh, trời sinh có kỹ năng nhìn ban đêm, bởi vậy có thể thấy rõ ràng.

- Bọn chúng không phải tới để báo thù đấy chứ? Nhưng mà sao chúng lại biết vị trí của chúng ta?

Quang Phong nói.

Phá Nha nhú mày.

- Tôi biết một loại bột có tên là Truy Tung Phấn, có thể lặng lẽ dính vào người người khác, rồi nhờ nó để truy tung vị trí mục tiêu.

- A, tôi nhớ ra rồi. Lúc nãy tôi vào dược điểm mua thuốc bị một người chơi uống rượu say đụng phải, có thể là lúc đó...

Pháp Lỗ Định cả kinh nói.

- Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ? Trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng xử lý Boss.

Mạnh Tử Lăng rút cục hỏi.

Quả thật, hiện tại thời gian ép sát, HP của Boss còn những 40% mà địch nhân thì cách không đến hai trăm mét.

- Lui lại!

Ám Luân quyết định dứt khoát.

- Lấy an toàn làm đầu, mượn đêm tối che giấu tung tích, sau đó nghĩ biện pháp giải trừ bột phần truy tung trên người.

Phá Nha gật đầu, nói:

- Tôi đồng ý quyết định của Ám Luân. Kinh Lôi chiến minh lần này xuất động toàn tinh anh, hơn nữa đối phương khẳng định có chuẩn bị cẩn thận. Nói không chừng, họ còn có thủ đoạn đặc thù nào đó khắc chế năng lực của chúng ta, chúng ta cứ tránh mũi nhọn trước.

Những người khác cũng dồn dập đồng ý. Phá Nha lập tức né đến sau lưng Boss, chủ thủ liên tục đập vào gáy nó, đưa Boss vào trạng thái choáng váng. Sau đó, mọi người bỏ mặc Boss, rút lui theo hướng Bắc.

Nhưng mà bọn họ còn chưa rời khỏi ba mươi năm mét thì đã nghe thấy phía trước có rất nhiều tiếng động biểu thị có người tiếp cận.

- Không tốt, chúng ta bị vây!

- Đừng hoảng hốt, chúng ta lùi sang hướng khác.

Phá Nha nói, sau đó lập tức chuyển hướng.

“Oành ~ oành ~ oành ~ ...”

Bỗng nhiên, từng mũi Chiếu Minh Tiên của tiên hòa cùng Chiếu Minh Đạn của pháp hệ được bắn lên trời, nổ bung chiếu sáng, nhất thời trong phạm vi trăm mét sáng trưng như ban ngày. Thân ảnh năm người lập tức bại lộ trước mặt địch nhân.

- Không tốt, mọi người chuẩn bị chiến đấu phá vây, chú ý che giấu tung tích.

Ám Luân nhắm thời cơ tốt nhất, truyền đạt mệnh lệnh.

346. Chương 340: Phản Kích

oOo

Muốn từ Lạc Nguyệt tiểu trấn trở về, trước tiên phải truyền tống đến một thành thị cấp hai, sau đó mới có thể truyền tống đến Bạch Vân thành.

Nhận được tin nhắn cầu cứu của Ám Luân, biết đồng đội đang bị hơn một ngàn cao thủ tinh anh bủa vây, lòng Dương An nóng như lửa đốt, mỗi bước đều dùng tốc độ tối đa, Tật Phong Gia Tốc, Nguyệt Ảnh Chi Vũ toàn lực mà thi triển nhằm hướng truyền tống trận.

Chỉ trong hơn 10 giây, Dương An đã đến cửa Bắc Bạch Vân thành, thân ảnh nhanh như chớp lao qua cửa thành xuyên vào màn đêm, sau đó dang hai cánh bay tới với tốc độ cao nhất và nghĩ cách cứu viện.

Trong đêm, Dương An lộ ra hình thái chân chính của thần dực Nguyệt Ảnh, hai đôi cánh trắng noãn tựa như cộng hưởng cùng vàng trắng màu bạc, nguyệt chi thần lực tưới lên hai đôi cánh trắng, hai cỗ năng lượng màu bạc lấp xu thế xoắn ốc hội tụ vào hai đôi cánh, khiến nhìn ngoài giống như lưng Dương An mọc thêm hai họng hỏa tiễn.

Theo như những gì Âm Luân nhắc tới trong tin nhắn, Dương An cũng đại loại biết được sự tình như thế nào rồi.

Hai thế lực lớn, Hắc Âm Thị Huyết và Kinh Lô cùng liên minh để truy đến vị trí 5 người, tiến hành đánh lên vây công, đồng thời chúng còn sử dụng một quyển trục đặc biệt tạo thành kết giới năng lượng phong tỏa phạm vi 100 mét, có vào mà không có ra, vây chặt 5 người trong chốn này, không thể đào thoát được, ngay cả kỹ năng truyền tống của Pháp Lô Dịch cũng không dùng, tình hình vô cùng nguy cấp

- Hắc Âm Thị Huyết, Kinh Lô chiến minh, ta và các người không chết không thôi!

Hai mắt Dương An hiện rõ sự giận dữ hận thù chưa từng có trước đây, bốn cánh chân động, tốc độ lại tăng lên vài phần.

Chỉ vài phút ngắn ngủi, Dương An đã đến đúng tọa độ Âm Luân nhắc lại, từ xa đã thấy vị trí đó sáng bừng lên bởi Chiếu Minh Đan, hai đại chiến minh với hơn một ngàn cao thủ không ngừng oanh tạc về mấy người chơi đang bị vây trong kết giới, mà trong đó chỉ thấy trên không ba bóng người đang tiến hành rượt đuổi, trên mặt đất còn có một nữ Âm Khống không ngừng thuận di tránh né oanh kích.

Chứng kiến tình huống trên mặt đất, Dương An càng thêm phần nộ không thôi, Quang Phong cùng Pháp Lô Dịch rõ ràng đã nằm xuống chịu trận, Âm Luân và Phá Nha dựa vào năng lực phi hành của mình bay lên rượt đuổi Thị Huyết Ma Long, một mặt cũng để né tránh những công kích từ phía dưới. Mạnh Tử Lăng liên tục tiến hành thuận di để tránh đòn, nhưng vì tiêu hao mana quá nhiều, năng đã không thể tiếp tục phản kích nữa.

Quang Phong và Pháp Lô Dịch đã bị giết, năm người chỉ còn lại ba, có điều đoàn tinh anh từ hai đại chiến minh cũng không khá nổi, có không dưới hai trăm thi thể nằm lại trên mặt đất.

- Chết tiệt, quả thực là khinh người quá đáng!

Dương An lòng nóng như lửa đốt, nhưng buộc mình phải bình tĩnh lại:

- Càng lúc này càng phải bình tĩnh hơn, cách tốt nhất đối phó với loại người này là xóa sổ hết bọn chúng.

Dương An không có lập tức lao xuống, thần chi dực cũng trở lại hình thái bình thường, ẩn núp ở ngoài cách hơn năm trăm mét, chuẩn bị xoay chuyển tình thế.

- Tôi đến rồi, kéo tôi vào đội!

Dương An pm cho Âm Luân.

Âm Luân không nghĩ Dương An sẽ đến nhanh như vậy, lòng trở nên vững hơn, lập tức kéo Dương An vào đội ngũ và chuyển giao chức đội trưởng.

- Tiểu Ngã, cuối cùng anh cũng đã tới, chúng ta được cứu rồi!

Phá Nha kích động hét lên trong kênh tổ đội khi biết Dương An tới.

- Trật tự...!

Mạnh Tử Lăng khê lên tiếng, mặc dù không nhìn thấy bóng dáng Dương An, nhưng khi nhìn trên bản đồ hệ thống thì thấy rằng vị trí có màu xanh lá cây chính là tọa độ mà đồng đội đang đứng.

- Để mọi người đợi lâu!

Giọng trầm thấp của Dương An vang lên từ kênh tổ đội:

- Kế tiếp chính là thời gian chúng ta phản kích, giết hết lũ khốn nạn này.

- Bọn tôi đợi mãi câu này!

- Đúng, giết sạch lũ khốn nạn này, cho bọn chúng biết tiểu đội chúng ta khủng bố ra sao.

Vì bảo tồn thực lực tìm cơ hội phản kích, bọn Âm Luân chủ yếu là né tránh chứ không tham gia công kích, Quang Phong cùng Pháp Lô Dịch khả năng phi hành kém, lại không thể thuận di như Mạnh Tử Lăng, cuối

cùng bị trên ngàn tinh anh 5x vây khốn mà đo đất. Cũng có may nhờ Âm Luân luôn nhắc nhở, năm người luôn ẩn tàng rất khá, không bị bại lộ thân phận “Tử Thần”.

- Mục tiêu đầu tiên là Thị Huyết Ma Long có được thần chi dực, kẻ có năng lực phi hành rất phiền phức, hơn nữa kỹ năng ‘Hắc Động’ của hắn có đủ uy hiếp.

Dương An nói.

- Đã rồi!

Phá Nha ngay lập tức trả lời, người phối hợp cùng Dương An lâu nhất là hắn, nên vừa nghe đã hiểu, thân ảnh vẫn luôn phi hành chạy trốn đổi hướng, đuổi giết ngược lại Thị Huyết Ma Long.

Âm Luân phản ứng cũng không chậm, cũng đuổi theo, hướng Thị Huyết Ma Long luân phiên ném ra từng cái nguyên rửa.

- Hừ, không biết sống chết!

Thị Huyết Ma Long hừ lạnh một tiếng, thấy vai người đột nhiên xoay người phản kích, hắn còn tưởng rằng hai người chỉ là cổ giầy dựa vài giây rồi chết, nhưng hắn không biết Dương An đã đến, “Tử Thần” chân chính đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Nhân lúc Thị Huyết Ma Long đang tập trung chú ý lên Phá Nha thì một mũi tên màu bạc vô thanh vô sắc lại nhanh như chớp bay vụt tới.

- Bọn mày hôm nay đều phải...

“Phanh ~ ”

Thị Huyết Ma Long chuẩn bị động ma pháp, lớn tiếng kêu gào, có điều chữ “chết” cuối cùng còn chưa kịp nói, đầu hắn đã bị mũi tên bạc đâm mạnh vào làm vỡ tung ra từng mảnh, HP tụt thẳng một đường về 0.

Mãi đến chết, Thị Huyết Ma Long mới biết được, Phá Nha cùng Âm Luân chỉ giả bộ phản kích để đánh lạc hướng hắn, tạo cơ hội cho Dương An đánh lén một kích đắc thủ.

Một tiền miếu sát Thị Huyết Ma Long, Dương An lại xoay hướng trường cung, nhằm tới một gã Âm mục tên là Hắc Sắc Nãi Ngưu (bò sữa màu đen :]]) đang được hơn 10 thuần giáp chiến tiếng vây quanh bảo hộ, quyền trực tạo kết giới đặc thù này chính là hắn thi triển, chỉ có đem hắn xử lý mới loại bỏ được kết giới, trả tự do cho đám Âm Luân.

“Sưu ~” mũi tên bay vụt!

“Phanh ~ ”

Ngay cả có hơn mười thuần giáp chiến sĩ bảo hộ chung quanh, Hắc Sắc Nãi Ngưu cũng không thể tránh được đòn tấn công đến từ đỉnh đầu, mũi tên bay đến không một tiếng động cắm thẳng vào cổ họng hắn, chết ngay lập tức.

“Ong ~ ong~”

Người thi thuật tử nạn, kết giới vây khốn hơi hơi chấn động rồi mất đi khả năng chống đỡ mà tiêu tan.

- Game start!

Phá Nha hưng phấn quát to một tiếng, nghẹn lâu như vậy, hắn rốt cục có thể triển khai giết chóc tứ phương, mở ra Huyết Biển nhảy vào đám pháp hệ bên dưới.

Dương An làm đội trưởng chính là trụ cột tinh thần cho đội ngũ, có hắn, những đội viên khác cũng tăng tinh thần lên gấp trăm lần.

Âm Luân buff thêm mấy cái chúc phúc cho Phá Nha và Tử Lăng, đem trạng thái hai người đẩy lên cao nhất, sau đó lại tiếp tục ném ra từng cái nguyên rửa quần thể, làm suy yếu thuộc tính địch nhân trên diện rộng.

Mạnh Tử Lăng khẽ cười, uống vào một thuần hồi ma lực được thủy, đợi mana hoàn toàn khôi phục liền đọc một đoạn thần chú tối nghĩa, một kết giới không gian cỡ lớn xuất hiện phong tỏa toàn bộ hơn 1000 cao thủ

5x của 2 đại chiến minh, lấy gậy ông đập lưng ông, mà nàng trở thành Không Gian Chưởng Khổng Giả chân chính nằm trong tay phiến không gian này.

- Cao thủ hai đại chiến minh đều ở đây, tốt lắm, tốt lắm, đêm nay các người đều phải chết.

Giọng nói thần nhiên vang lên từ xung quanh kết giới, mọi người không khỏi ngạc nhiên hướng nhìn lên, một bóng người với đôi cánh trắng toát đang rộng đang bay trên bầu trời.

Dương An bay lên trên kết giới, mắt nhìn xuống hơn một ngàn cường giả 5x, mỉm cười, thân ảnh chợt lóe lên rồi chia làm bốn.

347. Chương 341: Tứ Tượng Phong Thần

oOo

Hắc Âm Thị Huyết cùng Kinh Lôi chiến minh xuất động gần hết tinh anh, trừ Thị Huyết Chiến Lang và Phá Thiên Kinh ở ngoài, cơ hồ toàn bộ cường giả 5x đều đã xuất động. Kế hoạch đang tiến triển thuận lợi, lấy khí thế sét đánh không kịp bịt tai đánh lén vây khốn, trong thời gian ngắn giết chết hai người, ba người còn lại cũng chỉ còn tận lực vùng vẫy giãy chết.

Song lần này xui xẻo, chủ lực mạnh nhất có thần chi dực - Thị Huyết Ma Long bị đánh rơi, Hắc Sắc Nãi Ngưu bị giết, kết giới vỡ tan, tình thế bất ngờ chuyển biến.

Bất quá lần này cường giả hàng đầu xuất động còn có Thị Huyết Ma Long, Lôi Vân Phong Bạo, Thạch Cốt, Phách Vương Long. Tuy Thị Huyết Ma Long bị giết, nhưng những cường giả còn lại cũng không phải quả hồng mềm, còn có khả năng chống đỡ cục diện. Bọn hắn đều cảm thấy dựa vào nhân số có ưu thế lớn, canh giữ hai thi thể sẽ còn có cơ hội đem mục tiêu xử lý, trừ khi đối thủ không muốn hồi sinh đồng đội tử nạn.

Nhưng mà, ngay sau đó hi vọng của bọn hắn lại trở thành tuyệt vọng!

Mạnh Tử Lăng không tiếc tiêu hao mana không chế không gian thành kết giới cỡ lớn, đem hơn một ngàn cao thủ 5x của 2 đại thế lực phong tỏa, không thể chạy trốn.

- Tốt lắm, tinh anh của hai đại chiến minh đều ở đây, đêm nay các người sẽ được mai táng ở vùng đất hắc ám này!

Thanh âm thần nhiên vang vọng trong kết giới, mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên kết giới xuất hiện bốn người giống hệt nhau, là bốn cung tiền thủ trên lưng đều mang một đôi cánh trắng.

Đông Nam Tây Bắc, Dương An phân thân làm 4 đứng bất động trên không như thần thủ hộ bốn phương.

- Có thể chứng kiến một chiêu này, các người nên cảm thấy được vinh quang và may mắn!

Bốn Dương An đồng thời mở miệng nói, không phân rõ được ai là thật ai là giả.

- Tứ Tượng Phong Thần!

Bốn Dương An đồng thời khê quát một tiếng, rồi cùng lúc giương cung lấp tên. Hai Dương An tỏa định phía dưới, hai Dương An còn lại canh trên không, đồng thời ngưng tụ bốn cỗ lực lượng cường đại bất đồng.

Đến giờ phút này, phía dưới hơn 1 ngàn cường giả 5x cũng biết Dương An muốn động đại chiêu, lập tức hỗn loạn một đoàn nhốn nháo chạy trốn, nhưng trong kết giới không gian phong tỏa bọn hắn làm gì có chỗ mà trốn, bọn hắn không nghĩ tới chính mình dùng chiêu vây khốn này để đối phó đám Dương An giờ lại báo ứng trên người.

Thật ra, một chiêu “Tứ Tượng Phong Thần” của Dương An không phải kỹ năng, chỉ là cái tên Dương An đặt ột chiêu này mà thôi.

Bốn Dương An đều không phải là giả, mà là kỹ năng của Truy Phong sáo trang “Toàn Phong Mị Ảnh” chế tạo ra 3 phân thân giống hệt bản tôn, cộng thêm chính Dương An thành 4 người trấn thủ tứ phương.

Mà Tứ Tượng Phong Thần chính là bốn Dương An phân biệt đồng thời thi triển bốn đại kỹ năng cực mạnh.

Dương An phía Đông trên hư không ngưng tụ ra pháp trận hình cầu màu xanh thật lớn, trong phạm vi pháp trận Phong nguyên tố mãnh liệt tiến vào, mơ hồ có tiếng long ngâm từ bên kia pháp trận truyền tới, kinh sợ tới linh hồn người nghe.

Phía Nam, mũi tên chỉ hướng bầu trời mang hơi thở nồng đậm mãnh liệt, đầu mũi Lạc Nguyệt Tiễn gồ gề của trở nên đỏ sậm nóng rực, tựa như một ngôi sao chói xẹt qua phía chân trời.

Phía Tây, sau lưng Dương An xuất hiện hư ảnh trắng tròn, cùng mặt trăng trên bầu trời hô ứng, một cỗ năng lượng mơ hồ như sóng thần gào thét mãnh liệt cuộn trào.

Mà phía Bắc, trên đầu Dương An cũng xuất hiện một vầng trăng tròn, nhưng vầng trăng này lại giống như bị cắn mất một mảnh, một góc chìm trong bóng tối, rồi trăng tròn cũng dần dần bị bóng tối cắn nuốt.

Bốn phương, bốn kỹ năng, bốn cỗ năng lượng cường đại nhưng đều mang hơi thở khủng bố giống nhau.

- Triệu Hoán Phong Long!

Đại trận phía Đông xuất động đầu tiên, hào quang năng lượng màu xanh cô đọng đến cực hạn, thông đạo nối liền quốc gia thần bí của Rồng mở ra, một con Phong Long thật lớn màu xanh đen lao ra khỏi trận pháp, hàng lâm hiện thế.

Cực mạnh, cực nhanh, cuồng bạo, khát máu! Hiện giờ Phong Long được triệu hoán ra có thực lực cường đại hơn so với trước kia không biết bao nhiêu lần.

- Graoo

~ Phong Long ngẩng đầu lên trời gầm lớn, dưới sự chỉ huy của Dương An lao xuống đám người chơi phía dưới, triển khai diện cuồng giết chóc.

- Mãn Nguyệt Tiễn!

Tiếp theo là phía Tây, Mãn Nguyệt Tiễn ngưng tụ xong, trăng tròn nhô lên cao, đại dương phần nộ, sóng thần triều cường mãnh liệt menh mông.

“Oành ~ oành ~ oành ~ ...”

Mũi tên như cuồng phong bạo vũ dày đặc lao xuống người chơi pháp hệ phía dưới, như sóng thần cuốn sạch tất cả. Mãn Nguyệt Tiễn đột phá cấp 10 đã muốn vượt cực hạn, 5 giây điên cuồng khủng bố, giây thứ nhất 30 tiền, giây thứ hai 60 tiền, giây thứ ba 90 tiền, giây thứ tư 120 tiền, giây thứ năm 150 tiền, như sóng thần vô tận, đợt sau mạnh hơn đợt trước.

Năm giây 450 mũi tên, được được nguyệt chi thần lực, sát thương công kích so với trước không thể so sánh, Dương An bạo phát, kỹ năng công kích đơn thể này như biến thành kỹ năng quần công, cơ hồ mỗi mũi tên đều lấy đi một sinh mệnh.

Phía Đông, Phong Long đồ sát, phía Tây sóng thần mưa tên rửa tội, phía Nam và phía Bắc cũng bạo phát hai cỗ năng lượng khủng bố không gì sánh kịp.

- Lưu Tinh Vãn Diệt Tiễn!

Dương An phía Nam quát to một tiếng, mũi tên bùng cháy ngọn lửa mãnh liệt vụt qua bầu trời đêm.

Lưu Tinh sáo trang kèm theo kỹ năng đặc thù công kích quần thể, Lưu Tinh Vãn Diệt Tiễn, một mũi tên bắn ra, kéo theo vô số sao rơi vãn thạch trong vũ trụ hàng lâm Trái Đất, rơi xuống nổ tung thiêu cháy khắp nơi.

“Ầm ~ ầm ~ ầm ~ ...”

Vô số sao rơi vãn thạch kéo theo đuôi lửa thật dài giáng xuống phía dưới, người chơi trên mặt đất bị vãn thạch công kích, tổn thương thảm trọng, hỏa diễm nóng rực đốt cháy cả không gian, vô số kẻ bị hành hạ trong cái nóng rực thống khổ mà chết đi.

Bóng tối rốt cục hoàn toàn cắn nuốt trăng tròn ở phía Bắc, nhưng hào quang ánh trăng lại không hề mai một, một vòng tròn ánh sáng màu bạc vây quanh bóng tối chính giữa, trông vừa thần bí vừa tĩnh mịch.

- Vô Tận Nguyệt Thực!

Kỹ năng 5x của Nguyệt Ảnh xạ thủ “Vô Tận Nguyệt Thực”! Dương An hướng vầng nguyệt thực trên không bắn ra một mũi tên, mũi tên như chìa khóa mở cửa địa ngục thần bí, một cỗ năng lượng thâm thúy, thần bí, tinh mịch rơi rụng về phía đám người chơi trên mặt đất.

Những người chơi bị bóng nguyệt thực bao phủ linh hồn như rơi xuống vực sâu vạn trượng, thân thể bị trọng lực gấp trăm ngàn lần đè ép, không ai có thể chống đỡ, toàn bộ ngã xuống, hồn phách chia lìa rời khỏi thân xác, bị vầng trăng đen trên bầu trời cắn nuốt, sinh mệnh trong vô tận thống khổ chậm rãi trôi đi.

Bốn phương, bốn Dương An, tứ đại sát chiêu, tàn sát tất cả!

348. Chương 342: Yên

oOo

Phía Đông có Phong Long hung bạo ngược sát, phía Tây có trăng tròn trên trời mang mưa tên trút xuống, phía Nam có thiên ngoại văn thạch mang lửa trời thiêu đốt nhân gian, phía Bắc bị Nguyệt Thực vô tận âm u bao phủ nuốt hồn phệ phách!

Kết giới phong ấn không gian biến thành nhân gian luyện ngục, hơn một ngàn tinh anh 5x của 2 đại chiến minh bị nhốt ở đây, như thiêu thân nhảy vào lửa, chịu đủ thống khổ dày vò, tiếng gào khóc oán hận thảm thiết, trong bóng đêm thần bí càng thêm vài phần đáng sợ.

Tứ Tượng Phong Thần, diệt sạch tứ phương!

Mười giây ngắn ngủi trôi qua, nhưng với hơn một ngàn cường giả 5x thì chẳng khác nào 10 năm, thời điểm này, có lẽ tử vong cũng là một loại xa xỉ.

Mười giây đã qua, hết thảy khôi phục sự tĩnh lặng, trên mặt đất lưu lại cảnh hoang tàn khắp nơi kể rõ hậu quả kinh khủng của lễ rửa tội.

Trong kết giới phong tỏa không gian không có một khối thi thể nguyên vẹn, hơn 1 ngàn tinh anh 5x của hai đại chiến minh được phái tới đây bao vây đánh lên trải qua 10 giây ngắn ngủi rửa tội, người giữ được tánh mạng không quá năm ngón tay, tất cả đều là người có thủ đoạn bảo mệnh đặc thù.

Mạng của bọn hắn thoát được họa kiếp, nhưng linh hồn lại chìm đắm trong thời khắc kinh khủng kia, thật lâu không thoát ra được.

- Các người sau khi trở về chuyển cáo Thị Huyết Chiến Lang cùng Phá Thiên Kinh, việc đêm nay ta nhớ kỹ, bảo bọn hắn chuẩn bị sẵn sàng, sáu người chúng ta sẽ khiến hai đại chiến minh gà chó không yên.

Trên bầu trời, bốn thân ảnh hợp thành một, giọng nói lãnh đạm nhưng hết sức uy nghiêm vang vọng trong kết giới.

Mấy người may mắn còn sống thần kinh còn chưa phục hồi, không biết có nghe được lời Dương An nói không, nhưng điều này không còn quan trọng.

Dương An liên tục bắn tên, Phá Nha cũng xông lên, hai người hợp lực dọn dẹp nốt những kẻ sống sót.

Dương An vỗ hai cánh chậm rãi hạ xuống đất, dưới ánh trăng sắc mặt có vẻ hơi tái nhợt, đôi mắt phía sau mặt nạ Truy Phong lộ ra vẻ mệt mỏi, hiển nhiên thi triển sát chiêu Tứ Tượng Phong Thần tiêu hao rất lớn, mana cùng Nguyệt chi thần lực gần như hết sạch.

Thu hồi đôi cánh, Dương An ngồi trên một khoảng đất trống nhỏ giữa các thi thể, mồm thở phì phò, lấy ra được thủy uống vào, mana cùng thể lực chậm rãi hồi phục, mà Nguyệt chi thần lực chỉ có thể tự khôi phục, nhưng dưới ánh trăng màu bạc chiếu xuống, tốc độ khôi phục cũng không chậm.

Ám Luân lập tức bay tới, buff cho Dương An mấy cái chúc phúc, làm tinh thần của Dương An khôi phục thêm mấy phần.

Đồng đội cũng biết Dương An thi triển chiêu này tác dụng phụ tương đối lớn, không làm phiền hấn, triển khai công tác riêng biệt.

Ám Luân bận tìm kiếm thi thể Quang Phong cùng Pháp Lỗ Dịch, thi triển Phục Hoạt Thuật đem hai người hồi sinh. Phá Nha phụ trách dọn dẹp chiến trường, thu thập chiến lợi phẩm. Mạnh Tử Lăng duy trì kết giới phong tỏa không gian phạm vi lớn tiêu hao mana cũng rất nhiều, lúc này đang ngồi bên Dương An uống thuốc khôi phục mana, bảo hộ Dương An vượt qua thời kì suy yếu.

Cũng chỉ có đồng đội thủ hộ bên người, Dương An mới có thể không kiêng nể gì nghỉ ngơi khôi phục, đây là một loại tín nhiệm.

Bạch Vân thành, Bạch Vân tửu lâu cả ba tầng được bao trọn, là nơi Hắc Ám Thị Huyết cùng Kinh Lôi chiến minh chuẩn bị chúc mừng thắng lợi. Nhưng lúc này, Hắc Ám Thị Huyết chiến minh minh chủ Thị Huyết Chiến Lang cùng Kinh Lôi chiến minh minh chủ Phá Thiên Kinh sắc mặt đều đen như đất nồi, oán giận gân xanh nổi đầy mặt.

Vừa rồi, hai người đều nhận được tin hơn một ngàn tinh anh 5x bị diệt đoàn. Tuy nói hiện tại đã bước vào thời đại 5x, người chơi thắng chút 5x ngày càng nhiều, có điều số lượng 5x vẫn có hạn, hơn một ngàn tinh anh 5x đã là thực lực đỉnh cấp của hai đại chiến minh, nhưng hôm nay toàn quân bị diệt, tổn thất cực kì thảm trọng.

- Chết tiệt, tiểu đội của Ngã Gia này là thần thánh phương nào, thậm chí còn có kĩ năng khủng bố như thế, bọn hấn thật sự chỉ là 5x sao?

Phá Thiên Kinh hung hăng vỗ mạnh vào cái bàn, vẻ mặt khiếp sợ còn hơn sự phẫn nộ.

- Bọn hấn quả thật không phải 5x thông thường!

Thị Huyết Chiến Lang âm trầm nói:

- Bọn hấn là tiểu đội sáu người mạnh nhất liên minh Quang Minh, đặc biệt là người mang tên Ngã Gia kia, thực lực của hấn đủ để nhòm ngó ngôi vị đệ nhất cường giả hai đại liên minh Quang Minh Hắc Ám. Có lẽ chỉ có Tử Thần mới có thể cùng tiểu đội này chiến đấu.

Thị Huyết Chiến Lang đưa một đoạn clip mà thủ hạ của hấn vừa đem tới cho Phá Thiên Kinh xem, đúng đoạn Dương An thi triển Tứ Tượng Phong Thần.

Phá Thiên Kinh không như Thị Huyết Chiến Lang, là người âm hiểm trầm ổn, nhưng xem hết đoạn clip này cũng hít một hơi khí lạnh, vẻ khiếp sợ trên mặt càng rõ ràng

- Anh nói bọn chúng có phải đúng là Tử Thần không?

Phá Thiên Kinh hỏi.

Thị Huyết Chiến Lang lắc đầu nói:

- Không biết, nhưng cũng không quan trọng, chúng ta cùng bọn chúng đã kết thù, bọn chúng cũng rất nhanh sẽ tiến hành trả thù, mà chúng ta cũng không thể buông tha chúng.

- Bọn chúng thật dám trả thù? Chúng ta là hai trong bốn đại chiến minh đứng đầu liên minh Quang Minh, bọn chúng có sáu người cũng dám phản kháng hai đại chiến minh ư?

Phá Thiên Kinh không thể tin được, trong lòng nghĩ dù cá nhân có mạnh mẽ vô song cũng không thể đối kháng cả một chiến minh, trước kia cũng từng xuất hiện nhiều nhân vật như vậy, nhưng những người này đều bị thế lực khổng lồ của chiến minh gia tộc đè chết.

- Ha ha!

Thị Huyết Chiến Lang không trả lời, trên mặt lộ ý cười, nhưng trong mắt lộ vẻ lo âu bất định, không ai biết hấn đang nghĩ gì.

Ở chiến trường, Quang Phong cùng Pháp Lỗ Dịch đã được hồi sinh, thấy xung quanh xác chết khắp nơi, oán hận vì bị giết cũng giải tỏa, nhìn Dương An lẳng lặng ngồi kia, cũng hiểu được việc đã diễn ra, không có quấy rầy mà gia nhập công tác thanh lý chiến trường.

Bởi vì cùng liên minh chém giết, cho nên nạn nhân tử vong tỷ lệ rất đồ không cao, hơn một ngàn 5x tình anh cũng chỉ rớt hơn bốn trăm kiện trang bị mà thôi.

Sắc trời âm u, không một khối thi thể nguyên vẹn, mấy người hợp lực cũng tốn gần ba mươi phút mới thu thập xong, Quang Phong cùng Pháp Lỗ Dịch rơi ra hai kiện trang bị truyền thuyết cũng được tìm về.

- Tôi thấy hơn một ngàn người chơi đều là 5x chức nghiệp, còn có rất nhiều cường giả đứng đầu hai đại chiến minh ở đây, lần này toàn quân bị diệt, Hắc Ám Thị Huyết cùng Kinh Lôi chiến minh lần này tổn thất thảm trọng.

Phá Nha đắc ý nói.

Thu thập xong chiến lợi phẩm, đội viên đều ngồi vây quanh Dương An, triệu hồi ra sủng vật làm thủ hộ.

- Là bọn hán đáng chết, lại dám đánh lên tiểu đội mạnh nhất là chúng ta.

Pháp Lỗ Dịch tức giận nói.

- Tôi thấy bây giờ không phải thời gian để ăn mừng!

Ám Luân sắc mặt ngưng trọng nói.

- Trải qua chuyện này, chúng ta với hai đại chiến minh không đội trời chung, thù sâu như biển. Bọn họ có thể một lần đánh lên, thì cũng có lần thứ hai, thứ ba. Lần này may mắn tiểu Ngã ra tay đúng lúc, bằng không năm người chúng ta chết sạch. Vậy nên chúng ta sau này nhất định nên cẩn thận hơn, đề phòng chuyện tương tự xảy ra.

- Ám Luân nói không sai, vô luận là hành động Tử Thần, hay hoạt động bình thường, chúng ta phải càng thêm cẩn thận.

Dương An chậm rãi mở mắt, trải qua nghỉ ngơi, tinh thần sức sống đều khôi phục trạng thái hoàn hảo.

- Bất quá bọn chúng còn muốn vây khốn sẽ không dễ dàng như lần này.

Dương An hai tay thủ thế, bốn viên thần cách màu xám cùng một hạt châu màu máu bay ra.

349. Chương 343: Tập Thể Phi Hành

oOo

- Thần cách? Sao có nhiều thần cách vậy? Cậu đi đánh cướp về hả?

Pháp Lỗ Dịch biểu hiện kinh ngạc hô lớn.

Bọn họ đều đã nhìn thấy thần cách, do đó đều hiểu thần cách trân quý như thế nào, so với trang bị sử thi còn khó cầu hơn. Miếng thần cách lúc trước Phá Nha dung hợp kia cũng là phối hợp với vương tử huyết tộc Tây Ân đánh chết một con quái vật dị tộc thần cấp mới kiếm được, từ đó đến giờ cũng chỉ mới tìm được một miếng thần cách như vậy.

- Tổ nói Phong Vân là của nhà tổ mở, cậu có tin không?

Dương An mỉm cười nói.

- Thực ra, những miếng thần cách này là của hội đồng Trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh ban cho, vừa rồi NPC đạo sư gọi tổ sang cũng vì việc này.

Bốn miếng thần cách đều có màu xám đen, nhưng phù văn pháp trận ở bề ngoài lại không giống nhau, hiển hiện ra 4 loại hơi thở bất đồng, cùng hơi thở của Ám Luân, Quang Phong, Pháp Lỗ Dịch và Mạnh Tử Lăng bốn người có một mối liên hệ cộng hưởng với nhau.

Bốn miếng thần cách cùng với hạt châu màu máu tự động bay đến trước mặt bốn người cùng Phá Nha.

- Bốn miếng thần cách này đã được xử lý đặc thù, mọi người đều có thể trực tiếp dung hợp, đồng thời mở ra thần chi lực của từng người.

Dương An lại nói.

- Mà hạt châu này là một tia tinh hồn thần chi lực của Huyết tộc Đạo Thần Hưu Mã Nhĩ, Phá Nha sau khi hấp thu cũng có thể mở ra thần chi lực.

Còn có chuyện tốt như vậy, Tiểu Ngã à, sư phụ của anh cũng thật là hào phóng!

Phá Nha vui sướng bắt lấy hạt châu máu.

Những người khác cũng hưng phấn đón lấy thần cách, ở cùng với Dương An bọn họ đều hiểu được chỗ cường đại của thần chi lực, hiện tại sẽ có được lực lượng thần kì như thế, chẳng lẽ bọn họ lại không hưng phấn.

- Tôi vừa nói rồi, đây là hội đồng Trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh ban cho, sư phụ của tôi chỉ là chuyển giúp mà thôi.

Dương An nói.

- Hội đồng Trưởng lão tối cao có thể ban cho chúng ta thần cách trân quý như vậy, hẳn là yêu cầu chúng ta thực hiện nhiệm vụ gì đúng không?

Ám Luân hỏi.

Dương An gật đầu, nói:

- Không sai, đây là một nhiệm vụ rất lớn, lúc trước chúng ta lên vào Hắc Phong thành cứu vợ chồng Trương Bá Luân ra chính là vòng thứ nhất của nhiệm vụ này.

Dương Anh kể lại tỉ mỉ nhiệm vụ “Trở về quê hương” sắp phải làm ọi người.

- Thì ra thần cách, thần chi lực còn có tác dụng như vậy, có thể trực tiếp thăng lên 6x.

Phá Nha nói, trong đội ngũ hẳn có level cao nhất, cũng là người có hi vọng lớn nhất trở thành người đầu tiên tiến vào cường giả cấp bậc sử thi 6x.

- Chuyện này thật thần kì, bất quá khó khăn của nhiệm vụ lần trước chúng ta lên vào thành cứu người so với nhiệm vụ tấn thăng 6x cũng không thấp hơn bao nhiêu.

Mạnh Tử Lăng rất ít khi tham gia phát biểu ý kiến, nhưng khi đã nói thì đều nói đến điểm mấu chốt của vấn đề.

- Không sai, lên vào thành Hắc Phong thiên lao cứu người, khảo nghiệm 6x có khó thể nào cũng không so được.

Phá Nha nói:

- Lần trước nếu không phải có Tiểu Ngã cùng Ám Luân nghĩ ra được kế hoạch lớn mật như vậy, còn có kỹ năng truyền tống của Pháp Lỗ Dịch cùng Ám Luân thì chắc chắn nhiệm vụ kia không thể hoàn thành được.

- Do chúng ta hoàn thành nhiệm vụ kia, mới mở ra vòng thứ 2 của nhiệm vụ.

Ám Luân nói:

- Nhưng trong 5 ngày toàn bộ chúng ta phải thăng cấp lên 6x, khó khăn cũng không hề nhỏ.

- Không cần biết khó khăn đến đâu, nếu đã tiếp nhận thì cố gắng hết sức để làm đi, nhiệm vụ liên quan đến hội đồng Trưởng lão tối cao liên minh Quang Minh thì chắc chắn là nhiệm vụ chủ tuyến* của trò chơi.

Dương An cổ vũ nói, đồng thời lại khảm khải:

- Thực sự không nghĩ ra, vô tình rơi vào một bí đạo, vô tình mang ra một quyển nhật ký, lại có thể tiếp nhận nhiệm vụ chủ tuyến của trò chơi.

(*Nhiệm vụ chủ tuyến: nhiệm vụ liên quan trực tiếp đến trò chơi, quyết định diễn biến của toàn bộ nhân vật và người chơi khác)

- Trò chơi này thật quá thần kì, không nghĩ tới chúng ta đi theo Tiểu Ngã cũng may mắn được tiếp nhận nhiệm vụ chủ tuyến.

Những thành miếng khác cũng mỉm cười cảm khái.

- Được rồi, mọi người dung hợp thần cách đi, sau đó là liều mạng thăng cấp.

Dương An cười nói.

Năm người gật đầu, bắt đầu dung hợp thần cách và thần chi lực, quá trình dung hợp cũng không có gì phức tạp, chỉ cần đem thần cách đặt trước ngực, phù văn pháp trận trên thần cách cảm giác được ý niệm của mọi người liền sáng lên, sau đó hóa thành một cụm sáng dung nhập vào linh hồn bên trong cơ thể.

Khoảnh khắc dung hợp thần cách thành công, hệ thống vang lên từng điều từng điều nhắc nhở giúp mọi người hiểu được những thông tin cơ bản, đồng thời chính thức tiếp nhận nhiệm vụ “Trở về quê hương”.

Lúc này, tiểu đội Tử Thần 6 người toàn bộ đều có được thần chi lực, có được thần chi lực cho riêng mình

“Soạt ~” “soạt ~” “soạt ~”...

Ngoại trừ Dương An năm người còn lại đều không thể chờ đợi bùng thần chi lực sau lưng, năm đôi cánh trắng tinh liền hiện ra, khung cảnh cực kì rung động.

Nghiêm khắc mà nói, chức nghiệp của sáu thành viên Tử Thần đều vượt qua phạm trù chức nghiệp thông thường, Dương An- Nguyệt Ảnh xạ thủ; Mạnh Tử Lăng- Không Gian Chưởng Khống Giả; Phá Nha- Huyết Ảnh Long Thứ Khách đều là chức nghiệp ẩn tàng, mà 3 người khác Âm Luân, Pháp Lỗ Dịch, Quang Phong bọn họ đều có được những năng lực độc đáo vượt xa chức nghiệp hệ thống: Âm Luân Quang Âm song mục, Thập Giới Kiếm của Quang Phong có thể biến hóa ra năng lực của kiếm sĩ bảy hệ, Pháp Lỗ Dịch thừa kế khả năng triệu hoán của Trùng tộc ngự trùng vương giả.

Mà cũng bởi 6 người có chức nghiệp năng lực đặc thù cho nên mở ra thần chi lực cũng không phải Băng, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Quang, Âm bảy đại thuộc tính mà đều là có các tính chất đặc biệt, tỷ như thần chi lực của Mạnh Tử Lăng làm cho người khác có cảm giác hư hư thực thực rất mơ hồ, vĩnh viễn đều không thể biết được rõ ràng năng có hay không đang tồn tại trong không gian này v.v....

- Ha ha, ta rốt cuộc có thể tự mình tự do bay lượn rồi.

Pháp Lỗ Dịch hưng phấn hét lớn, sau đó vỗ vỗ cánh, bay vút lên bầu trời.

Bốn người khác cũng triển khai cánh chim bay dựng lên hưởng thụ cảm giác bay lượn tự do trên bầu trời. Dương An thấy mọi người bay như vậy cũng cao hứng liền triển khai hai đôi Nguyệt thần chi lực gia nhập vào giữa đội hình.

- Đi, chúng ta đi giết BOSS.

Sau một hồi bay lượn, Dương An nói:

- Bây giờ chúng ta đã có thần chi lực, mở ra thần chi lực, thực lực tăng cường, có lẽ chúng ta nên đi khiêu chiến Boss vương giả 6x.

- Tốt! Chúng ta phải đi khiêu chiến Boss vương giả 6x, phá nát hang ổ của nó!

Phá Nha hưng phấn nói, trong 6 người, kẻ hiếu chiến nhất chính là hắn.

Không tính thần chi lực cường đại, chỉ cần có thần chi lực có thể tự do bay lượn, trong chiến đấu đã có lợi thế rất lớn rồi.

Trong một đêm, tiểu đội Tử Thần 6 người hợp lực đánh chết 4 con Boss vương giả 6x cùng toàn bộ quân đoàn quái vật dưới trướng, sau đó càn quét sào huyệt lấy toàn bộ bảo vật.

Bốn con Boss vương giả 6x cùng quân đoàn dưới trướng dĩ nhiên là mang lại một lượng lớn exp, ngoại trừ Dương An và Mạnh Tử Lăng bốn người còn lại đều thăng lên 58 cấp, nhìn thì rất nhanh, nhưng tất cả mọi người đều biết phiên toái chân chính là ở một cấp 59 cuối cùng.

Năm ngày tiếp theo, tiểu đội Tử Thần đều toàn lực giết Boss để thăng cấp. Mạnh Tử Lăng cũng xin công ty cho nghỉ phép để có thể cùng tiểu đội hoàn thành mục tiêu.

Tuy rằng phần lớn thời gian đều dành cho việc đánh quái thăng cấp, nhưng công tác “Tử Thần” vẫn được tiếp tục, mà Dương An cũng thực hiện lời hứa hẹn của mình, tiếp tục thanh diệt hơn mười tổ đội tinh anh của hai đại chiến minh, hơn nữa còn không phải chỉ giết một hai lần, mà giết đến khiến hai đại chiến minh gà chó không yên, trong nhất thời tinh anh của hai đại chiến minh đều không dám hoạt động ở phụ cận Bạch Vân thành.

350. Chương 344: Thời Khắc Cuối Cùng!

oOo

Để trả thù Hắc Ám Thị Huyết cùng Kinh Lô chiến minh, Dương An không muốn sử dụng danh nghĩa “Tử Thần” mà quang minh chính đại lấy danh nghĩa tiểu đội sáu người tiến hành đuổi giết đối phương, liên tục đánh chết nhiều tổ đội tinh anh của hai đại chiến minh. Hai đại chiến minh loạn tới mức gà bay chó sủa, các tinh anh đầu não thậm chí không dám ra khỏi Bạch Vân thành, chỉ có một số người len lén chạy đến mấy khu vực xa xôi hẻo lánh để luyện cấp cầm chừng.

Hai đại chiến minh cũng từng tổ chức một lượng lớn nhân mã tiến hành đuổi giết vây bắt tiểu đội của Dương An, nhưng mà 6 người có tính cơ động cực kỳ cao, mỗi người đều có thể tự do bay lượn trên bầu trời, nên hai đại chiến minh thậm chí không vây bắt được thành công còn bị giết ngược trở lại, tổn thất càng thêm nặng nề.

Dương An dẫn dắt tiểu đội thực hiện lời “hứa hẹn” của mình, đem hai thế lực lớn giết cho gà chó không yên, mà đây còn là bọn họ chưa tập trung tinh lực và thời gian vào việc trả thù.

Mục tiêu lớn nhất của bọn họ bây giờ là liều mạng thăng cấp, chạy đua với thời gian để toàn bộ thành viên trong tiểu đội có thể thăng lên 6x trong thời gian yêu cầu. Nhưng từ 5x trở về sau, mỗi lần thăng cấp đều cần một lượng exp cực kỳ lớn, đặc biệt ở cấp 59 cuối cùng, lượng exp cần càng là một con số thiên văn.

Lực chiến đấu của tiểu đội rất mạnh, nhưng khuyết thiếu thủ đoạn quần công giết quái mạnh mẽ, cho nên muốn thăng cấp trong vài ngày ngắn ngủi chỉ còn cách đi giết boss. Vì thế, Dương An phải liên hệ với Tế Vũ yêu cầu giúp đỡ, mượn dùng hệ thống tình báo khổng lồ của Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh xác định vị trí của Boss 6x gần Bạch Vân thành rồi tiến hành càn quét. Mà lượng lớn trang bị cao cấp rơi ra khi giết Boss cũng được tiểu đội của Dương An cung cấp cho Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh.

Mục tiêu của Dương An phần lớn là đại Boss và Boss vương giả 6x nên gần như một dây chuyền sản xuất trang bị sử thi ra đời (đương nhiên, dây chuyền là nói quá tương đối) cung cấp cho Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh, mà chiến minh thứ tư mới thành lập này, có một lượng “hàng khủng” như thế liên bồi dưỡng ra rất nhiều thành viên tinh anh nòng cốt, thực lực ngày càng lớn mạnh, dần dần vượt qua Hắc Ám Thị Huyết và Kinh Lô chiến minh, trở thành chiến minh đứng thứ hai liên minh Quang Minh, sau Lam Sắc Quân Đạo.

Exp full cấp 59, không ít hơn tổng exp của 8 level trước, bên cạnh việc giết Boss thăng cấp thì tất cả các biện pháp có thể tăng exp bọn họ đều dùng, ví dụ thu mua quyền trục kinh nghiệm, vật phẩm đặc thù để tăng exp khi giết quái, thậm chí trong thời gian này còn đến mạo hiểm giả công hội nhận lấy nhiệm vụ giết chết người chơi phe đối địch để lấy phần thưởng exp, có thể nói là họ đã dùng hết tất cả khả năng của mình.

Ngày thứ năm, cũng là ngày cuối cùng trong thời hạn, ở phía Tây mặt trời chậm chậm chìm dần về phía chân trời vô tận.

Hiện tại cách thời gian phải hoàn thành nhiệm vụ còn chưa đến một giờ.

Hoàng hôn ở chiến trường Chính tà có vẻ tiêu điều tịch liêu, ở một phiên bầu trời, sáu đôi cánh trắng noãn dưới ánh sáng hoàng hôn có ánh lên màu vàng lóng lánh, càng thêm đẹp mắt.

- Cố lên, chỉ thiếu chút nữa thôi!

Pháp Lỗ Dịch hiện giờ có vẻ tương đối khẩn trương nôn nóng, khổng chế một con Bọ cánh cứng lớn màu vàng chần lầy một con Ngăn Bối Cự Hùng Vương phía dưới.

Thực ra không phải mỗi Pháp Lỗ Dịch khẩn trương mà Phá Nha, Mạnh Tử Lãng, Quang Phong cùng Ám Luân đồng thời cũng rất sốt ruột, bọn họ bởi vì Dương An mà sốt ruột.

Cách đây không lâu, Phá Nha đã thành công phá tan xiềng xích exp lên con số thiên văn của cấp 59, tấn thăng lên 60, trở thành cường giả sử thi 6x đầu tiên trong cả hai đại trận doanh Quang Âm, vinh danh top 1 trong bảng xếp hạng cấp bậc, dẫn tới một trận oanh động lớn trong cả hai đại trận doanh.

Mà sau đó, Phá Nha, Pháp Lỗ Dịch, Quang Phong, Âm Luân cùng Mạnh Tử Lăng cũng lần lượt tấn thăng lên 6x, hiện giờ sáu người cũng chỉ còn lại Dương An là chưa thăng cấp.

Đem Ngân Bối Cự Hùng Vương đánh đến dưới 50% máu, đội ngũ liền giải tán, 5 người khác cũng ngừng công kích, chỉ dùng skill khống chế, để cho Dương An một mình chuyên tâm dồn dame vào Boss. Mọi người muốn dùng phương pháp như vậy để cho Dương An độc hưởng toàn bộ exp của con Boss vương giả 6x này, nhanh chóng trùng kích cấp.

Dương An triển khai đôi cánh lơ lửng ở khoảng không, hai tay như súng máy liên tục dồn dame, trong đầu chỉ nghĩ đến một chữ —nhanh, hẳn muốn dùng tốc độ nhanh nhất bắn ra, nhanh chóng xử lý con Boss này.

Chân trời phía Tây, hơn một nửa mặt trời đã chìm vào bóng đêm, báo hiệu thời khắc ban ngày sắp kết thúc.

Lượng HP của Boss dần dần giảm xuống, đây là thời khắc khẩn trương, năm người thử mạnh cũng không dám, chăm chú nhìn chăm chăm vào Dương An.

“Ầm ~ ầm ~ ”

Dưới sự chờ đợi của mọi người, Boss 6x vương giả Ngân Bối Cự Hùng Vương rốt cục cũng ngã xuống, một lượng lớn exp một mình Dương An hưởng trọn.

Tại thời điểm mọi người đang muốn hoan hô hò hét thì biểu tình trên mặt năm người đột nhiên cứng lại, giống như cùng bị điểm huyệt.

Exp của Boss vương giả 6x được một mình Dương An độc hưởng, có điều ánh sáng thăng cấp lại vẫn không hiện lên trên người Dương An.

- Không thể nào! Exp của Boss 6x vương giả cũng không đủ để tên quái vật này thăng cấp?

Mọi người đều lộ ra vẻ biểu tình khiếp sợ, mất mát, khó có thể tin được, nhìn thấy mặt trời chuẩn bị chìm hoàn toàn vào bóng đêm, tình thế nguy cấp, nhưng lại không thể làm được gì.

- Còn thiếu 100 exp!

Lúc mọi người bị đứng hình cũng là lúc Dương An đột nhiên hô to một tiếng, thất kinh đảo mắt nhìn xuống phía dưới, giống như đang tìm kiếm gì đó.

“Sưu ~ sưu ~ sưu ~ ... ”

Dương An ánh mắt ngưng tụ, đột nhiên hướng về một con quái vật tinh anh 6x cách đó hơn 700 mét bắn hơn 10 mũi tên.

Ở phía xa xa bên ngoài, con quái vật tinh anh 6x đang hưởng thụ ánh dương của hoàng hôn cũng không biết trêu chọc tới ai, trong chớp mắt đã bị con mưa tên bao phủ xử lý.

“Đinh ~ ”

Một âm thanh quen thuộc, một luồng sáng trắng đại biểu thăng cấp xuất hiện trên người Dương An.

Giờ phút này, mặt trời rốt cuộc cũng chìm hẳn vào bóng tối, màn đêm hoàn toàn che phủ mặt đất, phía Đông ánh trăng dần dần lộ ra.

Không biết là hệ thống cố tình trêu đùa hay do cái gì, Dương An xử lý Ngân Bối Cự Hùng Vương một mình hưởng hết toàn bộ exp lại thiếu 100 exp mới có thể thăng cấp, nên mới có cảnh cuồng cuồng tìm kiếm quái vật vừa rồi.

Cuối cùng xử lý một em quái nhỏ nhỏ, Dương An rốt cuộc tại thời điểm cuối cùng, đột phá 59 thăng lên 6x sử thi.

Sau khi tăng lên 6x, Dương An cảm giác được thuộc tính gia tăng trên diện rộng, so với việc thăng cấp lên 5x càng là khủng bố, không chỉ như thế, ngay cả thần chi lực mở ra cũng tự tăng lên, ban đầu chỉ có 5% bây giờ tăng tới 20%, toàn bộ kỹ năng trụ cột sát thương cùng hiệu quả đặc thù đều tăng mạnh.

Đương nhiên, bấy nhiêu đó cũng chỉ là một phần nhỏ, sự cường đại của chức nghiệp cấp sử thi sau này còn cần phải tiếp tục thăm dò.

- Cái gã này, mỗi lần đều chơi đùa kích thích như vậy, may mà chúng ta không có ai bị bệnh tim, không thì cũng bị anh đùa đến chết.

Phá Nha cười to mắng.

Tất cả mọi người đều nở nụ cười, tất cả mọi người vì Dương An tại thời điểm cuối cùng thăng cấp lên 6x mà mừng rỡ như điên.

Tại thời điểm Dương An thăng cấp lên 6x, sáu người đều cùng được hệ thống nhắc nhở đã hoàn thành vòng thứ 2 của nhiệm vụ “Trở về quê hương”, có thể đến chỗ của đệ ngũ chấp chính quan Giang Long nhận chỉ thị tiếp theo.

351. Chương 345: 6x Chấn Động

oOo

- Cái đệt! Sáu, sáu... sáu cái 6x!

- Cái gì mà sáu sáu với chả ích ích (x), ông hôm này quên uống thuốc à!

- Ông mới là thằng quên uống thuốc, nhanh nhìn xem bảng xếp hạng cấp bậc, lại vừa mới có thêm một cường giả 6x.

- 6x? Không phải là đệ nhất tặc Phá Nha của Quang Minh sao? Hệ thống còn công bố trên kênh thời giới hẳn thành đệ nhất cao thủ mà.

- Chuyện đó là chuyện lúc trưa rồi, sau đó lại liên tục xuất hiện thêm bốn người 6x, mà ngay vừa rồi, lại có thêm một cường giả sử thi 6x nữa lên bảng xếp hạng.

- Có chuyện như vậy! Tôi phải xem xem... Phá Nha, Pháp Lỗ Dịch, Quang Phong, Âm Luân, Tử Bất Ngữ, ơ, sao người còn lại không có thông báo ID.

- Để kích lệ những người chơi khác, hệ thống quy định top 5 của bảng cao thủ đều phải thông báo ID, nhưng từ người thứ 5 về sau có thể tự do lựa chọn là không hiện lên.

- OMG, cường giả sử thi 6x! Đó còn có phải là người không? Ka mạnh như vậy mà hiện tại ngay cả 5x cũng chưa đạt được, không được, không được, ka phải đi luyện cấp, ka muốn nhanh chóng thăng lên 6x!

- Tôi nói này lão huynh, hiện tại chính là ban đêm...Ặc, đi thật, thì ra quên uống thuốc chính là ông, không phải tôi.

Tình cảnh tương tự ở liên minh Quang Minh xuất hiện ở các địa phương khác, tất cả mọi người vì sự xuất hiện của sáu người cường giả cấp bậc sử thi mà khiếp sợ, rất nhiều người thậm chí nhanh chóng logout liên hệ với bằng hữu để onl lên xem.

Rất nhanh sau đó, trên diễn đàn đã có người viết bài công bố năm người đứng đầu bảng cao thủ chính là năm người của “Tiểu đội mạnh nhất”. Rất nhiều người chơi đều biết sự tích huy hoàng của “Tiểu đội mạnh nhất” nhưng số người biết ID của bọn họ không có nhiều. Tuy nhiên cuối cùng thông tin vẫn được tìm ra.

Tin tức này vừa được công bố, lại càng tạo nên một hồi oanh động cực lớn, đặc biệt đối với những người chơi bình thường, “Tiểu đội mạnh nhất” có gan dám công khai chống lại 2 đại chiến minh chính là anh hùng trong lòng họ.

Bạch Vân thành, đại sảnh tổng bộ Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh, Sắc Vi Chi Kiếm, Tế Vũ, Nhất Tiễn Tuyệt Trần cùng mấy người cao tăng của chiến minh đều đang ở đây.

- Tế Vũ muội muội, em nói cường giả thứ sáu thì 6 kia chính là đệ đệ của em Ngả Gia sao?

Sắc Vi Chi Kiếm hỏi, bọn họ tụ tập ở đây, chính là để thảo luận về việc đột nhiên xuất hiện 6 cường giả cấp bậc sử thi.

- 5 người phía trước đều là đội viên trong đội của Ngả Gia, e tin tưởng người thứ 6 chính là cậu ấy.

Tế Vũ khẽ cười nói, đối với việc tiểu đội của Dương An có thể thăng cấp lên 6x nàng cảm thấy rất vui mừng.

- Bọn họ bây giờ đã hoàn toàn xứng với danh hiệu là “Tiểu đội mạnh nhất”!

Nhất Tiên Tuyết Trần cũng mở miệng nói.

- Bọn họ sớm đã xứng đáng với danh hiệu đó.

Tế Vũ lập tức vì Dương An mà lại nói tiếp, tất nhiên nàng cũng sẽ không nói đến bí mật tiểu đội của Dương An chính là “Tử Thần”.

- Được rồi, mọi người không cần tranh luận.

Sắc Vi Chi Kiếm hiểu rõ ý của Tế Vũ.

- Sáu người bọn họ thăng cấp lên 6x, đối với Kiếm Vũ Phong Vân chúng ta mà nói chính là chuyện tốt.

...

Không chỉ Kiếm Vũ Phong Vân chiến minh, rất nhiều thế lực đều tổ chức hội nghị khẩn cấp, lão đại của các thế lực này đều hiểu rõ, cường giả 6x sử thi xuất hiện, giống như thời điểm 5x truyền thuyết sinh ra, là thời đại của bọn họ thống lĩnh.

- Đoàn trưởng, anh nói bọn họ có bí quyết gì để thông qua khảo nghiệm 6x hay không? Nếu không sao lại có sự trùng hợp như thế: trong cùng một ngày bọn họ đều thăng cấp.

Lam Sắc Quân Dao chiến minh tổng bộ, Phó minh chủ Quân Thứ lo lắng hỏi.

- Còn có bí quyết gì nữa? Chẳng lẽ không phải do Tiểu Ngả bọn hắn có thực lực cường đại sao?

Kim Chúc Cuồng Nhân cười thật to nói.

- Sự cường đại của bọn họ là không thể nghi ngờ, xem bọn họ đánh tan tác cao thủ của Hắc Âm Thị Huyết cùng Kinh Lô chiến minh là sẽ biết.

Quân Thứ lại nói:

- Nhưng mà em vẫn có cảm giác bọn họ phải có bí quyết gì đó, chuyện này quả thật quá trùng hợp.

- Đoàn trưởng, anh không phải đã thử qua nội dung khảo nghiệm của 6x rồi sao? Thế nào? Có thể qua không?

Vô Hận Tả Luân - một cường giả khác liền hỏi. Bọn họ đều là chiến hữu với nhau, nói chuyện với nhau cũng không cần khách khí.

- Rất khó, cực kì khó khăn!

Quân Dao lắc đầu, liên tục nói hai cái từ khó khăn.

- NPC đạo sư đưa ra khảo nghiệm chỉ có một mức độ khó, nhưng mình có thể lựa chọn 3 nội dung để thực hiện, trong số này tôi cho rằng dễ nhất chính là một mình đánh chết một con Boss 6x vương giả, với thực lực hiện nay của tôi, tỷ lệ thành công chỉ 30%, đó là dưới tình huống tôi đã có thần chi dự.

- Boss vương giả 6x, chúng ta ít nhất phải xuất động hai ngàn tinh anh thì mới có thể xử lý, việc này quả thực là rất khó khăn.

Vô Hận Tả Luân cũng lắc đầu.

- Nếu như vậy, 6 người bọn họ là một mình có thể đánh chết được Boss 6x vương giả? Điều này thật là quá kinh khủng!

Quân Thứ có chút không dám tin.

- Tôi không biết bọn họ có thể một mình đánh chết boss vương giả 6x hay không, nhưng tôi nhận được thông tin, 6 người bọn họ mấy ngày vừa qua đều là điên cuồng đi giết boss cao cấp, boss vương giả 6x chết dưới tay bọn họ cũng không hề ít.

Quân Dao thần nhiên nói.

- Cuồng Nhân, cậu đi tìm Lam Nhị thương lượng, xem có thể hay không hợp tác với Ngã Gia.

Quân Dao lại nói:

- Nếu có thêm 1, 2 kiện trang bị sử thi nữa, tôi cũng sẽ đi nhận thử khảo nghiệm 6x.

- Tôi nghe nói bọn họ chính là cung cấp vũ khí trang bị cho Kiếm Vũ Phong Vân, Kiếm Vũ Phong Vân có được lượng lớn vũ khí trang bị này mới có thể gia tăng thực lực nhanh như vậy được.

- Vì thế cho nên chúng ta cần phải cố gắng hết sức để bọn họ hợp tác với mình.

Sáu người Dương An thăng cấp lên 6x, có người vui mừng cũng có người càng thêm lo lắng.

Hắc Ám Thị Huyết cùng Kinh Lôi chiến minh bây giờ càng thêm lo lắng và khủng hoảng, hai đại chiến minh với tiểu đội Dương An đã kết thù không đội trời chung, lúc bọn họ chỉ mới 5x đã khiến cho bọn hắn gà chó không yên, bây giờ 6 người đã thăng cấp lên 6x, haizz....Tầng lớp cao tầng của hai đại chiến minh đều không dám tưởng tượng tương lai như thế nào.

Liên minh Quang Minh muốn lật trời, mà liên minh Hắc Ám bên kia cũng nứt đất.

Liên minh Quang Minh đồng thời xuất hiện thêm 6 người 6x, sáu cường giả tuyệt đối, đây đối với liên minh Hắc Ám chính là một sự uy hiếp vũ lực tuyệt đối, bởi bọn hắn bên này ngay cả một cao thủ 6x cũng chưa xuất hiện..

6x sử thi, một đẳng cấp hoàn toàn mới, không ai biết đẳng cấp đó tồn tại như thế nào, nhưng cũng không có một ai hoài nghi năng lực khủng bố của đẳng cấp này.

Phong Vân vừa bước vào thời đại 5x, tại thời điểm hàng tỉ người chơi còn cố gắng để hoàn thành khảo nghiệm tấn thăng 5x thì lại có sáu gã cường giả đột phá đến một cảnh giới khác biệt khác, 6x- được xưng là cấp bậc sử thi, mà sáu người này chỉ là người chơi bình thường không có bối cảnh mà thôi.

Hai đại liên minh, toàn bộ đều náo động.

Nhưng mà, sáu người tạo nên sự oanh động này lại đều không hề hay biết một chút gì, bởi vì bọn họ đều đã logout.

352. Chương 346: Hội Đồng Trưởng Lão Tối Cao

oOo

Lúc Dương An tại thời khắc cuối cùng thăng cấp lên 6x thành công cũng là lúc sáu người đều thu được nhắc nhở hoàn thành nhiệm vụ vòng thứ 2 của hệ thống, mọi người đều thả lỏng tinh thần, sau đó tất cả mọi người trở về thành logout, 5 ngày điên cuồng liên tục cày cuốc thăng cấp đã làm cho tinh thần 6 người tương đối mệt mỏi, nên bây giờ cần nghỉ ngơi để lấy lại trạng thái tốt nhất chuẩn bị cho vòng 3 của nhiệm vụ.

Nghỉ ngơi nửa ngày, đến 8h tối, mọi người tiếp tục online.

Vừa lên mạng, Dương An liền nhận được một đồng tin nhắn, đều là của những người quen gửi tin nhắn đến chúc thực và chúc mừng việc hắn thăng lên 6x.

- OMG, hộp thư của tôi sắp nổ rồi!

Phá Nha sợ hãi than lên, những người khác cũng đồng dạng như vậy

Ngoại trừ Dương An ra, năm người khác đều công bố ID trên bảng top cao thủ, cho nên rất nhiều người lạ cũng có thể gửi tin nhắn cho bọn họ.

- Không nghĩ tới ka cũng có thời điểm trở thành người nổi tiếng.

Pháp Lão Dịch đắc ý nói, lúc chưa gặp Dương An, hắn chỉ là một triệu hoán sư không có danh tiếng gì, đến nằm mơ cũng không dám nghĩ tới mình có thể xuất hiện tại top 5 bảng cao thủ.

- Tôi lại cảm thấy rất phiền toái.

Mạnh Tử Lăng nói.

Ám Luân cùng Quang Phong hai huynh đệ không có phát biểu ý kiến, chỉ thản nhiên cười, bọn họ trước kia cũng nổi danh ở bảng cao thủ, sau lại phát sinh nhiều chuyện, bọn hắn cũng đã nhìn thấu hư danh.

- Đi thôi, chúng ta đến gặp đệ ngũ chấp chính quan nào!

Dương An vẫy vẫy tay, dẫn đầu đội ngũ đến phía Tây thành.

Những đội viên khác đều đi theo, vừa trả lời một lượng lớn tin nhắn lưu lại, không lãng phí chút thời gian nào.

Dương An nhận được tin nhắn so với 5 người còn lại thì ít hơn, đều là những bằng hữu, như Tế Vũ, Thiên Hành đều suy đoán là hắn thăng cấp lên 6x, những người quen này, hắn đều trả lời lại. Trong đó tương đối đặc biệt nhất chính là Lam Nhị gửi tin nhắn cho hắn nói là Lam Sắc Quân Dao chiến minh có ý muốn cùng bọn hắn hợp tác, cung cấp một ít trang bị cao cấp.

Dương An đưa tin tức này nói lại ọi người, sau khi mọi người thương lượng xong, cảm thấy Lam Sắc Quân Dao chiến minh cũng không ngang ngược giống với các thế lực khác, cuối cùng đồng ý bán trang bị cho Lam Sắc Quân Dao, nhưng giá cả so với Kiếm Vũ Phong Vân phải cao hơn một chút.

Lam Nhị rất nhanh hồi âm lại Lam Sắc Quân Dao bên kia cũng đồng ý yêu cầu của họ

Một lúc sau, 6 người đã đến dinh thự của đệ ngũ quan chấp chính ở phía Tây Bạch Vân thành.

- Bá tước đại nhân, các vị Tử tước đại nhân, Giang Long đại nhân đợi các vị đã lâu.

Dương An còn chưa đưa lệnh bài ra, thủ vệ binh lính đã cung kính tiến lên nghênh đón.

- Vòng thứ nhất của nhiệm vụ yêu cầu chúng ta là 5x, tôi nghĩ chúng ta hoàn thành vòng thứ 2 của nhiệm vụ chẳng qua cũng chỉ là khảo nghiệm, tiếp theo mới là nhiệm vụ chính thức.

Đi theo thủ vệ, Ám Luân tại kênh đội ngũ phân tích.

- Hắn là như vậy, không biết nội dung nhiệm vụ vòng 3 sẽ là gì đây?

Dương An trả lời.

- Lần trước là lên vào Hắc Phong thành cứu người, lần này không phải là muốn chúng ta ám sát Boss cuối An Đức Lão Hắc Phong của liên minh Hắc Ám chứ?

Pháp Lão Dịch khoa trương nói.

Dương An lắc lắc đầu nói:

- Tôi nghĩ sẽ là không, các nhiệm vụ không thể lặp lại như vậy, tên gọi của nhiệm vụ là “Trở về quê hương”, nói không chừng có liên hệ gì đó với cổ hương.

- He he, mặc kệ là nhiệm vụ gì, tiểu đội của chúng ta chắc chắn sẽ hoàn thành.

Phá Nha tùy tiện nói.

Theo sự dẫn dắt của thủ vệ, rất nhanh mọi người đến phòng làm việc của Giang Long, bên trong gian phòng, ngoại trừ Giang Long, còn có Trương Bá Luân và Giang Tiểu Nhi.

- Ngã Gia huynh đệ, các vị, rất vui được gặp lại mọi người.

Trương Bá Luân nhiệt tình chào hỏi mọi người, hiện tại Trương Bá Luân không còn có bộ dáng sinh vật vong linh như lúc mới được cứu ra, thân mặc một bộ áo giáp da xanh bó sát người cùng chiếc áo choàng xanh thẫm bên ngoài, tinh thần phấn chấn, rất uy phong.

- Chúng tôi cũng rất vui khi được gặp lại mọi người.

Dương An mỉm cười nói

- Bạn cũ lát nữa quay quần sau!

Giang Long cũng đi tới, thản nhiên nói:

- Hội đồng Trưởng lão tối cao bên kia đợi đã lâu, chúng ta trước hết làm chính sự đi.

Nói đến Hội đồng Trưởng lão tối cao, ngữ khí của Giang Long nhất thời trở nên nghiêm túc cung kính.

Đám người của Dương An cũng gật gù đầu, nhìn thấy bộ dạng của Giang Long, bọn họ liền biết nhiệm vụ sắp bắt đầu rồi.

- Tất cả mọi người đều đứng lại gần ta.

Giang Long nói, đợi ọi người kể cả Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu Ngư tụ tập đông đủ lại, hai tay Giang Long nhanh chóng kết xuất thủ ấn pháp quyết, một trận pháp hình tròn màu xám liền hiện ra dưới chân mọi người. “Soát” một tiếng, tất cả mọi người bị hút vào trong đó, biến mất không còn thấy gì nữa.

Trước mặt tối sầm, sau đó rất nhanh chóng lại sáng lên, mọi người liền hiện ra tại một địa điểm khác; một tòa thần điện màu bạc vô danh nguy nga mang phong cách cổ xưa từng từng trên đỉnh núi hiện ra trước mắt, mà đám người Dương An là hiện thân trước quảng trường thật lớn của thần điện.

- Bây giờ ta dẫn mọi người vào gặp hội đồng Trưởng lão Tối cao của liên minh Quang minh, tiếp theo đó các vị trưởng lão sẽ nói tỉ mỉ hơn với các người về nhiệm vụ cần phải làm.

Giang Long nhẹ nhàng phát tay, sau đó dẫn mọi người tiến tới vào thần điện vô danh.

Hội đồng Trưởng lão tối cao liên minh Quang minh cho đến bây giờ vẫn là một sự tồn tại hư vô mờ ảo, không một ai có thể biết bọn họ ở đâu, có bao nhiêu người, chỉ biết đó là cơ quan quyền lực cao nhất của phe Quang Minh.

- Vâng!

Đi theo Giang Long tiến vào thần điện vô danh, nháy mắt bước qua cánh cổng lớn, Dương An cảm giác như tiến vào một không gian khác, quay đầu nhìn lại thì không thấy cảnh vật ở bên ngoài nữa, không khỏi khiến cho người ta có cảm giác thần bí.

Đi qua vài cái hành lang, Giang Long dẫn mọi người tới một đình viện trống trải. Ở giữa đình viện* có một tòa đình tử** trôi nổi ở giữa không trung, ngẩng đầu nhìn lên, mơ hồ có thể nhìn ra 6,7 người ngồi trong đó.

(*Đình viện: khoảng sân thường trồng hoa cỏ ao cá để nghỉ ngơi

**Đình tử: dạng 1 cái chòi gỗ trống bốn phía, có bày ghế ngồi bên trong, film Tàu hay có, ví dụ mấy cái chòi uống rượu trên con đường nổi ra giữa cái ao lớn trong Lộc Đình Ký)

- Các vị trưởng lão đại nhân, mấy vị “Hạt giống” đã tới nơi.

Giang Long dẫn đầu cung kính nói, Trương Bá Luân cũng Giang Tiểu Ngư cũng cung kính đứng ở bên Giang Long, không dám thất lễ một chút nào.

Tiểu đội sáu người ngay cả thở mạnh cũng không dám, tuy chưa nhìn rõ mặt của những nhân vật bên trên, nhưng hơi thở của mấy nhân vật không hề bình thường này cũng tỏa ra uy bức khủng bố làm ọi người cảm thấy ngạt thở. Đây chính là hội đồng Trưởng lão tối cao cao cao tại thượng, mỗi một nhân vật đều là siêu cấp cường giả thần cấp.

- Cùng lên đây đi!

Một giọng nói thản nhiên truyền đến, cùng lúc đó một cầu thang màu vàng liền xuất hiện trước mắt mọi người.

-Ồ! Giọng nói này sao lại nghe quen đến vậy nhỉ?

Dương An hơi thắc mắc, mà ngay sau đó nghi vấn liền được giải đáp.

Tiến lên theo cầu thang màu vàng, Dương An liền nhận ra thân ảnh quen thuộc của Vũ Nguyệt, bên cạnh ông chính là người mà lúc ở Huyết tộc phương Tây có cơ hội gặp mặt- Huyết tộc chi vương Đức Lan đại công tước. Ngoài ra, bên trong tòa đình tử còn có một Ải Nhân, một Tinh Linh tuần tú với đôi tai dài thon nhọn, một pháp sư nhân loại mặc trường bào, còn có một vị thanh niên nam tử mang trường bào màu vàng không thấy rõ được khuôn mặt.

- Sư phụ!

Dương Anh cung kính hành lễ, nhìn thấy sư phụ của mình, đây là lễ nghi cơ bản nhất.

- Tốt ! Tốt! Các người không để ấy lão già chúng ta thất vọng.

Vũ Nguyệt cười nói, liền dẫn sáu người Dương An vào đình, Giang Long, Trương Bá Luân cùng Giang Tiểu nghi 3 người cũng đi theo vào nhưng chỉ ở lại bên ngoài.

353. Chương 347: Cố Hương

oOo

Từ vạn năm trước, khi mà Phản Loạn Chi Chiến còn chưa bùng nổ, đại lục Phong Vân với hơn trăm tộc chung sống hòa bình với nhau thì tổ chức hội đồng Trưởng lão tối cao này đã tồn tại. Sau Phản Loạn Chi Chiến, tổ chức này vẫn duy trì, vì liên minh Quang Minh mà tồn tại. Mà bên liên minh Hắc Ám cũng có một tổ chức tương tự là đình nghị hội tối cao, cũng từ mấy vị thần cấp trong truyền thuyết tạo thành.

Cả vạn năm từ đó tới nay, vẫn không ai biết được mặt thật của hội đồng Trưởng Lão tối cao, hiện giờ, đám Dương An lại có thể chính mắt trông thấy ngay trước mặt, điều này không khỏi khiến cho bọn hắn khiếp sợ.

- Các vị tiểu hữu, chúng ta lại gặp mặt!

Huyết Tộc chi Vương Đức Lan đại công tước rất tùy ý tiến đến, một chút cũng không giống nhân vật cao cao tại thượng không ai bì nổi trong mắt thế nhân.

Không chỉ Vũ Nguyệt và Đức Lan đại công tước, mấy vị tồn tại chí tôn trong đình cũng tỏ ra tùy ý, không chút đáng vẻ kiêu ngạo.

-Ồ, đây chính là những “hạt giống” của đại lục sao!

Một Ải Nhân thân trên để trần, vai vác một thanh đại chùy tùy tiện cười nói:

- Rất không tồi, rất không tồi, Hắc Dạ chi vương Nguyệt lão quý người thực sự thu nạp được một đề tử tốt à!

- Mạt Đạt Lạc Tư, nhìn lại đáng vẻ của người kia, đừng có hù dọa mấy tiểu bằng hữu này, bọn họ đều là hi vọng của chúng ta đó.

Một nam Tinh Linh cao lớn tuần mỹ trong đám cười nói.

- Lão gia hỏa Ai Nhĩ Long Đức này, mỗi lần đều phải nói móc ta mới chịu được à, ai chẳng biết Tinh Linh các người trời sinh mỹ mạo!

Mạt Đạc Lạc Tư buồn bực lên tiếng.

- Mạt Đạc Lạc Tư? Ải Nhân vương Mạt Đạc Lạc Tư! Còn có Tinh Linh vương Ai Nhĩ Long Đức!

Ám Luân không thể không kêu lên với giọng sợ hãi, tiểu đội gồm 6 người thì Ám Luân là người kiến thức uyên bác nhất, hiển nhiên cũng rõ ràng nhất 2 người đang tranh cãi kia chính là nhân vật “hàng khủng” cỡ nào.

Vốn đã có chuẩn bị tâm lý thành viên hội đồng Trưởng lão tối cao nhất định là tồn tại chí tôn, nhưng vẫn không ngờ được đều là những đại anh hùng trong truyền thuyết.

- Được rồi, hai người dừng làm rộn lên nữa, chỉ thêm thất lễ trước các vị tiểu bằng hữu thôi.

Vũ Nguyệt mở lời ngăn cản, sau đó nhìn về phía mấy người Dương An:

- Tất cả tới đây, ta sẽ giới thiệu cho các người.

- Ta và Đức Lan đại công tước các người đều đã biết, hai người khắc khẩu lúc này là Ái Nhân vương Mạt Đặc Lạc Tư cùng Tinh Linh vương Ai Nhĩ Long Đức.

Vũ Nguyệt thản nhiên nói, sau đó nhìn về phía một vị nữ Tinh Linh có khí chất ung dung quý phái đứng cạnh Tinh Linh vương Ai Nhĩ Long Đức:

- Vị này chính là Tinh Linh vương hậu A Nhĩ Văn, là sinh mệnh của chủng khổng giả (người quản lý sinh mạng).

- Còn vị này là Ma Đạo vương Văn Sâm, nhân loại đệ nhất nguyên tố thao khống sư, đại hiền giả, cũng là công hội trưởng Ma Pháp Sư công hội của liên minh Quang Minh.

Vũ Nguyệt chỉ vào một lão giả khoác ma pháp trường bào màu đen nói.

- Cuối cùng, vị này là.....

Vũ Nguyệt chuẩn bị giới thiệu thì vị thanh niên mặc trường bào màu vàng, khuôn mặt mờ ảo như vĩnh viễn đều không thể thấy rõ này lại phát tay ngăn cản.

- Cứ để ta tự giới thiệu!

Người thanh niên mỉm cười nói, kim quang chợt lóe lên, vẻ hư vô mờ ảo trên khuôn mặt lập tức tiêu tán, lộ ra một gương mặt thanh tú đầy vẻ thiện lương:

- Bản nhân Bạch Vân, thật cao hứng lúc này cùng các vị gặp lại.

- Bạch Vân, đệ nhất anh hùng Bạch Vân của liên minh Quang Minh!

Sáu người cùng đồng thanh kinh hô.

Ái Nhân vương, Tinh Linh vương, Tinh Linh vương hậu, Ma Đạo vương, Huyết Tộc chi vương, Hắc Dạ chi vương Vũ Nguyệt, còn cả đệ nhất anh hùng liên minh Quang Minh Bạch Vân, đội hình cường đại cỡ này, không có ngôn từ nào diễn tả được.

- Chúng ta tới cùng là tiếp nhận nhiệm vụ như thế nào đây?

Pháp Lỗ Dịch không kiềm chế được nói thắm trong kênh tổ đội, nhưng không ai có thể giải đáp vấn đề này.

- Các người không cần khẩn trương!

Giọng thản nhiên của Vũ Nguyệt lại vang lên:

- Bây giờ Bạch Vân đại trưởng lão sẽ nói cho các người mục đích tới đây lần này.

Nghe vậy, sáu người cùng lắng tai chờ đợi.

- Chuyện của các người ta đã tìm hiểu rõ ràng!

Bạch Vân chậm rãi nói, nét cười nhẹ nhàng luôn hiện lên trên mặt ông:

- Trước tiên xin cảm tạ các người đã giải khai vụ án oán hơn vạn năm trước, để các anh hùng thực sự được xưng danh, hơn nữa là vì liên minh Quang Minh có thêm một vị thần cấp cường giả, và quan trọng hơn cả là ọi người biết một bí mật kinh thiên.

- Bí mật kinh thiên?

Dương An tỏ ra nghi ngờ, mấy cái trước Bạch Vân nói hần đều hiểu, chính là chuyện giải cứu Trương Bá Luân, nhưng cái gọi là kinh thiên bí mật thì...

- Trương Bá Luân ẩn núp ở liên minh Hắc Ám hơn vạn năm, trong lúc vô ý phát hiện ra dị tộc vực ngoại (ngoài thế giới) Ma Đa Yêu Tộc đang có kế hoạch phá tan phong ấn Thiên Không Chi Đô, bí mật xâm nhập vào đại lục Phong Vân.

Bạch Vân tiếp tục giải thích nói.

- Ma Đa Yêu Tộc! Thiên Không Chi Đô!

Dương An càng thêm kinh ngạc, hai cái tên này hần đều đã từng nghe qua, Ma Đa Yêu Tộc chính là dị tộc đã lợi dụng con thứ ba của Đức Lan đại công tước - Tây Lạc, hòng mở ra thông đạo thần bí nối sang thế giới khác, mà lúc này Thiên Không Chi Đô thì là nơi hần tiến hành khảo nghiệm 5x.

Nguyên lai Thần vương Phổ Nhĩ Đồn trước khi sáng tạo ra đại lục Phong Vân, đã từng sáng tạo nên một đại lục đồ sộ trên không trung có tên là Thiên Không Chi Đô làm khuôn mẫu, sau đó mới sáng tạo ra đại lục Phong Vân hoàn thiện hơn. Mà sự sống đầu tiên chính là xuất hiện tại Thiên Không Chi Đô, cũng tức là nói, Thiên Không Chi Đô chính là cố hương chân chính của toàn bộ các chủng tộc có trí tuệ trên đại lục Phong Vân.

Còn Ma Đa Yêu Tộc là một sinh mệnh trong vô số tinh cầu mà Thần vương Phổ Nhĩ Đồn sáng tạo ra, cũng gần mảnh không gian đại lục Phong Vân này nhất.

Ở trăm triệu năm trước, khi đó ‘Thần’ cùng đại bộ phận các chủng tộc đều sinh sống tại Thiên Không Chi Đô, cho đến khi Ma Đa Yêu Tộc bản tính hung bạo từ vực ngoại đột nhiên cử rất nhiều thần cấp cường giả xâm lược Thiên Không Chi Đô, do bị đánh lên bất ngờ, toàn bộ sinh mệnh tại Thiên Không cơ hồ bị hoàn toàn công hãm chỉ trong thời gian ngắn.

Để bảo tồn hạt giống sinh mệnh, ngăn cản dị tộc tiến thêm một bước xâm lược đến đại lục Phong Vân, chúng thần liều mạng đưa “Hạt giống” vào đại lục Phong Vân, cũng đem truyền tống qua lại giữa Thiên Không Chi Đô cùng đại lục Phong Vân hoàn toàn chặt đứt, , chúng thần hy sinh toàn bộ lực lượng cùng sinh mệnh đem Thiên Không Chi Đô phong ấn, đem toàn bộ tồn tại ngoài thần cấp đuổi khỏi Thiên Không Chi Đô.

Chiến tranh lắng xuống, nhưng Thiên Không Chi Đô lại như cũ bị tộc bị đánh chiếm.

Hiện giờ dị tộc vực ngoại sắp phá tan phong ấn, cử rất nhiều cường giả thần cấp tiến vào Thiên Không Chi Đô, muốn triển khai xâm lăng đại lục Phong Vân.

- Chúng ta nằm trong số những ‘Hạt giống’ năm đó được chúng thần liều chết đưa vào đại lục Phong Vân, lúc ấy lực lượng của chúng ta rất yếu, cũng không thể ra sức chiến đấu bảo vệ quê hương.

Trên mặt Bạch Vân lộ ra bi thương:

- Hiện giờ, các ngươi chính là thế hệ ‘hạt giống’ mới, là hi vọng để chúng ta mở lại truyền tống nối Thiên Không Chi Đô và đại lục Phong Vân, khiến chúng ta có thể trở về Thiên Không Chi Đô, trở về với cố hương thực sự của chúng ta.

354. Chương 348: Nguyệt Ảnh Thần Trang

oOo

Nghe Bạch Vân giảng giải, mấy người Dương An bây giờ cũng có chút hiểu ý tứ của nhiệm vụ “Trở về quê hương”, chính là muốn bọn hần tiến vào Thiên Không Chi Đô, mở ra cấm chế ở đó, để cho cường giả thần cấp của đại lục Phong Vân có thể vào lại Thiên Không Chi Đô, quay trở lại cố hương đích thực của họ ở trong đó.

- Tám cột trụ trời trong truyền thuyết đã bị hư hại của Phong Vân đại lục kỳ thật chính là những điểm truyền tống tới Thiên Không Chi Đô.

Bạch Vân lại nói, trên mặt đã khôi phục nụ cười.

- Bây giờ 8 cột trụ trời này lại sắp mở ra một lần nữa, chỉ cần các người phá vỡ cấm chế tại trung tâm “Lộ Lan Thánh Địa”, mở ra truyền tống tế đàn, là có thể mở ra truyền tống một chiều liên hệ giữa Thiên Không Chi Đô và Phong Vân đại lục, đến lúc đó những hạt giống đời đầu như chúng ta có thể chân chính quay lại cố hương, trước khi cường giả thần cấp dị tộc phá tan phong ấn đoạt lại Thiên Không Chi Đô, đối kháng với dị tộc xâm lấn.

- Tám cột trụ trời? Đó có phải là di tích Sinh Mệnh của Tinh Linh ở phía Đông, di tích Y Tu Ba Lạp của Huyết tộc phía Tây, thánh sơn Bồ Đạt Tạp Lạp phía Nam và di tích Ngã Nhĩ Đốn trong rừng rậm Khải Linh ở phía Bắc không?

Ám Luân liền hỏi, theo hẳn biết những địa phương này theo truyền thuyết chính là những trụ chống trời từ thượng cổ, trong khoảng thời gian này, di tích cuối cùng là Bồ Đạt Tạp Lạp Thánh sơn cũng đã được người chơi phát hiện và mở ra map mới.

- Đúng vậy! Chính là những chỗ đó, tính cả liên minh Hắc Ám bên kia có tất cả 8 điểm truyền tống.

Bạch Vân gật đầu nói:

- Mà lần này cũng sẽ có những người khác giúp đỡ các người tiến hành nhiệm vụ.

- Còn có những người khác?

Bạch Vân lại gật đầu nói:

- Đúng! Lộ Lan Thánh Địa đang bị một dị tộc á thần cấp chiếm giữ, mà con quái vật này có 4 đại phân thân, những người khác sẽ giúp các người kiềm chế 4 cái phân thân kia, còn các người làm chủ lực hãy tiến vào trung tâm của thánh địa, chém chết chân thân của nó, sau đó mở ra truyền tống tế đàn.

- Bởi vì sợ cử cường giả mạnh hơn á thần cấp tiến vào Thiên Không thành sẽ khiến cho dị tộc vực ngoại chú ý, cho nên nhiệm vụ khó khăn lần này chỉ có thể trông cậy vào các người.

- Cường giả á thần cấp?

Mấy người trong đội ngũ của Dương An không khỏi hít một hơi lạnh, mặc dù bây giờ đã thăng lên 6x nhưng bọn hắn vẫn không có lòng tin chiến thắng một con quái vật cấp á thần.

Bạch Vân như nhìn thấu lo lắng trong lòng của bọn hắn, liền hướng về Vũ Nguyệt gật gật đầu, ý bảo đưa ra những đồ tốt bọn họ đã chuẩn bị.

- Các người cứ yên tâm đi, lần này đưa các người tiến vào Thiên Không Chi Đô, chúng ta cũng đã chuẩn bị một ít đồ vật.

Vũ Nguyệt thản nhiên nói, sau đó lại hướng tới mấy thành viên khác trong hội đồng Trưởng lão gật đầu.

- Người dừng cầm có được “Thập Giới Kiếm” mời qua bên này!

Ái Nhân vương Mặt Đặc Lạc Tư chỉ vào Quang Phong, ý bảo hắn qua:

- Đây là Kiếm Thánh sáo trang tàn khuyết năm đó Kiếm Thánh Tịch Ba lưu lại, ta đã dùng kỹ thuật rèn tốt nhất của Ái Nhân sửa chữa lại, cùng với Thập Giới Kiếm trong tay người có thể hợp thành một bộ sáo trang á thần cấp.

Ái Nhân vương vung tay lên, một bộ sáo trang màu xám tro gồm áo giáp, mũ giáp, hộ kiên (miếng lót vai), hộ uyển (phần che tay), giáp ngực, nẹp bảo vệ chân, giày, áo choàng tất cả 7 kiện xuất hiện, lơ lửng trên không tỏa ra một cỗ hơi thở thâm thúy cổ xưa.

Quang Phong mặc bộ Kiếm Thánh sáo trang á thần cấp lên, cả người hơi thở đều thu liễm, giống như chỉ là một người bình thường, nhưng đây là cảnh giới cao nhất của kiếm sĩ, lấy thân làm kiếm, khi kiếm xuất ra vạn người không địch nổi. (giống nhân kiếm hợp nhất của Võ Đang quá)

Sau đó, Ải Nhân vương còn truyền thụ cho Quang Phong một kỹ năng 6x: Trảm Thần Kiếm.

- Tiểu tử Huyết tộc kia!

Đức Lan đại công tước ánh mắt dừng lại trên người Phá Nha, cũng xuất ra một bộ bì giáp đỏ sậm:

- Bộ Huyết Ảnh Đoạn Long sáo trang này cũng là một bộ sáo trang á thần cấp, người cầm lấy đi, còn cái này là kỹ năng ám sát chung cực (mạnh nhất, tận cùng), hi vọng người có thể phát huy được uy lực của nó.

Phá Nha liền thay bộ Huyết Ảnh Đoạn Long sáo trang, là người mặc bộ sáo trang á thần cấp thứ 2 sau Quang Long.

Tiếp theo là Mạnh Tử Lăng, nàng được Ma Đạo vương Văn Sâm tặng cho bộ Hỏa Diễm Không Gian Chưởng Khổng Giả sáo trang, cũng là sáo trang á thần cấp, khiến cho Mạnh Tử Lăng tinh thông toàn bộ 5x trở xuống của Hỏa hệ không gian hệ, ngoài ra nàng còn được học tập thêm hai kỹ năng 6x khác: Hỏa hệ Hỏa Thần Chi Nộ và Không gian hệ: Nguyên Tử Nhất Kích.

Pháp Lỗ Định cùng Âm Luân thì phân biệt được Tự nhiên Tinh linh Vương và Tinh linh Vương hậu tặng cho Tự Nhiên Cẩm Triệu Giả sáo trang cùng Sinh Mệnh Luân Hồi sáo trang, phối hợp với mấy trang bị sử thi liền tạo thành hai bộ sáo trang á thần cấp.

Mà Pháp Lỗ Định với tư cách là người kế thừa Ngự Trùng Vương Giả Mạch Á Tư học tập được một kỹ năng 6x: Thiên Trùng Chi Tai. Âm Luân là Quang Âm song mục, học được Thiên Thần Ban Phúc cùng Minh Thần Ban Ân một quang một ám hai cái kỹ năng 6x.

Năm người thay trọn vẹn sáo trang á thần cấp, trong lòng khiếp sợ, hưng phấn, vui sướng v.v... không thể nào hình dung được. Trong lúc hàng triệu người chơi khác đang vì một kiện trang bị ám kim mà dốc sức, trang bị truyền thuyết vẫn là giấc mộng của nhiều cao thủ, cao thủ đứng đầu còn vì trang bị sử thi mà tính toán trăm phương ngàn kế thì 5 người bọn họ đã mặc vào trên người trang bị còn cao cấp hơn, đã sát với một chữ “Thần”, mỗi một bộ đều là trang bị á thần cấp có thể hủy diệt thiên địa á thần cấp trang bị, hơn nữa còn là full set (trọn bộ).

Nhìn đồng đội từng người đều được ban tặng những trang bị tuyệt đỉnh, thực lực tăng lên vô hạn, Dương An cũng rất vui mừng, mà cuối cùng cũng đến lượt hắn, toàn bộ ánh mắt 5 người đều dừng lại trên người hắn, tất cả mọi người đều muốn biết Dương An được nhận một bộ trang bị như thế nào?

- Trang bị của ta từ vạn năm trước khi phong ấn Phù Tịch Lâm đã bị hư hại bảy tám phần, sau đó ta đem chia ra làm 3 phần, phân biệt để ở những nơi khác nhau để chúng hấp thụ lực lượng trong tự nhiên mà tự tiến hành khôi phục.

Vũ Nguyệt thần nhiên hướng tới Dương An nói:

- Mà lần con lấy được Truy Phong sáo trang cùng với Lưu Tinh sáo trang chính là 2 phần trong đó, hiện giờ ta giao ‘Trục Nguyệt sáo trang’, cũng là phần cuối cùng cho con.

Hai tay Vũ Nguyệt lật một cái, trước mặt liền xuất hiện một kiện miếng lót vai, một kiện nẹp bảo vệ chân, cùng với một chuỗi vòng cổ (hạng liên).

Dương An hai tay tiếp nhận 3 kiện trang bị, mà khi hắn chứng kiến thuộc tính bên trên thì cũng cực kỳ kinh ngạc khó hiểu.

Vũ Nguyệt Chi Trục Nguyệt Hộ Kiên: ? ? ?

Vũ Nguyệt Chi Trục Nguyệt Hộ Thối: ? ? ?

Vũ Nguyệt Chi Trục Nguyệt Hạng Liên: ? ? ?

3 kiện trang bị, có điều thuộc tính của cả 3 kiện trang bị chỉ hiện lên 3 dấu chấm hỏi, thấy vậy trong đầu Dương An cũng là dấu hỏi lớn.

- Thuộc tính của trang bị Trục Nguyệt sáo trang bây giờ con chưa thể nhìn ra, chỉ lúc nào cùng với Truy Phong, Lưu Tinh hai bộ sáo trang và Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới kết hợp lại mới có thể hiện lên thuộc tính chân chính.

Vũ Nguyệt chậm rãi giải thích nói:

- Mà khi Truy Phong, Lưu Tinh, Trục Nguyệt 3 bộ sáo trang này hợp nhất thì ‘Nguyệt Ảnh Thần Trang’ sẽ lần nữa xuất thế.

- Nguyệt Ảnh Thần Trang!

Nghe được bốn chữ này, những thành viên khác của Trưởng lão hội cũng không nhịn được tỏ vẻ kinh ngạc, hiển nhiên họ đều biết “Nguyệt Ảnh Thần Trang” là tồn tại bậc nào.

- Nguyệt lão quỷ thật là mạnh tay, xem ra người muốn đem tất cả của mình truyền thụ cho thanh niên này.

Vũ Nguyệt khẽ gật đầu, trong mắt tràn ngập hi vọng:

- Đương nhiên, bọn chúng với chúng ta trước kia đều là giống nhau, cũng là hạt giống của thế giới này, hi vọng trong tương lai không xa, bọn chúng còn sáng tạo ra nhiều kì tích hơn nữa.

355. Chương 349: Lộ Lan Thánh Địa

oOo

- Truy Phong, Lưu Tinh, Trục Nguyệt, ba bộ sáo trang tạo thành Nguyệt Ảnh Thần Trang. Xem ra sự phụ đã sắp xếp xong xuôi ỉn rồi.

Dương An thật sự cảm kích vị đạo sư Vũ Nguyệt này. Có thể là hệ thống trí năng của Phong Vân quá xuất sắc khiến cho Dương An đã xem vị đạo sư NPC này trở thành một vị ân sư chân chính, đối xử không khác gì người thật.

- Tạ ơn lão sư đã tài bồi, đệ tử nhất định không làm người thất vọng.

Dương An cung kính nói, cúi người chào Vũ Nguyệt một cái thật sâu, sau đó mới mặc “Trục Nguyệt sáo trang” lên dưới ánh mắt nóng bỏng của mọi người.

- Ha ha!

Vũ Nguyệt cười khẽ, lộ rõ vẻ vui mừng. Mấy vị bô lão cũng lộ ra ánh mắt tán thưởng.

Trục Nguyệt sáo trang bao gồm một kiện lót vai, một kiện nẹp bảo vệ chân và một cái vòng cổ. Lúc đeo lên trang bị cuối cùng của Trục Nguyệt sáo trang thì mặt nạ, áo choàng, giày của bộ Truy Phong cùng với giáp ngực, bao tay và trường cung của bộ Lưu Tinh bất chợt nổi lên một luồng hào quang u hàn như ánh trăng bao bọc lấy Dương An. Ba bộ sáo trang tổng cộng chín món ráp lại, còn có Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới trong hào quang mờ tỏ kia chậm rãi thay đổi, cuối cùng ba bộ sáo trang với ba màu sắc khác nhau nhờ sự trung hòa của Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới hoàn toàn đồng nhất thành một khối.

Hào quang ánh trăng đến nhanh mà đi cũng nhanh.

Lúc thân ảnh Dương An hiện ra trước mắt mọi người thì dường như trang bị trên người đã lột xác hoàn toàn, trở thành một bộ bì giáp mây đen bạc lấp lánh, tựa như ánh trăng trong đêm tối, lạnh lẽo mà thâm thúy. Giờ phút này Dương An dường như hòa nhập vào với bóng đêm xung quanh, đứa con của màn đêm.

Lưu Tinh trường cung cũng trở thành Nguyệt Ảnh trường cung, tạo hình ban đầu giống như một đôi cánh phượng hoàng lửa mở rộng thì bây giờ đã biến thành một cây trường cung đen mờ đơn giản, tạo hình theo phong cách cổ xưa, dường như được đá từ mặt trăng qua vạn năm biến đổi tự hình thành vậy, nhưng lại mang trong mình sức mạnh hủy thiên diệt địa, to lớn vô cùng.

- Nguyệt Ảnh Thần Trang, sáo trang thần cấp, chỉ Nguyệt Ảnh xạ thủ mới có thể trang bị!

Dương An có một chút khó tin nhẹ giọng đọc lên lời giới thiệu về Nguyệt Ảnh Thần Trang.

Nhưng, mấy chữ ngắn ngủi hẳn đọc lên thiếu chút nữa là làm nổ tung đầu của mấy người Âm Luân.

Thần cấp sáo trang với á thần cấp sáo trang tuy rằng khác biệt chỉ một chữ thôi nhưng sức mạnh lại khác nhau một trời một vực.

- Nguyệt Ảnh Thần Trang tuy rằng đã khôi phục lại uy lực của thần cấp sáo trang nhưng chỉ là trang bị thần cấp tối sơ cấp mà thôi. Sau này con phải dựa vào chính thực lực của mình để làm cho Nguyệt Ảnh Thần Trang mạnh mẽ hơn nữa, trở thành thần trang chí cao vô thượng!

Vũ Nguyệt thần nhiên nói ra một thông tin tựa như trái phá:

- Mấy người trẻ tuổi, á thần cấp trang bị trên người các người cũng là trang bị có thể lớn mạnh hơn, các người phải nỗ lực lên!

Nghe được lời Vũ Nguyệt nói, sáu người đều cực kỳ kinh ngạc, nhưng cũng rất nhanh tỉnh táo lại, hiểu ra rằng hiện tại cái gọi là tồn tại chí cao vô thượng trong mắt thế nhân chẳng qua cũng chỉ là bắt đầu của một cánh cửa mới mà thôi, bọn hắn còn phải đi con đường rất dài, rất dài nữa.

Vũ Nguyệt lại nhìn về phía Dương An nói:

- Hai cái kỹ năng này là hai kỹ năng sau khi thăng chức 6x có thể học tập, cũng là lần cuối cùng ta dạy cho con, con đường sau này phải tự các con đi tiếp, hi vọng con có thể sớm kế thừa được danh xưng Hắc Dạ chi vương mà ta nắm giữ.

- Vâng, thưa lão sư!

Dương An trang trọng đáp lại, xác nhận học tập hai kỹ năng Vũ Nguyệt chỉ dạy. Đó là hai cái kỹ năng 6x: một cái kỹ năng thông thường của cung tiễn thủ, một cái là kỹ năng chuyên dụng của Nguyệt Ảnh xạ thủ.

Đối với việc lên đến 6x vẫn có thể học tập được kỹ năng 6x thì mấy người Dương An đều cảm thấy bất ngờ. Âm Luân lúc trước đã tìm hiểu qua một chút, chức nghiệp đạo sư thông thường cao nhất chỉ truyền thụ được kỹ năng cấp 5x còn kỹ năng 6x thì người chơi phải tự tiến hành thăm dò.

Sáu người đã nhận được sáo trang cùng với kỹ năng phù hợp với mình, hiện giờ bọn họ cũng có chút tin tưởng khi đối mặt với con quái vật á thần cấp chưa nhìn thấy kia.

- Phần thưởng của sáu vị trưởng lão đều vô cùng trân quý a!

Bạch Vân trước giờ vẫn chưa ra tay cười khê rồi nói:

- Ta không có những đồ như vậy, tặng các người thứ này đi!

Nói rồi Bạch Vân nhẹ nhàng vẫy tay một cái, sáu luồng thánh quang màu vàng nhanh chóng hiện lên bao phủ rồi biến mất trong thân thể mấy người Dương An.

“Đỉnh ~”

Hệ thống: Chúc mừng người chơi Ngã Gia được đại anh hùng Bạch Vân chúc phúc, thần chi lực mở ra 50%.

Sau khi thánh quang màu vàng kia chui vào thân thể, Dương An liền nhận được nhắc nhở của hệ thống, thần chi lực lại tăng lên đến 50%, biểu thị cho việc thực lực của hắn lại tăng một mảng lớn.

Ngoài Dương An ra thì năm người kia cũng được tăng thần chi lực trên phạm vi lớn.

- Năng lực càng cao trách nhiệm càng lớn, các người phải hết sức cố gắng để hoàn thành nhiệm vụ giúp mấy lão già chúng ta trở về quê cũ, cứu giúp cho tương lai của đại lục Phong Vân.

Bạch Vân cuối cùng trao lại một trách nhiệm to lớn cho sáu người.

Dương An cũng hiểu ý nghĩa trọng đại của nhiệm vụ này, trong lòng thầm nhủ sẽ cố gắng hết sức.

- Tốt lắm, những hạt giống khác cũng đã tiến vào bên ngoài Lộ Lan Thánh Địa, bây giờ ta sẽ truyền tống các người qua đó!

Bạch Vân bảo sáu người Dương An đi đến chính giữa đình tử.

- Bắt đầu rồi, mọi người nhất định phải cố gắng nhé!

Dương An cổ vũ mọi người.

- Được. Mọi người cùng nhau cố gắng!

Năm người cùng hô to.

Sắp tới hồi quyết chiến, thế mà sáu người vẫn lộ ra ý cười, ý chí kiên định, lòng tin tưởng tràn đầy, ánh mắt tràn ngập hy vọng, bởi vì mấy người đều tin tưởng, chỉ cần sáu người họ bên cạnh nhau thì không việc gì mà không thể hoàn thành.

- Chúng ta cũng chuẩn bị đi!

Tinh Linh vương Ai Nhĩ Long Đức, Tinh Linh vương hậu A Nhĩ Văn, Ải Nhân vương Mạt Đặc Lạc Tư, Ma Đạo vương Văn Sâm, Huyết tộc chi vương Đức Lan, Hắc Dạ chi vương Vũ Nguyệt, sáu người trưởng lão đứng hai bên trái phải của đại anh hùng Bạch Vân.

Hội đồng trưởng lão tối cao của Liên minh Quang Minh gồm bảy người đều đứng vào vị trí của mình, miệng lầm râm chú ngữ, tay không ngừng đánh ra các loại pháp quyết huyền ảo.

Theo sự phát động của bảy vị lão nhân, đại trận ẩn trên mặt đất đình viện được mở ra, mà tòa đình tử chính là nằm ở trung tâm đại trận.

“Ông ~”

Bạch Vân giờ thượng cổ thần khí Thiên Thần Tài Quyết trên tay lên, pháp trận đồ sộ bùng phát hào quang, sau đó ánh sáng hướng trung tâm mà ngưng tụ, một cột sáng vàng xông thẳng lên xuyên qua tòa đình tử trôi nổi giữa không trung mà phóng vút lên tận trời cao.

Cột sáng vàng chiếu qua thân thể của sáu người, hóa thân thể của sáu người thành lượng tử hư vô rồi truyền tống đến một không gian khác.

Có lẽ là một vạn năm, cũng có lẽ chỉ là trong chớp mắt, cảnh vật xung quanh biến đổi, sáu người đã đến được nơi cần đến, mảnh đất trung tâm của Thiên Không Chi Đô — Lộ Lan Thánh Địa.

356. Chương 350: Cứu Viện

oOo

Lộ Lan Thánh Địa nằm ở một tòa thành cổ khổng lồ tại trung tâm của Thiên Không Chi Đô. Là nơi bắt đầu của mọi sinh mệnh có trí tuệ ở đại lục Phong Vân, Lộ Lan Thánh Địa vốn là nơi tràn ngập sinh cơ và hơi thở tự nhiên.

Nhưng hiện nơi này lại bị yêu tộc vực ngoại chiếm lĩnh, khắp nơi là quái vật dị tộc hung tàn, đâu đâu cũng một màu ảm đạm, tang thương, yên lặng, tử vong. Cho dù nơi này sát mặt trời hơn đại lục Phong Vân nhưng đất trời chỉ một mảng u tối, mà Lộ Lan Thánh Địa nằm ở trung tâm mảnh đất này cũng bị bao phủ trong một màn trời tối đen, hung hiểm, thần bí và tà ác.

Sáu người Dương An bị truyền đến một khu kiến trúc phía nam Lộ Lan Thánh Địa. Thân ảnh vừa ngưng thật, hai mắt Dương An ngay lập tức quét về bốn phía. Tất cả đội viên đều ở xung quanh, không lạc một ai, xung quanh hai trăm mét cũng không có bóng dáng của con quái vật nào, nhưng mà sự xuất hiện của mấy người lại làm cho quái vật ở xa chú ý đến.

- Chạy về phía kia đi, trước tránh đi một chút.

Dương An ở kênh tổ đội hô lên, dẫn đầu đội ngũ vọt đến trốn sau một tòa kiến trúc cao lớn.

Thiên Không Chi Đô là một vùng đất lạ lẫm, tất cả mọi người đều hiểu được rằng phải vô cùng cẩn thận.

- Đây là Thiên Không Chi Đô? Tại sao bản đồ trên hệ thống của tớ chỉ thấy một ít chữ chỉ dẫn, ngoài ra đều tối đen vậy.

Pháp Lỗ Dịch hỏi.

- Đây là một vùng đất hoàn toàn mới, hơn nữa cũng không nằm trên đại lục Phong Vân, chỉ có thể dựa vào chúng ta tự mình thăm dò từng chút một.

Dương An trả lời. Đây là lần thứ hai hấn vào Thiên Không Chi Đô, lần đầu là tiến hành khảo nghiệm cấp 5x, khi đó hấn còn tưởng rằng nơi này chỉ là một phó bản mà thôi. Không thể nghĩ ra rằng nơi đây chính là cố hương của đại lục Phong Vân. Mà trên bản đồ của Dương An cũng hiện lên vị trí của Đồ Tháp La Thành ở xa xa.

- Tiếp theo phải làm sao bây giờ? Vừa rồi tôi xem qua một chút thông tin của quái vật, đều là quái vật trên cấp 70, tùy tiện đánh động sẽ gặp phải phiền toái đấy, hơn nữa chúng ta cũng không biết tể đàn truyền tống kia nằm ở chỗ nào nữa.

Phá Nha hỏi.

Dương An chỉ về một phía vùng trời bị che phủ bởi một màu u tối:

- Mọi người nhìn xem, tôi cảm thấy phía đó tràn ngập khí tức tà ác, chắc chắn đó chính là Lộ Lan Thánh Địa, cũng là nơi con dị tộc á thần cấp kia ẩn thân.

- Cảm nhận của Tiểu Ngã chắc không sai, nơi đó chính là đích đến của nhiệm vụ lần này.

Ám Luân nói.

- Nhưng tôi cảm thấy nên tụ họp với những ‘hạt giống’ khác trước đã, Bạch Vân không phải nói rằng những người khác cũng đã truyền tống đến nơi này hiệp trợ chúng ta sao, còn có bốn phân thân của quái vật nữa, tin rằng chuyện này tuyệt đối là quan trọng.

- Ám Luân nói không sai!

Dương An gật đầu, lập tức thả Lý Nhĩ Tư Chi Nhân bay lên trời nhìn khắp bốn phía, rất nhanh phát hiện ra.

- Ở phía đông nam cách chúng ta một nghìn mét có vài người chơi, bọn họ đang bị quái vật vây công, mau đến cứu viện.

- Được, lập tức đi thôi!

- Chú ý cẩn thận, che dấu thân phận Tử Thần.

Mỗi lần ra tay trước mặt người chơi khác, sáu người đều đặc biệt chú ý che dấu thân phận Tử Thần, một số chiêu thức chỉ khi ở thân phận Tử Thần mới sử dụng ra. Các đội viên khác lập tức làm ra ngụy trang tương ứng, có điều trang bị đã đổi mới toàn diện nên cũng không cần che dấu, chỉ cần Quang Phong chuyển hoá Thập Giới Kiếm thành Quang Minh Chi Kiếm* là xong.

(Quang Phong lần xuất hiện lúc Kiếm Vũ Phong Vân lên chiến minh dùng Quang Minh Chi Kiếm)

“Soạt ~ soạt ~ soạt ~...”

Sáu người đồng thời triển khai sáu đôi cánh trắng tinh sau lưng ra, lặng im bay lên trên trời, bày ra trận hình rồi hướng về phía tiểu đội kia bay đến.

- Ủa! Bọn họ là... Bọn họ là tiểu đội của Thiên Hành đại ca!

Trên không trung, Dương An mở ra chức năng phóng to hình ảnh trên mặt nạ, không ngờ đội ngũ đang bị vây công kia chính là đội ngũ do Thiên Hành dẫn dắt.

- Không thể tưởng tượng được mấy người Thiên Hành đại ca cũng được tuyển chọn làm ‘hạt giống’ để tiến vào Thiên Không Chi Đô.

- Đúng là mấy người Thiên Hành đại ca rồi, chúng ta nhanh qua cứu viện.

Dương An lập tức hạ lệnh, nhìn thấy mấy người Thiên Hành, hấn cảm thấy vừa mừng vừa lo, ngay lập tức tăng tốc bay đến.

Mấy người Thiên Hành không giống như bọn Dương An được xác định địa điểm truyền tống. Bọn họ là thông qua một trong tám cây cột trụ trời tùy cơ truyền tống đến bên ngoài Lộ Lan Thánh Địa. Không may là vừa mới truyền tống đến đã bị hơn ba mươi con quái cấp 7x tấn công.

- Chị Lam Nhị, chị xem phía bên kia có người bay đến kìa!

Vũ Dương sau lưng có một đôi cánh vừa niêm hỏa chú công kích quái vật vừa hô lên.

Lam Nhị lúc này cũng đang triển khai hai cánh cùng với Vũ Dương bay trên không, nghe được tiếng hô của Vũ Dương, lập tức nhìn đến, ánh mắt lộ ra hy vọng nở nụ cười. Tuy rằng tiểu đội của nàng đã hoàn thành mấy nhiệm vụ nhỏ cũng đạt được chút ít phần thưởng khiến cho thực lực tăng nhiều nhưng trong lúc bất ngờ bị tấn công khiến họ trở tay không kịp, chỉ có thể bị động phòng thủ rồi chạy trốn, hiện tại có người tới giúp, như ánh sáng cứu mạng vậy.

Sáu thân ảnh phi nhanh trên Thiên Không Chi Thành, người chưa đến nhưng cứu viện coi như đã đến. Âm Luân liên tục ném ra những chiêu thức quần thể trị liệu cũng như quần thể chúc phúc đến khiến cho đám người Thiên Hành cũng dễ thở hơn nhiều.

- Trời ạ, chuyện gì xảy ra thế này, tại sao công kích của mình lại cao lên nhiều như vậy?

Vũ Hàn vùng kiếm chém đến đột nhiên hưng phấn kêu lên, giống như trúng số vậy.

- Thuộc tính ít nhất tăng lên tới 60%, hiệu quả chúc phúc của Lam Nhị không thể mạnh như vậy. Chẳng lẽ có người đến giúp chúng ta sao?

Thiên Hành thì vẫn bình tĩnh suy xét, mấy người bọn hắn bị kiến trúc xung quanh vây kín nên không thể nhìn đến tình huống trên bầu trời, nhưng bọn họ rất nhanh liền thấy được, mọi người không thể nén được mà lộ rõ vẻ mừng rỡ bởi vì bọn hắn nhìn thấy không phải ai khác mà chính là hảo huynh đệ của bọn họ —Dương An.

- Thiên Hành đại ca, mọi người cố gắng chống đỡ.

Dương An ở trên trời hét lên, mấy người bọn hắn đã đến phạm vi công kích được.

Phá Nha cùng Quang Phong hai người cận chiến trong đội lập tức đáp xuống, nhảy vào đám quái vật trước mặt đám người Thiên Hành, giết quái cứu người, mấy người chức nghiệp viễn trình thì bay đến bên hai người Lam Nhị bắt đầu tiến hành công kích. Ngay cả Âm Luân cũng hướng đến đàn quái vật ném ra những phép thuật nguyên rửa quần thể để hạ thấp thuộc tính của quái vật.

Có sáu người Dương An gia nhập, thế cục rất nhanh xoay chuyển.

Phá Nha cùng với Quang Phong thì giống như hổ nhập bầy dê, điên cuồng triển khai chém giết. Pháp Lỗ Định thì tiếp tục sử dụng ngón nghề hắc ám hiểu nhất: đánh bom liều chết, cứ một đợt hơn mười con Bạo Diễm Phong và Địa Lôi Chu đồng thời bay đến một con quái vật tiến hành tự sát tập thể, hai đợt như vậy có thể giết chết một con quái. Mạnh Tử Lăng thì lợi dụng Không Gian Bạo Phá phạm vi nhỏ tiến hành oanh tạc, Dương An thì bắn ra những mũi tên chết chóc với tốc độ cực hạn.

Thuộc tính phòng ngự và lượng máu của quái 7x đều hơn nhiều quái 6x nhưng mà đối với mấy người “không bình thường” như bọn Dương An, mỗi người đều lên 6x, mặc trên người không phải áo giáp á thần cấp thì là áo giáp thần cấp thì mấy con quái vật 7x đó cũng không khác gì mất con tiểu quái bình thường lắm.

357. Chương 351: Tóm Lại Tôi Tin!

oOo

Có sáu người Dương An gia nhập, rất nhanh liền xử lý xong hơn ba mươi con quái vật 7x vây công. Sau khi dọn dẹp xong, Dương An liền dẫn mọi người chuyển đến nơi an toàn.

- Tiểu Ngã, các vị, lần này nhờ mọi người cứu viện, bằng không chỉ sợ bọn tôi tổn thất nghiêm trọng.

Thiên Hành cảm kích nói, đồng thời hắn rất kinh ngạc khi sáu người Dương An cũng tiến vào đến nơi này.

- Đúng rồi, Thiên Hành đại ca, như thế nào mọi người cũng đến nơi này, lẽ nào mọi người cũng là ‘Hạt giống’?

Dương An hỏi.

Sau chiến đấu, Dương An mới nhìn kỹ mấy người tiểu đội Thiên Hành, chỉ nửa tháng không gặp, trang bị trên thân mấy người đã thay đổi nghiêng trời lệch đất, có một hai kiện cấp sử thi trên người, cấp truyền thuyết cũng không ít.

- Lần trước sau khi chia tay, bọn anh ở phía nam phát hiện di tích Đạt Lạp Thánh Sơn ẩn sâu dưới đáy đầm lầy, sau đó nhận được một nhiệm vụ liên hoàn.

Thiên Hành giải thích nói:

- Trong nhiệm vụ liên hoàn bọn anh có được phần thưởng lớn, trang bị tăng trên mạnh, Lam Nhị cùng Vũ Dương lại được dung hợp Thần cách, có được cánh.

- Cho đến hai ngày trước, bọn đã thông toàn bộ di tích Đạt Lạp Thánh Sơn, mở ra một tế đàn, hệ thống liên nhắc nhở bọn anh đi Bạch Vân thành tìm đệ tam chấp chính quan, sau đó liền nhận được một chỉ thị tiến vào Thiên Không Chi Đô trợ giúp một tiểu đội gì đó hoàn thành nhiệm vụ.

- Thì ra là thế, mọi người đúng thật là ‘hạt giống’.

Dương An giật mình gật gật đầu.

- Tiểu Ngã, cậu cũng nhận được nhiệm vụ giống chúng tôi sao?

Lam Nhị hỏi.

Dương An gật gật đầu, rồi lại lắc lắc đầu.

- Gần giống vậy, thực ra tiểu đội mà mọi người cần trợ giúp chính là bọn em.

- Tôi cũng đoán như vậy. Hiện tại hai đại phe cánh Quang Minh cùng Hắc Ám chỉ có sáu người các cậu thăng chức 6x, tin rằng nhiệm vụ như vậy chỉ có các cậu mới có năng lực hoàn thành.

Lam Nhị thần nhiên nói.

- Chỉ bằng bọn em thì không thể hoàn thành nhiệm vụ này được, còn cần mọi người và những đội khác hỗ trợ.

Dương An nói.

- Theo bọn em được biết, người chơi được cử vào Lộ Lan Thánh Địa không chỉ riêng chúng ta.

Rất rõ ràng, thứ mà bọn người Dương An biết được tường tận hơn những ‘hạt giống’ khác nhiều lắm.

Giải thích sơ qua tình huống cho đám người Thiên Hành, tiếp đó Dương An liền mang theo mọi người tìm kiếm những ‘hạt giống’ khác, để triển khai tốt nhiệm vụ.

Những đội ngũ khác tiếp nhận nhiệm vụ đều theo truyền thống vào, đại khái là quang nơi này, không bao lâu sau, Dương An đã tìm được đủ toàn bộ hạt giống.

Bao gồm cả tiểu đội Thiên Hành, có tất cả tám tiểu đội tiến vào Lộ Lan Thánh Địa trợ giúp, trong đó bốn là từ liên minh Quang Minh, bốn là liên minh Hắc Ám. Trừ tiểu đội sáu người Thiên Hành ra, những tiểu đội khác đều có mười người, không biết là trùng hợp hay là một hạn định.

Trong bốn tiểu đội của liên minh Quang Minh, thậm chí có ba là ‘người quen’ của bọn người Dương An. Ngoại trừ bọn người Thiên Hành, Tế Vũ cùng mấy cường giả Kiếm Vũ Phong Vân cũng hợp thành một tiểu đội, bọn họ là theo di tích Sinh Mệnh phía đông truyền thống vào, còn có một tiểu đội cường giả Lam Sắc Quân Dao do Quân Dao dẫn dắt, bọn họ thông qua di tích Ngã Nhĩ Đốn phía bắc tiến vào, mà người chơi tiểu đội thứ tư Dương An không quen, bất quá Âm Luân cùng Phá Nha lại quen, chính là do cường giả đứng thứ hai liên minh Quang Minh thời đại trước 5x - ‘Mạc Minh’ dẫn đầu.

Còn bốn tiểu đội thuộc liên minh Hắc Ám thì phần lớn Dương An không quen biết, nhưng ‘đối thủ’ của hắn là Băng Ma Bồ Lan Đặc lại có trong số đó, bọn họ đều thông qua ‘cột trụ trời’ bên liên minh Hắc Ám truyền thống tới.

Có thể là nhiệm vụ này quan hệ đến tương lai của toàn bộ đại lục Phong Vân, tiến vào Thiên Không Chi Đô lần này tên người chơi ở hai đại trận doanh đối địch không có hiện thị màu đỏ, tạm thời đứng cùng một chiến tuyến.

- Tin rằng mọi người đều đã rõ nhiệm vụ lần này, hi vọng mọi người hiệp trợ tốt chúng tôi tiến vào vùng đất trung ương của Lộ Lan Thánh Địa.

Trước đó Dương An đã phổ biến một ít nội dung nhiệm vụ lần này cho tám tiểu đội ‘hạt giống’ của hai đại liên minh.

Đại anh hùng Bạch Vân đã nói qua với bọn Dương An, muốn vào vùng trời tối đen tại hạch tâm Lộ Lan Thánh Địa, phải đồng thời phá hủy bốn viên thủy tinh năng lượng, tuy rằng bốn viên này rất yếu ớt, nhưng sau khi bị phá hủy rất nhanh có thể tự chữa trị lại, hơn nữa vị trí bốn viên thủy tinh năng lượng này đều được thủ hộ bởi bốn phân thân của con quái vật dị tộc á thần cấp, việc này cần những ‘hạt giống’ khác đến hiệp trợ.

- Đúng là chúng ta nhận nhiệm vụ này, nhưng cậu có tư cách gì để chúng ta hiệp trợ, đội của chúng ta cũng muốn đi vào hạch tâm làm vai chính, các cậu ở lại hiệp trợ đi.

Có thủ lĩnh của một tiểu đội bên liên minh Hắc Ám không tình nguyện chỉ làm hiệp trợ, liền hướng bọn Dương An kêu gào.

Quả thật, ở đây đều là những người đứng đầu trong trò chơi, bọn họ đương nhiên ý thức được tầm quan trọng của nhiệm vụ này, đặc biệt nhiệm vụ chính, phần thưởng nhất định phong phú, cho nên có người muốn đứng ra tranh đoạt.

- Phá Nha!

Dương An không trả lời tên người chơi liên minh Hắc Ám kia, chỉ hướng Phá Nha phát phát tay.

Dương An vừa nói xong, Phá Nha liền hiểu, “Xì ~” một tiếng, thân ảnh giống như biến mất, hóa thành một vệt sáng màu hồng, trong nháy mắt bắn nhanh ra bên ngoài hơn mười mét. Phá Nha cũng không có thi triển kỹ năng ẩn thân gì, thuần túy là dùng tốc độ, nhưng cũng chỉ riêng thế này này, thân ảnh đã giống như biến mất.

- Ừc!

Người chơi phe Hắc Ám tỏ ra không phục vừa rồi còn chưa kịp phản ứng, liền cảm thấy yết hầu lạnh đi, một thanh chủy thủ màu máu đen đã đặt trên yết hầu của hắn, chỉ cần nhẹ nhàng ‘kéo’, liền có thể lấy tính mạng của hắn.

Ngoài mấy người Dương An ra, tất cả mọi người ở đây đều trợn mắt há hốc mồm, không ai thấy Phá Nha làm thế nào trong nháy mắt xuyên qua khoảng cách hơn mười mét công kích, riêng tốc độ này, không có mấy người ở đây có thể cam đoan phòng bị được.

- Như vậy đủ tư cách chứ!

Phá Nha cũng không thật sự xuống tay, sau đó thu hồi chủy thủ, thân ảnh lần nữa nhòe đi, trở lại vị trí cũ, tốc độ cực nhanh, không ai so kịp.

- Cái... cái này...

Tên người chơi liên minh Hắc Ám kia vẫn còn đang sợ hãi, mồ hôi lạnh hoảng loạn không ngừng ứa ra.

- Tôi hiểu trong lòng mọi người đang nghĩ gì, nhưng nếu có ai nói đội ngũ của mình có năng lực đảm bảo đủ khả năng giết một con Boss cấp á thần, tiểu đội chúng tôi có thể tự động nhường lại!

Vừa rồi Dương An để Phá Nha thể hiện tài năng, chính là muốn dọa những cao thủ ở đây, cao thủ chính là kiệt ngạo bất tuân*, có đôi khi cần dùng thủ đoạn mạnh tay chấn nhiếp.

(* Kiệt ngạo bất tuân: tính tình hung hăng kiêu ngạo không biết phục tùng)

- Thiết lão đại, các người tốt nhất là theo nhiệm vụ mà làm đi, xem ra các người còn không biết sáu người bọn họ là ai!

Lúc này Quân Dao đứng ra nói, rõ ràng hắn quen biết với cường giả không phục tên Thiết lão đại của liên minh Hắc Ám.

- Hừ, ta thật không biết sáu vô danh tiểu tốt này là nhân vật nào!

Cái tên Thiết lão đại kia đến chết vẫn còn chống đỡ.

- Cái gì cũng không biết còn tự xưng là Thiết lão đại, nhìn lại bảng xếp hạng cấp bậc của liên minh Quang Minh đi, sáu người xếp ở vị trí đầu chính là bọn họ!

Tế Vũ khinh thường nói, các nàng là tuyệt đối ủng hộ Dương An.

- Sáu người đầu bảng xếp hạng cấp bậc của liên minh Quang Minh, cô nói bọn hắn chính là sáu cường giả sử thi 6x kia?

Thiết lão đại lộ ra vẻ mặt không thể tin được, hiện giờ toàn bộ hai đại phe cánh trong Phong Vân cũng chỉ có sáu người thăng chức 6x, hắn sao lại có thể không rõ sự khủng bố của sáu người này được chứ.

- Hừ, mặc kệ anh tin hay không, còn tôi thì tin!

Tế Vũ hừ lạnh một tiếng, sau đó hoàn toàn ngó lơ gã Thiết lão đại vô tri kia.

- Thiết lão quý, người an phận chút đi, tất cả mọi người tiếp nhận nhiệm vụ như nhau, đều rõ ràng một khi nhiệm vụ thất bại sẽ bị trừng phạt, nếu người có ý định sinh sự, chúng ta không ngại đem tiểu đội của người loại ra!

Người nói chính là Băng Ma Bồ Lan Đặc, ngữ khí lạnh như băng đúng như chức nghiệp Băng khổng của hắn.

Lời Băng Ma Bồ Lan Đặc vừa nói ra, mũi nhọn của mọi người lập tức hướng đám người Thiết lão đại, chỉ cần một tiếng không hợp liền liên thủ đem thanh trừ ra.

358. Chương 352: Ba Giờ Chạy Trốn Chết

oOo

Dương An không Bạch Vân nói qua nhiệm vụ lần này nếu thất bại sẽ bị trừng phạt, nhưng Thiên Hành có nói, nếu lần này bọn hắn hiệp trợ nhiệm vụ thất bại thì sẽ bị trừng phạt tương đối nặng, chẳng những thu hồi toàn bộ phần thưởng bị trước đó, còn có thể rút mười cấp.

Trừng phạt nghiêm trọng như vậy, là để hạn chế tiểu đội phụ trách hiệp trợ, phòng ngừa bọn hắn giở trò trong nhiệm vụ.

- Thiết lão đại, hay là thôi đi, đang lúc hỗn loạn, chúng ta tốt nhất là tránh mũi nhọn!

Phía sau Thiết lão đại, một người chơi tên là ‘Chuyên Gia’ nói nhỏ.

- Hừ!

Thiết lão đại chết đến nơi vẫn còn sĩ diện hừ lạnh một tiếng, nhưng lại không dám tiếp tục ho he. Hắn biết, cho dù những đội ngũ khác không ra tay, thì bất kỳ một người nào trong sáu cường giả 6x ra tay cũng đủ diệt đội ngũ của hắn. Thiết lão đại dù hung hăng can quấy, nhưng khi đối mặt với lực lượng cường đại không thể không cúi đầu.

- Tốt lắm, tin rằng không còn ai dị nữa, vậy thì chúng ta tranh thủ hành động đi!

Dương An trầm giọng nói, hiển lộ ra uy thế của người chỉ huy.

- Bên ngoài Lộ Lan Thánh Địa có bốn viên thủy tinh năng lượng, tương ứng được bốn phân thân của con quái vật dị tộc á thần cấp thủ hộ. Từ chúng tôi ra, tám tiểu đội cứ hai hợp thành một tổ mà hành động, vừa phải phá hủy viên thủy tinh năng lượng, vừa chế trụ bốn con phân thân, còn đội của chúng tôi sẽ xông vào trong giữa màn trời tối đen kia đối phó con Boss á thần cấp.

- Giờ chính là có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, hi vọng mọi người có thể toàn lực phối hợp.

Câu cuối của Dương An nói ra đầy chân tình.

Bốn tiểu đội của Liên minh Quang Minh đương nhiên không có ý kiến, còn người của liên minh Hắc Ám sau khi thấy Phá Nha để lộ thực lực cũng không phản đối nữa.

Thời gian cấp bách, mọi người lập tức bắt đầu hành động, tiểu đội Thiên Hành cùng Quân Dao một tổ, tiểu đội Tề Vũ cùng Mạc Minh một tổ, mà bốn đội của liên minh Hắc Ám cũng hợp lại thành hai tổ, theo bốn hướng đã bố trí tiến lên.

- Lão Dương, cậu nói xem những người đó thật sự sẽ toàn lực hiệp trợ không?

Pháp Lỗ Dịch nghi ngờ hỏi.

Sau khi tám tiểu đội chia ra hành động, sáu người Dương An cẩn thận đi về hướng vùng trời tối đen kia, nhưng càng tới gần, mật độ quái vật càng dày đặc hơn, trên trời dưới đất đều có quái vật tụ tập, thậm chí còn xuất hiện cả Boss 7x. Sáu người chỉ có thể ẩn nấp trong một tòa kiến trúc lớn cách màn trời một ngàn mét, chờ đợi thời cơ, sau đó xông vào.

- Bọn hắc ám không hợp tác sao, nhiệm vụ của bọn hắc ám trừng phạt rất nặng đó!

Phá Nha chơi đùa chủ thủ trong tay, hoàn toàn không lo lắng về vấn đề này.

- Thời cơ đến rồi mọi người chuẩn bị sẵn sàng!

Dương An cũng không nghĩ nhiều về việc này.

Thời gian mọi người ước định là 30 phút, sau 30 phút ai về vị trí nấy, cùng lúc triển khai công kích.

“Ầm ~ ầm ~”

Phía tây dần dần khai hỏa chiến tranh, viên thủy lượng năng lượng yếu ớt đầu tiên bị phá hủy.

Tiếp đó là phía bắc... phía nam ...

Bốn viên thủy tinh năng lượng bị phá hủy, màn năng lượng bên ngoài vùng trời tối đen yếu bớt, nhưng chỉ một phút sau sẽ tự động ngưng tụ phục hồi, cũng tức là bọn Dương An chỉ có thời gian một phút để xông vào trong đó.

- Xông vào!

Dương An cảm giác được vùng trời đen xảy ra một trận dao động, liền biết thời cơ đã tới, liền mệnh lệnh đồng đội mở hai cánh toàn bộ phi hành.

Sáu người Dương An vừa bay lên, liền hấp dẫn sự chú ý của một lượng lớn quái dữ toàn thân màu đen to lớn, nhao nhao bay tới truy kích.

“Oành ~ ”

Một đạo bạch quang mãnh liệt nổ tung, lập tức tạo thành một màn sáng trắng trên bầu trời, tất cả bị bao vây bên trong đều bị ảnh hưởng tầm nhìn.

- Nhanh!

Dương An liền thúc giục mọi người, dưới sự che giấu của Quang Mạc Tiến bay nhanh đi.

Tuy nhiên, quái vật trên không trung còn nhiều hơn trong tưởng tượng, xuyên qua đám này, lại một đám khác xúm lại, giống như vô tận, mà thời gian lại cấp bách, sao có thể đứng đây dưng.

- Tôi dẫn dụ đám quái vật này đi, Phá Nha mang theo mọi người xông vào!

Dương An trong cái khó ló cái khôn, lập tức đưa ra thay đổi.

- Nhưng...

- Nhanh, không có thời gian, tôi sẽ có biện pháp chạy trốn!

Dương An thấy Phá Nha cùng mọi người do dự, liền quát to, sau đó không để ý những người khác có đồng ý hay không, một mình bay đến phía trước đội ngũ, Vũ Tiễn nổ bắn ra hướng về phía bầy quái vây quanh.

Trong sáu người luận tốc độ, Dương An chỉ kém hơn Phá Nha một chút, hơn nữa hắn là công kích cự ly xa, càng thích hợp làm mũi nhọn che giấu mọi người tiến tới.

Dưới mũi tên công kích của Dương An, bầy quái phi hành đang vây giết mọi người tức thì bị thu hút cừu hận, chớp mắt thay đổi mục tiêu, mà Dương An cũng đổi hướng chọn một bên khác bay nhanh đi.

- Đi thôi, chúng ta phải tin tưởng tiểu Ngã!

Ấm Luân kịp thời lên tiếng ổn định lòng quân.

- Đúng vậy, phải tin tưởng tiểu Ngã!

Phá Nha nghiêng rằng, lập tức dẫn năm người hướng vùng trời tối đen kia phóng đi.

Đại bộ phận quái vật bị Dương An dẫn dụ đi, bọn người Phá Nha gặp truy kích không lớn lắm, dưới kỹ thuật phi hành điêu luyện của năm người, cuối cùng cũng đột phá qua.

- May mắn là bay trên không trung, có thể vừa lùi vừa tấn công trực diện!

Dương An vừa đảo bay, vừa không ngừng công kích trong phạm vi lớn, thu hút cừu hận của hơn chín phần quái vật đối với bản thân.

- Tật Phong Gia Tộc!

- Nguyệt Ảnh Chi Vũ!

Thấy tình huống bên kia của đồng đội chuyển biến tốt đẹp, Dương An lập tức chuyển đổi thân ảnh, chạy trốn ra bên ngoài.

Tình cảnh trên không trung hiện giờ rất là quái dị, một cung tiễn thủ đang dang đôi cánh trắng tinh trên lưng nỏ nóng bay phía trước, cách khoảng năm mươi mét phía sau một đàn mấy trăm con quái điều to lớn đuổi giết.

- Xuyên Qua!

Dương An nhất thời đưa tốc độ lên đến cực hạn, sử dụng hiệu quả đặc thù của ‘Tật Phong Gia Tộc’, đột phá không gian, kéo ra khoảng cách hơn mười mét.

Thời gian dài luyện tập, cộng thêm Nguyệt Ảnh Thần Trang có thể làm kỹ năng tăng lên, ngoài mấy kỹ năng mới vừa học, cơ hồ toàn bộ kỹ năng của Dương An hiện tại đều đột phá qua giới hạn cấp 10, mấy kỹ năng ban đầu lại càng chạm mức cao nhất là cấp 15.

- Đến lúc rồi!

Thấy Phá Nha đã dẫn người xông vào trong vùng trời kia, sau khi Dương An kéo dài khoảng cách, cũng lập tức chuyển hướng, bay về phía đồng đội.

- Ấc, còn có hơn hai mươi con cá lọt lưới!

Dương An thềm mắng một tiếng, phía trước còn có hơn hai mươi con quái điều to lớn ngăn cản đuổi giết đến.

- Yaaa!

Dương An khẽ quát một tiếng, thân ảnh nhanh như chớp luồn lách giữa bầy quái, phát huy tinh túy của ‘Nguyệt Ảnh Chi Vũ’, nhoáng cái đã huyền hóa ra năm sáu cái tàn ảnh, mê hoặc địch nhân.

- Ha ha ha! Rất kích thích, thực thoải mái!

Sau một hồi sinh tử, trong lòng được một trận vui sướng vô cùng, Dương An không khỏi cười ha hả.

“Ông ~”

Vùng trời tối đen kia nổi lên một trận gợn sóng, Dương An nháy mắt đã vọt đi vào, mà quái điều to lớn phía sau kỳ quái là không tiếp tục đuổi giết, từng con một dừng lại bên ngoài.

“Đinh ~ ”

Thời khắc xông vào trong, Dương An liền nhận được nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống: Xin trong vòng 3 giờ đánh chết Boss á thần cấp Na Già Hải Ma, phá hủy vùng trời tối đen, nếu không sẽ kinh động đến tồn tại thần cấp của Ma Đa Yêu Tộc, khiến chúng lập tức giải trừ phong ấn hàng lâm Thiên Không Chi Đô, nhiệm vụ tự động thất bại.

- Không phải chứ, chỉ có ba giờ?

359. Chương 353: Sáu Cánh

oOo

Lộ Lan Thánh Địa chính là trung tâm của Thiên Không Chi Đô, cũng là nơi trọng yếu nhất, Ma Đa Yêu Tộc vực ngoại tự nhiên sẽ trọng điểm ‘chiếu cố’ đến, mà vùng trời tối đen này chính là do đại năng Ma Đa Yêu Tộc dùng thần lực vô thượng chế tạo ra, một khi sinh vật tộc khác tiến vào, sau một khoảng thời gian sẽ khiến Ma Đa Yêu Tộc đại năng từ vực ngoại cảm ứng được, sau đó mạnh mẽ mạnh mẽ phá tan phong ấn nhanh hơn, hàng lâm xuống dưới, diệt sát hết thảy.

- Mọi người đều ở đây!

Dương An nhìn thấy năm người đồng đội ở cách đó không xa, không thấy bất kỳ tổn thương nào, cũng yên tâm hơn không ít.

- Chỉ có ba giờ thôi, chúng ta cần gia tăng tốc độ!

Dương An bay đến bên cạnh đồng đội, liền thương lượng kế hoạch tác chiến kế tiếp.

- Hiện tại chỉ có mạo hiểm thôi, quyết chiến!

Ám Luân nói...

Trải qua thương lượng nhanh, kế hoạch tác chiến đại khái thành hình, sáu người bắt đầu hướng trung tâm vùng trời bay tới.

Trung tâm bị vùng trời tối đen bao phủ là một quảng trường phạm vi chừng một kilomet, trung ương quảng trường có một cây trụ nhọn màu đen hình lục giác, cao tới mấy trăm mét. Trong vùng trời này là một mảnh ẩm đạm âm lãnh, không thấy quái vật nào, rất là yên tĩnh, yên tĩnh đến cực kỳ rùng rợn.

Sáu người bày trận cẩn thận đề phòng hướng về giữa quảng trường bay tới, chỉ chốc lát liền bay tới gần trụ nhọn, chỉ thấy một pho tượng đá vừa giống người lại vừa không ười lắm mười sáu mét lẳng lẳng đứng thẳng ở bên cạnh trụ nhọn.

- Dừng lại!

Dương An chỉ huy đội ngũ đứng cách trụ nhọn hơn hai trăm mét trên không trung, nhìn thấy tượng đá người không ra người này, đáy lòng Dương An bỗng nhiên dâng lên một cảm giác nguy hiểm đến cực độ.

- Mọi người cẩn thận, tượng đá này có cổ quái!

Dương An nhắc nhở trong kênh đội ngũ, nhưng hắn còn chưa nói xong, tượng đá đã có dị động.

“Bùm ~ ”

Cảm giác được sinh vật dị tộc tiếp cận, tồn tại cường đại ẩn núp trong tượng đá liền xông phá ra ngoài, xuất hiện hình thái chân thật. Một con quái vật khổng lồ màu xám tro mình người đầu bạch tuộc xuất hiện, đôi mắt đỏ như máu, sau lưng có tám cái xúc tu thô dài phủ kín giác hút.

Quái vật khổng lồ vừa hiện ra chân thân, một cổ uy áp lớn phô thiên cái địa cơ hồ khiến người ta ngạt thở lập tức tràn ra đè ép sáu người, khiến sáu người không thể cử động. Âm Luân lập tức thi triển Khu Tán Thuật quần thể, ngăn cản cổ uy áp này lại.

Dương An lập tức tung Ứng Nhân Nguyệt Độc, lấy được tư liệu về quái vật.

Na Già Hải Ma: Ma Đa tộc vực ngoại thống lĩnh trấn thủ Lộ Lan Thánh Địa, Boss á thần cấp 78, Hắc Âm hệ.

Boss á thần cấp là 7x, có điều Boss 7x không nhất định chính là á thần cấp, quái vật có được danh hiệu ‘á thần cấp’ này, so với quái vật ngang cấp mạnh hơn nhiều lần, là tồn tại siêu cấp đã bước đầu lĩnh ngộ thần chi lực.

- Con Na Già Hải Ma này chính là mục tiêu của nhiệm vụ lần này, tôi sẽ dẫn dụ sự chú ý của nó, mọi người theo kế hoạch hành động!

Dương An phân phó xong thì vỗ cánh bay nhanh về hướng Na Già Hải Ma.

Dương An bay nhanh đến bên đó, mũi tên bắn ra, đánh về phía Na Già Hải Ma, thu hút cừu hận. Năm người Âm Luân, Quang Phong, Phá Nha, Pháp Lỗ Địch, Mạnh Tử Lăng hạ xuống đất, chia làm năm phương vị, tạo thành một vòng tròn trong phạm vi năm mươi mét. Năm người đồng thời lấy ra một quyển trục phong cách cổ xưa, bắt đầu đọc lên những câu thần chú khó hiểu.

- Thì ra là đám nguyên sinh mệnh nhỏ bé, lại dám lần nữa xuất hiện ở Thiên Không Chi Đới!

Thanh âm bén nhọn như xử lý qua điện tử từ miệng Na Già Hải Ma truyền tới, đạt tới độ cao á thần cấp này, trí năng của nó không hề kém hơn so với nhân loại, có thể nói được tiếng người.

Nguyên sinh mệnh trong miệng Na Già Hải Ma, ý là nói chủng tộc sinh mệnh vốn có tại Thiên Không Chi Đới.

Dương An không để ý tới Na Già Hải Ma nói gì, trong mắt hắn đây chẳng qua là một con quái vật có trí năng tương đối à thôi, mũi tên tiếp tục bắn ra.

Nhưng mà, Na Già Hải Ma là một Boss á thần cấp thì làm sao bị công kích dễ dàng như vậy, tam cái xúc tu phía sau lưng nó huy động, cuốn thành một vòng gió xoáy ngăn chặn toàn bộ mũi tên dày đặc.

- Hắc hắc!

Na Già Hải Ma cười quỷ dị hai tiếng, liền lẳng không bay lên, hướng về phía Dương An, tám xúc tu như dài ra vô hạn, quần quanh truy kích, nhanh như tia chớp.

- Lại còn biết bay!

Dương An có chút kinh ngạc, bất quá cũng nằm trong dự liệu.

- Chỉ sợ mày không đuổi theo!

Tại thời khắc sinh tử này, Dương An còn lộ ra nụ cười nhàn nhạt, chỉ thấy hai cánh trên lưng hắn thu lại, đợi đến lúc mở ra lần nữa, hai cánh đã biến thành sáu cánh.

Sáu cánh! Không sai, tổng cộng là ba đôi cánh trắng tinh lóa ánh bạc!

Hình thái thật của Nguyệt Ảnh chi lực vốn là hai đôi cánh, trải qua Bạch Vân chúc phúc, thần chi lực mở ra càng nhiều, Nguyệt Ảnh chi lực cũng từ hai đôi tiến hóa thành ba đôi cánh, khiến cho tốc độ phi hành của Dương An càng nhanh, càng linh hoạt.

- Ha ha, đến đây đi!

Dương An cố ý khiêu khích, sáu cánh vừa động, thân ảnh đã bay ra ngoài trăm mét.

- Nguyên sinh mệnh đáng ghét!

Ma Đa Yêu Tộc vực ngoại trời sinh thô bạo, bị vài lời khích tướng Na Già Hải Ma càng thêm điên cuồng đuổi giết tới, tám xúc tu liên tục múa may quần quanh, nhưng lại bị Dương An nhẹ nhàng né tránh đi xuyên qua.

Hiện giờ Dương An chỉ đơn giản là chạy trốn, cũng không có phản kích, đây đều là kế hoạch, mục đích để đồng đội phía dưới tranh thủ thời gian.

Năm người còn tại đang cầm quyền trục yên lặng niệm tụng thần chú, theo đó trận pháp hình tròn dưới chân năm người chậm rãi sáng lên năm màu kim lục lam hồng hoàng bất đồng.

- Đã sẵn sàng!

Truy đuổi kéo dài ba mươi giây, rốt cuộc Dương An nhận được tín hiệu của Âm Luân.

- Tốt, mọi người chuẩn bị!

Dương An đáp lại, hai đại kỹ năng đồng thời triển khai, tức khắc như hóa thành một ngôi sao chói đột phá ra, sau đó lượn quanh trụ nhọn sáu cạnh rồi ngoặt một cái, mang theo Na Già Hải Ma quay lại chỗ đám người Âm Luân.

- Tốc độ rất nhanh, nhưng người cho rằng như thế là có thể trốn sao!

Na Già Hải Ma giận quát, lại tăng tốc đuổi theo.

- Ha ha, muốn bắt được tao, đợi kiếp sau đi!

Dương An tiếp tục nói lời chọc tức, thân ảnh đang phi hành trầm xuống rồi bỗng chậm lại, xẹt qua đầu của năm người, mục đích muốn đem Na Già Hải Ma dẫn tới chỗ của năm người.

Nhưng trí năng của Na Già Hải Ma cũng không phải thấp, không như một ít quái vật thông thường khác, dễ dàng bị dụ rơi vào truy kích đã định sẵn.

Qua vài lần thất bại, dưới sự mạo hiểm bay chậm dần của Dương An, rốt cục dụ dỗ được Na Già Hải Ma rơi vào bẫy.

Dương An ở trước xẹt qua đỉnh đầu của năm người, tiếp đó đến thân ảnh Na Già Hải Ma, chỉ trong cái chớp mắt này, năm người phía dưới bất thời cơ cùng triển khai quyền trục trong tay...

- Ngũ Hành Khốn Long Đại Trận!

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm quyền trục nháy mắt mở ra, cùng tiểu trận pháp ngũ hành dưới chân năm người phối hợp, năm tiểu pháp trận nhất thời trở thành năm trận nhãn, hình thành một trận pháp lớn, trên mặt đất hiện ra từng đạo phù chú huyền ảo, một cổ hấp lực cường đại xông thẳng lên trời kéo Na Già Hải Ma xuống, trận nhãn ngũ hành lại sáng lên, năm cột sáng màu kim lục lam hồng hoàng phóng lên trời, như cột nhà giam đem Na Già Hải Ma vây khốn.

360. Chương 354: Vây

oOo

Bộ quyền trục Ngũ Hành Khốn Long Đại Trận (trận ngũ hành nhốt rồng) này là trong một lần bọn Dương An quét sạch sào huyệt của một con vương giả 6x lấy được, có thể sử dụng ngũ hành lực Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ tạo thành một nhà giam trong đất trời, tồn tại cường đại cỡ nào cũng đều có thể vây khốn.

Rồng, trên đại lục Phong Vân là một loại sinh vật cực kỳ cao cấp, Ngũ Hành Khốn Long Đại Trận được xưng có thể 'Khốn long' thì lực lượng đương nhiên có thể vây khốn Na Già Hải Ma á thần cấp.

- Nguyên sinh mệnh đáng ghét, cư nhiên dùng thủ đoạn hèn hạ này vây khốn ta!

Na Già Hải Ma bị khốn trụ, trở nên vô cùng phẫn nộ, muốn dùng bạo lực phá tan đại trận, thế nhưng hắn đã đánh giá thấp uy lực của đại trận, mỗi một lần trùng kích đều bị cột sáng của ngũ hành vô tình bắn ngược trở về, hơn nữa bị trói buộc dưới lực của ngũ hành, động tác của Na Già Hải Ma cũng bị ảnh hưởng lớn, tốc độ cũng chậm hơn.

- Bắt đầu công kích!

Thấy Na Già Hải Ma rơi vào đại trận, Dương An lập tức hạ lệnh công kích.

Vừa dứt lời, Quang Phong cùng Phá Nha triệu hồi sủng vật của mình, dẫn đầu vũ cánh bay ra ngoài, chia ra trước sau hai mặt công kích.

Những đồng đội còn lại cũng triệu hồi sủng vật của mình, Dương An còn triệu hoán cả Nguyệt Quang Hùng ra, trong vùng trời tối đen không có người chơi khác, người chơi ở bên ngoài cũng nhìn không thấy bên trong, cho nên bọn hắn không hề cố kỵ phát huy toàn lực.

- Thiên Thần Ban Phúc!

Ám Luân lần đầu tiên thi triển 6x kỹ năng mới học, sáu luồng hào quang màu vàng thánh khiết chiếu trên thân sáu người, cả người ánh lên một tầng kim quang, thuộc tính HP công kích phòng ngự đều tăng lên gần gấp hai lần.

Nổi bật nhất chính là kiếm sĩ Quang Phong, dưới ‘Thiên Thần Ban Phúc’ thêm vào, tựa như một kiếm thần bất tử, xung phong liều chết cực kỳ hung mãnh.

Tiếp theo, Ám Luân kỹ năng hướng Na Già Hải Ma ném 6x của Ám mục, ‘Minh Thần Ban Ân’, Na Già Hải Ma lập tức như bong bóng xì hơi, thuộc tính không ngừng giảm xuống.

Nắm bắt cơ hội, tất cả mọi người toàn lực công kích.

“Ầm ~ ùng ~ ”

Một tiếng vang lớn, hai đạo Tử Vong Xạ Tuyến cực lớn oanh kích lên người Na Già Hải Ma, trong năm giây liên tục mỗi một giây hơn mười vạn sát thương dâng lên. Đây là do Linh Thức Trường Nha Sư bắn ‘Nguyệt Quang Vi Ba Pháo’, có Dương An kịp thời nhắc nhở, Quang Phong cùng Phá Nha tránh đi, khó khăn lắm mới tránh được âm ba của Tử Vong Xạ Tuyến, tránh bị thương tổn.

Ra tay trước không chế được Na Già Hải Ma, chiến đấu tiến hành có vẻ khá thuận lợi. Bất quá Na Già Hải Ma là Boss á thần cấp, HP có thể dùng từ “như hack” để hình dung, dưới công kích toàn lực của cả sáu người, suốt gần một giờ mới rút xuống không đến 30% HP.

Ngũ Hành Khốn Long Đại Trận có tác dụng trong vòng bảy bảy bốn mươi chín phút, hiện tại vây khốn Na Già Hải Ma là một loại trận pháp lớn khác, Lục Mang Tinh Chi Chú Phược (nguyên rửa trói buộc của sao sáu cánh), hiệu quả so với Ngũ Hành Khốn Long Đại Trận mạnh mẽ hơn nhiều, nhưng cần sáu người cùng nhau thi triển.

Vì nhiệm vụ lần này, bọn người Dương An đã sớm chuẩn bị đầy đủ, như là quyền trục và nhiều được tề đặc thù khác.

Lại qua hơn nửa giờ, HP của Na Già Hải Ma HP đã giảm xuống 50%.

- Tuy rằng vây khốn được Na Già Hải Ma, có điều HP của nó thật sự quá dày, cứ tiếp tục như vậy trong thời hạn 3 giờ chắc chắn không kịp xử lý nó.

Dương An chau mày, trong lòng trăm mối suy tư.

Nhưng mà, ngay lúc Dương An đang suy nghĩ, Na Già Hải Ma lại đột nhiên cuồng bạo.

- Na Già Hải Ma HP rút dưới 50%, nó muốn cuồng bạo, mọi người cẩn thận!

Ám Luân lên tiếng nhắc nhở, làm Quang Ám mục sư không cần chủ công thủ, quyền chỉ huy chiến đấu do Ám Luân phụ trách.

Nghe được Ám Luân nhắc nhở, Quang Phong cùng Phá Nha trước tiên vũ cánh lui ra.

- Nguyên sinh mệnh hèn mọn, có dám can đảm làm cho bản tôn chịu khuất nhục như thế!

Na Già Hải Ma vô cùng phẫn nộ gầm rú, bên ngoài thân thể tuôn ra ngọn lửa năng lượng màu đen, tám xúc tu bạo phát lực lượng chưa từng có muốn giãy khỏi đại trận.

- Nguyên sinh mệnh hèn mọn, toàn bộ đi chết đi, Chúc Nhiệt Hải Triều (hải triều nóng cháy)!

Ngọn lửa màu đen tuôn ra bên ngoài cơ thể Na Già Hải Ma lập tức ngưng kết thành chất lỏng, thể phô thiên cái địa khuếch tán khắp bốn phương tám hướng, tạo thành một con sóng thần màu đen cao hơn hơn mười mét, cần nuốt thiêu cháy hết thủy sinh mệnh.

- Lui!

Ám Luân quát lên một tiếng lớn, hạ lệnh tản ra.

Tuy nhiên, một chiêu Chúc Nhiệt Hải Triều này của Na Già Hải Ma không chỉ đơn giản như vậy, cư nhiên sinh ra một cỗ hấp lực cường đại, đem sáu người chạy trốn hút về, khiến cả bọn sắp bị sóng thần màu đen cần nuốt.

- Lão Địch, Bất Ngữ!

Ám Luân thấy tình thế không ổn, lập tức thay đổi chiến thuật.

(Bất Ngữ, Tử Bất Ngữ là ID của Tử Lăng trong trò chơi)

Mấy ngày trước trong quá trình diên cuồng giết Boss, sáu người phối hợp cực kỳ ăn ý, rất nhiều chiến thuật, chỉ cần nhắc nhở sơ qua liền hiểu bước tiếp theo.

- Chỉ Xích Thiên Nhai!

Pháp Lỗ Địch lập tức sử dụng kỹ năng mà hắn đặc ý nhất, đem toàn bộ đồng đội đang phân tán ra nháy mắt tụ tập lại.

- Thôn Thiên Không Gian!

Thời khắc thân ảnh xuất hiện, Mạnh Tử Lăng liền di chuyển đến trước mặt mọi người, pháp trượng ở tay phải giơ lên cao, tay trái hướng về phía trước, năm ngón tay tách ra, lúc nàng quát khẽ một tiếng, lòng bàn tay đột nhiên mở ra một cái lỗ tròn màu đen như mắt rồng vô cùng thâm thúy, cũng tựa như hố đen, kết nối với một không gian khác trong vũ trụ.

Chúc Nhiệt Hải Triều chớp mắt thời quét tới, có điều khi đến trước mặt Mạnh Tử Lăng, lại bị hố đen trên lòng bàn tay nàng hấp thu toàn bộ, năng lượng cường đại bị đẩy tới một không gian khác, an toàn hóa giải một kích cuồng bạo của Na Già Hải Ma.

Thôn Thiên Không Gian được xưng ‘thôn thiên’, có thể cần nuốt một lần bất kỳ kỹ năng công kích nào, nhưng mà loại kỹ năng phòng ngự nghịch thiên này cũng có tác dụng phụ, chính là phải hy sinh 90% HP của người thi triển.

Uống vào một bình thuận hồi được tề đỉnh cấp, HP của Mạnh Tử Lăng trong nháy mắt trở lại như cũ.

- Bất Ngữ chuẩn bị Thất Tinh Thiên Cương Đại Trận, những người khác toàn lực kèm chế!

Ám Luân lại hạ lệnh.

Bốn vị chủ công thủ lập tức lao ra chống đỡ Na Già Hải Ma đã phá tan vòng vây.

“Ầm ~ ”

Pháp Lỗ Địch dẫn đầu triệu hồi một con bọ cánh cứng khổng lồ màu hoàng kim chống đỡ Na Già Hải Ma đang xông lên giết, Phá Nha cũng vọt đến phía sau Na Già Hải Ma triển khai khổng chế, hiện không còn trận pháp vây khóa, đây là lúc khảo nghiệm bản lĩnh thực thụ của họ. Tiếp sau Phá Nha, Quang Phong cũng cầm Đại Địa Chi Kiếm thổ thuộc tính vừa chuyển đổi trong tay ngăn cản.

Còn Dương An dùng kỹ năng tiên thuật độc đáo của mình khổng chế kỹ để tranh thủ thời gian cho Mạnh Tử Lăng.

Mạnh Tử Lăng thì mạo hiểm tánh mạng của mình hiện thân đến bên dưới Na Già Hải Ma, mở quyền trực đang cầm trong tay bắt đầu niệm câu thần chú. Thất Tinh Thiên Cương Đại Trận cũng là một đại trận giam cầm, chỉ cần một người là có thể khởi động, bất quá giá trị của quyền trực này rất đắt, một kiện trang bị cực phẩm sử thi chưa chắc đã đổi được.

361. Chương 355: Kỹ Năng 6x Đại Tụ Hợp

oOo

- Thất Tinh Thiên Cương Đại Trận!

Dưới sự liều mạng kèm chế của chúng đồng đội để tranh thủ, rốt cuộc Mạnh Tử Lăng cũng đọc xong câu cuối cùng của thần chú, quyền trực lập tức triển khai, như thả ra bảy ngôi sao bay lên bầu trời, một luồng cương khí giống như đầu chuyển tinh di (vật đổi sao dời) lần nữa phong ấn vây khốn Na Già Hải Ma.

- Đáng ghét, nguyên sinh mệnh hèn mọn...

Na Già Hải Ma lại bị đại trận phong ấn vây khốn, cuồng bạo gầm lên giận dữ, có điều nó lại không thể thoát ra.

- Không thể cứ như vậy được, ra cầm chú đi!

Dương An suy nghĩ một hồi, đưa ra quyết định quan trọng.

- HP của Na Già Hải Ma HP còn một nửa, lúc này dùng cấm chế sẽ có chút mạo hiểm, nhưng thời gian còn lại không đến một tiếng, chỉ có thể đánh cuộc một lần!

Ám Luân cũng lo lắng đến vấn đề này.

Cầm chú trong miệng hai người, kỳ thật là kỹ năng công kích 6x mới học được, nếu xét theo uy lực công kích, quả thật đã đạt tới cấp bậc cầm chú.

- Mọi người chuẩn bị, dùng kỹ năng 6x mạnh nhất!

Dương An làm đội trưởng, vào lúc này đương nhiên phải đứng ra khích lệ lòng quân:

- Không thành công thì thành nhân, đánh cược lần cuối!

- Tốt! Không thành công thì thành nhân!

Ám Luân lên tiếng đáp trả, uống một bình thuận gian hồi ma được tề, thúc dục thần chi lực, lần nữa thi triển ‘Thiên Thần Ban Phúc’ cùng ‘Minh Thần Ban Ân’.

- Chung Cự Thứ Sát!

Phá Nha ra tay nhanh nhất, kỹ năng của đạo tặc có thời gian thi triển ngắn nhất trong toàn bộ các chức nghiệp, Phá Nha dưới trạng thái ‘Cấp Huyết Biến’ hóa thành một luồng huyền quang màu máu, giờ phút này hần ẩn ẩn hiện hiện, như hóa thân thành hư vô, mà lại cũng là tất cả.

Thích khách mỗi lần ám sát đều phải có quyết tâm liều chết, chỉ tiến không lùi, chưa từng có ngoại lệ, tâm như nước lạnh, không sợ hãi, mới có thể một kích tất sát.

Chủ thủ nhanh kinh hồn, bạo xạ xuất ra, chót mắt cắm vào trái tim Na Già Hải Ma, trong phút chốc từ hư không hóa thật thể, năng lượng toàn thân toàn bộ bạo phát trong chủ thủ!

“Oành!”

Sát thương gần trăm vạn dâng lên, mà dưới sự bạo tạc của cỗ năng lượng này, Na Già Hải Ma cũng bị chấn ngất đi.

- Trảm Thần Kiếm!

Quang Phong đột nhiên hô to, hóa thân Chiến thần, hai tay giơ Thập Giới Kiếm lên cao, bảy hào quang đại biểu cho bảy thuộc tính không ngừng biến ảo, ngưng tụ một khối, phóng thẳng lên trời, hóa thành một đạo kiếm ảnh màu trắng dài gần trăm mét, bóng kiếm ngưng tụ như thực, mà lại hư vô bất định, trong đó bao hàm tinh túy kiếm đạo của thiên hạ.

“Choeng ~ ”

Kiểm ảnh khổng lồ chém xuống, vô tận kiếm đạo kiếm ý trăm xé trời, núi lở đất rung, sông nước ngắt dòng, kiếm thể đồ sộ làm cho người ta có loại cảm giác như đủ để chém giết cả chúng thần.

Một kiếm này, chém rớt hơn một trăm vạn HP của Na Già Hải Ma, nhưng cơ hồ đã tiêu hao hết toàn bộ mana cùng thần chi lực của Quang Phong.

Kỹ năng 6x ‘Thiên Trùng Chi Tai’ của Pháp Lỗ Địch không thích hợp tấn công đơn thể, nhưng mà thú cưng ‘Băng Cực Chiến Lang’ của hắn có một tuyệt chiêu đơn thể cực kỳ mạnh mẽ. Sau khi được buff thêm Huyết Cuồng Hóa, Băng Cực Chiến Lang màu băng lam biến thành màu đỏ như máu, lực công kích tăng mạnh.

- Gào ồ ồ

~ Băng Cực Chiến Lang lăng không phóng tới như, hai thanh đại kiếm cùng hướng về trước, thân thể cấp tốc xoay tròn, tựa như một cỗ máy khoan sắc lẹm.

- Băng Cực Trùng Kích!

Băng Cực Chiến Lang như máy khoan chớp mắt xuyên qua bụng của Na Già Hải Ma, diệt hơn mười vạn HP, nhưng Băng Cực Chiến Lang cũng trở nên suy yếu vô cùng. Ngoài ra, Pháp Lỗ Địch còn điên cuồng triệu hoán Bạo Diễm Phong cùng Địa Lôi Chu tiến hành oanh tạc không ngừng, lấy số lượng bù chất lượng.

Nói cấm chú chân chính, thì phải nhắc đến tuyệt chiêu của nguyên tố thao khống sư duy nhất trong sáu người là Mạnh Tử Lăng.

Mạnh Tử Lăng đứng thẳng trên không trung, mặc cuồng phong cuộn cuộn thổi tung bay pháp bào, nàng vẫn bất động, tâm lặng như nước, thân ảnh ẩn dưới pháp bào màu đen thần bí tựa như sứ giả ma thần, nắm trong tay trọn cả phiên không gian này, tay trái vươn ngón trở ra, thần nhiên giờ về phía trước, miệng đọc nhẩm câu thần chú.

Thần chú không ngừng được ngâm ra, nhưng chung quanh không có gì biến hóa nào, không hề có chút gì dấu hiệu của kỹ năng ma pháp cường đại sắp được tung ra, hết thảy đều bình lặng.

Song, nếu hiện tại có một chiếc kính hiển vi, phóng đại vô số lần hình ảnh ngón tay trở trái của Mạnh Tử Lăng, sẽ có thể thấy vô số điểm sáng màu đen nhỏ hơn cả hạt bụi đang không ngừng tụ lại.

- Nguyên Tử Nhất Kích!

Ánh mắt Mạnh Tử Lăng ngưng tụ, ngón trở trái chậm rãi chỉ hướng Na Già Hải Ma, vô số điểm sáng màu đen lấy tốc độ đột phá không gian bắn hướng mục tiêu.

“Uỳnh ~ ”

Năng lượng vô tận bên trong nguyên tử màu đen lập tức bành trướng phát nổ, tựa như vũ trụ nổ tung, phóng ra năng lượng lớn vô cùng, khiến không gian trong vòng trăm mét toàn bộ vạn vật, thanh thế cực kỳ lớn.

Một ngón tay, vũ trụ vạn vật vì vậy mà được sinh ra, cũng vì vậy mà bị hủy diệt!

Một ngón tay này, sau này được đông đảo người chơi gọi là ‘Ngón tay của Nữ thần’, vũ trụ sinh ra cùng hủy diệt đều do ‘ngón tay’ này nắm giữ.

Một ngón tay này, cũng cướp đi gần ba trăm vạn HP của Boss á thần cấp Na Già Hải Ma.

Tiêu hao hơn phân nửa mana cùng thần chi lực, sắc mặt Mạnh Tử Lăng cũng trở nên tái nhợt, tuy nhiên nàng lại dứt khoát uống thêm một bình hồi mana trong nháy mắt, pháp trượng lại huy động, tay trái không dùng kết ấn ký, dùng năng lượng còn lại, quyết tâm huy động một kỹ năng 6x khác.

- Đạo Đạn Tiến!

Vì giúp đồng đội hộ pháp, Dương An là người xuất chiêu cuối cùng.

Kỹ năng 6x Đạo Đạn Tiến của cung tiễn thủ, mũi tên vừa ra, đón gió mạnh lên, nháy mắt thành một trở thành lớn như một quả tên lửa đạn đạo, xuyên qua hư không, trong phút chốc xuyên thủng ngực Na Già Hải Ma, rồi như một cọc gỗ thật lớn ghim nó trên mặt đất, tiếp theo nổ tung, tạo thành một đám mây hình nấm.

Trước sau hai cú thương tổn cực lớn dâng lên, một cú hơn năm mươi vạn, cú còn lại hơn một trăm năm mươi vạn!

Sát thương cơ bản của cung tiền thủ có thể nói là thấp nhất trong các chức nghiệp (ngoại trừ mục sư), nhưng trên người Dương An là bộ áo trang thần cấp thuộc tính cao đến khủng bố, tạo ra công kích sát thương đương nhiên không thể như những cung tiền thủ thông thường.

Nhờ có bộ áo trang thần, hơn nữa lại mở ra thần chi lực cao hơn rất nhiều so với những người khác, cho nên một kỹ năng 6x còn chưa tổn hại tới gân cốt của Dương An. (Ý nói mana chưa cạn, tinh thần thể lực chưa kiệt quệ như người thường sử dụng kỹ năng khủng)

- Toàn Phong Mị Ảnh!

Pặc ~ pặc ~ pặc ~ ...

Dương An huyền hóa ra bốn phân thân, cộng thêm bản thể của hắn tổng cộng có năm ‘Dương An’ đứng thẳng trên không trung.

Năm ‘Dương An’ vừa xuất hiện, bốn trong năm người bay đến chỗ Na Già Hải Ma, chia ra bốn góc Đông Nam Tây Bắc, chuẩn bị phát động ‘Tứ Tượng Phong Thần’.

Người còn lại, chính là bản thể của Dương An thì hướng về phía trước bay lên cao, tiếp cận đỉnh đầu của Hắc Ám Thiên Mạc mới dừng lại.

Dương An từ trên cao nhìn xuống toàn cảnh, sáu cánh trắng tinh trên lưng hoàn toàn mở ra, phẳng phất như đang tiến hàng hô ứng với mặt trăng phía chân trời xa xôi bên kia...

- Tiểu Ngã, cậu điên rồi, chơi lớn như vậy!

Ám Luân thấy trận thế của Dương An, biết lần này hắn thật sự muốn liều mạng.

Dương An chỉ mỉm cười, không để ý đến cảnh cáo của Ám Luân, một mũi Lạc Nguyệt Tiên đã lấp, Nguyệt Ảnh trường cung cũng được chậm rãi kéo ra!

362. Chương 356: Nguyệt Luân Hồi

oOo

Dương An tự nghĩ ra chiêu số tổ hợp ‘Tứ Tượng Phong Thần’, nói riêng về một chiêu này, tổng thể sát thương đã có thể so được với kỹ năng 6x, nhưng mà bản tôn của hắn lại còn thi triển một kỹ năng Nguyệt Ảnh xạ thủ 6x nữa, điều này đã vượt ra khỏi cực hạn của 6x thông thường.

(Chỗ này hơi lỏng lẻo, nghĩa là 4 phân thân thì dùng Tứ Tượng Phong Thần, chân thân thì dùng 1 kỹ năng 6x nữa nên sẽ vượt ngoài sức chịu đựng của người chơi 6x về mana, tinh thần, thể lực)

Phong Vân thiết trí rất công bình, kỹ năng có lực công kích càng lớn, hiệu quả càng mạnh thì tiêu hao cũng tăng lên tương ứng, lúc này đây Dương An quả thật đã muốn liều mạng.

Bốn phân thân bố trí ‘Tứ Tượng Phong Thần’, còn bản tôn Dương An thì ở trên trời cao, sáu cánh giương ra, Nguyệt Ảnh trường cung từ từ kéo căng, Lạc Nguyệt Tiên chỉ hướng phía chân trời, ánh mắt sắc bén lóe tinh quang, vượt qua thời không, tập trung lấy mặt trăng bên ngoài vùng trời tối đen này, sinh ra cộng hưởng.

Một quang sáng bảy màu hiện ra phía sau Dương An, như cầu vồng trong bóng đêm, vô cùng kì diệu. Nguyệt Ảnh Thần Trang tỏa ánh sáng tinh mịn, u hàn, càng thêm vẻ thần bí cho Dương An, khiến giờ này khắc này, hắn giống như là duy nhất trong đêm tối, là đứa con của bóng đêm nắm vạn vật trong tay...

Trong lúc bản tôn Dương An ngưng tụ một kích mạnh nhất thì bốn phân thân đã hoàn thành Tứ Tượng Phong Thần.

Phong Long ngược ngạo, trăng tròn thủy triều, sao băng diệt thế, nguyệt thực tĩnh lặng! Tứ Tượng Phong Thần, bốn đại sát chiêu toàn bộ trút xuống người Na Già Hải Ma, từng đợt sóng năng lượng bạo phát khí

thể thôn thiên ám địa, hoàn toàn có thể so sánh với với Nguyên Tử Nhất Kích của Mạnh Tử Lăng cùng Trảm Thần Kiếm của Quang Phong.

Mà lúc này, Mạnh Tử Lăng đã ngừng tụ xong kỹ năng hỏa hệ 6x.

- Hỏa Thần Chi Nộ!

Phạm vi trăm mét trên bầu trời bỗng nhiên tụ tập vô số đám mây lửa nóng rực, một tiếng rống phần nộ xuyên qua thời không, thông qua mây lửa khiển trách nhân gian. Theo đó là “ầm” một tiếng, một sinh vật chẳng giống người, cũng chẳng giống thú dùng bàn tay rực lửa to lớn của mình gạt mây lửa rồi vỗ thẳng xuống mục tiêu Na Già Hải Ma phía dưới.

Trải qua nhiều kỹ năng khủng bố công kích, Na Già Hải Ma lại bị bàn tay lửa đập ngã trên mặt đất, toàn thân bị ngọn lửa kịch liệt thiêu đốt, thương tổn cực lớn.

Mạnh Tử Lăng dốc toàn lực thi triển kỹ năng 6x thứ hai Hỏa Thần Chi Nộ, lúc này mana cùng thần chi lực đều đã tiêu hao hết, thể lực và tinh thần cũng không khá hơn, cả người suy yếu vô cùng, miễn cưỡng chống đỡ thân mình không ngã xuống đất.

Cùng một thời gian, Dương An cũng đã hoàn thành kỹ năng 6x của Nguyệt Ảnh Xạ Thủ.

Sau lưng Dương An, bên trên quang sáng bảy màu rực rỡ ấy, ánh trăng huyền ảo màu bạc xuất hiện rồi biến đổi từ trắng tròn, trắng khuyết, nguyệt thực..., tạo thành một quỹ tích tuần hoàn của mặt trăng.

- Sống - chết là luân hồi, Quang - Ám là luân hồi, ngày - đêm là luân hồi, vui buồn ly hợp là luân hồi, trăng tròn trăng khuyết cũng là luân hồi...

Thanh âm bình thản của Dương An vang lên, như kẻ tha phương nhớ cố hương, mang theo một loại ma lực thần kỳ khuếch tán đi, xuyên qua vùng trời tối đen, truyền khắp toàn bộ Lộ Lan Thánh Địa, những ‘hạt giống’ khác đang chiến đấu ở bên ngoài giờ khắc bất cứ cũng không nhận được ngắt đầu lên nhìn bầu trời.

Vọng nguyệt tư hương*. Trong lòng người Trung Quốc, ánh trăng chính là đại biểu cho cố hương của mình, cho dù đang ở đâu, chỉ cần ngẩng đầu nhìn ánh trăng, sẽ luôn tưởng nhớ tới nơi chôn rau cắt rốn.

(*: nhìn trăng nhớ nhà)

- Nguyệt Luân Hồi!

Một mũi tên yên lặng nhẹ nhàng bắn vào hư không tối tăm, chợt lóe lên rồi biến mất không thấy nữa, Dương An chậm rãi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời xa xôi.

“Rầm rầm rầm...”

Từng tiếng vang nặng nề như có như không từ hư không truyền đến. Bỗng nhiên, mặt trăng đã lặn từ lâu ở cuối chân trời phía Tây lại lần nữa thần kì xuất hiện trên bầu trời, hơn nữa càng lúc càng gần, càng lúc càng lớn.

- Trăng... Mặt trăng? Bây giờ là ban ngày, tại sao lại có mặt trăng?

- Đúng là mặt trăng, âm thanh vừa rồi truyền ra từ vùng trời tối đen chẳng lẽ là để triệu hoán mặt trăng??

- Kỳ tích, không phải là kỹ năng sáu người kia thi triển ra chứ, không thể tin nổi là triệu hoán ra được cả mặt trăng.

....

Tại Lộ Lan Thánh Địa, bên ngoài vùng trời tối đen, tám đội người chơi đối phó với tứ đại phân thân không ngừng phán đoán.

- Đừng phân tâm, mau tấn công nếu không muốn bị quái vật giết chết.

Lại có thanh âm bất đồng vọng ra.

...

Không sai, kia quả thật là mặt trăng, nhưng cũng có thể nói là không phải mặt trăng, mà là một hình chiếu của mặt trăng, nhưng hoàn toàn có thể so sánh với trăng thật.

Mặt trăng bị Dương An triệu hoán đến chỉ có bán kính trăm mét, nhưng khoảng cách tương đối gần, càng nhìn càng thấy lớn, lớn hơn nhiều mặt trăng bình thường.

“Ầm ầm ~”

Hình chiếu mặt trăng nhìn hạ xuống có vẻ chậm nhưng lại là cực nhanh, màn năng lượng quanh vùng trời tối đen cũng không thể cản trở, mặt trăng dễ dàng xuyên qua, hướng về Na Già Hải Ma cường thế lao thẳng xuống, lấy trọng lực cùng áp lực vô cùng lớn tạo thành sát thương, hơn nữa còn liên tục gây sát thương lớn.

- Âu mai gót, tiểu Ngã không phải một mũi tên bất rót mặt trăng xuống đây chứ!

- Ặc... Điều này thật quá sức tưởng tượng, quá kinh khủng!

- Đây là kỹ năng 6x của của Nguyệt Ảnh xạ thủ: Nguyệt Luân Hồi, quá bá đạo!

Bên trong vùng trời tối đen, Âm Luân và Pháp Lỗ Định đứng gần nhất, cảm thụ cũng rõ ràng nhất, liên tục phát ra tiếng kêu khiếp sợ.

Chẳng những là người khác, chính Dương An cũng thấy sợ hãi.

- Kẻ xâm lược vô sỉ, mặt trăng sẽ đem mây đuổi ra khỏi mảnh đất cổ hương của chúng tao!

Hình chiếu mặt trăng rơi xuống, cầu vồng phía sau Dương An cũng biến mất, mà một chiêu này cũng đem mana và thần chi lực của hắn tiêu hao hết, chỉ có thể miễn cưỡng khống chế thân hình chậm rãi hạ xuống đến bên mọi người phía dưới.

Toàn bộ sáu người đều xuất hết tuyệt chiêu, Na Già Hải Ma đã bị thương rất nặng, HP tiêu gần hết, giờ còn bị mặt trăng đàn áp, mỗi giây đều mất lượng lớn HP.

- HP còn khoảng 10%, hơn nữa còn xuất huyết liên tục, bị ánh trăng ngăn chặn, Na Già Hải Ma có lẽ không còn khả năng phản công đâu!

Dương An đến bên mọi người thản nhiên nói, nhưng lại không có chút buông lỏng.

- Hiện giờ chúng ta đều nguyên khí đại thương, nếu nó còn có thể phản kích thì chúng ta toàn bộ xong luôn!

Phá Nha nói.

Lúc trước luôn không thi triển kỹ năng 6x cũng là vì nguyên nhân này, tuy rằng sáu người đều thăng cấp 6x, lại có trang bị cường đại, nhưng kỹ năng 6x lại không tầm thường, tiêu hao cực lớn, trong đó còn có người liên tiếp thi triển hai đến ba lần, nguyên khí đại thương. Hơn nữa trừ kỹ năng mục sư của Âm Luân, kỹ năng 6x của những người còn lại đều cần thời gian cooldown tới một ngày, bởi vậy đều là sát chiêu đều dành cho thời khắc cuối cùng một hơi xử lý mục tiêu.

“Ầm ~ ầm ~”

Không biết có phải Phá Nha thối miệng hay không thế mà Na Già Hải Ma như hắn nói, phản kích >.

<>

“Ầm” một tiếng, mặt trăng đang áp chế Na Già Hải Ma bắn tung lên, Na Già Hải Ma huyết nhục mơ hồ lao ra khỏi vây khốn.

<>

- Ha ha ha, nguyên sinh mệnh ngu xuẩn, các người nghĩ chỉ như vậy là có thể đánh chết bốn tọa sao, các người thật sự rất ngu xuẩn!

<>

<>

363. Chương 357: Hình Thái Ma Hoàng

oOo

Na Già Hải Ma lúc HP tụt xuống còn 5% lại cuồng bạo, hơn nữa lần cuồng bạo này so với trước mạnh mẽ hơn nhiều, phá vỡ Thất Tinh Thiên Cương Đại Trận vây khốn, phá tan hình chiếu mặt trăng mà Dương An triệu hoán, xé thành hai nửa.

- Không thể ngờ được vẫn dùng kỹ năng 6x quá sớm!

Dương An trong lòng giống như bị xe tải đụng trúng, thất vọng, áy náy.

Na Già Hải Ma cuồng bạo xoay người lại, mọi người sợ tới mức suýt chút nữa nhảy dựng lên:

- Chúng ta làm gì còn chút lực lượng nào để chống cự, hơn nữa cũng sắp hết thời gian rồi.

- Ha Ha, cũng dám làm bốn tọa bị thương nặng như vậy, các người sẽ phải trả giá thật nhiều cho sự ngu muội này!

Na Già Hải Ma lúc này hoàn toàn nổi điên, trên người bùng lên ngọn lửa màu máu, hơn nữa HP còn mau chóng hồi phục, từ 5% thoát cái nhảy đến 6%, đối với HP khổng lồ của Na Già Hải Ma thì chỉ là tí chút, nhưng với sáu người Dương An chiến lực còn dính đầy thì chẳng khác nào từ trên trời rớt xuống đất.

- Ha ha, nguyên sinh mệnh ngu xuẩn, chết hết đi!

- Sóng Năng Lượng Cực Hạn!

Tám cái xúc tu sau lưng Na Già Hải Ma cuộn thành một quả cầu tròn trước người nó, ngưng tụ thành một quang cầu màu máu đen rồi nhanh chóng bành trướng, năng lượng hắc ám trong vùng trời tối đen mãnh liệt tiến vào bên trong quang cầu!

- Mau lùi lại!

Dương An lập tức kêu mọi người chạy lùi, nhìn tám cái xúc tu ngưng tụ năng lượng, khá giống tuyệt kỹ “Nguyệt Quang Vi Ba Pháo” của Linh Thức Trường Nha Sư, nhưng mạnh mẽ khủng bố hơn nhiều.

Không cần Dương An lên tiếng, tất cả mọi người đều cảm giác thấy nguy hiểm, đều muốn chạy trốn nhưng đáng tiếc đã chậm một bước.

“Ầm ~ ầm ~ ”

Quang cầu năng lượng khổng lồ màu máu đen nhanh như ánh sáng xuyên qua không gian oanh kích tới, hủy diệt vạn vật, thể không thể ngăn cản, thu gặt sinh mệnh.

Mạnh Tử Lăng, Ám Luân, Pháp Lỗ Dịch ba người vì suy yếu và cùng là chức nghiệp pháp hệ vốn chậm hơn, né tránh không kịp, bị Sóng Năng Lượng Cực Hạn miểu sát, không kịp kêu một tiếng.

Mà Dương An, Phá Nha cùng Quang Phong cũng chỉ nhanh hơn một tích tắc, kịp thời thi triển kỹ năng vô địch tránh thoát làn sóng công kích.

Miểu sát ba người, ba người còn lại may mắn sống sót, nguyên khí đại thương, vô lực, tuyệt vọng, vùng vẫy giãy chết.

- Đáng chết!

Nhìn ca ca của mình bị giết, Quang Phong phát cuồng, hai mắt đỏ rực, hai cánh rung lên, hai tay nắm chặt đại kiếm, dùng hết lực lượng còn lại xung phong quyết tử lao lên.

Giống như Quang Phong còn có Phá Nha, mang thân hình suy yếu, thân ảnh chớp động đến phía sau Na Già Hải Ma công kích.

Nhưng mà, chút chiến lực còn lại của hai người khó có thể xoay chuyển điều gì, công kích Na Già Hải Ma như muối đốt i-nốc.

“Phanh ~ phanh ~ ”

Không kịp né tránh, Quang Phong cùng Phá Nha bị xúc tu quét trúng, bị đánh ngã trên mặt đất.

- Chẳng lẽ đồng đội hy sinh vô ích, lẽ nào nhiệm vụ lại thất bại như vậy!

Dương An trong lòng áy náy, không cam tâm, cắn chặt răng, ánh mắt dừng ở một skill còn lại.

- Lấy lực lượng hiện tại, cho dù sử dụng skill này nhiều nhất cũng chỉ có thể duy trì 10 giây, khó mà xử lý Na Già Hải Ma.

Trong thời gian ngắn ngủi, Na Già Hải Ma đã hồi phục HP đến 10%, khí thế thêm cường thịnh.

- Chết, chết, chết, nguyên sinh mệnh ngu xuẩn còn muốn đoạt lại cổ hương cái gì, đều chết hết đi!

Na Già Hải Ma điên cuồng dùng tám cái xúc tu công kích liên tục, Quang Phong cùng Phá Nha lần lượt hi sinh.

Ánh mắt Na Già Hải Ma rơi xuống người duy nhất sống sót còn lại là Dương An, muốn xông tới giết nốt.

Nhưng đúng lúc này, Na Già Hải Ma chợt dừng lại, lửa đỏ hừng hực bùng cháy trên người đột nhiên tắt ngóm, thân hình cao lớn hơn 10 mét trở lên uể oải mệt mỏi, suy yếu vô lực, HP cũng đình chỉ hồi phục.

- Tại sao có thể như vậy, phân thân của ta... phân thân của ta....

- Chuyện gì đây? Có lẽ nào.....

Dương An lập tức xem nhật ký chiến đấu, chợt thấy hy vọng xuất hiện.

Hệ thống: Phân thân Tham Lam của Boss á thần cấp Na Già Hải Ma đã bị đánh chết.

Hệ thống: Phân thân Phần Nộ của Boss á thần cấp Na Già Hải Ma đã bị đánh chết.

Hệ thống: Phân thân Cừu Hận của Boss á thần cấp Na Già Hải Ma đã bị đánh chết.

Hệ thống: Phân thân Gian Trá của Boss á thần cấp Na Già Hải Ma đã bị đánh chết. Bốn phân thân toàn bộ bị tiêu diệt, bản thể Na Già Hải Ma đã bị phản phệ, rơi vào trạng thái cực kỳ suy yếu.

Bốn đại phân thân của Na Già Hải Ma đều có thực lực Boss 6x, là căn nguyên lực lượng, hiện giờ đã chết sạch, bản thể đương nhiên bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

- Vẫn còn hi vọng, ra đây là nhiệm vụ của những ‘hạt giống’ khác!

Dương An hai mắt tỏa sáng, ánh mắt dừng ở bảng kỹ năng, kích hoạt kỹ năng ‘ác ma’ kia.

- Đây là hi vọng cuối cùng, chết cũng không hối hận!

- Âm Nguyệt Phá! Hình thái Ma Hoàng!

Hư ảnh một vòng Âm Nguyệt màu máu chậm rãi xuất hiện sau lưng Dương An, một cỗ năng lượng điên cuồng tràn vào cơ thể, dưới ánh Âm Nguyệt chiếu rọi, phía sau Dương An xuất hiện một hư ảnh cũng màu máu thật lớn, cao gần 20 mét, giống hệt Dương An, như là hoàng giả trong ác ma, tràn đầy lực lượng tà ác, khủng bố vô cùng.

Lúc này đây toàn thân Dương An đều biến thành màu đỏ máu, giống hệt hư ảnh người khổng lồ phía sau lưng.

- Aaaaa!

Dương An như nhập ma điên cuồng gầm rú, kéo căng dây cung, mỗi một mũi tên xuất ra, hư ảnh Ma Hoàng sau lưng đồng dạng cũng xuất một mũi tên. Hiện giờ tốc độ công kích của Dương An thật chậm, mỗi giây chỉ có một mũi tên, nhưng mỗi mũi tên lại lấy của Na Già Hải Ma hơn 10 vạn HP.

Sau khi Linh Hồn Phong Ấn Chi Giới tăng cấp thành trang bị thần cấp, Âm Nguyệt Phá cũng tiến lên dạng mạnh nhất: hình thái Ma Hoàng, khiến Dương An trong thời gian ngắn có lực lượng vô tận.

Ngàn năm tu đạo, không bằng một đêm thành ma!

Nhưng ” thành ma” cũng phải trả giá rất nhiều. Hình thái Ma Hoàng vốn là thiêu đốt Nguyệt chi thần lực. Hiện giờ Nguyệt chi thần lực của Dương An đã hao gần hết, liền thiêu đốt mana, khi mana cạn liền chuyển sang thiêu đốt HP, cho dù dùng được tề khôi phục mana và HP ngay lập tức cũng chỉ có thể chống đỡ 10 giây mà thôi,

Na Già Hải Ma bị phản phệ mà rơi vào trạng thái cực độ suy yếu, bị ‘Ma Hoàng’ công kích, HP điên cuồng tụt xuống.

9%....7%....5%.....

Mà thời gian của Dương An cũng ngày càng ít... 5 giây ... 4 giây ... 3 giây ...

3 giây cuối cùng HP của Dương An cũng không còn chống đỡ nổi, mà máu của Na Già Hải Ma cũng chỉ còn một tia.

- Dù có chết, tao cũng xách mày đi cùng!

Một giây cuối cùng, Dương An cũng kịp bắn một mũi tên!

“Oành ~ ”

Dương An nghe được một tiếng nổ đinh tai nhức óc rồi trước mắt tối sầm, đã ngất!

364. Chương 358: Mở Ra Thiên Không Chi Đô

oOo

- A! Mình đã chết rồi sao?

Dưới một luồng ánh sáng tiếp dẫn hồi sinh, Dương An chậm rãi mở to mắt.

- Đúng là đã chết, nhưng giờ sống lại rồi!

Ám Luân thần nhiên nói.

- Haha, suýt nữa thì quên anh còn có kỹ năng tự hồi sinh.

Dương An đứng dậy, đồng đội đều đã được Ám Luân dùng Phục Hoạt Thuật hồi sinh lại.

- Bộ Sinh Tử sáo trang á thần cấp này có thể nắm trong tay sinh tử của người khác, đương nhiên có thể nắm trong tay sinh tử của chính mình!

Ám Luân khẽ cười nói:

- May mắn hồi sinh đúng lúc Na Già Hải Ma tử ọ, nếu không quả thật xui xẻo lãng phí exp của Boss á thần cấp này.

Nghe vậy, tất cả mọi người đều nhìn lại, Ám Luân đã thăng lên cấp 61, giết một con Boss á thần cấp vô cùng khó khăn nhưng lại chỉ tăng có một cấp, nghĩ thôi đã đủ biết exp cần để thăng cấp từ 6x lớn thế nào. Mà những người khác dưới Phục Hoạt Thuật hiệu quả “biến thái” của Ám Luân đều hồi sinh, cũng không tổn thất bao nhiêu exp, vẫn là cấp 60.

Sau khi chết một thời gian ngắn vẫn còn một chút ý thức, Dương An cũng đã xác định Na Già Hải Ma bị mũi tên cuối cùng kết liễu, cho nên cũng không có bao nhiêu bất ngờ.

- Anh tự hồi sinh quá muộn, sớm chút nữa kịp thời cho tôi một cái trị liệu thì đã không toi, như vậy có phải kịp hưởng phần nửa exp rồi không!

Dương An giả vờ đổ kị tức giận nói.

- Ha ha ha!

Mọi người đều cười rộ, một vì lời Dương An vừa nói, hai vì đã giết được Na Già Hải Ma.

- Đúng rồi, đây là những vật phẩm Na Già Hải Ma rơi ra!

Cười vui, Âm Luân lấy ra vật phẩm ọi người cùng xem.

- Đây là toàn bộ vật phẩm con Boss á thần cấp bạo ra, toàn đồ có giá trị xa xỉ.

Âm Luân cũng không có lấy ra hết vật phẩm Na Già Hải Ma bạo ra, chỉ trưng vài món sử thi có giá trị nhất, còn lại để khi trở về tiếp tục phân phối.

Đem ra có năm kiện vật phẩm. Một thanh chiến đao hoa văn hình rồng màu xám đen, một quyển sách kỹ năng bìa sách màu đen, một miếng thần cách, cùng với hai chiếc áo giáp tỏa u quang bảy màu.

- Chuôi chiến đao này... Không phải là trang bị á thần cấp đấy chứ!

Trang bị của mọi người đều là á thần cấp, tự nhiên nhận biết trang bị á thần cấp rồi.

- Có lẽ thế, nhưng cứ Giám Định cho chắc chắn!

Âm Luân mỉm cười gật đầu, ánh mắt mọi người đều dừng trên người Dương An, vì chỉ có mỗi hắn là có kỹ năng Giám Định trang bị.

Dương An sáng khoái cầm lấy thanh chiến đao chưa biết thuộc tính kia, thi triển Ứng Nhân Nguyệt Độc giám định, nhưng mười lần đều không thành công.

Dương An lắc lắc đầu, nhưng trên mặt vẫn rất hưng phấn, bởi vì trang bị cấp sử thi thì Ứng Nhân Nguyệt Độc giám định hai ba lần là thành công, giờ mười lần đều thất bại, không cần phải nói, phẩm chất chiến đao này đã vượt qua cấp sử thi.

Đồng đội cũng tự nhiên hiểu được điều này, lại càng thêm vui mừng.

Một lát sau, những vật phẩm còn lại đều giám định thành công. Sách kỹ năng chính là skill cuối cùng Na Già hải Ma thi triển ‘Sóng Năng Lượng Cực Hạn’, Hắc Âm nguyên tố thao khống sư có thể học tập, liền phân cho Mạnh Tử Lăng. Mà thuộc tính hai chiếc áo giáp cấp sử thi cũng là cực phẩm, thêm viên thần cách, hẳn là có thể bán được không ít tiền.

- Đây chỉ là một số vật phẩm quý giá nhất, còn có ba bốn kiện trang bị truyền thuyết, bảo thạch cao cấp cũng có hơn chục khóa.

Âm Luân báo cáo.

- Thu hoạch như này, sử dụng nhiều quyền trực cực phẩm cũng coi như đáng giá!

Pháp Lỗ Dịch cười nói.

- Quá đáng giá, kiếm lớn rồi!

- Tốt lắm, vui vẻ vậy thôi, chúng ta cần phải làm xong chính sự đã.

Dương An nói:

- Nhiệm vụ còn chưa hoàn thành, thời hạn ba giờ còn không đến hai mươi phút nữa, chúng ta còn phải mở ra tế đàn truyền tống nối Thiên Không Chi Đô cùng đại lục Phong Vân.

- OK!

Mọi người gật đầu, chỉnh đốn lại một lượt. Tiểu đội liền hướng tới cái trụ hình lục giác cao vút lên trời kia.

- Mọi người lấy thủy tinh khởi động ra, tìm rãnh thích hợp gắn vào.

Trước khi đi, Bạch Vân đem sáu viên thủy tinh khởi động hình dạng khác nhau giao cho sáu người, sáu viên thủy tinh này tương ứng với sáu mặt của sáu mặt của cây trụ sáu cạnh, chỉ cần gắn chính xác sáu viên thủy tinh vào chỗ tương ứng, tế đàn truyền tống sẽ khởi động.

Mỗi người một viên thủy tinh so sánh, rất nhanh tìm được cái rãnh tương thích. “Cạch” một tiếng, sáu người đồng thời đem tủy tinh khởi động gắn vào.

“Ông ~ ông ~ ông ~ ông ~ ông ~ ông ~ ”

Sáu viên thủy tinh đồng thời phát sáng, kích hoạt pháp trận trên cây trụ, từng đạo phù văn màu vàng từ pháp trận bay lên trên, trong chớp mắt đã cao trăm mét. Cuối cùng toàn bộ phù văn trên cây trụ được kích hoạt, tại đỉnh bắn ra tám luồng sáng trắng, phân biệt hướng tới tám phương bát độn của Thiên Không Chi Đô.

“Đinh ~ ”

Thông báo: Truyền tống trận thượng cổ bị phong ấn đã được mở, bản đồ Thiên Không Chi Đô chính thức khai mở toàn diện. Mạo hiểm giả dũng cảm, hãy dùng nhiệt huyết của các bạn đánh đuổi yêu tộc dị vực, đoạt lại cổ hươu của chúng ta, xây dựng vinh quang cho chúng ta đi!

Thông báo: Người chơi đạt tới 5x của liên minh Quang Minh và liên minh Hắc Ám, ngay trong ngày có thể thông qua truyền tống trận ở hai chủ thành (Bạch Vân thành và Hắc Phong thành) tiến vào Thiên Không Chi Đô.

....

- Vất vả lâu như vậy cũng hoàn thành trọn vẹn nhiệm vụ liên hoàn!

Dương An thư thái cười nói.

Sau khi tế đàn truyền tống mở ra, bảy vị cường giả cấp chí tôn trong hội đồng Trưởng lão tối cao của liên minh Quang Minh cùng xuất hiện trước tiểu đội của Dương An, theo sau còn có bảy vị tồn tại tối cao của đình nghị hội bên liên minh Hắc Ám do An Đức Lỗ Hắc Phong dẫn đầu.

Sau khi kích hoạt tế đàn truyền tống, tiểu đội Dương An cũng được hệ thống nhắc nhở hoàn thành nhiệm vụ ‘Trở về quê hương’. Mỗi người đều nhận được hơn mười vạn trị số vinh dự, cùng đại lượng exp đủ để tất cả thăng liên hai cấp, tức vị cũng nhảy hai bậc, Dương An đạt tới công tước, đội viên còn lại cũng đạt tới hầu tước, ngoài ra không còn thêm phần thưởng nào nữa. Nhưng sáu người đều không thắc mắc, vì phần thưởng nhiệm vụ hiện tại đang mặc trên người.

Sau vài câu tán dương, Dương An mời Vũ Nguyệt giúp giám định thanh chiến đao, không phụ sự mong đợi của mọi người, quả nhiên là chiến đao á thần cấp tên Đồ Ma!

Mà chuyện tiếp tục sau này không phải của tiểu đội có thể nhúng tay.

- Liều mạng nhiều ngày như vậy, hôm nay phải nghỉ ngơi thật tốt!

365. Chương 359: Đại Quyết Chiến

oOo

Bản đồ mới Thiên Không Chi Đô được mở, đối với mọi người chơi là đại biểu ạo hiểm mới, khiêu chiến mới và kỳ ngộ mới. Ngay ngày hôm ấy, tại truyền tống trận tới Thiên Không Chi Đô, đông đảo người chơi 5x dũng mãnh tiến vào bản đồ này.

Mà đối với người chơi chưa đạt cấp bậc yêu cầu cũng tràn ngập tò mò, càng thêm có động lực luyện cấp, nhất thời Phong Vân lại dậy lên cảnh tượng sôi sục ngất trời.

Nhưng khi đại bộ phận người chơi đều nhiệt tình hướng đến Thiên Không Chi Đô thì cũng vẫn có vài kẻ lại lên kế hoạch ột ‘đại âm mưu’!

....

Thiên Không Chi Đô mở ra đã bốn năm ngày, Tử Thần vẫn như thường lệ triển khai công tác Thẩm Phán.

- Ngày hôm nay có mười mục tiêu, mọi người nhận phân công đi!

Dương An từ tần số Tử Thần rút ra 10 mục tiêu:

- Theo tin tình báo Phá Nha lấy được, có hai mục tiêu ở phụ cận Huyết Tộc phía Tây, Phá Nha cùng Pháp Lỗ Định sẽ giải quyết. Còn Quang Phong và Âm Luân thì mang theo tòa thành di động hướng đến hai mục

tiêu ở phía nam Bạch Vân thành. Hai mục tiêu ở Khải Linh đại sâm lâm do Tử Lăng phụ trách, bốn mục tiêu còn lại ở chiến trường Chính Tà thì tôi sẽ nhận.

Dương An nhìn mọi người một lượt rồi nói:

- Mọi người không có vấn đề gì khác thì nhanh chóng hành động nào.

- Let's Gooooo!

- Làm cho nhanh rồi còn vào Thiên Không Chi Đô nào!

Phân phối xong, sáu người tách ra hành động, nhưng cả bọn đều không biết thiên la địa võng đã trải rộng ra chờ bọn họ tiến vào!

Dương An theo cửa đông thành Bạch Vân tiến vào Khải Lâm đại sâm lâm liền ẩn thân, khoác một chiếc trường bào xám tro che kín thân thể, đeo mặt nạ Nguyệt Ảnh, rồi mới mở rộng đôi cánh bay lên trời, hướng tới chiến trường Chính Tà bay nhanh.

Tình báo của Phá Nha chỉ biết mục tiêu ở khu vực đó, bởi vậy tới nơi còn phải tìm kiếm. Dương An phi hành tốc độ cực nhanh, còn phóng lớn góc nhìn, tìm kiếm không hề chậm.

Rất nhanh, Dương An đã tìm thấy mục tiêu đầu tiên, một Hỏa Diễm kiếm sĩ 4x, bên cạnh còn có hơn mười người đồng hành.

- Chính gã này chiếm đoạt một đồng thảo dược của người chơi được tề sư!

Dương An so sánh với đoạn clip, xác minh thân phận, sắc mặt lạnh lùng.

- Tội danh không lớn, nhưng hy vọng người nhớ kĩ, đừng có làm việc ác.

“Sưu ~”, một mũi tên xuyên thủng cổ họng Hỏa Diễm kiếm sĩ.

Dương An cũng không thi triển Tử Thần Chi Vãn, với lực công kích hiện tại, dùng kĩ năng 2x Xuyên Thấu Tiến cũng đủ để giải quyết kiếm sĩ 4x rồi.

Tiếp theo là mũi tên Tự Động Nhật Trang Bị thu lại trang bị của Hỏa Diễm kiếm sĩ rút ra.

- Tử.... Tử thần!

Dù không nhìn thấy Dương An nhưng thấy pháp trận hình tròn màu xám tro thu lấy trang bị, hơn mười người chơi đã biết Tử Thần tới!

Không dừng lại, Dương An tiếp tục tìm mục tiêu tiếp theo....

- Hệ thống tình báo của Phá Nha thật lợi hại, thông tin rất chính xác!

Trong một giờ giải quyết ba mục tiêu, Dương An tốc độ không hề chậm.

- Chỉ còn một mục tiêu, mọi người chắc cũng không lệch lắm.

Phía Tây Nam chiến trường Chính Tà có một nơi hoang vu, cỏ dại tươi tốt cao tới ngang người, các loại quái vật ẩn núp bên trong, là một nơi tương đối nguy hiểm, mà mục tiêu cuối cùng của Dương An hiện đang ở đây.

- Thổ khổng 5x Đại Địa Hành Giả, là hắn rồi!

Dương An ở ngàn mét trên không phóng lớn tầm nhìn đã phát hiện mục tiêu cuối cùng.

Thổ khổng 5x Đại Địa Hành Giả mang theo một đoàn bốn mươi người chơi tổ chức giết quái 5x.

-Ồ, nhóm này mỗi lần chỉ kéo hơn mười quái vật, không giống giết quái luyện cấp, hơn nữa nhiều người ánh mắt láo liên, bộ dạng thấp thỏm, như đang chờ đợi gì đó....

Ứng Nhân Nguyệt Độc đã luyện đến cấp 15 max, hiệu quả phóng lớn 15 lần, Dương An có thể thấy rõ tình huống bên dưới, hơi trầm ngâm, hai mắt chợt lóe, liền hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

- Ha ha, lại là trò hề này, xem ra lại có người muốn khiêu chiến Tử Thần.

- Nếu đã có chuẩn bị, khẳng định không chỉ có ngần này người!

Dương An hơi hạ thấp độ cao, cẩn thận tìm kiếm, quả nhiên phát hiện bên trong bụi cỏ không ít người ẩn nấp, còn có gương mặt quen thuộc Hắc Tước của Hắc Ám Thị Huyết chiến minh.

- Xem ra lại là hai người Thị Huyết Chiến Lang và Phá Thiên Kinh giở trò.

Nhìn nhân mã mai phục phía dưới, Dương An đã minh bạch chủ mưu đứng sau.

- Bọn chúng bố trí mai phục ở đây, nơi khác chắc cũng không ngoại lệ.

Dương An lập tức thông báo cho đồng đội, kết quả trừ Phá Nha và Pháp Lỗ Định, tổ đội Ám Luân và Quang Phong cùng Mạnh Tử Lăng đều phát hiện mai phục.

- Mọi người qua cả chỗ tôi nhé, lần này phải chơi đùa thật tốt với bọn chúng!

Dương An nhả kêu gọi đồng đội, sau đó cố ý hiện thân rồi hạ dần xuống.

- Đừng lên lút nữa, xuất hiện đi!

Dương An ở trăm mét trên không hô to, hoàn toàn không đem những người bên dưới đặt vào mắt.

- Con mẹ nó, bị phát hiện rồi!

- Đệt, là Tử Thần cung tiền thủ, Tử Thần lão đại.

- Có gì mà sợ, đều đi ra ngoài cho ta!

Hắc Tước làm chỉ huy, lớn tiếng đe dọa ổn định lòng quân, sau đó dẫn đầu bay lên, đúng là bay lên, Hắc Tước thể mà lại có một cặp cánh, mà cùng hắn bay lên còn có một thuần giáp chiến sĩ.

Bị Dương An phát hiện, tất cả nhân mã mai phục đều xuất hiện, chừng ba bốn vạn người sôi nổi tụ tập lại, tất cả đều là cao thủ tinh anh 4x 5x.

- Tử Thần cung tiền thủ, cuối cùng cũng dẫn được mây ra, ngày hôm nay đừng hòng thoát được.

Hắc Tước hung hăng càn quấy nói, nhưng thực tế trong lòng cũng có điểm run sợ.

- Nếu ta không chủ động hiện thân thì các người có thể dẫn dụ ta xuất hiện chắc? Ta chẳng qua muốn đùa giỡn các người mà thôi.

Đeo mặt nạ Nguyệt Ảnh, Dương An giả giọng ông già, hai tay khoanh trước ngực, bộ dáng tùy ý.

- Các người tưởng có vài người vậy mà có thể lưu ta lại sao? Có bao nhiêu người kêu hết ra đây đi, chúng ta chơi đùa thật lớn nào!

- Có giỏi mây đừng trốn, xem mây còn có thể cười tới khi nào!

Hắc Tước kêu gào, liền lập tức thông tri kẻ chủ mưu, cũng tức là minh chủ Thị Huyết Chiến Lang, nhiệm vụ của Hắc Tước cũng chỉ có vậy, tìm cách lưu Tử Thần lại, rồi gọi người quần công.

Thị Huyết Chiến Lang cùng Phá Thiên Kinh đã có vài phần khẳng định Tử Thần chính là tiểu đội sáu người Dương An, hơn nữa sau lần tập kích thất bại, bọn chúng càng muốn báo thù rửa hận, đặc biệt lúc sau bị tiểu đội sáu người Dương An điên cuồng truy kích, lại càng hận thấu xương.

Lần này, bọn hắn liên hợp toàn bộ thế lực cùng các cao thủ tự do từng bị Tử Thần thẩm phán thực hiện kế hoạch mai phục. Xung quanh Bạch Vân thành đều gài tai mắt phân tán trải rộng, lại cử người cố ý làm việc ác, mục đích dẫn dụ Tử Thần, sau đó dùng chiến thuật biến người đề chết Tử Thần, một lần giết sạch, đánh vỡ thân thoại Tử Thần trong lòng người chơi.

Nhưng mà, người sáng lập Tử Thần là Dương An cũng muốn một lần diệt sát toàn bộ bọn chúng.

‘Tử Thần’ cùng ‘ác nhân’, sắp trình diễn một hồi đại quyết chiến.

366. Chương 360: Đại Tử Thần

oOo

Dương An lẳng không mà đứng, sau lưng ba đôi cánh chim đang rộng, khí thể vô hình áp xuống khiến hơn hai vạn cao thủ tinh anh phải hốt hoảng. Cùng tiền thủ Tử Thần, người thần bí nhất Tử Thần, cũng là Tử Thần lão đại, từng đó danh xưng đã đủ để chấn nhiếp vạn vật.

Chỉ trong 20 phút sau, năm vị thành viên Tử Thần khác cũng đã tới!

- Ô, có mấy móng thể này thôi á, thể mà cũng nói là chơi đùa lớn!

Bay lên cạnh Dương An, Pháp Lỗ Dịch còn hung hăng kiêu ngạo hơn cả đối phương, lớn tiếng nói:

- Mấy móng này còn chưa đủ cho tớ nhét kẽ răng!

- Cái gã ngốc này, bọn chúng đã đến đủ đâu, anh vội cái gì!

Cùng Pháp Lỗ Dịch tranh cãi như thế chỉ có Phá Nha:

- Mà công nhận lẽ mề thật!

- Bọn chúng đông người vướng víu, dĩ nhiên không nhanh được như chúng ta!

Mạnh Tử Lăng cũng có vẻ hưng phấn hiếm thấy.

- Tiểu Ngã, qua lần này chắc cũng không còn bao nhiêu kẻ dám khiêu khích Tử Thần đâu.

Trong sáu người, Âm Luân luôn trầm ổn nhất lần này cũng không phản đối:

- Nhưng cũng phải cẩn thận một chút, bọn chúng dám ngang nhiên khiêu khích, nhất định phải có thủ đoạn đặc biệt gì đó.

Dương An gật gật đầu:

- Không sai, đối phó với đám người này phải lấy bạo lực trị bạo lực, đánh tới khi chúng hoảng sợ mới thôi!

Trước kia ‘Tử Thần’ chỉ có thể hoạt động ở trong bóng tối, sẽ không ngay mặt đối kháng cùng thế lực lớn như gia tộc chiến minh, nhưng giờ sáu người đã có lực lượng tuyệt đối, cho dù là bị vây giết cũng không một chút e ngại, mà lúc này đây chính là muốn chứng minh điều này.

Sáu người đều lộ diện bằng hình thái ‘Tử Thần’, tuy rằng rất nhiều thế lực lớn đã hoài nghi quan hệ giữa sáu người và Tử Thần, nhưng trong cái vòng lẩn quẩn này, cái gì chưa được công khai thì vẫn là bí mật.

Lại một lát sau, nhân mã phe địch rốt cục đến đủ.

Hắc Âm Thị Huyết chiến minh: minh chủ Thị Huyết Chiến Lang, Thị Huyết Ma Long, Cốt Thạch, Huyết Chiến Thiên Lang, Thâm Uyên Ma Long, Hoa Hoa Công Tử; Kinh Lôi chiến minh: Phá Thiên Kinh, Lôi Vân Phong Bạo, Phách Vương Long, Thiên Sát Tinh; tất cả cường giả đều đã đến. Trừ những kẻ này còn có rất nhiều cường giả các thế lực khác, người chơi tự do cũng không ít.

Mà trong gần mười vạn cao thủ nơi này, có tới mười mấy kẻ có được cánh chim, điều này cũng có chút ngoài dự liệu của bọn Dương An.

- Ô! Kia không phải là Long thiếu gia sao!

Dương An phát hiện cừu nhân Long thiếu gia của hắn cũng ở đó:

- Ha ha, mình có ngày hôm nay, cũng phải cảm tạ hắn một phần!

- Ha ha, Tử Thần tiên sinh, ta nghĩ đây là lần đầu tiên chúng ta gặp mặt!

Thị Huyết Chiến Lang vỗ vỗ hai cánh, ánh mắt chăm chú nhìn Dương An, âm u cười nói. Bên cạnh hắn còn hơn mười cường giả cũng đều có cánh, bay cách sáu người Dương An hơn trăm mét, bên dưới thì mười vạn người chơi cũng đã bắt đầu bài binh bố trận.

- Ha ha, không tồi, đây quả thật là lần đầu chúng ta gặp mặt, tin rằng lần gặp mặt này nhất định cực kỳ khó quên!

Dương An biểu hiện rất là thoải mái, không ai thấy được diễn cảm ánh mắt hẩn dưới mặt nạ Nguyệt Ảnh, nhưng từ giọng nói có thể thấy được bọn hẩn hoàn toàn không e ngại vạ nhân mã.

- Đúng, ta cũng cảm thấy nhất định sẽ cực kỳ khó quên!

Thị Huyết Chiến Lang thâm trầm cười, theo đó vung tay lên, hơn mười cường giả có cánh đều hạ xuống đất rồi thu đôi cánh lại.

- Ô, bọn chúng định làm gì thế nhỉ, không sợ chúng ta bay đi sao?

Pháp Lỗ Định kinh ngạc hỏi.

- Cần thận, bọn chúng muốn ra chiêu!

Dương An nhắc nhở nói.

Quả nhiên, Dương An vừa dứt lời, liền chứng kiến phía dưới sáu Âm mục đồng thời mở sáu quyển trục rồi tụng niệm thần chú.

Ngay sau đó, nguyên tố quanh nơi này rõ ràng kịch liệt dao động, tựa như bị một cơn lốc xoáy đảo lộn lên.

- Ha ha! Chúng ta đã sớm nghiên cứu qua, chỉ cần để nguyên tố trong không gian loạn đi lệch khỏi quỹ đạo thông thường thì cánh chim có được sau khi dung hợp Thần cách sẽ mất đi hiệu lực!

Phá Thiên Kinh ở phía dưới đặc ý hô to lên, trong mắt hẩn, giống như đã thấy được thắng lợi.

- Lần này các người chết chắc rồi, chỉ cần rơi vào trong biển người, dù mạnh hơn đi nữa thì cũng sao chứ!

- Thế sao!

Đám Dương An chỉ cảm thấy đôi cánh sau lưng bị nguyên tố rối loạn làm ảnh hưởng, muốn thu vào cơ thể, thiếu chút nữa bị rơi xuống, nhưng vừa thúc dục thần chi lực, cánh liền ổn định lại.

Quả thật, dùng phương pháp rối loạn nguyên tố đích xác có thể phá hư cánh chim lấy được từ bước đầu dung hợp Thần cách, chỉ là bọn Dương An đã thuộc về dạng cường giả mở ra thần chi lực, tự nhiên không chịu ảnh hưởng.

- Một đám ngu si!

Phá Nha hừ lạnh một tiếng.

- Không bằng chúng ta nhân tiện tranh tài đi!

Dương An cười cười nói:

- Quy tắc như cũ, Tử Lăng, chúng ta đi!

(Nghĩa là thi ai giết nhiều như trận Kiếm Vũ Phong Vân thắng lên chiến minh)

Không để ý tới những đồng đội khác có đồng ý hay không, Dương An đã kéo Mạnh Tử Lăng lao lên.

- Chỉ sợ lần này lại là bọn mình thắng!

Mạnh Tử Lăng mỉm cười.

- Ha ha, thắng nhất định là bọn tớ, cho các cậu biết một chút về ‘Thiên Trùng Chi Tai’ khủng bố đi!

Pháp Lỗ Định đặc ý nói:

- Phá Nha lão đệ, chúng ta cũng đi thôi!

(Dịch: xưng hô chỗ này cố ý để như thế vì tính 2 chàng này hay cà khịa hài hài)

- Tốt, tôi cũng muốn để mọi người xem cái gì gọi là năng lực quần công của thích khách!

Phá Nha hô to một tiếng, đã nhào vào giữa biển người.

- Hừ, hai huynh đệ bọn tôi cũng sẽ không thua!

Quang Phong hừ lạnh một tiếng, cũng vọt xuống.

- Ha ha!

Âm Luân cười nhẹ, pháp trượng quơ quơ, Thiên Thần Ban Phúc buff cho tất cả đồng đội.

- À khoan, cái gã tên là Long thiếu gia đừng giết nhé, lưu hẩn lại!

Dương An quay đầu lại nói.

- Tại... tại sao có thể như vậy, chúng ta thí nghiệm qua rất nhiều lần đều thấy có hiệu quả, nhưng sao giờ vô hiệu!

Phá Thiên Kinh kêu gào to nhất lúc này miệng há hốc đến nỗi nhét được cả nắm tay vào.

- Cờ thua một nước, không nghĩ nổi sáu người này lại có năng lực như vậy!

Thị Huyết Chiến Lang cũng không nhìn được thất sắc, không thể đem sáu người vây khốn, hẳn cũng không có nhiều tin tưởng có thể xử lý toàn bộ sáu người.

Nhưng mà, Thị Huyết Chiến Lang lại sai lầm rồi, chẳng những không xử lý được bất kỳ ai, ngược lại còn...

- Sát Lục Cuồng Đồ!

Mỗi một lần chiến đấu, đều là Phá Nha thân làm đạo tặc lao nhanh nhất vào đám pháp hệ, đại khai sát giới. Kỹ năng Sát Lục Cuồng Đồ là kỹ năng kèm theo của bộ sáo trang á thần cấp Phá Nha mặc, sau khi mở ra, toàn bộ công kích đều có hiệu quả lan tỏa, tức là mỗi lần hẳn công kích, có thể tác dụng ra cả hơn mười địch nhân gần đó.

Phá Nha động tác nhanh như ảo ảnh, mỗi một lần vung chủy thủ là lấy một mạng, điên cuồng triển khai giết chóc, thỉnh thoảng cũng trúng một hai đòn công kích, có điều một thân sáo trang á thần cấp, hơn nữa được Âm Luân buff Thiên Thần Ban Phúc, quả thực chính là Bất Tử Chi Thân (đánh mãi không chết :]]).

Cùng tổ với Phá Nha, Pháp Lỗ Địch lại càng biến thái, hẳn lần này không có dung hợp Ma Diễm Hoàng Kim Phong Hậu, cũng không sử dụng chiến thuật tạc đạn vì muốn che giấu thân phận. Có điều kỹ năng ‘Thiên Trùng Chi Tai’ triệu hồi ra thứ còn khủng bố hơn, là châu châu đen lớn cỡ nửa người, hơn nữa không phải một con, mà đến mấy ngàn con. Châu châu được triệu hoán ra đông đến che khuất cả bầu trời, cứ hai ba con vây một gã người chơi, không đến hai hiệp đã xử lý xong một gã.

Thiên Trùng Chi Tai, châu châu đi qua, một ngọn cỏ cũng không còn.

Mà giờ khắc này, Quang Phong tựa như kiếm thần, tùy ý biến hóa thuộc tính của Thập Giới Kiếm, ở trong đám người đánh đầu trắng đó, từng kiếm hạ xuống hiểm kẻ nào đầu được một hiệp, bộ sáo trang á thần cấp trên người lại càng có phòng ngự kinh người, toàn bộ công kích rơi xuống trên người hẳn giống như gãi ngứa, mặc sức giết tới gà bay chó sủa, không kẻ nào có thể thoát.

Mạnh Tử Lăng thì hóa thân thành Hỏa Thần, bởi khi chấp hành nhiệm vụ Tử Thần nàng chính là một Hỏa khổng. “Ầm ~ ầm ~ ầm ~...”, Mạnh Tử Lăng trên không trung không ngừng vung pháp trượng, từng cái ma pháp quần công hỏa hệ phóng tới chính giữa đám chức nghiệp cận chiến rồi nổ tung, từng mảng người chơi bị lực nổ hất bay lên, tiếng kêu hét vang trời, mà mana của nàng giống như vô tận, chính là một khẩu pháo hình người.

Sau cùng là Dương An phụ trách giải quyết chuyện phiền phức nhất – cung tiễn thủ phe địch. Từ trên không hơn năm trăm mét bắn xuống, chỉ có hẳn công kích người khác, người khác lại công kích không đến hẳn, hơn nữa công kích của hẳn cực kỳ biến thái, lấy ‘Tân Nguyệt Tiễn’ bạo xạ một mũi tên một mạng người!

Thực lực hôm nay của sáu người đã cường đại hơn mấy chục lần so với trận Kiếm Vũ Phong Vân thắng cấp chiến minh, hơn nữa sáu người có được năng lực phi hành rất mạnh, tiến thoái linh hoạt, trận hôm nay hoàn toàn là một phương đồ sát, không đến 30 phút, hơn mười vạn người chơi đã chỉ còn chưa được một nửa.

Dưới chỉ thị của Dương An, cả đội đều chọn lựa tạm bỏ qua cường giả đỉnh cấp bên đối phương, để bọn hẳn sống thêm chút chứng kiến quá trình đám đàn em toàn bộ ‘đo đất’, cho bọn hẳn một cái ‘kinh hi’.

- ĐKM, chúng nó còn là người không vậy, đánh thế nào cũng không chết, hơn nữa chiến lực vô cùng vô tận, không phải là vừa cần doping đấy chứ!

- Lần này đúng là nã bị hỏng mất mà, sao chúng ta lại nghe Thị Huyết Chiến Lang cùng Phá Thiên Kinh xúi bầy, ‘Tử Thần’ sao có thể trêu chọc chứ!

- Trốn đi, thừa dịp bây giờ còn nhiều người, chúng ta dùng hồi thành quyền trực trốn về thành đi!

- Ngủ ngốc, ta đã sớm thử qua, nguyên tố quanh đây đều bị đảo loạn, không thể sử dụng hồi thành quyền trực!

- Con bà nó, lần này thật sự là tự chịu diệt vong!

Bị đơn phương đồ sát, rất nhiều người chơi đã lâm vào cực độ khủng hoảng, sức phản kháng càng lúc càng yếu, mà tốc độ đồ sát cũng càng lúc càng nhanh.

Ngay lúc sáu người đang giết đến thống khoái, Dương An nhận được pm từ Tế Vũ.

- Tỷ tỷ, có chuyện gì sao?

Dương An vừa bắn vừa nói chuyện.

- Chị nhận được tin Hắc Ám Thị Huyết cùng Kinh Lôi chiến minh liên hợp đông đảo cường giả cao thủ muốn đối với Tử Thần, em nhất định phải cẩn thận!

Tế Vũ lo lắng nói.

- Ha ha, đang chiến rồi, đa tạ tỷ tỷ quan tâm!

Dương An trả lời.

- Vậy bọn em cố gắng chống đỡ, chị đã dẫn theo gần mười vạn huynh đệ, đang trên đường đuổi tới, mọi người nhất định phải cố lên!

Tế Vũ nói.

- Ấy, không cần đâu ạ, tỷ tỷ kêu mọi người trở về đi!

Dương An tùy ý nói:

- À đúng rồi, hay là chị cứ mang theo vài trăm người tới đi, giúp bọn em quét tước chiến trường!

Tế Vũ lắp bắp kinh ngạc mấy tiếng, Dương An cũng không để ý tiếp, tắt trò chuyện rồi lại tập trung đồ sát.

Dương An cố ý “để dành” Thị Huyết Chiến Lang, Phá Thiên Kinh cùng cao tầng các thế lực tới phút sau cùng nên mở một quyền trực ‘đại trận’, vây hết hơn hai nghìn gã này lại.

Những gã “cao tầng” này nhìn nhân mã bên mình từng mảng từng mảng bị tàn sát, ngay cả âm lãnh trầm tĩnh như Thị Huyết Chiến Lang trong lòng cũng không nhịn dâng lên một cái ý niệm trong đầu: Tử Thần là không thể trêu chọc!

- Cũng đến lúc rồi, để đại biểu kính ý, Tử Lăng cùng Quang Phong dùng kỹ năng mạnh nhất giải quyết đám còn lại đi, số cao tầng này thì để cho tôi.

Tuy rằng đang trong thời gian thi đấu số lượng, nhưng những đội viên khác đều hiểu được dụng ý của Dương An.

- Trảm Thần Kiếm!

Thập Giới Kiếm trong tay Quang Phong diễn hóa thành một cự kiếm vô địch lớn tới trăm mét ẩn chứa toàn bộ ý chí kiếm đạo trong thế gian, một chém, sông nước ngắt dòng, núi lở đất rung, một phạt ngang, vô số địch nhân bị chia thành hai nửa.

- Hỏa Thần Chi Nộ!

Mạnh Tử Lăng thi triển ra cấm chú Hỏa hệ, Hỏa Thần hiện thế, vùng bàn tay rực lửa càn quét nhân gian, nơi ngọn lửa đi qua, hết thảy đều hóa thành tro tàn.

Hơn mười vạn nhân mã, chỉ trong một giờ hoàn toàn chìm trong đồ sắt của sáu người, khắp nơi máu chảy thành sông, thây chất đầy đồng, quả thực chính là một địa ngục trần gian. Hiện giữa chốn địa ngục này, chỉ có có tiểu đội Tử Thần cùng hơn hai nghìn “cao tăng” bị nhốt trong đại trận, thêm cả Long thiếu gia bị vây giữa rừng thi thể đang sợ đến lạc mất cả ba hồn bảy vía.

- Thị Huyết minh chủ, các vị ‘lão đại’, tin rằng lần này chúng ta gặp mặt đủ khó quên rồi chứ!

Dương An từ trên cao nhìn xuống, quan sát chúng sinh, hẳn hiện tại chính là ‘Tử Thần’ quyết định sinh tử nhân gian.

Đội viên khác cũng đều đã dang cánh bay đến phía sau Dương An, chờ xem kịch hay cuối cùng.

- Hừ, lần này chúng ta thua một nước cờ, lần sau nhất định báo thù rửa hận, trả hết sỉ nhục!

Thị Huyết Chiến Lang âm thầm nói, mặc dù ‘Tử Thần’ thừa khủng bố, nhưng lần này chịu đại nhục, người ngày thường quyền cao chức trọng, hô phong hoán vũ như hắc sao có thể nuốt trôi được nỗi nhục này.

- Ha ha, xem ra các người còn không có hối cải, vậy hãy để cho các người cảm thụ một chút khủng bố chân chính của Tử Thần đi!

Một giây trước còn cười ha ha, nhưng chỉ ngay sau đó, hơi thở của Dương An đã trở nên u ám, tràn ngập tà khí tử vong.

- Đại Tử Thần!

Một mũi tên này cực kỳ chậm chạp, chậm đến nỗi bất kỳ kẻ nào cũng có thể rõ đường bay của nó, càng thêm có thể thấy rõ mũi tên trong khoảng khắc huyền hóa thành một bóng đen khổng lồ, cái bóng đen này một thân trường bào màu đen, hai tay nắm lấy một lưỡi hái to lớn, khuôn mặt hư vô mờ ảo, chỉ có thể nhìn được đôi con ngươi yêu tà tỏa hồng quang, tựa như Tử Thần chân chính nắm giữ sinh tử trong truyền thuyết.

Bóng đen Tử Thần thông thả xẹt qua trên đầu đám người, mà dưới bóng đen, không còn một ai sống sót, tất cả gương mặt vặn vẹo, hai mắt xuất huyết lồi ra, giống như là rớt xuống địa ngục, thấy được những cảnh tượng khủng bố nhất thế gian.

‘Đại Tử Thần’ là kỹ năng quần công Tử Thần Chi Vãn sau khi đột phá cấp 10 tiến hóa thành. Dưới lưỡi hái Tử Thần, cả một đám người còn hung hăng kiêu ngạo cứ thế chết đi trong khủng bố cực độ.

Nhìn thấy những người này thống khổ chết đi, tiểu đội sáu người vẻ mặt bình tĩnh, không ai lộ ra nửa điểm thương hại, bởi vì đây những người này tất cả đều là chết chưa hết tội.

- Tốt lắm, rốt cục có thể kết thúc công việc!

Phá Nha vạn người bẻ lưng, giống như tràng đồ sắt vừa rồi chỉ là chuyện đơn giản hàng ngày vẫn làm.

- Còn chưa đâu, bên kia có người quen của lão Dương nữa kìa!

Pháp Lỗ Định chỉ chỉ Long thiếu gia vẫn đang kinh hồn bất định, hẳn là người biết rõ nhất ân oán giữa Dương An và kẻ này.

- Đúng rồi, còn có Long thiếu gia!

Dương An phục hồi tinh thần, hạ xuống đến bên cạnh Long thiếu gia.

- Đứng... Cầu xin các ngài đừng giết tôi!

Long thiếu gia cả người đều run rẩy lên, vốn hẳn chỉ là một gã công tử bột giỏi ăn chơi phá phách, chứng kiến cảnh đồ sắt thế kia làm sao chịu nổi, chỉ biết theo bản năng cầu xin.

- Long thiếu gia, người thật sự không nhận ra ta sao?

Dương An thản nhiên cười nói, nhưng tuy rằng hỏi như vậy, hẳn cũng không có tháo mặt nạ xuống.

- Đại... Đại hiệp, xin hỏi ngài là?

Nghe Dương An nói như vậy, Long thiếu gia còn tưởng rằng thật là gặp được người quen.

- Xem ra người thật sự quên ta!

Dương An lắc lắc đầu:

- Ta chính là Bằng không bị người dùng tiền thuê người đuổi giết ngày xưa, kỳ thật ta có thể trở thành Tử Thần, toàn bộ cũng là nhờ người!

- A! Đại hiệp, đại hiệp tha mạng!

Long thiếu gia lập tức hoảng hốt, quỳ trên mặt đất cầu xin.

- Ta không phải là đại hiệp!

Dương An hay là lắc lắc đầu:

- Kỳ thật ta cũng không muốn giết người, chỉ là ta đã thề gặp người một lần sẽ giết một lần, ta là một người trọng lời thề, tự nhiên không thể nuốt lời.

- Về sau đừng có tiếp tục làm người xấu, bằng không Tử Thần sẽ tới tìm người!

Dương An nhẹ nhàng cười, theo đó bắn một mũi tên giải quyết Long thiếu gia.

367. Chương 361: Trăng Sáng Làm Chứng (đại Kết Cục)

oOo

Gió đêm mát lạnh, càng làm màn đêm thêm vẻ trống vắng đơn côi! Nhưng gió đêm lại cũng làm cho con người ta thêm thanh tĩnh, minh mẫn!

Vẫn là bờ sông kia, vẫn là công viên kia, dưới trăng tròn dịu nhẹ, một đôi tình nhân đứng cạnh bên nhau nghe sóng nước dạt dào, thưởng thức ánh trăng chiếu trên mặt nước làm cả dòng sông như biến thành một dải ngân hà.

- Thời gian qua thật nhanh, mới đó mà đã gần một năm!

Mạnh Tử Lăng khẽ ngẩng đầu nhìn vàng trăng trên bầu trời, giọng nói cảm khái năm tháng không buông tha người, nhưng trên mặt lại ngập tràn hạnh phúc, bởi vì nàng nhớ rõ, một năm trước, Dương An chính là tại nơi này bày tỏ cho nàng thấy tình yêu trong lòng hắn.

- Thời gian quả là rất nhanh, có điều không phải một năm, mà là mười lăm năm, từ lúc chúng ta học sơ trung đã biết nhau, tới giờ cũng được mười lăm năm rồi!

Dương An nhẹ nhàng nói, dưới ánh trăng, hắn nhớ đến từng chút kỷ niệm của hai người.

Mười lăm năm không phải là quãng thời gian ngắn, sơ trung, cao trung, đại học, đi làm... Con người qua năm tháng sẽ từng bước trưởng thành hơn, nhưng có những việc có trải qua bao nhiêu lâu cũng không thể nào quên nổi.

Mà trong mười lăm năm hoa nở hoa tàn này, cũng chứng kiến Dương An cùng Mạnh Tử Lăng quen biết, hiểu nhau, yêu nhau.

- Đúng vậy, mười lăm năm!

Mạnh Tử Lăng cũng hồi tưởng lại:

- Hồi sơ trung chúng ta cùng một tổ, không biết là duyên phận ra sao, lên cao trung lại chung một lớp, cũng từ đó chúng ta mới thật sự thành bạn thân, nhưng rồi đại học lại chia ly, em chọn ở quê hương, còn anh thì chọn đi xa, hơn nữa còn vô tình làm tổn thương em, may là sau đó anh vẫn còn biết trở lại...

(Giáo dục của Trung Quốc gồm tiểu học; trung học chia làm sơ trung và cao trung tương đương đương cấp 2 và cấp 3 của mình; tiếp là bậc cao: cao đẳng, đại học, sau đại học)

Nói đến đây, Mạnh Tử Lăng sống mũi cay cay, nhin không được rơi xuống hai hàng lệ!

- Anh xin lỗi!

Dương An lộ ra vẻ mặt áy náy, thương tiếc giúp nàng lau đi nước mắt trên mặt.

- Ủm!

Mạnh Tử Lăng lắc lắc đầu, mỉm cười:

- Không sao, bất kể thế nào đi nữa giờ đây chúng mình đã ở bên cạnh nhau rồi.

- Đúng rồi, anh có nhớ lần đầu tiên anh đưa em về nhà là lúc nào không?

Mạnh Tử Lăng hỏi, không biết nàng là muốn nói sang chuyện khác không muốn làm cho Dương An cảm thấy áy náy, hay là thật sự muốn “kiểm tra” hân.

- Dương nhiên anh nhớ, là năm nhất cao trung, có một lần em bị trật chân, chính anh đã đưa em về nhà!

Dương An gật gật đầu, nói:

- Ấy dà, không phải là em bắt đầu thích anh từ khi đó chứ?

- Hử!

Mạnh Tử Lăng giả vờ tức giận hứ nhẹ một tiếng, xoay người sang chỗ khác, nhưng biểu hiện trên mặt lại lộ rõ tâm tình trái ngược.

- Vậy còn anh, anh bắt đầu yêu em từ khi nào?

- Không biết!

Dương An lắc đầu, nhẹ giọng nói:

- Có lẽ là từ kiếp trước, kiếp trước nữa anh đã bắt đầu yêu em rồi!

- Xì, miệng ngọt lưỡi trơn!

- Tử Lăng!

- Dạ!

- Chúng ta kết hôn đi!

- Anh... anh nói gì cơ?

- Anh nói, chúng ta kết hôn đi!

Mạnh Tử Lăng nhất thời ngây người, không nói nổi một lời, tuy rằng nàng đã đợi một câu này của Dương An từ lâu rồi, nhưng đến khi thật sự nghe được thì trong đầu lại trống rỗng, không biết phải làm sao, tất cả là vì hạnh phúc đến quá bất ngờ.

Một hồi lâu, Mạnh Tử Lăng mới tỉnh lại!

- Không có thành ý gì cả, người ta cầu hôn đều là một bó to hoa hồng, lại thêm một chiếc nhẫn kim cương lớn, còn anh thì hai tay trống trơn cũng đi cầu hôn em, thật sự là không có thành ý!

Mạnh Tử Lăng trong lòng thật là muốn nói lời đồng ý, nhưng những lúc thế này, con gái đương nhiên phải cố ý làm kiêu.

Dương An cũng sững sờ, lúc này cầu hôn cũng là do tình yêu thúc đẩy, không hề chuẩn bị trước, quả thật là không quá đủ thành ý. Nhưng điều này cũng không làm khó được ‘An quý kế’ của chúng ta, chớp mắt, hân đã nghĩ ra ‘thành ý’.

- Hoa hồng thì không có, nhưng nhẫn đã có một chiếc!

Dương An từ đằng sau nhẹ nhàng vòng tay qua eo ôm lấy Mạnh Tử Lăng, để nàng dựa sát vào mình rồi thì thâm vào tai nàng:

- Chiếc nhẫn này khá lớn, đã đủ thành ý rồi chứ!

(Dịch: lấy vòng tay làm nhẫn ạ ~.~)

- Nhấn lớn, nhưng vẫn không đủ thành ý!

Mạnh Tử Lãng nhớ tới lần thổ lộ một năm trước, hiện tại nàng muốn trêu Dương An một chút.

- Công chúa của anh, thế nào thì mới đủ thành ý đây!

Dương An có chút lo lắng, không tự giác xiết chặt tay hơn một chút, không cho nàng vùng ra.

- Ừm!

Mạnh Tử Lãng cố ý trầm ngâm:

- Không phải trong trò chơi anh rất lợi hại sao, cả mặt trăng cũng có thể gọi xuống, như vậy đi, nếu giờ anh hái được vầng trăng kia xuống cho em thì em sẽ đồng ý gả cho anh!

Đương nhiên Tử Lãng chỉ muốn ‘chỉnh’ Dương An một chút, chứ dù thế nào nàng cũng đã ngầm đồng ý sẽ gả cho hắn.

- Quá đơn giản!

Dương An nhẹ nhàng cười, chỉ vào dòng sông trước mặt:

- Em nhìn kia!

Giờ phút này, mặt trăng vừa vặn chiếu rọi vào chính giữa lòng sông, mà càng khéo là dưới nước sông dập dờn biến ảo, hình chiếu mặt trăng thế nào lại hóa thành một hình ‘trái tim’.

- Mặc dù không có chín trăm chín mươi chín đóa hoa hồng, cũng không có chuẩn bị nhẫn kim cương, nhưng lấy trăng sáng trên cao làm chứng, anh, Dương An, mong em hãy lấy anh, trở thành vợ của anh, từ nay về sau vĩnh viễn không xa rời nhau, suốt đời kề cận!

- Tử Lãng, em có bằng lòng gả cho anh không!

- Em đồng ý!

Mạnh Tử Lãng lại một lần nữa không nhìn được mà chảy hai hàng lệ, có điều tuy là rơi lệ, nhưng là giọt lệ của hạnh phúc, ngọt ngào!

... ..

Trong trò chơi, tại Khải Linh đại sâm lâm mặt đông Bạch Vân thành, trên đỉnh một gốc tùng lâu năm cao chọc trời, một thân ảnh màu đen vững vàng mà đứng, hai mắt trong sáng nhìn chăm chú về phía Đông, thường thức mặt trời đang chậm chậm mọc lên!

Từng đợt gió mạnh thổi tung áo choàng của hắn, áo choàng bay phấp phật, nhưng người thì dửng dưng bất động, như muôn đời đã thế!

Năm thân ảnh thần bí bay đến phía sau hắn, đồng dạng lặng lẽ nhìn mặt trời mọc ở phía Đông!

Nắng mai chiếu rọi, đôi mắt mỗi người đều tràn ngập ánh sáng hi vọng vô tận...

“Kẻ cày quyền thế hung hãn bạo tàn, ác bá tham quan hoành hành ngang ngược, Tử Thần vì bạn mà đòi công đạo!”

Thế gian rộng lớn, tham quan ác bá giết bao giờ cho hết, cũng sẽ chẳng bao giờ có công bằng tuyệt đối, nhưng chỉ cần là nơi đen tối, sẽ có Tử Thần tồn tại!

—————Hết!—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tu-than-chi-tien>